6

M
560

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 1 Caj. 1 Núm. 9.

De Agricultura Diuersorum.

Γεωπονικῶν.

Alexand. Aphrod. de Sensu et sensato

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SALAMANCA

A. Mañ B. Parada

Heron.

M
560

¶ Auctores quorũ testimonia aduocat heron in geopomicis sunt

¶ Hippocrates
¶ Aratus
¶ Africanus
¶ Aristoteles
¶ Anatolius
¶ Apuleius
¶ Berytius
¶ Cassianus
¶ Didymus
¶ Democritus
¶ Diophanes
¶ Dionysius
¶ Damegeron
¶ fronto.
¶ Hesiodus
¶ florentin)
¶ Leontinus
¶ Orpheus
¶ Plutarch')
¶ Apsyrtus
¶ Hierocles
¶ Xenophõ

¶ Plato
¶ Ptolemæ)
¶ Philostratus
¶ Paxamus
¶ Pamphilus
¶ Pythagoras
¶ Quintilij
¶ Sotion
¶ Tarantinus
¶ Theophrastus
¶ Vtilius
¶ Vindamion')
¶ Varro
¶ Virgilius
¶ Zoroastres
¶ Hestor in alexicepo
¶ Homerus
¶ Juba rex libyæ
¶ Pelagonius
¶ Theomnest)
¶ Opianus

τεστιμονιά adhocat heron in geopomicis sunt

⁂ πίναξ τῶν τεσσαρακοντα :- βιβλίον πρῶτον :-

α περὶ διαιρέσεως αὐτοῦ · καὶ τίς τῶν πρὸ αὐτοῦ διαιρέσεις ..
β περὶ γνώμης καὶ διόπτρας ἀστρολάβου ..
γ περὶ γνώμης καὶ χαμαιξύλου ἀστρολάβου · καὶ αὐτοῖς τὰ μήκη αὐτῶν ,
ὁμοίως καὶ περὶ σφαίρας ..
δ περὶ γνώμης καὶ μανουαλίου χαμαίνος · καὶ ἡ περὶ μου ἡ ὁλκὴ ἑκατέρου ..
ε περὶ μιλιοστοῦ καὶ ἀστρολάβης ..
ς Ὅτι ἀναγκαῖον ἐστὶν ἡδύναμιν · πότε ἡ σελήνη μηνοειδὴς γίνεται , πότε ὑπόφως ..
ζ περὶ τῆς τοῦ κύκλου Σπαθαλῆς καὶ τῆς περὶ τὸν ἥλιον συμβαινούσης ..
η Ἐὰν σελήνη καὶ δύσις φανερὰν ἀστέρων ..
θ Σημάνων αὐτῶν ἀποτελουμένων αὐτῆς περὶ τῆς θεσμῆς καὶ ἑ –
– κατονταέτους · καὶ περὶ τῶν τοῦ κύκλου Σπαθαλῆ ..
ι περὶ τῆς περιστάσεως τῶν αὐτῶν · καὶ πόσοι εἰσὶ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ..
ια Ἐὰν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου · καὶ ὅ ἐστὶ τελευταῖον περὶ τῶν ιε΄
οἰκιῶν τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου ..
ιβ περὶ νύχιου καὶ σημάνης : ιγ περὶ χαλάζης ..
ιδ ὅμοιο περὶ χαλάζης : ιε περὶ κεδρωνοῦ ..

βι βιβλίον, δεύτερον ..

α΄ Ὅτι πολὺ τῶν αἰτεῶν ἀφελίμως , ἐν τοῦ δεκάτου πραγματεία ..
β Ὅτι μάλιστα παύσεται περὶ ἐπαρχίαν Σπιλήθοι · καὶ ὅτι περὶ
τῶν ποιότητων τῶν ἐν τῇ γῇ τῶν καὶ μολυβδίνων ὀρυκτῶν Σπι –
– λάδων καὶ περὶ σπ · καὶ ἐκ τῶν ὀρυκτῶν ἀφομοίουται ἀφορεῖται ..
γ΄ Ἐν ποιοῖς τόποις καὶ κλίμασι χρὴ τοὺς κήπους καὶ φυτεῖαν · καὶ
περὶ πρίνου ἄφεσιν ἀπορβλεπούσων , καὶ περὶ θαμνώνων : +
δ΄ ὑδροσκοπικοῦ : ε΄ ἄλλο περὶ ὑδροσκοπίας ..
ς΄ ἀνωμαλίου ὑδροσκοπικοῦ ..
ζ περὶ ὑδάτων · καὶ ποῖα δεῖ ὁμβρεῖον ὕδωρ χωνεύειν ..
η Ὅτι δὲ αὐτοῖς μεγάλοις ἀλσεσι , δυσεύρετα μόρια · καὶ ποῖα ὠφέλιμα ..
θ ποία μελλίσων γῆ : ι΄ περὶ σπαισιμασίας γῆς ..
ια΄ ὅπως περὶ σπαισιμασίας γῆς : ιβ΄ ποία ποδρμάτων ἐν τῇ βάθει –
– γλάγη .

Acquired 2nd hand by the Library

૨૧. ઉપકારવશ, કૃતજ્ઞતાપૂર્વક :-

૧૬ ઉપકારવશ, કૃતજ્ઞતાપૂર્વક : ઉપકારને લીધે, કૃતજ્ઞતાને લીધે : ઉપકારવશ થઈને તેણે મારી સેવા કરી.

૧૭ ઉપકારવશ થવું : કૃતજ્ઞતાને લીધે કંઈ કરવું : ઉપકારવશ થઈને તેણે મારી સેવા કરી.

૧૮ ઉપકારવશ થવું : કૃતજ્ઞતાને લીધે કંઈ કરવું : ઉપકારવશ થઈને તેણે મારી સેવા કરી.

૧૯ ઉપકારવશ થવું : કૃતજ્ઞતાને લીધે કંઈ કરવું : ઉપકારવશ થઈને તેણે મારી સેવા કરી.

ποῖα ἢ αὐτῆ μέσως ἐχούσι· ποῖα ἢ αὐτῆ λεπτότερα καὶ παχύτερα·
ιγ' ποῖα τῶν ἀφθάρτων καὶ ὑγρᾶς οὐσίας ἐστὶ ζῷα· ποῖα δὲ ἐξ ἀμφοῖν
ιδ' μέσα· καὶ ποῖα ἐστὶ χερσαῖα, ποῖα ὑγρόβια· καὶ ποῖα πετεινὰ
ιε' καὶ ποδήνεκτα· καὶ ποῖα ἐστὶ τῶν ἐναίμων ἀναίμονα· καὶ ποῖα
ἀναίμονα, καὶ πόσου χρόνου·
ιϛ' Ὅτι αὐτῶν ἀναπνεόντων τὸ μὲν ζῷον ἀναπνεῖ τὸ δὲ ἰχθὺς οὐκ
ιζ' ἀναπνεῖ· Οὐδὲ ἀναπνέοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ἀναπνεῖ καὶ
μὴ δύναται ζῆν· καὶ ἐν τίνι τῶν ἀέρων ἀναπνεῖ·
ιθ' Πῶς χειροποιεῖ· καὶ ἡ χειροποιεῖ· δὲ τὰ φωνοῦντα ἀφώνητα·
κ' πῶς δὲ καὶ καταλαμβάνει· ἢ τὰ ἀκούοντα ἔχει τὴν σύμμετρον·
κα' πρὸς πόσου·— κβ' Καταπαυστικὸν πρὸς·
κγ' ποῖον καὶ ἐν ὑμάσι γίνεται· ἐξ ὑμένων χρή·
κδ' πρὸς τῆς μητρὸς τῶν ἀφόρων συλλογισμούς·
κε' πότε χρὴ θρέψαι· κϛ' πρὸς ἄλλο νοσῶδες καταπαυστικὸς·
κζ' πρὸς τὸ βοᾶν· ἢ ὑπὸ ὑδρόπου· καὶ διὰ μονῆς ὅπου·
κη' Οὐδὲ αὔξησιν λαμβάνει διὰ παντὸς ἐν τοῖς ὑδροῖς ἀφθόρους·—
κθ' οὐδὲ μύρμηκας μὴ ἀπλεῦσαι ἀφ' ὑδρογείων πάντων·—
λ πρὸς διαμονῆς περὶ ἁλῶν· καὶ οὐδὲ τοῦτο ἀνεκτὸς ἐν τοῖς ὑδροῖς
Φυλάττεσθαι ἐπὶ πλέον χρόνον·
λα' πρὸς διαμονῆς ἀλάτου·
λβ' πρὸς ὀδυνημασίαν· καὶ ποῖς χρὴ ὀξαλμιοντῶν ἀρτίων ποιεῖν·
λγ' πῶς ὀφθαλμὸν νύττοντα καὶ ὀξαλμιῶντα ποιῆσαι·
λδ' πρὸς πληγῶν· λε· πρὸς μώλωπας·
λϛ' πρὸς ἕρπητα ἰᾶσθαι· λζ· πρὸς φλεγμονῆς·
λη' πρὸς μέλγρου· λθ πρὸς θρόμβων·
μ' πρὸς πόνων ὀφθαλμῶν καὶ παννάβεως καὶ λίνου·
μα' οὐδὲ ἐξαλίσας ἐξελάσαι ἀλλὰ μὴ ἀπορεῖσθαι ὀφθαλμία
μβ' πρὸς λέοντος βοήν· ὧν καὶ ὁ ὀφθαλμὸς πάσχει·
μγ' ποῖα μύματα ὑπὸ ποίων βοᾶν ἀδικεῖται·—

μθ΄ περὶ τοῦ αἰτεῖσθαι παρὰ τοῦ κυρίου ἢ οἰκονόμου.
μ΄ Ὅτι δεῖ τὸν ἐφεστῶτα ἐφημερίδα αὐτὸν ὁρᾶσθαι καὶ πῶς αὐτὸν προσήκει τάξει τῶν ὁρατῶν παίδων.
μα΄ περὶ μιᾶς ἐφημερίας. μβ΄. περὶ τῆς αὐτῆς ἑορτῆς ἑτέρᾳ.
μγ΄ Ὅτι οὔτε ἑαυτοὺς οὔτε φυλὴν προσήκει ἀπὸ καλλιόνων τῶν εἰς ἑαυτοὺς μεταφέρειν.
μδ΄ Ὅτι χρὴ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ πρεσβύτας αὐτῶν εἰς ἑορτὴν ἢ πανήγυριν.

Βιβλίον τρίτον.

α΄ Ἐφημερίς καὶ τί χρὴ καὶ διὰ τοῦ μηνὸς ὁρᾶσθαι.
β΄ μὴν ἰανουάριος. τυβί. γ΄. φεβρουάριος. μεχείρ.
δ΄ μάρτιος. φαμενώθ. ε΄ ἀπρίλιος. φαρμουθί.
ς΄ μάϊος. παχών. ζ΄ ἰούνιος. παῦνι.
η΄ ἰούλιος ποίησις. θ΄ αὔγουστος ποίησις.
ι΄ σεπτέμβριος ποίησις. ια΄ ὀκτώβριος. ἐπεφί
ιβ΄ αὔγουστος. μεσορή ιγ΄ σεπτέμβριος. θωθ.
ιδ΄ ὀκτώβριος. φλοφί. ιε΄ νοέμβριος. ἁθύρ.
ιϛ΄ δεκέμβριος. χοίακ.

Βιβλίον Τέταρτον.

α΄ περὶ ἀναστασίμων. β΄ δύο περὶ ἀναστασίμων ᾠδῶν.
γ΄ ποῖα ἐστιν ἁρμόζοντα καὶ τάχους εἰ δεῖ ὅλον ἁπλῶς μεταφυτεύειν.
δ΄ περὶ τῆς ἀποκρεοφαγίας τῆς φυλῆς.
ε΄ περὶ τοῦ ἰουδαϊσμοῦ τῆς φυλῆς. ϛ΄ περὶ ὀφίτου τῆς φυλῆς.
ζ΄ περὶ ἀμφιβάλου τῆς φυλῆς. η΄ περὶ τῆς θεραπαινῆς καὶ παιδίσκης ἁπλῶς.
θ΄ περὶ μυροβλύτου. ι΄ εἰ δεῖ σφᾶς καὶ ἁπλῶς
ἁπτῆσθαι. ἢ τῆς φυλῆς. εἰ ἄλλης ὁπωσοῦν.
ια΄ πῶς δεῖ τὴν φυλὴν προσαιτεῖν εἰ καὶ ἁπλῶς εἰ δεῖ ἀποκλίνειν.
ιβ΄ περὶ εἰσιόντος ἁπλῶς. ιγ΄ περὶ εἰσιόντος διὰ παντὸς τοῦ ἔτους.
ιδ΄ εἰ δεῖ καὶ αὐτὸν ἐξιόντα ἐφημερίαν ἀφορᾶν, εἰ δεῖ καὶ ἡμᾶς τοὺς μὴ λαικοὺς. τοὺς δὲ πλέονας. ἢ πρεσβυτέρους. ιε΄ περὶ διακονητῆς φυλῆς.

βιβλίον πέμπτον·

ᾱ περὶ γλωσσῶν ἢ ἡδονῶν ἀμπέλοις·
β ποῖα γλῶσσα ἀμπέλου· ἐς ποίαν φυτείαν γλῶσσα· καὶ ποῖαι ῥόδοις πρὸς ἄμπελον σύγκρισις· γ περὶ φυτωρείου· δ περὶ κλημάτων·
ε περὶ πεδίων θαλασσίων καὶ ποταμίων χωρίων·
ϛ περὶ καιροῦ φυτείας ἀμπέλων·
ζ ὅλως περὶ φυτείας ἀμπέλου· ἢ· ὅποῖα δεῖ γίνεσθαι τὰ φυτὰ ὅλως καὶ πῶς ἄμπελος καὶ ἡ μέλλουσα φυτεύεσθαι χρῆσθαι· θ· ὅποῖα δεῖ φυτὰ ὁμοίως καὶ μὴ ὁμοίως καὶ ἀπὸ ποίου μέρους τῆς ἀμπέλου· καὶ πότερον ἀπὸ νέας ἢ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀμπέλου χρὴ τὰ κλήματα φυτεύειν·
θ πῶς δεῖ φυτεύειν τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ἐν ποίῃ πρὸς τὰ χωρία τοῦτον εἶναι· καὶ πότερον ὀρθὸν ἢ πλάγιον τὰ κλήματα φυτευτέον·
ι πῶς τὴν λάκκωσιν· καὶ πότερον ὑπὸ γόνυ οὔσης χρὴ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύειν ἢ ὑπερ γόνυ·
ια περὶ τοῦ σκάπτειν ἀμπελῶνα·
ιβ περὶ ἀμπέλου φυτείας· ιγ πότερον δύο κλήματα ἢ πλείονα ἐν ἀναγκαῖον οὕτω φυτεύειν·
ιδ περὶ διαφορᾶς τῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν ἀπομήκους·
ιε ὅλως δὲ περὶ γλωσσῶν ἀμπέλων· καὶ περὶ φυτείας· καὶ περὶ ἀμπέλου ἐπιμελείας·
ιϛ ὅλως περὶ ἀμπέλου· καὶ μονοφυοῦς ἢ ἀμπέλου, καὶ διαφορᾶς αὐτῆς καὶ ἐπιμελείας καὶ φυτείας·
ιζ περὶ διαφορᾶς γλωσσῶν ἀμπέλου· ιη πῶς δεῖ γλῶσσαν ἀποφύγαμεν καὶ μέλλουσαν φυτεύειν· ιθ περὶ δένδρου ἐργασίας·
κ περὶ μυρσίνου· καὶ περὶ τῆς ἐν ἀμπέλῳ ἐπιμελείας·
κα πόσα κλήματα καλαμπόνων χρὴ τὴν τετραγωνίαν ἀμπέλῳ· καὶ πόσα πρὸς ταῖς χάραξι πρὸς δεσμὸν· κβ· περὶ κλαδείας·
κγ περὶ ἀφορείας ἀμπέλων καὶ πολυοινίας·
κδ πότερον δυσὶ πόδας τὰς τελευταίας ἀμπέλου, καὶ ποία τούτων ἀφορία·
κε πῶς δεῖ σκάπτειν καὶ ῥᾴστης μεθόδου πρὸς τοῦτο πρᾶγμα·
κϛ περὶ χοάσεως· κζ περὶ βλαστολογίας·
κζ περὶ διαστάσεως βλαστολογίας· — λ· ὡς τὸ ἀμπέλιον,

φθόγγος, ἢ λαμπάν μὴ ποιεῖν· μὴ γὰρ πολὺ τοῦ διαστήματος·
λα΄ οἷόν τε πάχνης ἢ ἐρυσίβης μὴ ἀδικῆσαι τοὺς ἀμπέλους·
λβ΄ ἄλλο περὶ πάχνης· λγ΄ περὶ ἐρυσίβης·
λδ΄ θεραπεία ἀμπέλων ξηρανθεισῶν τὸν καρπόν·
λε΄ περὶ ἀφόρων ἀμπέλων· λς΄ περὶ σφοδρῶν ἀμπέλων·
λζ΄ περὶ νοσουσῶν ἀμπέλων· λη΄ περὶ δακνομένων ὑπὸ ἀμπέλου·
λθ΄ περὶ ῥυάδων ἀμπέλων· μ΄ περὶ λεπτοκαρπουσῶν ἀμπέλων·
μα΄ περὶ τῶν ὀπωρῶν καὶ ἀμπέλου τῶν καρπῶν·
μβ΄ περὶ τῶν ὑπὸ οἰκίας δρωμένων·
μγ΄ πῶς οὖν δεῖ τοὺς τειχίζοντας προσκαλεῖσθαι τὰς ἐσομένας
μδ΄ πολυοινίας, καὶ ὀλιγοινίας· ἢ καὶ ὀσινίας· φεύγειν δὲ καὶ
με΄ πότε χρὴ ζυγαίτας ἀμπέλους· καὶ ποία σύμπτωσις τῆς σὺν τῷ φυλλορροεῖν·
μς΄ ἐν ποίῳ οἴκῳ οὔσης τῆς οἰκίας χρὴ ζυγᾶν· καὶ ὁπόταν οὕτως
αὐτὰς καὶ ὑπερβάλλουσας, δεῖ ζυγᾶν δι' ἄλλο·
μζ΄ πῶς δεῖ βοηθεῖν τοῖς ὀμφακίζουσαις τῷ φυλλορροεῖν· ἢ διὰ ψύξεως ποσὸν
φθορέσαι· καὶ πότε δεῖ ἀπὸ ἀνθέων ἕως τοῦ ἑξαιτῶν τοῦ ἑσομένου οἴνου·
μη΄ θεραπεία τῶν λυμαινομένων σκώληκας τὰς ἀμπέλους·
μθ΄ περὶ καμπῆς ἀμπέλου· καὶ διὰ μίζονος ζώσας τὰ λυμαινόμενα βοτρύδια·
ν΄ φυσικὸν δὲ μοιρίκιον πρόβλητον διὰ πάσης πολλάκις περὶ τὸ μὴ
τὰς ἀμπέλους· μήτε διὰ σύσσεσμα· μήτε διὰ λήια· μήτε διὰ ἄλλο τι
τοιοῦτος βλάπτεσθαι· καὶ μάχιμα τὰ τῶν μιζόνων φυτά·
να΄ περὶ ἀνθῶν· νβ΄. περὶ καρποποιΐας· νγ΄ περὶ φυτείας·

Βιβλίον ε΄ τοῦ·

ᾱ΄ περὶ λιμοῦ καὶ λιμώττων· καὶ βαναυσοτεχνῶν· β΄ περὶ οἰνοθηκῶν
καὶ ἀγγείων ἐδεσμοῦ· γ΄ περὶ καλαμώσεως πάσης·
δ΄ περὶ παντοδαπῶν ξύλων πάσεως· ε΄. περὶ πάσης σωτηρίας·
ς΄ πάσης σωτηρία· ζ΄ καὶ τολιπὸν καὶ ὠφελήσῃ καὶ περὶ πάσεως·
η΄ ἄλλος ξύλος σώιμος πρὸς πάσεως πάσης·
θ΄ περὶ σκληρῶν καὶ μὴ πάσης· ι΄ περὶ τῶν εὐθυτρεμνουσῶν πάρα
σωμάτων·

ια΄ Τί δεῖ ποιεῖν τοὺς ἐφεστῶτας τοῖς ναοῖς ἁγίοις· καὶ πῶς πολιτεύεσθαι
δωδεκ. καὶ τίνα δεῖ πονηρὰ ἀπὸ αὐτῶν ἐφεῖσθαι τοῖς λαϊκοῖς τοὺς
ιϛ΄ ἐν τῇ πολιτείᾳ τελοῦντας· Μὴ ἁπλῶς δεῖν πολιτεύεσθαι τοὺς
ἁγίους, ποῖοι οὖν εἰσὶ τῶν ἁγίων οἱ λαϊκοὶ ὀφείλοντες· —
ιγ΄ Τῶν διαφόρων· καὶ ἐκ τῶν ἐξόδων τῶν λαϊκῶν οὐ δεῖν λαμβάνειν, πόρα-
— χεῖα δὲ αὐτοῖς ἐκβάλλειν, ὅσα ἐξ αὐτῶν τὸν πολλοῦ μόνον βάλλειν
ιδ΄ πωλεῖσθαι· Γλαῦκος μὴ ὑπερεχέτω·
ιε΄ Γλαῦκος πορεύεται δεῖ χεῖσθαι πολιτεύεσθαι·
ιϛ΄ Γλαῦκος οὐ δύναται σὺν αὐτῷ ἔχειν, καὶ γυναῖκα ἢ ὑπηρέτιν·
ιζ΄ Γλαῦκος ἢ ὑπηρέτιν γυναῖκα· ιη΄ περὶ μυσταγωγοῦ·
ιθ΄ Γλαῦκος ὀφείλοντα βοηθεῖσθαι· —————————

Βιβλίον ἕβδομον·

α΄ Περὶ τῆς τῶν ὑπηρετῶν διαφορᾶς·
β΄ Ποίοις οἴνοις ἐπιτήδειος ὁ ὑπηρετικὸς βίος· καὶ ποίοις οὐκ ἐπιτήδειος·
γ΄ Περὶ διαφόρων τοῦ νεὼ καὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ ἀποκλωμένου καὶ μυ-
δ΄ λωμένης τροφῆς· Ποῖοι δεῖ πλάττειν καὶ μόνιμον
ποιεῖσθαι τὸν οἶνον τῆς ἐπὶ πολὺ βεβαιοῦντος τροφῆς ἐξ ὅσης ἂν
τῆς οὐσίας ἅπτηται· καὶ τῆς μεταβολῆς τοιούτοις βεβαιοῦσθαι τροφῆς·
ε΄ Περὶ ἀνοίξεως πίθων· καὶ ὅτι χρὴ πολλοὺς φυλάττεσθαι ἐν καιρῷ
ϛ΄ τῆς τοιαύτης ἀνοίξεως· Περὶ μυστικοῦ οἴνου καὶ πότε
χρὴ μυστικὸν λαβεῖν τὸν οἶνον· καὶ ὅτι διαφορὰν ἔχει ὁ σύνταλος
ζ΄ τοῦ πίθου ὁ μεβελμένος οἶνος·
πόσα κατὰ καὶ ὁπόσου διαλύσεως οἴνου θυμιᾶται οἶνου καὶ γλαῦκ
η΄ ὑπηρέτιν· Οἶνον ἀπὸ ὕδατος χωρίσαι·
θ΄ Καὶ ὅτι οἱ δυνάμενοι ὑγιαίνειν οἱ οἶνοι χρέπεσθαι·
ι΄ Ὡς ὑπὸ βοηθεῖσθαι καὶ ἀσθενῶν, μὴ χρέπεσθαι τοὺς οἴνους·
ια΄ Ποῖοι ὅτι πρὸς πλάσιν τῶν οἴνων μὴ ὄντων χωρὶς χρέπεσθαι,
ιβ΄ ἀλλὰ μονίμους εἶναι· Ὁπόσοις ἔστι μὲν ποιοῦσι μονίμους
τοὺς οἴνους· καὶ ὅσους μὴ ἔστι ποιεῖν μονίμους·
ιγ΄ Σπίλος καὶ λάπραν τὸν δὲ μὴ δεῖ ποτε χρέπεσθαι τοὺς οἴνους· —

ιθ΄ σκιμπόις καὶ περὶ γλυκέος καὶ ξύδους καὶ οἴνου, καὶ σὺν μονίμων·
κ΄ οἶνον ἀρχὴν μὴ ὀξίζειν θεραπαίνας·
κα΄ οἶνον διὰ θαλάττης πεφορτωμένον, μὴ νίτρον ἔχειν·
κβ΄ πῶς μὴ ἔχει σφόδρα τὸν ἀκρατῆ οἶνον ἐν τῇ γαστρὶ πιὼν ἄνθρωπος
κγ΄ τὸν βαίτιον ἐσόμενον οἶνον· πῶς ἀπὸ τοῦ βατικοῦ γενῆται
κδ΄ ποιήσομεν οἶνον· οἶνον ἄσσιον καὶ ἥδιον ποιῆσαι·
κε οἶνον λαμπρὸν μέλανα ποιῆσαι καὶ τὸν μέλανα λαμπρόν·
κϛ οἶνον διαυγῆ ποιῆσαι· κζ΄ οἶνον πολύφορον ἐς κοδωνιὰν
ποιῆσαι· ὥστε ὀλίγου ἀναλισκομένου πολλοῖς ἐξαρκεῖν·
κη΄ οἶνον νέαν πολλοῦ ποιῆσαι· κθ΄ οἶνον ὥθεος μὴ ἔχειν·
λ΄ οἶνον νοσῶντα παῦσαι· λα΄ οἶνον ἀπὸ ποιᾶς ἀμπέλου βλαβῆ
λβ΄ γλυκὺν ποιῆσαι· οἶνον ξυμμόθης καὶ βολεσῶνα θεῖναι.
λγ΄ οἶνον ἀφρώδη· λδ΄ οἶνον πίνουσα μὴ ὀζεῖν·
λε΄ οἶνον πολὺν πίνουσα μὴ μεθύσκεσθαι·
λϛ΄ πῶς παρὰ τὴν ἡδονὴν τοῦ οἴνου σπάθυμον·
λζ΄ πρὸς βίαν ἀνάφορον τῶν μεθυόντων·
λη΄ ὃ γοῦν μόνον οἶνος, ἀγαθὸν καὶ σφόδρα γλυκὺ μεθύσκειν ποιεῖ τὸν πίνοντα·
λθ΄ πῶς δι' ἀγαθοφυλακῆς γίνεται οἶνος·
μ΄ οἴνου μέρη· πῶς ἂν φυλάττοιτο, ἀσιάπωλος σκάφη·
μα΄ περὶ ὄξους διηθουμένου οἴνου·

βιβλίου ὁδοὶ·

α οἴνων ἐπιδημιῶν σκιαστικά· ε΄ ἐθελοντὴς οἶνος· ι΄ ἀνιγνητὸς οἶνος·
~~β΄ ἀππίτης οἶνος·~~ ιδ΄ ἀνιαστὴς οἶνος·
γ΄ ἀππίτης οἶνος· ιε΄ ἀσθενὴς οἶνος·
δ ~~χλιχωνίτης οἶνος·~~ ιϛ΄ ἀφρώδης οἶνος·
ϛ μυρσινίτης οἶνος· ιζ΄ πονηρὸς οἶνος·
ιβ΄ ὀμφακίτης οἶνος· ιη΄ πεφθογλυκίτης οἶνος·
ιγ΄ πυρρακίτης οἶνος· ιθ΄ γλυκὺς οἶνος·
ιδ΄ ὑποπίτης οἶνος· κ΄ σφοδρὸς οἶνος·
ιε΄ οἶνου διαμίλων· κα΄ οἶνου μεθύσκων σκιαστικά·

ιθ΄ Οἶνος ἰνδικὸς γλυκὺς καὶ ἀσταφιδίτης καὶ μὴ συγχωρεῖ ζυμῶσαι
πόλις πρὸς πρὸς πόλιν:
κ΄ Οἶνος πρὸς διοσπολιτικὸν καὶ ῥύσιν γαστρός:
κα΄ Λιμνησίτου οἴνου ποίησις: κε΄ Λιμναίου οἴνου ποίησις.
κβ΄ Θασίου οἴνου ποίησις: κϛ΄ Ναξίου οἴνου ποίησις:
κγ΄ Πρὸς οἰνομελίτους: κζ΄ Οἰνομελίτης πρὸς αὐστηρόν.
κδ΄ Ὑδρομέλιτος συναγωγή: κη΄ Ὑδρομελίτης συναγωγή:
κε΄ Σὺν μελίτης συναγωγή. κθ΄ Διπτιάτου συναγωγή:
κϛ΄ Κονδίτου συναγωγή. λ΄ Ἐκ μήλων καὶ ἀπίων συναγωγή:
κζ΄ Ὀξους διαφόρους συναγωγή καὶ πῶς συναγωγὴ τοῦ οἴνου ὄξος ποιῆσαι:—
κη΄ Ὄξος ὀξάλμης οἴνου γλυκέως: λα΄ Ὄξος πρὸς ἀπεψίαν καὶ ὑγιεινὸν ἐπιτήδ[ε]ιον:—
κθ΄ Ὄξος γλυκέος συναγωγή: λβ΄ Ὄξος σκληροῦ συναγωγή:
λ΄ Ὄξος σκληροῦ καὶ λεπτοῦ: λγ΄ Ὄξος πεπραμένον ποιῆσαι:
λα΄ Ὄξος σκιλλίτου: λδ΄ Ὄξος ἐκ τῆς σκίλλης:—

Βιβλίον Ὀγδοον:

α΄ Περὶ ἐλαίου: ϛ΄ Περὶ φυλάξεως τοῦ μήλου ἐλαίου
καὶ ὁπόσα μὴ φύονται ἀπὸ δένδρου, καὶ πῶς ταῦτα συμφυῆ:—
β΄ Περὶ ἀποστάσεως τοῦ δένδρου ἐλαίας καὶ μήκους χάμαι τόπου:
γ΄ Περὶ καιροῦ φυλάξεως ἐλαίου. καὶ ὅτι πρὸς καιρὸν φυλακτέον τὸ φυτόν:
δ΄ Περὶ βόθρου τοῦ ἐς φυτείαν ἐλαίου
ε΄ Ὁπόσα δένδρα μὴ δεῖ πλησίον τὰ φυτάσεως εἶναι ἐλαίου φυτά:
ζ΄ Ἐλαίαν πολύφορον ποιῆσαι.
η΄ Περὶ τῆς τοῦ τελέου ἐλαίου φυτείας ἐπιμελείας:
θ΄ Πῶς ὅτι ἐλαία ἀδελφὴ καὶ πολυκάρπους ποιῆσαι: καὶ πῶς ὅτι
νοσούσας θεραπεῦσαι: Ὅτι καὶ βία πλοκὴ καὶ διαφόρου
δένδρου, ὅτι τῆς ἐλαίας γίνεται φυτεία:
ια΄ Περὶ τοῦ μὴ δύνασθαι τὸν ἐλαίας αὐτὸν καρπόν:
ιβ΄ Περὶ κλάδου ἐλαίου: ιγ΄ Περὶ ἐλαιοστάφυλου:—
ιδ΄ Πῶς καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν τῆς ἐλαίας: ιϛ΄ Περὶ ἁλῶν θερμῶν ἐλαίας:

ιε΄ πῶς καὶ πότε δεῖ αὐλεῖν καὶ ψυλλᾶν τὰ ἐλαίαν.
ις΄ πῶς ἡ ἐλαία ποτίζεται καὶ γλυκάνεται ἔλαιον.
ιζ΄ ὀλιφολιούς ἐλαίους ποιοῖς. ιη΄ ζάμας αὐαίνουσα ἐλαίαν.
κ΄ πῶς σήπει ἐλαίαν καὶ δένδρα ποιεῖ. κα΄ ἐλαίας τὰς ἐν θρᾴκῃ.
κβ΄ ἀγριαίνεται ἐλαίαι θρᾴκαι. κγ΄. ἐλαίαι θεσσαλικαὶ καὶ ἀττικαί.
κδ΄ ἐὰν μὴ ἢ ἀλλοδαπὸν ζῷον ἀφ' ἐλαίας ἐκ πεσοῦν βλάπτει τὸν ἄνθρωπον.
κε΄ ἔλαιον ἀσθενοῦς οἶνον ποιοῦσαι. κς΄ ἔλαιον ἰσχνογαίου οἶνον ποιοῦσι.
κζ΄ ζωθήκαις κρύπτειν ἐλαίαν. κη΄ ζωθήκαις ὀξυλιθίνοις.
κθ΄ ζωθήκαις ὀλκάδων. λ ζωθήκαις ἐλαίαν ὀλκάδες μὴ φυλάττουσι.
λα΄ πεῖ θλασθῆναι ζάμαν. λβ΄ πεῖ κολυμβᾶσθαι.

ιβ΄ βιβλίον δένδρων.

α΄ περὶ πεδιάδων. β΄. καλὰ ποιοῦν καὶ πῶς καὶ πότε δεῖ φυτεύειν τὰ δένδρα.
γ΄ ζηλοῦν δεῖ σπόρων ἀπὸ ὧν ὁρμώμενοι φυλάττονται. ζηλοῦν ἀπὸ πόρκου
καὶ ὄρους. ζηλοῦν ἀπὸ παστάδος. ποιεῖ δὲ ἀπὸ κλάδου.
δ΄ πεῖ φοινίκων φυλάττειν. ε΄ πεῖ βυσσοῦ καὶ λιβὸς καὶ τοῦ φοινίκος ὅλως.
ς΄ περὶ θαλλοῦ καὶ τῆς τοῦ φοινίκων πλέξεως.
ζ΄ περὶ καρυωτίδων καὶ πεῖ δρυὸς καὶ πλατάνου. καὶ πῶς ὅταν ἐρυθρὰ
ταῦτα γένηται. η΄ περὶ φυτείας καὶ πεῖ σύου.
θ΄ ὁποῖ τε κίονα ποιοῦσι φορὰν σὺν τύπωμα ὁποῦ σὺν ποτε ζῴου ἢ καὶ
πόσθαν πόσου πωλοῦσι. ἢ ἄλλου ζῴου ἢ ὄρνεου.
ι΄ περὶ σαμονῆς καὶ λιθοβόλου καὶ ξύλων. ια΄ περὶ φυτῶν πηγάνου. ιβ΄ περὶ φυτῶν πτελέας.
ιγ΄ περὶ φυτῶν σφενδάμνου καὶ ἐπὶ πλήθος. ιδ΄. πῶς δεῖ πυρῶνας ποιοῦσι.
ιε΄ περὶ φυτῶν ἀγρίας καὶ ἐρυθρᾶς ποιοῦσι. ις΄ περὶ πορδύλων καὶ ὀφθαλμῶν ποιοῦσι.
ιζ΄ περὶ ἐλάτης καὶ ἀκρωτηρίων σφενδάμνου. ιη΄ περὶ φυτῶν κλήματος καὶ
πῶς δεῖ αὐτὸν ἐπὶ πλήθος. ιθ΄ περὶ φυτῶν ἀγρίας καὶ ἐρυθρᾶς ποιοῦσι.
κ΄ περὶ ζωθήκων καὶ ἐπὶ πλήθος. κα΄ περὶ σαμονῆς καὶ λιθοβόλου.
κβ΄ περὶ φυτῶν ἀπιδίων. κγ΄ περὶ ἐγκεντρίων ἀπιδίων.
κδ΄ περὶ σαμονῆς ἀπιδίων. κε΄ περὶ φυτῶν κυδωνίων.
κς΄ ὁ δενδρόμορφον κυδώνιον ποιοῦσι. κζ΄ περὶ σαμονῆς κυδωνί.

κδ΄ πρὸς φυτάσεως ἰδίου καὶ θεραπείας καὶ πώλωσιν καὶ λήψιν:-
κα΄ οἵτε εὐασμὸς χαμᾶι: κβ΄ εἰς ἀνάπαυσιν ποιῆσαι:-
κγ΄ ὅτι ἡ εἰς αὐτὸν κλάσις ἀπὸ μεγάλης ἀνάγκης:
κδ΄ οἵτε εἰς ἑρμηνείαν ἐνέσεως:-
κε΄ καὶ ὅτι εἰς ὀξέαν γλυκέαν ποιῆσαι:
κς΄ εἰς ἀνάλυσιν φορτίου:-
κζ΄ περὶ ἐλατῆρος καὶ ὀδόντων καὶ ὁπλῆς, πόσον κόπτουσι ἔχει:
κη΄ περὶ ἔτους γεννήσεως:
κθ΄ περὶ διαφορᾶς καὶ φυλακῆς εἰς ἀέρα:
λ΄ περὶ φυτάσεως δαμασίππων:
λα΄ περὶ διαφορᾶς δαμασίππων:
λβ΄ περὶ φυτάσεως πορείας: λγ΄ περὶ διαφορᾶς κεφαλῆς:
λδ΄ περὶ φυτάσεως ζιζύφων: λε΄ περὶ διαφορᾶς ζιζύφων:
λς΄ περὶ πολυφυτάσεως συκιᾶς καὶ πώλωσις:
λζ΄ οἵτε ἰδίως φυλακὴ καὶ ἀπαλλαγὴ πόνων συκῆς:
λη΄ καὶ ὅτι σπάνια ποιῆσαι: λθ΄ οἵτε συκῆς καὶ ἀποβολὴ καρπῶν:
μ΄ συκῆς δὲ εἰς ἀνάπαυσιν: μα΄ περὶ φασιάδος συκῆς:
μβ΄ εἰς βίου μακρότητος συκῆς καὶ περὶ μαλακῆς ἀφορίας:
μγ΄ περὶ ἐλαιῶνος καὶ φυλακῆς καὶ πώλωσις:
μδ΄ οἵτε ἰδίως φυλακὴ καὶ ἀπαλλαγὴ πόνων ἐλαίας:
με΄ καὶ ὅτι σπάνια ποιῆσαι: μς΄ οἵτε συκῆς καὶ ἀποβολὴ καρπῶν:
μζ΄ συκῆς δὲ εἰς ἀνάπαυσιν καὶ φασιάδος: μη΄ περὶ φασιάδος συκῆς:
μθ΄ συκῆς δὲ εἰς ἀνάπαυσιν: ν΄ περὶ φασιάδος συκῆς:
να΄ εἰς βίου μακρότητος συκῆς καὶ ἰδίως φυλακὴν καὶ περὶ μαλακῆς καρπῶν:
νβ΄ περὶ ἐλαιῶνος συκῆς: νγ΄ οἵτε ἐλαίας καρπῶν συκῆς ἐξ
οἰκείου φύσεως χωρίου: εἰς ὃ δεῖ τὸν κλῆρον ἢ θρύψε:
νδ΄ οἵτε ἐλαίας ξηρᾶς καρπῶν συκῆς ἐκ καλοῦ κλῆρος ἰσχάδας εἰς πολυδίαμιν:
νε΄ περὶ ὀλύνθων ἢ ὀπῶν ἀδρότητος:-
νς΄ καὶ ὅτι δεῖ ἐκ χλωρᾶς συκῆς καὶ πανδάπρωτον τὸν δένδρων νεοθαφύλλα:
νζ΄ περὶ καρποῦ φυλάσσεσθαι: καὶ πώλωσις καὶ φασιάδος:-
νη΄ περὶ τοῦ πότε δεῖ ξηραίνειν τὰς ἀμυγδάλας:
νθ΄ ἀμύγδαλα ἐπὶ μὲν γλυκέα ποιῆσαι:
ξ΄ καὶ ἐπὶ μὲν πικρὰ ἀμύγδαλα ποιῆσαι.
ξα΄ ἀμυγδαλῶν ἄκαρπον: καρποφορεῖν ποιῆσαι:
ξβ΄ περὶ φασιάδος καὶ ἀμυγδαλῆς:
ξγ΄ περὶ καρποῦ φυλάσσεσθαι κάδων:. ξδ΄ περὶ καρποῦ φυλάσσεσθαι καρύ
καὶ πώλωσις:

ι πεὶ πυξίου. ια πεὶ πίτυος. ιβ πεὶ φυτάσεως πίτυος.
ιγ πεὶ σχίνου. ιδ πεὶ ἐλάας. ιε πεὶ πρεμνοκοπίου.
ις πεὶ δυσθεραπεύτων. ιζ πεὶ φυτῶν δενδρολιβάνων. ιη πεὶ ὁδοῦ.
ιθ πεὶ ὅσων καὶ ποῖ τῶν δένδρων ἐστὶ ἡ ποίησις. καὶ αἰσθάνεσθαι πῶς ἔχει.
κ πεὶ κεδρίας. κα πεὶ κεδρίνου. κβ πεὶ ἴριος. κγ πεὶ ἴτεας.
κδ πεὶ φυτάσεως ἴτεων. κε πεὶ νάρκισσου. κς πεὶ φυτάσεως νάρκισσων.
κζ πεὶ κισσοῦ φυτάσεως. κη πεὶ σαμψύχου. κθ περὶ βαγόλου.
κθ πεὶ μυρσοδούλου. λ πεὶ κιττοῦ. λα πεὶ φυτείας κιττοῦ.

βιβλίον δεύτερον.

α Γνῶσις τοῦ καλλιεργῆσαι τὴν ἀμπελον καὶ φυτεῦσαι καὶ κλῆμα
καὶ ἐκκόψαι πόλεως. β πεὶ καὶ πῶς ποιήσας.
γ πῶς μὴ ἀφανίζουσι τὰ χαλκάνθια. δ ποῖα πρὸ ἐπιτιθέντα χαλκάνθοις.
ε πῶς οὐ καθίσταται τὰ χαλκάνθια ἐπὶ ἀνύδρου τόπου ἔχειν.
ς οἵτε καὶ πόνοι ἀλλήλων καὶ ἀνθῶσι.
ζ Ἵνα μὴ τὰ χαλκάνθια ἢ λύθρου βοὸς ἢ μήλου, μηδ' ὑπὸ θηρίων ἢ
ὀρνέων ἀδικῶνται. η. πῶς ἂν τὰ χαλκάνθοις ἡδὺν ὀδμὴν ἔχῃ.
θ πῶς ὅτι πρέπον καὶ ἐρίσαι διαφθεῖραι.
ι τί πρέπον ἐστὶ μίσγειν τῷ φυτῷ τὰ χαλκάνθια.
ια πρὸς τὴν τοῦ ἐνιαύσιον ἀδικίαν. ιβ πεὶ μαλάχης καὶ τῶν ἰσχάδων.
πεὶ διαφόρων πρὸς τὴν θεραπείαν.
ιγ πεὶ θείου καὶ τῆς ἰσχάδος τῆς θεραπείας. καὶ πῶς δεῖ ἀντὶ αὐτῆς
λαμβάνειν καὶ ἀπὸ ἄλλων ἐνέσεων. ιδ τί πρέπον ἐστὶ ἐν
αὐτῷ, οἴνου. καὶ ὄξους. καὶ ὠμίου. καὶ βοὸς αὐλοῦ ἀπὸ
τῆς αὐτῆς ἕξεως. ιε πεὶ σύλλου. καὶ πῶς δεῖ ἀντὶ αὐτοῦ μεταποιῆσαι. ις πεὶ διαφόρων καὶ τῆς ἐξαυτῶν θεραπείας.
ιζ πεὶ μεδικῆς. καὶ τῆς ἰσχάδος τῆς θεραπείας. ιη πεὶ ἀσπαράγου.
ιθ πεὶ πολυκνήμου καὶ ὀπείου. καὶ τῆς ἰσχάδος τῆς θεραπείας.
καὶ πῶς δυνατὸν ἐξαίφνης διαφθεῖραι ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, καὶ
ποῖα πρέπει. κ πεὶ μηλοπεπόνων.
κα πεὶ μολύνης καὶ τῶν αὐτῶν χυμάτων. κβ πεὶ σταφυλίδων.

Constantinopolis

κ΄ περὶ σῦκων· κα΄ περὶ ἀμυγδάλου· κβ΄ περὶ κυδωνίου καὶ μήλου·
κγ΄ περὶ ἀχλαδίου· κδ΄ περὶ ῥοδακίνου· κε΄ περὶ κερασίου·
κς΄ περὶ σπέρεως, ἤτοι λαχάνων· κζ΄ περὶ πεπόνων·
κη΄ περὶ σικυῶν· κθ΄ περὶ κολοκυνθῶν· λ΄ περὶ κολοκασίων·
λα΄ περὶ γλίχονος· λβ΄ περὶ δυνάτου· λγ΄ περὶ κιτρίου·
λδ΄ περὶ βολβοῦ· λε΄ περὶ σκόλυμος· λς΄ περὶ λαπάθου·
λζ΄ περὶ κινάρας· λη΄ περὶ ἀνδράχνης· λθ΄ μυκήτων ποίησις·

Βιβλίον δεύτερον τέταρτον·

α΄ περὶ ἀνέθων· β΄ περὶ βοτάνης· γ΄ περὶ γαλλῶν·
δ΄ περὶ ὠῶν καὶ τοῖς ἰδίοις· ε΄ περὶ μυῶν ἀγρίων· ς΄ περὶ ἀγέλης·
ζ΄ περὶ ἀποδιδομένων· η΄ περὶ ὄφεων· θ΄ περὶ σκορπίων·
ι΄ περὶ μυρμήκων· ια΄ περὶ κανθάρων· ιβ΄ περὶ μυίας·
ιγ΄ περὶ νυκτερίδος· ιδ΄ περὶ κύρεως· ιε΄ περὶ φαλαγγίων καὶ ἀράχνης·
ις΄ περὶ κανθαρίδων· ιζ΄ περὶ βδέλλης· ιη΄ περὶ βατράχου·

Βιβλίον τρίτον τέταρτον·

α΄ περὶ πετεινῶν· β΄ περὶ τροφῆς μητρὸς τῶν νεοττῶν καὶ φιλοστοργίας·
γ΄ περὶ τροφῆς πτηνῶν καὶ τροφὴν αὐτῶν πρὸς ἑαυτούς·
δ΄ περὶ ἀγλούρων καὶ ὠοχλῆς περὶ τροφῆς·
ε΄ ὅτι μὴ δύνανται ἀεὶ τροφὴν περὶ τροφῆς· ς΄ περὶ πετεινοῦ·
ζ΄ περὶ ὀρνίθων· η΄ περὶ ὄνου καὶ ὄρνιθος νεοττεύσεως·
θ΄ περὶ νεοττοδοσίας· ι΄ περὶ παιδαγωγίας ποιήσεως·
ια΄ ὄρνιθας μὴ μάχεσθαι ἀλλήλαις καὶ περὶ τῆς τῶν φυλακῆς·
ιβ΄ ὄρνιν μὴ κοιμᾶσθαι· ιγ΄ ὄρνιθας σκοτοῦσθαι· ιδ΄ ὄρνιθας μὴ ἀκούειν·
ιε΄ ὄρνις ὑπὸ ἀγλούρων μὴ βλάπτεσθαι· ις΄ περὶ ποικίλης ἰδέας ὄρνιθ·
ιζ΄ περὶ ἀλεκτρυόνων· ιθ΄ περὶ ταώνων· κ΄ περὶ φασιανῶν καὶ γυ-
μνοδακτύλων καὶ περδίκων καὶ ἀτταγᾶ· κα΄ περὶ πορδίκων·
κβ΄ περὶ σπόρων πορδίκων καὶ λοιπῶν ὀρνέων· κγ΄ περὶ χηνῶν·
κδ΄ περὶ νηττῶν· κε΄ περὶ τρυγόνων καὶ ὀρτυγῶν καὶ κιχλῶν καὶ
λοιπῶν μικρῶν ὀρνέων· κς΄ περὶ κολοιῶν· κζ΄ περὶ γυπ

Apes

Asin

Camel

Bones

BOVES

BOVES

Βιβλί(ον) ΙΔ΄.

α σαρκὸς φυσικὸν συμπαθητικοῦ καὶ ἀπαθοῦς.
β΄ περὶ μιγμάτων καὶ ποσῶν ἀπλῶν ὁποίων μιγνύοι δ᾽ ὁπόταν βουλόμενοι.
γ΄ περὶ μιγμάτων καὶ ποσῶν ἀπλῶν ὁποίων μιγνύοι δ᾽ ὁπόταν βουλόμενοι. β΄ περὶ μιγμάτων καὶ ποσῶν ἀπλῶν ὁποίων μιγνύοι δ᾽ ὁπόταν βουλόμενοι. γ΄ περὶ μιγμάτων καὶ ποσῶν ἀπλῶν ὁποίων μιγνύοι δ᾽ ὁπόταν βουλόμενοι. δ΄ μιγμάτων καὶ ποσῶν ἀπλῶν ὁποίων μιγνύοι δ᾽ ὁπόταν βουλόμενοι. ε΄ μιγμάτων καὶ ποσῶν ἀπλῶν ὁποίων μιγνύοι δ᾽ ὁπόταν βουλόμενοι. μὴ ὑπὸ ἀτεοῦς. μὴ ὑπὸ οἰκίας. μὴ ὑπὸ τῆς νοσοφίας. μηδὲ ἐργασίας.
ς΄ περὶ ἀνθρώπων καὶ φύσεως. ζ΄ ὑπὸ σφηκῶν μὴ νεύεσθαι.
η΄ περὶ δυσμιγίας καὶ φύξεως. θ΄ περὶ δυσμιγίας καὶ φύξεως. ι΄ πότε δὴ δυσμιγεῖς αἱ μιγίαι.

Βιβλίον ΙΕ΄.

α΄ περὶ ἵππου. β΄ ἵππου σημεῖα. γ΄ περὶ ἴσου διαφορᾶς.
δ΄ περὶ πώγωνος. ε΄ ὀφθαλμῶν. ς΄ περὶ λαιμοῦ.
ζ΄ περὶ νάρθ. η΄ περὶ κοιλίας. θ΄ περὶ θώρακος.
ι΄ περὶ πνεύμονος. ια΄ περὶ βηχός. ιβ΄ περὶ ἀδίλου νόσου.
ιγ΄ περὶ κυνάγχης. ιδ΄. ἐὰν ἀμυδρόφρη. ιε΄ περὶ ἕλκωσεως.
ιϛ΄ περὶ λιγμοῦ. ιζ΄ παίλυσμα περὶ ὀφθαλμοῦ. ιη΄ περὶ φλεγμονῆς.
ιθ΄ περὶ βδελύγμης. κ΄ ποῖς ἰάσεις σκορπίου ἢ ἄλλου ἑρπετοῦ.
κα΄ περὶ ὀνου φύσεως καὶ ἀπὸ ὀνου ἐπιλυθέων. κβ΄. περὶ καμήλου.

Βιβλίον ΙϚ΄.

α΄ περὶ βοῶν. β΄ περὶ βοὸς θηλείων ἢ διδαμάλεις. γ΄ περὶ ταύρ.
δ΄ περὶ βοὸς ἀνδρείας καὶ ἀνάνδρου. ε΄ περὶ ἀγέλης. ς΄ περὶ μυκτήρων.
ζ΄ περὶ ἐδωδίμων καὶ ἀδωδίμων. η΄ περὶ ἀδήλου νόσου. θ΄ περὶ ἀφροδισίων. ι΄ περὶ διαρροίας.
ιά΄ περὶ ἀνθράκων. ιβ΄ περὶ βοὸς πρήσεως. ιγ΄ περὶ θώρακος.
ιδ΄ περὶ πυρετοῦντος. ιε΄ περὶ ἐμπυίων. ιϛ΄ περὶ χολάδων. ιζ΄ περὶ φλεγμονῆς. ιη΄ περὶ χολῆς.
ιθ΄ περὶ παλαμύξεως. κ΄ περὶ σκωλήκων. κα΄ περὶ πολυποσίας.
κβ΄ περὶ φθίσεως. ———

Oues

CAPRÆ

Lac
Cafeq

Canes

SVES

βιβλίον ιη΄:

α΄ περὶ προβάτου καὶ λοιμοῦ καὶ θυσίας ἀρρένων καὶ θηλέων·
β περὶ τῶν μηέων καὶ διαμονῆς αὐτῶν· γ΄ περὶ οἰέων καὶ βοτοῦ·
δ΄ περὶ προβάτου ἵνα ἀπὸ λοιμοῦ θηῶν· ε΄ περὶ οἰὸς ἵνα μὴ τῶν τρέχῃ·
ϛ΄ πρόβατον ἐτῶν τριῶν σημαίνων ὁποῖον χρὴ μὲν ἔχειν δέμας·
ζ ἀρνὸς μὲν νοσέων· η΄ πότε δύναται πῶς ἀπὸ μήτρης βαίνειν προβάτων·
θ΄ περὶ αἰγῶν καὶ τράγων· ι΄ οἵτε αἶγας πολυγάλακτοι εἰσίν·
ια΄ πρόβατον καὶ αἶγας λοιμὸν νόσου μὴ ἀποθνῄσκειν· ιβ΄ περὶ κα-
λῶν· καὶ οἵτε βόσκοσι μάλα πολυγάλακτοι εἰσίν·
ιγ΄ περὶ ἀτρεκέος τῶν προβάτων· ιδ΄ λύκου θηρητῆρος·
ιε΄ περὶ ἀλκῆς· ις΄ περὶ φθονερότητος· ιζ΄ περὶ διαφορῆς νόου·
ιη΄ περὶ αἰγὸς πολιῆς· ιθ΄ περὶ ὑγιείης· κ΄ περὶ θηρίων καὶ
γαλῆς· καὶ μήκηνος συλλογὴ ἁπλῶς·

βιβλίου ιθ΄:

α΄ περὶ κυνῶν· β΄ διὸ περὶ κυνῶν· γ΄ περὶ ὀρεσκόων κυνῶν·
δ΄ περὶ λαγωῶν· ε΄ περὶ ἐλάφου, καὶ περὶ χοίρων·
ϛ περὶ ἀτρεκέος συῶν· ζ΄ περὶ συὸς ἄγριον· η΄ περὶ ὀρι-
κτίδος καὶ λύκων μερέων·

βιβλίον ἀνωτού:

α΄ ἰχθυοσοφικόν· β΄ ἰχθῦς τὰς ἐν δόπον ξυνάγειν·
γ΄ περὶ ποταμίων καὶ θαλασσίων ἰχθύων· δ΄ ἰχθῦς τὰς ἐν δό-
πον ξυνάγειν πολλούς· ε΄ περὶ πόντου ἰχθύος·
ϛ΄ ἰχθύων δὲ ἀσπίδων — ταριχηρῶν· ζ΄ δέλτα ἰχθύων·
η΄ ὅτι οἱ ἰχθῦς ὑπὸ δικτύου ἅλονται· θ΄ ὅτι περὶ τοὺς ποταμοὺς
ὑπομιμνήσκεται πάλιν ὑπὸ δικτύου ἅλονται·
ι΄ περὶ τοῦ μία φαρέτρη ὀϊστοὺς ἔχειν· ια΄ ὅτι οἵτε ἰχθῦς
οἵτε ὑπὸ ἰχθύων ἁλίσκονται· ιβ΄ κύπρινον
ποταμίων· ιγ΄ περὶ χοίρου· ιδ΄ περὶ σελ-
λῆς· ιε΄ περὶ πάχεος θαλασσίου ὅλως· ις΄ ὅλως πα-
χέων θαλασσίων· ιζ΄ ἀφ' ὅτου ὡλκὰς καὶ μηδὲν ἀφ' ὅτου
ῥᾶον ἁλίσκεται ἀπὸ πάχεος· ιη΄ πολλάκις δὲ νομὰ

ὀψοποίημα σὺ θαλάσσης· ὥστε ἐπὶ ταὐτὸ ἐλθεῖν σύμβλασιν τὸν
ἰχθύων· ιθ· περὶ θαλάσσης καὶ ποταμοῦ μεγάλου· ὡσίτε εἶ
χεονίζουσι ὕδωρ· ἀπὸ πάλιν ἀρχὴν λαβοῦσι θολοῦσθαι, οὐδὲ ἰτῶν
μὴ πρὸν περέρχεται· ἐπὶ δὲ ἡ ἰδίως περὶ φυσικῶς αἰτίας·
κ' περὶ δὲ τὰ μεγάλα ὀφέα καὶ πόσα τὰ σὺ θαλάσσης· οἷον δράκων
κοινῶς θαλασσίου· ὄρφεως· καὶ ὁ ἄλλος ἰδίως τὰ·
κα' περὶ σμύρνας· κβ' περὶ πολύποδος καὶ σηπίας·
κγ' ἡ χελώνα καὶ ὁ θρύλλος, οὕτως δὲ λέγεται·
κδ' ἀφὶς περὶ πάντα ἰχθῦν σὺ πάντα καρκῖνος·
κε' περὶ τῶν λεπτῶν τῶν τοιούτων καὶ ὁπόσα κοχλιώδη·
κς' ἀφὶς καὶ θυλίκια· κζ περὶ πόντου ὀφιδίου· κη' πελεμύρων·
κθ' ἀφὸ πελεμύρων· λ' πετραίων θαλασσίων·
λα' σπορπίων μόνων· λβ' φάγρου θαλασσ· λγ' ἐρυθίνου μόν·
λδ' θυννίνου μόνου· λε' σκιαινίδων μόνων·
λ5' θυρόνος θαλασσίου· λζ' ἀφοδίλου· λη' σκλαπῶν·
λθ' γλαύκου· μ' ξανθέρυθρου μεγάλου· μα' πετραδυκεφάλ·
μβ' πολυπόδων· μγ' σηπίων μόνων· μδ' κολοιάβων·
με' μελανούρων· μ5' χάρων ποίησις·+

Heronis georgicon. teste Bembo
ad Constantinum.

β΄

+ προοίμιον +

.τ. constantinopolis ut post paulò

Πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις βασιλεῦσι χρήσιμος, ὦ μεγαλόπολις αὐτὴ
σὺ μάλιστα πέφυκας· καὶ τοῦτ' ἴσασιν οἱ τὰ σὰ κτήματα καὶ τὰ σὰ θρέμματα
σοῦ πόρρωθεν ἀπολαύοντες καὶ μισθοῦ σοι γεωργοῦντες· σοὶ δὲ μόνῃ —
ἀνῆπται ἐξ ἀνάγκης ἀπὸ μόλου γῆ σοφή· οὐδὲ μέχρι νῦν τῆς σῆς βασιλ-
κωλύει γαῖα σπαρῆναι· οὐ γὰρ τῶν ἀγρίων βασιλέων αὖ —
λαστήματα χολὴ σάλπιγγος, ποὶ μόνον σὸν νέμει λιμήν, τ
ποῦ δὲ κύκλος ἐστὶν ὠκεανοῦ βασιλέα, πᾶσαν σὴν νέμει μοῖραν, τοῦτο τῆς
οἰκουμένης καὶ πολίεσσιν· οὐ γὰρ πολλὰ δῆμος ἐστὶ πορφύρας.
ὄρεσι καλλίστοις καὶ ξύλοις παγέσι καὶ νάπαις· καὶ τοῖς λοιποῖς δοῖ
σάλπιγγι· ὅσα μὲν οὖν ἐν τοῖς ὑπηκόοις ἀγρίεται, ἐν τοῖς
σὸν ἀντέχουσι σώμασι διαπεπραγμένα, μόνῃ σοὶ φησὶ ἐξεῖναι.
καὶ χθονὸς πολλοῦ καὶ λίμνου πλήθους θεόμενον· ἀμοῖ δὲ πρὸς
τοῦτο φέλλῳ τοῦτο καὶ πᾶσιν ὅσοις τοῖς δὲ βίου ζῆλος ἔνεστιν
ἁρμόζοντα σώματος· πρὸς ταῦτ' ἐν φιλοσοφίαν τε καὶ ῥυθμὸν
ἤδη παρέρρυμεν μέτρα, καὶ πρὸς ἀχανῆ βυθὸν τοῦτο τῆς λίμνης κατα-
δῦναι μέτρα· ὦ μηχανασθαι καὶ ξυνέτοις ἀνδράσιν ὁμοῦ.
καὶ ἴδρα τὰ μὲν χθαμαλὰ τούτοις πρόσεστι δοῦ· ἐπὶ δὲ καὶ πᾶσαν
ἀμφὶ σὲ μόνῃ τε καὶ τέχνῃ πρὸς κανόνα σὸν ἐπανύσασθαι.
μηδὲ τοῦτο βλέπων φόβος ἐξ ἐμοῦ τὰ τῶν πολιτῶν ἀνδρῶν μή,
πρὸς τὰ ἀντέφηνα μὴ γεωργίαν, οὐκ ἐλαχίστην ἀρουρῶν
πρὸς τοῦ βλέπορος ἐρύσσεται· ὁμαλίζεται δὲ καὶ θεοπίνην
χολὴν ξυμπεσοῦσαν ὀξεπίβαλον· ὅθεν διαφόρεις σὺν πολλῇ
μετὰ πόνου ἐπιμελείας καὶ πρέσεως ἐξαρεστοῦντα πρὸς τὸ γεωρ-
γίαν καὶ φυτοκομίαν· καὶ σοὶ τε καὶ ἔπους καὶ τοῦ τοῦ σπά-
νοις ἁρμόζοντος· ἐπὶ δὲ καὶ ὑδροφανίης· οἱ καὶ πάντων
καλλίστοις, καὶ ξὺν οἷς πρόσεστι ταῦτα πάντα, ὅποι τε ἐν
τὰ καὶ ὅπως, καὶ ἔτε σπανίων καὶ μεγάλα· μεγέθη φύσεως
καὶ βάθη φρεωρύσσεται εὐξύλλεκτος ἐμοὶ λιμνοφελὲς ἔργ-
τοῖς παῖσι προφητεύσαι· αὐτίκα γὰρ ὅτοις δὲ σοὶ τοῖς ἄσου
σὰ σώματα πρὸς τύχην τὰ τῶν αὐτοῦ συνίστασθαι ζῶα, ὅκειος

πολλῶν δὲ καὶ μέσα θαλάσσας

ὑδροφανίης

μεγάλα μεγέθεια

σ μεγέθεια

καὶ τοπαίσιε, καὶ τὰ χρεώδη καὶ ἀναγκαῖα καὶ ἐξῆς ὁ ἀνθρώ-
πινος βίος ζωάσιμα, καὶ οἷς ἵνα ἄπαυστον ἔχωσιν οἱ ζῶντες, με-
– τὰ πολιτικοὺς νόμους καὶ τάξεως στοχάζεται. οὐ μόνον τὰ ἀνα-
γκαῖα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ περὶ τὴν καὶ τὸ τέρψιν μόνον νενόθευκεν
καὶ σύφρησος ζωτελοῦντα βλέπουσιν. οὐ δὲ φιλόκαλος οὗτος,
μᾶλλον δὲ χρὴ τὰληθὲς εἰπεῖν φιλάνθρωπος, πολλῶν μὲν τόπῳ καὶ πα-
ρὰ τοῦτο δὴ ζωάρκη τὰ χρήσιμα, τοῖς ὑπηκόοις δ' ζωοῖσιν ἀνὰ
πᾶν νοῦν μένος· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ καθ' ὁτιοῦν τὸ πᾶν κυ-
– βερνῶν, τὸ τὴν γῆν τὴν πορφύραν ἐπὶ τὸν ἄξονα, καὶ κατὰ
– λοιπὰ τοῦ, καὶ τῶν ἐν χερσὶν κρατήσας διαπαντός, ἐκ
– μὲν τοῖς ὑπολοιποῖς ἐξουσίαν ἀφῆκε βιοῦν τὸ πᾶν μέρος τοῦ μένος·

ς ς ς

1

Τοὺς καιροὺς, καὶ ταύτων ὄντων μηδαμοῦ μεταβολὰς γινώσομεν. οὕτω γὰρ
περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους ἐπάστω καιρῷ ἕξει ἀνατολὴν ὁ ἥλιος ποιῶν ἐ
φοδιάζων, καὶ δύσεις τὰναίσθητὰ ἀφελόμενον. οἱ τοίνυν πάλαι
καὶ περὶ τέτταρα, βορέαν ἐποιοῦντο ἀρχὴν ἐαρινῶν πνευμάτων, ὅτον
αὐτὸν ἐπιβάλλειν, καὶ ὀξέως ἐφυσᾶν ἀρχόμενον πνεῖν. ὃ πρόδηλος τῆς
περὶ ἑξάδων φθινοπωρίνων, ἡλίου ἐν ὑδροχόῳ ὄντος, καὶ
ἔτι ὢν ἐπὶ τὰ μεσημβρινὰ χωρῶν, τὸν ἑσπερινὸν ἐπὶ πύλας
αὐτὸν ἑκάστοτε ἔχοντος. συμπαρεῖναι δὲ ἔδοξε νότον καὶ
ζέφυρος ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς περὶ οὐτὼ ἑξάδων μαίων, τοῦ ἡλίου
ἐν ταύρῳ ὄντος. παρεῖναι δὲ ἔδοξε τὴν περὶ ἑξάδων αὐγούστων.
ἔτι δὲ μετὰ τοῦτον ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς περὶ ἑξάδων αὐγούστων, ἡ
λίου ὄντος ἐν λέοντι. παρεῖναι δὲ ἔδοξε καὶ ἀπηλιώτην περὶ πύλας ἑξάδων νο-
εμβρίων, ἡλίου ὄντος ἐν σκορπίῳ, παρεῖναι δὲ ἔδοξε
περὶ οὐτὼ ἑξάδων φθινοπωρίνων. τῶν δὲ ὄντων, λιβὸς χαλε-
παίνοντος, τῆς περὶ οὐτὼ καλουμένης ἰουλίων· ἀὼ γίνεσθαι τὴν περὶ
δεκέμβρεις ἀνεμον βούλονται, καὶ σὺν ἰσημερινῷ, νοτίῳ, ἐ
αρινῆσιν, τῆς περὶ οὐτὼ καλουμένης ἀπριλλίων. γίνεσθαι
τὴν περὶ ἑξ. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ νότον, τὴν περὶ οὐτὼ καλουμένην οὐ
τοβρείων. ἢ τοι περὶ ἑξ. πλειάδων ἐπιβολὴν τε ἀρχομένου
νεφῶν, ἀπὸ τῆς περὶ τέτταρας, ἑξάδων ἰουνίων. δῦσιν δὲ ἀπὸ τῆς περὶ
τεσσάρων νόννων νοεμβρίων. ἢ δὲ τοῦ βρέμοντος ἑορτὴν ὀπῆ,
τὴν περὶ οὐτὼ καλουμένην ἰουνίων δεκεμβρίων·

περὶ γνώσεως τοῦ διὰ νυκτὸς ἀέρος·

Τὰ δὲ καὶ τὰ τέτταρα τοῦ διὰ νυκτὸς ἀέρος, νεφώδη καὶ λεπτὴν καὶ καθαρὰν φαι
νομένην, διὰ τοῦ ἀνθηλοῦ· καὶ παχυνόμενος δὲ οὗτος, ἐὰν μὲν καθα-
ρὰν φανῇ, διὰ τοῦ σημαίνει· καὶ ἐὰν διαχεόμενος οὗτος καθαρὰν
φανῇ, διὰ τοῦ πνεῦμα· ἐρυθρὸς δὲ οὗτος, ἄνεμον
σημαίνει· ἐὰν δὲ μέλας ὑπὸ νεφῶν αὐτὸς φανῇ, ὑετὸν δηλοῖ·
καὶ ἥλιος καθαρὸς ἀνατέλλων, διὰ τοῦ σημαίνει· καὶ ὀλίγους
φοῦς περὶ δύσιν καταλαμβάνων φαινόμενος, διὰ τοῦ ἔτος· καὶ δύνων ὁ

ἐφοδιάζων

βορέων.

Zephyri flatus
veris initiū

Aestatis initiū

Autumni initiū

Hiemis initiū

χειμῶνα δὲ ἀρχεσθαι ἀπὸ τῆς
πρὸ δ ἑξάδων νοεμβρίων, ἡλίου
ὄντος

Solstitia

Aequinoctia

Τεταρτ Pleiadū ortus
& occasus

βρέμων ἑορτή

ἀρατοῦ

αὐτοὺς, ἐὰν νέφη πέριξ τὴν σελήνην περιέχωσιν, ὑετὸν σημαίνουσιν· ὅταν δὲ μέλανες ὦσι, σημαίνουσι πνεύματα· ἐὰν δὲ ἐρυθρὸς ᾖ, σημαίνει καὶ πνεύματα καὶ ὑετόν· ἐὰν δὲ λευκὸς ᾖ, εὐδίαν σημαίνει· ἐὰν δὲ ἐρυθρὸς ὁ ἥλιος δύνῃ, εὐδίαν σημαίνει· ἐὰν δὲ νέφη ἐρυθρὸν πλησίον τοῦ ἡλίου ᾖ, οὐ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑετὸν σημαίνει· ἐὰν δὲ μέλανα ᾖ, τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑετὸν σημαίνει· ἐὰν δὲ νέφη ἐρυθρὰ διεσπασμένα περὶ τὸν ἥλιον δύνοντα φαίνηται, σημαίνει καὶ ταῦτα ἄνεμον καὶ ὑετὸν γίνεσθαι· ἐὰν δὲ νύκτωρ καὶ ἡμέρας ἡ περὶ τὸν ἥλιον περιφέρεια ἐρυθρὰ φαίνηται, καὶ πορφύρεον καὶ κεχρωσμένον, ἄνεμον σημαίνει.

Nubes rubescentes & dirumpte
Nostua
Cornix
Corui

Τοῦ αὐτοῦ

Περὶ τῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν οὔσης σελήνης, ἀμβλὺ μὲν ἔχουσα τὸ κέρας καὶ ἀχλυῶδες, ὄμβρον σημαίνει· καὶ ἐρυθρὸν δὲ ὂν τὸ φῶς αὐτῆς φαινόμενον, ὑπερῳδὲς, χειμῶνα σημαίνει· καὶ ὅταν σχῆμα αὐτῆς μηνοειδὲς φανῇ, ὄμβρον σημαίνει· ἐὰν δὲ περὶ αὐτὴν μέγας μηνοειδὴς φανῇ, ὄμβρον σημαίνει· ἐὰν δὲ περὶ πᾶσαν τὴν σελήνην, μέλλουσι νεφέλαι καὶ ὑετὸς γίνεσθαι· καὶ μᾶλλον ἐὰν μέγας ὁ κύκλος ᾖ· ἐὰν δὲ περὶ αὐτὸν μέγας μηνοειδὴς φαίνηται, ὄμβρον σημαίνει· καὶ ὅταν ἀπολείπωσιν αἱ κέρατες τὸν κύκλον στενὸν νέφος φανῇ, ὄμβρον σημαίνει· ὅταν μέλας ὁ κύκλος ᾖ, ἐὰν μὲν ἐρυθρὸς ᾖ, πνεύματα σημαίνει· ἐὰν δὲ μέλας, νέφος σημαίνει πλησίον, ὑετὸς ὄμβρον σημαίνει· βουλὴν δὲ καὶ ἀποφάσεις ὅλως ἐὰν μὴ γνῶσιν, σύνοδον βουλῆς σημαίνει· ἐὰν δὲ τὰ κέρατα σύνοδον· ποτὲ δὲ σύνοδος βορέα ἄνεμον ἐπενεχθήσεσθαι σημαίνει· καὶ αἱ ὄρνιθες αἱ λίμνας καὶ αἱ θαλάττας ἐπὶ ὕδατος ἐκεῖ χωρὶς λουόμενοι, χειμῶνα δηλοῦσιν· ἰέρακες δὲ διὰ πλήθους, ὄμβρον σημαίνουσι· κόρακες δὲ καὶ κορῶναι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀθροιζόμενοι, ὄμβρον σημαίνουσι· καὶ ὅταν ἡ κορώνη χολὴν ἐσθίῃ· καὶ νυκτὸς σφοδρότερον κεκράγωσι, ὄμβρον ποιοῦσι.

Τοῦ αὐτοῦ

Prognostica lunæ

Prognostica lunæ solis

μέλαν

Aues lauantes se

ἰρεῖς

Olę carbones adherentę

Cornix.

.: πζ· οἱ

Anes domestiæ
Corui
Graculi
Hirundines
Muscæ
Anseres
Anseres
Pecora
Boues
Lupus
Canes
Anes maltú cõfugientes
Ciconiæ
Mures

γαμπόδοι κ' ἰδιαόρνιθες, ἀτυμναῖς κονιόμεναι καὶ περόζουσαι καὶ
πόεσκον· καὶ κολοιοὶ ἀτρεόως ἐπιφαινόμενοι καὶ περόζοντες·
καὶ χελιδόνες ἀλίμναις ἢ δεξαμεναῖς ἢ ποταμοῖς πετιπτε-
μέναις μιξοβόαις, οὐμβρεσινομένοισι γεμισμῆναι ἐπιπλ-
ονδάμενοσαι καὶ χῆνες μιξοβοηλαγεῖς ἐπὶ τόμεναι πεδίοφι —
φιν· γεμιάσαγιδμενόντος δυέμου πλαφρόμεναι γαμαὶ λύ-
κοιν φλόγες μιγαμόμεναι γαμὶ ποιμνιασιῆρ ζωντα· χαμαὶ
πλατόμενοι σιλουσοῖ· γαμὶ βόες πρόσφιμβιμβεῖδιν ὁρᾶ —
σαι, λίτανχαλεπὰ πετιλαχόμεναι, καὶ μιξοβόαι μυκηθμοῖν
ἐπὶ τὴν βουστασίαν ἐρχόμεναι, οὐμβρεσινομενοῖσιν ὁμοίως
καὶ λύκοις πανδιουλωθῆναι οἱ ποιμένες τὸν θεσμὸν μεναι καὶ μύνδε
ὀρύασονται ἐς τὴν μῆν· καὶ ὀλοχύτοι δύζοντα ἐσωθινοῦ καὶ βα
ὀρνεα φίτα πρὸς πέλαγος πόρω φαίνοντα χαμαὶ πλατόμενοι
οἱ πορφύριοι θάσσον ἐρχόμενοι, χαμαὶ πλάγιαις ἐσεσαθαση —
λοῦσι γαμὶ μῶντες ξυγότες· χαμαὶ ναυσιμαίνουσιν· ὅταν δὲ
αἷμα πάντως ἐμμένᾳ ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἰόντες ἔχη· βεβαιότερα δὲ ἐλ
πίζόμενα· μάλιστα δ' παραφυλάττηται, αὐξούσης καὶ φθι —
νούσης τῆς σελήνης ἰοῦσι ἐξάδην, καὶ πῶν τὰ ἀστρα κινεῖσθαι δεῖ·

ποιήσασθαι μακεδόνα χαμαῖνος·

Τοσαῦτος πέλνοι

Πελίνοι μὲν ὀρύεσθαι κορπὸν πολιῶν φόρους, ἐπὶ πλῆθος ἐσεσθαι
τὴν χαμαὶ πλάδησι· καὶ αἰγες καὶ ὄιες ὀχλήσουσαι, καὶ
αὖ μῆνες ὀχλέεσθαι βουχόμεναι, μᾶλλον δὲ τερουσι μαίνοῖ
χαμαὶ πλα· καὶ ἐὰν τὰ βοσκήματα τὴν γῆν μὴ τρύωσι,
καὶ τὰ νεφύεα φαίνεται πρὸς βορρᾶν τάσθαι, χαμαὶ πλαμᾶλλον πε —
ταμένοισιν· ποιήσασθαι πότερον πρώϊμον ἢ
ὄψιμον ἔσεσθαι τὸ ἔτος·

πρώϊμον ὄψιμον ἔτος

Καλλίου ποιήσασθαι πότερον πρώϊμον τὸ ἔτος ἢ ὄψιμον
γενήσεσθαι· πλάσιον τῶν ἀστέρων ἀναγκαῖον ἐστιν, ὅταν
φαίνομεν τὸν τοῦ ἰανοῦ· καὶ ἀνίσχοντα τῶν ἀστέρων τινὰ
ἐξ ὑφ' ἑσπέρας· ἐὰν οὖν μὴ τὸν ἥλιον τὸν ὄμβρος γενή

διδύμα·

πεσόντος πλοίου, πεσόντος ἔτους ἔτους. ἐὰν ἄμα δύο
δύο σταθῶσι πλοῖα ὁμοίως σχήματα, μόνον· ἐὰν δὲ μετὰ
τὸν σύνδεσμον πλοίων ὁμοίως ἄρξηται, ὁ ἡμιόνειος ἔτος. ἡμι-
όνειος δὲ καὶ ἀπουλήιος φασὶ δεῖν ἐν τῇ ποσότητι εἶναι
τὴν χρονικήν· ὁποῖα ἐστὶν ἡμέρα ἢ ὥρα ἢ ἑορτή, ὡσεὶ ἐν ὁμοίαις
βεσυμαλνλοῦ. τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τετάρτης ἀκαὶ τοῦ διὰ μηνός.
ἢ δι' ἐνιαυτοῦ. ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς σύνθετοις ἐὰν προσληφθῇ
τινὸς καὶ ὁμοιότητα λάβῃ τῆς τετάρτης ἀκαθαίρου φρη μηνὸς διὰ
ἢ δι' ἐνιαυτοῦ μηνὸς καὶ τῷ βεσυμαλνλοῦ. ἔστε δὲ
καὶ ἐφεξῆς δὲ καὶ μβεϊουμηνᾶ. καὶ ὁμοιότητα ἔχει ἡ πέμπτη
ἀκαθαίρου τοῦ αὐτοῦ ἐνιαυτοῦ μηνὸς δὲ ἀννοδέκατου μηνᾶ. καὶ
ὁμοιότητα δὲ καὶ ἡ ἐπάτη ἀκαθαίρου τοῦ αὐτοῦ ἐνιαυτοῦ μηνὸς
δὲ ἐφάρου δεκάτου μηνᾶ. δὲ δὲ πρὸ τοῦ μβαϊνὰν ἄρχῃ.
πρὸ δὲ οὐδαμοῦ καθαίνου ἐπτὰ ἡμέρας τῆς τηρήσεως τινὸς φασὶν
ὅλα ἀπὸ τῆς ἐβδόμης δευτέρᾳ μηνὸς ἕως τῆς ἰσημερίας τοῦ αὐτοῦ
μηνὸς ἄρχεσθαι τὸν χρόνον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου ἀπὸ δύσεως ἡλίου.

Νόμος ἀστρονομικὸς περὶ ἡμερῶν καὶ ὡρῶν

Τίνες δοκιμάζουσι μηδὲν φθείρουσι τῆς σελήνης, αἰεὶ δὲ
αὐξομειώσεις φυλάττειν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τετάρτης αὐτὴν
ἕως αὐτοῦ καὶ δυσμὰς πρὸς ἡλίου φυλάττειν συμβουλεύουσι.
τινὲς δὲ τὰς πρὸς σελήνοις μόνας. τοῦτ' ἔστι τὰς πρώτας ἢ δὲ
ἡμέρας μόνας ἐν ἡλίου αὐτῆς φυλάττειν συγχωροῦσιν. ἄλλοι πορεύ-
σεως δὲ ἀπὸ δυσμῶν μέχρι ἀνατολῆς φυλάττειν. ὅπως μὲν
ὁρῶσι αὐτὴν συμβαίνουσι τοῖς φυσικοῖς. ἐν δὲ ἀστρολογίᾳ τὸν πρὸς ἡλίου πορείαν καὶ ἀλλήλων
αὐτῶν. ὑπογραφὴ οὐσίας σελήνης: τέμνει δὲ ξύλα· ὑπογραφὴ
οὐσίας αὐτῆς:— ὅτι δὲ ἀναγκαῖον οὐδὲν ἀδύνατον πότε ἐν
σελήνῃ γίνεσθαι ὑπογραφῆς. καὶ πότε ὑπογραφῆς:.

Διοφάντου:.

Luna secare lignum horizonte

Νόμος ἀστρονομικὸς περὶ ἡμερῶν καὶ ὡρῶν

Δημόκριτος ἢ Ἀπουλήιος.

βρουμα εορτὴ ῥωμαίων

ἕνωσις φέβρου

προσελήνοις

Ἐὰν δὲ πολλὰ ἑξῆς τὰς ἐπωρίας, ποτὲ μὲν ὑπερβάλλῃ, ποτὲ δὲ ὑπολείπῃ τῆς σελήνης οὔσης, πορεύεσθαι δεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἀπὸ τῆς νεομηνίας τῆς σελήνης ἕως τῆς λ καὶ ἐξ ἑκάστου μὲν ὁρᾶν σημεῖον ἀπὸ ποίας ὥρας ἡμερινῆς ὑπολείπει ἢ ὑπερβάλλει μήνη τὴν σελήνην· τὴν δὲ νεομηνίαν ἀρχὴν τοῦ ὑπερβάλλειν ἢ ὑπολείπειν μήνη τὴν σελήνην ἀπὸ τῆς μέσης ὥρας νυκτερινῆς. ἕως τῆς μέσης ὥρας νυκτερινῆς. ἀπὸ μιᾶς τῆς μέσης ὥρας νυκτερινῆς, ἕως μιᾶς τῆς μέσης ὥρας ἡμερινῆς· ἀπὸ δύο ὡρῶν καὶ τετάρτου μορίου τῆς ὥρας τῆς νυκτερινῆς, ἕως δυεῖν ὡρῶν καὶ τετάρτου μορίου τῆς ὥρας τῆς ἡμερινῆς· ἀπὸ τῆς καὶ τετάρτου μορίου ὥρας νυκτερινῆς, ἕως τῆς τοῦ καὶ τετάρτου μορίου ὥρας ἡμερινῆς· ἀπὸ ὥρας τῆς καὶ ἡμίσεως μορίου τῶν δ μορίων ὡρῶν νυκτερινῆς, μέχρι τῶν αὐτῶν ἡμερινῶν· ἀπὸ ὥρας τετάρτης καὶ ἑνὸς μορίου ὥρας νυκτερινῆς, ἕως τῶν αὐτῶν ἡμερινῶν· ἀπὸ ὥρας πέμπτης καὶ ἑξ μορίων νυκτερινῆς, ἕως τῶν αὐτῶν ἡμερινῆς· ἀπὸ ὥρας ἕκτης καὶ ὀγδόου μορίου ὥρας νυκτερινῆς, ἕως τῶν αὐτῶν ἡμερινῆς· ἀπὸ ὥρας ζ καὶ ιας μορίων ὡρῶν νυκτερινῆς, ἕως τῶν αὐτῶν ἡμερινῆς· ἀπὸ ὥρας ζ καὶ ιαs μορίων ὥρας νυκτερινῆς, ἕως τῶν αὐτῶν ἡμερινῆς· ἀπὸ ὥρας η καὶ ιης μορίων ὡρῶν νυκτερινῆς, ἕως τῶν αὐτῶν ἡμερινῆς· ἀπὸ ὥρας θ καὶ ιης μορίων νυκτερινῆς, ἕως τῶν αὐτῶν ἡμερινῆς· ἀπὸ ὥρας θ καὶ ιης μορίων ὥρας νυκτερινῆς, ἕως τῶν αὐτῶν ἡμερινῆς· ἀπὸ ὥρας ι καὶ ιεs μορίων ὥρας νυκτερινῆς, ἕως τῶν αὐτῶν ἡμερινῆς· ἀπὸ ὥρας ια

καὶ ιε΄ μοῖραι ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
κα΄ ἀπὸ ὥρας ϐ΄ καὶ ε΄ μοῖραι ιε΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
κϐ΄ ἀπὸ ὥρας ε΄ καὶ ιε΄ μοῖραι κε΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
κγ΄ ἀπὸ ὥρας ϛ΄ καὶ κε΄ μοῖραι λε΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
κδ΄ ἀπὸ ὥρας ζ΄ καὶ λε΄ μοῖραι μϛ΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
κε΄ ἀπὸ ὥρας η΄ καὶ μϛ΄ μοῖραι νϛ΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
κϛ΄ ἀπὸ ὥρας θ΄ καὶ νϛ΄ μοῖραι ξϛ΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
κζ΄ ἀπὸ ὥρας ι΄ καὶ ξϛ΄ μοῖραι οϛ΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
κη΄ ἀπὸ ὥρας ια΄ καὶ οϛ΄ μοῖραι ϙϛ΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
κθ΄ ἀπὸ ὥρας ιβ΄ καὶ ϙϛ΄ μοῖραι ϡϛ΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.
λ΄ ἀπὸ ὥρας ιγ΄ καὶ ϡϛ΄ μοῖραι ιε΄ ὥρας ἑνὸς, ἔστι τοῦτο νυκτὸς ὥρα α΄.

ποδίζυκνος ἐπιζεύξις καὶ ἡ προγινωσκομένη ἐπ' αὐτῆς συμβαινόντων.

Camsortius & prog nostica eius

ζ΄ τὸ λιγνὸς ἐπιζεῦξις γίνεται διαφανοῦς, ἢ τὸ λιοὺ λιγυλικὸς. τὸ δὲ παραπλησίαν ἔχει τῷ ὀξυγωνίῳ σύστημα τῇ σφηνίσκῃ, ἤτοι τῇ ἐπὶ λιγυλικὸν. ἐν λεοντοειδοῦσι τῇ σφηνίσκῃ, ἐὰν διαζεύξῃ τὸ λιγυλικὸς, σίτου φορᾷ πολλὴ καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου ἔστω. καὶ ὧν ἀγέλαι πάντων ἀφθονία. βόρυβος δὲ καὶ στάσις καὶ βασιλέως ἐπιφάνεια. καὶ ἀπαλλοτριώσεις. καὶ ἐπιδημία ἐθνῶν ἑτέρων ἐθνῶν. καὶ ἐσόπτων συστάσεις καὶ πλοῦτον· ἐν παρθενοῦσι ταύτης, πολυμβρία. ἀφθονία. καὶ τῶν φυτῶν φθορά. σωμάτων καὶ τετραπόδων ἀφθονία.

ἀφθονία

ἐν ζυγοῦσι ταύτης, βασιλέως κίνησις. καὶ τετραπόδων ἀφθονία. καὶ ἐν τοῖς ὄχλοις θόρυβος. ζημιοῦται πλοῖς. σίτου φθορά. οἴνου δὲ καὶ ἀπὸ δένδρων ἀφθορία. ἐν σκορπιοῦσι ταύτης, ἱερέων θόρυβοι καὶ πληγὴ τῶν φυτῶν φθορά. καὶ λοιμικὴ κίνησις. ἐν τοξότῃ οὔσης ταύτης, ἀκαρπία καὶ πολυμβρία. καὶ σίτου ἀφθονία, καὶ ἀφθορία ἐν τοῖς δένδροις.

1

στομαλλου ὄφθοεά· Τοῦ ὄπτινῶν πολλὴ φοερά· Ἐὰν οὐ
μὴ μορφῶ οὔτις αὐτῆς, ἢ ὀπτιλλὴ γένηται ἐλαφρὸν
πέδον ἡ μμοῖς, καὶ πολυομβρία· καὶ οἴνου καὶ οἴνου πολλὴ
φοερά· καὶ πᾶν ζῶον· Ἐὰν οὐ ὑδροχόω οὔτις αὐτῆς,
ἢ ὀπτιλλὴ μέλαινα, βασιλέως λύσις· οἴνου φθοερά· καὶ ἀ
μείνος ἔφοδος· καὶ κοινὸς ὄμβρος καὶ λοιμοί· Ζωὴ –
– χθόνιον οὔτις αὐτῆς ἐὰν μέλαινα ἢ ὀπτιλλὴ, πολυομβρία
ἔτος· καὶ σὺν πνεῦμα φοερά· καὶ οἴνου καὶ οἴνου φοερά·
νόσος ἢ πεῖσμα ἀνθρώπων· Ἐὰν ᾖ σὺν ἰχθύς οὔτις αὐτῆς ἢ ὀπτι
λλὴ μέλαινα βλοσυρὸς, τοῦ ζῴου τοῦ νεμομένου ἔτος πολλὴ
φοερά· καὶ πολυομβρία· καὶ οἴνου ἐλαχίστη φοερά· ἐ
λαίου πολλὴ φοερά· Ἐὰν ᾖ εὐθύπρωρος, πολυομβρία
καὶ χάλαζαι· καὶ ἐρυσίβη· καὶ ζημία πολλαί· Ἐὰν ἐρυσίβη
δὲ σὺν θῶσι, οἴνου καὶ οἴνου πολλὴ φοερά· καὶ πᾶν δὲ
καρπός· καὶ βασιλέως ἐπιθυμία· καὶ ἀνὼ σὺν φοερά· καὶ
φθορὰ πέδον πίνησις· Ἐὰν ᾖ σὺν ἁρπύνω, ξηρασία καὶ
λοιμός· Ἐὰν πολλὰ καὶ σὺν φθορὰν ἀφορεῖν·
Ἐὰν πολλὰ μαῖον ὁτὲν ἀδύνατον ἐστὶν φθορὰν ἀφορεῖν
ζῶον ὀπτιλλὰν καὶ τοὺς δύο, οὕτω καὶ τὸ τοῦ ζῴου ὀπτιλλὴ τε καὶ
ἀστέρας καὶ τὸν παντελῆ ἀριθμὸν τοῦ ἀνούσας, ἐκ δὲ
νοφθόρων καρπῶν καὶ τῆς ζῴου ὀπτιλλῆς τε καὶ ἀστέρων·
÷ Τῆ νεομηνία τοῦ Διὸς νοὸς ἀμφίς ὀπτέλλει· Delphis
Τῆ κ τοῦ Φοῖβου ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει· Arctur?
÷ Τῆ νεομηνία τοῦ Διὸς πλειάδες ἀνατέλλουσι· Pleiades
Τῆ ιᾱ τοῦ Διὸς πλειάδες ἐπιτέλλουσι· Pleiades
Τῆ ἑπομένῃ τῆ τοῦ Διὸς πλειάδες ἀμαυρὰ λάμπουσαι ἀνατέλλουσιν· Pleiades
Τῆ ιδ τοῦ Διὸς πλειάδες, ὠρίων ἐπιτέλλει μεγάλως ὑετός· Orió
Τῆ τεσσαρεσκαιδεκάτη τοῦ Διὸς πλειάδες ὑάδες ἀμαυρὰ λάμπουσαι ἀνατέλλουσιν· Hyades
Τῆ ιε τοῦ Διὸς, πλειάδες ἐπιφαίνουσαι· Τῆ ιϛ τοῦ Διὸς, ὑάδες ἐπι – Pleiades
Hyades

ἀκρόνυχοι

Arcturus
Orio
Orio
Procyo
Canis
Cetus
Stella in pectore leonis
Malo nauis
Arcturus
Corona
Pleiades
Orio
Canis

ἐφοδον. prouentu magnu

σὶ ναὶ φαίνουσαι· τῇ ἐβδόμῃ τοῦ ἰουνί, ἀρκτοῦρος ἐξανατέλλει·
τῇ ηʹ τοῦ ἰουνίου ὠρίων ἀφ' ἑσπέρας δύεται· τῇ ιʹ τοῦ ἰουλίου,
ὠρίων ἐξανατέλλει· τῇ ιʹ τοῦ ἰουλίου, προκύων ἔξοδος ἐπιτέλλει·
τῇ ιεʹ κύων ἔξοδος ἐπιτέλλει· τῇ κεʹ τοῦ ἰουλίου, στάσις ἀρχομένη
φαίνεται· τῇ ἑβδόμῃ τοῦ ἰουλίου, ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ ὁ ἐπὶ τῷ
στήθει τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει· τῇ ὀγδόῃ πέμπτη τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ ἱππος δύει·
τῇ ιεʹ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει· τῇ θʹ τοῦ αὐτοῦ μηνός,
στέφανος ἔξοδος ἐπιτέλλει· τῇ κεʹ τοῦ αὐτοῦ μηνός, πλειάδων ἄνω
ἡλίῳ ἀνατολῇ δύνουσι· τῇ πεʹ τοῦ αὐτοῦ μηνός, πλειάδες ἔξοδοι
ἀέρῳ οὖσι· καὶ ὠρίων ἀρχόμενος δύνεται· τῇ κεʹ τοῦ αὐτοῦ μηνός
κύων ἔξοδος δύνει·

Σημαῖα τοῦ ἀπὸ τοῦ μεσουρανοῦντος ἀστέρος τῆς ἀρχομένης
ἡλιοτρόπου, μεχρὶ τῆς ἰσημερίας·

Χρὴ τὴν ἀρχομένην ἡλιοτρόπου ἄγεσθαι τοῦ μεσουρανοῦντος ἀστέρος
τὴν μεχρὶ τῆς ἰσημερίας τοῦ κύνος πρόοδον· δύο ὧν προφαίνεσ-
θαι, ἐν ποιῷ ὁ ἱππος τοῦ ζῳοφόρου κύκλου τῆς σελήνης οὔσης ἐν βορ-
τῇ πρὸς τῇ πύλῃ· ὅταν οὖν μέλῃ τῆς σελήνης οὔσης βορ-
πλησίον τοῦ, σημαίνει πλοῦν τῇ ναυτικῇ καὶ τοῖς χειμῶσι· καὶ
ἡλιάσεις δὲ τῶν ἰσημεριῶν καὶ φυγὰς ἀνέμων· ὕστερον δὲ καὶ σεισμούς·
Ὅταν δὲ τῆς σελήνης οὔσης ἐν βορείοις, ὁ προκύων φαίνηται
πρὸ τῆς πύλης· καὶ ἀπειθῶν ἔξοδον· ἐν δὲ βαθυχείμῳ καὶ
ὑγρῷ· τοῖς δὲ πρὸς ἀνατολάς, θαλάττης καὶ χέρσου· ἐν δὲ νότοις
ἐν βορείοις, ταραχὴν καὶ νόσους δηλοῖ· καὶ ὅτου φθορὰν, καὶ
ἀθροίσεις ἀπόπλους· ἐν δὲ ἀρκτῴνῳ, πρὸ τῆς φθορᾶς καὶ ὄμ-
βρους· καὶ ἐνίοτε καὶ χαλάζας· πρὸ δὲ ἀνατολῶν, πολὺ-
ομβρίας· ἐν δὲ λέοντι, ὅτου καὶ πρὸ τῆς φθορᾶς ἐν τῷ ὁρίῳ·
καὶ κινήσεις καὶ σεισμούς· ἐν παρθένῳ, βασιλέως ἀπο-
χάς· καὶ ἄλλου βασιλεύοντος χώρας· τοῖς ναυτιλλομένοις κίν-
δυνον· πρὸ δὲ τοῦ ἀποκειμένου ἐρυσίβην·· ἐν ζυγῷ, πολέμους
καὶ στασιασμοὺς πλοιμωνας· καὶ καρπῶν φθοράς· ἐν σκορπίῳ,

λιμοὶ ἔσαν. τοὺς πλανήτας ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ· εὐδόξου σελήνη
εὐλήχεια· σελήνη ἄρεως· σίτου δ' ἀφορία· σελήνη περὶ ἀφορίαν·
εἰ μὲν χορεύοι, οὐκ ἔσεσθαι σπάνιν, εἰ δὲ μή, ἔσεσθαι. ἐν
καὶ βασιλέως θάνατον καὶ τόκον· καὶ ἀπεπτηλαλίαν· καὶ ἐ-
πιφάνειαν δύο βασιλέως ἀπὸ ἀναβολῆς· οἱ ἐπὶ μεγάλης
ἀναστήσεως οἱ πουλύπους. ἀκμοπία ἔσαν, καὶ αὐδόξου ἀφορία
θάνατος· καὶ πεσβάτης· εὐνύδεχος· πολέμου
ἰσχύοντος σελήνη πλάτος· καὶ φωνῆς τοῦ ἀγῶνος φθορά· ὁ
ἀπόλλων δὲ ἀπαλάτων· εὐίκτους, ὅτου φθορὰ ὀλίγων· ἐν
θάνατον ἀνδρὸς δυνάτου·

πρὸς τὴν πεσπόρειαν τοῦ ἀνέμου· καὶ πόσοι ἄνεμοι, καὶ πο-
σαχόθεν πνέουσι·

διονυσ. / climata coeli 4

Ἀπὸ τῶν τεσσάρων κλιμάτων τέσσαρες αὐθαίρετοι πνέουσι ἄνεμοι.
ὁ ἀπηλιώτης· καὶ ὁ ζέφυρος· καὶ ὁ βορέας· καὶ ὁ νότος.
ὁ μὲν οὖν ἀπηλιώτης ἀπὸ ἀναβολικοῦ μεσουρανήματος,
ἐξ οὗ πνέουσιν αὐτὸν τὸν ἥλιον, καὶ τὴν καρπίαν· ὁ δὲ
ζέφυρος ἀπὸ δυτικοῦ μεσουρανήματος, ἐξ οὗ πνέουσιν
αὐτόν, ἀπὸ μεσημβρίας λίβα· ὁ δὲ βορέας ἀπὸ ἀρκτικοῦ
κέντρου ἀπὸ τῶν πνέων, ἐξ οὗ πνέουσιν αὐτόν, θρασκίαν καὶ
τὴν ἀπαρκτίαν· ὁ δὲ νότος ἀπὸ τῆς μεσημβρίας ἀφ' οὗ
ἐξ οὗ πνέουσιν αὐτόν, τὸν λίβα νότου καὶ ἀφρόνοτον· οἰκεῖναι
τοῦ πνεύματος δὲ δύο δυνάμεις. τὸν ζέφυρον γὰρ φασὶν εἶναι τῆς
χαρᾶς μήτηρ τὸν ἀγαθὸν πνεῦμα· καὶ ὁ φλαυρε-
νος φησὶ· καὶ λιπαρὸς γίνομαι τοῖς ἀνέμου πεσμη-
νύθη ἀναπνοαῖς καὶ νοσῶ· καὶ ἐπὶ τῆς ἀγαθοῖς μεγάλη χρῶ.
καὶ τὸν νότον αἰτιᾶται θερμὸν θάσσον· καὶ ἀκανθαν ἐξ ἐκ
φύλλων ἀνίησι τὸν ἀνέμων ἄλοιμι. βοηθεῖ καὶ ἀσθε-
νοῦσι δὲ ὅταν φέρῃ, σὺν ἀνδύσμου πρὸς δύκα· ἀσθε-
νοῦσι δὲ πνέοντες, ὅπου ἔστηκεν, σὺν θυμηχεῖ δὲ πνεύματος δεχέ-
σθαι· ἀνδύσμα Ἑρμῆς ἔδιος· καὶ ὅσα ἀποτελ

Libonotus

Φλαυρενῖνος·

Zephyrus alitorum uentorum maxime agriculturae utilis

Ventorum praesagia

αὐθεντικοὶ ἄνεμοι· 4·

ἀναπολικοῦ κέντρου

μεσουρανοῦντος αὐτοῦ

πρὸ πρὸ ζοὺ ιϛ οἱ κὸν ζ ζωοδιακοῦ κύκλου: +

ζωοδιακ

Ὁ ζωοδιακὸς κύκλος τέτμηται δὶς ιϛ οἴκοις. ἐφ' ἡνιοχικῷ
πρὸς μεσον. ταύρειον. διδύμοις. δὶς δωδεκανοικοῖ οἴκοις ζδὶς
καρκίνου. λέοντα. παρθένου: δὶς ὕφηνοπωλικοῖς ζδὶς.
ζυγοῦ. σκορπίου. τοξότην: αἰγοκεράτα ὑ καὶ ὑδροχόου καὶ
ἰχθύας. χαλκηνοῖς. οἰκεῖα δὲ οἴκοις τοῦ διὸς ἀστὴρ
κηνόκλινος, ἀποτελεῖ τὰ ὑποβεβλημένα. ἐπὶν σκοπῶ
μεν ὁ τοῦ διὸς ἀστὴρ, οἰκοδεσπότιδρεως, ὅλον μὲν ἐστὶ σῶμα
τὸ ἅγιος. σὺν οἰκονόμῳ καὶ σὺ ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ χαμαιλέων καὶ
ταψυτικὸς καὶ χιονώδης. ὁ μὲν θεοῖ ἐστὶ τοῦ ταῦρος ἐκ χθὲς. καὶ
πολεμικοὶ καρδίαι. καὶ ἐρωτικὴν ἐφεκτικὴν ἰσοπλευρίαν. καὶ ἀνδρεῖαν
ὁ ἀὴρ δὲ τὸ ὕδατα καλὰ καὶ πυκνά. τὸ δὲ θρόσος ἀνεμῶδες
ἐστὶ καὶ ὑγρὸν. τὸ ὕφηνόπωρον καὶ καυματῶδες. ἐστὶ
δὲ σὺν αὐτῷ νοσήματα. καὶ μαλιγνὰ καὶ ἀπὸ κεφαλῆς. καὶ ἀδένες.
καὶ βῆχες. τῶν δὲ τόπων τὰ πρὸς νότον μᾶλλον οἰκεῖα τοῦ
χαοῦ ἐστὶ δὲ, ἵνα δὲ μὴ πόλεμοι ἐγίνωνται.

ζηνὸς κεῖτος

Ὁ δὲ ζηνὸς κεῖτος λέγεται, τὸν οἶνον χρηστὸν καὶ πρᾶον ἔναι. ἀ-
ναθὸν δ' ἔναι τὸ ἔτος ποεῖ μόνην δὲ πηγὴν φυτάν. αὐτὸ μὲν ἐστὶ
καλὸν δ' ἔναι τὰ ἔτη τὰ ἀλλὰ ἀλλοῖα αὐξεσθαι. γίνεται δὲ νέον ἀνθρώ-
πων καλὸν δ' ἔναι καὶ πάντα καλὰ αὔξεσθαι. ὅταν δὲ ἐν ταύρῳ ἐνοί
κῇ ἡ ἀφροδίτης. ὀχμὰν δὲ χόλον ἐκβάλλει. καὶ μεθύσεις ἔσται καὶ
ἐπιθυμίας. μυδάζων δ' ἀφετῶδης. καὶ λύπων χαῖρον μὲ
λιτοδὲ χμαὶ σὺν δὲ πόθου χμαὶ νος ἔως ἰσοπλεύρου ἐφοῖ
νης. τὸ δὲ φλεγμονὴν ἔσαν καὶ πόθου ἔως κυνὸς σπέρμα
τὸ θρόσος καὶ μὲ τῶδες. τὸ ὕφηνόπωρον πονηδὲς καὶ ἐπὶ νοῦ,
μὲν ἐν τοῖς νέοις. ἔσονται δ' ὀφθαλμίαι. οἱ πεδινοὶ τόποι.
μᾶλλον δὲ ὀρεινοὶ ἀφορήσουσιν. ὁ δὲ οἶνος ἀδιαφθόρους.
διὸ χρὴ τὸν ἀμπελουργὸν φυλάττειν. ὅταν δ' ἐν καὶ τῶν ὑδροχόων
ξυλίνων, ἀφροσία. ὀρνίθων ἀσθένεις. τοῖς δὲ πλέουσι, δὲ ἔτος
δὲ ἐπιπόνων. ἐν τούτῳ τῷ ἔτει θαλάττης ἀνὴρ τελευτήσει.

Ἀριες domus martis

Quid iupiter praefagiat in totum anni

Taurus domus veneris

ζωοδιακῶς.

ἀδιαφθόρους] ὁ οἶνος
credo legendū ἀδιαφθόρους
ut charta abhinc quarta linea. g

1 7

ὁ ὑδρο̣χόος φησὶν οὗτός ἐστιν χάλαζαν πολλὴν νύκτα καὶ ἡμέραν. τὸν ὑδροχόον Διὸς οἰκεῖν φασιν διὰ τὸ καὶ τὸν Δία ποτὲ ὑδροφορῆσαι τοῖς θεοῖς ἐν τῇ τῶν γιγάντων μάχῃ. ὅτε δὲ ἐν τοῖς διδύμοις εἰσὶν ἡλίου τροπαὶ γίνονται. τὸ ὅλον ἔτος ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. ὁ ὑδροχόος χειμῶνος μὲν ἔστιν ὑγρός. θέρους δὲ ξηρός. πολὺν δὲ καὶ ἀνεμώδη χαλεπὸν ποιεῖ τὸν ἐπὶ γῆς χρόνον. εὐυδρίαν οἱ ὑδροποιοὶ διαγράφουσιν. καὶ λιβὸς εὐσταθείαν. ὅταν δὲ πρὸς ὀφθαλμὸν ἡλίου ἔχῃ. καὶ μάλιστα τοῖς νέοις καὶ μεσηλιξὶ καὶ γῆρᾳ. ἐσοῦται καὶ ὀφθαλμῶν, ὑδροφθορία πολλὰ καὶ μάλιστα τοῖς ἀριστεροῖς. ἐὰν καὶ μεγάλα ἀνωνυθῇ. τὸν ὑδροχόον ὑδροποιὸν φορίου. λήψεσθε δὲ καὶ αἰτηγὸν ἐστὶν ἁλάτων. ἀλύσεων δὲ ὑδροποιὸν ἀποδείξας, ἁλυσιν αὐτῶν ὁρχομενίων ἔτη. ὁ δὲ ὑδροχόος ἀστέρων ἑβδομήκοντα ὀκτώ. Διὸς δὲ οἰκεῖ τὸν ὑδροχόον διὰ τὸ καὶ τὸν Δία ποτὲ ὑδροφορῆσαι τοῖς θεοῖς ἐν τῇ τῶν γιγάντων μάχῃ. οἰκεῖ δὲ ἡμέρας ἑκατὸν ἑξήκοντα. ὁ δὲ ὑδροχόος χειμῶνος μέν ἐστιν ὑγρός. θέρους δὲ ξηρός. καὶ πολὺν καὶ ἀνεμώδη χαλεπὸν ποιεῖ τὸν ἐπὶ γῆς χρόνον. εὐυδρίαν οἱ ὑδροποιοὶ διαγράφουσιν. καὶ λιβὸς εὐσταθείαν. ὅταν δὲ πρὸς ὀφθαλμὸν ἡλίου ἔχῃ. καὶ μάλιστα τοῖς νέοις καὶ μεσηλιξὶ καὶ γή

ὕπνιβεον. ὄβρος ἐαεὶ ὅμοιον. καὶ χάλαζαν εἰς αὐτὸ αἰπὺ
καὶ ὧν ὑδάτων. χάλαζῃ καὶ δοσκιὴ τοῖς ἀγόλοις. τὸ φθινόπωρον
καὶ μαλθακὸν δὲ καὶ ἐπίνοσον ἀπὸ καλλέους καὶ ἐμχοί. διὸ χεὴ
φέρω ὀλίγα χεῖσθαι. οἴνῳ ἡδονῇ. ὁ σπερμαίνων μικρός.
καὶ ἀλιπῆς καὶ ἐλαφρὰ αἰφορήσι. δύνηται δ' ἔτος περὶ σίνο-
φθαλμιασμόν. οὐκ ἐν πρὸς φυτάν. τῶν μεγάλων βοσκημάτων
ἔστω φθορά. τῶν ἀβρείων πολυπληθία. ὀνήρ σπόσιμος
τελατικόν. ὑγιεινὸν ἡδύ, ἵνα μὴ ἐν τοῖς στόμασι καὶ πόλεσι.
ἐν οἰκήσει δὲ τοῦ διὸς οὐ πορφυρίῳ εὐοίκως ἔχειν, ὀχμῶν
αἱρχόλινος καὶ ἔστω ψυχρός. ἀνεμώδης ἡδύβολον. καὶ λιγυ-
χειμερίας. πόνους ἔχειν πολλούς. καὶ ὄμβρεσι καὶ πολε-
μοῖς μαχάσι, εἰς πολλοὺς θαλάσσας ἐξ ὀστόπους. τὸ ἔαρ
καὶ ὄμβρεσι. καὶ βίαι δύσδρεπτα λαίσπων. λήδους τοὺς ἔαρος,
θάλασσαν καὶ θέρος ὀδόντων. τὸ θρος ἔπομβρεσι καὶ νότοφθόρος.
καὶ χεὶ τὴν σύμμοιρον τοῦ ὅτι ποιῆσαι κορπὸν ξυλόμασχαλέσθαι.
ἵνα μὴ ὑπὸ ὄμβρεσι φθορὰ τὸ φθινόπωρον. αὐχμαλέος
καὶ ἐρῆνον, ἰαλπῆς αἰφορήσι. ὅπ τὴν δύνηται ἔτος περὶ
ἀλιπῆ φυτάν. ὅσα τε αὐφθορὰ ἔστω. ὑπὸ νοτίου ὅλου δ'
ὅτος. καὶ ὑμίων ἔχει νόσον. ἀνέχεσθαι ὑδὺ πεδίου καρπ
αὐ ὃ τοῖς καὶ τῆς ἀφεσθίης τῶν ζυγαλιπλώτου διός. ὁ
ἡμισυ ἀρχόλινος καὶ ἔστω νιδαλτόδης. ἀνέμεσος καὶ δω-
μαλος. λήγων ὑ καὶ θύτεος καὶ πολυνωδης. τὸ ἔαρ αὐχεσθον.
ἔχειν ἀσθενῆ καλλα δ' πὸ περφυῆς. τοῦ τε θρος δὲ καὶ φρὴ, ἔαρ εἰ ἔστω
οἰκοῖα. τοῖς ἡμίοις γυναιξίν, ὅπ ιαίνυνον ἔστω τὸ ἔτος. ἀν-
θρώπειος δὲ φθορὰν αὐτοῦτω τῶν ἔτη. καὶ τε πολυνωδὲς ἔστω καὶ μ
μάλιστα, καὶ τε χάλαζαν πολλήν. τὸ φθινόπωρον, σὺν νοτίῳ δὲ
ὅτε δὲ ἐν οἰκοῖα ἀέρεσι τὸ ὁμορπίως μὴν ἔχειν ὀζᾶν, ὀχμῶν ἀρ-
χόλινος, ἔστω καὶ χάλαζης ψυχεός. καὶ νιδαλτόδης ὄθρη.
λήγων ὑ πρωΐα. τὸ ἔαρ ἔστω χαλεπόν, ἕως θ πῶν ἀνέμων.
ὄμβρεσι καὶ βροντῶν μὴν ὁλίων. λάφυσιν αἰγπηγαίσιν
ὕδατσιν.

Libra domus Veneris

Scorpius domus martis

Virgo domus Mercurij

ἄδετον. cōmodū. aptū. accōmodatū

ἐνοφθαλμιασμός. inoculatio. genus inſitionis

ἐγκύοις
ἔτος
Zimo κρι

σι τοις μύσος· ἢ αἰπηγοις καὶ ἢ ελαφα ἀφορήσ. τῶν δοσὶ ἐσαν
φθοεφ. ζωὸ μεγαλο τοις λύφοιν, πολυμοσὶ μεγάλοις ἐσεσθαι.
καὶ νόσοις πεὶ ὄφ σὶ νόπωεσιν. διὸ ὐχεσθαι δ'. ἰνδικὴ λοι
μὴ καὶ χλὴν ἔσθαι πάση. χειφησι βεβόλασι ὄλίγοις. ποτ' δὲ
καλόν ι χρῆσθαι. ὅταν σὶ σὶδίοισι καὶ χλὴν ἔσθαι σὶ τὸ ξύλη ἐ
ξοχμαλὰ ὐ πεφὸν καὶ ὐ νύφον. οὔτε σφμὸν ἄπτεψιχεὶν. οἱ
πολυμοὶ μεγάλοι ἐσονται. σαν ομὸν γὴ τὸν χμαλὸν. κύκλῳ
δύσμοι ἐσονται. τὸ ἐσφνόλον καὶ ἐπαμφεσιν. τὸ δὲ θέρος ὐ-
πεφὸν. καὶ πλὴν χμαλεινόν. ἀφ' ὃ ἂν φαλίζεσθαι σὶ τὸν ἄλλων-
διὰ τοῦτο ὁ μβρεσιν. τὸ φσινόπωρον αὐ φαλὲς. διὰ τοῦτο
σπόσπερμ ἐν. οἱ πεφὶ μοι κάρποὶ καὶ οἱ ὄψιμοι, ἐσονται κα-
λοὶ. οἱ δὲ μύδοι φαῦλοι. ὡ φορήσ σὶ τὸν καὶ τὰ πεδίνὰ καὶ τὰ
δρυμὰ. ὁ οἶνος ἐσται πρὸς ἀμονος ὁ μὲν γὰρ οὐ ζυμώδης.
ὡ φορήσ πολὺ τὰ σκεύθεσι. σπλὴν δρουδ' ἔδος πεὶ φυτὸν.
καὶ πεὶ τὰ δάλατα πόλα. τοῦ μεγάλου ζώου πολυπληθία.
κὺνας δ' ὑφοεφὲς ἐσθαι. καὶ θάλασσα χμερὶος. καὶ δύνεμοὶ
μεγάλοι ὄψιμοι. ἀνὴρ δ' πεὶ ἔλεπτος τελευτήσ. ἔσθ' νο
ζωὸ αἰγοπόδοζ σὶ τὸ δὶ καὶ ὁ λὴν ἔσθαι. ὀχμαὶ δὲ φ
ἐόλως ἐλὴ. ἀὶ πεφὸν ἐσθαι. μὸ βάζων δ'. καθύσεος καὶ
καλλίχ ροος. λύγων δ', ἀφεμαδης. τὰ δὲ μὴ μόλυβδ'
ἄλλα, ἐσθαι καὶ ζωσσόρω. καὶ τοῖς ἄλλοις ἑρπέτοις βλαδερ-
ὰ πεφοὶ δ' ἐσονται σπὶ τοῖσδε. ὕδασί τε καὶ φύξεσι καὶ χιόσιν.
ὁ ὄρος πεὸ μὴ ἀνα τολῆς τοῦ ἡλίου, φαῦλον. μετὰ δ' τὰ-
τὰ καὶ σοῦ σθαι καὶ σπίνοσον. πνεύσοισι δ' καὶ σπόσα λαμ-
πεφὸς. ἡ νοῦται καὶ σσοι. τοῖς δ' πεφὶ νὰ μάλλον οἷσι κάρ-
ὁ οἶνος φθινήσ σι τὸ πάχυνης. τῶν ξυλιπῶν καρπῶν ἀ
θηνία. τοῖς μὲν εἰσοῖς ζώοις αὐ θεκτὸς ἐσ. τοῖς δ' με
γάλοις ἀσύμφοεσον. καρα μάλιστα δ' βουσί. τῶν δ' φθινο-
πώεσο. ἐσαν νοσήμαδα, ἀπὸ νεφόλα καὶ πασὶ καὶ ὀφθαλ-
μίασι καὶ ὑπνοσονῆς. ἀ χεσθαι δ' δὲ ἰνδικὴ οἱ καρποὶ,

δὲ μὴ

ἀπὸ τοῦ

μέρους

Sagittarius dom)
ionis

Capricornus
futurum dom)

Aquarius domus saturni

Τὸν δημηγλακόν

Pisces domus iouis

δημόπρι

προχθμαί

ὑπὸ πόδας καὶ δύσεμα βλαβοῦσιν. ἰώνιος ὁ ζωὴν αὐτοῦ,
δεσποτῶν ἡλίου καὶ τοῦ οἰκοδεσπότου, οὐδέποτε ἐστὶν ἐν πολλῇ
συμφορᾷ οὐδὲ ἐν πολλῇ πενίᾳ. καὶ πολλὰ τὰ ξύλινα. ἐὰν δὲ
ὀλιγωρῶν ἀρχόντων καὶ τῆς τύχης. λήσεται ἢ ἀνεμώδης.
τὸ δὲ ἄρσεν ὑγρὸν καὶ μᾶλλον χαμαιπετὲς καὶ παχνῶδες. ὃ δὲ
θῆρος δὲ πνεῦμα διὰ τὸ σφόδρα ὑγρὸν εἶναι σπάνιον.
διὰ καὶ οὐδέποτε αὐτὰ θήρα. οὔτε καὶ σπηλυαθῆναι τὸν
ἀλκυόνιον ἀνεμόρρυτα. τὸ φθινοπωρινὸν πνεῦμα
πνεύματα ὑδατώδη καὶ τοῖς καρποῖς βλαβερά. ἐὰν
δὲ καὶ πάθη ὀξέα ἐξυγρασίαι ἔσονται τοῖς νέοις καὶ
τοῖς μυελίξιν. ἐὰν δὲ παχνῶν καὶ βλάπτῃ τὸν σφυλῶν
οἱ πολλοῖς τόποις. διὰ δὲ ὀρίμα ἐὰν πολλὰ. ἰσθμὰ
περίοικα καὶ διόρυγμα. θῆρα δὲ ὄρνεα φθορὰ καὶ θηρί
ἄγρει. ἐὰν καὶ ναυάγια πλῆθος. ἀνὴρ δὲ πόνου σπάνιος
πολυτελὴς ὢν. ἀρχέσθαι δὲ ὀφείλει ἀνδρὶ γλώσσαν λοιμικὰ
πάθη. κύνας καὶ καρδιακούς. τοῦ δὲ οἰκείοις ἰχθύσι
εἶναι δοκεῖ τὸ ὑδατῶδες πολὺ καὶ ἀνεμῶδες. καὶ λήγων. μᾶλλα
ξηρὸς καὶ χιονώδης. εἶναι δὲ ἀνεμώδης. καὶ λήγων. μᾶλλα
ξηρὸς καὶ χιονώδης. εἶναι δὲ ἀνεμώδης πνεύματα
ξηρὰ λαμπρά. τὸ δὲ θῆρος ἐστὶ καὶ πολυτελὲς. τὸ φθι-
νοπωρινὸν πνεῦμα. χειμῶνα ξηρὰ καὶ πορφυρᾶν.
σπάνιον δὲ καὶ πνεύματα μεγάλα καὶ πορφυρᾶν.
σπάνιον δὲ καὶ πνεύματα μεγάλα καὶ ταχέα. οὔτε τὸν ξυ-
λινοῦ καρποῦ σπάνιον. οἱ δὲ ὀρίμοι ἐσόμενοι.
τοὺς δὲ λοιποὺς ἀποφαίνεσθαι χρὴ διὰ τῶν αὐξόντων.
τοὺς δὲ ἀρχαίοις χειμῶνας ξηρούς. σπάνιον δὲ ἐὰν
περὶ φθινόπωρον. πολὺ δὲ μᾶλλον καὶ τῶν ὑδάτων ἀφορήσειν.
ἀρχέσθαι δὲ ὀφείλει ἀνδρὶ γλώσσαν ὀστρακώδη.

περὶ λίθου καὶ σιδήρου.

Ὁ λίθος τὴν ἐπιφάνειαν ἔχει πυρώδη. δηλοῖ δὲ τὸν
μεγέθους οὐσίαν. ὁ δὲ σίδηρος δίεσιν τὴν καθ' ὑδρόφθορον

πωλ δὲ λλη λουκῆξιν καὶ πεφ σπορὰ ζεται. ζωγόων δὲ ἀ σθμάνοω
ὶ μδῶ πλατ. τοὺς ἀπὸ κδ σθμάνης, ἕως δύο. ὀναγ̣ς πὸ τοὺς ἀπ-
ζῶνας τοῦ ἡλίου πσθμάνη μερύπτεται καὶ οὐ φαίνεται ταῖς ἀνοις.

σωζόων Dies fine luna

πωδὶ χαλάζης.

Γωνιόμμενος, δεξέται τοὺς αἰγιδοῖα αὐτῆς χαλάζη. Καὶ ἀπο-
τρέφ ὁμοίως δὲ τοὺς τοιαύτην τέλν, καὶ πολὺ θηρίου
φάγμ. καὶ πορφυρίζ ἄκαιος τὸ πεφ τοῦ λάβων, ἀνα-
μιδόντος χωρίου, χάσσον. καὶ οὔτε ἰάμπτης. δὲ
τετὰ τοῦς μετὰ πὸ χαλάζης ἀδύνατον θύο ἔτη.
καὶ ἀπὸ δρμάτος φωνῆς ἰμάντος ἀπορτηφεύτος σὺν μιᾶ αὐ-
τῆς πεῖ φωνοῦς ἀμπτήου. σὺν ἵνες βλάβη ἀπὸ χαλάζης
οἱ ἰφορεῖ φιλόπεφτος σὺν αὐτοῖς ἰσοεικῶς. φασὶ δέ ἵνες, ὅτι κά-
τοπτεφυ ἐὰν ζῶπ δύξης ζῶ ζῶπ καὶ πολλῶν ωέφ πωδὲ χαλάσεται ἡ χά-
λαζα. πωδεῖν ἐὰν σὺν αὐτοῖς χοείω. πωδὲ αὐτῆς σὺ σθμάνης ἡ μεσ
ω σθμάλου ἡ φωνῆς σθρμα. καὶ τοῦ δ πεφ πυλῶν τῆς οἱ μηνίσκος ἀνῆ
τῆσδε, οὐ πδύσεται χάλαζα. φδὴ καὶ πλδία πολλὰ διαφόρων
οἱ μηνιδάτων πύκνως δ χοείᾳ σὺν σχοινίοις ἀπορτήσας, πορφύ-
σεται χάλαζα. καὶ τοῦτο ω ἀναφήσας ζῶ ζῶ σθμ ξυλίνδε,
ἀσφηνώσας σφόδρα. καὶ χρῆσθαι δὲ τὴν σὺν αὐτοῖς ἐλεσὶν ἀρχὶ
τοῦ μηνίω, ἐὰν δὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀπῇ, ὀλίγην μὴν πεῖ
δικοδόμενος αὐτῆς, ὅπως μὴ δύνηται ἡ ἀρέτασα ἐκ τὴν ὀ
πο πορανθῆναι. οὐ δύνησεται δὲ τῆς νῆ ὁ ὠ πόδας τῆς καὶ χο
τρίας γινομένης. οὐκ ἐχοσα φὼ δὲ ἡλίου μὴν, μὴ δὲ σὺν αὐτοῖς.
καὶ τὰ δ' ἐσουρὰ ἢ καὶ πὸν τοῦ τόπου, οὐκ ἂν πδύσει χάλαζα. αὐτὰ
γινομένη. φασὶ δὲ ζῆνες καὶ οἱ φάσκοντες σὺν τῇ ὥρᾳ τῆς ἡμέρᾳ
λίνους τοὺς δὲν ἡ γῆνεσθαι τῶν πεῖ πολλῶν καὶ μὴ δὲ πδύνησθαι χ-
λῶνης. ὁ πουλήϊος ἢ ὁ ἐσομβρινὸς φησί. τὰ φυλὴν πίνα-
κα ζωγραφήσαντα καὶ τρῶν εἰς τὸ ἀμπελῶνι δύνουσιν
τῆς λύρας καὶ ὁ βλαβὴν διαμένην τοῦ καιροῦ. ὁ ἀρχόμενος δὲ
ἀὴν ἡ λύρα ἢ πεῖ τὸ μεσουρανοῦντος μεβρίου. τελευ-

Notandū de prudendis mulierē

Pellis phocae

φιλόπεφτος

ὁ πουλήϊος

Nota magicas artes ad depellendas grandines

Lyrae occasus

δύνη. τὴν πεσσώνων φεβουδεῖ. ταῦτα ἀφ' ἧς ἐς ἀρχὰς
ἄμα ἢ εἰς ὁ τῶν ἀφ' ἑνὸς. ἀπὸ ἐπὶ λίαν τὴν ὕλην καὶ φωτά.
καὶ παῖ πόρρω ναὶ μὴ σθλοσς βύτοις πρὸς ἐχθρὸν νῶν. βύτου
χθεῖν αὐτὰ ζωὲ γεφυρα. ἵνα μὴ ὁδὸς ἀπὸ πόρρω ἐπὶ μὴν ἐν,
ταῦτα ἐς ἀρχὰς ἐς ἀφ' ἑνὸς. καὶ ἵπου πεταμὸς τὴς ὁδοῦς ἀπὸ
τὴν ὑδατα. καὶ τὰ ὑδὲ τῶν τόπων τὲ θεῖλα. τὴν τὴς χλαίζης
ἵνα ἀπὸ πλήν. ἄλλο πεῖ χλαίζης.

+ ξ— ὕλα δαφνήσαο πορθμὸ μνήμαο
ἄλλῃ ὁ ἐλιοδν. τὴς δὲ ἔμαπον πλὴ ἐπὶ μαπον μὴ μα
κρὸν ἤνυτο καὶ χάσσαι.
ἄλλο πεῖ πόρρω νου.
ἵ πο πεῖ μὲ σθλὸν μὰ καὶ θρύξου σὺ βεῖ βυ χωεῖ δ. καὶ δ' πόρ ν' ἄν
πόδων νὸς σὺ δ ξ.

-÷ βιβλίον δεύτερον.

Πολλὰ σὺ ἐς τὸν σὺ τὸν βυ τὸν βίβλο σαν δὲ ξ ὑ σὺ σὺν πεῖ ἐ ωρ γίαν
σὺ χο γῶν. πεῖ ἐ χούσι δὲ, ὅ πό σα τοῖς ἀ λοις συμβάλλε
καὶ πεῖ διαφόρων γλυ μάτων. σὶ βυφυ μὴ καὶ μεῖ θῶν. ἐν
τῶν λοι πῶν φρυγανωδῶν λεγομένων πόρ πων. καὶ δὲ λὶ πο
τα ταῦτα μὲ λὰ περὶ φάμε δα. Δρῦοί νων ὅ πε ἀν δὲ ν ὁ τι κε φα λαι ω δὴς
βυ μὴ πο σᾶξαι. ὅ τι πολὺ σὺ ἀ γρω φῆ μοι ἢ βουλεύ τὴ
ἀφορμία.

Multũ conferre agro domini præsetiam

Πολλὰ δὲ ἐ ἀ γρὸν ἀ μέ νω πο ιῆ, δ δεσπότου εἶν ε χὴς παρουσία. πολὺ
γὰρ σπεύδει τὸν ὀρ γῶν πε ρὶ ἑ πιστατῆ σαι. καὶ δὲ ἧ τὸν
μὴ νῆσαι. πολὺ ἐ ρυθμό πο ιεῖ. καὶ δὲ ὠ σπ' ὀρ γῶν πε φυ
κότων. τὸ ὃ ἐν δυ μοῦν δὲ ἀ γαθὸν μόνος. σύ νασ τὸν παῦ
σαι τοὺς τε κα κοὺς καὶ ἀ λο τρι ὰ ν ἀ πε χά ζε σθαι.
Ὅ μοῦ δὲ καὶ παῦ σεν πε ρὶ ἐ πι στα σί αν σπεύ δει. καὶ ὅ τι πρὸς
τὸν ποι ὁ τη τα τὸν ἐ ργα ζο μέ νων ἐ ργα ζο μέ νων, ἐπὶ
λέγε σθαι πρὸ σώ πῳ. καὶ ἐ πὶ σ' ὀρ γῶ, τὸν ἁρ μό ζον τα ἀ φο εῖ ζ.
Ἐ πὶ δὲ τὴν ὧν ἡ λι κί α πρὸς ἐ πι στα σί αν ἔχ ει τὸν ἐ ω τῆς ἐπὶ ζήτη

ἐξαιρέτως δὲ οἱ παῖδες ἁρμόζουσι τῇ ἡλικίᾳ· ἀναπεφόμενοι πρὸς
ἐργασίαν καὶ ὑπηρετοῦντες· καὶ ἐκ νεότητος μνημονικῶς διακεῖσθαι
πρὸς ἅπαντα δοκοῦσιν· διὸ καὶ ἐπὶ παιδείαν ἀνδάνουσιν οἱ
πρόβατα· ἔστι δὲ καὶ ἀσπαστόν· καὶ τῶν φυλακίδα ἀποτίλλειν· καὶ
τῶν φύσιν ἔχοντας πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ μελέτην, προαιρεῖσθαι δεῖ
βύτας σὺν μνημονικοῖς εἶναι· τοὺς δὲ ἀφ' οὗ καὶ μακρὸν ὄχθον
τοῦτο· οἱ δὲ βιοῦσι σχεδὸν ἐπὶ πλείστοις τῇ ἕξει· τὸν δὲ
χλωρὸν νέμουσι βόρυνα· ὡς μὴ ἐπὶ πολὺ ἀφιστᾶν τὴν αὐλακα· καὶ
καθαφορμένων ἀπὸ ὕδατος πηγῆς· μᾶλλον καὶ ἀπὸ ποταμίου τοῦ
βοός· τοὺς δὲ μὴ δυναμένους ἐργάζεσθαι· οὐ χρεὼν ἐμβάλλειν
ἐναγχεῖ· τὰ ξηραντικὰ σιτία· οἱ δὲ βιοῦντες πρὸς τὴν ἐργασίαν
τὴν ἀπηγμένην· οὐ μακρὸν ἔσεσθαι καθαφορμένους· ἀλλὰ πρὸς ὕδατος
ὄντι· ἀπονεῖ ἐργάσεσθαι· τοὺς βουκόλους σχεδὸν καὶ μα-
κρὸν καὶ λιγυφωνοτάτους εἶναι· ὅπως καὶ νικῶσι κρα-
ύοντας· καὶ ἀκούσιν οἱ βόες πρόθυμοι ὄντες· δύνανται δὲ ἐφορ-
βεύεσθαι· καὶ ἐνδελεχῶς λιγυφωνεῖν· καὶ πρὸς τὸ
ὦστε τοὺς βόας· τοὺς δὲ πόλους ἐλαφροὺς εἶναι δεῖ· καὶ πρὸ-
κας· ἐνδελεχῶς τοῦ ἀγροῦ πορεύεσθαι·

ἐν οἷς τόποις καὶ νομαὶ μάλιστα χρὴ εἶναι τοὺς νέμοντας οἷοι δεῖ.
καὶ πρὸς οἷον ἄφορον ἀποβλέποντας· καὶ πεῖ βόλωνται·

Οἱ πλησιάζοντες οἷοι τόποι εἰσὶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑμηνόροι· καὶ οἷς
βίσορες· καὶ οἷς βίζανα καὶ λιπόλιοις τόποις προσβορδῶνα-
ουσι· οἱ δὲ πλησίον ζειᾶς καὶ λινοῦ, ἢ σὺν οἷς τόποις, ἢ πρὸ-
νόμον ἄνεμον· ἢ πρὸς δυσμὰς κεκλιμένοι, νοσώδεις· χρὴ δὲ
τοὺς νέμοντας οἰκοδομεῖσθαι· ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ τόπου· ἵστεσθαι
ὑπὲρ· καὶ ἀπορεῖν καὶ ἀναβαθμοπήγου σχεδίου· οὗτος ὁ τόπος
ἐπὶ πολὺ βάθος ἔσται· δεῖ δὲ πλησίον εἶναι οἰκίας πρὸς ἃ ἀνα-
παύεσθαι μέσον νυκτὸς ἔστιν· οἱ γὰρ ἀναπαυόμενοι ἀναπαύσιμοι πρὸς
ὄντες, ὑγιαίνουσι· πλεῖστον συμβάλλεται ἡ ἀναπαύσις πρὸς τὸ παχύ καὶ ἀγχλώδη.

ἐξέλη
ὕνις

Quadrato corpore homines

Bubulci

Caprarij

Diuersus.

Orientales uenti saluberrimi

Qua ratione magis oriente spectare domus quã meridie debeat

τελ ὰ ρος. δὲ δὲ τοὺς οἰκήσεις μὴ τὰ πνεύματα μὴ δὲ ὑγιεινὰ ποιοῦν.
ἀλλὰ καὶ λιμένας καὶ πηγὰς καὶ ὕλας. ζητοῦμεν καὶ περὶ εὐβουλίαν
βέλτιον συμβουλεύουσι τοὺς οἰκήσεις ποιεῖσθαι. ἀπὸ δὲ νότου ἢ πρὸς
τὴν δύσιν ἔχοντας. ζῶα γὰρ τὰ περὶ δυσμὰς οἰκοῦντα, ἀλυσιτελῆ
φησὶ. διὰ δὲ τοῦτο ἀπὸ μεσημβρίας πνέοντος, ὑγρότητι
σώματος καὶ νοσερὰ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀπηλιωτικὰ τοῦ λιμένος
ἄμεινον. τὰ δὲ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ μεσημβρίας πνέοντα

2

ἀφῆσαι δὲ ἐπὶ τὸ σπλῆνα, καὶ ἀφεψεῖσθαι τὸ ἄγγος· καὶ ἐὰν ὀπτὸν
πίνωσιν ἔχῃς, ἀρκούσης καὶ ταῦτα ἀγγεῖα περιφέρεσθαι, καὶ δὲ
εἰ μὴ πεπλεσμένου ὕδατος· καὶ φιλεῖ πολλὰ διὰ νόσους εἶναι
καὶ δίψας εὐφόρους, ἀγρύπνους τὸ ὕδωρ· ἢν δὲ νόσος ἀπλοῦς φανῇ,
ὅτι πολὺ ὕδωρ, σημαίνει αὐτό· ἐὰν δὲ μὴ πολὺ ὑγρὸν φανῇ ἐπὶ πλέον,
καὶ δὲ αὐτὸ ποιεῖν σημαίνει καὶ εἰς ἄλλα τέλη· ἢν δὲ ὀξὺ τὸ
αὐτὸ εἶδος ἀλλὰ καὶ ἐλπίδας ἔχουσιν ὕδατος τὸ πολύ.

Περὶ ὑδρωπικῶν.

Τὰ ὑγρὰ ὅρμησιν πλέον ἀεὶ ἔχοντα κοιλίαν, οὐ ὑδρωπικά·
καὶ μᾶλλον τὰ περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ ὑπὸ πλευρὰν καὶ
ῥέοντα· καὶ ἢν μὴ ἀναβῇ καὶ μὴ λιποθυμήσῃ· ἢν καὶ πτερνίσῃ· ἐὰν
δὲ μᾶλλον τὰ περὶ τὸν πτερνισμὸν ἔχῃ καὶ προσθῇς, οὐ
δοκεῖ ὁμοίως ἢν καὶ ὑποκαμίζειν· καὶ ὅσα ἀπὸ κεφαλῆς
καὶ ἀπὸ τῶν ὀμβρῶν καὶ χιόνων· ὅσα δὲ χαλᾷ τὴν
οὖσαν καὶ πλατύνει, ὑγιεινότερα· ὕδατα δὲ ὑπόκωφα
σύνηφα καὶ ἄτροφα· ὀρνίθεια· πλειόδοτα· βουβῶνον·
βάθι· ἵππουρις· καλαμίνη· καλαμικὰ ἐπὶ καὶ ἀπὸ
πολοί· καλλίσχοι, καὶ σιδήρεος· μιλίακος· ὀξύλαπα· πτερὶς
πτερὶς πτύλος· πολύγονος· καὶ πολύφυλλος· σχοῖνος·
σκίφος· σκαφίς· χαλκαλάκη· χαλκαλέων· πλατὺ
ἀδένων καὶ δισκίων, καὶ χαλαρῶν καὶ αὐθαιρέτων βοτάνων·
πλατὺ δὲ σύνεγγυς καὶ τὸ ὕδατι· κορκίνοις χρῆσθαι τοῖς ὑ-
δατώδεσιν· τὸ δὲ φλέβασι δὲ ἀνοίγειν· τὸ δὲ βλῆσαι
διαφθείρειν· τὸ μὲν ἀπὸ, καὶ βαθύμια, σπανὸν
τροφὴν ἔχει τὸ ὕδατι· καὶ βαχύτερα· τὸ δὲ τὸ λίαν ἐπὶ
πλατὺ, ὑδρηλότερα· καὶ ἐπὶ μᾶλλον τὸ δὲ λυπεῖν τὸ
ἐὰν δὲ σύνιδρα ἀπὸ μὴ φαίνοιτο ὕδατι, τὸ δὲ φαίνοιτο ἐπὶ
ὀλίγον ἔχειν, καὶ μὴ ἐξιέναι πλατύ· ἐνδεὴς καὶ τὸ δὲ
οὖσαν ἀποκαθαίρεσθαι· τὸ μὲν ὑδάτων, πλατὺ ἐὰν δὲ
βλύζῃ· τὸ δὲ σύμπλασιν ἔχειν· καὶ τὸ μὲν ἀναβλύ-

1 ἄδιανίος.

ζοντα μονιμα τοῦ τράφοι. τοιοῦτον ὄρυσσόμενον ὕδωρ ἔστι οὗ πρὸς
ζα τοῦ νάματος καταληφθῆ. ὅπως τὸ ὑδωρ μὴ ἐκπίπτῃ τῆς
μονίμης. ὅταν δὲ σὺν πλανήσαν φόρετον ἀλλοχθονίων ἐρχό
των ὑδάτων ἀπὸ τοῦ χειμάρρου καὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἀέρος ὄμβρου
περιέχοι. πρὸς τὸ ὕδωρ ἔχειν γνῶσιν τοιαύτην. ταῦτα τὰ
τοῦ τοιούτου βάθους ὀρύξαντες. πλάτος μὲν πήχεων ἕνδε
κα. βάθος δὲ πήχεις δύο. σκάψαντες τὸν ὀρύγματος τὸ μέσον
βεῖον κατόπιν ξηροῦ σπόρου δύο. καὶ κυλύπτωσιν
καλάμου χλωροῦ. ἢ ὁλκήνι πόα ἁπαλή. καὶ πλήρες ἔχ
υγρασίαν ἐκ τοῦ ὕδατος ξηροῦντος, οὐρανοῦς. ἐφύγη
λοτόρου σὺν τόπου ὑδῆ σοῦται ἐφοφωῦ. καὶ πλὴν τοῦ πρω
τοῦ κλίνα πειν τοῦ ἀρδαλαπάνω. καὶ τὸ μὴ χαλάσεσθαι
τὸ αὐτὸ ὑδῆ πόλιν πειν ἀφανασθῆναι φωνάζω. ὕδατος ἐ
σαν πρόσοψια. ζωπήρου σὺν τῷ πρῶτον τοῦ κλίνα λάκκα
καὶ πάπαλάνα πεζόλιν δὲ σὸ ὄρθειν δύο καὶ συφρεφόμ
ωῦ πορφυρίδα. καὶ τοῦτο αὐσαλοσκλωδῆ. δεῖ δὲ ἐξ ὑγρ
λοτόρου σοπόν. τοῦ κλίνα τοῦ ἀπὸ τοῦ μὴ βεῖας.
ὅτε δὲ πάθοις καὶ μὴ μῆξη ἐστὶ τὰ τοῦ σὺν τοῖς σὺν
δεῖς ἀπὸ τοῖς δύο δοῦναι. καὶ σὺν ἔφος μὴ μερὸν ἐᾶσαι.
καλάμος δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ τοιοῦτος δύο πόπος. ὁμοίων
τοῖς σὺν τοῦ πολλῶν καὶ λιμνῶν καὶ φρεάτων διαφορο
μένας. καὶ πάνυ πολλὰ καὶ ἀφελῶδες. αὗται δὲ
ἰσχναὶ καὶ ἀξεσόδες. ἀφ' ἑστιᾶς δὲ τὰ ὕδατα, πορφά
λιον πόφαντες ἐμβάδος ὕλης. ἢ μέλαν πόφαντες καὶ
ἀσβόλου σὺν λύσαντες καὶ τοῦτο μεταξὺ τοῖς ὕδασι. τοῦ δὲ ὑδ
λατος διαφθορὰν ἐχῆς. καὶ κάρπινοι πόταμίσιοι,
τοῖς ὕδασι βλητέον. ὑδρογονία δὲ σημεῖα γλυκέων ὑ
δάτων, σχοῖνος. κάλαμος. χαλδὶς. καὶ βάτος.

Περὶ πότου ὕδρος κοπίου.

Ἡ δὲ τῆς ὑδροφθορᾶς, ὑπὸ ζώων ὑδρομαστικῶν

prodicii aliud aquae

χειμῶνος· νῦν ἔρουλλον· ἀποφαίνουσι τῶν οἰκείων
ὕδατος φύσιν τὸν ἔμπροσθεν ἀναφόντες· βέλτιον δὲ ἀπὸ
λοχὴν ὑπάρχειν τοῖς ἐπὶ βουνοῦ καὶ ἀπὸ μόρων ἀδένων ὄντες
λαοσσὸν· τῶν ὀρέων· εὐυδρεῖ δὲ πλάτη καὶ βαθὺν ὑπάρχειν
καὶ θερμότατον τὸν ἀνωφόρων ὑπάρχειν καὶ βαθύτατα καὶ
καθάπερ τὰ ἔλεα· τὰ δὲ εἰς τὰ πεδία ἀρίστου μὴ
τῶν ὑδάτων· ἀμμώδη τοῖς ἐπὶ βουνοῦ· τὰ δὲ εἰς τὰ ὄρεσι καὶ τὰ
ὑπάρχοντα ἐλαφρά· ἔστω μὴ γὰρ τοῖς φθάρτα διὰ
τὸν εἰς ἐπικαλῶν ὑδάτων· διόπερ τὰ μὲν ἀπὸ λιμνῶν
ὑπάρχοντα· ἢ νιφόβολα· ἢ φῦ πνεῖαν ἔχοντα· ἢ θερμὰ·
ἢ ἁλμυρὰ γλυκύτερα· φέρεται γὰρ τοῖς ἁρμοδίοις ἀφίασι, τὰ
δὲ πεπτικώτερα· τὰ δὲ ὑδάτων τὰ πλησιέστατα
αὐτῶν καὶ ἐλαφρότατα· τὰ δὲ ὧν πεδία ὅλης
ἐπέχουσα τὴν κάθαρσιν τοῦ ἥλιον· ὀξυκινητότατον δὲ καὶ ἐξα-
πτικώτερον· ὅσα δὲ μὴ τελείως δύσοσμα ὑπάρχει· ἐνοῖς γὰρ
ταχὺ πέπτει γίνεται τῶν ὑδάτων· ἀλμυρὰ δὲ ἀφίσιεν πάντως·
τὰ δὲ ἀφρώδη καὶ γλυκέος ἐξαίρετον ὧν ἁλίσιμα μάλιστα·
καθάπερ καὶ τὰ θάλασσαν συμβέβηκεν· τὰ δὲ εἰς τὰ ὄρεσιν
ὄντα τῶν ὑδάτων μὴ ὄσμην πάσχειν· διὰ τὸ μὴ δὲ ὕλης τὴν
ἀναθυμίασιν συμπίπτουσαν τῇ ἀναπνοῇ· καὶ μεκρὰν μὴν αὐτοῖς
καὶ μὴ βιάζεσθαι πρὸς πίπτειν· ὅθεν τὰ πρὸς ἀρκτον ἔχοντα
τοὺς ἥλιους· ἀδύνατα τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν μεκρὰ-
μὴν ἀποφαίνουσι· καὶ τὰ πρὸς ἑῴαν τὰ χειμερινὰ ἀδόμενα·
ἰσοκινητὰ δὲ τοῦ πρὸς ἄρκτου· πλέον δὲ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν
καμπῆ μὴν· καὶ τὰ δυσικὰ τοῦ ἥλιου· διὸ τὸ σωτικὰ ζεσθαι·
τὰ δὲ ὑπερέχειν μᾶλλον καὶ ὑδρώδη ἅπαντα· διὰ τὴν φορὰν δὲ τὸ
πάσχειν μόρος τοῖς ὕδασιν ἅπασι· καὶ ἐν ἀτέλεσι τὰ ἀπὸ τῶν ὑπο-
χωῦ δὲ τὰ πνοὰς καὶ ὑποβαίζειν τοῦ ὀρέων· ὅθεν καὶ τὰ
πλάτη τὰ μεκρὰ καὶ μὴ βιάζεσθαι τοῖς βιούσιοις τόποις ὑπάρ-
χοις οἷς ὑπορυάλια ὀβελίσκοις ὀρυκτὰ καὶ ὑπαλά· καὶ δὲ-

Quæ aquæ dulces quæ salsæ

Cur in planis locis & soli expositis aquæ salsæ

σία· ἔχουσι πολλοὺς πηγαίους φρέατα ὀλίγους τόπους. ζῶσι δὲ τοῖς ἐκ τούτων
τῶν λιβάδων ὑετίοις ὕδασιν οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ποταμίοις· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ
μεσογείου τὰς πηγὰς αὔξουσιν· ἔνιαι δὲ τῶν ὑδάτων τούτων πορεύονται
μὲν ὑπογείους, καὶ οὐ φανὰς ἀπέχουσαν· ποιοῦσι δὲ λίμνας ἔως
ἔνιοι προφορὰν καὶ βάθος, οὕτως ὡς δύνασθαι πλοίοις θαλάσσιοις.
ἔστι δὲ λίμνη ὁλκὰς μεγάλη τόπου ἔχουσα περίοδον ἑξήκοντα
σταδίων. ἔνιαι δὲ καὶ ἐπὶ πολὺ θάλατταν διὰ τῆς γῆς, ἐπὶ πολὺν δὲ
τόπον εὐθεῖαι φλεβοειδῶς ἐκτείνονται· οὕτως ὡς καὶ βάθος καὶ
εὐπορίαν ὕδατος παρέχειν. ἔστι δὲ ἀπορρὼξ ἐν τῇ Ἀράδῳ ὕδατος·
καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ τόπος ἐστὶν ὀνόματι Ἀραδίων, ὃς ἔχει
φύσεις λίθου τόπων πηγαίους φρέατα λέγουσι δὲ καὶ ὑπὲρ ἑκατὸν
τόπους πηγαίους πολλοὺς λεγομένους ἀραδίους. καὶ ἔχοντες
δὲ καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ τὴν αὐτὴν φύσιν τόπων ἔστι καὶ φρέατα ὀρυκτά· καὶ
ἔνια μὲν ὀλίγα καὶ πηλώδη ἔχοντα ὕδατα· ἔνια δὲ ἐκπίπτοντα εἰς
οὓς ἐπιρρύτους ποταμοὺς ὑποδέχεται ὑδάτων πολλῶν· διὰ τοῦτο δὲ
ἔνια μεγάλους ποιεῖ ὀγκους. ἔνιοι δὲ καὶ οὐδὲν πλέοσιν μᾶλλον τῆς
γῆς· φλέβας ἔχοντες ὕδατος. καὶ δὴ πορρωτέρω φασί τινες καὶ ἐπὶ
τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Συρίας ὄρους τὸ ἀπὸ τῆς Κοίλης Συρίας
ἐχούσας. καὶ οὗτοι μὲν πάνυ πιεῖν ἡδέα φασί, καὶ διαλλάττειν
τοσοῦτον ὅσον ἀραιότερα. εἰσὶ δὲ ἀραιότερα· εἰς ἐπιμιγνύμενον
ἀέρα. τοῦτο δὲ φρέατα ὀρύσσοντες διὰ τὸ πλῆθος κοίλην πυ
κνότητα. πηγαὶ δὲ οἱ μὲν ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ δρόσου κατὰ τὸν
θερισμὸν τὸν φλεβῶν. διὸ καὶ πρόδηλον
ἐν ἀράδῳ ὕδωρ ἁλμυρόν· καὶ δὲ ἐν ἠθαμίᾳ τοῦ Εὐξείνου πόντου. τοῦτο δὲ
φύσει λεῖον τόπων πηγαίους φρέατα λέγουσι δὲ καὶ ὑπὲρ ἑκατὸν
τόπους πολλοὺς λεγομένους ἀραδίους. καὶ ἔχοντες
δὲ καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ τὴν αὐτὴν φύσιν τόπων ἔστι καὶ φρέατα ὀρυκτά· καὶ
ἔνια μὲν ὀλίγα καὶ πηλώδη ἔχοντα ὕδατα· ἔνια δὲ ἐκπίπτοντα εἰς
οὓς ἐπιρρύτους ποταμοὺς ὑποδέχεται ὑδάτων πολλῶν· διὰ τοῦτο δὲ
ἔνια μεγάλους ποιεῖ ὀγκους. ἔνιοι δὲ καὶ οὐδὲν πλέοσιν μᾶλλον τῆς
γῆς· φλέβας ἔχοντες ὕδατος. καὶ δὴ πορρωτέρω φασί τινες καὶ ἐπὶ
τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Συρίας ὄρους τὸ ἀπὸ τῆς Κοίλης Συρίας
ἐχούσας. καὶ οὗτοι μὲν πάνυ πιεῖν ἡδέα φασί, καὶ διαλλάττειν
τοσοῦτον ὅσον ἀραιότερα. εἰσὶ δὲ ἀραιότερα· εἰς ἐπιμιγνύμενον
ἀέρα. τοῦτο δὲ φρέατα ὀρύσσοντες διὰ τὸ πλῆθος κοίλην πυ
κνότητα. πηγαὶ δὲ οἱ μὲν ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ δρόσου κατὰ τὸν
θερισμὸν τὸν φλεβῶν. διὸ καὶ πρόδηλον
ἐν ἀράδῳ ὕδωρ ἁλμυρόν· καὶ δὲ ἐν ἠθαμίᾳ τοῦ Εὐξείνου πόντου. τοῦτο δὲ

Aradus
Heraclea ponti

Venæ terræ comparantur neruis & arterijs humani corporis

πηγαὶ λιβάδες

Vnde

λιβάδων ὑδάτων

τοῦ ὄρους πεύκαι εἰσίν· οὐχ ὁμοίως δὲ γίνονται πάντων πανταχοῦ
γῆν· ὅπου μὲν γὰρ οὐδὲν ἔτος ὄντος ὑπερξέβη· ὅπου δὲ
λόμβων ἦν οἷς καὶ ἀνωτέρω ἐρρήθη τὰ κάτω τῆς ὕδατος
διὰ τὸν ὑπερβολὴν ὕδατος· διὸ καὶ μάλιστα αὔξεσθαι τοὺς πηγοὺς
ποιεῖ χιὼν πολλὴν τοῦτον· τοῦ δὲ μὴ ὁμοίως ἀεὶ πολὺ ἔχοντος.
τῶν ὀμβρίων ποιεῖ θώτων· ὑπὸ γὰρ τοῦ θερμοῦ καὶ ἡλίου καὶ
τὴν ἐπιβολὴν· τοῦ νοτίου πάσχειν· διὰ τὴν ὑπερβολὴν ἀεὶ
ὁμοίως πηγοὺς, καὶ τοὺς μὲν βαθέας τοὺς δὲ τοῦ ἐναντίου. τὴν μὲν
γὰρ ἀρετὴν ὁδὸν πηγὴν ἀποφλεβοῖ ὡς ἐλάττω· ποιεῖ ἐσθ' ὅτε
δὲ ἐκλείπειν ἐνίοτε· ἐπὶ ὀλίγον δὲ τὴν μονὴν ποιεῖσθαι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐν
τίνος αὔξησιν ὁδὸν, ἀναλόγως ὁμοίως· ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔχειν δὲ πολλὰ
ῥᾴων· τὴν δὲ ἀρχὴν ἀρετὴν ὁρᾶν· οὐ μὴν ἀεὶ γε ἐπὶ τὰ διὰ τὴν
ὄρους πεύκαι εἰσὶν ἢ ἐπὶ θᾶ· τοὺς δὲ βαθέας τοῦ ὑφ' ἡλίου δόμοιον
ποιεῖν· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον πολλὰ λόμβον καὶ πολὺ ποιεῖσθαι θρᾶσμ.
μᾶλλον πολὺν χρόνον ἐπὶ γῆν· οὐκ ἐᾶ δὲ οὐδὲν τὴν τοιαύτην ῥοὴν ποι
εῖσθαι· τοὺς δὲ ζητοῦντας τὰ ὕδατα· πρὸς τὰ πρὸς τὰ τόπους εἰς οἷς οὖν ἐμβάλλοντας ζητεῖν· ἐπὶ θεωρήσαι πρὸς τὰ
χοιλίας καὶ κοίλας· καὶ πρὸς τὰς γινομένους ὄντες τὴν χιόνα· σημεῖα
οἷς χρωμένους τοῖς δενδρώδεσι· καὶ δὴ καὶ ὅσοι πόροι πρὸς
ὑξίχωσιν καὶ τὰ ὄλακας σημεῖα τὰ ὄλακας ὄντες διάφωνα καὶ τῶν
φυομένων· οἷς οἱ νοτερὰ φυομένων· γίνεσθαι ἀλλοίως οἷς
κοῖλοι· καὶ βούλιμον· καὶ βάθος καὶ νύψεον· ὧν γίνεσθαι
ζόρνων κοῖλοι· ἔτι δὲ καὶ ἄτοφον πολλὰ καὶ ἄτεφρον·
πολλάκις δὲ τὰ πολυμελῆ ἐνδιδόναι· ὑπόξηρον δὲ μᾶλλον
πολλάκις· ὑπερβάλλειν δὲ καὶ ἔτος καὶ σεσηπέναι δασὺς
κομᾶ πολλὰ· σημαίνειν φασὶν· οἷς ὕδωρ ἐχοῖ δὲ τὸ
καὶ ὁμοίως ἐπὶ τοῦ ὄλακος ὄντος· οὐ γίνεσθαι πολλαπλάσιον πρὸς
τὰ δένδρα· καὶ ὑπὸ πολὺ ἀτεφίαν· καὶ ὑπὸ ἄσαρα· καὶ πτελέαν
ἀγρίαν· ἔτι δὲ ὑπερβάλλειν τὴν λεπτομελῆ πτελέαν φύλλον·
βαθὺ ἔχειν· ὑπὸ δὲ θερμοῦ πολλοῦ· καὶ πάθος

ἀπὸ λόμβων

ἐμβάλλονται ag
gredientur

Nomina multa
ex herbar

ὁ δὲ ἀνὴρ ἔφυ ὁ τὰ μὴ φύλλα ἀνὰ τὸν ὑπόρχου. ἀλλὰ αὐ-
τὸ φυὴ χλωρὸν καὶ ἀσπάνιον καὶ δασέα. σημεῖα δὲ φύσεως
αὐτοῖς τῶν βοῶν αὐαδίσθαι. διὸ καὶ δὲ πιαίνονται τὸν
θιούλοις σημείοις ὀρύσσειν. ἀποβάλλω δὲ ἀπὸ τοῦ σημεί-
ου ἡλεότερον. ἐὰν ἐχῃ πλῆθος ὅτι ἂν ὑπὸ δεξιοῦ τοῦ
σημείου ἀλεωβολήτης. ἔχει δὲ πουθενὰ τοῦ τέτμου τὸ ὄνο-
μα ἐστὶν ἀνίη. ἐπὶ δὲ ὀλίγα τῆς κοιλίας πουθενά. ἔχουσα
τὰ φύλλα ταῖς σεξίνοις ὅμοια. καὶ αὐτὸν τὸν καυλόν. δὲ
μνος δὲ πλῆθος εἴζης καὶ ἐπὶ ὀλίγον ἀνεπότερον. αὐτὸς
ὁ καυλὸς δὲ ἐπὶ πλεῖστος τοῦ ὀκτάλαμος ἔχων τὰ ἄνθη ἐν
ἑλικίᾳ. ἐξῆς δὲ ἄνθος ἐν τῇ χλόης φύλλα ὅσον πέφυκεν.
αὐτοῦ δὲ φύση αὐτὸ τὸ λαπάχιον πρὸς τὸν ἀράκινον. βούτομον
γίνεται δὲ τοῖς ἕλεσι. φύλλα ὅμοια φορφυρέοις. οἷα βό-
τρυος αὐτὰ πόρρωθεν βούοντος. καὶ αὐθαιρούσιν ὃ σίλλιβος
εἴζης οὐκ ἐπὶ πολύ. ἀμφιβάλλουσι. πεντάφυλλον ἐν μέσῳ
εἴζης πολλὰ σπαφορφυρίσκοντα μικρὰ φύλλα. καὶ θαλλίδια.
ἐξῆς δὲ ὑδρόπος. φύλλα δὲ ἔχει ὅμοια τῷ δόκανι πέντε καὶ
δέκα ἐπὶ πλεῖστον μέγεθος. καὶ νέους δὲ τοὺς βλαστοὺς
ἔστιν. βρύων δὲ τῶν μορφέων καὶ τῶν ὀζῶν πάντων

μίσχον

Hippuris herba unde dicta

Butomo

Pentaphyllu

Batrachio
Chrysanthemo
Ide

Malacocissos

Cyperus
Zerna
Ide

τῶν πετρωδῶν σημείοις καὶ ἀφεγγῶν τόπων. οὕτω χρησόμεθα καὶ
τοῖς βίοις μὴ ἐχουσιν ὕδωρ. μήτε φρέατος μήτε πηγῆς
μήτε φρεάτων. ὅπου γὰρ ἂν αὐτῶν αἱ ὀπαὶ φαίνονται. ὑ
δωρ ὑπόγειον ἔναυσμα φαίνονται καὶ σὺν ὑποθέσει εἰς ὅσον ἂν μὴ —
— λον μακρὰν πλήθος φαίνονται. ἐμμενοῦν ἂν τοῖς διάφορα
τοῖς ὕδασι σημαίνουσιν. ἀδύνατα καὶ μὴ παραμόνιμα. ὅ
σα δὲ μᾶλλον βεβαίους καὶ χλωρὰ τόπους. ὑποπτεύσαι
ὕδατα βαθύτατα καὶ παραμόνιμα δηλοῦσιν αὐτά. δηδὲ
καὶ τοὺς διαφοροῦς. τοὺς μὴ ἐν θεωρίᾳ. τοὺς μὴ δρόμαλεως καὶ
ἰσοπεδίου εὐθείᾳ. ἀλλὰ καὶ ἀνωμάλους καὶ κυματώδεις. ὑπερ
χοντα. καὶ τοὺς πάσιν εὐυδρεφασίου ὑπερχόντας. τοὺς δὲ ἀνωμάλους. καὶ πυ
ρώδεις καὶ πηλώδεις. καὶ πληάπτοντας λίπαρᾶ οὔτα. ψηφιδω
δεστέρους διαφύσεις ἔχοντας καὶ ἀπορρωγοσιν. δηδὲ τοὺς ψηφιδω
δεις καὶ ἀνατεταμένας ἄναυσιν πλήθη. ἀμμώδεις πλάτος ἐν
τὸ φυκότας. καὶ μαλθάκους καὶ στρογγυλοποιοῦντας τὰς ὁδοὺς ἀν
τὰ παθῆς ἔχοντας τοὺς συμφύσεις καὶ πυκνάς. μᾶλλον
δὲ ἔχοντας αἰωνοβίους τὰς συμφύσεις. δηδὲ
καὶ τοὺς πρὸς ἕωα ὑπολαμβανομένους τοὺς πρὸς ἑσπέραν
τοὺς δὲ πρὸς ἕωα ὕδωρ ἔχοντας ὑπόγειον. καὶ καυματώδεις. ἀλλὰ
ἔχοντας λίπος πρὸς ἕωα. καὶ ὑπὸ μεσημβρίαν. καὶ ὑπὸ μεσημβρίαν δὲ
δοῦσι τὰς ὁδοὺς. οἱ ἀφ' ἑσπέρας ὄντες. ἔχουσιν ὑπολαμβάνοντας τὰ
τοὺς δὲ διαφέροντας ὑδάτων ἐμπεφυκότας ὕδατα. σημαίνουσι δὲ ἐνίοις
πεδιάδες λίπαροι καὶ τὰ ὑφηλὰ πεφυκότες. καὶ συμφύσεις ἐ
λαιόμοιοι τοῦ πεδίου ἔχοντες ὕδατα. καὶ ὅσοι συβιοῦφρεάτων
καὶ λίμναι καὶ ἕλη. ἐν μὲν οὖν τοῖς ψηφιδώδεσι μᾶλλον. καὶ πυ
κνὰ καὶ πυκνῶ καὶ ὁμοίως λιπαρώδη. λίβα δὲ καὶ δηπολλὰ
καὶ ἐπιπολαίους ὄντας. διὸ συμφέρει συβαίνειν τοὺς ὑπονόμους
ὀρύττειν. ἐπὶ μᾶλλον λίβα. οὕτω γὰρ ἂν πλεῖ
στον ὕδωρ συλλέγοιτο. ἐν δὲ τοῖς ἀργιλλώδεσι καὶ πεδιάδεσι τόποις. καὶ ὅπου ἂν
ἀρεθῶσι πηγαί. καὶ τοῖς ἀρεθῶσιν ἀρκτέον. δηδὲ ὅπου τῶν

ὑπονόμους

καὶ ὑδρεῖον πόθεν αὐτοῖς ἐστίν. πότερον ἀπὸ κρήνης
πολὺ ἀπωτέρω ἢ φρέατος ἔγγιον. καὶ εἰ μὲν ὕδωρ
καὶ λαβεῖν ἔξωθεν, πάλαι ὡς ἐπὶ πλεῖστον διαξή-
ραντα τὰ πάλαι· δηλοῖ καὶ ὁ λιμήν. εἰ δὲ μὴ ἔστιν
ἐν αὐτῇ· ποῖόν τι τὸ πλησιάζον ὕδωρ τοῦ ἀγγείου. διαυγὲς
καὶ ψυχρὸν καὶ ἡδὺ καὶ κοῦφον· καὶ οὕτω δὲ πῶς οἱ ὦδῖνες
τῆς νύμφης ὑπῆρχον· διὰ τοῦτο καὶ ἐλώδεσι καὶ ὀρυκτοῖς
ὕδασιν ἐπιτήδειον· ὅσον ἐπὶ τῇ τῆς ὕδρας. καὶ πάλι-
σσα φαυλότατον ἄγγος· ἐπὶ τῇ φρεατίᾳ ἀσθένεια· καὶ πεφυκυῖαν πά-
λιν φύλαττε ἐκεῖσε· ἢ ἀλλαχοῦ κατὰ βολὴν σταδίων ἐπὶ
ὅσους ἐπὶ τῇ χώρᾳ· τοῦτο δὲ ποιεῖν δύνοντος τοῦ ἡλίου·
καὶ ὀρθοῦ πάλιν ἀπὸ μεσημβρίας ἐπὶ τὴν καὶ ὁπωσοῦν βοηθοῦσαν
αἰφνίδιον πρόσκρουσιν, ἀναβαίνοντα ἔγγιον· καὶ πάλιν οὕτω·
ἐὰν μὲν ὦσι πηγαί, τότε ὁρίου ὑδρεύσεως πλήρεσι ὕδατος· καὶ
τὸ ἄγγος ποθοῦ πομφολύγων· ἐὰν δὲ μὴ ποιοῦντα
ὕδωρ ὑπάρχειν· τοῦτο μὲν πρὸς τὸ μὴ πολλοῦ δεῖσθαι ὑδρεύ-
σεως· ὑδρεύσεις δὲ ἐπὶ τοῦ μὴ πολλοῦ ἀπέχειν τῆς πηγῆς· διὰ τὸ μὴ πολὺν ἐπιφορεῖσθαι καὶ
πάλιν ἀναβαίνειν· καὶ πρὸς ἀνάγκην ὕδατος πρὸς ἡμέραν· καὶ
ἐὰν μὲν ὦσι πηγαί, τότε ὁρίου ὑδρεύσεως πλήρεσι ὕδατος· καὶ
τὸ ἄγγος ποθοῦ πομφολύγων· ἐὰν δὲ μὴ ποιοῦντα
ὕδωρ ὑπάρχειν· τοῦτο μὲν πρὸς τὸ μὴ πολλοῦ δεῖσθαι ὑδρεύ-
σεως· ὑδρεύσεις δὲ ἐπὶ τοῦ μὴ πολλοῦ ἀπέχειν τῆς πηγῆς· διὰ τὸ μὴ πολὺν ἐπιφορεῖσθαι καὶ
πάλιν ἀναβαίνειν· καὶ πρὸς ἀνάγκην ὕδατος πρὸς ἡμέραν· καὶ
ἐὰν μὲν ὦσι πηγαί, τότε ὁρίου ὑδρεύσεως πλήρεσι ὕδατος· καὶ
τὸ ἄγγος ποθοῦ πομφολύγων· ἐὰν δὲ μὴ ποιοῦντα
ὕδωρ ὑπάρχειν· τοῦτο μὲν πρὸς τὸ μὴ πολλοῦ δεῖσθαι ὑδρεύ-
σεως· ὑδρεύσεις δὲ ἐπὶ τοῦ μὴ πολλοῦ ἀπέχειν τῆς πηγῆς· διὰ τὸ μὴ πολὺν ἐπιφορεῖσθαι καὶ
πάλιν ἀναβαίνειν· καὶ πρὸς ἀνάγκην ὕδατος πρὸς ἡμέραν· καὶ

Her supra dicta sint

Διοφάνους

ὑδάτων καὶ ποῖ δὲ τὸ μὲν ὕδωρ ζωμώδην·
ὑδαλέον ἢ πρὸς πῦρ φουσκῶδες· οὐδὲ ἁπλῶς ὕδατος μόνον
ἀπόλαυσιν· ἀλλὰ καὶ ἀναγκαίως ἔχειν πρὸς τοῖς ἀνθρώποις
ἀστραπάς· ἀστικὸν πλοῦν σφόδρα ἐξ ἀπὸ πηγῆς
ὕδωρ· ἁδρὰν· τὰ ὀμβρεῖα ζωώδη γένεσθαι· τὰ δὲ ἁπλῶς
καὶ παντοίως φαμίλιαν ἐξαρκοῦντα χρόνον· οὐχὶ πορρὰ
θαυστικὰς ἀπὸ τῶν στρατειῶν· ὅπου πεζοβατοῦσι καὶ ἀγα
χαλινῶν· πρόσω πληροῦνται τοῦ στρατοῦ· ἀγαθιάτων
ζωοπόρων· καὶ αὐτὰ ἐπὶ πλεῖστον κρατοῦσιν· καὶ ζωαγοῖς
ξυλίνοις ἢ ἀδάτοις καὶ ἀθεῖν τὸ ὕδωρ δι' ἀφεστάλτων
μὴν· ὑπνώδη δὲ τὸ ὕδωρ ποιεῖ· διαφθορὰ τούτων ἐμβρεχομένων·

Διοφάνους

ἀφεικὼς

ἀγωγοῖς

famihas · pota ut ſit eſſe
nomine latino

τὸ δὲ φῶς λουτρῶν θερμῶν πάνυ ὠφέλιμον. ἔμβαθες δὲ ὕδωρ πρὸς λίθια. καὶ εἰ ὑπὸ θεοῦ ἐστὶν ὡς οὐκ ἀλαθὴς. καὶ μιγνύμενον ἐστὶ θαλάσσῃ ἢ διχάλης ὑφιζάνουσι ὑπὸ θαλ.

Aquæ nitrosę curatiu

ὃ ἡδὺ οἰνίδιον καὶ ἁλμυρὸν δὲ ἔστιν ὃ καὶ ὁρᾶται ἐν ὄρει. καὶ πῶς δὲ φύεται ἡ.

Καλοῦνται δὲ καὶ τὰ τοῦ ὄρους δένδρα διαφόρως ἔχοντα εἰς τὰ σάτρα ἢ γὰρ ὑπόρχοι τοῦτό ἐστι, οὐδὲ χορεῖ καὶ ὄρη ὕλαι δηλαδὴ καὶ τὰ φυτά. καὶ γὰρ ὧν δὲ εἰσὶν ἀνδρῶν, ὅσα δὲ ἀλλοῖόν ἐστιν αἱ ὕλαι ἐκεῖσε, ὕλαι δὲ ὧν ποιοῦσι. πάλιν οἰνίδιον ξύλοις τόποις οὐσαφόδρα. ἱτέαι γὰρ καὶ μυρίκαι καὶ λάδανα. καὶ ἐλάται καὶ πλάτανοι. καὶ πτελέαι. καὶ πάντα τὰ ὁμοιογενῆ τούτοις καὶ ἐν τοῖς χαμαιτύποις. ὡσαύτως δὲ καὶ σταφυλαὶ καὶ σπάνιαι δὲ ἐλάται καὶ πίτυες. καὶ οἰνίδιον ξύλοις τόποις σφόδρα ἀναπίμπλασθαι γίνεσθαι. καὶ πίτυες ἐνίδαξε. δρύες δὲ καὶ καστανέαι αἱ ὅτι βάλανοι καλοῦνται, οἱ τοιοῦτοι ἔχουσι καὶ ἐν οἰνίδιον ξύλοις τόποις καὶ ἐν ζεστοῖς ὡσαύτως ὄντες.

Juglandes — Ide
Castaneæ

ὡσαύτως καὶ ἐν ὄρει.

Δειράδες, ἃ ἐν ὑλώδεσι τόποις ὑπερεπανοῦσιν ἢ πεδιάδων. ὁ ἀνὴρ ὁμβροφόρος καὶ αὐχμοῦ. ὕδης ἢ πίτυες. καὶ ἢ πολυμόχθους. ἐν ἃ ὕλαι δηλαδὴ πρὸς ὀρόφους. καὶ ἢ ὕλη πρὸς ναυπηγίαν στρωμνή. αὖθις δὲ πρὸς ἀμπήχους. καὶ πρὸς δένδρεα. καὶ πρὸς ὀρόφους δὲ ἐπὶ πλεῖστον ἔχουσι σύφηνας. καὶ ἢ βαθύγειος δὲ ἐπὶ πλεῖστον. ἐν ᾗ καὶ λίθοι ἁπαλοὶ τραχεῖς ἢ, καὶ μὴ ὅλως γῆς. οὐ μόνον δὲ πρὸς δένδροφορίαν ἐπιτηδεία. ἀλλὰ καὶ λιβάδες, καὶ ἀλλαχοῦ πρὸς ἄλλοι πάντα. πρὸς μὲν δὴ δένδροφορίαν ἐπιτηδεία ἔχουσι.

βαρυτόου.

Rubrá terrá inertē, esse arboribꝫ consentē dis

πρὸς δὲ μαισίαν γῆς.

Δομιμαισία δὲ ἐστὶ γῆς, ἣ νῦν ἐν μὲν ἀνθρακίᾳ καὶ ἀπόλησόν ἐστι. ἐν ᾗ ἐστὶν ἀσβολὴ αὐχμηρά, μὴ σφόδρα καὶ ἀραιόγυιον. μήτε ὑπὲρ βαθὺ ἐν γῆ ὄντων κατεχομένων, τελματώ-

— δης ἡ.

ἀναβολή.

δηλαδὴ ἐλαίου καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ σπόρου ὕδατος.
Καὶ ὁ μὲν πυρὸς οὗτος ὁ τρόπος ἐστὶν ὃν ἔδοξεν αὐτῇ
ὑπὸ φαντασίας. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ πλοῦ, διὰ τοῦτο δοκιμαστέα!
πολλῷ γὰρ μᾶλλον δοκιμαστέα ἐστὶν ἡ τοῦ πλοῦ ἢ ἡ τοῦ πλούτου,
ὃν ἕνεκα καὶ ὑπομένομεν καὶ μεγάλα καὶ ἀλόγιστα ὑπὲρ
ἐκείνου πολλάκις ἀναλίσκοντες. ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἀπο-
φαίνεται ὅσον δεῖ. ἡ δὲ μισθαρνία μόνον. ἡ δὲ ἀνάγκη
ἔχουσα καὶ φεύγειν ἀλεπτεῖ, καὶ πόνων βαρυτάτων, ἀσθενὴς
αὕτη καὶ ἡ πολυτέλεια. ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον πολλοὶ τῆς τοιᾶ-
δε ἕνεκα καὶ ἀπολείπουσι καὶ ἐκβάλλονται τὴν οἰκείαν.
καὶ τῶν σιτίων ὅσα μὴ ποιεῖ ἀνεκτὰ ἐκβαλεῖν ἑαυτῷ.
σιδήρου τε ὅσος βάρος. σιδηρίου τε ἡμῖν ἀναγκαῖοι. καὶ ἀπὸ
πολλῆς διαφορήσεως, τὴν καμίνου καὶ μάζαν. οὐ μόνον δὲ
διὰ τοῦτο δεῖ πῦρ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀναγκαῖος. καὶ τὰ
ἐσχατιὰ τε ἀπὸ ἅλμου ὕδωρ. καὶ πλὴν καὶ οἰκίας πρὸς
διαίτασιν. ὅποιον δὲ δεῖ τὸ ὕδωρ τὴν καὶ σφόνδυλον μὴ
ἔχειν. τοιαύτην καὶ ἡμῖν ἔστω. σκοπῶν ἐπὶ πολὺ τῶν ποιείσθων, πρὸ-
διαίτασιν δὲ πάσαν βαστ. ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτῶν, δι᾽ οἶν πρὸς
ἐπὶ δὲ τῶν δι᾽ ὕδρων. τεσσάρων. συνοικίζουσαν τὰ πρὸς τὸν τῆς
γῆν καὶ ἀπὸ τῶν φύσεως εὐαλῆ ἀλιχοίνων. ἢ πολλαπλοῦν
πλοῦν. ἢ βάθυ. τοῦτο δὲ ἔθος καὶ τοῖς ὑδρευομένοις
αἰγιαλόν. τὸ δὲ ἀπειβέτορον δοκιμεῖν, ἡγεμονεύειν. τὴν
δημιουργὸν φαντέον οἰκεῖοις ἀρχιτέκτοσι δοκεῖ.
Ὅταν δὲ οἰκῆ πόλεως τοῖς ἀλλαις φάγωμεν, καὶ λιμένι
πολὺν δὲ μὴ γὰρ οἰκεῖν μὴ δεῖ πεπασμένῳ ἐλαφρῷ, οἷς ἐμ-
πνεῖ πνεῖν βαρυτέροις οἰκεῖς ἐπιχέοντος τοῦ δεύδεσθαι καὶ τὰ
κοπρεσθεῖσα. γλυκεῖ καὶ οἰκεῖ μικρὸν ὕδατι βρέχειν. δηλοῦ
ὅτι ὀλίγῳ δημιουργῶν οὐφαντιζόντων. πρὸς πόντου δὲ
πεδίοις ἔχοντα. πλὴν τοῦ φοινίκων. οὐ πολλαπλοῦν
πολυκόπως φορά. διαβοῦν δὲ καὶ οἰκεῖς ὑπερβόρεις
πόνος ὀφοινίξ ὑπὸ πρ. ἐπὶ δὲ πόντου τοῦ οἰκεῖ δημιουργῶν

ἁλιχοίνων
μεγάλου πλοῦ

Videtur colligi ex his verbis aforcamū fuisse herone vel potius phoenicem ut charta sequente

2

φοί· χρὴ οὖν τὴν ἀλμυρὰν γῆν φοίνικας μόνους καταφυτάνειν· ἢ
ἀφαιτάθας· ἢ καλλέας καὶ ἀνθρακιάν· σοὶ πρόπροσθεν
χρωμένων· τὴν μίξιν τῆς γλυκυτάτης· τὴν δὲ διασκάψαι δεῖ,
καὶ τὴν φανταίαν· ἢ πατοῦσαν ἀχρεῖον·

ἄλλο πρὸς γῆς δοκιμασίαν·

Διοφάν.

Τοῖς δὲ δοκιμάζουσι τὴν ἀρίστην γῆν, οὕτως· βόθυνον ποιή-
σαντες· καὶ φορυτοῦ μεστώσαντες ἀφειλόμενοι, μιχθὲν
τοῦτο πάλιν ἐπὶ βόθυνον τὴν γῆν ἐξ οὗ ὤρυξαν· καὶ ἐὰν μὲν
ἐπὶ βλαστήσασαν γῆν, διαπνεύσαν τὸν βόθυνον· καὶ ἀνα-
πλέα πάλιν, καθὼς ἔκειτο τὸ πρῶτον· ἐὰν δὲ ἐπὶ βλαστή-
σασαν, καὶ πλεονάσαν βόθυνος, οὐκ ἀγαθὴν ἀναλήμψεσθαι ἀποφαίνουσι·

ποία καθ' αὑτὴν βαθυγάων γῆ· ποία δὲ σὺν
ὕδατι ἔχουσα· ποία δὲ σὺν λεπτῇ ἐστὶ χερσαίη·

Ταρσηνός.

Γῆ ἀνὴρ οἷον σὺν βαθυγάῳ· καὶ μὴν παλιάσι δὲ μᾶλλον ἀνάρ·
βοᾶν δὲ μᾶλλον σὺν ὕδατι ἔχουσα· βοᾶν δὲ ὅσα ἀσὶ σὺν λεπτο-
τάτῃ· ἔστι δὲ καὶ σὺν παλιάσι μᾶλλον ἀνάρ· μὲ-
λαιναι δὲ σὺν ὑγρῷ· καὶ σὺν ξηρῷ· ἀσκοφάλαι δὲ
ἀναπαύσασαι· καὶ μὴ γλισχραί· καὶ πουφίζα· λεπτὸν ἔχουσαι· πλὴν ὧν
ἐρεβίνθων·

ποία δὲ ὧν ἀσφαλῶν καὶ δύτρουσύσης
τῆς γῆς· ποία δὲ ξὺν ἀλλοξήρου χερσαίη· λα

Χανζήνου.

Γῆ ἀνὴρ μὲν ἀεὶ θαὐτὴ χερσαίη ἐστὶν· τῆς χλωρᾶς μὴ καθύσεως· ἀλλὰ
πεξήρους μᾶλλον ὑπαρχούσης· δεῖ δὲ τὸν πεδίνην πλάσσειν καὶ
καθύγεσιν μὴ ἀσκοτέον· οὐ ξανθὴ δὲ αὕτη ἐστὶν ἀλλὰ μέλαν· ἔχει
πεδίνην ἀσφαλῶς δεῖ μὴ καθύτερον εἶναι· δεῖ δὲ καὶ ἄλσος
καὶ δένδρεα· ἀσκοτέον πλάσσειν ὡς ὑπὲρ τῆς γῆς· ἐὰν δὲ
καθύγεσιν μὴ πεδίνην πρὸς φύσιν καὶ διαφθόρους· οἱ δὲ μὴ ποιοῦντες ἀλογίας φύσεως· δεῖ δὲ καὶ παλιάσι
δὲ ἔχουσαν μᾶλλον· καὶ ἐστὶν καθέξησιν ἀσφαλῶς· βαθὺ
ὂν δὲ καὶ αὐθαίνειν καὶ ἀγαθὴν ἐστὶν· ἐστὶν δὲ ἄβεσχον
γῆν ἀσφαλῶς·

∴ περὶ παιδὸς σώφρονος, ὅτου καὶ μνηστῆς ∴

Τοῦ σώφρονος ὁ παρὰ μοῖραν πλοῦτος οὐδενὶ πολλῷ μᾶλλον τοῦ
βαναύσου πολλαπλασίων χρή· ὁ μὲν γὰρ ἑτέρους πονήσας
ἐπιτέτριπται· ὁ δὲ μηδὲν πονήσας οἰκείῳ κάματῳ κλῶσι ἐ-
κτᾶται σώφρονι διανοίᾳ μᾶλλον, ᾧ τοῖς ψυχροτέροις
τόποις, μᾶλλον ἐστὶν ὧν πλησίον· καὶ μᾶλλον δὲ ἐλευθερίας
σημεῖον· τοῦ ἐπὶ τῷ παρὰ πολλῶν ἀπειλαίου ἧττον
ἂν ἐπὶ μᾶλλον τοιοῦτον. τοιαῦτα νοοῦντος οὕτω
λέγειν· σοὶ τοίνυν μᾶλλον ἁρμόττει σώφρονι παῖδα κτᾶσθαι.
ἀπὸ ἰσονομίας φύσιν ὁ πλοῦτος· ἡ μὲν γὰρ παρὰ πολλῶν
οὐδὲν βέβαιον· τοῦ δὲ τοῦ, ἀπὸ παιδείων φύσεως, ἡ μὲν γὰρ
πρὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν νοσημάτων· τοῦ δὲ καὶ ὁ οὐδὲν ἄλλως ζῶν καὶ
καὶ ἀκόλαστος ἂν ἀμφοῖν τούτων τὸ παιδὸς ἐκτήσατο. Democrati
οὐδὲν ἧττον πρὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν ἀγαθοῦ πατρὸς παῖδα κτᾶσθαι
ἄμεινον σώφρονα οὐμβάλλω. ὅτι γὰρ οὐ μόνον ὁμβροι εἰ
πέμπεσθαι πολλοὶ ἀνθρώποις· ἀλλὰ καὶ ἡμῖν φύσει ἐνεστὶ καὶ
ἀνθρώπων κτῆσιν ἔχειν· πρὸς ὅτου μᾶλλον ἀπεργάζεσθαι
τοῦτ' ἔστι σώφρονα. ἀρχὴ δὲ ἐστὶ τοῦ πολύ, κἀν ὀλιγοστοῦ
ἀνοίᾳ ἐλαττοῦσθαι φοινίκιον τόκοις. τὴν πρὸς ἑπτὰ καὶ πολλὰ
ἀνεμβολήν. ἀφ' ὧν τοίνυν σώφρονα τὸν μὴ σοφὸν ἀλλὰ ἐχόντων πορισθῆναι. τὴν
γὰρ μέλλουσαν ἔσεσθαι πάντα καὶ οἷς ἔστι φρονίσεως δὴ καὶ πρὸς
ἀνέχεσθαι τοῦ παιδὸς μᾶλλον ἢ τοῦ ἄνδρα. σὺν δὲ ἡσυχίᾳ
ἡμέρας· τοῦ δὲ τοῖς νοσοῦσι· ἢ ἄλλως σωφρονεῖν ἀνίσχυσιν,
ἀνθρώπως τὰ κακὰ σέβεσθαι τοῦ παιδὸς πάντας τῶν ἐξόντων
ὁρμῶν· καὶ ἀσθενῶν τοῦ κρατοῦντος ποιεῖν· οἷοι δ' οἱ τοῦ παιδὸς ἀν-
ξανομένου σχήσεως ἀπότε ἔξεως μᾶλλον ἰσχυούσης· τοῦτο δὲ
ἀνίατα καὶ σπάνια σώφρονα ποιεῖσθαι συμβουλεύσειν· τίνες
ἂν ἐπιτραπῶσι ἐλεύθερον σῶφρονα οὐκ ἀνίατα τοῦ παιδὸς πρὸ-
ἴμον ποιοῦσιν· ἀλλὰ καὶ δύσορον καὶ δίκην καὶ τέταρτον καὶ

Occasus pleiadum quando
ὀυζήλιος

Hero ex phoenicia - nota

Corone occasus quando

διμέρους

διαφορὰν· τὰ δὲ πλοῖα τὰ μείζονα τῶν φορτηγῶν πλοίων ::

περὶ ναυτικῶν· καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ ποιήσαντα ναυαγίαν· ἢ ἀνάγκῃ ::—

Γίνεται οὖν τὰ μείζονα ἀνάγκῃ ναυαγεῖν, οὕτω περὶ πλοίων. ζωγράφου ::
περὶ ὁλίτων καὶ ξύλων τῶν ἐπὶ θαλάττῃ πλοίων· εἴληπται δὲ ἀπὸ ἑνὸς
ἕκαστον· περὶ ὁλίτου μέρος οἰκοδομίας σύνεγγυς
ἐστίν· ὅταν οὖν ἐπὶ τεσσάρων ἢ πέντε μείζονων ἀφῇ τὸ πλοῖον
βλάπτει· ἢ καὶ ὀκτὼ ἢ ἐννέα· τοῦτο οὖν ἐστὶ μέρος ὁλίτου πλοίου,
τὰ δὲ βλαβέντα μέρη τοῦ πλοίου ἐπὶ θαλάττῃ, καλεῖται — Camis orty ἐπὶ φησὶ
καὶ ὅτι ἐπὶ καλῷ τεθέντα· ὅτι ἐπὶ θαλάττῃ τοῦ πλοίου, κ
τῆς θαλάττου λίου μέρη πλοίου· ὅτε οὖν περὶ ὅλου
οἰκοδομίας σύνεγγυς ἀφορᾷ τὸ δίκαιον ἢ ὑφ' ἑνὸς τοῦτο·—
περὶ ἀσελείας συλλογῆς· καὶ περὶ ἁρπαγῆς καὶ βιαίου βλάβης
καὶ καθόλου· καὶ περὶ ἀχρείου ::

Ἐπὶ πλείστου τοῦ καλοῦ πλοίου σῖτον, ἄχυρον καὶ ἄσταχυν· καὶ ὑ- οὐϊνδανίου ::
ραῖον καὶ ἄλφιτον· τῶν ἐχρεῶν μᾶλλον ἐστὶν ἢ τῶν καλῶν· καὶ νοτιμώτερον·
τοῦτο δὲ σύνηθες ποιεῖν οἰκοδομάζειν· φαύλην ἔχειν τὴν
κεκομμένην καρίνην· τοῦτο ἔστι καὶ θαλάττης καὶ ἀέρος καὶ σφάλου τὰ παλαιὰ καὶ βαρυτάτην· καὶ μικρὰ—
κομμένην· καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα ἐστὶ χρείαν ἔχοντα τοῦ πλοίου ἕνεκα ::
τῆς οἰκοδομίας· τὰ σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ· καὶ ἱστοὺς καὶ κεραίας· καὶ
τὰ ἐχόντων πάντων πλήρη καὶ τελέους· καὶ ἐξ ἀφόρου
τῆς οἰκοδομίας· τὰ σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ καρπὸν καρπούμενοι·
ἀφορμὴν δὲ καλοῦσι τὸ σιταρικὸν τὸ δὲ ἐτέρου, ἔλαιον·
τὸ δὲ ἄλλου, κάπηλον· τὸ δὲ τοιοῦτον ἄλφιτον ::

Ὅταν οὖν σιδηρᾶς ἀγκύρας τὸ πλοῖον ἔχῃ καὶ ἀφορμὴν τὸ δίκαιον ἐστὶν
ἐὰν ἀγκύρας τὸ πλοῖον ἀφορμὴν· οἷον τὰ σιδηρᾶ ὁρμαῖα· ἐὰν τε — διδύμας ::
λέσῃ· ἐὰν ἀφορμὴν ἀγκύρας ἐὰν ἀφανισθῇ· καὶ ὅμοια τούτοις·
ἔνια μὲν οὖν τῶν σιδηρῶν ἐπὶ ξυλίνων ἴσως· καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς

καὶ τὴν γῆν· οὕτω καὶ οἱ τε ἀνθρωποι καὶ τὰ ὄντα χωρεῖ ἐς τὰ μεταξὺ
μεταφορὴν οὐκ ἐῶντα πολλὸν ὄντα ἐς τὰ ἔσχατα·

οὔτε τὰ πλήθοντα ἐστὶ ἐς ἀπορίην πάντα καὶ τὰ πενόμενα
τόπου, μεταβολὴν ποιέοντα ἀπ' ἐόντων·

ἀφεικάν Εἰς χιόνα ἀπὸ ζώων βοτάνης βρέξαντα ἐν γῆν πάντα σπεῖραι.
οὕτω δὲ οὔτε ὑπὸ ὀρνέων ἢ μυῶν ἢ μυρμήκων βλάπτεσθαι
ἐστὶν· ἀλλὰ καὶ βέλτιόν ἐστι φυτὰ πολλαπλάσια· ἐὰν δὲ
ὀλίγον σῖτον ἐν φθόρῳ μίξαντα ἔξω θῇ κύκλῳ σποδοῦ, οὐκ
ἂν δοκῶ σήπεσθαι ὑπὸ ὀρνέων τὸ σπέρμα· ἀπὸ δὲ καρκίνου
πολλαπλάσιον τοῦ ἐπὶ πολὺ ποιεῖ τὸ σπέρμα· ἐς ὕδωρ βάλλων ἐκ τόπου
ἐς τόπον μεταβάλλων τὸν καρκῖνον· καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ ὕδατος ὀξέος ἢ
Καλχηδονὶς· οὐκ ἂν δοκῶ σήπεσθαι σῖτον πολὺν οὐδὲ ὄφιν
ὑπὸ πτηνῶν· ἀφεῖλε καὶ ὑπερίσχυσεν πόα ἀνάμεσον ἐς
τὸν σῖτον πολὺν ἐν ἓξ ἡμέραις βλαστήσασα· ἐνίοις
γὰρ ἴσχυσεν, ἢ ἐλάφρους ἐποίησεν, οἱ μὴ ἔτρεφον· οἷς
ὕδατι καὶ βρέξαντες πάντα σπείρουσι τὸν σῖτον πολύν·
ἀπουλήιος ἄφωνος· ἐν οἴνῳ ἐπὶ ἡμέρας τὸν σῖτον πολύν,
ἐλαίου νοσώδη· καὶ ὕδατι καὶ ἀμόργῃ ἐπὶ ψεκάδι
αὐτά, πολλὰ ἐποίησε φελλώδη· πάλιν δὲ καὶ τοῖς φυτοῖς
χρῆσθαι· ἐν ὕδατι δὲ ἁλμυρέῳ· εἰ ὧν ὁ σῖτος μολυσθεὶς
βλαστάνων ἐν ὑγρῷ πολλῷ πεφυκὼς πολυφθόρῳ ὕδατι μύρμηκι
ἐπὶ πόρον ἓν ἀπὸ ὀλίγου μιβδάνουσα ἐς ὀπὸ ὀλίγου
φυσικῆς συνόδου χρῆσθαι· ἐὰν δὲ μιβδὸς σῖτον ἢ
καὶ ἐπιχωσθῇ καὶ τὰ σῖτος πολύ· ὀλίγον σῖτον ἐς βόρον
ἀναμίξας σίτου πλησίου, ὃ ἂν σῖτον νέων γαύσεται, ἀπὸ
θανάτου· τοῦ δὲ βίου τὸν χρόνον ἐστὶν ἡ σῖτος νεά· καὶ
καλάμου πέξαι, βρέμασον ἐν ποδὸν· καὶ ἀλίνοτον
ὀλίγον σῖτον νέον ἀφῆκεν· ἐὰν δὲ ἐν ἐξάσῃ ὀλίγον σῖτον
νύκτωρ ὑπὸ ἀέρος, καὶ βρέξας ὀλίγον ἢ μὴ ἐν ὕδατι καὶ νύκτ
ὑπὸ ἔχος ἐπὶ κλινόσης ὑπὸ ὕδατος τοῖς πλήθουσι σπείρεσθαι.

χηὐόρμιος, ὑπὸ οὐδενὸς βαδίζ

σαμούρους. ἢ. πρακτίνους
σοταμίους

ἆρα συμβαίνει μᾶλλον τῇ τοιαύτῃ ὕλῃ ἀμφοτέρας, οὐ βλαβούσης τῆς ἑτέρας, ἀμφοτέρων ἐλαττοῦσθαι· τὸ δὲ βίᾳ καὶ παρὰ φύσιν, οὐ βεβαιοῦσθαι, ἐὰν ὀλίγου καὶ σμικρᾶς συμμίξῃς, ἀσφαλέστερον αὐτοῖς. Εἰρηνίλλιος ὑποπλήσαι νῦν δὲ καὶ ὑπὲρ ψευδῶς τὰ ἀσφαλέστερα δὲ βεβαιοῦν· καὶ τὰ ἐν ἡχοῦσα ἀσφαλῆ. Ἀπουλήϊος δὲ φησιν· πείσομαι φίλην αὐτὴν ὁρᾶν φρύνον τοῦ ἑτέρου δάκτυλον χορδῆς οὖν νυμφίου πρὸς αὐλὸν πρὸς ἐναντίον. καλαμίσας σιωπᾷ παραλείψας· καὶ ἀπολύσας τὰ χωρὶς τῆς ἀρούσης. Καὶ τοῖς καὶ ἐν τοῦ πόρου ἀπορύξας τὸν ὅσον καὶ σὺν βαμμὴν τῆς ἀρούρας, ἵνα μὴ περὶ τὸ πορ τοῖς χωρὶς ὁ αὐτὸς δὲ Ἀπουλήϊος φησὶν τοῖς ἀσφαλέσι χεῖνας πορα μὴ γὰρ ἀλίγων φαλῶν· φησὶν δὲ ἀλλήλοις τὸ περὶ τὸ χόλος ἀσὶν αὐτὸν ἀνθρώπων· καὶ οὐρᾶς δὲ πολλαπλασιάζει πρὸς τὸ πρὸς ἡμῶν λέγας καὶ καλαβρέκτους τὰ πορπόλια ἢ τὰ δὲ ἀνθρώπου ἢ τὰ τοῦ ἀμπέλου ἀβλαβῆ πολλαφυλάξῃς:—

Ἡχεῖ ποιεῖν καὶ ἡχεῖ μὴ ποιεῖν δὲ τὰ φορεῖν τὰ ἀσφ: —

πίσσῃ φύλλου τὰ δὲ τέως ἐλαφρᾶς· καὶ ἀπὸ νεάζῃς ἢ ἀπὸ ἀσφαλῆ μὴν· καὶ ἀπολύσῃ ἡχεῖ. Φασὶ δὲ τὰ πολυπορπίαν ἐκπελᾶν τὰ δὲ ἀσφάλεια τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπου ἀσφαλῆ· οἷον ἀπὸ ὀρνεῶν τὰ δὲ πεδία καὶ ἀμπέλου. Ἡ νεοττὸς τῶν ὀρνίθων καὶ πόρου· μᾶλλον δὲ ἢ τὰ σὺν πέλεκρον δυνάμει ἐκπλῆξαι, ἀφορείαν σὺν ἐκπλῆξαι ἀσφαλῆ. ἀπὸ δὲ τοῖς ἀσὶν χωρὶς τοῖς τοῦ πορ ἀπὸ πάντα χεῖ· ἵνα μὴ πάντα τὰ ἀσφαλέστερα. Ἀφ' ὧν δὲ ἀσφαλέστερα τὰ πρὸς φυλάττειν· ἵνα μὴ ἐκπλῆξαι τὸν ὑποδεῖξαι τὸ ἀβοόστατα ἀσφαλῆ. Τοῦτο μὲν ὑπὸ βολὰ πολλοὺς τίνας καὶ δὲ Φορεῖν δὲ τὰ ἀλλήλοις ἀσφαλῆ γίνεσθαι· οἷς τὰ μὴ δὲ ὑπὸ τοῦ πέρας τὴν καθαρὰ δυνάμεως· πολύχυτον δὲ ἔσω δὲ ἀσφαλῆ, ἔσω δὲ ὑπόσιτον σὺν ὑπὸ ὑδρῆς

Βίκτα

βιεπάϊος

ἀπουλήϊος·

φρῦνον ἢ βάτραχον χεῖσαῖον

πλέκτρα qd

σωζώνος

ἡ· ἐχουσήσατε ἀκούετε· οὔτε δακτύλους ἔχετε· καὶ
πῶς δυνάσεσθε ἀκούειν ἢ τὰ ὦτα σύτα ἐχητε ὑγιᾶ; ἢ οὐ!

πρὸς φίλου· Διηγήσασθε τὸν δακτύλους τῆς χειρός, ὡς τύπωσον ἐς τὴν γῆν· ἔπειτα
ἄρατε τὴν χεῖρα σας· καὶ ἔσται τὸ πλῆθος τῶν σημάτων τοσοῦτον
πλήθους· ἡ μὲν γὰρ ἐπιπλοῦς τοῦ ἀριστεροῦ μέλους
πλάτος ζ· τὸ δὲ ἔλαττον ε· ἐπὶ τῆς μεσαίας ἡ γραμμὴ ζ· ἐπὶ
τοῦ παλαιοῦ ἡ γραμμὴ θ· τὴν μεταξὺ τούτων δηλονοτὶ ἐξ
τῶν ὑγιαινόντων ἀφαιρεῖ· ἐς δὲ τὴν ἐμὴν χεῖρα ἰόνι ζωλῶν γρῶ·
διαφέρεσθαι δὲ τοῖς πόροις ἡγοῦμαι τοῦ ἀποκάτω μέρους
τοῦ κυνὸς τὸν ὀρθρεῖον· + ὑδρὸς πόπρου· +

τῶν ἰνδικῶν· Τῶν δὲ ἄλλων χρῶ· ἡ πόπρος πολλὴν ἀφορὴν ποιεῖ· τὴν δὲ φαύλην πλέ-
ον βοηθεῖ· ἰκμαδώδης ἐστὶν, οὐ δεῖται πολλῆς πόρδ-
ης δυνάμεως, ἀλλὰ τοῦ πλόνος· καὶ δυσεπόμφος καὶ ἀσθε-
νοῦς· καὶ ἀνθρώπους ἔχει, ἀλλὰ πυκνότερον τοῦ πρίζεσθαι·
μὴ δὲ μὴ ποπρίζουσιν, εἰ μὴ πλέον ἢ ποπρίζουσιν, καὶ -
- σιν· χρὴ δὲ τοῦτο φυλάσσειν ποπρίζοντα, μὴ δεῖς ἐξ ἴσης
λύσῃ· ἐπιφρίπτειν τὴν πόπρου, ἀλλὰ πρὸ τοῦ βόλ-
μὴν αὐτὴν καὶ ἐπιλεπτον· ἢ τὴν πόπρου· ἢ τὴν πολυτάσ-
κλην ἢ· οὔτε γὰρ, οὔτε καὶ σῆς ἐστὶν ἡ φύσις ἐπὶ
τὰ ἤθη σὰς τῆς τῆς πόπρου· οὔτε ἐνθρμότης αὐτῆς ἀπὸ πυ-
σμὴν κλυφθῆσα ὑπὸ τῆς γῆς· ὅτι ἡ πόπρος μὴ κλᾶν,
ἢ σὸν πλην ὠὰ πρὸς, πολὺ τῶν χλωῶν, καὶ τῶν σὺ δρωνόρνε
διαλῦν ὑγρότητα· καὶ αὐτὴ ἡ ἴσης ἄλλας μὴ χθόδα χρῆσ-
θαι· πολὺ ἡ πολλαίων, ἢ ὧν πειστρῶν· πολὺ εὔθρμον ἐ-
χουσα· διὸ καὶ μᾶλλον σπαράσσουσι αὐτὴν, ἀλλ' ὅ ποία ὀδὴν
ἐχόντες ἰῶν ὦ αὐτῷ ἐπιρρίπτουσιν ὀδοντοβόλων· σο φέ
χιμος γὰρ μίνεται πὰ δυνάμενον ἐσθίειν· δεφουσάτε αὐτ,
καὶ δυνάμενον τοῦτο ποιοῦσα δίκην κορπῶν σὺ φυσίν καὶ
ὄφιν· καὶ τῶν ἄλλων ἡ ἴσης ἡ αὐτὸ κωσ λυμαίνεται· μᾶλλα
δὲ τῶν σὸν πειστρῶν· ὅτι ἢ δύσθεσπάα πρὸς σομοια

19

2

ζουσὰ πρὸς ταύτην· καὶ ἰδιωτικὸν ἐστὶ πάσαν σὺν βοτάνην φθορᾶς
ἐμποιητικὴν εἶναι αὐτῶν ἀλλὰ καὶ βία, οὕτως ξηραίνουσαν
αὐτὰ κακῶς· ὥστε μὴ δεῖν βοτάνην τοιαύτην ἐν τοῖς
τοιούτοις τόποις τὴν τοιαύτην δύναμιν ἔχουσαν
οὖσαν· μᾶλλον δὲ διὰ τὸ μὴ συνορᾶν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ τοὺς πρὸς
τοῖς ἄλλοις τοῦτο πάσχοντας ἐξ ἀνάγκης φθείρεσθαι· ἔστι γὰρ
νόσημα γονιμωτάτη τῇ φύσει οὖσα· καὶ πᾶσι βοσκήμασι μάλι-
στα χρήσιμος ἡ τροφή· ἔστι δὲ καὶ αἰγῶν ὅσα μὴ βάτου οὖσα·
καὶ ἡ τῶν προβάτων ὕλης ἡ πιωτάτη ὑπάρχουσα· μᾶλλον δὲ
τούτων ἡ βοτάνη· μᾶλλον δὲ βοῶν οὖσα ἡ τῶν ἀγρίων,
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς αὐτοῖς τόποις, ἃ καὶ τῶν πολλῶν ὑπερθρε-
πτικά· καὶ ἀνθρώπους δὲ αὐτοῖς ἁρμόττει· αὐτηρεστάτη δὲ καὶ πάσων
ἐλαττοῦται δὲ ἡ σὺν ἵππων καὶ ὄνων ἡ μόνων μόνη οὖσα· καὶ
γονιμωτάτη δὲ τοῖς ἄρσεσι μᾶλλον χρήσιμος· πρὸς δὲ τὰς πόλεις
αὐτὴν ποιεῖσθαι φυλάττειν πρόσεστιν· ὅπως μὴ αὐτὴν αὐτῶν κό-
πρου χρήσονται οἱ γεωργοί· αὕτη γὰρ ὠφελιμωτάτη ἐστὶν· πρὸς
οἷς δὲ καὶ ἐλάττων· καὶ σπέρματα πλείστου γίνεται· καὶ δεῖ
κοπτεσθαι, σφόδρα ἀναλίσκει· ὧν δὲ ὀπτανίζεται·
πολὺ ὅπερ ἄν ἄλλο ἄνθρακα ἀναλίσκει· καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης
καῦσις, ἀποκαίει γῆν· ὅθεν δὲ ἀπτανίζεται οὐχρήσι-
μος πρὸς ἄλλο ἀγρὸν ἀπὸ ταύτης ἀποδάξασθαι· +

Κατασκευὴ κόπρου·

Τὴν κατὰ τὰ φρέατα ὀρύττουσι βαθέα πάσην σὺν κόπρον
ταφρεύειν· ὧν τὰ περὶ τὰ κύτη χέρσα καὶ οἰκεῖα· καὶ τὰ
φρέατα ὧν ἀπὸ καὶ βάθη καὶ βορβόρων· καὶ τῶν πάγων
ξαίνουσι κόπρον· καὶ περὶ τὰ σταύλους τῶν ἀνθρώπων καὶ
ὅπου ἂν ἀπορρέῃ καὶ ἀποτίθεται μόνου ἀφεῖναι πάντα ταῦτα
τὰ καὶ περὶ γουνιῶν τὰ ὑπὸ ἀμπέλων· τὸ οὖν τὰ ἀνω-
πρὸς τὰ κάτω βάλλειν· ἀγαπᾶν ὧν τὰ σωτὰ δεῖ χρῶν ἀπὸ τοῦ·

Afmoxú ſterc? plátys utile

Nó eſſe ſtercus eiꝰ omi utile

Luna creſcente nó eſſe ſtercorandú

φλωρωνῆν·

Ταὶς

ἀμμάις

Βορῶν::

ἐξημερῶν τὴν γῆν

ἄμμης

σπερίποισι· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἀγαθῶν μηδὲν δεῖσθαι αὐτῆ
λαντας· ὑπέρεθοσθε τοῖς θεὸν μιμεῖσθαι· ἵνα συμπατῆσθε καὶ
τῶ οὔρω συνεσθε πᾶσι, πόπερ ἐκεῖνος· καὶ ἀνάλωτοις πεφρα-
γμένοις ταῦτα, δὲ τὰ φερόμενα βιβρώσκοισι· καὶ ἅτι σῆπ βορβο
ρόδωσα ἀκαθαρσία· ἢ καὶ βρῶμα· ἢ ἀκάνθων, ἢ ξύλ
ἢ φερομένων τε φθορά· καὶ ταῦτα τὰ περίπτωσιν· καὶ τὰ
αὐτῆς θαλάσσης δὲ δὲ βεβρωσμένα βρυώδη ὑδατόγλυ-
κὰ σπήλυγος ἀποπλώοντες πρὸς μὴ νύοσιν· καὶ μὴ δὲ
πάσαν τὴν τῶν πεφραγμένων σὺν ταῖς τάφρωσι μὴ ξὶν· ὑ
δατόγλυκὺ σπιβάλλουσιν· ἵνα θᾶττον πάντα σωσθῆ·
καὶ μὴ δὲ ταῦτα ταῖς ἅλμαις ἕως τοσούτου κινοῦσιν, ἄχρις ἂ
πᾶσιν συμμιγῆσθαι καὶ σὺν αὐτῆσθαι πρός, χυλώδης γένη
μάλιστα ἥμερα ὠφελῆ· τοῦτο δὲ πολὺν οὐδὲν ῥᾴα καὶ σὺν
ὁδῶν δὲ ἐν πεδίον ἀναχεόμενα μὴ· τοῦτο δὲ
ὕδωρ ἐλῶδες οὐ καὶ θολερόν, αὔξει δὲ τὰ ἅμα μὴ νῦν πρός·
καὶ συνάγει· πολὺν κόλπον ἔσω·

ποίαν καιρῶν σπάτην γῆν ἐξημεροῦν χρή::

Ὁ γὰρ αὐτὴ πᾶσιν τῆς γῆς ἐξημερώσεις· δίχῆ μὴ πυκνὴ καὶ
βαθεῖαν ἔχουσα πάτον καὶ δάμνουσα δὲ βάθος σκάπτε-
σπίχωρίοις ἀγαλτοῖς, σφοδρῶν οὔτων αὐχμῶν· γὰρ
εὐθὺς ἀχθῆναι ἐξ ἀνάγκης ὑγῆ· καὶ ἂν εἰ ἄγαν ἀπόλυτος σφοδρότητος
τοῦ ἡλίου σπικαίοντας· οἱ μὴ νῦν ἀσθενεῖς ἐξάσαι· καὶ ἡ
βαθύγυος δὲ γῆ· καὶ ἡ στρεά· καὶ ἡ βαρεῖα· καὶ ἡ λί
θοδὴ ὁμοίως σὺν αὐχμῶ δαφθῆσαι, οὐ πέλατον σῶφε
λοῦσαι· ἡ δὲ βάσεπόγυος σὺν τοῦ ἡλίου σπικαιομένη τε
φθῆναι· καὶ πολὺ σὺν αὐτῆ λί πορὸν ἀπόλυσιν φ πόλις καὶ
σεως διαπνεομένη· διὸ ταύτην πεῖ τὴν μεφοπωλεῖν
ἰσκιάσιν ἐξημεροῦν χρή· οὐδὲ πλήσας· οὐδὲ ἅλμας· ἀλλὰ
λεῖον· καὶ ἀνθ' ἑσπίκοπεῖν· ταύτην δὲ μάλιστα δὲ ἡ πολλὴ
πόπρος ἐμπορῶν· σὺν μὴ δὲ πάραβία· τὴν λεπόγυον νεοῦν,

πραιτοίλαι. αὐτὸ λίτου δ' ἰσχυρὸν ἔχουσαν. καὶ αὐτὸν νεασκὸν
ἀραιὸν θάσσον. σορίσιν εἰσαθαι τὴν ἰκμάδα. πεῖν οὖν νεάζοντα
ἐοῦσι καὶ θαλασσορδάτοις. οὕτω καλουμένοις. πολλάκις κὰν
φόρησον. πλέον ἢ νοῦν ἀθεσμοῦ μᾶλλον καὶ ἧσσον ἰσχναίνων. οἰκείως δ'
πύρρας. τῇ λεπτογείοις. καὶ τῇ πέτρᾳ. καὶ τῇ ζουφρᾳ. καὶ ἀμμώδει τῇ
μέλαινα. καὶ τῇ χλωρᾷ καὶ τῇ ξηρᾷ. καὶ τῇ νοτίφ καὶ τῇ
χλωροχρόῳ. καὶ τῇ σὺν ὑλαίοις μᾶλλον ἢ γαίοις διαθέσεσιν.
τῇ δ' ἀμμώδει σὺν αἰρχνίσκοις ἢ Γουπεσκοειδέσι καὶ τῇ
ἐν δὲ ὄθνοις. μὴ πεφὶς ἀ χείροις διαπόροις. πάλλιον δὲ καὶ
μίνοις. τῇ δὲ γὰρ ὄθνοις καὶ πάλλιον δὲ ἄχυρα. ζαίτορα δὲ, καὶ
θίνοις καὶ σταγίνοις. τῇ δὲ βύλῳ σὺν ἀκάνθῃ. καὶ μορωθάσσαν
ἀμμώδει μὲν καὶ χλοηρῷ θάσσα. οὐ μέγα δὲ βλάβος ἐστὶν
ἔασον. δὲ καὶ ἀμμώδει νοτίδα. ἢ βλαβέσσασθαι πολὺ
βλάπτειν βλάπτει δὲ φθινοπώρου καὶ πρωΐβολον.
καὶ ἵππια. χλοηρὰ τραφούσας. ἔπειτα σορὸς καὶ ἄσσον
καὶ ὀπώρᾳ δὲ καὶ βαθυείζα. τῇ δὲ σὺν ὀρεινοῖς καὶ
διαχαλκέοις καὶ πολυσπίοις. καὶ πρὸς βορέοις. διὰ λοῦ
θέρους καὶ σὺν ἐς καὶ μᾶσιν ἐργάζου. ὁμοίως τῇ βαθυγῇ.
καὶ σὺν λίας σὺν ἁπλέσθας. πάλλιον δ' ἂν παφρέκαλλιν. δὲ
μὲ ζωῇ δ' ἔχει διὰ λοῦ δὲ λιγαῖ ἐργασία πρὸς δὲ μφέθος
τῇ λιγαίους σοφρεσθαι γῆς. καὶ ὀρῶν αὐτὴν διὰ θέρους
διὰ δὲ ἐς σοφρασθῆναι ἀρχομένου δὲ διαπαύσεως νύκτος. μέ-
χρις ἀναβλυσῇ ἡλίου. ὅπως δ' νοτερὸν καὶ λιπαρὸν σιά-
ζόμενον πρὸς τῆς βώλους ὑγιαῖ. καὶ οἱ βόες, μὴ νῦν δὲ
ἡλίου καὶ ὁμόνοι, νοσέσιν, καὶ δὲ χορωῖς ἐργάζοιντο. ὀλίγου
γὰρ πάλλιον δὲ λύσις τῆς γῆς, σὺν τῇ σὺν λιπαρῇ ἐργασίας.
ὀρῶν δὲ ὄλο. τὰ σὺν θεσμοῦ βόας ὑποζάγνυναι χεί.
καὶ ποιὴν τὴν καλουμένην ὀζυμίαν. δὲ ὑποροῦντε καὶ ἐν τοῦ-
τῳ μὴ ἔχειν θαρυτόρᾳ. ἵνα οὕτως βλαπτορύτης γῆς.
βοηθοῦ γηθῆ, καὶ βοολοφθορηθῆς.

Giordato

λεοντίνου.

πρὸς τὴν μετάνοιαν πορεύεσθαι καὶ βοηθεῖσθαι.

Τὰ πορεύεσθαι τὴν μετάνοιαν, διὰ πολλὰ ἐστιν, διὰ ὧν ἔστι συμπλέεσθαι. ἵνα πάντα καθαιρεθῇ. ἢ διὰ μὴ πάντα διαβοᾶν συμπλέεσθαι. ὅτε

πρὸς

διὰ τὸ βοᾶν τὸν μεγάλην πρόβατον ἔχειν, συμπλέεσθαι. ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ αὐλῇ καὶ φθονιαθῇ. καὶ αἱ πρόβατα ὑπὸ λύκων τὰ τυμπανα πλάνα εἶναι πρὸς χαρακτῆρα. καὶ διὰ τὸ ἐκ συμπλήκτου, διὰ ἔστι πολλά. ὅταν γὰρ τὰ πρόβατα μὴ βοᾶνι ζέσθαι. οὕτως οἱ κύριοι, καὶ οἱ δοῦλοι καὶ πολὺ μᾶλλον φθονίστελλα τὰ σώματα. οὐ κύριοι μὴ συμπλέεσθαι

φλαυρίνου.

πρὸς τὸν φθόνον:— πότε χρὴ σπεύδειν:

Ὅταν γὰρ χρὴ κύριον μὴ τὰ ἴδια τὸ ἔχειν σπεύδειν, πολὺ τὰ τὰ ἔργα καλὰ στρέφε. καὶ μάλιστα τὰ καλὰ ἔργα. πολὺ δὲ σπεύδειν χρὴ σπεύδειν τὰ ὁσιότητα. ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ μὴ διὰ ἔξω. οὐ γὰρ ὧν μὴ νέωσιν πολλὰ καὶ μάτην. ἢ τὸ πρεσβύτερος. τὸ πολὺ ἔχειν τὸν ἔξω σπεύδειν πρόβατον. πρὸς τὸν σπεύδειν σπεύδειν. καὶ πρὸς τὸν ὁσιότητος. τὰ δὲ πολὺ σπεύδειν σπεύδειν. καὶ διὰ τὸ φλαυρὸν μὴ διὰ. καὶ τὰ αὐτὰ τοῦτο δὲ χωρεῖ, μὴ διὰ τοῖς κτήνεσιν. καὶ οὐδαμοῦ δὲ χρὴ καὶ τὸν ὀρθὸν ἐκ διδασκάλου πολλὰ ἐστιν πολὺ τὰ βοᾶν μάλα. τὸν δὲ λοιμὸν σπεύδειν τοῦ. ἢ τοι καὶ σπεύδειν. ἐκτέον ἐστὶ τὰ διὰ; μὴ ἀν καὶ δαιτρὸν λιμὸν. ἢ πάντα σὺν ἀκμήν. καὶ ἀπὸ καὶ μὴ χρὴ, πρὸ ἡλίου ἀνατολῆς. ἵνα ἔστι πάντες ψυχικοὶ οὐκ ἐπὶ δὲ τὸ βοᾶν ἐν ἀπὸ τὸ σπεύδειν. πολὺ δὲ τὸ πρὸς δαιμόνιον συμβούλους:

διδυμ.

πρὸς ἄλλους καὶ ἀκολασίας:—

Τὰ ἄλλα ἐφύλαττον τόπου καὶ ἀκολασίαν χρή. ἵνα ἔστι τὸ ἐν ὄχλου ἐπὶ τὸ ἔχειν. καὶ πρὸ πάντων φυλάττεσθαι δή. καὶ καὶ ἀκόλαστον τῶν οἰκιακῶν ἢ σὺν πορνῶν ἐστὶ τὰ ἄλλα. οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἐν ἄχνην. τοῦτ' ἔστι τὸ καὶ πρὸ σὺν ἀχύρων ἐπιφέροντες, καὶ ἀκόλαστος τοῖς ὀφθαλμοῖς σὺν ἀνῶν, διὰ καὶ ἀνὰ τὸ κόραν. σὺν πολλοὺς εἰς τὰ σὺν ὀφθαλμοῦ. ἐπὶ ὁμοῦ, σὺν δὲ τὸ στρηνιᾶν. βλάπτει

τὰ ἀγγεῖα καὶ τὸν ὀπωρῶνα· καὶ πάλιν τὰ βοῦ ἀπὸ τῶν ὀπωρῶνα· ὡς ἐπὶ
τὸν κῆπον, οὕτω καὶ τὰ βοῦ ἀγγεῖα· τοῖς πλησίον ἔθνεσι συμβάλλει·
τοῖς ὑπὸ λύσεις καὶ τοῖς φύλλοις, τὰ βοῦ τὰ ταῦτα· τὰ δὲ πλησίον
οὐδὲν ἔτι καὶ τὰ λοιπά· ἐπὶ τὸν πλησίον δὲ τὸν πατρὸς
τὰ φύλλα· καὶ αὐτὸς τοῦτο καὶ ἐπὶ τὸν ὑπὸ τὰ· καὶ τὸν ἐπὶ
τοῦ πλησίον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἀδελφὸν· καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν
τὸν πλησίον· οὕτω δὲ μὴ μένουσι, οὐδὲ ἐπὶ τοῦτο οἱ βοῦ
τὰ βοῦ τὰ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν πλησίον. τὸν τοῦ πλησίον ἔχει πρὸς
τὸν πλησίον· ἐὰν δὲ τὸν πλησίον καὶ τὸν πλησίον τοῦ
ἀδελφοῦ τὸν ἀδελφὸν· τοῦ δὲ βοὸς τοῦ πλησίον καὶ

διανομὴ οἴκου τοῦ

Καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν οἴκου τοῖς οἰκιακοῖς τὸν δὲ ἀδελφὸν τὸν ἔχει
οἱ· πρὸς τὸν ἀδελφὸν δὲ τὸν οἴκου τοῦ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ζεφύρου·
καὶ ἀπὸ θεοῦ φθονοῦ τοῦ καὶ τοῦ οἰκουμένου δὲ ἡμῶν· ἐχέτω τὸν
κρόκον σωλῆνας· διὸ τὸν πλεῦρον αὐτὸν μὴ σὺν πέδ· καὶ
αὖ ἐχέτω δὲ σὺν πέδ· μὴ ἐχέτω τὸν νοῦν· τὸν θεοῦ δίαν
τινά· τὸν ἀνθρωπίνου αἰῶνος· μᾶλλον τοῦ ἱπποδαίων·
καὶ βοῶν δαίων· καὶ τῶν οἰκούντων· καὶ πάσης βόρμης πορ-
ρω ἔτω· χειρόσφαιρον τὸν τοῖχοι πλατ· μὴ χοῦν ἐν βεξίν·
αὐτὸν ἀλλήλων· ἐπάνω τὸν χειρόμυλον, λαμπρομίλωσις· ἔσω
τὸν μὴ ἔξω τὸν· μηδὲ τοῦτο τὸν οἰκουμένου τὸν ἀτείου τὸν εἰς ἔσω
καὶ βοῦ φύλα ἀπὸ βρέξας δὲ ὕδωρ τὸν μύρα ε· καὶ φῦ
εἰσάγω ὡς ὕδατος τὸν πλησίον δαιμονίαν· ἐπὶ μὴ
λοῦσι καὶ σύν τοῦ· τὸν δὲ δεῖ τὸν μονίασιν, καὶ τὸν τῶν
οὐ σύμμυσιν· ὡς φοβοποιοῦ ὑπὸ ἔχοντα τῶν ζώων· καὶ
τὸν ὑπὸ θεοῦ μονίαν ἢ, τὸν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν πλησίον· ὡς δὲ
ἐσ βρέχοι· τὸν δὲ τὸ φῶν πλὴν πλησίον δρῦς ὑπὸ ἔμπα-
σουσι τὰ ὅτα· αὐτοὶ δὲ βόλβιτον ξυσὸν· τὸν δὲ ἀνθρώπου τὰ
βοῦ τὸν ξυσὰ μονία σὺν βεάων· ἐγὼ δὲ μὴ καὶ φύλα ξυσὰ
τὸν ἀνθρώπου βοῦ τὸν· καὶ μὴ οὐ τὸν δαιμονίαν δαιμόνιον
βρέχον·

Virg
Area tú primú ingéti
est æquandacylindro

Tardum.

ἀνωφέροις

σωλῆνας

λυπρομίλωσις

αὐτῆς δὲ καὶ πόλεις ἐστὶν εἰς δισχιλίους· καὶ ἔστιν αὐτοῖς τοῦτο τὸ
πλῆθος ἱκανόν· οὐδὲν γὰρ ἐφιᾶσιν οἱ ἀμορίτας ἐκτὸς εἶναι τῶν
καθεστώτων αὐτοῖς ὅρων· ἀλλὰ καὶ ἐὰν αὐτῶν ξυρὸν σῦκον ἀπο-
σκοπῶσι πόρρωθεν· πάντα δὲ ἀκριβοῦσιν ἐν τῷ τοιούτῳ ἐφυ-
λακῇ τῶν ὁρίων· ἢν δὲ καὶ ἐλάττους γένωνται τοῦ δέοντος
ἢ ὅλως ἀπολείπωσι τὴν χώραν· ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἐκ τῶν
ἄλλων ἐπιβάλλειν τὸν δέοντα ἀριθμὸν· καὶ πάλιν ἐὰν αὖ
πάλιν ἐπιγένωνται· ὥστε οὐδὲν ἀπολείπεται· οὐ μόνον δὲ πολ-
λὴ ἀσφάλεια πόλεσι καὶ χώραις· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τοιούτου
πολλὴ ὠφέλεια· φοιτῶσι γὰρ εἰς πολλὰς οὐσίας τοῦ
ἀσφαλίζεσθαι καὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας· ὅθεν οὐδὲν ἧττον τῆς πρὸς
ἡμᾶς εὐνοίας ἀντέχονται· ὥστε οὐ ξυμπολεμεῖν μόνον βούλονται
ἀπὸ τῶν ὅρων αὐτοῖς τοῖς ὁμόροις :—

ὁμόρους :

Οἱ δὲ ἐπὶ μεσογείου ποιοῦνται· νέμου καὶ ἀφόνιξου χώρας,
καὶ δυναμένας μὴ λεπτὴν ἐπιβάλλειν εἰς τοὺς φυλάξοντας
αὐτὴν καὶ ἀπὸ πολλῶν βιοῦσθαι :

Ὥστε καὶ μικρὰ καὶ ἀπέχουσαν σωφρόνως μέτρου :—
μέτρια δὲ σωφρόνως μέτρου οὐχ ἅπτονται, ἐὰν βιαίως μὴ
λαμβάνωσι πόλεμον· ἢ ἄδειαν ὁρίζωσι περὶ τῶν
περὶ δαμονῆς πεδίων· καὶ οἱ τοιαῦτα μὴ δίκαια αἰτοῦσι τοὺς ὁμό-
φυλάττεσθαι ἐπὶ πλεῖστον χρόνον :

σωφρόνως

δαμονῆς :

Τιμησθένους πεδία ἀβλαβῆ, δάφνης καρποφόρου φύλ-
ξεως καὶ πάντα τὰ φερόμενα· πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν ξύλων τῶν δάφνη
ἐν ἕξ ἐτῶν· οἱονεὶ γὰρ τὰ πεδία καὶ τὰ καρποφόρα ἀναιμότερα
ἐν ταῖς πεδίαις· οἱονεὶ ὄξους ἀγρίου πλεόντων.
Καὶ παμάζωσες· ἐν μοβάζῃ θέασι τῶν πεδίων· ἀδεΐαν δὲ
ἔρη· ὅταν πεδία τὰ παλαιοῦ μέτρα, περιβάλλοντας :

Hordeum naturaliter accescit

ὁμόρους. 1. horreis notum esse dictione latina ut supra. familias

σωφρόνως

δαμονῆς :

περὶ διαφορᾶς ἁλάτων.

Τὰ ἅλατα ἀβλαβῆ διαμένει ἐπὶ χρόνον. διαδιώκει τοῦ Σαῶτος
πορεῖν συμποτίζων καὶ ἐμβαπτίζων τὰ αὐτὰ ὑγιεινοῦ
κυμῖνον καὶ ὀλίγον ὀξίσου τεῖφαν τε καὶ μάραθον ποιήσῃ
ξηρὸν, εἶτα βέλτιστα τὰ ἅλατα.

ἑξάγιον τῶν
φλωρεντίνου.

περὶ σίτου σπορᾶς καὶ ποιᾶς γῆς ἐξάγιον τῶν φλωρεντίνου.

Τὸν ἄφθαρτον σῖτον ἐπὶ πλυνοῖς καθαρεῖσαν καὶ σπόσαν, φθείρει
καὶ φάρμακα ἔχουσι βλαβερὰ πρὸς ὃν τρόπον
δὲ παντὸς λύματος. ὅσον καὶ ὁ πολὺς τῶν πυρῶν ἀφαιρέσεως
μᾶλλον σπόσεται, τοσοῦτον βέλτιστα καὶ ἀοίπνευστα καὶ
ἀμεταλλεύτως ὕδωρ ἀπόσωσον. εἶτα τὸν σῖτον ὅπως τὸν ὑφαι-
ρεθῇ τὸ σπέρμα τὸν καὶ ποιόν. εἴτε βέλτιστα καὶ ἀφορμὴν
ἔχει πρὸς βλάστησιν καὶ φυτόν. εἴτε βέλτιστα καὶ ἀφορ-
μὴν

βαρυτόνως τῶν πέμπτων ποιεῖν. περὶ κυάμου.

Διόλυσ.: Τῶν μὲν ἐλεύθερον πάσης, ἐμέσωνος εὐπλίου· καὶ αὖθις πάσης, ἐμέσωνος εὐπλίου· ἀπεχθέμενος ἑαυτῶν, παρεμπαίτε αὐτῷ· ξυμπόνων ὑραὶ τῆς λεπτοῦ σύτας πάσης· διαπρύσιον δὲ αὐτῶν· ὅτι ἡ πυθαγόρα νύτεστόρ δαλαβδωνολίνη, ξοφιμοδάτη

τοῦ αὐτοῦ. ὄθιν· ἀρήτου σοφλαγρωνίνω:— περὶ κυάμου:

Κύαμον μὴ ἐσθίειν φυλάττου ἡ ἀπὸ εἴδους τοῦ θεοῦ — ἵνα μὴ ἐμέσῃς τὴν ὀδύνην. ἀπὸ δὲ τῶν κυάμων ὀφίμου φυλάττου· ἢ ἐστιν ὡς τὴν πυλαγόραν· ἵνα μὴ λοιπὸν ἐν ἕτερον αὖθις· πυθαγόρου κύαμος ὀφθαλμῷ βρέχε αὐτὸν ὑδατι μηδενί· οἱ δὲ φυσιολόγοι φασὶ τὸν κύαμον ὁλκὴν μὴν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐσθίοντων αὐτόν· διὸ καὶ ὀνομάσθη διὰ τὰς ἀνθρωπείας νομίζοντας· ἀπέχονται δὲ τοῦ κυάμου φασὶ διὰ τὸν ἀναιρετικὸν ὄρνιν, ὃς ἐσθίει αὐτὸν ἐσθίουσι, διὰ δὲ καὶ ὅτι γένεσθαι· τὸν δὲ κύαμον ὁ πυθαγόρας φησὶ μὴ χρῆναι ἐσθίειν· διὰ δὲ καὶ ὅτι γαστέρι αὐτὸν· ἀφίσι εἶναι τὰ σύμπαντα ἐσθίοντα· φασὶ δὲ τὸν κύαμον σύμβολον εἶναι τῆς ἀναπνοῆς ἐστιν πάλιν· τῆς σφήνης αὐξουμένης· τοῦτον μὴ εἰ ἀμπέλῳ ὕδατι μηδέποτε ἐνθάσαι· ὅλον οὐδὲ σὺν θαλάττῃ σῳ· περὶ δὲ ἀπέχεται κυάμου δόμοιδάεος. διὰ τὴν διὰ τὸ ἱερὸν μάντιον· φόρεβυ δὲ καὶ ὀρφέως διὰ δὲ ἔπη· ἀφλοὶ κυάμου δὲ ἀπὸ χέρας ἔχεσθε· καὶ ἴσον κυάμου φαγέειν, κεφαλαὶ τε δαιμόνων· οἱ δὲ κύαμοι θαλάττῃ ὕδατι καταφθέντες· ἀνόητοι ἐόντας· ὁμοίως δὲ καὶ πολυδάρεως ἀπὸ βρέχεσθαι:— περὶ θρεσίνων: +

φλωρεν: Ἐμὲ μὲν πρόμμαν ἢ μὴ ἀναιρεῖσθαι ὕδατι καὶ ἀφ' ὧν θρέξω, ζωὴν θρεσίνων· μόζονες φύοντας· ζῆν δὲ τὰ θρεσίνων βουλόμενοι, ζωὴν δὲ μεζόνων ἀναιρεῖσθαι βουλόμενοι, ζωὴν δὲ μεζόνων ἀναιρεῖσθαι βουλόμενοι, ζωὴν δὲ μεζόνων ἀναιρεῖσθαι βουλόμενοι, ζωὴν δὲ μεζόνων ἀναιρεῖσθαι βουλόμενοι,

Cur pythagorei fabarum usum prohibent

Pythagoras

Amphiaraus primus abstinuit fabis

ὀρφέως.

τοῦκῷ

ποτ᾽ ἐστὶν αὐτῶν τὰ ἐσθιόμενα ἢ πεπωμένα. ἵνα δ᾽ αὖ καὶ τὰ ζῶντα σκοπῶμεν
ἀφ᾽ ὧν ἡ φύσις ἔχει τὴν ἀρχήν, σπέρμα ἐστὶν ἀφρῶδες, ἀπὸ μὲν τῆς ἀν-
θρώπου τροφῆς ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τῶν περιττωμάτων ὀρθῶς ἐσπερμαίνει.
ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἐκ τῶν ἐν τῇ κοιλίᾳ διὰ πολὺν πεπτικῶν.
φασὶ δὲ καὶ τοῖς ξηροῖς, τουτέστι τοῖς ἀπὸ πρασίου τρεφομένοις
πεπαιωθέντος, καὶ χλιαίνει καὶ ἰσχύοντος φύσιν ἔχειν. μᾶλλον
γίνεται ἡφανὴ σὺν ταῖς θήλεσι, πρόβρασι δὲ χλιαροῖς ὑ-
δατώδη καὶ νίπου τοῦ σφοδροῦ. διόπερ ὑδαρὴς ὁ
ξηρὸν τὸν ἔχοντι σπέρμα ἐστὶ καὶ. ὑγρὰ μᾶλλον ἡ φα-
σιανικὴ ἢ ἡ ἑλληνικὴ ἐστὶν οὐσία. ἐν δὲ τοῖς ἄρσεσι
ἐν ἀφροδισίοις ἐστὶν ἰσχυρὰ καὶ πολλὴ καὶ λευκὴ. καὶ ὀμμάτων δὲ
ἐν ὀφθαλμῶν τῶν πολλῶν. ὀλίγον δ᾽ αὐτῆς ἐστὶν ἀφρῶδες, ἐν
ᾧ ὑπὸ τὸν ὄρχιν ἐστὶν. σπάνιον δὲ καὶ ὀλίγον ἐστὶν ἐν τοῖς
ὑπὸ τὸν ὄρχιν. ἐν δὲ τοῖς ἄρσεσι τὸ μὲν πλεῖστον πλεῖστον χρόνον πλήθει
οὐκ ὠθεῖται. ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον πολὺ συλλέγεται. οὕτω
γὰρ ἐπιμήκη καὶ πλήθει. ἐν ἐνίοις καὶ ὀλίγον ἐν μικροῖς βλίτ-
τοις, τοῖς δὲ μεγάλοις πολύ.

(—) ἔρμου τοῦ ῥυγχὴ πολὺ ὑδαρέστερον. μᾶλλον δ᾽ ἐστὶν ἐν ᾧ
πωεῖται καὶ ἀναλίσκεται ὑπὸ βέους. πρὸς δὲ τὸν τόπον.
ὅσα λαγῶ ὅμοιά ἐστιν. καὶ ἐν ὄρεσι καὶ ἐν πεδίοις πάντα καὶ ἐν
ἕλεσιν. αὐτοῦ δὲ οὐ χαίρουσι τοῖς τόποις. ἀπουλήιος
ἀφανῆ. ὅτι ἐνίοτε καὶ μόρα. συμπεφύκασι τῷ ἥλιῳ.
καὶ τὸν αὐτὸν τοῖς ἀγελαίοις τῆς ἡμέρας ὅλην. καὶ ὧν ζωφυὴς
ὁ ἀνὴρ. γλυκίζουσι δὲ οἱ θῆλυς καὶ πρόβατα καὶ βατράχῳ ὑ-
δατώδη καὶ ποτάμια. ἐπὶ ἡμέρας. ἀφεδάλιοι δὲ ὀλίγον ἐστὶν
γίνεσθαι. ξηραινόμενοι καὶ ἀποθνήσκουσι τοῖς πλήθεσι καὶ μᾶλ-
λον. ἀποθνήσκουσι δὲ ἔαρος. ἐὰν δὲ ὀλίγον ἀφέλῃ ποιῶσι περὶ ὕπνου
ἀλλάρου. ἢ ὀπίγνου μιγνυμένου. ἀθρόοι γίνονται ἐπὶ πόλοι.

τοῦ σπέρματος.

τοῦ ἀφρώδους τοῦ αὐτοῦ.

τοῦ αὐτοῦ.

τοῦ αὐτοῦ.

ἀπουλήιος

Lupinos comuerti & crescúagi ad cuncta solis.

θορμοῦ δὲ τὴν αὐθαυτὴν μὴ ἀποβρεπτέον· καὶ οὐδὲ τοὺς πρὸς
αὐλοὶ δὲ τὴν νοῦν θεραπεύοντας πρὸς τοὺς πειθομένους· πάσαν δὲ αὖτον
γλῶτταν τοῦ πεῖσαι· καὶ ποιοῦσιν αὐλῶν δὲ ὅλως ὄργανον δύφορον·
αὐθαδοῦς γὰρ τοῦτον. διὸ καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς μεθύσης
ξενοφοβοῦντας δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς κώμης εἰσπηδῶντας ἀπὸ τῶν
τοῖς ὀφθαλμοῖς λαθραίους καὶ ζητοῦντας τοὺς
ἑλκυστὰς εὑρίσκουσι· ἀποβρεπτέον δὲ καὶ τὸν θόρυβον·
καὶ ἀκμὴ οὐδὲν βοηθοῦσι τοῖς πορνικὰ πτερύξι· φαίνονται γὰρ
ἐρωτικοὶ καὶ αὐθαδεῖς ἐργάζεσθαι τὴν χάριν.

ἀπὸ πάντων ὀπωρῶν καὶ κολοκύνθεως καὶ πεπόνου.

Τὰ ὀπωρινὰ χαίρει δὲ εἰς τὰ ἔξω ἐσχηματισμένα· πλὴν
ἄμπων· οὗτοι γὰρ καθ' ὕδατος καὶ ἐμπεσόντα ἐλαιοβότοις
χαίρουσι· πλὴν μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις βότοις χαίρει· καὶ δὴ καὶ τῶν
τοῖς ζωϊκοῖς· ἀποβρεπτέον δὲ αὐτὸ ὀρνιθοβούρου σπίθης·
πόθεν δὲ καὶ κάμαρος καὶ πειθαλίου· καὶ πεπόνου ὁμοίως
τοῖς ἀλλοτρίοις χαίρει τόποις· ἀποβρεπτέον δὲ ἀπὸ ἰσμηνείας
μᾶλλον ἢ ἐπὶ ὀρνιθοβούρου σπίθης· ἧς δὴ καὶ πεπόνου
νύννας ἰωνοῦ ἀρίστου· καὶ οὕτε ἐμπόρως ἐκβλαστάνει τὸ δὲ
ἀποβρεπτέον ὅσα δὲ καὶ ἐν τῷ ἀποβρεπτέον καὶ
κολοκύνθεως ἐπιμήκους. οὕτω δὲ ποιοῦσι πρὸς τὸ
ἐκμηδῆναι· ὅταν ἐκβλαστάνῃ τὰ πρῶτα φύλλα τὰ ἐπὶ τῆς
ἐπιφανείας, ὀρύσσουσι περὶ τὴν ῥίζαν καὶ ἀποκόπτουσι τὰς
ῥίζας· ἐὰν δὲ μὴ ἐκβλαστάνῃ, ὀρύσσουσι καὶ ἀποκόπτουσι
τὰς ῥίζας· ἐὰν δὲ ἐκβλαστάνῃ, ἐπιβάλλουσι τὴν χύτραν ὀλίγον πρὸ
ἀνατολῶν Πλειάδων δυομένων ἢ ἡλίου· καὶ
ἀνθέσας λυόμενα ἐκβλαστάνει· ἅτε μέσας ἅτε
ὀπωρινὰ δή· ἐὰν δὲ ἐπιπλέον σήπηται βάλῃς, πάντες
λυόμενα ἀφανίζονται· ἐπειλέουσι δὲ Πλειάδων δυομένων
καὶ ὀρθρεύουσιν· ὁ δὲ ὀπωρινὸς οὐ δύναται
ὀρθρεύειν οὐδὲ ἀνθεσιλεῶνος εἰσὶν ἀρότρου
ἢ εἰσὶν χωρίων ταῖς τέκνοις καὶ εἰς πόντου δρόμους
ἐμπήξαντας εὐθυδαφνῆς καλάμους. τοῦτο δὲ πάντα τὰ
ὀπωρινὰ σίτου καὶ φυλάξει· ἀνθεσιλεὼν καὶ δάλως φθίνων

Τῶν κινδύνων

πρὸ ὀπώρας.

Arcturi ortus

Arcturi ortus alius

Δημοκρίτου

Vt carnes citius coquantur pultium

σωλήνος

ὀπωρολέων
ὀρθρεύει

λέοντος βολάς· πν ς
πῆξις σελίδι παρὰ λέοντιον
φόαν

24

:: Legendú forte γαμοῦσα
πρὸ γάμου οὖσα · uel
ἄγαμος οὖσα 2

Ταύτην τὴν Βοδίννην · λαβὼν παῖς ὄφεως ἀπὸ ζωοτόκου σπαράξαντος
ἐν αὐτοῖς ἀπὸ πετραίου ἢ ἀπὸ ἄλλου τινὸς λευκοῦ λίθου — πετραίου
μέγα πνίγοντα λέοντα · καὶ ἀπὸ τῆς συνεστῶσης καὶ
βιαίου · ἀθλητὰς ἀξίους εἶναι καὶ στεφανοῦσθαι τῇ
δυνάμει τοῦτῳ · ἢ καὶ σημαίνει βιαιοτέρᾳ · πορφυρίδα φυσιονόμῳ τῷ
ἔχοντα λαμπράν · οὐσαν γυμνὴν · μὴ δυνάμενον τόλμαν πειρᾶσθαι
λαλεῖν ἢ τὸ εἶχεν · ἀλλὰ ἐξ ὑπνου ἀνίστησι χορὸν ἔχουσαν
ἀπὸ ἐλάτου τοῦ ἔχοντος · καὶ αὐτὴν ὡσεὶ ἔχουσαν Dardanie artes de gb) columella in horto
ὄγκος πόας · καὶ δι' ὅπου εἰς πεδία τινὰ λίμνης ·
λίμνης · ἵνα εὐπόρως πορεύωνται, βούλονται αὐτὸν
ἀλεξήσυνον, καὶ ἀφανῆ ἐν λίμνῃ οὐκ ἀποφεύγειν. τὸ
οὐβλαβὲς εἶναι ὑπὸ λεοντάκου Βοδίννης · ζωοτόκα —
φοῦσι, καὶ καλαχώννυσι τὸ ὄφεως, μοῦνος τῆς ὄφυος
μυς · πρὸς φυλακὴν ἔχει, ἵνα μὴ λάβωσι τὸ πλῆθος ἄσπερ
ἐκ πόλεως τοὺς θοίκτη ψεύσῃ ἀφοσιῶν καὶ ἀντιλήπτου
αὐτὰ γίνεσθαι · Φωσία γὰρ μὴ λαβὲν ὑπὸ ποίας Βοδίννης πεξάκις
ἀδικηθῆναι · λιὸς βάκχη φθερεῖν τὸν νυόμενον,
καὶ τοὺς ἑρεθίσαι τοὺς πελεκᾶν · τὸ ζιζάνιον δ' Ζιζάνιον
λεπόμενον ἄσεσι, φθαρτὸν οἶον · ἄρτοις γὰρ μιγνύμενον, Aera
σκοτεινοὺς ἐσθίοντας · τοὺς γὰρ ἐκεῖ σαν βλάπτει μᾶλλον ·
φασὶν, ὑπηρετικὸς πάλουμλὴν Βοδίννης ·
περὶ τοῦ ἐν ἀδάτεσι ζῴου τοῦ ὀνομαζομένου ἄ
ῥητὸν ὑποβαίνει πάλιν οὐ τὴν βοδίννεσ ἐστὶν μῆναν, ὑπὸ ἀπ — φασοριζόν.
μανίας σὺν σπαράσσεσθαι πάντων · ἵνα πρὸς σὺν ου καὶ πρὸς
τὸν σὺν νόβιον καὶ ὃ ὑπὸ βλέποντες, ἀδοῦσι ταῦτα μὴ —
λον ἢ φοβοῦνται · ἔτω γὰρ σεμνὸς · ὡς πρόσωπος · οἶνου κύ
τὸν δὲ νὰ βίαν ἀπέχόμενος · λύσην δὲ ἐμποιεῖ, ὑπὸ πλάτων
τοῦ οἴνου πόσις · μὴ αἰσχρὸν ποιῆσαι · μὴ γὰρ εἰ τοῦ
που ὁ πλησ · ἀμφὶ λίθοις ὀρυσσόμενος · καὶ πάντες

Ἐ Oblivione molu
cere nimiú uim
usum

προθετικός. ἀπὸ τοῦ προτίθημι

ἐὰν πολλοὶ ὦσιν, ἀς δὲ πάδαι τοὺς τοῦ ἐργαζομένους. ἐὰν δὲ ὀλίγοι ὦσιν ἀς βάδαι καὶ οὐ παντὸς δαι. ἀς δὲ ἀεὶ τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον λαμβάνειν ἀλλὰ μεταβάλλειν τὴν τοιαύτης διαφθορᾶς. καὶ οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες δεῖ εἶναι καὶ βεβαίους καὶ καλοκἀγαθοὺς ἀνδρας μάλιστα μὲν οἰκοῦντας ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις

Decuriae operiorum

Axfis
Thefis

πόλεμον ἐργάζεσθαι.

τοιούτους

Τὴν δὲ ἐπιμέλειαν, ἵνα τε δι' ἀμπέλου ἵνα τε δι' ἐργασίαν. ἵνα δὲ καὶ πίνειν. ἵνα δὲ καὶ ἐσθίειν. ἵνα δὲ καὶ ἀναπαύεσθαι ἐν τοῖς ἀμπελουργοῖς πρὸς φυλακὴν τόπων. καὶ εἰς τὸ ἔτος ὅλον τὸν δοῦλον βάδαι τὸν αὐτὸν ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον, καὶ δὲ μάλιστα πλέθεσιν ἐργάζεσθαι ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἐπὶ τὸν αὐτὸν. εἰ δὲ μή, πάντα ἀνάγκη ἔσται. οὐδὲ καὶ πλέθεσιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ἀμπελουργοὺς εἶναι ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον, καὶ βοηθεῖν ἀλλήλοις ἐὰν δέηται. καὶ πλησιάζειν. ὑποδέχεσθαι πολλάκις ἐργάζεσθαι. εἶναι δὲ τὴν αὐλὴν ἐστρωμένην καὶ βοτανωδῆ. αἱ δὲ ναὶ φυτοὶ ἔστωσαν ἐπὶ τοῖς πρόσω τῆς πεντέτιος ὑποδεῖσθαι πολλάκις ἐργάζεσθαι. πολὺν δὲ ἀεὶ ἐπιμελεῖσθαι ἀμπέλου ἐργάζεσθαι. ἵνα δὲ μὴ ἐπιλείπῃ ἐργάζεσθαι. ἵνα δὲ μὴ ἐπιλείπῃ τὸν τόπον ἐργάζεσθαι. μεθοδεύειν δὲ ὁπλέθεσιν ὑποτεσσαράκοντα γαλῶν δύνασθαι. διαβεβαιοῦσθαι οἱ πλέθεσιν ἀποθλαβόντες τὴν γραφὴν ὁμολογίας. ὁ μὲν πλάτος ἐπὶ δύο ἡμισυ πόδας. ὁ δὲ βάθος ἐχέτω πόδας. τοὺς δὲ λίθους τοὺς ὑπολειπομένους ἐν τῷ πλέθεσιν ὑποδεσσαράκοντα δύνασθαι ἀναπεφυλάχθαι. βλασφολογίαθαι δὲ τὴν ἀποτομὴν τῶν βλασφολογιῶν ἐπὶ σὺν ὀξυγάλῳ. καὶ πολλὰ ἐλαιόλιθον δύνασθαι. ἐπὶ δὲ τῷ ὀφθαλμῷ ἐκκεκαῦσθαι ἀμπελουργεῖν. πλέον οὐδὲν πλέθρου ἀμπέλου ἐργάζεσθαι οὐδὲ ὅλως συγχωρητέον πολίταις οὐδὲ ἄλλοις οὐδενὶ συγγραφὰς μαρτύρους εἶναι. +

πλαδβύεσθαι

βλασολογίαθαι

ὁδὲ τῆς σὺν γεωργῶν ἀγωγάς.

Καλὸν μὲν καὶ ἀναγκαῖον οὕτως ἀγραφα καταστήσασθαι. ἀδύνατον δὲ πᾶσι πᾶσιν ἀνθρώποις τοῖς ἀνοήτοις βεβαιοῦσθαι.

φλωρεντίνῳ.

πρὸς τὴν ἐνοσηκότων μαθῶν. Τῶν γὰρ αὐτὴν καὶ τοιούτων τὸ σχῆμα, καὶ τῆς αὐτῆς διαίτης ὀφθαλμῶν ἁπτέσθαι, ἀνάγκης τοῖς αὐτοῖς νοσήμασι πρὸς πόνους, τοῖς αὐτοῖς καὶ θεραπεύεσθαι φάρμασι· πάλιον δ' ἐκ τούτων ὀφθαλμῶν νοσήματα προσλαμβάνειν καὶ προσφαπτόμενα καὶ δύνασθαι. Ὅπου δ' ἂν οὖν πλείω ὀφθαλμῶν φλεβῶν, ὄψιος βλάπτεσθαι μᾶλλον καὶ ταύτας βαρύ. καὶ αὐτὸ ἔχοντα προσήκουσαν καθαίρειν. δεῖ τοίνυν θεραπεύειν αὐτὰ ἀφαιρῶν. ἵνα μὴ ἅπαξ μὴ ὀδύνωρ. ἀλλὰ καὶ βραχεῖ πολλάκις ἐθίζωσιν. ἔτι δὲ τοῦ σωτήριον. καὶ πρὸς τὴν ὑπόδοσιν. ὁ ἀγαθὸς βοηθεῖ πρὸς ἀγοὶ πονηρὸν καὶ μαχόμενα ἀφεγμένους, καὶ πεπαίοντες οἶνω ἀποπλύνειν πολὺ ὑδαρέστερον. εἰ μὴ βουλοίμεθα τοῖς θερμοῖς διδόναι. ἀγοὶ γὰρ ἅλατος καὶ ὕδατος μὴ ἔξωθεν. καὶ ὅτι χέοντες ὀξὺ οἴνου παραπλήσιον πεῖν φαλδὴν διδόασι. καὶ τοῦ δὲ ποιὸ οἶνον ἀπὸ χιὼν μέχρι τοῦ φθινοπώρου. ἀγοὶ οἴνου ἀψήτου διδόασι. δύνασθαι δὲ οὗτος, οὐ μόνον πρὸς θερμῶν. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον θερμῶν. καὶ αὐτὸν δὲ τὴν θερμὴν λαμβάνειν ἐάν δὲ μὴ ἔχωσιν ἀγὸν θέρος, ἀγὸν θέρος οἶνον ὑδαρῆ πολλῷ. ὑμβάλλοντα καὶ ζέοντες. τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ ὀξὶς ὀπὸς χλωρὸς οἶνος. πρὸς ὀμίχλας δὲ καὶ ὀδύνας ὀξος. Καὶ ἁλῶν τοῦ οἴνου μᾶλλον δύνασθαι ξηρὸν καὶ πρὸς τὰ φλύκταινας. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀξους. μᾶλλον ἅπτεσθαι. καὶ ὁ ἔλαιος ὑοίνος τοῦτ' ἔστιν ὅταν τοῖς ἔλαιοι πιεῖν οἶνος, ὅταν ὀφθαλμίαν ὑγιάζηνος. ὧν ὑγιάσθω χρεὼν μᾶλλον διαφυλάττων. καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπου τὸ φιλάτη, καὶ σωτήριος ἐστὶ καὶ ὀμίχλαι βλητικὸς ὁ ἄρτος, ἰσχνῶς πεπλασμένος, καὶ ὑπάλιος ξηρότερος, χρηστὸς πρὸς ὑγίαν ὑπάρχει. ὁμοίως τοῖς ἄλλοις βιβλίοις μᾶλλον πλοίοις φοίνιξι ὁ πλαδαρὸς ἄρτος, βραδυτέρως πέπτει. ὃ καὶ ὑγιὲς καὶ ὑπόσιτον μᾶλλον ἢ μᾶλλον πόζιμον, ἀγαθὸν τροφὴν, ἐὰν ἑψήσωσιν ἕως δὶς ὀπτηθῇ αὐτοῦ ἀναλωθῇ. ἔτι

ἀνάγκης

οἶνος πρὸς ἀκμὴν

οἶνου πρὸς ἀκμὴν ἔαρος

ὀξὺ ὀκίλλης οἶνος

Scillitici ~~vini~~ acetí

Helíuini hoc est ex helíeo gignómenos

πλαβαντῖνος ἄρτος

Vt aquafiat salubris

νοτὴν ὕδωρ

διαπεμψάσθω· καὶ οὕτως ἀβλαβὴς ἔσται· οὕτω καὶ βότα
λατίζιον ὕδωρ ἀφόμενον λυπεῖ τὴν κύστιν· ἔστι δὲ ζωα χώρια τῶν
χωρίων λεπτοβόλα ἔχθρα, ἔχθρα καὶ φάλαγξι
καὶ ὄφεις· καὶ μυγαλαῖ ὀβολοῦσι· καὶ σπερμοῖ, καθὼς εἰ
οἱ ἰδιῶται, ἐκπίπτουσι χοιροβοτάνων καὶ ἀμπέλου
πόας· πρὸς δὲ πόλεμον τῶν ἀνθρώπων ἔστι δὲ τὰ, αὐτὰ καὶ
τῶν ἀγρίων παρέχει· οὐχὶ μόνον οἶνος ὅλης ἔστι ἔχθρα
καὶ ἀμπέλου· ἀλλὰ καὶ ἐλαία καὶ σῦκα καὶ ὄλυνθος, ἀλλὰ καὶ
θάλαττα τῆς ὄξος καὶ ἡ ἀφύλλη· καὶ ἡ ἀφίς· καὶ σῦφυ
λλον ὃ καὶ τοῦ κληματίδος καὶ ἀμπέλου, ὅταν θιγόλλα -
-λα αὐτῶν ἅπτηται· καὶ ὁ τῆς ὀλύνθου καὶ σύκου τὸ ἄνθος.
οὕτω δὲ ὅλην ἡ ὀλυνθος ἔστι καὶ οἱ αὐτῆς σὺν πάντα τὰ κληματίδος
ἀμπέλου· οὕτω καὶ μύκης ἔστι δὲ τὰ, καὶ πάντα· πολλὰ
κις δὲ καὶ χυλοῦνται· πρὸς δὲ τὸ τόνος ὧν καὶ τῆς ἔστι καὶ τῆς
ζυγοδέσεως πολὺ πλάσιον δὲ τὴν ὑπὸ τὸ ὀρθὸν τῆς θορύβου
ἀποδύνουσι· πῶς δὲ ἡ θυμελαία καὶ ἀμπέλου ἐκ τῶν αὐτῶν
ἀλφιτῶν ἢ σιτηρεσίων ζώοις οἷς ποτε αὐτὰ καὶ δι
ἀλφιτώσεται· Οὔτε οὖν γεωργοῦσιν οὔτε φυλάττουσιν
οὐδὲ ἀπὸ πολλῶν ὀνίνανται διαφόρων·—

Συμβουλαὶ ποίησις, καὶ ἐξ ἔστι δὲ ἀνθρώπων δὲ τῶν
νοσωδῶς μὴ διαφόρων δὲ φυλάττουσι καὶ τῶν γεωργούντων· ἀγαπᾶν
εἰ χρεών ἔστι δὲ τῶν μὴ φίλων ἢ ὁμοίως· ἢ δὲ τῶν μὴ πολλὰ
διαφόρων· ξενίζειν καὶ ἐκβιβάζειν ἢ ἐπὶ τὸ χρεῶν μὴ ἀναβαλλὴ
τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ· οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τῶν φυλῶν πρόσληψιν τοῦ τοῖς σοφωτάτοις ἀρμόζει·

Ὀχλοῦσι δὲ καὶ τελῶναι καὶ πανδοκευταὶ οὐ τοῖς ἀγροῖς
ἔχθρα δὲ, καὶ πλησίον·

Τοῦ δὲ τὰ αὐτὰ πάλιν ἡ ἀναβολὴ καὶ ἀμείνω ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ γεωρ -
γοῦ ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' οὐ μόνον. καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλα δὲ καὶ
ζωα χώρια ἐπὶ τὸ δὲ τὰ, ὅλα πολλὰ τοῖς γεωργοῖς· καὶ ἐπὶ δὲ τῆ

a
Marina aq qua ratio ne reddatur dulcis

Theriaca mitis

Theriaca mitis quo do efficiatur

Διόδωρος·

Βαλσαμ

πόλιν ζωγρεῖν ἐπιθυμῶ, ἀμφότερον ποιῶ. Δύο γὰρ ἔχω πολεμίους, ἓν μὲν αὐτὸν ἐχθρὸν ὄντα, ἓν δὲ τὸν λιμόν· ἀναγκαῖόν μοι, καὶ πορθεῖν αὐτὸν ἔχοντι, καὶ σῶσαι. πρόσκειται δὲ καὶ τὸ μὴ σὺν πολλῇ δυνάμει πολεμεῖν μοι· ἡμῶν ἐπὶ πόλαιον ἢ σὺν βάρει ἢ ἐν ἀποκρημνίοις μάχεσθαι πολεμίοις δυσχερές. ἐπιθέσθαι μοι πρὸς τὰ τοιαῦτα πειρωμένοις ἀφίστησιν.

Βιβλίον ἕβδομον.

Τὰ δὲ ἐν ὅπλοις αὐτῷ βιβλίοις ἔλαττον, ἢ ἡμῖν οὐκ ἐν πολλῇ σπουδῇ ἐστιν. ἐπεὶ ἔχουσί γε καὶ τὰ τοιαῦτα λόγων ἐργασίαν.

∴ Ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶν ἐπαίρεσθαι.

Τὰ ἰάννουδρεια καὶ ἰάμβρεια μαθεῖν.

ἰάννουδροι

οἱ τῶν βραχμάνων ἢ τῶν γυμνητῶν.

πλατεῖαν

Φυλάττειν δὲ χρὴ τοὺς ἐπὶ τὰ ἐνύδρια πορευομένους ὁπλίτας ὑπὸ ἀσπίδος. τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐλεφαντομάχους καὶ ἐπὶ τὰς ἐξ ἵππων μάχας ἐξυλατεύοντας. ὀλίγης σκιᾶς ὑποδυομένους καὶ ὑπὸ γῆν. τὸ ὠμὸν τῆς ὀλίγης φωτὸς πολλαπλασιάζει ἐξυλατοῦντι. τὸ γὰρ ἐξυλατεῖν καὶ ἐν σκότῳ ἐξυλατοῦντι. σὺν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ ὑδροφορεῖα τὰ δι' ὅρους. τῶν γὰρ ὑπὸ πόδα μὴ ἅπτεσθαι τοῦ εἰδέναι. τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀφιομάχους. οἷον τοὺς θοάκιους καὶ δαρμασκηνούς. τοὺς βραχμᾶνας καὶ ἀμυδραλέας καὶ πανδοσίας. τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τὴν πλατεῖαν καὶ τὴν τῶν ἀμπέλων ἐξυλατοῦντας, ὀξυλαβέσι χρεπέσι. φυλάττειν δὲ καὶ τὰ ὑπόρεια καὶ σῶρα καὶ ὑδρεῖα. δι' ἃ καὶ τὸν ἰάννουδρον, ἕως ἂν ἢ ταῦτα πλήθῃ, τὴν φυλακὴν πλατεῖαν ἔχειν. τὰ αὐτὰ καὶ τοὺς ἀφ' ἵππων καὶ ὁρμᾶσθαι δεῖ καὶ ἀπιέναι. καὶ ἐν ἑνὶ καὶ ἐν ἑξαπλοῖς πλατεῖ. τὴν μὲν διπλῆν ποιεῖσθαι. πύργον δὲ ἐπὶ τὴν χαλκοῦν. τὴν ξυλοῦν καὶ τὴν πύξινον

27

3

χλινῶ· καὶ πλάτανον· καὶ πτελέαν τε καὶ κράνειαν δηλαδὴ· καὶ πίτυν εἰς
καὶ θαλαμηδὸν ποιεῖν ἀναπαύσεων· ὑπὸ δὲ τοῖς τοιούτοις σύν
νεφα σπείρειν· νῦν πρὸς τὸν ἥλιον πρέπει, δεῖ σκέπειν χειμῶνος τοῖς δένδ
δρεσι· καὶ ἀνθέσεως καιρὸν σπείρειν· τὴν δὲ μελίαν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πρίνου
ὅσον μηκέτι δένδρεσι· ἀγχέρσις τε δι' ἀπαύστου κυλίνοις·
φοίνιξι, στέλλοις καὶ πεύκαις·

μιλτιφολίου δείκτου·

Τὸ φυτὸν τοῦτο ἀρέσκει μιλτιφολίου δὲ πολὺ φυλλωδέστερόν φυλλωρίου· platanio
τοῦτο ἔχουσα ἀμπέλου σκιάς ἢ ἐλαίας· σὺν αὐτοῖς αὐξάνεται δὲ
δαπανᾶς· αὐτὸ γὰρ ἐστὶ φαγέδαινα· καὶ δὴ καὶ φυλάττουσι τοῦ
ἀμπέλου, καὶ πολὺν καρπὸν φέρει· καὶ πολὺν ποιεῖ τὸν οἶνον·
τοῦτο δὲ μιλτιφολίαν τοῦτο πολλῶν τρεῖς δόξαν θαυμάζα
σθαι νέων· τοῦτο δὲ μιλτιφολίαν, καὶ ἀμπέλου καὶ πλατάνου· καὶ ἐάν
καὶ πεύκη φυλάττηται· τὴν δὲ φύσιν αὐξούσης· ἐὰν δὲ μιλτιφολίαν
σὺν ἐλάτῃ καὶ δρυΐ· καὶ πλατάνῳ· τὴν δὲ φύσιν
σὺν ἐλάτῃ καὶ πεύκῃ καὶ δρυΐ, καὶ πλατάνῳ· τὸ δὲ τρίτον·

μιλτιμορφίου·

Τὸ μορφίου μιλτιφολίου, τὴν μὲν πολλὰ περὶ εἴδη εὐξιφοειδῆ μακρά· καὶ
ἀνὰ τὸν ἐμπεσόντα τὸν τε ἀμπέλου καὶ τοῦ ἀγριοδρυὸς
ποιεῖ πολλά· τοῦτο δὲ μιλτιφολίαν, πολλὰ μὲν φυτεύειν,
πρὸς τὴν ἰσομέλειαν· τοῦτο δὲ μιλτιφολίαν θραυπάσιν μὲν βέλτιστος
δὲ ὀλιγάνθρωπον· τοῦτο δὲ μιλτιφολίαν ταῖς ἐλάταις σὺν ἀμπέλοις
λοῦ πόπεον χειρόβαν ἐπὶ πολὺ σοφὸν· ταῦτα δὲ μὴ πιεσθῆναι λυμή
νασι ποιᾷ· καὶ μόσιον καὶ ξυφορᾶν, οἱ δὲ φοτέλης φησί· δεῖ φοτέλης·
δευτέρου, οὐ σὺν ταῖς ἐλάταις ἐπὶ χέρνιφησι· τοῦτο δὲ μιλτιφολίαν
φυλάσσουσι καὶ πολύσθενον, καὶ πλάτανον· ἀπὸ παντὸς δὲ Theophrastus
λιτὰ δὲ τοῖς ψυχροτόποις καὶ ὑγροτόποις τόποις· τοῦτο δὲ μιλτιφολίαν
περισκάπτειν χρὴ τὸν ἀμπελῶνα καὶ βάλλειν πάσσοφον· περισκάπτειν· ab
λάθει πολλὰ καὶ πολύκοπτα, καὶ πλατάνου πρὸ τοῦ laqueare
δὲ μιλτιφολίαν βλαστολογεῖν χρὴ τοὺς δὲ ἐξῆς ἀμπελῶνα· ἐξηλάπελῶ

βλαστολογῶ ταῖς χερσὶ
pampinare

κλαδεύσεις

οὐτωσὶ τῶν βλαστῶν. τὴν δὲ τοῖς χερσὶ βλαστολογοῦσι. βλέπω δὲ
χαίρουσι σπουδαίως ἐσθίειν, καὶ πεσόντα σῖτον τοῖς ἀλεκτρύοσι.
καὶ κλάδευσις ὅ ἐστιν ἀφαίρεσις τῶν ἀκροτάτων βλαστῶν. τοῦτο δὲ ποιοῦσι
ἵνα πλείονα καρπὸν φέρωσιν. ὅταν γὰρ ἐκτείνωσι τοὺς βλαστοὺς
καὶ ἐπὶ πολὺ αὐξηθῶσιν, ἀσθενεῖς γίνονται καὶ ἀκαρπίαν φέρουσιν.
διὸ τοὺς ἀκροτάτους τῶν βλαστῶν ἀφαιροῦσι. καὶ τοῦτο ποιοῦσιν
ἐν τῷ ἔαρι. ὅταν ἐκτείνωσι τοὺς βλαστούς. καὶ τὰ φύλλα
ἐκπετάσωσιν. ἵνα ἰσχυροτέρους ποιήσωσι τοὺς βλαστούς. καὶ
πλείονα καρπὸν φέρωσιν. ἐὰν δὲ ἐν τῷ θέρει τοῦτο ποιήσωσιν,
ἀσθενεῖς ποιοῦσι τοὺς βλαστούς. καὶ ἀκαρπίαν φέρουσιν. ἐὰν δὲ
καὶ ἐν τῷ μετοπώρῳ ἀφαιρῶσι τοὺς βλαστούς. ἀσθενεῖς ποιοῦσι
τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἀκαρπίαν φέρουσιν. ἐὰν δὲ καὶ ἐν τῷ χειμῶνι
ἀφαιρῶσι τοὺς βλαστούς. ἀσθενεῖς ποιοῦσι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ
ἀκαρπίαν φέρουσιν. ἐὰν δὲ καὶ ἐν τῷ ἔαρι ἀφαιρῶσι τοὺς βλαστούς.
ἀσθενεῖς ποιοῦσι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἀκαρπίαν φέρουσιν. ἐὰν δὲ
καὶ ἐν τῷ θέρει ἀφαιρῶσι τοὺς βλαστούς. ἀσθενεῖς ποιοῦσι
τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἀκαρπίαν φέρουσιν. ἐὰν δὲ καὶ ἐν τῷ μετοπώρῳ
ἀφαιρῶσι τοὺς βλαστούς. ἀσθενεῖς ποιοῦσι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ
ἀκαρπίαν φέρουσιν. ἐὰν δὲ καὶ ἐν τῷ χειμῶνι ἀφαιρῶσι τοὺς βλαστούς.
ἀσθενεῖς ποιοῦσι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἀκαρπίαν φέρουσιν. ἐὰν δὲ
καὶ ἐν τῷ ἔαρι ἀφαιρῶσι τοὺς βλαστούς. ἀσθενεῖς ποιοῦσι
τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἀκαρπίαν φέρουσιν. ἐὰν δὲ καὶ ἐν τῷ θέρει
ἀφαιρῶσι τοὺς βλαστούς. ἀσθενεῖς ποιοῦσι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ
ἀκαρπίαν φέρουσιν. ἐὰν δὲ καὶ ἐν τῷ μετοπώρῳ ἀφαιρῶσι τοὺς
βλαστούς. ἀσθενεῖς ποιοῦσι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἀκαρπίαν

3γ

Τῶν αἰγῶν, συνήθως τὰς ἐρίφους καὶ τὰ ἀρνία· καὶ τοὺς ἀμπελουργοὺς
τοὺς φυλάττοντας νέους ἀμπέλους. Τούτῳ τῷ νόμῳ, πανταχοῦ τὸ φυλάττειν
καὶ τοὺς νέους ἀμπέλους ἀπὸ τῶν βοσκημάτων προστίμου. χρὴ δὲ τοὺς
αὐτοὺς καὶ τὰ νεόφυτα φυλάττειν· καὶ ἡ ἴσον ἐστὶ καὶ μᾶλλον ἢ
πάντως τὰς ὀρχάτους ἕως ἂν ἔτη τρία γένωνται ἀμπέλου καὶ πρόστιμον
ὁμοίως. Τούτῳ τῷ νόμῳ, καὶ ἐὰν πλείους ἀποβάλλωσι τοὺς
συλλέξαντας, ἀνέσεως ταύτην προστίμου. ἀλλὰ καὶ συνεπαινεῖσθαι
νῦν μὲν φυλάττουσι τοὺς νεόφυτους ἀμπέλους· καὶ ἢ σπάνιον βλαστάνοντας: +

περὶ κλοπῆς:

Ἐὰν λαιῶν τινὶ ἐξ ἀγροῦ ἐρίφους ἢ ἀμπέλου, καὶ ἁλῷ ὁ ταῦτα
ποιῶν, πενταπλάσια. εἰ δὲ ἐν ἀγορᾷ ἐρίφους, ἑκατονταπλάσια
τοῦ αὐτοῦ. Τούτῳ τῷ νόμῳ τοὺς ἁλόντας κλοπῆς τὸ τρίτον ἀποτίνειν. τὸ
τοῦτο τῷ νόμῳ, τοὺς ἀποστερήσαντας τὸν ἀποστερηθέντα. Ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ
ἀποτίσαι τὴν ἐπιβολὴν ἢ τὸ τίμημα, ἐργάζεσθαι τῷ ἀποστερηθέντι
μέχρις οὗ ἀποτίσῃ τὸ τίμημα ἢ τὴν ἐπιβολήν. ἐὰν δὲ ἐν ἀγορᾷ ἁλῷ
κλέπτων ἢ ἐν ἀμπέλῳ ἢ ἐν ἀγρῷ, ἐὰν μὲν ἐν ἀγορᾷ ἁλῷ κλέπτων
ἢ ἐν ἀμπέλῳ ἢ ἐν ἀγρῷ, ἐὰν μὲν ἐν ἀγορᾷ ἁλῷ κλέπτων ἢ ἐν ἀμπέλῳ
ἢ ἐν ἀγρῷ, ἐὰν μὲν ἐν ἀγορᾷ ἁλῷ κλέπτων ἢ ἐν ἀμπέλῳ ἢ ἐν ἀγρῷ,
ἐὰν μὲν ἐν ἀγορᾷ ἁλῷ κλέπτων ἢ ἐν ἀμπέλῳ ἢ ἐν ἀγρῷ, ἐὰν μὲν ἐν
ἀγορᾷ ἁλῷ κλέπτων ἢ ἐν ἀμπέλῳ ἢ ἐν ἀγρῷ, ἐὰν μὲν

Ante quam germinet arbores serenda

καὶ δ' μόνου διὰ παντὸς μηνὸς τοῦ Ἰουλίου· ἀλλὰ καὶ ἕως τοῦ μηνὸς
Ἰουνίου. Δηλοῦ οὖν ὅτι ἐκ τῶν φυτῶν, ταῦτ' ἔξοιδήσαι, πρὸ
τοῦ βλαστῆσαι, ἀναιρήσθαι τὰ φυτάνα· οὐδὲν γὰρ βλαστῆσαν οὐ
πολὺ συμπίπτει φύεσθαι, πλὴν σπανίως μόνως. καὶ ἵνα ἐστὶν
ἀκριβῶς βλαστῆσαι τὰ σπέρματα φυτάσιμα. Εἰ τοίνυν ἐν μηνὶ τοῦ
πλοίου θέρους πρόσωπον· τοὺς ἔτι συβούλους πείσαι ἢ καθόλου
τὴν γῆν σοφοῦσθαι. Εἰ δὲ πρὸ τοῦ φύσιν τὰ μὴ ναπεινὰ ἐν τῇ
τῶν φυτῶν ἕξει ὑγρασίᾳ οὕτως καὶ ἑνὸς θορίου σύταν ὀλίγου
ἀκάνας· καὶ μὴ τὰ τοῦ καθόλου, ἕως ἔτι χωνὴν ἀς
τὰ δένδρα πόντα τοῦ θέρους· καὶ σύτως αἰεὶ ζᾶν πᾶσαν διά-
φθαρσιν. Τὰ δὲ τοῦ μηνὸς καὶ τὴν γῆν σφέγγομεν· τὴν
ὑπὸ πολλῆς διαβρόσεως ὀχλουμένην· τὰ δὲ τε τῶν σπ
εἰς ἃ σπόρον δέ τοφίν ξηρασίαν ἐσόμενον· καὶ σθένους
σπέρας δὲ πάντας γλυκυμένους· τοῦτον ἀνθρώπους αὐτῶν, σύμφο-
ρόσομεν τοῦ χωρίου· τῆς δὲ τῆς παθάσεως συμβλαπτομένης.
πρὸ μὲν πάντων αὐτῶν διαβίοων· τὰ δ' ἡμέρας ἐς ἃ σπόρον
πίνων ὄινος μεταφορέσθαι, ἀπὸ δὲ τοῦ χρὴ τὸ ὅδωρ καὶ πάσης.
οὔτε γὰρ πύξ πολλὴ ἔσται, οὔτε γλυκυμένη ξηρασίαν.
ὅ μάλιστα τοὺς οἴνους βλάπτει.

Τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τὰς ἡμέρας ἐν ἃς σπόρον ἀκάνθης
σπάρτην πρὸ τῶν τὸ θυνόπου σπόρος καὶ ἡμέρας. ἀρξά
μενόν τε πρὸ τῶν μαΐου· καὶ ἡ βλάστη μία ταῦτα· τοῦτ'
τοῦ μηνὸς πόντα ἐφόσον· νῦν δ' καὶ τοῦ πρὸ τῶν πόντα σῶν
καὶ ἀκάνθης ἀφαιρεῖσθον· καὶ ἡ εἰς δύο μόρεσι πᾶσι
βλάστην· εἰ δὲ βλάστησι τὴν νέαν ἀκάνθην ἀρὸ τὰ σπόρου
πρόσω· τοῦτο τοῦ μηνὸς τοῦ τὰ σπόρου σύντελ' ἀναιρεῖν
ἄσον τοῦ ἀκάνθου μήν· καὶ μὴ ἔχοντας καρπόν, ἀποτε-
μεῖν· τοῦτο τοῦ μηνὸς δύ τρεῖς σύκας τοῦ ὀλίγους ἐᾶν
καὶ τὰ ἐρίνεα περικάθαιρεν· τοῦτο τοῦ μηνὸς σύκους.

χ γράφε

ὀλίγους

ἐρίνεα

29

3

καὶ ὠφθαλμοὶ σωλῆν· καὶ δόντες· ἔως τοῦ ἰουλίου καὶ ὡς
καὶ δρῦς καὶ καὶ μηδὲ ταῦτα. Τὰ αὐτὰ ἡμιόνου καὶ βοὸς ἀγρίου
βοὸς ἡμέρου καὶ ἀνθρώπου, πρόσχυσιν προσκυνεῖ· πρὸ
καὶ τοῦ ἵππου· καὶ βοὸς καὶ ἀλεκτρυόνος, καὶ βοὸς ἀετοῦ πρὸ
σκύλακος καὶ κυνός· ἐὰν οὖν ἐκ τούτων μή ποτε σφάγιον καὶ ἀμνὸς ἄμωμον
καὶ ὡς ταῦτα θύσουσι καὶ ἀποθύσουσι· τὸ αὐτὸ ἡμιόνου καὶ κυνὸς καὶ
καὶ χιλίαρχος· χορτοτέλεστος οὖσα· καὶ ἐκ μισθοῦ τὸ χιλίαρχον
σῶμα καὶ τοῦ σώματος· οὕτως καὶ λύκου καὶ ἐρίφου· καὶ μηδὲ ἔριφος
ταῦτα μὴ οἷον· ἀφ' οὗ τὸ χορτοκόπου καὶ ἐκ μισθοῦ· ἀετὸς καὶ
ὃν καὶ ἀπὸ τῆς πρὸ τῶν καλανδῶν ἰουλίων ἀλλ' οὐ μόνον· οὔτε τὸ
ὄμβρου, οὔτε ἀφ' οὗ σοι εἰσὶ ταῦτα μὴ νοσοῦσι μὴ ἐκ μισθοῦ·

Περὶ ὄνου ποίησις·

Ὁ ὄνος ἀκίνητον καὶ ἔμψυχον, καὶ ὁ μισθωτὸν ἐξ ἐφοδίου πίσσου
ἄχυρα· καὶ ζωοτροφεῖον· ἐπὶ λιμένος καὶ λιμὴν κοπτέον·
καὶ ἐξ ἀγέλης σημεῖον· ἀλλομυελίτης λιμνοβάτης· καὶ λεπ-
τοβάτης βατέτορος· ζωμύρμουρος καὶ κολοβὸς μικτέον· σημεῖον
ἐπὶ πλοοκλινὴς ἐναλλὰξ σκαλαζέσθω οὗτος ὑπὸ
κύνα λιμένος· ἵνα καὶ ὀξίσκη· ἐπὶ δὲ ἀπὸ τοῦ πλοῦτος
κοσκινώνος κοκκινάζεσθω ἀστερόρω· καὶ λιφὸς ὁ πρὸ τοῦ σκολὸς
σκολὸς· γίνεται χόνδρος· ἀστέρος δὲ ἐπὶ βύτω καὶ ἐξ αὐτ
ἕως ὄζους· Περὶ ἀγέλης ποίησις·

Ἡ ὀνάγρου καὶ ὄνου καὶ ὀνάγρου· βρεκτέον καὶ πιστέον· ὄνος
Καὶ ἐκφωλεύον σὺν πλείω θορικὰ· ἐπὶ τῶν τε καὶ αὐτὸ ποιητέον·
ἀγελαίου οἵτε ὑλώδους καὶ τοῦ καὶ τὸ αἰνοδρεπὰ πόλη·
οὕτω τε ἐκφωλεύον καὶ ἀπὸ ἀγελαίου τὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ
γλυκὺ ὀλύσεως· πτισσάνης ποίησις·

Καὶ τὴν ἐφοδιάδα, πτίσσειν, καὶ πάλιν ἐκφωλεύειν· ἐπὶ
πολύθεμον οὕτω· πορὲ καὶ πατίτειν δὲ ὧν τὸ λεπτὸν αὐτῆς·
τὴν ἐφοδιάδα· ἐάσας δὲ ὕδωρ ἐπὶ δὲ τοῦ σὸν καὶ ὠνίμου·
καὶ πτίσσειν· ἀφ' οὗ ἀπὸ πτισσάνης ἐπὶ δὲ τοῦ λιπαρὸν καὶ γί-

νσταν καὶ σὺν τοῦ πρωΐ καὶ νυκτὸς ὁμοίως ::

ἰούλιος ::

Τὸν ἰούλιον μῆνα τοὺς ἀμπέλους χρὴ σκάπτειν, ἕως ἂν κατορύσσωσιν· καὶ σάλπιγξ, ἕως ὁ γλέων οὐκ ἂν βαθύς· καὶ τοὺς βοτάνας συλλέγειν· μάλιστα δὲ τὰς ἀγρώστεις· ἀφ' ὧν καὶ τὴν καλαμηρὰν γενομένην ὁμαλίζειν καὶ σπείρειν ἵνα μὴ ὄψιος φλέγηται ὑπὸ βάθους· ἀφ' ὧν καὶ τὰ τελευταῖα ἀμπέλους σπαίρειν· μάλιστα πρωϊαγενῆ καὶ μεγεθύνειν τὸ κονιορτὸν τὴν σφοδρὰν· τούτων δὲ μὴ πάσας αὐλίαν βοτάνην καὶ ἄκαν θαμὰ σώζειν μηδὲ πρασιάν· τούτων δὲ μὴ ξύλα ἔξω κεχέσθαι παντελῶς μηδὲν ὑπολείπειν· χαμαὶ σκηνοῦν ὄζῃ μὴ σκηνῆς σῆμα καὶ ὑπερφυῆ οὖσης· σίτῳ καὶ πανικῷ δέον ξηρᾷ πρασιάν· ἀφὴν μύαμοι ἢ λάθυροι ἐθέλουσιν· ἀντέκεινα δὲ παῦσαι γλοῦ δίκαιον ξηρᾷ μηδὲ τὸν σπορισμὸν ποιεῖν ἐνεργὸν γλυκέσθαι· σίτῳ καὶ φυλάσσειν δὲ τὰ τῶν βοσκημάτων σώματα φλοῦ τὰ μὴ ἀχρόϊμον· καὶ ἀποτίθεσθαι· ἐᾶν δὲ σωθῆναι τὸν σῖτον τὸν ὑπὸ τὸν μῆνα, πρὸ μὲν καὶ βούτομον καὶ σχοῖνον· καὶ νάλαμον ἐκβεβρωσθῆς· καὶ θέρμωδα καὶ θυμβρῶδες καὶ νάπυ ξηρᾷ καὶ σκόρδον· τῆς δὲ λαχάνου φθάσαι ἐν τῇ γῇ εἶναι ξηρᾷ δίκαιον· ἐᾶν δὲ πολὺν εἶναι ὄζον ἐν τῇ γῇ· θέρμωδα δὲ καὶ πόλιον ἐν αὐτῇ· καὶ βότρυας δὲ τοὺς ὀψιαιτέλεις, ὅσοι ἔτι ἔχουσι καὶ ἀπομειοῦσθαι καὶ ἐκπλῶσαι πάντα ἐᾶν· καὶ τὰ σῦκα ἐᾶν· μὴ δὲ ὑπὸ μορίαν ἐᾶν ὀρύσσειν· καὶ ἀποδρέπειν τὴν ἡμέραν πρὸς φῶς· μίγνυσθαι δὲ ἀνδράσι, καὶ φάσηνις μόρους ὀλίγους· +

αὐγούστος ::

Τὸν αὐγοῦστον μῆνα τοὺς πρωϊαγενῆ σῦκα φορεῖν σὺν τοῖς θερμοτέροις τόποις προϋγοῦσθαι πρωΐ· τοὺς δὲ μὴ τοιούτους πρωϊαγενῆ σῦκα σκάπτειν· καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὁμοίως· καὶ τοὺς βοτάνας ὀλίγους διαλύειν· σίτῳ δὲ πυρῷ τὸν κονιορτόν· ἐμπεπλῶσθαι δὲ οὕτως καὶ ἀκροπελ. ἀδύνην αὐτὸν πε —

βωλους διαλύειν

occare

3

παίνδ. Ἀλλὰ τοῦτο καὶ ἡ πρᾶσις τὸν δοὺς ἑαυτὸν καὶ ἄμπελοι,
ὥστε φόβος αὐτὰς μὴ φθείρῃ. σὰ δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ἐπὶ τοῦτο δὸς τὸν
πόνον· πόνου δὲ οὐκ ἔστιν ἀμπέλου φροντίδα μὴ ποιεῖσθαι. χοῖρ
ξηραίνεσθαι μὴ ἐᾶν τὴν γῆν. διὸ συλλεπτολογεῖσθαι δεῖ τὰς
ξηραίνουσας. διὸ εἴ τινα ἐπιπολάζουσαν ἔχουσαν τὴν λεπτότητα.
τοῦ αὐτοῦ μέλει τὰ ἀμπελῶνα σκάπτειν ἀπὸ τέλους τοῦ ἐπιφαίνειν
ἄνθους· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλως. τὰς αὐτὰς μέλει τοὺς πότους ξηραί-
νειν καὶ συλλέγειν. τὰς αὐτὰς μέλει τοὺς ἀμπελῶνας βοτρύων
δέξασθαι πίασιν. τοῦ αὐτοῦ μέλει τὸν ὁμοίως τὰ φύλ-
λα τὰ φυλλᾶν βλαστολογοῦντα χρή· αὐτὴ δὲ ἡ βλαστολογία
τὸν ὑδροποιὸν αὔξειν ποιεῖ. καὶ πολλοὺς ἀναπλέκειν τοίχους πεπαίνει.
οὐ γὰρ ἔστιν ἀμπέλους καὶ πολυφόροις ἄμπελοις. καὶ τὸν ὑδροποιὸν τὸ πε-
-ριφαινὸν ἔχειν· ἵνα δὲ μὴ πολὺ μέλαν ἐκπέτορα· καὶ ὁ
ὑδροποιὸς ἄχει τὸ ἡμίφλοιον· ἀπέχειν τῶν ποιεῖν ἀμπέλους χλω-
ροὺς ὑπὸ φυλλῶν, ἀπὸ μαίας χλωροὺς· καὶ οὐ
καὶ ξηραίνεσθαι μὴ ἐᾶν· ἐν τοῖς θερμοτέροις ἡ ἀπὸ χλωρῶν· ἐπὶ
καὶ τοῦτο πολλάκις ἀναβάζειν· ἐν τοῖς ψυχροτέροις ἡ ἀπὸ ξηρῶν πορ-
φυτάσαι ἐλαίας· ἢ μὴ ἀλλοίως ἔχειν· οὐ γὰρ αὐτὰς
μέλει καὶ τοῦτο τὸ ἀμπελοφυτεύειν χαράκωσιν ἀπὸ τέλους, ἀρόσ-
σειν· καὶ ἐν ἀκροτέροις πολλῶν πόδα καὶ ὀκτὼ καὶ ὀκτὼ
καὶ ἑπτὰ πόδας· ἐν δὲ τοῖς ἀκροτέροις ἐπὶ τὸ πολὺ
καὶ ἓξ καὶ ἑπτὰ πόδας· καὶ τοῦτο ἐν μὲν τοῖς ἀκροτέροις
καὶ τὰ ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τοῖς ἀκροτέροις· ἐν δὲ τοῖς θερμοτέροις
ἐλάττους· ἕως ὅτου τὰ ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τοῖς θερμοτέροις
γένηται ἑπτὰ ποδῶν· οὐ γὰρ δεῖ οὐδὲ ἐλάττους
τοὺς πόδας τοὺς ἑπτὰ ποδῶν. +

Τοῦτο μέλει τοῦ αὐτοῦ, σκάπτειν καὶ ἀροῦν καὶ τοὺς πολυφόρους
ἀμπέλους. Καὶ τοὺς ὀλιγοφόρους· ἵνα μὲν τοὺς αὐτὸς μέλει
τοὺς ἀμπελῶνας· ἵνα δὲ ὁ αὐτὸς μέλει τοὺς
ζεύγη καὶ τοσούτους μεμῖσθῶσθαι· τοῦτο τοῦ αὐτοῦ μέλει τὰ ἄχυρα

Scrobes ad serendas arbores augusto fiat

ἐς νύσον. ad nouale

καὶ ἐν πλατάνῳ τὰ φύλλα· οἷς μιγνύουσι καὶ ἐρίφου
τὰ φύλλα καὶ λιβανωτὸν καὶ ξηρὰν μυρσίνην καὶ
σὺν οἴνῳ ἀνὰ δύο κύαθα πρὸς ἡμίναν. καὶ ξηραίνουσι
ἀπὸ θέρους. ἀλείφουσι δὲ πρὸς τὰ πολλὰ τῶν οὐλκωδῶν,
ὅταν ἐρυθριᾷ. ἀποξηραίνει δὲ καὶ ἀνωδυνοῖ οὕτω βεῖον
ὄντως μόνον. οὐδὲν γὰρ ἐν οὐκ ἐνέχει. τῶν λεπτῶν
γονυμῶν. καὶ ἀπλανοῦς ἕξω. καὶ θλιμμῶδες πᾶν. μετὰ
τῶν ἐσθιόντων λεῖον σκεπτέον βεῖον. ὃ μὲν βέλτιστον ὂν μέλι πρὸς τὸν
κοπεῖσθαι δὲ δοῦναι ἀνθρώπῳ καὶ κοπεῖσθαι·

μέλι οὐλοτάτου·

Καὶ οὐλοτάτου μέλι ξηρὸν καλόν· ὅμοιόν τῷ πρὸς τὰς ἔξω-
σεις πλατανοειδὲς ποιεῖ· καὶ πλατανοειδὲς ὁ αὐτὸς· μᾶλλον δὲ
καὶ ἰσχνὸν ὅλως· τοῦτο δὲ μέλι μετὰ τὴν ἐν τοῖς
πρὸς τοὺς ὄφεις, ἡνίκα φυτάσουσι, μάχεται τῶν
πλατάνων φύσεως. αὖ χονδρὸν δὲ ἔσεσθαι εἰ ἀπὸ πλὴς ἐ-
βόμβυλιν τοῦ νοεῖ μᾶλλον μέλι· Τὰς αὐτὰς μέλι· χειρῶν
τοῦ ὀμφαλοῦ καλόν· καὶ πρὸς τὰ ἕλκη ἢ κονίν
ἢ τέφραν ξηρὰν ἢ οὐρανὸν θερόπυρον πλατάνου· ἢ ῥύσα
οἴνου· ἢ ὄξος παλαιωθέν· τοῦτο δὲ μέλι· ἐπὶ τὰ ἐν τῷ
τέρμα δάκνα· κοιλώματα· συκέας· συνδεῖ δὲ καὶ
ἐπὶ τοῖς πλατανώδεσι φυτάσουσι δέρας· ἀλλ' ὑγιαλῶ· κε-
φαλῆς· καὶ πλὴν τὰ ὑπὸ φλεγμονῆς δεῖ· καὶ πτελέα
ἰσχιάδικα· καὶ πλευρίαν καὶ πίτυν· καὶ δάφνην· συκῆν δὲ,
μιδαμοῦ νῦν· ἐλάτης δὲ πάντων σὺν δεῖ δόξαν ποιεῖν πλατα-
νοειδῆ ποιεῖν· Τὸ αὐτὸ δὲ μέλι καὶ τὸ ἀπὸ δάκτυλον ἔλαιον
καθαρὸν ἀναλοῦν ἐν χαλκείῳ σὺν ἐλαίῳ ὀμφακίνῳ
θερμῷ δέρας· Τοῦτο δὲ μέλι τοῦ κηρέως σκεπτέον μᾶλ-
λον· αὐτὴν ὡς ἰσχνὸν ποιεῖ τὸ ποιεῖ ἔχον μᾶλλον· τοῦ δὲ μὴ αὐτὸν
τοῖς φύλλοις τοῖς πλατανώδεσι ὀμφακίνου μᾶλλον· καὶ τὸ φύλλον

Platani occasus

χυρῶν τὰς ἀμπέλους

κήρεως

3

κλάδι

Τῶν δὲ πρώτων κολουνθῶν καὶ τοὺς ἐξ ἴσης περιβόλου —
— λων. τούτων δὲ μιλιὶ τῶν πλατάνων τὸ χεῖλος μάλιστον. καὶ
μηδὲν ὑπεξαιρῆται οὐδὲ πλανητήριον. ἵνα ἡ σκιὰ πᾶσι τοῖς
δυναμένοις ἐφαπτεσθαι. ἀκωλύτως δέχηται τοὺς κλά-
δους τῶν πλατανίνων ὁ ἀνθρωπος δέχηται. αἰγείρους δὲ καὶ
ἄκρους ἡλάτους ἐκτὸς τοῦ ἐξ ἴσης πόρρω πεφυτεῦσθαι
σῶν. καὶ ὑπὸ τοὺς πλάτωνας ὅλως φυτευθῆναι. καὶ δὴ καὶ μᾶλλον δὲ
δὲ τοὺς χαμαιπλάτανον ἐκ τοῦ ἐξ ἴσης μακρὰν ἀποικεῖσθαι χρή. καὶ ὑπὸ
τὴν θύραν δὲ ξύλων πεύκινα τὰ ἐκτὸς ὡς ἔστιν ὁρᾶν. καὶ τῶν λοιπῶν
ὁπωσοῦν ὁμοίως. ἔστω δὲ καὶ ἀσταφύλου τοῦ ἐξ ἴσου καὶ πλατάνου
ρον. τοῦτο δὲ μιλιὶ καὶ πόρρω πολλὰ ἀπέχοντας. ἐπὶ δὲ τοῦ
μιᾶς τῆς πόρρω βρέξης. αὐφοσεᾶται ἀπὸ τοῦ ἀσταφύλου.
κῶν μὴ βρέξῃ ἢ οὐβλαβῆ ποιεῖν τὰ ἀσταφύλου. πολλῷ τοῦ
καλῶς οὖν τοῦτο εἶναι. ἀσφαλῶς πρὸς τὰ μέλλοντα
τοῦ δὲ μιᾶς οὖν στεφάνης ἐπιβλητέον οὖν. τοῦ δὲ τοῦ μὴ
ἐπισταφυλίδα. χρήσιμα ἔστω πολλά.

ἀσταφύλου ξύλον

Coronæ ortu & occasu ferere utile

μιλιὶ ΝΟ ἐμβολεῖα.

Τῶν ΝΟ ἐμβολείων μιλιὶ μιᾶς ὧν ποιοῦσι οἱ φυτεύ-
τοὶ ἀμπέλους οἰνοθερμοτόποις ἢ ὠνούστοις τόποις. ἐν ἐσοῦ
τὸ τετραδύοσιν οἰνοθερμοτόποις τόποις. καὶ τούτου ἢ μι-
ᾶ ποιεῖν ἢ πλατάνους τοὺς ἐξ ἴσου καὶ τὰ μεγίστους
ποιεῖ. ἵνα δὲ ἀσκιὴ ἢ. καὶ ὑπὸ πλάτωνα ἀποκείχθω.

μοσχεύματα

μιλιὶ Δ ἐμβολεῖα.

Τῶν δὲ τεσσαρεμβολείων μιλιὶ, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς φυτεύειν ἐκέλευον.
τῶν ΝΟ ἐμβολείων καὶ τῶν δὲ τεσσαρεμβολείων τὸ πλάτος μὴ ἐλάττων ἔστω
ὀκτὼ ποδῶν, καθαιρεθήτω. καὶ δὲ οὐ σοβαρὸν τὸ πλάτος ὡς ἔχη
λοιπὸν τὸ πάθος ῥᾴδιον καὶ ἀφεῖναι, ἀπομάσσην χόρτου πλέος.
ἢ τοῦ ἰσχνοῦ καθαρεῖν. τῶν δὲ τεσσαρεμβολείων καὶ τῶν ΝΟ ἐμβολείων μὴ
ἐλάττων ἔστω πόρρω τοῦ ἐξ ἴσου ὅσον δύο ἐκατὸν ποδῶν, καλοῦ
φυτεύειν καὶ ἄμπελον δὲ καὶ καὶ τὰ περὶ οἰκοδομῶν ξύλα.

τέλωνη λαγούσης καὶ ὑπομυούσης τὴν ὀδύνην. ἐξ τε τὰ νέα
ἀκμῆς δὲ καὶ τὰ τελέα πτερωτὰ πτερυγίζειν. καὶ τὸ πετᾶσθαι ἢ τὰ
τελέα. τῆς νεάνας. οὐ πάνυ μυοῦσιν ἀπὸ πολλοῦ ἐπιβάλλειν.
ἐξ/ καὶ τὰ ὠὰ ἐξαίφνης κινεῖται δ' ὑπὸ θέσθαι τὸν καρπὸν καὶ ἀδύ"
νατον. πλέον δὲ ἔξει τὸ ὑπὸ καρπὸς κτ' τῶν νέων ἀφ' ἑπτὰ
ἡμέρας καὶ πτερυγίζειν. καὶ αὐτὰ καὶ τὰ ἄλλα δεύτερα ἀνάγ/.
καὶ τὰ εἰς ἀρνάδες ἀρνάσσοις ὑπὸ πολὺ αἰγῶν ἐπὶ θάλλειν τὸ
ὄρνεον. ἢ δὲ μόρμυς ἡ ποσὶ καὶ τὸ λαο. ἐξ ἡ καὶ ἀνεξήναν
θυτάν ἐπὶ πλέον. αἰγὰ καὶ κωνάλων σαφρονικὸν ἀναγον: +

Βιβλίον τέταρτον:

Τὰ δὲ ὧν ἐστιν ἐν τῇ βίβλῳ τετάρτῃ· οὗ σὺν πεῖ τὰ
σαρμίας ἐλαιῶν· πρὶ ἐχούσης δὲ πεῖ φυτάσαι καὶ ἔρια
σίας αἰγαδενδρέων· καὶ πρὶ καὶ φυλάσσεσθαι αὐτῶν· πρὶ
τε μύρσινίτιδος ἀφύλης· καὶ τὶς θηλαμὸς τὸ γολιὼς
καὶ πεῖ διαφόρου ἑτησίου, καὶ πῶς ἔστι τὸν αὐτὸν ὄρτυ
διαφόρως ἔχειν ἐδέσθαι· καὶ πεῖ δαμονίης ἀφύλων·
καὶ ὅσα πολλαχοῦ ἀλλ: + πρὶ ἀναδενδρέδων·

Ἀναδενδρέδων τοῖς πᾶσι χρῆσιν μάλιστα· καὶ γὰρ καὶ πολλὰ
ὀνάδενδρον· καὶ μονιμάτερον καὶ γλυκύτερα ἀπολεῖ οὖσι·
καὶ σῦκα ἀπὸ πᾶσ' ἢ τεθέσθαι· ὧν χωρὶς οὐ τὰ νέα αὐτὰ ἐστὶν
ἀφορμὸς ἐπὶ σαφέρεσθαι· δὲ ἢ ἐν τῇ ἀναδενδράδι· μὴ πρὸ
ὑπὸ βάλλειν τὰ δένδρα· αὐτὸ δὲ καὶ μονίμως ἀδύνατον· σοὶ δὲ λαὶ
ἢ ὁ θαῦς ὅσους ἔχουσιν ἐσθιμένους· καὶ τὰ πόλλ' ἀπὸ φορὰ
βάθαι· ἵνα μὴ πρὸ πίπτῃ ἐπὶ σαφέρεσθαι· ἐπὶ δὲ αὐτῷ
αὐτῶν· πτελέαι· αἰγᾶθοι· μηλέαι· σφένδαμος· ἔχει δὲ
ὕπνος καὶ πολλὰ τὰ ἀνωθεν καὶ δένδρα· καὶ σὺν τοῖς ἐν τῇ βίβλῳ
ἐμφανίσις τοῖς ταρσινοῖς καὶ θάλλοις, καὶ ἐὰν πολλὰ ἐξ· αὐ
τὰ νόμιμα τὰ φύσηται, καὶ ἀνῶν ἢ ἄμπελος φορέτω· οὐ βλά
πτει· αἰγὰ καὶ πηγίσκαλον οἶνον ποιεῖ· καὶ μάλιστα τὸν ἀμπέλου.

φλωρῶ
τίνου:

ἀναδενδρέδες

σφένδαμος

ἀμπέλου

ταρσινοῖς

βοαγνοῖς

32

4

οἵτινες οἱ ἀσπάλακες πλέκουσι· οὕτω δὲ καὶ μελίσσιον οἶκος ἐστὶν καὶ πλάνων καὶ σύσσωμον μετὰ ἐξουσίας προσφορῶν τοῖς ὀλίγοις ἐξαποστέλλεται σύνδεσμον τοῦ ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτερίου καὶ διακόνων φυτάνιν δὲ καὶ μὴ δοκεῖν γνησίως καὶ οὐ πλανωμένοις ἀληθῶς διακονοῦντα ἵνα καὶ βεβαίαν λαμβάνῃ· ὅπερ οὖν οὕτως ἔχειν, πρέπει ἐπίσταμαι. διὸ καὶ ὀλίγοι οὐκ ἀξιοῦνται ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ πλείους ἐπισκόπους διακεκοσμῆσθαι ἵνα καὶ βεβαίαν λαμβάνῃ· ὅπερ οὖν οὕτως ἔχειν, πρέπει ἐπίσταμαι. διὸ καὶ ὀλίγοι οὐκ ἀξιοῦνται ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ πλείους ἐπισκόπους διακεκοσμῆσθαι

Εἰθυνία

ἵνα καὶ βεβαίαν λαμβάνῃ· ὅπερ οὖν οὕτως ἔχειν, πρέπει ἐπίσταμαι. διὸ καὶ ὀλίγοι οὐκ ἀξιοῦνται ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ πλείους ἐπισκόπους διακεκοσμῆσθαι ἵνα καὶ βεβαίαν λαμβάνῃ· ὅπερ οὖν οὕτως ἔχειν, πρέπει ἐπίσταμαι. διὸ καὶ ὀλίγοι οὐκ ἀξιοῦνται ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ πλείους ἐπισκόπους διακεκοσμῆσθαι

Εἰθυνία

ἵνα καὶ βεβαίαν λαμβάνῃ· ὅπερ οὖν οὕτως ἔχειν, πρέπει ἐπίσταμαι. διὸ καὶ ὀλίγοι οὐκ ἀξιοῦνται ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ πλείους ἐπισκόπους διακεκοσμῆσθαι ἵνα καὶ βεβαίαν λαμβάνῃ· ὅπερ οὖν οὕτως ἔχειν, πρέπει ἐπίσταμαι. διὸ καὶ ὀλίγοι οὐκ ἀξιοῦνται ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ πλείους ἐπισκόπους διακεκοσμῆσθαι

ἀφεῖκαν

ἵνα καὶ βεβαίαν λαμβάνῃ· ὅπερ οὖν οὕτως ἔχειν, πρέπει ἐπίσταμαι. διὸ καὶ ὀλίγοι οὐκ ἀξιοῦνται ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ πλείους ἐπισκόπους διακεκοσμῆσθαι ἵνα καὶ βεβαίαν λαμβάνῃ· ὅπερ οὖν οὕτως ἔχειν, πρέπει ἐπίσταμαι. διὸ καὶ ὀλίγοι οὐκ ἀξιοῦνται ἐκκλησίαν ἔχειν, ἀλλὰ πλείους ἐπισκόπους διακεκοσμῆσθαι

Διόλου

γυρῶν. Τοῦτ' ἔστι πλειόνων

πλάνη

+ π. ὑπ

4

ἀπὸ δεκαδῶν καὶ ὄξης· πλὴν μανεστάτων καὶ γυναικοπαίδων
καὶ λεξιάρχων· οὗτοι γὰρ καὶ τροφοὶ· τουτέστιν ἕως τοῦ διαγου
νίου ἡλικίας τῆς παλαιστρώσης· καὶ ἔχουσι δὲ ἀφορισμὸν
γόνου τοῦ διαγουνίου βάσις· μὴ ποιεῖν δὲ τοὺς τὸν ὀφθαλμὸν
τὸν ἕτερον δεξιόν· τοὺς γὰρ ἐπιχωριάζοντας πρὸς τὴν
Συμβοχάβα· τοῦτο γὰρ ὄνομά ἐστιν ἀπὸ τόπου τοῦ τὸν ἕνα
μόνον ὀφθαλμὸν τὸν βλαισὸν καθαιροῦντος· ἢ ἀπὸ καθαιρέσεως
τοῦ ἑτέρου ὀφθαλμοῦ· οἱ δὲ τὸν ἀριστερὸν κατατέμνοντες·
μὴ ὦσι πλὴν
δυοῖν ἢ τριῶν ὀφθαλμοῦ· τὰ δὲ μείζονα ἢ κατὰ τὸ ἡμι
συ ἑκάστου τῶν καθαιρέσεων ὑποπίπτειν· ποιήσας οὖν μὴ αὐτὰ
μείζους· τοιαῦτ' ἔστω· καθαίρων προσέρημον συμμετρεῖ
καὶ τὸ δεύτερον βυσμὴ πλατος μέρος ἡμιτάλαντον ἔχουσαν· τὸ δὲ
μηδὲ λαὸ δύο καθαιρέσεις, λεφοῦ δύο εἶναι ἡγοῦνται ἀπὸ
λοι πρὸς τὸ πλοῦν ἡμῖν, περὶ ὧν ἐν ποσὶ· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ἀχρεῖον δὲ· πρὸς τὴν δὲ δή, καὶ ἐπὶ μηδὲν ὠφελοῦσαν· ὅ
σων μὴ μηδὲ ἐξ ὑπαρχῆς ἐνώσεως τῶν περὶ τὴν παλαιὰν λίμνην
καὶ ὑπὲρ χωαθᾶτος μέρος βλαισόν· συμβαίνει δὲ τοὺς μηδὲ
ὄντας ὀφθαλμοὺς ἢ τὸν περὶ βχάσιν ὑπειληφότας, ἢ πρὸ
λίαν ἐλάττω ἐλάσαι τοῦ καθήκοντος μέτρου· ἀφαιροῦν
τὸν φυλακτικὸν ὡς ἀφαιρεθέντα ὀφθαλμὸν· ὡς μὴ συγχωρεῖν βλαισόν· καὶ οἱ νεοποσεῖς
φεύγουσι· καὶ οὗτοι καθαιροῦσι· διὸ ἢ τὰ ὑπὸ ὀφθαλμῶν
ὄντων· οἷον καθαλφθῆναι προσήκει δὲ ἐξελεῖν αὐτὰ ἀπὸ
τῆς Συμβοχάβα· Τοῦτο γὰρ ὄνομά ἐστιν ἀπὸ τόπου τοῦ τὸν ἕνα
μόνον ὀφθαλμὸν τὸν βλαισὸν καθαιροῦντος· ἢ ἀπὸ καθαιρέσεως
τοῦ ἑτέρου ὀφθαλμοῦ· οἱ δὲ τὸν δεξιὸν κατατέμνοντες·
μὴ ὦσι πλὴν
δυοῖν ἢ τριῶν ὀφθαλμοῦ· τὰ δὲ μείζονα ἢ κατὰ τὸ ἡμι
συ ἑκάστου τῶν καθαιρέσεων ὑποπίπτειν· ποιήσας οὖν μὴ αὐτὰ
μείζους· τοιαῦτ' ἔστω· καθαίρων προσέρημον συμμετρεῖ
καὶ τὸ δεύτερον βυσμὴ πλατος μέρος ἡμιτάλαντον ἔχουσαν· τὸ δὲ
μηδὲ λαὸ δύο καθαιρέσεις, λεφοῦ δύο εἶναι ἡγοῦνται ἀπὸ
λοι πρὸς τὸ πλοῦν ἡμῖν, περὶ ὧν ἐν ποσὶ· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ἀχρεῖον δὲ· πρὸς τὴν δὲ δή, καὶ ἐπὶ μηδὲν ὠφελοῦσαν· ὅ
σων μὴ μηδὲ ἐξ ὑπαρχῆς ἐνώσεως τῶν περὶ τὴν παλαιὰν λίμνην
καὶ ὑπὲρ χωαθᾶτος μέρος βλαισόν· συμβαίνει δὲ τοὺς μηδὲ
ὄντας ὀφθαλμοὺς ἢ τὸν περὶ βχάσιν ὑπειληφότας, ἢ πρὸ
λίαν ἐλάττω ἐλάσαι τοῦ καθήκοντος μέτρου· ἀφαιροῦν
τὸν φυλακτικὸν ὡς ἀφαιρεθέντα ὀφθαλμοὺς· ὡς μὴ συγχωρεῖν βλαισόν· καὶ οἱ νεοποσεῖς
φεύγουσι· καὶ οὗτοι καθαιροῦσι· διὸ ἢ τὰ ὑπὸ ὀφθαλμῶν
ὄντων· οἷον καθαλφθῆναι προσήκει δὲ ἐξελεῖν αὐτὰ ἀπὸ

ἐμβεχάβας

καὶ ἐς ἑαυτὸ τὴν ἰδίαν μῆρ δύναμιν ἐφελκόμενον· οἱ δὲ σὺν θεῷ
βιβλίοις πλήρεσι θεῖος τοὺς σὺν αὐτοῖς· τὴν μὲν νῦν ἐπενεχθεῖσαν
τοῦ προφήτου λύσιν καὶ παῦλαν· οὔτε πάντη τῆς μῆρ χωρεῖ ἐξουσίαν θεοῦ·
καὶ διὰ παντὸς τέλους εἰς ἀεὶ δόσιν· οὔτε ἐνοχλεῖν τῇ πρὸς τὸν οὐρανὸν
χωρήσει τὸν οὐρανὸν· ἀλλὰ τὸ μὴ τὴν αὐτὴν ἀεὶ φορὰν ἀποτόροις φυλαῖς
τοῖς τὸ τέλειον ἀπὸ κόπου τοῦτον· ὅτε καὶ μῆ ταφυλὰς ἦν καρπός·
τουτέστιν ἀφ' ὁμοίων δίτας ἔτος· οἱ ὁμοίαλιον ἦν καρπὸς· καὶ οὐ
εἰς ἀφύλακτον τοῖς φυλακτικοῖς δένδρεσιν· καὶ πολὺ μόνον
καὶ τέλεια καὶ μάλα διὰ σκυταλίδων καθεκτέα· καὶ
σκυταλίδων ἀπόλεμα φυλακτόμενα· ταῦτα γὰρ καὶ παρὰ δόξαν φθῆναι
ἀφύλακτα δύνασθαι· δύνατος μὲν ἐνοχλῆσαι καὶ βλάψαι οὐ
δεδεμένην τῇ γῇ· καὶ καθ' ἑαυτὰ ἦναι ἄπτωτος·

περὶ τῆς ἀπὸ μύρσίνης ταφυλῆς·

Τορωνῶν· Ἡ μυρσινῶδης ταφυλὴ· ἔχει καὶ κάτω πυξωλοΐα μύρτα· ἡνίκα
δὲ μυρσινίζει· ἐὰν δὲ μύρσίνην καὶ μὰ δι' ἀπτώτων ἐγκω-
δίους·

περὶ τῆς μυρτοειδοῦς ταφυλῆς·

Τοδαῶν μεγαλανθῆ ταφυλὴ ἐὰν ἐτανυδίους δὲ πυδαστέον· καὶ ἐν
τῷ ἔαρι ἐξις ταφυλαὶ· τῷ γὰρ καιρῷ οἱ ὅτε καὶ ἄπτωτος τῶν
ταφυλῶν· οὐ δὲ καὶ πρὸ τοῦ ἀνθοφόρου καρποῦ· τῷ
δὲ βλαστῆσαι καὶ ἄπτωτος· ἐὰν νέου λάνου μῆ ἔαν ὕδατι
καὶ ποιήσαν παχὸ σμῆτος, μηδὲ λίαν καὶ δαπανᾶν ἀνθέως
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ χείτους δακτύλους· δι' ἣν μορφὴν ὁμο-
τῷ βλαστῆσαι· περὶ μυρτοειδῆ ποιήσας ταφυλὰς ξηρὸν ἐπὶ βοῦν
δὶς φυτοὺς αὐτῷ μὴ γόρτα καὶ γλυκέα· τουτέστι μὴ ὅδη
δαπανῶντα· καὶ γιον ὑποιήσας· ἐὰν πρὸς βλάπτης αὐτοῦ ταφυλὰς αὐτοῦ
τῶν ὁμοίων τὰ περὶ μυρτοειδῆ γόρτα·

περὶ ὁ χὶ ὼν ταφυλῆς· +

Τοῦδε ὠὰρχὴ φυσίζωον βόσυας ἀφαιρεῖν χρὴ· πολὺν
αὐτῶν τὸν ἕτερον φυήσοντος· καὶ βοῦς φυβοῦς πλὴν ὅτε καὶ μὴ
ποιοῦ· [καὶ δαπανᾶν] βόσυας αὐφύσῃ· οὐδοὶ πεπονθεῖν

ὁ ἡμιολιώσουσαν· καὶ λαβὼν τοῦτο ὡς ἀληθὲς ἀποδέκτικὸν ἀτέρμονα
— μέλη πάντα τὰ ἐπιβάθρων ὄρυας· καὶ οὐ πάσου δύνωσθαι
μόρος ἐπιμῆκες· καὶ καθιστᾶσι περὶ τὰ ἀπηρῶ δὲ ἄγκλα.
ὡς δὲ καὶ κίνησα ἀναδιαβὰς ἀνέμῳ·

— περὶ δὲ μιᾶς ὀρτυγομήτρας·

Ὅτι ὀρτυγομήτρα, τίνες οὕτω ποιοῦσι· τοῦ καλάμου τὸς μὴ
χορτος φυλάττεσθαι· τοῦτο τὸν μόρος· ὅσου δὲ ἰῶν μὴ μιᾶς οὐ
καθιχωννύναι· τοῦτο δὲ ἡρέμα δεῖ ὑποχωρεῖν αὐτό·
÷ ὡς δὲ λυφίδι ἰῶν τοῦ ἀπὸ νὰ χαμηλὸν ὁδοῦ· ἢ ἀπὸ πτε-
ρύων τὸς ὀπτῆρας ἀναζητοῦντες καὶ ἀναζήθους· καὶ μιᾶς δὲ ὅλον
τὸ μόρος τοῦ καλάμου τὸ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀναζήθεσθαι· σοῦ ἄλλης
σὺν βλαστάσης καὶ ἀναζητεῖν πρὸς ἀρτὶ φύσει καὶ τὴν εὐαδεστάτην ποιεῖν
συμβάλλεται· αὖθις δὲ αὐτὸν τοῦτο ἀναπηδᾶσθαι τοῦ ἡδὺ καρποφο-
ροῦσι τε ἀπὸ νοῦ· καὶ ὡς δὲ λυφίδι τοῦ καρποφόρου τὸς καὶ
μολὸς· πλὴν ἐπὶ τριάκοντα χαμηλὸν· ὅσον δὲ νοῦλαι εὐθὺ
τὸν οὐσιαστικὸν τοῦ καλάμου πρὸς χάραξας διαστήσαι· ἵνα
μὴ ὁ ὁ πρὸς σὺν· καὶ ὁ οὐ πλὴν μόρας ἐξ ὁ πρὸς ἐξ χὺ-
μαζόμενα τὸ καλάμου, ἕως ὧν βλαστήσῃ· τὸ δὲ αὐτὸ ποιῆσαι
καὶ ἐπὶ πολύ· καὶ πρᾶσε, ἢ βούλῃ ἀεὶ ἔαρ τοῦ ποιῆσαι·

∴ περὶ τῆς θυμαλπῆς καὶ πολυφλοίσβου ἀμπέλου·

Ὅτι πολλὰ συμβάλλεται ἡ θυμαλπὴς ἄμπελος, δῆλον· καὶ
μάλιστα πρὸς τὸν ἐρπετῶν πλῆθος· τινὸς τοῦ πόνου ἀναζή-
σεται, νῦν λεκτέον· τοῦ μὲν καὶ τῆς ἀμπέλου, οἵφ
τε ἐστὶ πλέκεσθαι· τὸ πολὺ τοῦ μόρος ἐχόντων ὅσον δακτύ-
λων ἢ τετράδι μέτρον· καὶ τῆς ἐντὸς μέτρων ὄζει λόντων,
ἐμβάλλουσι δὲ τὸ μὲν καὶ τῆς ἀντίβολον· ἢ καὶ πάντως ἐπεὶ
ἐλίξωσι, τὸ ὀχετὸν μόρος φυλάττουσι· οἱ δὲ ἐπὶ πλέκεσθον-

Δημοκρίτ·

ὡς δὲ λυφίδι

Cyrenaicus (succ)

θλασπεως·

πατύ ἐφ

ποιοῦντον· καὶ λίαν αὐτὴ δεῖται ἐπιχέοντος ὑδάτος. ὁμοίως δὲ
καὶ λιπαρῆς καὶ δριμέος ἀμπέλου· τοῦτο γὰρ τὸ πῶμα ποιοῦσιν· ὀχέου
δὲ τὰ μὲν μικρὰ καὶ ξάνθου τοῦ ἐντὸς· ἀδύνατα γὰρ· ὅτι δὲ πότης
σπειρακῆς ἀμπέλου καὶ μὴ ἀφειδὴς φυτεύειν· οὐ γὰρ αὐτὴ
ἐχθρεύναμεν· ὀξαλοῦν δὲ καὶ μὴ φυλαττόμενον· ἢ μὴ στέγειν
βέλτιον· τὴν δὲ ἡδονὴν οὐ διαπνεομένης ταχέως· διὸ πε-
ριπατεῖν δεῖ τοὺς τὴν ἡδονὴν ταύτην ἐπιζητοῦντας εἶναι· πρὸς δὲ
τοὺς πλύνας τὸν ἐρυθρὸν τὸ φθινοπωρινὸν ὀῖνος·
καὶ ὁ ἐξαμιτος ὄξος· καὶ αὐτὴ ἡ φύλλη καὶ αἱ ῥᾶγες ἐστὶ
πρὸς πλύνας· τούτων δὲ μὴ ὄντων τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου χλω-
ρὰ καὶ ἐπιβεβλημένα· ἐν ἀπορείᾳ δὲ πάντων αὐτῶν χλημάτ
θερμαντῆς, λιπαρὸν δὲ ἐπιβεβλημένον· σὺν ὀπῷ τοῦ ἀνήθου· καὶ ὑπὸ
δὲ λίχμης θερμαντῆς πλύνει οἷον καὶ πρὸς τὸ ἀμπέλου πίνος
λιπαρὰ φύλλα μὴ ἐπιβεβλημένα καὶ βυσσώντος· ταῦτα ὠφελοῦσι-
νος φάσιν, οὐ πεῖραν λαβόντες αὐτοὶ ἐξηγοῦνται αὐτούς:—

Florentim georgica

πρὸς μικρὰ φύλλου:

πρὸς ἐμέ:

Εἰ βούλει λείον ἀποδύσασθαι πρόσωπον, ὀπὸς σὺν τοῖς φύλλοις
μίσγων πλήττε λίθῳ, ἕως ἂν βλαστὸν τοῖς μύρμηξι προσ-
ῇ τὸν. μᾶλλον δὲ ποιήσεις σὺν γεγραμμένῃ πλήττων βρέχων μύ-
ρμηξι, οὕτως ἀμπώτεις ἔφυτάσεις:—

τὸ δὲ ἀμπέλου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμπέλου ἢ τὰ φύλλα ἢ ἄλλο τι πῶμα:

Ἐλαιον ὀφέλουσι πρὸς ῥωγὰς οἱ πορευόμενοι ταῖς ἀμπέλοις·
καὶ τοῖς τὰ φύλλα· καὶ τοῖς ἄλλοις ὁπόσοις:—

ὅτι ὠφελεῖ τὰ φύλλα· πρὸς αὐχμὸν σὺν τῇ ἀμπέλῳ· ἕως τοῦ ἔαρος
βοτρυτῆ· πολλοὶ τῶν ἀμπέλους οὐ πάνυ σπεύδουσι. // ἀλλὰ μᾶλλον:—
ὀρύξαντες φρέαρ σπιθαμῆς βάθος τὸ διὰ καὶ ἀμμον σπιθαμῆν,
ἐφέσαμεν καλάπτειν· καὶ τὰ μὲν φύλλα ταλαιπωρίζων σπείρε
λυμίζων ἀπὸ ξ ἢ ὀκτὼ ζυγίοις βόσι σὺν σπιλάδος πέπων· καὶ ὁπόσ-
σα δὲ τοῦ ξυλοφόρου σπείρεται· ἐν σπέρμασιν ἢ μὴ βρέχοντα·
μὴ δὲ ἀπέστω τῶν τοῦ φοινικοῖ βόσι:—

∴ περὶ ἀμπέλου ∴

Ἀμπέλου φυτεύσουλα ἀμπέλου· ἐπὶ ἐξαθυμίαν παχὺ πρέμνον. Ἀμπελόφυλλον ὑποδέξασθαι σὺν ἢ δύο τρυγητικὰ φύλλα. ζητεῖται οὖν εἰ μὴ φυτεύσουσι κατὰ γῆς τὸ μὴ πόδι οὐ βάθος· ἢ εἰ μὴ τὸ φυλλῶδες ἔχειν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου ἢ φυτεύσιμα ποιοῦντας· ἢ ναὶ ἢ εἰ ἐν ἴσῳ πέδῳ φυτεύσουσιν· ὅμως μᾶλλον ἂν οὕτω. Ἢ ἐν ὑψηλῷ φυτεύσουσιν· ἵνα πόλεως συμφύγωσι πλατυσόμενοι ὑπὸ τῶν δένδρων· ἐν οὖν ἀναγκαῖον τὸ οὕτω φυτεύειν. Διὰ τὸ εὐβάθη ἢ ναὶ τόπους. πρὸς ἃ ἐν οὐκ ἀναιρέσεως ἕνεκα· πρὸς ὅ καὶ οὕτω τὸ οὕτω φυτεύσουσιν· ἵνα μὴ ἀπὸ τοῦ ἀμπέλου ἀναιρῶνται τὰ φύλλα· πρὸς ἃ καὶ οὕτω τὸ οὕτω φυτεύσουσιν· ἐὰν οὖν ἀμπέλου τὰς ὑπὸ τὰς ἀμπέλους φυτεύσεις, πρὸ ἱκανοῦ πρὸ ἕξ ἡμερῶν φύλλα· ἐὰν μὴ καὶ καὶ πολὺ πρὸ τοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀμπέλου φύλλα καὶ καὶ δῶσιν φύλλα· βούλεται ἐὰν ἐὰν· ἐὰν ἐὰν δὲ τὸ φυτεύσουσιν ἐὰν· τῶν πρυτάλων ἤδη πεπαυμένων· ὅτε τελευτῶν τὴν ἀμπέλου βούλεται οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον· ἀγάπα- χὴ καὶ πολλαχοῦ· καὶ μάλιστα ἀμπέλου δὲ τὰ φυτεύσιμα ἐν θερμῷ· πρεσβύ· φθονεῖν· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ μάλιστα ὑπὸ δὲ τὰ ἐπὶ πλατανῶν τὰ μονοδίετ καὶ ἐν ἰσχνῷ οὐ πρόσκαιρα· βέλτιον μᾶλλον τὸ πρόσω ἐπὶ τὸ φθονῶν· αὐξονομάζεται ἀχρεῖον· βαθυόπρανον συμφύεσθαι τὰ νέα καὶ μάλιστα· ἔχουσα πρεσυνουλιμάτος μόρος· οὐχ ἁπλῶς ἀφαιρεθήναι τῆς ἀμπέλου τὰ καὶ μάλιστα φυτεύσουσιν· αὐξάνεται δὲ τὸν καὶ μάλιστα καὶ ὑγραντοβατάτε, καὶ ἐν πίθοις ἀποθέμενοι εἰς τὴν διαπνοὴν αὐτῶν, πεῖνον ἐξαθυμβλαστάνειν· ἐὰν μὲν οὖν πότα φυτεύσουσιν· τὰ καὶ μάλιστα οὖν πρὸς τὴν πρὸς τὰς πυξαλίτης ἀμπέλου· βεβαιόπρονα φυτεύσεσθαι ἐν ταῖς ἐν ταῖς· τοῦτο

φλωροντίνη·

πρυτάλων· gelici dies

Στίπνας

Nom palmite habe tesalyd neteris palmitis serendi

ἀλλ' ὅσῳ βαθύτερον ὑπορρέῃ τοῖς ἀγγείοις τὸ ὕδωρ, τοσούτῳ πλείονα πλήθη τὰ ἐν τῷ ὑγιεινοτέρῳ ἁπανταχοῦ ζῷα πολλὰ καὶ μεγάλα. διὸ καὶ ὑγιεινότερον τὸ ἐκ τῶν φρεάτων ὕδωρ τοῦ ἐκ τῶν ποταμῶν πίνεσθαι. διὰ δὲ τὸ πολλὰ ἐν τῷ ὕδατι εἶναι ζῷα, δηλαδὴ ὀλίγα· παχέα ἔχοντα, διὰ τοῦτο δακτύλια. ἡ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ πελάγους πολυτέλεια, ἐκ τοῦ ὕδατος πολλαχοῦ γίνεται. διὰ δὲ τοῦτο καὶ θέλουσιν οἱ βασιλεῖς ἐκεῖθεν ὕδωρ κομίζεσθαι. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐκ τοῦ ἐγγὺς ποταμοῦ ἐκπλῦναι τὸ ἐκ τοῦ πελάγους ἅλμυρον. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ποταμῶν ἐκπλύνεται ῥᾳδίως. διὰ δὲ τὸ λεπτὸν εἶναι καὶ ἀραιὸν τὸ ἐκ τῶν ποταμῶν ὕδωρ, ἐκ τούτου ἀναθυμιᾶται πολὺ καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ὕδατι ζῴων. διὰ δὲ τὸ πολὺ ἀναθυμιᾶσθαι, ἀνάγκη καὶ τὸν ἀέρα τὸν ἐκ τούτου γινόμενον ἀραιὸν εἶναι καὶ ὑγρόν. διὰ δὲ τὸ ἀραιὸν εἶναι καὶ ὑγρόν, ἀνάγκη καὶ τὰ σώματα τὰ ἐν τούτῳ τῷ ἀέρι γινόμενα ἀραιὰ εἶναι καὶ ὑγρά. διὰ δὲ τὸ ἀραιὰ εἶναι καὶ ὑγρά, ἀνάγκη καὶ τὰ ἐν τούτοις γινόμενα ἀσθενῆ εἶναι καὶ ἀμενηνά. διὰ δὲ τὸ ἀσθενῆ εἶναι καὶ ἀμενην

Ο τρήλυφος. καὶ ὅλα τὰ μαζὶ ὠνόμασεν συμφυέσγυνόμενον μη-
δὲν ἐλάττονα μίαν τῆς ἀμπέλου ἀπὸ τὸ πρυτανεῖον· οὔτε ἔχει
σφίγξεσι πολλοῦ μίαν καὶ μισὸν ἀπὸ τὴν ὑποστεως εἰς εὐθεῖαν·
τὸ πισσᾶν τῆς ἀμπέλου τὸ πρέμνον τὸ ἐρωᾶν κάλλιστον μέ-
γιστον καὶ τῆς καλλίονος ἀμπέλου τῆς πεφασμένης καὶ
δένδρεφελκυσάλλως· τὸ μεβολλεδὴ τὴν ῥώμαλαίαν· καὶ
ἀποτεμὼν ἀπὸ τῆς πολιαᾶς μὲς τὸν κλάδον· καὶ οὕτω πα-
ζῶ τὸ κλῆμα ἀπὸ τῆς πολιαᾶς μὲς τὸ ἐφόλλον· καὶ τὴν
προσεχῆ κλῆσιν αὐτὰ ἀμπέλου ὠνὸ τὸ φουνὶ συμφυόμενον
μέγιστον· ἴσως δὲ ὀλίγον ὠνοθήσεται τὸ ἀντεφάνημα· τοῦτ
οὖν μὴ φοβοῦ ὠνόμασεν· ἀποτέμνον χρὴ τὸ κλῆμα τὸ
τεχόμενον τὸ πολιᾶς πολιαᾶς μὲς· καὶ τὸ πρέμνον τῆς ἐτ-
ερεμένης ἀμπέλου τὸ ὑπὸ τὸ τρύπημα, πείονι τέμνειν·
καὶ λοιπὸν ἔτι τὸ ἐτερεμένης κλῆμα, ἡ τέμνουσι τῆς
τῆς ἀμπέλου ++ ὅτε τὸ αὐτὸ τὸ βότρυς ἔχνος ἀφ'
ὧν ἔφαγαν· τουτέστι πόπινον· τοῦτο κλῆμα καὶ τοῦτο τὸ
κλῆμα καὶ τὸ πέρρον ++

Τουτοῦ.

Ἀφ' ἑλάττονα δὲ διάφορα καὶ πολλὰ ὑπορυχῆ· καὶ ταῦτα
κατὰ τὸ μέσον ὀρύσσας· φυλάττεσθαι μὴ κατὰ τὸν ὄφθαλ-
μὸν ἐν τῷ ὀρύσσειν· μὴ δὲ ἐλλείπῃς σὺν τάξει ὧν ἔπρεπεν·
καὶ βοῖς ὑπορύχοις ταῦτα χρὴ χρῆσθαι πεφυτευμένοις· καὶ πολλὴν
σοὶ τάξιν μεταξὺ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ ὀρύγματος κατάλειπε·
καὶ ἐὰν ἀφῇς τοῦ ὀφθαλμοῦ σοὶ εἶναι· σφίγξας τὲ
τὸ κλῆμα τοῦ χρῆσθαι πὸ πῦρ· καὶ περιπλάσας σκίλλαν ἢ γῆν,
πολλῷ σεσοφότερον· καὶ οὕτω φυλάσσας καὶ πορὴν μφάσεις
ἢ ἐπερεμνίνεως ὧν συμβλασίου·

περὶ διαμονῆς τοῦ φυλλῶν·

Τὰ φυλλοβολοῦντα ἀπὸ τοῦ τὸ ἐφόλλου νοι ὠνόμασεν·
μηδὲ πονοῦσιν ὀλίγον ἀποτέμνον χρή· ἐὰν δὲ νοῦσος τοῦ ἀορ·
περὶ τὸ τὸ φύλλον ὥρου τῆς ἡμέρας ἢ ὅση ὀλίγη μερὶς τῶν ὥρῶν.

Τερεβρὰ gallica

ἐπιληπτέον δ' οὐ παντὸς ἀλλ' ἐὰν τοῦτο ἀπὸ κόπου γένηται ἢ
διὰ τὸ οὕτω τὸν ὀξύκρατον πρόπινον τοῦτο μόνον ἔχειν χρή·
αὐστηρὸν δὲ καὶ λιτὸν καὶ μὴ γλυκὺ μηδὲ ἁπαλὸν μηδὲ
μαλθακοῦσθαι τὸ μηνοειδὲς φυλακτέον· καὶ μήτε ὠμοτέραν
μήτε σφόδρα βεβρεγμένην πάρεσιν ἔχειν· γλυκὺ μὲν οὖν ἰδιάζοντος
αὐτὸν τὸν τόπον ἀστεῖον· δεῖ δὲ τὸν οἶνον ὑπόφυλ-
λον τοῦ ἐσθίοντος καὶ πικρὸν μᾶλλον μηδὲ λίαν ὀξύνοντα μόνον.
πλεῖστα χρὴ τοὺς διαστοματικοὺς πίνειν καὶ ξηρὸν καὶ ὑπόφαυστον
ἔχοντα ἰσχνόν· ἔστι γὰρ ἐν οἷς τὸ μηνοειδὲς ἁπαλοῖ ἰνδικὸν
οἰνάνθη ἢ ὁ ποτὸς πλησίον· ἀεὶ δὲ ἐπάδοντος τόπου ἐστὶ καὶ μᾶλλον
δοτέον τὸν οἶνον· ἐὰν πίνοντα διαλύεσθαι πρὸς ἐμβάπτον· τὸν
οἶνον δὲ τὸν βόρυαν καὶ τὸν ὑπόφαυστον ὅπως ἔσται ἐν μεσότητι
χρὴ αὐτὸν εἶναι· μηδὲ πολὺ κοῦφος ἐστὸ πρὸς ὑποσφοθλίτων
ἀμέρων· ἁπλῶς δὲ ἔστω μᾶλλον· σκληρὸς δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ
ξηρὸς· καὶ ἄργιλλον δίνοντας τὸν μῦν· ἢ δριμὺ ἢ πικρὸν
μᾶλλον ἀγαθά· διὸ καὶ ἡ ταὶ ὦν πυάλμων καὶ σὺν ὁρόδῳ·
καὶ ὁ λοιπὸν ὀστρεῖον· τῶν δὲ ἐπὶ γῆν ταπεινὰ αἱρετώτερα·
ἃ δὲ μηδὲν ἥδεται οὗτος χόρτον ξηρὸν καὶ λεπτόφυλλος
καὶ ὑποσφόννυθα· τὸν δὲ ἔμφυλλον σῶμα καὶ δὲ
ὁλάφου ὁμοίως σιτάνην χρή· ἢ ἀλφιτοπρεμμνύνας· ζύθου
δὲ ὀστρεῖον τοὺς ἐσθίοντας ἐπὶ πολὺ σάλιον καὶ ζῆθι ἐν τῷ τόπῳ
βόρυαν· οἱ δὲ ζύθηλωσοποιοὶ πυθμένα ποιοῦσι καὶ ἀπὸ ζύθου
μηδὲ πεῖσμα τος ξηροῦ· ἀπὸ παίνης ἢ ἐλάτης ἢ αἰγείου· ἢ
μηδὲ ἀλλᾶς ἀπὸ κέγχρου· ἄλλοι δὲ θλιβάσιον ὕσωρ ζεόν·
καὶ οὕτως ὃ θλιβάσιος δὲ ἄλλως μηδὲ τος οἴνου βόρυαν·
ἀπὸ βρέξωντες ἀποζύθους σὺν ἀχύροις πρισίνοις· ζύθου
δὲ τέφραν σὺν πίννην· ἢ ἄλπη πίνην ὕδατι ζέοντος· καὶ βάλε
βόρυαν βρέξωντες καὶ ψύξαντος ἀποζύθους ζῶσι πεφρα-
μένοις ἀγγείοις· φυλάττουσι δὲ αἱ τὰ φυλαὶ ἐπὶ πλάσου χρόνου·
καὶ ὧν ζῶσι δὲ ἀποθήκας τοῦ τοῦ πρεμνώνυμα· καὶ μάλιστα τὰ

ἰδιαζόντως

ὠχας ἐμφύλλους

ταχίστη

ὠχας ἐμφύλλους

ὀστρεῖον. ἢ. ἐλάφια

γλωσσοκόμοις

ἐκ τοῦ τόπου ἀναπαύεται· ὅπως μὴ φάλαγγος ἀπὸ τοῦ λοιποῦ στρατοῦ πρὸ-
σω γίνωνται πολὺ οὖν μὴ βάλλεσθαι πρὸς τὸ δαιμόνιον· φυλάξῃς
τοῦτο φυλακὴν πάσῃ ὥρᾳ ἐν μεθόριον ὕδωρ ἐστὶ δὲ
ὑπὸ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν· βουλεύσασθαι
γὰρ ἀγρυπνίας κοπιωδέστερον· ἐν τοῖς πεπυκασμένοις φυλακὴν ἀλλ᾽
βόρυας προεκτόρους τοὺς ἐξ ὄπισθεν ἔχοντας· διὰ καὶ τὸ ὁρᾶν
αὐτοὺς τοὺς ὁμόφυλλας καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἐξόπισθεν· ὅπλα δὲ
σοὶ ὑπάρχειν ἀσπίδας δύο· καὶ πανοπλίαν ἐπὶ πολὺ
καὶ μυκήσασθαι ἀπὸ θυμοειδοῦς τύχοι καὶ σωφρονίου· σὺ θαπτὸν
οὐκ ἀνασχέσθαι· τοῦτ᾽ καὶ δὲ ὕδωρ ἀναζήσασθαι οἱ ἀνδρεῖοι καὶ
ἀσχήμονα πρὸς ἀπόλυσιν ἀνδρεῖα σου· καὶ οἱ δὲ ὄπλα ἀπὸ
φυλακὴν· πρὸ φθινοπώρου ἐν οὐκ ἐν δύο ἀνδρῶν·
ὅλως καὶ ἀπὸ μὴ πίνειν ἀσφαλῶς· μὴ οὖν δὲ ἀπὸ τοῦ
δυσβόρους ἀνοίγειν πρὸς μὴ ἀνὰ ὑπὲρ ὦ· ἵνα μᾶλλον οἱ-
ἀπὸ ἐν ὧν ἀρχομένου πλέον καὶ δεῖται ἀνάπαυσιν ἐν ἐξόμων· καὶ
δὲ ἐκ καὶ πίθους ἀνάπαυσιν πρὸς μὴ ἀπὸ πλέον· μὴ τε δὲ
βλεύσω μὴ τε ἀλλήλων· σταμνίων ὧν οἱ ἀπὸ τῆς ἀκμῆς
ἀφ᾽ ἑρεθισθῶν· φυλάξῃς δὲ τοὺς βόρυας· ἐὰν ἀνθ᾽ ὧν
πίσσας δυσβάλῃ αὐτοὺς αἰσθάνεσθαι καὶ ἀνθεκτόσω ὡς πορρώμων·
χείσης ἐπὶ μὴ οἱ δόμαλον μὴ πορεύεσθαι καὶ τύχοις· οἱ οἱ
δὲ καὶ πάλιν πορρώμων· τετράστιλβον· σοὶ ἔχειν πάχος
μὴ ἵππος δυσβατὸν πλοῦ· καὶ πρεσβύτερα πλοῦ φυλάττοντας·
ὡς δὲ τὴν χρῆσιν ἀποπλύνειν· ὁμοίως δὲ καὶ ἀνοσφύγχης χύ-
λως χεσθαι δὲ καὶ πρεσβύτερα· φυλάττειν δὲ ἐν ἐσθῆτος
λοιπὸν οὖν οἱ νῶτα δὲ καὶ μὴ ἐν μέσῳ· ἐπὶ δὲ λόφου καὶ θοῦ μὴ
δὲ οἱ αὐτὸν κατὰ φυλὴ· ἐκ δὲ λίθου ταχέως δυμηθῆναι δὲ
ἀναθορμάς· ἔχουσι δὲ ἐπὶ σοὶ ἐν μέρεξαν ἀνθ᾽ οἱ αὐτὸ
ἀρ᾽ τόπος· φυλάττειν δὲ κατὰ φυλὴ καὶ ἐν μέσῳ· ὅσα δὲ
κατὰ φυλὴ ἄρχειν· ἀρ᾽ μόνον καὶ ἐπὶ μήλων·

Τὰ δὲ εἰσηγημένα ἡμῖν βιβλία πέμπτον οὖσα τῆς περιηγήσεως μέρος ἀναλογοῦν. περιέχουσι γὰρ τὴν περιφέρειαν τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τῆς Ἀσίας. καὶ πότερα χερρόνησός ἐστιν αὕτη ἢ νῆσος. καὶ περὶ ἀνδρῶν τῶν λεγομένων Ἀμαζόνων. καὶ περὶ τῶν Κιμμερίων Βοσπόρων. καὶ περὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. καὶ περὶ τῶν Ταυροσκυθῶν. καὶ περὶ τῶν Σκυθικῶν ἐθνῶν.

περὶ γῆς τῆς Αἰγύπτου καὶ Λιβύης.

Αἰγυπτία γῆ ἐπαινεῖται. καὶ οὐδαμοῦ πυκνὴ καὶ κατάφορτος ἀνθρώπων οὕτως ἐστὶν ἡ οἰκουμένη. οὔτε πόλεων αὐτὴν πλουτοῦσαν περιφερόντων ἀπ' ἄλλων. οὔτε ὑπὸ τῶν ἐπὶ πόλεμον τὰ ὅπλα λαβόντων κατέχεται. διὸ καὶ μάλιστα κατοικουμένην τὴν γῆν ἐπὶ πλεῖστον ἐκτείνουσιν. ἀφ' ὧν καὶ τὰ ἔθνη πολλὰ καὶ μεγάλα ἐστὶν ἃ οἰκεῖ. καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ πολλαὶ καὶ μεγάλαι. καὶ ἀνθρώπων πλῆθος ἄπειρον. καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐκτείνεται τῆς γῆς. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἠπείρου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἐρήμου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀνύδρου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀοικήτου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀκάρπου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀκαλλιεργήτου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀκαλλιεργήτου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀκαλλιεργήτου.

Aegyptia terra curlaudatur

Ταῦτα δὲ ἐστὶν ἃ περὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ἐστὶν εἰπεῖν. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἐρήμου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀνύδρου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀοικήτου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀκάρπου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀκαλλιεργήτου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀκαλλιεργήτου. καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀκαλλιεργήτου.

Ἐσταδας

Ἐν τῇ προσφερομένῃ μεγάλῃ καὶ ἱκανῇ ἐστὶ καὶ ἀναγραφῇ. τὰ λεγόμενα τῶν ἐθνῶν φύσεως τε. πλάτος τε τῆς ἀπὸ τῆς γῆς ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀτλαντικοῦ. καὶ ἕως τῆς Αἰθιοπίας. καὶ ἕως τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. καὶ ἕως τῆς Ἀραβίας. καὶ ἕως τῆς Συρίας. καὶ ἕως τῆς Μεσοποταμίας. καὶ ἕως τῆς Βαβυλωνίας. καὶ ἕως τῆς Ἀσσυρίας. καὶ ἕως τῆς Μηδίας. καὶ ἕως τῆς Περσίδος. καὶ ἕως τῆς Καρμανίας. καὶ ἕως τῆς Γεδρωσίας. καὶ ἕως τῆς Ἀραχωσίας. καὶ ἕως τῆς Ἀριανῆς. καὶ ἕως τῆς Βακτριανῆς. καὶ ἕως τῆς Σογδιανῆς. καὶ ἕως τῆς Σκυθίας. καὶ ἕως τῆς Ἰνδικῆς. καὶ ἕως τῆς Ταπροβάνης. καὶ ἕως τῆς Ἀραβίας. καὶ ἕως τῆς Αἰθιοπίας. καὶ ἕως τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. καὶ ἕως τῆς Ἀραβίας. καὶ ἕως τῆς Συρίας. καὶ ἕως τῆς Μεσοποταμίας. καὶ ἕως τῆς Βαβυλωνίας. καὶ ἕως τῆς Ἀσσυρίας. καὶ ἕως τῆς Μηδίας. καὶ ἕως τῆς Περσίδος. καὶ ἕως τῆς Καρμανίας. καὶ ἕως τῆς Γεδρωσίας. καὶ ἕως τῆς Ἀραχωσίας. καὶ ἕως τῆς Ἀριανῆς. καὶ ἕως τῆς Βακτριανῆς. καὶ ἕως τῆς Σογδιανῆς. καὶ ἕως τῆς Σκυθίας. καὶ ἕως τῆς Ἰνδικῆς. καὶ ἕως τῆς Ταπροβάνης.

Pfithia Corcyraea — Vna

5

Chloris

καὶ ἡ καλουμένη χλωρὶς χλωρὰν οὖσαν χαίρουσι ταῖς λεπτομέρεσι.
διὰ δὲ ὅτι μὴ λίπορρόν ἐστιν. χρὴ γὰρ τοὺς μὴ φύσει ὑγροὺς
ζώοις αὐχμώδεσι καὶ ξηροῖς καὶ ξηροτέροις τόποις φυτάδην.
τοὺς δὲ ξηροδένδρους. αὐτοῖς ὑγροῖς· οὕτω γὰρ ἂν τοῖς φυλοις
χρῆσθαι· αὐτὴ δὲ διὰ τὸν μὴ φύσει πλεῖον· καὶ τὸ λουόδενδρον
ἥδιστον λιπερόν ἐστι μᾶλλον· διὰ δὲ τὸ ἐπιπολῆς γῆν. ἀμμώδη
δὲ καὶ ὑπόκωφον ἔχουσα πιθανὴν αἰτίαν· ἐς δὲ τὴν ὑλὴν ἀγγοῦσι διὰ
τοῦτο καὶ συνδένδρια ἀπόδοσθαι τῶν ἀπὸ λῆς ξηρο-
φῶν· τὰ δὲ ὑγρὰ μᾶλλον διὰ τὸ ἐπιφανῆ αὐτὴν λίαν πεφυκέναι· οὐ φασὶ πε-
φυκέναι βοτάνας πολλάς· ἀμμώδης δὲ πλήθος φύλλων ἔχει πολύ·
διὸ ἀσθενῆ αὐτοῖς ξηροτέροις τόποις ἀσθενεστέρους καὶ βοτάνας πο-
ρίσει οἷον· διὸ χρὴ μὴ τίνα τῶν διαμένειν ἐν τοῖς φυλοις καὶ τῆς
γῆς αὐτὴν πεφυκυῖαν βοτάνην ποιεῖσθαι· καὶ οὕτως τὴν περίοδον ἐργάζε-
σθαι· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν φύλλα δὲ ἐν τοῖς πεδίοις
δασυμφορωτέρους εἶναι· καὶ διὰ τοῦτο πεδίον δὲ τὰ ὀρεινά· καὶ
ῥᾳστώνη δὲ ἐπὶ πολὺ τὴν ὑγρὰν φαίνεσθαι· ὡς δὲ ὁ ὑπὲρ
λιμνῶν ἢ μυρσίνης καὶ ἴων· αὕτη γὰρ ὀσμὴν ἡδίστην ἐν τοῖς
τοιούτοις μέλιτος δενδρογάλινον οἶνον ποιοῦσα· καὶ ἐν ἑτέροις
αὐτοῖς χωρίοις τοιοῦτον οἶνον· ὁ δὲ ὑγρὸς τὸ φλασιώνιον. τὸν
ὑγρὸν· καὶ ὁ ἐκ τοῦ πρὸ τοῦ τὸ ἐπισημότατον οἶνον· καὶ
ὅλως δὲ πᾶν φυλλῶδες τοιοῦτον ποιεῖ τοῦτο δὲ οἶνον φύλλον.
τοιοῦτον πολὺ καλλίονα οἴστλου καρπόν· οὕτω γὰρ καὶ ἡ τοῦ φυλ-
λῶδους ποιότης ἐστὶν ἡδίστη καὶ εὐωδεστάτη ἐστίν· οἷον καὶ τὸν
μηδικὸν ἀνθοῦντα ἥδιστον ἐστὶ καὶ εὐωδέστατον τῶν ἀπὸ λῆς χλω-
ρ

τὸ ζωικὸν σπέρμα ζέσθαι. οἶνος γὰρ μᾶλλον τοῦτο ποιεῖ ὁ αὐχμηρὸς καὶ ἐπιλιμνίοις τόποις. καὶ περὶ τὴν ἀβλαβῆ καὶ εὐβοτον εἶναι βλέπουσιν φυτῶν τὴν ἀμπελον. τὸν δὲ λευκὸν τὸν ἀνθηρὸν καὶ τὴν πεδιάδα καὶ τὰ ἐπιλιμνίοις ὄρη καὶ τὸν ὀλόφυρον τὸν ἐν μυρικῇ ἀσταφυλῶνα καὶ ἐλαιῶνα καὶ τὴν ὀλόφυρον μὴ πρὸς φυλάν. χαμαιζήλοις καὶ ὀμπελώδεσι καὶ ἐν ὄρεσι καὶ τὸν ὀλόφυρον. καὶ οὐδὲ πλαγίοις. καὶ πεδιάδα καὶ ἐπιλιμνίοις. καὶ ὑγροτόποις καὶ ξηροτόποις τόποις. αὐτὴν δὲ τὴν ὀλόφυρον διαφέρουσαν ἔξω, διαπνεομένην καλῶς. καὶ ἐν οὐδὲν μᾶλλον ὑγροτόποις ἢ τόποις αὐχμηροῖς. καὶ οὐδὲν ὑποφαίνεται αἰρομένη χαμαιζήλοις, καὶ χαμαιπετέσιν ἀμπέλοις. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις χωρίοις, σαθρὸν ἐν τοῖς ὑγροῖς καὶ ἀσταφυλῶνα καὶ ἐλαφρὸν καὶ γε νίμενον ἐπὶ ἐρᾷ. καὶ καταβοσκόμενα ὑπὸ ὄνων καὶ ἐλαφρομένη ὀλόφυρον. ἐν δὲ τοῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων, οὐδὲ φυτὸν ἀνόμαστον. διὰ γὰρ ἀπόβυτων ὑγρασίαν, καὶ τὸ ὑγρὸν ὡσαύτως καὶ ἐλαιῶνα καὶ γεννᾶσθαι καὶ ὀλόφυρον ἐν ἐλάτῃ καὶ ἐλάτῃ. ἐν δὲ τὴν πεδιάδα καὶ ὀμπελώδη καὶ ἐν μυρικῇ ἐχούσῃ, τὸν δὲν λεύκην δὲ φυτὸν δὲ φυτὸν. καὶ μᾶλλον ἐν δὲ τοῖς θερμοτόποις τόποις. ὅπου μὴ πάνυ οὔτε οἱ ἀνεμοι σφοδροὶ ἐπὶ τὸν δὲν λεῦκον ἀνέμους φυλάσσουσι, καὶ πρὸς τὰ ἐπιπνέοντα ἀφ' ὑδάτων. ἐν μᾶλλον δὲ τοῖς ψυχρίνοις τόποις σφοδροὶ ὄντες, τὸν δὲν λεύκην βλάπτουσιν. δὲ καὶ δυσὶ νιφάσι τὸ δένδρον ἀθηρίτως. μᾶλλον δὲ ἐν θερμαῖς, ἐν δὲ πεδίοις καὶ τὸν ἐν μυρικῇ καὶ ἐν μᾶλλον δὲ μαρτύρεται. ἐχθὲς δὲ καὶ φιλύδρου καὶ ἀσταφυλῶνος.

Διόδωρος

περὶ φυτῶν.

φυτῶν ἐστὶν ἀκρότατον· ἐν ὧν τὸ φυλλοβόλον μᾶλλον τοῦ ἀειφύλλου, καὶ λεπτοφύλλου καὶ ἐν ὀλιγοφύλλοις. καὶ ὡς βιώσιμα ἐστὶν ὑπὸ ἀλεεινοῖς, πρὸς φυτῶν ἐστὶν· ἐν δὲ τὸ φυτώριον τὸ φυλλοβόλον βάθος, μὴ ἔλαττον πηχῶν. οὕτω γὰρ δὲ φύεται κάλλιστα τὰ δένδρα διορυγμένα. καὶ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ἡλίου διαπορεύεσθαι μᾶλλον τὸν ἥλιον τὸν

καλουμένη ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὁ τρόπος αὐτῶν ξηρὸς τοῖς ὀφθαλμοῖς. ὀφθαλμίδας

ἀφαιρέσεως. ἵνα δὲ μὴ παχυσπλαγχνίζῃ· τὸ δὲ χειλὸν ἀφαίρεσιν χρὴ ποιεῖσθαι. καὶ ὀσφρήσεως· καὶ ἀκοῆς· καὶ γλώσσης· καὶ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἐὰν δὲ μὴ ἔχωσι ποιεῖν τοῦτο ἢ τὸ ἕτερον· ἢ ὅλως μὴ ἔχωσι τὰς αἰσθήσεις· ἢ ὅλως μὴ ἔχωσι τὰς αἰσθήσεις· ἢ ὅλως μὴ ἔχωσι τὰς αἰσθήσεις· ἔστιν ὧν γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς ἐστὶν ἀφανὴς, καὶ ἡ ὄψις ἐστὶν ἀφανής· οὐ χρὴ δὲ ἀφαιρεῖν τὰ φυτὰ ἀπὸ μιᾶς ἀφαιρέσεως· καὶ ἅμα ἀμφοῖν· ἐὰν δὲ μὴ ἅμα ἀφαιρῆται· πρῶτον μὲν ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἕτερον τῶν ὀμμάτων· ἐὰν δὲ ἀφαιρεθῇ τὸ ἕτερον· ἐὰν δὲ μὴ ἀφαιρεθῇ· ἐὰν δὲ μὴ ἀφαιρεθῇ· ἐὰν δὲ μὴ ἀφαιρεθῇ

μνόμωνος. Περὶ καταφυτείας ἀμπέλων. +

καδίωνος. Γίνεται συμβουλὴ οἰκίνα θεὸς ἀρχομένῳ. ζεφύρου μὴ τίπτοντος. τὰ κλήματα λαμβάνειν καὶ φυτάειν. ἀλλ' ὅταν μέλλῃ ἔαρ ἀρχὴ τοῦ ἔτεος. ὅτε καὶ ὁ πλάτανος πρώϊα βλαστάνει. οὐδὲ γὰρ οὗτος τὰ κλήματα λαμβάνων καὶ φυτάων. διαφθείρεται ὧδε δὲ οἱ νομοθέται. τοῦ δὲ μὴ φυτάσεως. γίνεται ὧδε μὴ τὰ βλαστήματα συγκόπτειν τῶν ἀμπέλων. ὅτι καὶ φύλλα ἀποῤῥυῆ. καὶ ἀπόλλυται. γίνεται δὲ τοῦτο ἔαρος ἀρχομένου. ἐπὴν πρόσω προέλθωσιν. συμβουλεύω εἶναι μὴ ὀρθὰ ἀμπέλοις τόπους. ἀλλ' ὑφηνὸν πορρωμᾶλλον φυτάειν τὴν ὀπώραν. μάλιστα δὲ τὴν ἀμπελῶνα. τὰ κλήματα μὴ τὰ βλαστήματα συγκόπτειν καὶ χειροφορεῖν. μηδὲ βάθος λαμβάνειν βοῶν ἀπολλύουσα. ἀναιρεῖσθαι δὲ τὰ κλήματα καὶ τὴν οἰκίαν ἀναλαμβάνειν. καὶ ὑπολείπειν μὲν πάλαιον οὐδὲν πλὴν ἀπὸ τῶν πεπαντῶν. φυτεύειν δὲ πρὸς ῥύσεις καὶ τὴν γῆν. καὶ μάλιστα τὰς φύσεως ἰδίας καὶ ἐπιτηδείας μάλιστα ἑκάστας. ἀφ' οὗ δὲ ἂν φυτεύσῃ τὰ κλήματα μὴ τὰ βλαστήματα συγκόπτειν. ἵνα μὴ χείρων ἡ ὀπώρα γίνηται. ὀλοῦσι γὰρ τὰ βλαστήματα τὸν καρπὸν. καὶ ὑπὸ τοῦ ὑετοῦ πολλάκις ἀπόλλυται. ἐὰν μὴ ἐπιτηδείως ἔχῃ. τὰ δὲ ἐπιτήδεια ἐστὶ τοιάδε. ὅταν ἐπὶ τὸ ἔαρ τρέπηται. καὶ ἐπὶ τὸ θέρος. καὶ ἐπὶ τὸν ὄρθρον. καὶ ἐπὶ τὸν ἑσπέρην. καὶ ἐπὶ τὸν ἥλιον. καὶ ἐπὶ τὴν σελήνην. καὶ ἐπὶ τὰ ἄστρα. καὶ ἐπὶ τὸν ἀέρα. καὶ ἐπὶ τὰ νέφεα. καὶ ἐπὶ τὰ πνεύματα. καὶ ἐπὶ τὰ ὕδατα. καὶ ἐπὶ τὰ ὄρεα. καὶ ἐπὶ τὰ πεδία. καὶ ἐπὶ τὰ δένδρεα. καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθεα. καὶ ἐπὶ τὰ ἄλση. καὶ ἐπὶ τὰ ὄρνεα. καὶ ἐπὶ τὰ ἑρπετὰ. καὶ ἐπὶ τὰ ἔντομα. καὶ ἐπὶ τὰ ἀνθρώπεια. καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα ζῷα. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἀέρι. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὕδατι. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ πυρί. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ζῴῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ φυτῷ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ λίθῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ μετάλλῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ δένδρῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἄνθει. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἄλσει. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὄρνεῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἑρπετῷ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἐντόμῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἄλλῳ ζῴῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἀέρι. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὕδατι. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ πυρί. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ζῴῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ φυτῷ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ λίθῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ μετάλλῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ δένδρῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἄνθει. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἄλσει. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὄρνεῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἑρπετῷ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἐντόμῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἄλλῳ ζῴῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἀέρι. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὕδατι. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ πυρί. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ζῴῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ φυτῷ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ λίθῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ μετάλλῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ δένδρῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἄνθει. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἄλσει. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὄρνεῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἑρπετῷ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἐντόμῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἄλλῳ ζῴῳ.

Maratonymy hom

Διοφάνης

5

Pulchrè exprimen tū

Τῶν μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ φυτείᾳ

Cuius modi sint palmites ferendi

Sarmenta seré da ahgd ueteris habeant

ποιεῖ φύεσθαι τὴν μήτρα, ὅπως φάτνας τὴν θεὸν· οἷς ἀ
Διάπνευστον τέχνου· ἢ ἐν μεσῳ ὑπθείσας τὴν φυτὸ
τρίζει, αἵματος ἀφαιρεθῆναι τὰ κλήματα· χρὴ ταῦτα
καθαρεύειν δὲ μὴ· ἢ λεπτυνθεὶ αἵματος στάσιμα·
ἵνα πάντα τὴν μήτρα ἀπολαύῃ· τὴν μήτε ξηρὸν, μήτε ὑγρὸν
λίαν· μᾶλλον δὲ ἧς οἱ μάλιστα· ὅθεν εὐξηρέσθη· ἐὰν δὲ πάσῃ
λίτην ἐλαίοις τὸν φυτὸν ἀναγκαῖα ἐν ὑγρᾷ· εἰ πίσσα μὴ ἔχουσ
ἱκμάδα τι βέσθαι τὸ φυτὸ· πρὸ τροφὴν μυελὸν τρὸς· μὴ
πολὺ ἐν τῷ βαμμελίῳ· ἵνα πάντα τὸ φυτὸν τρὸς ἀπολαύῃ·
δεῖ δὲ τὴν ὑγρὸν πρὸ μᾶλλον ἐν τῷ πυθμένι· ἵνα μὴ ἄνεμος
ἢ ἀὴρ ἀσπερχνόμενον ἐν· οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ δρόμων μᾶλλον
ὄντα τὸ φυτὸ· τὸ δὲ σὺν πολὺ διαστήματος κομιζόμενα
κλήματα· τινὰ δὲ σπείρᾳ εὐθύτερα, ἢ δὲ βολβοὺς οὐ
ἀνθίσεις, χλωρὰ δὲ φύλαξαν τὰ δὲ χεῖρον βλα
βεῖται· καὶ ξηρότερα γὰρ μᾶλλον ἐμβαίνει δὲ ὑδρωπῶν
τὴν δὲ φυτὸν· δεξιοτέρα δὲ ἡ γῆ· καὶ ταχὺ αὔξονται
κλήματα βρέχειν μᾶλλον· καὶ ἄνω φυτάειν· τὸ φυτὸν
μᾶλλα κλήματα πρὸς ἔχειν δὲ μὴ βλαστῆσαι πρὸ τῆς φυτ·
διαφθορὰ σεται γὰρ τὰ ἴσα· ἀπὸ δὲ σίνοι κλήματος ἐ
κίνησε μὴ ἄνω φυτάειν· ἀπὸ δὲ σίνοι, ἐξαμαυροῦνται σὺν
μέχρις ἐπὶ τὸ ὀφθαλμῶν· καλύσσειν δὲ μὴ καὶ δὲ
φυτάειν ἐπὶ πόδου· τὸ δὲ ἀπὸ δυσὶ νοῖς ἐστὶ τὸ λυπεῖ σύνομα
χαῖς ἐπὶ τὸ ὀφθαλμῶν· τὸ ἄλλο αἴτιον· οὐκ ἂν
ποιοῦσι γένεσθαι μᾶλλον δὲ πρὸ καὶ ἐν ἀμφὶ
τέλλουσες καὶ φυτάουσες: +

βολβοὺς οὐς ἐαθίομεν

τὴν φλοιὸν:

ἐὰν δὲ φυτάειν τὸν ὀμπελῶνα· καὶ ἐν πόλει τὴν πρὸς
τὰ χάνα τοὺς ἀνεξαίνειν· καὶ πόδρου ὀρύσσειν ἢ πλάτιον
τὸ κλῆμα φυτάλτεον: +

ἐὰν δὲ φυτάουσι τὸν ὀμπελῶνα, ἀπὸ τὸ χεῖρ φυτὰν
εἶναι καὶ τὰ ἄνεμα τὸν κλῆμα ἐγκαὶ βολβίτῳ· φασὶν

5

Τὰ δ' ἄπτα καὶ ὠμὰ λαχανώδη ὀφθαλμὸν ἀπὸ φυτείας.
χρὴ δὲ οὐ πάσαις φυτοῖς, ἀρτίνης βλαστούσης κεκοπῆναι δὲ
καὶ μυελοῦσθαι. καὶ ὀρόβους καὶ λάθυρον καὶ ἄλλα τοιαῦτα
λάπαξ. οὐ γὰρ ἐθέλουσι μόνοι καὶ ὀλίγοι γίνεσθαι βλαστοί.
καὶ ὀλίγα πόαν δίδωσι τοῖς φυτοῖς. ταῦτα δὲ καὶ πρὸς ξηρασίαν
καὶ πρὸς πολλὰ ὑγρασίαν τοῦ οἴνου. καὶ πρὸς πολυκαρπίαν
συμβάλλεται. ἔνια δ' ἐστὶν ὅσα φέρουσιν ἀχύρα. καὶ ἄλλα δὲ
τοιαῦτα καὶ μύωνα συμβαλλόμενα τοῖς φυτοῖς. καὶ ὠθισμαὶ δὲ διὰ
τὸν χειμῶνος τοιοῦτοι. κοπρίων σπόρων βλαστῶν καρύων.
ἔνια δ' οὐδὲν συμβάλλονται· συμβάλλεται δὲ χελώνη, δορὰ καὶ
μύρτων περιρυμμένα ἐς ἔτος ἕκαστον ὄφελος· ἐς μὲν τὰ μύρτα
γλίνη, μίσυ δὲ καὶ καρῦα ἐς φυτῶν· ἐς δὲ τὰ λαχανώδη μύρτα.
ξυλάδιον δὲ καὶ ὀρθιον φυλάσσειν τὸ κεφάλαιον. βέλτιον δὲ παλαίειν.
εἰσοῦται καὶ θάττον. ἐπεὶ δὲ ὀρύξας ἐπιπλατύνει τὴν φυτείαν,
καὶ βελτίον λίθους ἐς τὸ πλεῖστον ἀφαιρεῖν τῆς φυτείας.
καὶ βελτίον τὸ βαθὺ ὠχαλακῶσθαι μηδὲν πρὸ οὗ συμπεδοῦνται.
καὶ ὁμοίως καὶ πρὸ φυλάττειν πλίνους. μὴ κατὰ τοὺς κάτω
ὀφθαλμοὺς ὀφθαλμὸν φυλάσσουσιν. ἐὰν δὲ βόρους ᾖ βέλτιον λίθῳ
πατοῦντας ἐμβάλλειν καὶ ἐρείδοντας. βέλτιον δὲ καὶ ἐν ὑγρῷ
ἐμβάλλειν. οἱ δὲ λίθοι καλύουσιν ὑπὸ δὲ τὴν ἄρυχα-
σίαν. εἰ δὲ βαθέα, πλατύχουσι βαθείας. σωλῆνα δὲ πε-
πεσμένα καὶ μεδίαλα χάσκει, διὰ μεδιαλῆς ἔδρας βλαστεῖ.
οὐκ ἀνὰ μέσα φυτεύειν. καὶ τὰ ὄρη βέλτιον καλύπτειν
ἀδηφάγα. καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ πεδία καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ πεδία
συμβάλλεται τοῖς φυτοῖς· καὶ ὠθισμαὶ δὲ διὰ τὸν χειμῶνος τοιοῦτοι. κοπρίων σπόρων βλαστῶν καρύων.
ἔνια δ' οὐδὲν συμβάλλονται· συμβάλλεται δὲ χελώνη, δορὰ καὶ μύρτων περιρυμμένα ἐς ἔτος ἕκαστον ὄφελος· ἐς μὲν τὰ μύρτα

χρήσιμον ἀμπέλου φυλάσσειν ἢ νηπενθές.

Πολλοὶ τῶν δρεπόντων διαβεβαιοῦνται ἀπὸ τοῦ τῆς σφενδάμνου, μάχεσθαι τοὺς τῶν ἀμπέλων φυτάλμους. εἰσὶ δὲ οἱ πάντας τοὺς ἐμέτους αὐξανομένης αὐτῆς· συμβουλεύουσι φυτάλμους. οἷς πρὸς ἀνάγκης ἡλαιᾶν. ἐπεὶ οἱ ἀνεξανομένης αὐτῆς φυτάλμους παραβάλλειν. τοῖς δὲ ὁμολογουμένοις ἀνύειν. ὅ ἔχειν τὴν τῶν ἀμπέλων καταβολὴν οὖσαν, ὑπὸ γῆν οὐ σῆς τῆς σφενδάμνου. καὶ τὰ μὴ ἀνεξαλοιφόμενα, ὑπὸ γῆν οὐσῆς αὐτῆς. σωζόμενα φασὶν. εἰ τοῖς σφενδάμνοις ἢ μὴ ὄχι. τοῦτο δὲ τῷ πόλλα καὶ διάφορα εἶναι τῶν φυτάλμων τῶν ἀμπέλων καὶ τοὺς λοιποὺς δένδρων τὴν σφενδάμνου φωνὴν παρὰ ἀνοίας τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἐμέτους φυλάττειν, καὶ μὴ ἐξ οὐ ἂν πλεῖστα φυτάλμους. ὡς δὲ καὶ λυτέον τῆς σφενδάμνου, πολλαπλῆς φυλάττουσαν, οὐ μετεμέσθαι. σωζόμενοι δὲ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν ἡ τοῦ καὶ ἀ. βέλτιστα. χρήσιμον δὲ καὶ πρὸς ἀναγόντας τῆς σφενδάμνου ἀλαιβάδων καὶ τοῖς πρὸς φυτάλμων, καὶ τοῖς πρὸς ἡμιεμέτους.

Ἐμετικά.

Ἡδύνατον οὖν τοῖς ἀμπέλοις ἀνθρώπους.

Τινὲς δὲ καὶ ἀμπέλους καὶ ὀρόβους, καὶ σφενδάμνους οἱ δὲ ἀμπέλοι ἀδελφὰ δὲ τὰ φυτὰ φυλάξασθαι συνοικίλλει. καὶ ἐστὶ πολλοὶ καὶ σπόρους καὶ σφενδάμνους οἱ δὲ ἀμπέλοι. πάντα τὰ ἀμπέλου τὰ σπόρους καὶ. καὶ σπόρους ἀβλαβῆ. περαιτοῦ μάλιστα προσβλῶσι οἷς φύσει ξηρὸν καὶ δὲ πάντων ἔχουσιν· φύσει καὶ πρὸς τὸν ἄμπελον. ἀκμὴ δὲ ἡ τῆς ἐφολκίδος προσβολὴ οἴνου βαρύτατον ἐπὶ φλοιόν. οὔτε ἔλαιον καὶ ἡ τοιαῦτα διαφθορὰ ἐστὶν. καὶ οἱ βουλόμενοι πολὺν οἶνον πίνειν καὶ μὴ μεθύσκεσθαι, προεσθίουσι τὰ μῆλα προβάτων. δοθέντα καὶ συμβαίνει προπεφυτάλμου τὸν ἄμπελον καὶ προβάτου. αὐξανόμενα ἄμπελος· ἐπεὶ δὲ πλησιάζει ἡ μεθύειν, οὐκέτι ἐπανίστασθαι χωρὶς δὲ ὑπὸ θεοῦ. αὐτὰ πάντα ἔχοντα

Pharmacum contra ebrietatem præsumere crudá crambē

Crambé antipathiá habere cum vite

πρᾶσιν impedit

42

5

περὶ λιν περὶ δόνου. καὶ λαε ὡς λίνος φησὶ. λίνου δὲν πάντ ελαϊ σαι σφέρειν,
μὴ ἐξυλᾶν δὲ λιπεῖν. ὅπερ καὶ ἐλαίᾳ συμβουλεύει τὴν πέρδικα
ἔχοντι δὲ διὰ σκαλόν. περὶ βάλλειν φυλάττειν δὲ μὴ πᾶν
ἐπὶ σοῦ λίνῃ ἢ πάντως δὲ ποιεῖν τοὺς βόθρους οὐ δὲ μὴ πᾶν.
καὶ γὰρ πολλαῖς φυτάλιαι σαι, μηδὲ οἰκίσκιον. καὶ δὲ νὰ πρὸς
φρίσσειν. ὁ λίτης δὲ φῆς εἰ ὁ λίτης λίνῃ μὴ σκιὰν λαμβάνουσι
καὶ τὰ θέρμαι νόμενα. ἐκεῖ γὰρ ὁ δένδρων ἡ θερμότης δυσκίνητος ἂν
δοῦ λου ὁ ρύτιδον. καὶ φυλάττειν. πλέον γὰρ δυσπεριφερὲς μᾶλλον
δοῦ, καὶ καλεῖ σαι λὰν θερμότητα τοῦ λίνου ἐξαιρουμένων. ἐὰν
μὲν μὴ ἐξαίρωσιν ἔχοι. ἢ ὀλίγα τὸν δὲ βάλλουσι τοὺς πεδὰ
λας τοὺς φυλάττοντας, ἀχρήστους ἐξ ὧν βάλλουσι καὶ δὲ
λίου μηφόρους. λὰν ἐὰν οὖν λῶντες δὲ πολὺ μὲν, φυτοῦ δὲ
ἀναμένοντες. λὰν γὰρ λαθόντας, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐξ ἀφανίζει,
καὶ ἐὰν ὦσι πολὺ βάλλουσι λίνου πολὺν φυτάλιαι.
πρὸ δὲ ὅλου πάντων μὴ ὧν οὖν, σὺν ἀγαθοῦ σὺ ἐδὸ
δεσφυτάλιον. ἐὰν οἱ σὺν ἀγαθοὶ ἀνδρες,
σὺν λίτοις ἀμπελῶσι ὅλου πολὺ πάντα αὐτὰ ὧν ἐξένας.
ἀμφὶ δὲ ἕτερον διαμάρτῃ, δὲ ἕτερον ζωοφορήσῃ. ἵνα ἐὰν δὲ
σὺν τὸν φυλακεῖον οὐκ ἔστι τὸ δένδρον ὅλου πάντα ἐξένας. αὐτὸ
δὲ μὴ πᾶν πολλὰ πὲ πλέον λῶν πάντων. ἐξ ὧν εἰ πλέον
καὶ δὲ τὰ σκόλιβε ἐνον. ἢ πάντα ἔχοι ἕτερον ἐὰν σὺν πλέον.
ἐὰν δὲ ἢ πάντων φυτάλιαι σὺν τὰν σὺν δὲ ἀμπελῶσι καὶ ἰσχὺν
σφῆν γλυκεῖαν δὲ πλέον ἀσθενέστερον, σὺν φρετέον. δὲ ἀπὸ
πλέον πεσσθετέον χάρακα ξιν. ὅπερ ἢ σὺν πάντα ἐὰν πὲ ἐατέ
ον, ἢ μὴ φυλαστέον. ὅλου γὰρ πάντων σὺν σὺν βόθρους ἐλάτ
τον. καὶ αἰ ἐξαι γλυκοχαρεῖσθαι. καὶ αὐξάνει πᾶν οὐκ
δὲ λαμβάνουσι φῆς. σὺ πρὸς δὲ βρέφη πὸ δὲ φοῦ
μαι, σὺ δὲ φύλλα. πρὸ δὲ αφιεσθαι σὺν σὺν ἐξένας.
καὶ πλὴν δὲ πολύ. τὰ σὺν ἐξα φυτὰ σὺν ἀμπελῶν
καὶ βάλλουσι δὲ αφόρησιν δὲ πάντα δὲ πολύ. ὅτι βάλλει,

Ταραντῖνος

Τὴν πέρδικα ἔχων
διὰ σκάλου

Φλωρεντῖνος.

Duos simul malleo
los serendos. ut
si alter aberrorit
alter radices agat

Δούκας.

Ἄνευ λα φυτά. i.
sine radices

ἀνείρξα, ὁμολογῶ μὴ νέχθαι ἀνέξηον· οἱ ἀπὸ ξερίζομαι
βαθὺ, ποσσοῦ ἀλῶν ἔβαιον· ἀγὰ καὶ πολλὸν ἀπὸ ἀμφοτέρα
οἷς δὲ μὴ ἀρτὶ ποιῆ· καὶ δὲ μὴ ἀνέξα ἀδιάτρωτ' ἔτ' ἐμὴ καὶ θάτ-
τον, δὲ μὴ ἀρτὶ ἀφορίζωσι· δεῖ δ' ἀπὸ μὴ τοῦ πόλεως ἀδ' ἐπὶ τω-
ἡτεταρίζω ἐπ'/ οὐ πολλοῖς ὃ ποιοῦσι ἔτι δὲ δεῖ πολὺ μεσόπορα μὴ
μοῦλα, ἀς ὅτι καὶ ἐξ ἀμπὴ τὰ μὴ οὖτας καὶ φυλάττες· δεῖ δ' ἀπὸ
δὲ δύο οἷς μόρτας μὴ ἔχεις ἐπὶ δὲ ὀφθαλμοῦ μὴ οὐ ἐφ' ἑκὰ οἷς οὐ
δεῖ δ' ἀπὸ τὸν μὴ δύο ἀφ' ἑκάστου· οἷς φλοιορρῶ ἔτι· καὶ δὲ ἰσῶν
κλίοις ὁμοῖ· + Ὅτι δ' ἀπὸ δεῖ μὴ πολὺ ἀμπέλου μοκὶ πολὺ
φυλάττειν· καὶ πάλιν δὲ δύο χαμαὶ μὴ δὲ ὦν μὴ ἀμπέλων φυλάττειν· +
Ὅτι δὲ αὐτῆς φύσεως, οὔτε δὲ αὖ δὲ ὑμαίους· ἀλλὰ ὅτι μὴ ἄμπελος·
ἀγὰ μὴ πολλοῦ χρόνου ἔτ' ἔχον· μὴ δὲ οὐ· καὶ ὁ μὴ ἀρτὶ οἷς διάφορος·
ὁ μὴ ἐξ ὧν θοῖ· ὁ μὴ δὲ μὴ ἔχων· ὁ δὲ λαμὸς· ὁ μὴ δὲ λυκὼν· ὁ δὲ
αὐτηρὸς· καὶ ὁ μὴ νόσφος· ὁ δὲ ἔαρ τω· καὶ ὁ μὴ μόνιμος· ὁ δὲ
οὐ· καὶ ὁ μὴ πλαγαύ πλινος καλλίων· ὁ δὲ αὐτὸ ἐκ τοῦ πονο
πλινος· καὶ ὁ ἀλλὰ ἄλλου καὶ φύσις καὶ θρέμμα· δεῖ δὲ ἐν ὧν
τῶν δύο τῶν μὴ ξὺν ποθεμὲν τὰ ἐν· οἷς μὴ μὲν ἐν δὲ μὴ ἐν τ' οὐ
πὸ δὲ ὑχθονος βλάπτειν· οὐδὲ μὴ ὅτως τὸν οἶνον δὲ μὴ
πὸν· καὶ ὅταν ποεῖ μὴ οἷς φυλάττειν, ἐν δὲ μὴ ὁ μὴ ποιῆσαι δὲ μὴ
μὴ δὲ ἐν· πάντων δὲ μὴ πολλὰ ἀμπελοβότορα ὁμὸν ποεῖν ἐν·
ἵνα μὴ ἐν λαμπὰς δὲ μὴ ἀμπέλους ἐν· πολὺ δὲ μὴ —
λίον· ἐὰν μὴ ἐν ὑμφοτέρων· ἔχοντα δὲ μὴ πρὸς ἑαυτ
φυσικὸν δὲ πάντων· Ὅτι δὲ ὑμφοτέρων μὴ μὸν οὐδὲν μὴν
ἄμπελον ἀγὰ διάφορα ἐν δὲ μὴ, καὶ ἐν ἐξ ὧν φυλάττειν·
οἰνῶνοι· Βούλονται ποιοῦσιν, ὅσοι δὲ ἀ τὸ ἐν δὲ ἐν ἀμπὴ
καὶ χαμαὶ ἐν ὧν ἐν δὲ ἀμπέλων φυλάττειν· ἢ ἐν ἀφορὰ
ὁ δὲ ὑπὸ ἐν, ἢ δὲ πάντα ὁ μὴ δὲ ἀρτυχόν· δὲ ἐν ἐν μιᾶς
ὁρμὴ, ὁ δὲ λόγον· ὁ μὲν δὲ ὑχθὲν δὲ μὴ, ἀγὰ καὶ δὲ ἐν ὑμὸς
Καὶ χαμαὶ ἐν ὧν φυτάττειν· ἐπὶ δὲ πάντα ὅτι· οὐ τοῖς δὲ μὴ
πολλοῖς διάφορα· οὐ μὸν ἐν δὲ ἐν χαμαὶ καὶ δὲ· ἀγὰ καὶ δὲ μὴν

Sarmentũ usq: ad octo gemmas utile

Φλοιορρῶ·

Φρόνιμος·

5

ποιότητα· καὶ οὐδιαφορᾷ ὁ ἀμπελῖνος οἶνος πλὴν
ἐχέτω διαφοράν· ποία διαφορὰ ἐστὶν ἀμπελῖνος·

Φλωρινῆς·

οὗ πολὺ καλὸς ἀμπελῖνος ἔστι πανταχόθεν τοῦ καλοῦ οἴνου ποιοῦ· πολὺ
μᾶλλον καὶ ὡς ἀφρώδης ποιός ἐστι· ποιὸς καλλιοίνιμος συμβάλλεται·
καὶ βυνὸς καὶ βλαπτικός· καὶ μὴ διάμυνιος οὐδὲ ἔστιν πολὺ πάν-
τως ἐστὶ καὶ στόμαχου φθορικός· ὄξος εὐθέως ὁ ἐν τοῖς παλαιοῖς χωρεῖ
καὶ ὀχλήσεις ἢ πυκνὰς ἐργάζεται· καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ὑδρωπι-
κῶν βλάπτει· καὶ ὡς οἶνος ἐν τοῖς νοσήμασι καὶ ἡ πορεία πλησία αὐτῆ
τῆς ἀμπελίνης ἐστὶν ἀμπέλου· καὶ μᾶλλον ἐχέτω τὸν βότρυας· καὶ
αὐτὸν καὶ τὸν φλοιὸν· καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς ὑγροῖς τόποις φυόμενος·

δρέπαλλις

καὶ ἐν ἐλώδεσι τόποις ἐν τῇ διάμυνίᾳ· καὶ ἥλιον καὶ σκιὰν ἐχέτω·
τὸν βότρυας ἐχέτω· οὐ λίαν ἐν ἀραιοῖς· οὐδὲ λίαν ἐν πυκνοῖς χωρεῖ οἷς
καὶ ἐλάττων δὲν δεῖ φθορικὸν εἶναι· καὶ ἄλλως τὸν οἶνον ποιοῦν καὶ
πολύν· λεπτὸν δὲ εἶναι βουλόμενον καὶ εὐθερμαίνειν· ἐχέτω δὲ καὶ μι-
κροὺς τοὺς βότρυας· καὶ ἰσοπαχεῖς τοὺς ὄζους· ὄχλοφόβος καὶ
λίπροφος τοῦ δὲ καιροῦ τῆς πεπάνσεως, ὑποπυρρόφορος· καὶ

λδυκοφράκτης

αὐτὸς δὲ ἐκ μικρᾶς πολλὰ βότρυα ἐχέτω· ἐπὶ δὲ ἀμπέλου ἐστὶν ἡ
σῦκια· καὶ μᾶλλον ἐν ἀλίκτοις, ἢ λίχνον πρὸς τὸν πολύν· δὲ
πρόϊμος πολύν· μᾶλλον βότρυας· καὶ σχεδὸν πάντων ἀμπέλων φ'
εὐοδεῖ· καὶ ἐν ἐλάταις ἀδρόβοτρυς· καὶ ἀκάνθαις καὶ δρυμοῖς· δὲ
ἐν ἡλίῳ τοῦ μεσημβρίου ἐν ὀρεινοῖς βότρυας σφόδρα ἔχουσι
σταφυλάς· καὶ ὁ μόνης αὐτῆς ὀρεινὸς διάγει· μόνη δὲ ἡ ἐν
τοιούτοις ὀρεινοῖς βλαστάνουσα ἐν μέσῃ πόλει δύναται ἐκ
ὀφθαλμοῦ χώρου τοῦτο· διὸ πρὸς σὺν αὐτῇ· σφόδρα πολὺ
ἐν μέσῃ αὐτῇ λαστάνει· ἵνα μὴ πολύφορος οὖσα ταχὺ
ἀποκάμῃ· καὶ ἡ ἄμπελος αὐτῆς· σφόδρα μικρὰ ἐστὶ ἔχει·
καὶ οὐ λαχάνοις μεμιγμένη· οὔτε ὑπὸ δένδρεσιν ἐχόντος βλάπτεται·
καὶ πίλοις ἢ ἄδροις ὑπὸ πολύν· ποιεῖ δὲ βλ οἶνον· αὐστηρὸν καὶ
μὴ χρηστόν· ἰσοπαχεῖς δὲ τοὺς ὄζους αὐτῆς φόρεαν δ'·
οὐ μὴν τὸ μόνιμον δὲ τῶν φύλλων αὐτῆς· οὐ μέλαν δὲ ἢ

βωλινή

διαχειρίζεται confirmat asseuerat

Βόρ.

Amineæ uitis

Nó esse deteriorís códitionis instituné cóstitue

κλαδεύοντες. putantes

Quę uitis consendat ferax

ἀναβαί:

ἀπόρυγα κλημα τίδα. i. propaginé

οὐκ ἐῶντες ἀπὸ κλημα τίδες

Τούτων δὴν πολύφορος, καὶ ἡ πεδιὰς λιὰ ἀμίννιος· διὰ δὲ τούτων τὸ σωλυμβάϊδα πεδίον ἐν ἀρχῇ· καὶ ὁ βόρρων διοχετεύεται. ὃ ἐξ ἐλάφου πεδίου ἡ ἀμίννιος ἀμπελώδης, διαφορέων οὐ μικρῶν· οὐ γὰρ ἐν πολλοῖς ἀμπελώδης ἐστὶν ἡ ἀμπελὼς· πολὺν δὲ βότρυν οἶνον ποιοῦσιν· ἀλλὰ τὴν ἀδίαν ἔχει ἐν μανοβλώδεσιν· καὶ πολλῶν δεῖται τὴν ἀμπελουργίαν· διὸ δὴ πολλαχοῦ τὴν ἀμπελουτὴν ἀμίννιον· μᾶλλον δὲ φυτεύουσιν· οὐ δὲ βότρυς ἡ ἀμπελουφυτεία μὴ πεδίλλεται, ὅτι μανοβλώδεσιν ἐν οὐδὲν· οὐ γὰρ ἐστὶν ὅπως ἐστὶν ἡ φύτευσις· καὶ μᾶλλον ἐν ἐλάσσοσι μανοβλώδεσιν· τῶν πολλῶν ἀφορέων· οὐχὶ ἀπὸ πεδίου καὶ δάτορος ἐξ ὧν ἀμπελάζουσιν· ἀλλὰ τῶν ἀπὸ πολλῶν ὄντων· πολλάκις γὰρ οἱ κλαδεύοντες, φοβηθέντες μὴ ἀποβάλλοντες πολὺν οἶνον ἀφῶσιν· πεδία εἶναι δάτορον ἑαυτοῦ· οἱ δὲ φυτεύοντες ἀμπελουργοῦσι τὴν ἀμπελουργίαν κατὰ τὴν φύσιν· τὸ δὲ ἀμπελουργεῖν ἐστὶ τὸ φυτεύειν· καὶ τὸ κλαδεύειν· καὶ τὸ ἀνασκάπτειν· καὶ τὸ ἀναβολεύειν· καὶ τὸ ἀποκόπτειν· καὶ τὸ ἀποκλαδεύειν· καὶ τὸ ἀποκλαδεύειν· καὶ τὸ ἀποκλαδεύ

περὶ τοῦ ἐργασίας

Τὸ φυλάττον σώμενον χωρίον· ἀπὸ πάσης ὕλης καθαρτέον· οὐ σωζώνος·

σωὰ πονούμενον· ἀλλὰ καὶ δένδροις νεοῖς φυτευομένοις·

οὐδὲ ἔξω μόνον ἀφαιρῶν δεῖ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῷ

ἐρῶνας· καὶ καλιὰς ἀπὸ τούτων πάσης· πωλίτεων δὲ οἱ λίθοι οὓς ἂν

κινῶσιν καὶ διὰ τὸ βέρος ἐκβάλλειν τῆς ἐχθρᾶς πρὸς τὰ ὁμόρια Quà ratione purgandi

πόνου ἕνεκα· διὰ δὲ ἐμβάλλον εἰ συμφέρει καθαίρειν ἢ μή· sit ager lapidibus &

μόνον· καὶ πάλιν διὰ τὸ ἐχθρὸν τοῖς ἀμπέλοις· καὶ τοὺς quatenus prosint aut

καλιὰς δὲ μᾶλλον ἐκκοπτέον διὰ τὸ ἐχθρὸν βλάπτειν obsint

σιν· οἱ πρόβυνοι δὲ οὐκ ἐάν βαίνοντες· καὶ καθαιρῶν ὅσα

οὗτοι τὰς ἐξαναδιαφύσεις ποιοῦσιν· [πῶς δὲ καὶ σκαπτέον δοὺς· Fodiendi modus

αὐλῶνα ἀνὰ μέσον δὲ βάθος χωρεῖν· καὶ πλάτος ὅσον

φέρεται· οὕτω γὰρ ἂν ἐκβάλοι τὰς ἐξαναδοὺς· τὰς δὲ ἄνω πολὺ

πλατύ· καὶ σύστασις καὶ πεπυκνωμένη, τὰς δὲ ἄνω θέρμας Radices supinæ eue

καὶ ἀνέσεως ἔχει· καὶ οὐ δεῖ ὅπως ἂν ἐκ τοῦ καλάσαι Uendæ qa impedi

βόυνα ἐν αὐλῶσιν· καὶ μὴ συγχωρεῖν εἰς τὰς ὀπὰς unt infernas de

πηγὰς καὶ ἀλλαχόθεν ποι· περισκάπτων δὲ καὶ ἀμπήγων osfú agi

καὶ ἐκ τοῦ πεδίου τὰ ἐπιπολάζοντα· Ταῦτα ἐξαιρεῖν ἂν τῶν ἐπὶ βλάστας

πολὺ δὲ ὀξυβάτως ἐπὶ πόνῳ σκάπτειν· καὶ ὅταν ἐκ τῶν

εἰσιόντων ἀφαιρῶμεν, ἐμπορίζειν τὰς βάθος εἰσιόντων·

περὶ χειρισμοῦ·

[Χειρίσομεν δὲ βούλεται περὶ σκάλλοντα, ὅτι δεῖ ἀπὸ τῆς ἀμπέλου ἀφ

δεῖ βάθος δὲ πρῶτον· πλάτος ὅτι ἂν δοκῇ· ἐπὶ δὲ τῶν δένδρων ἀφαιρεῖ

ὑδρωπικῶν, καὶ τοὺς εἰσιόντας ἐκ τῶν δένδρων πολὺν ἀπὸ τῶν δένδρων

οὐ τὰ πολλά· ἐπὶ δὲ τῆς ἀμπέλου καὶ τοὺς ἐξιόντας ἀφαιρεῖν· ἀμπέλου

ἐὰν μὴ τὰ ἀπὸ γῆς ἀφαιρῶμεν ἐξαναδιαφύσεις πολὺν ἀπὸ

φυλάττειν τὰς ἀμπέλους καὶ τοὺς ὀφθαλμούς·

περὶ τῆς ἀμπέλου ἐπὶ μηδέν·

Τὰ δὲ ἀφιέμενα φυτὰ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, ἐπειδὰν ἐκ τοῦ ἀμπέλου ἀπὸ τέμνῃ δαμνηζόντος·

ἀφῇ· οὐ λοξὴν τομὴν· οὐ γὰρ πλησίον τοὺς ὀφθαλμοὺς· ἀλλὰ δὲ

πέχουσαν πλέον δακτύλων ε̄. μὴ πρὸς ὀφρῦν, ἀλλὰ πρὸς
μυκτῆρα ἐάν ὅπῃ θέμις τοῦ ὀφθαλμοῦ τῶν ἐκτὸς πόρου.
ἵνα δὲ ἡ ἀκτὶς ἀφεθεῖσα ἐξαυτῆς διὰ μέσου βλάπτῃ τὸν ὑπὸ μέλανα
ὀφθαλμόν. ἐὰν δὲ ὑγιὲς ἐστὶν ἐκ τοῦ ἑτέρου τὸ πεπονθός, ἀφεῖναι τῶν
ἀκτίνων ἐφ' ἡμέρας ἀνάλογον. καὶ ὀφθαλμοὺς διαστρόφους. ἄφες
μὴ ἰᾶσθαι. ἵνα δὲ μή πως πορεύσεται βάδην ποσί. καὶ ἐπὶ
ξύλοις ἁρμοῖ, καθάπερ ἀσκοῖς πέρα. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ μὲν αὐτῶν
σφαγὴ ὅτι πολλοὺς ποιεῖται τοὺς ἐμέσους ὡς μέγα ἀρωγὸν χρή-
ναι νομίζειν τὸ πολλοὺς ποιεῖσθαι ἐμέσους. καὶ τοὺς ὅτι πολλῶν
ξυστοῖς ὑγιεινοῖς τοῖς ἀπὸ σιτίων χρωμένους. καὶ τοὺς ὅτι πολλῶν
εἶναι ἐπιστήμονας. ἵνα δὲ πρὸς ὀλίγον πολλὰ ὑγιεινὰ δι' βαί-
ων ἀναλίσκηται οἱ εἶναι ὅτι μὴ ῥᾴδιον πλάτος
τοῦ χωροῦν. διαφθείρεται οὖν ἡ τροφὴ τῶν ἐμέσεων.
καὶ οὐ πολὺ βάσιν ἔχουσιν. οὐ πλάτος δὲ ἀναλαμβάνουσιν ·+
τοῦδε καὶ μάλα καὶ ἐκ πολλῶν ἀνθρώπων, τῆς τέχνης ἐπήκοος.
Καὶ πολλοῖς χρησάμενος ·-

Τὸ δὲ τοιόνδε τῶν νεοφύτων. ἰκμὰς δέ φησι καὶ μάλα. οἷς
οὐχρὴ πλὴν ὀφθαλμοῖς τε καὶ ἕδρᾳ. καὶ τοῖς καὶ πρὸς τὰς ἐξόδους ἔχουσι.
αὐτῶν φλοῦν ἀποξέοντα εὖ σφόδρα. καὶ κωλύοντα τὴν ἔκ-
θυσιν. τοῖς δὲ ὑγιαίνουσι μὲν ἀποπλύσῃ δὲ αὐξήσουσι φῦσιν. ἔστ'
ἂν δὲ χολὴν κλαδάσοντα. τοῖσδε μὲν γὰρ καὶ χρή
ἰσχυσμὸν ποιεῖν. μὴ πως ἀπὸ ε̄ ἕως ζ̄ πόσων. ἔστω δὲ μὴ λεπτο-
τέρα καὶ λάσιος βοείη καὶ ταύτη. ὅπως μήτε βαρύνοι μήτ'
ἀναίζοι φῦσιν. παλλίων δὲ χρὴ ἔχειν καὶ ἔχοντα φλοιόν. ἐς ὃν
τὴν ἔχουσαν καὶ θεῖσαν καὶ ὕδατος ἀνιμᾶν ἐσαγαγεῖν
ἄπυρον, ἐς ὃν ἔτι καὶ τὰ κρύπτοντας. τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις
ὕφυλον χρὴ προσφέρειν τῇ ἕδρᾳ. αὐτὴν δὲ τὴν ἕδραν ἄπυρῳ
ὕδατι ἐλαίῳ μιγνυμένῳ τὴν ἀκασίαν ἀνύσαντα. ἢ ὄῒ πολλοὺς ὧν
ἀνιῶσι φύλλους προσάπτειν. καὶ ἐπάνω καὶ μάλα καὶ πολλὰ
πολλάκις καὶ πρόσθεν τοῦ ὑγιαίνειν φόρτον μοῦστοις

καὶ μάλα καὶ βαθὺ δύεται· πρὸ μαλάττης· πρὸ μηλοφόρου·

ἄρχεται δὲ τῆς μαλάττης ἀπὸ μηλοφόρου περὶ δεκάτην ὥραν. ἀπὸ ἑβδόμης περὶ δεκάτην ὥραν τὴν. αὐλοῦ δὲ μῆκος τὸ μάλιστα τῶν μαλακίων ποδῶν τριάκοντα, πρὸς ἐλάττω δὲ καὶ πλείω. ἀπὸ δὲ τῆς θέσεως τῶν μαλακίων, πρὸς ἑσπέραν τὴν ἀπὸ δύσεως. καὶ οὐ χωρὶς πορφύρας ἐστὶν ἡ ἐλάφος ἡ τὸν ἔλαφον ἀποβάλλουσα. ὅμως δὲ αὐτὴ ἐν ταῖς φθινοπωρέως μαλακίαις, φαίνεται ἐν τοῖς ἕλεσι βαλιὰ νέμεσθαι· καὶ γλίσχρα ἔχει τὰ κέρατα καὶ τὰ σκέλη καὶ τὰ ἵππουρα, καὶ σπουδῇ. διὸ πάλαι ἐν τοῖς γλίσχροις τόποις πεφυκέναι λέγουσι, καὶ μὴ τελέως μαλακάς. τοὺς δὲ περὶ τὸν ἀχελῶον καὶ τὰ ἕλη καὶ τὰ μαλακὰ νομεύοντας. ἄρχεται δὲ τῆς μαλάττης, οὐ πρὸ τοῦ ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀρκτούρου δύσιν ἡμέρᾳ μιᾷ πρὸς ἑσπέραν. ἀφ' ὅτου δὲ ἡ μάττη δύεται, ὀξύτατα τὰ κέρατα φύεται· καὶ πολλοὶ οἰωνοί.

Εὐφρόσυνα δὲ μήκη τοῦ μαλακίου τοῦ μηλοφόρου. ἀπὸ μεσημβρίας ἐς μεσημβρίαν, ἡμέρας καὶ νυκτὸς μέτρον ἴσον· καὶ ὁ σκιὰν ἴσον ἀπὸ ἀρχῆς τῆς μαλάττης ἕως τῆς τελευτῆς· καὶ ὁ ἥλιος ἐν τοῖς ἰσημερινοῖς ἀστερισμοῖς· καὶ ἡ σελήνη ἐν τοῖς ἐναντίοις τοῖς ἡλιακοῖς· καὶ πρὸς ἀρκτούρου δύσιν· καὶ πρὸς πολὺ ὑδροποιίαν συμβάλλεται. καὶ βάτραχοι καὶ φθαρμὰ καὶ μάλακα. καὶ λύφοφόρον πρὸ τοῦ δύπτου. καὶ ἡ μελαφύτα καὶ ἡ δύπτος πρὸς πολὺ ὑδροποιίαν συμβάλλεται. ὑφορᾶν ποιήσεις δύπτου· καὶ γλυκύρριζαν δὲ μὴ ἐκφύτευσον.

πόλεμον σημαίνει τοῦτο τὸ μάλακον δύπτου καὶ πίτυος σημάντορος ἀφέλιμα.

σημαίνει δὲ ἡ χελὼν πρὸς βλάστην πρὸς βολάς· ὁμοίως καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα· καὶ ἐν βορείοις καὶ ἐν βλαίοις τόποις φυομένη· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ βλαία τῆς χελώνης καὶ τὰ ἐν τοῖς βλαίοις τόποις φυόμενα πολὺ σημαντικώτερα καὶ ἀφελιμώτερα τῶν ἐν τοῖς βορείοις τόποις. διὸ πρὸ τοῦ τὴν σημαίνειν δύνασθαι νομοθετοῦσι τοῖς ἐν τοῖς βορείοις τόποις καὶ τῇ γῇ πλάνοις ἀλκυόνες εἶναι καὶ ἡ σοφὴ τὰ πλείω καὶ πολυφορτίαν ἄγειν. οὗτοι δὲ ἀνεμοφθαρτικοὶ ἐξαρχῆς.

πελαργοῦ

Quo tempore putá dæ uites

πορφί. mone

Putatorias falces aau tas debere esse

ὑφειμένως

Sarmenta multo γ oculorú

γλυκύριζα

ἀναβλίδ

Quando paſtinan da uinea

De Stercoratione uinearū & de stercore columbarū

Antiquā urinā pulchreori mū esse stercus

Lat ex fidelitur mihi

Ad Sanctum

Ad Sanctum

Ad Sanctum

Ad Sanctum

Ad Sanctum

Ad Sanctum

πολλὰ καὶ πολλαπλᾶ πορεύεσθαι τὰ ὑγρά. ἵνα δὲ πνέοντες οἱ ἄνεμοι,
διαψύχωσι τὸν ἀέρα τὸν περὶ τὴν γῆν. δεῖ τοὺς πολλοὺς καὶ μεγάλους φύλλα ἔχειν.
ἵνα δὲ τὸν ὕδατος ἐν τῷ πολλῷ καὶ μεγάλῳ ὄντι ἀπὸ μικρῶν πρὸς μικρὰ
συιάζωνται τὰ πολλὰ καὶ εὐφυῆ πλοῖα. ἀκίνητον τὸ πολὺ ὕδωρ ὂν
ἐν ὑπογείοις τόποις, χλοάζει. οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοὺς
ἐσάρκους, ἵνα μὴ ὀξίσκωνται. πεφυκέναι δεῖ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ πυκνὰ
φύλλα ἔχειν τοὺς ὑγιεινοὺς καὶ εὐθυμοτάτους καὶ ἐξευτραπελωτάτους
τόπους, καὶ ὅσα πολλοὺς καὶ μεγάλους καὶ πολλαπλᾶς τοὺς οὐρανοὺς
καὶ πολλοὺς φύλλα. τοὺς δὲ ἀπηγοῦντας πρὸς ἑσπέραν χειμῶνας
τοὺς ἀπηγαλύνει. τοὺς δὲ πρὸς ἄρκτον καὶ βορέαν καὶ ζυγοὺς ἀέρων ἐν
τοῖς ὑγροῖς καὶ ὑδατώδεσι, καὶ τοὺς ἀπηγῆ πρὸς νότον χειμῶνας εὐκρατεῖς.
ὅλως δὲ τοὺς τοιούτους ἐφ' ἑκάτερα μέρη ἐπὶ τὰ ἐναντία τοῦ κλίματος κλίνειν,
οὕτω καὶ ἀπηγοῖ ἐπὶ τὰ ἐναντία καὶ μὴ ὁρᾶν τὴν ὀπὴν αὐτῶν βλαπτόντων.

ζυγὸς. 1. μᾶλλον qd fit

σοῖτε δὲ ἀπηγοῦν φθόνου ἢ κόπου πᾶσι ποιοῦσι μηδὲ ὑπὸ πολέτου διώκεσθαι.

δέξιν.

δεῖ δὲ τὴν γῆν ὅλην φαιὰν ὑπάρχειν καὶ οὐ ποικίλην ὅσα ἀπηγῆ.
ἢ γὰρ λευκὴ ὅλη ἢ μέλαινα πᾶσα μηδενὸς ἄλλου. σοῖτε τοῖς
ἀπηγοῦσι τοῖς νοτίοις. βούτεφ θήρου. οὔτε πολέτου ἀδικοῦσι
τὸν ἀπηγοῦν. ἢ χρὴ δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ἐθέλουσι μὴ μεγάλως βλάπτειν
ἐπὶ σοῖς ἀλλοτρίοις. οὔτε ἀπὸ ὄλους ζώου ἢ παγὺς
ἀδικεῖν τὴν σεσαγηνιάμενον. ἢ τὴν ἄλλην ἅπασαν ἢ μεγάλη βλάπτει
τοὺς ἐπὶ δεσπόταν. ἢ τὴν ἀπὸν τὴν ἀποδυομένην ἀγαθὴν πρὸς τοὺς
καὶ ἄλλα πονηρὰ πολλὰ βλάπτοντας. ἀπηγῆ καὶ πλατὺ καὶ ἀραιὸν
καὶ φυόμενον ὅσα μὴ ἐν τῷ ὕδατι τῆς ἀπηγῆς, μηδὲ οἶνον πολὺν
ἐν πολλοῦ τοῦ ἀπηγοῦντος. πολὺ οὖν δεῖ τὰ τοιαῦτα.

διοφθόν.

σοῖτε ὑπὸ πόλεως ἢ ἐρυσίβης, μηδὲ πλατανῶν ἀπηγοῦσι.
ἀπὸ δὲ τοῦ εἰς ἅπαν ἀπηγοῦντος καὶ ἀδιάφθορα δεῖ τὰ πολλὰ πόρρω
ἔχεσθαι. καὶ ἄνεμον ἀπηγοῦντος. καὶ ὅταν ἡ ἀδιάφθορα πολλὰ
τῶν παγμένων ὕδατα πόρρω. ἐν ἐχθρῷ δὲ ὕδατι πόσος ἀπὸ

47

5

σπεδώσι τὴν παχνην. ἐὰν ὑπὸ παχνης ἀνάλωσι ἀποκαυλίσαι
ἀμπέλους, βεβρεγμένη προχοὴ καλὰ ἄν. ὅταν ποιῇ βλάστην καὶ
νωτίας. οὕτω δὲ βεβρέσθαι ὀφείλουσιν. εἰ πορρωτέρω παχῶν ἐστὶν
ἄμπελος ἢ πίφυκεν ἐλάττων φορὰ ἔσται παχνης. ὅτι δὲ μὴ βεβρε-
γμένως βλαστάνει φανερὸν ἐκ τοῦ ἐλαίου. εἰ δὲ μὴ ἄμεινον αὐτὸ
φασὶν εἶναι τὰς ἀμπέλους. καὶ δὲ βλαβήσεσθαι τὰ ἀμπέλους
ὑπὸ παχνης πιφύσιν. ἄλλο περὶ παχνης.

Ἐὰν δὲ μὴ βλαβῇ παχνη ὑπὸ παχνης ἐὰν ἀμπέλους, καὶ μὴ λος ἢ
ὄμβρου ἀπολωλὸς, ὀνήσει μὲν αὐτὰ καὶ βεβρεγμένη. ὀ-
φελεῖ δὲ καὶ ξηρὰ ἔξεστι δὲ. καὶ δὲ
πόθρον κορπόν. ἔνιοι δὲ διατρέφουσι σὺν βίᾳ σύνια καὶ σύντες
ἀναβεβαιοῦσιν. ὅταν δὲ ὑπὸ πόσης παχνη. πεσόντων
εἴπης καὶ κλίνῃ. ἀσεμὴ, οἱουσὴ ποτε ξύλου τέφρα πρὸς
ἀναλημμὸν τὸν ἀμπέλων. οὕτω πρόσφατον καὶ ἡ τέφρα
τοῖς ὀφθαλμοῖς. τὴν ὑπὸ πολυποδων παχνην σὺν εὐστέαν. +

περὶ Ἐρυσίβης.

Ἀλκαλαβωτὰ καλαθας σὺν ἀσπαρίτην Ἐρυσίβην καὶ δὲ Βηρυζίου.
βοοὶ κόπρῳ ἀσπαρτοῦ σὺν βίτω καὶ σὺν. καὶ καλὰ πολὺν
ποιεῖ καὶ ἡ ψιλὴ τῆς ἀρούρας καλαιόνεμον. ἰνδικὰ νεμος
πάντα δὲ καλὰ πολὺν ποιεῖ τὴν Ἐρυσίβην σὺν φορὰν. σίαση εὐδοκιμεῖ
τὴν ἀγχιάντου ἀρόσου καλὰ πνοὶς. ἀπουλήιος δὲ φησὶ βίᾳ λ ἀπουλήιος. λυθρίᾳ
καὶ σὺν τῶν καὶ σὺν βίτων ἢ ἀχύρου. καὶ ἀχάλασα πόπρ
αὐτὰ φησὶ ἀφθῆναι. ἐὰν δὲ συμβῇ τὴν πόλιν Ἐρυσίβης πεφλι-
φθῆναι. ἀναστηλοῦσι τὴν βλάβην οὕτως. σπόρον δεῖ
πολλὴν ὑπόθεσιν ἐὰν εἶναι ἢ ἀφύλλου πόαν. καὶ βρέξαι
ὕδατι. ἐὰν δὲ μὴ φθάνῃ ἡ πόλις Ἐρυσίβης, καὶ ἐρεσμὸς,
πεινᾶν ἀλφίτων ἡμίλιον. ἐὰν δὲ ποιῇ καὶ ἀποβάλλοι ὁμοίως
βεβρεγμένα σῖτα καὶ ἡδύσμη καὶ καλὰ ἐρεσμὸς δὲ. φησὶ δὲ
ἀπουλήιος ἐὰν δὲ φθῆναι εὐλὴ φθείρεσθαι βάκης, ἀπουλήιος.
μὴ δὲ βαίνειν δὲ αὐτὸ τὴν βλάβην τῆς Ἐρυσίβης. ἀδύ-
νατον ἐστὶ

σιλθυρον

ὁ ἡδυς πανθυμιοις μαλιστα δε ευωδουντας ὀξαρεις
δε ὁ ὁτες. ἡ δε τε τῶν θυμιαμάτων θερμοτης ουσα μετ ὑδατω
δους πανλις νυμβις ὑσκληροτερα. ἡ νασ ὑ μαλακοτερα ποιει
τα μοιτες, καὶ οσοι καθαιρουσιν. ποιει πλειονος δε ὑγρο σ δε ὑγρο σ
τῶν ὁμοιων ποιουντες. αὐτη δε τοῦ ὑ ὁμοιας εαν μετ οσμιμου φο
μης σφρα πεζης τη προσοδα. τοῦτε σοφ μαλακοσ διαφορειν
δια θερμοτητα. καὶ τε σαφεσ τερας της. τε ραν δε τοῦ δ καὶ μα
λαξαν καὶ ραδιουργειν. φασι μη ηναι δε τη πεπαναδοσθαι :-

περι πεφαλαμπτηρος ξηρου καὶ νοσου τοῦ κεφαλοποῦ :-

οὐινδανιονι γ/ Ὁ λεγων ἐξ ὁλοκλήρου ὁ εοικεν ἀπαγορευειν ξηρον εἰναι τον
ἀρχην. ὁτε δε ὁ ξηρον ὁμοιον τοῦ ὁλοκλήρου μηδεν παρα
λαμβανος. καὶ τοῦτο ὁ μοιον. μαλλον δ ἀπο τοῦ μη νοτερου πλη
σιαζοντος τοις ξηροις ὁμοιοις ἀλλα μεσ. επε δε καὶ δυνα
λεγει τῶν ὁμοιων τε φανερωτερων ὁ ξυ δειν ὑλατο. καὶ γιγνο δ
λεγει τε φανερωτερων ὁ ξυ δειν ὑλατο. καὶ γιγνο
λεγει τε φανερωτερων ὁ ξυ δειν ὑλατο. οὕτω δε καὶ νοσον καλουσι
τοῦ κεφαλοποῦ ἀλλα φαινεται σημαινειν ελαττον. καὶ γαρ ὁμοιε
δε ὁ ποτε δε τι νου ὁμοιως περι χειρεφω. γινεσ δ καὶ γαρ καὶ τα
σθαι καλεισθαι τε ὁ ὁτες. οὐρω πελαμαι καὶ γαρ καὶ ρι μυλατο καὶ φα
φανοσι. ταυτην δε τὴν θρομπα. σὺμονον ὑδροποιουσι θησεσθαι.
αὐχαι καὶ ἀμπυξ πολυχρονιος. καὶ ἀνθρακη μεγαλη σεσθαι :-

περι ἀφορεων ἀμπυξων :-

Δημοκρίτου. Τὸ πρεμνον σχισον. σκιλλη ὑ τερε πεζ. μαλλιον δ ὁ φη νι δρυϊ
νω. καὶ λιθον ἐμβαλε τῶν σχισιν. εἰτε ἀπο τῶν σαν ἀπεκλα
χον τον δρε μνα δε μνα. καὶ ἐ χε ἐ αὐτο ὑ εως ἂν θερμο πη
ον πελαμαι ὁ ὁ σ καὶ τυλαττε σθαι. περι χεων ἐρε μα πεζ
τοῦ πρεμνου. εἰτε ἐμβαλε ἐ ζαν καθαρσιν. ἔπειτα δε
καὶ πεσυγχη μενα μιξε λιθον. χρω δε τοῦτον δυλι ζουσι δε ὁ ὁτες δ
εὐθεσπ ποιουμενον ἀπο σκαλ βαπτε ἐ τον ἐ ζαν. τῶν δ ἄλλα
πεφανερωται πορεσ ποιειν ἀ μπυ ρους :-

περι ἀσφε πλεγμονων ἀμπυξων :-

καστάνου

Ἀνάφερε πλάτους χλωρὰ λάπαθα. Γνωρίσματα αὐτῶν τὰ φύλλα πάνυ μεγάλα ἔχει. θαμὰ πάνυ ἐστὶ περὶ ξηρὰ πάνυ διαφέροντα τοῦ ὄχλου. καὶ διὰ τοῦτο πρώϊμα βρύει πάνυ πολὺ ὀξαλὶς ἐμβάλλων. ἢ ἀπορρήξαι βεβιασμένης ἕξης. καὶ ἐν βαγόνοις ἀσπάλλει. περιχωστὶ τῇ γῇ. καὶ οὕτω θάπτουσι τὰ λάπαθα. οἱ δὲ ἀφοσιοῦνται τὰ ἰδιώματα ὀξαλατῇ ὕδατι. αἵτινες καὶ τοῦτο καὶ τοῦτο ἀφαιροῦσι πτερύγια πλησίον. ἐλαιοῦσι μὴ διὰ φάλτου ἐμπίπτειν πρὸς ἔχειν. αἵτινες καὶ ἐν Βιθυνίᾳ διὰ πένητας ἐλάττονα τοῦτο ἀφαιροῦσι πλησίον τοῦ πάνυ. ἢ λάω διὰ πένητας τοῦτο ἔχει. οἱ δὲ οὗτοι καὶ διὰ τεσσάρων τοῦτο ἔχουσι καὶ τοῦτο ἐξῆς κατέχουσιν.

:: περὶ νοσούντων λαπάθων :-

δαμηθέντος.

Τῶν νοσούντων λαπάθων τὰ φύλλα μαλθάνει ἢ ὀρυίνει μὴ χωρὶς μηδὲν ὄξος. καὶ βεραίνων τὰ πράσινα τοῦ παλαιοῦ. τοῦτο δὲ αἰτίαν ἔχει καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦτο ἐξῆς ἀρχόμενον. γίνεται γὰρ νοσοῦσαν λάπαθον, εἰς τὰ κάτω τῶν μίσων. θλᾶται πρὸς χαννύοντι γὰρ φερόμενα τὴν μὴ πάνυ καλῶν. μὴ ξαίνεται ὀλίγον πάνυ. καὶ ὅταν ἴδῃς βλαστοὺς φύοντας καὶ ἀνθοῦντας. περὶ καθαίρεσθαι. καὶ ὡς μὴ ἴδῃς. ἑαυτοῖς. καὶ πάλιν ἐξῆς ἐστί. καὶ ἐπὶ πλείστον τῶν καθαλφθέντων ἐπὶ λεξάνιον. καὶ ὅταν ἐπὶ πάνυ περαίνουσιν.

:: περὶ δαμηθέντων λαπάθων ::

σωζόμενος.

Ἀγαπᾷ δὲ πάνυ ἀφίεσθαι λάπαθοι. ἀπὸ οὗ καὶ μὴ διαδιδόμενον ἀπὸ τοῦ λάπαθον σῶμα ἀποβάλλουσιν. ὅρε πάνυ ὅταν τὸ πρέμνον ἄχρι ἐξαλῆ. καὶ ἕλκος ποιήσασθαι. ἕως μὲν δὴ νῦν τὸ χλωρὸν καὶ τὸ πέριξ τὴν παχύτητα τοῦ ξύλου. καὶ δόπον γὰρ ἀφῇ πόσον. καὶ τὴν ἀποφυὴν ἐς ἡλίου ἐκτὸς καὶ ψυχρὸν χείσασθαι τοῦτο καὶ τοῦτο. τὸν δὲ πρὸ πάνυ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔξω λάπαθον. ὅπερ τὸ χλωρὸν βεβίωνται καὶ σωθῆναι.

περὶ ῥυάδων ἀμπέλων

τοὺς δὲ τοὺς

ῥυάδες ἄμπελοι
fruitperde

Τὰ δὲ ῥυάδη καὶ οὐ φύλλα ἔχοντα. καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ ὑποξύρων καὶ κόπτων. τότε γὰρ μάλιστα ἀναβλαστάνει καὶ ἀποβάλλει ἐλαφρῶν. θραυστὰ δὲ ὄντα φέρει μᾶλλον ἢ ὀξύδρυμα. καὶ ἀκροχειρονακτεῖ καὶ ἀναρριπτεῖ καὶ ἀναβλαστάνει καὶ ἀποβάλλει ἐλαφρῶν. καὶ αὐξάνεται ἀπὸ τῶν ἀμπέλων τὰ φερόμενα ἐκ τῆς κόμης, καὶ ἐκφυτεύεται. γίνεται δὲ θαμὰ τὸν ὑστερταῖς ἔτεσι χαμαὶ ἐπὶ χέουσιν. αὗται δὲ ὧν ἐδέξαντο τὰ πολλὰ ἀφαιροῦσι καὶ κατὰ μικρὸν ἀποδάκουσιν· ἐκπίπτουσι γὰρ ὑπὸ τοῦ βάρους, αἰτιώτατα δὲ τοῦ καὶ τὰ ἄνω ἀποξηραίνεσθαι. ✕ μὴ

περὶ ὑλομανούσων ἀμπέλων.

τοὺς δὲ

Τὰ δὲ ὑλομανοῦσαι, μάλιστα μὲν δεῖ καὶ ταύτας κλωνοφορεῖν. εἰ δὲ μή, ἐπὶ τὰς ἐρείκας ἐπὶ τὰ ἀκρόκαρπα ἐπιφορήσαντας καὶ ὀλίγον τὸ φέρος. οἱ δὲ πλεῖστοι ἐᾶσαι λίαν αὐξηθῆναι, ἵνα δὰν ἀναγκάζωσι τὴν ἄμπελον.

χωρῶσιν

βάρων

περὶ τῶν συμπεπυκνωμένων ἀμπέλων.

Εἰ δὲ μή, ἀναγκαῖον ἀφιέντα τὸν οἶνον. ἀμέλει ποιοῦσι τοῦτο πολλαχοῦ καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Θρᾴκης. ἐᾶν οὖν διαιρεῖσθαι τὰς θραυστὰς ἀλλήλαις φύλλοις. αὗται δὲ καὶ ἀφίστανται τὰ ἀνθερίκια μᾶλλον τοῦ πρέμνου πρὸς ἀλλήλους. ἀμείνων δὲ ὁ τρόπος. τὸ μὲν οὖν βλάπτον ἐστὶν ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἐκ τῆς ἐπιφορᾶς πολλαχοῦ τὰ ἀνθερίκια ἐπιβάλλουσιν ἢ ἄλλως.

περὶ τῶν ὑπὸ σκιᾶς ἢ ὑπὸ δένδρων καταφυομένων ἀμπέλων.

Τῶν ὑπὸ σκιᾶς ἢ ὑπὸ δένδρων καταφυομένων ἀμπέλων, ἐὰν μὲν ὑπὸ τὴν γῆν ᾖ, περικαθαίρειν δεῖ τὰ ἀκρόκαρπα καὶ ἐπιβάλλειν μίξαντα πρόσφατον ἀμπελῶνος ἢ πρόβατον. καὶ περίσσιον. ἐὰν δὲ περίσσιον ᾖ τὸ ἔρεχος καὶ ὑπερυλοῦται· ἐξαιρεῖν τὴν ἐρίζαν τὸ δένδρον, ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, λεπτύνειν πρόσφατον ἀμίξαντα ἀπὸ τῆς κόμης πρὸς χῶμα. ὑπερχόρτου δὲ περίσσιαν ἐξαιρεῖν πρὸ τοῦ φυτεῦσαι καὶ ἐπιπολάπτειν. μὴ ἐᾶν βιαιοτέραν τὴν ἀρδείαν χρῆν.

πῶς δεῖ νέον τὸν φυτευόμενον ἀμπελῶνα τὸν ἐσομένην πολυοινίαν καὶ πλειοινίαν ἐκλαμβάνειν.

ξάλατου λεπτοκόκκου· τοῖς δακτύλοις λάβε καὶ πρόσμαξον τοῦ ὕδατος· ἐὰν οὖν ὑγρὸν ἡ καὶ σπογγῶδες, ἀφεῖναι σημαίνει· ἢν δὲ πολὺ στέγῃ τὸν ὑγρόν· καὶ βούλει τοῦτο πορρωτάνω ποιῆσαι τοῦ ὑγιοῦς· ἐὰν σὺ τὸν ὑγρὸν καὶ σπογγώδη ἐσεσθαι τὸ μαλακὸν μᾶλλον· ἐὰν δὲ τὸν λεπτὸν ὑγρὸν ὀμβροι πλέονος χρόνου· ἐὰν δὲ σπογγώδη ὀμβροι γινόμενοι καὶ θερμαινομένης τῆς φαρμακίδος καὶ ὀμφακιζούσης ἔτι· ὅτι περὶ αὐτὸν τὸν ὑγρὸν τὸν ὀμβροι γινόμενοι, οὐχ ὑδαρῆ μόνον, ἀλλὰ καὶ σπογγώδη ποιοῦσι.

Pluuia in ipsa uimole mia gdit uimu

Δημοκρίτου.

Φασήλου σπερμασία.

Δοφώνος.

Εἰ βούλῃ φασήλους ἐγκαρφαλῆ· σπάραττε τοῦ φασήλου τὰς ἀκρέας, ὅταν δέλλωσι καλοὶ τὸ πῆχυ· καὶ εὐθὺ νον σχοινίον καὶ βάλε τὰς ἄκρας· πέρασον ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ἐκβάλε σὺν τῷ σχοινίῳ ὅ ἐστι· καὶ πάρες βάτου καὶ παλιούρου· καὶ ὀξυλιθώσας βάλε πάντα· εἰς βρεγμὸν ἀπὸ παχὺς μέχρι τοῦ καὶ σὺ θαμινὸν σχοινίον δέ γοντα ὑπὲρ τὰς βάτου καὶ παλιούρου· καὶ περίδησον ἐν τῷ αὐτῷ βρέγματι, ἕασον βεσχὶ χρόνον· ἔπειτα ἐκ χώσας ἐκ τῆς ἀφέσεως ἀνάβλησον ἔπειτα· καὶ μὴ ἐκ πορρωτάνω τῆς βλαστούσης τέσσαρας ἀγκῶνας· οὐκ ἐκφύσει γὰρ οὐδὲν μᾶλλον πλέον πλατεῖαν· καὶ σὺ ἐκ τοῦ μέσου ὑπὲρ πηχυαῖον μέγεθος φύσουσιν· ἔπειτα ἐκ μέγα ὕψος ὀφέλλει, ἀλλὰ πύρξουσι βαθὺ καὶ πλέπαν· ταῦτα δὲ ποίει ἐνίοτε μέσῃ ἑβδομῇ· ἐν πολλοῖς φασήλου ποιήσεις· ἐὰν σχοινίον δέῃς βάτου καὶ παλιούρου· καὶ σὺ δορύξασα εἰς μὲν καλάμους πεχεῖς ὑγροὺς πλατεῖς φυτάσεις μὴ πρὸς βάσανον πλησίον βλάπτων· ἢ μὲν δὲ σὺ ἐπὶ βάμνου τὴν μήκοπον· οὕτω δὲ φασήλου ποιοῦσιν οὕτως· σὺ αὐτὰ ἐᾶσον τῆς βάτου, κόπτε τὰ ποιοῦντα, χωννύουσιν ἐπὶ πλατεῖαν ὄγκου ὕψος· καὶ ὀρύσσουσι ἕως βλάστης· εἶτα ἐὰν βοσκήσεις τοῖς ἐπὶ βίσκοις τῆς βάτου πεπληγότα βοσκῇ τὸν χόρτον σχοινίον· ἐὰν μὴ θεοσχόδοντον μὴ δὲ πρὸ σφόδρα σύρσουσιν ἕως ἀν βλαστήσῃ. Δημοκρίτου

λ τοῦτο τὸ

ζερέ quomodo fa cies

μέσα ὑδρὸς τοῦ τῆς βάτου

δύφηνον ἀφ χωλὴν χάξῃ θάρος. ἕως ἐν ὑμῖν ἡμέρων ἡμᾶς
φυλάσσεσθαι φεύγομεν ὑπὸ πονηρῶν. σχοινίον πολὺ σὺ φεύγε
τὴν πονηρίαν καὶ τοὺς ποιοῦντας αὐτήν, βάτου σπόρον καὶ
τοὺς ἄλλους τοὺς πρασινοὺς ἀνθρώπους καὶ ὑδρόφοβος ἔστω
καὶ ἀποδίωκε σὺ τὴν ἀφορμὴν καὶ ὑπόδραθε ἡσυχῇ καὶ πόνει
σὺν ἡσυχίᾳ. οὕτω καὶ τὴν ἐχθρὸν καὶ τελέως φυτεύσεις ὀφρ-
μὴς καὶ ἀσφαλεστέρας. πότε χρὴ ξυμφύτας ἀμπέλου
καὶ ποίᾳ ὥρᾳ τέμνειν τὰς τῶν φυλλῶν, περὶ ὄσεως.

Τοὺς αὐτοὺς. Οὐκ ὀπὴ ἐάσειν ἀλλαγὴν, πότε χρὴ ξυμφύτας ἀφ φυλλάς.
διὸ ἴνα εἰδῇς, ταῦτα πάντα σὺν αὐτοῖς ξυμφύτευε, λεπτὴν
ἀσθενῆ καὶ ἀμόνιμον τὴν νοῦν ποιοῦσιν. ἕτεροι δὲ βαθὺ
τορον ξυφεύγουσιν. οὐμόνον τὴν ἄμπελον βλάπτουσι· πρὸς
τὸ σῶμα χρησφόρους ἀμυγδαλὴ καὶ κεράσους τοιούτους
τε. ὑπερέχοντα οἶνον ἔχουσιν· ὅταν δὲ σωματοῦται
οὐ τὴν ξύλης. οὐμόνον δὲ πρὸς τὴν γαῦσεως· ἀμυγδαλὴ δὲ πρὸς
ὄψεως αὐτῆς· ὅμως δὲ καὶ σωματοῦται πρὸς τὸ σῶμα.
φαιὸν δὲ πρέπει μόρεῖον καὶ ἀφεμώνιον, ἐξ μόνας ἡμῖν
ἡ ἀφεμώνιος. καὶ ὑπὸ πλάσεως ἐν ἀμπέλῳ πρὸς τὸ σῶμα τὴν φυλλήν.
ἐὰν δὲ ἐν ἀρχῇ ἐν ἡσυχῇ σταφυλὴ ἀμυγδαλῶν. ὅταν
νέαν δὲ ἐπιμονήν. οἱ δὲ ἐλαίους τοὺς ἐξ ἔαν. καὶ φιλοῦσι
πρὸς ὑπόστολον μὴ ἔρευνᾶν ἐχοντὶ πρὸς τὸν σῶμα. ὡς
μὴ δύνασθαι πρὸς ξυμβιοῦν καὶ μάζοντας τὰς φυλλάς. ὑδὲ σὺν καὶ
στολὴν ἔρευν. μὴ θάλασσα σὺν σῶμα· οὐ φασὶ νὰ τὰς ὡς
μὴ δύνασθαι ἡμᾶς ἐν ἐν ἀρχέσθαι τὰ φύσεως ἡμῖν πρὸς
τὸν ἐπιμονὴν ἐν μάζοντας τὰς φυλλάς. ἐὰν δὲ καὶ μόζουσιν ὡς ἐν
δύνασθαι τὰς φυλλάς οὕτως. ὅθεν καὶ μόζουσι ὅταν ὁ βότρυς
σὺν ἔχειν ἐξ ἑλαίου τὸ σημεῖον ἔαν. μὴ δὲ μὴν ἡ σταφυλὴ μὴ
πεσοῦσι τὸ βότρυς. ἐὰν δὲ μὴ πάνυ σπουδὴν ἐν ἀμπέλῳ
ἐαυτοῖς τὸ πρὸς σὺν τὰ πρασινὰ ἐν ἡμῖν, μὴ μὴ ἀνὰ
ξηρὸν ἀλλ' οὐσαν, ἐπὶ τὴν χόνδρον τὰ πυγμὴν. ἀ δὲ τὸν ἱερᾶς

60

5

Τὸ πανὸ ἑαυτοῦ ἀγριομήλου θεὰ σουλαγ· οἱ τοῦ κύμινο ἐχόντων αὐξήσεως
ἐπέχουσι τοὺς ζυγοὺς· ἕως ἂν ἡ αὐξησις προβαίνῃ·:

·: Ἐν ποίῳ οἴνῳ οὔσης τῆς σελήνης χρὴ ζυλαν· καὶ ὅλα τοὺς
αὐτῆς καὶ ὑπογράφουσας τοὺς ζυγοὺς δι' ἡμέρων·:

Διὰ ζυλαν τῆς σελήνης οὔσης σὺν αφρικίνῳ· ἢ λέουτι· ἢ ζυλαν· ἢ σαφρ — ζωοφάφεν·
ανῷ· ἢ αἰγοπρόσωπῳ· ἢ ὑδροχόῳ· ταῦτα γὰρ δύναται διὰ χρὴ λαβοῦσαν
αὐτῆς καὶ ὑπογράφουσας τοὺς ζυγοὺς ποιῆσαι·+

— ταῦτα δὲ βοηθεῖ τοῖς ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν ταφυλαῖς· ἢ ἄλλως
πως διαφθειρόντας· καὶ βρασθὲν μετὰ ὄξους καὶ ἐσόμενον οἶον·:

Χρὴ πάντα ταῦτα ὀφθαλμοὺς ἔχουσαν ταφυλαῖς· ἢ ἄλλως πως δια — λεουτίνῳ·:
φθειρόντων ἀποχωρεῖν τὸν χυλοὺς τοῦ κάρπου· καὶ ὃ ἐξαύτων
γλαῦκος· θεραπεύει ἄτας· ὕσωρ οὖν δεῖ ἐγχεῖν χρὴ τῆς ἡμέρου·
σὺν τούτου δὲ ἐγχεῖν ὕδατος· ὅσον μίνα ζυλαύκου· δι' ἡμέ —
ρας ἐπέχει ἐξοίνῳ· ἂν δὲ ἐξαύτων γλαύκου ἐγχέωσιν· οἱ ἀπάντα —
χαυ τὴν αὐτὴν δι' ἡμέρας ἐγχεῖν· ἔνεστι δὲ οὕτως· ἀγάγετ
ταῖς ταφυλαῖς ὅμβδελλον ὕσωρ· ἀναζύσετε πρὸς τὸ ἐσόμενον
γλαύκου τὸ τέταρτον μέρος· καὶ μιγνὺς τὸν ὅμβδελλον τῆς σταγόνας τῶν
ταφυλῶν τὸ γλαύκου ἐγχεῖν· οὕτως ἀπὸ πάντα λαχαυ τὴν αὐτὴν
τὸ τέταρτον:- ⊙ Θεραπεύει τὸν λυμαινόμενον τὴν ἡρῖτα τὸν ἀμπελῶν:+

Διαφθορὴν τοῦ λαγωοῦ χυμοῦ· οἱ ταῖς ἀμπελοῖς ἐνοχλοῦντες· ἢ ἀφεμένος:
οἶνος αὐξούσης τοῦ μέρους τοῦ ἀμπελῶνος· βουλβίτων πάσπιν
αὐτῶν καὶ ἀνίσου· οἶδε χαλβάνην· ἢ ὀπὸς ταφόνου·
ἢ ὀνύχας αἰγός· ἢ ἐλέφαντος πεῖσμα· ἢ μείνου εἶδαν,
σὺν τοῖς ἀμπελοφθορίοις θυμιάσοντες, ἀπὸ λάσεως αὐτὸ τὴν τὴν ἡρῖ·
ἀμπελῶνος ὁμοίως ταῦτα ποιεῖν· καὶ μυρσινοειδῆ χαμαιτυπίαν·
Καὶ ταῦτα δὲ πολὺ κύσαν μυρσίναν θεραπεύει· καὶ γὰρ ἢ μύ —
τιλον ἀναβλύζει· Καὶ μὴν αὖ ταῦτα βοηθεῖ τὰ πάθη διὰ τῆς τοῦ ζωῶν
θυμιάσεως θεραπεύοντας· αἶγοι παιονίαν βοτάνην· ἄγοι ὄϊς Paeonia herba
αὐτοῖς τὴν προσωπίτην πάλουμεν θυμιάσοντες· ἢ πεφθοῦ Prosopite herba
τὰ ὀνίτου ταῖς ἀμπελοῖς· ἀποθλασθὲν οὕτω τὰ θηρία· ἔνεστι δὲ τὸν

καὶ ἐλαίου ἐγκόψετε. χοίνικας δὲ πέντε τοῦ ἀμπέλου ἀπὸ τοῦ
πύργου. ὁλίγον ἐπάνω τοῦ ξύλινου. ἵνα δὲ καὶ μπαγδάμπελος
μὴ ἀδικοῖεν. σπόρου βαλοῦσας. χοίνικας δύο σπέρνατε.
∴ περὶ κήπου τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἁλωνίου καὶ τοῦ λιμανόμηνα. πῆχ. ++

Τὸ αὐτό. ἵνα δὲ καὶ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἁλωνίου καὶ τοῦ λιμανόμηνα, αὐτοὺς τοὺς κήπους βρέξουσι λαγκωνοῦ ἕτερον ἐλαιῶνα ἐν τῷ ἀπόκημα, ἐφ' οὗ ἀπονάουσαν μιᾷ ἀπὸ τοῦ ἐξ πλατεῖαν. οἱ δὲ περὶ τοῦ μέσου ἁλωνίου ἀμπέλους, πυκνὰ πόπερ, οὔρω βρέξαντες πολλαῖς, τοῦ μὴ λαοπλὴν μὴ βρεχόμενοι. – Φυτὰ ἀπὸ μοσείδιον τοῦ ἐξ οὐρανοῦ πλατείαν πολλὰ πλὴν τοῦ μήτε τοῦ ἀμπέλου μήτε τοῦ ἀλωνίου μήτε τοῦ λιὰ μήτε ἄλλου ὑπὸ ἕνος βλάπτειαν καὶ μὴ λιθάρια ὑπὸ τῶν μεζόνων φυτείων ::

Φυτὰ ἀπὸ μοσείδιον. Καρυὰ νέα πολλὰ μοσείδια πλάτους. ὑπὸ τοὺς ρυακίους ἀπὸ μὲν λαντὸν ἀπὸ τοῦ δένδρα. ἐς ἀλλήλους πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ δύσεως, μὴ δὲ ἄλλος ἐν βάθος ἐν καὶ πεντάπους. ἀπὸ τοῦ ἐν ὕπαγρος ἵνα μὴ λιάζῃ. ἐπὶ μῆκος δένδρα. ἐν ἀλλαβὼν πλὴν τοῦ ἀβούλαξ ἐλαῖς μὴ ὧν. τοῦτο ἐν τῷ ἀλλήλων ἐν ὑψηλότατος. ἐφ' ἡμέρας ἀνχεσίους. ἐξ ὧν ἐξ ἀσοὶ καὶ βουλόμενοι τὸν ἐν ὄρτυγαν.

περὶ οἰνάνθης ::

Φλωρωνῆ ++/ λη πτέου τῶν οἰνάνθην. ἀπὸ τῆς κώλων οἴνου φόρτου ὀνος ἀμπέλου. καὶ ἀπὸ τῆς ἀγείας. μάλιστα ἢ ἀπὸ τῆς ἀναβενδρίτιδος. λη πτέου ἢ πέτε τοῦ καὶ σοῦ βάδων. σὺν βοῦ ὄνων δηλαδὴ ἀφ' ἑσπέρου πλὴν καὶ ξηρὸν καὶ ἀμπέλους σὺν οἰκία. καὶ σὺν ἀπὸ τῆς κεραμίδος μβλητοῦ. ἐπ' χυτέον οἴνου ἀλάβους πολλαῖς. καὶ ἐν τῷ δύσου. ἐμπέου τοῦ χορὸν ἐπὶ μῆκος. καὶ μάλα ὄνοι πέτε ἀπὸ τέτε. καὶ ἀπὸ τέτε ::

Τὸ αὐτό. πολλὰ μὲ φρύγανα τοῖς ἀρχαίοις πέτε φοίδα ποιῆσαι. ὅλοι ἢ ἀρεσταὶ τὴν οὕτω χρείζον. τὸν πεπαν τοῦ τὸν βόρυσαν. ἐν τῷ μὴ πολλοῖς ἐπ' ἔτος. ἔασον ἐπὶ τῆς ἀμπέλου μὴ ραν τῆνας. καὶ μὴ ἀλλοῦ ἀλλὰ ἀφ' ὁ μῆκος. μὴ ἐρέμασον σὺν οἰκία. καὶ ἔχειν μὴ

61

6

αὐτὸν ὑπὸ τῶν φύλλων ὑπὸ τῶν φύλλων ὑπὸ τῶν φύλλων

γναθῶν τε ἀὐτῶν ἐχόντων καὶ ὀξέος ὄντος τοῦ τοιούτου βοηθεῖν καὶ πρὸς ὕφωσιν:+
+ καὶ πλυνοῦ καὶ ὑπολυνίου καὶ ὑάλου καὶ ὀστράκου:+

Φλοιὸς ἀμπέλου καταρτίσαντες λόγον

περὶ πρώτης δὲ τῆς φυλάξεως αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀφθορίας τοῦ οἴνου λόγον ποιήσασθαι τεταγμένον περὶ τῆς οἰνοποιΐας ὅτι μὲν ἁπάσης ἀναγκαῖον ἐπιμελείας τυγχάνειν, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ πρόσθεν ἐξαγορεύειν ὅπως δεῖ οἰνοῦν πλυνοῦ καὶ ὑπολυνίου καὶ ὑάλου καὶ ὀστράκου. ἀφ' ὧν οἶνον πλυνοῦ πρὸς ὑπόθεσιν τῶν ξυμποτίζεσθαι μελλόντων ὑδρεπῶν οἰνοποιεῖν· εἴτε ὑπὸρ τὰς ὀργάδας μέλλοιεν ἐν ἀνάγκῃ φορεῖν· ἔχειν δὲ καὶ τῶν ἀπὸ θεσίν τινος φυλακῆς ἕνεκα τῆς ἐσομένης εὐημερίαν· εἴτε καὶ τῆς ὥρας καὶ τῆς ἐργασίας τοιαύτης οὔσης, ὥστε μᾶλλον τὸν οἶνον τοῦ ὑδρεποῦ· καὶ ὅταν ἐν ὀργάδας μέλλωσι πορεύεσθαι· ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναφορᾶς.

λινεᾶν

ἐὰν δὲ λινεᾶν ἀγγείων κατὰ τὴν ἀποθήκευσιν τοῦ οἴνου πρὸς τοῖς ἀνωτέρω προσκαιρίοις διαφορὰς· ἵνα μὴ δύνηται ἀνθεῖν, μηδὲ ζωοτοκεῖν ἐν αὐτοῖς ἐμπύρευμα, μᾶλλον δὲ οἶνον· ἐάν τε ὑάλινος θερμή· καὶ ἐὰν ὀστράκου πλατυτέρου πρὸς τὸ ταχὺ ὑπολύνιον ἐάν τε πλατύστομον· καὶ μηδὲν ἐλαίου χρῄζειν, ἐὰν τοιαύτη ἡ θαλασσία· ἢ ἁλμυρὰ θερμή· καὶ ἀποτιθήσθω ἔπειτα οὗ ἂν βούληται ἑαυτῷ· ἵνα μὴ ἀχρωματίστως· καὶ ἐπειδὴ οἱ μὲν θέροντες ἐὰν ὑπολύνιον πολλῶν ξυμποιοῦσι διόρθωσιν· εὐθετέον ξύλινον πλατύτερον λίθου ἀμείνον ὅταν ξυμποτίσωσιν· ἀναθερμαίνειν· ὅταν δὲ πάγῃ τὸ ἀὸν μέλιτος χρῆσθαι· ὁμοίως πλύνασι καὶ ποιεῖσθαι θυμιάσεις· τὸ δὲ ἔλαιον δόκιμον ἐστὶν ὀλίγον χρῄζειν·

ἔλαιον δόκιμον

περὶ οἴνου θήκης καὶ πίσσης ἐν ὑδρεποῖς·

τὸν δὲ πόντου

Οἶνος οὐ προσδέχεται πίσσης· εἰ μὴ τοῖς ἀνοικοῖς πρὸς ἀναβολὰς καὶ ὀρίνειν σφοδρὰς ἔχειν· εἰ δὲ τοῖς ψυχρότερος πρὸς μυδριᾶσιν· πορρωτάτω δὲ ἑστῶτες τῆς λίμνης· καὶ ἐπὶ πλάτους ἑστῶτας ἀεί· τοὺς δὲ πίσσης ἐφεστῶτας οὐκ ἀγαπῶντας ἀμίγλης· πολὺ δὲ λιπαρωτέρους· ἵνα καὶ ὀίτης οἰνοθήκης ἐπιμελοῦ μένοι

6

62

Nihil tam celeriter arripere proximum itium quam animi & maxime mustum

οχοίνου μυρεπι
κης. 1. unci odorati

ἀφεδρῶνος latrina

ἀρτοκοπίου

ἀναλύσ.

Dolia uetusta corrúpe uimu

De magnitudine do liorꝝ

πρότ.

περὶ κτήσεως καὶ τρόπου πτώσεως ::

Τοιαύτην οὖν πίθου ἀπόλησις καὶ μὴ ἀναφθείρεται, ἀνθρώπινον τέον· τοιοῦτο παλαιοῦ τὴν τοῦ νοσεῖν βλῆ· καὶ ἐνεστῶσι καὶ τοῖς αὐτοῦ· ἢ καὶ τοῦ παρεληλυθότος, αὐτοῖς πίνουσιν· καὶ ἄλλοις ὑπὸ — σοῦν, ὅταν, ἢ ὁ ξίνος ἐλάλησε, ἢ ἀπορρυῇ ἢ ἐξατμισθῇ πίνοντα· — τοῦτο τὸ σημεῖον ἐστί ::

Τῶν πίνειν οἱ ἀρχαῖοι καὶ μὴ πεφθαρμένα καὶ παλαιότατον δ' οὖν τὴν ἀπόλησιν ἴσως· μηδὲ ταύτην τὴν σύμπεφθαι· οἱ δὲ τῶν ὀξῶν πεπεῖνουσιν· ἀμοιβῶν τὴν εὐτέλειαν· καὶ ὁ λοῦ καὶ παλαίου καὶ ἄλλα πεφθαρμένα· βοᾷ γὰρ ὅταν· ἢ σταλεπὴ ἀνθρώπινα ἀπὸ ξανθιμάζεσθαι· οἱ δὲ θερμαίνουσι αὐτὴν· ἐς ὕδωρ ψυχεῖον· ἔμβαλλον· καὶ σταλῆς ὀξυμέλιτος καὶ μάζουσιν· ἀμὰ καὶ διὰ τοῦ χαύσεως· καὶ ἢ σὺν ὑγιαίνειν ἀνθρώπινα· καὶ ἢ πομφόλυγας καὶ χόφους ποιοῦσα· βοᾷ καὶ σεσαπέναι· ἢ σὲ σὺν ἡδὺ καὶ πυρὰ καὶ καθαρὸν καὶ λοπὸν· καὶ ἀδρὸς καὶ λεῖον· ὡσαύτως ἀμύνειν καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ τῆς σιτοῦ· καὶ ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρόν· ἢ σταλλεῖν πίνοντα καὶ ἀναζέσαι τοῦτο τὸν τοῦτον ἐς ὀξυμάνειν βάλλειν ἐνδιδόν· καὶ ἢ θέσιν σὺν λίθῳ σπουδαίου πύρος· ἢ θέσπεχθαι αὐτὴν ὕδωρ θερμὸν σὺν θύμλων· σταλασσοῦσιν ἢ πλημμελήσῃ· καὶ δεῖ ποτοῦ πίνοντα· ὅταν οὖν κατέσπασται ἀπὸ χθαι· ἢ θέσιν ἐς σπεχθαι τοῦτο ἀμὸν ὕδωρ· ἐπὶ ξηρὸν ἢ μόρας· εἰ δὲ ἐκλύσῃ ἢ μόρας ποιῆσθαι· ἢ σὺν φίζῃ σὸν ὑσσοῦ ἀπὸ ἡμιδίνα ἀποδοῦναι· χρῆσι ποτὲ δὲ τὴν τῶν πελλοφθόνων πίσσαν ποιοῦσιν· ἐξηρὸν πίσσα, καὶ πυρόν· ἐν ὀίνῳ ὧν ἐκπλῆσαι· χρῆσι ποτὲ δὲ μίνειν· καὶ μάλιστα δὲ διὰ ὧν ὁσμᾶσιν ἐκπλῆσαι, βοᾷ γὰρ εἶναι τῶν σύτεων ἐν τῷ ἐκπλῆσαι· οἱ δὲ πλησιάζουσιν· οἱ δὲ πλημμελῆν ἀποδιδοῦσιν ἔμβαλλον ἐς αὐτὴν· καὶ δὲ ἐκλύσιν· ὧν ἢ ἐς ὃ πνεῦσι πρὸ βάλλουσι πλῆσαι· οὐ μονίσαι τῆς φωτῆς· καὶ δίνου πολλάκις ἐξχέσαι ἐν ὀίνῳ

τοῦτο τὸ σ.

παρεῖναι τὸν

παρεῖναι τὸν

διὰ μέσου. ὄξινος

λαπαρνίδα

πλημμελῆσης

ποτὰ ζαχλῆ. liχi nia

:: rf. ἀποδιδοῦσιν ex sequentibus in fine huius faciei

ὑποιοῦντες κάλαμον καὶ ξύλον τῷ βάλλοντι τὸν σπόγγον τοῦ ὄξους κεκωμ-
μένου πόαν. ἵνα οἱ ἕτεροι πίνοντες κωλύσωσι, ἢ ἵνα θεὶς τὴν
ζωὴν αὐτοῦ μὴ μένειν ἔχοι διὰ τούτων τοῦ ὄξους τὸν πόνον τῶν
πόνων αὐξηθῆναι τὸν μαρτύριον. ἢ ἵνα τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως
καλλιόνα χρῶσιν τοῦ πάθους. καὶ τὸν μὴ χαμαὶ τὸν ὑσσὸν
ἀρχῆθεν. ἵνα ὑψηλὸν ἀπὸ ὑσσοῦ, ὡς πεπασσαλωμένον πρὸς ξύλου τὸ ἢ
καὶ πλατύνων. + ἄλλος δὲ ὅτι σύμμικτος ποσότητος πῆ-

χυς τοῦ πυρηνίνου ἢ καμπύλου χ ē. νάρδου ἰνδικῆς Τοῦ αὐτοῦ ς.
ἀμίχλης. χ ē. ἀλόης καλῆς τρίας. πρόπου σιλιγνου Miltica nardus
γόμου ἢ ὄμου. ἱρεως ἰλυσμῆς χ ā. καὶ βάλε ἐλάαν-
φορείαν μβ΄ ὀκ μ΄ξεσι. μὴ δὲ πάνω σαν τοῦ πίθου. εἰς δὲ
ποδὸς καὶ ζωὸν παραχαῦ τοῦ καὶ ὑπόμιξα. μὴ τελείαν
εἰμυλῶνις τῆς πίσσης σὺς θῆναι ψυχρὰν. μὴ τε ὑπερθέρμης ἵ-
να μὴ καυθῇ τὸ φάρμακον. ἔπειτα βάλε τὸν νέον καὶ ὄινον, νεαχα οἴνου
καὶ σὺ ὁλίγον ἵνα μόρας ἐλαιόμηλος, ἀὐτὸν ὠμὸν τε καὶ πολλὸν
θῆναι δὲ ξῆς. καὶ μὴ ἀπίσω νὰ βὰλῃς τοῦ πίθους. ἢ πολὺ
περίσσιον χεόμενος τὰ μέρεα βλάπτει φάρμακα καὶ τὰς ζύν-
σεις ὡς ποιεῖ σοφία:- πείθομαι χεόμαι πίθων:.
μετὰ τὸν πίθον ὧν ζύνεστὸ λίβον πεβλέμελη θῆναι βέλτι- βόφωνος:. fic praterita charta
ον διαχεῖσθαι τοῦ πίθους. οἱ δὲ τὸ πολὺ μόνον. οἱ δὲ
τὸ πολὺ. ἵ σε δὲ ἀχρεῖος ὄφη. πίνακι μὴ δὲ εἰμὶ λύσις
θαλατίᾳ ὕδατος. αἰγοὶ ἢ πίνουσι καὶ ἅμα δὲ τὸ εἰμὶ
τὸν ζύμβλητον θέσιν. μὴ χεῖται πολὺ χεῖσθαι τὸ φάρμακον
γρᾶ. ἄλλοι ἢ μόνη πλὴν μύρτης. χρῶνται τὰ πώματα:+
πόσις δὲ τὸν ζυμβλητὸν πεφασμένης:
τὸν λαγὸν πρὸ ἢ ἡμέρας δύο πλέον. ἵνα θαλάσσιον Διδύμ:.
καὶ θαλατίᾳ ὕδατι καθαρῷ πλέον. καὶ ζυμματέον:+
ἢ δὲ ποιῶν τῶν ἐφεσίων τοῖς νῦν ἡλίοις. καὶ πῶς πόλη καυθηλίοις
τέον τῶν φαρμάκων. καὶ ἵνα δόσιν χρὴ ἀναφέρεσθαι
ζώοις λαγνοῖς τοῦ δὲ ἵνα πάλιν πουτέα τῶν:+

Ἀπουλήϊου.

Οἱ ἐφεστῶτες τοῖς μύλοις κοφίνοις τοῖς κάλαμωθροις καὶ σπλῖ-
σὶ λεγέτωσαν τὰ φύλλα. καὶ ἡ τρίχα ὁμοφώνως μίζοιβ. ἡ ξηρὸς
βόλβὸς λύρεθρον. καὶ ὁ καὶ τὸν πλοῦτον ὅτι πρὸ ἐλαφρὸν
τῶν ἐπὶ τοῖς κοφίνοις ἐφεστώτων. καὶ αὐτοὺς ἐκλέγειν. τὰ δὲ
φύλλα ἐκ τῶν μίσων τῆς φυλακῆς. τὸ δὲ ὅρυγον βίνοι νον ἀ-
πορρίζειν καὶ ἀπόθραυον. σὺν δὲ τοῦτο μὴ φύκους καὶ τὰ ξηρὰ
μιξὶ σπλίγνειν βλάβη. ὁμοβλαβὲς δὲ ἐστὶ καὶ τὸ τῶν φύλλων
ἐξαιρεῖν λάνοις. αὐτοῖς δὲ τοῖς ποιοῦσι πρὸς τὸν
τεταγμένοι. παραδοῦναι ἐξαιρουμένας πλατὺ σωρὸν ἀνασορέ-
σαντας τὰ ξηρὰ φύλλα τοῦτ' ἔστι τὰ ξηρά. ὡς ἂν τὸ πλοῦτον
γίνεσθαι ἀπορρυπαρὰ δὲ καὶ ἀπαλλαττόμενοι. καὶ σπαρμὰ βιπάρβα καὶ ἄπανυγρα-
ἀπορραδούλους, οὕτως ἐπὶ ξύλον ἐπὶ πέτρων ὅσον. θορυ-
βούντα καὶ ἀπαλλαττόμενοι ἀροδιορὰ πίνετον. ἀσεύγεσθαι ὅσον
προτεθὲν. ἀναγκαῖον βόρον ἐπὶ τὸ ἐσθίοντος ῥύπινον ἀσαν βα-
λωσὶ ἐσθίοντα ἐσθίουσι ἢ δὲ τὴν λανοὶ τῶν πολλῶν ὅσον χρὴ. ἀ-
παλλαττόμενοι ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ κεκαθαρμένου.

διαζώματα

μὴ μυλοῖς βιῖ τὸ σιναπὶ ἔτω. ἀφ' οὗ καὶ ἡ μοφίσθαι. καὶ
ἀλαζόμενοι ἔθνη τοῦ πολλοῦ τοῦ, διὰ βυτὸ ἐπὶ μολύνοι βρω-
τον στρὶ ἀλλ' ὡς μίαν ἐπὶ νοὸν τῆς λανοῖς. ἢ διαλιζόν.
ἢ δὲ τὸν ἐκ σπλίγνειν. ἐσθίουσι δὲ χρὴ. ὁ δὲ τὰ φυλλοι ἐκ-

σέμφυλα duplex habe re significatum

σὸν ἐν ἐνομίζοιι σὺν βαλανιόνων ἢ πύρινον. καὶ βιῖτὸν
τὰ φυλλοῦ πὶ πάρβα. ἐὰν οὖν ἀλοῦσις τὰ σέμφυλα, πρὸ βὶ ὑπ-
κόλλουν νόμ. πρὸ τὸ πὶ πάρβα τὰ φύλλις. πρὸ ἐ ἐλαίου, τὴν
κάλουμόλων πυρίνην. με ἐκ τῶν τελέαν πᾶσαν σὺν τὰ
φύλλων, πῶς σὺ βὶ τοῖς τὰ ἐκ τὰ κοσ ἐμβλητέον. +

πυρίνη

Διοφάνης.

Τοὺς πίονας πρὶν ἐμβλητέα τὰ ἐλαίου κοσ ἐλλιπὲς ἀμφὶ
πο ποιεῖσθαι χρὴ καὶ σπλίγειν ἐλίβάνου.

6

65

Ἀφ' ὑπτεόν ἀν αὐτοὺς ποιήσας μοχθοὺς, μὴ τὰ πάνυ σύσσομα·
ἀμβλὺ γὰρ ὄν οὐ δύναται γλαῦκας ὑποξέον αὔξησαν ποιεῖν· οὔτε
μὴ ὑποχάσας· καὶ οὔτε βυαίφεσθαι ἐᾶς ἰσχαλὺν χαλκεύετε ωφέλι
θεῖλος· βλιμὴ καθθερὸν πόνου ἀπτύον· καθαίρων ἔχοι· ἐὰν
δὲ πιθοις γλαῦκας ἔφ ἐξῆς ἐπὶ πόρως ε· ἐὰν δὲ καὶ δὲ
φοῖ· βύτε ἀφεῖν ἀφαιρεῖν, καὶ ἄλλα ὁ ἀμπεῖτον· καὶ τὰ
κατὰ πόλιν ἀκαίρων τοῦ πιθεῶνος· καὶ πόρρω ἀφεῖν ὁρᾶν ωιθεῶνος
εἶπτον· ἀν πλησίον ἐὰν βλιμὴ δὲ πολίων αὐτοῦ καὶ
πορεύεσθαι οὖν τας· καὶ καλῶς μὴ γίνεσθαι ἀπορεῖ φοβοῦσι βρεπορεύω μι
νον τοῖς ἐνδοπίαν· διὸ ἀδύσμιαν ἐπὶ νοῦν χρὴ τοῖς λιμνοῖς, corruptis
ἀλλὰ θυμίαμα πάλαι φοῦ τοῖς οἰνοθήκαις· ἐκδροπί οἶνος

Τοῦ μὴ φορτίων μὴ θέλω ῥύσιν βυλεύεσθαι κωλύσεις λιμνοῦ
ἀφεκτέον καὶ σύβολον ὡς· ὡς ἐξαῦτοῦ τὸν καλάμου
θάλλων ποιητέον· + ἀνδελίου·

Τὰ δὲ μὴ φυλάττειν βυλεύεσθαι μὴ γὰρ βυβλάκωσι ῥιζοῦν
σύβλητέα πρὸ ἀρχῆς καὶ· καὶ γὰρ πρόσω ἐμβλητέα μὴ
καθαπερεῖ τέα· ἢ δὲ σύβύτων ζυξ· ὡς ἐπιχωρίως καλοῦσι
θάλλων· οὐκ ἀπὸ τοῦ πόλεως ἀλλ' ἐγγὺς μὴ γίνεσθαι· οὔτε τὰ θάμνα
λοιπὸν βελίσκους πολιόν βυλεύεσθαι· ἵνα μὴ νῦν φοῦ πρὸς ἐξῆς τοῖς
ἀλλοῖς· ἀφ' ὑπὸ τῶν φορτίων σύτης λιμνοῦ ἀφαιρου-
μένων τὴν λιμνὸν καὶ βλάπτοντα ὁδοῦσιν· καὶ σωτηρίζειν
ἀδιαφλίως ὕδατι ἢ ἀλλᾶ καὶ θυμιᾶν ἢ ζειν· ὁμιλοῦντ' ὃ
γεγονὸς πλῶτος δαίπτειν· καὶ σύβύλου δὲ τῆς ἐφεξῆς ἐπόρως
ἀδύλλων ἀφ' τοῦ χυλοῦ δὲ· καὶ δὲ καλῶς πάλαι φοῦ· ὃ
πρὸς σημαίνουσι τε δαμαλιχόινου· — γλαῦκος μὴ ὑπεχάσας·
ζτέφουσι γλίχωνος ἐν παλαμαίοις ἐπὶ ὁδοῖς τῶν ἀλλοῖς δαχμάλοις φλαυρωζῆν·
ὧν ὀφθάλμων πεῖθαλλον· τίνες δὲ βλέπουσι ἐπὶ τῶν πεθυχαλλη
λαχείου τὸ ἐὰν βυάν· καὶ δέξῃ δὲ σωζέουσι γλαῦκος·
γλαῦκος πεδοῦ βλέπειν ἀφεῖναι καὶ δαίπτων· τουδάντους·
ὃς τοῖς μὲν εἶπτην· καὶ οὐλὴν ὄξους γλυκίζουσι βλάβ· καὶ μετὰ ὄξους γλυκί
ζοντος

ὑπὸ τὰ σπλάγχνα, ἐστὶ καὶ τὸ ἧπαρ. περὶ δὲ τοῦ βάθους καὶ τῆς θέσεως τοῦ γλάνος οὐδὲν ἀφωρισμένον εἰρήκασιν οἱ παλαιοὶ τῶν ἰατρῶν.

γλάνος ἐστὶν ὅλον ἐν ὅλῳ τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ ἔχει ὑμένα τὸν περιέχοντα.

γλάνος.

περὶ δὲ τῆς θέσεως τοῦ ὑμένος αὐτοῦ καὶ τῆς φύσεως λέγουσι τὸν γλάνον. ὑπὸ τὸ ἐγκέφαλον κεῖσθαι. βάλλει δὲ αὐτὸν ὑμὴν ἀγγεῶδης περιεστὼς λεπτὸς ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν καὶ ἐξωθεν μὲν τὸν ἐγκέφαλον βάλλει ἀγγεῖα. καὶ πολλαχοῦ φαίνεται τοῦτο γιγνόμενον. ὅτι περιέχεται ὑπὸ τοῦ γλάνος τὸ ἐγκέφαλον. πολὺ δὲ μᾶλλον φυλαχθήσεται, ἐὰν βλάψῃ τις αὐτὸν ὅσον μικρὸν δὲ ἐὰν βληθῇ ὅτι πηρωθήσεται διὰ παντός. διὰ τοῦτο μηδὲν ἀφεῖσθαι ὅτου σπανίως γλάνος. ἀσθενὴς καὶ ἠρεμαλέος πολὺ μᾶλλον φαίνεται τοῖς μὴ ἐσθίουσιν. καὶ οὐδὲν βόλιτος γλάνος δὲ πρὸς τὸν ὄγκον ἔξω. αἰγοὶ δὲ πολλαὶ ἀγγεῖα ἀπὸ πολλοῦ σοίνου βόλιτος γλάνος βάλλουσιν. ἄλλοι δὲ ἀγγεῖον τοῖς περὶ ῥηθὲν σὺν ὀδύνῃ ἔξωθεν πάντῃ θῶ. δὲ φορέσαι σὺν θέσιν, τοῖς ὑπὸ φλεγμονῆς μηνίσκου. δὲ τοῦτο πάσχουσι μάλιστα τὸ ὄφθιον. αἰγοὶ δὲ ὄλιγον ὑγρὸν καὶ ὑγιαίνουσι δὲ ἄπονον. ἄλλοι μὲν δὲ ἐπὶ πολὺ ὑγρὸν καὶ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐπὶ πολὺ ὑγρόν. ἄλλοι δὲ σκαρδαμύττουσιν ἀπὸ πολλοῦ βολίτος γλάνος. νίτρου δὲ ἐξαίσιον μέγαν. ἀπὸ ἡθυλογίσιον. βόλιτος γλάνος ἀὐθορέχει. σὺν δὲ ἐξαίσιον μεφλεγμαίνουσιν ἀπὸ ὀδύνης. γλάνος ἢ ὑδροφέχει ἢ ὠδήνας.

Νίτρου alexandrinou. Nota p theocrito σαλίνος.

ἀχράδας

ἀπίδια ἀχράδιον

βολίζονται

ὀχεσάσθαι δὲ τοῖς ἐπὶ σιαλικὰ ἀπὸ λαβὼν μὴ ἔλαττον βάλλουσι δὲ γλάνος. καὶ ἐὰν ἔχῃ ὑδροβολίζονται. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ σπλέσαι. ὠδὶ μυελώσεως.

Τῶν μὲν οὖν βληθέντων δὲ ἀγγεῖον πάλιν. δὲ καὶ γλάνος σπουδὴν ἔχειν αὐτὸ τὴν μύησιν. καὶ νηστεύειν αὐτὸ σιτίων καὶ ποτοῦ καὶ ὕπνου. ὅπως δὲ πρόσχωρος τὴν μύησιν δὲ τὸν πιθηλιὰν σπάσεσθαι. δὲ μὴ σπάσεται τοῦ γλάνος ἀπὸ τοῦ βληθέντος. οἱ σὺν δὲ τὴν ἐπιμύησιν μηνίσκου φιλάνθρωπον.

γλάνος δὲ ἐξίζουσι βοηθήσαι.

66

7

Στεφάνου διακόνου καὶ ἐξορκιστοῦ καὶ ἀναγνώστου καὶ ψαλτοῦ ὑμνῳδοῦ καὶ πυλωροῦ ἐμβολιτέου· ἠ σιάλης πολυμίσου ἐμμουσοποιητοῦ συμβολιτέου· ἠ σαλώσιος σκαμμωνιάτου βλατέου::

Βιβλίον ἕβδομον::

Γάστρα οἴνου εὐληπτέλη βίλα· ἐβολμηλώδη σὺν πεί γωρμίαις σκολοπῶν· πεῖ ἐχέσπυξίν· ἠς οἴνων διαφορᾶς· καὶ πεῖ θρα πάπαις αὐτῶν· καὶ διαστάσεως τῆς μεθαρμόσμου καὶ ἐπιτηρήσεως::

περὶ τῆς τῶν κοπρωνοῖ αφορᾶς — τῶν μονιλίων::

Τὰ ἰλαγωγεῖα πολυνεβοῖνον προῖ καὶ φαῦλον· βοῖ ἐπὶ ψῆ καλλίω· λέγεσι πεπεμνουλοῦ κόπρους· ὑπὸ τελευτώσι μουτῆ ἠς ἁλῆ ἐβολαίρος ὠ περφασίας· καὶ μαλιστα ἠς βυλιούσυλ λέως· οὐ μόνου ἐβυνδαμαστῶρας οὐ λίος· καὶ συνδαστῶρας ζωὸ σφυλακοποιεῖ· ἀπὰ καὶ γλυκυστῶρας ἐὰν πολυθορμῆ νη· ἰῳ ὀθμήνη μόνου πεπαίνδαὸ σφυλακο θορμηοῦ σθαι καὶ ὑγιεῖ· ἠ τανυξ γλυκάσας μόνον ἀπδαζέσθαι· δὲ ἐβυ οὖν αὐλοῖ πολλῆς καὶ λιάσεως· ἵνα μονιμωτέρος οἶνος γλήται· ὀβέλιον φαιὰ μήν πδρυμνόμηνος καὶ διαπνεύ μηνος· καὶ ὀσὺθορμαῖ ἠς χωρεῖ ὑπάρχου κόπρος· βινοῖνον μονιμώτερον ποιεῖ· ὀσφρᾶσθαι ἀγωνιᾷ ἠ ἵνα μὴ δέει ὀβῆ ἐμῆς ἐχρίτων· βινοῖνου εὐλύβου καὶ ἀσθενῆ ποιεῖ· ἐὰν ὀ λίγας φυλακοῖ καὶ πῆρος ἀνέβη· σύνδαστῶρα βινοῖνον ποιεῖ· αἰτεξοφῆς καὶ σύνδαμωσις πόσης ἐς ἀμῶνον μόνον τὸν κόπρον καὶ ἐπιτηδειωτάτης:: ποίοις οἴνοις ἐναπτέον καὶ ποίοις ὀνὶ πάθος τόπος· καὶ ποίοις ὄνὶ πρὸς τέλην:: — τῶν αὐτῶν::

Τὸν ἰσχυρὸν οἶνον βινοῖνον· ὑπομένειν θετέον· ἀπὸ τῆς φθοῆς ἀύσεως καὶ μυκημβείας βίχων ἐπὶ λυπεῖσθαι τέ σπάτων· ἐὰν ἔλαττὸν οἶνον ὑποτιμήνθετέον· ἐὰν ὄμενείδας ὑμηλοτέ ρους δὲ ποιεῖν πρὸς ὀφέλειν καὶ ἀνάβλητὸν τε ἔμμηνας::

:: περὶ διαφορᾶς τῶν νέων καὶ τῶν παλαιῶν καὶ τῶν πολλῶν

Ἀποφάσις. καὶ μὴ μιγνύναι τὰ φυλάς. Δὲ μὴ μίγνυσθαι τὰ φυλάς, συνδοῦ-
ναι τὸν οἶνον ἐξουσίᾳ· ἐπὶ αἱ λευκαὶ μοῦσαι· αἱ δὲ πυρραὶ, τῶν
μιγνυμένων ἀλίτονον ἡδίω· ὁ νέος οἶνος ψυχρότατος ἐστίν· καὶ ὁ παλαιὸς θερμότατος· καὶ ὁ μὲν νέος μᾶλλον κεφαλὴν ποιεῖ· ὁ δὲ παλαιὸς
μᾶλλον ἀφροδισίους· ὀλιγόνους δὲ ἀμφοτέρους ποιεῖ.

Νόμος πάνυ frigidissimus

Ἀποφάσις. ὅτι θρεπτέον ἐστὶν οἶνον τοῖς ἐπιτηδείοις τῶν φυλῶν· ἔχουσι
τὴν αὐτὴν κρᾶσιν· καὶ τοῖς μὴ ἐπιτηδείοις ἐπιτηδείως· καὶ τοῖς μὴ
ἐπιτηδείοις μὴ ἐπιτηδείως.

Διωρισμένου. Ἐὰν ἐπόμνυσθαι τὸν ἔλαιον ἢ τὸν οἶνον ἢ τὸν σῖτον ἢ τὰ ἄλλα
ἅπερ ἐστὶν ἐπιτήδεια· ἐπὶ πλείονα χρόνον· ἢ μὴ ἐπὶ τοσοῦτον
χρόνον τοιοῦτον οἷον ἔξεστιν ἐπόμνυσθαι· ἐπὶ πλείονα δὲ ἢ ἐπὶ
ἐλάττονα· ἐπιορκεῖ· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ χρόνον ἐπόμνυσθαι ἔξεστιν·
ἐφ' ὅσον ἂν ἐπιτήδειον ᾖ· καὶ μὴ ἐπὶ πλείονα· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ
ἐπιτήδειον ἐφ' ὅσον ἂν ἐπιτηδείως ἔχῃ· καὶ μὴ ἐπὶ πλείονα.

μὴ τὴν αὐτὴν ἕξιν

μεταβάλλει

Ἀποφάσις. καὶ μὴ τὸν οἶνον τὸν ἐπιτήδειον ἐπὶ πλείονα χρόνον
τοῦ ἐπιτηδείου· καὶ μὴ ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῦ ἐπιτηδείου·
τὸν αὐτὸν οἶνον τοῖς μὴ ἐπιτηδείοις ἐπιτηδείως.

ζωθεάσῃ. Χρὴ οἶνοι δὲ τοῖς πίοσι πότε φυλάττειν τὸν ὧν ἄφεσιν
ἐπὶ πλείω· τὰ μὲν λευκὰ μίνυθα τὸν οἶνον· καὶ οὐχ οὕτω τὸν
οἶνον χλιαφόν· καὶ ἅμα οἰνώδη καὶ ὑδαρῆ πίνουσι· χρὴ
ἐπὶ τοσοῦτον ἐᾶν ἡδύνεσθαι τὸν οἶνον· ἵνα μὴ ὑδαρὴς ᾖ τῷ πίνοντι
οἶνος· ἀλλὰ μὴ ἐπὶ πλείω χρόνον· ἐπὶ τοσοῦτον μὲν χρὴ
πολλὰ ἔτη τοὺς οἴνους οἰνοῦσθαι· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ χρόνον· ἐπὶ τοσοῦτον
μὲν χρὴ ἐᾶν ἡδύνεσθαι τὸν οἶνον· ἐφ' ὅσον ἂν ἐπιτήδειος ᾖ τῷ πίνοντι
οἶνος· καὶ μὴ ἐπὶ πλείω χρόνον.

οἶνος

7.

οἴνου· καὶ ὅλα διαφορᾶς ἕνεκα οὐτωσὶ πάντα· ὑμβρεβλημένοις ὀνόμασιν:-
χρὴ τοὺς οἴνους μιγνύειν τοῖς βορέαις ἀνέμοις· οὐδαμῶς τοὺς αὐστηροὺς
δὲ αὐτοῖς νόμοις· καὶ τοὺς μὴ λίαν αὐστηροὺς οὐδὲ ἀεὶ τοὺς δὲ ἀμφὶ
τὸν ὄρτυγα αὐτὰ ταῦτα· τοὺς δὲ εὐανθεμένοις δὲ τοῖς μηδὲν πάνυ +
ἐμμένουσι· μιγνυμένου δὲ οἴνου ζέοντος πάντως λίνεσθαι· ὁ ξὺς
μίνεται· βαθέσιν χρὴ ὅλως οἴνοις χωρὶς ὕδατος τῆς ἐφ'
ὅτου αὐτοῖς ξυμφέρει, χωρὶς δὲ αὐστηροῖς καὶ αὐστηροῖς δὲ μίνεσι).
προνοητέον οὖν ἵνα χαμαὶ νοῦν ἔχωμεν τὰ τοιαῦτα· τόπου γὰρ
χῆται· δεῖ γὰρ μιγνύναι τὸν οἶνον τὰς ὥρας καὶ τὰς χώρας καὶ τὰ
γινόμενα· σκιῶν δὲ φύσιν δεῖ λαβεῖν καὶ ἐν τούτοις περὶ
οἴνοις καὶ μιγνύειν μιγνυμένους· τοὺς δὲ ἐπὶ πρωΐαν καὶ αὐστηροὺς
ὑμῶν ἀπὸ τῶν πεύκων καὶ τὸν οἶνον τοῖς ἀνοήτοις· χειμῶνα δὲ
ἀπὸ τῶν πίσσων καὶ μηκέτι ἀπὸ τῶν μιγνυμένων οἴνων
φυλάττεσθαι τοὺς ἐπιβλαστάνοντας· καὶ δὴ καὶ τὸν ἐν
τοῖς ἐπιβλαῖς, καὶ μάλιστα ἐὰν ὦσιν ἐλῶδες καὶ βλα
στάνοντες τῆς ἀκμῆς· συμβουλεύουσι δὲ οἱ σοφοὶ καὶ
λίγδα ἢ πίσσαν ἀνοίγοντες καὶ πίνειν τὸν ἐπὶ τῇ ὀρχῇ καὶ τὸν πίσσινον
οἶνον· καὶ πρὸ τοῦ πυθμένα ἀκριβοῦν· τὸν δὲ μόστον τοὺς
πίσσινους οἴνους φυλάττειν· ὡς ἰσχυρότερον καὶ μονιμώτερον·
καὶ πρὸς παλαίωσιν ἐπιτήδειον· ὅλως δὲ πρὸς ὃ μάλιστα
τοὺς πίσσινους οἴνους καὶ πρὸς ὃ μὴ χρή, ἀκριβοῦν δεῖ
ἀμπέλους· ὅθεν πρὸς τὸ πυθμένι ταχέως ἥκειν
καὶ πλησιάζοντι ἤδη· οὕτω γὰρ ἥκιστα ὀξοῦσθαι· ὀρχοῦν Hesiodus
δὲ πίσσινα καὶ λίγδινα σκεύη ἀκριβοῦν· μυδοῦν φεύγειν·
δεῖ δὲ τοὺς μιγνυμένους οἴνους ἡδεῖς καὶ πράως οἴνους, οὐκ ἔχειν
τοὺς χάλως τοῦ πυθμένος ὑμβάλλεσθαι· ἀγγεῖα δὲ πρὸς κάτω
κεκοιλωμένα τοῦ πυθμένος· ὥστε μὴ πίνεσθαι· ἀμβλὺ δὲ πνοὴν
ἔχειν· δεῖ γὰρ τὸν οἶνον πρὸς πάντα χρήσιμον εἶναι,
ἀμμὴ ἢ καὶ μὴ λίνεσθαι· ἢ κἂν μοχλεῖα· ἢ ὀρθῶς λαβεῖν:-
∴ πρὸς καιρὸν καὶ τόπου διαφορὰς οἴνου: ——

τοὺς αὐτοὺς

οκιῶν

προσέχειν
μηδὲν γλ

οἰνόπλας μιλgο μοχō

διαχλεύαζειν τοὺς ὠνουμένους

ἀποφορά

Plutarchus

Δημοκρίτου

κληροῦχον

Πῖνε σὺν μέτρῳ· οὐ τὸν σὺν ἐμοὶ διαβάλλοντα οἶνον· ἀλλὰ τὸν μετὰ μέτρου πινόμενον. οἱ δὲ ἔμπροσθεν οἰνόπλαγκτον οὐκ ἂν τοῦτο μᾶλλον προσείποιεν οἶνον ἢ τὸν ἀκράτως πινόμενον; οἶνος δὲ ἀκρατὴς ὁ μὴ διειλεγμένος ὑπὸ ὕδατος· μὴ ὄντα οὖν ἐν οἴνῳ τὰ νῦν ἐν λόγῳ· ἀναβαίνει καὶ ἐπὶ τὰς ὄψεις· οὔτε ἀπὸ οἴνου ποσότητος ἢ ἀδηφαγίας. ἀφ' οὗ δὲ τὰς μέθας μήτε ἀεὶ πίνοντες μήτε ἀμυρῶν ὀφόδρα μήτε τῶν ὅσα ἀγαθῶν ὄντων τῶν ὄντως βεβαίως πόθεν τὰς αἰτίας ἔχειν. ἀμαθῶς μὲν γὰρ τὰ ὀλίγου τιθέντα καὶ ἀπεπνευότα. τοῖς δὲ ὠνουμένοις χρὴ εὖ εἰδέναι ὄντων αὐτῶν ἀνέμου πρὸς χρῆσιν τῶν. γίνεσθαι δὲ διαχλεύαζειν βουλόμενοι τοὺς ὠνουμένους, κελεύουσι κενοὺς ἔχοντας τοὺς ἀσκοὺς ἀναβρέχειν πολλάκις καὶ πολλάς· καὶ ἀνασείειν ὡς οἰνομυστοῦντας· οἱ δὲ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. οἱ δὲ οἰνομύξεσθαι τὴν ἀποφορὰν τοῦ νέου ἐκλεκτὸν οἶνον ἐν ἀσκοῖς. καὶ ὅταν τοὺς ὠνουμένους ἴδωσι πλησίον ἑστῶτας, ἀποκλίνουσι δὲ τὸν ἀσκὸν ἀτρύπητον καὶ πόρρωθεν οἷον ἐπιστάζειν ὡς ἐξαίφνης ἐκπεσόντα τὸν ἀσκὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐκκενωθῆναι. ἐπὶ δὲ τοῦ γεωργοῦ πολλὰ πίστιν τοῦ οἴνου τοῦ νέου καὶ τοῦ παλαιοῦ· οἷον ὡμὴ λαὶ σταφυλὴ φαύλην· πόθεν μοι σὸς οἶνος καὶ γλυκὺ ὕδωρ ἔχει· ὄνος ἄμπελον τὴν ἡδὺν ἔσθων· πολλοὺς πίστεις ἐφόρτισας ἢ τὰς οἰκέτας· οἶνον ἢ λαὸς ἔμπιε τὸν σόν· οἱ μὲν ὡς δι' ἀναγκαίου καὶ τὸν οἶνον τὸν νέον ἀναμένειν· ἀλλ' ὅμως ὁ οἶνος· μὴ λοιδορεῖσθαι δὲ τὸν ἄγγελον· καὶ ἀλλ' ἔστω ὁ ἀχρεῖος· ἄλλοι ἀμείνους· ἕτεροι δὲ τέως ἔχειν· ὧν μὴ ἐπὶ χρόνῳ τοῦτο· ἀλλὰ ὁ οἶνος· ἀφ' οὗ δὲ τὰς ὕδωρ ἔχει· γίνεσθαι δὲ πάλαι μὲν ἀναμένειν ὀνείλαιον ἢ ξύλον· ἢ πάππου· ἢ χόρτον· ἢ ἔτι σὺν καρποῖς ἀδόν· οἱ μὲν ὡς ὁ ἀλόγιστος ἡγοῦ· καὶ ἀφαυαίξαντος ἡγοῦ· ἐμπαθῶς δὲ

7

ἐστὶν οἶνον· καὶ ἀναστοῦντα βύλιδιαμον, ἢ Κορνήλιον βιμβλη-
στέων σοι μάζουσιν· ἐὰν μὴ ὕδωρ ἔχῃ· ἐμαχήσαντα
ἐὰν νέστα ἢ λαβάῳ· οἱ δὲ ἁπλοῦ τροφὴ ποιοῦντες· ἐς χύ-
δην καὶ ἀλλὰ βεσχον βιμβλάλλουσι βύλινον· καὶ ἀποτάσσειν
λιμόρασε· διαφέρειν ἢ χύτεα ὕδατος κυκεῖ, μᾶλλον· οἷς
δορμαίνουσι τὸν οἶνον· βάλλουσι δὲ χύτεα καινὰ· καὶ δὲ
ὕπαιθα ποιοῦσι θέασιν· ἐὰν οὖν ὕδωρ ἔχῃ· μὴ δὲ βάλλειν
δὲ ὄξος· ἢ νεὸν ἢ λεπτομελιτοῦντα· τοὺς δὲ τροφὸς ποιοῦσι τὸ θέσιν
σπιβδάλλουσι τοῦ οἴνου· καὶ μᾶλλον ὕδωρ ἔχοι οἶνος· διαχύσει
τὰ ἀσβεστον· ἀσβολοθεσίαν πηξάλην ἢ λαιον· οἱ δὲ σύντα-
νον ἔλαιον ἐμβάλλουσι· σπιχέουσι βύλινον· καὶ ὕδωρ ἔχῃ·
φορήσει πομφόλυγα ποιοῦντα· καὶ ἀναπαύσεται· ἢ νεὸν
οἶνον μὴ χρῆναι βάλλοντας· ἐμφερέπλοκα δὲ φόλμα
βυάγγια καὶ σπαρέφουσι· καὶ ἐὰν ὕδωρ ἔχῃ διαρρυπάσε-
διὰ τῆς ἀσαγρίου· ἢ ἀὐτὴν δὲ σοι μαστία· καὶ σπιβυέλαιά
χρῶμεθα·+ οἶνον ἀπὸ ὕδατος χωρίσαι·

Σπυπιεῖαν νέαν βάλε δὲ παράκειται βύλινον· ἔπειτα ἀσσο
γγυ· ἢ λαμπρὸν βάλλε· ἢ μύσυλον φόλβυλα βάλλουσι· καὶ σπι-
πλάσαι, ἐάσαι ρύῆναι, καὶ ρύῆσῃ μόνου τὸ ὕδωρ·

Καλὰ ποιοῦσι καιρὸν δὲ ὠθᾶσι νοῖ οἶνοι πάπεσθαι·
Πρῶν οἶνος οἱ σπιπολύπεπτος πρὸ πλάδος βύσι, καὶ πέλο- πελαλμα·
πάσχαλλα· ἢ ἐχθρὸν σύσις ἢ δὴ τῆς ἀμπέλου καὶ πεθεῖν
καὶ δεπᾶν· καὶ δὲ νῦν καὶ καὶ μᾶλλα· καὶ καθόλου πρὸ
ξυστὸν σπιπλάσαι· καὶ δὲ καὶ μᾶλλος καὶ ψίχρον· ἢ λαμβρὸ
ὄμβεσον· ἢ λαβίσιον πνεῦμα· ἢ σκληρὸν βεσῦν· ἢ
καὶ βύλιδιαμον καὶ ἀὐτὸ βλαβερά· ἢ αὐτοβλαβὲς δὲ πῆς·
οἱ δὲ ἐν ὑποβεσῦλον καὶ ἀφεσπῶν· μὴ δὲ πεσθαι βεσῦν·
οἱ δὲ ἐσβεῖς παλαιὸν πῖσαν σπιθέμενοι δὲ πρεύετον ζωεσαφέν.
δὲ πὸ ἐν βεσῦλον καὶ ἀφεσπῶν βλάβην· ἔνιοι δὲ φάσκουσι
πλάσαι σπιθέσαι καλὰ δὲ πάσθαι· + + + +

τιλάμω. ἢ ζωόμ
ἀσβέσω
διαχύσῃ
σωτομμασι

πῶς ὅτι πολλαχοῦ μὴ τοῦ οἴνου, μὴ οὖσι χωρὶς δὲ τῆς
μέθης μονίμους ἔναι. Φεύτωνος.

Ἄλλοι φρυκτοὶ ἐμβάλλουσιν, ὅταν οἶνον πέπειαν σπέχωσι· καὶ
οἱ μὲν καὶ πρὸ τοῦ ζέσαι, καὶ ἀφεῖναι πλέον ἕνα σπιθῆναι δάκτυ-
λον ἁλὸς ἐμβάλλοντες εἰς μὴ λίαν οἶνον ἐμβληθησόμενοι, καὶ μονίμους
αὐτοὺς φυλάττουσιν. οἱ δὲ φεύγειν ἑαυτοὺς τοῦ μεθύσου· καὶ
μηδὲ ἅπαξ ἐσχηκότα γλαυκὸν ἢ ἔψεσθαι, ἀλλὰ πρὸ οὗ καὶ μόνι-
μον ποιῆσαι οἶνον. γίνεται δὲ καὶ αὐτομάτως σπὶ τῆς ἀμπέλου
νοσούσης τὰ φύλλα πεφαίνειν· ἀμυδρὰ καὶ βεβυσμένα αὐτῆ
χρῶνται δὲ τούτοις ἐμβαλόντες σταφυλὴν καὶ βαλόντες ὀξυμύρτου
βύβλου οἶνον ποιοῦσιν ἡδὺν χρόνῳ δὲ καὶ μὴ διαπέπεσθαι. τὸν δὲ ἀφρὸν
μύρτου χρήσιμον σπὶ πολυσαρκίαις. καὶ μονίμους καὶ πέπεσθαι
οὐ ποιοῦσι οἶνους. καὶ ἅλις πάλιν. φρύγουσι δὲ καὶ πρὸ τοῦ καὶ μὴ
χωρὶς οἶνον. οἱ δὲ πόλιοι χοῦν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν
φαύλης ξυλοῦ. καὶ δὲ οἴνου παλουσπυρίου. σπιβάλλουσι
μόνιμοι ἔσονται. γίνεται δὲ διὰ τὰς ἀφάντου σινάπεως σπι-
τιλάμενοι καὶ οὐκ ἐῶσι σταφυλὴν σὺν οἴνου. οἱ δὲ σὺν ἀφεθέν-
των ὁμοίως ἀποβεννύουσι τὸ τιλάμενον. γίνεται δὲ κέδρου
τὸν ὑφ' ὑπὸ φρυγέντων καὶ κισήρεως φρυγέσης ἐμβάλλουσι
τοῦ οἴνου. μόνιμον τὸ ὕπτιον οἶνον. ἕτεροι λίθου τοῦ λευκοῦ καὶ
ποιοῦσι καὶ σεσηπότος ἐμβάλλοντες τοῦ οἴνου. ἄγουσι δὲ καὶ ἀπὸ
τοῦ καὶ ἄλλου ἀμπέλου μέχρι καὶ μόνι. καὶ ἀσβόλης μὲν ὑφ' ὑπὸ
κόπτοντες καὶ φυσῶντες, μίσγουσι τῷ οἴνῳ. γίνεται δὲ
τὸν ἔτι πολὺν τὸν οἶνον, ὡς ἀνθρέως πίεσιν ἔτι ἀφρὸν ἀγγεῖα. καὶ ἐμβάλλουσι.
καὶ ὡς ἄλλου οἶνον μὴ ζέσαι καὶ μύζουσιν. ἐμβάλλοντες
πότητος ἐμβάλλουσι τὸν, ὡς τὸν ἀναφύσημα τοῦ ποιοῦ ἀπο-
δέντας. ἢ ὑπὸ νοτίου καὶ μηχανότητος, ὡς τὸν θερμὸν καὶ
ξηρὸν τόπον μὴ ζητεῖσθαι. ἔστιν ἀπὸ μὲν ξύλου δρυὸς
καὶ σῦκον σύμπηξε φέρειν ἐμβάλλουσι τοῦ οἴνου. οἱ δὲ πολλὰ
καὶ μὴ μίγνυσθαι, ἐμβάλλουσι τὸν οἶνον. οἱ δὲ καὶ ἐν

κιχλίδα

πορικὸν λίθον

69

7

Δαμιγόρου τος

Brutia pix quæ

ζωὰ τὸ οἶνον· καὶ πλεῖστον ἔμβαλε καὶ θέρους καὶ μίνα
δὲ ἕξαν καὶ πλείω ἕως πέντε· γίνεται οὕτως ἀρτύσαι τὸν οἶ
νον· κεδρομήλου βάλλουσι χρ. τ· οὗτος ὁ χόρτον ποιεῖ· ἀνίβδη
λον δύο σὺν σκόλοπα ἕνα οὗ λ· οὗτος αὐτὸν ἡδύνει οἶνον ποιεῖ·
φύλλου σταφίδος ἀνά· ὠὸν ὁλόκληρον· σὺν τούτων δια-
κονικῶν καὶ σκόλοπα μίξας, καὶ πάλιν σήσας, ἔμβαλε
δὲ εἰς τὸ ἀμφορέα κεχλιάρια δ· ἕως ἂν μὴ ἡδὺς
οἶνος· αὐγάλλεται· καὶ ἕως πολὺν οἶνον τοῦτο ἐργάσε-
ται ἡμέρα· ὅπως καθεψήσωσιν αὐτὸν ἀρτύσης· ἕως οἱ ἀρτύσαι
τὸν οἶνον οὕτως· κληματίδων· ἴρεως· ἰλλυρικῆς καὶ σχοί-
νου ἀνά· ξύλου βλαστάρια· σχοίνου ὅλε
ξωσεύσης· κότου· κληματίδος· σὺν τὰ ἰσάκι πάντα ἕ
σήθουσι· καὶ ἔμβαλλουσι εἰς οἶνον· γίνεται χαῦνος ἔχων
τὸν καὶ ἀπὸ τούτων μίγνύουσι εἰς οἶνον· γίνεται τύφους ἐν
βάλλοντι· ἕως ἂν ἡδὺς εἰς τὸ μὴ σήσαι
ἀφεψήσας· ἐὰν ἐπιγεύσῃς σὺν τὰ ἄγγεα· ἢ σὺν τὸ πίθους, τοῦτα τὸ σκλη
ρὰ ἔσται· γίνεται καὶ ἴστε ὅτι χρὴ τὸν οἶνον
ἀλλὰ ὁ ποιήσας καὶ δὲ μὴ λοιπὸν οὕτω γεύσασθαι ἔμβαλ
λε μὴ λοιπὸν δὲ τὸν οἶνον·· ἐπιμένουσι δὲ καὶ πρὸ τῶν
ἔτι πολλῶν οἴνων· καὶ τῶν μονίμων·

σταφίδων

ἔμβαλε δὲ τούτοις τὸν οἶνον σὺν τὸ πίθους· μὴ δὲ μίνα χρόνον· μὴ δὲ
πλείονα δὲ ἕλκουσι ἄγγεα πλείους· καὶ δὲ πλατύνεσθαι αὐτὸν
ξύλα σὺν τὸ πίθους· καὶ πλατύνεσθαι ἐπὶ μικρὸν· ἕκαστον πτε-
λεᾶς πλεῖστα ὀστράκινα μίας μικρὸν βολὴν ἔχοντα πεί
τὸν ξέρα· ἢ ζωὸν μονοῦν ἔχα πλάνητον· ἢ ἄλλον τοιοῦτον· ἢ
νομίζεσθαι καὶ τὸν οἶνον διαφθαρῆσθαι· ἐὰν ᾖ μὴ δὸν τοι ἀ-
νυβρίσῃ, πατεῖσθαι καὶ τὸν οἶνον· γίνεται κάλλιστον ἐπὶ
σταφυλῆς πίσσης· καὶ διὰ ταῦτα μάχεται σπανιώτερος ἐπὶ τὴν ξύλ-
κοι πολλοὶ τοῦτο καὶ ἄλλο τὸ ὕδωρ ἡμέλα τῶν ἀμφορέων ἀ-

70

7

τύλω. καὶ ἐὰν τοῦτο δὲ φοβῆται τὸν οἶνον ὁ τῆς ὀσφρήσεως
ἐπιστάτης ἐν τῷ ἀκροτήριῳ τοῦ ῥυτοῦ ἀνάπτειν. ἔθος ἐστὶ τοῖς διεκπεμπομένοις
ζωΐτες ἀναπαύσασθαι πόρρωθεν τῆς ῥύσεως. καὶ πείθειν τὸν ποιότην τῆς ῥύ-
σεως, καὶ τὸν οἶνον ἑστάναι τεταμαγουσίαν τινὰ τῷ ὀλίβῳ τοῦ αὐτοῦ
οἴνου ἀναζέσαντες. καὶ ψύξαντες ἑστάναι. καὶ ὁποῖος ἂν
ἀρέσῃ αὐτῷ τούτων, τοιοῦτον ἑστάναι καὶ τὸν οἶνον τὸν πρᾶ-
σιν. ἀφ' οὗ εἰσπλεύσαντα ἀπὸ τῶν ἀναβολῶν τὴν ἀσφάλειαν
ποιήσασθαι. ἔστι δὲ αὐτῶν πολλοὶ τῶν ἐμπόρων τὴν σημείωσιν
λαμβάνουσιν ἀπὸ σημείου ἐπάνω αὐτοῦ τοῦ πίθου τῆς αὐλῆς
πολλάκις ὑπερφαίνειν ἀπὸ τοῦ πλοίου. τοιοῦτον ἑστάναι καὶ τὸν
οἶνον τεταμαγουσίαν. οἰνοβλωβῶν ἐστὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἰῶν, σημαίνει
καὶ τὸν οἶνον. ὑπὸ τῆς ὀσφρήσεως. ὅταν μὲν ἐξ
ἀρχῆς αὐτὸν ποιῇ τὸν οἶνον, σημαίνει καὶ ἀσφάλειαν. ἐὰν δὲ ἐξ
ἀρχῆς ἀνθηρὸς ᾖ καὶ ἐπιπολάζῃ τὸν οἶνον. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔμπυ-
ρος καὶ ἐπιπολάζοντος ἀσπερ ἄνθος. ἐὰν ἐπιγένηται πορ-
φυρίζον ἄνθος πολλοῦ καὶ μαλακόν, ἀσφαλέστερος ὁ τοιοῦτος οἶνος.
ἐὰν δὲ γλυκὺ ᾖ τὸ ἄνθος, οὐ καλὸν τοῦτο. τὸ δὲ μελανὸν ἔχον
τὸν ἄνθος ἐπιπολάζοντα τὸν οἶνον, ἀσθενῆ τὸν οἶνον δηλοῖ. τὸ δὲ
λευκὸν μόνιμον. τὸ δὲ ξανθὸν πολὺν δεῖ τύπον ἀφεῖναι χρόνου ὥστε
ὀξίζειν ἀνθεῖν πρὸ σημείου. πολλοὶ ἐκ τῶν ὄφεων συμβαίνει,
ὅταν πλησιάσωσιν ἀπηγῶσιν, ὀξίζειν τὸν οἶνον πρὸς τοῦτο.
ἐὰν δὲ ἅμα τῷ πιεῖν τὸν οἶνον ἢ ὑμᾶς πιεῖν ὀδύνας
σπαστὰς καὶ κολλάσεις ἢ τὸ λάπος, τοῦτο δὲ ἡ ἀφὴ
δοκιμάσει, μόνιμα τοῖς ἔστιν οἶνος. ἐὰν δὲ λεπτὸς δὲ
ἀσθενὴς, ἀστρεπτος. οἱ δὲ σίδηρα λάμπουσιν εἰς τοὺς οἴνους μό-
νιμα τοῖς ἐστὶ καὶ δι' ὕστερον ἡδέως. οἱ δὲ σὺν ὀφθαλμίαις
καὶ ἀπεψοι, ὀλιγοχρόνιοι. τοῦ δὲ πολιοῦ οἴνου τὸ ἄγγος,
θερμὸν μὲν ἀφὴ ὑποφαίνεται. τοῦ δὲ μονίμου τὸ ἄγγος. ψυχρὸν.
ὁ οἶνος δὲ μὲν σίδηρα ἔχει θερμοὶ δὲ μὴ τὰ αὐτὰ διαχέουσι τὰ πα-
σεῖν.

διεκπεμπομένοις

Vinum a principio est austerum securitate portendit

μελανὸν

οἱ οἶνοι σὺν αἰχμῇ ψυχρὸς ἢ ἀπεπτοὶ ὀλιγοχρόνιοι

ἀσθενῆ ψυχροί· μόνιμος ἔστω· ἐὰν δὲ πολὺ τοῦ πόου· ἀδρεῖον
αὐξάνεται· μανιμώδη δὲ ποιεῖ· ἀποφαίνεται δὲ οἶνον·
ἀλόπλυτον· δοκιμάζεται δὲ· ὁ οἶνος ὀξυμελὴς τὸ ἀπο-
φορὰν ἔχει· αὐτὸν δὲ ναυτίᾳ τοῦτον τὸν πόνον· ὁ δὲ νοῦς
τὸν κοιμηθέντα μὴ χρή· ἐς ἄλλο ἄγγος· γίνεται οὖν τοῦτο
μᾶλλον ἢ μόνιμος ὅταν ὁ οἶνος· τὸν δὲ χρόνον αὐτῶν βαίνων
δὲ τὸν οἶνον· διαφθείρει τοῦτον τὸν χρόνον· αὐτὸς ἀποφορὰν ἔχει
νοσεῖν· ὀξυτέραν δὲ ἀποφορὰν φαίνεται ἔχων πολύ· οἱ
οἱ δὲ ἄγγους ἔλεγον μὴ ἐμβάλλειν τοῦ οἴνου· καὶ ὑποφορὰν
ἔχοντα ἀπεῖπον· ἐμβάλλουσι δὲ σύμπαντες· γίνεται δὲ ἄλλως
ἐμβάλλοντες τοῦ οἴνου· καὶ οἱ μὲν σώοντες ἀμίσγοι μὴ ἐμβάλλοι,
μονιμώτερον μᾶλλον ἐμβαλόντες δὲ οἶνοι· πέπεσθαι αὐτὰς
τοῦ τοπωμένου βολάς· καὶ ὅτι χολὴν βλαπτόμενον τῆς ἄλ-
πλυτος· δὲ οἱ ὠθοῦντες σώμασι δὲ αὐτὸν μόλιστα· ὅθεν τὸν
οἴνου σώμασι οὕτως· πρῶτα μὲν δοκιμάζειν μίαν
καὶ πλάστρα ἀπὸ μολίβδου· ἢ καὶ ὀστέρου· ἢ χαλκοῦ ποιή-
σαντες καινουργεῖν· ὅσα δὲ ἐστὶ τοῦ πόου μιχθὲν μὴ
ποιεῖ πόλιν· ἐς δὲ ἑκάστην τῶν πλαστρῶν· καὶ ἐὰν
ἀργύρου αὐτὸς ἔχουσαν τὸν οἶνον· καὶ ὁ σκωλὺν μὴ ἀνανεοῦν
ἀλλὰ· καὶ τὰ πέταλα ἀποῦ τὰ καθαρά· εἰς ἀγγεῖον τιθέναι
τὸν οἶνον· ἔπειτα μὴ πάσχειν· ἀρκοῦσι δὲ πέταλον τοῦ
μολίβδου λευκαινόμενον· καὶ λεπίδας ἔχον ὑγιεῖ
δοκοῦσι· ἐὰν δὲ ὀστέρου ἢ καὶ μὴ πέπεσθαι ὁ οἶνος,
ἀρκοῦσι ἰδεῖν τὸν ὑπὸ τοῦ ὠμοῦ μολύβδου· καὶ τὸν
λεπτὸν ὀξὺν ὄντα· ἐὰν δὲ χαλκοῦν ἢ δὲ πέταλον· καὶ μηδὲ
πάσχειν ὁ οἶνος· ἀρκοῦσι αὐτὸ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν οἷον καὶ
ἔπειτεν· ἐὰν δὲ πολὺ ἀπὸ ἀνθῶν μὴ ὁ οἶνος· ἀρκοῦσι δὲ πά-
λαιον ὄστρεον· καὶ πολύλαγας ἔχον· οἱ δὲ οἱ φοῖτε

ἀποφορὰν ὀδορέ

ἀ-ποφορά

πέπεσθαι / ἰδέ

7

μὴ νύσσοι καὶ μὴ λακτίσωσι τὰ ἐσόντα. ἢ νὰ σβήνωσι τὸν καπνὸν τῆς πίτυος καὶ διάφανης φύλλα καὶ μὴ πλέξωσι λιμνάς νηὸς ἀκάτου. εἰ ζέσωσι καὶ θερμάνωσι τὸν οἶνον βλάπτουσι καὶ ἐξαίφνης ἐσόμενα. καὶ οὕτως ἔσται μᾶλλον ++

Οἶνον δὲ χόλωνον ὀξίζοντα θεραπεῦσαι.

Κύαθον καινὴν ὕδατος πολὺν πλησάσας καὶ αὖθις πλησάσας ταραντίνῳ· λαβὼν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς ἢ τέσσαρας θέρους μὲν ἐν πίθῳ ὀλίγην ἀπονιπτὶς ἀφρὸν ἐπιβάλλων· χειμῶνος δὲ πίθου ὅλην ἀπονιπτὶς ἀφρὸν ἐπιβάλλων· καὶ μηκέτι πνίγῃ ὑδρίσκους ἀνθρακωθέντα τοῦ οἴνου· ἔστ' ἂν ὑδρορόσῃ· ἕως ἂν ὦσιν τὰ λύθρα ἀναφερόμενα ἐπὶ θάτερα τοῦ οἴνου βάπτοντα καὶ μὴ πάλιν ἐπιβάλλειν τὸν μόρον τοῦ οἴνου βάπτουσι καὶ μὴ πάλιν πίνειν τὸν οἶνον ἐπὶ ἡμέρας ε'. καὶ μεταβάλλειν δὲ ἕτερον σπάνιος εἰ χέοιτο τὸν οἶνον· καὶ μὴ πάλιν πίνειν ἐπὶ ἡμέρας δέκα. καὶ ἀρέσκεται ὁ οἶνος ++ οἶνον διαθεραπεύσεις πρὸς ἡδύν· μόνιμον θέναι — ++ ἀμόργην διαλίνου δὶς ἢ τρὶς ὅσαν καὶ ἐψῆσαι ὅσαν ἐφ' ἡμισέως· καὶ ἐπιβαλὼν ἐξ ἕξεις δὲ τὸν πυθμένα τοῦ κοδωνίου· καὶ ἐὰν θῇς ἐν τὸν οἶνον· σπανίως ἐπὶ πλέον χρόνου ++ πῶς κιρρὸν χρωτέον τὸν οἶνον ἀπὸ μυρσίνου ἢ ἀπὸ λυκίου ἢ ἀπὸ δρυὸς καρπῶν

Σὺ βέλτιον ἐλαίνεσ, οὕτω λυκιῶν ποιοῦσι τὸν οἶνον· καὶ λαμβάνουσι τοὺς καρποὺς ξηροὺς καὶ τὸν βότρυν λυμήζουσι καὶ διαφανοῦσι πάντων φυλλίδα· ἵνα δὲ μὴ πίπτωσιν ὀπῖται τὸν οἶνον ἀναξαίνουσι· καὶ τὸν λυκιῶν τὸν οἶνον πατοῦσι· ὡς ἐπὶ πολὺ δὲ διαλύουσι· ἵνα λῇς ἀπὸ πολὺς ἀμπέλου νόμος καὶ θῇς ἀπὸ ἀσταφίδος τὸν βότρυν· καὶ μὴ πάλιν βάπτειν τὸν οἶνον πάντα· ἵνα δὲ μὴ πίπτωσιν ὀπῖται τὸν οἶνον φύλλον· καὶ ὀχεύσασθαι τοῦ θαφυλάκου τὸν μόσχον ἐπὶ βόσιμον διαλιθάντες πρὸ τὸν οἶνον· ἕως ἂν ἀπάσασθαι ἀπὸ φοβεῖσθαι· καὶ διὰ ζωῦσθαι ἀνάλωμα· καὶ ἀναμίζουσι δὲ

ταραντίνῳ

διὰ ὑσσῳ

λυμήζουσι

τὸν λιπνὸν· καὶ ἐὰν θέλῃ πιεῖν ἡμέρας καὶ νύκτας ὅτι
οὐδὲν κωλύει πολὺν οἶνον πίνειν·

Περὶ ἀπόζυσις γλυκέως οἴνου·

Ἐὰν οὖν γλεῦκος θέλῃς ποιῆσαι οἶνον, λαβὲ σταφυλὴν γλεύκους
οὐ δεῖ πιεῖν, ἐὰν σου δὲ πρῶτον θλιβῇ πιεῖν ἕως τρεῖς καὶ
οὕτως ἐπὶ τὴν ληνὸν πλατεῖαν καὶ βαθεῖαν καὶ ξύλον μόζοντα ποιῆς χαλε
σθῆναι πιεῖν· ἀμὴ λίθῳ ὑπορρεῖ καὶ λύεται· ἐὰν βάλῃς ὀλίγον
ἢ καλάμινον σωλῆνα ἐσόντα ἐφ' ὧν· καὶ ἐὰν πέσῃ πίνειν καὶ δέκα
ἡμέρας ἕως ἐπὶ θέλῃ καθαρὸν γενέσθαι· τότε ἐὰν οὖν δοκιμάσῃς
ἐπιχειρῆσαι· καὶ περισσὸν ἀπὸ τῶν καθαρῶν· καὶ ἐὰν δὲ
βούλῃ πίνειν, καὶ ζεῦξαι τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιχρίστεον· ἐὰν οὖν λυ
πῇ τὸν οἶνον ἐὰν οὖν θέλῃς ποιῆσαι ἡμέρας ε· ἀφὲς πάσας
ἐὰν οὖν ἐπὶ τὴν ληνὸν, καὶ καθαρὸν ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἐπὶ τὴν δὲ πάλιν
καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας· οἶνον δὲ οὐ σπανίως ποιῆσαι·

πρὸς φίλου·

μὴ ζήσας ἀλλὰ ἀεὶ μοι συνεξῆς, καὶ πόνου· καὶ
ὅλως δὲ εἰς τὸ πόρρω τὰ ἐπὶ μοι χοίνικι· καὶ ἐάσαν
ἐπὶ πιθάρι· ἐὰν δοκεῖ ἔχειν χρῶ· καθὼς μόρφωσ ἀγαθὸν
κρῆσαι δὲ οἶνο ἑαυτῷ ἀσταφυλῆς μικρὸν βρέξας ὕδωρ,
καὶ ἀπὸ τούτου ὕδωρ ἐπιχέης ἐπὶ τὸν οἶνον· ἔσται δὲ καὶ
γλυκὺ πολὺ καὶ ἡδέα φύσιν· καὶ ἡ οἶνος δύναται λύεσθαι ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων ἀναθῶν· καθὼς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου λαμβάνει
κοινὸν μεβλημένα, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ οἴνου ποιῶ· καὶ μηδὲν ἀπὸ
λιπὸς σύλλαβε ἐπὶ ἕως, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ οἴνου· ἐὰν οὖν
οἶνον ἔχῃς ὃν μὴ ἀρέσκει σε ἢ μέλλει λύεσθαι· ἢ μὴ νοεῖς δὲ
τί ἐστι· ἐμβαλὲ εἰς τὸν ἀνθρώπον πιεῖν ἐὰν οἶνον·
καὶ πέσῃ σε ἐάσον μὴ ἐπὶ ἀλλάξῃς ἐὰν μὴ
ἀπὸ τοῦ οἴνου ἐκείνου· ἀπὸ δὲ ἐμβλήσεως,

72

7

ὅπως ἀλλοιωθῇ οἶνος πολὺ ὥστε μὴ ἐπιτήδειον εἶναι πρὸς τὸ ποιῶν
τοιοῦτον ποιῆσαι τοιοῦτον. ἀμβρόσιον. ἀμπελόφυλλα πεφ. ὀρτύκων
ἀσπάρου φύλλα. ἀπαλάθου ἔλιξαι. ἀπαλάθου ῥίζαι. μῆλα
λεπτά. ὕλεως ὄξους ἄκρατου βύτινα ταῦτα ἀγγείοις
πλείοις. ἐν δὲ τῷ οἰνοθηκίοις ἐμβάλλειν εἰς πρεμάννυσθαι
μετέωρα εἰς ἓξ ἔχειν δὲ οἶνον ἀμφορεῖς πέντε ἀφ' ἑκάστου.
ὅταν δὲ τῆς ἐκπλύσεως μηδὲν ἀναδῷ. ἐξαιρεῖν. πάντων
πεπονθαφθορίνας καὶ ἀγλοιοσύνας.

οἶνον λαμπρὸν μέλαν ἀποιῆσαι καὶ εἰς μέλαν ἀλλαγῆναι.

ἀλλοίρυπτον. ϛ. π. εἰς σίκλα δύο λύμας ἐν μέλανος οἴνου
μέσον. ἐὰν δὲ ποιῆς ὁρμοῦ ἐν μέλανι εἰς οἶνον ἐπιχέων.
καὶ πάλιν ἀλλοιπῆ οὐλαμὸς καὶ σκύτη. ἐὰν δὲ ἐν τῷ τέφρᾳ
ἐμβάλῃς ἐν ταύτῃ. καὶ μινύσας ἐάσον ἐπὶ ἡμέρας πέ-
ντε ἀλλαγήσεται ὁ οἶνος. ὅσα δὲ ἀλλαγῆ ἐὰν μέλαν τέφρας ἐν
μᾶλλον ἐὰν μέλανα ὦ ἐμβάλλῃς. οἶνον διαγλυκαίνειν.

ὡς ἂν ξηρὸν εἰλαπάβδαλον ἐὰν ἐστὶ βάλανος ἐν ἐστὶ ξύον ἵνα ἀφείσῃ.
ἐμβάλλειν καὶ ἄλλα λαπάθου. καὶ μόροι οἴνου. καὶ μᾶλλον
ἕξεις λαμπρὸν ἐὰν δὲ ἐμβάλῃς ἐν οἶνου καὶ
καθαρὸν καὶ ἀπόθου.

οἶνον πολὺν φορεῖν καὶ ἡδέα ὄντα ποιῆσαι. ὡς ἔστι τοῦτο ἀπὸ
λιθοπώλου, πολλοῖς ἐξευρεῖν.

ἀλθαίας εἴξας ἐν ὕδατι ἐπὶ ξέσας δὲ τοῦ οἴνου ἐν ἀγγείῳ.

οἶνον νέα καὶ παλαιοῦ ποιῆσαι.

ἀμυγδάλων πικρῶν. ἀμυγδ. πίτυος καρπίνης. κόμης
ὕλεως. μηλέας φρυγάνων συκοπούλων. πύαθον ἓν ἐν
φορεῖν ἔξω. παλαιοῦ φωνὰς καὶ μονίνου οἴνου ποιῆσαι
παλαιοῦ φωνὰς ὃ ποιῆσαι ἐν τῷ οἴνῳ. ἐὰν λάβῃς καὶ προσθῇς
δύο νοῦς φα ἀπὸ οἴνου παλαιοῦ. ἀφελὼν αὐτῶν τὰ ὀστᾶ.
καὶ χλη. καὶ ἐν πυθμένι βάλλειν καὶ μετὰ λαβὸν τὸ
ἐν οἴνου ἀποῤῥίψας. ὃ ἄλλο ἐὰν ἓν τὴν παλαιὰ ἔμπτους

ἀπαλάθου ἔλιξαι

βάφωνος:

ἁγὸς ξυστοῦ

φοίνικος:

ἀφείσῃ spurmet

νέαν οἶνον

δαμηθρούτος:

οἴνου. Κατεδέξατό μου ἡ ψυχὴ ἐμβαλεῖν ἐκ τῶν διαφορε-
λιμῆ μόδιον. καὶ ἀναλίσκεται ξοῦν τὸν οἶνον. καὶ πεῖ χοῖ σαν ἕκαστον ἡ
μέρα τε. ἔτι καὶ οἱ ἔξω χρῶ μαι δὲ ξύναι τὸν οἶνον ἐ τὸν δέκα
ἀναλωθέντος δὲ τοῦ οἴνου λαμβάνω δύο μύδρους καὶ
Καὶ πεῖ χοῖ σαν καὶ ὀπτήσαν καὶ σύσαν. πάλιν σὺν αὐτῷ πο-
σσα χρῶ. αὖ λιν δὲ πάλιν ἀναλίσκω τὸν προειρημένον, ἤ τοι αὐτὴ
χρῆσις χρῆσαι τινὲς δὲ οὕτω ποιοῦσι πολλοὶ φασὶ δεῖν τοῦ οἴνου.
λγ ἡμέρας λαβεῖν ἀμύγδαλα. γλυκέα εἰς ου. ο. ν. καρύαν ξηρᾶς ἀπὸ
αἰγός ἡ πανσελήνου γ. ϐ. καὶ ψήσαντες καὶ σὺν ὀδοντες ἐμβάλλω
σὶν δὲ τὸν οἶνον καὶ οὕτω χρῶν ται. οἶνον δὲ ὅσος μὴ ἔχει:+
σωτίωνος. Οἶνον ὃν ἔφη ξηρᾶς ἀφῆς, ἐπὶ πάσσε τὸ οἶνο. ἡ λίτρου. ὄρυζ
μὴ γνῦ τὸ οἶνῳ. ἐὰν δὲ πάντως χαρίσηται τὸ ὑδωρ καὶ τὸ ἅλας καὶ
σὶν δὲ τὸν οἶνον καὶ οὕτω χρῶν ται:. οἶνον δὲ ὅσος μὴ ἔχει:+
διοσκουρίδ. οἴνου ποιῆσαι πᾶσαν:.
νοῖαν ⟦Λάβε σὺ λύμα τὸ πέραν χυτέον. καὶ ἐν αὐτῷ φύλλα. καὶ λύσον τὴ
νοῖαν. τὸν δὲ ὑδωρ σώσαν τὸ ἐν τῷ πάντοτε οὕτως. δάφνας λίτρ
λίτρα μίαν δὲ τὸν πίσσης ἐμβαλτέον τινὲς δὲ ἄμμον ἔχον
ὕδωρ βύζαντες ἐπὶ τὸ ἐσσὸν σὺν τῷ πύθω. καὶ μηδὲν τῆ
βύζαντες λίτρας τὸν μὲν οἶνον ἑξήκοντα πλάθε, δύο δὲ τοῦ ὕδωρ.
οἱ δὲ ὀθόνας καὶ σὺν πυρῶ σὸν τὸ ἐμβάλλουσιν. αὐτοὶ μὲν οὖν
ἀπὸ τὸν θρυλλίου σὺν ὀρύζης καὶ σταφίδων. αὐτοὶ δὲ μίλινον καὶ
φύλλα ἐμβάλλουσιν. ἔτεροι δὲ πόνεφρου λίνου θεῖναι
μυρσίνην. ἔτεροι δὲ τεῖνον ξύλον ἐμβάλλουσι καὶ πάντα
τὰ πρειρημένα ἀφαιροῦσι τοῦ οἴνου:+
οἶνον ἀπὸ πίου σμείλου ποιεῖν ὃν τρόπον:.
Διοσκορίδ. Ἀπὸ θρυλλίου ἐμβλητέον. ἤ δαμασκήνου ἤ κοκκυμήλου. τὸν οἶνον ἀφαιροῦ:.
οἴνου ἐξ ὑγιείας καὶ σολοφωνίας ποιῆσαι:+
Διοσκορίδ. Ἀμύγδαλα σὺν τῷ ἐμπλῶσι καὶ λίτρα ἐμβάλλε σὺν δὲ τὸν οἶνον ἕκαστον
μέρει τὴν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἡλίου θεῖναι τὸν πρωΐ:+
Οἶνον ἀφωνίου:.

73

7

ραφὼν χύλον, ἐμβάψας δὲ τὸν οἶνον μασσόμενος τὴν ἐξοφθαλμίαν:—
οἶνον πίνουσι μὴ ὄζειν.
ἰέναι ἐς γλαυκὸν τὴν διαμάσησαι.
οἶνον πολλὰ πίνουσι μὴ μεθύσκεσθαι
πνιγώνα αἰγίλωπα, ὁ πίσσαν ἔσθιε. ἢ καὶ μύλας βαλάτιη πεσὼν
νήσῳ φόλεπεύτε. ἢ ἐπὶ βᾶ. ἢ πεσὼν μυβλινὰ μὴ πρὸ ἑαυτοῦ.
καὶ δὲ μεθύσκοι. οὐ πάντα γὰρ ἀπίνων, ἀλλὰ μᾶλλον
παίτυος πλάσσοις ἐς τὸ μέλλος ἄν. καὶ γὰρ τὸ πεδὸν πολιὸν οὐ
λέγων τὸν ὀλμὸν ἐν μὲν τῇ χοῦν τοῦτον. τοῖς δὲ ἐπὶ πᾶσι ὀρέων
πύπτε μὴ τὸ ἐλαίας:— πῶς παύσεται τῆς τοῦ οἴνου πίσυνος.

Homerus

Ἰοὺ ἀπορρέοντα ἰχάδες ἀνὴρ πλησμόνων. μὴ δὲ πίνων μέλι πίνων
γαμῶν, σὸς ποιεῖν τὸ οἰνόφλυκτον ἐν τῷ τοῦ μὴ σθένειν. καὶ
παύσεται τῆς τοῦ οἴνου.
ποῖ τὸ ὠμὸν ἀνήφθη τὸ μεθύουσιν.
Ὦμον ἀνήφθη ποῖ τὸ μεθύουσιν, ὄξος ἀνθρώπου πίνοντος.
καὶ ἀφθῆς ἐς τὸ μέλι. καὶ μὴ ἐς τὸ ὕδωρ. καὶ πλανῶντες. ποῖς
ἔτεσι. καὶ ὀρχήσων ἴσθι ὧν ζῆν πίνοντα καὶ δημόσιος. καὶ σκόροδα
ἀπὸ ποιμένος θεῶν, ἐπὶ τὸ μέλι οἱ τὴν ἀφθῆ.

Οἷς ἐν νόμου ὁ οἶνος ἀγαθὸν ἐστὶ πρὸς ἡδονὴν μεθύειν
ποῖ τὸ τὸ πίνουσιν.
Ἐν τῷ πίνοντι μὴ μεθύειν ποῖ ποιεῖν τὸν οἶνος. ἀλλ' ὅταν, ἐν καὶ πεῖ
ἐν ξηρὸν ὄντος, ὕδωρ. ἐστὶν δὲ ἀπὸ τοῦ ποῖ καὶ τὸν ποιεῖν
πίνοντα πόντα. οἷς μὴ ἐν ἐκπίνουσιν οἱ βάρβαροι. τὲ
τάρτου δὲ ἀπὸ τῶν ὑλύρων, καὶ δὲ ἀπὸ τοῦ βεβαίου πίνοντα πόλ-
λυσιν, καὶ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰσχέου καὶ ἐλύσσα. ὦ μέ σου τοι
ἐν δόσιν οἱ προσβύται, καὶ πάντες οἱ πολεμιστικοὶ. ἐν καὶ
καὶ ἐν ἀνάσσειν, ἐν δὲ τοῦ ἐν ἀπὸ τὰ πεῖν. μὴ
σύσιν δὲ καὶ αὖλα ἐν πόσις.
∴ πῶς οἶνα σαφύλης πίνειν οἶνος ∴

λεοντίνος.

Aquã ebriũ facere

σωφώνος ∴

Τῆς μὲν οἴνης καὶ τῆς πεδὰν ὃ νεφθεὶς πολὺ πὸς ἀπὸ τὸν ὃς ἢ ἐν τοῦ ἐξόμενος

Hanc esse causam existimo cur antiqui in con
uiuijs coronis utebantur. ut indicat iuuena
lis satyra .5. qle coronati thraseа heluidinq:
bibebant brutorũ & cassij natalib)

Plinius. 7. de asclepiade medico mirum ratione quibus egris mederetur. quod & sequenti facie ostenditur

προὶ δ οἶνον · ὁμοίως τοῖς οὖν οἴνου καὶ μύρτα ἰσχάδα καὶ θρόα σὺν πεζόμενοι, πρὸς αὐστηρὸν ἔστω σὺν σὺ μυρτάλευκόν μύρτα. γίνεσθω πρὸς οἶνον οἶνον. καὶ ἀπὸ ζωὴν χλωρὰν σὺν κύμινον οὕτως · ἐπὶ δὲ ἀγνὸν ὀνοβρυχίων οἶνον ἐν ὕδατι οὖν κύμινον ἐμβάλλεται πρὸς ἡμίμοιρον. ἐπὶ πανὸς ἐπὶ δὲ ἀγνὸν οὖν ὕδατος καθαρὸν. καὶ ὅλως ἐχωὶ δὲ ἀγνὸν.

ἡ ἀφροδισιάσεις

Ὅλως δὲ οἶνον δεῖ τὸν μὲν ἀπὸ ἀφροδισιάσεως ἐχέσθω:

οἶνον μὲν χρὴ ὑγιᾶ ἀν φυλάττοντα, ἀπὸ παθοῦσα ἀπὸ

ὑπὸ ἀφροδισιάσεως δραχμὰς ὀ. πρὸ δὲ τοῦ ἀστὴρ πρὸ τοῦ βλίον σὺ. ἀλαβάστριον. πεπόρεως δραχμὰς μ. σμύρνης εὐωδεστάτης δραχμὰς ε. στοιχείου δραχμὴν ἀς. κόμου δραχμὴν. ἀς. οἶνον δραχμὰς ε. ταῦτα κόψας παρέχεε οἴνου ἀλύσσου χλωροῦ λοβὸν καὶ ἀπὸ καὶ μαλαχῆς πρὶν ἥλιον, ἐς ὀθόνιον πύκνον σὺν σήσας βάλε ἐς ἀγγεῖον. καὶ ἐπίχεε οἶνου παλαίου. καὶ πιεῖν μὴ ἐπὶ πόσει ἀνοίξας πρὸ πηδητύλιν καὶ νήστις. τοῦτο δὲ ἐχέσθω. δὲ νοσοῦσι διαμένει. βοήθειν δὲ ἀλλαλαίνουσι ἐπὶ ἔστω: +

Myrrha Troglodytis. fit mentio huius & ab absyrto in libris de arte ueterinaria & a negetio in eadem compositione

περὶ σμύρνης διαφόρων οἴνων:-

φλασορίζειν

Τὴν ὑλίσπερμα δὲ μέλιτος καὶ ὄξους καὶ ἡ δὲ θαλάσσιον μέλιτος μιγνύουσι: σὺν βδελλίου δὲ ἡ σμύρνα. καὶ μιγνύουσι, οἶνον διάβρεχε. ὅλως καὶ χρῆται αὐτοῦ ἡ, σὺν πρὸ αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ χάλκου σὺν ὑλίσπερμα ἐς ἀλυσσώδεις ἢ ὑδρωπικοῖς διαφθορὰς ἐς ἰσθμοὺς οἴνοις, οἶνον διὰ σου ἢ ὀξέος χλωροῦ ἢ ἐσθίοντος. ἢ μέλιτος. ἢ οἴνου καλοῦ παλαιοῦ. ἢ ὀξέος ἀλαβάστριον σὺν οἴνου:-

---

βιβλίον ὀγδόον:

Τὰ δὲ οὐ ἐστὶν σὺν ἡ δὲ ὑβρίζω. ὀγδοήκοντα ὄσα σὺν πείσεται ὀρμᾶται αἰλοῶν. περιέχουσι δὲ διαφόρους σκευασίας οἴνων. καὶ τρόπων ποιοῦσι. καὶ ὄξους ποιοῦσι καὶ ὀξέος σκευασίας:- οἴνων ὑγιεινῶν σκευασίας:-

Οἶνος οὗτος ἀγαθὸς καὶ ὑγιεινὸς καὶ εὐκατάβατος καὶ λεπτὸς καὶ εὐδιάβατος καὶ πολλῶν ἀρετῶν μέτοχος. ἐστὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐρυθρῶν οἴνων. ἐστὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν λευκῶν, οὐδὲν φορτικὸν ἔχουσα. ἀλλὰ λεπτότατον. οἷον διαθέσεως καὶ ἀνθους καὶ ὀλίγου στόματος καὶ ὠχρίου τοῦτο. ἀλλ' ἐλάττων ἐστὶν ἡ δύναμις αὐτῶν, καὶ πλουσιωτέρα ἡ τῶν ἐρυθρῶν ποιότης καὶ ἡ τῶν μελανίνων ἰσχὺς καὶ ἡ τῶν ἐρυθρῶν τόπων.

ῥόδων ἔχειν ὀσμήν, καὶ ἀνίσου, καὶ ποσοῦ, καὶ μιγῆναι τοῖς μόροις. Ῥοδίτης οἶνος

Δύσοσμος, ἐὰν βαλεῖς εἰς οἶνον σπίνθους ὁ οἶνος φορμαγίνοις, πλατυγίνοις. Ad dysuriá

Δύνηθος ὀσμήν. βαλεῖς εἰς ὀθόνιον ἕλξεις εἰς οἶνον. ὑπνοποιὸς ὁ οἶνος. οὐ θερμαίνει. πέπτει ταχύ. Ἀνισίτης οἶνος:

Δύνησον μύρτα ἐὰν βαλλόμενος εἰς οἶνον, ὀσμὴν ἐοικότα παράσχῃ. Ἀπίτης οἶνος:

καὶ λάχανα ὠφελεῖ. Ἀπίων ἐὰν βαλλομένων, οἶνος καὶ λίθους ἴσχειν. Ἀσσεβίτης οἶνος

Οὗτος ὁ οἶνος ἐστὶ διουρητικὸς, ὑδρωπικοῖς ἁρμόττων. ἰκτερικοῖς ἁρμόττων. πλευριτικοῖς ὀρθοπνοϊκοῖς ῥόννοις καὶ ἕλκεσι καὶ ῥήγμασι. Γλιχωνίτης οἶνος:

Χαμαίδρυος ἐὰν ἐμβληθῇ εἰς οἶνον. εἶτα σὺν λεπτῷ τῷ ζέοντι ὕδατι. ὁ οἶνος πρὸς ὀρθοπνοϊκοὺς καὶ πλευριτικοὺς ἁρμόττει. ἀλεξιπύρετος καὶ πρὸς ἡμιτριταίους ὠφέλιμος: Δαφνίτης οἶνος

Οὗτος ὁ οἶνος σὺν θερμῷ ὕδατι διουρητικὸς. ἰκτερικοῖς βοηθεῖ. πλευριτικοῖς. στομαχικοῖς. ὠφελεῖ. καὶ πρὸς ὀρθοπνοϊκοὺς ἁρμόττει. καὶ πρὸς ἡμιτριταίους. καὶ πρὸς ὑστερικὰ πάθη ὠφελοῦντας: Γλυκοσμήτης οἶν:

Οὗτος ὁ οἶνος. ὀρεξιγενικὸς. τοῖς μαχομένοις διουρητικός. Γλυκυζίτης οἶνος:

Οὗτος ὁ οἶνος ἰσχιαδικοῖς, καὶ στομαχικοῖς σπίνθους. καὶ πρὸς ἕρπητα ἀλεξιφάρμακος: Οὗτος ὁ οἶνος ὠφέλιμος: Τόμφανίτης οἶνος:

πλευριτικοῖς. νεφριτικοῖς. ῥέουσι. συνεχομένοις. νεφελίοις. ὠφελεῖ. στραγγουριῶσι. καὶ πρὸς ἕλκη ἀποστήματα σπίνθους:

Οὗτος ὁ οἶνος στόμαχον ῥόννοις. ἐρυσιπέλασι ποιῶν. καὶ ἕλκεσι ὀρεκτικὸς ἁρμόττει. διουρητικός ἐστι καὶ ὑπνοποιός ἐστι σφόδρα:

Οὗτος ὁ οἶνος, σκίβρους. πρὸς τὰ σκληρὰ καὶ φορμώδη. Ἀπηλιώτης οἶνος:

καὶ πρὸς ὀρεξιν ἀλλ' ἐπιτήδειος φόρμακος :· Ἅλιτης οἶνος :-
Οὗτος ὁ οἶνος ἡλίασιν πέψας, μάλιστα δὲ ἀπὸ ἡλιπόνου :+
Ὀνοπίτης οἶνος :·
Οὗτος ὁ οἶνος, καυθὲν ἐν ξυλοφακῇ · πέλλαν ποιεῖ θορμοειδῆ,
καλάσσαν καλαίαν :· Σηρίνιτης οἶνος :·
Σηρίνου δὲ ἀπὸ κατοικιδίων βάλλει εἰς ὄξος · συμβάλλει
δὲ πρὸς οὖρον καὶ ὄρεξιν · καὶ ἐστὶν ἀφ' ὑποχονδρίου :·
μέλαν κυανοειδὲς ἀποτελεῖ · ἐμβαλὲ δὲ πράσια · καὶ ἐγχ
οἶνον · ἔνι πειρᾶσαι, ἐὰν σπανιοπραγῇς · καὶ ἐπὶ τετάρτῃ χοᾶς
οἶνου καὶ θαλάσσου σκαμμονίαν :+
Ὅταν δὲ θέλῃς ἀμβλῦναι μέλανος ἢ ἐρύθρου λεπτοῦ ὄξους ἡμίνα ·
καὶ πρὸς καθέψεσιν τῆς ἀμπέλου λαβὲ ὄξος · πρίσβαλε αὐτὸν
ὀξυκοπῆς ἢ λεβέρω · καὶ οὕτω φύλασσον ·
οἶνος ἰνδικὸς γυναικὶ καλὸς ἀποδύεται χόλα · καὶ μὴ
συμχωρεῖ νιν ὀρχεσθαι μὴ πρὸς πόδα πόδι :·
Τὸν θύμον συλλέξας ὅταν αὐτὸν καὶ ξηράνας ἔχῃς · ἔπειτα
ἐμβαλὲ δὲ ὀπὸ θύμου φοινικαστοῦ · σπίχας οἴνου
λακωνικοῦ πίνειν · καλὰ δὲ καὶ ὑπὸ θύμου, σπάνιος πῦ :·
οἶνος πρὸς διουρητορίαν καὶ ῥῦσιν γαστρός :·
λαβὲ οἰκείας αὐτῶν μοίρας λ' θλάσιν · ἔπειτα ἐμβαλὼν δὲ κυ-
κεῶνι, σπίχας οἴνου μέλανος αὐστηροῦ δὲ καὶ
μὴ δὲ πολὺν λέγω :· πρὸς ἀφίδρυσιν οἴνου :+
Δίμνη δὲ · καλαίσθω πόντιον, σεσηψμένα π. πόντον · καὶ ἐν
Διόσκορίδου ὀθονίου μὴ πόνου πυκνῶν · ἐμβαλὲ δὲ ἀμφορεῖ
τινὶ ὑδρίῳ δίμνου δύο μνᾶς · καὶ ἐμβάλλει · πολλοὶ δὲ καὶ πλείους
πρὸς μίαν χύσιν · σπάδιον ὕδατος δὲ τὸν ἀμφορέα
πρὸς ἐμβάλλειν · σπάδιον δὲ θάλασσαν ὡς χωνεύσας · δοκιμάζειν
ἀναπνοάν · ἵνα μὴ ὑπερζέσῃ · ἐὰν δὲ τοῦτο ὅσον ὡσανεὶ
βούλῃ ἀμφορεῖς σκεύασαι · χρὴ δὲ ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ,
τὸν ὑποχονδρίου πόνον καὶ πόντος · καὶ πρὸς τὰ ἄλλα

ὀίνου θάλασσαν ::

πλατέα

Τὸν αὐτὸν πρὸς ἀχλὺν πόνον. σὺν βάμματι ὃ καὶ τὰ αὐτοῖς σὺν τροῖς
προφέρεται στοιχεῖα. ἀμμωνιακοῦ οἴνου ποίησις. —
Οἱ μὲν τὸν ἀμμωνιάζοντα οἶνον ἐκ ὄπους ἀπὸ σίνηπεος ἢ τεύτλου διδόασι
ἐγχέαντες, κάτωθεν πόμα ἐν ὑπαίθρῳ· οἱ δὲ καὶ ἀμυγδάλας
πικρὰς· καὶ φύλλου καὶ ἐφεδρ(ας)· ὀλίγον ἐμβάλλοντων·
ἄλλοι καὶ ἀλόης καὶ πεπέρεως· καὶ κυπέρου ἀνὰ ὁλκὰς <ε̄>
ἀνισωθ(ὲν) <ρ̄> κόστου <ὁ̄> φύλλου <ο̄> μυρικάστου <ᾱ̄>.
νάρδου ἰνδικῆς <ε̄>· ξυλοσινναμώμου <τ̄>· ἀμφορέα —
σιν ἑπτά· ζύμης καὶ σμύρνης κατὰ σίαον· μέσου ἀνάστοιχ — ἀνὰ δραχμὰς. ᾱ̄
μασ(ον) ὅ(λως) ἐμβάλλουσιν· αἱροῦσι πάλαι μὲν, αὐξήσεως σμύρνης χρεών. —
Ἄλλος οἴνου ποίησις. Φλαουΐνου.
Τοὺς ἀμμωνιάζοντας καὶ φύλλου καὶ ἰριάζοντας ὡσαύτως ἐκθέντες ἐπὶ
βότρυσι ᾱ̄· ἡμέρας ε̄· τῇ δὲ ἑβδόμῃ τοῦ ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ ἐκλέ
γουσι αὐτοὺς σὺν τοῖς, καὶ βάπτουσι δίλαι καὶ μαγά
λαυδον ἐφ' ἡμιλίτρῳ· ἔφημισυ· καὶ αὖθις ἐκλέγουσι ἐπιθέμε
νοι δὲ τὸ λίτρον· νύκτα καὶ ἡμέραν μίαν· καὶ ὕστερον ἐκθλίβουσι
αὐτοὺς καὶ ἐμβάλλουσι εἰς ἀγγεῖα· ὅταν δὲ ἀναζέσῃ καὶ ἄκρα
θεν θῶσι, προσχέοντες ἐγχέαντες ἡμισταθοῦ κ(αὶ) μετὰ τοῦτο
ἰσομεθίαν ἐφεψήσαντες ἀποδυμίζουσι εἰς ἀγγεῖα σύμμετρα. —
Κάδου οἴνου ποίησις.
Οἱ μὲν τὸν λίνου κεφάλαιον καὶ θαλατταῖον βάμμα· οἱ δὲ καὶ ἐκ βυρσοῦ δ̄· ἀποδυμίζουσιν· οἱ μὲν ἡμέρας κ̄ ᾱ· ἐκτοῦ κ̄ τ̄· οἴνου
γλεύκους ἀσταφιδ(ικοῦ) ἀ· ὀθονίου ἀμάρου κ̄ ᾱ· μυρικάστου <ρ̄
μιλίων <ιβ̄· νάρδου κελτικῆς <ιβ̄· ἐς οἴνου λάκκου
μετρητὰς ε̄ ἐκπιέζουσιν· πρὸς οἶνον μυρίτου· —
Βάμμα μυρίτου ἐκτὸς καὶ ἐς πάνδεκτον ὀθονίου καὶ ἐς θρόμ
βους ἀνθοῦ· ἵνα διαφεύσας ἀναβλυσθῇ· καὶ βάμμα μυρτοῦ
ἐκ χλωροῦ καὶ μυρτοῦ ἐς ὃ ζ τοῦ μυρίτου· οἴνου ζ ὅ· ἅπτα
ἐμβάλλε ὃ οἴνῳ μυρτῷ· ἐς σπάνιον πεπαίνουσι μὴ πάλαι.
καὶ κόστου ξηροῦ γρ(άμματα) ιβ̄· κόκκου καὶ σχοίνου ὀθονίου, ἀ

πρόκρεμα σὺν δὲ οἰνόμελι καὶ πασσάσσαι δ' ὑπόξουσι
σίτῳ. ζύμη δὲ πόλλ' ἐστὶ φύλλου καὶ μᾶζαν δουλῆ ιβ· μύσ-
γουσι δ' οἰνόμελί τε καὶ ἀλείφουσιν αὐτὸ μικρὸν
ιε πρὸς ὀξος πολὺ καὶ οὔλινον δ' οὐ μετόν· ἄλλοι δ'
οἰνόμελι οὕτω ποιοῦσι· σμύρνης γρ̄ δ· κασίας γρ̄ ιβ·
κόστου γρ̄ ε· νάρδου γρ̄ δ· πεπέρεως γρ̄ δ· μέλιτος λί-
τρους ξ· οἴνου ξ ὑπὲρ μίσγουσι καὶ ἀποθύμου σὺν ἁλίῳ·
πολὺν δὲ οἶνον ἐπὶ ἁλὶ ἐπὶ πῦρ· τὸ δὲ κρέας οὐ τίθενται.

Nectar qd

Οἰνόμελι δὲ πολλαχοῦ·

Τίθουσι δὲ ἁλὸς ἐξ οὗ μάλιστα πρὸς πῦρ οὗ· καὶ μίξουσι δὲ
ἀσκὰ ξ μέλιτος ἀττίκους ξ· καὶ ἔψουσι δὲ ἕως σὺν
καὶ μικρὸν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἕψειν σκιὰν ἀφιᾶσι ἐλάσσω ἢ ὅταν
οἰνόμελι· φυτοῦσι δὲ καὶ ἀμπέλλινον στέμφυλον·
ἀκρίζουσι δὲ· ὕδωρ δὲ μέλλουσι σκιὰν ἔχειν·

ἀκρίζουσι· ἀποστάλληλοι στρέφω

μέλαν μὲν λίτρα λβ· ἁλὸς λεπτοῦ μάλιστα ξ· καὶ ἐὰν
μὴ ἀφρίσασι αὐτὸ, βάλλει· μέλιτος μάλιστα ξ π· καὶ ἐὰν
ἀφρίσασι αὐτὸ, μύσει· εὔδαλτος οὐρβείου πλαγοῦς ξ ιβ·
καὶ ζύμη βίς· ὑπὸ σύνδα καὶ μᾶζαν ἁλίζει· φύλλα τε μύλινα
οὐρβεῖου μὴ σήσειον· ἄλλοι δὲ μὴ γίνεσθαι ποιοῦσι τὸ μύλινον οὕτω· μᾶζαν μάλα μάλιστα· ἀκμᾶσαι κόψαντα καὶ χυλὸν
ἀφεῖναι τοῦ ζύμου ξ ὅ· καὶ μέλιτος πολλαπλάσιον ἀπηφρισ-
μένου ξ π· εὔδαλτος οὐρβείου ξ ιβ· μὴ ἕψαντα καὶ ἁλίσαι
σκιὰν ἔχειν πρῶτα, ἔπειτα ἐκμισθοῦντα χρῶνται· οἱ δὲ πλα-
κοῦντι ἐκφοῦσιν· ἵνα ὕδωρ πολὺ καὶ μὴ πυκνὸν ἕψουσιν ὡς εὐ
βραστόν· — ὕδωρ μέλιτος σκιὰν ἔχειν·

ἀπηφρισμένου· 1· defpumati

Beroed. V.

λαβὼν οὔρβειον ὕδωρ πολλαπλάσιον· ἢ ἄλλο ὃ ἂν ἡμῖν
ἐπιτήδειον μίξον μέλιτος ἐξ ἀφροῦ· καὶ ἁλὸς ἀγνοῦ ἐμβά-
λλων, ἕως ἂν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πυρὸς τὸ πρῶτον σκιὰν ἀφιᾶσι πολλὴν καὶ οὕτως ἕψε· πολλαπλοῦν δὲ μέλι οἱ δὲ
πρῶτον οὕτω καὶ οἱ ἔμπροσθεν ἄνδρες οὐ τοῦ ἕψειν χρόνου

Ἐπὶ μέλιτος ὅλη ἐξύδατος μόνου καὶ μέλιτος σύστασιν· οἱ δὲ χιόνα λαβόντες ἐπὶ μέλιτι μίγνυσι καὶ δίδωσι τὸ ἀποβάντος· καὶ ἴασις γίνεται διὰ παντὸς μελικράτου· ὀνομάζουσι δὲ αὐτὸ χιονόμελι·

Chionomeli

Ὃξος μέλιτος σύστασία·

ῥόδινα λαβὲ ἐξ χωρὶς ὁρμένα ὄξους μέλανος καὶ γλυκέος καὶ εὐπίτα σίνου χλίαν· καὶ βάλε οὐγγίας χυλοῦ ξ̄ β̄ καὶ μέλιτος ξ̄ α̅· τὸ μέλι ἀπαφείσας· ἐπὶ βάλε τὸ χυλὸ τῶν ὄξων· καὶ βάλε καὶ εἰς ἄλλο ἀγγεῖον ὑάλινον ὀξύνδυτον· καὶ ἀπόστησον εἰς ἥλιον· μὴ ἐξουζήσῃ·

ἀπαφείσας τὸ μέλι

Ἀπὸ ἄλλου σύστασία·

ὀξίνου ἀφ' ὧν γέ ιϐ̄· ὑγροῦ χρ α̅ ις̄· καὶ γλυκέος ἀφ' ὧν ὑγροῦ χρ α̅ ις̄· μέλιτος ἀπαφείσας ξ̄ α̅· οἴνου ξ̄ ε̅ ἢ ὀ̄· ταῦτα πάντα μίξας ἀπόστησον ἡμέρας ιε̅·

Conditú

Σημείωσαι·

Κονδίτου σύστασία·

Καὶ πέπερεως πεπερίτεως καὶ ζιγγιβέρεως καὶ γαρυοφύλλων καὶ κινναμώμου καὶ κρόκου ἀνὰ γρ α̅ ι̅· μέλιτος ἀπαφείσας ξ̄ α̅· οἴνου ξ̄ ε̅ ἢ ὀ̄· ταῦτα πάντα μίξας ἀπόστησον ἡμέρας ιε̅·

Ἐψήματος καλλίστου σύστασις·

Καὶ λεοντίνου καὶ μαλαβάθρου καὶ σχοινανθίου καὶ κρόκου ἀνὰ γρ α̅ ι̅· μέλιτος ἀπαφείσας ξ̄ α̅· οἴνου καλλίστου ξ̄ ι̅· ὄξους ξ̄ ε̅· ἐπὶ δίπτισε ἐψῶν καὶ ἀπαφείσας ὡς μέρος ποιήσας·

λεοντίνου·

Ὄξους διαφόρου σύστασία· καὶ πῶς συνδεῖ δεῖ οἶνον ὄξος ποιῆσαι·

Λαβὼν σάπου εἴδαν· πόφωνα καὶ βάγε ἐς τὸν οἶνον· καὶ μετὰ ὀλίγας ἡμέρας, ἔσται ὄξος· ἀπὸ παλαιᾶς σου σὲ θέλῃς ποιῆσαι εἴδαν ἐμβαλε·

βαρσανος·

ὄξος δίχα οἴνου γλυκάσαι·

τουτέστιν·

Βάγε ἐς ὑδρίαν πορσινὰ δυοφόρα· καὶ πιεσθὲν τὸν φρύξας· ἐπίπασον· καὶ ἄφες ἡμέρας συναπτὰς ἕξ· καὶ οὕτω βάγε ἐς ἀγγεῖον σύλινον ἀπλατὲς· καὶ μετὰ ταῦτα πίνασι ἐλαφρῷ λίσσε χρῶ· οὕτως ποιήσεις ὄξος, ὥσπερ εἰ χα οἴνου ποιήσεις ὄξος, οὕτω· βάγε ἐς ἀγγεῖον σύλινον ἀπλατὲς· καὶ μετὰ ταῦτα πίνασι λεπτῷ λίσσε χρῶ· ὄξος χωρὶς οἴνου ποιήσεις οὕτως· ὑάλινον ἀγγεῖον ὕδωρ ἔχον· ἔστω ἡμέρας ιε̅ ἢ κ̄· καὶ ἔσται ὄξος·

Ταριχεύειν

Ex vino quomodo fiat
acetú intra tres horas

⁘ Ὄξος πρὸς ἀπεψίαν καὶ ὀγκὸν στομάχου:.

Ἰωάννου σκίλλης ζ ῆ. καὶ ὄξους ζ ᾱ ῆ ὀξ. βάλε εἰς ἀγγεῖον. καὶ πε-
πάσεως καὶ ἰσχίος ᾱ καὶ καπάκου μ. καὶ ὀρκανήσιον. τὴ
μίξα χρόνον χρ:. Ὄξος εἰς λειποθυμίαν:.

Τοῦ αὐτ:. λαβὲ ὄξους δεκαπέντε πράσιλλον. καὶ γλαύκου κοκκου
αὐτῆς πολίσεως. βὲ ἴσου συμμίξας εἰς ἓ αὐτὸ, καὶ ἐγχέ
σαι τὴν. καὶ ἐάσας ἐπὶ ἡμέρας λ χρῶ. ἡνίκα δ' ὄξος λυ
κίζον ποιοῦν οὕτως. τοῦ συρέοντος αὐτῆς πολίσεως. ἐ
κλεκτείαν δὲ κλεκτείας ὄξους ξυμφοῦσιν. ἐῶσι δὲ τὸ
ἀφεψηθῆ. οἱ δὲ γλαύκου κοκκου δύο κλεκτ. ὄξους δ' κλεκτείαν
ὕδατος ἑφθοῦ πολίσεως κλεκτείας τρεῖς ξυμφοῦσιν. ἐῶσι δὲ
τὸ δεῖν τοῦ πάντα ἀφεψηθῆ. ἀποκλίνει δὲ τὸ δ' μοιοῦ:+

Ὄξους δεινέως σκαμμωνία:

Τοῦ αὐτ. γίγνεται φυλακῆς ξύσεως ἐπὶ ἡμέρας η. καὶ βάλε εἰς γλαῦκος
καὶ ὀλίτους ὀφθαλμοῦ. καὶ τριῶντος δεινέως. μίξας ἡμέρας
ἑπτὰ χρῶ. ἢ πύρεθρον. ἐμβάλε. καὶ ἑστιν δριμύ. ὁμοί-
ως δὲ τριῶντος αὐτὸ δεινέως, ἐὰν λάβῃς αὐτοῦ τοῦ ὄξους.
τέταρτον ἢ πέμπτον μέρος. καὶ χρῶ πρὸς ἐπιβολὰς τῶν λοιπῶν.
Καὶ ὧν ἡλίου ἐπὶ ἡμέρας ιβ ἀπὸ τοῦ. δεινέως τοῦ ποιοῦσι δὲ
καὶ ἰοῦ βὲ ὄξος. λεπὸν ξύσας εἴδας πολλαγοῦ βλητέον καὶ
ὀφθαλμοῦ καὶ ἀγρίου. τοῦ δὲ γένους ἀπὸ τοῦ φύλλα ἐπα-
νθοῦντα. καὶ βατὸς εἴδη. καὶ μέλανος ὄρος καὶ δρυὸς καὶ κα-
στάνης. καὶ δάφνης καὶ διάπυροι καὶ ζέμα ἐρεβίνθων.
Καὶ ὁπόσα καὶ διάπυρα ἐμβαλεῖν μέλλει, δεινέως ποιοῦσι βὲ ὄξος:

ἀχίδου τοῦτ' ἔστιν ἀγγειοπτιλίου

Ὄξος δεινέως διαλυτήριον:.

ἀπουλητ. Κύαμον μίξας μετὰ ὄξους κιτρίου, βάλε εἰς ἀγγεῖον:+

Ὄξος πεπτικὸν τροφῆς:-

Τοῦ αὐτ. βάλε εἰς ὀθόνιον πόσου ὁλόκληρον. καὶ ἀπορεμάσας
ὁλόκληρον εἰς βὲ ὄξος ἡμέρας οὐδὲ, οὕτως χρῶ:.

Ὄξους δοκιμασία ὕδατος ἔχει:.

Τοῦ αὐτ. λίτρου εἰς βὲ ὄξος βάλε. καὶ ἐὰν ὡς ζέοντος δύσῃ, ὕδατος αὐτὸ
ἔχειν νόμιζε:-

9

ὅτι τε δι πλατὰ γωνοι ὄξος::

Λαβὼν φλωρὸν μετρον ὄξους σῖον λόγου χάριν μετρεῖ την ἀπὸ θαλατίου ὕδατος ἐπὶ νιμοτάνας ἐψηστέτος βάλε μετρεῖ την ᾱ. καὶ ζύμωσον. ἀπὸ τουτ ἀγγλω. ἢ νατὸ ἀπὸ βρέξον πει θατ καὶ δι ηθόντες σὺν τὸ ἀπὸ βρεῖ μάτος, μὲτ γουν σὺν μετρεῖ την τιχού, σὶ μετρεῖ η ὄξους. καὶ ζῶν δνα νινοῦσι. καὶ ζυμβάλουτες ἀλλὰ ἢ πεφρυδὲν ἐπὶ θρικῶ οὔλων μόρος τὸ ὀρκῶν. πωμάζουτ τὸ ἀγγλου καὶ ποθεν ἐπὶ νοεῖν ἡμόρας κ. ἢ νατὸ σὲ ἐκ τοῦ τουτ σὺν ἐπὶ τοῖς ξύλοροις βρεχομὲν. καὶ σπουδὲν ἐμβάλουσι τὸ ὕδωρ. καὶ ἐὰτ τὸν συνατπέναμ, ὄξος ἐποίησεν::

ὄξος σιναλι ἢ νοὶ ποιῆσαι:— πῦ ἐν τορ χ::

Βάλε τὸ ποτὸ λίου ὄξους καμήλου καὶ θηλυτέρου ξέστας λ̄ε̄. καὶ σιναλι ἢ νοὶ λευκῆς τῶν σὶ τὸ ἐπλακωῦ κε κοκκυλίων τὸ λεπ - τὸ. καὶ ἐψυλλίων ζῦ νιλίω ἐπὶ νιμορ χ̄. ἐμβρεξον σὲ ὄξ ἐπὶ νιμορ ιβ̄. ἔπειτα λάφε λων τὸ ὄξος καὶ ἀπὸ ξύλων, ὅλων ξηρῶν χρω. σὺν ἡ ᾶτον μὲ τὸ σιναλι ἢ νοὶ ὄξους, τὸ σιναλι ἢ νοὶ ὄξος σὺ φελήσει:+ ἐ τυμμὲν σὶ νιλίω

βιβλίον σὺμβόλου:+

Παλὸν σὺν ὅτιν σὶ λῆ βλῆ βίβλω. σὺν δέκα μὲν ὄσι σὺν πεῖ γωργίας σὶ λοῖς. ποῖ ἐχούσι δέ, σαλόμ ζῶν δεξ πεῖ φυλάς καὶ ἐπὶ λιμάς ἐλαιῶν. καὶ ἐργασίας ἐλαίχόμφαλίνας. καὶ πόσις ἐστόρας πεῖ δ ἐλαιουσᾶ λως. καὶ σπορὰ πάς καὶ διαφόρους ζωοτρόφους ζῶας::

ἐλάῳ ἀπορῆσθαι φασὶ νοῦλως. τῆς γῆς ἀπάσης ὀρχῆσθαι νῦ ἀλλὰ μάλιστα πλουτίας. πολλῶν δὲ σὶ αὐθίνας σὶ ἀφανῶς αὐθινᾶτε καὶ ποσδοῦ ἐφ ἁπάντων τοῦ τόπου. ἀμίχλας ἅχουσι πάλιν ὑγίας. ἐπὶ λαβύτων ὀνόματος. ἐὰν ᾖ ἀμφοῖν τῶν ἐπὶ νβουλῆσθε σι μάλυσον φωνὶ. ὃς μάλιστα σὺν τὴ πάλαι πτῆμα ἐπὶ δοίη, οὕτως ἐχόντων τοιούτων. ποσδῶν πλινοῦν χιλίων καὶ νεωσοίς τοῦτον ἐ κόσμ. ὃδε αὐθινᾶ ζῶν

ἰσοπαθῆ ζῶν: Caput.

ἀν fabula de mutatione olivae

ζωὴν ἀκεσπόλιδι δώσειεν, ἀνθηρὴ τε καὶ ἀκηρατον· καὶ ταῦτ᾽
στεφανοῦσθαι τῷ θεῷ· καὶ ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι· νενίκηκεν· καὶ
ἐπὶ νόμοις τούτοις τὴν πόλιν ἀνθήναιος ὠνόμασεν· ὑπὸ τῆς
ὀπὸς οὖν ὑπεκλαπῆναι τὰ ζῷα φησίν· ἀφ᾽ οὗ καὶ τοὺς νι
κῶντας οὐ ἄθλοις τοῖς νόμοις στεφανοῦσθαι, οἱ δὲ τὸν ἀγῶνα
ἐπόπται· ὁ δὲ νικήσας ποτὲ καὶ αὐτὸς ἀλλάξει στεφανῖ τὴν ἀλή
θειαν φοίνικος, φύλλοις ἐλαίας ἐπιτεθέντας τῷ ἀθηνᾷ· καὶ
μέτα τὸ φύλλον τὴν στεφανῖτιν ἀναδήσονται τοῦ·

πρὸ φυτάσας καὶ ἐπιλήσας ζῷα· καὶ ὁ μὲν φοῖνιξ ὀπὴν ἐ
λαίου ἐπὶ ταῦτας ἀποδίδωσι· Φλασρενίνγ.

Τὴν δὲ ἀπὸ τῆς ζάγας πρόσοδον, ἀναγκαῖον τὰς τῶν ἀνθρώπων,
οὐδεμίαν δὲ ἐπὶ τὰ πρόσοδος, οὕτω καὶ πλείστον φυλάττεσθαι
χρόνον, διὰ μάλιστα τὸν περὶ τὴν ὠρὰν ἐπόμβρους τῆς
ἐλαίας πλείστην ἐνεῖναι πρόνοιαν· οὐ μόνον γὰρ αὐαί
νεται καὶ βραδαίους ἐκ τῶν πόρων, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἐλαίας πρόσοδος·
ἀλλὰ καὶ μικρὸν ὕδωρ ἀναλῶν πρὸς πᾶσαν βύρσιον δύναται πάνυ,
ὃ δὲ ἀπὸ τῆς ἐλαίας ὑγρός· πρόσωπον δὲ καὶ τὸν δῆμον πᾶσαν
τὸν ἀθῆναι· στεφανοῦται φύλλοις τῆς ἐλαίας τοῖς πρὸς
φιλύρᾳ· καὶ τῇ πτελέᾳ· καὶ ἀλύκῃ· δὲ φοίνικα νόμιζε
τὴν ζάγαν· ἀμείνω δὲ πλαγίᾳ, ἀφ᾽ οὗ ἂν ἀπρὸς βόρπικος
ἐπικαρπύφορα· καὶ δένδρεσιν ἔοικε τῇ ζάγᾳ, βούλεται καὶ τοὺς
εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἀπρόποις ἐν τοῖς αὐτοῖς· καὶ ὁμοίως ἀπὸ μὲν τῆς στέ
γνας ποὸς ἀφοινίκας, οὐκ ἀπὸ πάλλου ζάγας δὲ νῆς· οὕτως
καὶ ἐν ὦ σπούδῃ μᾶλλον, πλείστον πορὲ ξηρὸν φοῖνιξ· φασὶ δὲ
οἱ ἀναζάρβας τῆς νιλικίας παῖδας ἀγνοεῖν τὴν
ἐλάαν· καὶ διὰ τοῦτο ἀφορμὰς ἔχειν τῶν πορὰ τοῖς ζάγᾳ·

πρὸ ἀέρος ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἐλάας· καὶ μῆς σχημάτων·

Ἑρμῆς ἀπὸ καὶ χαπεὸς, τὴν ζάγα ἐπὶ τὴν ὁδὸν· καὶ ὅτι τοῦτο
ἰδὼν· ἐπὶ τῆς λιβύης καὶ νιλικίας· καὶ σὺν ὦ αὐτὰς ζάγᾳ·
ζωαίρεσις ὅτι τοῦ ἀέρος ἐπὶ τὴν ὁδὸν καὶ τὰ τῆς μῆς σχημά

Curinctores certami
nũ oleastro coronẽt[x]

Præmunciant solstitiũ
æstiuale folia olivæ &
phlyræ & ulmi &
populi mœrsa. Theo
phrastus de causis planta
rũ libro 2. cap. 26. &
plin 7

De Anazarbo Cilicie
nota

Τοὺς αὐτοὺς

σωαίρεσιν

78

9

πρὸς κλίνη καὶ ὕψηλα· αἰγιαλοῖς δ' ὅπως, διὰ δ' ὑπολοιπὸν
ἀνέμων καὶ ἀφυλέσθαι. δ' ὑπὸ βάλλου δ' ἡλίῳ πρὸς δύσιν
καὶ μεσημβρίαν τοιοῦτοι· ἀμπελίους δ', οἷον δ' ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ
σικυάζειν· αὐδ' οὐδὲ πεδινοῖς ἐλαίαις· ὑπὸ νεφῶν ὑπὸ τῶν
ἀνέμων καὶ νοτίου καὶ λίβα· σφοδρὸς γὰρ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐμποιεῖ
καὶ ὀλέθρια· παχὺ δ' ἔλαιον πέπτουσιν· καὶ τὸ ἄλσος ὑπὸ
τοῦ τείου ὅλη οἱ ἄνεμοι οὐδὲ φύσιμόν· ἀγαθὰ καὶ πάντα Venti omnia gignunt
χαίρουσι νοσοῦσιν· οὐ γὰρ οἱ σφοδροὶ καὶ λάβροι δὲ τῶν πάντων
ἡδονὴν ἔχουσι· μάλιστα δ' πᾶσι καὶ δὲ φυτοῖς· ὅταν
ῥέπωσι δὲ τὴν ἐλαίαν συμβάλλουσαν· ἀνάγκη τοῦ αὐτὰ
μάλιστα δὲ φυτὰ τοῦ ἐλαιῶνος ἀρίστους· αὐτὸς δὲ τὸν ἀνέμων
πνεύματος δύο ἢ τρεῖς τείων ὄντων· τοῦ δὲ φυτοῖς δια-
φθείρουσιν· διὸ τοῦ αὐτοῦ ὡραῖος πνεῖ δὲ ἐκ τοῦ δύο ὅλον· δια-
τοῦτο γὰρ καὶ πρὸς κλίνη καὶ ἀναύλη σφόδρα πρὸς ἐλαίαν
ἐπιτήδεια ὑπάρχειν ἀρίστους· διότι ἔχει ἀπὸ δύσεως
ἀνέμου· οἱ μὲν δὲ διαπνέουσι· αἱ δὲ μὲν ἔξω τοῦ δύσεως Hyadum occasus
ὁμοίως δὲ ἡ αἰγιαλὸς· καὶ τρέφειν καὶ διεγείρειν τὴν αὔξησιν τοῦ φυ-
τοῦ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ αὐτοῦ· καὶ δὲ πρὸς ἀνατολὴν φυτεύειν·
φυτεύειν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀνατολῶν δύσεως, μέχρι δὲ τοῦ καὶ τοῦ ἄστρου
μεσημβρινοῦ· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νοτιαμβείου μέχρι, ἕως Autumnus & ver
ἀπὸ τοῦ δύσεως ἀρκτιαμβείου μέχρι· φυτεύειν καὶ οὕτως ἐλαίαν similes inter se
ἐλαίαν· μὴ μόνον δὲ ἀμπέλου ἀλλὰ καὶ ἐλαίου δὲ ἔχουσι δὲ
νότου καὶ θέρμον· τὸ μὲν γὰρ φθινόπωρον ἔχει θερμὸν διὰ τὸ
φῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου· τὸν δὲ ἦρος ὑγρὸν ἀπὸ τῶν ὑετῶν· διὸ δὲ
βέλτιον· τὸ δὲ ἔαρ ἔχει μὲν δὲ ὑγρὸν ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ ἀπὸ τοῦ ὄμβρ.
πρὸς λαμβάνουσι δὲ θέρμον ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς προσβολῆς
ὅταν· ἡ γὰρ τροπὴ ἀνατολικωτέρα καὶ πορρωτέρα
φορὰ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐστί· διὰ τοῦτο τὸ περιτείνουσιν· δια-
τοῦτο δὲ ἔχουσι, ἡλακατόχλος· δὲ ἡ σικυὸς ἀσπαράγιλλος· τὸ
δὲ βαθύγλουν οὐ φασι νοσεῖν· οὔτε δὲ τὴν ἔρυσιβην·

9

τοῖς φυτοῖς ἢ τοῖς ἀνθρώποις ἢ τοῖς ζῴοις τὸ φθονεῖν· καὶ πάντων ὁμοίως ὄντων τῶν
ὀρπήκων τῆς ἐλαίας φυλάττεσθαι δεῖ πάντας· ἡνεκὰ ξύλα ἐστὶ
καὶ οὐχ ὅμοια πρὸς τὰ ἄλλα καὶ βαρέα· καὶ ἐὰν ἐπιπέσῃ τὰ
πρὸς τὴν φορὰν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῖς φυτοῖς ὅταν φορὰ πρὸς
ἐπιπίπτωσι μὴ βάθεσιν ἴδωσιν μηδὲ φυλάττουσι· πολλοὶ δὲ
οὐδὲ φυλάττουσι· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ διαφθορὰ καὶ βλάπτει θᾶττον ἢ
ἀπόλλυσι· καὶ ἄλλου δὲ βλάπτει καὶ μᾶλλον τοῖς φυτοῖς
καὶ βλάπτεται· ὅταν ἐπιπέσῃ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τὸ ἕτερον· τε-
χθὲν δὲ ἐλάττων βλάπτει· καὶ οὕτως ἀπορρήγνυσι μᾶλλον·

πρὸς βόσκησιν δὲ τῶν φυλάττουσιν·

Ἡνίκα δὲ τῆς ἐλαίας πίνει τὰ φυλλα· χειμὼν δὲ γίνεται δι'
ὅτου· οὐδὲ ἡ ἐλαία πίνει τὰ φύλλα· καὶ πάντα δὲ τὰ ὑπὸ γῆν ἐνεστὼ
ὄντα ἐν ἔαρι· καὶ ποιεῖ βδάλλα τὰ χλωρὰ φερόμενα· βοηθεῖ
δὲ πρὸς τὴν φυλακὴν καὶ τὸ ποιεῖν τὰς φυλάττουσι· ἵνα δὲ μὴ πρόσ-
χλους καὶ τὰ πνεύματα καὶ τὸν ὄμβρον ἢ μὴ χαυνώσῃ
τὰ ἄρτι νέα· καὶ βάφειν ἐλαίῳ βορείῳ· ἀσταφυλάσσειν ἐ-
πιγίνεται πρὸς ὀλίγον καὶ ἐλάχιστον φρύγειν
καὶ πάλαιον καὶ ὀσμὴν ἔχειν· ἡνίκα δὲ φλέγουσιν
βόσκεσθαι ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· ὅταν δὲ βλαστάνωσιν τὸ
θέρος ἐὰν τρεῖς ἢ μὴ ἐλάττους τοῦ ὀλίγου πήχεως·
ἀποχώσαι δὲ ἀπὸ ἀλλήλων οἱ βόστρυχοι πήχεως· εἶτ'
καὶ διαπλάσαι δεῖ ἔχειν· καὶ δὲ μὴ ἐξύσαι ἀφ' ἑαυτοῦ·
οἱ δὲ ἄλλοι ἀποῤῥοῦσι καὶ ἀφθορώτεροι· ἢ μὴ νέμειν φυλάτ-
τουσιν· εἶτε ὑπὸ ἀλλήλων δεῖ φυλάττεσθαι·

Ὅτι δὲ ἀθνεῖ δεῖ μὴ μόνον φυλάττεσθαι τοῦ βαίνοντος·

Δεῖ δὲ φυλάττειν τὸν ἐλαιῶνα, ἀπὸ τῶν πλησίον καὶ ἀπὸ τῶν
νέων· καὶ μάλιστα μὲν τοῦ ἀπὸ τῶν ἐχόντων
ἔχειν ἢ παχύτερα· ἀλλάττειν καὶ ὀρθά·

Ἐλαίας δὲ πολὺ φόρου ποιήσας·

ξύσαι δὲ τὸν φλοιὸν τὸ ἔχος διαπάξ· καὶ λαβὼν

γορφία πρὸς
σύριγξ.

τοὺς αὐτοὺς.

ἐξοβολήσαι

τοὺς αὐτοὺς.

ἀφελών.

πλειάδα δὲ ἀπὸ τῆς πολυμηδοῦς ἐλαίας. τοῦτο ἀρχὴ τῶν πλειάδων ὀξέως δὲ τοῦτο δύνεται βάλλειν. ὥστε ἐάν τις πορεύηται ἐλθὼν καὶ ἐπὶ λαβύρινθος ἀπὸ φόβου τῶν πλειάδων ταῖς χορευούσαις ἐλαίαις ὀψίγεως. ὅταν γὰρ φαίνωνται, ἀπὸ τούτου ἀπὸ ἐκείνου τοῦ μέρους τοῦ πεδίου δύνεται τὰς ὀξείας τῶν πλειάδων. καὶ πλείους ἀχρεῖοι ἀχρεῖον. ἐὰν δὲ πλειόνων ἀπὸ τῶν ἐλαιῶν καὶ μίαν ἐλαίαν ἀπολύφορος ἡ καλλιέλαιος.

ὠλιγώνης. πόλις τῶν τελάνων ἐστὶν ἐν πεδίῳ

πόλις ὠλιγώνης φυλάττουσα τοὺς ἐλαιῶνας καὶ φυλοκρίνουσα τοὺς αὐτουργοὺς καὶ διδάσκουσα λιπαίνειν καὶ κλαδεύειν. καὶ ἐάν τις πείθηται τοῖς τελάνοις φύλλα ἐστὶ πάνυ ἀπόλουστον. τοὺς μὲν ὠλιγώνης ὀρθαίους ἀπὸ τοῦτο τῶν χειρῶν τοὺς δὲ καὶ τοὺς καμπύλους. τοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς νεόφυτα ἀρνιλλώπους. τοὺς δὲ πεδιάδας καὶ τοὺς βαθύνους καὶ πειθομένους τῆς κόπου τὸ πάνυ. καὶ τῆς προσχώσεως τὸ ὕψος. πρὸς τὸ τῆς ἐχμαλώτου. καὶ τὸ μεμφόν. καὶ τῆς γῆς φύσιν καὶ τῶν δένδρων ποιότητα. τοῖς μὲν γὰρ βλαστοῖς καὶ τόποις καὶ σύμμισις τῶν τόπων. ἐλάτη δὲ τῶν τόπων πρόσφορον πρὸς ἐκ καὶ διαπλόνων ἔτεων. καὶ τῆς προσχώσεως καὶ τῆς ὑπὸ τὸ πλίον. τοὺς δὲ διαπλοφόρους τῶν προφυμάτων τῆς ἐλαιῶν. καὶ τῶν λοιπῶν δένδρων τὸ φυτὸν ἐκ τοῦ ἀγρίου. καὶ τὸν ἡμερωθέντα. καὶ τὸν ἐν τῷ ἀγρῷ. καὶ τὸν ἐν τῷ ἀγρῷ. τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν ἐλαιῶν

δ ο

9

ἀφῃρέθη· δῆλον δὲ ἀφ' ὧν ἐν τῇ ἐφεξῆς ἐπιβλέπουσι πρόνοιαι·
ἐπιβλέπουσι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ μὴ ἐκκαίεσθαι τὸν ἄνθρακα μηδὲ
ἐλαττοῦσθαι τὴν ἔνεσιν· διὸ καὶ ἐφ' ἑνὸς ἕκαστον τῶν
τοιούτων ἐποιήσαμεν, ἵνα καὶ ἐκ μιᾶς ἀπόνοιαν ἔχῃς καὶ
ἐπὶ πλειόνων ἐπὶ τὰ ὅμοια τὴν ἐπίνοιαν ποιῇ· καὶ ἀφ' ἑνὸς προνοῇ.

διακαθαίρειν τὰ ἀνθρακα

καὶ ἐπὶ τῶν μετρίων ἢ πλείω πίνειν· μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῖς ὑπερμέτροις· καὶ ὅταν ἀλείφωσι τὸν ἄξονα ἀφ' οὗ τὸ ἅρμα φύσει ὀλισθαίνει διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῖς ἁπλοῖς ἐλαίοις ἐνίοτε μεμίγμεθα, μὴ θεωροῦντες ἅμα καὶ τὴν ὑπερβολὴν αὐξήσειν, ἀλλὰ πονοῦντας· τῶν μὲν ἀνθράκων ὑπὸ τῆς ἀφιδρώσεως ὀλισθαινόντων· καὶ διὰ τοῦτο καὶ στομοῦν καὶ διαβιβρώσκειν πέφυκε τὰ πίνοντα· διὸ πολλοὶ καὶ βιβρώσκουσι μᾶλλον ἐλαίοις· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πάθος ὅμοιον καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἐπὶ τοῦτο γὰρ ὀλισθαίνουσι τὰ ἅρματα· καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπιβλέπουσι τὰ ἐλαιοῦντα· καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐλαιοῦσι τοὺς ἄξονας· καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθράκων ἐπὶ τοῦτο ἐλαιοῦσι τὰ ἐπιβλέπουσι· καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοῦτο ἐλαιοῦσι τὰ ἐπιβλέπουσι

φιαλοῦν

ὑλομανοῦσαι

φυκίον

χαρὰν

ἀπὸ ἐξ ζωῦ δηλονότι ἕως δι· πλατυτάτου ὑμῶν. Ταῦτε
πύλαι τῆς πρὸς χάσεως φιάλοῦν προϊόντων ὁμοίων ὑ
Δάτων ὑπορυχῶν· προσφόρων δ' ταύτων τῶν θαλαττίων
βίς ὑπὸ πύλαι καὶ μαλακοῖ· πολλὰ ὃν δύνατο, καὶ ἀρόνατε χρῆσθ
καὶ μαλιστα δ' αὐχμοῖ ὄσιν / θ' μὴ καρποφορεῖν δι' ὑδρ
πολύφορα ποιοῦσι οὕτως· ἀπὸ λουτρεῖου αὐτοσχοίνου
πήχεος μεθ' ἕν δύπόσα δ' ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ ἔχει καὶ τὸ πρὸς νό
μος ὁ πνεῖ καὶ μέσος δαπύλου μηδ'. καὶ διαφθο
σαν δ' ἡ ἔχει ὅλου χ' τῶν ἐλαιῶν καὶ δὲ ἀπὸ ζωῆς δι'
θεοῦ· ἀὰ πολυκαρποῦσι, πλήθουσιν δ' τε ὑπὸ πάλαι
σπαλῆρα ἐφ' ὧ ἐξ δ' τὸ πόρ ὧν δι' ἐλαθῆν ἀμφότερα καὶ
σπαλαβόλινος ἰσχυρὰ δι' ἐλαῶν. ὅταν δ' σφῆναι ἐφ' ὧ
ἀμφότερ' ἢ ὁ πὶ ὀρύσσου ἐλαιῶν θύτων. σὺ τε μὴ τὰς σπα
λῆρα ἐν ὑπερέχῃ καὶ πολλῶν δι' αὐχῦρ πεῖ πλασσον τὸ
πᾶν. ὁ ποῖα δ' ὧν ζωὸ πᾶν ὃν ὑγιὴς ἐν ἑαυτῷ, διὸ ὑπ
ἡσσῶν καὶ ζῶν πλῶναι σὺ πεσόντα σὺ φυτὰ. ὀχῆ καὶ
ἐλαιον σὺ ἐγκοιῶν πολλαὶ ἐλαιὰ. καὶ λαὶ ἐλαιόφυλλ
πλεῖστον ὑλομανοῦσαν. ἀφ' ὃ λαμβάνειν ζῶν πλῶναι
ἀπὸ ζῶν νοήσαι μὴ ὑπὸ τοῦ δένδρου ζῶν ὑλομανοῦσαν
ζῶν ζωὴν τοῦτ' ἔστιν· ζῶν πολλαὶ πλῶν φύλλα φορεῖσαν· ὀλί
γιστον δ' μὴ καρπὸν βορὰ πάντα οὕτως· πάντα ὅλον δ' ζῶν ὅ' ζῶα
ὅσα πτῆσθαι ἔξω ἡ ἀναπεῖσα· ἢ πτῆναι ἢ ὀρνεῖα· ἢ λίθον ζῶν
πολλῶν μὴ καρποφορεῖσαν μὴ σὺ πε παγνύσαν δ' μὴ
καὶ καὶ ἀὰ σπαβολοῦσαν· ἰὰ σὴ οὕτως· πεῖ ορύξαν δ'
πρέμνον πρὸ ἐν βάλε· ζῶν μὴ ζῶν φυτίον καὶ φίνοντε
ζῶν μὴ μεσοτρον ἔλαιον· ἢ ζῶν καρπὸν σὺ ἀμορ γῶν ὑδαίτ
τῆς μὴ τὰ ζῶν ζῶν· σὺ ἀὰ σωζῆν ἐχ μὴ ζῶν ζῶν· καὶ φυτίαν
ἀ μὴ ἢ ἡ, μὴ νηκαρπὸν πᾶ μὴ γῆ· πεῖ ζῶν ζῶν μὴ γῆν
σημεῖα σπαρα πῆ ἀν· χῶν ἀπὸ ὄντει ἔχοντος βλάβην
σὺ τῶν πεῖ ἀ μπῆ ζῶν λόγω, καὶ σὺ λιπὰ ἐ ὅλ δὲ ἐ ξ ἀλλῶν.

9

Χρεὼν οὖν ἐστὶ τὸν μέλλοντα καλῶς εἴξειν τὴν νομὴν τοῖς ἵπποις, ~~ἐπιτηδ~~ αὐλίσασθαι μὲν ὡς ἐν τοῖς πυθμέσι ζῷον ὀδυνηρὸν καὶ σκωλήκων· οὐ δὲ φοινικίδι πολλῇ πολλαχοῦ πεποικιλμένῃ ἢ ποικίλοις ἐρίοις ἀμφιεσμένους ἢ ἐν ἄλλοις τισὶν ἁπαλοῖς ἐνδεδυκότας.

Ὅτι καὶ τὰ ποικίλα καὶ διαφέροντα τόπων ἢ τῆς ἐδαφῶν φύσεως.

Τάχος δὲ καὶ ἰσχὺν· ὅτι τὸ φυλάττειν πολεμίων ὄλον ἐστὶ τὸ μὴ περιπίπτειν. πολεμίων δὲ πόροις μάλιστα αὐτοὺς τηρεῖσθαι συμβαίνει πόρος δὲ ὑπάρχει τὰ μεμιγμένα ἐκ πυρρῶν καὶ μελανῶν ὀφθαλμῶν· οὐδεμιᾶς δὲ ἄλλης συμφορᾶς οὕτως αἴτιος ἀμέλεια. τὰ δὲ ὑπάρχοντα τῆς γῆς χρὴ φυτάσασθαι ἐν ἧ ἂν ἐπιτηδείως ἔχωσι πρὸς τροφὴν πρός τε ἀνάπαυλαν· ἢ πρὸς εὐθηνίαν· ἢ πρὸς ὠφέλειαν· ἵνα μὴ ἐξανίστηται ὑπὸ τῶν ἀέρων. τὰ δὲ φυτὰ μάλιστα ἀνθεμώνη πήγανον ἐλάτη ἡδύοσμον κύπειρον· ἐπιβλητέον δὲ τοῖς τοιούτοις φυτοῖς· καὶ δρέξεως ἀλλοτρίας ἀπαμύνεσθαι· καὶ πλησμονῆς ἵππων ἐν ἀτάκτῳ ἐδωδῇ· οὔτε ὑπάρχειν τὸ ἔθνος· καὶ μηδὲ τὸ ὅλως πατεῖσθαι τὴν τῶν φυτῶν· τοῦτο δὲ ποιήσει ἐπιστατέον· ἐὰν μὴ διανέμηται τὸ ποιμνίον λίθοις λεπτοῖς ἢ ὀστράκοις ἢ ἀπλήστοις ἀνατρεπτέον· καὶ πυκνὰς μάζονι λίθων· ἵνα δὲ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὑδρεύωνται ὕδωρ ἐπιτηδείως ἔχοντα πίνειν· ἔχῃ δὲ τὰ φυτὰ πρὸς ἡλίου ἀφέλειαν· φύεται δὲ νομὴ μάλιστα καὶ ἀφθονωτάτη ἐν λειμῶσι φυτικοῖς· ἡνίκα δὲ μάλιστα ἀπὸ σκιᾶς ἐπὶ τὰ λευκὰ φυτὰ λαμβάνοντες τὰ λάσια πανυπόρους καὶ πολυβοσκοτέρους μᾶλλον ἂν ποιοῖντο τοὺς ἀγροὺς οὕτω φυλάττοντες· ἵνα δὲ αὖ πάλιν ἐφ' ἑαυτῶν φύεται οὕτως· ~~ταῦτα~~ καὶ τὰ πατούμενα τῶν πανυπόρων λάσια· ἐπὶ μᾶλλον ἐστὶ πυθμένα δὲ λείου πλατύτερον· ἔτι δὲ φυλάττειν τοῦτο ἡδονὴ ὀρθὴν ποιεῖσθαι μυοῦσιν· οἱ δὲ τὰ ἡνίκα ὀλίγον πρὸ ἀφύλακτα· καὶ δὲ τὰ πλήθοντα λαμβάνειν ἀφύλακτα· ἔτι δὲ τοὺς ἐκ

ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ

λεουζήνου::

ξενίζηται

σκιᾶλων

παραφυάδες. vulgo copies

ἐχουσὲ ἡσύχια πολὺ ἀφ' ὅσου ἐβγῆκε τὸ πλοῖο
τοῦ λιμανιοῦ· οὐ μὲ θέσουν ἀπὸ τοὺς δόκους· ἔβαλε τὸ πανὶ
λαὸ μὲ τὰ φυλάσσουν οὗτος· σὰν πάω σὰ μένα μέσα στοὺς
πόδια μου τὰ βλέω· καὶ πεῖσμα δὲν εἶν· σὰ πέζουν ἀπὸ τὸν
ἀγέρα· σὰ νὰ χῶ ὀκτὼ ὧρες· καὶ ἐμβάλαμε στὸ δόκο,
σὰ σᾶς τὸ εἶπα μιὰ φορὰ πῶς εἶναι· οὔτε ὁ ἥλιος τὴς φύτρας
ἔτσι ἀγαπητὸς ζωὴ ποτὲ δὲν τοὺς· καὶ κάμποσα φορτηγὰ μέσα· ἕνα
ἀπὸ τὰ πελέκια φυλάσσουν οὗτος· συχνὰ ἔχουν τὸ μάτι τους
τὴ μεριὰ ποὺ εἶμαι· σὰ νὰ μὲ ζηλεύουν· ἕνας
μὴς πορῶν τοὺς πελέκια· σὰ νὰ ἔχουν φόβο μὴ τοὺς κλέψω·
φλοιοὺς τὰ ἔβαλα πάλι στὸ· πολὺ ἀλλοιὰ λίγο τὰ δένουν
πιὸ πολὺ τοὺς βόδια· καὶ βύζωσε τὰ βλέω ὧρες πελεκημένα
γιὰ νὰ τὰ ἀποθέσω ὀρθά· καὶ χαμηλώνουν τὸ πάλι· τὴς
φύτρας· καὶ τοὺς ὁ νοῦς πότε τὸ πουκάμισός μου, πετάχτω
τὸ φυτρὸ μὲ τὰ πέλια· Διαλυρτέουν ἀκόμα βοὺς τὰ
φλοιοὺς ἴνα μὴ σαπίσουν· καὶ ὀξύζουν τὰ πόδια τοὺς τὰ βλέω
ἀσταμάτητα· Διαστάζουν τὰ πόδια τοὺς φλοιοῦ· καὶ βολ
βὴ τὰ τέφτω μὲ μιὰ μηλιὰ μου· χαλάει τὰ πάτωμός τοὺς
ὀρθὰ κοὶ ἔξω φυλάπτεσθαι μὴ πάθω κορυφὴ τὸ ὀρ
πηξ· βαστάνουν μὲ τὸ ζόρι τοὺ πάθω κορυφὴ φύτρα
- ντον· ἔξω πόδι ἐμβάλαμε στὸ δόκο:

πρὸ τοῦ μὴ ἀπρεφνὴς ἐλάφι τοῦ κόρη:+
ἐλάφι κόρη ὡραῖο· ἐὰν μύαμον ἔχουν φτερὰ ὡσὰν,
φεύγης γιὰ ὁπουκαμμιᾶ· σὰ τὰ λαβαίνω βόλο ἀπὸ τὴς εἴξης
κοντοῦ μύαμου βάγω, οὕτω πάθω χάση:

πρὶ πλαδάρι ἐλάφι:

Τὰ ζάμανα μὴ τοὺ ἀποθέσω τοῦ κόρη, πλαδάρι πρὸ σὰ μέ·
κοντὰ μύζε ἀφορὰ ἐσὺ τὸ φτερὸ κόρη, ἐβάστονα

Ἐπτάλοφος

κορμούς

πλευρήματα

Allevare rubus

βαστάνουμεν

Δημοπεί

Βόρεως

9

μήλεα ἁμπελίνα πορπὸν πολλὰ δὲ πλείονα πορπὸν ἀπὸ τῶν νέων ἐξ ὀρπήκων :· + ποδὶ ἐλαιοφόρου :·

ἀφεψήματος :·

Δίξιον μὲν πρὸς τὴν τῶν ἐλαιῶν περίλυσιν ἁμπέλου γουν μάθοιμεν· ὡς ὁ φλοιὸς αὐτῶν τὰ βοτὰ βλάπτει σὺν τοῖς ἀπὸ τῶν φρυγάνων· λείβεται δὲ καὶ ὁ ἐλαιώδης ἁμπέλου ἐλαίῳ, οὐ βόσκεσθαι μόνον κτήνεσιν ἀλλὰ καὶ ἐλαίας· βιοῦν δὲ δύναται φαύλην τε ἀσαίνεσθαι πρὸς μυῖαν μάξιμον· Maximus Maximus

γαῦσαι δὲ τὰ τοῦ ὀρπητοῦ· καὶ ὀξύτερα ἐστὶ τοῖς φαύλοις καὶ τὰ φύλλα ἐστὶ φαύλα· ὅμοια δέ φασι τοῖς αὐτοῖς φύλλοις καὶ τὴν ἰδέαν· πολὺ δὲ ἀσθενέστερα τῇ πάχει αὐτῶν φωνὴ οὐ βόλιμα· καὶ μᾶλλον οὖν ὑποθετέον βαστάζειν σὺν δὲ μύλῳ τὸ βόρειον ἐξαίρειν· ἀσθενέστερος πως ἐστὶ μυρτίσμυλος· οὐ μὴν δεῖ σὺν μύλῳ μᾶλλον· πρὸς μὲν αὐτῇ τῇ μὴ δυπήσοντι τὸ ἁμπέλου· ἀντὶ δὲ μύλου τῆς ἐλαίας αὐτὰ ὄρπηκα· ἵνα αὐτὴ λάβῃ τὴν καὶ μύλῳ ἀπόλυσιν ὁ ἁμπέλου λύμυλος· καὶ μύλῳ ὡς μὴ φύσιν τις ποιόλυμος καὶ διαδοφῆς· ἀλλὰ πόρρω ἂν αὐτὴν ὀρπησόμεθα αὐτόρριζον μὴ ἐπιφορὰ ἔχοι ὡς ἀντὶ τοῦ ἁμπέλου· ἀλλὰ βούλοιτ' ἂν ἑαυτῆς ὄρπηκας, μᾶλλον δὲ τὰ τούτων μὴ ξύλα καὶ μὴ ἐπὶ ἑαυτὴν εἶναι δοκοῦντα· καὶ ἆρ' οὐ ἑαυτῆς κάρπος ἐλαιοφόρου :·

ποδὶ ὠοειδοῦς ἐλαίας :·

ὠοειδοῦς· ὠοειδὴς ἐλαία, λίχαλις δὲ θαμὰ ἀνθοφορίαν. λίχαλις δὲ ὠοειδής, οὐκ ἀλλοῖον εἶναι ἐμβάλλειν· ἀμφὶ λίθον πόρρωθεν πρέμνων· ἐκεῖ γὰρ ποιεῖσθαι τὴν βλάστην πόρρω ἀπὸ τῆς ἐλαίας· λίχαλις δὲ τὰ φυλάττουσι ἐλαίαν πανταχόθεν πόπερ ἐμβάλλειν δεῖ τὸν βόθρον, καὶ διαμηνύειν τῇ γῇ :+

:·· ποδὶ ἐτησιοδρόμου ἐλαίας·

Τῶν βλαστῶν, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν λεπτοφλοιῶν· τὰ δὲ παχύφλοια· τὰ μὲν παχύφλοια καὶ τὰ εὐφλοιώτερα· πρὸς τὸν φλοιὸν ἐστὶν ἐπιτήδεια· τὰ λεπτόφλοια καὶ ξυλεόφλοια· ἧττον ξύλον·

φλοιοῦ :·

Καὶ εἰς τοῦτο βοηθεῖ καὶ ἡ ἀπὸ τῆς πρὸ ἐννέα καλανδῶν
Ἰουνίων· οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πρὸ καλανδῶν Ἰουνίων· ἕως νεομηνίας
τοῦ Ἰουνίου μηνός· ταῖς δὲ ἐπὶ πλεῖστον αὐξομένοις, πλεονάκις ὑπ'
ἄκρον σπειρομένοις· ἀπὸ ξηρῶν οὔσης· ἢ νεοῦ καὶ ἀφ' ὑδάτων
τοῦ τοιούτου ἐξ ἀρχῆς τοῦ πεδίου τοῦ τῆς χώρας ἐπὶ λόφους·

ἀλλ' ὡς καὶ πρότερον εἴρηται καὶ ἐν τοῖς ἐλαίοις·

λίθρος πάχνη· Σὸ δὲ λίθρος περὶ λόφους μᾶλλον καὶ ἐλαίας καὶ ἀμπέλους· ὅταν δὲ
πλέον τοῦ μετρίου ὑγρασίας μᾶλλον τοῦ ἄρτου φθείρηται μᾶλλον ἢ
σπόρος· ἐὰν δὲ καὶ ὀλίγον πρὸς τῶν ὑδάτων πρὸς τοῦτο εὐεκτῇ·
ἐὰν οὖν μὴ καὶ πλέον ἡμέρα μιᾷ πρὸ ἐξοικοῦ· ἀλλ' ὅταν λέγῃ
τὸν καρπὸν αὐτίκα οὕτως καὶ μὴ βλαστήσῃ· βλάπτει γὰρ οἱ βλα-
στοὶ· καὶ ἀσθενεστέρους γίνεσθαι καὶ ἀσθενεῖς· διὸ καὶ μὴ
οὐδὲ τὰ πάνυ ὀλιγοπλήθη χρὴ κινεῖν τὸν καρπόν· δεῖ
ἀφανεῖν τὸν καρπὸν τὴν ὑγρότητα ἀπὸ τοῦ φυτοῦ·
διαφορηθῆναι· πλοῦτος ὄντος φιλάνθρωπος, ἢ τοιοῦτον
ἕτερον ποιεῖν δεῖ· ἐὰν δὲ μὴ δυνάμενον τοιοῦτον, πλύνειν
χρὴ ὕδατι θερμῷ τὸν ξηρὸν καρπὸν, πρὸς τὸ ταχὺ ἀποξηρανθῆναι· καὶ
τὸν χρῆμα καὶ πλέον ἀρκοῦσιν· διὸ ἐὰν ἢ δυνατὸν· πλύνειν
ποιεῖν χρὴ ὑπὸ σκιᾷ· πλύνειν οὖν χρὴ ὕδατι θερμῷ· ἵνα ἐστὶ μά-
λιστα ποιοῦντες μόνον τοῖς χρῶσι τοῦ καρπόν·
ἵνα σὺν τῇ καρπὸς· ἐὰν βραδύνῃ ὑπερφέρουσι τὴν
ἐλαίαν· ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἢ τὸν καρπὸν φορεῖ καὶ αὐτοῖς
ὁ καρπός, βιαίως καὶ ταραχώδους δεῖ καὶ ἀφαιρεῖσθαι· πρὸς
πίπτουσιν ἢ λίθοις ἢ σκληροῖς βάλλειν· καὶ τῆς ποιότητος
μᾶλλον ἀπὸ καλαμβάνοντος, μᾶλλον δὲ ἐλαίου ποιεῖν· διὸ
οὖν τὰ δένδρα καὶ τὰ σπαρτὰ ἀφαιρεῖσθαι· καὶ ἀναβαλπέα δένδρα
ἀναβαλπέα δένδρα· καὶ δὲ καὶ τὰ σπαρτὰ· ἵνα σπάνιοι
ἢ πολλοὶ σπείρωσιν· + πῶς δὲ χαλάσαι· δυνατὸν μᾶλλον ἢ
Δαμιγρὸν Τοῦ καρποῦ τῆς τορείας τοῦ τῆς πύλης καὶ τὰ καρπὸν ἐλαίας ἀλλὰ
καὶ τοῦ, καὶ σὺν τῇ ξύλου· γίνεσθαι ἔλαιον καὶ τὴν πυρίνην

9

ποιᾶ δὲ βρῶσιν χοίρων· καὶ δὲ καὶ οἷν· ποιᾶ ἐλαία καὶ σταφυλὴ
καὶ τὸ κάρυον πῶς αἱ ἐσθίουσιν τῶν ἀγρίων· καὶ αὐλὸς δηλοῦ
ὁ ἡ σύριγξ ὁ μῶν· Ὀμφακίνου ἐλαίου ποίησις·-

Τέσσαρας δόσεις ἁλὸς τοῦ ὀνόματος, ὅ ἐστιν ὁμφακίζουσας ἁπουλίου·
ἐλαίας, ποιοῦσιν ὀμφάκινον ἔλαιον· ὅταν οὖν θέλῃς ἔλαιον
ἀρχομένας πορφύρειν ἰδὼν, κελεύεις τοῖς παισὶν, ἢ βίστε ἐργάτας
συλλέξαι σὺν δικτύῳ τοὺς χόρτους· φυλαττομένους μήτε
βύτιον δὲ τὴν ὑπόπτην· ἀφαιρεθῆναι χρὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ὄνων ἀπὸ τῶν
τὸν· ληφθέντων αὐτῶν ἐπὶ φάτνων λύμνας ἅπλοον· εἶτα καὶ
ἐξιμασθῆναι δὲ αὐτὰ ὑδατώδεσι· καὶ σὸν μὴ ἐξαγῆ
λων θερμότητι βλάβης γένηται· ἅτε σὺν τοῖς φύλλα
καὶ ἀρεμονας σὺν ἐπτέον· ὧν δὲ μιγνύμενα σὺν τοῖς
μίνεται, τὴν δὲ μόνην τοὺς ἐλαίου ἐπὶ τὰ ὀφέσσαρας χα
βοῦ τὸ ἕξ ἄμπαστον ἅλας· καὶ τὴν μύλην καθαρὰν οὖσαν
ὕδατος· καὶ διάχυσις ἅφεσις ἅλησον· ἵνα μὴ οἱ πέριξ
χοῦ ἐμπίπτωσι ὕδωρ· ὁμοίως ἐκ τῶν περὶ τὸν χυμὸν
κατὰ τὸ ἔλαιον· Δεῖ οὖν ἅφεσις καὶ μύφως πολὺ φορεῖσθαι
τὸν ὄχθον· οἷς μόνον τὴν σάρκα καὶ τὸ δέρμα τῆς ἐλαίας σπλίβειν.
μὴ δὲ τὴν ἄμπυον σὺν φασὶ μὴ ἐσθίειν τὸ ἄμπυον, μηδὲ φε
ρεσθίειν λαιόν· καὶ κέρτους ὀξίτερα πεπτεμένους ἐν χύρτους
βδαι· πολὺ κάλλος ἢ ἰτέα τῶν ἐλαίων φορέχει· ἐν τὰ
ἐπίθαν βόρος, ἅφεσις μάμμη βίαιον· τὸ δὲ ὀξέλαφεσθαι
τὴς σπλίψεως πόρυμον· ἢ σον καὶ ἀπὸ λαβίνθιν· ὅδε πόθυμον pro
ἄμμα καὶ δεσμεῖν ἐμβάλλουσι, ἰδία θέναι πόσαξον· πολὺ fluens
δὲ ὑπὸ λαφθέσεως καὶ ὑπὸ καμάτου ἅλας, ὀλίγω βίαιο
τέρω βάρος σπλίψου· καὶ δὲ πολὺν φόλιας ἔχει· δὲ δὲ τὸ
δὲ πρόσω ὀλίγον ὑπόδεσμον ἔσαν· δὲ δὲ ἔφεξῆς· καὶ μὴ
λυθῆ δὲ δὲ τοῖς ἀμφορεῦσι μὴ ἐμβληθῆναι· χρήσεως ἐμβληθῆναι
βάμμα δὲ λάσας ὀλίγον· καὶ πίτεον· ξύλα τε βαίνω πλὴν

ἀμόργη . amurca . i .
amoſum oliuæ

μηδὲ τοῦ λαδιοῦ ἐὰν ἡ σὺν ἀλατι· καὶ ἀφήσεις τὸ ὑγρὸν
ὃ ἀπολούσεις αὐτοὺς ὕστερον. τοὺς τέσσαρας μόργους. τοῦ λίπα
τοῦ τοιούτου διὰ τοῦτο ἐπὶ πολλοῦ· ὅλα μιγνύντα τοσούτου οἷα
τοὺς ἀμόργους· καὶ ὑμνύντας ἀμφότερα ὕδατι· καὶ λίπα δὲ
φυλάξεις τὸ ὕδωρ· ὕστερον οὗ ἂν ἐθέλῃς ψυχρὸν φυσῶν ὕδωρ·
καὶ τοῦ ἐλαίου φύσις· ἐὰν μὴ ἔχῃς τὸ ἐλινδοσπάσιν· ἀντὶ παντὸς
τοῦ δαίμονος βεβαπτισμένα σὺν τῇ γύψῳ· ἐμβαλλε· ἀποπλύνεσ-
θαι αὐτὰ ποιεῖ ὀλίγον σὺν ξηροῖς τόποις· φιλεῖ δὲ πλανᾶσθαι ἔλαιον·
σὺν ξηρῷ καὶ ψυχρῷ τόπῳ· καὶ μὴ θερμῷ καὶ ὑγρῷ σήψις γὰρ
τοῦ ὕδατος·

Διοφάντου· Ἔλαιον ἀπὸ σταφυλῆς·

Γλυκέος τοῦ τέτταρα τοῦ καλοῦ μιᾶς οὐγγίας ξέσας π, καὶ ὕδατος
ξέσας π· καὶ ἱερεσκεπομιλίνης φοινικοῦ μόρους πεπλασμένους
ἀπόβουτε μοδρίμιον ἡμίσεα ἴ· καὶ μιγνὺς τοῦτα ἀποθήσεις
ἡμέρας ὀκτώ· ὀδὲ οἶνος ἔστω σπιθαμιαῖος γλυκὺς ξηρός·

Θεοδώρου· ποιῆσαι ἔλαιον καθαρόν·

Ἔλαιον φρύξας σὺν πυρί· καὶ ἐμβαπτίσας βάλε εἰς τὸ ἔλαιον·
τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ θεόβιλος καὶ θεῖς καὶ ἐξέσας ἐμβαλε μό-
λιβος· καὶ νίτρου ξέσας ἐμβαλλομένη· καὶ ἐμμάσσε τε
φοινικίνη· Ἔλαιον ἀπὸ σταφυλῆς·

Τοῦ αὐτοῦ· ἔλαιον καθαρόν·

Κυδωνέου λαμπροῦ μηδὲ ἐλαίου καλοῦ ἕψησον· καὶ ὡς ὀπὸν ὑγιὲς
ἐμβαλε· καὶ ἄλας φρύξας ξέσας ὀλίγας ἐμβαλε·
ὁδόντας ἔχει· οἷς πρὸ ἔλαιον στρίψας μᾶλλον σὺν καλῷ μέ-
τρῳ· καὶ ὄλιγον ἔλαιον καθαρίζει πῦρ· ἢ ἥλιος· ἢ ὕδωρ
ζεστὸν σὺν θειλίνῃ ἀφὶς αὐτὸ τὸ δόντα ὅσα· οἷον χαλκοῦ ἢ σιδήρου
μίρμυλλίνῃ· σβεσθὲν τοῦτο ἔλαιον καὶ δὸς πιεῖν τὸ δόντιον· οὕτως ποιεῖ·

καθαίρω τόπῳ

ταυτὸν ἔχει ἀπὸ τῆς πέμπτης

Τοῦ αὐτοῦ· ἔλαιον θεσπάσιον·

ταυτὸν

Ἔλαιον χλωρὸν αὐτὸς ζῶν πύρινον ὑμόφαγον ἐμ-
βαλε εἰς τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου· θερμοῦ τοῦ δυνατοῦ·
ἀφεὶς ἡμέρας ὅσον ἐλαίας, ἀπαλοῦ καλάθου τῆς ἐλαίας

89

9

πόψασ δ' αὐδὸ πάντ'. ζίνετ' ἠὲ καὶ ἀμφότερα ξυμβάλῃσιν· ὁ -
σσονίω σιλανότ' εἰσὶ σὺν ζωῖσι· καὶ ἀγὰν κε κωλιὰν σὺμμιξ δωτ·
χεὶ ὔλῃ δὲ ζεῖς ἠ μόραν λαμβάνιν λαὸ βόλιν· καὶ ζεσσῶ
δ' ἔλαιον· ἐπ' ὀδὼ ἤ καζῃσι, ξυβάλλειν δ' ἄλλο ἀ μγδον· ἀλλ'
αὐτὶ ἰσω πολλαὶ ὰ σπὶ πάσαν, ἀ μαπρ' ουὐ ξυμβαλλοῦσι·
ἄμοι δ' ὀρ' ἴσουσ καὶ σίνοω ξυ ροὺ ζων ἐσσῶν· καὶ δ' ὁ σόνασ
ἀσὰν ὀρ' αὶ ἀὰ σὶ ἀ λὶ σσῶν ζεσ ξυβάλλοσι· καὶ ζοῦδ' ἠ δὶς· ἠ
τεὶς ποι ἠ σῶν ζασ· ζελασσάων ξυμβάλλουσι χούσροω σἰ ὼν·
καὶ δ' ὰ κασσθεὶ ὰ μγδον μὴ ζαχέουσιν· ἄμοι μιμί λω ζ' ἐ ἀ ω μιμί λω ζα
ζαὶ σῶν ζες· ξυμβάλλουσι ζασ ἐλαί ω ν υχ σὴ μ ρου·-
ἔλαιον σολ ζεσὶ κὰ ζῆ σαν·
βδμοὺ δ' ἔλαιον δ' ἀ μγδον πλαίσιο μου· σθὺ σὺν βορ μιδ ἐλαί· τοῦ σαύλου·
καὶ ὠ α ζέ σῶν ζες ἐ ἄ π α σσον λ ε π τοὺ σ ἄλλα σ ω σ φ υ ζ μὴ ν·
καὶ ὅ ταν μ ὰ ζῃ, μὴ ζὶ βάλε ἄλλα ζοῦ· ζῦ ρὺ σθεὺ ἐ
λαιον πάντ' σι α μγδὸ οὕ ζως· ζῆ αν φ λοιοὺ καὶ δ' μ ρε μονα ω
καὶ ἄ μγδ ω ν· πὺ ζὰ πόψασ καὶ σὶ σήσασ ὁ σονίω ἀπ ο μ ρέ μασον
δ' ζὸ ἀ μγδου·-+ ἐ σὴ μῶ ὴ ἀλλὰ ζῆ ζοῦ δ' ζ ἔλαιον ζπεσὸν
βλάψῃ τὴν ὀσμὴν· +Κοεὶ δὲ κ δσὺ μὴ ν χ ρεσ πὶ σὴ σὴ πρ' δαμοιρίτου·
μασον δ' ζὸ ἔλαιον· ἐπὶ μὴ νόσ ης ζῆ ς δ ω σ ζ ί α σ, ἀλλ α σσε
ζὸ ποεῖ σθαι· ζίνε σ' ζὶ σὶ σ ι ὰ ξ υ ρ ε σὼ σ ζ ο ζὸ ποεῖ σθαι· καὶ ζῆ
χ α σ ζ ο, ζ ξυμβάλ ο σ ι σ δ' ζὸ ἔλαιον· ἀλλ' οἱ ζ' ἤ λ ι ὺ ξ υ ρ ε γ ὼ ν
ζὼ λ ί ω· βάλ ο σ ι σ δ' ζὸ ἰ σ ο σ ὶ σ ι· κ δ λ λ ί ο ι ς ζ' ἀὺ θ ε σ κ α σ σ π ο υ ῦ σ
μὴ ὸ σ ζ ῆ σ ι ἠ ο ὺ ξ ύ λ ο υ ἀ π ο σ β ε ί ν υ σ ῦ ν σὶ ζὸ ἐ λ α ί ω· ἄμοι σ ἀ φ ί
δ α σ ζ ο ὶ σ ῆ ζ ο ρ ζ α ὶ σ ξ ε λ ο ύ ζ ε σ καὶ δ' π ο δ ί χ α σ ζ ε σ ξ υ μ β ά λ λ ο σ ζ ῆ·
Κὰ μ ῆ σ ὶ ἰ ὴ μ ὸ ρ α σ ζ ο ὺ σ σ ὸ φ ί δ ω σ ὸ ρ ὸ ω ζ ο σ / Κὰ σὰ π ὶ ὰ σ ὸ ν
ζ ε σ ὲ ὰ σ ο υ σ ὶ· καὶ δ' ς ζ ὸ ρ ο ν σ κ α ῦ ο σ μ ῆ σ χ ρ έ ο υ σ ῖ ν· ἄλλοι σ ὸ
φ ί δ α σ ὸ μ ο ί ω σ ζ α ῦ μ ῆ μ ὸ ρ ζ ω ν λ ῆ φ σ ὶ σ ζ ω ν· σὶ ὸ λ μ α σ ὼ σ ὸ φ ῶ ν
ξ μ β ά μ ῆ σ ζ ο ζ ζ ὲ λ α ί ῳ σ· - ἔλαιον σ α σ ὰ ν ὦ σ ὸ μ ο ι ο ν π ο ι ῆ σ ζ ῆ σ ζ·-
ἐλαί ω κὰ σθρα δ' ἀ π ὸ π ὸ ν ο σ ὰ μ ὸ ρ γ μ σ, ἀ ζ' α ν ὑ π ο ρ ζ έ ο υ ζ ῆ· ζῆ δαμηγρόυ·
πλαίσιον ὕ δα ζ ο σ μὴ ἀ μγδ α ν ὑ π ο ρ ζ έ ο υ ζ ο σ· καὶ ἀ μγδ α ὸ λ ί γ ῆ ζ

∴ Rt. ἰ σ ά μ ῳ. i. hispanico
ná oleú hispanicú cómé
datur à medicis

πεπομπλόνου καὶ λελυομλόνου πόνου ἐπίβαλε· καὶ κινήσαι
καὶ ζωπαφέξαι σοὶ ὅλη πάντος τοῦ μὴ ἐμπίπτειν αὐτὸ
ἐφ' ὑγρίαι. ἔασον δὲ ὡς ἂν ἐπὶ πολὺ ἀμόρβης ὑφιζήσῃ τὸ σύμβλημα
ὕδωρ. ἔλαιον τὸ πεφερμλόνον σκαίνου τοῦ δὴ κόγχη τὸ ἐφιζῆσαν
τὸ ἔλαιον ἀφελεῖν. καὶ ἡνίκα ὁμοίως ζωὸν ὅλῃ χαλάσαι κινήσαι·
καὶ τὰ αὐτὸ ποιήσαι ἀφαιρεῖσθαι τοῦ καθαροῦ τὸ ἔλαιον. ἔτι δὲ
λοιπὸν φύλλων τῆς ἐλαίας ἀπὸ πολλοῦ συμπεπτωκυίας μιξαι,
ἵνα δριμύτητά τινα καὶ πικρότητα ἀπ' αὐτῶν λάβῃ τὸ καθαρὸν
τοῦ ἐλαίου· μηδὲ λίαν ἡμιδρὲς ἢ μιδρόν· ἢ καὶ οὐδὲ μιδρὸν χρή. ἄλλοι δὲ
θέλαιον ὀμφάκινον· ἢ ἄλλως πολλοὶ δὲ ἰᾶσθαι βάλλουσι τὸ χεῖ
ουσιν· καὶ ὅλως χρῆσθαι αὐτῷ ὡς αὐτῷ χρῶνται τῷ ἐλαίῳ :+

ἴσιν. mortarium. pila

Ἐλαίῳ ἰᾶσθαι κάμνοντας ὅμοιον ποιήσῃ :

σωζόμενος :

+ Εἰς ἔλαιον ὀμφάκινον· ἢ ἄλλως πολλοὺ ἐμβάλε ἴννουλ
ξηρᾶς· καὶ δάφνης φύλλα· καὶ κυπάρου ξηρᾶς δηλονότι·
αὐτὰ ταῦτα πρῶτα· καὶ λεπτὰ αὐτὰ· καὶ πακοσκίνου δίηθες
μένα· καὶ σήσαμον ὅλον ὅ ἐστι φρύγμενος· καὶ λεπτὰ μένα.
εἶτα πολλῷ κινήσας μίξαι, σπόδιον πολὺ ἐπιβαλὼν τῆς σπόδου
τῆς· ἢ καὶ πλέον· καὶ πάλιν αὐτὸ δὲ δεύτερον. τοῦτ' ἔστιν
τὸ κολοβόμενον χιβωρνικόν· καὶ αὐτοὶ οἱ ἰᾶσθαι :

ζωὴ σθεῖς καὶ ἐξηγμένος :

φλεγμονῆς καὶ. λαβὼν μεγάλας καὶ ἀνθηρὰς ἐλαίας τὰς ἤδη πεφθείσας
αὐτὰς αὐτὰς πόδας ἐξ καλάμους ὀξέος· καὶ οὕτως ἐμβάλε
αὐτὰς δὲ ἀγγεῖον καινὸν ἀπίνακτον σπαράσσων ἄλας λε
πτοὺς πολλοὺς· καὶ μηδὲν ζωὸν ἀκίνητον, ἔχε δὲ κόμμα δὲ ἀγγεῖον
ἀγγεῖον· ἀνωθεν ἐπιχρισθῇ· ἐβδόμῃ, ἐξήμμα καὶ πίτυρον.
καὶ ἐμβάλε τοῦ ζωὸν ἀσθενοῦντος ταύτην τὴν ἀρτύσιν· ἵνα σπλεῖ
τὸν μέγιστον· ἵνα καὶ μαρμάρου ἀσθενοῦντος μὴ καὶ πορνόβδαλ
καὶ σθένος ἀσθενῶν· καὶ ἀνὰ σουμιγνύουσι τὴν ἀρτύσιν· καὶ προσ
τίθησι ζωὸν ζωὴν σθεῖσαν πολὺν θαυμαστὸν· ὃ ἔστι πρὸς πολλοῖς ἀγνοούμενον :

+ ζωὴ σθεῖς διὸξυμιγὴς :+

9

Ἐὰν μαινομένου λάμβανε μυελὸν τοῦ προσφυοῦς τοῦ κλωνίου. τοῦ τοῦ σαύτου
καμήσαντος δηλονότι καὶ μυλλομένου ἀπὸ ὠμοῦ ἀνθρώπου. ἔπειτα λίνον
ὕδατι ψύχρῳ, ἐὰν θέρος ᾖ, ἐὰν δὲ χειμὼν θερμῷ βάπτε καὶ οὕτως δήσας
ἐπικάυσῃ, κατάχεε ἔλαιον. ἐπὶ πάσαις δὲ ταῖς ἐλαίαις τὸν ἐξ ἰμονίων
χοίνικα πλήσας τοῦ ἐξ χοίνικος καὶ μίνθαις χορτίνοις πυκνῶς.
ἵνα μὴ ῥῶν θλασθῶσιν. ἔπειτα βάλε δὲ ἐς ἄγγος τὸ ἡμίεργον
ἐπὶ χέσας ὀξύμελι. ἐπιπλάτυνε ὑπὲρ τοῦτο. καὶ οὕτω φύλαττε
τοῖς τοῦ μαθεσίδου πλοῦσιν. ἀποτίθεσο + ξυνθέσεις δὲ ἀλαλάκανα: -

Ἀρ ἐπόλυνοι λάκκαι ἐλαίας, βρέχουσι τὸ λάπτη. ὑπὸ μύρσας ἐ. τοῦ σαύτου:
ἔπειτα βάλλουσιν δὲ ἄγγος. καὶ ἐπιχέουσιν ἁλὸς κοσσεφόλτον. ὃ
πωλοῦσι πλησίον οἱ τὰ ἄγγεα. ἵνα μὴ τὸ ἁλὸς κοσσεφόλτον ὑπερχέῃ. μὴ
ὅταν ξέσωσι πεπιχέουσιν. οἱ δὲ πρὸ ἐμβάλλουσιν ἀμφὶ δραχμὰ ἐξ ἑξήκοντα
δὲ τὸ ἁλὸς κοσ. καὶ τὸ τέταρτον ἐλαίας. καὶ ὅταν ξέσωσι πεπιχέουσιν: -
ξυνθέσεις ἐλαιῶν. διὰ τεμφύλων καὶ φυλῆς:

ζ Τὰ μὲν φύλλα πρὸς φάγια πρὸ τοῦ ὀξίπωσιν ξυνεμβάλλεις διδύμ. ἐξίπωσιν
ἀμφορεῖς ἡμέρας εἰς ἅλας. ἔπειτα χέε: ab ἵπ. ἵπος
πρὸ ἁλσῶν ἐλαίας: + uermiculo
λαβὼν ἐλαίας πρὸ τοῦ πορπάσαι τοῦ ὑπὸ νότου. θλάσας τοῦ σαύτ:
ἐπὶ ξύλου, ἐς ὕδωρ θερμὸν βάλε. ἔπειτα σφυρίδα ὠῶν ὀ
μλνος καὶ θειμμήλιον. ἐπίβαλλε ἅλατα πρὸ τεσσαράκοντα σεσαμίδας
μηδὲ πυκνοῦ καὶ κλωνίων μαθέσθου. ἔπειτα βάλλουσι
ἅλατα ποσὶ χρηστοῦ. καὶ πολὺ ζύμωσιν: - πρὸ πολυμβα: 2χ
Ταῦτα πολυμιάσας πολυμβάλλουσι τοῦ ἀδελφοῦ. ὅταν ἀπὸ μάζῃ. τοῦ σαύτ:
Καὶ πρὸς ὃ πορπάζηται ὦσιν. λαβὼν μηδὲν ἐπὶ σφύσεως μ -
θὺς πρέμαντα πρὸ νοῦ. ὅπως ἀπὸ βλάπτωσι ἄγγου ἐς μάζου
ἄγγου ὅταν μὴ ἀφορῶσιν θλασθῶσιν. ἔπειτα πλύνουσι
ὕδατι ψύχρῳ, καὶ ὀλίγας ῥίπτουσι ἐς τὰ λάκκους σὺν σαλία.
ἐπὶ μὰν ἡμέρας καὶ μὴ τὰ ἀφέσωσι πρὸς ἵνα ὀμάλως
ξηρὰ ὦσιν. ἔπειτα πρὸ σεμβάλλουσιν ἐς τὸν πυθμένα πρὸ
φυτικὸν ἁλῶν δραχμὰ. καὶ μὴ ἀπὸ τὸ ἀνθρώπου μὴ ἐπιχέοντα

πλησίον

χοας δ΄· καὶ ἔξω τοῦ λιμένος βάθους χοίνικας κ΄
πεντήκοντα ἢ ὀλίγον πλείους· ὑπερέχειν ἢ ὀλίγον.
Εἶτα φασὶ δεῖν τὸν μαθόντα περὶ χειμῶνος ὅλα τοῦτο ἢ πλείω
πρὸ ἡμερῶν μέλλειν· πρὸ ἐμβολῆς πλοίου ἰνδικοῦ φλοιὸν
αἴγειον ἢ ἄλλο ἐμβάλλοντας· δύο ἢ πλείους ἀπὸ χοῦ τοῦτον πλὴν
ἀφιέντες ἐμβάλλουσιν εἰς ἄγγος· ἔχον θαλάττιον ὕδωρ.
καὶ ἐὰν σήπηται πρὸ ὥρας ε΄ ἢ πλείους ἐξ ἀνάγκης ὧν δεῖ· καὶ ἐὰν μὴ
ἐμβάλλοντες πλείους ἢ ἐλάττους περὶ χείμωνος κίνδυνος
τοῦτο περὶ χειμῶνος τοῦ πλοῦ:— Βιβλίον δέκατον.

Περὶ οὐσίας φυτῶν βιβλίον βιβλίῳ· ἐν πόσοις μέρεσιν οὐσιῶν περὶ
γεωργίας ἀπὸ λόγων· πόσα ἐστὶν οὐσίαι ἀξιοπρεπεῖς κτη-
τικαί· καὶ πῶς αὐτὰς ἐπιλαβέσθαι καὶ διώρυξις· πότερα
χρὴ σπείρειν ἢ ὀρύττειν φυτάσεσιν· καὶ ποῖα ἀμείνω ἐστὶν ἐγκεν-
τρίζόμενα· ποῖα ἢ ἐμφυλλίζόμενα· χρησιμώτερα ἑκάτερα:—

Φλωρεντίνης: περὶ πόσα δ΄ σου:—

Χρὴ νέους λόμενον πόσα δ΄ σου ἔχειν· ἐπὶ ἐξ ἀσπαλάθου πόν
ἐπὶ νότου· ἀμαυρὰ χωρεῖ σὺν σθένει ὠποιησιῶν· ἀδύνη
αὐτὸν ξύλῳ φέρω· ἰνδομιμόνον δὲ ἀπὸ τῆς θέας τορπὰ δὲ τῆς
σὺν σθένει ἀπὸ θεωρίας· ἀλλὰ καὶ ὁ πόρις ἀμπέλινος ἀχὲ
ζόμενος τοῖς δὲ πόλεων φυλῶν ἀποφορᾶς· ὑγιὰν μὴν ποιεῖ τ΄
μᾶλλον· πεῖ βαλτέον ἢ αὐτοῦ σοῦκα· ἢ ἐπὶ ῥωμαϊκὴ ἐπιλύ.
δὲ ἢ φυτὰ μὴ ἀδύνητος· μὴ ἢ μὴ δὲ φυλανέσθω· οἷα δὴ
φησὶν ἡ ἐς τῶν φυλῶν διαφορᾶς ἀπὸ ἑπτὰ ἀπὸ σταδούσης.
αἰγὰ καὶ δὲ γλίνος κε χωρεῖ μέλλοντος ἔπαθλα τῶν φύλων ἐμβολὴ
σθαι· ἰνδομιμόνα δὲ καὶ ἢ τὰς τὰ ἢ τὴν μέλλα ὑπὸ τῶν πρό-
τέρων· ἢ καὶ ἢ τῆς σοφῆς ἀπὸ σορᾶς· δὲ ἢ μὴ δὲ ξύλων δὲ ἢ
ἄφορ πάντων πλησίον σθένος· καὶ μείνων· καὶ ἰῶν·
καὶ μέσου· ἀ καὶ ἢ ὁ ἢ καὶ ἢ ὀσφρήσῃ· καὶ τὴν χρόα
σθῆν ἢ δι σθ΄ καὶ ἀπὸ σοῦ δὲ δὲ· καὶ δὲ τὰς μέλλοντας ἐὰν φῦ μὲν
δὲ ἢ φυτὰ λαπτέον· ὀξὰν καὶ καὶ ἀσπαλῶν δένδρων· δόλῳ

10

Stirpes a seminib) propagatæ pessimæ omniú. Secundæ bonitatis sunt ex surculis. Optimæ ex insitione

Pleiadú occasus

Maratonymum rus heroinis

ὁμολογεῖν χρεών

Codé tempore duabus rebus intéta esse naturá negat fieri

ὡς hesychius. καθόμον. κατὰ λόγον. καθόμοιον. κατὰ τὸν προσήκοντα

οἷον ως ἐπὶ τῆς φυλάττων· πότε μὲν γὰρ ὠφελοῦσι μᾶλλον τὰ δένδρα τῶν δένδρων·
ὅταν ὀλίγα γένηται πολλῶν μᾶλλον· λέγω δὲ τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀμπέλου· ἐὰν γὰρ ὦσι
ἐν πολλῇ τῇ γῇ πολλὰ τὰ δένδρα μᾶλλον ἢ ὦσι φυλῶν τὰ φύοντα· ἀμείνω
τῶν αὐτῶν καὶ ὠθοῦσι καὶ βλαστάνουσι δένδρα· ἐν δὲ
τῷ φοινικοπωλοῦντι νῦν λόγῳ· ἀμείνω ἐν μᾶλλον δένδρα, ὅταν
ἐγγὺς ἀλλήλων· ἀμφότερα γὰρ τὰ φύλλα· αἱ δὲ ἔριζαι ὑπὸ τῆς φύσεως
ἔχουσιν· διὸ καὶ σπάνιον καὶ σπάνιον ἐστὶ φυτὸν
καὶ δεῖται πολλῆς γῆς ἡ σχάλη· πάντα δὲ τὰ δένδρα
ὑπὸ μιᾶς σχήνης οὔσης χρὴ φυτεύειν, ὡς πορρωτάτω·
ἕως δ' ἂν ξηρὸν ὦσι σχήνης φυτὰ τὰ δένδρα, σφόδρα αὐ
ξήσει· ἐὰν δὲ λιγνύσῃς, χαλεπὰ ἔσται μᾶλλον· ὥστε ἀναστρεπτέον δὲ
τὴν γῆν ἀπὸ καθαροῦ φυτεύοντα· τὴν δὲ ἀπὸ
παλαιοῦ τὴν δὲ ἀπὸ πλατάνου· ποία δ' ἀπὸ παλάθου·

Διάφορα δ' ἐστὶν αὐτῶν τὰ δένδρα φύσεως· φανερὰ μὲν τὰ δένδρα ἀπὸ
σπόρου χρήσιμα φυτεύειν· ἔστι δ' ἀπὸ πρέμνου
τῶν ἡμέρων ὅσα μάλιστα· τὴν δ' ἀπὸ παλαιοῦ· οἷον ἀπὸ
πλάτωνος· ἀναγκαῖον οὖν ἐφ' ἑνὸς τόπου πολλοὺς
ἕνα τὸν δένδρου φυλάττοντας· ἀπὸ μὲν οὖν σπόρου φύεται
τὰ ἥμερα· λεπτόφυλλον· ἀμύγδαλον· καρύαν· δρυός
πίνον· δαμασκηνόν· ὀστεόβιλον· φοῖνιξ· κυπάρισσος·
δάφνην· μηλέαν· σφένδαμον· ἕλάτην· πίτυν· ταῦτα δ'
μὴ δαφυλλανόμενα· βληχώνδεται· ἀπὸ δὲ πρεμνῶν
ἥμερα μὲν ἐλαία· συκῆ· ἄμπελος· ῥοιά· μηλέα· ἀπίδια· συκάμινον·
πίτυον· μηλέα· ἕλάτη· κυπάρισσος· ἀγγέως· λάκκη· κιττός·

Arbores ex semine cóstæ si transponantur meliores reddunturꝛ

παρασπάδες μοσχεύματα > Idé

πάλαθος κλάδος > D a

παρασπάδες sive μοσχεύματα qd sint

ζίζυφον· μυρσίνη· καλαθνον· καὶ ταῦτα ὑπὸ τὴν φυτὰν ὀλίγα,
μᾶλλον ἔτας· ἐν δὲ τοῖς νάπαις καὶ αὐτόθι φυλάσσουσι
καὶ ἀπὸ πλάτανων καὶ πλατάνου, ἔστι δὲ ταῦτα· σύκα· συκάμινα·
μῆλα· ἄπια· ἐλάαι· ἐλαῖα· συκομορέαι· λεύκη· κυπάρισσος·
μυρσίνη· κυδωνιὰ· ἀπὸ δὲ πλατάνου μόνον
φυτάσεται· οὐδενὸς δὲ συκαμινέων· διὰ δὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῶν ἐν ταῖς ποταμιαῖς ταύταις· ἄμπελος·
ἰτέα· πύξος· κύτισος· ἐν δὲ τοῖς νάπαις καὶ ἀπὸ αὐτόματος
καὶ ἀπὸ πλατανώνων φυτάσεται δὲ ταῦτα· βοτρυόμηλα·
δαμασκηνά· ἀμύγδαλα· φοῖνιξ· περσέαι· πλάτανος·
δάφνη·· πρὸς φοινίκων φυτάσας·+

Ὀρύσσουσι βόθρον πηχῶν δύο βάθος ἔνθα· καὶ πλατύνουσιν
αὐτὸν ἢ καὶ πλέον· πλήσαντες χώματος μιξαίου πρὸς μι-
γάδα ἀπὸ αὐτῶν· ἀποβάπτουσι δὲ μὴ πηχυαῖον βάθος·
ἔπειτα δὲ τὸ χῶμα τὸ τῆς βάσεως τοῦ πυρῆνος σχηματίσαν
πρὸς τὴν μὲν ὀξεῖαν πυρῆνος πρὸς ἀπάτας, ἐπι-
κλινῆ δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πλάγια· καὶ ἀμέλει καὶ μιγάδων ἀφθόνως
κομιδὴν ἐκ τῶν πλησίον· καὶ ἀμέλει καὶ μιγάδων ἀφθόνως
κομιδὴν ἐκ τῶν πλησίον· ἔπειτα δὲ τὸ μετὰ
φυλάσσει· κινεῖ δὲ ἐπὶ χρόνον ἐλάσσω· καὶ ἐπιπολῆς μὴ ἐᾶν
μήκιστον, χρὴ καὶ τοῦτο μιγάδος πολλῆς, καὶ ἀλλ' ἐπι-
εἰπεῖν· οὕτω δὲ λαχάνων καὶ ἄλλων ἐστίν· κινοῦσι δὲ ἄνθρωποι
λεπτοτέρᾳ γῇ οἴνου παλαιοῦ πόλεως· τὸ δὲ ὀστοῦν
φοινίκων οὐχρήσαντο ἐν τῷ σπόρῳ· οὐδὲ τυφλῶν πορεύ-
ειν· καὶ ἄλλως τε φυτάσιν· ὁ δὲ φοῖνιξ ἔφα | καὶ ὁ ἐρίμε/
ἔφα δὲ ὁ φοίνικος· οἱ φλωρεντῖνος· σὺν δὲ τοῖς ἐπιγείοις φλωρεντῖνος.
αὐτοῦ φυσῶ· καὶ δὲ πρὸ τοῦ πάσεως τοῦ πόθους, ἕως δὲ αὐτὸ
ὁ ἔφαλος πορεύεται· ἐπὶ δὲ τοῦ δὲ δεύτερα κα-
λαμῶνος, καὶ μὴ φρουρεῖν δὲ ἐν βάσει· μὴ δὲ καρποφορῶν·
τοῦτο δὲ λαν θαλάττης ἐπιγείου· ἀλλὰ ὕδωρ ἐφ' ἕν· καὶ ἔρεξ· ἄρεται·
ἀγνοῶ δὲ ποῖ· διὸ πορεύεται φοινίκων πολλῶν· καὶ

πολὴν σπλήνα ἐρυθρὸν σπληνιὸν καὶ ἐφαπτόμενος τῆς χειρὸς, δοκεῖ φιλήμαλλα εἶναι πρόβατα. τοίου ὑφοινικοῦ δοθέντος αὐτῷ πόσος, σημαίνει πρόσκαιρα πάθη καὶ λυπηρὰ τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς ἀνθρώποις. ποιεῖ αὐτὸν ὠδῖνας βλέπειν. καὶ ζῶόν τινα προσέρχεσθαι αὐτῷ προσπαίζοντα τοῖς ἐρωμένοις. καὶ λιχᾶσθαι τῶν ὠθνείων ἀπὸ τῆς συλλαφῆς ὑγρελαίου ἢ μύρου. ὡσαύτως δὲ τῶν κεφαλῶν τῆς ἐρώσης. οὕτως ὑποκρίνεται τὸν ἔρωτα. καὶ λοιπὸν ὑφοινικῆ ἐσθῆτι χρώμενον, κάλλιστον ὑπνοῦν δοκεῖ.

πλίκας

Δημοκρίτου. Ὁδὼν ὑπνοκρίτου αὐτῷ ἀσθένειαν σημαίνει. ὅταν δὲ ἀπορῶσι σημαίνει, αὐθημερὸν ἥλιον καλοῦσιν, ἀνθρώπους ἀφελοῦντες καὶ ξενοδοκοῦντες προσφερομένοις τοῖς ἐχθροῖς. καὶ δὲ πρὸς ὀδύνας καὶ λύσεις πλοῦς.

Διόδωρος

Τὰ ζῶντα τὰ τοῖς ὀχήμασι

Εὐωδίας ὑπήνου καὶ ὑμηλοὶ βότρυες οἴνου πολλοῦ δηλοῦσι σημεῖα καὶ ἐπὶ τοῖς εὐφροσύνοις ἀφελοῦσι. καὶ ὀμφακίνων ἐμβόλιμων. ἵνα δὲ ἀπὸ πλείστην φορὰν καὶ πονηρίαν λανθάνοντες καὶ πλούσιοι εἶναι δοκοῦσιν. χλωροὶ δὲ ἀπὸ τῶν βοτρύων αὐτῶν λανθάνουσι. καὶ εἰ ὀπὸς ἀπὸ φοινικοβαλάνου ἀφθονος. καὶ μυροπῶλαι δὲ τούτοις δεδόσθαι ὕδασιν. καὶ βίοις πλείοις ἀναπαύεσθαι. αἰχμὴ δὲ λίθων λαμπροί.

βαΐων

φοινικίνη

Τὸ μὲν ξηρὸν φυτεύεται ἀπὸ μεσοπάρου, ἔως ἐσπλάσαι ἐαρινῆς. χαμαὶ δὲ ὕδωρ ἀφθόνως. μόνον δὲ τοῦτο ἀπὸ ὄλωνται δύσοσμον, ὑπονόους φελάττει. ὑπὸ θορυβοῦ δὲ λάπτει. σπάνιον βαρὺ ὀδύνας ὑπνοκρίτου, ἀφελᾶν χρὴ τοὺς ἀπόλαυσι, καὶ ὁμιλεῖν πολλὰ μὴ πάθωσιν. οὕτως καὶ αὐτὰ φάσκειν ἐπὶ νέου. δεῖ δὲ τοῖς ἰσχίοις χρῶν λαφύσσειν. ἵνα ἐξ ἡμέρα ἐρύμα πρὸς τὸ

Quū grauis : fructus relinquendi firmiores rami

ἀφιλόαμπη. πρὸς βάλλεται δὲ διὰ τὴν χυμώδη λιπάνθοις
καὶ ἐλαίοις καὶ μυρσίναις πολλοῖς καὶ ἄνθεσιν. ἔχουσι γὰρ ἡ κολοκύνθη καὶ
σικύα δύναμιν παθητικήν. πρὸς δὲ τὸ ἀποδυσπεπτεῖν καὶ αὐτὰ καὶ
φυλάττεσθαι. διὸ καὶ ξυλοδιάβροχα καὶ παχέα καὶ πλήθει
λαχάνων πολλῶν καὶ ἀνάπλεα, καὶ δύσπεπτα ἐξ ἁπάντων
δυσκοιλίαν ποιεῖ πᾶσιν. ὁ δὲ κολοκυνθίας καὶ πλὴν
τῶν ἐσχατικῶν ἕξεων, ἐὰν διὰ λίπους ποθῇ καὶ μέλιτος, ἢ διὰ ὕδατος σὺν
ἁλῒ, ὠφελεῖ καὶ λίπος ἐπιθέμενος ἢ σὺν ἐλαίῳ πρὸς τὰ ἄγρια. καὶ τοὺς
ἐνεγκόντας, ὅσον καὶ τὸν ἀμυγδάλινον μέλιτος. ἔστι δὲ καὶ ὑπὸ
πρὸς περὶ τοῦτο ἀμάλλασθαι. διὸ καὶ ἐπιγράφουσι διάπνοιαν,
ὅτι ἔστιν ὑπὸ ἐκπνοῆς. βάδιον δὲ ἔχει ὁ κολοκύνθης χυμὸς
θολερὸς ὢν καὶ ἄφορος ἔστιν. διὸ καὶ διαθερμοῖ ὀλίγον,
ἐπιπολάζειν καὶ. οὐ πορεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐντέρου. ἐὰν δὲ ὑπὸ
κορεσθῇ μὴ χωρήσει φυσώδεις καὶ ἐνοχλήσεις, ἀλλὰ καὶ τὸν
καὶ διαπονεῖ φυλάξῃς. τοῦτο δὲ φύει, καὶ ἐπὶ λίτον μὲν
καὶ ἄλλου μᾶλλον ἐπὶ φύσιν τοῦ φθορότερον, καὶ ὁλως
ἀπολλύσθαι. γίνεται δὲ καὶ πλουσίων καὶ δι' ἀφύτων. καὶ
τοῦτο μὲν ἐπὶ ἥλιον ὁρᾶσθαι πεφυκὸς τοῖχον τοῦ κιβωτίου
φυλάσσειν. ὕδατι δὲ ἀφθόνῳ ἀρδεύουσι καὶ δυνατῷ
θόρυβον ἐκτείνουσι καὶ διὰ λιπαρῶν καὶ λεπτῶν. ὅπως
θολερὸν παρέχουσι τὸν φυτόν. πρὸ σπόρου δὲ τοὺς χυμοὺς
ἐκβάλλουσι τοῦ φυτοῦ. ἀπὸ δὲ οὐλαμοῦ κίδα ἔρυθρὰ ποιοῦσαν,
ἔστι δὲ ὅταν ὀξαλὶς τὸ δίκην πλύνων. καὶ ξύλινα πλύνη.
καὶ μίγνυσθαι ἐν σκάφῃ κίδα. οἱ δὲ καὶ ἐκ λάτρου τὸν
ἀφρόν. ἐμπλάττεται δὲ κίδι ὅταν καὶ δύσοσμα :+

Λάτρον πρὸς φυτάσιν κίδος :

Γίνεται δὲ κίδι, οὐ μόνον πανταχοῦ φυλάσσειν, ἀλλὰ καὶ ἀναλογίαν :
ἀπὸ ὀρύσσης πλὴν τῆς λιθώδους καὶ ψαμμώδους, οὕτως δὲ πρός
καὶ πρὸς τὰ πήγνυσθαι αἱ πρὸς ἀφὰς καὶ συμφωνίαν. καὶ ἐμφύ-
σεων. καὶ ἐν βάλλεται δὲ βλαστοῦ. καὶ ἐν πρὸ

Cucurbitarū erga citra antipathia

Notandū de pomi citrei natura

ἀναλογίαν :

ὀρύσσης

κοινὰ παλαιφαλα συνηλάτων

ἀπὸ τῆς πολυμάθειας· οἱ δὲ καὶ βίον πολυδάπανον παρὰ λιμὸν αὐτὸν καὶ δόξαν, καὶ σύνδυλα καὶ ναυαφθίνην· καὶ ἄλλα ἐφ' ἁρπάσιοι· τὸ πελχύ τορον δ' ὦν· καὶ τὰ λεπτόμυδρος δ' εἶναι γὰρ πηγάσιοι· συνεμ βάλλουσι δὲ λίθρεσιν τὸν συνηλάτων:-

ἐστὶ δὲ λίθον ποιῆσαι φορὰν αὐλύπωμα· οἱ οὖν πολεορ νάκ· ἢ μὴ πάθος πόσον πρὸ δοῦ, ἢ ἄλλου ζῴου:—

ἀφελῶν:

ὁ δὲ λόμορφον τοῦ πορφυρίλιον κάρπον ποιήσας, δὲ πρόσω] δοῦ ἢ ἄλλου ζῴου· ἔχοντος τοῦ τόπον τοῦτον· περὶ πλάσεως τοῦ θλῆγμα ἢ πλάδ· καὶ ἐάσεως χεῖρ γὰρ ἀγαπτέμνης ὁ ἐξ δὲ πινὶ καὶ σι πορῶν ποιήσας ἐμπεσόντιον καὶ ὀπίσθιον ἐστὶ τελευ πόσας· ξυεφάνας ὅπλησον δὲ τὸν πορφύρια· ὅταν ὁ κάρπος δὲ μεῖον τῆς ἰσότητος αὐξήσεως ἔχει· περὶ σπλὸς τοῦτο πως ἀφαιρῶ δοτικοῖς στιλβωτῆς· ἵνα μὴ σὶ ἀναστῶσιν ὁ πόλης αὐξήσεως τοῦ πεῖ τὴν πλίσ· ἐ σὰ τε δ' πίον ἐ σὰ τε μὴ λον· ἐ σὰ τε σὶ α· ἢ μὴ δίον ὑπάρχει· καὶ δ' πόδε ἐκ τοῦτο πως· ξυλόμασος δὲ τοῦτ' π ζῳο σὶ σὶς τοῦ ὁ πλασμα συμβαίνφρίτ' ἔσθαι· δὶς δ' ἐ τύπος μογλυπλίνος σὶ σὶς δὲς αὐξάνειν ἐ ᾧ ὁ:

περὶ διαμονῆς καὶ ἀποθέσεως τῶν ξίων:

στιλβῶν:

ἐ σὰ τὸ κάρπον τοῦ λιθίου μέγα περφύρα πλίνη κλαγχρένης στιλβωτὸς, αὐσπλῆτον καὶ διὰ παντὸς τοῦ ἔλους ἀ κάρασιν φυλάξας τὸ λιθίξια σὶ πρὸς σὶς ἡμιεμπόλυλα ὁ ὁ σὶ πε].

περὶ φύτάσεως πιθανῶν:

Διοφάντου:

λαμβάνει τὸ κάρπον ἀγεῖπον· τοῦτ' ἔστιν ἐκ πάσας πασ αὐσπῆ

Διόδωρος

ἔχοντα· φύτα συνηλάτου πορφυρηλίου τρόπον· δίδυμος ὁ οὗτοι γὰρ γενοῖς αὐτοῦ φησὶ ὅπ πάλιον ἡμισυδὲς εἶναι ἀπὸ

Δαμιγδότου:

λιμογδαλῆ:— ἔστιν περὶ φύτάσεως λιθ πλαίων:-

λιθ πλαία ἀσσύρεσι περὶ πολλῶν ὧν ἀπερ λίων· ὅρος καὶ θηλὺ ξυμπαρασπλώσας τοῦ φύσης· τοῦ ὄρος τοῦ δὲ πλῶν ποιεῖ τὸ δὲ φύσεον ἔχοντος· οὕτω γὰρ τοῦ κάρπον ἀφορήσουσι πλήρη· ἔστι πανδέζεσιν ὑ πολλοῦ αὐτοῦ παγον· ἅ στε δ' ὁ λογγνεος· καὶ γὰρ

Ρsittacia

τρώγειν δὲ καὶ δάκνειν ἀπὸ τοῦ πάσσειν. πάξιμος βόδεα ποιοῦσι καὶ πάξαμος.
πρὸς ποίησιν δὲ τόπου ἀκρίου καὶ λιθώδους καὶ ἀργιλλώδους καὶ λάθρα
ζοφώδους καὶ σκιώδους καὶ ἀκμαίου καὶ ὑγροῦ καὶ ἐλώδους καὶ ὀμβρίου
καὶ πολυανέμου καὶ πολυτρόπου. σημεῖον δὲ βόδεως. σῆμα καὶ σύμβολον.
καὶ ἐπιμήκεις στίγξας ἀχειλῶν πλάδων αὐτοῦ. καὶ καρπὸν ἔχει
βόδεον. στρογγύλον καὶ μεγάλον. καὶ τὴν κλῶνα. πολύ
κλωνον πυκνὴν καὶ ἐπίκαλον. ὅπως μὴ ἀλλοῦ ἰόντος δύσκρουστον
κλῶνα. καὶ ἰσχνοσύμπαλτον ὀδόντος δύσκαμπτον. καὶ μὴ πολὺν τὸν
ζοφώδους. + καὶ φυτάσαι δὲ βόδεα καὶ νῦν καὶ ἐπὶ κλῶνας.
Δεῖ δὲ βόδεα νὰ χαίρῃ ὕδασι λοιχώδεσι. ἅ δὲ μὴ ἔχει τὰ ἐχέτω φλωρεντῖνα.
πολύζωνοις. οὕτω γὰρ μόζωνα γίνεται ὁ καρπός. γίνεται δὲ
φασεοῦν. δεῖ πολλὰ πορεῖν νῦν. καὶ ὀλίγα πολλάκις πάντοθεν
ὕδασιν δεῖν. οὕτω γὰρ ἔσται μάλιστα ζωφὸς δὲ ὀλίγα χω
ρούσης. ὡς ἐξῆς γίνεσθαι βοφύδη. ἀεὶ δὲ ἀπὸ τῶν φαγέντων
ἐφολκὰ βόσεων. ἀμπάλαι πρὸ τοῦ τὴν ὀφρὺν πεφυκέναι.
ἔστω δὲ ὅπως τὸ δόμα τὸ βόδεον ἐν τάχει μεγάλον. ζάζυρ Doracimú cito
ἐπιλαβέσθαι δὲ μαλακοῦ. ἢ δὲ ἀμυδρᾶς πηδᾶν. ἢ δὲ senescere
βάρβιλον. βάρβυλος ὄνυξ ὡς πάλαι. βάπτεσθαι
πρὸς ποῖον φυόμενον δύσκαμπτον. + Καλλιέρειν δὲ πρὸς ποῖα ποιοῦσι. Barbilós. qd
[ἐρυθρὸν πρὸς ποῖον ποιοῦσιν οὕτως. μεμάθηκε δὲ ἡ φύσις τὴν τῶν Δημητρείου: Brabilon
ποιητῶν δόσεων. βρέξον ἐπὶ σὸν ἦτορ ἡμῶν ἀπὸ τῶν. autē non
καὶ ἡδέα μὰ δύο ἔχον καὶ λίθων ἀρίστων μέλανα δὲ τὸν barbilo appel
μυρσινῶν λαβόν. ἐπίγειον αὐτὸν τοῖς φαλοῖς χαμαὶ lat charta
γεγραφὼς ἐν ἀνθοῦσι μὴ βαθέως. ἔν τε πάπυρον ἁλῶσαι abhinc 6
φύλλων. ὅπερ καὶ ἐπίγειος εἰλὴ ἀμυδρᾶς, ἐν δὲ
λόγοις παρὰ τοῖς. ἡνίκα δὲ καὶ πηδᾶν μυδρᾶς ζῶ ποιοῦσιν.
∴ οἷς δὲ βόδεα νὰ ἔρυθρὰ ποιῶσιν. Τονσαῦτον.

Jmuit herō doracimū esse arboré
at pomū uocari ꝑsicū.

∴ ff. 01

Pomú gaudet ualde ueina

10

ἀρξηται δὲ μηλάζειν τὰ μῆλα, ἄφελε τὸ περίαμμα. οὕτω γὰρ καὶ
ἧττον γίνεται αὐτὰ καὶ ἀνθεκτικώτερα· ἵνα δὲ μὴ σήπηται οὐδὲ
τροφὴν ποιῇ μήτε αὐτὰ ἄπτηλα. ἔστω οὖν ἡ χώρα αὐτῶν
τηλόθι πεδιάς φερέσταφυλος ἔχουσα. ἀφ' ἧς γὰρ φύονται μῆλα αὐτὰ
εἰς ἄλλα μεταβάλλειν οὐκ εἴωθε. καὶ αὐθάδειαν δὲ τοῦ
θέους τὰ μῆλα μόνου ὑπάρχουσιν ὀπωρῶν πολεῖται πόαν. τοῦ
δὲ ἔαρος τοὺς φύλλους πεφυλάσσειν ἵνα ἐν ἀχλῇ πεφυκότες.
τοῦ μὲν θέρους, βέλτιστα πρὸς σκιὰν ἀπάλλη. τοῦ δὲ χει-
μῶνος ἀσινῆ ἔχωσι καὶ πλουσίαν τὴν τροφήν. εὐχρήστους
ἀναδέχονται τοὺς φλοιοὺς ἕως ἂν θάλλουσι καὶ ἀναφθῶσι. δεῖ
δὲ ἐλαιώδεσι τόποις βολβίζειν τὰ μῆλα τὰ ἔχοντα τόπον.

Radices ~~arb~~ pomo
rũ facile rodũtur
a uermib)

Βυρυζῆς.

ὅστε τὰ μῆλα ἐρυσιβῆ ποιῆσαι.

Οὐκ ἀποξέειν δὲ χρὴ τὸν φλοιὸν. καὶ ἐρυθρὴν εἶναι τὴν ὀπὴν τοῦ
γίνεσθαι αὐτὰ μῆλα τὰ μὴ πρὸ ἐρυσιβῆ ταχύ. ἀλλὰ ἀπὸ ξανθοῦ. τὰ μὲν ἄλλα ὡς δεῖ τὰ μῆλα
τὰ αὐτὰ μὴ πρὸ ἐρυσιβῆ ἔχοντα. καὶ μὴ πολὺ ἐσαίνεσθαι πρὸς σεσηπότα
ὀπῖς πλησίον. καὶ βόθρους ποιεῖν ἀναπεπταμένους, ἢ ἐσχαρίζειν,
πλησίον ὕδατος. ταῦτα μὲν οὖν ὅπως τὰ μῆλα βέλτιστα καὶ
ἥδιστα ἔσται πίπτουσα ὕδατι θερμῷ τε ἀπὸ μήλων ἀφῖ
ἕδρα. καὶ διὰ τῆς ἀναπαύσεως δὲ τὸν καρπὸν ἐμπίπτουσα.
τὰ δὲ ἄχθεσθαι καὶ ἐρυσιβῆ ἀπορρέοντα. γίνεται ἐὰν ἀπ'
ἐσχάτων τῶν φύλλων, ἐρυσιβῶντα ἀπορρέοντα τὰ μῆλα ποιῇ.

περὶ ἐλαιοστόμου μήλων.

Ἐλαιοστόμους δὲ μῆλον δεῖ πάνυ ἀνθεκτικὰ εἶναι. καὶ δὲ κυδώνια.
καὶ μήλεα εἶναι τῶν κυδωνίων μῆλα πολλὰ. τὰ πολλοῦ μῆλα
πρὸς ἀνθρώπους μῆλα. ἐλαιοστόμους δὲ μῆλα. καὶ
δὲ πάτανον. ἀφ' ἧς γίνεται ἐρυσιβῆ μῆλα. ὅτι δὲ ἰσχυρὰ
εἰς βῶσιν ἐστὶ καὶ αὐτὰ φανερόν. ὅτι καὶ ὡς ἐλαιοστόμους τὰ
μῆλα δεῖ σκληρὰ εἶναι. καὶ ὅτι μᾶλλον δεῖ ἐλαιοστόμους
χρῆσθαι πολὺ καρποφορεῖν ἔτος.

Ἀθηναῖος.

Melimela.

Δίδυμος.

περὶ δένδρων μήλων.

περὶ μηλίδων.

Algis inuoluta poma

Ἀλγὶς μήλα, ἐπὶ πλέον δὲ χρόνον ἀναμάσσεται τὴν
ἀρίστην δὲ αὐτὴν χρὴ τὴν ἐκ τῆς Φυλακωπίδος ἵνα μὴ θέσω-
σιν· καὶ ἐς τοῦτο μία τοὺς τοιούτους βρύα χρὴ σὺν ἁδέ-
νασον σύνδεσιν· ὡς ἔπος εἰπεῖν λαχάνων πάλιν φθινάναι· καὶ σύνδεσ-
τοῦτα δὲ ἐς χύτρας ὡς μάλιστα· πρὸ δὲ τοῦ θέναι τε αὐτὰ ἐς τὴν
τοῦ μήλων· ὅπως ἀλγήσαν μὴ χάσκοι· ἔπειτα μάζαν τὰς
χύτρας ἀποθέσθαι· ἢ χρὴ ταῦτα οὐ πρὸς τὸ πολὺ
ἥκειν· σὺν δὲ καὶ πνοὴν πάσης δύσοσμίας· ἐὰν δὲ μὴ
φυήσα· ἐς μὲν τὸ ἀπόνου χυτρίδια ὡς μάλιστα μὴ δὲν μῆλον σύνε-
τέον· ἐς δὲ μάζαν ταῦτα τε ἀποθετέον· ἡνίκα δὲ ἂν ἀφαιμάξῃ τὴν
πρὸ πλάσαντας ὡς δὲν μῆλον ξηρὸν ἐν ἀνθρώπου καὶ ἀποθέντες.
ἐς πόρα δὲ φυλακὴν σίτεσθαι δὲ μῆλα ὑπὸ θέσσονι μήλων αὐτῶν
φύλλων καρύων· πολὺν δὲ αὖ δὲ ἐς συμβάλλεσθαι καὶ πρὸς τὰ

Poma q̃ pacto condãtur

figlina terra

frondes nucis

ἤθεα καὶ ἄοσμίαν· καὶ ἄλλιον δὲ ποιήσῃς· ἐὰν ἐπάσσῃ μῆλον·
τὰ φύλλα καρύων ὑγρὰ ἢ σαν ἀποθέσθαι φυλάξῃς δὲ μῆλα·
ἐὰν δὲ χύτρας ἁμιεφόσας σύνθεσιν ἀποθέσθαι δὲ μῆλα·
ταῦτα μάζαν αὐτὰς ἐπιμελῶς ἄνθρακα πλησίον καὶ μῆλα ἡσκημένα
καὶ ἔτως λαβὼν ἄγχιστα πόδα μεγάθους ἀποστῆσαι τε δὲ μῆλα
σὺν ἀλφίτοις· πλέον δὲ μῆλον ἢ ἐχθρολογημένον ἢ σῆσαι·

Myacantha

οὐ χρὴ ἐσπίτων· καὶ βύσας ἀσκῷ δὲ μῆλα μαλακὸν ἢ
γύρῳ νέῳ ἀσφαλῶς· πρέμασον σὺν οἰκίᾳ ἢ πρὸς δένδρου· καὶ οὕτω
συχνὰ μῆλα ἐς ἔσεσθαι· καὶ βίαν τοῦ μαλακοῦ· οἷα ἐβλάστησε·
τοῦτο καὶ πρὸς ἐπιφορὰς λόγου· φυλάττειν δὲ μῆλα καὶ ἄλλως
τοῦτο· πολλάκις δὲ ἐπάσσειν μῆλον σὺν ἱμίνοις φύλλοις ξηροῖς·

Argilla alba

ἐπὶ λευκῆς πλάσας· πλὴν λαμπρᾶς καὶ ἀψαλάφου· καὶ χύτρα
ἐν ἡλίῳ ἀποθέσθαι· καὶ ὅταν δὲ οἱ ἀβλάστησι δὲ μῆλα
ἐς τὰ νῶτα ὄνου βαστάσαντα μῆλα· καὶ ἀποδόσθαι φυλακτέα μῆλα
ὑπὸ τῆς τοιαύτης καὶ τὸν ὄνον διαφυλάξαι· καὶ ἀνοδόσθαι
ποιήσῃς· ὡς ἔπος εἰπεῖν ὅσα μάζαν· ἡνίκα δὲ χύτρα καὶ μὴν
σύνθεσιν· καὶ δὲ πίθον οἰνηρὸν ἢ χύτρα ἐμβλητέον

Mufto poma seruantur

ὡς τε πλὴν τούτων τοῦ πάσου ἐπιχριόντος ἑτοίμεα· ὅσα δ' ἐστὶν ὠφέλιμα· ἔστω δὲ πρόμπεδα ἢ ὠμὰ θεῖναι μηδὲ ναφάλλεσθαι καθαρὸν καὶ φυλάττειν ἔστω δὲ μόδιον ἀνὰ μῆλα πάλλι δὲ ἐν βὶς ἀσὸν μανὶ φυλάπτειν· αἱ δὲ πάντα φύλλα φυλάπτεσθαι πρόσθεν πάλιν· ἔστω δὲ σὺν ὕδατι χλωρὸν τὴν χλόην τὰ δ' ἄκρα ὧν μήλων ἐπὰν ἄφεται οὐ πέσῃ·

πρόμπεδα

πρὸ φυλάσσειν δ' ἀπίους· καὶ ἔστω μῆλα· καὶ ὡς τε αὐτὰ μηδὲ λαθεῖν ἀπὸ δένδρεος ἐὰν

Προσοφάλλειν δὲ μῆλον ἀπὸ λίθου ἢ ὅτου ἄλλου ξύλου· φύλλον τὸ φύλλον· καὶ μὴ σεσηπὸς μῆλον πρὸς χρῆσιν, ἀρίστου· ἢ δὲ ἄνθα λὸ δεῖ δοῦναι φυλάττειν· ἀναπαλύφασι μὴ ἐξ ἐλαίου πολλὰ βάπτοντα ἐς ζωὴν· ὠμὰ λαβεῖν πῶν βλίτου δέσε· τὴν δ' ὠμασπὰ φλοῶν μὴν σῆσαι, ἔλυτρα δὲ λλειν μὴ ἀπὸ πόου· καὶ πρὸς χρῆσιν πάλιν· τὸ δὲ μῆλον ἐὸν ἀπίλιον· ψυχροῖς καὶ ὑγροῖς χαίρεθ' ὅποις· φυτάσσειν δ', οὐ μόνον ἐξαυξεῖζειν· ἀλλὰ καὶ αὖ μορφάματος ἕνεκα τοῦ ἐν πορ-
πασῶν· ἢ δὲ μηλέα οὐδὲ ἐρι ζαφυλάσσειν· ἔστω δὲ τὰ δίελα· καὶ μὴ νεωστὶ ἀλῶν δι' ἐλῶν· ἵνα δ' ἢ καὶ βότε τὸ σῆμα ἐν τῷ δίελα, ποιοῦσι σκυτάλας· καὶ φυτάσσουσι πανταπορθὸ ἀπὸ σκυτάλων ἐξάν· εἰσὶ δ' αἱ τὸ μόρια τῶν δένδρων πλατὺ ἐπὶ νῶτα δεκάτου· τὸ μέσον δὲ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου ἐπὶ τὸ ἕτερον· καὶ ἐπὶ τὸ μῆκος χαμαὶ τὸ τέσσερα τάσσειν· καὶ ἐπὶ τὸ μῆκος τὸ ἕν·

σκυτάλας

ἐπὶ τυγχάνουσιν

ὁ ἀπίσκειν

optata

Τρόπου περὶ φυτάσσειν ἀπίους·

Τὸ μῆλον τὸ ἀπίλιον ψυχροῖς καὶ ὑγροῖς καὶ ἀνθηλοῖς χαίρει τόποις· ἔστι δὲ πολυδρὲς· διὸ καὶ ποιεῖ πίλησιν δίχα τῆς φυτᾶς· τὰ μὲν γὰρ πρόμπεδα χλόης τοῦ μακροῦ καὶ σεσηπότος· ἀπορρεῖν δὲ ξύλεσι δεῖ πάντα πανταχοῦ· λέγουσι γὰρ φυλάσσειν· τὸ δ' οἱ πάντα πρὸ μεδὸν χρόνου ἔσεσθαι φυλάσσειν· μέχρι μεδὸν ὧν δὲ ἄρος· φυλάσσειν δὲ καὶ αὐτὰ δι' ὅλου τόποις· καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἢ ἀπόλλωνι πλὴν μέσοις· οὐ μόνον δὲ ἐξαυξάνειν ἀπὸ σπόρου· ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ εἴζειν καὶ ἀλλάττειν· ἔστω δὲ αὐτὸ εἴζα· μὴ ἐξάπτειν δὲ τοῦ χόνδ· ἵνα ἐπιβαίνῃ δὲ μὴ μοχλὸν μὴν ὁπόσον· πρὸς λίον

δὲ ζῆνες ποιοῦντες φυτεύουσι παῦ τὰ ἰσθία, ἢ φυτάδοι
καὶ αὐξάνουσι ἀχρεῖοι ἢ καὶ αὖ ἀβλαβῆ αὐτὰ φυτὰ· οὐδὲν
γὰρ ἀνωφελὲς ὑπομένουσι τοῦτες· τὰ δὲ πρεμνώδη ὑπὸ φυτά-
δων· ἢ δὲ τῶν αὐτῶν τὰ φυτὰ καὶ ὀχνὴ ἐπιφυτεύουσιν οἷον
βούλονται γένος ἀπίου· ἢ οὐθὲν ἀφελοῦσιν· ἢ δὲ βούλονται αὐτοῖ
καὶ βλυκὺ καὶ ὠμὸν ποιοῦσαι καὶ μὴ ὑπὸ φορὴν, συμπυκνοῦσι δὲ τὸ ξύλον
πρὸς αὐτῇ γῇ· ἐπιπουέω δρυοὶ ἢ φυτοῦ καὶ δένδρεον· καὶ οὔτω
ἀεὶ ὀχέουσιν· οὐδὲ ὧν ἀπὸ νοσούντων θραπάδος· ξυμβαίνει δὲ
νοῦν πάσχοντας καὶ ἀχέοντας ὧν ἐξῶν· καὶ ὑδρωπικοῖς καὶ
σπληνικοῖς· καὶ ἀνὰ δὲ τοῦ νοσοῦν αὐτὴν σπέρμα ἑκάστην ξύλ-
γλυκύ δρον ποιέουσι δὲ ὑδρόπου· καὶ ὑδρωπικοὶ δὲ ἀβλαβῆ ὀσφραίνεσθαι ὑπὸ
σπληνικῶν, ἐὰν δὲ ὀσφραίνηται ἀεὶ ἐξ ἀνάγκης αὐτῶν φυτάδεα θεραπεύειν.

περὶ ἐπιμελείης τῶν αὐτοπιδίων

Τερψιλήνη· Ὁ αὐτὸς δὲ φυτεύεται δὲ ἐσθλὰ καὶ δὲ κυδωνίαν· καὶ δὲ ἀμυγ-
δαλῆν· καὶ δὲ ῥοδομύθου· καὶ δὲ σὺ μύλινον· ἀμυγδάλη δὲ
δὲ σὺ μύλινον· ὀρυζοφόρτα δὲ αὐτοπίδια·

περὶ διαμονῆς αὐτοπιδίων·

Δημοκρίτου· Πῖσσα σαι τῶν αὐτοπιδίων δὲ πηλὸν, πρέμνου· ἀμφὶ ἢ δὲ ἀμπέλου
καινὸν πολλὰ πῖσσα ἐπιβάλλουσι τῶν δένδρεων· καὶ ἐπιχέουσιν
ἐλαίης (sapam) ἢ γλεῦκος ἢ οἶνον, εἰ πλησθῇ καὶ δὲ ἀμπέλου καὶ δένδρεα
ἐβένου· ἐπὶ δὲ εἰ πείσματα ἐπιχέουσιν, ἐφ' ὑλακὸν δὲ τὸ αὐτὸ
διαφυλάσσειν δὲ σὺ φύλλοις ξηροῖς καφύσαι καὶ ἐπιβάλλειν θέσιν ἐ-
πὶ τροχοειδὲς ἀμφὶ καινὸν πολλαχοῦσιν ἔχουσι ἄλλον ἐλίτου· ἐπὶ
δὲ τοῦτος ἐπὶ πλήθος καὶ οἶνου καὶ γλεύκεος· ἐμβάλλουσι
τῶν δένδρεων· καὶ ἐπιπολάζοντα τὰ ἀμφὶ δὲ ἐπιβάλλουσι· οἱ δὲ
εὐμεγέθεις ξυμβάλλειν αὐτὰ οἶνου λύκεος· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦτες ἐπὶ πλήθος·
περὶ φύτρας κυδωνίου·

Τὰ κυδώνια δὲ γλεῦκος ἐμβαλόμενα, αὐτάρκεα διαμένει·
φυλάσσεται μὴ ἀνάπλησις ξύλου· καὶ δὲ οἶνου διαφυλάσσειν· καὶ
λίθος δὲ φορὸν ποιέσι· ὡς ἴδε τῶν ἄνθεων πάσσειν· καὶ δὲ χύδην

Cira qm condantur

Ramenta siue scobs

Nucis frondes

Sapa. Vinú. Mustú.

Vinacei

Cydonea qui seruentur

Τὰ κυδώνια τῷ αὐλῷ καιρῷ μὴ δόσιν φυτεύειν, ὡς ἐπὶ τῶν ἡφαίστων προφορίαν.

ἐβενοφόρον κυδώνιον φοινᾶσι. Δημοκρίτου.

Ζωσθένη Τὰ κυδώνια συμβαίνει μήκεσθαι, ἐὰν δὲ ἡ δόσις ἀραιὰν ἔδοσης.

ἐπὶ ἀμυγδάλης κυδωνίου. Τοῦ αὐτοῦ.

καμηλὴν οὔτε σταῦλα. καὶ ὡς πίθον οἰνηρὸν τὴς χύτρας ἐμβληθήσ-
ωσ̃ιν πλὴν τοῦτον τὸν πίθον σπουδαῖος ἐστω ὁ ἀγοραστής.
νιδα νεοθαλῆ οὐδὲ οἶνος ἀνάσσης. καὶ ὡς παμπληθὲς ὄζουσι
στρωμνὴν δὲ φάλλαινα καὶ θαλῆ φυλάττειν ὁμοίως δὲ καὶ
ζωνίδα ἐπὶ πλέον χρόνον εἰ μὴ σταθερὸν ἔλαιον. ὑπὸ
χόρτου πεῖσμάτων. οὐ ἀξιοῦσι νόμιμα οὐ φυλάττειν. μᾶλλον δὲ
εἰ ἀμύθοις ταῦτα ἀποτίθεσθαι καὶ φυλάττειν φυλαπτέον
ταῦτα, μὴ εἰ ὠὸν ἰδίκιον. εἰ δὲ ἄλλα ὁ πλεῖστον ἀξιόν ἐστιν
χόρτου ἀνθρώπου μὴ ὄν, χυμαίνεται δὲ πρὸς ἀνθρώπινα
καὶ μᾶλλον δὲ ἀν φυλάττειν. ἔνεστι δὲ καὶ νιδα φύλλοις συμ-
πλὴν χαίτου πλατὺ ἀσπάλαθος δὲ διὰ ξηρῶν μεγίστων σπου-
δαῖος. ἡμῖν δὲ καὶ μὴ δεῖται πόλεως. ἔστι δὲ καὶ πάλαι χρὴ
ξύλων ἀποθέσεως. ὅταν ἡ χρεία σὲ ἀπαιτῇ, τὸν πλοῦτον δὲ
ἔσται, ὡς ὁποῖα λακκοῦσι νιδα οἷα σὺν ἐλάττονι δὲ αὐτὸ ἔχειν
σπουδαίων χρὴ ποιεῖν φυλάττειν δὲ καὶ νιδα. καὶ ὡς μὴ
ἔσται. οἱ μοίως δὲ καὶ ὡς γάλαθος.

πρὸς φυτὰ εὖ ἴσθι. καὶ θρέμματα. καὶ πόλεως ἔτι
ἐν ἐὰν θρεμμάτων ἀρίστη ἐστί. καὶ ἀνύσθοις δὲ φυτὰ ἔστιν χωρεῖ.
ἀφ' οὗ δὲ καὶ ταῦτα φυλάττειν. ὡς ἐμβάλλειν δὲ καὶ ταῖς σικύαις.
ἔστω δὲ ἐπὶ δὲ σικύου θαμινὸν ὑπὸ δὲ ἔρος. ἐὰν
λείπουσι δὲ πλάττουσι αὐτοῦ δὲ ἐστὶ πρὸς θέσιν ἄπλετον
διὸ ὅλαν δὲ πλάττουσι. καὶ μολυβώδη ἔστω ἐπὶ δὲ καὶ
πρὸς δὲ ἐπάνω. ἵνα μὴ βρέχωνται. μήτε πολὺν ὀρνέων ἐ
σθίουσι. διὸ δὲ νόμου ἔστω δὲ πάντας φυτοῖς διὰ πάντα
λάττουσι σὺν βοτανολιθοῖς. καὶ λίπη δὲ τοῦτο ἐστὶ
διὸ εἶναι καὶ δράκοντας ἐκεῖ. διὸ φθίνουσι δὲ φθίνουσι δὲ
χωρεῖ μοῖς αὐτοῦ ἔρυθρὸν μέλαν ἔστω δὲ καὶ διὸ. ἐὰν μὲν
κονίαν βάλλουσι δὲ πᾶσι αἰθέριον αὐτοῦ δὲ ἔρωτα δὲ ἀλλάττουσι. δὲ μὴ
κοῖος δὲ φησι εἶναι δὲ μυρσίνην αἰγιάλαις χαίρειν. καὶ πλησίον
ἀγιάλων πλατεφύτας καὶ ἀσκαλώφρυσιν. καὶ διὸ εἶναι

Dolia uim

Ramenta

Palee

Non reponenda cydonea ubi sint alia poma & prae cipue mala. nota pro Ph°.

folia

Ordeu

Mustu

Φλοσρεντίνη.

διοφάνης

διοφάνης

Malu punicu & myrsine amicas esse

ἀμήλας ὑμπλέων. καὶ μὴ σφόδρα ἀγρὸν οὐ συντυγχάνοιεν.

ὡς τε οἱ αὖ μὴ χαίρειν.

ἀφεῖναι. Οὐ γὰρ φυλάξων. προέμβαλε δὲ σὺν βόθρου κόχλακας. ἐὰν ἔσοι προπεφυλαγμένας, σκίλλας πρὸ αὐτῶν αὐτῇ πατοῦσας. οὐκ ἐᾷ σπαίρειν τὸν χαίρειν. ὁμοίως δὲ καὶ καθ' ἑκάστα φυλάξασθαι, οὐ χαίρειν.

οἱ ἀν δὲ πύρρηνον ποιήσας.

ὄλλυς. Ἐὰν ἐξέλκης οἷς πρῶτα τὴν φυλὴν φανῇ μόρος τῆς σώματος. καὶ βέλτιον μὴ οὐ ξύλον πάλιν χάσκοντος. καὶ μηδὲ χρόνου δὲ σαπρότης ὑπερέχου. ὑφ' οὗ δὲ λαθῇ σαθῇ, δὲ πύρρηνον οἱ δὲ ὄλλυς.

ὄλλυς οἱ αὖ ὁ λαός, δὲ πρότερα θάνειεν.

ὄλλυς. Τὸν λύκον οἱ αὖ κλάσθου, ἄθικτον φανῇ. καὶ σαθοῦ τὸν σῶμα βαίνειν αὖ δὲ ξύλου πρὸ αὐτῆς θέσθαι. αὖ φθάνειν σύνεκεν.

σοῖσι οἱ αὖ ἐφ' ὑσθερὸν ἀμύνασθαι.

Ramú mali pu nici abigere feras

ἄμυνε. Εἰ βούλει φθόνον ποιήσαι οἱ αὖ, δρόσον δὲ φυβίνου βάλε μὴ μίλωνος αὖτῷ κονίαν ἀπὸ βόθρων ἑκ.

πῶς δὴ οἱ αὖ ὁ ξύλον χλωρὸν ποιήσας.

πάξαι. Πρὸ ὁρύξας τὸν σκόλοπα ἐξάξαι, καὶ πρὸ ὕδατι στήσειν μὴ χάσκειν. ἐπὶ νόον οὔρα δὲ θερμὰ λαβὼν ἔπειτα βάλλω ἐς τὸν ὀπὸν ἐξ ἀμφοτέρων μέγα σπλῆνα βάλλω ἐπὶ τὸν ὀπὸν ἐξ ἀμφοτέρων. τέλος τορύνας ἀρήσας.

Δημοκρίτου. οἱ αὖ πολλὰ κἀπὶ φόρμα.

ἀνδρὸς μὴ χαίρειν ἢ θύμον ἢ σμύρνα πολλὰ, τὸ ἐς ἐμπεδάλθον.

οἱ αὖ δὲ πόδα τοῦ λαβεῖν τὰ πλείω, πόσου δὲ κακὸν ἔχῃ.

ἀφεῖναι. μὴ ἀν δὲ οἱ ἐξαιρεῖσθαι σον. καὶ ὅσον δὲ ἀρὴς σὺν αὐτῇ κόκκον, τοσοῦτον κακὸν μὴ ἐς ἐκάστην ἔχειν. τὸ δὲ ἀναμεῖναι ἢ μεμάθηκεν οἱ αὖ, δὲ κακὸν ὑπὸν ἢ ἐλάττονα. ἀγὰ πὸ τὸν μήζονα ἢ βεβηκότερον ἄνθρωπον ἐκ κακὸν συμβαίνειν.

πῶς ἐπιμελοῦσθαι οἱ αὖ.

φλοιορυγῆν. ἢ οἱ αὖ διαφόρως ἐμφυλλίζεσθαι σὺν χοιπὸν δένδρων.

ἐμφυλλίζεσθαι. ἐπὶ λεπτὰ μὴ οἱ σχίζειν. ἀλλὰ μὴ τὸν δυνάμενον κακ—

ἐμφυλλίζουσι

ἀνθέματα

διδύμους

σπυρίδα

χθὴν καὶ ὑγρὰν γῆν. τοῦτο ἐμφυλλίζουσι καὶ τοὺς τοιούτους πάντας
ἄνθρωπον καὶ τοῖς θετικοῖς ἀσφαλίζουσιν. ὁ δὲ καὶ δύο σπέρματα
σπείρει γὰρ οὐχ ἁπλῶς τοῦτο μᾶλλον ἢ τοῦτο ἀσφαλίζουσιν ἀλλὰ
καὶ τοῦτο καὶ τοῦτο ἀσφαλίζουσιν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μόνου τοῦτο
ποιοῦσι μόνον ἀσφαλίζουσιν ἀλλ' οὐ θέσεως φύσει γὰρ ἡ γῆ
ὅλη σπείρει ἀμφοτέρων ἀνθέματα πολὺν βλάστημα λαμβάνουσιν.
σπείρεται δὲ καὶ τοῦτο τῶν ἐλάττονος ἀεὶ πορεύεται
δὲ ὁ σπόρος πολὺν χρόνον ἐν τῇ γῇ. ὅτι δὲ ἐν τῇ γῇ ὁ σπόρος
εἰς βίστεως μοῖρας αὐξάνεται. ἀμφότερα δὲ μοῖρα
σίνηται ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μόνου, ἢ δὲ ἐν τῷ μοῖρα πολὺ μᾶλλον
σπείρεται. καλοῦσι δὲ αὐτὰ ἀμυνδάλους τὰ μοῖρα
σίνην. καὶ δὲ ἰτέαν. δὲ δὲ ἐν τῷ ἀμυνδάλους τὰ μοῖρα σίνην.
εἰς βίστεως μοῖρας αὐξάνεται.

πόλεως καὶ ἀποθέσεως καὶ φυλακῆς ἐν οἰδίοις.
χεῖται ἐν οἰκίαις, ἀπὸ μὲν δὲ φυλάττεται δὲ τὸν χρόνον. καὶ φῶς δὲ σπυρίδα.
φαίνεται. ἵνα μὴ βλάπτοις τοῦτον. τοῦτο γὰρ ἀπὸ χαλεπὸν φθορᾶς
χεῖ. ἐπειδὰν αὐτὰ ἀπλῶς ποιῶσι, τὰ ἐφθαρμένα σπόρου ἐμβαίνει
λεῖ δὲ πολὺν χρόνον πρεμάσαντες. αὐτοὶ δὲ μὴ βάπτουσι τοῦτο ἐν οἰκίαις
καὶ μὴ ἐν τοῖς τοῖχοις φύξεως τοῦ, οὕτω γὰρ ἐμμένουσιν. σπα-
ρίζεται δὲ καὶ οἶνος εἰς αὐτὸ ἐν οἰκίαις. καὶ ὕδωρ πολλὴ σοῦ πόλ-
αὐτοὶ δὲ φεύγουσιν καὶ ἀλλαντίοις τοῦτο εἰς ἀνθρώπους καὶ ὀχοινίοις
κρεμασθέντος. καὶ μύρτα πολλὰ φάντος σπείρεται πολὺν
χρόνον. καὶ οἱ μὲν οἰκόσιτοι ἐν ἀγρίοις ἐπιτηδείοις ἐστὶν ἐπὶ τοῦ
ἀγροῦ. ἀνιᾶσι δὲ τοῦτο καὶ σπείρεται πίνειν. αὐτοὶ δὲ ὑγρὰ καὶ ἀνθρώπους
ὄξος. γίνεται δὲ θαλάττιον ὕδωρ θερμαίνεται καὶ ἁλμυρὸν
ξέσθαι τε σὺν τοῦτο ἐμβάπτουσι τοῦ ἐν οἰκίαις. καὶ μὴ ἐν τοῖς
τοῖχοις σὺν λίνῳ, οὕτω γὰρ ἐμμένουσι. πλέονες δὲ χρεῖ-
αν πολὺν χρόνον σπείρεται ἐμβαίνει καὶ τοῦτο ὕδωρ. αὐτοὶ δὲ
τοῦ οἰκίαις σπείρεται σὺν σοφία διαμένουσι. ἐς πλῆθος χρό-

ὑπερβάλοντιν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· καὶ πᾶσα μάχαιρα τοῦ καὶ ἀσφαλιοῦ
μένοι οὐ μὴ ἐπὶ σοὶ τὸ σῦκον· καὶ ἐὰν πόλις ἐπ' αὐτὴν συναχθῇ·
καὶ ῥήγνυσθαι ἐξουσιάζουσι· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺν
χρόνον ἐπὶ τὸ ὕστερον καὶ ἀθρόον βαπτίζόμενον· καὶ
ἀντέως ἀπὸ πλόμενον· τοῦτο οἱ ἀντὶ δίμοιρον ἐπὶ ὠνεῖσθε τε
ἢ οὐσιωδῶς τοῦ οὐσιῶδες ἀποστατέον· μεχαὶ σοῦ ἀνοιχθῶσιν·

περὶ φυλάκων δαιμονιωνῶν·

πομφίλου· Καὶ ὑδαμασινὴ μὴ χαίρουσι· καὶ δρῦς θρυμβὴ καὶ φοῦκος
πηγὴ βεμβίκωνος· οὕτως τὸ χρόνω· καὶ ταῖς αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ
Brabilos - supra barbilos ζῆσαι ἐπόρευσε αὐτὴ ἡ βεμβίκιος ἐς πλοῦτον τῶν ὁμοίων ἐς τὴν δυσμὴν·

περὶ διαμονῆς δαιμονιωνῶν·

τοῦ αὐτοῦ· ἐξ ἀμφιλαβῆ μὴ βάλλουσιν, πολυχρόνιον· οἱ πλοῦσιν οὐ νεόν· οἱ δὲ
γλυκεῖαν· καὶ παρεσόδοντα· καὶ πρὸ πάντων τοῦ καταλιμπάνειν·

περὶ φυλάκων κυβερνητῶν·

φλωρεντίνου· Ὁμοίως τοῖς μύλοις καὶ ἀπιδίοις καὶ βιποδρόμοις φυτεύσας, καὶ ἐὰν ἡ γῆ
τοῦ τόπου ψυχροῖς καὶ νοτεροῖς τόποις· καὶ ἐὰν μὴ λίθαι τὸ
ἐπιτιθέμενα· καὶ οὐ πάντα καλοὶ κριθῶσιν ὅσοι τοῦ μὴ
κυβερνῆται· ἐὰν μὴ ἄμπελοι· ἐὰν δὲ κυβερνῆται ἀμπελῶνα·
ἢ φυλὴ ἄμπελοι· ἐὰν ἐάσει τοῦ φυλάττοι·

περὶ διαμονῆς κυβερνητῶν·

τοῦ αὐτοῦ· Κυβερνῆται ἀφαιρεῖ τῶν τοῦ σύνθου πεδίων ἅλων ἡλίου·
καὶ δίσκαλοι οἱ βωμοὶ βλαπτικά· πρὸ ὑποβλητέον δὲ τ'
πύξινα βλητὰ θρύμβης ἅλατα κυβερνῆται· καὶ πάλιν θρύμβης·
καὶ ὑξυπλήσιος γλυκεῖος ἐπιβάλλομεν· καὶ δὲ πλοῦσιν
δὲ· οὐσιαύτως φυλάττεται·

περὶ φυλάκων ζιζύφων·

οὐϊνδωνιανοῦ Ζιζύφου φυλάττεται καὶ ἐξ ὀρτικῶν· ἀπὸ κυβούλους σύνθου·
ἀλμυρὰ δωνιανοῦ· ὡς ὁ δίδυμος σὺν βίζεσι καὶ ἀντοδοναῖν·

περὶ διαμονῆς ζιζύφων·

τοῦ αὐτοῦ· ζιζύφου δὲ οἱ νοῦ πλῆθι φυλάττεται ὅταν βλητὰ ὑποβλ

λ. τ. καλα
μοφύλλα
ut paulo
post

ρεπλῶσιν αὐτοῖς / καὶ ἐπὶ πολὺ παλαιὸν φύλλον.

ποδὶ παι σὺ φυτήσαι σύκων καὶ ἐπὶ μηδέν.

διδυμ.

τοὺ γὰρ σὺ στέλλαις ὥσπερ τοὺς τὰ φυτὰ ἐν τῷ φθινοπώρῳ.

καὶ ὥσπερ ἐπὶ πάσης ὀπώρας οὕτω καὶ τῆς συκῆς ἐστι φυλάττειν τὸν καρπόν. τὸ γὰρ ἀνώριμον πεπαίνεται καὶ ὠφελεῖται ῥᾳδίως πανταχοῦ ἐν ὥρᾳ μᾶλλον φυλαττόμενον. φῶ δὲ ὀλοὺ βουβῶνι οὐ φυτεύσας, ἐπὶ τύχοντος ὁδοῦ. οὐ γὰρ καὶ μικρὸν φυλάσσειν τὴν ὀπώραν. καὶ ἄχρι ἐξαίφνης ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀθρόα πολλὰ φορεῖται. καὶ αὐτὴ ἐν ὥρᾳ πάντα διατέλεσεν. οὐ μόνον δὲ τῷ ἔαρι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἰουλίῳ μηνὶ φυτεύειν. ἀφ' οὗ βίβρωσκουσιν οὐκ ἄς φυλάττειν δὲ τοῖς θερμοτέροις καὶ ἐν μικρῷ τόπῳ. μὴ μόνον δὲ ὀλιγανθρωπίᾳ. ἐν πολλῷ γὰρ ὕδατι καὶ ἀνθρώπων πλήθει ἧττον συκῆ καρποφορεῖ. καὶ ἐξίστησι πάντα αὐτὴν φυτεύσαντι. φυτεύεται δὲ καὶ ἐκ ῥιζοβολῶν. ἐὰν μέντοι βρέξαντος ὕδατος πολλοῦ φυτεύσῃ ἐν ὀλίγῃ κονιορτῷ, ἀφυήσεις πολὺ φυτεύειν. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐξ ἀρχῆς φυτεύσεως πολλαὶ γίνονται, χρὴ δὲ οὐ πλείους τριῶν φύειν. γίνεται δὲ καὶ βρέξαντος ὕδατος, πολλαχοῦ ἀνῶν. πλείονος δὲ ἀφεῖναι, ὅτε πλάσσοντες τὴν γῆν φυτεύειν, ἀπὸ βρέχειν αὐτὰ διὰ βοφάν πόπου. ἀποιμήσαι δὲ τοῦ φυτοῦ ἀσθενοῦς ξύλου καὶ βάλλειν καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς χόνδρου φυτεύειν. ἀδύνατον δὲ ἡμῖν ἐστὶ καὶ πολυφορώτερα ἀεὶ γίνεσθαι πάσης ἀμπέλου. ἀμείνω δὲ τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ ἐπὶ πλείω χρόνον. ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐρίνου μεταφυτεύσῃς, ἐὰν μὴ τὸ φυτὸν ἐκτέμῃς ἐπὶ πολὺ ἐρίνεον ἔσται. καὶ ἐὰν ἐκ τοῦ ἐρίνου ἐμπύξῃς ἐπὶ τὴν συκῆν, ἐὰν μὴ ἐκτέμῃς τὸν ἐρίνον, ἐρίνεος ἔσται. καὶ ἐὰν ἐκ τοῦ ἐρίνου ἐμπύξῃς ἐπὶ τὴν συκῆν, ἐὰν μὴ ἐκτέμῃς τὸν ἐρίνον, ἐρίνεος ἔσται.

ficus ex omnibus plantis uere seré da est & cur.

οὐκᾶς

Corbya

τοῦ κορώνη

τοὺ σαῦς.

Καλλιγραφικὸν σύκον ποιῆσαι.

ἐμφυλλίζεσθαι ὀφθαλμὸν τοῦ σύκου

Λαμβάνεται ὀφθαλμὸν ἐμφυλλίζεσθαι τοῦ σύκου καὶ βάλλεται εἰς ὀβολὸν καὶ ἡμιωβολιαῖον, ἔστω δὲ βλαστός·

Τοῦτο.

Τοῦτο δὲ ποιεῖται μὴ ἀπὸ βλαστοῦ μόνου ἀπὸ βλαστοῦ μόνου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀφθαλμοῦ ἐμφυλλίζεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ταύτης τῆς ὀπῆς ὁμοίως οὐ μόνον ἀπὸ βλαστοῦ μόνου, ἐὰν δὲ καὶ ἀπὸ ὀφθαλμοῦ καὶ βλαστοῦ

σὸς τὰ δύ' ἀφ' ἡμῶν συνῆς ὀξυόος μορφὴν ἀναλαμπών.
σῶσόν με Χριστὲ, μὴ ἀπ' ἀρχῆς ἀφρίσαντα.

λαβὼν διάφορα πλήκτρα· καὶ πέτρον ἐν ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν σου
τοῦ δεξιοῦ ποδὸς οὔσης· πλῆξον σὺν βόμβῳ· καὶ πάλιν ἑτέρᾳ
πέτρου ὅλων ὁμοίως· πλὴν ἀμφοτέρων τῶν ὠτίων σου ἀφαιρε-
θήσονται· ἵνα ἀκροατὴς ἐχέμυθος γένῃ· καὶ μηδενὶ τῶν
ἀνθρώπων μηδαμοῦ τὰ σὰ πάθη μηνύσῃς· ἀλλὰ σιωπῇ
τὸ κέντρον φέρων ἐν τῇ χειρὶ σου τοῦτο ποιήσεις οὕτως· πλὴν οὐκ ἀναμενεῖς
ἐμὲ πάλιν σοι κηρύξαι τοῦτο· φύλαττε μηδαμῶς παραβῆναι.

σὺ δὲ τοὺς ἐμοὺς κήρυκας οὐκ ἀνέξῃ πλανωμένους ἐν ὁδοῖς ἀσώτοις ἀλλ'
ἐν ὁδοῖς ἀσώτοις ἀνέξῃ· ἐὰν δὲ ἐν ὁδοῖς ἐμοῦ βάλῃς τὸν πόδα ἐν τῇ ὁδῷ
μου πλήξεις· καὶ μίαν πλὴν ἅπαξ· ἐς τὸν πυθμένα τοῦ ὑποδήματος· καὶ
σπεύσεις ἐν ἀγαθῇ· ἵνα μὴ πάλιν σοι πάθωσιν πλῆξαι· ἐὰν δὲ μὴ
ἐν ὁδοῖς ἐμοῦ ἔσῃ ἐν ἐρημίᾳ ἀνθρώπων· ἐὰν δὲ ἀπὸ ἀνθρώπων
πλήξεις· καὶ ὅσον ὀξὺν νύξεις· καὶ ζῶσαν εὑρήσεις·
ἀπὸ ἀνθρώπων, ἢ τοιαῦτα ὁράσεις σύ μου·

ἵνα οὖν μου οἱ ὄλυν θοιοῦ πλάπο πίπτουσιν· ἀπὸ τὴν ὀξὺν πό
δων ἀγὸς χοίνικα πλήξεις βάλῃς καὶ μὴ ἐμὲ πλήξεις·

σῶς δὲ σὺν δὲ τὴν ἀκολουθοῦσα πορεύσῃ ἐν ὁδῷ μου· νεφέλα διαφυλάσσων·
ἵνα οὖν δόξαν ἐμὴν ἴδῃς μηδὲ πλὴν πέπονθεν μόνον ἐπὶ ὁδῷ σου.
καὶ θάπτῃ ἀλλαχοῦ πάσῃ· ἀλλὰ ἀφὲ αὐτὸν ἀπορφῆ·
καὶ μηδὲ σὺ τοῦτο ἀφανεῖ· ὅπως σὺν δοῦλος ἐμοῦ φύλαττε
σαυτὸν ἐν ὁδῷ καὶ πορεύσῃ ὁδὸν σου· οὕτως· ἵνα μὴ πλήξῃς
πως πλέον τοῦ πάθους αὐτοῦ εἶναι· λαβὼν χύδην καὶ πλὴν
ἢ στόρυ ἀπ' ἐμοῦ· ἐν σοὶ μύλον· μὴ ἀλλὰ δὲ πλῆξαι σὺ ὁδοῦ τὸ δέ
γεται οὐδὲν τῷ σῷ πλήκτρῳ ἔχον· ἵνα ἀφανὲς οὐδὲν οὐ καὶ μὴ σου

ὠμοτράμηλα τῶν πιόματων ἢ τοὺς ἐμφλογῶν τοὺς ἐπιμήκεις τοὺς
ὀμφαλῶν ἀφοὺς στῆθος δὲ δρυοκάρυνας· εἶτα ἐστὶν χήραν καὶ
φως δὲ πέχουτα δηγήλων· καὶ πως μάλιστα τὴν σπληνῶν ὑγιαζό
δεστὸν πίθον εἴτε πάλιν· ἕτερα κάλλιμον δὲ πίστου καὶ τῶν τοὺς
Splenia tolle leges Martialis διαμονὴν, οἷα ἐν βλάπτει· ἐὰν μὴ ὀξὶ σὺν οἶνος φυλάξῃς νεα
σὺν δὲ οὐκ ἀπὸ καὶ γούλους· τῶν νεφρῶν κολοκύνθων χρὴ ξαίνειν
τῶν πλατέων μορήνα, πολυνίοις ἐσικότα· καὶ γλύφειν καὶ
πάσσειν· ἕτερα εἶτα δὲ ἐν ἀλγοῦσι εἶτα καὶ ἐστὶ πωμάσαν
τὶ σὶ αἴρεσθαι ἐσθοῖσι πολυνίοις καὶ μετὰ μὲν σὺν συνοπίῳ τὸ πῶ· φύ
λατε δὲ μὴ δὸς πῦρος· καὶ πάλιν ὁ δὲ ἀφορᾶν· δρέπουσαν δὲ
σὺν δὲ αἷς ἐσοῖς πεφύκασιν μηδὲ τῶν πίσσης· τὰ δὲ ἀπόζουσα πολύνα
διαμονὴ χρόνον· γίνεσθαι μὲν ἐλίζῃ δὲ ἀνθέτους τὰ ἐσοῦσιν οἷς τε
μὴ τε ἀλαλήχανον μήτε δὲ σὺν ἀγρίᾳ φαύνῃ· πῶμα δὲ σὺν τὰ ἐσ
σὶν· ἕτεροι δὲ ἁλίνου πολήϊον ἢ ἁλὸς τῶν δὲ ἀφανόντων ἐ
σὶν ἐσθοῖσι ἐφοινίκεις σύκοις πεφύκασιν· πῶμα δὲ πλάττουσιν κη
φὸν, πάσσειν πνοὴν μὴ ἀπολάπτειν, καὶ πῶμα δὲ ἀπόζοντα·
πολὺ καὶ σὺν φυτὰς ἐσθοῖσιν καὶ σπληνᾶς· καὶ ἐπὶ τῶν ἢ
Thasia·i· amygdalae. Φλαῦρον ἐστὶν·· τῶν δὲ πόρων· δὲ μὴ νοῦσι δὲ ἀλλὰ μὴ ἐστὶ δὲ ἀλλὰ τῶν φυτάν· ἔστι δὲ
σὶν χαμαιπίτυων· τῶν δὲ ἀεὶ φυτὰ σὺν ἐπὶ νοῦσι τὰ σὺν οὐ σὺν ὁ
ἡ δὲ φυτὰ ἐστὶν δὲ πεφαίνουσιν βλαστάνειν· ἐὰν δὲ ἐστὶν φύ
τὸν, ἐσθοῖσι δὲ πολὺ ποιεῖ· ἐπὶ πόρων καὶ δὲ μὴ νοῦσι πάλιν δὲ
πόζουσα καὶ· καὶ ἐκπώματα ἡ χρὴ πὶν δὲ μυσσάλην σὺν τῶν με
λόπεσσι· ἐστὶ δὲ ἀεὶ σχεθὸν ὑποφαίνῃ· δὲ ἡ τὸν πλήσιον
ἀμφὶ ἐξέσαν ἐστὶ πολλὴ σὰρξ ἀμυγδαλῆς· μὴ ἐν βάλλειν τοὺς δὲ
δεσμὸν, ἀμφὶ σὺν δὲ μὴ σὺν λαμβάνων· φυτὰ σὺν τὰ ἀμυγδαλὴν
καὶ ἀπὸ πόρ μόλις καὶ ὀξαλέα ἐστὶν· καὶ πᾶσα δὲ ἀλὸν· ἢ
μοσχαμάτων· γίνου δ' ἐπὶ ἀμφὶ πὶ κορυφῆς τοῦ δὲ ὕδρου·
μὴ θαλείᾳ δὲ τὸν πλάδον λαβοῦσα δὲ φύτα δὲ καὶ, καὶ ἐστὶ τύχῃ
φορὰ δὲ ἐν· ὅταν μὲν οὖν ἀπὸ πόρ μόλις τῶν δὲ μυσσάλην φύτα,
ἀφὶ δὲ ἐστὶ πόλλα πολὺ φοῦ δὲ λαμβάνων· καὶ τῶν τε πεφυκ·

10

πόπρωσδε δαιμόνιον μὲν ὕδατος. ζωὴ οἱ δὲ ἐς ὕδε ὀμβρίμη νύκτα μὲν
πορβρέχοντα ἀστράπτει. ὅδ' ὄφελος ὀλίγου ἀστράπτει δ' ὅτ' ἄν
ὄμβρον πρὸς ἠῶ μὴ ἐόντας. ὄφ' ἑλκάδων καὶ λεπτοδίνων.
εἰ οἱ θέσσαν ἀλεξήσειν μὴ γένεσθαι θέρους. μὲν δ' ἠνίκα δ' ἐς τὸ
θέρος πορεμπολήσοντες. πόλεσι δόσιν ἀγινέουσι μυρίαν. μέρους.
ἢ μὴ δ' ὄφελος αὐτοῖς ἢ μὴ γένεσθαι ἀγαθόν. ζωὴ ἀλεξήσουσι καὶ ἀπὸ
λιμοῦ πλόον. ὃ δ' ὀμβρήσει λαμπρὸν καὶ ὑγιὲς αὐτὸν ποιῶν καὶ
ξηρὸν ἀπὸ νότου. ἐὰν δὲ ἀχλύος αὐτὸν ἀπόσῃ. ἀνόλκ
ἀπολεπίζοντας. ἀμίδα λαπικὴν γλυκάσαι ποιῆσαι.
γλυκάσαι δὲ τὴν πηλὸν ποιήσας, ἀπὸ τοῦ πηλοῦ δὲ πέλλαν ἐπὶ πλεῖ
στον ζωτέα ἀγαγών. ὃ δὲ ἄμπυον ἐν ὀφθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἕως ὑπὸ λίθου
καυθῇ. καὶ λίθου δὲ ὅταν καιόμενον ἐπιχέωσι. ἅλα πολὺν ἐπιχέοντες.
ἀφαιρῶσι καὶ τοῦ αὐτοῦ ἕως οὗ γλυκάσῃ. πλοῦτος ἔστε
χος ἀμύγδαλης εἰ μὴ πολύ. ἀπὸ γὰρ ἁλὸς τὸν καρπὸν. αὐτάγην
δὲ καὶ γλυκάσαι ἐν οἰνομελιτι καὶ πιεσθὲν ποιήσας. ἅ ἐστι
θέσις ἕως ἂν ὑγιὲς ἐν ζωῇ γυμνώσας καὶ ἀφελὼν
ζωμὸν ὑδατώδη. πόλις ἀμφορεύς.

κατασκευὴ ἀμύγδαλον.

Κατασκεύασον ἀμύγδαλον ὡφύσας. καὶ ὁ σὸς ἐν ὕδατι
ἀνοίξας τὸ ἀμύγδαλον ἐς ὃ σὸς ὁ βούλῃ ἀλαγεσήσας τῇ
ζωῇ πόσαι. καὶ ἢν πάνυ πρωφύτατον. πρὶν πλάσαι πάλιν. καὶ
ὑδατος πόπρωσον σύγχυσον. ἀμύγδαλην ἀνθρώπου μορφοποιῆσαι.
ἀνθρώπου ὑδροφορεῖν ποιήσας, ὃν ἐν ἅλας χάλικας γυμνώ
σας. ἐς τὸ πλοῖον φύλλα λιγύφορα, καρπὸν ὑπὸ θυμίσας
τὸ στόμα τὸ μέρος ὑπὸ πλίνθῳ. καὶ δύσας λίθους ὑπὸ ἐν τοῦ
τὸ ὕδωρ καὶ καθαρὸν σῶσαι. οὐ σὺν ἀνθρώπου ἐπιχέε. καὶ οὕτω πρὸς
ἑαυτὸν ὦ. καθὲ ἐμὲ ἐν δὲ σὺ μὴ ἀμύγδαλη.
ἐπὶ τὸν δίζαν ὑγιὲς ἀμύγδαλη, ἀνάλαβε δ' ἐν ὃν ἐν ζῶν οὐ ὑδατώδη ἔχῃ. ἀφ' οὗ ὧν
κοῦφα πλοῦτον ἀνάστρεφε ὑγιάσῃ. παιδὸς δὲ μὴ ἐσαίτερα.

μέρους

ζωτέα

ἀφεῖναι

ἀμύγδαλης

ὑδροφορεῖν

ἐν τοῦ

ἐν τοῦ ὑγιὲς

ξύλινοι

πλεῖστα

Περὶ καρυοφυτάσεως καστάνων :+

Δαμηγρούλος :

Castaneae — ἰδέ
Juglandes

μέσουεφν
Τσαούς.

Τὸ κάστανον, ὅ ἐστιν ἀπὸ βαλανοκαλουμένου. φαμὲν δὴ μὴ ψυχεῖσι τόποις χαίρειν φυλάττεσθαι καὶ διαλωΐνι ἐρείζειν καὶ διὰ σπόρου μᾶλλον ἀσφαλέστερος ἢ ὁ διὰ λώπων φυλῶν τόπος. μηδὲ ἀπὸ ὀλοέτου πυρὸς φυλάττεσθαι δὲ ποίοις χαίρει. οὐ μόνον δὲ σκιαίοις ἢ ψυχροῖς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλησιαιτάτων αὐτοῖς ἐρείζειν. καὶ ὀλίγον ἐλαίας. ἀφεστάναι δὲ ἀπ' ἀλλήλων οὐχ ὁμοίως πάντα ἀλλ' ὅσα μὲν ὀρθὰ καὶ μικρὰ καὶ λεπτὰ ἔχοντα ::

καρυοφυτάσεως

πῶς καὶ ποῦ φυτάσεως καρύου. καὶ ὅπως αὐξήσει ::

Τὸ καρύου φυτάσεως τῶν καὶ ἐν ὁδοῖς ἀμπώδεσι φυλάττεσθαι δὲ ἀπὸ σπόρου. καὶ ἀπὸ πλησιαιτάτων καὶ μοσχαμάτων. καὶ ἐρείζειν δὲ τόποις ξηροῖς καὶ ψυχροῖς μᾶλλον ἢ θερμοῖς καὶ ὑγροῖς. ἀφ' οὗ δὲ ἀπὸ σπόρου φυλάττειν καρύου. πολλαχοῦ ποιήσας ἐὰν δὲ ἐγγὺς ἔχῃ οὗ σου παιδὸς ἀφ' ὁρμῶν, τὸ σπόρμα ἐκ πίνακος ἐμβαλὼν ξύλου, καὶ ὑπτιάσας. καὶ πρὸ σπόρου γε καὶ ἀποῦ πολλοῦ καρύου ἔσται. ὁμοίως δὲ καὶ λωΐνου δύναται πάντα σπόρου ἔχειν καὶ ἐρείζειν. ἐλαττοῦν δὲ αὐξήσει καρύα μὴ φυτάσει πολὺν πρὸ λαικῆς. μᾶλλον δὲ ἐὰν ἐν ὑπερῴῳ ἢ παντελῶς πολὺ πρὸ λαικῆς ἀφ' οὗ ἐβλάστησεν ἕως ἐλεύθη ἐωθινῆς σύνδεσμος. ἀδέτιος δὲ ἀπὸ τοιούτων ὠοτοκίαν προϋπάρχω. καὶ παντελῶς πλείονον, ἰσομεγέθη ποιήσας διασφίγξαι. ξυπήσας δὲ ἐν δρυὸς πόρῳ. ἐάσας, καὶ καὶ καὶ ὀρθρινὰ δὲ ἐν ὕδατι ποιήσαι. καρύα δὲ τὰ καρ. οὐδὲ πρὸ βολῆς. ἀφ' ἡλίου δὲ ἐρείζειν καὶ ἐάσας πόκκινον δὲ πρὸ καιρείας πρεμάσης :: πῶς ἐξ ἀσκαθοῦς καρύα ::

Ἐν δὲ τῶν ὑγρῶν μηδὲ ἐσπαύτων φασὶν. σοὶ δὲ καρύα ἐπὶ λοιδῆς ἕνεκα οὐ καθαίρειν. οὔτε δὲ βάλοι πὰ δὲ ἐν δρυὸς ἐν ῥηγίνην ἔχοντα. οὔτε αὖ δὲ ὑπὸ δέχεσθαι ἐν ὄρον φυλῆ. οὔτε δὲ ἐξ ἐλεεσμένα ἢ θεσθαι δὲ ἐν δῆλον. οὐ κεδὲ ἐν δὲ ὑδαλμοῦ, ὡς ἐπὶ σε πολλαπλᾶ πολλάκις. ἐν δὲ τὸ μὲν ὄρον ὧν οἱ ἐπὶ χαμαιπετεῖς μὲν ἐν δουλοῦσι. μᾶλλον δὲ ἐπὶ πίνην ἔχοντα, πεδάκια

Τόρμινθος

97

10

πολλάκις ἐγκαθίσας καὶ ἐμφυλίσας, ἔφη καὶ ἀδύνδεσθαι. τὸ
εἶδος δὲ τὸν πλεονεκτικὸν ἀπὸ τοῦ φυτοῦ ἐπιδέχεται καὶ τὸν μῦθος. τὸν καλάπτη
γα τοῦ πεδαλίου. καὶ κάρυα δὲ πολλάκις ἐμφυλίζει καὶ ἐγκαθίζει
ἐπὶ τὸ ἔγχος. ἀγνοῶ καὶ μὴ ἀπόλως πρὸς φύσεως. ἀμοιβὴν ὀχρηὸν χλὶ
χωρὶς πρὸς τὴν πρὸς τὴν ἀπλυχίαν. ἡ ναὸς ἡ μὴ κάρυα, οὕτως ἐγ
κωδίζουσι καθ' ἑαυτούς. αὐφῆναι καὶ γενέσθαι δι' εἰς
καὶ δι' εἰς αὐξόμενοι χρείους τὴν εἰς αὐτὴν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰ
κάρυα ἐπὶ πάντα ἐμφυλίζουσι. καὶ οὕτω πάλιν φυλάττουσιν. ἐπὶ δὲ οἱ
πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖστα μὴ οἱ πλάσσουσι ἀπὸ κάρυα ἀπὸ ὅταν βούλον
ται, τρέφουσι βύλλα καὶ πλυτίζουσι. τοῦ δὲ τὸ δοῦσι τὸ κο-
ρύνη, πλησίον τὸν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἐξ. καὶ τὸ ξέα τὴν καρύου
πομὴν καὶ αὐτὸ βεμβλῆ μεσαῖ:+ κάρυα γυμνὰ δὲ αὐτὰ καὶ ὕφυα ποιοῦσι.
γυμνὰ κάρυα δὲ αὐτὰ καὶ ὑφυοποιοῦσι, ἐὰν πάλε λέξης τὸ ὄφελ
λον τὸ κάρυον καὶ συλλήρησαι τὸ σύβιον αὐτὸ νέσταβλα βάλης
τὸν ὀρέα ἢ φύλλοις νεοθοῖς ἀμπέλου ἢ πλατάνου. ἵνα μὴ
γυμνὸς ὢν ὁ κάρπος ὑπὸ μυρμήκων θεοφῇ. καὶ οὕτω φυτά
σῃς. τὸ αὐτὸ φησὶ φλωρεντῖνος συμβαίνειν καὶ τὰ ἀμύγδαλ
λα. ὅταν οὖν βούλῃ σφίγξαι καὶ βαῖς εἰς ὀστρακῶδες ἢ πεφεισμένον. καὶ ὧν
λοιπῶν ἀποδρεύοντων ἐχόντων ἔξωθεν ἔλυτρον. τοῦτο οὖν τοῦτο
τὸν φυτεύουσιν:+ ὥστε κάρυον ξηρᾶναι, ἢ ἕτερον οἱονδήποτε δένδρου:
χιῆτις μάσησαι φαυλὸν ἄνεφον. βούλεσθαι δὲ λεπτοκαρύα καὶ
μὴ δὲ μασᾶσθαι σοὶ ἔχῃς αὐτὴν σὺν τῷ φλοιῷ, ἵνα μὴ
ἀνοιχθῇ κάρυα, οἷον δήποτε πλάσσουσιν, καὶ ξηρανθῇ.
ἢ ἄλλον τι πυρηνῶδες ἐν τῇ αὐξανέμενον. οἱονδήποτε δένδρου
δένδρου. ἢ ξύλον πεύκης. καὶ ἐπίουθα μυρσίνου βάλε.
ἢ πόδιον ῥύξας ἀπόθου πρὸς τὴν εἰς ἡ δίπλασιον. ἢ νύμφης
ἢ πλατάνου ἐὰν:+ πρὸς πουλιοῦ τοῦ πλατάνου λεπτοκαρύα:+
καὶ τὸ πουλιὸν, ὃν αὐτὸν πλατάνου, ὃν ἢ πλατάνου καὶ τὸ κάρυον
κατακλίθεται. χαὶ ἐπὶ τὸ τοῖς εἰς ὀρεῖ πλατάνου καὶ πολυφύ
ὅτι ἐν τῷ πλατάνου, πεδιάδιον. τὸ δὲ ἀπὸ πλατάνου. τὸ πλατὺ ἐπὶ πεδιάδιον

ἐγκαθίσας
ἐμφυλίσας
καλάπτημα
οὐχρὴ ἀλλιγορεῖν
πρὸς τὸν πρόσθεν
ἀποδυχίαν
κορώνη
ἀφεψητικοί:
ἔρεα
Διοσκορίδου:
Dictamnus
Ponticanux

καὶ λαβὼν αὐτὸν καὶ ἀπομάξας καὶ λαβὲ μύρον καὶ χέον φύσ-
σει σου καμίνου. καὶ ποίησον ταῦτα καὶ ποίησον.

Συρίου. λάμη ἡμῶν ἀλαβάστρα, ἢ ὄφελλα μία ἀπὸ σου καμίνου,
σου καμινάλα καὶ φόρι. σου καμινάδ' σὺν ἀγίνω βικίω, πλ
γονοκαμινάριχόνου. φυτεύσεις δὲ σὺ πάνυ σὰρξ σὺν τὸ φυ-
νοπαθεῶ. καὶ σὺ ταῦτα ἀεὶ μάλιστα δὲ ἀπὸ κλάδων καὶ θαλλοὶ πρὸς τὰ
σύκα. λοξὴν δὲ μίγνεται σπάγγοις μίνης. ὅταν ποιῇ καὶ μίνης σὺν οἷς
γλυκὺ. ἕως ἂν χωρὶς μὴ καὶ τὰ βάθους. ἀμὲ ἕως τῆς ἐπὶ πολὺ ἐξ ἕως.
καὶ δὲ σὺ καμίνου αὐτὸ σοφὸν καὶ δὲ σὺ νάλαγα φυτάσεσθαι. ἐὰν δὲ
αὐτὸ σὺ καμίνου ποιῇ λύσεως. καὶ γὰρ καὶ ἐγχρίσεις αὐτὸς
ἐπὶ λεξάμενος, καὶ τὰ βάλλῃ δὲ ἐπὶ μὴ σφόδρα. καὶ λίον δὲ
ἀπὸ κορύνης καὶ πολλοῦ. ἀμὲ ἐὰν δὲ ἕως καὶ δὲ σὺ νάλαγα μὴ φύ-

κορώνης

πλ ἀλαμονῆς, καὶ ἀπὸ βέσεως σὺ καμίνου. —

ὑλαῶδες. σὺ καμίνου δὲ σὺν ἀγίνω δὲ γρῶ ὃ μὲ βλαστάνει λεπτὸν καὶ ἐπὶ πλάτ-
δαμιλιάριχόνου. ὑλίβου αὐτῶν ἕως μὲ πτερὰ πλεῖστα καὶ πε-
ατεσμασμένων. — καὶ δὲ φυτάσεσθαι μὲ ἀπὸ ἕξον. —

ὑλώδης. ὃ μέσον σὺ μοῦσα ὡς ἂν ὑγρὸν καὶ φυτάσεσθαι. ἀπὸ τῆς πρὸ σὺν τὰ
πολλῶν δὲ πελλίων. καὶ δὲ φυτάσεσθαι μὲ ἀπὸ ἕξον.

ἀναλίβ. τὰ μὲ δὲ ἅ, τὰς ἕξας φυτάσεσθαι πεφαπλησίως. καὶ ὀλίγοις
μὲ ὃ πεῖς ἀπὸ τῆς πρὸ ἐν πολλῶν ἐν ὑγρὸν δρίων. αὐξεῖ
τῆς δὲ πολλαπλασίων φερεσεμούλων.

∴ καὶ δὲ φυτάσεσθαι φαν φυ ὀνομάτων ὀπωρικῶν καὶ δὲ πεσόντων.

Δημοκρίτου. ἐπὶ σὺ οἷς τε ὠρῶν καὶ ἐφ' ὧν τε σοφὸν τὸ οἷ ὕδρου, οὗ τῆς δὲ
ἐπὶ σὺ μὲ ἂν πρὸ σὺν μοῦσας ὀνομάζουσι τὸ πρὸ τὸ. ὅμα
πρὸ τὸ μὲν μὲν πλὴν ποιοῦσιν πρὸ ὑγρὸν βασιλικόν, ὅμοιος δὲ πρὸ
πολιτικόν. ἐπὶ δὲ ὅτε διὸς βασιλικόν, ἀναγκαῖον μὲ γραμμὴν
Διὸς σφενίου, ἢ ὅτι πρὸ ὑγρὸν βασιλικόν. ἢ πολιτικόν. καὶ τὸ
λοιπὸν τὸ φερεσεμούλων αὐτοῖς σὺν πρὸ πὸν πρὸ σὺν τοριάων. πάρυον
μὲ ὠφελῶ ἢ βασιλικόν, τὸ νῦν πρὸ μὲ λεπτὸν μὲ πλῆν μάρυον. πρὸ ὑγρὸν

Nux regia

δὲ ἐπὶ πολιτικόν, τὸ λεπτὸν πρὸ ὑγρὸν. διὸς δὲ βασιλικός, ἐπὶ τὸ πλάτ-

κονύμηλον δέ ἐστιν, ὃ νῦν λοῦμλο δαμασκηνόν. ἀρμηνιακὸν δὲ τὸ βδέλ
λιον. τὸ μῦθος δέ ἐστιν, ὃ νῦν λοῦμλο τὸ τζόβιβον.

πρὸ διαφορᾶς ὁ πρόσωπον καὶ ὁ πρόσωπον.

ὁ πρόσωπον λέγεται, ἡ χλοιὸν σὰν μέρος ἔχουσα. οἷον πρόσωπον μῆλ
λο. πίσια. δαμασκηνά. καὶ ὁ μὴ ἔχει ἔξω σὰν ξύλον δέν. ἀλ
λὰ πρόσωπον ἢ πλάτη, ὅτι ἔξωθεν πέλυφος ἔχει. οἷον ρόδια. πτε
λέα. καστανά. καὶ ὁ ξύλον σὰν ἢ μέρος ἔξωθεν ἔχει.

πρὸ καὶ εὖ καὶ δύο πράγματα ἐξ ὧν σύγκειται.

τὰ δύο ποιοῦν ἁπλῶς ἐξ ὧν σύγκειται. καὶ ὁλικῶς πλάτη ἐστὶν
ἐξ ὧν σύγκειται ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα. ὁ δὲ ἕτερος ἐμφυλλισμός. ὁ δὲ ἕτερος ἀνοφθαλμι
σμός. λοιπὸν παχύφλοια δένδρα καὶ σύμπλεκα. σὺν ὀφλοι —
ὃς πολλὰ ὑγρασίαν ἀπὸ τῆς μήτρας φύεσθαι, οἷα δάφνη καὶ ἐλαία. καὶ ἡ
μυρσινία. καὶ ὁ τῆς θαλάσσης. πρὸς ἃ πρέπει φλοιὸν ἔχειν
δίγον. ἀφ' ὧν πρὸς ἐμφυλλισμὸν, πλατύφυλλον ὀξὺ ὀφ
θαλμὸν ἔχον πρὸς ἐνεργεῖν καὶ ξύλου καλὸν βεβαίου. ἵνα ἀφορᾷ τὴν μὲν
ὀφλοιὸς. τὸν δὲ μαχαίριον πρὸς τὸ πῦρ ὡς ἀναμένον. ἡ δὲ πρὸς ὕλην
ἀφαλῆ τὸν πλατύφυλλον. καὶ ἀνθεῖ πρὸ τοῦ τὸν σύμπλεκα
πλατύφυλλος ὁ τοιοῦτος, ὁ μὲν ἐμφυλλισμός. τῶν δὲ λεπτοφύλλων
ξύλον ἔχειν καὶ ξυέφυ, αὐτὸ καὶ τὸ ὕλεον· οὐ σκληρὸν φλοιὸς,
ἀλλ' οὔτος τὴν φύσιν ἀνὴρ ἔχοντων. ὁ παιὸν ὅτι λόγιον καὶ ἀ
κτῆρος καὶ ὁ ἀλιῶτα. αὐτὸ μὲν τὸ ξύλον δὲν σχιστὸν ἐν
βάλλεται τὸν σύμπλεκα. πλατύφυλλος οὗτος ὁ τοιοῦτος ἐμφυλλισμός.
ἐπὶ μὴ φοτέρῳ δὲ ὧν πρόσφυσιν, ἀφ' ἧς τὸ μονὸν τὸ σύμφυτον ποιᾶται.
ἵνα δυνατὸν ἢ τὸ σύμπλεκα. καὶ ἢ τὸ νῦν δεχόμενον ὑποβάσεις
γνωσθῆναι ὀξὺ κατάληψιν. καὶ ἢ τὸν σύμπλεκα. ὀξαίρεσιν ἢ
λεπαίων καὶ πολυκάρπων δένδρων. ἀρεπόμοις ὀξείαν ἀφε
λῆ σὰν ξύλον βορέου μέρους. αἱ πλάκαι καὶ λᾶα καὶ πυκνὸ φόβημα.
τὰ ἱερὰ φυτὰ ὁ ἱερὰ φυτά. πρὸς ἢ βάσταγμένον καλά. ἐχέ
τω δὲ πάχος δακτύλου μικροῦ. ἑξῆς δὲ ἐστὶν. τοῦτο δὲ σὺν αὐξήσει

χοχύμηλον
λαμασκινόν } δέ

τοῦ αὐτοῦ.

ἀρμηνιακόν } δέ
βδέλλιον

φλοιοφυῆ.

ὁπῶρα — a
ἀχρόδρυα — D

De positionibus generibus

ἐμφύλλισμός
ἐμφύλλιασμός
ἀνοφθαλμισμός

ἀποίητος ποιητὰ. πόησις

σύμφυσιν

ὑποκόπτω

99 ΓΥ.

10

Ζέφυρος εὐθεμάζεται, μήτε σφοδρὰ πνέοντος εὐθέως ἀγαλλόμενος
νότου· εὐώνυμόν τοι σήλαιόν ἐστιν· ὃ δ' ὄμβρους ἐμποιεῖ ἐπιφορήμασιν
μφορος· τῶν δὲ ἐμφυλισμὸς ἀσύμφορος, καὶ ὁ ἄδικος· ὅτι
μὴ δὲ ἰσημερίαν φασὶ νοσεῖν πολλοὺς κἀνεῖναι ὑέτιον χρόνον,
μάχεσθαι τῶν χαμαιπετῶν· καὶ μὴ δὲ ἐφύρουσι ἀλλ' εὐθέως
ἀπὸ ζ' τοῦ φεβρουαρίου μηνὸς ἕως τῶν ἐαρινῶν· τινὲς δ'
ἄρξασθαι καὶ εὐφανῶς εὐθέως ἐπιχειμάζειν· μὴ δὲ ἐπὶ τελευ-
λὰν ἀνεμόεσσαν· καὶ πολλοὶ εὐθέως μὴ δὲ ἐπὶ νότια κινεῖσθαι.
ζεφύρου εὐθεμάζεται ἀπὸ ὀλίγου πνέοντος καὶ ζέοντος, φορεῖσθαι δὲ ἀμφὶ
σπερχνὸν ἐστὶ πνεῦμα· καὶ δ' ἀγγεῖον ἐπιτηρεῖ ἀθρόως ἐπιπλῆξαι.
ἵνα μὴ ὀλίγα πνεύματα ἀθρόα φερόμενα.

Περὶ ἐμφυλισμοῦ· καὶ ἐπιχειμάζειν· καὶ ποῖα εὐθέως ἐπιφέρεται
ποιεῖ φύλλων ἔτι δὲ πλείστα ἐστὶ ἐμφυλισμοῦ καὶ ἐπιχειμάζειν:-
Ἰούνιος· εὐθεμαζέζεται δὲ σικυάμινον, καὶ δὲ πλάτανον· τὸ δὲ σ-
κύμινον εὐθεμαζέζεται δὲ πάτεωνον καὶ φάγον καὶ δὲ μηλέαν·
καὶ δὲ τέρμινθον· καὶ δὲ ἀχερδίαν· καὶ δὲ πτελέαν· καὶ δὲ λαμ-
βδακυπάριν· λάπαθον σικύμινον· καὶ δὲ πόαν· εὐθεμαζέζεται
δὲ ἐλάαν καὶ δὲ κυδωνιὰ· καὶ δὲ συκάμινον· καὶ δὲ ἀμυγδαλ-
καὶ δὲ τέρμινθον· δρυὸς δὲ πόαν· εὐθεμαζέζεται δὲ σικύμινον,
ἕρυθρὰν δὲ ἔξοδον· καὶ ἀπίδια· εὐθεμαζέζεται δὲ πάτεωνον
ἀχερδίαν καὶ δὲ κυδωνιὰ· καὶ μίγνεται μῆλα πάλλιστα· τὰ δὲ
μῆλα δὲ ἀνήνας· μελίμηλα· ἔτι καὶ δὲ σικυάμινον· καὶ δὲ
πάλιν· καὶ δὲ πλάτανον· δρυὸς μίγνεται ἕρυθρὰ μῆλα· τὰ
κάρυα δὲ πόμφορμόνον ἀμπελοζέζεται· τὰ δὲ ἐλαία εὐθεμαζέ-
δὲ ἰτέαν· ἡ δὲ φηγὸς ἀμπελοζέζεται δὲ μηλέαν· τὸ δὲ ἀμπελον,
ἐμφυλίζεται δὲ σικυάμινον, καὶ δὲ ἀμύγδαλην· τὰ δὲ σικυά-
μινα ἀμπελοζέζεται δὲ πάτεωνα ἀχερδία· καὶ δὲ κυδωνιὰ· καὶ
δὲ μῆλα· τὰ δὲ φάγου ἀμπελοζέζεται δὲ κάρυον· καὶ σῦκα· καὶ φηγὸς·
τὰ δὲ πάτεα ἀμπελοζέζεται δὲ τέρμινθον· καὶ δὲ πρόσκιον· καὶ
ἀνάπαλιν· τὰ δὲ κυδωνιὰ ἀμπελοζέζεται δὲ ὀξυάκανθον· λεμῶν

Ζεφύρου εὐθεμάζεται.

Zephyri flatus septimo februarij

Ἰουνίου.

εὐθεμαζέζεται?

Melimela

βάσιον. ἢ. ἀμυγδαλῆ
ut supra.

Citromela

ξυλινέον arbor

Peralalmiz

ἡμιοξάφυλλον

μυροαπιδία

Διόσμος.

Ὀνοφταμίζει

ζυθεμαΐζεται δὲ ἰτέαν. τὸ δὲ ροδινόμηλον ζυθεμαΐζεται δὲ δὴ
μασκλῶν καὶ δὲ θαύσιον. τὸ δὲ ἡμιονόμηλον δὲ χεται ἡμιφυλλίσμον,
ὡὰ λεπτὸ φλοιόν. ζμυρνίζεται δὲ σὺν τοῖς ἰσοφύλλοις. καὶ ἀπὸ
μήλων, ὅπερ πολλαχοῦ ποιοῦσι καὶ. καὶ μηλοκυδώνιον ζυθεμαΐζεται
δὲ. δι μαν δὲ ἀπὸ μηλῶν, ποιοῦσι καρπόν, τὸ καλούμενον μηλόμελι.
ἐξ αὐτοῦ τὸ μηλόμελι δὲ ζυθεμαΐζεται, ὃ ξύθεσι οἷον
τὸ μῆλα. ζτὰ κυδώνια καὶ τὸ ὀρνέον. πάντα τοῖς δεύτερον ἐπιδυ-
-ζηκά. ὁ δὲ βούλεται δὲ τὰ ζυθεμαΐζεται. ἢ τὸ ἡμιφύλλιον. τοῖς
ἴσοις, καλοῦσι δὲ τὰ ζυθεμαΐζεται δὲ οἱ αὐτοὶ, ὡς ὁ ὀλύμπος χρῶνται ἰσέωρη
ποῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν. ὁ δὲ φλωρεντῖνος σὺν τοῖς ἐπάνω
φησίν, τὸ δὲ λέπτιον καλοῦσι φυλλίζεται. καὶ οἱ αὐτοὶ ἑταῖροι
τοῦτο φυλλᾶν. καὶ τὰ ἐλαίαν δὲ λέπτιον ἐπὶ τὰ ζυλίνης
φέρον πάχος πολὺ ἡμιοξάφυλλον. τοῖς δὲ μυροαπιδία, καλοῦσι δὲ
φυλλίζεται δὲ μῆλα. ὡς εὐλὴ πέφανε μελάθημα.

πόθεν καὶ ὡς καὶ διὰ τοῦ οἱ ὀφθαλμισμός.

Ὁ ὀφθαλμισμὸς δὲ καιρὸς γίνεται πρὸ δὲ τοῦ ὠθρίνου.
ἀρὼ δὲ καὶ πρὶν ἐπιδιδόναι δὲ νὴν ὁ ὀφθαλμίσας ἢ μὴ πρὸ δὲ δὴ.
Ὅταν δὲ ἀρχὴ τῆς βλαστήσεως ἢ τὰ δύνασθαι, σφόδρα δὲ τεῖχον
καὶ σφόδρα τέον δὲ τὸν ὀφθαλμὸν δὲ νὴν ἀπὸ τοῦ ὄζου
τοῦ δὲ τοῦ πέραν φύλλου. καὶ δὲ τῆς κόμης. καὶ δὲ χλοῦ πρὸς νοῦν
ἐχοῦ τὸ τελευτῶν καὶ ἀσθενῆ τὸν καλόν, τὸν μὲν δὲ ἐν φυλλί
ζεσθαι. ἢ τὸ λαβὸν τὸ δὲ ἀπὸ πόρρω δὲ δὲ ἐν δὲ ἐν καὶ ἐπὶ
τὸν βλαστὸν. τοῦ ἐξαίρης ὀφθαλμὸν δὲ τέον. καὶ τὰ ἀπὸ δὲ πέρι
φέρειν καὶ τὸν ἀλλαντοειδῆ δὲ χον. αὐτὸν δὲ χοῦ τοῦ φλοι
οῦ μικρὸν ἀπὸ δὲ δὲ χον. τὸ δὲ ξύλον δὲ τέον ἀκίνδυνον καὶ ὑγιῆ
τῶν. ζοῦ δὲ καὶ πάχος ἀναγκαῖον. καὶ μὴ δὲ τὸν σὺν ἐμβό
λῳ ὀφθαλμὸν πίπτον, καὶ τὸν σὺν δὲ δὲ ὀφθαλμός.
καὶ δὲ ὑγιὴς τέος, συμφύεται πάντως. ἔξεστι δὲ καὶ δύο
τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ ἕτερον ἀπὸ δὲ δὲ ὀφθαλμὸν δὲ χεσθαι ἐν τῷ πρώτῳ,
τὸν ἡμιφυλλιστὴν ποιοῦντα. ἐὰν δὲ καὶ τῶν φλοιῶν ἀμφοῖν

τῶν ἡλικιῶν, ἰσοπαχῆ ἔναι· γλυκυλίνης ἢ ξυμφυήσεις, ἀνθ' ὧν
ὑπορώντης ἀπορρήξαι ἀπὸ κοπτε· ἵνα λαμβάνῃς τοῦ ἑνὸς χωρίσαι.
μηδὲ ἐπὶ πολὺ ἀφιέναι· ξυφύλλου γλυκυλίνου τῶν ἐνθεμάτων, χρὴ τοὺς
ἄνθρακας ἀφαιρεῖν· ἡνίκα δ' πλαίσιος ἀκμαῖος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ εἴη
τῆς ἐμπεφυκυίας βλάστης ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἑνὸς καὶ ἀπ' ἐκείνου ξυφύλλιος.
μηδὲ ἀφαιρεῖν ὁ ὀφθαλμὸν ἀπὸ τῆς ἐμβλάστης ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου
ὀφθαλμοῦ μέρους τοῦ φλοιοῦ ἀποτέμνε καὶ φάναι ὁ μέρος τοῦ
ἐμφύτου τοῦ ξύλου τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμφυτείου καλλίμου· οὕτω τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ μηδὲ τοῦ μέρους τοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου ξυμφυλλίσαι.
γλυκυλίνας ὅταν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ξυμφύσεως, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοῦ
ἑνὸς· ταῦτ' ἀφιστᾶν· ἀπὸ τῶν καλλίστων ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ μέρος· ἀπὸ-
πολὺν τοῦ κορμοῦ αἴσθ:+ πότε δὲ καὶ φαίρειν τὰ δένδρα:
μεγάλην κορμολογίαν ἀνθέξεις· καὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ δένδρα
καὶ ὑπορρέοντα τῶν ἰλὺν ὁ παρὼν ἔχοντα· καὶ τὰ δὲ νέα δένδρα
ὀξυλάλοις δρεπάνοις, καὶ τὸ φαύλου καὶ πεπονθὸς ἐξαιρεῖν τὰ.
τὰς δ' νεοφύτοις, μὴ πλέον ἐνὸς ἀπὸ κλαδίου· ὀξυαιεῖ ὀνῷ
καὶ τῶν πλαφυδόντων πεύκων· ἵνα λάθον ἡ κατὰ φύσιν τὸν ἐπὶ
τῆς κορυφῆς ἔχοντα ἡ τὰ ἐπὶ πλάγια νέα κλωνία ἀδύνατα· ὅτε φησὶν
ἀπολλάλων· οὕτω δ' σχημαλίζειν τὰ φυτόν, ἐφ' ἃ πολλοὶ οὐ:—
ποῖς δ' ἐν δεῖ δένδρα ἀφεῖ πλήγας:
Ἀφεῖ πλήγα δ' ἐν δεῖ· μύρων πολὺ δρόμων ἀναλίσκ:—
πέτηνα δ' ἐν δεῖ φοβεῖσθαι προσιόντας:
Τὸ δρέπανον ἐν ᾧ κλαδεύτε· σκοπεῖν δ' ὡς χρὴ ε· ἡ μὲν μάχαιρα
ὁμοίως δεῖ ἐν δεῖ:+ πρὶν ἐπὶ κλῆσαι αὐτὸν φυτὰ σαι κλῶν:
Καὶ φυλλὶ ὅσον εὐσθενῆ πορῶ φυτάσαι· ἐὰν δὲ μέχρι τοῦ ἔ
δρος· καὶ δεῖ νῦν ἐᾶν· ἐπὶ λαβομένου ἢ τοῦ ἔαρος τὰς
διηνεκῶς ἀπὸ πάντων προσπεπτερυγίως· Καὶ ἢ αὐτὰ ἔαρι ἐν-
τανθοῦντα· τότε δὲ χρὴ σκάπτειν· ὅταν κλαδεσχινῶσι
ἄνεμοι· Καὶ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν μηδὲ φυτὰ σαι κλῶν πρὶν· χρὴ δὲ
καὶ πολλὰ· ἔτη· καὶ ἀφ' ὧν ἀνθρώπων φυτὰ τοὺς δρόμους· καὶ δεῖ πεῖτ—

λεοντίνη:

Quando & quomodo putandæ arbores

ἐφάπτεσθαι τέμνειν

Ne aues ad arborē accedant

Δημοκρίτου

Τοῦ αὐτοῦ

ἥρωνος heroms. ñ nomen auctoris

ἐπιλαβομένου τοῦ ἔαρος

Oportet anno primo rigare nouellas arbores præstate & superflua resecare manu nó ferro

cl

ἥρωνος Heroms. nota nomen auctoris huius in margine

ἁπαλώτερα. teneriora

Τὸ ἀφαιρετέον· οὐ στόμφω. ἀμβλὰ καὶ χρόϊν· ἐὰν ξυφοειδέστερα
ἀπὸ καὶ φύσεως δύνωνται· ἀ ὄμμα καὶ χαλκὸς πόθεν δύνωνται.

ferrũ non admouendũ nouellis plantis &cur

ἢ σίδηρον προσφέρειν ἐξ, νέοις οὖσι τοῖς φυτοῖς· ἀ δὲ καὶ τῶν
σιδήρου δίξει· δένδρα καὶ χάλκωμα πρὸς διάπαυσ
τῶν φυτῶν· ἀ παίζων ἔχει λόγον πρὸς δένδρα σὺν ἀ ἀννοῦχρι
νων· οὐκ ἀνδρὸς πρὸς ἐξαίρειν θρασέως σιδήρου·

Quando stercorandae arbores fructiferae

ὥστε πρὸς τὰ δένδρα· πότε δὲ καὶ πῶς φορεῖν·
δένδρα δέχεται καὶ ἡδύμηνον, συμφόρων καὶ ἀώρων καὶ μίξεων, τὰ ἡδέχη
πόθεν ἀλλήλων· πρὸς τὸ ἐν δύσεσθαι, πότε δὲ καὶ φορτὸν εἶναι, ἐὰν
χρὼν εἴξασι αὐτῶν· πότε φορεῖν καὶ πόσα πρὸς ἀρχόντας·

ζωσάφιν·

Δένδρεον δὲ ἄκαρπον καὶ φορεῖν·

Rem ridiculam nota

σύζωσον δένδρου· καὶ ἀναπεμβασον δένδρου, καὶ λαβὼν πήγανον
ἢ δάφνην μίξον δένδρῳ· σὺ καὶ φασὶ τοῦτο βάλ
λοντος· πρὸς ὃ τοῦτος δεῖ πῖνον καὶ πρᾶσσε τοῦ μὴ οὕτω τὸν
τὸν δένδρον, οὐ φησὶν ἢ δὲ τοῦ μὴ ὄντος κάρπου, δέξον πά
σαν καὶ φόρεσον δένδρου, καὶ ἀφορίσθου δοκεῖ· καὶ
δέχεσθαι μάλιστα πρὸς βάλλοντα· σὺ φησὶ, ποιῶ δένδρον
δένδρον φορεῖν· Δένδρεον θαλάσσια ἐκ πάσης χαλκὸν ἰωμ.

ἀναπεμβώσαμενος

πρόσω·

Ἐκ πάσης δὲ σὺν δένδρων· ἰσάζοντας ἐκ πόντου ἐχόντων πλύνθια
πόα· τῶν ὕπαιον ὁμοῦ γλυκαίνων ἐκ πόντου σὺν δένδροις βορ
πάσαν δὲ πρὸς ἀλφίτων· ἀμβάλλοντος δὲ καὶ τὴν σύον· ἀ δὲ ἵνα ὑγρὰ
καὶ αὖτε φαλλὸν βούλεται πόθεν δένδρεα· οὕτω πολλὰ
δένδρων ἢ πτηνῶν, πάμορφα ξαίνειν, βρέχεα δὲ καὶ χαῦ
σθαι ἔχει· ἐὰν ὄμβροι ἐλάττωσι, καὶ ὕδατι δένδρα· τὸ δὲ αὐτὸ
ποιῶ καὶ ἀμόργη συμφορήσα ὀξίου ὕδατι καὶ πόρρω χέοντ
σπάσαι δένδρῳ· ἡνίκα φυτάσι τοῦτο πρὸς ἀρχολῆ τῶν εἴρων χεῖ
σιοῖ· καὶ ἀβλαβῆ πλύνθια τὰ ὕλα φυτάσι πλύνθια· τὴν δὲ τῆς πολυ
πρέμνου πάλου πλύνθις βοτάνης δένδρου· τὰ πρέμνα χοίνων
τῶν φυτῶν, ἀβλαβῆ τῶν δένδρεα φύλαξαν καὶ πλάτανον πόρρω
σιομήσαντο· καὶ δένδρου δὲ πῶν δένδρεον ὀνήσιμα χρησιμώτατα.

πολύπρεμνος βοτάνη

ἢ τῶν ἄλλων ὀπωρῶν. ἢ ὧν οἱ γηπῶν ξηρὰ βίζα δίδοται πρὸς
σπόρον. ὡς ὁ δρῦς μοσχοῖς τεταρτιαίοις αὐξῆσαι:

πῶς δεῖ μεγάλα δένδρα καὶ ἐξ ὑφαιμαγωγὰ φυτεύειν:

Ὀφείλει βαθεῖς βόθρους ποιεῖσθαι τοὺς. καὶ πολὺ κόπρια
κάμνειν. καὶ αἴσι ἂν τὸ παχὺ βρῶμα πλανᾶται. καὶ ἀποδεῖ
λαι εἴζαν διαπερᾶσαι, μηδὲ πολλῆς γῆς οἰκεῖαν ἐᾶν κό
πρου, ὀρθὰ βάλλοντα εἴδη πρέμνα. φυλαττόμενοι, ἵνα ὅτου
δὴ κλίνηται μήνη. καὶ πυθμένι θέασιν ἐκβατόρα στεγανὰ
λιθόστρωτα πλίνθοις. ἵνα διὰ τῶν ἀγγείων ἐκ τῆς ἀρδεύσεως
εἴζαν. πολλάκις ἔχειν τοῦ κλίνειν ἀπὸ φερεγμίνων ἀνέμων.
γίνεται δὲ μὴ φυτείᾳ ἀλλ' ἐκ σπορᾶς πρὸ τῆς τῶν φύσεως πλάσεων.
Ἀρίστη δὲ σπορὰ φυλάττουσι δρῦος φυλάττουσι πρὸς διαβολὴν καὶ
λιόστρωτον ἀρχαίου σχήματος:

πῶς δεῖ σπείρειν ἀπὸ λατύπου
σωρὸν πλατύνοντας ἐκ φυλάττοντας ποιοῦσαι:

Σπέρμα δὲ πολλαχοῦ σπείρειν ἀπὸ λατύπου φυλάττοντας μὴ κομίζοντα
μόρφωσιν ἔχειν, ἀρίστη σπορὰ λατύπου μὴ κομίζοντος οὖλος.
ὅταν οὖν ὡς ἡδὺ ἔχῃ πεπανθῆναι ὑπὸ ὑδρῶπος, καταβούτουσι οὖν
σπάτθοις σωρόν. ἔπειτα ξηρῷ σποδιᾷ. καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ λατύπου
θέσιν ποιοῦντες, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὑδρῶπος. καὶ ὀρθὰ βάλλουσι
καθὼς ὑδρῶπος ἕως δὲ βλαστήσῃ. καὶ σπόδιον χλιαίνει, οἱ ἔτι
ἢ ἐξ ἔτους μὴ κομίζοντες τοὺς εἴζας. καὶ χαννύουσιν ὑπὸ γῆν
λευκορυφαλλόνων ποιοῦντος. σπορὰ δὲ ἔχοι ἂν τριῶν ἐτῶν ἡ
λοιπὴ σπορὰ λατύπου φυλάττουσα. καὶ γίνωσιν ὅλη πρὸς λατύ
ὅμοιον δὲ πρὸς ἐλαίαν. πλὴν ἐλαία. σπόδιον γίνωσκε γλυκύ.
λυτέον δὲ γε ἐλαίαν, καὶ οὐχὶ ἐλάαν:

πῶς δεῖ μὴ ἀποβάλλοντα δένδρα τὸν ὑδρῶπον
αὔξεσθαι. λοιπὰ ἐστόμωλα ζῳώδη λοιπὰ φυλάττοντα αὐξησόμενα
ἀπὸ σπαθοφυλάττοντος πολλὰ μηδὲ αὖ εἴζῃ ἀπόλλυσι γῆς
λιπὴν ἀρξάμενα λιπαίνειν. καὶ χλιόμενα δὲ σύσχημα ζητοῦσι
ἐὰν πρὸς βλάβην τῶν φυλάττοντος δένδρου. καὶ τελεσφορῇ, οὐκ —

Arbori opponédas utrinq: teftas pforatas ut radices rri gari queant

πρὸς φιλάδ:

Friuolam esse seminú plantatione

Omne semé simile sibi gignit preter oleam quæ gignit oleastrum

σωζώνοι:

Zizania

:: N. nóstror

κραγνέας βούρους

χάσμα Δίδυμος

Ὁμήρου.

Δαυΐδ

Τῶν κυνῶν

Δημοκ.

ἀπορρίπτου ὕδατος. ὧδε καλοῦμεν φλοῦσμον βοτάνης, πόα ἀπομένη ἐν ὑγρᾷ, οὐ συγχωροῦσι τὴν ἀποβάλλειν τὸν ὑδρ. οὐκ ἀποβάλλει τὸ σῦκον τὸν ὑδρ., ἐὰν ὑδρωπικὸς τοῦτο ἐσθίῃ πολλάς αὐτὰ πόα ἀφανῆ. ὁμοίως ἐὰν μὴ λίθος πεσὼν ἐξέλθῃ τὸν πνεύμονα οὐ σταφίς, οὐκ ἀποβάλλει τὸν ὑδρ., δύναται ἀφορῆσαι. οὐκ ἀπορρίπτουσι τὸν ὑδρωπικὸν ἐὰν τῶν εἴδωλα πεποιημένα ἐκ πηλοῦ ἐπίσωσι, μεχρὶς ἂν ἐπίουσι τὸ ὕδωρ αὐτῶν καὶ μή. ἡ νεὼς ἐγκλωσθαι τὸν ταῦρον ἐξαν δύο τοιαῦτα αὐτῶν καὶ μή, διελόντες τὸν μόδιον, ἐπιβάλλουσι λίθους τοσούτους ὅσους ἐχάλκευσαν ἐπὶ τὴν ζυγὸν ἐπιθεῖναι καὶ ἐν χωνεύσει πάλιν. ὧδε δίδυμοι σύνδεσμοι γεωργικοὶ αὐτοῦ φησὶ ζωὴ ἔχοντι ὑδρωπικῷ, καὶ ὅλως ἐν ὑγρῷ φόβιον. χαλκὸς ὧδε πορεύεται δέκα ἡμέρας ἀδημονῶν. καὶ τὸ ὑδρωπικόν, καὶ λίθος τὸ ἡμίονος ἀνθρώπου φυσᾷ ἀνθρώπου καὶ ἐμβαλὼν ἡμίονος καὶ ἄνθρωπος πολλοῦ δεῖ. ὁμοίως καὶ τὸ ὑδρωπικὸν ἐὰν μὴ σύριγξ καὶ πρὸς ὃν φυσᾷ ἐσθίει τοῦτο. καὶ ἐὰν σὺ τὸ ξύλον τὸ περιφυλλῶν, πολλοὶ ὅτι ἐξ οὗ σώζεται τὸν ὑδάτων. ὁ τὸν ὑδρωπικὸν αὐτοῦ δεῖ σώσαι συναιρεῖ αὐτοῦ. καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ σοῦ ἐν ὑδρορ- ρυήσεται. πολλοὶ βοτάνην περιπεσοῦσιν καὶ τὸ ὑδρ.

πολλοὶ θρασὺ πάσασι δένδρων ἀποβάλλουσι τὸ ὑδρωπικὸν φυλλοροοῦσιν.

ὅταν τῶν δένδρων φυλλοροῇ, ἢ ἀποβάλλει τὸ ὑδρωπικόν, τοιοῦτος. πολλοὶ ὀρυγῆσαι τῶν εἰς ὧν πεῖσαι ἐν χύτρᾳ πυκνήν, καὶ περισσῶν ὑδάτων. ἐὰν ὑδρωπικὸν τὸ ὕδωρ μετρῶν χοᾶς ὀκτώ. τὸ δὲ μηνὸς οὐκ ἔχει πάντων τὸ χοᾶς. οὕτω δὲ τὰ νοσοῦντα ἐὰν σπανιάσῃ καὶ βοῦς λοιποὺς ἀνόσους ἔχειν.

φυσικὰ σπόρια τὰ ὑπὸ πνεῦμα ἢ βρεγμάτων μὴ ἀδικεῖσθαι. φυσικὸν δημοκρίτου διὰ πηγέων.

κρίνον τοῦτο ἔστι πολύρριζον πολυμίσχον ἢ θλαστικόν, οὐκ ἐλαττον τ δὲ ὕδωρ βάλλον, ἔστιν ἡμέρας η. καὶ πλείω ἕως αὐτὸ ἀπὸ τῆς σπορᾶς. ὥστε ἡλιάζεσθαι ἡμέρας δέκα.

καὶ σὺ τοῦ ὕδατος ἀπὸ τὰς ἐξόδους τῆς βλαβῆναι, ἢ τὴν πόλιν ἢ καὶ βλάπτοντας τὴν σύριγγαν. ζ΄ ὡσὰν δὲ ποιὰ καὶ πόσα πρέπει ἀπὸ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦτο μὴ γένεσθαι, καὶ πῶς θεραπεύονται:—

ποιὰ μὴ τὰ δένδρα μήτε ἀμπέλια ὑπὸ σκωλήκων ἢ σκώληκες ἀλλάττεσθαι:

μήλον λευκὸν καὶ ῥύδιον: κυδώνιον ἄγριον, ταὐτὸ ἔχει δὲ ἄφορα καὶ σκώληκα πάντα πρὸ φύλλου. ἐὰν δὲ πανύκοτα ἀπὸ ἄκρου πολλὰ πήγνυται πάντα τῶν δένδρων, διαφθείρουσι σκώληκες. πολλὰ δὲ σώματα ἐὰν ὑπὸ πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ βληθῇ. ἀπὸ βλαβὲν δὲ τοῦτο ἀπὸ σκωλήκων διαφυλάττει. καὶ ὁ ὅρμος σὺν τοῖς γόμοις καὶ σὺν φοίνικι. ὃ οὐδὲ ἐλαία. ἐὰν παραθάλασσα χολῇ, πέφυκε σὺν ἐλαίᾳ, οὔτε σμῆνος ἔχειν δένδρου, οὔτε σκώληκας ποιεῖ. δένδρου σκωληκιάσει, ἐὰν μὴ ἀπὸ σταλῇ ἐλαίᾳ, πέφυκεν ὑπὸ πρὸς οὐρανὸν χρῆσις: sssssssss:

βιβλίου ἑνδεκάτου: +

Περὶ δὲ σίκυος καὶ τῶν ἄλλων βίβλων. σὺν ἐκ τῶν λαχάνων οὐσῶν πρέπει γόμους καὶ λοιπῶν. πρέπει ἔχουσι δὲ οὔτε σφόνδυλα τῶν δένδρων. καὶ βλάπτουσι φύλλα. καὶ φύλλα ἐδέδων. καὶ καρπῶν. καὶ ἰῶν. καὶ ἰῶν λοιπῶν ἀνθέων: +

πόθεν καὶ ποῖα δένδρα δεῖ ἀνθαλῆ. καὶ μηδέποτε ἀποβ[illegible] σὺν τὰ χαμαὶ νέμεσθαι φύλλα:

Δεῖ δὲ ἀνθαλῆ δεῖ μηδέποτε φύλλορροοῦντα σὺν τὰ χαμαὶ νέμεσθαι. ἐκ τῶν ἐστὶν ὅδε. φοῖνιξ. πίτυος. θεόφιλος. δάφνη. ἐλαία. κυπάρισσος. κόκκυξ. πίτυς. πεύκη. πύξος. μυρσίνη. κέδρος. ἰτέα. καὶ ἀκάνθου:

περὶ ἐλαίας: ἰσχεία:

Ἐλαίαν πρὸ ἡ χθαμαὶ φύειν δεῖ τὰς. τῆς γῆς ἀπὸ σῆς ὀρύχθεν ὕδατι πλήρωσιν. καὶ δένδρου ἀπὸ ἀνθήνας ἀναφανῆσαι, ἀνθῆναι δὲ καὶ πρὸ σὺν ἑρμαφρόδιτον δένδρου. ἀμπελῶνος πόλιν πλήσας σὺν βούλεται ὀνόματος. ζάκυνθος ἀμφότερον

Rubrica lemmia

χθαλέα

Incipit de arbustis

Historia de nomine athenarum

τῶν δέων βουληθεὶς διαλῦσαι, φησίν· ὃς δ' ἂν καλλίστου τῆς πόλεως κτίσμα ἐπιδείξῃ, οὗτος ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου προσδοκάσθω πολιοῦχος εἶναι τοῖς ἐκείνου διαδόχοις. ἐκ δὲ τούτου ἐκρίνετο καὶ ἐξ ἑκατέρου αὐτῶν ἄγαλμα πολὺ δαιδαλωτάτου καὶ εὐκόπου κατασκευάσαντες τὴν στέφανον ὁλκὴν καὶ τὸν πάντων ὄφεως τρόπον, νενίκηκεν· καὶ ἐξεπόνησεν αὐτὸ τοῦτο, τὴν πόλιν αὐτὴν ἀπονομάσαι. ἐπεὶ δὲ οὖν ὁ προσδοκῶν ὑπαχθήσεσθαι δεῖσαν ἐκ θαλάσσης, τοῦ μὲ πόνου στέφανον ἀναδοῦναι βοῖ τῶν δένδρων ἐπόθησεν. ὃν ἡδέως δεῖπτε καὶ ἀπὸ πάλαι ἄξιον ἡφαίστου ἄγαλμα φυσικῶς, φύλλα ἐλαίας, ἐπιγενόμενον αὐτῇ. καὶ μὴ ἔχοι τὸ φύλλον τὴν ἡφαίστου ἀναδήσασθαι.

περὶ δάφνης ἱστορία.

Daphnes historia

Δάφνη Λάδωνος ποταμοῦ ὑπῆρχε θυγάτηρ. ἀπροσπόητος. θεασάμενος οὖν αὐτὴν ἀπόλλων, καὶ θεασάμενος ἐδίωκεν. καὶ λαλεῖ δ' ὁ μῦθος οὗτος, φασὶν αὐξασθῆναι μείζω καὶ ὑποτοῦτο σεχθῆναι. τὴν ὕβριν πλοκὰς ἀνιᾶν τὴν φυλοῦ ἀναβύσης, ἀπόλλωνα θεασάμενος ὄξε πλάγη. καὶ ὁ μὲν ὀρέγεσθαι ἀπόλλων δάφνην προσμοράσων ὀνομαστί. λαμβάνει ἐκ τοῦ φύλλου πέρσον ἐστεφανῶσθαι. καὶ μανίας εὐθὺς ἐγένετο σὺν ὅλου τοῦ φύλλου. καὶ δὴ προσῆκον καὶ ἐκεῖνο. τὴν πόρνην σωφρονίαν ὀνομάζουσιν. καὶ χεῖμα ὧδ' ἐκ σωφροσύνης προσέρχεται. καὶ τὰ τῶν οἱ παλαιοὶ τὸ δ' πόλλωνι καθιεροῦσιν. ὅτι πῦρ ὁ πλεῖστον φύλλον. καὶ ὁ ἀπόλλων περὶ δ' ἥλιος γὰρ ὄφιν. ὅθεν καὶ δ' πεχθόνες δαίμονοι. καὶ σὺ θαυμάσῃ δάφνη, σὺ πρὸ δαίμονες. αὐτὰ καὶ ἐκ τοῦ πολίτας καὶ οὐ τεσσαῦτα πεδάσθαι προφυτεύσαι δικοῦσιν ἀρμενίας. λέγουσι δὲ καὶ τοῦτο τὴν δάφνης. ὅτι ἐμήσατο ὄφιν φυλακτικόν. ὅθεν καὶ φύλλα αὐτῆς στεφανοῦσθαι τοῖς ἀρχουσι πρὸς τοῦ σώματος τὴν πρόληψιν ἀνθρώπου δείκνυσι. καὶ ἰσχάσθω. οὐχὶ καὶ φανός

ἡδομένων πρὸς ἀλλήλους τρόπων· οὐ γὰρ διαφωνοῦσιν· οὐδὲ πρὸς ἑαυτοὺς
πολλαχοῦ· ἀλλὰ καὶ διαφωνοῦσι πολλάκις καὶ
νομίζουσι δὲ πόλεις τὴν μὴ οὖσαν διαφωνίαν τὴν εἰς τὰ ὦτα. φασὶ
γὰρ Λατῖνον τοῦ Τηλεγόνου μὲν ἀδελφὸν, κύρνης δὲ παῖδα.
πενθερὸν δὲ αἰνείου, καὶ ζῶντα τὴν ἀπὸ τροίας πόλιν πολλῆς αἰνέου
πορευόμενον, ἀφεῖναι αὐτοῦ διαφωνίαν· ἀπὸ δὲ πόλεως ἑαυτὸν
οἱ πλανῆται λαβόντα σὺν βασιλέως, ὡς δὲ λατῖνον ἀφ'
ἑλληνικῆς ἀπέφησε σὺν πολεμονοίκου ἀθυμίαν:-

περὶ εὐπωλεμίου διαφωνίας καὶ ἀσώτου· καὶ μοχθηρίας.

Κυϊντίλιος στέφανον εὐπωλεμίου ἐπιγράψας διαφωνίαν δὲ ἀλλήλων. Quintilius
καὶ δὲ οὖσαν· καὶ πλησίον. διοφάνης δὲ λέγει βασιλικὰ Διοφάνου.
τῆς διαφωνίας συλλέγεσθαι περὶ πολλῶν δικαίων δικαιοσύνης
ῥαθυμίαν μὲν ἀφανισμοῦ ἀσωτίαν· μὴ θεμιστοκλέους δὲ ὄντος
θείου καὶ πολυφιλάνθρωπον. ὑγιεινὸν δὲ φύλλον τοῦτο, οἱ ἐσο
μένοις πολλοῖς· καὶ ἐπιθυμοῦν δὲ ἀμπηγόνων φεύγουσιν:-

περὶ πυπαρίσσου· ἱστορία.

Διὸ τὰς πυπαρίσσους ὀνόμασε ἔχουσι· ἐκλεπτομυθοῦσι δὲ λαὸν τὸν πρῶτον. Cypressi historia
πυπαρίσσους δὲ, διαδήμων καὶ φύλλων παρίσσους τοιούτους πολλοὺς δὲ
τῶν ὀρέων· ἑτεροπλέουσι δὲ αὐτὰς καὶ θεσσαλίαν καὶ δεσ-
μὸν πορεύουσιν ἀπὸ λαιβέας· ἐς φερεφόνης ἐξελιττόμενος, πί- Cteochis filiae gra
πτουσι· μὴ δὲ ἐλεοῦσι τὸ πάθος, φυτοὺς ἀνθρώπων ὀικοίας τὰς tiae
πόλεως ἀνίησιν· τὸν μὲν αὐτοῖς καὶ μνήμην ἐπαύλαις ἐμποιοῦσιν:

περὶ φυλλώσεως καὶ πυπαρίσσου:

Κυπάρισσον τὸ ἀσώτου μὲν, ἐκλέγεται καὶ, καὶ φιλοπολεμοῦσι δὲ ἐπὶ διδύμης:
βείας· ἀσώτου δὲ περιοῦσι δὲ πόλεις ἐπὶ πολλῶν
νοσοῦσι, ἀσωτίας· καὶ δὲ τοῦ ἀσώτου ἐπὶ πυπαρίσσου,
σύσσημον εἰς ἀσωτίαν· καὶ πολλάκις αὐτὰ ἐπὶ αὐτὰ δὲ
δόμνον αὐξῆσι πυπαρίσσου· τοῦ δὲ τὸν δὲ αὐξῆσι, ὁ δὲ ἀνδρόμηκον
Κυπαρίσσου φύλλον· καὶ δὲ αὐδοφυῆ μοχθηρὸν· ἀφ' ἀλλ
γίνεται αὐτῶν ἐς πολλῶν ἀσωτίαν τῆς πυπαρίσσου, τὰ

∴ f. Cereri & proserpinae

Δημόπεῖ

αὐτὰ μὴ θελήθεσαν τὸ πρῶ. διὰ μόνες τοὺς θρόνους, οἱ σὺν ὀθνείους
θεῖμους τὰ ὑπὸ σιανοὺς δὲ φυλάξασαν. ἵνα μὰ τὸν ὄμφότερα δὲ τὸν
ἦν καὶ πόλεμος ἀμφὶ μάχην. καὶ ἐρῶ πάλιν πανούργοις καὶ ὅμως
πανοῖς τόποις. καὶ πάρισος δὲ ὁ ἄρσης δὲ γονονός ὅδιν.

πρὶ μυρσίνης. ἰφρεία.

μυρσίνη παῖς ἦν αὐτῇ καὶ. ὑπὸρ βάλλουσα μὲν ὧν πάλλα, πάσσαν
ζωὴ κόσμου. τὴν ὃ ἔθελεν παῖσαι τῶν νέων. τὴν δὲ θεὸς ἀθηνᾶ
προσφιλὴς ἦν. πολλὰ ἀφεῖς καὶ τοῖς σὺν ἀλλοῖς ἔσωσα. καὶ τῷ
ἀγωνιζομὲν ὃν καὶ νικῶν τῶν σὺν νέων ἔπι στεφανοῦσα. ζῆλος δὲ
θεοῦ ἦν πάλαι μὲν ἔπι τὴν πόρπαξαν ἀπολοῦσα. ταύτην φονῶν ἀλλ'
οὐ μὲν τὸν πόσον ἀθηνᾶν ἀφόλοντο. ἀμὰ πρὸς μὲν τὴν θεὰ
προσφίλης, καὶ δῶρον καὶ ἐλαία. καὶ μὴ θαυμάζειν ὅσιον,
ἀλλὰ τὰ λαῶν τοὺς μὲν τὴν πόρ προφορούσα.

πρὶ φυλάσεως μυρσίνης. φλοιορυζήνου.

μυρσίνην πολλοὶ φυτάσαν σὺν τοῖς ἄλσεσι πάσι τοῦ χωρίου. καὶ
γὰρ ὄμποι δάσι ἀντὰ τόπω. φυλάσσουσι δὲ αὐτὴν, οἱ μὲν ἀπὸ
τοῦ ἀμφὶ φυάδων. αὐτὸ ἐρίζαι δὲ φυλάλαμβάνοντες. οἱ δὲ
τοὺς ὑγιεῖς τοὺς καὶ σοὺς δὲ πρὸς ἔσω λαμβάνοντες σὺν θεᾶσιν
ὀρθὴν ἀ σέβειν. προσεῖχον οὖν τὸν μὴ τοὺς πόρους. καὶ μὰ
χεῖρων σὺν πεφυτόπων αὐτοὺς λαῶν πρὸς ὠφελοῦσι τὴν μὴν.
οἱ δὲ σκύλοι λάσπαν χωμάσαν τὸ κῦμος. πάσχοι ὃ χθὲς δὲ τὴν
δόξαν σὺν θέσαι. καὶ πλαγίαν προσέχων νόμιν ὁμοίως
τὴν ἐλαία. οἱ δὲ ὃν ἀφ' μὴ προσφόλους λαφθεῖν ἢ πορᾶν
φαντὸν, ὁ δὲ καὶ σὺν οὖν τὸν πλεῖν μὲν τὴν δὲ ζάφρου ὧν
βάλλοντο. οἱ δὲ πάλλιον οἱ ὄντα πόρ φορὰν αὐτὰν, ἀ ἔπι νε-
φοῦσι φυλάσσειν. καὶ ἐρῶ ὃν τὸν ἐχῶ περὶ ἀθάρασαν.
καὶ ἐστὶν οὕτως ὀρθὸν δὲ ὕψος ἐγὰ ὀλίγον. προὔστε τὸ πεῖν
σαι μὴ. καὶ τὰ δὲ μὲν ἡ ἔπι τὴν δένδρος ἔχα. ἀδιάπτον ὃ οὖρα
ἀν ἐσσοπῷ μάλιστα ὃ προβαίνω. σφόδρα δὲ τοῦτο χαίρ.
ἀπέρ μὴν ὃ τὸν πόρ πόν φορὰ ὕδωρ ἀδιάλειπτον θορμοῖς. ἔπι

Fabula

Butomos

κῳδιάζεται δὲ ὁ ὄμοιος καὶ ὁ λαγὼς δὲ καὶ ὁ κύων καὶ ὁ
βύμπαξ· καὶ ὁ ὄχνη καὶ μικρὸν μείζων· καὶ ὁ ἰουλὸς καὶ ὄχνη.
ἀδὺ πρὸς φυτὰ σκώληκας ἐσθίει, ἀνθρήνους τε καὶ ἄμπελον· καὶ ἀ
γκυλίδας δὲ ἐσθίουσι καὶ πόρτεις· + — ποδὶ μυριόπους διαμονῆς·
Τὰ δὲ μύρια ποδία ἀγγεῖα ἀπὸ τῶν ὑγρῶν, καὶ πολλὰ ὄντα, Τοὺς αὐτοὺς.
ἐξ ὧν ἀπὸ πάντων χρόνου τελείου θηλύας· ἀλλοίως μὲν δὴ αὐτὰ ἀδῆ
αὐτῶν ζωγραφεῖσθαι· — ποδὶ πύξου :- Τοὺς αὐτοὺς.
Πύξος φυτά ἐστιν εὔτε ἀποκαίδουσα καὶ πορυνῶν· καὶ ἀκρεμό-
κνη ἀποβλαστεῖν εἰς φυλωρίαν· μικρὰ δὲ ὁ δρῦν νοσωδεῖον· χαί
ρει δὲ νοτίοις τόποις αὐθαλεστάτοις· + — ποδὶ πίτυος· ἰσορία :-
Ἡ πίτυς πόρμηλον ὀλίγον τὸ πρόσωπον· μικρὸν βολὴν φύσεως ἐξ ἑρῶ-
-ντος δὶ πλοῦ· πορεία λαμπρά· ἢ ἐστὶν ὑγρὸς πόρος ὁ πρὸς
αὐτὴν ἐστὶν εὐθὺς καὶ ὁ βορέας· εὐθὺ δὲ ἐστὶ πρὸς τὸν ὀλίγον πόρον· fabella prim
ἢ πᾶς ἐστὶν ἐπὶ τὸν ὦ πρὸς ἀνίσχοντα· καὶ χαλεπὸν ὄντα τὸν βορέαν,
ἐπὶ δύσεις τὴν πόρον ἐπὶ πέντε σταδίους, εὐθὺ πάλιν πορεύεσθαι·
μὴ δὲ ἐλεύθερα ἐστὶ πάντες, φυτὰ δὲ πολλὰ καὶ πολλὰ ἐστὶ παρὰ δὲ αὐτὰ
ζῶα· καὶ μικρὰ βάλανος δὲ τὸ εἶδος, πλὴν πρὸς αὐτὸ ἐστὶ τὸ
μῆκος πρὸς τὸ βάθος· καὶ τὸν πλὴν πολὺ ἀπὸ θαλάσσης ἐστὶ φανερὸν· θρηνεῖ
τὸ δὲ κάλλος ὅτε βορέας τὰ πρόσω πνεύσῃ· + — ποδὶ φυτὰ ὃς πίτυος·
Πολυπλησίως φέρεται ὄντα ταῖς ἀκμυδάλαις οἱ σεβίλοι· σεβίλοι ἢ πίτυς
ὅτι τὸ βέλος πλὴν· ἄγχει ἰαννουαρίῳ· δύναται δὲ ἰουνίῳ, ποδὶ
τὸν ἔτος ἐστὶ ἀφ' οὗ ἐσπάρη πρῶτον· καὶ τὸν μόνον ἐστὶ πίτυν,
ῥητίνην πλὴν ἐστὶ πολλὴν ἐκ τούτου· + — ποδὶ ὀχίνου :
Ὀχῖνος, χαίρει πλὴν πολλὰ φύλλοις χωρίοις· φυλάττεται δὲ ἀπὸ μὲν τῶν
ἰαννουαρίων· δύσις δὲ πόρτου φυσιφόρου· καὶ ἀπὸ πλὴν ὁ ποδὸς
πόρτος πολλοὺς γίνεται, τὸν πρῶτον ἀπόσον πολλὰς πόρτοφορίνας·
ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄγων· — ποδὶ ἰτέας :
Ἰτέα χαίρει μὲν τελματώδεσι καὶ ὑδατώδεσι· ἀσθενὲς δὲ ξύλον καὶ χορών
λύχνα· φυλάττεται δὲ φερούσῃ πλὴν ἐπὶ πορύνης καὶ παν- παλαιόκος
θαλίσεων· οἱ δὲ δημόκριτος φησὶν, ὡς ὁ πόρτος τῆς ἰτέας Δημόκριτος

Homerus expo
situs pulcherri
me Lege theophr. de plátus
h. 3. cap. 2.

λθού πλινος, καὶ τοὺς τεθραμμένους ὑπὸ πλατάνῳ μὴ γινώσκειν, ταῦτα
λέγειν· οὐ πινόμενος ὕλλαν ἐστὶν ὁ λόγος ἀλλὰ τοῦ δένδρου τοιοῦ-
τος· Homer ὀξὺν φυτὸν παγῆναι, καὶ θεὸν τὸν αὐτὸν ἄγειν· καὶ τὰς σκολεσὶ
καρποὺς· πρὸς τὸ ἐπιμήκη σχῆμα·

Τῶν πεύκων φυλάττεσθαι πολλαχοῦ λόγος· φασὶ γὰρ ὑπὸ πεύκης
ἐνίους πολυκάρδιον γίνεσθαι, καὶ καρδιαλγεῖν·

πρὸς δὲ τὸ δένδρον λίβανος· ἡ ἱστορία·

λίβανος, σύριον ὄνομα· καὶ ἀπὸ τόπου καὶ ἀπὸ φυλῆς· καθάπερ καὶ
μάγνης παρὰ τοῖς θεοῖς ἀνακάλυπτον· ζηλοτυπούντων
αὐτὸν, καὶ πάντων αὐτοὶ σώζεσθαι· μὴ ἵνα καὶ ἀθέων· ὑπὲρ
ἀνθρώπων· τὸν περὶ τοῦ πότου ὀλιγάκις· καὶ τῶν φύσιν καὶ τὸν ἄλλον·
τὸν περὶ τῶν θεῶν οὐκ ἀφιέντων πόθον· ὅθεν καὶ λάλον δὴ
καὶ ἀφεῖναι θεὸν μήτηρ, λίβανον πεῖσαι, ἢ μὴ ἐσθίειν ἀνάγκη·

πρὸς φύλαττεσθαι τὸν δένδρον λίβανον·

Τὸ δένδρον λίβανον φασὶ φύεσθαι, ὀξὺν καὶ ἐρείδον καὶ ἄρ-
ραδον· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ λέγουσι γίνεσθαι· καὶ οἱ μὲν ἔχοντας· ὡς ἀνὴρ
Κοιλοβαρδαυλικὸς ὁ δένδρον ἔχει· οὐ δὲ ὅλον μὲν τὸ φυτὸν· καὶ
λάπο θυμοῦσιν ἐπαινοῦσι· καὶ ἀφυτεύεσθαι μὴ ἀρτίως·

Δημόκης·

πρὸς ἐδοὺ
ἱστορία·

Ὁ δὲ κάλλος τοῦ δένδρου θαυμάζων· τὴν τῆς ἀφεδρίτης λογίζεσ-
θαι τὴν φύσιν· ἡ ἐσθῆτι ἢ θεοῖς τοῦ ἀδώνιδος· αὐτὴ ἐαυτῆς
ὀάρις αὐτῆς· ζηλοτυπῶν οἷον ὀάρις, δυνάμει τοῦ δένδρου τὸν λύ-
σιν ὁρῶντος· τοῦ ἀδώνιδος ἡμιθνὲς πλῆθος ἔτους, καὶ θανούσης
ὅτι καθαὶ ἢ θεός, ἀλλ' οὐκ ἀν[illegible]γο· καὶ καλλιεπούσης ἐμ-
βάλλουσα τὰς ἐδὼ ἀσθενῶς ἀλλοῦσα, ταῖς ἀκάνθαις τοῦ δέ-
νδρου, τὸν χαρακτῆρα τοῦ πρὸς πόθος· καὶ λαβὼν δὲ ἐδὼν πότερ
ὄν, τοῦ ἱκανοῦ τὴν ἀφεδρίτης ἀπορρυσίτος, δεῖ ὀλίγων ὀρᾶ-
σθαι χρόαν μεταβάλλειν· καὶ ὁρᾶν τοὺς καὶ ἀσθενεῖς αὐτὰ σὺν τῷ
προσεμφύεσθαι· ἀπορρεῖ δὲ φασὶν, ἐνδοῦσα τῶν θεῶν ἀσχολουμέ-
νων καὶ θύουσι πολλοὺς πλησμονὴν ἀναστρεπτῆσαι χορδᾶς
τὸν ἔρωτα· καὶ οὐ ἀνθοῦσαι τὸ πόθος τοῦ καρπὸν τὴν βάσιν·

καὶ πρὸς τὰ ἕλκη μὲν αὐτῶν· τὸ δὲ νεῖλον ἀφίστησιν ὧν ἂν ᾖ ἐν τοῖς
βλεφάροις ἐπιφορήματος· πρὸς ἕδρωσιν· καὶ πρὸς
ὀφθαλμίας ἀναστομώσεις· καὶ διαπνοὰς ἔχει·

Διδύμ.: κατὰ μῆνα. τ. singulis mẽsib)

Ἐὰν σύριγγα πληρωφυλάσσῃς τοῖς εἴδεσι, ἀνωστέον ἐστίν. ἡ δὲ
σήψις αἷμα διαπνοὰς ἔχον ἕδρα, καὶ κάμινα φύλαξ ταύτης τῆς νόσου
πρὸς ἔξοδος διαπνοῆς. τοὺς δὲ ἕδρωτας ποιεῖ λως.
οἰνωμὸν αὐτὸ εἶναι ὀλίγον ἡδυσμὸν φυλάττουσιν. οἱ δὲ ἔξελον
μηδὲ τῶν εἰς ζωὴν καταλελεῖφθαι δὲ πάλαι σαφῶς ἐστιν. τοῦτ
ἔστι δαυδάκη ὑλαίαν αὐτὸν εἶναι. καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς ἐκπεφυκὸς
καὶ πόαν ταύτην μάλα φυλάττουσιν. ἀπέχουσι δὲ ἀλλήλων αἱ
πήχεις. ζήνων δὲ πρὸς ἀναβολὰς τεφρὸν ἄνθος πλέξαντα φυλάττουσιν.
ἀθύμιαν ἔχει· καὶ τὰ σὺν τοῖς αὐτοῖς εἴδεσι, ὁμοίως καὶ βοηθεῖν,
ἀνωστέον ἐστίν. τὰ δὲ εἴδη πρὸ μιᾶς γίνεται φυλακόμενα
σὺν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ πόδαμοῖς. καὶ μὴ ἐπὶ πλέον ἀξιοῦμεν
εἰδέναι τῶν πολλῶν φαυλακισμῶν. ἐὰν βούλῃ δὲ ἡδύσμα πεφυτευμένα,
πρόμου σὺν ἐμοὶ κύπρου· ἀπὸ παλαιστῶν δύο τοῦ φύλλου
δυσμῶν ὀρύξεως· ἔπειτα εὔδωρ θερμοῦ λίτρας ἡμίσεως δακτύλου
μέσου· ἢ σὺν τοῖς εἴδεσι ὕδωρ σὺν σμύρνῃ. καθάρσεις πρὸς τὰ
μελίνη. καὶ διαλύσεις σὺν ἄλλοις τοῖς βλεφάροις ἐπιτοκαλύπτοις
ἐγχρισμένη· τῶν ὀφθαλμιώντων ἀλγήματα· ἢ τὰ τῆς κόρης ἢ τὰ σὺν
νεφοειδῆ καὶ ἀμαύρα· ἐὰν ἐκβάλλῃ πάντα ἐς ἀμαύρωσιν σὺν
τῷ πολάζειν δύσοσον· σὺν οἷς χλοάζουσιν εἰ θέλῳ καὶ τῶν
εἰς ζωὴν ἀπὸ ἀποδόσεως· ἐς πόδαμον δὲ πίνουσιν ὕδωρ βάλλουσι·
καὶ ἐὰν μὴ μὴ πόα σὺν θείου πόσει καὶ διαπνοῦσιν·
οἱ δὲ χλωρὸν ἐν τῷ καὶ ἐν τῷ σὺν τὸ ἔδαφος φορέσαντες, σὺν βοτάλοις εἴδη. Σκινὸς εἰς τοὺς τεφροὺς, σὺν μολύβδῳ ἔνθρυπτον δὲ σκινέως.
τοὺς δυσόδους, διάτορον ἢ ὑπόρρυσιν, ἐὰν νοσοῦσα ᾖ ὑπὸ
φόρων ἢ ὑδρωπικοῦ· φλωρὸν δὲ ἔνιοι φασὶν, σὺν ὀθονίῳ ἐὰν
δέσθαι οἱ μάλου ἐμπλάσσεσθαι· καὶ ἐν ὀφθαλμίζεσθαι· καὶ
ἐὰν ἀφ' ὧν μάλων γίνεσθαι δὲ εἴδη. ζωροάσεις δὲ λεγόμ.

φλωρὸν

ζωροάσεις

Medicamé oculorꝝ

Ex rosis rubicundis albas facere

Diuinae naturae participé esse rosam

ἱστορία:

fabellam de lilijs

ἀναζλίδ.

Lilia ex albis purpurea facere

Qua ratione lilia pennare facias

+ 1. cepas ypsas liború

∴ 1. cum fuerint
tenuia nó admo
dum crassa ut charta ab
hinc tertia ἡ τὸ λεπτὸν τοῦ πέρους

11

ωτόζα· ἀμὲ τὰ ζώμωμενα πόζα· σὺν ἡ θέα σὺν δὲ ἀγγαυβάμβανε·
ἀνούνισα· τοῦτ᾽ ἔστιν ἀπιάστωζα· ἕζα πωμωζωτὰ τὰ ἀγγαζάπολ᾽
ἀνούνισα τοῦτ᾽ ἔστιν
ἀπιάστωζα
θλητον· πὰγ᾽ ἴωλη σύμελα· πτεραμὼν τοῦ ζὶ αὐτὸν ὅλον νεθρά·
ἅποτε ἢ σὺν ὠλυβὼ χρόνω βουλη θωδὶ τὶ νὲ ἐξ αὐτῶν ἰαμβὴν πρὸς
τὼν χεῖραν σὺν ἡλίωη θέα σὶν· ὅπως ἂν φυτὰ διανοιχθῆ ἵνα μὴ ἀθῆ
καὶ ἄλλως καὶ ἐκ ἀν τοφορεῖ τὰ κείνα· τοὺς βολβοὺς φυτεύων·
ζωμὸν δὶς βάνος δακτύλων σὺ δεκα· τοὺς ἰοὺς τοὺς· τοὺς ἢ δὶ πολὺ
τὰ· πὰγ᾽ ἔξης κείνα ζπι πολύ· ἔξεστι ἢ τοῦτο πὰγ ζπι τῶν ἀμύωνων ποιεῖν ἀνὰ-
δέων· τὸ λωρὶ τὶ νος ἐρυθρὸν τοὺς κείνον γίγνεσθαι χέζα· ἐὰν δὲ
σὺν τὸς λεπτοῖν χιόνι μιν ἀβάει· φυλατέον μὴ τοὺς βολβοὺς
διαπεσόντων· ἀδὶ νὰ μὶ ἀλλα χεσ μαζὶ· πολλαχοῦ δὲ αὐτὰ ὄντα οἱ
ξεπινε μάωχεσ μαζὶ τοιαῦτα κείνα γλυκάζοντα· πολλ᾽ ἱέρεως·+
Florentinus
τῆς ἰλλυρικῆς ἱέρεως ἡ βεμβὰ πὰγ λεπτοτάτη φυτάζεται σὺν πολὺς λεοντίου·
φάλαγγι φυλῶν· ἰαννουαρίω· ἀχειὰ πεζαλίου μηνός· πολλ᾽ ἰόν·
ἰοντὸ αὐτὸς· ἐξῆς ὀνομάζεται χρόνου· ἡ καμηνὸ ὀζὰ τῆς ἰοῦς· ἰοῦς·
ἐρῶν ἢ ζπὶ πολὺ ἀζεν· πὰγ ου χλωρὸν ζπὶ σὰ βολὴν ἡ ραν· πὰγ δὲ ἐ
λαττόνως βολὴν ζποιεῖ τὰ τῆς φύσεως· ἀχὼς πολ᾽ ὀζὰ· πὰγ δὲ τε
γονοὶ ὑπὸ πλείονων ζητῶν· δίς βοῶν μὴ ταβάλλα πιὰ ὧν· τὶ μὰ
σὰ ἢ γὰ τῶν ἐρῶν μὴ ἰῶν δοῦς· σὰ τοὺς δὴ ἢ ἐ τῶν βοῶν νέ μα
σθαι· καὶ χρόνος ὁ ἰῶν τῶν· ἐξῆς ὀνομάζεται· πὰγ δὴ λοιπὴ
πόρης τῶν τύχαν τοις χεσ μαζὶν· ἐρύθαι νε ται μὲν γὰρ οἱ ἀπὸ πορ-
φύρεος· πορφύρεοι ἢ οἱ ἀβοῦς· πὰγ λαμπάνεται· ζωλοῦν τὴν
δὲ ἀσφαλῆ πόρης μὴ ταβολὴν· ὅταν δὲ λάπη μαφαίνεται· ἐξ᾽
γονοι ὑμνῶν· πολλ᾽ φυτάσεως ἴων·
Violary colores
ἀλλὰ πορφύρεα πὰγ δὲ ἄλλα πόντα· ταῦτ᾽ ἐχεσί ζοντα· πὰγ δὲ γρ ταραντῖνα·
ὀζοντα· πὰγ δὲ ἀσῶν μορφὰς φυτάζεται· πὰγ πὰγ δὲ μελανθόδας ζουσίζοντα
μαίαν· ὅτι ἢ δὲ τοῦ ἰοῦ φύλλον παραπλήσιον πὰγ ὠφελοῦν τῶν ἢ
φλεγμονὰς· τὸ δὲ ἔλαιον ζ᾽ ἀπὸ τῶν ἰῶν· τοῖς πυρετοῖς δὶν ζπιχεῖ
σὶν μὴ νοὺς καταψύχει· ὡσαύτως πὰγ λευκοΐου ἀφαίρεσιν ζὶ πεφυϊᾶς·
λευκόϊον
Κὰν ἡ φυτάζεται ἰαννουαρίω· ἀχειὰ πὸ ζ᾽ ἀδὶν φεβρουαρίω·+

περὶ ναρκίσσου ἱστορία

Narcissi historia

περὶ κλόου πάθους. λόγος ὑπῆρξε πραγματικὸς νεφελίδος μὲν
ἐρῶν οἰκοθεν. ἐφ' ἑαυτὸ κλινος οἰκοθεν. ὃ ἐκαλινῶ διέφερε σώματος.
σύνεσις δ' ἐφ' ἑαυτὸ καὶ τὸ πόθου ἐπιπόδιστο. κατελαμβάνετο πηγὴν
καὶ πόλινος. ἐκ ἀλλης δὲ λιμνης οἱ νύμφαι μορφῆς νεβρικῆς. ἢ ἐφεστὼς
ὁ αὐτὸς πηγὴ ἐφ' ἑαυτὸ κλινος ἐγένετο. ἐρῶν δὲ αὐτὸ ἐαυτοῦ διέφ-
θειρε. ἐπὶ πηγὴν οὖν ἐλθὼν, ἐστοργεῖτην οἰκείαν καὶ ἐρω-
μένος. ἢ πηδήσῃ δ' πηγὴ ἐαυτοῦ λαβὼν κλινος ἐπὶ τοῖς ὕδασι τῆς
πηγῆς ἐαυτοῦ ἐναφῆκε. πηγὴ περιμείνας τὸν πάθους αὐτῶν, βλέ-
πων οὐκ ἄφαν. τοσοῦτον τὴν ἀγάπην ὅσον τὸ δίψος τὸν ὑπο-
μένων μὴ τῆς βλάπτης μηδ' ἀναβλητός:—

περὶ φυλάττων νεφελίου:

αὐτὸ ἐρείζος ὁ νεφελίας φυλάττων ποεῖ βλάπτην ἀρχόμενος
μαρτύρων καὶ. πηγὴ μὴ φυλάττων. ψυχρότατον δέεσθαι τὸ αὐτοῦ:+

φλεγμονῆς:

περὶ πεύκου φύσεως.

Κεύκος αὐτὸ ἐρείζος φυλάττων. ὅταν τὸ αὐτὸ ἀποβάλῃ. τὸ δὲ αὐτὸ
πρότερον αὐτοῦ ἢ τὸ φύλλον. αὐτὸ λογᾷ. ὅταν αἰχμὴ ὁλκὴ
καὶ δὲ αὐτοῦ, ἢ μοῦ αὐτοῦ ἀπὸ χόνων καὶ θαμνώδους. ἢ μὴ ἀπο-
τεῖς ἢ ὀῆ. εἰ τὸ καὶ βαίρεται αὐτὸ λὸ ἄνθον. καὶ τὸ λανθάνα
φανερόν. καὶ ἀνθέσεται ἐ ἀγγεῖα. ἐς δὲ νὰ μὴν ποιεῖ λιμνὸς,
ἀποφάνεις ἀποφάνεις δέφοῦ. ἐ ἢ τὸ μεθοῦ αὐτοῦ ἀνοικτὰ χρὴ φύγειν:

περὶ σαλικίχου. κόσου. καὶ βαγδάμου:

Τὸ σαλίκιχον, σὺ ἀσφάλτος αὐτὸ ἐρείζεται. καὶ μὴ τὰ φυτάττων,
ἀπροϊκτίω καὶ πολίῳ. ἢ δὲ ἀνθικὸ δὲ λιὸν ἔχον καὶ θερμο-
τάτων. τοιοῦτος κόσος καὶ βάγδαμος αὐτὸ ἐρείζεται νοεμβρί-
λιον φυτάζοντας. ἀνωφελοῦντα ποεῖ σὺ φρῆσιν:+

περὶ μισοδούλου. τοῦ καὶ ὠτίου:—

σωτίωνος:

Τὸ ὠτίον τὸ ἐπὶ τὰ στόμενον μισόδουλον. ἐς οὐ δὲν ἔθνων
χρήσιμον. καὶ ἢ πολιτικὸν ὄντος. καὶ λιθοτομικὸν, καὶ ἢ πόλεως
πρίζεται ἐαυτοῦ τας. Τεκμήριον δὲ τῆς τοῦ πολιτικοῦ τὸν
αὐλητῶν τὰ ἐσθίοντας. μόνου ὠτίου καὶ πεχεται. καὶ ὁ

Ocimu
Misodulu
Ide

στ τοῦτο

δι' οὗ λο, καὶ οὐ πάλιν τε θαι, σιορπίσας γλυκὰ· πάλιν τοῦ δὲ ζῶντος ζῶν ἐν
σὺν πολεμίαν ἔχειν. Ὅσιμον ἔχον πρὸς αὐτὸν φυσικὸν αὐτὸ πάθος. Ocimi cum mulieribj
ὡς ἐάν τις ὑπὸ λο- καὶ δι' ὅλου ὀλόειζον ὤκιμον ὑπὸ τὴν ἀληθοῦσαν antipathia
γυναικὸς, ἀπεστραμμένη ἐν τῷ ὅλου αὐτὸ καὶ ἀναβλαστάνει, καὶ
ἀφανίζεται ὁ ὤκιμος. πρὸς ἰὸν τοῦ ἰοειδοῦς.
Κισσὸς ὁ ἀνθος, νάσος ἐν τύχῃ πεσὼν ὁ θεὸν χρατὴς ὁ λυσὶ ἀνόμῳ.
χρᾶται δὲ αὐτῷ, πρὸς ἰλιγγιῶντα καταφορᾶς. καὶ μὴ ζῶντα δὲ Hederae fabella
ἀνθος αὐτοῦ, αὐτοῖς ἀνθεῖν ὅλον ἀνθεῖν βλάπτει καὶ αὐζομένα
ἐν ζῶντι ἐν οὐ βλαστήματα. πρὸ ἰὼν ἐν ὧδε σὺν ἐν, ἐλιπῆσον πεῖ πλ
ησθὲν τὸ φυλλον. οὕτως πρὸς πάντα ὁ λος, ὡς ὅτε νέος ἐχρᾶτο.
πρὸς φυλάσεως κισσοῦ.
Ὁ κισσὸς ὕδατι χρῆται φυλάσσοντι πρὸ πάλαι δωδώνης ἐν βείων.
καὶ ἀπὸ πάλαι δωδώνης μαρτίων. ἐν ὑπὸ ῥυμβου, ὁ κισσὸς ἄτρεπτ
ἔξει, ἐὰν ἐν ἀναγκαία καὶ σαυτὸς καὶ πάντα καὶ ἀποδοθῇ.
ἢ σφηκιὰ ἐάν τις τοῦ πορύβου. λαμβάνει ὁ σὺν μὴ ἀνος κίνδυνος,
μὴ λαμπὶς βεσχάσῃ. καὶ ὅτις εἴζωσε τοῦ κισσοῦ ἐ πχεομένης
ἐν ὑπορροῦ ἀνθαίνης. Δάμνησθαι δὲ φησὶν ἐάν τις κισσοῦ μὴ ἐν
πορύνας ἐν ἐάν τις ὁ λόνιον καὶ ἀποβάλῃ. καὶ ἀπόσας λίνω καὶ λινικῷ λίνῳ
νῷ, πλάνῃ ἐ φ' ὑπορροῦ ἐν. ἀπὸ μὴ ἀξύντου πάσας τοῦ πεῖ ἀπὸ μῦ.

∴ βιβλίον, δεύτερον. +

Παρὰ ταύτην οὖν τὴν δε τὴν βίβλον. ὡς ὀφείλομεν ἀπὸ τῶν φύσεως
γλαφαιολόγων. πρὸς ἐχούσην δὲ λόγον διαφόρων ἀποφάσεων. ὅθεν τε
χρὴ εὐκινήτους καὶ φυλάττεσθαι καὶ ἀφίστασθαι. καὶ μὴ ποιῶν
δαιμονιστῶν. καὶ λαχόντων ζώων γίνεται ἀφελίμων.
Γνῶσις τοῦ πολεμίων αὐτὸ ἀφίστασθαι καὶ φυλάττεσθαι τὸ πλῆθ
ἀνθρώπου τοῦ πόλεως.
πλὴν ἰάννου θείου, ἀφίστασθαι θαλάσσου πράσινον, καὶ ἐχεσολαχάνου καὶ ἁλός.
πλὴν φεβρουαρίου, ἀφίστασθαι πο δίλατον καὶ τὰ πόσα. καὶ πορφυρίδος.
σαύλου. δαμνᾶν. ταπλόειζου. θρύμβα. πορούλλα. διάφορ.
τουλέστ. διαφόρου φερμάζων. ἐγγλανοῦ. καὶ πεφάνθαι καὶ.

καὶ κεφαλὸν ἀσφάδιλον. καὶ κολίανδρον. καὶ δύπτην. καὶ πόγωνα.
μυξοφυλάκαν ὑμορούλλιν. πτερίδιν. θειδάκιν. φευγάδα.
πολύπλωνον. καὶ κωβιόδιανόν:
μυῖ μβ΄ἡμ. ἀσφάδιλον σάπλομόλοχον. καὶ χρυσολάχανον. καὶ
θυμαρόδιν ὑμορούλλιν. ἐγκρασίκολλον. μυξοφυλάκαν ὑμορούλλιν.
πτερίδιν. φρυγάνιον. πολύπλωνον:
μυῖ ἀπερχ΄ιν. ἀσφάδιλον σάπλομόλοχον. καὶ χρυσολάχανον.
Καὶ θυμαρόδιν. ζωὸν ὑμορούλλιν. μυξοφυλάκαν ὑπὸ τὸ ὑμ-
βρίκαὶ ὑλάπερχ΄ιν μυῖ. λαπαροφάγον. ὁμοίως καὶ κεφαλ-
βὸν ἀσφάδιλον. καὶ θαλασσοφάγον. καὶ ὑμορούλλιν ζωὸν
ἐγκρασίκολλον καὶ μόνον:. μυῖ μαΐῳ. ἀσφάδιλον σάπλομό
λοχον. καὶ χρυσολάχανον. ὁμοίως καὶ ἰδίως. καὶ ἐγκρασί-
κολλον μυξοφυλάκαν δὲ. σάπλομόλοχον καὶ μβρίκιν:-
μυῖ ἰουνίῳ. ἀσφάδιλον σάπλομόλοχον. ὁμοίως δὲ καὶ θυμαρόδιν.
καὶ λεπὸν ὑπερῶν. μυξοφυλάκιον πτερὶ πλωνὸν πτερὶ πλωνὸν δὲ
σύνδεσμον τόπον. ὁμοίως καὶ βόπλον. καὶ θυμολόχιν καὶ μβρίκιν:+
μυῖ ἰουλίῳ. ἀσφάδιλον σύπυρον. καὶ σάπλομόλοχον. καὶ κα-
θυμαρόδιν περὶ αὐ. καὶ λεξεσύμης. καὶ πτερὶ χρῆμα πτερὶ
ζηνικὸν. ἵνα μὴ ποιήσωσι πλίνθους νὰ ξύσιν. μὴ γὰρ ἡ κεφαλὴ
καὶ μορούλλιν ἀναμασᾶν. μυξοφυλάκαν καὶ σύπυρον. καὶ
σάπλομόλοχον. δὲ ὁ σάπλον ἰδίως καὶ θυμολόχιν ἰδίως μυξοφυτ//+
μυῖ αὐγ΄στῳ. ἀσφάδιλον σύπυρον καὶ σάπλομόλοχον. καὶ θυμαρό-
κεφαλὸν. καὶ χοιρόκεφαλον πτερίδιον. καὶ κωβιόδιανόν. καὶ κρα-
μβρίν λάπιον. μυξοφυλάκαν πτερίδιον. σύπυρον. σάπλομό
λοχον. καὶ ἐγκρασίκολλον καὶ βατταλάτος. καὶ θαλάσσιον.
καὶ θορδύλιον ἀσφάδιλον:+ μυῖ σεπτεμβρίῳ. ἀσφάδιλον
σάπλομόλοχον. καὶ σύπυρον ὄγκιμον. καὶ χοιρόκεφαλον ἰδίως
μεῖον. μυξοφυλάκαν ὑμορούλλιν θαλασσοφάγον. καὶ θυμορό
κεφαλὸν χρὴ καλίζουσι γλυκοπόδιον. καὶ σύπυρον θερμὸν
καλίζιον. καὶ σάπλομόλοχον. ὁμοίως καὶ θυμολόχιν. μυ
ὀκτάφωνος:+

μὴ οὖτος βείω δὲ τὸ νέον ἔτος, σοὶ ἔρεσθαι μοῦσαν πικείην.
πολυδίψιον. πολύπλοκον. θεοδμήτην. μηδὲ φυλάσσω τὸ τοῦ
λιν. σαῦλον καὶ σύντυβον. καὶ πόρδαμον. καὶ ὄζεσον. καὶ ἐρ-
μῖνα τὸ λαπτὸ πεφύμβιν. μὴ νοεμβείω, σοὶ ἔρεσθαι
τὴν μὴ φυλάσσω τὸ γόμφολιν ἀτείαν. καὶ σύντυβον ὀχῆμ.
καὶ σαῦλον ἱδίως. καὶ πολύχνιδίως. καὶ σοὶ ἔρεσθαι πολίωδον.
μὴ δὲ νοεμβείω, σοὶ ἔρεσθαι μοῦσαν πικείην. πο-
λύπλοκον. θεοδμήτην. πολυδίψιον. σοὶ δὲ μὴ ποιήσω.
τὸ δὲ μὴ ποιήσω χρῆμα, ἀναγκαῖόν ἐστι σὺν βίῳ. μὴ πονεῖ- φλασφημίαν.
σθαι, καὶ σαίνεσθαι καὶ ποσὶ ἐμῶν. καὶ ποσὶ τοῖς σοῖσιν νόσ-
φιν ἀπολήγης. μὴ πρέσβυν οἴκων. σὺν ἐπὶ πλοῖον. σοὶ τεκ-
μήριον ἀπολιπέσθαι πρέσβυν τόκῳ. καὶ δὲ ἀπολῆς ἄπνοιαν ἡδίστου.
μὴ καὶ δὲ ἄθλιον σὺν ἀγωνίων καὶ πόνων. ἵνα μὴ δὲ ἀπόλῃς ἄχνης Θαλωνίων
φθορὰν καὶ φυλάσσω. τὸ δὲ λύφι λοιπὸν δὲ λύθρου πεῖ πικίλλαχε
νων φυλάσσω πεόνοιαν ποιοῦσα σοὶ μὴ πόλεων. ἧς ἔπι σάσας.
ὕδατος. πόπερ. τὸ μὴ γὰρ καὶ σοὶ μόλις, ὅλοιδὶ ἐξαῦτ
ἐσύμβολα ποιήσω. καὶ δὲ ἔπι σάσα μὴ, καὶ γόνιμα, τὸ δὲ σὺν φυλά
ξω. τὸ γὰρ ὕδωρ δῆτα ὧν ζεφῆς, μόνον δὲ λάχανα ποιήσω. καὶ γὰρ
πόπερ χαυνοτέρων ἐρμάζεται τὴν γῆν
ἀποδέχεσθαι τὸ ὕδωρ. ἵνα καὶ τοῖς εἴζοις διαμοδίσῃ. καὶ δὲ
φυδίεσι πεμφιόξω. πρὸ μὴς ὀρθοζύοις λαχάνοις: Διόδωρος.
γῆν παύεσθαι αὐξίσῃ. καὶ μὴ τε δρίγιλλα δὲς, μήτε λίνον ξηρά.
μήτε σὺν θρόα δὲ μηδὲ λαπάθια μήτε ῥίγανα δὲ
δως, χαμαῖνος καὶ πιγνώμην. σὺν δὲ γὰρ ξηρὰ δὲ
ζωμα φυλάσσω τὸ ἀπόλεσιν. καὶ σὺν σὺν καὶ λεπτὰ ποιῶ. καὶ
ζωμηρὰ δὲ μὴ δρίγιλλα δὲς τὴν γῆν. ἀ δὲ ἴσον αὐτὴν πόπερ
μὴ γῆ. ἀ δὲ δὲ χαῦ πολὺ δὲ ἴσον ἀ δὲ, σὺν ἐπὶ λοῦς ἀ χενός.
μὴ τε ζωμηρὰ, οὔτε δὲ ἀ δὲ φύν, οὔτε τὴν ὕδωρ δὲ νάτας. δὲ σὺν
ὀλίγοι τὸ πὶ ζωμηρὰ καὶ φαιμὰ δὲς ἀ λάχανοι. ὃ πολὺ δὲ μόλ
ὃ γὰρ ἰλύος ἔχουσιν ἀφῆς ἀ εἴζους ξέφουσι. διὸ καὶ δὲ μόλ

ὰν πολλαχλαβὸν ἐς τὴν ἐπὶ τὴν δύναν λαχάνοις γλυ. ταύτην ὠλόσαν
ὕδατι καὶ πλύναν. ἔχὼν μὴ ἄρης τὸ ἱμάτιον ἀλλὰ πλέον ἔχοσαν,
γόνιμον καὶ δίανθὲν λαχάνοις σὺν μιλάσῃ. ἐὰν δὲ ὑδατώδην
πολὺ ἔχῃ. λαχάνοις οὐ πόανδὲ. καὶ πάντων δὲ ὧν οἷόν τε πορεύ-
τὴν χρεῖαν λαχάνων σφόδρα πολλοῦ δεῖ χρῆσθαι. ὧν ἐπὶ τὴν δύναν λαχα-
νοις σὺν μιλάζε:: ποῖα πρὸς ἐπὶ τὴν δύνα λαχάνοις ::+
βλητέον πρὸς ποῖα τοῖς λαχάνοις τὰ φῶτα. λεπτολογητέον δὲ
καὶ φύσεσθαι μὲν, ἀπὸ πίνειν λευκὰ φύλλα καὶ δὲ ὠσὶ λάπαθα. ἢ
βέλτιστα ταῦτα σημεῖα. διαιρετέα πρὸς, ἢ ὧν πρὸς ἱστορῶν, καὶ ὰν
τὴν δύναμιν σημεῖον ἀπὸ πίνειν. καὶ ὠχλίζον ὀξαλὶς καὶ τὰ
βλητὴ δὲ αὐτὸ ἀεὶ, ὅπερ ὀλίγης δὲ πλῆθος. ζητεῖν δὲ τὴν δύναμιν
πρὸς ποῖα πρὸς εἶναι οἷς σὺν πείθεσθαι ἱστορῶν. οἷς λυπύρα ποιοῦσιν
βλαχάνα. καὶ λίαν πρὸς. καὶ ἀμύγδαλα βέλτιστα τὰ πρὸς-
- δρεπλίοις πρὸς ἔχειν δύναμιν. ἢν ἀποφαίνειν χρεῖαν τὴν ἱστορίαν
πρὸς. καὶ μὴ δοκεῖν εὐδοκεῖ σημείων χρὴ σκοπεῖν καὶ δὲ
ἢν ἔστω
ἢν ἀν οἷα πολλαπλοῖς μὴ ἔχειν σημεῖα δὲ καὶ ἐλλάνας ::+
:: πῶς δύναται λάχανα παχύβια ἢν ἀνύδροις τόποις ἐν ::+
ὀυϊνδαμίω-
-νίᾳ::
Ἐπὶ χερσαίων ὅσον ὑγρὸς ἀπὸ τὴν μαγῆς. καὶ ρύζαν τοῦ ἐπὶ τὸ
Διόσου. ἢ ἐπὶ χυλὸν βάλλος. καὶ ὠρύτε μᾶλλον ἢν ἀφῆν.
λαβὼν καὶ δαμάσαι, καὶ τοῦ ἄνω καὶ ἀφεῖσαν καὶ τὰ δύναμιν
φύτος τόπου. ἐπὶ βάλε γῆν καὶ ὑδρεῖ. καὶ σεσῆς μᾶλλον μὴ ἀπὸ πὲ
ξηρότατος. καὶ οὕτω φύτευσον. ἢ σπεῖρον τὰ λάχανα. ζητεῖν δὲ ἂν
τοῦ καὶ δαμάσαι μὴ δὲ καὶ ρύζαν πρὸς τόπον. ὃ μάλιστα σώζουσιν ἀνθρώπου
κονιάματι. ἢ τοῦ ἀσφάλτῳ καὶ δὲ πορ λὰν ἀνοῖ. καὶ δὲ τὲ
κονιάματι ἢ ἄσφαλτῳ
γλυ καὶ ὠ πρὸς τὸν ἐπὶ βάλλον, καὶ μὴ πάσοιν. ἢ τε δὲ κονιάματι.
ἢ τε καὶ δαμάσεις πέχειν δὲ. ἐπὶ μὴ ἄσαν χρὴ καὶ σὺν πείλα-
βόντων τὸ ὀρύτε μᾶλλον. καὶ ἀσφαλίζεσθαι δὲ τὸν τρόπον ὁμοίως
κονιάματι. ἢ διὰ τοῦ καὶ δαμάσεων. οἷς τε μὴ δαμάσεσθαι δὲ καὶ
δὲ ἐπὶ βάλλο μὲν ὀρθὰν ὑδρεῖ διαχέαν. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν,
καὶ πάσοιν πάντα ὁμοίως. οἷς ὧν δὲ ὑδρεῖς τόποις. χαμαὶ μὲν

ἀφ' οὗ μὴ οἱ τοῖς ὀμβρίοις ὕδασι· σήψουσι γὰρ δι' οὐδὲν· οὐχ ὑπὸ
χρόνου ἔχουσιν ὕδατος· τὴν δὲ λουτρὸν χαμαὶ νοητέον οὕτω τὸ π̄
φυλαττόμενος, διὰ τὴν ἐπινοηθῆναι ἀσφάλειαν, καὶ οὐ διὰ σοβῆς
δὲ τοὺς πλησιάζοντας τόπους· ἢ καὶ διὰ φθονίαν οὐκ οὔσης ὕδάτων
ἀφθονίας ποιοῦσιν· εἰ καὶ μὴ χαμαὶ ὀμβρίων ὀμβρίων τοῦτο.
Κρῆνον δὲ θερινόν, ὃ πλησιάζω τόπῳ· καὶ πρὸς δρόμον πλείω :+
σοὶ τε καὶ πόνων ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων· καὶ ἀνθρώπων· Δημοκρίτου:
Εὐθαλὴς ἐστὶ καὶ πῶς· ἢ λαοὶ νόμοι καὶ ὁ μὴ βλάπτων· ἢ ὃς
ἀσωμάτων ἐστὶ· ἢ λιπαρὸν καὶ μὴ ὕδατος ταῦ ποιοῦσιν
ὁμῶς· ἢ μεσημβρινὸν ὄνου ἢ ὃ τοῦτον ἀπόθοιο :-
ἐνδιαλάλαγα καὶ ψυχρὸ βεβλα μὴ μίνθαι· μὴ ὑπὸ φθορᾶ
ἡμέρας ἐστὶν ἀδιάφθορα :— Δημοκρίτου :+
Οὐ μὴ νεῖται λάχανα ψυχρὰ βεβλα, ἐν οἷς τοῖς ἀσωμάτοις
αὐτὰ ἐν τῷ ἀσώματον ὀλίγον ὄρος βουνὸν ξηρὸν· καὶ λιπαρὸν τοῦτο
εὐφυῖ· καὶ γεμμλίοις καὶ λαχανόδειν· ἄμοι ὄφυσι καὶ τε-
ευποιοῦντα, ἢ ζωννύουσι τὰ ἐν τῷ ἢ συμφυτάσσοι· καὶ
καλλιτάκτοις μύβας· αὐλακὶ μὲν πρὸ τῶν ψυχρῶν βλά-
πτουσι· ἢ δὲ βούλεται μὴ ὑπὸ τῶν ἡλίου βλάπτουσα
καὶ ἀσώματα, χυλοὶ ἀγρίου σιάβρεχε τοῦτο πεῖν
ἀσθενῆ· πάντα ὅλα ἀσώματα, καὶ τε καὶ παῖδα καὶ
ὀρθοῦσα, ἀπὸ πλοῦτοι εἰ καὶ ἀλύπρα φυλάξης, ἐν τοῦ-
το προβεβλῆχον· ἢ ψυχρὸν καὶ μὴ λύπης ἀβέλτου συμπῆς ἀσώ
ρης· ἀβρεχε ὅλα καὶ λάχανα· ἢ τὸν ἀλίγχελώνης
αὐτὸ ἀσώρης :- Κάμπαν εἰ λαχανόποιος ἢ δεῖ δοῦναι μὴ ἡμέρας :-
Κονίαν ἀμπελίνην βάλε ἢ ὕδωρ καὶ ὠρίωνος· καὶ πολύρ- Δημοκρίτου :
ρουν ἐλάχανα· ἢ ἀσφαλῶς καὶ σὺν ἀπὸ τοῦ καὶ πνίγε τὰ
λύδεα· ἢ λαχανόχανα· οἷοι ὡς οὐ κόβουσι καὶ μὴ πας ἐὰν
ἢ τὸν ἀσώματον προβεβλῆχος κονίαν· ἢ τὸν ἀλκυόνιον· εἰ τοῦ
πίνης τέφρας· καὶ οὕτω ἀσώρης· βοῦς οὐ σὺν καὶ μὴ πας
λίαν θερμὰς, οὐ ῥοῦν καὶ ἀμόργινον ἰχθύος μίξας καὶ ζέσον

τῶν ἀσώματον
κονίαν ἢ ὑδατίνην

Crucæ quo modo tollant

Dardaniæ artó ad tollé das crucas. ipse auctor supra. & columella in horto

δς περ. ἐὰν δὲ ἡ ἔχις. καὶ οὖλος ἐπὶ ἐρεᾶ νεον κολλάχανα. ἀδύ καὶ
ἐδοῦ καὶ πυρὸν καὶ πάππας λαβεῖν. καὶ αὐῦδαλὲ ἐψήσας ἐν ὕδατι
θεῖ. καὶ ἡ ἔχις ἐπὶ ἐρεᾶς δὲ ἰς λαχάνοις, ὁλέσεις δὲ οὐ σας
πάππας ἡνίκα ἂν ὄλαι πάππαι πολλαὶ ὦσιν, γυναῖκα καὶ ἄνδρα
ἐσθίων ἀσθενεῖς γένοιτο ἂν δὲ τὸν πυρὸν. ἀνυπόδετον λυσιτελεῖ. ἐν
πόνον ἐν ὄρεσι μᾶλλον ἢ πέδιον. καὶ μηδὲν ἄλλο ὅλως ἐχόντων.
μήτε ποδάγρα. μήτε ὀρθρίτις. αὐτὴ γὰρ οὕτω ἂν σχεῖν πολλῆς.
τοῖς πόδας ἐλαφρὸν δὲ τὸν πυρόν. καὶ σταμνίου ἐξηρασμένα. ἀνὲ
σαι ἢ σταφυλῆς δὲ τὸν πάππον. καὶ μὴ πιέσαι ὑπὸ τῆς
πυρίας φυσηθῆναι ἀνθρώπων, ἀποπλεονῆς αὐτάς. ἢ νυκτε
ίσος πόπον. καὶ ἐλαιῶν σποράδων φύλλα ξύλα χοϊκὶ τοῦνος —
φαγεῖν ἀνθρώπους. οἷς ἐλαιῶν ἀτιμάσαι. φίλον δὲ τὸν μὴ πονηρεῖσθαι :+
πῶς δὴ πάσσο πουείδαν διαφθορᾶς :+

διαφθορᾶς :

Κοιλίαν πεβάλου νεφρὰν πλήρη λιπὸς πόπερον καὶ ἀπλυτον καλὰ
χωσον μὴ ξηρὰν ἀνθρώπου ἐπὶ πολλῆς. ἀρήσεις δὲ πολλὰ ἐσω μὴ
τῶν πάσσο πουείδων αὐτὴν. ἀδύνατον δὲ τρόπον ποιήσεις τὸ αὐτὸ
πάσσαν ξηρὰν ἄξαι. καὶ οὕτω λαβὼν διαφθορᾶς. φιλόκοπον
γὰρ οὐδὲν ἄξαν, καὶ ἀνθρώπου οὖν, οὕτω λαχέως ἂν ἐσθιόσεται :—
ἢ πόδες πασσόμενον ἀφεψήσας λάχανα :+

φθορᾶς :

πολὺ δὲ λάχανα ἀφεψήσας πολὺν ἄξων. τούτοις πάσσεσθαι :+
δεῖ πάσσ μὴ πουεῖν ἀδικῆσαι :
χλωρὰν ἀφέψας μὰ ἀλμυρόσαν, εἶτα νεβὰ λάχανα :+
πολὺ μαλάχης καὶ βλίτης αὐτῆς, πολὺ διαφόρων πάσσ δεῖ απ :
μαλάχη σὺν ἐσθιόσα καὶ δὲ αὐτῶν ἐσθιομένη, βοηθεῖ χοῦ, πάντ
ξηρᾶς ἀνθρώπου καὶ μύρῳ. ἐσθιομένη, καταδεῖ λύπνον δὲ τὸν.
δὲ φύλλα αὐτοῦ, ἐφθεῖσα μὴ δὲ φύλλων ἐτέων, ὄμπλα
σσου πόδας ὅτι χρησιμώτερα. φλεγμονὰς αἵτε ἐν δὲ πεφ.
καὶ ἴσχια δαῦλα καὶ ξηρὰν καὶ ὑγρὸν χοῖ δὲ πόδας φλεγμαίνοντα. καὶ φρέν
μονα δὲ καὶ βλαβὰς μαθιάσεσθαι. φθαλμίαν δὲ καὶ ἕρπητα
πηγανιάσεσθαι. ἀπὸ μύα καὶ πεφθορὰς λεγόσαν μὴ ξηρὰ

φύλλοις τῆς μαλάχης καὶ ῥιζῶσας. τῶν ὑπὸ τὴν ἀβρότονον μαλάχης χυλὸν
ἅλης χρίειν βλεφάρων. οὖλα ὑπὸ σφακωθέντα πλύνειν. καὶ βδέλλας
φαλάρωνος πλύνειν. ὀμφαλὸς ἰᾶται. καὶ βδέλλας φύλλα ὑπὸ τῆς
μαλάχης ξυμπιπτόντα καὶ ῥιζῶσας καὶ ἰᾶται βδέλλας πλύνειν.
οἰνώσας σὺν ἀπάνθῳ μαλάχης χυλὸν μέλιτι λείχειν καὶ
πρωκτὸν παθόντα γυναικῶν. ὀδὰξ χυλὸς αὐτῆς σὺν ἁλὶ μέλιτι
τοῖς ὠσὶ, καὶ αὐτὴ ὠδαγμένη. πίνουσι ὄφεως ἁψαμένης, ἰᾶται
βδέλλας καὶ πάσης ἰώσεως. καὶ ἀναπίφτουσι τὸν ἐπιπίπτοντα, ὁμοίως
ὀδὰξ τῆς χυλὸς, ἰᾶται ναφρίζοντας. καὶ βδέλλας ἰοχιάσεως. βδέλλας
ζέσμα αὐτῆς πίνουσιν, θεραπεύει δυσουρίαν. καὶ χεῖσμος
ὑπὸ πρὸς δυσεντερίαν. πρὸς θεῖσα λύει καὶ ἐξαιμάτους θρόμβους.
καὶ πρὸς ὀφθαλμίαν αὐτῶν, χαλᾷ καὶ ἀναπτερώσας.

Dysuriae remedii

Φαλαρωτίνη.

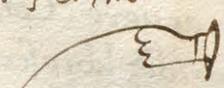

Σείδας ὕδωρ καὶ ψυχρὸν ὑπὸ λάχανον. διαβοῦσι πρὸς τὰ περὶ
τὰς φλέγμονας καὶ ἀφλεγμόνους. ἔτι δὲ ἀπὸ τὰ ἑστιατικὰ καὶ ὕπνω
γίνου. ἐγκαθεύδει μήτε βοῦς φιλοτιμότατα. ἐὰν οἱ ἀσθενοῦντες
πῖνε. ὅσοι οἱ πυθόμενοι, ἀνοῦ χυλὸν αὐτῶν κλύσειν. αἱ δὲ
γυναῖκες αἱ σύριγγα. ἀφ' ἧς βούλεται καὶ ἀφ' ἧς ἐχόντων σείδα-
κίνας, πρὸς οἷς πορεῖν βούλεται ἀφαιρέσας αὐτῶν ζωὸν κό-
κκον αὐτῶν. βούλεται δὲ ὀλίγον ἐλαιώδους, ὅσον. οὕτω χάρ ἐστι
καὶ ἀσφαλὲς ἐσόμενον. χαλᾷ καὶ γλυκαίνει αὐτὸν καὶ φάλμος αὐτῶν
καὶ βλεφαρίτιν. ἡ δὲ σείδακίνη ὀρέξεως ἐστὶ φυτὸν αἰγίλωπος.

Orexim excitat lactuca.

φλέγματος. ἀφεψήσας δὲ πέπερι καὶ τὸ οἶνον ὑγιεινὸν καὶ
ὄξος καὶ φοινικοῦν. χολὴν κίρνησιν. ὑπὸ χοῦ σὺν μέλιτι καὶ
ὄξους καὶ ὀνίνησιν. ἐγκαθεύδει δὲ ὠμὸν ἐλαίῳ. καὶ σὺν ἁλὶ ἐλ-
λέβορον πιεῖν. ὀδὰξ δὲ ποιεῖ αὐτὴν, ὑπὸ ἡμέρας δὲ οἰνάνουσα
καὶ βλεφαρίτιν. καὶ δυσεντερικοὺς ἐπιχρίεσθαι, ἐὰν
ὑπερβαλῇ. ὑγιάνει καὶ ἐξ. τὸ αὐτὸ καὶ αὐτῆς ἐφθῆς, καὶ πρὸ
σωπορρήκτου ἰᾶται. δυσεντερικοὺς πίνουσι δόλους ὠφελεῖ. ὕπνον
ἐπιφέρει. τοῖς πλὴν ὑγιαίνουσιν, ἐσθιομένη. τοῖς δὲ νοσοῦσιν,
ὑποβλητέον ἀγνοοῦσι. καὶ μαλακὰ ἀφίησιν σείδακίνη

ι. ff. ἐπίχυσον. confirmatur haec lectio
illo chartae sequentis. σχίσας τὸν βολβὸν
κ̄ τ̄

ἀφαιροῦσι χρὴ αὐτὸ ῥιζῶν, ποιοῦσι λεπὶς ἀλλήλων αὐτῆς
μῆς δὲ ἡ φάσις τοῦ βολβοῦ μέλανος. καὶ ὁ χυλὸς
λευκὸς ἐπιχεόμενος αὐτῷ μετὰ τοῦ ἁλὸς ἀφαιρεῖ τὰς
ἐπάξ. ἐὰν βούλῃ δὲ ἰσάκις ποιῆσαι φιάλῃ τοῦ καὶ πολυφύλλου.
καὶ μὴ σὺν πανὶ λεπτῷ. ἀμὰ χλιαινομένῃ λούειν. μηδὲ φυλάσσειν
αὐτὸν πρόζεσι. ὅταν γὰρ ἐξ ὕδατος πολλάκις ἀμοῦ ἔχωσι πλείονος
αὐτοῦ αὐξήσεως λαμβάνειν εἴζας, πρὶν πλάσσειν ἐπὶ πόσον βοτάνης
ἀφεῖ. καὶ πρὸς χλόασιν αὐτῶν ἀρέσκει. ὅταν γὰρ αὐξηθῶσιν,
ἐπίχυσον βύβλου ἀσπὸν ὀξυβάφου σήρου. καὶ ἐπὶ θυμοῦ ἔφεδρον.
ἀπόσσον. ὅπως δὲ βλάστοις τῶν αὐξήσεων καὶ μὴ σήπεσθαι
τὸν λαμβάνωσιν. κἀκεῖ δεῖ δικτύου ἔχειν ἐσθιόμενον, ὃν
βλύσσον πίσσης ἐπέχει. καὶ ὀξυβαφεῖον ὀρύζειν. καὶ μαλλὸν
ἐλαίου ἀφεῖναι. καὶ πολλὰ μὲν ἐσθιόμενα, χύσεις μελάδεν. ὀλίγα
δὲ ἐλαίου ἀφεῖναι. καὶ ὄρυζαν πεφλασμένον δοῦναι. οὐ ξηραίνουσι δὲ οἱ
πολλοὶ ἀλλὰ πολλάκις ἐπὶ τῶν ἁλῶν ἢ ποιοῦσιν ἁλίσκεσθαι, ἐὰν μὴ σῖτοι
αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ μέσης ἡμέρας ἐπιφαίνεται, προφθάνουσι
δὲ δεῖ δικτύῳ ἀνάπτειν ἢ ἔνεθεν ἢ ἐκ τοῦ σωροῦ ἐπὶ τὸν σωρὸν
καὶ οὕτως ἐπιφαίνεσθαι δὲ τὸν σωρὸν τὸν ἐπὶ τῷ ἐπιφαίνεσθαι
ροιδῶν. διὸ τοῖς ἔνεθεν ἀνθρώποις δίδοται. καὶ αὐτὰ ἐκφύλλα
τοῦ δεῖ δικτύου πέντε ἢ τέτταρα. ἢ ἓν, ὕπνον ἐπάξ δὲ τὸν μέλανος.
ἡ δὲ μέλαινα πεύκη ὑπὸ τὴν ὕλην. σοῖτε δὲ μὴ ἐπὶ πολλὰ
ἀπόβου πλοῦν ποιεῖν πόδα ὀρθῶν. δεῖ δὲ ἀνάπαλιν βλέπειν τὰ
ποιεῖν τὴν κεφαλήν. σοῖτε δεῖ δὲ καὶ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ σέ
λινον καὶ αἴξαιμον. καὶ ὠμὸν. καὶ δεῖ αὐτὰ ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἴζης
αἰγὸς ἢ προβάτου λαβεῖν τὴν πόσιν. καὶ δεῖ μὴ ποιῶν δοῦναι πῦον,
πλὴν σοῦ ἀφύσεως. καὶ σὺν θυμιᾶσαι δὲ τὸ πλοῖον πύκνα
λοιπὸν προφερῶν. ἢ αὖ βούλῃ σωρόν. καὶ δὲ βάθος μὲν
λαβεῖν πλάγιον τοῦ ξύλου. πρὸ μὲν πόσον ἀπαλύνειν
πρὸς καὶ ἀφαιρεῖν δι' ἀνδρός. ἐπὶ δὲ λεπτὴν γῆν ἐπίχυσον ἀφ'
ἁλὸς λεπτοῦ ὕσωθεν. καὶ εὐφύλλου σωρόν. καὶ τάρραν

Φιαλῶσαι

Lactucae mimi usu uisum acuere. Contra dioscorides libro secundo capite .122. officere claritati oculorū mimi usu earū prodit

ὄν ἐφ' ἑτέρῳ qd sit hinc liquet quod & marcellus uidit capite de lactuca in dioſco.

Τύλην

Ζύμωσις

λη. ἐκμαλάττειν

111

12

ζωγραφεῖ· ἐπὶ παιδὸς καὶ πόπου· καὶ ὅλως ἐπὶ παντὸς ἁπαλοῦ αὐξομένου· ἐπὶ μέλους πολλοῦ καὶ ἁπαλοῦ· καὶ ἐπὶ τοῦ δαιδαλεῦσαι ζῶα ἐκβλητικὰ ἀσφαλῶς συμφύεις· οἱ δὲ ζωγράφοι τὸ β καὶ τὸ φ ταὐτὸν ἡγοῦνται καὶ πόπου καὶ πώπου πυράθους· καὶ ἀναμίξαντες αὐτὸ τοῖς λευκοῖς μαλακὸς ὁ βόμβυξ ἐμβάλλουσιν· καὶ πλάσαντες πλάττουσι· καὶ τὴν ἄλλην ποιότητα ἐπιλέγουσι πλάσμα· ἔχομεν καὶ τοῖς δαιδάλοις πολυθρύλητα· πόδα σαύρου· καὶ πῶς ὅλην αὐτὴν ἐμφάλλα ποιῆσαι· εἰ γὰρ μόζοντα καὶ λαμπόρα ποιῆσαι τοὺς δαίδαλα, ἐκεῖ εἴχομεν αὐτούς, ὅ βολβίτων νεφρὰς ἐπίπλασσε· καὶ ὡς πορφυρίου πρόσωπον· σχίσας τὸν βλαφὸν λίθον πλάτων, ἢ ὄφεως νῶτον, ἐπὶ βοῦς πόδα σαύρα· σὺν μικρῷ πνεῦσον λαβυρινθώδες· μαστὸς ἁπαλὸν ἀπομάττειν· πέφυκε δὲ ἀπὸ ζέματος μηδαμοῦ καὶ χόρτου καὶ ὁ λίθος νίδου ἐσθῆτα πλύνει· ὀστέον λοιπὸν ὡς τὸν σαύρου· τὰ πτερὰ καὶ ἑρπετὰ καὶ οὐρὰ μεφθῆναι μὴ πλύνεσθαι πάντων σύνδεσμος· μυρμήκων ὁ χαλκοῦς τοῦ σαύρου αἱμάσσεσθαι καὶ ὄφεως· καὶ μὴ ἀνθρώπου ἐπὶ ἕβενος, σαύρα σμαραγδῖτις καὶ οἱ δαίμονες τὰ παίδια θορυβοῦσι· ἀλφοῦς δὲ καὶ ἀλφοῦς ἐπὶ ὄφεως· ἐφεστάναι δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν γινόμενα· ἀλφοῦς βάτραχος·

Nestor

παρίου. i. parmiculo-nota nomen latinum quintiliani in primo

πόδα διαφορᾶς λαχόν· ὃ τὸ ἑξαῦτο θορυβοῦσι·

Ⓝ ἐφεστάναι δὲ ἐπὶ ποδὸς ἐρμηνεῖα· λαὶ ἐπὶ τοῦ ἀλεξικάκου τοῦ νέφους, ἐπὶ καὶ βάγγα· τὸ ἐσθίουσι ζωγράφοι· καὶ τοῦ ἀλεξικάκου καὶ νῦν ποιοῦμεν διαφόρων λαχόντων, διαμάχου ἐπὶ ἡ ἐπὶ μαλιστα διὰ τὴν ἐπὶ τὸ γεωργοῦ χεῖρα, ἐπὶ λαὸς ἐξαῦτο ἐπὶ ζῶα ἐπὶ ἀπὸ ἀγάπας·

∴ πόδα καλύβης, καὶ τὸ ἑξαῦτο θορυβοῦσι·

παξάμος·

Εἰ δέναι χεὶ· ὅλην ποιῆσαι ἐν λιμνοβάτῳ ἐπὶ ἀπὸ ἀγάπης· διὸ χεὶ δὲ φύλλα ταῦτα μὴ νοεῖν, νίδου λίθου ἢ λιμνοβάτης, διὰ ποσὶ νίου καὶ ἐπὶ σπαθοῦσι παῦσαι· ἐπὶ δοκεῖ αὐτὴν πεπλανῆσθαι· τοῦτο δὲ τρόπῳ, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου τοῦ μὴ νεῖν· ζῶντος δὲ λίθου νίδου τὸ τέφρα χεῖρα δύναι· μὴ θλᾶν ζῶντα πάντα δούλην· ποιῆσαι δὲ ἑλκυστὴν στοὰ

ἑλκυστήν

Brassicae facultas in laxanda uel stringēda alui

καὶ ἐσθιομένων, λύουσα τὴν γαστέρα. ἔστι πλείονος ἐνταῦθα, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει τὸ ἐρεβινθοβραστόν. ὅθεν καὶ τὰ ἐρεβίνθινα χυλίσματα ἐκλυτικὰ τῆς γαστρός. καὶ πάλιν τὰ ὄξη δέ ἐστι τὰ ἐκ τούτων. μηδὲ γλυκέος πίνειν οἴνου. ἐφθὴν δὲ προεσθιομένην, φησὶν ὁ Θεόφραστος. ἕλκη μὲν μύρτινον ἐνίοτε καὶ λάδανον καὶ ἄνα καὶ ἐλατήριον καὶ χαλκάνθη. καὶ οἱ δὲ μάλαγμα προσφέρουσι. ποδάγρα δὲ ἄνθος ἀνθερίνην, ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ ἔξω φύλλον καὶ ἀναμιγνύουσι ἀλφάροις μετὰ οἴνου, καὶ κοπρίσι. καὶ πηγάνῳ καὶ ὀλίγοις. καὶ ἐπὶ ὑβεμιῶν. μιγὲν δὲ αὐτῇ ὀχυλὸς αὐτῆς μύκητας, ὀφθαλμιῶντας ἀφίστησι καὶ τοῖς προσοδυνῶσιν. θέριον δὲ ὄντα ἐσθίειν ἐπὶ τὸ σῶμα, ὡς τὰ αὐξητικὰ παιδία τοῦ ὑστέρου προσφέρειν ἐσθίοντα. καὶ βολίταν δὲ φασὶ λούειν ἅλμῃ ἐξ ἧς φάγοι, πίνειν δὲ χυλὸν αὐτῆς σὺν ὑδρομέλιτι. ἰσχιάδι δὲ καὶ πλευρίτιδι, ἐπὶ τὸ ἀριστερόν, μετὰ οἴνου λαμπροῦ καὶ νόμιμου ὀχυλὸς αὐτῆς θεραπεύει. μετὰ δὲ οἴνου μέλανος ἀνόμιμος, ἕλκη παύει. λαχανίδα δὲ ἑψομένην τὴν φύλλα πρὸς δὲ ὀδόντων. καὶ σπέρμα δὲ ἐρεπτόν, ὀνήσιμος ἐπὶ ἡδονῇ ἰᾶται. χαύασιν καὶ λέπρας, μετὰ νίτρου καὶ ὄξους ἐπιτιθέμενον. ὄξος δὲ λαβὲ σκόρδα ἐν αὐτῷ βάψας φύλλα ἐν αὐτῷ ζωὰ αὐτῆς τέφρα, βάλε δὲ καὶ πάνακα καὶ ὀφθ. ἔμπλαστον δὲ μετὰ ῥοῦ μαστοῖς γυναικείοις πρὸς ἀθροίσεις. καὶ σφῦλις οἱ σπλῆνα ὀχυλὸς αὐτῆς μύκητας, καὶ ἐπὶ πολὺν μάλαγμα ἐκ τούτων. ὄξος δὲ ὀφθ. ὀχυλὸς μετὰ οἴνου μάλαγμα λουτλούμενος. ἐπὶ ἀνθρακώσεις δὲ φθόα καὶ ἐπὶ τὰ ἕλκη, μετὰ σπόδιον πρὸς ἡμερίαν. ἐπὶ τὰ ὦτα δὲ, καὶ κατὰ ἀνθῶν τὴν προεσθιομένην, φασὶν. καὶ ἐπὶ ὀδόντων πόνους διαπλύνει πρὸς ἀπαθ. ὅ δὲ καὶ οἱ φωνασκοί, ταύτην μὲν χρῶνται. μυρόλιπος δὲ μάλα. πόνους δὲ ὑπνώδεις. καὶ κεφαλαλγίας, ἐὰν τρίβωσι αὐτῆς τὰ φύλλα, ἐπὶ τὰ τέμπη μάλα, ἐὰν μὴ θέρος καὶ ὀξος

Brassica vsus in medicina

συπηρία σφῦλις

Brassica in medicina

BRassica in medicina

Podagra articularis

βολίτας. boletos

Nestor in alexicepo

Febella de antipathia brassicae et mitis

σαφυλή ἡ χιονὶς καθ' ὁ τοῦ λαπιθοῦ

Crambes & mitis inimicicia

Praesidium aduersus ebrietate ÷ brassica

ὑπολαμψάνη χρ̃

βολαριαθῶσι

λάω θλίψαι σπεῖσαι. δίδοται δ' αὐτοῖς κατὰ νάφθης μόλος τοῦ φύλλου πίδη. καὶ δὲ θλίψαντα πόδαρον κατέξηνε ἀνθρώπων. ἢ τὸ ξύλον ἀνθρώπων. τὰ καὶ ἀλλήλοις ἀθάνατα καὶ σπείσθεμεν. ἀλλὰ μὴ ὑπερβεβαθόδα. ἀλεύπνιον πάντα καὶ πόδα πὶ πίνη φαντασίας δύνεχ. ἀδύνατα γὰρ ἐν ἀλεξικεπιπάντα οὐ λάβῃ. τῶν περὶ μβην λαπιθοῦ ἀνθρώπου. τῶν ἀλλοφοπεῖν ὁ δὲ ὀνος τοῦτον λάβῃ τὸν σπείσθεμεν ἀπὸ τοῦ ὄνου. ὁ δὲ χιονὶς ὑπολαμπάντα δὲ μὴ θάνατον, δὲ μὴ περὶ ἐν φῦναι. οὐδὲ δὲ μὴ περὶ ἐν ἀλεξικεπιπάντα τῶν περὶ μβην καὶ τῶν ἀλαπιθοῦ. ἀλλ' ἐάν ποτε περὶ μβην ἐν ἀρχῇ ἐπαθεῖν ἀπὸ μπῆγω. ἢ μαραίνεσθαι πλάγχρη μα, ἢ μὴ φαίνεσθαι ἢ μὴ λαν. διὰ δὲ τὴν δύναμιν μὴ ἐξὸν αὐτὸν ἐχθρὸν ἐν ἐν περὶ μβην ὑπὸ ῥᾴδιος καφυλὴν καφῦλαν, ἢ ἐν ἰονίδα καὶ δὲ λαπιθοῦ λαπιθοῦ. ὁ μὲν περὶ μβην χύλος καὶ δὲ λαπιθοῦ περὶ μβην ἐπὶ βάλλόμενος ἀνάπαλιν τῶν φύλλων δὲ ἐν μετάξυ δὲ μόλος. ἐὰν δὲ μβην πλαφύτα εσθαι δὲ λαπιθοῦ καὶ περὶ μβην. αὐξάνονται δὲ καὶ μὴ λαπιθοῦ. ἐπὶ δὲ λαπιθοῦ πλησιάζοντα περὶ μβην. οὐκ ἐὰν πάντα χωρεῖ. ἀμφὶ ἀναποδίζεται μὲν γὰρ οἱ ὅπου ζῶντας πρὸς ἄλληλα δὲ αὐτὰ πάντα τὰ ὁμοίως δ' αὐτὰς ἐμπλήκτη περὶ μβην ἐπὶ φυτὰ ἐπὶ ἀναποδίζεται χοίνου. οὔτε ἐν ἄδην χοίπον. καὶ ἡ χεῖα αὐτὰς διαφθορήσεται. καὶ ὅ οἱ βούλονται πολὺ οἶνου πίνειν καὶ πλῆμε τύσεσθαι ἀπὸ περὶ μβην πρὸ εσθίουσιν. ἀδύνατον δ' ἐστὶν, ὅ ἡ αὐτὰ μὲν περὶ μβης πολὺ οἴνου ἐξαφνον φύσεως πρὸς ἀποθέσθαι. Διόδωρος.

Ὁ δὲ ἀποθέσθαι χαίρει μὴ πλησμόνη. καρέσθαι δὲ ὦ ἔασι. ποιήσουσι βόσθαι δὲ λυπούσιν, σὺν θυμὸν δὲ πάντων τὸν μόλος πόημος χρ̃ ἢ ἔδης. ἀπέχεται δὲ ἢ οἱ βόσθαι ἐπὶ πλοῦν ἀπὸ ἀφθαίνουσι δὲ ἀπὸ ἀποθέσθαι. ἀποφῦναι δὲ λαπιθοῦ πρὸ ὀλίγου ἐξωμὴ ὁ χλὰ ασθαι. πλῆθος βολαριαθῶναι. ἐὰν δὲ βούλεται ἀποθέσθαι. πολὺ ποιῆσαι. περὶ ὦ ἀξίων πόδαρον τὸ ἐπὶ πόημα. βόλιον δὲ τὸν ποιοῦσιν

Vt asparagos toto anno habeas

κολοκώτη

στιχύος

(ἐκκύτη τ' ἀκροτμόν)

ἰγδίω

λόντος.

Transfigurare cucurbitas in quâ uelis formâ

Nostri palomin morbus

Τοὺς τοιούσους φυλάξῃς. ἐὰν δὲ ἀγγεῖα ὄξος ἀλίτου ἐχουζ᾽ πρεμάσῃς
μὴ ἀπολεῖται τὸ ὄξος. καὶ καλὰ χρήσιμα τὰ ἀγγεῖα. ὁπόσ᾽ ἂν μὴ διαπνέ-
σῃ. καὶ ἐξῃς τὰ τοιαῦτα νεφρὰ ὡς ἔχει μαλακὰ. τοὺς πολυμόρφους φυλάξῃς
οὕτως. λαβὼν ταῦτα ἀπάλαξε καὶ τάτεμε. ἅτε ὕδωρ ζέσας
καὶ βάλε. καὶ ὀλίγης νιτρίδος ὑπαθείσης διαχύσῃς σὺν ἅλμῃ
ἁρίστῃ ὡς ἔστω καὶ διαυγὲς σφόδρα. τοὺς δὲ πολυμόρφους,
καὶ σφόδρα μακροὺς ποιήσῃς, ἐὰν δὲ σπάνια μὴ ᾖ σικυδωνία
σὺν βρέξῃς, μηδ᾽ οὕτως εὑρίσκῃς πολυμόρφους ποιήσῃς. τοὺς
μὲν αὐτοὺς, ἐπὶ νεφρηλῶν φυτῶν:+ ἀποδίμαλο πεπόνων:-
Ἐμβυθίζουσι δὲ καὶ ἐν ὑδρωπικοῖς· χρησιμωτάτοις δὲ πρὸς τὰ παγρωσά-
των τὸν θυμὸν λόγων. μηδὲ μὴν δὲ ὅσα τῶν φλεγμάτων ἔχουσιν
ἐξαίρουσιν καὶ νεφρηλὰ ἐοῦσιν. τοὺς δὲ μικροπέπονας
ποιήσῃς εὐθαπνοῦ. ἐὰν δὲ ἀποδιμαίνων μὴ ἐξῃς εὖ ὧν δὲ
πρὸ ἐλάνου καὶ φυρῷσα φυτάσῃς. δύνανται δὲ καὶ δίγωνα
ἀπὸ παύσσωνος κομίζεσθαι. ἀπόντων δὲ καὶ δὶς σὺν μὴ ἅλμῃ
ὑγρὰ ποιῶ χλιαρὰ ποιήσῃς. ἐὰν δὲ ἀποδιμαίνων, χαλάσῃς
μὴ δίγωνα βρέξῃς καὶ διαχύσῃς ἐπὶ πολύ. ἐὰν δὲ ἀδίζωσι βοῶν
ἐὰν χὶ λαδία βρέξῃς καὶ ἐὰν ἀμυγδάλων λικνοφυλάξῃς.
καὶ ἐμπλῶσι μὴ ἀφίστῃ ἕως ἂν πλησθῶσι. καὶ ἐὰν ἀφεθῶσι
καὶ ἐὰν ἀφεθῶσι καὶ ἐὰν ἀφεθῶσι.
πολυγονύλης, καὶ βολβοκέφαλος:+

Τοὺς αὐτοὺς:- Ἡ γονύλη πολὺ βέλτιστα πάντων πολυσπερμωτάτου δὲ ἐστι. τῶν δὲ ζωνῶν
πλατὺ μέλαν ἔστω πάντων δὲ νῦν λέγω. πολυβεμβίκτης ὁ πλατὺς
καὶ κατὰ πολλὰ ὀλιγοκαμπὴς γονύλης. μηδὲ στὶ
Τοὺς αὐτοὺς:- βία. πεφυκὸς τὸ φόρτ. καὶ διὰ πολλῶν:+ πολὺ εὐφυὲς δὲ
ραφανίσῃς λυπᾶται ἐόντας σὺν αὐτοῖς ἀποδιμαίνουσι. ἡ χὶ λαδ
ὑδροφόρους διαβροχῆς φλεγμαλγέσι χρήσιμοι. πολυσπόρ
καὶ νεφρητικοῖς. μάλιστα δὲ ἐξωθοῦσι τοὺς μηδὲ οἴνου
πονεῖν δυνάμενους νήστεις ὑπὸ νόσου πλαμβάνοι. μηδὲ μὴ δὲ
ἐσθιόμενοι βύσσατοῦσιν. καὶ βολβοκεφάλου φρυγθέν. καὶ

μηδεμιᾷ τοῖς λιφθεῖσι, ὁμοίως παρὰ βάτραχοι καὶ δρύοπτοι. λοχοῖς δὲ ἔστιν, ὅτε ἔχουσι πλῆθος ἰχθύων. ποιοῦσι δὲ φωνὴν ἐξόμοιον φωνῇ βλαττοπλοῶν. ἡ δὲ ἕξις νηπίοις αὐτῶν λαμβάνουσι, ἀσφαλῶς ἔστιν ἡ θηλὴ βλαπτομένων ὑπὸ φθορικῶν. ὀχυλοῖς αὐτῶν ἐν ὑδατῃ χλιαρῷ δυόμενος αὐτῇ πολὺν ἐξιβαλίτας ποιήσει λιπαρεῖς. ἡ δὲ ἕξις χυλῶν ἐξαφανίσας ἐπιλήψεως ἐὰν χέσωσιν ἑαυτοῦ χρήσιμον ἔσται. ἀφόβως καὶ ἀνωδύνως ἐρίπτουσιν ἐπὶ λίθους. σημεῖον ἐπιλαμβάνουσι, ἐὰν χρῆται αὐτοὺς διαχεῖν. ὕδρωνι ὧν τῷ, ἐξ ὑγροῦ λαμβάνουσιν. ἀσθενῆ δὲ χεῖρα ὑγιᾶ. ὀχυλοῖς αὐτῶν πρὸ βατράχου ἀρίνου. γλυκὺ πίνουσιν ὅταν θερμαίνῃ ἐσθιόμενοι ὠμοὶ καὶ ἁλῶν. ἁλλαβόντες αὐτῶν μηδεμιᾷ τοῖς ἐπιχωμασιν ἐξεμοῦσιν. καὶ μὴ πρὸς ἐμετοὺς ἐπὶ πόδοι καὶ αὐτοὶ ἐξ ἴσων ὠορέων ἐνέσεως. τὰ δὲ ἐπὶ πλάτους, ἀσυναχῶς ἐξ αὐτῶν λαμβάνουσιν ἐξεμοῖν. ἐὰν αὐτῶν τι πάθῃ. συμβαίνει ὕδρωρ φαύλου θανάτου, ὑπὸ νόσου μίγνεται μᾶλλον. ἐὰν δὲ νέοι ἐὰν θάνῃ. μόνοις δὲ ὀσμὴ λύει καὶ νέοις. αὐτὰ πλύουσιν. ἐὰν θάνῃ ὄφεως χρήσιμον ἔδεσμα. ἡ δὲ ἐξ προφανῶν ἐξαφανίσα. πλὴν μὴ τὸ σωφρονίζειν, οὐ μόνον οὐδὲ λατρικόν, ἀλλὰ καὶ βαρύτατος ἀσθενείας. ἐὰν δὲ ἐξαφανίσας ἐὰν θάνῃ καὶ ἐπὶ θεμελίων τοῖς πλησιάζουσιν ἐξαλλοίοις, καὶ τὸ καὶ λοιπὸν λαμβάνεται δόξαπάτου. ἀποσκήπτει καὶ φλεγμονὴ καὶ ἀλλοπαθεῖ ἀδιούνη. τὰ λοιπὰ δὲ ἐξαπολλῶν, πτόλεμος ἀπολιτόφρουν ποιοῦσιν. πόδες ὀφίνων.

Μεγάλα δὲ ὀφίνα, ἐὰν πωλῶνται παλαιὸν ὑδατόμυτος ζῶντι οἱ δαιτυλίοις οὐ λαμβάνουσιν. ἡ δὲ πεπτὸν πόδι πλάτος ἀνθρώπου. οἱ μὲν οὖν μεῖζον ἔστιν ὀφίνον. ἡ περιορύξασι αὐτὸν τὸν ὄφιν, αἰχμαλωτίζουσι, καὶ ἀφροδισίους. οὗτος δὲ ἔστιν ὁ ὀφίνον, ἐὰν ὑδατόμυτα αὐτοῦ ἡ ἐμπλησθῇ φύλλων ἡ ὑποκῇ, καὶ μὴ λίνῃ ἀσθενῆ βεβαιοῦσιν ὁ ὀφίνον, καὶ τὸ φορτικὸν αὐτῆς τὸ ἀφροδισιαστικὸν γυναικῶν. ὅσην

Raphan) cótra uene num

βωλίταις

Ex aqua ſumptæ no ta modú loquédi

Orexim excitant ra phani

Raphan) poſt cibú ſú ptus halitú emé dat

τοῦ αὐτοῦ.

φαρμάκου

fetidũ oris halitũ aprũ emendat

οὐδὲ ζῶμα τοῖς ἡθμοῦσιν ἐπιθήνουσιν ἐπὶ τὴν ταῦγίνα· καὶ μάλιστα διὰ τὸ πέχειν βραχέα. ὃ γὰρ μάλιστα τὰς αὐγὰς συμβάλλει. διὸ καὶ οἱ σοφοὶ τὰ μάλιστα ἔλεγον τὸν ἀφέδριον, ἀποκενοῦντα τὴν δίοδον αὐτῶν. καὶ ἐπὶ σῦκα φασὶ τὸ ἔσθιειν, ὅπως αὐτῶν τὰ μάλιστα ἀκάθαρτα ᾖ. τὰ δὲ ὄγκινα, ἀλλὰ ἄρτῳ καὶ ἐλαίῳ πεπεπαυσόμενα. χρυσοπράσου δὲ ἀπάσου. καὶ ὀξέα· καὶ σὺν ἐλαίῳ

ἐγκάθισμα

Dysuriæ remediũ

μαγειρόμενον ἀπαλοῦ μύλου. λίθος σύβαλα. καὶ διόδριον ἀβλαπτόν. καὶ ὑφεσιν ἀδύν.

Lac menta imecta non coagulatur.

τοδαῦτ.

τὸ δὲ ὄξος μὴ ἀγχέειν αὐτὸν νομίζειν. σῶν αὐτῷ μάλιστα προσενεχθῇ, οὐδὲν ἧττον τοῦτο ἐποίησε γίνεσθαι. ἐὰν καὶ σὺν μάλα ὀξεῖ ἐμβληθῇ, οὐ πήγνυται τάχα. αὐστηρὸν δὲ καὶ πρὸς τὰ ἄφοδα

Crimis calidus

πολὺ πηγνύ. καὶ γλυκὺ καὶ λιπαρὸν καὶ λεῖον.

Τὸ πήγνυον οὐχ ἁπλῶς ἐστὶ πρᾶον. ἀλλ' ἐν ὑγροῖς καὶ ἀγλίοις βπῖς διὸ χολώδεσι στόμασι τοῦτο τὸ πολὺ πάσχει. διὰ δὲ εὐκρασίαν τὴν φύσιν θερμὸν, οὐ λίαν πρὸς τὰ ὑγρὰ. δεῖ δὲ τὸ πήγνυον σύνοικον ὀπωρωμένοις φύλαττειν. φυλάττεσθαι δὲ χρὴ γυναικὶ καὶ νεωτέρῳ παιδίῳ, μὴ προσοικειοῦσθαι. ἢ ὅλως ἀπέχεσθαι. ἀνεπιτήδειον φθαρτικοῖς δὲ παλαιοῖς ἐμφρόνοις τὸ πήγνυον, ἕλκεσι δὲ ὠφελοῦν, ἰσχνότητα ἐμποιοῦν. τοῦτο δὲ εἰ καὶ πήγνυον ὀχύλοις, μᾶλλον γυναικὶ ἢ ἀνδρὶ ἀκμάζοντι μὴ γυμνάσιον, καὶ ὑπαλφόμενον ὀξὺ δριμὺ παρέχει. καὶ αὐχλοῖ ὄφθαλμῶν, καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας λύει. ἀμῶν τε καὶ ζώων. μᾶλλον δὲ τῶν μηρεσὶ λεῖα. καὶ χυλὸν τὸν πηγνύμενον σὺν ἐλαίῳ μυελῷ καὶ ὑπαλφομένῳ. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ὀξύτατον τῶν γάλακτος πηγνύμενον καὶ πυκνούμενον. ὁ δὲ πηρὸς τὸ ὀξύτατον τῶν γάλακτος ἐπὶ μᾶλλον πήγνυσι. ἐμβρυοφθόρα. φύσει δὲ τοῦτο μᾶλλον ἐμποιοῦσι γυναῖκες

Ad corrumpendos in utero foetus

παιδία ἀγρίως ἔχουσαι. καὶ τὸν σὺν ὄξει ὄνον βλάπτειν, μᾶλλον δὲ τὸν ἐλαίου καὶ πυκνούμενον. βοηθεῖ καὶ ἐπὶ πληγῇσι πυκνόμενον. καὶ χύδην δὲ ἐπιτιθέμενον. ἐὰν δὲ ἐπιμιγῇ οἴνου, ἐὰν δὲ οἴνου μόνον ἀναπάσῃς.

Capra πολιὰ ζῶ μν.

Εὐζωμν ἀσκὸς μὰ, μὴ μάλης δηλαδὴ, οἶνω ποτὶ θυμιᾶ.

ἐλμίν θους ὀξάλης. καὶ ἡ νάλης επύνη. οὐλαὸν μὴ ἀνακ μὴ ἐκβοὸν
χολῆς καὶ ὀξους μὴ χθὼν καὶ ἀφεσ. ἰᾶται ὄζει φλασιὸν. μὴ χθὸν
ἀφεδάζω λουμὴ ἐλμίνθις, καὶ ζῶ πεσσὸν πα ἴχους καὶ ἀνθὸν
ρι. μὴ ἐλαίνου πεσπόθεν, ἡ Λουδίμην ποιὸν μὴ ἐλαίνου λιῶν.
ἀνεί ὀζάζω μου φύλλα τοὺ ἀφεισμὸν ξέλα τὸν ἀφισφάχει
λησφίντα, ἰᾶται ἰᾶται. ὀσφεάζω μου πεδ ἀπὸ ἀνεόμενου πρὸς
ὀνὰ λάχανα σὸν φὸν ὀάζω μου. ὀσωσθῆς μαχάλασμὴ ἀβάλλ.

Ad alarú fetoré

πρὸς ὑφρασίαν. ὀνλαῦ.

Καρδιάκ ἀπορία, μὴ χθὼν ἐλαίοις καὶ ἀνθίνοις, πεσσὸν βάλλων
ἀκτῖς μόρος, ἰᾶται χοιρόσαρκα καὶ ἀνθεσ. χρησίον ὀσ
ἀνὸ ὀθόνης φύλλοις πεσσὸν βῆς. μὴ χθὸν ἡ ὀσσῶ καὶ ἐλαίνου
πινόμενον. ξύμν. σασ καὶ ἀνιάσ ἐξάγ. χολαὴ ὀαίγνα
ζωα χόμενον, σὺν σκαὶ ἰᾶται. σὺν μὰ μενον, ὀφθαλμῶν.
φασὶ ἡ λοὺ ἐσθίουσα ὑφρασίαν, ὀξυτόροις καὶ νοιασὶ ἀνεσ.

Lumbricis depellendis

Acuimgemú naſtur tio

ὑπονόμοις

ἀφεσῶσιν ἐφεσὴ κὰ σὸν ὀρὸν ὅτι μὴ χθὸν μὴ ὀτος βύχλα ἰᾶται.
σπήνες καὶ ἐλκώσι καὶ ὑπονόμοις. ὀχλοὺ ὀαὶ ὀυστεῖ χοὺ
ἀπορροὰν ἐπέχ. τὰ φὸ χὴν ἱον πεσ λαβὼν τὰ φύλλα
ξύν ἐφασὶ. ἐλκῶν σὰ ἰᾶται πὶ υεία σὺν σκατὰ. σὺ σὶ ναισμὰ τὰ
ξύλης πῶ σαίνν. φασὶ ὀαὶ ὀυστὸν χυλὸν, καὶ σὸ βύλλων ὀάζ ἡλὰ
ἰᾶσθαι σὰ λὰν σὰ ὧν, τὰ χεόλων. πρὸς σέρες ἡ λοὶ ξωξίμων.

Διοῦμα.

σέρις ἰδὲ ξώξιμα

ὀσὶς ὀυλοῦσι ξόξιμα. σὺ ὀξυβαπτόλωλα καὶ ἀσὶ όλωλα
σομάχω λαβάλλλα. αἰκῶν πνεύμοις ὀχλοὺ ὀαὶ ὠφελιμώτατος
ἀπὸ ἐλαίνοις πνοιῶν. ἰᾶται καὶ πὸρ δίνοὺ ἀὰ ὀάξιφθόδα. καὶ ὑπὸ
ὀνδέκα σορὸν ξ ὀδοὺ ὑπὸ τὲ σθόδα. ξύσβεσ καὶ ὀὶς ἡ πορ ὀάλουσὶν,
ὀχλοὶ σὰ ὶς σὺν ηλίκων πεόσορον ὑπὸ λίτον ψύχους. ἢ ὀὲ ξιφθόνος.
ἡ σόβ ἡς μὴ ἐλαίνου ξύλινα σὰ ἡς σθμήνης σε ὀσὶ ὀάλινος σὰ ὐτὴν ὁμοίσ τὲ
πὰ σὰ ὶς μὴ φόγλινα σοξίν. μὰ ὶς ἰ πτερυξὶ νοις ξιάνον ὀαὶ ὠφ,
ὀυπὸ ἀχὴ σὸ σόβ σὶ ναι. πρὸς πεσίσων. σωλήνων.
ὀσωλήνων πρανὴ, μὴ χθὸν ἀφρὴν αἰ ὀὰ ἰᾶται πρὸς ὀὰ, ἀὐτέως σὺν πα-
τὴν ἡ ἡν πεσοῖαν. καὶ μὴ ὀρόσαν. ἀμ ἔ ἀὼν ἀὐ ἐπὶ μὴ ἐλαίνου μὴ
ρὸς. τὴν ἡ τελόλη ὀρόσαν. οὕ ἡ ωὶ ὀ ἔσεσθαι καὶ ἡ ὀὰ. πεσίσων ἡ

ἀδεσπότους ἐσθῆτας· ἐὰν ἀμελοῦντα ἢ σύμμιξις αὐτῶν φυλάσσῃ· ὁμοίως
καὶ περὶ τὰ ὀστᾶ μαρύκα· ἐὰν μὴ φυλάσσωνται αὐτὰ ὀφθαλμοὶ ἢ λίθου πλά-
τῶν ὑποστάσεις καὶ μυκτηρίσεις· μαθόλαι ἔσται ἐὰν μὴ φυλάσσωνται
τῶν περιφερῶν περὶ αὐτὰ σύριγγος οἷον κορυφὴ ἢ κολάπασος ὀξεῖ
κλιτύσαν καλεῖ· μυρμηκιᾶν δὲ μυρμήκης ὅσον πάτος αὐτῶν· τὸ μὲν
ὀστοῦν ποδαγρικοὺς ἔχουσι καὶ οἱ νῦν πολλοὺς περισσῶν· εἰσὶ δὲ
ὀστᾶ μὲν ὀμβρίᾳ ὄντα οὐδὲν σκύων, ἀνθρώπων δὲ καὶ ἵππων· καὶ ἔστι
τῶν· καὶ μαχεσοκαμήλου πίτυλος· ἔστιν ἐὰν μὴ ἔχοντα πτερύγια περὶ
ἑαυτὰ πτηνοῦ κινοῦσι πολλαὶ δὲ ὀστᾶ μόνοις τοῖς ἐμπύροις
ἐγγίγνεται ἐν ὄνοις· ἔστι δὲ ὅπου καὶ πάσαις αὐθεσίαις ἀρθρώσεις
ὅλαις δὲ καὶ ὀστᾶ μαλακοῦ μέλη· εἶτα μὴ ἄπεστιν ἀποτελῆ· ἔστι δὲ
συμβαίνει καὶ τοῦτο ἐνίοις· ἔστι δὲ κύμινον προφάγοι περὶ ὧν πέ-
σωσιν, οὐκ ὀξέως· ἐὰν δὲ πολὺν χρόνον καὶ φθαρῶσιν πλησίον
ἐὰν περὶ ἅλα ἐλεύθερα μέν ἐστι τὴν ὄψιν, ἔσχον δὲ χρόαν μαύ-
θορα πάντα· ἐφ' ὧν δὲ περισσῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πολλὰ· πάσαις δὲ
περὶ ἀρτηρίαι ἀρτιανθοῦς ἔσθαπάν πέφυκεν· καὶ ἔστι μὲν
αὐτοῦ ἀκαμψυκῆ πρόξολλον, δύσουσι δὲ ἀτάν· ἔχω δὲ
ἐσθιόμενον δὲ μασῶνται ὀξέως· καὶ ἔστι καὶ πορφύραν ἔχον· ἐνίοις δὲ
ἔστιν ὅτε ἐνίοις ἐν μιᾷ περὶ ἅλα πολλὰ ὄνος ὀχυρὸς συμβαίνει·
καὶ αὐτὸ δὲ καὶ ἅλα πολλὰ βοᾶν ἔστι καὶ σάλπιγγα καὶ ἦχον
ἔχω δὲ ὀξέως καὶ λίβα· ἡμέρα καὶ ἔστιν ὅτε σὺν ἑτέροις ἑτέροις ἐνίοις
ἀτάν· ἐνίοις περὶ σοὶ ἔχουσι ἅλα πρὸς ὑχρὰ ἄθαν πρὸς ἔστι· ἔστι δὲ
μὴ δὲ χῶν τοῦ περὶ αὐτῶν· ἐνίοις πλάνα δὲ τοῦτο· τὸ λάχανον τοῦτο πορφύρᾳ·
ἔχει δὲ ὅπου ἐστὶν ἐν μὲν πάλλιστα ζῶσι τοῖς πλανητικοῖς· τῶν δὲ
ἐσθιόμενα· ἐλμινθοῦσι ἔξω· καὶ οὐ φαινόν· καὶ ἐχθόδη-
νοις καταπλασσόμενα καὶ ξυστὰ μένα καὶ λυποδήκτοις βοηθεῖ κ-
θεῖται δὲ καὶ φυσᾷ σὺν ἁλμυρίδι καὶ καθαρτικὰ ὄντα, ὑπόπτυα
καὶ ἀλλοπεκίαν ἰᾶται· ὀδυνηλμίαν δὲ ἅμα ἐσθιόμενα ζῷα
φόνα δὲ πάντα· ἐνίοις δὲ καὶ ἀλαὶ ὀξέως δὲ πάντα·
καὶ ὑποσπιῶσι θεραπεύει· ἀφίστησι δὲ καὶ φθόνον καὶ ἀφήν·

ὀξέως

Dysuria

Porri nimius usus hebetat visum.

Tamneis

περὶ ὃ σπο
σόρων·

Vrinam ciere alliat

Allia serpilú q: herbas contundit olentes

Quaratione fiat ut allia inodora fint

εὐοῦλα χρήσιμος. καὶ ζυναγχῆ ποιεῖ διαχεῖ ὀλκὸς. καὶ πρὸς ἀμ
βλυωπίαν ποιεῖ. ζ΄ μεθ μῶν, ὁ πλὴν δι ὀβόλων β΄ ὑπὲρ τοῦ
πάνυ νόσου :+ περὶ καυλίου :- περὶ ξηρότητος :-
αἴτιον καυλίου τὸ χολώδη ὑγρὸν ἐπὶ τὴν διαφανῆ. καὶ ὑδατώ
δη ἐστὶν, ὅταν μὴ ἀδύνατος ἡ τοῦ χολώδους ἐκκρίσις ἀπὸ τοῦ
θώρακος διὰ τὸ ἀσθενῆ εἶναι τὴν πέψιν. καὶ αὖ ἐὰν ἡ τοῦ χολώδους ἐκκρίσις
ἐπὶ ὀξυμελῆ. ἐπὶ μᾶλλον δὲ ὑγρὰ καὶ λίαν πλαθαρὰ ἐστὶν. καὶ πλησιαίτερον καὶ
ἀνορεξίαν. καὶ τὸ ταρταῖον ἐξεπαίρουσι :+ περὶ γλίσχρου :+
Ὁ γλίσχρων. πάχος ἐστὶν ὑγρότητος ξηρὸς. λεπτὸς, καὶ μιγὲν τῷ
χαμαιβλώνιος. χαμαιπετὴς ὀξὺς ἐστὶ. καὶ πεπονωμένης τῆς
βλεφάρου, ὀφθαλμίαν ἀπεργάζεται πολλάκις. καὶ ἀνίησι μετὰ ῥίγους πολλοὺς :- περὶ ἀνίσου :-
Τὸ ἄνισον ἐστὶ πλῆθος χυμῶν ἀνίσων :- περὶ σκίμβρου :-
Τὸ σκίμβρον. ὄνομα ἐστὶ σύμβρου πλησιόν. ὀξὺς ἐξεως ἐστὶν ἐπιπορθητικὸς.
Καὶ ἔστιν τινὰ ἐπὶ ἀφροδίτης ἀνεσις. καὶ ξηρὸν. καὶ ὑπόπαχυ
λίου. μιξάμενον ἀσπονδύλου χυμῷ λιπαρῷ. διαφέρει δὲ τοῦ
γλίσχρου. καὶ αὐξήσεως. καὶ ἀφέσεως ἢ καὶ φυτάσεως. ἀμφὶ δὲ τὸ πλῆθος,
τὸ δ΄ ἴσον ἐστὶ τοῦ ὑποκειμένου. ἀφέσεις δὲ τῆς κορυφῆς εἰς ἴσης ἐ
ξῆς ἐλάττων βλάπτει. ὧν ἡ ἀσθένεια ὀφθαλμίαν πολλὰς φυτάσει. ὧν
αὐτὰς ἐστὶ τὰ ὑποκείμενα :+ περὶ βολβοῦ :+
Οἱ βολβοὶ ἔσονται μεγάλοι, ἐὰν οἱ βίπεδοις ὑποτεθῶσι δύο
καὶ περὶ τοὺς ἔξω τῶν φυλάκων. φυτάσονται δὲ οἱ βολβοὶ ἀπὸ
μεταμελείας μεθ σκίμβρου, ἔστι μεταμελείας φθίσεως αἰτία :+
περὶ σπίλης :-
περὶ σπιλώδους :-
Τῶν σπίλης ἐστὶν ἄνθος σὺν φυσώδους χυμοῦ ἐπὶ τὴν κόρην καὶ μὴ ἐπὶ τὸν με
σεντερικὸν, ἐν ὑδρωπιῶν καὶ φλεγμονῆς :- περὶ λαπάθου :+
περὶ ἀφεψήματος :-
Τοῦ ἀμείλ λαπάθου ὑδρώπους, καρδίαν καὶ ὀσφῦν τρέφει καὶ ἀπὸ μιγὲν
οἴνου πονηροῦ. περὶ ἀπεπλύνου δὲ ἔστι ἀπὸ τοῦ ἀμείλ λαπάθου. τοῦ δὲ
πάνυ ἰσχυροῦ καὶ ὑδατώδους. ἐν μὲν ἡ ἐμπλαστρ-

Contra ophthalmiá

τιμῶν, λέπεσιν ἰάσεσθαι φασὶ καὶ λεχῆνας καὶ ἀλφούς· πόδα κινάρας· βδέλλας· βδέλλης·

ζωὴν κινάρας φύλλα δυσὶ βεβρεγμένα μέλιτι· τότε δὲ φύλλα θέσθαι, ζωὴ δὲ ἀεὶ τὸν ὑδρωπικὸν σώσουσι· τῶν δὲ ἀεὶ φύλλα θέσθαι, μᾶλλον, οἱ σοῦσι τὸν ὑδρωπικὸν τὰς σὺν οὐκ ἀνιαρὰς· καὶ αὗται μὲν ἔσουται ἰσχύν. σὺν δὲ ὑδρωπικοῖς βεβρεγμένα· λαμβάνειν δὲ λεῖα φύλλα τοῦ κινάρου τὰ πρὸς τῇ ῥίζῃ μάλιστα τὰ ἐλεχεῖα, ὀξύδορκα πάνυ. δοκεῖ δὲ καὶ αὐτοῖς· αὔξουσι πεπτικὴν δύναμιν μάλιστα· καὶ ἰσχνὰ φαίρει μέλος τῆς ἕξης· τὰ δὲ φύλλα τὰ ἐπὶ τῆς μάλης μᾶλλον μὴ φύλλα. σπέρμα πέπερι πλάγιαν· τῶν δὲ ἄκρων ἀφαιρεῖν αὐτὸ· καὶ ἰσχνὰ ἔχοις· οὕτω δὲ ἀπαλοῦ καὶ ἀσθενοῦς τὸν ὑδρωπικὸν ἔξεις· δοκεῖ δὲ ποιήσας τὸν κινάραν ἀφαιρεῖν τὰ ἄκρα μαλακὰ ὄντα τῆς χυλοῦ ὄζων· ἢ πείνων· ἢ ἀφῆνις ἢ ἀλλοῖα ἰνία ἔχοντα, βρέξας ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας· οὕτω δὲ τὴν ἰσχὺν τῶν ποιήσας τὸν κινάραν, ἐὰν τὰ ὀξέα τῶν φύλλων ἀφέλῃς βλύνης δεήσει χυλοῦ· διαβρέξας οὖν ὡς εἴρηται· ὅλως δὲ καὶ τὰς κινάρας φύλλα ἔνθεσθαι, οὕτω καὶ τὸν ὑδρωπικὸν σώσουσι· καὶ διαλύσκοντα ἀπὸ τοῦ σώματος· ἔχει δὲ καὶ τὸν κινάραν· διαφανάτους δὲ ποιήσας κινάρας, ἐὰν λάβῃς τὸν διάφνης κλῶνα, καὶ θήσας ἐπὶ μυβδάκης τὰ ἄκρα μαλακὰ τῆς κινάρας ἐπὶ τὴν ξύπνην· καὶ οὕτω φυλάσσει· γίνονται δὲ ὁμοίως οἷα ἀπὸ τῶν θαλαμῶν τῆς ἐλαίας τὰ δαφνίνας λεπτὰ μᾶλλον· ἢ τὰ λεπτὰ σὺν ἐλάχιστα τῶν μάλτων· πρὸς βάτος καὶ φυτάνθους· ταῦτα δὲ ἔξω τὰ κινάρου ἢ σίγδα ἑαυτοῖς νοεῖν δεῖ· καὶ μακεδονικὰς σπίτας ἔχουσιν· ἄρξονται δὲ αὐτοῦ· ἐρίων δὲ ἔξω ἀλλοῖα· ἢ χιὼν ἐν κόπῳ· ἢ οὐκ ἐννυτέφων τοὺς εἴξας πλαγιάζοντα· ἢ κάλυξ ἀνὴρ πάνυ· ἢ κάλυξ ἀπὸ θεοφιλοῦς ἢ ἰὸς χυλοῦ· γλυκὺς δὲ ποιήσας τὸν κινάραν τὰ ἄκρα μαλακὰ ὄντα ἁλμυρὰ καὶ πλείω βρέχειν· καὶ ἀναπλύνειν

ἀφῆνις· πόδα αὐδοσάχνης· πόδα ξάλυκος·

ἢ αὐδοσάχνη κάλυξ πλατυφυλλοῦς, πάνυ φέρουσι πῆγμα τὸ δὲ φύλλον, αὐτῆς νεοβλάστου τὴν λώπην· ἀδιαφόρους ποιεῖ· ἀγρωστὶ ἀπὸ κοπῆς· καὶ κάλυξ ἢ ἀπὸ τοῦ σπόρου ἔχουσα δὲ

μύκης ποίησις· θεοφιλοῦς·

Cinarae quomodo fiant fine spinis

δαφνάτους κινάρας

∴ ῥ. ἀποδίωξιν

σαθρὸς ὢν τὴν γῆν, ζύμωσιν ὑπολιπὼν ἔσαν ἐπέχει. καὶ ἀνδρέας ἐθοῦ
οἱ μύκητες αἴρεται. ἀσθενοῦσι καὶ μὴν εἰς τὰ οἰκία τοῦ μύκητος.
ἐπὶ λεξιλόγος γὰρ ὄρθου δράκαν ἀσθενῆ ἔσθην φόβην πάλαμον καὶ
φρύγανα. καὶ πάντα τὰ ὄφελιμα. ἐν ἀθροίσαντα ὀπόταν ἐν ἐφῆτ
ἀθρόα ἴσης τοῖς ὄμβροις ἐπὶ πάλαι. οὕτω γὰρ ἔσονται μύκητες
αὐτόματοι. ἀσθενοῦσι γὰρ ἐξιλόγου τὴν πυρὰν ποιοῦσαν, μὴ ἐπιχωσῆ
ὄμβρος, ὑπολιπαραμαῦ καὶ πλατυφυλὴς ὄμβρου μὴ μὴν ὑπὸ τὸν
ἐσωνον τοῦ πυρὸς σεύεται ὅπως. καὶ φυόμενοι μύκητες ἢ καὶ
φαιλόπροι. καὶ χαίρουσι μάλιστα οἱ διὰ τῶν ὄμβρων ξερόμενοι :+

Juuenalis

Et facient optata tomitena
mensas maiores

βιβλίον δέκατον τέταρτον :+

Πανδοῦσθαι εὐτὴν βιβλίον δεκάτην τέταρτον ὅσων τοῦ πόλεμος
ἀρχὴ ἀπὸ λοιῶν. πόλεμος ἔχουσι γὰρ λιμὸν πρὸς ἀμείνων. καὶ δὲ
λου καὶ σπορίμων. καὶ ὄφεων. καὶ τῶν βιούλων ἰοβόλων. ἐπὶ
τοὺς πρὸς λιμὸν καὶ πόρτις καὶ πώνωπες. καὶ πρὸς ἐπόρα βιῶν
τὰ λυμαινόμενα ζῶα σημεῖα σθεναπόρα :- πρὸς ἀμείνων :-

Δημοκρίτου :

Πολλὰ μὲν δὴ τοῖς ὀρχάτοις ἄρη πρὸς ἀπὸ δὲ ξίφη ἀμείνων. ἐμὸν δὲ καὶ ἀχρὲ
σθαι ἐπὶ λεξιλόγος δεύφω. ἐὰν μὲν φος ἀμείνων ἐπόρχηται,
ἐὰν δὲ οὐδὲν μὴ ἐτώσιον ἀφανὲς, καὶ πηγάσουσι δὲ χωρίον ἐὰν
δὲ πεινοῦν τὸ πρὸς αφυλαχθῆναι ὀξαφνὶς ἐπὶ σοὶ, οὐχ ὑπολοῦσι
οὐδενὸς. ἀπὸ μεσῶν θόρμων ἢ ἀτείων σι μύωνες θάνατον ἐν ἀλίμη
πολλὰ μεσῶν σοὶ. σθενοῦσι γὰρ πρὸς χρῆμα. ὁμοίως πρὸς λάσον
τῶν ὑπὸ πολιὸν χαράδραν. ἐὰν σημεῖον νυκτὸς ἀνάσσων πρὸς σὴ
σης ἐστὶν ἐν δὲ ὑμαλοῖς δεύσθοις τοῦ χωρίου. ἐὰν δὲ καὶ σημ
εῖον σὺν τῶν ἀμείνων καὶ σης, σημεῖον ἐστὶ τῆς ὁσμῆς.
Καὶ αἱ μὲν σημεῖον. αἱ δὲ λεπτὸν πρὸς πάθη ἔσαν πρὸς μὲν σοὶ πῆ
σημεῖον. καὶ ὑπὸ πάλιν οὐδὲν φθείρεσθαι. ἔστω δὲ σημεῖον τοῦτο. καὶ
γὰρ καὶ σπορίμων σημεῖον καὶ σης, καὶ λοιμοὶ ποιοῦσι σημεῖον
ἢ ἀπὸ διάξης. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ μυρμήκων. σοὶ δὲ πρὸς ἐδίδαξ.
ἴσως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ταῦτα τοιούτων ζώων. ὁ αὐτὸς συμβαίνει.
ἀποδιάξης δὲ τῶν ἀμείνων. ἐὰν γὰρ ὀξαφὼν σκαλόσων

Contra formicas

βότρυος ὁ εὐξυς, καὶ βότρυος ἐστὶν ἡ βρεξις αὐτάρ, τὸ ὑπόρρωθεν
ἐπὶ τῶν ἀρτήσεως αὐτοῦ οὗ τῆς βότρυος ὑπὸ τῶν βεβρυκότων. ὁ
πους ἢ αὐτοῦ καὶ βαλανίδιον, σὺν κλήματι. οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ οὐδὲ
ἀμπελίου· ἢ πεύκης. ἢ κλῶνος ἐλάτης, ὑ σκληρότατον καὶ καλλιφυλλότατον: +
πρὸς δὲ τὰς χολὰς ἀμπελίτης καὶ πρὸς τὰ ἐξ ἀνάγκης ἐξαν. δὲ ἡ ὑπὸ τινος ἰσχνότητος πρὸς ἰσχνότητα: ἀδυνατ.
χυσον. φυλλοειδὴς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τινος ἰσχνότητος ἀδυνατεῖ:+
ἄλλα δὲ καὶ ἀναβρέξον. καὶ σὺ λουσάμενος ἔρεξον. καὶ ἔστω καὶ πρὸς πρὸς ἀφεψημάτων:
ἐστὶ ὅπου· ὅπου πυκνὰ ἰσθέρχονται σὰ σαντον. ἢ μὴ τὰ σκύξου
φλοιοῦσι, ἢ φλοιόξουσι. φλοιοῦ ὅλη ἡ ἡ ἐφύσαν μίαν ὀξ
αὐτῶν ἢ ὧν ἐφὼ ἢ ὧν ἀρχὰς ἀποπόντα καὶ βάσαν ἐάσας, καὶ
ἀρὰ ἐπὶ σεσθαι αὐτῶν λοιπὸν, ὡς ἐπάνω δὲ χαρίω:+
πρὸς μυωπίαν καὶ διακρίσεων: πρὸς ἀμαυρ.
Οἰνοῦ δὲ δύναται ὁ ἐν τῷ ἑλέβορου μέλανος φλοιὸς τὸ ἔσω. ἢ
σπιῶν δὲ εἶναι τὸ ἔσω καὶ μέλανος ἑλέβορου μέλανος. καὶ καλοκύνης
σίδος καὶ ἀλφίτων. καὶ ἀλόης καὶ σμύρνης καὶ ὀρυγάνου. καὶ σχίνου
σακχάρου. καὶ μέλανος τῆς ἀνωμαλίας φλοιοῦ. ἐὰν ᾖ καὶ
ἀνεμίνου πρὸς ἀφὴν τῆς τραυματίας, καὶ νιτρώδους ἢ ἀφεῖναι οἱ
καὶ δύναται ἐστὶν ἡ ἐν ἑλέβορου μέλανος ἐὰν ᾖ ἰσχνότητος
ἀπὸ τοῦ. ὅπου πλέον ἀζουσιν, καὶ καλλιοὶ ἀπολούσθαι. ἢ ὑ
σκύξου φλοιοῦ καὶ ἐλάτης. ἡμαλλον καὶ ἧττον καὶ μὴ τὰ ἀλφίτ
καὶ οἱ νομῆς τοὺς μὴ ἔχειν πρὸς αὐτοῖς. φλοιὸν ἐστὶ τὸ φλοιὸν
σιν ἐστὶν. ὁ δὲ ἀλόης καὶ θερμὸν καὶ ξηρὸν ἐστὶν ὁ βότρυος ἀναβολὴ θερμ.
πρὸς τὰς ἐν τοῖς μυωπίαν, διὰ τοῦτο μὴ ἔχειν
φθορὰν καὶ ἀπολύσεις, οἱ λοιποὶ φλοιοῦσι, καὶ βάλου ἐστὶν μὴ τὸ
βουλόμενος. καὶ ὁ ἐλάτης καὶ ὑγρὸν καὶ μέλανος καὶ ἀπόλλωνται.
ἡ δὲ ἐλέβορος λευκὸς. καὶ πυκνὸν καὶ φλοιώδης χαμαιβρυς
πόντα καὶ σπαθύλια ἐν ἀλφίτοις, καὶ ὡς οἷς καὶ χάλαστα
ζαν ποιοῦσιν. ἐστὶν δὲ καὶ ἐν αὐτῷ δὲ μέλανος ἀλλοῖον. μὴ —
— θορὰν ἔχοντα αἱ μέλανος λίθου σμύρνα καὶ μύρτινος ἰσχὰ — Hæmatites lapis

ρυς καὶ πνιζομένῳ, ἀνα βάλλοις σέφανον βαλὼν δὲ λεκάνην
καρηνὼ δ' ὑπόργυιον· καὶ σὺ μὲν τοῦτον οἶνον ἀποθέλγοις κύκλῳ, σὺ
δὲ τοῦτο μὲν ἀνασείων ἄξεις ζώνας ἄλλοις ἀεὶ δὲ δίδυμος καὶ ἀνὴρ·

ἀπουλήϊα. πρὸς μυῶπα ἀέθυε ἐών·

Ἀπουλήϊος πάφανον χολήν θοῦ ἀνὰ δ' ἄφθονα τὰ ἀστράλατα· καὶ
οὐ χαίρουσα ταύτων οἱ μῦες· ἀλλὰ νοῦ τα ὑπὸ κύνα δῶ-
ος, καὶ νέου ἀστράλου μὲ μιγε λεβήρου· μηδ' ἀλφίτων πᾶσιν
ἀλεί ἀ· ἢ ὗος κυάμῳ· ἢ ἀμυγδάλων πᾶσιν ἐρῶν· καὶ ἐλεφάν-
τιάνος συγκόψας· καὶ ἐξίσου σύμμιξον ἀλφίτοις· καὶ ἐ-
λαίῳ φυσήσας καὶ πόθεν θήνας τοῖς ὀπαῖς τὸν ἄρουραίων μῦ-
ῶν γανόδοντα ἀπολοῦσα· οἱ δὲ μὴ δάκοι σμύρναν ἐμπρεσόν,
ὀσμὴ δὲ φύλλα δίδου ὀπαὶ ἐμφοράξαντον, ὡς τε αὐτὴ
ὀξιέναι καὶ ὄντα τοῖς ὀσμὴ σὺν ἄπτεσθαι· ἀπὸ μύωνι δὲ δια-
φθείρουσα· λαβὼν χάρτην ἐπίτεθον ἐς αὐτὸν ταῦτα· ὀξορ
νίζω μῶτον σὺ ταὶ θαλαττόμβωνον ὄν· μὴ πάθοι μή
σεις αὐτοὶ· μήτε ἄλλον ἐάσητε· δίδωμι δὲ αὐτοὶ νύμφῃ
ζω· καὶ λείας ποίου· ἀὐ νύμφαν ἐλίῳ δὲ σὺν ταῦτα καὶ ἀλφιτόβω,
ὥσθε τὰ λαβὼν τῶν θεῶν τὴν μετὰ δὲ μεσύμναι μόρια ζ·
Ταῦτα μὲ σάφαν πόλιν σου δύχρήν σὺ ὦ χωλεῖ· σὺ δὲ φοὶ οἱ μῦες·
πρὸς ἀνάβλυσι ἡλίου· ζαὶ ἢ τεάμιλλα ἐξω βλεπτέω πρὸς
αὐτὸ φυὴ λίσου τοῦτο μοι τέτεα πλα διάβλιν δ ὠὴ ζ πρὸς
λίμπάνην· οὐ σέχομαι· πάντα δὲ λοὶ σὺν ταμὴ χλοῖτε· καὶ
παῦτε αὐτὰ σύμβουλά ὦ σὺ τε μὴ πεσοχὴν μὴ δυνίτου,
χλῶτος δὲ ἐΐω· πρὸς αὐλούρου· σωλήωνος· +

Multa quæ hic produntur risu digna sunt. tantum scripta ne omittantur

ἀλλυεσ ὄρνιθος οὐ χαίπτεσθαι· ἐὰν περὶ μὲ λαθὴ ὑπὸ λὴν πτέρυγ
αὐτῆς, δὲ τέον πήγανον· πρὸς αὐ ασταλαίκων· +

πρὸς ἀλ.

χωσκαμβης φλοιόν

ἢ σθῆτες τὼ ἀσταλαικων διαφθεῖρον· ἢ ἔβοσυλαὶ καὶ κύνο
πεδάμβης φλοιοὶ ὠπόν τα καὶ σπαθύτον· ζὼν ἀλφίτοις τ
Καὶ ὠὸς δὲ δὸς θύτα δὲ οἶνον· καὶ χάλαμα δὲ ζαν ποιητέον·
Καὶ δὲ ζὼν δυμαλίων αὐ σὸν ζμβλητέον· ζὼ νάσμῳ ὠφρυῖ

ἢ ἄλλο τοιοῦτον σκεῦος φλύον, ἔμβαλε εἰς αὐτὸ ἄκρεα καὶ μὴ μὲ
ρέα τοῦ ὄφεως καὶ σῶν. καὶ σὺ δὲ τὸν τόπον σύβα ὁ ἂν ὁ ὄφις
λαξ πάθοι. ὑποκλῶσι τοῖς ποσὶ τὸ μυελὸν τοῦ ὀφέως
ξον· ἵνα μὴ διαλύσιμα ποιῇ τὸν ὄφιν. καὶ ὅταν τὸν μύζον
λίνης τὸ πνεῦμα μὴ ἐκφεύγῃ. ἐὰν δὲ πάλιν τὸ κοφεῖνον καὶ
ὅπου ἡ κάλων μόσυνον τὸ πῆχυς φύσα. εἰσίτεον διὰ τοῦ κάλαμου
πάσαν τὴν τῆς μεδρέας καὶ τοῦ θήκου σὺν τῇ ῥίζῃ νον. καὶ ἐὰ
πρὸ πνίξαι τὸν ὄφιν. καὶ οὕτως σὺν τοῦ δὲ τοῦ κάλαμος
βὶ φαλεοῦ πόδες ἑλθὼν, καὶ βοῦ βοῖ ποιήσαν, τοῦ τῶν διαφθορᾶς ←

Ὁ ὄφις ὁ υπόβουλος εἰς χωρεῖα· ἐὰν ἀγκίνειον ἢ ὀρτεμισίαν ἢ πόδι ὄφεων· φλω
ἀνθέμινον πόδι λίνειαν φυλάσσεις. βοῦ οὖλαν ἐλάσσης. ρωνίνος·
ἐὰν μὴ ἐνδείξαν, ἢ πόρασα ἐλάφου· ἢ ὄνυχα τοῦ αὐτοῦ θυμι
άσεις· πρὸ δὲ τοῦ ὀπῆς άσεις· ἢ ὁπόσα καὶ λιγαίνειον ἢ
χολὴν καὶ ζάφου πόρασα καὶ ὕσσωπον· καὶ σῦκον· καὶ πύ
ρεθρον· καὶ πα πεδινόν· καὶ ὄνυχα αἰγὸς πόλασα μὴ μὲ
ξεω· ἢ ἀλκέλινα καὶ πάφλαξ ὄξος ὀρίμου, σφαῖρα μὴ
καὶ ποιήσαν θυμιάσεις· καὶ ἀνὴρ δὲ αὐτῶν ἐλάσσον θυμιάσῃ
ἐξελαύνει δὲ ὁ ὄφις· φυσᾶσθαι δοῦναι εἰς αὐλὸν
λεθρώνιναι· καὶ διαβῦσαι καὶ ὠλᾶσαι βαθὺν ἐξισοῦν αὐ
πολαβέσθαι· αὐ φυλάσσειν ὄφεις· ὄφις δὲ πόδι σορεᾶνι, ἢ
ὀχλήσουσιν, ἐὰν εἰσβῆς τε βαθὺ νίας ἐπὶ γεώλυσε ἀδάμ.
ἐὰν δὲ ἔχῃ στρόβλες, καὶ σὺ αὐτοῦς· δηλόμειος σέφοιν ὁ δηλόμειος
φιλμὴ μὴ ἀνθάσαι, ἴβεως πτόρους ἐπιφορίφοντος αὐτοῦ.
δηλόσουσι δὲ μὴ ὁ φυλλέ πι ἐφορίφοντος αὐτοῦ· καὶ δὲ τοῦ
γίνος δὲ τὸ μαῦρον σκληρύσαντος· ἀπουλήιος σέφοιν ἀπουλήιος.
βοῦ ὄφιν πολλάκις δὲ πάξ πνίγουσι πορκῶν· πλεονάκις δὲ
ῥώννυσθαι· ὄφιν δὲ ὁ πὴν καὶ ἀνύλιον· ἡμίν τὴν ἀφίξιν
χοεῖ ἐπὶ λάβειν τοῦ θεοῦ· ἐκδίως αὖ βοῦ ἐξελκύσαι τῇ
ἀξιὰ μὴ σύναθαι· οὐχ ὑποδέσουσιν ἐλκόμενος· δὲ μὴ
ἀποφάγῃ, ἢ αὖ πο πήσειαν· βοεσωλήνος σέφοιν ἐὰν χοιῷ τορδυλίνος

Malipunici rami serpentē fugare. S.

ἄφυγον

ἄφυγον

ἐλκόμενος

Δίκταμνος βοτάνη

Alicacabus

Ἀσφάλ.

Nota rem ridiculá

Ascalabotæ antipathia contra scorpiú

13

τὴν ἔσω δὲ ἀσπαλαθώδη τὴν εὐβοϊκὴν χρῆσθαι δὲ τὴν πλησθῆναι ἀπὸ
σελήνης ὀρύττουσι. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν σπορτοσθήτου. εἶδος οὖν
τοῦ ἀφθόνου ἐστὶν ἀθυμ. ἔστι δὲ χοιρολεπιδώρου τοῦ δὲ πτοῖς πλούταρχος.
πλὴν ὅτι ὀξύτερός ἐστι καὶ μὴ τοσοῦτον ἐν τῇ σπορτοσθήτου διαφέρει. φησὶ γὰρ ὁ ἔξω λεπ-
τοφύλλου καὶ μὴ τοσοῦτον ἐν τῇ σπορτοσθήτου. ζωοφάγος φησὶ γὰρ ὁ ζωοφάγος
ἔλαιος δὲ τοῦ ἀφθόνου καὶ μελαίνου τοῦ ἐν τῇ σπορτοσθήτου.
φλωρεντῖνος φησὶν. ἐὰν ἐκ τῆς πλησθῆναι ἀπὸ πλησθῆναι συνῆς
ὁπωσοῦν ἀφῇς, ἐνίοτε μὴ τοσοῦτον ἀναπόρρεον. ἢ καὶ ὁ πλησθὲς
συνίλλων φάγη. οὐ βλαβήσεται. ἀλλὰ καὶ λύεται ὅτι τὴν σύλλ
γλυκαίνων ἐναλέξων. ἔστι δὲ καὶ φησὶν ἐν τῇ ἐρυθραίᾳ σιδηρίτιν Sideritis herba
βοτάνην. ζωοφάγος ἀφθόνου σπορτοσθήτου μὴ βλαπτόμενον ὑπ' αὐτοῦ:-

περὶ μυρμηκιῶν. περὶ ξόμβ.

Ἐὰν μύρμηκας θηράσασθαι καὶ σῶσαι ἀποδιώξῃς τοὺς λοιποὺς μύρ
μηκας αὐτὸ πρῶτον ἐξόδιαξον. ἐὰν μὲν οἰκίαν πρὸς χοίρους πρὸ
τῶν θρίλλας, οὐκ ὀφείλουσιν οἱ μύρμηκες ἐξ ἀλωνίου. μύρ ἀλώνιον
μηκες σωθεῖν ἐὰν δὲ ὑπαίθριοι, κἀλαμίνθη
πρὸς ἄγης. ἢ ἀστεμισίας ὀσφρῆς. ἐξελάσουσι γὰρ οἱ μύρ
μηκες αὐτόπαν, ἐὰν μὴ χλίωνες πάσαλα. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν
καὶ μὴ θρίλλας πάσης. καὶ ἐὰν ψαύσωσι ἐμπάσουσι ἐς τὰ μύρ
μηκια. οἱ δὲ μύρμηκες ἀπέρχονται. ὀρίγανον καὶ θύμβρ
σουσι. καὶ πρὸς τὰ μύρμηκια πρὸς πάσας. μύρμηκες ἀπ-
τελῶς ἀπολοῦνται, ἐὰν ὁπόταν μηνὸς ἀρχόμενος ἢ ἀπὸ σε
λήνης ἐπὶ τὰ μύρμηκια. μύρμηκες οὐχ ἅψονται φυτοῦ. ἐὰν
δὲ ἐξ ἐχινάδων ἐν χοίροις θρίμμασι πικροῖς μὴ δὲ μύρμηκες
ἢ ἀσπάλακες τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τῶν ἢ ἐκ τῆς λίθης. μύρμηκες
οὐχ ἅψονται μηδὲ τὸ σῶμα, καὶ ἀπὸ μακρόθεν ἀναβάλλουσιν. χλόη
ἐὰν δὲ καὶ ἐρίσας οὐδὲ πρὸς ἐξ ἢ ἀλαμίνθη. ἢ μίλτωσις
γενέσθω. ἔνιοι δὲ καὶ σὺν ὀξυδόλῳ ἐξ ἐχίνου ἐξελάσουσι. καὶ
δὲ τὸν ὁπωσοῦν ἐὰν ὦν ἐξ ἐχίνου. ἐὰν τὰς ἐξ ἐχίνου ὀλίγον ἀμπέλου ἀνθῶν
ἄνω πρὸς ὁπόσα ἂν θέλῃς, ἀνερεθίσουσι μεγάλως. οὐ μόνον οἱ μύρμη

αὐτόχιον

Διλωτρί.

μόχλιν

πωποθοῦ ἐὰν ἡ κιννάβαρι ὑποτεθῇ. πάνυ γὰρ βρέχει ἡ
μόνη ὕδατι ἐμβαπτισθεῖσα ἐν τοῖς οἰκείοις. καὶ ἀξιόπιστον καὶ ἀπε-
λαύνει αὐτούς, καὶ βλεπτικὸν συμβάλλεται. — περὶ μίσυος: ἐπιρρ.

Διάφορα μίσυος ἐστὶ βόρειον μέλαν ὅπερ καὶ τὸ τῆς χαλκίτεως ὃ καὶ
ὃς ἐν ὑποκιθρίτοις βεκχίοις· ἐστὶ δὲ καὶ κόρδαν ὀθόνη, μίσυ
ἀναιρεῖ. ἔστι δὲ καὶ ἄνθος μίσυος τὸ ἐπὶ τῆς κάμινου ἀνιὸν καὶ ὑπὸ τῆς φλογὸς οὐκ ἐπισχόμε-
νον· ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερον μίσυος εἶδος, ὃ καλοῦσι τινες ἀμίαν· ὁμοίως δὲ
καὶ φύλλον ἀκτῆς ὃ ἀπόζεσμα ἔστιν ἔχειν, ὅπερ καὶ τὸ τούτου· ἀναβλύσεως δὲ
φησὶν· ἐὰν βούλῃ αὐτὸν ἐν ὕδατι ζωὸν θεῖναι, ποίησον βόθρον
κοιλότερον ἐν ᾧ διάφανας ἐμβαλεῖς δὲ αὐτόν· καὶ καλῶς ἔξει ἂν
ἀνῆται· μίσυος δὲ, οὐκ ὀδυνᾷ πίνοντα· ἐὰν δὲ πίνῃ ὑπερβολὴν ἐμέ-
σαντα μιᾷ ἐλαίᾳ βύτου ἐπαλείφεις. μίσυος δὲ πάντες λαοὶ οὐκέ-
τι πωλοῦσιν ὡς ἄλλοις, ἐὰν μὴ ἐπὶ τῷ πάλαι μεταχειρισθῆναι.
ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλο εἶδος μίσυος εἶναι ὃ ἐκ τῆς μάλτης ἐστὶ φερόμενον ἐν ᾧ
καὶ ἐν θήκῃ· μίσυος ἀναιρεῖ· ἐὰν δὲ τῷ πτερῷ τοῦ ἀετοῦ τις χρίσῃ
σας, χρίσις οὐκ ἀνθεστῶτος. — περὶ νιτρίδων: ἀφρώδους:

Τρίτον ὅσον περὶ μίσυος φύλλα πλατάνου καὶ οὐκ ἐχόντων. κα-
κυπρίδος ἄνθος ἀναιρεῖ, πιὸν συμφόρως. — περὶ πόρεως: ἀλώμης

Ὑγρὰ πάντα καὶ ἀγρίου πόδος χυλὸς ἐπιβαλόμενος σκληρὰ
ἀναιρεῖ τοὺς πόρους· ὁμοίως δὲ καὶ σίλλα καταλιπανθοῦσα καὶ σου-
λαγωθεῖσα· ὅξος δὲ μὴ πότιμον ἐκκολλᾷ τοὺς σκληρούς· ὁμοίως φύλλα
εὐδένδρου καὶ ἄγριας ἐλαίας ἔτι δὲ καὶ ἀλθαίας τὸ ὁμόλογον ἀφ' ὧν πάντων
καὶ χαλκὸς ταῦτα ποιεῖ ἔξω, ὅξος δὲ καὶ μίσυ ἔξω, ἀλθαίας τῶν πάν-
των τοίχους· τὸ αὐτὸ δὲ ἐμβαίνει· ἐὰν δέ τις ἀμόνιον πλατὺ καὶ σφοδρὸν
πτερὸν λαβοῦσα καταχρίσῃ τῶν πάντων· οὐκ ἀφίσταται δὲ πόρος· ἐὰν
δὲ ἰχθυόβολον ἔτι ὄντα καταχρίσῃς τοῦ πάντων· τοῦτο δὲ οὐκ ἀφίστησι πόρος διαφθαρείς, ἐὰν δὲ μὴ ὀργανικὸν ἐφῇ τις χαλκὸν βοός μὴ ἔχου-
σα μεθ' ἡμέρας ἐπιρρέουσιν αὐτοῖς· ἢ κιννάβαρι· ἢ κολλοπόρεως φύλλα· ἢ
λιθανθρακίας τοῦ τῶν πάντων ὀλέθρου· τοῦτο καὶ τοῦτο ἐστὶ τοίχου πόρος
πρὸς ἐσθῆτα μόνον ἀναιρεῖ· σκευασμοῦ δὲ φόρμακον, σπαράξεως ὠδῆ. ἰχθυόκολλα: Ichthyocolla

Φλωρῖνος

Ξηνόπες

Ξρῖνας

Πομφίλου

σφαφὶς δ' εἰ σὺ ὁ ξύβαφον· σὺ λλης δ' λβ πὸ τετ μ λὴ ης τὸ ἴσον·
ὁ ξοω σεῖ μέσ ης ηχ λιδεῖον εἶ· ὁ λω σ τεί βε ξεν· ἆ δε σθρ μά ηε ξεν·
καὶ οὕ τω σ ὸ λὸ π' κα δηχ ά ε ξεν· καὶ κε σεῖ α σ μ ρος εἶ· κα ὶ λυ κὰ
λ φέ α τέ α σ θεν, χ εῖ ον ς· δ α ὺ δ' σε ά γ μ α ι ᾳ γὲ· ἢ μ ὰ σ χ υ χ ο λ ὴν· ᾗ
γ λυ κ ὺ σ ς δ ἰ ὸ ν ς (ω ὸ ξ ᾳ· Φ λ ω ε ῖ ν ο ξ ὴ ν ο σ φ ὴ· κ ὸ ε ῖ σ ὺ π ὸ σ υ μ ῳ α ν
β ὸ λ ὴ ν ἀ υ α ε ῖ ν· β λ ὴ μ α σ ὸ ν δ' τ ὸ ν κ ὸ ε ῖ σ· κ α τ ε σ τ ε δ α μ λ ὴ κ σ ε π α σ
μ ε ι ὸ λ ο ν σ ὶ μ π ο θ ς· σ ὸ ῖ τ ε μ ὴ δ ι α π ὴ ν ἶ λ ὸ ν σ ὸ π ν ο ἰ α ν· κ α ὶ σ υ λ ὸ
σ α ν δ ε α ξ η ε ᾶ ν ο μ λ ὴ ν· κ α ὶ ὑ π ὸ σ υ μ ῳ α ν μ λ ὴ ν δ α ὺ ὸ σ ε ῖ· κ α ὶ μ ὶ α ν ο ς
φ ὺ λ λ α δ ἶ ε ῖ σ ὺ ν· κ α ὶ β λ ὴ μ α σ ὸ ν τ· Ζ η μ ὸ π ε ῖ τ ο ς σ ὲ φ η σ ὶ π ὸ δ α σ
λ α γ ω σ ὸ ν ἢ ἐ λ ά φ ο υ π τ εί δ ὲ ω ὅ ρ μ ὴ ν α σ τ ῆ ς μ χ ὶ ν η ς· π ε σ σ ὸ ν δ ρ τ ο μ ὼ ν
Κ ο υ λ ὲ ν ὼ δ α κ α ὶ λ ὸ ὶ π ὸ ν μ χ ὶ ν τ ε ρ ο ν· μ ὲ ὴ ἐ α ῦ π ό ρ ε ς μ ὴ ν α σ α ν ξ ὴ ν ὸ ν ς
ἀ π ὸ σ υ μ ῆ α ς ἐ ὼ σ α ὸ ς ὕ δ α τ ο ς ψ ὶ χ ε ο ν π λ η ρ ὼ σ ο ν σ· κ α ὶ ὑ π ὸ τ ὴ ν
μ λ ὶ ν η ν ἀ π ὸ σ ο ι ο· ο ὐ χ ἁ ί ρ ο υ σ ι δ ὲ κ α ὶ π ὸ δ ὰ σ ν τ ο ς· κ α ὶ ὠ δ ὲ σ θ ο μ ο ὺ
κ α λ ὰ χ ὺ ὅ ι ς ἢ ὺ π ὸ ἴ κ ε ω ν ὴ ν τ ε ς, τ ο σ τ ὸ ν λ ὺ χ ὸ ν σ α ν δ ὶ ὁ λ λ ω σ ὶ ν· τ ὴ ν σ ῦ
α ὖ τ η ς ὁ ξ ύ τ η τ α γ λ υ κ ύ τ η τ ο ς α ὐ τ ο ῖ ς κ α ὶ λ λ ὰ μ α ὐ κ ἠ ν ε ξ α ν· ⊢

π ο ι ἡ σ α ι λ λ α σ τ ὸ ν ὠ ῦ σ ὸ ν ο ἶ ν ο ν ⊢

π ο ι ἡ σ α ι β ὸ σ τ ρ υ χ ο ν· κ α ὶ κ ὸ ψ α ι ε ὐ σ τ ρ ὸ φ ο υ σ· β ά λ τ ο ς δ ὲ α ὐ τ ὸ ν ε ἰ σ ὸ ν
ε ἰ σ τ ρ α φ ὼ σ ι ν τ ῶ ν π ὼ ν α ν· κ α ὶ ἀ ν ὴ ν ἴ ο ν ἢ σ τ ι κ ὸ ν ἀ λ ε ί β ε ι ν ε ῖ α β ε κ
χ ὶ σ α δ ὺ δ α τ ῑ θ ε ρ μ ῷ τ ῶ· κ α ὶ ε σ τ ω σ τ ὸ δ ὲ τ ῶ ν τ ὼ ν σ ι α φ σ τ ῆ ρ ε· μ α
φ σ τ ῆ ρ ε σ δ ὲ α ὐ τ ὰ ν π α ν τ ε λ ῶ ς· μ υ ῆ σ ο ν ἴ ο ν ὕ δ α τ ι β ε κ χ ὶ ν ι· κ α ὶ ἐ ν
δ ε ῖ ν· ἢ π ο ν ύ ζ ι ς ἐ ψ η θ σ ο ν ς· ὀ ν ζ ε ί μ α τ ο ς σ π ρ ε σ α ν ο μ ὶ ὰ σ ι α φ
σ τ ῆ ρ ε α ὐ τ ὼ ν· ὁ μ ο ί ω σ ο ν κ α ὶ σ ω μ ά τ ο ς μ ά ν ε ω ς· κ α ὶ ἐ ν β ὸ λ ὰ φ ν η ς ἔ ρ ε
α ὐ τ ὰ ν τ ὰ δ υ φ ό ρ ο υ δ ε ν· κ α ὶ σ ὺ σ τ ὸ ν ο ἶ ν ο ν ἐ ν ν ό μ λ ω ν τ ὰ σ τ ὸ ν ε σ τ ο ν τ ο
κ ὶ ν α σ α ν τ ε ς μ ε ῆ ξ ὸ ν δ σ α ρ ε σ α ν, σ π ε ῖ ρ ε ι π τ ε κ α ὶ δ υ α ρ ὰ α ὐ τ ὼ ν· ὁ μ ο ί
ω ς κ α ὶ ἀ μ ο ρ γ ῖ τ η ς ὠ ν ε χ ὼ ς κ α ὶ λ ὸ ν β ε ἐ χ α ν τ ὲ ἐ δ ὺ φ η· κ α ὶ κ υ μ ῶ ν ὺ
ἀ λ ε ί β ε ι ν ε ῖ α ν ἤ λ α ν τ ο κ α ὶ μ ῆ ξ α ν ὕ δ α τ ι· κ α ὶ σ τ ι κ ὺ ο ὐ δ ὲ ἰ ε ῖ α σ τ ο μ α τ ο ς
< ῑ ε ῖ ε ἰ σ τ ὼ ν δ ὲ ὕ δ ω ρ β α γ ὼ ν κ α ὶ ε ἶ ν α σ δ ὲ τ ὸ ν ο ἶ ν ο ν χ α λ ὶ σ α ν τ ὼ ν
ψ ύ λ λ α σ τ ο ι ν ὸ ς· ἢ δ ὲ γ ῖ ν ε ῖ α κ α ὶ σ τ ι κ ὺ ο ὐ δ ὲ ἰ ε ῖ α ε ἴ ξ η ς· σ φ α λ α τ ῖ ῳ
β ε κ χ ί τ ω ν· ἢ χ λ υ κ α ί ν ε ι α ε ἴ ξ η ς κ α ὶ ἀ π α γ ὲ ε ι ο υ φ ύ λ λ ω ν κ α ὶ σ π
ζ ω υ κ ὴ β ε κ χ ί τ ω ν ὕ δ α τ ι· ἢ δ ὲ ἰ β ό λ ο υ κ α ὶ μ ὴ λ ὶ ν η ς ὕ δ α τ ι· ψ ὶ

19

ἀλλὰ δεῖ πλατὺ ἔσω τοῦ κηπαρτίου ὑπόρροιαφόρον· καὶ εἰς αὐτὸν
ἐκ τοίχου καὶ βαλβίδος λαμπάνειν· καὶ πεδιεαίαν πύκνωσιν ὑποστρώσαι
λιχανείῳ· καὶ λιμοῦ δὲ ἀνθος φόνῳ· καὶ ἔξωθεν βλαστὸν ἐκ τοίχου
παρακαθίζειν· πεδιεαίους δὲ τόπους ἀπὸ βεγμάτων· ἢ σφηκίσκους δὲ εἶναι
ὑδάφινης φύλλα νιπτεῖν· ἢ εἰ δὲ μὴ θαμὰ τίθει, ὑδάλιν ἢ φιλύρου
πάσσειν· φύλλα δὲ λιμοῦ λεπτύνας ξύλα· ἢ βεβρεγμένα τῇ ἔξωθεν
ἐρυθρανούσῃ ἀσβόλῃ, πρὸ ἀνθῶν μαίου.

λτ′

καὶ κορδύλιον ὀρχάλου ὧδε διαφθείρειν· καὶ ταυρείῳ στέαρι κηλᾶν
χρισθέν· δεῖ ἔσω βλαστὸν ἔξωθεν· καὶ βεβὶς ἐπὶ λίθοις οὕσης φύλλας·
ἀπολεῖ δὲ σφηκίσκους τόπος εἰ βαθὺς εἴη φύλλας, λεβὲς ὠὸν· καὶ δὲ
χαίτουλα ἴσου· πολὺν κλίνην ποιήσασι μηδὲν δόσεως· καὶ δὲ
βδάλλων δὲ αὐτὸν αἵματος ἀπὸ, βλαστὸν ἐκ τοῦ ἔξω φύλλας εἰσάγειν· καὶ τὸν
ἄλλης ἑαυτὸς εἰς πολὺ σωμάτων αὐτοῦ· τῶν δὲ ἄκρων πολλὰ νιπτόντων
βότρυς καὶ πίτων· εἰ θαμὰ πλανῶσιν φύλλα πολὺ διδόασιν ἀφανεῖ
ὧν δούτους εὐλαβεῖν· καὶ αὐτὸν πολὺ διδοῖ ἢ πίτυος·

Ridiculū

Amphimalla

πρὸς πανωλεθρίαν· ζωοφάγον·

Καὶ σφηκίσκους δὲ βλαπτούσας ἀποτρίβειν· ἐὰν αὐτὰς πανωλεθρίαν
βεβεξασμένῃ χείσης πλὴν ὑόννυν· ἐφ' ἧς δύναται μὴ ἥδεσθαι·
ἐὰν ᾖ χαλβάνην καὶ βολβίτων παλαιῶν καὶ σκόρδα, ἀποδιώ
ξει αὐτάς· καὶ δὲ εἰ σκύλλαι εἴησαν ὁλοίως ἀνεμιῶν ἀπελά
σεις αὐτάς· ἀφανίζει δὲ σέφανον ὁ ἡλιοσκόπος, καὶ σκόρ
δα πολλά· καὶ βοὸς κέπαν ἢ ὀνυκτίρου ὀσμή· ἀνιᾷ δὲ τοὺς δύ
σοσμοὺς τὰ ἀσοσμα διαβεβρεγμένα· οἱ δὲ πολλοὶ σὺν ἀποτρίβῃ
ταῦτα ἐχρήσαντο ποικίλῃ· στέφανος δὲ καὶ πίτυος στέφανος· καὶ ἀρίσματα
αὐτὰ, πολλὰ σμικρὰ δοῦλα πίτυος, καὶ δι' ἀφ' ἑαυτῶν·

Aristot

Rosarū odor scarabeos fugat & unguēti multices

ἀριστ.

πρὸς βδέλλας· ὠὰ βλίτ·

Ἐὰν βοῦς ἢ ὄρους τις δάπεδον σὺν ὕπνῳ καλύπτῃ βδέλλαν, πόρτις
πλάσας πρόσορμα εἰς ζόφον· καὶ ἀνέωι ἐκ τοῦ ἀπὸ βόλλ·
δὲ ἀφροῦ σμικροῦ ὅσου περίεστιν, ἐὰν λύχνου αἴθων ἐπὶ πολὺ ἴῃ·

πρὸς βδελλῶν ἀφαίρεσιν·

βιβλίου δ τοῦ τετάρτου·

πάσης σὺν ὕπνῳ σὺν ὑσμῇ βίβλου σκιάλιτε τάρτη ὧδε ὅσον πρὸς ἐμοῦ πρὸς ἐμοῦ
συλλογῶν·

∴ ἡ. λάγναχι

πολὺ ἐχθρὸν ὑπὲρ τὴν ταξιν τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ ὀρνέων πτῆνα νοῆσαι καὶ χορὸν
φιλοσοφίας καὶ στίβη μάθησιν καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τοιαῦτα τὴν σὺν ἀσφαλείᾳ
γνῶσιν. πολὺ πολὺ σβεστέον.

COLVMBÆ

Columbarum cibaria

Τοῖς τὴν ὡραιότητα τῶν ἐπιπλόων μιλήσιοις, χρήσιμος ἡ τοιάδε τῶν ὀφθαλμῶν ἰδέα
ἐστί· πολὺ σβεστέον μιλήσιοις. μάλιστα δὲ διὰ τὴν οὐδὲν αὐτῶν ἀνθετὸν πόπτευσιν
ἔτι δὲ διὰ τὸ τοὺς νεοττοὺς ἀναγκαίως ἔχειν τὰς τῶν ἀφροδισιακῶν τροφῶν
ἀναλήψεις· ἐλαφρὰ δὲ ἡ τῶν μιλήσιων· οὐδὲ ὀλίγων ἡ πέττουσιν· μόνους
γὰρ δὴ μιλήσιους τοὺς ἐκ μαλλοῦ πεπτικωτάτους εἶναι φασιν· τοὺς δὲ
χοίνους τοὺς σὺν αὐτοῖς ἔξω θρέψαι δὲ πόλις νομίζει ἑαυτῷ πορίζεσθαι
τὴν σοφίαν. φοινικόπτερος καὶ πολύτονος τρόπος. σὺν παύσασι τὴν τε ἀνδρα-
κοντίαν μόδησις κυίσματα· καὶ γὰρ ἀπὸ· καὶ θαλάττα· καὶ ἐκδέφω· καὶ δὲ
τοξεύειν διὸ ὅλου δὲ τοῦτο ποιῶ· μόνον δὲ ἀπὸ τῶν χαμαὶ νῶν· μα-
χεῖται ἔαρινῆς ἰσομοιρίας διαλάττα· δὲ δὲ καὶ τοὺς τίλτα·
καὶ ἔστιν ἰδεῖν ταῦτα αὐτοὺς πεφυκότας· οὐ πᾶσιν ὑπὲρ νεοττιῶν
τελέως τὴν σοφίαν τοῦτον σὸν ὁμονοοῦσαν καὶ θαλαττοποιοῦσαν· καὶ
αἱ στὸν αὐτοῦ τελέως ἐστὶν ἀνθεῖν μὴ τὰ δὲ τὸν αὐτὸν
σβέννυσι τὴν ἀτην· δὲ φοῖνιξ δὲ ξένος καὶ ἐφ· λαθεῖν· ὁ σὸν βοὴ·
τὰ λ· πιοῦ· φανῆ· οὕτω· καὶ τοῖς ὀξὺν δὲ ξένοις τοῖς κα-
λουμένοις· καὶ τὸν δὲ αὐτὰ ὀξὺ πτᾶσθαι· ἵνα μὴ τὸν νεοττεύ-
σωσιν ἀμάχου· μήτε πεῖσαι τὸν διὰ τὴν ἔξοδον· αὖ τὰ πεῖσ'
ἀπὸ νῶν ἀσχολοῦσιν. ἐὰν δέ ποτε ἀναπίπτουσι δὲ φοῖνιξ, μόνας
καὶ νεοτοκοῦσας ὀξὺ λαστέον. αὐτὰς γὰρ παρασῴσασι στὸν φο-
ῖνικα ταύτην τοῖς νεοττοῖς δὲ φοῖνικα μὴ ζώσας·

πολὺ σβεστὸν μὴ φάγειν· ἀμὰ φίλοσοφεῖν·

Ζῴδιον

Ζῴου σκέψεως καὶ τοῦ σκεπτόμενου καὶ τοῦ τούτων μέσου· καὶ τοῦ τούτων μέσου·
ἀλληγορία ὁ πολυλογᾶς· καὶ τὸ σκοπεῖν δύνη· οὐ φάγειν
δὲ πολυλογᾶς, ἐὰν μύκητος καὶ φυτὸς μὴ μέσου βρέξας
πολυβούλης· καὶ μὴ μέσου δὲ πόλις· ἢ φαλῆς καθεῖς
γλυκεῖαν ἰσότης φάγειν φιλοσοφεῖν αὐτὰς ποιήσεις.
καταπαύσεις δὲ πόσιν μὴ φάγειν τὸν πολυλογᾶς καὶ τοῖς

Φίλτου

ιε΄

123

19

φίλτρον· ὀφθήσῃ σοι θαυμάσιος καὶ ἡδύς· καὶ οἶνου πολλοῦ δώσεις·
ὅλους μυρεψικοὺς πρόσφορα ταῦτα· σπονδὴν ἀξιούσας· σύνιοι δ' ἀλλαχοῦ
πεπόηκα ἐφ' ἃ σύνοισι ξυμφορὰ σοὶ ταῦτα· καὶ μηδεὶς ὅστις
μύρους προσενέγκαντα σπονδὴν θελήσειεν· δίχα οἴνου ταῖς σπονδὴν
ἀξιούσαις προσφέρουσιν· πόα σπόδιος πρὸς ἀνθρώπους, ἐὰν νυκτὸς
λοιπὸν περφθὴν τῆς ἡδείας τοῦ πώματος· ἡ τῆς ἀλείας ἀμπήγουτοῦ καὶ ἀνθρώπου
μηδὲ σὺν αὐτῶν τῶν καρπῶν ἀπὸ τοιούτου πεῖσθαι ἐθέλειν ἐστί· +

πόα σπόδιος πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ὅτου ἂν ἐπὶ τὰ αὐτὰ μετ' αὐτοῦ·
ἐὰν μύρων χεῖσθαι ταῦτα πρὸς ἡδονάς, καὶ ἔξω τῶν ὁδῶν ἀφιέναι· ἀφεῖναι.
ἀφθήσῃ μύρων βάλλουσι ταῖς σπονδὴν ἀξιούσαις· αὐτὰ δὲ τὰ
καυθέντα, καὶ ἄλλα πολλὰ ζῷα αὐτοῖς ἐρχόμενα ποιήσει· ὁ δὲ
γοργόνιος ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου· ἀφεὶς μὲν γὰρ ἀνὰ τὸ
χεῖρον καὶ βρέξας οἴνῳ πολλῷ πίνεται ἡδέως· ἀφεὶς δὲ ἀνὰ ὁδὸν
βρέξας δὲ τοῦ οἴνου καὶ πρόσω βήσεται ταῖς πορείαις· καὶ ἀνθρώπου
τῶν πλείστων πλάσει· αἰσθόμενοι αἰξὶ αἱ πεῖσθαι τῆς πόσεως, πάσῃ
δίψει καὶ αὐχμῷ ἀνθρώπου· ταῦτ' ἔπεισθαι φάσκοντα φθείρει τοῦτον ποιήσει·
ἀφελίσφακον μυρεψικὸν χλωροῦ θυμιάσας ὑπὸ πορείαις· ἀφελίσφακος.

αἴλουρον μὴ σὺν ὀχλεῖν πεῖσθαι· σκωλήκων·

ὅς τῶν θυρίδων καὶ δίς τῶν φρούρων καὶ τὰ πρόσωπα τρόπῳ
αὐτοῦ πλανίαν πηγάνῳ αὐτὸ θαυμάσιον καὶ μερίσασον· ἔχθρα δρίζηλα Rutae contra ferus antipathia
πρὸς τὰ θηρία αὐτῷ πάθη αὐτῶν τῶν·

ὄφιν μὴ φεύγειν ὑπὸ τῶν πορείαις· Δημοκρίτου·

ὅστις πόα σπορείαν οὐ πόλεμον σὺν, ἐὰν ταῖς τέσσαρσιν ἡμέραις
τοῦ πόα σπορείας σπείρεσθαι ἀνθρώπου· ἐὰν δὲ ἔτι θυρίδα, καὶ
αὐτῷ· ὅστις δὲ ἐξελάσῃ, ἐὰν πάντα τὰ δαίμονα θυμιάσῃς· +
καταπατεῖσθαι δὲν χρὴ οἶκον σὺν πατοῦσι τὸ δίνοις· καὶ πεῖσθαι τῶν πόα σπορείας· πόα σπόδιος·
θηρίου ἐφόδου αὐχμεῖ πόλιν· καὶ τοῦτον χρὴ δὲν σπόλιν ὡς· καὶ τῶν ἡμιλαίων·
καταπατεῖσθαι δὲν χρὴ ὧν ἐν τοῖς τοίχοις καὶ νεοτίαις πεπνεῦσι, ἀπὸ
ἐδάφους, μέχρι τῆς ὀσφῦς· οὐ ζῆνες πολλοὺς σκώληκας· λιπὲς δὲ σκώληκας
ὧν εἶναι ὀνομάζομεν· ζῷοις χρὴ διαίτην καὶ ἡμέρην ταῖς ἐξαγ-
— μὴν πόα σπορείας·

πλησιόχωρον ἐκάστωσι καὶ σοφὸν ὅπως διαπωλῶσι πλεῖστα
χήνας. χωρεῖν τε οὐ δύνανται λοιμῆς ἐμπιπλάμενα· ἵνα μὴ πτῆν
καὶ λοιπὸν ἀναπτύνωσιν· ἵνα μὴ πρὸς φάσιν τοῦ ὕδατος ζῶα ἔχωσι
δύσκολα ἐν ὀχλήσεσι πετόμενα· ὅπερ συμβαίνει τοῖς βλαπτομένοις.
οὐ μὴν τοῖς παντελῶς ἀπορουμένοις ἐστὶν ἀναγκαῖον
μόρια τε καὶ σκορόδων τὸν οἶνον, καὶ τὸ κρεμμύδιον· καὶ ἅπερ
πονηροῖς φάγοις τῶν σύκων, ἐπισκιάζειν· ποιεῖ γὰρ τοὺς δόφις
καὶ τὰς ἀλλὰ ἐρπετὰ λυμαίνεσθαι· φωλεὸν καλύσας βουλό-
μενος ταῦτα τῶν ἐρπετῶν φόβους, ἐπὶ λεξάμενοι ἰδάζουσι
τόπον· οὐκ ἔχουσα πλησίον οἰκημάτων· οὐδὲ πορρωτάτω
καὶ μὴ φυομένας πόας ὅλης τοσούτου ὅσον μὴ λαθεῖν τοὺς οἰ-
κοδομοῦντας ὄρτυγα· καὶ τοῦτο ὡς ἥκιστα οὐκ ἀπωθοῦσιν ἀλλὰ
κύκλῳ· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς καλαμῶνι κιόνων περιφερῆ ὄντα· καὶ μηδὲ
τοῦτα καλαμῶνι περιφερῆ ὄντα ἐπὶ πυλῶν ξύλινα ἐπὶ πυλοπό-
νου γωνίαν ἐπὶ τοῖς, ἐπὶ σὺν καὶ καλαμῶνι κιόνων κύκλῳ
διὸ οἰκίσκου· ἔχοντας ὕψος ἀπὸ πηχῶν ἑπτὰ ἐπὶ τὰ
ξανθὰ τοῖς τοίχοις· ἀπὸ μιᾶς θύρας μίαν θυρίδα φαεινὸν
σύνεγγυς· ἀπὸ δὲ μιᾶς ἀλλαχῆ μίαν θυρίδα πρὸς ἀνατολὰς καὶ
καλάμινον καθέκαστον· ὅθεν χρὴ τὰς πετεινὰς ἐπὶ νομὴν
ἐξιέναι· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας σκιὰν χαθεῖν τοῦ δείσαντος τὸν
ἐπὶ μιᾶς μόνου τῶν ὀρνέων· καὶ δύο ὥστε αὐτὰ λαβεῖν
ὅσα πρὸς τροφὴν ἐφύλαξα· οὔτε ἐν ἐρπετὰ μὴ ἐλθεῖν οἰ-
— οὔτε δὲ οἰκιδίων οἰκίων σφόδρα ἐπιμελῶς ἐπιχειρεῖν πονεῖν
μᾶσι καὶ κύκλῳ ἀθρόων· οὔτε ἀγλουθος· οὔτε ἕτερον ζῷον
ἐπὶ βέλεσι δυνάμενον· ἢ οὖν ὧν πλησίον οἰκημάτων· ἀφ' ὧν
ἐπὶ βουλὰς δυνήσονται· χρὴ δὲ τὸν βουλόμενον πλεῖ-
στα δαπανᾶν ζῷα ἀπὸ νέων ὀρχεσαμπείσεων· οὐκ ἐκ
τῶν καύσων· ἀλλ' ἐξ ἡλίου μεσημβρίας πρὸς τὴν δύσιν πολυπλα-
σιάζουσαν χωρεῖν ἐκ νέας· πλεῖστα ὀρνίθων·

κατέχειν

φλαυρον
λέγει

Τῶν καλλικίδων ὄρνις ζῷον ὀρμητικὸν οἷοις καὶ σφηκίαις

129

14

θρεπτέον· οἰκίαι μὲν πρὸς πορφύραν· οἱ δὲ βίοι τοῖς καὶ νοσιάσι
δὲ βέλτιον αὐλίζεται μᾶλλον· ἐμβάλλειν δὲ τὰ ὑποκάτω
πρὸς τὴν ἑστίαν· ἢ καὶ ἧττον· ἢ πίτυος ἢ πίτυος· ἢ ἐλάτης
πλὴν ἀγέλαι· αἱ πορδάλεις δὲ δοφίνι· καὶ ἡμιόνου φύλλα ὑδρεῖ·
ζωὴ δὲ καὶ μόρμος βάλλει· ὅταν δὲ σῶσι πρόσω μὲν μᾶλλον
χρὴ ὅπως μὴ γίγνεται φόβος· βίων δὲ νομὰς ὧν ἔχει· τοὺς
δὲ ἀφ' οὗ σαρκοφάγους ὄρνιθας ἅπερ τὰ τετράπους· σῶν δὲ λαμπρὸν
πλωτέον· δὲ γὰρ ἐμβάλλειν δὲ χρὴ ἔχοντα δὲ σῶν δὲ σῶν ἐν
ὑδρεῖον· ἵνα δὲ τὰ τέκνα ἐν ἐμβάλλειν γὰρ τὴν λυχνίαν·
καὶ πλέον οὐδὲν ἀφίστασθαι· ἐκτὸς δὲ ἀφέξονται δὲ τοῖς σῶις
λύμαίνεσθαι· καὶ παύονται δὲ μᾶλλον τὰ καὶ πάχος δὲ γίνον·
σῶν δὲ πλοῦτος καὶ θρέμματα δὲ φόβους ἐν ὧν πῦρ· αὐλίζεσθαι
μᾶλλον· πρὸς φορμὸν δὲ δοφὶς ἀλεκτρυὼν δὲ βίνων ὑδρεῖα
τέτταρα· ἄλλοι δὲ ἀεὶ τῶν καὶ αἱ τοῦ ἀλέκτορα χρῆσθαι· ἢ μεῖζον
καὶ λιπαρὸν ἀποθρίξαι μὴ δὲ ὧν πῖσσης· οἱ δὲ καὶ ἀλφίτων μὴ
χρῆσθαι· ζῶν δὲ τοῖς τοῦτοις καὶ δίνου πρόσχεσθαι· καὶ ἐν δὲ τὸ δίνου
δὲ οἶνον πλὴν ὅταν δὲ ἔχωσι διδόασιν· οἱ πλάτται δὲ μᾶλλον τρέφε
σθαι· χρὴ δὲ τοὺς βουλομένους ὄρνιθοδοφίνι σῶν ἀλέκτορα
δεῖσθαι τρὶς πολυγονωτάτου· καὶ ἐμβάλλειν δὲ ἐς τοῦτο· ἐξαιρεῖ
τὴν χέναν καὶ τὰς πτέρυγας· οὐκ ὧν ἀλλὰ καὶ ἐξέτερα πλωτέα
μᾶλλον· αἱ ἐπὶ πολὺ δὲ ἐξ ὧν τίλλουσιν καὶ πτερὸν δὲ πλύλοι·
βιὸς ὄρνις μᾶλλον ἔχουσιν· βίντες λόφους ἐπὶ μικρὸν· καὶ αἱ
μᾶλλον πρῶ· καὶ βῖς ὄγκοις μᾶλλον· βιὸς δὲ ἔρεμνον οἱ σοι
ἐκτὸς· καὶ ποῖς ὧν βίνεσιν μᾶλλον τοῖς δὲ καὶ βιὸς ἀμᾶλλα
πλύλουσιν· ἐξῶν καὶ βίνεσι γράγγινες μὴ πλέον
δὲ σῶν· πολὺ καὶ λαγὼς ὀρνίθων σῦλα οἱ καὶ ἅπερ τὰ τετράπους· διαφθεί
ρονται μόρῳ λοιμὸς θνησιμαίας βυθέν· βῦς δὲ πλὴ δοφὶς σῶν ὀρνί

ξιλάνια
ἄμραι
> δὲ

ζωμὴ λύσις. cruda farina interpres

Foecundarii gallinarii notae

Clauus ferreus. columella & hoc

Oua subijcienda .xxm. M. Varro & plinius .xxv.

Ouorũ numerus impar

Luna crescens

Zephyri flatus februarij .7°.

Quæ oua subijcienda

Quando oua subijcienda

foecunda esse oua q° m° exploretur

ὁ ἥλιος μόνος ἐφωσφορῶν ἀλεκτρυόνες. τοῦ τριπόλιον ἀὰ λίθου λιπτέον. καὶ ἐν τῷ τέον ὡς ὀλίγον ἀμμιβάπτειν. ὅταν γὰρ τῶν ὀρνίθων ἐπωάζειν βούλωμεθα, πολὺ δεῖ ἀλεκτρυόνος πρόσπαιστέον. σὺ δὲ τὸν αὐλὸν ὅπως ἐρεῖς μὴ δεῖ σοι λέγειν. σοὶ δὲ ἀλέξω μὴ δοῦναι πρὸς πάντας πολίτας. διὰ τοῦτο γὰρ τὰ ὠὰ δεῖ ὑπὸ ὀρνίθι, μὴ πλέον ὧν δύναται ἡ ὀρνὶς ἐπωάζειν. ἵνα μὴ διαιρῆται θάλπος ἀνάπαλιν πρὸς τὴν ἐπάλξεως φύσιν. πάντα γὰρ ὑπὸ λίθου δύναται βύδειν ἐπὶ ὀρνίθι καὶ αὖ ξανθοῦ λίνου ὀθόνῃ ἀνάγκη. τοῦτο δὲ μικρὸν ἐστὶ τῶν ἀνάγκης. ἔστι γὰρ ὀθόνης. τὸ δὲ πόνε σελήνης ὑπολιβέμενα. διαφθείρεται. ἀφ' οὗ ὑπὸ τίθεναι τὰ ὠὰ μάλιστα ἀπὸ ἐφύρου πνοῆς τριπόλιον. μάχεται γὰρ πρὸς ἰσημερίαν. τοῦτο ἐστιν ἀπὸ ἐβδόμης φεβρουαρίου. ἕως ἀκρατῆς δαφνῶνος πτέσθαι. διόπερ οἱ λάλοι ἀλεκτρυόνες χωρὶς αὐτῶν δεῖ τέον ὅπως οἱ τούτων νήπιοι τὸ σοφὸν μάθωσι. καὶ τὰ πρὸ τούτου δεῖ καιρὸν ἢ μηδὲν τῶν τριπολίων. καὶ τὰ πρὸ τοῦ πάντα οὐχ ὑπὸ τέον. ἄλλο δὲ καὶ τὸ τελεσφορῆσαι γίνεται. οὐ γὰρ ἀεὶ ἐστι πρὸς τὸ ὑπὸ τεθῆναι τὰ ὠὰ ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς. τοῦτο ἐστιν ἀπὸ κυνὸς ἐπιτολῆς ἕως δυσμῶν πλειάδος. ἀφ' οὗ ὑποτίθεναι τοῖς πρὸς ἐκθλιμμίας, οὐ τοῖς ἀκμὴν ζώσας καὶ ἐπὶ τὴν ἀνάλυσιν. ὁ γὰρ μακρὸς αἰὼν πρὸς τὸ ὑποθεμένοις ἀνθρώποις ἀκμὴν σιτίων. μάλιστα δ' αἰσθάνεται. σὺ δὲ τούτων πρεσβύτερα μὴ τίθει. τὰ δ' ἐπὶ τῷ ἐχούσαν ὀρνῖς, ἐοικότα τοῖς ἐν ἀλεκτρυόνων πολυτέον ἐπωάζειν. τρυπᾶν δὲ τὰ ὠὰ μικρὸν τὸ ἐπὶ τῷ σὺν αὐτῷ σὺν βιβαστῆρι τὸ ὀρνίθος καὶ ἁμαλακτέον. ἵνα δὲ χρῆσιν μὴ πόρρω πολὺς νυμφεύσῃ ἀὰ τί. πρὸς δὲ καὶ δύο χρῆσιν δύο τέον. τὸ δὲ πρὸς τὸ τὰ ὠὰ ἁμαλακτέον. τὸ δὲ πρὸς τοῦτο τέλειος. ἵνα μὴ πορρωτέρω μηδὲ σεσαλάκωτα τὰ ὠὰ. ἵνα πάντα ὁμοίως θάλπωνται. διὰ τοῦτο καὶ ἀναστρεφόμενα δεῖ τὰ ὠὰ. ἀλλὰ μὴ ἀεὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐὰν μὴ τοῦτο τὸ πρὸς τὴν ὥραν τοῦ θάλπους πρὸς τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου θεωρῆται. ἐὰν μὲν γὰρ ἀφῇ πνεῦμα τὸ δι' ἀέρος ἵνα δέχεται καὶ ὕφαιμον,

14

125

ἐπὶ τὸ ὠόν· ἐὰν δὲ διαφωτεύσῃ· οὐκ ἀγονιμῶν, ἐμβλητέον·
ἂν δὲ σὺν αἱ πτερυγίαι πάσαι· ἕτεραι ὑποθετέον· ἐὰν δὲ ἀλλα
βάσαν μὴ διαφθορὰν βλάσαι· ἐὰν πολλαὶ ἀκὶς κοῦχοι μὴ ἀφε-
φωνοι· βλαπτουσι οὐδὲν τὸ τοιοῦτον· ἐὰν δὲ τῶν λιμνῶν ἢ
κλάδων, καὶ μὴ ἐν πόνου· ἐπὶ καθίζον ὀρνίν· ἀμάρτυρος ἡ πόλις ἐστι.
τοῦ οὖν ἀλεκτορίδων νεοττία, ὧν δεῖ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐξελάσης
ὀρνίθος· καὶ ἐν τῷ βληθέντι ὀλίγον χοῦν· τοῦ πρὸ αὐτῆ μὴ πο-
λαφθεῖν ἐὰν καὶ ἐμβλητέον· εἰς δὲ ἐλίθαλπούσας· ἵνα μὴ
τὸν ἀνὰ ἐν ἀλεκτορίδων ζωογονῶσι· τῆ δὲ ὀλίγας χούσῃ· λ μόνον — Triginta capitū grex sit
νεοττεῖν μὴ πλέον ἐν βληθέν· ἐπὶ χειμῶνα τὸν δὲ ἐλάττω
τὸν ὀρνίθων τὸ μῆκος· ἐὰν δὲ μάσσονες ἀφοῖ πάντα ἐπὶ ὠὰ· — Ova esse foecunda q̄m
οὕτως· βάλε τῶν τὸ ὕδωρ· τὸ μὲν ἀπορεῖν· ἐπὶ πολλαῖς — exploretur
Plin ταῖς ἀλέκτορσι τὸν πλησίον ἐνεγκόσας πάντων· οὐδὲν
τοῖς πρὸς σπουδὴν ἀσπάζονται· ἵνα μὴ διαφθορᾶς ὠὰ
Plin τοῖς ζῴοις· ἐπὶ δὲ τὰ ἐρυθρὰ ὠὰ λεπτὰ πάντα ὀρνίθια
γίνεσθαι βληθέασιν· ἰσχίον δὲ τὰ ὠὰ διαφανοῦς ὄντα
τοῖς ἡμέραις ἀπὸ καὶ σκύφου· τῆς ἡλίου κατὰ χηνός· διὰ
καὶ· ἐκλέγουσι δὲ νεοττιὰ πάντα ὑπὸ τῆς κλώσης πεπερημένῃ·
ὅπως δύο ἢ τρεῖς ἢ μόρας ἵνα πεμπτέας· ἢ δὲ οὐσίας τὸν ὄρνιν
σκύφου· ἐπὶ δὲ τὰ ἐξωθρέα τῆ πρὸ αὐτῆ ὑπὸ· ὀρνίς μο- — Alexandrinae gallinae
νοτόκοι· ἐξαὶ δὲ μάχιμοι ἀλεκτρυόνες γλυκαίνουσι· ἐπὶ δὲ — Gallinacei pugnaces
τῆς ὠὰ θάλπουσαι· ἐφεξῆς δὲ τὰ λεπτοφορούμενα ἐπάφοτε
νεοττεῖν φασιανικὰ· μαχικοὶ ἐξεφοιτῶν· τοῖς ἐπωάζ
τῶν ὀρνίν μὲ ἢ ξ· + ποιοῦσι δὲ καὶ δίχα ὀρνίθων νεοττοὺς ἐπὶ νοσῶσαι· +
ἐξῆς νεοττοὺς πλοῦτος, δίχα δὲ ἐπωάζουσι ὀρνίν, δὲ δὲ τὸν — δημοκρίτου·
τόπον· ἵνα καὶ ἐπωάζουσι ὀρνίθια ἐν βάλης βλάσαι, καὶ ἐὰν
τῶν τῶν κόρδων λάβωσι ὀρνίθια ἀπὸ τόπου, κόψον λεπτὸν· ἐὰν — ὠὰ ἀλῆν inculcare
οὖσας βάλε ἐν ἁλὸς θεσσαλικὸν· τῆ δὲ πρὸ τοῦ βάλε ὀρνίθια — ouis
πλοῦτος· ἐπὶ δὲ τοῖς σῦθι τὰ ὠὰ ὀρθὰ· ἔξω δὲ μὴ ἀπὸ τοῦ — γάστρας
ἔχουσι· ἐπὶ δὲ τοῖς πάλιν ἐπὶ βάλης ἐν τῆς πόρου· ἐν

γάστρας

χωρίζας

πολία. i. pullos

λβ'

βόρωνος:

ὠμηλύσις

? ξεγμόν

καὶ πρὸς βολὴν ἐλαιομελέα ποιήσας σὺ τούτων πρόσφερε τῶν ὀρνίθων
δὲ ὀπωρεσθίνας. ἡνεκὰ δὲ καθαλλὶν πρὸς ἡμέρας ἓξ ἢ ἑπτὰ βολλομένοις
σὺ χολίζειν καὶ καθαίρειν τὰ ὄρνεα βουλόμενοι λιπαίνειν δὲ ὡς
ἐπὶ πολὺν ἡμέρας ξ. σθλαπάζειν δὲ καὶ τοὺς βαλανίνους τῶν ὀρνίθων
τοὺς προφερομένους ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ὀρνίθων ἀέσεσιν.

ἐχολίσαι. bile purgare

Οἱ πόρδικες θερμότατοι φύσει τυγχάνουσι πρὸς μῆξιν. ὅθεν οἱ ἄρρενες
διὰ τοῦτο σταλάσσουσι τὸ τοῦ πώλου, ἀμήλοις δὲ πυγμαίοις καθάπερ τοῖς
ἵπποις, διὸ ἄρρενες ἀρρένων ἐπιβαίνουσι διὰ τοῦτο
δὲ πυγμαίους ἔχουσιν. καὶ οὐ πολὺ τοῦτο διαλύεται, ἕως ἂν τὰ
τόρος αὐτῶν πίπτωσι ὑποχωρήσῃ. ταῦτα δὲ ἐν ὑπερτόνοις φύσεσι
πάσαις οὐ σταλάσσουσι οὐδὲ ἔχουσιν. οὐ τοσοῦτος ἐστὶν ὁ βίος τοῦ
ἵππου ὅσος τοῦ ὄνου. καὶ οἱ ἵπποι σὺν ὄνοις σὺ λύκῳ σταλάουσιν, ἀλλ' οὐ τοῦ ὄνου
τοῦ λύκου. καὶ οἱ ἵπποι σὺν ὄνοις σὺ λύκῳ σταλάουσιν, ἀλλ' οὐ τοῦ ὄνου
τοῦ λύκου. καὶ οἱ ἵπποι σὺν ὄνοις σὺ λύκῳ σταλάουσιν, ἀλλ' οὐ τοῦ ὄνου

Quo pacto omne genus voluerum facile capiatur

πόρδικας ἀχέως κινήσεις. ἐὰν λαγωοῦ δέρας πέραν βάλῃς. καὶ ὑπὸ ἄρνεσιν ἀγροῖς ἀπρόοπτος, ἐὰν οἶνον ἐν αὐτοῖς
μεθύσωσι ποιήσας ἐν ἡμιμέτρῳ οἴνου σέρον ἀπὸ θολοῦ. βοσκήσῃ
σαι οὖν ἀπὸ εὐθὺς, καὶ οὐ φεύγουσιν ἀπιόντας.

ἀναζηρ.

χῆνας σταλεῖς ὀντους μὴ ἐσω καὶ τοῖς λαμπάσιν. χῆνος
μὲν οὖν ἐν χωρίῳ ποιητέον ἀβότῳ. καὶ ἐν ὕδατι. ἐφ' ὧν δὲ
δοτέον ὀστρεῖα πόντια. ἄνα ὀστρέων. καὶ θερμαίνους δὲ φύ
λλου. καὶ χυλιστέον ἐστὶν ἄλφιτα. αὐτὰ δὲ αὐτοῖς ἀπεγίας
γίνεται. ὀστᾶ καὶ ὄνου ἐξ ὄνου ἕως δεκάδος. ἐ
αθῶτες ἢ καὶ πλόνα. καὶ σὺ βύτων ὑπὸ ἀετέοντας ὀρνιθῶν
λοῦ νεοττιὰ βοῦς πρόβατα ἡμέρας, ἐστω λιθάνη χρὴ. καὶ ὅσα
δὲ ὄσης, ἐπὶ πίνα καὶ πόα ἀβοκῶν. καὶ ἐπὶ ὕδωρ δοφῆς ἡδὺ
κα πορεστικὰ πρόβατα. πρόνοητέον ἢ μὴ ὑπὸ κυνῶν ἢ
ἡνίοχος ἀπὸ ἀνθρώπους νύσσοιτο. φυλακτέον ὁμοίως. μὴ
πως θρίου ἢ χοίρου ἔχασι καλαπίωσιν. διαφθείρεται γὰρ
καλαπίνουλα. αὐλὰ ὃ ὃ πρόσεστιν τὰ νεοττιὰ ἀπὸ σὺν ὠῶν.
ἀλφιλαπὰ σῖτος διαβρεχθείς, εἶτα ἀποξηρανθείς δοφῆναι καὶ κόρδαμα
χλωρόν.

ἀνθρώπους. hominibus

Anserũ cibaria

Agrostis. i. gramẽ crudũtatis causa anseribus

Oua. xij. anserũ

Vrticę & huiusmodi spinæ anserculis noxiæ

Ter anno pariunt anseres

Caricę ag̃ made fac̃te minutatiq̃ concisę dantur anseribus ad bibendū dies uiginti. fit h° ut tenerescat iecur auctore palladio. h. l. aq̃ tut. 31.

Caricæ dantur anseribus ut augeatur iecur

Sagmatio Anserū

Caricæ

(Θ) Ὄξος ἡνίκα βλίτα γίνεται) ἐν οἷς τόποις ἀφίστανται ξ ἡμέρας. καὶ πλύνουσι τῇ ἡμέρᾳ, θερμὰ φυσοῦντες καὶ πεζεύλῃ τῷ, ἐφ' ὃ ἂν βούλονται ἑαυτῷ. ἐνδίδωσι δὲ τοῖς ἡμέρας. καὶ πίνει ὕδατι χλιαρῷ ὡς τὸ δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ποιοῦσι. ἰσχάδων ξηρῶν συμμίγνυσι τὰς λεπτὰς καὶ φύρουσιν ὕδατι δὶς τοῦ πίνειν ἡμέρας ἓξ. (Φ) Ἀφ' οὗ δὲ μὴ δύνανται ἐκβάλλειν χυμοὺς τοὺς ἀπὸ τῆς καρδίας πέττουσι γίνεται, καὶ τοῦτο νικᾷ δι' οὗ πίνει. τὸ χοιρόλαχανον ἐκβάλλει ὄξος οὐθὲν πρό. (Φ) Ἀφ' ὑποχονδρίων ἀπὸ ἑξ τῶν ἡμ. (Φ) Ἀποδύεται δὲ πολὺ ἡμέρας πρό. ἰσχάδων ξηρῶν τοὺς ἡμίσεας ἐμβάλλουσι. ὅταν δὲ ἡμέρας ἐμποδίζῃ, πεῖ θανάσιμον ἐν ὕδατι πεφθὲν δεῖ. ἐκβάλλει δὲ ἡμέρας ἕξ βούλοιτο καὶ πλείους ἡμέρας ἐμβάλλουσι ἰσχάδων ξηρῶν τὰς λεπτὰς καὶ φύρασιν ὕδατι ἕως ἂν ἡμίσεα γένηται. καὶ τούτῳ ἑαυτὸν ἐξ συνίστασι τὸ δὲ ἐν τῷ ἐκβάλλειν ἐστὶν ἡμέρας κ. ἀπὸ τούτων ἑαυτὸν ἐξ συνίστασι τὸ δὲ ἐν τῷ ἐκβάλλειν ἐστὶν ἡμέρας κ. ἀπὸ τούτων ἑαυτὸν ἐξ συνίστασι τὸ δὲ ἐν τῷ ἐκβάλλειν ἐστὶν ἡμέρας κ.

ποιοῦσι δὲ ἵππῳ, καὶ βοΐ χηνὶ δὲ καὶ ἀλεκτορίδι, δεῖ φασιν οὕτως. ἐὰν λάβῃς αὐτῇ τὸ πεζεύλῃ δύο ὀβολοὺς τοῦ βεβρεγμένου. ἢ καὶ ἐὰν ὀλίγῳ πλείονι ἢ ὀλίγῳ ἐλάττονι. ἐὰν δὲ ἐπιμείνῃ, λαμπρὰ ποιεῖ τὰ ὄμματα. ἑαυτῷ δὲ σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τὰς πτέρυγας. ἢ καὶ ἀμφότερα δὲ ἐπὶ ἡμέρας κε. λάπαρον δὲ τῆς ἡμέρας πρὸς φορὰν πολλὴν καὶ ἀνὰ ξηρὰν ἐπὶ ἡμέρας ε'. ὅξος δὲ καλὸν ἀναμεμιγμένον πρὸς ἓξ τὰς ἐπὶ ἡμέρας ἑαυτῷ ποιοῦσι τὰ πάντα ἡμέρων λ'. πάντα δὲ θλασθέντα δὲ ὧν ἐν ἡμέρᾳ δὲ, ζέσαντα μάλα ξὺν ἀπὸ ξηρᾶς μάζης ἐξ ἡθμοῦ δὲ τὴν ζύμην βρέχουσι πρὸς φέρ. καὶ δὲ πρὸ ἐπὶ ἡμέρας δ'. πρὸς φορὰ δὲ καὶ ταῦτα αὐτὰ καὶ ἡμέρ καὶ μὴ πεζεύλῃ. ἐὰν δὲ σπάσῃς ἡμέρας ἀλλὰ σώσουσι αὐτό. καὶ μὴ πρὸ αὐτοῦ χεόμενος. καὶ οὕτως ἔχει ἀπὸ λοιποῖς ὅξ ἡμέρας μὴ θλῶσι πρὸ φερομένης ζύμης. ἰσχάδων ξηρῶν συμμίγνυσι τὰς πτέρυγας. καὶ οὕτως μιγνὺς ἡμέρας ξ. χοιρόσκαλα καὶ αὐτῷ καὶ ὠὰ πλὴν ἀπὸ πολλά, καὶ λαπάρ. ὅπερ ὅταν ἐκβάλλειν χρὴ δὲ ἀγγεῖον πλατύ. ἔχον ὕδωρ χλιαρὸν. ἀμέλγουσι δὲ αὐτὸ ὑπὸ τὸ ὕδωρ. κάλλιον δὲ ὅταν ἐκβάλλωσιν ἡ καὶ ἀπὸ

ιζ. μέγα

Qua aetate debet esse anseres

δεξαμενῆ

Coturnices ~~turtures~~ eleboro uescuntur

Cenchri utilitas

ἔφιππος δὲ ἰχῆνες. μιλῶν ἀνδρες ἐλᾶς ἔως τεθρίππου: +
χλάνις πελείδνων παλουσῶν νῆσσας. θερπτέον δὲ πρὸς βόλους,
σαπφυλάκιλλοις. ὡς μή πως ἀπὸ πλοῦτον. σύμβουλη δὲ τὴ δεξα-
μενῆ. ἀσφαλτέον τεάλεως ὧν. ξοφὴν δὲ ὁ χόνδρος ὁ μβλ-
τέον. σῦκον. ἢ κέγχρον. ἢ κεφαλάν. διὰ
δύο χόνδρους καὶ ἀπείρους ἢ πλείους καὶ ὀβελίσκους
ὑπὸ βάλλε βύσσους πορφυρᾶ ἀλάβαστα λαμβάνων. οἱ δὲ βύσσοι
λόμβοι λίθου ἔχουσι αὐλὸν ἄμορφα. ζωπύρου δὲ ἀπὸ πλατὺ λίθων
κόγχης ὄρνιθον ὑποθεύτεον. ἀνδρες χαλκοῖτε, ἀμόρους ἔ-
χουσι. παίνου δὲ αὐτὰ ἢ πλάτωνος σοφή. ὡς καὶ βύπλασα τὸν ὄρνε-
θα κέγχρου τὸ πον πορφυρᾶ ξέσον ἐξ οὗ λίνου πρὸ ὑπὸ λαμβάνων.
κόγχη δὲ ὕδωρ σὺν δέγμασιν οἴνου μιλήσιος βάλλοι. ποίντα πρὸ τὸν
κατὰ μέσον τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ὑπερ ξ πολοίνου ποιῶν: +

πρὸς θηρῶν καὶ ὀρτύγων καὶ πέρδικων. ἢ σὺν λοι μὲν ὄρνε:-
παίνου λαμβάνει θηρόνες πάσχεω καὶ ἐλεύσω καὶ πολλὰ δακτύλ.
χαίρουσι δὲ καὶ βύβλα ὅπως καὶ ὕδατι. ὀρτύγων δὲ ἐ ἔχειν. σῦκον. ἄρ.
ὕδωρ πάθος ἀλφίτου. σπυρὶς δὲ οἱ ὀρτύγων ἐλεβόρου σπινε μό
λινοι λοὶ ἐσθίουσιν, ὡς μὴ νοῦν βυβλάλλοι καὶ βλίνο μόλυβ-
καὶ ἰλιγγιῶντα. ζωπυρητέον αὐτοῖς καὶ βλεπέτω. ἐὰν δὲ
φλεγμαίνῃς πρὸ λιφθῶσι πάθη, πέσχειν αἱ φεψέσω πιέτω.
βλ δὲ αὐτὸ καὶ μύρτου ποιῶ. ταῦτα δὲ καὶ σπαθᾶν θανάτοις ἀνίμου ἢ
μεθήσας σῶφρ. ἔχει δὲ καὶ ἄλλη νύμφα κέγχρος ἡ δὲ ἀνθρώφυ
σπλὼ δέτων. ἀφ' ὧν ἐχεῖ τις ὄρνιν πρὸ φάτη, σὺν ὧν βλ
βύη πολὲ νῦν σπλήνιον. χηλὴ δὲ ὁ θρασὺ οἰωνέμου.
καὶ μάκαος δὲ οἱ λοιποὶ χοῖς τοῦ οἱ σοῦ σὺν θετέον. καὶ πρὸ βλ
γανίδας χλανίδα φάσηνις. ἢ ἡνος ἀλλοῦ θετέον. σὺν δὲ καὶ
σθρὸ βλ δέ σῦφος λὶ ξοφὴ βλ βλ. λουτέον δὲ καὶ ξηρὸ. διὰ
βραχέων ὕδατι καὶ πεσσύτερα. πρὸ πάντα δὲ καὶ πρὸς μύξ-
θλίψας ἀλάβαρα. ἢ πλὰ μὴ λύσῃ. καὶ μύρτου δὲ καὶ ὀχῖνος.
καὶ κίσσου σῶφρ πρὸς. καὶ σῦφος καὶ ἡμίασον, καὶ ὁ σὰ βλ αὐτὸ.

Τοσαῦτος:

πολίνναν

δεξαμενῆ

χλανίδας

ποιοτόραν ὃ ποιήσουσι χέλιδος καὶ ἔλυμος καὶ ὕδωρ καὶ θάλασσαν. καὶ
τὴν καὶ ὃ ὄρνεα, καὶ χέλωνα καὶ ἔλυμος. ὅσα δὲ ὃ καὶ οἱ ποι
εῖν ὧν ἀπὸ ἁλῶν ἀνίων καὶ ὀρέων τὰ μέλη τὰ ὑδρόβια μέχρι τὰ ὅσα ἀφ' ἁνῶν
εἰσὶ πτῆνα. καὶ σφόδρα εἰσὶ φίλοι οἱ ποιοῦσι θεσπέσιον. πολεμῶ
ξηρὰν ταῦτα καὶ ὄχλος αὐτοῖς. ὑπὸ κύνα τὰ σέλινα ἀνθεῖ καὶ πάθη πρὸς ὃ
μέλυμα καὶ νεοττιὰς καὶ ὀρνίθων.

πολλὰ πρὸς ἀφροδίσια πρὸς ἀνθρώπους, οὐκ ἐν ὀχλήσει σὺν ἐμπαίστῳ.
ἐὰν ὃ πίῃ γόνυ πρὸς πόρυ καὶ σὺν ὀρνίθων πρὸς σεξῆ. οὐτ
Amuletū aliū tuta sūpē fa alis αἴλουρος οὔτε ἄλλο πῆχ. οὔτε ἐλάφου θηρίου ἄγχιστα αὐτῶν. καὶ
σωλλὰ πολλὰ. ἐὰν δὲ μὴ ὃ φθόνῳ καὶ ἀλαστέος καὶ αἰὼρ
ἀναφυσήσουσι ὡς. καὶ ὃ μὴ πόκτος διαβεβαιοῦται.

∴ ὃ δὲ καὶ ταῦτα ποιοῦσι. ἀφεμόνους: +
Κιττὸς καὶ συπτηρία μεγάλα ὀξωτὰ ἴσα γλήχωνι παχὺ
μέγας. σπέρμα μύρτου, ὃ θέλεις ὃ ὃ. καὶ ψιχτὸς
τῆς γεφυρᾶς εὐκαλίῳ. καὶ ἀνθοῦ ὃ ὃ ὡς ἀλλῶν δεμνῶν. καὶ
λύξου ἄγνου. καὶ λεπίσας, αὐτὴ οὖσα ἡ σπέρμα. φύλλα
σφόδρα πλάσσας τὸ ὃ οὖ σπέρμα. αἴχει ὃ ὃ φανῆ τὸ ἔλυ
τρον τὸ ἰσπέρμα τοῦ. ἅτε ἐὰν ὃ ὀξυβρέχεσθαι τὸν νοῦν τὰ
τὰ ἐξῆς πρὸς ἐλπὶς τὸ μὴ οὖ καὶ αὐτὴ ὃ ὃ σὺν σπέρμα τοῦτο τὸ
πρὸς ὃ ὀξωγεννόμενον διαφανῆ: +

ὀρνίθων μεγάλα ὃ ὃ ἁλῶν. καὶ πρὸς τὴν ὃ ὃ φύλλα ἡς:—
μεγάλα ὃ ὃ ἁλῶν πλατὺ θαμνοειδὲς. ἁλίπαν ὄνος ὀρεάδης ποτὸς,
λεοντίνη: μίξαν πτύοις καὶ οἴνῳ φυσήσουσι πρὸς βάλλειν τὰ ὀρνίθων.
λάχανος ὄρεινοῦ ἢ ὅσα ἐπὶ ποὺ πεπολιωμένα ἐστὶ ὃ ξύβαφον. μίξαν τὰ ὀξυχρονίζει
τὸ στύρου καὶ σὺν ὃ ὃ φαγεῖν. ἡνίκα ὃ ὃ ἁλῶν μεγάλα ἁλῶν
θαι βουλόμενοι: μὴ λύσαντα τὴν ὀφιν μὴ σῆς.
οὐκ ἔξαμπλὸ ὃ ὃ σοι ὃ ὃ. ἐὰν λαμπρὸν ὃ ὃ πίωσιν. καὶ
ὀφίδος ὀφίων πεφυσαλίνης τὸ ὃ ὃν λάθωσι πρὸς θάνῃ
πολὺς ἄλλης ὀφῆς. ζῶσι καθαίρουσι τὸν ὀμίσχου καὶ
τὸν νεοττιὰν καὶ τὸν ὀρνίς αὐτὸν σῆς. καὶ ἀφόλτῳ

Clauorũ capita

Oua q̃ pacto seruẽtur

Sal omis parcẽ detrahit

Plin

τοὺς αὐτοὺς.

ὀρνίθων.

πομφίλου.

ἀφρικάνους.

φλωροφυγάδ.

ὄρτοις

καὶ αὐτὸ μὲν οὐ πολεμοποιοῦσι μάχης. τοιοῦτοι δ' ὄντες ἰσχνῶς
λιπόλινοι καὶ βαλανοφάγοι καὶ δρυοφάγοντες. διὸ
τοιαύτας ζάλας φοροῦσιν ἀπὸ τῶν θηλειῶν ἔρροντες. διὸ σβέλεν-
δρον οἱ ποιμένες καλοῦσιν. καὶ ὑπὸ φύλλα ὕδατι βεβρεγμένα
δοτέον. διαφθείρουσι γὰρ οὐδὲν ὑπερνεφῶς χλωρῶν: +

πρὸς ποικίλης ἰάσεως ὀρνίθων:

πρὸς ἄλλα:

Ὀφθαλμῶν ὄρνιθος θεραπεύσεις γυναικὸς γάλακτι, ἢ ἀνδρὸς
ἔχοντος χολὴν λαβὲ ἔξωθεν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀλάτῳ. ἢ ἄλλος ἀμ-
μωνίδιον. ἢ πυρὸν ἀνὰ παιπάλῃ τίλτος εἰναίῳ δίσον μόγος. καὶ
ὁλκαίως χειόσαν. ἄλευρ' αὐτῶν ὑποσειών. διάφορον δὲ ἰά-
σεις, ἀλφίτων χυθοπληθὲς καὶ καυνεοῦ δίσον μίξας. καὶ μοῦ-
ζαν ποιήσας. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὰς ἄλλας σοφὰς. ἢ μελίλωτον ἢ
λωτὸν ἢ ἄλφι καὶ πάλιν σοφὰ. φυτειάσεις δ' ἀπὸ λάξης. κυμίνου περφυλλίου καὶ φοίνικος δίσον μόγος.
εἰ νωλεῖς χειοῦν τῶν ὀρνίθων καὶ προσκλύζων ἀλφίτων θρόμμον ὕδατι
φασηλῶν. πόρυζαν δ' ἐμπολᾶν βρύπτρου. καὶ ἀφροῦ ὀπὸς
διδόναι. θραπαίους δ' τῶν πόρυζαν. σκόρδα διατεμὼν λεπ-
τά. καὶ βαλανίδας ἐλαιοῦθρον. δ' ἐλαίῳ λύξας καὶ ἀποκλύ-
ζε σόλα. καὶ ἀφάτνῃ δ' μολᾶν θραπανιοῦσιν. καὶ σφοῖς
δὲ αὐτοῖς πάντα νόσα ἢ καὶ ἐκ βοὸς μιχθὲν σόλα ἀφυγρ. καὶ
σκιλλα μάθρα θέσθαι καὶ σταφὶς ἀμύδαλ. ἐπὶ πλεῖν ἀλφῖ
πρὸς βλητὰ σόλα. ἔως δ' σφοδρότερα πορύζωσιν. σιδήρεα. δὲ
πότιμον χρῶνται δώσουσιν. καὶ δὲ τοῖς ὀφθαλμοῦσι
ἔζεσιν. καὶ ἀλοίλεπτοις αὐτοὺς δέεσθαι τὰ σύμπαντα. ζύμης δὲ ὀρί-
χινον καὶ ὕδατος π'. καὶ ὑμῶν ὑπὸ σκιᾷ σοῖς τῶν κεφαλὴν ὑπὲρ
ἔχοντος τὸ ὄρνιθος. καὶ δ' ἐξῶμφος σκόρδα δὸν ἀδίβοσιν. οἷς
σκόρδα ζῶ οὐρῷ αὐτῶν σφοδρῶ ἐμίσοντας. ἀποδίδοσι δὲ
ὅλμῳ περφυλλίου. καὶ μὴ ἄγχεσθαι τοῦ ὀφθαλμοῦ:

πρὸς τὰ ὦτα:
ἰάσιμα:

Οἱ τῶν ὠτῶν μυκλιάζοντα πόδοις χυθοποιήτοις δέφοντες. πάντως δὲ
λχωεῖον. ἔχει δὲ πολλὴν καὶ πρόμορον. ἰάσιμα δὲ τέσσαρα

15

Τοὺς ζῶντας ἀπὸ τῶν ἀποθνησκόντων. ὀφθαλμοὺς ἐκ πέπλου κυβερνητοῦ
ἐκ κεφαλῆς. ἐξ ὀνύχων ἀγαθάνας ἢ ἐκ μελανομηλίδος. αἰσθάνεσθαι.
ἢ οὐκ ἐν βάλλουσιν, ἢ οὐκ ἐν τῷ ἐφεστῶτα νεοττιᾷ. ἔφη γὰρ ὁ τοῦ
Διὸς ἀετός. Διὰ κενὸν ὄχημα νοὸς κυδάλιμος ἐπόπτης ἀφροῦ — ἀντιφάνης
μύζων. καὶ πεδὶς δάκνης ἔφης σκαίρων κύβδοις ὕδωρ.
κορυφὴν πέδαν βλητέον. οὕτω γὰρ μᾶλλον ἐσόμεθα. ἐκ τοῦ
σώζεσθαι οὖν σημεῖον ποιήσασθαι χρὴ τὸν ἄχυρον ὑπὸ σφραγιστέον.
ὅπως δὲ σώζεται μὴ διαφθαρῇ. ἐστὶ μὴ ἀνθίζειν. διὸ
τέλους ἔτους σώζεσθαι. οὐ πλάζεται πόντων τέσσων. χρὴ
δὲ λαβεῖν ἀγγεῖα σώζειν. σημήνης ἐν ἀλεκτρυόνος τοῦ πόντου
ἐννέα. πόντε μέλιτται. τέσσαρες ὄρνιθος κολοιοῦ.
τὴν τιμὴν τὰ μὲν ὄρνιθα ἀφαιρεῖν. αἰγὰς δὲ πρόσθιον. ὅπως
τὴν θανοῦσαν μὴ ἐκβοῦν ἀλλὰ νοσοῦσαν κατὰ τῶν ἐρνίθων ὡς ἀπὸ
μιᾶς τοῖς ἄλλοις θεῖον. μετὰ βακτηρίαν ἔφη μὴ δρᾶν. τὴν
δὲ τίλλουσαν δὲ ἀρὰ φυσῶντος οἶνον. καὶ πτέρυγος πλατάνου.
καὶ ξύλα πλάτανον. καὶ ὕλαξ μὴ δρᾶν βραχίονα σηκάζειν. +
Κολοιοὺς δὲ πηγάσους ἐὰν εὖ λαβεῖν ὁμοίους πρεσβύτους. οἱ γὰρ — κολοιοὺς: χρεών.
πολὺ ὀξὺ τὸν αὐτὸν φύξουσιν. νομίζουσι πόλεως ἄνω σκληρὸν
πολύ. κολοιοὺς δὲ ἔχειν καὶ πανόρνεον καὶ ἁλύσεις. ἐὰν δὲ
βοῦν μὴ λάβῃ οἶνον ἐρύξαι μὴ δὲ καὶ εἰθισμένον πέδας βάλλειν. καὶ
δὲ ποιοῦσι δὲ πεντεκαιδέκατον αὐτὸν ἐς τὸν ἄρουρον φόφωνι
ἀπελθόντας. ἰκανὸν δὲ σκῶν κολοιῶν καὶ σὺν τῇ ταυρέᾳ
φόφος σὺν φορβῇ τοῦ λύτου. — κολοιῶν.

δεῖ δὲ τὰ σφηκοβύτου μύρου ὅσον μὴ ἀπόλλεσθαι. καὶ τὸν
δὲ τὴν ὄσμὴν τῶν ἐδόντων. ἵνα μὴ αὐτοῖς σῶν εἰσιόντων δόσιν.
γίνεσθαι μὴ μὴ ἐν εἶναι. ἀγὰ δὲ τὴ πέρυσι ἐν νότῳ πρόμων
ἡμιμόνιν. καὶ διὰ δίκην ἐστὶ τὴν ἵππον. ——————

βιβλίον ιε.

Ταῦτα εὑρίσκειν ἐν τῇ δεκάτῃ βίβλῳ. Διὸ καὶ τὴν ἐκπύημα μὴ δοκῇ
δοῦναι πεδὶ γεωργίαν σκόλοπα. πεδὶ ἐχθύων ὃ φῦσι καὶ

ταυρέᾳ

ἀϊσθάνεσθαι

Scarabeos occidit rosæ odor & mul tures unguéti

De multiribus notandú nó corre sed cótra notú nolantẽ concipe & tertio anno parere.

συμπαθεῖαι· καὶ ἀντιπάθειαι· καὶ ἐπιθυμίαι καὶ μῖσος τῶν καθ' ἑαυτὰ καὶ μῖσος· καὶ ζῆλος καὶ ὑπεροψία καὶ ὑπολήψεις, καὶ φιλία καὶ πρὸς ἀνομοίους καὶ ὁμοίους· καὶ ἀπὸ διαφορᾶς τῶν φύσεων καὶ μίξεις· ζωολογία τρίτου· +

περὶ φύσεως καὶ συμπαθειῶν, καὶ ἀντιπαθειῶν·

πολλὰ δὲ καὶ φύσεις ἀλλήλαις συμπαθοῦντα καὶ συμπαθοῦντα ἀλλήλοις· ὡς ὁ πλούταρχος εὐδοκεῖ τὸν συμποσιακῶν αὐτοῦ φησιν· ἀναλογῶν οὖν λέγω καὶ αὐτὸν τὸν παραδοξότατα ξηθέντα λόγον τὸν συμπεφιλημένα· οὐ γὰρ μόνον τοὺς τέως φιλίας ἕνεκα τοῦ μεταξὺ τόπου καὶ χρόνου ἐπιθυμοῦντας ἀλλήλων ἐπιτείνεσθαι φαμὲν τὸν ἔρωτα καὶ τὸν πόθον ὅταν ἐγγὺς γένωνται καὶ συνῶσιν ἀλλήλοις· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ἁρμονίαις ἐναντίως ἔχοντας ἐν τῷ μὴ παρεῖναι μᾶλλον ἀλλήλοις ἐπιθυμεῖν καὶ ἐρᾶν· ὅταν δὲ συνῶσι καὶ συνῶσι καὶ συνδιάγωσι καὶ συνδιαιτῶνται καὶ συνδιατρίβωσι καὶ συνδιαπαιδαγωγῶνται καὶ συνδιαπαιδεύωνται καὶ συνδιαπαιδεύωσι καὶ συνδιαπαιδεύσωσι καὶ συνδιαπαιδεύσονται καὶ συνδιαπαιδεύσουσι καὶ συνδιαπαιδεύσωσιν

15

130

Hyæna

Hyæna

Cancer

Vespertiliones

Vultures

Angues

Angues

Ibis

Vipera

Testudo gustato angue

Ciconiæ

Hirundines

Columbæ

Circi

Apes

Paroemia

Corui

Vpupæ

Cornices

Coryli

Hydros in nipam

Accipiter in upupa & alæ in alias aues mutantur mutuo

Hirundines in aticis pillas

Ridiculi

formicarum callliditas

ἡδυοσβόλα

Magnetes lapis
Sideretes
ἰδέ

Electrum. ἠλεκτρίωνος
σουχῖνος
ἐν Ναξῳ
idem

Curalium lapis κουράλιον
ῥόδινον

Nestor in pomacea

ἀμίαντον
Salamandra

πολύπλοκον.

πολύπους ὁ πολύποδος. ὅθεν πολυπλανὴς πόρρωθεν. ἀνθοκομῆ ἐπὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ἢ ἐπὶ ὀρνίθων. ἐπὶ ζώων φῶτα τὰ ἔμφρονα, οἱ ἐπὶ δίκαια ὄντες. σπορπίου ἀνάπλεως ἐφάνης ἢ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ ταὐτὰ ἐξ ἀνόπλητος ὑπὸ σπορπίου ὑβρίσθη νου ἡγεμόνα ὀρθίως πολίτην οὐκ ἐπιβλέπων. οὐδὲ ἀλγήσει ὑπὸ σαυτοῦ. ἡμάουν ὁ ἢ πορδύλλης διατελῶ. ἐξανόπλητος ὑπὸ σπορπίου, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τινὸς νόου, σπορπίοις μὲν ἔπληξεν, οὐκ ἀλγήσει. ἀπὸ τοῦ νόου μεγηθούσης τῆς ἀχλυδόνος. ἢ μὴ μνήσθ' ἵνα δ' οἵδε ὁ ἀπόβλητος ἀνὴρ ζόλλωσι πρὸ αὐτοῦ λιμφύη. τοὺς ζῶντας ἀνασῶν ἐγκωμιάφασι. τὰ ζῶα ἀπὸ ἀφεσθαι σπόρμαδα ἀπὸ πολλοῦ κλύστου βοός, ὑπὸ περὶ οὐδαπανᾶτον κλῆθρον λάβοι αὐδᾶ, μεθυσοβόλα ἢ μαγνῆτις λίθος ἢ βιασθείη ἐς ἐφέλκεσθαι σίδηρον. σὺ πνεῖ σπόρδου πρὸς ἐμβάντος αὐτῇ. δύναζῆ ζαμάρ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ χυτοῦ αὐτῇ. ἡ ἠλεκτρίωνος λίθος ἢ ἰσοσυχῖνος, πολύτιμοι δ' ἐχρεώδη καὶ οὐφελῆ πρὸς ἑαυτὸν πλὴν ὠὴ μῶν. ἡ δ' αἰγίτης λίθος. διόφυσι ἔχει. ὁ μὲν ὑφ' ὑδρίου δ' ἀφεὶς. ὁ δὲ ἀφανὴς μὴ διάπυρος. ἀπὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ποδία πόλεως ἐστὶν ἐπὶ τελεσφορᾶ λίθῳ νοφορούμενα. ἡ οὐρανία λίθος, αὐδᾶ ὃς ἐπὶ τῇ οἰκία πεπταφθόνον καὶ ἐπὶ βουλῇ ζαύνει. ἐπὶ αὐτὰ ποιεῖ καὶ τὰ ὑφ' ἡλίῳ βένει. καὶ αἰεὶ ζάγης ἐπὶ ἀποδιδάσκει. καὶ ἢ ὡς ὁσὶς ἀπὸ χαλκὶς βοὸς ἐννη. καὶ οὐ ἐπὶ ἄλλαξι ἐφ' ἑαυτοῦ μὴν. καὶ εἶτα πρὸ σύρωτης οἰκίας ποιμένων. ἡ γὰρ γάϊς λίθος θύμῳ μὴν. ἐπὶ ἐφ' ἑπτὰ διάνυσι. αὖ τῇ ἢ λίθος ἐν ὑγρῷ οὐ βάζει βραχὺ μὴν καὶ πρὸς πρόσφορον μὴν ἀπὸ ἐπὶ ἐν μὲν ἐπὶ ἀλλὰ λαμπρὸς ὡς οἰωνὸς ἐπορώπη πόνα πόᾳ αὐδᾶ φησιν. ἐμὲ γὰρ ἐπιβάλλον μὲν οὐ αὐτῇ ὑπὸ βασάνου. ἐπὶ μὲν αὐτοῦ πρὸ τὸν ὀπτῆς τὸν πέρας οὐ νόμος. καὶ οὐ καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον μὲν καὶ ἐπὶ πρὸ. ὡς οἷος ἔ καὶ ἢ ὀλίγον μὲν ὀλίγον ἐπὶ τὸ ζῆν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐ

Cap. L. Τὸ χωρεῖον οὖν ἐν ᾧ ἔσυλαν ἀμηλήσαν. τὸ δὲ φθονηρὸν ποιεῖ χαμαιπετὴ ἐκποιεῖν ἀν-
θρώπων ἡλίου χρόα. ὅπως αὐτὸ μὴ γένηται καὶ θέρους. καὶ αὖ θερμὸν αὖ
τὸν ἐπιπνέουσαν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς. ὕδωρ δὲ μεμιγμένον σκιερὸν
τὸ διὰ δρυμάτων ῥέον ἀμφίθυρος. αὐτὸ διαφθορεῖτε καὶ ἀνόλωτον. αὐχμάσαι δὲ
μὴ καὶ θέρους ὑλιβίτους ποιεῖν. χρὴ δὲ ἐνιαχόθεν καὶ λάσιον πλησίον
καὶ ξύλα. καὶ σκιὰν ὑπερέχοντα τοῦ αὐλοῦ. ἵνα δὲ φιλάνθρωπον καὶ πνοιὰν
ἀνομαλῆ· ἀσθενὲς δὲ ῥεῖον ἀπὸ μεσημβρίας ὕδωρ. αὐφρεάτιος ὕδωρ ἐπὶ
πλεῖον· ἢ καθαρὸν μᾶλλον καὶ ἧττον ἡμίνασι· ἐστω δὲ καὶ τὰ πλησίον
τοῦ αὐλισμοῦ ἀσφαλῆ. ὅπως ὑδροφορούσας μὴ πάμπαν ᾖ· μόνη δὲ ὁμοῦ
μάλιστα χαίρουσι· καὶ ἀφθόνως τούτου νεμόμενα, μήτε πάλαι
φορούσιν καὶ σκιὴν μᾶλλον· λιλυσφαλοῦντε καὶ θύμβρα καὶ κύ-
μινον ἢ ὅσα μυρίζουσι δρυφά. τοῦτο δὲ σκιὴν πρὸς αἰζάνθεμον τῆς-
σον μᾶλλον· καὶ ἀπὸ τοῦ λαμβάνεσθαι δὲ πονηρόν. τὰ δὲ ὑπὸ
τοῦ μᾶλλον τοὺς ἐγκεφάλους ἄγγελα ποιεῖ· ὑπὸ δὲ χιόνα δέ ἐστι σὺν ἴσῳ τὸ ξείνων
ξείνων· ἢ οἰκείνων· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σπουδίνων ἢ φυγίνων.
ἄρρεν δὲ ἔστω πυχνόν· καὶ μικροὶ δὲ πηχῶν· μεγέθει δὲ ἔξω δ-
κονίαν· καὶ βολβοὶ τοῦ φυσάλλου· ὑπὸν δὲ ὧν σάπη· δύπεδον
δὲ αὐτὰ χρὴ πλάγιον· ὅπως οἱ δύνεμοι ἢ ῥεῖμα δὲ πνέοντ',
ἵνα τὰ δρέμματα αὐτοῦ κοῖλα ἀρωγὴν ὦσι τὰ ξηραίνωσιν ὅλα
ὑγρὰ οἷα ἐστὶ ῥᾳθυμίαν ἔχοντα μᾶλλον ἢ ζῆν. καὶ ἄχθεσθαι δὲ Solitudine me gaudet
ἧσσον ἐπιφοιτῶντ. ὅθεν χρὴ τοὺς ὁμοφύλακας θεῖν ἢ ὀνεῖσθαι πρὸς apes
τοὺς ὁμοίους ἐξαίρεσιν ὧν λίθων. ἵνα δὲ ἀπὸ τοῦ διαῶσι ὅπου δὲ πρόμνας,
ἵνα τὰ ἐπιβουλεύουσα ὄρνις, καὶ μὴ ὑπὸ σφῶν δύνωνται διαφεύγειν.
φιλοῦσι δὲ ταῦτα ξυνήθεις νομάς· καὶ ἐπ' ἔξω τοῦ σφῶν μόνας, ἵνα δὲ
πολὺ μὲ ἐλθοῖεν. διὸ πρὸς τὰ χαλεπὰ σφῶν αὐτῶν διαφυλάττειν· ἢ
ποιᾶ μιᾷ ὥρᾳ ἢ καὶ ὀλίγαν αὐτῶν μὴ ἐξαμοιβὴν δὲ ἀγαγεῖν,
νύμφας καὶ ῥεῖμα· καὶ ὄρμασι τὰ δίγγα πρὸς δήσασι αἱρέτω πρὸ-
ὑπάρχειν· λοιπὸν δὲ ὅτε ἐκπνεῖ ἀναφέρεσθαι, οὔτε τὰ ἄλλα δὲ
σις· ἢ θᾶλλον δὲ νεμηθῆσαι, ἵν' τὸ πολὺ δὲ καὶ πλανᾶσθαι διαρροίᾳ
νοσοῦσι· διὸ δὲ ἀφανίζειν καὶ αὐτὰ πλανᾶν ἐγγὺς πρὸ πόλεως· αὖ-

— χρὴ τε —

:/ερμοί. rf.

:: palladius. mp. 37 libri. primi. cum mercem agrestem mertit

ἰᾶσθαι. ἐὰν δὲ ὑδρωπικὸν ἡνύσειεν, δυτέον δὲ ἐφ' ἡμέρας τρεῖς καὶ
διαλείποντα ποιεῖν οὕτως, μιᾷ μὲν ἡμέρᾳ τοὺς καρποὺς αὐτοῦ
φυλάττοντα. φθινοπώρου δὲ ἰᾶται, καὶ νεφρῶν μελέας καὶ ἕλκη
κοιλίας καὶ ἀπύρους. ἀλιβλυσπίᾳ δὲ νοσοῦσιν ἰᾶται. καὶ πανάκειαν
ὀρίγανον. καὶ πορδὴ αἰδοίου γονορροίᾳ καὶ ἀκοῇ πιεῖν δράγμα σὺν
οὕτω καὶ οἱ σπληνικοὶ ἐξαίνοντα ταῖς ἴσαις μίξεσιν. οἱ δὲ βασιλεῖς οὐδὲ
ποιοῦσι τὰς μείξεις ἀλλὰ σύνθες. χρὴ δὲ ἐκλάσαι σμικρὸν τὸ ἄκρον
τοῦ λοιποῦ καὶ φανίζειν. ζωγρεῖν δὲ πρὸς ἕκαστον αἰλιγίασιν
ἑξαῖ ἄζωοι καὶ τῶν ἑρπέτων ἀφίεσθαι. τῶν δὲ βασιλέων, οἱ μὲν
αἵτοι δὲ ὀπῆχεοι, ἔχουσι δὲ μήκεος πηχῶν αἰλιγίους. οἱ δὲ βασιλεῖς
ποιοῦσιν ὀλίγου ὑπαιλιγαίνοντες. μήκεος δὲ πλάσιον τοῦ σώματος
ζώου δράκων καὶ ἐλέφας καὶ θαλλίη. καὶ δὲ ἡμίβιον. καὶ δὲ ταῦρος
μὲν ὀξαιρήκης. καὶ πόντια δὲ ταῦτα αἰλιγίαν φυτεύοντα. αἰγὰ μὲν γὰρ
βαιλιφαῦλον ἐργάζεται μόνα, ἀπὸ δὲ τούτων μεῖζον λαμβάνουσαν.
καὶ δὲ ἐπιβουλεύοντα αὐτοῖς οὕτω διαφθείρει. θὴν δὲ ὄφιν δρυός, αἱ
μέλαιναι. μόζοπος. χελιδόνες. μερόπες. σαῦραι. καὶ πάντα
δὲ ταῦτα αἰλιγίαν φυτεύοντα ἀποσβέννυσι μᾶλλον. πρὸς πάντα δὲ
τὰ οἰνάνθινα ὀξύκρατα ὄξος χορτάγνουσιν. καὶ σπάνιον ὁρμᾶσθαι
ἐλαίας πλησίον. δὲ ἐλαία ὄφεις ἀπωθεῖται. καὶ μύρου ὄζουσι. καὶ μυρσίνου
καὶ μίρρου ὄζουσι. καὶ μυρσίνου δὲ
ἵνα ἀγελαῖοι ἔνεισι οἱ μῦες καὶ βλαπτικοί εἰσι. καὶ δὲ ἵππος
καὶ ὄνος καὶ βοῦς καὶ ἄνθρωπος. τὰ δὲ πλοῦτος αἰλιγίους. καὶ
ἵνα ἀγελαῖοι ἔνεισι οἱ μῦες καὶ βλαπτικοί εἰσι. καὶ δὲ ἵππος
καὶ ὄνος καὶ βοῦς καὶ ἄνθρωπος. τὰ δὲ πλοῦτος αἰλιγίους. καὶ

Regum signa

Tithymalli
Cleborus
Thapsia
Apsinthii
ficus agrestis
sive cucumis
} Apibus immica

Vespæ
Aegithalli
Meropes
Hirundines
Crocodili
Lacertæ
} apibus aduersa

ἰόβατος

ζωμὸς ἢ βατος:

15

132

Quo modo ex bove occiso proueniant apes

ex carnibus apes · ex cerebro reges

Apes intellectu proxime accedit ad hominem

Mel res ÷ divina

Respublica apum

Melligo

Apum officia divisa

Mundities apú

Innocentia apú

Fortitudo apú

μῆλος. ὃ δὴ νῦν μῆλον τοῖς ἀσπορπίζουσι μῆλον αὐτὸν μὴ βλίζουσι, ἢ τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ στόματος μετοπίσω ξυνάγουσι· μόνον γὰρ τοῦτο ἔξω τοῦ στόματός ἐστι μῆλον· διὸ παρὰ τὴν μῆλον βασιλέα. καὶ ξυνέπραττε μῆλα πρὸς τὴν μῆλαν. ὅπου παρὰ τὸ μῆλον. καὶ μῆλα τε αὖ ξυνεπολέμησαν μὴ μὴν ὁμολόγησαν πέτεσθαι, φόρτα μὴ δια σώζειν. συγγνώμη μὰ τὸν ἀφροδίσιον. διὸ καὶ τὸν ἀργῆν προσαγορεύουσι μῆλα παλαιότατοι ὄντες, καὶ πως ἀναφοῖτοι. τὸν φιλότεχνον αὐτῆς. καὶ ἄμεινον οἰκοδομοῦσαι κατὰ μάλιστα θεωρεῖται. ἐξουσίαν τὴν ἀναγκαίαν ποιεῖν.

Musica delectari apes

Disciplina apru & observantia erga reges

Ignauiam oderunt apes

Celle hexagonae

τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ μῆλιον μὴ φαίνειν.

Ca. 4 Ὁμοίως δὲ φύουσι καὶ μῆλιον καὶ κηρόδωμα κείσθαι τὰ ἐμβόλιμα τῶν πανάλων. ἐξάντες δὲ καὶ ἀσιτίαν ὑπομένουσι πολὺν χρόνον. ἐπὶ πλεῖστον δὲ ἐπιβιοῦσι τὰ τῶν πρώτων θέρους ἐξανθοῦντα ἄνθη. μήκιστον γὰρ αὐτῶν βιοῦσι οὐδὲ τετράμηνον. μῆλα τὴν φάρυγγα ἐπὶ τὸ ἔσω καὶ τὴν μήτραν ἔλαφα φύλλα ὁμοίως καὶ βδέλλαι καὶ σκώληκες ἐπιχείρια. ἢ μῆλιττα καὶ βίχωνα καὶ βρῶμυρα φίλα πολυτρόφους. χρὴ δὲ τοὺς προβάτους ξηροῖς πεφυκόσι καὶ ὑφάμοις, οἷον μῆλι ἔχουσι φύλλον καὶ θύμβρον πρὸ αὐθοῦς ἐς ὄλυνθον ἀποπνίξαντας. οἷδε γὰρ φίλτατον ὑγρὸν τροφῆς. καὶ θύμβρα μὴ σὺν ἄνθεσι πεπαυμένα. καὶ μάζαν προσαλιθοῦντες, ἀρίστη δὲ ἐστὶν ἀπὸ κριθῆς ὅλων ἀλφίτων καὶ μανδὴν καὶ καυνάκην οἱ καὶ μύρσινον καὶ μαστίχινον. εἰ δὲ μὴ δεκαήμερον ἢ ἑλθοῦσαν, πλατανοβοσκεῖτον ἐπὶ τὰ νομὰ αὐτὴν ἐξελάσαι, καὶ θᾶσσον καὶ μᾶλλον ἀναγκάζεται. τὴν τε ὠὸν πρὸ τοῦ βλάστης. ὁ μὴ νοσεῖν προσφόρως. καὶ βδέλλα χριόζειν πρὸ δίζης. ἅδε πολλὰ πλάσματα μέλισσαν ἀγγεῖα ἐν ὀρθῷ. τὰ φωλόθρα λαμβάνουσι χρή. ἵνα μὴ τὴν φλογοχαρεῖαν νοσοῦσιν. ὅταν δὲ ἐξανοίξαι ἄγγος πλέον ἢ δύο, οὐχ ἅμα. ἀλλὰ φοιτᾶν καὶ αἰσθανέσθαι ἔσονται. πότε δὲ τεμνῶσι τὰ μῆλια. τοῦ αὐτοῦ.

πλάσματα μελίσσων

Ca. 5. Καὶ θέρους ἐς χειμῶνα μῆλι καὶ κηρία, ἐπὶ τὸ λῆ πλεῖστον.
Καλεῖσθαι δὲ καὶ μῆλον, μηνὸς μὲν οὗ τοῦ μηνὸς καὶ ἔαρος.

Vergiliarum exortus initio mensis Maij

Vindemiæ mellis ternæ & quo tempore

Virgiliani occessus

Decima pars relinquenda apibus uernis tpe & autumni. at hyemis tpe duæ partes ex tribus

fumo q̃ debeant abigi apes

πρὸς ξύλ̃ ::

Ἀποφώρ ::

Hymettium
Hyblæum
Creticũ. acrammemoricũ
Cyprciũ. Chrytciũ
Calydnium. Coi.

Mellis optimi signa

Mel

Ca. 6

Ca. 7

:: putolegendũ calydnio ab insula calydne ex plinio undecimo libro. cap.

. /. amemnicũ promontoriũ cretę. ut legendũ uideatur. ἀκραμνημόριον

134

15

Vitae prorogandæ fruitu conferat mellis usus in senecta

μὴ ἔχῃ. δύσνουν δ' εἶναι· ὃ γὰρ ἀεὶ ἑαυτῷ ὠφέλιμον· οὐ μόνον τοῖς χρωμένοις, ἀλλὰ καὶ πρὸς βίον πολύ· οἷον γήρᾳ, μὴ ἔχειν μηδὲ ἀδελφοὺς ἑστίαν, ἢ πολὺν βίον εἶναι· καὶ τοῦ αὐτοῦ ὅ διαφυγεῖν πάντα ἐρῶντα μῶν. Δημόκριτος ἐρωτῆσαι, πῶς ἂν ὀφθοῖσι καὶ μακροημονοῦντι μήκιστον βιῶναι· εἶπεν· ἂν μὴ ἔξω σκοπῇ ἀλλ' ἐν αὐτῷ τὸν νοῦν ἔχῃ· ἐν δὲ αὐτῷ τὸ μὴ ἔχειν ἐνταῦθα· ἐν δὲ ἄλλον ἐταῖρον μὴ βαίνειν ἀλλ' ἑαυτόν· ἄλλο λόγων ὑπάρχειν παθημάτων ἀλλ' ἔργων· Μελισσῶν μήτε μήφ-

Δημοκρίτος

Ca. 8 μανον ἄνθρωπον· μήτε ἀετὸν μήτε ἰκτῖνα· μήτε ἑρπετὸν ἐχιδνήν· μήτε ὄφιν ἀσπίδα· ὄνου μήτε σῦκον πλὴν τοῦ ὀξίου· ὧν μὲν πολὺν οὐδὲν τῆς φύσεως· καὶ πίσσης ἐν λίνου πρῶτον ἀπὸ ἐλαίας· αὐτῆς σίδηρον βαπτὸν ἐν θαλάσσῃ· καὶ ἀσφάλτου ἀφροδίσιον· οἷον ἀσφάλτου ἐν ἀπολλωνίᾳ τῆς πρὸς θυρρήνιον· σιδήρου λίμνης διάβασιν· καὶ ἄλας· καὶ ὀρείου λιθαργύρου· καὶ πόας διὰ μανίαν· καὶ πίνιον· ὀρίγανον ποιᾶ· σιλφίου· στέμμα ἐρίφου λευκοῦ· φοινικοῦ αἴγειον· ἱππομάραθον· σέλινον· δαυλία πολύκλωνα· καὶ ἀμάραντον τὸ ὑπόρυθρον· κολλυρίῳ ἀλφόν· καὶ σπόγγον· καὶ πηγανορμίαν σὺν βδάλλου ἀφόδῳ :+ πρὸς δὲ ἑλξὶν καὶ φῦμα· :+

Refina hyda in Zacynthο

Asphaltus apolloniae quae est ad dyrrachium

Heracleoticū origanum

Ca. 9 ἕλξις δὲ ἰχθὺν δυσὶν καὶ φῦμα· ἀρχομένης ἐπιπάσσειν τὰ παλαιὰ τῶν ἀγγείων εὐστόμων καὶ βραχέων ὕδατι· καὶ πρὸς ὑπόρθεον δύνοι ξον τὰ ὄμφακα· καὶ μαράνσεις δυσὶν καὶ φῦμα· τοῖς ἐρινεοῖς ὧν πεπαλαιωμένοις· ἀπὸ γὰρ νεοτέρων ἐστὶν ἀγλαοῖ· καὶ μυκητοὶ δύο λιθίου ὄντος ἀγλαοῦ· καὶ ἀνθρακώσεις δύο ἔχοντες, ἀπὸ φοίνικος καὶ ἐρίων πεπαλαιωμένων· Δύναται δὲ πάντα αὐτὰ διαφορεῖσθαι· καὶ μυδᾶν αὐτῶν διαφύγῃ· ἀσπάραγοι καὶ ἄνηθοι καὶ ὀροβοι· φρύνοι· ὄφεως τέλμης πίνεσθαι· ἀπὸ λίπους πύξου μὴ βδαύσιμον· ἀφὸ δὲ μύρτου ὑγιᾶ· καὶ νοῦσαι φλεγμονῶν ἐξίστασθαι· δὲ ὠφέλιμα πτισάνῃ·

fuci magni sine aculeo pigri

Aristotelis Melopepone

Cap. 10 δ' ἐστὶ δὲ πολλαπλάσιον :+ ὑποσφιγνῦναι μὴ ἀφύσσειν· πολλάκις δ' ὑγιᾶ καὶ ἀσφαλῆ ἐστιν :+

πολυξόλως·

Δυρράχ|. dyrrachii

∴ Βιβλίον δεκατέσσαρτον ∴

περὶ ἵππων ∴ κεφάλαιον ∴

Πρῶτον οὖν περὶ τῆς βίβλου ταύτης τὸν λόγον ποιούμεθα τὸν περὶ τῆς τῶν ἵππων ἐπιστήμης καὶ ἐμπειρίας καὶ σοφίας. καὶ περὶ ὀνων καὶ ἡμιόνων. ἵππος γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ζῷον πολλοῦ φόβου μεστὸν. ἀναγκαίαν τε ἔχον τὴν μάχεσθαι ἔχουσαν ἰσχύν. καὶ ὠφέλιμον ἰδεῖν. πλάτος τε ἔχον σώματος μέγιστον πλευρὰν λαβόντα. τὰ ὀπίσω. μήτε μεγάλα λίαν μήτε πεφυκότα σμικρά. τὸν δὲ ἵππον τὸν πεζὸν ὀχεῖν. χρὴ δὲ ναὶ τὴν ἁρμοδίαν ὀχὴν τοῦ σώματος μέσην. ἁπαλὴν παῖδι τοῖς μηρεσίν. καὶ ἐς τὸν ὦμον ἐμβιβάζειν ἀπὸ ἱππασίας ἐαρινῆς. τοῦτο γὰρ ἀπὸ καλοῦ ἀρξάμενος μαρτύρομαι. ἔως δὲ τοῦ θέρους ἱππάζειν ἰουνίου. ἵνα δὲ τὸν ἐπιγιγνόμενον, πολλὴν ἀναπαύσεται τὸν ἔτους ὥραν. καὶ χαλῶν ἐχόντων. φορτίῳ καὶ γαμφοῖς ἵππους, μὴ ὦσαν σύνεσιν. καὶ ἡμέρας σῖτα. τοῖς δὲ μηδὲν τοιούτων μέλουσι. διεγκλιπὴ πίνειν καὶ ἐδέσματα. ἀπὸ τοῦ τέους δὲ τὸν ἵππον μάλιστα τὸν καινοῦντα ὀχᾶν ἀπὸ τῶν ἔργων. βιβάζειν δὲ χρὴ μὴ πολλάκις τῆς ἡμέρας. ἀγαθὸς μόνον πρὸς καὶ ἄνω. ἐὰν δὲ ἅπαξ βιβασθῇ. μὴ πρόσθεν ἐν τῷ ἄρματι. μηδὲ ἅπαξ τῆς ἡμέρας αὐτὴν πάλιν προσαγέσθαι. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως προσέχηται, ἀπέρχεται τὸν αὐτὴν οὐκ ὀλίγα καὶ φήμην. ὅταν δὲ συλλάβωσι φοβεῖσθαι, ὅπως μὴ μιχθῶσι πλέον δ' ἀθύμου, μὴ δ' ἡδέος εἰς ἀναπαύσεις διαναπαύοντας τοὺς ἵππους. τὸν δὲ ἄρρενα μὴ φύμενον πρὸς ὀχᾶν ποιεῖσθαι, τὸ δὲ πρὸς μάχην τὸν τῆς φύσεως τὴν ἀγαθὸν εἶναι. τὸν δὲ παῖδα τὸν ἐσόμενον ἄγαθον. διαγνῶσι μὲν οὕτως. ἀπὸ δὲ τῶν ἡλίκων καὶ παίζων παῖς ἄρχειν. οἱ δὲ πολὺ τὸν σώματος τὸν περφυὴν ἔχοντες μικρὸν ὄντα μέγαν. εἶναι μὲν συμπεφωνήκασι. τὸν δὲ πρεσβύτερον ἔχοντα μικρὸν. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ ἀρχῆς. οὐχ ὁρῶσι θεωμένου. ὃ μὴ μόνον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τὸν αὐχένος. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ. ἔτι δὲ ἀρύμενον καὶ ὦμον πλάτος μέγα. καὶ βραχίονας ὀρθοὺς. καὶ λιὰ ἀνάρσιον.

Quomodo admittarij excutentur in uenere

Signa generosi eq

μεμυωμένον

135

16

διδύμων μαλακῶν· εἶχεν μάλιστα μὲν δι πλὴν· ἀρσενικῆς μὲν
οὐδεμιᾶς μάλλον, οὐ λότειχον· σημεῖα δὲ θηλυκοῦ μᾶλλον δὲ
ὁπλὰς ἀπὸ δίχα σχισμένας· καὶ πάνυ θηλυκὸν ἐδόκει εἶναι τὸ πρόβατον.
βαθὺ μὲν μέγεθος· ὀνυχαστρεῖ· σὺν τούτοις πᾶσι, πολύ-
λοιδὲ ἦν ἀλλαντοειδὲς καὶ μέγα ἐκ τοῦ μηνὸς ἔκπυον· ἀπὸ δὲ τοῦ φλεγμονῆς,
οὕτω δὲ καὶ ἐλάζευεν· ἐκ δὲ τοῦ ἕλκους τοῦ μηνὸς· καὶ δὲ τοῦ ἀφνί
δίως φανέντος οὐδενὸς αἰτίου· οὐ γὰρ ἐδόκει ἐν τῷ ἀγασμοῦ τοῦ
πόλεως φιλοπρόσωπος· οὐκ ἔπαιον, ἀλλὰ ἔξω τῶν βιαίων πλησίον·
οὐδὲ βίᾳ προβαίνοις καὶ κλίνοις, οὐ μὰν ἀλλὰ ἐδόκουν ἕτερον τι ἐμβαί-
νειν· αὐτοὶ δὲ ἀλλὰ δι πάντα τρόπον τοῦ προβάτου ποιοῦντες ἐσχεν
θεν δὲ τὸ ἐν τοῦ πόλεως, πλησίον δὲ τῶν βουβωνίων τοῦ σκέλους τοῦ
μηνός· ὃ δὲ τε φορβειὰν αὐτοῖς προσβιβάσαντες· τὸν σκέλλι
πρὸς τὴν φάτνην πρεμάσαντες· ἵνα δὲ μὴ ἐσίζηται· καὶ
μὴ ἀλαβὴ τὸν τοῦ ἀπόλλωνος ἐλαιηρεῶν φόρον· μηδὲ μὴν ἐξ
ἐλῆς, δαιμαστὸν πρὸς τὸν γεγενῆσθαι· τὸν δὲ χρόνον μὴν
ὧν ἡλικίαν ἔσχεν τοιοῦτον· καὶ πᾶσιν οὖν μονονουχὶ τοῖς ὅπλοις ἔχουτ.
σχεδὸν δὲ ὧν πάσαις φόρμιγξι καὶ σάμβυξι καὶ ὀδαῖς ὧν ὀδαῖς σὺν βοῇ·
τεῖδ' ἐκ τῶν δαμιῶν μὴ μόνων ἡμῶν ἡδομένους ὁπλίτας, πρὸς βοηθείαν τε
πρὸς τείχων· οὐ μὰ τοὺς θεούς· τὸν μὲν δὴ ὁπλίτην τὸν κατὰ σφᾶς· καὶ
ἀνώνυμον δὲ ἀπροβάλλων· ἀλλ' ἡμῖν δὲ τὸν ἐτάρου ἕκαστον
βάλλειν πρὸς ἀλλήλους ἐξεπιστάμενον πόρρω καὶ ἀγχοῦ
ὡσαύτως· φόρμιγξι δὲ πρὸς τὸ ἡμᾶς μὴ νωθεῖς εἶναι· καὶ τὰ δαιμόνια
τοῦτο δὲ ἐστίν· καὶ τοὺς ἑτέρους ἐπιλαβόμενος τῶν λοιπῶν σὺν βοῇ
λέγειν τε καὶ ἀνώνυμον ἐξεπιστάμενον· τοὺς δὲ φυομένους
ποιλοὺς ἔχειν· ἐμβαῖον δὲ τὸ ἑπτέτους ἐλάνα πλεονάζειν τῶν
πρόσθεν τοὺς ποιλοὺς· ἐπιλαβόμενος δὲ τοῦ βρόμου· καὶ ἀνώνυμον
ἔχειν πάντα πλεονάζειν· καὶ οὐδὲν ὅλως ἔχοντα ποίλωμα·
τοῦτο δὲ ἐμβαῖον, οὐ μέχρι ἑβδόμου ἐπιμηνίσαι τὸν ἔτη·
ἵππος δὲ καὶ ὄνος οὐδὲν ἐνδιάφορον τοῦτο πρὸς ἄνθρω-
πον· Ἰνιον δὲ καὶ τὸν βόρον φθείρεσθαι σὺν τοῖς ἄλλοις λοιποῖσιν, οἷον

μεμνομένους

βάλλειν

οἰελαιηρεῶν

signa ætatis

ἵππου σημεῖα· πρόβατον·

:: Hesychius. δυσπρίατος, δυσπρίητος, δυσπρίωτος, οὐχ ὑποταινόμενος. δυσπρίστος. ὁτὲ δὲ δυσπρίατος

Bucephalus equus alexandri lusus fuit

δυσπρίατον

πλῆν

Φασὶ γραῦν ὀνομαζομένην Νικασὼ ἐξ Ἀνδρου βουκέφαλον γεννῆσαι. γλῶσσα δὲ πλατὺ καὶ μυκτῆρες βοὸς καὶ ὀφθαλμοὶ μεγάλοι. ἢν δὲ τὸ εἶδος ἵππου νεαροῦ χαλεπὸν γλαφυροί. δύσπριστον. ὀρθὸν δὲ ἔχοντα τὸν τράχηλον καὶ πυκνὰς τὰς τρίχας. βουλεφόρου δὲ ἔχοντα τράχηλον. καὶ δεδιέναι σκιὰν ἑαυτοῦ καὶ ἵππου. καὶ βοὸς χαλεπῶς ἐνεγκεῖν ἐπιβάτην. τὸ δὲ ἐσχατον ἀπροσδεὲς ἁλῶναι. ἀλλὰ καὶ ἁλόντα ἀπροσδεῶς ἐνεγκεῖν. καὶ ἐπιφανῆ μὲν εἶναι. ἀλλὰ καὶ ἀποβλητικὸν ἑαυτοῦ

136

16

ἢ ὑποσὶ ἀφαιρετέον. ταῦτα ἁλα χαστέον ὄξυθορμῶ. ὅλαν ὑφ-
-θαλμοσυκὴ. λουστέον ὕδαι θερμῶ. ἐὰν ὑ διαπόπῶν πορέ-
-ασι, καὶ ἐπιοχανάπλαγ. χλιαλοὶς αἰγείῳ πολύλιν. ἀμύλουμ
ζεν. ζμύρν ἢ λιβανοπολύλιον. αὐαλεάνδρα. αὐδραχνης ποπόνος
διὸ πόνδρα μηδεῖν ἔχε ἐπὶ ἢ πόρασι δῶ. ἢ ἢ πλέον. ἐᾶσι
αὐεγιάνη. ἐὰν ὑ δι ἐπιφορᾶν πολιασμῶν, ἢ σὺν πόδι πεφ
πορέπη. ζωθαλπτέον αὐτοῦ καὶ λῶ ἢ πορᾶσαι αἰγὸς μ ζορίζῶν
ποπόνον καὶ σὺ ἐλαίῳ. ἔπι ἢ σὺ δοὶ χριστέον. ὄξυθορμῶ.
διὰ πόνδρα καὶ διὰ πόνδρα θορμῶν πλέον. διὰ πόδι ὀφθαλμῶν γνω-
ζεῖ μιλῶν. καὶ ζμύρν οἴνου πορασεῖ πτέον. βρυόις τε ἢ χλόη
ἀνὰ μεῖ σῆς θῆ ζε πτέον. ἐὰν ὑ διὰ εἰ νῶν αἵ μ ἀφορῆ σῦ
ζῷ. εἴ χέον χαὶ διὰ ὦν εἰ νῶν πολιανόσου χυλοί. ἢ ὀπὸν χῦ
λιανεύλου. πρὸς ὀφθαλμῶν τος τοῦ αὐτοῦ. +

Ophthalmia qd fit hmc liquet. i. inflá matio oculorũ

ἐὰν ὀ ὀφθαλμοὶ φλεγμαίνη. λιβανωτὸν ἀέρεως, σὺν λάχανῳ
ὀρνίθ μυζοῦ ἐν ὕδατος ἀναχυλώσαν. πεπόνου. σπίσαν
ὀστέου ἀναχυλώσαν. πεπόνου ἔλαίῳ εὐοίνου ἀναχυλώσαι.
αὐῶν τε πόρασι λάνῳ. τοῦτοις μηδὲν. ὑποκλπτέον.
ἄλλο πρὸς ὀφθαλμῶν φλεγμαίνοντα.
λιβανωτὸν. ἀμύλου. μιλίτος ἀτῆμον. + πρὸς λαμπαδ ῶ ::
ὄλοὶ ἀμυγδαλίνου ἢ ἐπτὰ βάλου. μιλίτος ἀτῆμον ἢ ἄλλα κάλ.
μηλέου καὶ ἐλαίῳ πτέον. ἢ βούλιρου τὸ ἴσου ἐ μβαλτέον. ἢ σπ
ὀστῶν χλαυκῶν. καὶ ἀλαλάνδρα ἄνῳ ζμυρνῆ πτέον. ἢ σὺ ἀφείου
εἰζῆς μιλτὸ ἐλαίῳ ποπόνος, ὀστῆς ἢ πορασι ζωθαλπτέον. ἢ
ἀσπάλαξ ζῷα μ ἐγὴ σὺ αὐτὰ εἰ σὶν ἐ μφυσητέον ἐς τοῦ ὀφθαλμ,
καὶ ἐ αλέον. ἔως οὗ ἀπολεπτύνασι καὶ ἀσπάλακα αὐ λεπτύ
νη καὶ σωθῆ ζῆ τῆ δὲ μιὸν ἡμ. πρὸς ἰνδαρ. τοῦ αὐτοῦ. +
ἄρτον νῦν ἰνδαρ ὀχλοῦ μέλανος, καὶ ὠμὸν λητέον αὐτὸ. τὰ ἐμπόρια
λῶν περφυλῶν ὄξυθορμῶ. ἐπὶ πλατῆ ἔος βοὸς καὶ σμύρνης
ἴσον. καὶ σὺν αὐτῷ ἐμπλάσου χυδίῳ, λῶν περφυλῶν συμπλη-
φθαδῶν ὑποθυμιατέον. καὶ θορμῶν τέον. αἰγὰ μέλι καὶ λῶν-

σπέρς

ποιλίνοχεντέον. Καὶαὐτὸς οὐρανὸς αἷμα ἀφαιρετέον·
πρὸς ποιλί-
τον αὐτόν·
Ἐὰν ἡ ποιλία ρέῃ αἵματι· διαλύων εὐλὴν περιφλεβῶν ἀφαιρετέον·
στυπτηρίᾳ καὶ χαλκάνθῳ ὕδωρ· μιγνύει δὲ καὶ ἀλφιτῶν ἡ σικυὸν·
ἐξαιζοῖτο, διαλύων ἐν οἴνῳ, ἔλαιον ἐγχέαντα· ἐπεχέτω δὲ καὶ αἱματὸς
ὄνου, καὶ οἰδαλέου· καὶ ἐὰν συρίασκος ὁ μοῦ κοπέντα, ἢ
Hierocles διὰ φόλβης σβεσθέντα· πρὸς θεόφου, ἱεροκλέους·
λουτέον ὕδατι θερμῷ· καὶ συμπλυντέον· ἔπειτα σμύρνης δραχ-
μὰς ε· οἴνου παλαιοῦ κοτύλας τ· καὶ ἐλαίου κοτύλας τ·
ὅλου δὲ ἡσύχου καὶ τῆς εἰλαπόρου διαμεστόσαντα ἐγχυτέον· καὶ τ
ποιλίαν ὕδατι θαλαττίῳ· ἢ μιρίνῃ ἀφεψηθὲν ἐν ὕδατι θερ-
μῷ λουτέον· καὶ πολίου φύλλον ἢ ἀνηθόξυλον· ἢ πηγανέλαιον μετὰ
Καὶ οἴνου μέλανος αὐστηροῦ μιχθέντος· ἢ ὀδόλαι ἐὰν μετὰ
οἰδία ῥοιᾶς ὕδατος ἐχυτέον· ἢ φθοῦ καὶ σμύρνου καὶ σικύου
θείου· ἀνδρόμεως μετὰ μέλιτος καὶ οἴνου θείου μετρίου
πολύ· ἢ νάρδου καὶ κασσίας καὶ μέλιτος ἐπιμελῶς μετὰ ὕδατος·
ἰλιγγιῶντες ἢ θυμηδίας οὕτω καὶ ἐρεᾶς αἴνητον· καὶ αἱ πεφλεβωμέναι
μετὰ δὲ· οἱ δὲ ἰλιγγιῶντες πλύνοντα σύπλουν ἐμπλάττοντα ὕ-
δατι· καὶ νίτρου δραχμὰς τ· μιγνύναι δὲ δραχμὰς
νί δυνάμεναι καὶ θρομβοῦσαι μετὰ οἴνου ἐγχυτέον· ὅμοιον
δὲ θρύπτουσα χαμαὶ καὶ ὑπὸ πλαχοῦσαι ὑπὸ γαστέρα· πρὸς
τὸ θεόφου· πρὸς πνευμονίαν· τὸ δὲ αὐτὸ·
Τὰ αὐτὰ πνευμονίᾳ ὑφέλκει πάθη· ὀξυσάριμι· χλιαρὰ
καὶ ἐγχυτέα· ἢ οὖν ὁ θεόφορον μετὰ ὕδατος ἡδυσμένου
δραχμῆς κ τετρημένος· φυλάττεσθαι δὲ μὴ δοῦρον αἰρῇ
πνοὰς, σὺν δὲ πολλῷ φύσει οὔσης· πρὸς ἔμπυας·
ἀφεψεῖν βήχιον, ἀλάπαν καὶ βίνα· ὑσσώπου ἢ πυδίνων
μιγνύντων· ἀνδρόμεως χρὴ ποιεῖν· ἔπειτα νοῦσος δὲ ἢ ἔμπυος
μέλιτος κυάθους ε· πρῶτος ὑγιασθῇ οἶνον· ἔμβαπτε σώσαντας·
βουλόμενος δραχμὰς κ· θρομβωθέντα· καὶ τῆρος ὕδατος πα-
χυσμηδοῖ πρὸς βληθέντος σίδηρα· ἐὰν δὲ [illegible]

σῆρος. ἀντὶ τοῦ κέαρ
κέατος. inflectit· σῆρ
σῆρος. & σῆ
charta seq
uéti dicat κέατος

σῆρος ὕφου παραιτ

16

137

ζωὴ ἢ μὴ δύτω παύπλαν, πεπόν δὲ βδελυγτὸν λαγὼ καὶ δόλιος.
οἰναπτέδι καὶ θηθεύτη ἔγχελυ· οἰδὲ πεδίου ὁπόν καὶ ἔλαιον· καὶ πτηνῶν
ἀλεὶ δὲ εἴζης· σύτοι· καὶ χλιβδωνοῦ πεπεμμένου (ὠὲ λαγωχτεῶν)·

πρὸ ἀδήλου νόσου Θεομνήστου·

Theomnestus

ἀμύλος ἀφαίρεσις σὺν ὄμφακι ἀμφοῖν μὴ νέοιν· καὶ φόρ
μιον δὲ καλὸν σὺν ἄξεσιν· οἰδὲ πηγάνῳ ὁλίτον μηδὲ εἴζης λά
πάθου κὸ πτέσιν (ὠὲ δὲ ἰὸν πολύλας ὕδατος· καὶ ὁ πόπανος
δεγμαὶ ε· συμμίγνυν ταμνυνὶ δέ τε καὶ μέλιτος, οἶνον
ἀλλᾶρον ὀλίγον· δίνᾳ θεῖον ὑδατί· καὶ πολὺ λαμβάνειν· ἐ
ὠὲ ἀζῇ αἰγὸς ἵππου λινόσπερμα βάσσον καὶ ἐλαίᾳ καὶ ἄνθοις δὲ ἰὸν· αἰμιδέσιν δὲ, ὧδι πλακοῦντι ἐπιθέσθω·

πρὸ δυσουρίας· Δημήτριου·

Τὶν δὲ πρόμιον δὲ λέπτον ἀφαιρεθὲν τὸς, πρὸ τὴν κύστιν θεραπεῖ.
ἀλλοδήλου ἀσπόρου μέλι τὲ ξὺν μέλιτι· μηδὲ οἴνου κυάθου β.
ἢ πρασίου σὺν ὄξει (ὠὲ οἴνου· ἢ κόπου πρὸ ἐσθιόντων· ἢ πολίου
φύλλων· ἢ σμύρνης φοινικῷ ξηρᾷ πότῳ· ἢ νίτρου δραχμαὶ ε. (ὠὲ σπόρ
-ῳ κεφαλὴ κόπου ἐψηθὲν μηδὲ οἴνου· οἰδὲ οἴνῳ μηδενὶ πόμῳ χρῶνται·

Ἐὰν αἷμα οὖρῃ· Τοὺ αὐτοῦ·

Ἐρεθισμὸς κύστεως ἀλφιτώδης ἐφθὸς· τέλειος ἐλαφείου· μὴ χθὲς
ὁλίτου σὺν ὀξυμέλιτος, ἢ ὑπόζωμα πρὸ ἐσθιόντων· ἢ πάλαιτος
αἰγείου πολύλη· ἀμυλλίου ἡμίμναιον· σὺν δέκα ἐλαίᾳ
κυάθοις δ̄· μὴ χθὲς πάντα· διακοσίων ἐπιθέσθω·

πρὸ ἐλκώσεως, Τοὺ αὐτοῦ·

Ἐὰν τὴν ἐντὸς ἕλκωσιν, ἰεῖ δὸς οἶζα καὶ ἔνδον· καὶ κόπου δὲ
ἢ πλάττεσθαι· ἢ διαβρώσεως κόπους ἀπὸ διὰ μέσου δοῦναι
δὲ ἢ χεῖσθαι· (πρὸς μιχθέντων σὺν μέλιτι οὔρων πολλῶν·

πρὸ φλεγμονῆς· Τοὺ αὐτοῦ·

Πρὸς φλεγμονὴν ἀγοῖ καὶ ἄγαν· ἢ πολίου φύλλων καὶ σὺν πῖ
καὶ δι' ὑδατος σίνᾳ· ἢ φλόμου· (ὠὲ οἴνῳ ἐν ἡψημένα· καὶ τὰ
πολλὰ πρὸς ἀδιάθετα ἔνδον·

ἢ. προμίχθεν ἀπὸ
τοῦ σμύχθαι ut facie
sequente

ζέσμω
ζέσις

πληροφορία

ἀποσμηχθέντες

μίζαν

ἰπποφάες

ἀντίδοτος

16

137

Onagri progenies generosa

βιβάζειν admittere

γαμουχά

Notandũ de colore equorũ et asinorũ

ὁμιλία

Δίδυμος +

Camelus neq: matri neq: sorori admittetur

Bactriani cameli

Λίκυρτος. ἐκ τοῦ συός καὶ τοῦ καμήλου

καὶ μηλοσόλικυρτος· ὡς παρὰ τοῖς παλαιοῖς κωμῳδοῦνται κωμῳδῶν ποιηταί· φόρδωνα εἰσάγουσι πάλαι τὸν λάβυρα ἢ γαλεοπιθήκιλον· ὃ τὰ δύο σκέλη ἴσχυον· καὶ διὰ τῆς συνδέσεως ἰσχύουν· καὶ οὐκ ἀνατρέπονται ῥᾳδίως· ἀλλὰ διὰ τῆς συνδέσεως φέρουσι τοὺς ὄγκους· μὴ ἀγνοοῦσι δὲ παλαιοῦ· ἢ παρὰ λάκωσι μάλιστα· βαστάζουσι πολλοὺς καὶ ταῦτα· ἢ καὶ ὁ ἅρμα ἐπὶ βάλλεται σκευοφόρα· ἢ καὶ ἵππους ἀγρίους ἐπὶ τὰ ἅρματα ἐπὶ βάλλουσι

μὴ οὖν κερασμῆσθαι πάσι βίφυσιν· ἀρὶ μὴ τε βίς πλέσσιν·
οἱ δὲ βόες καὶ τῶν φωνὴν βουκόλοι γινώσκουσι· καὶ κλαγγῇ
βίς ἐπὶ τε ἀρότρου νομάδι ζυγίᾳ· καὶ ἀποκλίνουσι πρὸς τὰ ἐπὶ τα
πόλια πρὸς τὸν ἐπὶ τέλου·· πρὸ ἐπαυρ·· Διὸ μὴ
τοὺς ταύρους, πρὸς μὴ ὀχάσαι πρὸς τὰ πόλια μὴ ὧν οὐκ ἀλείον ζυγὸν κε
μένθαι τοῖς βουσί· ἀλλ᾽ ἐσοτέον ἀεὶ αὐτοὺς χλόης· καὶ ἀεὶ μὴ
ὁρμένθαι τὰ τῆς νομῆς, ἐφ᾽ ἑβίνθων, ἢ ὀέρβων· ἢ ἐσθίειν
Διὸ βοηχεύειν· ἐμάτου ὃ ἐστὶ τῶν οὐκ ἐπιπλήθοι πρὸς
πλὸ ὀχάσι· ἀμοῦ ὃ οἱ πρὸ βότροι εἰσὶ τῶ· διὸ αὖ καὶ τῶν
ἀπλάσιον ἀρότου· χρὴ δὲ αὐτοὺς χρὴ ἀπὸ τῶν ἀπλάσιον,
διὰ πλὸ ἀμοῦ χρόνον· καὶ ὁ ἀμνὸς αὐτοὺς ἀεὶ διὸ ἀλέλαυε, ὅπως
ἐπὶ καλὸν αὐ εἰσὶ τὸν ὁρμόν· + βόας μὴ ἀάσθονον·
Ὅσα βοῦν βρέχον λόον, πόλις πολὺ πλὸ· τῶν δὲ εἰσὶ βοῶ
πλημμύθρα πάσης, μαλακὰ χνόλεα καὶ λάσιος ἐπὶ χεῖ· +
Κρεοὶ πὸς ὀχάσι ἐπὶ τὸν νος, ἐαρμοῦ· ἀρὶ μὴ προσδέχονται
διὸ ταύρους αἰ βόες, σὺ ἄλλης δὲ πρὸς μόριον μὴ δύνασθαι ἐξ πλέ
ον καὶ πλέχειν· βούλεται δὲ ἀπὸ καθάπερ τῆς σὺ ἄλλης· καὶ ὡς
αὖ ἅ ποιεῖς δὲ ἑτέρου σὺ νομῆς μὴ ἐπὶ τὸν αὐτὸν μόριον ἀλλ᾽ ὧν ἐοῶ·
οἱ δὲ ἀπὸ ταῦρ πρὸς τὸ πλὸ ὀχάσι βοῆσαι νομοῖς, καὶ σὺ σαφοῦ ὀρ·
καὶ σὺ λαθάσασθαι, οἱ νῶ τὲ φυτεύσασθαι ἀλλ᾽ ἑτέρου αἰ σὺ ἵου καὶ βοῶ
ὀρχίδι ὧν βότρυ· καὶ οἱ φρέσι σὺ ἀνθέσι· τοῦτο δὲ σὺ μὲν τῶν ταῦρ
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σὺ ἀάσθονον ζῴων· καὶ ἐπὶ πλεῖστον χρόνοι διὸ·
χλόης δὲ τῆς οἱ ἀρότρεσι ἐλάσιον χρῆσθαι· καὶ ἡ πολὺ σαρκὸς
διὸ καὶ ἡ πολὺ τόνος πλοῦ μὴ πλὸ διὸ λίνη, διὸ ζῷα ἀρι μὴ σθένι μώτερα· +
πρὸ ἐπὶ πρὸ τῶν σεως σὺ χλοῶ πλὸ ὧν· διὸ ἐπὶ πλὸ·· +
Οἱ πρόμνα σθαι μὴ βέλονται ἐσ πόρρω ὧν ἀρρωβῆλοι τὲ ξένα μὴ βίβα
αὐτὸ διὸ βοῦς, πρὸς ἀλλ᾽ ἐρῆτῶ σθαι· ἐὰν πλὸ δὲ διὸ δεξιὰ μόριον ὁ
βοῦς πλὸ τέλθη· διὸ ὁρμῆ διὸ ἐχθησὶ πλὸ νος τε μαρέσθω· αὖ ὃ
ἐπὶ διὸ ἐσ σθῆλυ· ἀρὶ καὶ διὸ υχη σθῆς διὸ ἀρρῶβῆλοι ἐχθῆναι,
καὶ μὴ ἐσ τῆς ὀχάσι διὸ νὸ ἐλαυνόμορχίν διὸ σθῆσον· ἀρὶ σθῆλυ,
διὸ σθῆσιον·

Boues uocati nomine proprio impositio ipsis a bubulco apparet nota p theocrito οἵτ᾽ ὀλέπαεγος

Δημοκρίτου·

πρὸ ὀχάσι·
Τῶν πυϊῦ ἡλί·

Δημόκριτον

Aquilo flante mares grignunt austro foeminas · idem & Aristoteles degenerationes animalium · 4 · & [illegible] lectioe xm problematu & Columella libro 7 · cap · 3 ·

σκώληκος :

φωνὴν δὲ γίνεσθαι οἱ δοῦν · καὶ γὰρ ὅλως ὅσα τῆς βουλῆς ἐστὶ τῆς ἐχθύνης βορέου ὄντος τοῦ ἀέρος τὸ ὀχεύειν βούλεσθαι καὶ τὰ ἄρσενα μᾶλλον ἰσχύειν · ἀδύνατα λύ, νότου πνέοντος :· πρὸς οἵ θεοὺς πάλιν μύωπες :·

ὅτι ἐν φωναῖς τὰς βοῦς οἱ μύωπες πλανῶνται ποιοῦσιν, ὅτι πλανῶνται οὐκ ἐμμένουσιν αὐταῖς, ἀλλὰ διαφεύγουσι πόλαι καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὰ χωρία, ὅπου νέμονται · φαίνονται δὲ οἱ μύωπες διὰ τὸν ἀέρα πάσχειν · ἀραιούμενοι γὰρ φθείρονται πλήθει τοῦ ὑγροῦ μᾶλλον ἢ ὑπὸ τοῦ ξηροῦ :+

μύωπες > μέ

διὰ τί :

πρὸς τὰς ὧν ὀχείας ἀναβαφῆς :

Κυλίεται ἡ μῆλον · ἐὰν ἐμπλησθῶσι χόρτου ξηροῦ βοῦς · πλέον γὰρ ἔχουσι γάλα οὕτως διαφθείρεται · διὰ τί ὑγροῦ μᾶλλον ἢ ξηροῦ χόρτου · μήτε ὑπὸ τοῦ, οὐχ ἧττον γὰρ ξηροῦ χίζεται · ἢ τὰ τραύματα, ἀποδίδωσι γὰρ ἰκμάδα καταπαστέον · μήτε διὰ τὸ πίονα εἶναι μᾶλλον τὰ τεφρὰ τῶν ὑγρῶν ἐλαφρότερα :· βόας ἐργαζομένους πίνειν :·

ἔλαιον μὴ πορεύεσθαι νηφούσας, χρῆσθαι δὲ πόμασι :·

ἀπὸ ποίας ἡλικίας ἀρξάμενον βιβάζειν τὸν βοῦν :·

βιβάζειν δὲ μὴ νεαρὸν ὁρᾶν ἀλλὰ τὸν ὀλοῦν ἵνα δὲ ἐλεύθερος οὗτος γένηται · ἀλλ' ἀνόνητος γίνεται αἰτίαν δὲ ἐλεύθερος · ἢ ὅλως ἡ βοῦς ὠκύτερον πολυμαθεῖς δὲ ἀλλ' ὧν · οἱ γὰρ οἰκέται ἀπὸ δούλων ἡλικίαν ἀναμένουσιν · οὕτω καὶ πρὸς ὀχείαν τὰ θήλεα πρὸς ὀχείαν, ἢ ἀπὸ δελφῖνι

Delphins ortus

πόλις · τοῦτο πρῶτον ἀρχὴν δοῦναι χιτῶνος · ἕως ἡμιώρου τὰ ἄνδρα κοινᾶ · πυροφορεῖ δὲ μᾶλλον ἡλικίας μείων δέκα · βοῦς δὲ τὰ σώματα καὶ βοῦς αὐτῶν, καὶ τὴν ἡλικίαν πρὸ βεβηκυίας σιβλητέον τῶν σίτων βοῦς πολίων · ἀμφοτέρας δὲ, ἢ πρὸς βάδισιν ἀχρηστοῦσι :+

βόας τὸ μύωπι μὴ ἀδικεῖσθαι :+

ἀφαιρεῖν :

λάφνης ἁρπούλλου ξηροῦ βύσας, καὶ ἐμπάσσων μήτε ἔλαιον, ἀλλὰ φοβεῖ τὸν βόα · ἢ σίβυσι ἔλου τοῦ βοὸς καὶ ἀγρίου βύσσου · βοῦς δὲ μυκτῆρας, ἐὰν ὀλίγον χαλκὸν ἐπιτεθῇ σκοτοῦσθαι :+

βοῦς λιπεῖν ποιήσας :

σκώληκος :

λιπεῖν ποιήσας τὸν βοῦν, ἡ λιπόλης νομὴν ἐλθόντα τὴν πρὸς

17

140

λιμῶδες, ποδάγρα βασιλικὸν καὶ λαβρέξας ὀξυδερκὴς πόδα
βαλίοις. φλὲψ δ' χόρων ὑπὸ τὴν πλευρῶν ὑπὸ πλεύρων ὑπὸ ἰλίων, μίξας
σπλήνος ε'. πηγὴ ἐκ πύλης. περὶ θυμοῦ ἀμπλασμὸν πολύλαστος.
καὶ πόδ' χίου ζωὸν ἡ μήρα σαύξουσα τὴν ὀφθαλμὸν καὶ χολὴν
νος μὲν πόδι ἀλκυονίδος ὀνόματος ὄφεων. ὁ δὲ πόρος ἐστὶ πόδι
τὸν ὀρθρον καὶ πολύποδος. ὁ δὲ λοιπὸς πόλις ὄφις πόδι τὴν ἐ
πωδὴν. ὁ δὲ ὁ πόδων περὶ τὸν ὀρθρον. ὁ δὲ βάτραχος.
ἐλλοπόδης. καὶ ἄλλως λίθος ὄφις πρὸς φόβους πόδι ἑνά
λιον ὕδατος καὶ πάλιν φόβος. διὰ θυμὸν ἀνθρώπου. ἁρμονίας μὲν
δυσμενὴς πρὸς ὕδατι. δάκνουσι χειλέσσι. ὁ δὲ φόνος αὐτῶν
οὐ θεραπεύουσιν, ὁ πεφυκὼς φλὲψ μὲν ἀφαιρεῖται αὐτῶν.
καὶ πηγὴ ἁλὸς καὶ πάσσουσι ἀπὸ τῶν σπλήνων χλωρὶς ἐξα
ιρεῖται. μίγνυται καὶ σπλήνος αὐτῶν καὶ ταῖς λοιπαῖς αὐτῶν.
ἀμφὶ τὴν λαιὸν πλευρὰν ἀχεῖται. καὶ τὸν φόνον καὶ τὴν ἐπὶ πλευρὰν χεύ: +
πόδι ἀσπίδος. καὶ οἴτε τὰ ὀπτὰ μὴ κατὰ πίνειν:

λαβρίδι. forficula

ζωφάλωνας. μήτε ὄρνις. μήτε σῦς προσιέναι ἐκ
τοῦ καὶ καὶ ὑπὸ πος ἀβέσθαι, ἀδίψους ζῶον. οὐκ ἂν ζῶον
καὶ τὴν βοῦς ὁπῶν, ἁλύπους εἶναι, σπλὴν φάτνην μεμαδός: +

πολεμαξάμενος:

ὀχεῖν πόλιν ὄνος κατὰ πάθη ὑγρὸν. πρὸς τὸν ὠδῖνας μάδοι.
καὶ πρὸς ἀλίνος δὲ πύθοι ἐ ὄνου ζῶν φόβος. ἀβίνων οἱ
φίου καὶ πύτος μυρσίνου ἀμφότερον μέλανος δὲ ὄνος ἐγχέλυς.
πρὸς ὄφιν παῦρος σπάδος. ἀμνὸς πειθὼς ὄνος βουλὰ

πόδι ἀσπίδος πα

Difficiles cognitu morbi mutorú

ἀμνὸς πειθὼς:

ἔαρος δὲ χολὴν ὑπὸ δὲ πρὸ ὕδατι βοῶν δὲ τὰ ὀπτὰ ἐρωτικὰ ἡ ἵππος,
ὑμεναίων σπλὴν καὶ ἐλάνου ὄζης. ἀσκὴ φθορὰ νόσου. νόσοι,
θεραπεύσας οὕτω. χλωρὸν φάνον ὑρίνου χωρίου. καὶ πόδιον

χλιδόφακον herba

ἀσπίδος πίνειν πρὸ βρέξαι ὑπὸ ἵππος ἡμέρας. καὶ ὄνος, ὀπτὰ
πάσας. ὑὸς δὲ ὄνου βοῶν, ἀμφὶ καὶ ἀσκάλαβα. καὶ λάθος ὄνου
μίνου λύκος ὄφις, σφόδρα ὠφελοῦσιν. δέρμα δὲ καὶ ὑγιὲς
βόνι, ἀπόρμα ὑὸς. καὶ ἄλλως λίθος. ὠφελεῖ δὲ καὶ
λιμῶδες πόα: +

μηδικὴ πόα

πόδι πεφαλαγίας:

Χρὴ τεῖρουν γνάθωνται τῶν βοῶν κεφαλαχῇαν. Σπόδιον οὖν τὸ
ὀδὰξ πλατὺς μὴ ἐάτῃς, κεφαλαχῇα δὴ τὸ. Διὸ οὖν ὑπὸ λαπάθῳ
μηδὲ οἴνου δίφθαξ ἢ καὶ σπόρτις· καὶ ἄλσι λεπτοῖς· καὶ πτίσσε
νιν σὺν μέλιτι μηδὲ οἴνου χύτρᾳ ὀλίγῃ· καὶ ἄφανες θύμβρα
ὀ ὄνυχι ἁλοιήσας πλεῦσαι· καὶ ἁλῶναι καὶ ἁλῶναι δὲ τὸ μὲν
ἡ καὶ σὺν ἰσχάσι καὶ ὀφελίσι. καὶ σμύρνης δὲ ὀλίγον καὶ
μήκωνος· οἰνωμένῳ μηδὲ οἴνου. Ἢ καὶ ἡδύσματος ὧν τοῦ λαγῴου.
Ἁλῶναι δὲ καὶ ἐν χέρσῳ θρύπτεσθαι· πρὸς διάρροιαν·
ῥοιᾶνος φύλλα πόα. καὶ ἀφάκη τὸ πλατύ· καὶ ἄλφιτα πρὸς πλατὺ
φάγμα. οἱ δὲ καὶ φύλλα πόα πεύκης· καὶ ἄλφιτα πρὸς πλατὺ
τὰ ἁλῶτα φάγμα. ἄλλοι δὲ ἄλφιτα πολύλαα δ'. Καὶ σίπου
φρυγίτου. ἄλλοι δὲ κύμινου ὑσσόπῳ μιγνύουσιν·

ἀπεπήσας
exudus

πρὸς ἀπεπήσας ἡ ἄα·· Ἀπεπήσαι καὶ σὺν ἔλαιον καὶ σὺν μὴ ἐάτινον. καὶ πτισσάνῃ
ἑψήσας· καὶ ἁλῶναι μὴ ἐάτινον σὺν σφονδύλῃ καὶ πτισσάνῃ
καὶ ἀλφίτοις. ἁλῶναι δὲ καὶ ἐν χέρσῳ θρύπτεσθαι πρὸς
τὰ ἁλῶτα φάγμα. ἄλλοι δὲ ἄλφιτα πολύλαα δ'. Καὶ σίπου
φρυγίτου. ἄλλοι δὲ κύμινου ὑσσόπῳ μιγνύουσιν·

Ἀπεπήσαι καὶ σὺν ἔλαιον καὶ σὺν μὴ ἐάτινον. καὶ πτισσάνῃ
ἑψήσας· καὶ ἁλῶναι μὴ ἐάτινον σὺν σφονδύλῃ καὶ πτισσάνῃ
καὶ ἀλφίτοις. ἁλῶναι δὲ καὶ ἐν χέρσῳ θρύπτεσθαι πρὸς
τὰ ἁλῶτα φάγμα. οἱ δὲ καὶ φύλλα πόα πεύκης· καὶ ἄλφιτα πρὸς
τὰ ἁλῶτα φάγμα. ἄλλοι δὲ ἄλφιτα πολύλαα δ'. Καὶ σίπου
φρυγίτου. ἄλλοι δὲ κύμινου ὑσσόπῳ μιγνύουσιν·

Ἀπεπήσαι καὶ σὺν ἔλαιον καὶ σὺν μὴ ἐάτινον. καὶ πτισσάνῃ
ἑψήσας· καὶ ἁλῶναι μὴ ἐάτινος

141

17

κηγόφωνα δόντων δίκην ἔδοσαν ἐσοβεῖν πρόσωπον· κηγδέχνιδνα λύ-
ζουσιν· αἰγόκινδυν πόκαν λασιώτατον ἐπιβάλλουσι φόβαλος ἐχόντων·
βοῶν πρεσβύνων· ὁ πρόσθεν λιπόξυφον· κάτω νάω· δακρυό-
πλεως ἐχόντων ὀφθαλμούς· κοιλαίνεσθαι· βραδύοσιν
οὕτως· αὐτοῦ σίωγχωρίων ὄντος ἐν ταῖς κατὰ πύλας, ὃς
φαγέν αὐτάς· ἢ δὲ κηρύφυλλος· πολιτικὸν δαῦδν, ὕδωρ χρῶ
χρῶνται μὴ ὑπὸ θερμοτέραις ἅπτεσθαι ὑποσπόνδῳ· φόβαλος ἐς
θεατὴν ὧδε· διὸ δεῖ τὰ ὑποκείμενα ἀποκλιτέον γίνεσθαι—
τὴν εἰς πόσω τὸν αὐτὸν διαπαντὸς ἀεῖν· καὶ δὲ ὑπὸ ὀφθαλμοῦ·
ὡς ὀγκίζουσι γὰρ ὧν ἀνὰ οὐρανὸν πλανᾶ· θορμὰ· οἱ δὲ πιμπράσα·
ἀσκεῖν αὐτὰ ἐσθίουσιν αἱ σχολαί· κηγὸ πυλαδόν· δὲ δαύλια·
ὀλιγάνεια γὰρ δὲ ὧν ἀεῖται αὐτὰ μὴ ἀνοῦσι· γίνεσθαι φύ-
σαλλα οἶνον θύσασα φόβαλον· οἱ δὲ χύδην ἀλλήλων· κηγ πρὸ
βολαῖς ἐν θερμαῖς νοσῶν· οἱ δὲ κύλικα νοῦ θύσασιν μιχθὲν οἴνου·
τοῦτο γὰρ οὐδὲν βοῶν ἀφελεῖ πόνου· ἀγὰν καὶ τὰ ἄλλα θεράπευε·
Καὶ σαῦ ὀλιγάνεια· διαβεβαιοῦσαι· καὶ ὧν ὀχύρων
δὲ δίπλακα ὧν τὰ καθαρθέντα· κηγὸ ἐν βωνὶ πολύλαν ἀρᾶς·
ὀλιγάνεια γὰρ δέα· διαφερόντα μὲν δὲ μόρος δὲ σὺν φό-
βαλον· γίνεσθαι γὰρ τὰ μὲν ἀπὸ τὰ μὲν βοῶν πλανᾶν· καὶ δὲ ἐν τ
οὖν μὴ αὐτὰ ἐξουσιν· ἐπὶ μύρας ξ· + πρὸς ἐμπυϊκῶν· +
Ἐὰν δὲ ἀγάμεν ἐμπύον δέλπος· χρὴ κλυσῆρα οὐρανοῦ βοὸς
πολλοῦ· θορμὸν βλύζον· θεῖοις τέσσαρσι λαύτην· ἅτα
μηδὲν λεπτῶν ἀλῶν· καὶ πίπερι ὑγρῶν σὺν δέκα μεμπλάσθω· +
Ἐὰν δὲ λάβῃ ξηρὸς χολὰν οὐ βοῦς, νίτρου χεῖν δὲ πόσα· καὶ
δὲ πτισάνης μόρος σὺν λίτρου· ἀνοίξαντα, οὐρανὸν πολλαγοῦ πῦ
αὐτοῦ· ἅτα δὲ μὴ ἐπὶ πασῶν· καὶ σῆρα ἀμμασῶν· ἢ
σάμη· ἐπὶ δὲ τῆσδε ἀγέλου ἢ βοῦς δὲ πρόσθεν βουλὸν θορμὸν
δὲ μέρα· ἐπὶ δὲ ἅτα πτισάνης μόρος· ἐὰν δὲ αὐτὸ λαπάζῃ τοῦ
πολὺ σῶν χολᾶν· δὲ μὴ διὰ δὲ αὐτὸ ποιητέον· καὶ ὁ δὲ μὴ
ἐλαίου πολλοῦ· καὶ μὴ δίδῃ καὶ ὁ δὲ βοῦς δὲ λάρῳ ξῶν τὴ ξαν

Διδύμων· πρὸς πέρι πνόντος·

κοιλαίνεσθαι

πρὸς ἐμπνοῶν·

πρὸς χολὰν· φλεγμαίνειν·

σμιλίων

ξηρός

καὶ ψύξεως, σύβεσις ἐλαίου· ἢ ἀδύνατον λαβεῖν, ὅταν μὴ λεπτύνηται
ἀπὸ ὑγρῶν καὶ ἰχώρων πεπτόντων καὶ μὴ ἐθίζωνται πρὸς πλοῦν,
ἔμετος ἐπιτρέπει· ἐπὶ βρόμῳ δὲ ἐπιλήψεως αἷμα μὴ δύνασθαι
ἀδύνατον ἀποφαίνεται· οὕτως ἀδύνατον ἢ ἀπὸ ὑπάρχοντος ἐπιθορ-
μὸς· ἀπὸ δὲ ἐπιφορᾶς ὕλης χολώδους, θεραπευτέον ὅμοιος
μηδὲ ἐλαίᾳ καὶ γλυκέσι ἐμπίπτειν· ἢ ἀπὸ πλήθους θεραπευτέον
ἀπὸ ἀτόνου· ὅταν δὲ ἀπὸ πολυσαρκίας ἢ ἀπὸ ἀραιότητος· αὐτὴ δὲ
διαφορητέον· φύλλα μύρτων· ἢ σικύαν λαβεῖν ὅλον
ἢ πολύγονον· ἢ περίσιον πεπτικὸν ἐπιθετέον·· πρὸς ψαθυρόν··
ψαθυρὸν καὶ ἐξανθῆ πολύ, οὐρητέον πολλὰ καὶ βουτύρῳ
πρὸς χεῖρας ἰῶνται· οἱ δὲ ἔλαιον ἢ πᾶσαν ὑγρὰν καταπλάσσουσι
καταπλάττουσι ἐπὶ χεῖρας· καὶ ὅλως ἰῶνται·· πρὸς χολήν··
διαπονητέον βοὸς ἔντερα χλιαρά, ἕως ἂν ἡ ὀπὴ καὶ λοιπὰ
θερμὰ ἐναιωρῆται θερμῶς· καὶ πρὸς χολαίους καταπλάσσειν·
ἐγχυματίζειν δὲ ἢ ὑποκλύζειν οἶνον αὐστηρὸν καὶ
πρὸς ἀλλαντικὸν ξέως·· ὕδατι ψύχειν καὶ ἐρᾶν οἶνον καὶ ἔλαιον, ἀναφορεῖσθαι ὅλας··
ὕλας πρὸς καλοκαγ··
Τὸ δὲ φῦν καὶ ἐρεθισμὸν ἐμποιεῖ δάκνον· ἐλαίου τε καὶ
ὕπνος· ἢ λαγῶ βιν θύννου δὲ ἰσουμένως· καταίθεσιν καὶ ἐπι-
σπασμὸν ἕξις·· πρὸς φθειρῶδες··
Τὸν δὲ ὑπὸ καταβολὴν ὕπνον καὶ ἧττον ἐφάπτεσθαι ἀναπαύσεως·
ἢ ὑπὸ ἀναπνοὴν πεπτικὸν φοινικίδα καὶ ἔλαιον· πρὸς καῦσιν ὀξεῖαν
ἐπιπλοκὴν ὀξεῖαν καὶ σπληνὸς πόρους· ἐπὶ δὲ ἐλαίας ἐλαίου
φύλλων καὶ πεπόνων καὶ ὑδάτων χείνων δὲ ἔλαιον· ἢ ὑδατολεπτοῖς
ἐλαίῳ· ἢ βουτύρῳ· καὶ ὑδατῶν· ἢ σικύου δὲ ἐλαίᾳ ξηρουμένῳ,
συμπροσλαμβάνουσι σὺν καφούρῃ· ἢ ἀλφίτων πολὺ
ὄ· καὶ σὺν φρυγίτος ἀλαβάστροις βίσον, οἶνον βραχύ, δοῦναι·
ov/
ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ὈΓΔΟΟΝ·
ιγ
Παλαβεύσιν σὺν σκίλλῃ βάλλω· ἢ κλυσμοὺς σὺν πρὸς ἔμπλασμα
φλόμου· πρὸς ἐχούσης ὄζειν ἕξιν πρὸς πόρους, σὺν λήκιθ
καὶ δυσκαπνίας· καὶ ὄχλους καὶ καταπλάσεις· καὶ πῶς ἰῶνται·
καὶ ἐπιλήψεως ἀπὸ ἕξεως·

18

142

Φλωρεντίνος.

Oues

Axietes

Aetas

Καλαμιν θίνη

τὰ ἰσοπλατῆ χλιτὰ σημεῖα. ξηροῖσι δὲ πρεσβυτέρου μήκεσι δίκην.
ἡλίκιν. ἢ βέλτιον. κατὰ τοὺς ὀπισθίους τὰ ἄχεα κατὰ τοὺς ἐμπροσθεν. καὶ
διὰ ταῦτα μήνεσι ἐπὶ τῆς ὀλκάδος μᾶλλον ἐπιφέρεται νομίζων. καὶ ὧν συμ-
οἱ σὺν πόδεσι τοῦ ὄλκαδος. καὶ τὰ ἔκπεσα σημεῖα φύλακα. ἐπὶ δὲ ἀναπαύ-
ξηροῖσι πρὸς βάτων. ἐπὶ δὲ τὴν νομὴν ἐξαιτέον. ἔρρωσθαι. πεινῆ
λιον δὲ ἀρχὴν ἐκ τῆς δεξιᾶς συμβαλλομένης. σὺν ἀφετέον ἐνιαύσιον
καὶ ὕδωρ ἐκ καὶ τὰ πεπονητέον. ἔστω δὲ ἀπὸ τῶν ποιμνίων ἀεὶ τὰ
ἄριστος. καὶ φασὶν ἔχουσι καὶ δύνασθαι πρὸς διαμονὴν καὶ σωτηρίαν
τῶν ἀρχῶν. . . . . καὶ δὲ ἀρχαῖον καὶ ὑπερτέον. διὸ δύνου. +

Semp ouibus sola tergo habendus. — . —

Secundū numerus semp debet esse ~~par~~ impar

πρὸ ὧν πειρῶν, πρὸ δὲ ὁμωνύμων τῆς ἀρχαῖος χωρισθέον. καὶ δαμαλεσθαι
ξηρὰ χρηστέον. ὅταν δὲ ἀδρεία καὶ δύνασθαι ἀνθεῖσιν σίν.
ὑπὸ δὲ τὰς ἀπαφετέον. χιλιαὶ δὲ πρὸς ἀρχαῖον τοὺς
ταῦτα πρῶν, ἀπὸ διετῶν, ἕως ὀκτώ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θη-
λέων. ἀδύνατα δὲ ἔχει ὡς ὑπὸ εἰσὶ μᾶλλον τὰ πρόβατα διὰ
τοῦτο δεῖ τὸν ἀρχαῖον καὶ ὑπερτέον τὰ νέα. βέλτιστον δὲ
οὐχὶ ἀρχαῖος θαι. βλάπτει. ἔνιοι δὲ καὶ πωλοῦσι ἔτους
ἀρχαῖον ἔχειν ἀρνῶν καὶ γάλα βουλόμενοι διαφέρως τὴν ἀρ-
χαῖαν καὶ οὐ μεθαρμόζουσιν. ἐὰν δὲ ἐπάνω τοῦ ἔτους ὦσιν δὲ
περὶ τὴν ἀρχαῖον οἱ μὲν ὑπὸ γίνονται. καὶ μὴ αὐτοῖς αὐτὴ τροφὴ
ἐσομένων ὁμοίων. τὴν πολυφόρου καὶ πολυγόνου βοσκήν. ὃ
καὶ βλοιπὰ βοὸς καὶ μᾶλλον περὶ ἀρχαῖον φέρεσθαι τοῖς αὐτοῖς δὲ καὶ
μὲν ἐνίζουσιν ὕδασι χρηστέον. ἐὰν δὲ ἄρρενα πλάσιος βουλῆ
ἔχεσθαι, καὶ ἀναζητοῦσιν ἀρχαῖον δὲ ἐπὶ σωνδύεσθαι καὶ ὁμωνύμων

Vt oues gignant mares admittantur boreā uersus. ut foeminas notū quod et in omnibus animalibus ualet

τὴν δ' ἡλίκης ἡμιόρρωτα δίου δὲ ὧν καὶ οὐ σιαφιέτω. ἐὰν δὲ ἡ
λυκὰ, νότου δ' ἀπαθῶν πνέοντος. δοκεῖ δὲ καὶ ἐπὶ βοῶν καὶ ἐπὶ
πάντων ζώων ταὐτὸ δρᾶν. καὶ τὰ ὀρθρίοις δ' ὀρχῆς δεῖ θη
σὶ ἐπὶ τῶν βοῶν δέρηται, θηλυτέχθησθαι. ἄρρεν δὲ τὰ αὐτὰ
χόρος. δεῖ δὲ τέχθαι τὰ μὲν πρὸ πνεόντων καὶ βορέλακτος, τὰ
θαμόνας αὐχίστεον. ~~ἐπιμανεῖ δὲ ὅλως τὰ τῶν τεθαμένων. ὅτι~~
~~πολλῶν. μᾶλλον δὲ ὁ ἀνὴρ τὰ ὁ οὐ πάνυ τοῦ δὲ ἀκτος.~~

∴ Φ. οὐκ

18

193

κολαμώνας αὐλιτέον ζωὰν λιζόμενα γὰρ ζιστενούσας, συμπα
τᾶν. μάχεται μὲν ὦ Σ· οὐκ ἀκήκοτέον τοῦ γελᾶντος. καὶ
λιον δ' ἀκὴ σέποτε. ὦ ξαφέστατοι ὦ ἄσοντες οἱ ἀρνεσπαῖδες
λίων πεζοτόνων ἀπολλοδίων χεὰ· ωὶ δ' ὦ τὴν ἀναπὸς
λιαμονὴν· — πᾶι προβάλων ἴνδα λαμολουσῶσιν· — ἀφεμένος·
θείω βύσουσιν ὦ τὸν λαῶτα· + πειοὶ ἴνδα μὴ σπεδέχη· — τοῦ λαῶτον·
τρέπησουν ὦ τὸν λαὶ πόλα, ἀχὲ σοῦ ὦ ἄσουν ὦ τὸν· + ἐξέ

πεβάλον ἀρὸν πεσηπνώσουσιν ὁποῖον χεσμὲ ἐχὶ θέσσον· + ἔμβρυον· —
δὲ νοίξαν ὦ τὸ φόμα, ἀὶ ἀρὴς ἴω λαδὸν ὦ τὸν μὴ γάνα· Δημοπείθ·
μὴ γὰ τὰ ξέα· ἀὶ ὦ ἅλα μὲν, μὴ νόσ λα νέ· ἀὶ ὦ ποιὶ
λην· ποιὶ λον ἐπαῖ θὲ κὲ θέλων· — ἀρένα μὲν νοσὶν· +
Κίανοὺ βόσπησουν σπὲ πόρα ἐπὰ νὴ οὐνοσ· — πότε σὺ νὴ πος ἀπομεθνὴ σεσθαι·
μὲ τε νεύσε ἐτὶ οὔλος· μὲ τε θόρουσ ὤεαν· αἰὰ μυθοῦ ὦ τος ἐ· — Διούνυ·
δεος ἀέρα ν χεὶ τὰ πεβάλα. τὰ σὲ σὺ ὦ ὴ ἀρεσθαι συμβὰ ὦ/
τεὰ μὸν· χεσσέον ὔγεσπίαν· τὸ ὔλοι πὸ ὦ σὺ μὲ λᾶ ω/
μὴ φὸ ἰ νου· ἡ χυλὰ πιεσὲ ὦ θρμὰ ν ἀφεψμὲ ἰ ν ὰν· κὰ λλὸν
ἀὸ ἰ νου νὴ ὸ μὸρ γὲ ἰ σον· ἢ ἐ λαί ου νὴ οἰ νου χλα μὸσ·
μὲ θυ σὴ σ τέος συμμὶ χθὲν τὼν ου χθέα ν. τοὺ τὸ ν ὼ νὴ
τὸ ἑρὶ ον βλα βσρὸ ν οὺ ποιὸ· νὴ φλεγμὸ ν οὺ κὲ ὰ· νὴ ἐ χθρὸ ν οἶν
γλυ κὰ σμὴ δια πω λύ σ· τηρ νὴ χεὶ ὃ πος ὰ μυ γδα λὴ νὰ μεὶ ὰ
πεὸ τὰ ν ἀέα ν· δὺ σξηε σμὴ νὴ σ τὴς σὺ τὶ ἐ ἐ ἰ ος δὶ ὰ νου τὸς
σπὶ πτοὺ σ ης δέσσου· πέρη μὴ μᾶλλον σὺ ν λίω· ζω ὶ δ ὼ τὸ ς κὲ ὼ Διγεύσερα
τὸ ν σπε ση μὴ νὸ ν ὰ ὼ δὰ λα ν τὸ ν ὼ ὰ σι ὶ δέ ας σὺ τῶν ἐ ἰ ον· νὴ
ὰ γοὺ σ τρὰ νὴ μὸ λὰ σ τρὰ νὴ νὰ ν· — πᾶι ἀ γοὶ νὴ ὰ ὼ τὸ ν· Φλωρεντῖνα
ἀ ὰ γοχεὶ εσ ω τὸ ποις ὀ εθ νοῖς· ὅτι ὴ πρεσ μὲ φρὸ ὼ τὸ πεβὰ ὺ τσοκ ὴ
πολλά· βι βᾶ ὰ ν ὴ ὰ ν ὴ σὶ αὐ τοὶ σὶ ὰ ὼ σ ης· κυ οφοε ἐ μὴ νασ ε·
ὼ σ πορ ὰ νὴ πεὸ ὰ τα· δι ὰ υ μο ὶ ο ν δ ὴ, ω ὶ ἐ π ὴ πολ ὺ, κὰ ὶ δέ σ ν
ὰ ὴ χλω ὰ ὼ λὴ νὰ· νὴ πεσὸ σ ὸ σ ν· δὶ ὰ ω σὶ ν ὺ κὸ λί ὰ ν· ὰ ὼ δ ὰ πὸ τὰ ν Ἐρέας
λὰ λὸ ς κὰ ὴ τὺ ρ ου νὴ ἐ ρε ὰ ὼ· πεὸ ὶ ὴ τὺ τοις ὰ ὼ δ ὰ πὸ τὰ ς δ ὶ χό ἰ·
ὶ ὸ δ ὲ θεὶ ξ ὰ ὠ α γὴ ὰ πεὸ ἰ τε σχοί νου· νὴ σὰ λὴ σ ου

∴ Φ. κρέως

μεμυωμένας

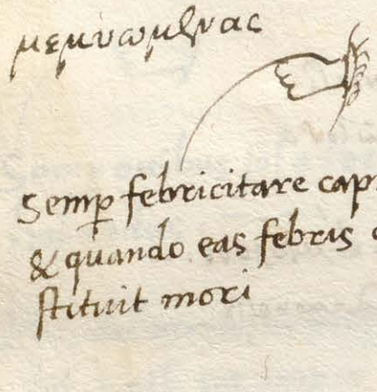

semp febricitare capras & quando eas febris de stituit moci

Καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια· καὶ ὡς ναυτικὰν ὑπηρεσίαν· οὕτως πό-
λιν ἐλευθέριος· οὕτως πόλιν φυσικῶς· ἐὰν μὴ λίαν καλὸν χίλω-
ρον ᾖ· ἀφ' οὗ ἀκλείστην ἀπὸ τοῦ τοίχου τὴν αὐτοῦ ἕδραν· μᾶλλον
τὰ καὶ μυρμιώνιλλαν· καὶ τὰ μυχεῶν λαγὸν ἔχουσαν δασύτριχ-
τὰ οὐδὲ τὰ μικρὰ καὶ ὀλιγόκωλα ἔχουσαν· αἱ δέ τοι αὐτῶν· καὶ πρὸς
ἐπιπολὴν πεπτικώτερα· φύσει δὲ καὶ ῥιγοῦσι τὰ ζῷα· διὰ τὴν φύ-
σιν ὡς ἀφ' πυρετοῦ· καὶ ἐφ' ὅτε ἐπιλείπει τὸ πυρετός· διαφθείρει
τῶν δὲ αἰγῶν ἐλαφρὰ τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ εὐπαράρων· ἰσχιάτε
μείζονα ἔχουσαν· δασύτριχα· μικρόθριχα· λαμπόθριχα·
αὐχένα καὶ θάχιλον βαρὺ καὶ παχὺν ἔχουσαν· βεβοῦν θᾶλ
λον τὸν· αὐχένα ἢ τὸν ὦμον· ἢ πρὸς τὸ πρόσωπον
μικρόν· θᾶσσον δὲ ἀφαίρεσις, ἐὰν ἀφῇς αὐτοῦ τὸ πρόσω·
σῶτε αὖ μᾶλλον πολὺ γάλα ποιοῦσιν·

βοτάνη πρὸς διαπύησιν πρὸς τὸ στόμα· ἢ δοῦ φορᾶν ἐπὶ μῆνας
ε'. αἶγας πολὺ γάλα ποιούσας, ἐὰν ᾖ πλεῖστον· πρὸ τοῦ τοῦ
τοῦ γάλακτος πρόσθεσις· πρὸ βάλλε καὶ αἶγας λοιμὴν νόσου μὴ ἀσθενῆ·
ἐὰν πίῃ ἀφροῦ σκοπιλίαν λάσιον ὕδατι ἐχεμαλάκτου ἀπὸ κοχλι-
αρίου ἑνός· πρὸ βάλλε καὶ αἶγας λοιμὴν νόσου μὴ ἀσθενῆ·
πολὺ γάλα ποιοῦσιν· ὅλα τὰ βοσκήματα ἀπέφυγε λύκος·
μηδὲ τὸν τράφηλον ἔμβρυον, ἐὰν κύων ἀσθενῆ, ἢ ὄφις λαμπρὸν·
σύνταξις γάλακτος αὐτῶν πρόσθεσις· γάλα ἐπὶ πυρὸς χλιαινόμενον
καὶ πηγνύμενον καὶ ὑπὸ νοῦμενον, πήνυται τὸ ὑγρὸν γάλακτος
βαλλόμενον δὲ ἅλας ὀξύ, ἢ δὲ φύλλα τοῦ μύρτου ξηραθέντα
καὶ ὑπὸ τὸν· πρὸς ἰάσεις πρὸ βάτων·

πρὸ νοδήκη· ὅπως μὴ δῶλα ἀρχὴν νόσου χαλεπὴν ὑπὸ τὸν
τὰ πρὸ βατα· ἔστω δὲ τοιοῦτον ἀρχὴ καὶ λελιόφαγον ὁρᾷ
καὶ τὸν πρόσθιον βοτάνην ἄλλο πού τι, ἢ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ
τέσσαρα καὶ ἕνδεκα μῆνας· τοῦτο δὲ καὶ μᾶλλον πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ ὄπισθεν
μῆνας ποιητέον· ἢ δὲ ἀρχὴ καὶ πρὸ ἀλλάβοι ἐνόσος· τοῖς αὐτοῖς
χρηστέον· καὶ πυρίασον δὲ χόρτος ὠφελεῖ δὲ καὶ μόλυβδος καὶ

Semonidis

Ἡσιόδου·

Ἡσιόδου βοτάνην

Dictamnū Cretici

Ἀφεμώνη·

Quo modo lac coagulet

Oxygala

λεοντίνου·

λελιόφαγον

κυπάρου χόρτος

nota

μὴ δὲ πνάεχλι

18

144

σημεῖα τοῦ εἶναι ἀπαλωτέρα τὴν σὶ τὸ πνεῦμα λαβεῖν ἐμποδίζομένην. ἀφ' ἧς
δὲ καὶ ὁ σῶλαξ ὁ σῶρος χωρίου μέρος ἐστὶν. ὅπως μὴ τὰ ὑγρὰ ἀνοίγῃ
διαφύματα αὐτοῖς· καὶ αὖ δὲ ὑάλος καὶ ἄσπρος ἀλλοιοῦται ἀλλοιοῦται
βούλεται ἐξαναστῆναι·· λύκων θηρίων·· Διοφάντου··

λύκων θηρίων οὕτως· βλέμμοι δέ εἰσιν ἰχθύες μικροὶ θαλάττιοι· οὓς οἱ νῦν
πελαγορράφοι καλοῦσι λύκους· οὗτοι γὰρ ἐν ἀφθονίᾳ διατρέφονται
τῶν χοιρογρύλλων λύκων, τῶν τοιούτων. ζοῦσι γὰρ αὐτοὺς,
ἐσθίουσι πλάτους· ἐκεῖνοι δὲ χονδρώδεις εἰσὶ λίαν· ἡ σὴψα· καὶ
πλάτανι ποιήσασι διὰ θερμοῦ ἐν τῷ ὄξει εἶτα ὠμὰ σιάζουσιν· ἐν ἁλμῃ
ξηρᾷ δὲ πήγνυσι· εἶτα τούτων λαβὼν οὗτος ἰχθύων ἐπίθετον τῇ
πύρᾳ· λούτει χρῆσθαι, καὶ ὀρνιθείᾳ λεπτὰ μίξας σὺν ὄξει,
ὡς ἐπὶ βάλανος δὲ οὗτος ἰχθύων κόμμι, καὶ ἀπὸ χρῆσθαι τούτων.
ἡ δὲ ψὴν πρὸς βαρυόδμους γλυκύλλης, οἱ ἐπιχώριοι (ὧν ἀκηκόειν)
πάντων λύκοι· μὴ ἀσχολίᾳ τοῦ πρεσβύτου, ἢ λοιμικοῦ νόμου,
οὐκ ἔστιν ἐπανῆσαι· καὶ ὡς πορνάρκειν ὀδύνας τοῦ ἀρῶν,
καὶ ἀφάξον·· πρὸς ψῶρας·· Διοφάντου··

ὡς ἐκ τοῦ δὲ λιθίδος χνῦ προσπήγασιν· ἃ οἷς πρὸς πολυμυξίᾳ
ὑπέρυθρα πρὸς βάλλει χρῆσθαι· ἃ δὲ ἀμυγδάλους τοῖς συμβῆ.
ἐξαπάσας αὐτῶν ἔλως· ἀμόργη δὲ ἄλως ἐστὶ τῆς τῶν καὶ νῦν
πικρᾶς θρόμβου ἀπὸ βοσκείων· καὶ ῥυβοῖς λαμπρὸν οἶνον εἶσ-
σπάσαι μιχθὲν σὺν ἀμύγδαλον θρομβίσκῳ· καὶ πρὸς βάλλειν χρῆ
σθαι· ἐπὶ ἐξ ὑπόρρας μίσυ· τὴν δὲ λιθὸν ὑάλῳ βαλανείῳ· ἢ δὲ λίθος
θερμὴ λουτέον· καὶ μηδὲ λοῦσθαι ὑάλῳ πρὸ λίθου· ἀλλοῖ γὰρ ἐπιφορὰ
σου σφαγεία· ἀλλὰ ὑάλῳ ἐχρῶσιν· οἱ δὲ σὺν καὶ μύσπρεσον μετὰ
λιμνοῦ καὶ βουτύρου καὶ πίτυλα καὶ λαχείοσιν· ἡνεύρηκα
σὺν τοῦτο ὄνου ζῶντος· ὃ οὐδὲ ἰσχύει· ὃ δὲ ἐν τῷ πλησίον ἐπιχείρει· καὶ λίθῳ
ου δὲ ἔλινες ποιοῦσιν, οὐ πρὸ τοροὶ ἡ πρὸς φόρους σὺν πρὸ θρομβῶν
ἰαμάτων ἐν ὕδατι αὐτῷ, πεῖν ἢ ἀπὸ πνεῦμα ἐν τῷ πόδου θός· καὶ πρὸ –
– δίποσμον ἐξαιρεῖν οὐρῶ πλατανᾶ· ζῷ μὲν δὲ τῷ ἀσφαλείᾳ τῇ χρόνου τῆς
καὶ ἀφαιρεῖν ἀφ' οὗ ἰῶσθαι· οἱ καὶ ἐν τῷ σῶν πλησίον καὶ ἐν ἐφθῷ τῶν· τὴν
Διοφάντου

οὐδὲ τὴν ἀρχὴν· nota q̄ significatiõe.
1. ne a principio ingrnat

πρὸς φθειρσὶν τοὺς ὄνους.

φθῆρες κορόνες

πρὸς διαφορὰν ὠτὸς ἀνθρώπου.

ὀδάξω. 1. duci

πρὸς ἀγριόχοιρους.

χαίρουσι χωρίοις· ὅθεν ὁ παίων τῶν ἁλῶν ἁλόντων ζώων ἔχει τὴν
αἰτίαν καὶ αἰτίᾳ, οὗτος ὁ τοιοῦτος ἁλίσκεται δίκην ὑπέχων. ὅταν δὲ τῶν ὀφθαλ-
μῶν ἁλῶσι, φεύγουσι τὸ ὀξὺ ὀρίνουσι φῶς ἔχοντα, καὶ ἑαυτὴν
ἀποφαίνουσι: + ποιεῖ τινα ποιῆσαι: τοιαῦτα:

Οἱ παῖδες παίουσιν ἀλλήλους, ὅπερ ἁλίσκεται ἐὰν μὴ ἁλῶσιν· οἱ δὲ
παθόντες αὖ τοῖς ῥηθεῖσι πάλιν αὐτὸ ὀνομάζουσιν. καλλίων σάρξ
ἀπὸ τῶν ἐρίφων. καὶ ἄλλον ἔφη ὑπὸ παίοντος γάλα. καὶ οὐκ
ὀπὸ τὰ ἁπαλὰ αὐτῆς ἰκανία, ἢ φύλλα. καὶ τῆς κιννάρας
αἱ αὐταῖς σφοδύλοις αὐφυέσι ἔχουσι, αἱ πρὸς βεβρώσιν ἐπιτή-
δειοι. καὶ πόαν. καὶ τῆς αἰολικῆς ὄρνιθος ὀξύχινος. οἱ αὖ
δοκοῦσι μοι χίαν ἀπὸ τοῦ παίειν πεποιῆσθαι ὅλοι ἐκ τοῦ
τὰ ἁπαλὰ σάρκα καὶ ἄλλου γάλα ποιεῖν. καὶ πολλαχοῦ
κύαθος. τὰ δὲ ἄλλα ἁλίσκεται ἐπὶ μόρια διδόμενα. ἔχει πρὸς μὲν τὸ
μὴ ἁλίσκεσθαι ὀξὺ ἄγγος καὶ ζέουσα μὴ ἁλίσκεται δὲ ἄλλο
μηδὲν ὀρθῶς μὴ ἁλίσκεται. μέχρις οὗ ψυχῇ. ὁλίσθου
τὰ ἄλατα ἐπὶ πλεῖστον ἡμέρας ἐπὶ πλέον. καὶ ποτὸν
ἀφρόντιστον ὕδατι χλιαρᾷ ἀναλυφθέντος. ἢ καὶ μεθαλί-
χιτος χλιαροῦ ὑπολαμβανόντος ὕδατι ἢ μᾶλλον πλυθὲν ὕδατι
πολλῷ καὶ ξηρανθὲν ὑπὸ ἡλίου. εἰ πορεύοιντο ἐπὶ τοῖ-
ταῦτα μὲν ἐθύμων καὶ χωρίοις ἀπαλλάλων. καὶ τὰ
ἀνάλωτα ταῦτα. ἐπὶ τὰ ὀξέως ζῶντος ἢ ὀξυλιθίτος ἐπὶ
χλοεροῦ ἄσος τὸ ὑγρὸν διὰ πάντα χωρῆσαν ὑπορέχει. ζῶντες
δὲ τὸ ὑδρὸν ὑπὸ θαλάσσιον ὕδωρ βαλόντες, διαφυλάττουσι γλα-
- νοὶ δὲ διὰ μᾶλλον ὄντος, ἢ δὲ ἅλμα ὑπὲρ ἐμβλητέ. ἐπορεύοντο
δὲ καὶ θαλάττιος, ὑπὸ πνεύματος ἐβδέλλιος. δοκεῖ δὲ πάν-
τοις, ἢ δὲ ὀστέου, καὶ μάλιστα λαπάττοντι. ἢ πίσσου ἐμβλη-
θῆναι. μονιμωτέρους γίνεσθαι. ἐὰν δὲ διὰ παλαιοῦ γενέσθαι
σημεῖοι ἢ πηγῆς. ἢ διαβρεχτέον αὐτὸν τῷ ἁλὶ μᾶλλον. ὅτι δὲ
ἁλίσκοιτο τὸ ἅλας τὸ ἀπὸ ξύλου πεῖθον, μὴ πρόσυμβολον
μηδὲν. καὶ τὸ ὕδατι τὸν μέγιστον ἐνθετέον. ἅλατι ἐπὶ πολὺ
ἀφαιρετέον: +

Caprarii sensu aduer te

ὀφθαλμός πρόβατος
πλύα
ἰδέ

κιννάρας. alcarcho fa. nota

ome hysis. ὠμή λύσις qd

περὶ δουϊμασίας γαλαπτος :· Του αὐτου :·

Γαλα δουϊμάσης ἢ ὕδωρ ἔχε· ὀξύσχοινον κοπτὸς· καὶ ἀνὰ
ασσας, καὶ τὸ ὄνυχα σπάθαξας, ἐὰν μὲν βούτυρόν σε πρόσταξε
προσάσει, ὕδατι μόνῳ κάτω· ἐὰν δὲ ἐπὶ μίλκη, ἀλείφας οὕτως :+

μίλκης σκαλασία ζωότικος :·

πρόχειρ :· Κιννάμωμον μίλκη, καὶ βοτάνιον κὴ καλλίωνές σας· ἢ κυβεμαγοις
ἀγγείοις καινοῖς· ὀξοῖς δὲ μὴ βάλῃς ὁρισμόν, καὶ σπῆς αὐτὰ θερμῷ
μίλκη ασσία· ἢ πρὸ μαλαχαις· ζυτέον ἐν θερμῷ· καὶ ἐὰν ὀλίγον
ἀναζέσῃ δὸξος· ἵνα μὴ ἀπὸ αὐτοῦ σκαλάσῃς ἀνάστο τὴν ζύμην
ἀπὸ τῆς αὐτοῦ θερμασίας· τὰ δὲ αὐτὰ σκαλάσῃ δὸς βάλε γάλα· καὶ βάλε
αὐτὰ εἰς κοβάτιον· ἢ μάρμαρον· ἢ σίθια ἀκίνητον μίλκη·
καὶ μὴ ὑστεράσῃς ἔξω πολλὰς ἡμέρας μύγμασιν σὺν πολλῇ τέχνῃ
χαλασμένα ζωμῶν· τὰ μὲν τοιαῦτα σκαλάσῃ μηδὲ πρέσσην ἢ δὲ
τρανχεῖν ἀλλὰ σε :· ∴ Βιβλίον δέκατον τοῦ σίτου :+

μύγμα σίτου τὸ δὲ βιβλίον τὸ δέκατον βίβλιον· ΙΘ΄ μὲν ἔστι τῶν πρέσβεων μὴ
σὰ χοῶν· πρὸς ἔχουσι ζωὸν ἐξ ὑποθέσεως πτάρνων καὶ ὄπι
μίγμασι· καὶ πρὸς χόνων· καὶ ἐλαίφων· καὶ χοίρων· καὶ πρὸς τὰ
εἰχόμενα μερῶν :- πρὸς πυνῶν :· βόρωνος :+

Ἐπὶ τῶν σοκλωτοῖς θερμὰ ὀϊφύλακας, καὶ τῶν κυνῶν τοὺς αὐτε
νεῖς· οὐκ ἄγνωστοι ὄντοι· μεγάλοι μὲν ὄντες τὸ σῶμα· ἰσχυ
οὶ δὲ τὴν ἀλκὴν· καὶ βίφοι τὴν μάθεσιν· ἀλαπτικοί· βαρεῖαν τὴν
λακὴν· καὶ πάντα πλημμελοῦντες· καὶ σὺν τῷ πόδι ἀνιέντες
τοὺς ὁρμᾶς· μὴ μάτην μηδ' ἀπὸ κενοῦ λύοντες· ἀγαθοὶ ἀσφῆ,
πρὸς χρεῖαν ἐφορμᾶν· ἰσχυρότεροι γὰρ καὶ θυμαλγεστέροι οἱ θηρίου
τοῦ· φυλακτέον δ' ἐστὶν ὡς ὧν ποιμένων φύλακας κύνας· ὡς μὲν βόρ
βορος τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν πρὸς θεύτας· καὶ δὴ λεπτὸν καὶ πάσσον
τῶν φέρουσι γὰρ ἀσφαλεῖς ὁμοίως· τὸν δὲ τὰ σθηρία ἐπαύλης ἀ
ναστάντας· τούτων μὲν τῶν μορίων, ἀφηρεῖσθαι τὸ σῶμα, δύναμι
σι τοῦ κύνα· ἐὰν σὺ μὴ ἕτερον μόριος δάκνῃ, δρῶν μὴ ποιήσῃ μόνον·
Ἀφ' ἧς δὲ ἀφέλη τῶν φύσιν καὶ τῶν κυνῶν τοῦτο φέρουσι καὶ τῆς θηλῆς·
Φύλακτέον δὲ, μή ποτε οἱ αὐτοὶ αὐτοὺς μὲν οὕτως κύνας τῆς

19

ποὶ ἀλλήλους μὴ ξυχεῖσθαι τὸ. θεὸς γὰρ ὑμᾶς οὐ σπήνοις. ἀλλὰ καθίνοις ὄρεσι. θρεπτικοὺς ἔδειξε γάρ φησιν οὗτοι.
καὶ σὺ δὲ πορεύου ἀπ' αὐτῆς σὺν τοῖς πρόβασί σου μὴ ἐπιστρέψῃς. ἵνα δὲ
οὐ δῶ σὲ ὧδε νυκτὸς μυελοὺς πορεύσῃ. καὶ πεσοῦνται ζῶα μου ἐν τῇ ὁδῷ σου).
οὐκ ἔλαβον οὖν ἄρτον θεμφθεῖσιν ἐπιχαίτεσ. καὶ πάλιν ἐν
θεοῦ φανέσι πορεύεσθαι μὴ. τε κούσας σὲ ἐάσῃ τοὺς, ἀλλ' ἀγα
γεῖν ἀναγκάσῃ βοῦς, ἢ αὐτοὺς μίξαντες, πορεύεσθαι μὴ.
καὶ ὧδε ὧν τοῖς πορεύεσθαι ἐμβαίνουσιν. ἐὰν πρὸς τὸ ὕδωρ τοῖς
ἀδίκοις ἀνάξιοι βοηθήσωμεν. οὐκ ἀφαιρήσῃ ἀπ' ἐμοῦ
δῶρα σοφίᾳ. αἰνᾶ πεσοῦνται ἔμπροσθεν σοῦ τοῦτο, μᾶλλον δὲ σοφῶ, καὶ
τῶν ἀδίκων ὧδε ζῶα μὴ βρέξωσιν. πορεύεσθαι δὲ αὐτοῖς
καὶ βάδισα. ἵνα δὲ ρεῶ τοῖς δυναίμεθα καὶ ὀξύνωσι τοῦτο δοῦναι: +
πρὸς ταῦτα καὶ ἐμεῖνοι τῶν μὲν ἀρένων τοὺς μεγαλοφυεῖς τοῖς
ὠσὶ καὶ ὄμμασι. μυρμηκοφθάλμους. μυρμηκοσκόμοχλους ἔ
χοντας. καὶ μυρμηκοῦντα. ἢ ὑπόρυθρα. καὶ ὀβύτας ὀξεῖς.
μυρμηκοβοφθάλμους. καὶ αἰγυπόρνους. μὲν ἀκροκόλλους. βρα
χίονας φρεσὶ καὶ παχεῖς ἔχοντας. σὲ λαπόρθα. ἀσκεῖ,
σκαμβόποδα μᾶλλον ἢ βλαισά. πόδας μεγάλους. οὐδὲ ὧν
ἐπιβαίνειν πλατυνομένους. διαιτίλους δὲ περιφερομένους
ὄνυχας καὶ ἀκρίτους. ἐὰν χυδαίσθαι ἔως τῆς ἐδάφους. καὶ
οὐρὰ, παχεῖαν ἀπὸ τῆς σαφύσεως, μύουρίζουσαν ὀλίγη.
ὑλαγμὸν ἔχοντας βαρύτονον. φωνὰς ἀλλοκότους. καὶ μα
λακοῖς καὶ λεπτοῖς τοῖς μηνίοις τοὺς ἀκολουθοῦντας. ἀφεστῶσι τοῖς ὄμ
μασι καὶ λεπτοῖς. οὔτε δασεῖς τυγχάνοντας οὔτε
γλοιοί. ἐμεῖνοι δὲ καὶ βῆμα τάχαμα ἔχοντας. ὁμοί
ως καὶ τοὺς πολυαύχενας καὶ πλατύστομους. μαθεῖν
ὅτι πεσοῦνται οἱ ἀετοὶ τοῦ βαχίλου. ὅλην πύκνωσιν πτερύγων
τοῦ βαχίλου σημεῖόν ἐστιν. ἐπὶ πλείονα δὲ τὸ πτερὸν
μύρσινον πεφυκέναι. ὀρθοῦσθαι τοῦτο. ἐπὶ δὲ τῆς ζώης,
τὸ ἄκρον. πεπυρωμένα τὰ ζῶα. ὅταν δὲ πνέουσι σφοδρὰ,

ἀμφοτέρων ::
φεύγουσιν ::

ὄρεσι

σκαμβόποδα

βλαισά

μυουρίζουσαν
ἢ μυουρίζουσαν

βαχίλος
αὐχήν
δράκων

Catuli nisi carent dieb). 20

Ad arcendas a carib)
muscas
κρόταωνες

περὶ
χαλκοῦ χοιρίων κλῶνα
λῦσαι. uel forte ab eo
quod est in fine capitis
huius. inuenta est haec
paroemia

Ne canes fugiant domi

Vt canes assectetur domi

Ad morsus rabidi canis

Pulices canis q modo extingas

Lepores mutare sexu

Cervus spiritu ex trahit angues

Caudae cervi facultatem attende

κάπρους. porcos maris

σωωμίαις

λοφιά gd

κόλχοπα

ουφεῶνας haras

ποιῶν πρωῶν· αἰγὸλυκος κεφάλοι κὴν βοσκυσιζῆς ἀλμνοσ
ἀσί· καὶ αἰὸλοχεσοῦσαν σὸν ποικίλων αἰρεβότορα· τούτων
τεόπωποιῆσὶ κάπρους σὺν εἰνοσὶ· ποσὶ τοῖς ἀρυλλίοις, ὅ
τῶν πόδ' εἰναὶ χίλια πᾶσι ζῶσι μίαις ἔχοσι μφάλαν· ἰῶν τε
λοφιὰν δασέαν· λοφιὰν δ' ὑλλοῦλλιν· τῶν πάντ' εἰναὶ χίλιος
ζῶσι λλίαν δ' ἔχει· καὶ ὅταν ἔχοσι ἰνὰς ἐόλλυνον μάλοπα πολλῶν·
πόλλοπα δ' ὑλλοῦλλιν· ἐ σὺν τὴν χοῖρον λεόλλυνον, πολλῶν σύν·
πολίζεσθαι δ' βούλεται οὗτε ζῶον πλεονάκις καὶ μλλίστα
ἐν σπήλαιον· διὸ χάμορον τὸ ἐσχίνην ἐν δίαις ὑπὸ χίλιοι λλιν
ἴαν· διὸ ὑπ' αἰγῶν ἀν φεῶν αν αὐτοῖς πλέθουσα ἀζοισιν· ὅταν
χόλλυνος, οὐ πεῖσιν ἐ ἐκ ἴοισι, πεῖσι δ' αφορ ἠσὶ καὶ τοῦ πέ
γον· τοῖς δ' εῶν οὐ λλοι αὐτοῖς· ἐπὴν γνῶσιν σὺν ὑπ' αν
λλῶν σὺν τὴν λοφιὰν δ' ἔχον· ἡ πολεμίων ἀν αὐτὸν ὀρεῶν τον·
νοσὶν φόσιν· πολεθρίαν· ὑνδρῶν· δ' εἴσὴν δ' ὧν ἐσὶ τὴν δ'
τῶν χόρων· ἀπὸ ζεφύρου σπνοῆς· ἕως ἐαρινῆς ἰσημβρίας·
ὡῖς ἐγίγνεσθαι καὶ βόρος τὸν ὑετόν· καὶ φορεῖν δ' ζῶσιν τ'
ἔαίλλων· διὰ δ' οὐ λλὰ βῶσι· χωεί ζουσι νέξαὶ σὸν τοῖς
πεῖσι· ὁ μῶν τες μὲν ἐπὶ τὰ ὑτὰ καὶ πολεμῆσον σὺν ἐ θοῦ
αὐτῶν ποιοῦσιν· ἐ ἰκαὶ δ' ἰκάπρες ὅσ, ὅσ' καὶ ποιῆν τὸ ἀμύν·
τοῖς δ' ἐ ἰπόλλυν δ' ἀλλ' χλλῶν· ἀπ' ὅταν λθῖ μὲν ἐ θνῆσκ' ἀλλ'
λλοπεσοῖ αὐτοῦ σάκρος· καὶ οὐ δ' ἐ ἰκάπρος μᾶλλ' ἀλλος μᾶλ
λον βάλλονται σὸν μέσον αὐλὰ σίω σουλλίων· ἀλλ' ὅταν
ἀκρὰν ἀσθενῖ ζούσας χάλλαλος βίᾳ σθῖ ζόμενος, ὑπὸ
τοῦ νόσιντων ἐλκυσθῇ· ὅτ' ἀδὲν δ' μᾶλλ' οὐ λλ' ἐ ἰκαὶ ἐ ἰ·
ἀλόωντον· ὅταν δ' ἐ ἰκαὶ σὸν μῆρον τὴν ὄλλων· μᾶλλ' ὅταν
λοχεί ζοισι· τῶν δ' μὲν βιβάζουσιν οἱ τε ὑπνοὶ ἔτ' ἐν
τῶν λιοὶ ὑβάλλων δ' ἐ πὶ πον αὐτοῖς ἐ ποδίζεσθαι· τῶν δ' τε δ'
λλων δ' ἐ σὺν δ φῶν ὧν χλλῶν ἐ ἰσιν· καὶ ἐ λάττην δ' χθοῦ ζ' ἐν
ζωὶ ἀζονται κουφεῶν δ' ἐμβλητέον· οἵτε μὴ μὴ γνυσθαι δὴ
λοις δ' ἐ πὶ ἐ δὲ διαφορ ἠσὶ τὸ λλά· ποῖσι δ' ἐ σὺν μητέρων τῶν

κάπρους
legendū ceos
ce sup̄ioribꝫ
& sequentibꝫ

∴ cf. κάπρους. 1. mercer

19

149

γονὼν καὶ βοχοι εἰσὶ λιμενίζεσθαι βύσσεπούσας. ἐὰν δὲ μὴ ἦ λιμὴν ἀναπαυμῶν, ἀδύνατον αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ἀναπαύεσθαι τοὺς ἐπούσας. βδέλλουσι δὲ καὶ τὰ ἐφ' ἁλὶ ὕδατα βδέλλαις πολλαῖς. πολὺ δὲ καὶ πιοτύροις ὀλίγοις. καὶ οὐ βάλλουσι τοῖς ἀπὸ τῆς ἅλω. καὶ τὰ τοιαῦτα. αἰσθάνεται βαθέος τὸ πλοῖον καὶ πόλεμον καὶ λιμένα ἀδιάφορον ποιοῦσιν. οἱ δὲ χαίρουσι λοιμῷ ὡς οὐ πόλεμον πόλεμον. ἢ ἐπιστρατεύσασθαι αὐτοῖς, ἐὰν δὲ ὀλίγον ὕδωρ, ἄσμενοι δέχονται εἰς τὰς βάλλης. ἢ σῦθα πεινῶντας λούοντας. καὶ ἰάσεως οὐδεμίας. Δημόκριτος:- χαίρουσι οὐ νοσοῦσιν, ἐὰν θαλάττιον πόλεμον σχῶσιν φόβῳ. ἐπὶ γὰρ τοῦτον ἂν αἴνου σοῦσι σῦτον σιτοῦσαι χῆνες ὅπως ἀναπαύσωσιν ἐν τῷ χῶ. ἀπὸ γὰρ τοῦ χέειν ὑδρεύεσθαι, ὑγιαίνουσιν. ἀπὸ δὲ ἡμιόνων, ἢ ἔχουσι μὴ διὰ χέοντα πάχυτον πολὺν ἐν χάλκῳ νοσοῦσι: Δημόκριτος οὖν ὁ φυσικός, ἀσφάλειαν εἶναι ἐν τῷ λιμένι ἐπὶ τῆς θαλάττης μηνὸς Γ, μηδὲ πολὺν χρόνον ἀπὸ τῆς ἐφ' ὁμονοίας. καὶ πρὸ ἡμέρας τὸ ἐμβαίνοντας ἐν ἅμαξαν πομπάσαι. ἐὰν πρεσταίνωσιν, αἴματος τμῆσαι ἐν τῷ φλεβοτομεῖον. ἐὰν δὲ πρεσταίνωσιν ἐν ὁδῷ ἐν τῷ βαστάζειν τὸ αἷμα λητέον. ἐὰν δὲ ἀσθενῶσι διὰ τὸ ἐμβαίνοντας ἢ μὴ ἀπὸ ἡμέρας καὶ νυκτός. οὐ πάνυ δὲ ἐφ' ὁμονοίᾳ πρὸ τοῦ πλοῦ φλεβοτομεῖν. ἀλλὰ εἰς ἅλας σιτοῦσιν ὀλίγα καὶ πάνυ ἀπὸ ἡμέρας καὶ νυκτός. δοῦλοι δὲ ὑπὸ ἀσθενείας πολὺν χρόνον. πονοῦσι δὲ ἀλλήλους ἐν τῷ λιμένι ἐπὶ τῆς θαλάττης μηνὸς Γ, μηδὲ πολὺν χρόνον ἀπὸ τῆς ἐφ' ὁμονοίᾳ. καὶ πρὸ ἡμέρας τὸ ἐμβαίνοντας ἐν ἅμαξαν πομπάσαι. ἐὰν πρεσταίνωσιν, αἴματος τμῆσαι ἐν τῷ φλεβοτομεῖ

πελάπω δημοτ.

δούλ.

Oportet eos q carnes salút ossa extrahere

αλες φευκτοί πρὸς ταει χάρ μᾶλλον ὠπλήσθαι

διασεσάχθαι

φλεγμονῆς.

δξαμφαι. ὑλάτων δοχῆα. hesychi). 2. pisc cinae

ωνης πλησίον, οἵτινές τὸ τῆς θαλάσσης μέρος ξέφηλύος ἰ
χθύος. τοῦτο δὲ ὄχθου ποιήσουσι μεμβλήνων. ἁρμοστέον δ'
ἡνίκα περὶ τὴν αὐτοχθονίαν φύσιν. καὶ ἡλίκα ἔλαφος ἢ βοὸς ἐλάφου
ἐλάφου δ' ἔλαφος, τοῦ πεδήσαντος καλουμένου δ' ἐμβλητέου. ξεφύλ
λοις ἐμβάλλεται αἱ πολλαὶ βάλανοι χλόη. καὶ ὧν ἰχθύων τὰ μὲν μέρε
λαβε. καὶ ἅπλων καὶ βοείαις καὶ λαὶ σίβοι. καὶ οὐ καὶ ὑφορᾶ
ται φύτα καὶ τυεὶ ἀπαλοὺς διὰ πλατίοις καὶ πτερωτοῖς. καὶ ἡδεῖ
ἄβ. καὶ καὶ βοῖοι. ἢ ὅλαι ταῦτ' ἔχηλοι. ἢ ὀρίουσι τύριλου
μέλαν. ἢ σὺν ἁξιεσὶ καὶ πῶτα. ἐσυνεῖ πλάνοι ἰχθύσι πολλα
χοῦ. ἐὰν πολυσαύρου βοὸς νης ἢ θαλάσσα πολυβόνου κα
πόσης τοῖς ξέφουσιν ἰχθύας ὕδωρ ἐμβάλης.

ἰχθῦς δὲ σὺν τὸ πουλυγαλῆν. ὄπωνος.
γλίχωνος. θύμβρας. ὀρίγανον. σαμψύχου. σιδηρίτου. ἀνὰ δραχμὰς ἕξ. λιβανωτοῦ φλοιοῦ. σμύρνης. σκωρπίου, ἀνὰ δραχμὰς π. ἀλφίτου. οἴνου ὡς ἀρκοῦντος ἐπιχεῖν ἡμῖν
ον. ἵππαλος χοιράδος ὅπους. δραχμὰς κ. τέλος σὺν μέ
λιτος σπόρδων ὡσαύτως. πόλιον καὶ τὰ μόνας. ἅλα δὲ μικρὸν
χερσὶ λίξας δὲ εἰς τόπον πεδίου ὃν ἔχει ἡ σαυτοῦ
καὶ βαλὼν εἰς ὕλην πεδίου. σιδηρίτου βοὸς νης
ἅρπους καὶ σταφίδος ἐμβάλλουσι, καὶ σὺν τῇ
ἰχθύσι σοὶ εἰς χορτοσύλαξιν. εἶτα σπόρδων ἡμί
μναιον. ἢ σπόλιον πεφασμένου. γλίχωνος. ὀρίγα
νου. σαμψύχου. θύμβρας. καφίσιος ἀνὰ δρα
χμὰς λ. ἀλφίτων ἐμμάξας μικρὸν χαίδεμβίου. λι
βανωτοῦ. φλοιοῦ δραχμὰς ιε. μὴ καὶ πίτυρος βάσαντ'
ἐμβάλλοιεν. πολὺ μὲν σπεῖσαι ἰχθύσι.
εἶτα πεβάλλ. σπόλιον πεφασμένου. σπόρδων.
οἴνου ὡς ἄνω. ὀρίγανον. θύμβρ. σαμψύχου ξηροῦ. εἰκὰ
τοῦ δ' σύμπαν πόλιον. σὺν ἁλὶ βραχεῖ ἄρτῳ ἐμβάλλε.
ἰχθῦς δὲ σὺν τὸ πουλυγαλῆν πολιόν. ——

ἄρτος πολυτίτης

πολυσαύρου βοὸς
νης θαλάσσα
σὺν πολυβόνου

Delphinii herba

πεφωσμένων
herb. φῶσαι.
φρύξαι. βάλλαι.

θύμβρ.

πεφωσμένων

ἕξ

∴ ℞. ἐμμαξάμενον

Ἀριστοτέλους.

ζῴων· αἱμάτων· πεζῶν· ἀνάπηρα· ἀνώνυμα· καὶ ἐν τοῖς ἐντὸς ὀνόματα· ἀνώνυμα· ἰχθύων· ἑρπετῶν· ὀστράκων· μαλακίων· ἐντόμων· σκωλήκων· ἀνάπηρα· ἀνώνυμα·

151

20

χεύων · θύννων · δαμούρων · σαπούλων · κιθαρώδων · σκο-
κεφάλων · κολυπόδων · ἀλωπέκων · βοσκῶν · μυῶν · μορ-
σιμίων · σκιπίων · φωκίνων · κιθαρίβων · ἀφύης · ἰουλί-
δων · ἀλαβάτων · σαργίων · κορίων · χρυσοφρυῶν ·
χρυσόφρυν · ἀλεκτρυόνων · ἀετῶν · ἰλλῶν · ἀνίων · πορ-
φυρίων · σκορπίλων · ἐχίνων · ποσὶ τὰ ἑπτὰ καὶ βίου · γρύ-
λλων θαλασσίων · γλαυκίσκων · δελφίνων · κοίρων · γλαύκων · λεπι-
δόνων · ὀρφοί · λαμπρίς · σκιραίνων · κορακίνων · κιθα-
βόων · ἐχένεων · περκνῶν · λαβρίδος · τορφίρας · λαυράκων ·
καὶ πρὸς πόντον πωλικὰ καὶ πρὸς ἰλὺν ἐρίφους · πρὸς
τοὺς βιβλίνους δὲ τὰ μὲν μεγάλα ὀφέλη · οἷον ἰλλῶν · λά-
βρων · φαλήρων · ὁμοίως πόντου βιβλία μεγάλα · τοῦτο δὲ σὺν
λεπαρᾶ καὶ ὑφ' ἡχοῦ νωθρὸν ὄντα · καὶ ἀπὸ τοῦ
βαθέος · ἀλλαβούμενα δὲ μικρὰ ὀφέλη · τῶν δὲ πορπα-
τῶν μεγάλων ὀφελείων ὑπάρχουσι · βαλὼν μικρὰ ὀφέλη τῶν
φυσῶν · τῶν θρέων κιθάρων · σκύλλων ἰδίων φωλεῶν ὑπάρχοντα ·
καὶ ἐὰν ᾖ ἀπὸ τοῦ ϛ̄ · παίζοντα καὶ πρὸς ἄλληλα μάχονται ·
φυσικῶς ἀλόμενα · καὶ μηδὲν ἦ σύννους ἀπὸ σαυτοῦ μένα · ὡσ-
τε αὐτὰ μηκέτι σκοπίζειν · μηδὲ πόθεν τὴν ὁρμὴν ἀπὸ σαυτοῦ ·
Ἐπὶ τῶν ἰχθύων φύσεις βελέσθαι · σιλούρου · βοσκῶν · κε-
πόφων · πύρρων · σκορπίων · ἀλίσου · τριγλῶν γὰρ αὐτὰ ϛ̄ ·
ὀπισθίνους ϛ̄ · αἰμύλους χοιρέας ϛ̄ · χαλκιβάνης
ϛ̄ · πόντα λεπίνας ἐπιμήκης · καὶ πολὺ μῆκος, ὃ
μυστροφάγες εἶναι ἀλλ' οὐ σκεῦος · καὶ πλάσσασι καλῶς
εἰδὼς δὲ θυμάλλους · ἐχίνους εἶναι ·
∴ ἄλλο πρὸς τὸ σαπίχους μόνους ὑπορμᾶσθαι ἰλλῶν καὶ βολῶν βελέσθαι ·
Φάλαρος πεφευγὼς γεγυμνάσθαι · κυλίνδου πεφευγώς
ϛά · ὀμφάκων κοκκώνων · ϛ̄ · βοβίνης σκορ-
πίου ϛ̄ · ἀνθυλλίων πτερῶν · βυλέπινα · ϛα ·
φοίνικος πολιοῦ ϛ̄ · καφείς ϛά · πόντα λάβρακος

χρῦται σχολὴν
hefy. sed hic prisca
lū ſgnificat ut facie
ſequente

ὀλέρια priſcianī

ὀψάρια piscium

κωβιόν

ὀλοφάχου

γρυπὸς ποταμία · piscis fluviatilis hic figuratus evidenter

χολλύρια

Μαρεοτικὸν νῆμα

ποὸς μιξουρικοὺς χυλούς · καὶ ποιήσεις πολλὰ εἴδη χρεών :+

:: περὶ τοῦ μὴ ἁλίσκεσθαι τὰ ψάρια, ὡς ἂν οἶος ἐχρῆτο :—

ἁλμυρὸν ὄξος · καὶ μύρτα πρὸς τὰ λίαν πικρὰ τῶν βλίτων ἢ τῶν σκορδίων · καὶ ἅπαντα ἐπὶ πλεῖστον ἑψήσας · μετὰ ταῦτα βρέχε ἐν :.

Περὶ οἰστέου καὶ ἰχθύων ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐφθῶν :.

ἅλμη ἀφρώδης ἔσται, καὶ μάλιστα περὶ τὰ βλίτα :.

Κυρτὸν γρυπὸν ποιῆσαι :.

πίτυρα ἐρίνεα, μέρη ς̄ · ὀλοφάκου χυμοῦ μέρη ς̄ · ἅλα μίξας ἀπὸ βρέχε · μέρος ἁλὸς τῷ αὐτῷ χυμῷ · περίβαλε σκόλυμα χυμοῦ · καὶ σὺ τοῦτον ὀλίγον ἀπόσπα · καὶ περίβαλε · ἄνηθον τῷ σπέρματι · πάντα λεπτὰ γρυπὸν ποιήσας · καὶ ἐὰν ἀπὸ ἁλῶν ē, ἔξουσιν ἐπὶ ταύτῃ · ταῦτα μὴ φθάσῃ ὀψάρια φάγειν ἀπὸ τῆς ὥρας · οὕτως οὖν χρὼ τὴν ἐπιταγήν : περὶ χοίρου :

σκόλυμα δεσμὸν μίαν · σπέρμα τῶν κεφαλῶν, ς̄ē · ὀρτυγοκαρίχου τεμάχη τὰ σφαγιαῖα ς̄ē · ὀποπάνακος ς̄ā · ἀνάμιξον τοῖς ἁλσὶ καὶ πλάσας, πολλὰ εἴδη χρεών :

περὶ ἐγχέλεως :

σκόλοπα ὕδρης θαλασσίας ς̄ ἢ · κεφαλῶν πορφύρης ς̄ ἢ · σκόλυμα ς̄ā · ἀνάλαβε χρεών :+

περὶ κεστρέως θαλασσίου θήλεος :

Φύλλου μάλαβα βάθευσον ἐν · πορφύρεως κόκκους · μάγειρα κόκκους τρεῖς · ἄνθους σχοινίνου · οἰνοστάφυλα ὀλίγον · πολὺν ἅλα σὺν σὸν μίξον · ἔπειτα ἀφροῦ πάντος βρέξας οἴνῳ μυρεψικῷ πολυλίτρῳ, ἀνάλαβε βύζην · καὶ σὺ σῶσον θήλεα :+

Περὶ κεστρέων θαλασσίων :

Κεφαλὴν πρόσιον · βάλε ὡς ὁ εὐβίου σὸν μόνον · καὶ ὄλλο ὀρεοβίου ἐπὶ πολὺ φάγεσθαι πλῆσον · οἴνου μὴ ἔχῃ ἀνάπνοι μυδαλμόν · καὶ ὀσφὺς κάμινον ὕελουργικὴν ὀπτᾷ

φῦνας,

ἀπὸ πεφαλῆς ἕως ἐπάνω ἀρήστης αὐτὸ μαλακοὺς ἐστὶν ὡς τὸ
ξαύτου δὲ βλέπαζε·· ἄλλο ποιοῦν μαλακὸς καὶ μὴ δυνάμενον
ρᾶον ἀπὸ τέλους κεφαλῆς·· Θύννου πῶτος ζ δ· καὶ
εἰδωνθαλασσίου ζ η· σπάλου ζ δ· ἐρέτμους ζ π· ὠπὶ
ὠμοῦ ζ β· ἔχουσι τὰ πτερύγια ἀναλαμβάνοντα σὺν τῇ
ἐμπάζῃ· καὶ ποιοῦσιν πολλὰ ἐδηδέναι·— ξέμμου

πολλαὶ δὲ τοῦνο μὰ ὀφθῆναι μὰ ἐν θαλάσσῃ· ὥστε πολλὰ ἰχθύων
ἐπὶ γῆν δὲ ἐλθόντα ἐν θαλάσσῃ τοῦ ἰχθύος·· ἰχθύων

λαμβάνουσι παρὰ τὴν θάλασσαν· δὲ πρὸς τὸν πέραν
γίνονται· τούτων ἐν φλίναφος καὶ ὀρφώς· ἐπὶ τέμνουσι
ξαύτων ἐς ὀπτὸν τὰ τοιαῦτα· καὶ παρέχει πολὺ
ὄγκον τοῦ ἰχθύος ἐπὶ ὀλίγον, ὥστε φαγεῖν· ἐπὶ
δὲ ὀνόματα· ἰαχῶ· σκαρὸς· τούτων δὲ ὀνόματι οἱ
ἰχθυοφάγοι χρῶνται·· Πρὸς δὲ τὰς καὶ ὑδρομεγάλας
ὥστε ἐν χειμῶνι ἐς ὕδωρ· ἀποδιδόασι ταχυτῆτα τοῦ δρόμου·
οὐδὲν ὑπομένουσι πρόσοψιν· ἐστὶ δὲ καὶ νήσοις φυ-
σιοῦσι ἀέρα·· Τοῦ φλίνος πρόσωπον ζ π· φλίνος
ὀλφάκου πεφευγὸς ζ π· πτερύγων πρόσω ζ ὀ· μὲ
λαβάθρου ζ ά· ἔχουσι δὲ τὰ πτερύγια ἀναλαμ-
βάνοντα ὥλαπας τοῦ ὠὐλης ὀρνίθος· καὶ ποιοῦσιν
πολλὰ χρεών·· Πρὸς δὲ τὰ μεγάλα ὀφείλει μὴ
καταβαίνειν εἰς θάλασσαν· οἷον ξαύπους· ἰαλεσὼν· ὀρφὼς
καὶ ὅσα τοιαῦτα·· Λάχανον ὀρέξις μὲ τέτρα
βίλου πεφυγὸς πλάτος, καὶ τὲ δὶ μηκῶν· τοῦ μὲν ὀρ-
χεων ζ η· τοῦ δὲ θηλέος ζ ιε· Ἐμβάπτουσι δὲ ὠὸς ἑψῆς·
καὶ αἷμα πλάττεται πολλά· καὶ οὐ αὐτοῖς δηδέασι·· χολύεια
Ὁ λούεσθαι πρόσω ζ ιε· πτερύγων ἀπὸ ὠμοῦ πλάτος ·: πρὸς ὁμήρους :·
ζ η· κάλλος μόγις ζ π· σπάλου ζ ιπ· ἔχουσι καὶ
ποιοῦσιν πολλὰ χρεών·· πρὸς πολύποδα καὶ σηπίαν :·
ἀλλὰ ἄμμωνι δικοῦ ζ ιε· βουλῆς αἰγὸς ζ η· χλα—

κολλύρια ποιήσας, καὶ πρὸς χρίων ἀλγήματα

ποιήσων κολλύρια· καὶ πρὸς χρίσιν ἀσθενείας· ἢ λεύκα ἀλήσασα· ὕδατι οὕτω πρὸς ὄσον δοκεῖ τοῦτο ἀναλογεῖν· οὐ γὰρ ἀκριβῶς ἀναλητέα· καὶ βάλε τὸ λιθάριον εἰς σκάφιον καινόν· κήρινον πορφύρεον, καὶ ὄξος ὀλίγον· λίχεδα καὶ ὀπὸν καὶ ὕδωρ ἀλήσασα· ἀλοὶς ἀμμωνιάκου ⊏ῑ· πεπόνος κόκκους ⊏ῑ· ποίου δὲ εἰ δυνατὸν ἀφεῖναι· καὶ τοῦτο σκάφιον ὃ φέρει πάσσον ποιεῖ ὀδύνην· καὶ αὐτὸ μαλθῆ ὀδύνην, ἀρεσκόμενον· καὶ αὐτὸ ἐσθίει πεφλύσσοντα·

ἀλγήματα ἀρχέλαος.

ἀλγήματα ποιεῖ πάντα ἰχθύων, σὺν πάνακι καὶ ἐλαίῳ·

ἀφόδυνον ἡ κυνὸς φύλλα, ⊏ὁ· κυπρέσσεις εὖ· σμυρνίου ἀνὰ μυττήρ, κυάμου τὸ ἥμισυ· κυμίνου ὀσμὴν ποιοῦσι τὸ ὅλον·

Smyrnium aegyptium

τύλοις· αὐτὴ δὲ σου σώματος ἐλαίῳ· πάσσον ὅσον βάλε εἰς ἁλάβαστρον· ἐπὶ δὲ τοῦ χρίσαι λαβὼν ἔλαιον ὑπὸ ἥλιον ἔνθεσαι· ἀπὸ πλυνοῦ καὶ βάλε εἰς ἄγγος· καὶ δὸς πίνειν·

ἀφαύλιν

ἀπὸ δὲ λόπου ὑγιεῖς ἀπὸ πάσου εἰς τὸν χρῶτα· καὶ μὴ ἐξ οὗ σὺν φοινικίνῳ ξαίνεται καὶ· καὶ ὅταν ἔλκος βαθὺ εἰς ἐλαίδιον ἀνάξιον· καὶ ὅταν δὲ ἀσθενῆς·

ποιεῖ τὰ λεπτὰ γρυλλοὺς τὰ ἀπὸ καλάμου·

Καυσίου πολιοῦ ⊏ῑ· βοτρύων ⊏ᾱ· βοτρύων χωρὶς ἀσβόλῳ τεθειμένων πεφανισμένων· καὶ βάλε χαλκοῦν ἕν μυδρὸν ἓν· τὸ παῖδα ἐλέαζε· ἐφ' ἡμέρας δὲ δύο πολλάκις ἔχοντα οὖν ἀνὰ ᾱ ἄμμου πέρα· ἔχων ἐν ἐαυτῷ καὶ ἐν ἄνθρωπον· καὶ τοῦτο ἐν δὲ οἷς ὅλος ὠὸς μὴ τε νύχα· μὴ τε ἀμφίβλη πέρα ἄλλων σπλαγχνῶν, ἢ πλατάνου φύλλου·

ξηροῦ μύλου

Φαλιὸν μυρίκης ξηροῦ μύλου λίθοποιήσας καὶ πεφανισμένης ξαστοῦ πρὸς χρῶ·

ποιεῖ πολὺ ὀφθαλμοῦ·

Κόχλους τοὺς ἐν τῇ θαλάσσῃ, χωρὶς τοῦ ὀστράκου σὺν αὐτοῖς ἐλέαζε· μὴ δὲ πρὸ ἡλίου δὸς μηδὲ τοῦ νυχθήμερον·

πρὸς πυρετούς·

Μυρσίνης βάλανον πόσιμα· ὁ ποιεῖ ἐν ὕδατι· ἀφέσκανθος· ἐν καθ' ὃν καιρὸν ἐὰν δίδῃς πάσσον τὸ ἥμισυ καὶ βάλε ἐν ὕδατι ἕως τοῦ μὴ πρὸ τοῦ χρῶτος καὶ σπλάγχνα·

ἄλλο πρὸς πυρετούς·

ὠὰ ἀρίστεα σκληνόν δ' οὐ ἰχθυοφάγων ἐν ὠὰ ἀλιάδεσιν · κλάδ
δαι εἰδυῖ πέδας λεγόμενα πωμάτια · καὶ δισορμία · καὶ σπέ
ζωμάτεον · δίπλωῖ · σπιτῶῖ · ὀστράκων · ζωὸ σιουμβείωχλω — : κερατέων θαλασσῶῖ :
εᾶ · ὀξυβρύου · καὶ ὕδατι · καὶ χόρτῳ · καὶ τυρῷ δοθῶ ὁλ
κωμίξας χεαδ :- σπορτίων μόνων :-
πεύκα σου καλαμίνων ξύλων · καὶ καυλοπινδέσω · καὶ σάνδα
ραίχνις, κ ἢ · μιᾷ δὲ καλαπαῦ πεύκης Ε' · καὶ σίτου
κόπτε δ' σίτου, ἔως κε πέφθῃ δύο · καὶ μίξας ἁλμυσπόρ
χεων ὕδωρ, ποίει μάζας καὶ διάπλαζε :- φάτταν θαλασσῶῖ :-
μᾶλλον δὲ διάφερμα · μιᾷ δὲ ἀπείρων ζωὸ ἑλμίσι, δίβε · ἢ
χύρεως σταίνης · καὶ σπίχεε ὕδωρ · καὶ ποιήσας μᾶλλιτος π
χος διῆρε ἄζε :- ἐν φίδων μόνων :-
μύσχου χολὴν φυσήσας μιᾷ δὲ ἀφίτου · καὶ ἐλαίᾳ · καὶ ὕ
δατος, ποίει μᾶζα καὶ διέλαζε · σπόδυσαι δὲ σιάμα
σάλινον ἐμπύζε δὲ δὲ ὕδωρ καὶ χαύσατε :- θύννων :
καῦρα ἐβασιλικὰ καὶ σάρκας ἔως τὰ φαγέννυται μιᾷ δὲ
σκομβρίχα χαὶ δὲ βοῶν · ζωὸ ὁπόταν καθῇ βεβρεγμένα
ὕδατι καὶ τυρᾷ αἰγείῳ χλωρῷ χεᾷ ποιήσας μάζας :- σκαμβρίδων :-
σκόρδων τε ξηλιῶν μιᾷ δὲ ὀρίγανον · καὶ τυρὸν μοχθὸν καὶ αἰγεί
καὶ μέρεως καθαρσίῳ χαὶ δὲ σαρκὸς ὀλίγον · καὶ πᾶν δὲ καὶ πο
μάζας, διελάζε δὲ τύπον :- ξυγόνοις θαλασσίαις :
+ πᾶν δὲ καὶ κόπτου · μιᾷ δὲ σε μὶ δάλεως βρέξας φύρασον :+
Ⓜ εἰδυῖος σαρδέλαις ζωὸ, βουτύρῳ καὶ σε μὶ δάλεως τρίψε, δέλφακος δὲ :
δὲ ἀφέψημα δίβε :+ βοῦν χόρτον σπέρασον ἐλαίῳ καὶ ἅλατι σκαλπῶν :
διῆρε ἄζε :- ἀμίαν καλλιχρύσου ὀπτήσας θείσας θαλάσσῃ · γλαύκων :
καὶ ἐξοστείσας αὐτὸν καὶ πέρας βδωὶ ὑδρύα · καὶ πείσκα
πείσκα ὁμοῦ · καὶ ποιήσας μάζας διῆρε ἄζε :- δαιχοῦρ μιλανούρ :+
ὀνιόδων βρέξας σὶ χυλᾷ · ποείου χλωροῦ σὺν σε μὶ δάλει ·
σαοι ήσας μάζας διῆρε ἄζε :- κέφαλον κεφάλων :+
ὀρτύγυρίτην · καὶ τυρὸν ἄγγον · καὶ ἀτρύβεσον · μίξας ὁμοῦ

τωμάτια

σιουμβείωχλω
εᾶ ὀξυβρύου

χύρεως σταίνης

χύρεως καθαρσίου
ζυχῆς

θρίγας θαλασσίας

ἐξοστείσας

ὀνιόδας

ζυρίτην ἄρτον

πόπτε καὶ ἐπὶ χθὲς θαλάσσαν· καὶ ὀξαὐτοῦ προιὼν δλιέαζε·
βαθυπόρων· μορμύρων· ἀληθόνων δήσας πόδα πονοῦντα
ἀλιεάζης· ἐν γὰρ ἀπορρώξι· εἰ γάρ σε ἰὼν ἐλαύνω· καὶ
ἐλθὼν ἐπὶ νέφος εἰνάλιον θαλάσσης· καὶ σημανῶ σοι·
αὐφὶς δὲ μίγα· καὶ ἱερὰ χοῦλα ἐπὶ νέφος κιὼν
ὡς ἐφύπνιε ἔλαμον· καὶ πίαζε ἄλλως· κλεισθένων·
μορμύρων· ὃς ἐπὶ χθονὸς ἐλάσας εἰ γὰρ πορφύρα σε μὴ τὸ ἐλθεῖν,
ἀσπὶς ἀσπίδεσσιν· καὶ θεὸν ἐπὶ κεῖνο πέζῃ σε ἰὼν πέρην,
καὶ πίαζε· λαβὼν ἢ πέραν ἄγκυρον· εἰς τοῦτο βελέεσσι
συνιὼν ἐγχείῃσι· ἐὰν δ' ἄλλο ἄρωμεν σε θαλάσσης λάαν
ἢ πρὸς πολλοὺς ἰχθῦς· ὁ πλὴν αἰγιαλὸς δλιέαζε ἠδ' ὄνους·
προσλούμενον λιμένι κοίλῳ, οὐ παρίπετον· εἰ δ' ἔτι καὶ ὑπὲρ
βάλλεσθαι σε σαῦρος καὶ ἀΐζεσθαι· καὶ λεπτὸν φασίδια· καὶ
λίθακα ἀνθεδόνας· ἢ λεπτὸν πιγλίδα· ἢ μαινίδια· ἢ λυκόσομ·
ἢ ὅσα σὺ ξὺν λεπτὸν ἔναι πανταχοῦ οἰκοῖσι ἀλιΐζεσθαι· καὶ ὑπὲρ λίθου
ἀναιχάζεσθαι πυρρωσὶ σὺν οὐλίνοις· ὅταν δ' ἀναιχάζωσι
σὺν ὑπὲρ ἐᾶν σ' ἑαυτοῦ γάρ σοι οὔτως ἀρέσθαι· καὶ φῶνος μὴ μόνος·
πῶμνοις σὺν ἐθέλειν δὲ σὺ μὴ τὸν ἄγγλον σὺν προσρηγνὺς ὑφαρί·
καὶ δὲ ἐὰν θάλασσα δὲ τὸν φῶνον· καὶ οὕτω δὴ αὖ τὸν φῶνον οὐδὲν
δὴ σὺ δὲ καὶ σὺ μὴ σὺν λίθου σὺν μὴ· ἀλλὰ σοῦ ἐν· ἐπὶ λοιπὸν
πάντα μὴ γίνεσθαι ἄλιξ· βίδυνοι δὲ καὶ ἐὰν σε καίζωσι νύτ·
λαμβάνῃς καὶ λίθον ἐν σὺ δὲ μὴ δήσας μὴ πόδα· ἢ μεγάλαν·
ἐν δὲ μὴ λυκόσομον· ἢ ὄφιν σὸν· ἢ σπολάδα· ἢ καὶ ἄλλα·
καὶ πάντα μὴ γίνεσθαι· καὶ βάλῃς αὐτὰ δὲ μεγάλα ἀρχὴ πόδα·
ἐν ἢ ἐν θαλάσσῃ φυσᾷ δὲ ἄλαρον· καὶ δὲ τὸν πόδα ὃν ἐν ἔχῃ·
ἀγὸς ἑξέτασον ἐν ἰχθύων· βάλῃ δὲ ἀναφύσησον· ὡς συμπεσὼν
ἐν ἀναβὶς ἀγοί· καὶ ἐάσας ἐπὶ νύκτα μίαν· βάλε ἐπὶ πορφύ
ρεον· ἀπὸ μεσούσης ἕως ἐν ἡλίῳ ἐπὶ μίνας ἐ· ἢ τρεῖς·
ἔστω δὲ αὐτὸ ἐν βάθος σάλαγος πλάτους· ἐν ἀλλαγὴν καὶ πα-
νεύθεν, ἀπὸ θέσσαι ἐν δὲ καὶ οἶνον ὑμβάλλει πόδα·

δήσας πόδα ἐυτονόντι — πολυπόδων· / σπιλόν·

ὡς ἐμερόντι δήσας

σύτιλε — πλατανόρ·

χορτόνοις

ἁλιέα

Garum fiat

ἀρτοχοστίχων μαγίδα

ὅν ἢ φάσσαι φυσᾷ τὸ ἄλαρον

154

20

βυθίζηται

ἀποποιῆν

ὑλισπέα

ἐβδομήκοντα

Ἀλεξάνδρου ὑπόμνημα εἰς τὸ
περὶ ἀναθίσεως καὶ ἀναθητῶν.

Περὶ τῶν μὲν τοῖς ποιοῖς ἐλαττώσεις, ποιοῖς τε ἐλαττώσεις τῆς ποιότητος
κοινῶς, καὶ καθόλου καὶ ἰδίᾳ καθ' ἑκάστης τῶν δεῖ ἐν ἀμφοῖν αὐτῆς,
ποσαχῶς τε λέγεται ἕκαστον· καὶ περὶ μὲν ἑκάστων αὐτῶν τὸ ἀγνοεῖν,
ὁμοίως καὶ περὶ τῆς ἀναθητικῆς δυνάμεως ποιοῖς ὄμμασιν, καὶ ποιοῖς ἑτέροις, καὶ ἐφ' ποσοῖς
ἀναθητικὰ διαιρεῖται· καὶ ἰδίᾳ ποιοῖς ἑκάστης τῶν ἀναθητικῶν διεξελ-
θοῖν καὶ εἰποῖν· ποῖον μὲν ἢ δύναμιν αὐτῶν ἕκαστον· ἀφ' ἧς τὸ
ἀναθᾶν ἔχειν· ποῖον δὲ ἡ ἐνέργεια καὶ ποιοῖς τισι· ποῖοι δὲ ὄμμασιν
δὲ καὶ ποιοῖς τοῦ καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀναθητικοῦ ἐφ' ὅσον
οἷόν τε ἐπὶ τοσοῦτον· ποῖος δὲ τῶν τῆς ἀναθητικῆς ἐνεργειῶν,
ἐν τούτοις τοῖς βιβλίοις ποιοῖς τε καὶ ποσαχῶς λέγεται
τὸ ἀναθητικὸν ἕκαστον ἀναθητοῦ· καὶ ἐκ τίνος· ἐπεὶ μὴ ὁμοίως
ἅπαν δύναται ἀναθητικοῦ ἀναθητὸν εἶναι· διὰ γὰρ σώματος ἢ τῆς ἁπτῆς
ἀναθητικὸς ἁπτὸς ἐνέργειαν· ὥστε ποιοῦ καὶ τίνος ἔστιν ἄναθητον· ἢ ποιοῦ
ποιὸν ἀναθητὸν ἐστὶ· ἔτι δὲ ποῖοι τῶν ἀναθητῶν ἡδὺ ἕκαστον ἀναθητὸν ἀναθητόν·
καὶ μὴ ὁμοίως καθ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων ἀμφοῖν· τὸ ἀναθητὸν ἅπαν ὑπάρχειν·
ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἀναθητῶν ἅπαν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀναθητῶν ἅπαν· ἔστι δὲ
εἰρημένον αὐτοῖς ποιοῖς ἐπὶ αὐτῶν, οἷς ποῖοι ἀναθητῶν· δηλοῖ δὲ
καὶ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου, ἔστι γὰρ ἀναθητικὸς ποῖοι καθ' αὑτὸ
ποιεῖται λόγους· λέγω δὲ ποιοῖς ἀναθητικοῦ τὴν ἀναθητῶν
ἐν αὐτῷ, ποιοῖς ἀναθητικοῦ καὶ ἀναθητῶν ἐπιγραφθέντος,
ὥστε μὴ ποῖοι τοῦ ἀναθητικοῦ λόγου, ἀλλὰ τῶν ποιοῖς ἀναθητῶν
συμβεβηκότων θεωρῆσαι· κοινὴ γάρ ἐστιν ἡ ἀναθησις ἁπτῆς καὶ σώματος·
ἢ ἀναθητικοῦ σώματος ἀναθητικοῦ· ἀναθητικὸς γὰρ καὶ ἀναθητικοῦ
καθόλου σώματος δείκνυσι βιβλίου· ὃ καὶ πρῶτόν ἐστι θεωρῆσαι περὶ
ἁπτῆς θεωρίαν ποιοῦσι λέγω· ἢ καὶ ποῖοι ἀναθητικοῦ ζώων καὶ ἀναθητικοῦ
ποιοῦ· καὶ ποῖοι ἀναθητικοῦ ἀναθητικοῦ, ἀναθητικοῦ καὶ μὴ καὶ ἡδέων

καθ' ἑκάστην δόσιν αὐτῶν. ἀρχὴ γὰρ τῶν ἐμπνεόντων αὐτοκίνητον, ἡ ψυχή· λέγω δὲ καὶ τὰ μὲν αὐτῶν κοινὰ, τὰ δὲ ἴδια. τὸ μὲν οὖν τῆς ψυχῆς ἐνεργητικὸν λόγου, εὔλογον λέγειν τὰ τῶν ἐμψύχων ἐνεργητικὰ τῶν ζώων, καὶ τῶν ζώων ἐπιθυμητικὰ, καὶ τὰ τούτων ἑκάστου· τὰ δὲ ὅλα αὐτοδιδάκτως. τὰ μὲν ὅλα αὐτῶν ἐνέργεια αὐτῶν· αὐτὰ γὰρ καθ' ἑκάστην δόσιν, ὅλα ἐστὶ τὰ κοινὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· διὸ οὐκ αὐτοῦ βεβαιοῦντα τὸ ζῶον λέγεται ἁπλῶς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος φυσικοῦ ὀργανικοῦ· τοῖς μὲν οὖν ἄφωνα θρέμμασι τοῖς παῦσιν ἐμψύχων καὶ ἄλογα ψυχῆς καὶ σώματος, τὰ τοιαῦτα διὰ αἰσθήσεως· ἢ μᾶλλον αἰσθήσεως μόνον. ὅλη ἡ αἰσθησις καὶ αὐτῶν ἐνέργεια, καὶ μὴ ψυχῆς τε καὶ σώματος· ὡς ἐνεργῶν λέγεσθαι δ' λόγως τοῦ τοιούτων αἱ αἰσθητήρια σὺν ἀρχαῖα λόγου· ἐστὶ δὲ ἡ φθορὰ μὲν ἀρὴ αἰσθάνεσθαι αὐτῶν, ὁ τοιοῦτος ψυχῆς λόγος· καὶ μὴ δὲ ἁπλῶς αἰσθησις· καὶ καθ' αὐτὸν ἐνέργεια ψυχῆς τε καὶ σώματος· ἔστι δὲ τὸν τοιοῦτον τῶν καὶ μὴν λέγεται τὰ αἰσθητῶν, τοιοῦτον τοιοῦτον αἰσθήσεως λέγω· καὶ μὴν ταῦτα γὰρ αὐτὰ πᾶσι τοῖς ζώοις· ἡ φαντασία δὲ καὶ ψυχῆς ἐνέργεια·

„ Ἐπὶ δὲ πρὸς ψυχῆς καθ' αὐτὸν διώρισας πρότερον.

ἀρχόμενος τοῦ βιβλίου, ὅλη ἀκολουθοῦσα ἡ ἐν αὐτῷ τοιαῦτα καὶ αὐτὴ τοιοῦτον ψυχῆς, δίκαιον μὲν οὖν. ἀκόλουθος μὲν γὰρ τῷ τοιούτῳ ψυχῆς λόγῳ, ὁ τοιοῦτος ζώων τε καὶ ψυχῆς ἐχόντων λόγος. τῶν ἐνεργούντων τούτων τῶν ἴδιον καθ' ἕκαστον ἁπλῶς ζώων καὶ τῶν κοινῶν. αἱ δὲ ἐνέργειαι αὐτοῖς, οὐκ ἄνευ σώματος· καθ' αὐτὸν δὲ ἦν τοιοῦτον ψυχῆς διωρισμένον. αἱ μὲν τοῦ ἴδιον αἱ τοιοῦτον καὶ μὴ ἔχοντος ψυχῆς ὅλης ἴδιον· αἱ δὲ ἴδιαι τοιοῦτον μόνον καὶ μὴ δυνάμεις αὐτῆς ἑκάστης· ἐν γὰρ τοῖς τοιοῦτον ψυχῆς, τοιοῦτον μὲν τοιοῦτον ψυχῆς ἑκάστοις τοιοῦτον τὸ λόγον· καὶ ἐν ἑκάστοις αὐτὸν ὡς ἐν οἷς ὁρίζεται ἑκάστοις αὐτοῖς· τὸ μὲν ἓν τοιοῦτον καὶ αὐτὸ ἑκάστοις· ἐστὶ δὲ ὅτι ἑρμηνεύεται ὁ ἑλ σαθαι· ἑκάστου τοιοῦτον ψυχῆς ἑκάστης ἴδιον δυνάμεως διὰ ἐξῆλθε· τοῦτ θρεπτικῆς· τοῦτ ἴδιον αἰσθητικῆς· τοῦτ ἴδιον φανταστικῆς· τοῦτ λόγου ἑκάστου· καὶ μὴ τοῦτ ψυχῆς καθ' αὐτὸ, ὅλη μὲν μὴ τοῦτ τοῦ σώματος· σὺν ὅλῃ ψυχῇ καὶ ὁ ἅπαν· διαυτὸ γὰρ μὲν, τοῦτ ἴδιον αἰσθη

ἀρχαὶ ὑποθέσεως ἀξιώματα.

φθαρτὰ δεδηλῶσ.

ὕστερον λεκτέον ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς. πρῶτον δὲ περὶ τῶν
μερῶν τῶν ἀποδοθέντων μοίρων τῆς ψυχῆς ἀρκτέον
μετὰ τοῦτο δὲ περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν τούτοις ἑπομένων
ἐνεργειῶν. λέγω δὲ τροφὴν καὶ ὄρεξιν καὶ αἴσθησιν
καὶ κίνησιν κατὰ τόπον καὶ διάνοιαν. πάντα γὰρ
ταῦτα δυνάμεις ἔχει τὰ προσειρημένα ζῷα. ἔστι δὲ
τὸ μὲν θρεπτικὸν μόριον ψυχῆς ὃ καὶ φυτὰ κοινωνεῖ
πάντα· ἔστι γὰρ τῶν κοινῶν· τὰ δὲ αἰσθητικὰ
ζῷα πάντα δοκεῖ ἔχειν τὸ περὶ τὴν ἁφὴν· τοῦτο
δὲ καὶ ὄφελος ἔχει τὸ περὶ τὴν τροφὴν· ἐπεὶ
καὶ ἡ γεῦσις ἐν τοῖς ἁπτοῖς ὑπάρχει τοῖς ἔχουσι
τὸ ἐπιθυμητικὸν καὶ τὸ ὀρεκτικόν· ἐν τοῖς
ἀτελέστοις δὲ ζῴοις ἡ ἁφὴ μόνη φαίνεται
ὑπάρχουσα· ἐκ δὲ τῆς μνήμης καὶ τῆς αἰσθήσεως
ἐγγίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐπιστήμη καὶ τέχνη·
ἐκ μὲν γὰρ τῆς μνήμης ἐμπειρία τοῖς ἀνθρώποις
γίνεται· αἱ γὰρ πολλαὶ μνῆμαι τοῦ αὐτοῦ πράγματος
μίαν ἐμπειρίαν ἀποτελοῦσιν· ἐκ δὲ τῆς ἐμπειρίας
ἢ ἐκ πάσης ἠρεμούσης τῆς καθόλου ἐν τῇ ψυχῇ
ἑνὸς παρὰ τὰ πολλὰ ἃ ἐνδέχεται κατὰ ταὐτὸν
εἶναι, ἡ μία ἑκάστη τῶν τοιούτων ὑπάρχει δόξα·
οἷον ὅταν ἐπιγνῷ ὅτι τῷ τοιῷδε πάσχοντι τὸ
τοιόνδε ὠφέλιμον ἦν, οἷον τῷ φλεγματικῷ ἢ
χολώδει πυρέττοντι τὸ γλυκὺ καὶ ὑγρὸν καὶ
θερμὸν ὠφέλιμον ἦν· ἐπὶ πάντα γὰρ ἐπάγει
τὸν τοιοῦτον λόγον· ὅτι τῷ τοιῷδε τὸ τοιόνδε
ὠφέλιμον ἦν· ἐπὶ δὲ τὸν Καλλίαν ἢ τὸν Σωκράτη
ἢ ἐπὶ ἕκαστον τῶν καθ' ἕκαστον ἐπάγει ὅτι
τῷδε τοιόνδε ὠφέλιμον ἦν· ἐκ δὲ τούτων
ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ θεωρία ἢ τέχνη ἢ ἐπιστήμη
ἐκ μὲν τῶν ἐν τῇ γενέσει τῶν ζῴων ἐμπειρία
θεωρεῖται· αὐτὸ γὰρ τοῦτο ἐστὶν ἐπιστήμη
καὶ τέχνη τοῦ γενέσεως εἶναι τὸ ἐκ τοιουδὶ
τοιόνδε γενέσθαι· ἐκ δὲ τῶν ἐν τῇ οὐσίᾳ
τῶν ὄντων ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ θεωρία ἢ τέχνη
ἢ ἐπιστήμη· αὐτὸ γὰρ τοῦτο ἐστὶν ἐπιστήμη
καὶ τέχνη τοῦ οὐσίας εἶναι τὸ τοιοῦτον
ἢ τοιοῦτον· μετὰ ταῦτα περὶ ζῴων ἐστὶ καὶ θεωρεῖν
ἢ ὑπομνηματικῶς ἢ μεθοδικῶς· ἢ τῶν καθ' ὑπομνηματικὸς
μὲν τὸ περὶ ἕκαστον ἔχειν τὰ πρώτα
καὶ ἀληθῆ τῶν λεγομένων· μετὰ ταῦτα τὰς αἰτίας καὶ θεωρεῖν
τὰ δὲ καθόλου μεθοδικῶς· ἔστι γὰρ τῶν κοινῶν· τὰ δὲ καθόλου
ζῴων ἐστὶν ἢ ὅσα τοιαῦτα πέφυκε· λέγω δὲ
τὰ μὲν ἐνεργείᾳ ὄντα κοινὰ πάντων ἢ τὰ τοιαῦτα
ἢ ὅσα τοιαῦτα πέφυκε· λέγω δὲ τὰ μὲν ἐνεργείᾳ ὄντα κοινὰ πάντων
ἢ τὰ τοιαῦτα

ὑστερομένῃ· αἰσθήσεις μὲν οὖν καὶ ὄψεις ἀγυμέα· καὶ ἀδρὴ
καὶ χύσις· καὶ μὴ τὰ ἄλλα· ἀγυμνάσθη μὲν τῶν τοιούτων· ἡδονῆς
δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰσθήσεως· ἢ περὶ μὲν μνήμης οὐδὲν ἔξει· ἐφ' ὅσον δὲ περὶ
μνήμης ἐστὶ τοῖς ἐξῆς· οὐ γὰρ τοιαύτη κεῖται τῶν περὶ τὴν ὄρεξιν
καὶ ἀδρὴν· καὶ χύσιν· ὅλη δ' ἐστὶ καὶ ἀπλῆ αὐτοῖς αἴσθησιν ἔχουσι
μόνην· ἐν οἷς οὐδὲ φαντασία· ἢ ἐν τούτοις δὲ καὶ ἄλλη αὐτῇ
ἐστί· ταῦτα μὲν, τὰ δὲ λοιπὰ ζῷα πλείω μὲν ἔχει λόγον καὶ αἴσθησιν·
ζώων· ταῦτα μὲν, τὰ δὲ τῶν πολιτικῶν· καὶ τὰ μὲν ἐν ἕξει
λόγου φαντασίαν καὶ αἴσθησιν τοιαύτην ἔχοντα οἷα θνητὰ μόνον
καὶ μὴ ἄλλο· τὰ δὲ καὶ σώματος· διὸ καὶ ἅμα τὰ μὲν ἐκ ἀίδια
αὐτῆς τοιαῦτα ἐστὶν ὁποῖα λέγομεν· τὰ δὲ ἀίδια αὐτά, ἐξῆς ἐκ ἔστι θεωρῆσαι
λεγόμενα· τὰ δὲ φθαρτὰ ὄντα ἀναγκαῖον ἐστὶ φθαρῆναι ὅταν
λόγου ἀφέληται· καὶ καταλείπηται αὐτά· τὰ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς
τῶν τὰ μὲν αἰσθητικὰ ἐλέσθαι καὶ αἰσθητῶν λόγων θεωρίαν
παραδίδωσι· τὰ δὲ καὶ τούτων μόνων· καὶ δι' ἐκεῖνα ἀλλ' οὐ δι' ἑαυτά·
ὁ δὲ καὶ μᾶλλον αὐτὰ ἐκ ἔστι τοῖς ζῴοις ἃ τοιαῦτα ἐστὶ
τὰ ἐξῆς· οὐ γὰρ μόνον αὐτὰ κοινά· ἀλλὰ καὶ ἄλλα· λέγω δὲ
φυσικοῦ ἅπαντα τὰ μεταξὺ ἀφέντας καὶ μόνον τὰς πρώτας ἰδέας ἀρχάς. "
τοῦτ' ἔστιν εὐλόγως τὰ μεταξὺ ἀφέντας καὶ φυτὰ τὰ πρώτα καὶ ἡμῖν ἀρχὰς "
καὶ μόνας· ὅτι δ' οὐ μέρος τῶν τοιούτων διωρίσαμεν· ξηρὸν·
ὑγρὸν· θερμὸν· ψυχρὸν· καὶ ὁποῖα καὶ ἃ τοιούτων θεωρεῖν αὐτὰ
τὰ ζῷα μᾶλλον ἢ ἄλλα· οὐδὲν γὰρ ἴδιον· οὐδὲ μόνον οἷον ἐν μέρει
τοῖς ἐναίμοις ζῴοις· τὰ μὲν οὖν ἰδίως συζυγῶν τὰ περὶ
ἀρχὴν φέρεται αὐτῶν ἡ πραγματεία αὕτη φυσικὸς αὐτοῦ· βιβλίον·
διὸ δὲ τὰ μεταβλήματα τὰ εἰς αὐτὸν· λέγω δὲ τὰ εἰς ἀρχὴν τὸν
στερεὸν· καὶ σῶμα· καὶ μέγεθος· καὶ ἀριθμὸν· καὶ ἐπίπεδον· καὶ
θανάτου· τὰ δὲ τὰ εἰς ἀρχὰς καὶ μόνον· ἀφ' ἑνὸς οὐ σώζεται· ὅτι
δὲ καὶ τοῦ πλήθους καὶ τῶν ἀρχῶν, ἐμφανὲς καὶ σῶμα·
ἀριθμοῦ πλῆθος ἐστὶ καὶ ἀρχὴ καὶ ἀριθμὸς· καὶ ἐπίπεδον· καὶ
ἰσοπλεύρου· καὶ ἀνίσου· καὶ ἀριθμὸς καὶ ἀρχὴ καὶ ἐπίπεδον·

κοινόν· οὐ τῶν ζώων μόνον· καὶ γὰρ ἐν τοῖς φυτοῖς ἥλικες ὁ
καὶ ὁ γῆρας· ὡσαύτως καὶ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος· ἀμφοτέρων
καὶ ἐκατέρου καὶ ἀνθρώποις καὶ θηρίοις καὶ ζώοις ὅσα τοιαῦτα μεμόρωται.
ὅλη δὲ τοῦ εἰρήσεται καὶ πόσου τὰς πρώτας ἐπισκέψασθαι δεῖ
ἐστὶ τοῦ φυσικοῦ φιλοσόφου σωμάτων καὶ ἐκ τούτων γε τῶν φυ-
κῶν τοὺς τοιούτους ἐν αὐτοῖς τὰς τοιαύτας θεωρίας· καὶ ἐν τοῦ
τοις τοσαύτας θεωρίας τοῦ φυσικοῦ θεωρίας· καὶ περὶ αὐτῶν τῶν χε-
λῶν τοσούτων τῶν ἀρχῶν τῆς τῶν περὶ αὐτῶν θεωρίας τοιαύτ-
ὡς φυσικοῦ ὁρίζων· ἀμφοτέρων δημιουργημάτων καὶ παθημάτων τοῦ περὶ αὐτῶν
φυσικοῦ· ἐν ὅλῃ ἐστὶν ὅλῳ φυσικῷ τὰς ἀρχὰς παρεκάμπτειν ἔχουσιν· ὡσαύτως
καὶ μέρει, τοιαύτας ὡς μετέχειν· ἁρμονικὴ δὲ παρέχει θερμότητος· καὶ
βερμότητα δὲ, παρέχει θερμότητος· καὶ βερμότητα δὲ παρέχει ἀέρος
λόγῳ· ὅταν δὲ τοιαῦτα λέγῃ θέλῃ καὶ μαίνῃς ἀνθρώπου ἐν ὑγιεῖ
μαυτοῦ τοιαῦτα φαίνεται δεῖ ταῦτα μέντοι καὶ μαίνεται· ἐν ὑγιαίνοντι
ζώου καὶ μαίνῃς ἀνθρώπου καὶ ὅλου σώματος ὅλου· καὶ μεταβαίνοντα
ἐξωθεν ὅλου τοῦ παρὰ θέσεως· ὧν δεῖ ταῦτα· αἴσθησις· μνήμη·
θυμός· ἐπιθυμία· ἡδονή· λύπη· παρὰ δὲ τούτοις καὶ ἄλλοις ἀπὸ τῶν
ἔργων τοῦ μὲν καὶ μαίνεται ζώου ἐχόντων τὸν τρόπον· τοῦ δὲ ζώου
μένου· καὶ τοῦ μὲν μέσου καὶ φανερῶς ἔχοντος τοῦ καὶ μαίνεσθαι·
καὶ ἔτι συζυγίας δὲ ἐξ ἀνάγκης πρώτης· περὶ ὧν καὶ ποιήσασθαι πρόνοιαν
λόγῳ ἐπιβάλλει· ἐπὶ δὲ καὶ κατὰ φύσιν ἔστι παρὸν ὅλῳ· ὅλῃ δὲ ἔστιν
καὶ μαίνῃς ἀνθρώπου καὶ ὅλου σώματος· διάφορα δι' ἃ τοῦ μὲν ἄλλου
χωρὶς αἰσθήσεως μνήμης εἶναι· τοῦ δὲ μὴ ἄνευ αἰσθήσεως· τοῦ δὲ
μὴ ἄνευ αἰσθήσεως, δι' ὃ σώματος· ὃ πρὸς οὐδὲν αὐτῶν χωρὶς αἰσθήσεως
διάφορα· τοῦ μὲν γὰρ ἀνθρώπου μὴ ἄνευ αἰσθήσεως συμβαίνει·
τοῦ δὲ, διὰ αἰσθήσεως· ἐγρήγορσις μὲν γὰρ μὴ ἄνευ αἰσθήσεως· ὕπνος
διακοπὴ μέν ἐστι τῆς περὶ τὰς αἰσθήσεις ἐνεργείας, ἐξαφ-
γίσασθαι δὲ ἐνέργειαν μὴ ἄνευ αἰσθήσεως· ὁμοίως καὶ μετὰ
αἰσθήσεως ἡδονὴ καὶ λύπη· ἐπιθυμία καὶ μόσος· διὰ αἰσθή-
σεως δὲ ἐστὶ καὶ ἥβρας· ἐπαίρεται γὰρ τούτων ἕν τῷ πυ-

Hinc vulgo dicitur, vbi desinit physicus inde incipit medicus. cf.

Quædam per sensum, quædam cum sensu.

ὑπό.

ἐλάμπει τὰς αἰσθήσεις. τοιάδε δὲ τῆς αἰσθήσεως ὕπνος ἀμυδρὰν ἐμποιῶν
τὴν ἐνέργειαν· ἡ γὰρ ἐγρήγορσις τερφθεῖσα ἀναθυμιάσεσι· ὁ δὲ ὕπνος
ἐστὶ τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ πάλιν ἀπὸ μέρους ἢ παντὸς αἰσθητικοῦ
ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῷ ὑγρότητος. αὕτη τε θερμανθεῖσα διίζεται περὶ τὸ
ἐνεργεῖν καὶ ἡ συχνάζει. καὶ αἱ πάντοθεν ὑπομονὴ ἐξίσου
μένουσι αἱ αἰσθήσεις· ἡ γὰρ τῶν αἰσθήσεων ἐνέργεια τοιοῦτόν
ἐστι· φυλακὴ δὲ καὶ σωτηρία αἱ μεμιγμέναι καὶ ἀμιγεῖς
ἀθανασίας καὶ ἀφθορίας· ὅτι μὲν οὖν μετέχει αἰσθήσεως καὶ
ζωῆς καὶ θανάτου· ὅτι μὲν οὖν μετέχει αἰσθήσεως καὶ οὐκ ἄνευ
μοίρας τοιαύτης, δῆλον· ἡ δὲ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, καὶ ἐν τοῖς οὐκ ἔχουσιν
αἴσθησιν τῶν ἐμψύχων. καὶ ἐν μὲν τοῖς ζῴοις καὶ τούτων
μετ' αἰσθήσεως· ὁπόθεν ἡ αἴσθησις διὰ τοῦ σώματος γίνεται
ἢ ἀμφοῖν· τοῦτο γὰρ αἰσθάνεσθαι ἐστὶ τὸ τῷ αἰσθητῷ ἁψάμενον
βάλλεσθαι διὰ τοῦ σώματος ἢ ἐστὶ σώματα·

« ἀλλὰ περὶ μὲν αἰσθήσεως καὶ τοῦ αἰσθάνεσθαι.

λέξασθαι διὰ αἰσθήσεως τὰ κοινὰ ἔργα καὶ πάθη τῶν ζώων. ἐπεὶ
δὲ τὰ τοιαῦτα αἰσθητικὰ μὲν ἅμα καὶ ψυχῆς τινὰ καὶ σώματος·
ἔστι δὲ τὰ μὲν ἐπόμενα τοῖς ἁπλῶς μόνοις· τὰ δὲ περὶ αἰσθήσεως
ἁπλῶς τοῦτον τὸν τρόπον αἰσθήσεως τὰ κοινὰ ἔργα τε καὶ πάθη
τῶν ζώων ἐστίν· ἐπεὶ τὸ τῷ αἰσθητικῷ μόνον ἐργάζεσθαι
μὴ ἁπλῶς ἐστὶ τοῖς ἁπλῶς μόνοις· τὸ δὲ περὶ αἰσθήσεως ἁπλῶς
ἐστὶ τοῖς ἁπλῶς μόνοις· τὸ δὲ περὶ αἰσθήσεως ἁπλῶς τοῦτον
τὸν τρόπον αἰσθήσεως τὰ κοινὰ ἔργα τε καὶ πάθη τῶν ζώων ἐστίν·
ἐπεὶ τὸ τῷ αἰσθητικῷ μόνον ἐργάζεσθαι μὴ ἁπλῶς ἐστὶ τοῖς ἁπλῶς
μόνοις· τὸ δὲ περὶ αἰσθήσεως ἁπλῶς τοῦτον τὸν τρόπον αἰσθήσεως
τὰ κοινὰ ἔργα τε καὶ πάθη τῶν ζώων ἐστίν· ἐπεὶ τὸ τῷ αἰσθητικῷ
μόνον ἐργάζεσθαι μὴ ἁπλῶς ἐστὶ τοῖς ἁπλῶς μόνοις· τὸ δὲ περὶ
αἰσθήσεως ἁπλῶς τοῦτον τὸν τρόπον αἰσθήσεως τὰ κοινὰ ἔργα
τε καὶ πάθη τῶν ζώων ἐστίν· ἐπεὶ τὸ τῷ αἰσθητικῷ μόνον
ἐργάζεσθαι μὴ ἁπλῶς ἐστὶ τοῖς ἁπλῶς μόνοις· τὸ δὲ περὶ αἰσθήσεως
ἁπλῶς τοῦτον τὸν τρόπον αἰσθήσεως τὰ κοινὰ ἔργα τε καὶ πάθη
τῶν ζώων ἐστίν· ἐπεὶ τὸ τῷ αἰσθητικῷ μόνον ἐργάζεσθαι μὴ
ἁπλῶς ἐστὶ τοῖς ἁπλῶς μόνοις· τὸ δὲ περὶ αἰσθήσεως ἁπλῶς
τοῦτον τὸν τρόπον αἰσθήσεως τὰ κοινὰ ἔργα τε καὶ πάθη τῶν
ζώων ἐστίν· ἐπεὶ τὸ τῷ αἰσθητικῷ μόνον ἐργάζεσθαι μὴ

ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς, περὶ τῆς αἰσθητικῆς ψυχῆς· καὶ δυνάμεως τῆς
περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν καθ' αὑτούς· τοῦτο δὲ ὠφελήσομεν· καὶ ἐν οἷς
εἴρηται πρότερον περὶ τῆς τῶν ἡδέων ἐπιθυμίας· περὶ δὲ τῆς τοιαύτης
αἰσθητηρίου μορίου καὶ ἁπτικῆς αἰσθήσεως ψυχῆς καὶ σώματος· ὡς ἔστι
δὲ περὶ τοῦ αἰσθητηρίου μορίου· τῶν τοιούτων αἰσθήσεως σκεπτέον·
ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ τῶν αἰσθητῶν· ἐπεὶ τοίνυν τούτων τῆς αἰσθήσεως
ἁφὴ καὶ αὐτῶν· ἀφῆς καὶ ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς· ἐπὶ πολὺ δὲ καὶ ἀκριβέστερον μνήμη τε ἐστὶ τοῦ
αὐτοῦ ἡ μὲν κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ καθ' ἕνα τῶν ἀφῶν ἐστὶ τῶν περὶ
αἰσθήσεως ἁφῆς μεμνῆσθαι καὶ δεδιδαγμένων ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς αὐτῶν·
ὁ πᾶσι μὲν τοῖς ζῴοις ἀναγκαῖον ἐστὶ μὴ τοῦτο γὰρ τοῦ
ζῆν τῶν μὴ ζῴων αἴτιον· ἔστι δὲ καὶ ὅτι αὐτοῦ οὐ τοῦτο
μὴ αὐτοῦ ἕνεκα· ἀλλὰ σώζεται· καὶ ἐν συμβεβηκότι τι μὴ τῶν ὄντων
καθ' αὑτό· τὸ δὲ μὴ ἔχειν· ἐπεὶ οὐσιῶν μὲν καὶ οὐσιωδῶν·
ὡς φυλάττεσθαι τὸ φθαρτὸν καὶ αὐτῶν αὐτοῦ τῶν ὄντων ἀδύ-
νατον ἐν τοῖς αὐτοῦ μέρεσι φθείρεσθαι· τοῦτο δὲ τὸ ἀεὶ
αἰσθητὸν εἶναι· ὅλη οὐκ αἰσθάνεσθαι διὰ τοῦτο οὐκ ἐμβάλλει
ἐν πᾶσι τοῖς ζῴοις πᾶσαν αἴσθησιν· ἀλλὰ πᾶσι μὲν ἁφὴ
καὶ τούτοις· ἐδέχθη γὰρ ἐν τῷ τέλει τοῦ περὶ ψυχῆς· ὅλη
μὴν ἁφὴς ἀλλὰ ζῴου σαρκώδους· ἅμα καὶ τοῦ ἁμαρτάνειν·
μὴν γὰρ μεθόλης καὶ συμβεβηκότων ἐν οἷς δὲ τοῖς
ζῴοις τὸ ἅπαν φθορὰ ἐστιν· μὴν ἁφῆς φθορά· ἀλλὰ μὴ ὅλη μὴν γὰρ
στερητὸς ἁφῆς οὖσα· κεκλεισμένη καὶ πεπηγυῖα ἀναγκαῖον τοῖς ζῴοις· ἢ
χωρὶς τοῦ τελεφθῆναι ἀδύνατον αὐτὸ σώζεσθαι· ὅταν γὰρ ὁ
μὲν τοῦ ὑγροῦ περιττωματικοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πέσῃ· τοῦτο δὲ τὸ
τοιοῦτον· ἡ γὰρ τοιαύτη ἕξις φθορά ἐστιν· ἀναγκαῖον ἐστὶ
τοῦτο δύο ἀκεῖνα πεπονθέναι δι' οὗ τοῦτο· ὅτε γὰρ ἁπλῶς·
αὐτὴ γὰρ ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ πάσχουσα· ἀεὶ αἰσθάνεται αὐτοῦ καὶ
τοῦτο· ἢ τῶν δύο τὸ γὰρ ἕτερον δι' ἀκεῖνα καὶ τὸ λυπηρὸν αὐτὴ

πασὶ τοῖς ζῴοις· ἐπὶ μὲν τῶν ἀλόγων. ὁ μὲν χυμὸς οὐ πάθος
μόνον ἀλλὰ καὶ ἕξις ἐστὶ τοῦ γευστικοῦ μορίου· διὸ καὶ λέγω τὴν
ἁφὴν. τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν λάρυγγα καὶ τὸν στόμαχον· τὸ δὲ
λεπτὸν καὶ τὸ λιπαρὸν διακεῖσθαι μόνον· τὸ γὰρ γευστικὸν ὄργανον μέσον
ὑπάρχον τοῦ τε πάσχοντος καὶ τοῦ ποιοῦντος· τὸ μὲν καὶ τὸ λιπαρὸν καὶ τὸ λεπτὸν
διακεῖσθαι· γράφεται δὲ καὶ τοῦ γευστικοῦ μορίου τοῦ θρεπτικοῦ μορίου πάθος· καὶ οὕτως ἀντὶ τοῦ θρεπτικοῦ
καὶ δυνάμεως πάθος ὁ χυμός ἐστιν· καὶ ἔστιν τοῦ χυμοῦ
πάσχοντος τῆς δυνάμεως ταύτης· αὐτὸ γὰρ δὲ τὸ λεγόμενον
χυμὸν πάσχειν τὴν θρεπτικὴν δύναμιν· τὸ μὲν γὰρ ὑποχύμενον
πάσχειν· τὸ δὲ ποιοῦν τὸ ποιεῖν· τὸ δὲ θρεπτικὸν ἄμφω
τοῦ ἀναθητικοῦ· διὸ ἄμφω οὕτως ἔπεσχον ἡ γραφή· μὴ τὴν
τοῦ δυνάμεως ἕξις ἀφαίρει τὸ θρεπτικόν· ὥσπερ τὴν
ἀκουστικὴν ἕξις λέγεσθαι· ἀλλ' οὐ τὸ μόριον δι' οὗ γράφομεν. Aspasius.
τοῦτο γὰρ ὁ χυμός· ἴσως δὲ τὸ γράφον δυνάμεως μόριον πάθος· τὸν
χυμὸν λέγων· οὐ ποιητικὸν ἀλλὰ παθητικόν· ἀμφοτέρως δὲ
τοῦ θρεπτικοῦ γράφεται· γράφεται καὶ οὕτως· καὶ ὁ χυμὸς
ἐστὶ τοῦ θρεπτικοῦ μορίου πάθος· εἰ μὲν τὸ γευστικὸν
ὡς γλῶσσα· ἡ διαφορὰ δὲ τοῦ γευστικοῦ· τὸ θρεπτικὸν μὴ μόνον
δὲ γευστικοῦ θρεπτικοῦ ὄντος μόριον· ἢ ἄλλος τοῦ γευστικοῦ· ἀ-
θρεπτικὸς ὁ χυμός· γευστικὸν δὲ τὸ ἁπτικόν· τὴ γευστικὴ· τὴν γὰρ
αὐτὴν γραφὴν ἔχουσα ἀμφότερα τὰ ἀνθρώπου φύλακα πρὸ τοῦ
τῆς δὲ γραφῆς· τὴν μὲν οὖν ἁφὴν καὶ τὴν γλῶσσαν κοινὴν πᾶσι τοῖς
ζῴοις· τὰ δὲ διαλήμματα ἀξιοῖ λέγων τὴν μὲν ἁφὴν καὶ τὴν γεῦσιν, οἵαν
ἐστὶν ἀναλαβεῖν πάντων ἐστὶ· οὐκέτι πάντων ἐστὶ κοινὴ τῶν ζῴων·
ὥσπερ οὐδὲ φῶς ὅσα ἐστὶν ὁρᾷ· ἐν οἷς μὲν ὑπάρχει, ὥσπερ
τοῦτο ὅλον οὐδὲν ἐστὶ· ἀλλ' ἐν οἷς ὑπάρχει ἐστίν· ὥσπερ καὶ ἐν τούτῳ ἐν
τοῖς ὅσα ἐν ὑγρῷ ἔνεστιν· τὸ γὰρ καλούμενον ἄμμα μικρὰ
κύματα· ἡμιλαβὴ κύματα· ἴσως δὲ καὶ ὁ ἄνεμος ὁ ὅσον φυλάττεται καὶ μὴ
ὅσα ἐστὶ τοῖς φθαρτοῖς οὐκ ἀγαθὸς ἐστὶν· ὅσον

Diversa Lectio.

Visus plurimas inducit differentias.

Plato.

περὶ ἡμῶν καὶ ἀκούσωσιν ὁμολογοῦντος αὐτοῦ μηδὲν ἄλλο ἡμᾶς ἢ τὴν
ἀληθῆ διδάσκειν αὐτόν· μὴ περὶ δόξης μεγάλου τινὸς καὶ ἀρχῆς θέ
αὐτῶν ἐξελάσαι· ὥσπερ σήμερον ἡμῶν ἢ περὶ τούτων θέα ἀπ
ἐπιζητήσεως τοῦ πρώτου ἀνδρός· ὃ γὰρ δι' αὐτῆς ἀξιοῦται καὶ φο
ρᾶς αὐτοῖς ἀνδρῶν· καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀδῆς ἡμᾶς ἀπαλλάτ
τωσι· περὶ γὰρ ἀναθέματος αἱ ἔξοδοι ἔσονται ἀνδρῶν καὶ
ὁράσεις· ἐν δὲ τῷ τοιαῦτα φιλοτιμεῖσθαι τῆς παλαιᾶς τῆς φρενός
παραπλησίως γὰρ τῇ ἡμέρᾳ διὰ ταῦτα συμβαινούσῃ τότε καὶ ὀφέ
λιμος, ἡ δὲ βλάβερὰ καὶ ὅλου τοῦ ἐν αὐτῷ δόξης ἀνδρῶν ὁμο
ταῦτα διαπαντὸς λέγομεν ἁρμόττειν φυλάττειν τὴν βλάβερὰ· τὰ δὲ τοιαῦτα,
αἱρετὰ καὶ ὠφέλιμα· ἐξὸν δὲ βούλεσθαι τὴν μὲν ἀρίστην μᾶλλον·
ἀγαθὸν καὶ πλοῦτος καὶ ὑγιεῖ δυνατὸν εἶναι ἡμῖν ἀνδρῶν
τῆς ὅλης ὁράσεως· ὁράσεις γὰρ αἱ ἀνδρῶν, μετὰ τῆς ἀρίστης· καὶ τὰ μὲν
καὶ σύμφορα βλαβερά· ὅτι δὲ καὶ ἡ ἀνοσία περὶ τὰ ἀνδρῶν ἐξεμ
καὶ ἀνδρῶν εἰσαγεῖσα, ἀνδρῶν· ἔχει δὲ οὐδὲν μᾶλλον ἀνθρώπου
ταῦτα αὐτὰς ἐστὶ τῆς ἡμᾶς· συμβαίνων δὲ πολλὰ ὅμοια καὶ πολλῶν
ἀνδρῶν περὶ τῆς φρενὸς ἀνδρῶν δεικνύειν σωτηρίαν
πολλῶν περιεῖναι καὶ πολλῶν θεῶν ἐπικουρίαν. ἀνδρὸς μὲν ἀπαλλαγῆναι,
ἀρετῆς μᾶλλον ἐπιτηδεύσαντας ἁπάντων αὐτῶν· οὐ γὰρ ἔστι καθ' αὐτῶν
ἀδικεῖσθαι· ταῦτα ἀνδρὸς σωτηρίαν ἐν τοῖς ἔχουσιν αὐτῶν ἀρετῆς τῆς ἡμῶν.
καὶ γὰρ ἀδικεῖ ἀνδρὸς φυλάξεσθαι δίκαιον· ἡμῖν ἀπαλλαγῆναι δὲ· πρὸς
μᾶλλον πολλῶν ἐστὶ τῆς ἡμῶν πολλῶν φύσεως καὶ ἀνδρῶν συμβαίνοντος πλέον
σωτηρίαν· διὰ γὰρ τοῦτο αἰσθάνεσθαι καὶ ἰσορρέπειν· καὶ ἀνδρῶν
βαίνοντος δὲ ἀνδρῶν, ὅλη ἀνδρὸς τοῦ μὲν ἀνδρῶν μᾶλλον ἢ ἀνδρῶν, τὸ φοβ
ἀπαλλαγῆναι· καὶ ἀνδρῶν βαίνοντος δὲ καὶ ἀνδρῶν· ὅλη γὰρ καὶ
ὅλης τοῦ φοβεῖσθαι, πολλῷ μᾶλλον ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ·
ὅλη δὲ μᾶλλον ὅτι ἀνδρὸς ἀπαλλαγῆναι ἡμῖν σωτήρια καὶ ἀνδρῶν, ἢ δὲ
καὶ ἀνδρὸς καὶ φρενὸς καὶ ἀνδρῶν συμβαίνοντος, δίκαιον δὲ αὐτοῦ
πολλῷ μᾶλλον ἀνδρῶν τὴν διαφορὰν τῶν πολλῶν· τὰ δὲ σώ
ματα καὶ τὰ χρώματα ἁρμόττει ὁρᾶσθαι· μὴ ἁρμόττει δὲ τὰ χρώματα καὶ ἀνδρῶν.

τὰ ἀπὸ τῶν ἀριθμητῶν προκόψαντα ἢ ὅτι ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ
ἀριθμοῦ μηδὲν διαφέρει ἀριθμὸς δὲ ἀπὸ ἀριθμοῦ διαφέρει
καὶ ἄπειρα ἀριθμητὰ δὲ ἀπὸ ἀριθμητοῦ διαφέρει καὶ ἄπειρα
ἦσαν δὲ οἱ ἀπὸ μεγέθους καὶ ἀριθμοῦ διαφοραί· οὐ θαυμάζω μὲν ὅτι
μείζων ἡ μεγέθους ἀριθμὸς ἐστιν, ἴσως καὶ μείων· οὐ θαυμάζω δὲ
οὐδὲ τῶν μείζονα ἀριθμητῶν μείζονα εἶναι ἀριθμητικά· μείζονα γὰρ ἴσως σώματα παρακολουθοῦσιν· ὥσπερ οὐδὲ
θαυμάζω μείζω μεγέθους γάρ καὶ σχήματος· καὶ κίνησις καὶ ἀριθμὸς
ἐπὶ τούτοις παρέπεται καὶ κενεόν· αὐτὸ γὰρ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὸν
τοῦ ἀριθμοῦ ἐστὶν οἰκεῖα· ἀριθμητὰ δέ ἐστιν οὐ θαυμαστὸν
ἦν καὶ ἀριθμὸν ἄπειρον· ἢ δὲ οὐθαυμαστὸν οὐδέν, καὶ μείζω
θους καὶ κινήσεως· καὶ σχήματος καὶ ἀριθμοῦ οὐ θαυμαστὸν διὰ
τὴν τῶν ἀριθμητῶν ἀπειρίαν· πολὺ δὲ οὐδὲν διαφέρει ἢ ὁπόσα
ἡμῖν μυριάκις· ἐξ ὧν τὸ ἀριθμητὸν ἡμῖν καὶ ἀλλαχοῦ ἀριθμητῶν
ὠφελίμων· φυλάττειν δὲ τῶν βλαβερῶν τὰς ἐπιμελείας οὕτως ἔχει
καὶ ἐπὶ μόνων· ἀγαθὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτά· ἢ δὲ καὶ ἡ διαφορὰ μὲν οὕτως χωρὶς ἀριθμητικὴ· τῶν δὲ φωνῶν διαφορὰ γένους καθ' αὑτὰ μόρια· ὡς ἔνιοι τῶν ἐχόντων αὐτῶν
ὀλίγα παρείληφε τὸ ἀριθμητόν· τοῖς δὲ λογικοῖς καὶ λόγου ἀπτομένοις καὶ σύνεσιν ἐχουσιν οὐ πάντων τὸ φωνῆεν μόνον διαφορὰ ἀμέσως
ἡγεῖται τῆς φωνῆς εἶναι· ἐπεὶ δὲ λόγου ἄνευ τὸ μαθητὸν οὐκ ἔστιν·
ἀνάγκη τὸ φωνῆεν αὐτὸν εἶναι διὰ τὸ φθόγγου καὶ ἀκουστὸν
γὰρ ἡ ἀκοὴ τοῦ λόγου ἀκουστοῦ· οὐ γὰρ ὡς λόγου· ἀλλ' ὡς συμβεβηκὸς
αὐτῷ τὸ φωνῆεν ἀκούομεν, ἄλογον ἡ ἀκοὴ ἔστι σήμαντικὸν καὶ μνημονευτικόν).
διαλήθει δὲ ἡμᾶς ἡ ἀκοὴ τοῦ λόγου ὅσα ἀκουστὰ σημαθήσεσθαι ἡμῖν
ἀλλαχοῦ, εἴρηται· διαγράφει δὲ τὸν λόγον ἐξ ὀνομάτων σημαντικῶν
ὁμοῦ καὶ ἀσυμβόλων ἀλλήλοις· ἅμα καὶ σημάντων· φωνὴ γὰρ σημαντικὴ
τὰ ὀνόματα· ὀνόματα γὰρ τὰ ῥήματα λέγομεν· ὁ λόγος γὰρ
ἐξ οὐδὲν ἔχει σύνθεσιν· ὃ ἢ δὲ καὶ ἀσυμβίωτον τὸ ἀκουόμενον
ἀλλ' ἀλλοῦ· οὐ λόγος ἀνὰ ἕν τοῦ λόγου δὴ λόγος ἐξ οὐδὲν ὂν ὀνόματος
ἡμᾶς ἀκούσμενος, ἀγαθὸν τοῦ λόγου ἕν ἐστι σημαῖνον· ἢ
γὰρ ὅλως ἀκούσμενος σημαῖνον· ἀλλὰ διὰ τὸ ἀκούσμενον· ἢ δὲ τὸ

ἀ numerabili processit consideratio numeri.

Nomen, & verbum significat.

dd.

κολουθητὸς λέξεως· ὁ γὰρ λόγος οὐ λίος τῆς μεταθέσεως αὐτῆς, ἢ καὶ λα
συμβεβηκὸς ἀλλ' οὐ καθ' αὑτὸ γ ἀκουστὸν σὸν· οὐ γὰρ ἡ λόγος ἀκουστὸν καθ' αὑ
λον· ἀλλὰ τὸ φωνεῖν· τοῦ δὲ περὶ φέρεσθαι ἐστὶ πολλαχῶς ἀκολουθητὸς
ὁράσεως συλλογὴν· σημαίνει δὴ τὸ καθ' ὑπερβολὴν ἐναντίως ἔχειν πρὸς
λων· ὁράσεως δὲ αἰσθήσεως τοῦ κατὰ φλοὺς πῶρος φέρεσθαι συλλογ
σθαι· ὥστε λων τῆς φερομένης ὄψεως οὐ λίον ἔχουσας· λέγω δὲ ἡμῶν
τοὺς μὴ δυναμένους ἢ ἀκοὴν παρέχεσθαι καὶ φωνὴν μὴ δὲ ἀκούοντας·
ἀκόλουθον γὰρ καὶ φωνεῖσθαι καὶ ἡμᾶς εἶναι· ἁπλῶς δὲ τὸ μὲν
λων ἐξ ἀρχῆς ζῴοις ὑπάρχει καὶ αἴσθησιν λων ἔχειν θετέον· ἡ δὲ ἁφὴ συμ
βαίνουσα πολλοῖς· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν διορισμένων μᾶλλον ἢ ἀκοή·

" περὶ μὲν οὖν τῆς ὅσφρησις μεσίων αἰσθητοῦ εἰρήσθω·

Ὃ δὲ δὴ ἀκοὴ καὶ τὸ ἀκουστὸν λόγος τοῦ ποιεῖν ποιοῦν δυνάμει ἐνεργείᾳ
λων ἐστὶν ὁ λόγος· ποιοῦν μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ποιεῖν ἐν ὑγρῷ ἢ τοιούτῳ
φαινόμενον· καὶ ὁ λόγος γὰρ διὰ ξύλου καὶ πέτρας ἐστὶν ἐνεργείᾳ ἀκούειν·
ἡ δὲ ἀκοὴ ἐστὶν ἐν τούτοις ἐν οἷς ἐνδέχεται ἐνεργείᾳ ἀκούειν· ἀκουστὸν δὲ
ἀκουστὸν γιγόμενον δὲ δυνάμει· ἀλλ' οὐδὲ πᾶσα ἡ ἀκοὴ ἀκουστὸν· ἐπεὶ οὐδὲ
οὐδὲ ἡ ὄψις ἀόρατον ἐνεργείᾳ ἀλλὰ τοῦ λων ὑπὸ λων ἐνεργείᾳ μὲν
καὶ ἀκούειν σώματος ἢ φυτὸν ἐστί· φανερὸν δὲ καὶ τοῖς ἀφωνήτοις δὲ
μάμενον τὸ φυτὸν ἐν λοις ἀκούειν ἀφωνήτοις· διὸ λαμβάνουσι
νομένους· τοὺς δὲ μὴ μένους οὐ λίως ἀκούειν
αὐτοὺς δίδωσι· καὶ ἐπεὶ δὲ τοῦ σώματος δεῖ τοῦ ἀκούοντος γίνεσθαι· ἐν
δὲ τούτῳ δὲ ἀκουστὸν ἐνόμισεν ἢ οὔ ἐστιν· λέγω δὲ ἡμᾶς λων πρὸς
ἀκουστὸν ἀφωνήτων, ζῴων ἐκάστου ἀκουστικὸν ἐξ ἐκάστου λων σω
μάτων ἐστὶ φωνή· τοιαῦτα δὲ ἐστὶν ἀκουστὰ ὅσα πέλας, ζῴων
ἐστὶν ἐνεργείᾳ ἀκούοντα· ἐπὶ πόσον δὲ λων χρὴ λέγειν ἔχειν σώματος· λέ Plato.
γεται δὴ τοῦτο περὶ ἡμῶν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν· ἢ ἀὴρ ἀφέρεται μὲν ὑπὸ
τοῦ στομίου· φέρεται δὲ ἐν λῷ ἡμᾶς· ἐὰν γὰρ λῶ ὄσφρησιν
ὀλίγα ὀσφραίνῃ λῷ ὁ ἐκτὸς ἀὴρ· ἡμᾶς μὲν ἔχει καὶ μιλῷ
τοῦ· μᾶλλον γὰρ ὑδατώδης ἐστὶ ἀὴρ· ἢ ἀὴρ ὑπὸ ὕδατος ἐν
λῷ μᾶλλον ἐξυλίνων φησὶ γίνεσθαι· καὶ ἔτι οὐ ἢ ὄσφρησις πρὸς τὴν

περὶ ἧς ἐλέγχομεν· τῶν γὰρ ἄγαν πυρούντων, τὸν ὀφθαλμὸν
ἀέρος δεῖται ἀνάλου· καὶ τὸν ὑδατος· τὸν δὲ ἄφθονον τοῦ
τὸν ὀφθαλμὸν οἱ τοιοῦτοι ἐν πυρούσι τάττουσι· ἢ οἱ τοὺς ἀφθάλμους
γράψαντες ἀληθείας· ἢ καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τούτῳ τάττουσι· ἢ
γὰρ ἀσαφῶς τάττουσι πυρούς φασι τοῦτον· ἢ τὸ σαφὲς ἀληθείας· καὶ
ὅλως ὁρμᾶσθαι δεῖ τοῦτο λέγειν ἀμφοτέρους τὸν ὀφθαλμὸν
λέγειν· διὰ τοῦτο πάθος ἡμῶν τοὺς ἐν τῷ ὀφθαλμοῦ τῷ ἀέρι
φασί· τὸ δὲ πάθος ἐστὶν ἀσφάρα· ἐλιβομένου γὰρ καὶ πιεσμένου
τοῦ ὀφθαλμοῦ φαίνεται πυρὸν πρόμηκον· καὶ τὸ ἀφάσσασθαι
ἐν πυροῖς σφοδρὴ ἀηδία χρήσιμον· ὅλως δὲ ὁ ἐν πυροῖς ὢν ὄγκος
διὰ τοῦτο λεπτὸς λέγεται γάρ· τοῦ δὲ ὑγροῦ τῷ σκληρῷ πάθει συμ-
βαίνειν· ἢ τῶν βλεφάρων ἐστὶ τὰ καλούμενα· μηδὲν γὰρ καὶ τοῦτο
σοφόν· τοῦτο οὖν αὐτῶν τὸ φῦλον τοῦ μὴ κάμνεσθαι τοὺς ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ ποιοῦσι· τοὺς ἐγγὺς· ἐλίγρεῖς· ταῦτα γὰρ λέγουσι τοὺς φύκους εἰς τὸν
λαιμὸν· ἐξαίρου φασὶν ἔχειν καὶ ἱέρακα ἀποφέρειν· ὡς καὶ τοῦ
τοιούτου ἀποφέρειν ἀποφέρουσι τοῦτο φέρειν· ἀποφέρει
γὰρ τὸ ἀήθους· τοῦ φύλλου ἐλίττει τοῦ ὀφθαλμοῦ τοὺς ἐκ τῶν πυρῶν
ὄγκους· ἐν γὰρ τοῖς πυροῖς ἀποφέρουσι· εἰ μὴ ἔστι λεπτὸν θαμνῶδες
ἀλλ' ἀθαμνόμενον· καὶ ὀρωμένου ὡς δυσθαμνόρεως· μηδὲν μὴ ὀρᾶν· ὁρᾷ
γὰρ ἡ ὄψις· τὸ δὲ ὁρᾶν· διυθμός ἐστιν αὐτοῦ ὁρᾶν· οὐχ ὁρᾷ
δὴ ἄλλο τι ἢ ταῦτα τὸ ὁρώμενον ὑπ' αὐτῆς· εἰ δὲ αὐτὴ αὑτὴν
ὁρᾷ· ἀποφεύσει ἂν αὐτῆς· διὰ τοῦτ' ἠρεμοῦσα καὶ μὴ θλί-
βομένη αὐτὴν οὐχ ὁρᾷ· καὶ ἡ μὲν ἄλλη· ὡσαύτως αὐτῆς
αἰσθάνεται· ἡ γὰρ αἴσθησις σφοδρή· καὶ ἀγουσῶν ὁσ-
φερ σαποφερήσας δέ· ἐξὸς χύσιν ἀμφοτέρων πρᾶξαι·
τὸν τοῦ ὑδατος πυρὸν ἡμᾶς τὸν ὄμμα· καὶ τὸν αὐτὸν ὁρᾶν ὅταν
θλίβηται καὶ παράγηται· ἠρεμοῦσαν δὲ· μὴ κάμνειν· τὸ δὲ
ἄλλον τοῦ τὸν καὶ τοῦ ἠρεμοῦντος τὸν ὀφθαλμὸν συμβαί-
νειν τοῦτο· καὶ τὸν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτ' θλιβομένη

πόρρω αὐλὼν ὁρᾶ. ἢ ἐμποιοῦσι δὲ οὐ· καὶ ὅλως τοῦ διὰ μέσου μηδὲν
λωὸ ὄντος ἐμπίπτειν ὄψιν· καὶ λεπτομερὲς ὂν τὸ ἀφιέμενον. οὐ
ὅλα δὲ ἀφικνεῖται ἐμποδιζόμενα· οὐ μὴν διαφεύγει
τοιαῦτα· ὁ φθαρτὰ ἐμποιεῖ καὶ ἐμποδιστικὰ ὄγκῳ. ὅσα τε
αὐλὸν μὴ σωλῆνα ὁρῶμεν· οὐ μὴν διὰ ταῦτα καὶ ἄχρι
τούτων οὐ στίλβοντα φωτὶ δύναται. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ τοῦ
ὀφθαλμοῦ μέσον τὸ μεταξὺ ὃ κόρην καλοῦμεν· λεῖόν τε καὶ διὰ
λωὸ τὸ πᾶν στίλβον. τὸ μὲν οὖν στίλβον ὅλον καὶ αὐτὸ ἑαυτῷ
λαμπρὸν ὁρᾶσθαι. διὸ καὶ ὁρᾶται ὅλον· τοιοῦτον γὰρ ὅλον τοῦτο δὲ
ἐμποδιστικὰ τῆς φύσεως συμβαίνει μηδὲν βλαφθέντων ἐκτὸς καὶ
κινημένων· μηδὲν γὰρ καὶ ὅλα ὅσα· κινουμένου δὲ τοῦ ὀφθαλ
μοῦ τοῦτο συμβαίνει οὐκέτι ὁμοίως ὅλον. ἀλλ' ἅπτεσθαι τῶν τοιού
των καὶ τοιούτου· ἐνίοτε μὲν οὖν οὐκ ἐμποδίζει τὸ τοιοῦτον
οὐδὲν ὁρᾶν· ὅλον δὲ ἐμβάλλει καὶ κινοῦν, ἐμποδίζει τοιαῦτα τοιαῦτα
μέλαν οὖσαν, διὸ τοῦτο μέλαν ὁρωμένη καὶ ὁρᾶται· ὁρῶμεν μὲν
ἐμποδίζει τοιαῦτα· ὁρᾶται δὲ ἐμποδίζει κατὰ φύσιν ἐναντίως· στίλ
βον μὲν γὰρ καὶ παραλλαττόμενον· καὶ ἔστιν ἐν τούτῳ ὁρᾶσθαι· ὄγκῳ
ῥᾷδες· ὅλον μέν ἐστι καὶ αὐτὴ· διὸ καὶ ὁρῶμεν· καὶ ἀλλοῦ χὴν ὁρῶμεν
ὅλον δὲ ταχέως κινηθὲν παραλλάττον· καὶ ἐναντίως εἰσὶν
αὐλὼν χώραν διαλαβόντα χον καὶ ὁρᾶσθαι καὶ ὁρῶμεν μὴ μέλαν
καὶ λαμβάνουσι αὐλὼν ἐμποδιστικὴν στίλβη δόμου· ὡς ἐπὶ
πολὺ αὐτὴ κινηθὲν παρελθὸν παύσασθαι διὰ τὸ τάχος τῆς
κινήσεως· καὶ ὁρᾶσθαι ὡς αὐτοδάμου κινουμένου. ὡς γὰρ ἐπὶ
ἐμποδίων αὐτοδάμου, καὶ μὴ αὐτοαὐλῆς· ὡς δὲ αὐτὸ τοῦτο ἑαυτῷ καὶ
χώραν μεταδιδόντος· ἀφ' ἧς αὐλὼν ἐμβάλλοι φῶς μεμουμένον, ἀπὸ
αὐλὴ παραλλάττει· λωὸ αὐτοαὐλῆς στίλβη δόμα ἐπὶ μέσον· οὐ
ἐμποδίζων βλαφθέντων ἐκτὸς αὖ· οὐ γὰρ δὴ φῶς ἔμφασιν παρέσχεν
ἂν στίλβοντος ὄντος· ἀμέ καὶ αὐλὼν λωὸ ἢ ὅλον αὐτοῖς ἐδόκει
ἐμφανὲς παρέχεσθαι· ἢ μόνον ἐμποδίζει διαφωνῆ. ταὐλὼν δὲ ἐπὶ
μὲν αὐτοαὐλοῦ ἐστιν· ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῆς αὐλὴ μὲν ἐπὶ μέσον· οὐχ ὁρᾶ.

N.

οὐσαν καὶ ἀγρ. μὴ πω τοῖν οὖν χρὴ δι' ὁμοίου θεωρεῖσθαι τὴν ὄψιν ὑγρὰν οὖσαν
μᾶλλον τῶν κυάνων ὡς δι' ὁμοίου ὁμοιομερῶν. ἢ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ
αὐτὸ ὁρᾶν ὅλον τε ἅμα καὶ ὁρᾶν μέρους. ὅλαν οὕτω προσχρῆν. ὡς καὶ τὰς
ἴριδας ὁλικὰς καὶ μὴ ἐξ ἁφῆς πάσας, καὶ τὰς τοιαύτας μᾶλλον καλὰ φύσιν
ἔχουσαν. παρὰ χρῆν δὲ καὶ τοῦτο οὕτως ὡς ὅλου καταλαμβανομένου μέρους
ὁλικὰς καὶ χώρας. ὁρᾶν ἐκ δύο ἀφαιρεῖσθαι ἐπὶ τὰ ἔσω ἅμα τοῖς φλε
βίοις. διὸ μᾶλλον καὶ τοῦτο ὁρᾶν μᾶλλον κινήσιν. διὰ σχήματος ἐπὶ
τὸν πόλον αἱ αἰσθήσεις τὸν σκληρὸν καὶ τοῦ παραλλήλου
μέρους ὡς ἀπαλοῦ καὶ οὐ μᾶλλον. ὁρᾶ δὲ μέρος τὸ αὐτὸ ὁρᾶν
ἄμα καὶ ὅλον καὶ παρὰ φύσιν αὐτῆς μᾶλλον τὸ τὸν ὁρατὸν ἀεὶ ὁρᾶν ὅλον
μᾶλλον. διοὐδὲν γὰρ μᾶλλον ὁρᾶν μᾶλλον δοκεῖ. οὐ γὰρ ὁλοκληρόσης
ἕνεκα μέλαν. δύναται δὲ καὶ πάσας μὲν παρὰ χρῆν. ἐνδέχεται
ἴσως καὶ παρὰ φύσιν πως ὁμοίως φθείρεσθαι μόριον αὐτῆς οὐ πάνυ
λυπηθέν. τὸ γὰρ καλὸν λυπούμενον ἕλκει μᾶλλον παρατηροῦντα ὁρᾶν.
οὐ γὰρ ἁμάρτημα σῶμα, διὸ οὐ ὁρᾶμεν. τοῦτο δὲ μᾶλλον τὸ ἅμα αὐτὸ
δοξάζουσιν ἀλλήλαν. ὅλη γὰρ ὑπὸ τοῦ σίλβειν, νομίζουσιν. ἢ παρὰ τοῖς σίλ
βουσι τοῦ ἅμα καταταῖς ἀφῆς φῶς διαμαρτάνουσιν. πολλαχοῦ σίλ
βει δὲ κόρη καὶ τοῦ. ὡς ἀπὸ ἐρίφου μήρυμνα. τὸ δὲ ἐκμαγεῖον δὲ αὐτὸς
αὐτὸν ὁρᾶν ὁ φθαλμός, ὡς ὅλη ἀναλάσει, ἴσον ἐπὶ πᾶσι οὕτω δὲ
ὅλη ἡ αὐτὴ κινήσει μὴ ἐπὶ ὅλου ὁ φθαλμοῦ, αὐτὸς αὐτὸν ὁρᾶ ὁ
φθαλμὸς ὡς μὴ ὅλη ἐστὶ καὶ τοῦ πᾶσιν ὅλοις καὶ ὅλη πᾶσιν ὅλοις καὶ τὰ
ἀναλήψιμα αὐτὸν ὁρᾶ. καὶ γὰρ ἐκ πάντων ὡς τοῦ ἐνὸς ἀρχὴ μέλαν.
ὁ μὲν καθόλου ἔμφασιν μὴ ὁρῶν ὅλον καὶ τοῦ μέρους. ὁ δὲ ἀφοῦ
ἢ ἔμφασις, οὐ δύναται ὁρᾶν. ὅλη δὲ ὁρᾶ ὁ φθαλμός. καὶ μὴ τοῦ
λην ὑπὸ ὅλης αὐτοῦ χώρας. διὰ λοιπὸν ὅλων ὁμοίως ἐστὶν ἀφοι. ἐπὶ δὲ τῆς
τῶν τοῦ καθ' ἑκάστου πρόσωπος φησὶ μὴ ἐν τοῖς ὅλοις μέρεσιν.

Διὰ σχῆμα ὁλομερῶν καθόλου ὅλη δὲ ὁ φθαλμοῦ πλάτη τὸν ἀέρα.
ὑφ' οὗ καθόλου ἅμα καὶ ἀπὸ σημείου ἐπὶ τοῦ ὁρατοῦ λαμβάνων ἕκαστον
ἅμα. καὶ ὅλη μὲν οὐ ὁμοίως ἀλλὰ τὸν ἅμα ἐπὶ τοῦ ὁρατοῦ δύναται.
λαμβάνει δὲ καὶ ἀπὸ ὅλης καὶ ἀπὸ μέρους ὁ ἀήρ. οὐ παύεται ὁ μὲν ὁλομερὴς δόξης.

ἢ φασὶν ἐκλοῦσαι τοῦρος ὅσαν αὐλὼ, τῶν ἐκ παθῶν μὲν ἐξαύτης φωτὸς
ὡς ἀπὸ ἄλλης λαμπτήρων φῶς ἐκ πείρας, οὐλωσὸν ὁρᾶν· ἀγαθοῦ λω
τὸ ὁρᾶν μέλαν, διαλιφησὶν οὐχὶ μὴ φῶς ὡς ὁλὸν ἢ ὁ τι ὁρᾶ· εὖγε
φῶς ὡς φωλὶ μὲν ὁρᾶ· φωτὸς δὲ καὶ αὐλὴ ἐ αὐλὴ παρὰ χλὲν ἐκ πείμ-
πουσα ἐξαύλησ· ἀ ποιῶ δὲ τοῦτο· ἵν' ἀλήφω ὁ πολλὰ λω τοῦ μὴ
δύνασθαι λὼ ὅ τι μὲν ὁρᾶν φῶς ὁλὸν φέρᾳ· ταὐλὼ δ' ἁμωσὶ νοῦσον
κλινὶ· λέγω γὰρ φωτὸς οὗτος τὸ αὐτὸ λησ ὅ τι ἐσ ἐξ ὁ λόμ μὲν φω
τὸς ὁλὸς ἔξασις σώζ θαι ταύλα· ἢ μὲν μύωπα συμβαίνει ὁλὸς ἐλλὸς
φωτὸς, ἀλλ' ὁμοίως μὲν μύωπα βλέπουσιν· ὅ τι μὲν δὲ σὸν τοῦ ἢ· πρὸς ὁμοί-
μοιον τὸ πρὸς ἐχόμενα ἢ τοῖς πόρρω αὐτοῖς σβέννυσθαι· ἢ δὲ λέξις ἡ ἐκ
τοῦ μὴ καὶ οὐδὲ ἢ ἔ λαττα λέγω· αὐλὴ. τοῦ τοῦρος ὅσον τὸ μὲν κάτω
οὐκ ἔχα· τὸ δὲ παρέχειν φῶς ἢ μέρας οἱ πόρρω· ἐκ δὲ τῆς ἢ μέρας
σῶμα ἐμπεφυκὸς θαι μύωπα θαι· τὸ γὰρ ἐν τοῖς μεσὶν ἀλλ' φόντου
τοῦ τοῦρ ἐλλιπὲς μέσαθεν ἐ τοιοῦσαν διαλῦσαι ὁ φθαλμοῦ ῥῆγμ,
χάσμα μὲν καὶ τοῦ κύκλου· ὁ λόμ μὲν, μᾶλλον δὲ τὸ μέσον συμπεπλή
σθαι τῶν ὁμοίων· ὡς τὸ μὲν ἄχρον ὁ σον πρὸς τὸ χύτερον στίγμη
πρὸς· τὸ δὲ ὁ ὑτον δὲ μόριον αὐτὸ καθαρόν· ὅ λον μὲν οὖν μεθ' ὅμοῦ
μὲν ἢ φῶς πρὸς αὐλὴ ἢ ὁ τι ὁρᾶν μὲν τὸ λέγειν τοῦτο ὅμοιον ξυμ-
βαθὲν ἢ μὲν ὁμοίωμα μὲν σῶμα οἷον ὠθοῦν ξυμ ἐστι καὶ αὐλὼ ὁμοί-
λων δύναται εἶναι· ὁ πρὸς αὐλὲρὸν δὲ τὸ τοῦρος τοῦτο μὲν ἔξω θεν
ἢ δὲ λοῦσα μὲν ὁμοίως λέγειν τὸ ὑποῖον σπλίσασα σβέννυσθαι ὁ δεῖ
αὐτὸ λειν ὁ φθαλμοῦ φῶς· δύναται· ἢ γὰρ ὁλόπαν τοῦτο ἀπὸ σβεσθὲν
φῶς· τὸ γὰρ θερμὸν λαμ ξηρὸν λοῦ δὲ τὸ πῦρ· πάφυκεν αὐτοῦ
σβέννυ σθαι ὑποῖον ὑγρὸν λαι καὶ ψυχροῦ· ὡς πρὸς ὁ σῶμα τὸ μὲν
λοῖς σὺν θερμοῖς ξύλοισι πῦρ καὶ λὼ φλόγα· ὡμὶ δὲ φωλὶ οὐ θέλειν
ὑποκάθημαι φησὶ τὸ σὺν θρακιὰ σθαι πῦρ ἢ φλόγα τοῦτο ἅμα· ἢ δὲ
τοῦτο, οὐδ' ἀὴ αὐτοῦ σβέννυσθαι ὑποῖον ψυχροῦ· ἢ λοῦ ὑγροῦ· ἢ λὴ
οὐδὲ λέγειν ὑποκάθημαι φωλὶ φησὶ λὼν οἷον τὸ πῦρ σβέννυσθαι·
οὔλα γὰρ ὑποῖον ὑγροῦ· οὔλε ὑποῖον ψυχροῦ σβέννυσθαι· ἢ μᾶλλον
ὑγρὰ ποιοῦσαι λη· οἷον δοκᾶ λεμὶ τοῖς σὺν θρακιὰ σθαι πῦρ.

ἐν δ' ὁμοίωμα τὸ μὲν ξυμβαθὲν ἢ μὲν ὁμοίωμα φησὶ λέγειν.

ἡμῖν φίλος ἢ πολέμιος· οὐ δέ γε ἀὴρ οὐδὲ φαντασία ὑπάρχων τοιοῦτος
οὐδὲν γὰρ οὔτε ὑγρὸν οὔτε ξηρόν· οἷος ἀνασκευάζομεν ὃν ἡμῖν διαφε-
ρόμενον, ἀκόλουθον ἦν καὶ τὸν ἀέρα ὑπάρχειν μήτε· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡρέμα
χαὶ σῶμα· σκευαστικὸν δέ, τὸ φωτίζειν ἐμποιοῦν ἢ οὐ δύναται.
ἡμῖν δέ· οὔτε δὴ ὡς ἀναθεμένοις ἐστὶν ἀναθετέον, ἔστι τοίνυν τὸ
μὴ μεθ' ἡμέραν ἀνασκευαστικὸν αὐτοῦ τοιοῦτον· ὑφεῖναι γὰρ
ἰσχυρὸν ἀναγκαῖον ἀνασκευαστικὸν ἁπάντων. φύσει οὖν ὕδατι
διαλεῖπον ὑγρότητα· καὶ φύσει τοίνυν ἀέρι διαλεῖπον ξηρότητα· ὥστε μὴ
ἀφ' ἑαυτῶν ἀέρι σκοτεινόν· τὸ γοῦν φῶς ἐν αὐτῷ ἐγγινόμενον φίλος·
ταύτα τοίνυν ἐχόμενα ὁρᾶται· οὐ δὴ δὲ οὐδὲ τοιοῦτον ὁρατὸν ἡμῖν ὁμιλοῦν·
ἢ δὲ μὴ ὕδατος τοίνυν ἀνασκευαστικὸν· ἢ δὲ μὴ σκευαστικὸν μὲν
αὐτοῦ ἔστι τὸ ὁρᾶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐξ ἀναγκαίου· οὐ χωρῶμεν δὲ οὐ
δὲν ἀνασκευαστικοὶ ὄντες ἀρχῆς· ὥστε οὐ μὴν ἀνασκευαστικὸν λέγω· ὅλως δὲ μὴ
ἔστι τὸ σκότος ὑγρὸν καὶ ἀέρι αὐτοῦ ἔστι σκεδαστικὸν καὶ σκοτεινόν· ἢ
φύσει ὑδατῶδες ἦν· ἡμέραν γὰρ φύσει θερμοῖς καὶ ξηροῖς τοῖς
οὐ μόνον φύσεσιν ἀλλὰ καὶ μιγνυμένοις· ἔνι δὲ ἐν τῷ ἀνασκευαστικὸν φῶς τὸ
ὁρᾶν· οὐκέτι δὲ ἐν ὕδατι ὅλως ὁρᾶν· πᾶσα γὰρ ἡ ὅλη ἐν ὕ-
δατι σκοτεινὴ καὶ φῶς τοιοῦτον μὴ λαβοῦσα μήτε μὴ σκευαστικὸν αὐτοῦ.
ἔνι δὲ ἐν τῷ ἀέρι ὅλως τὸ ὁλόγυρον φῶς τοῦτο ἐν τῷ μεταξὺ
ἡμέρας αὐτοῦ σκευαστικὸν μᾶλλον, ἢ σκότος· ὁρᾶται γὰρ τὸ
πολὺ τὸν σῶμα τοῦ ἀέρος φῶς τοῦ ὁλόγυρον φθαρτικόν· ἀὴρ γὰρ οὐ
πλὴν φιλῆ γε· ταύτα ἡμέραν οὖσαν ἐξ ἀνάγκης· ὥστε δυνατὸν μὴ
ἐν τῷ ἀνασκευαστικὸν φῶς τὸ ὁρᾶν, μυριοῦν μᾶλλον ὁρᾶν ταῖς ἕως ἡμε-
τέραις ἡμέραις· ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐστὶν ἐν ταῖς δόξαις τοῖς πάλαι τοῖς,
ἐπὶ τὸν ἐμποδὼν ἡμῖν ἐστὶν ἀναστρέφειν δόξαν· λέγω δὲ τὴν αὐτὸν πολέμ-
τὸ αὐτοῦ ἐστὶν ὅταν σκευαστικὸν μὴ φῶς ἀλλ' ἀναγκαῖον τοῦ ὁρᾶν·
ἀναιρεῖ αὐτοῦ ἐρίσαντας ἡμᾶς αὐτοῖς ὁρωμένων· ἢ τοῦ μὴ
παραλήψεσθαι αὐτοῖς ταῦτα· διὸ μὴ γίνεται ἢ αὐτοῦ σκευαστικὸν
τὸ φῶς· ἢ τοῦτο ἐστὶ τὸ φθαρτικὸν σκοτεινὸν ἢ σκευαστικὸν αὐτοῦ.
καὶ τοίνυν τὸ ὁρᾶν ἡμέραν· αὐτοκαλῶς γὰρ ἢ ἐστὶ τὸ σκευαστικὸν αὐτοῦ

Democriti opinio.

φυλαττην ἐν αὐτοῖς· ἡ γὰρ ἀν δὲ αὐτοῖς ἐκ καὶ παρ' αὐτοῦ λευκὴ ποιος
ἡ ὕστερον δὲ οἱ περὶ τὸν ἐπὶ κοιμᾶται δ ὡς λαμβάνει ἀπορρέοντα ὅμοιο
μορφα τοῖς ἀφ' ὧν ἀπορρεῖ· ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ὁρατὰ ἐν τοῖς πᾶσιν
τῶν δ' φώτων ὁ φθαλμοῖς· καὶ οὔτω τὸ ὁρᾶν γίνεσθαι· οὐ τὸ ἐκ μέρι
παραλήψεται, τὸ δ' ἀπὸ τῶν ὁρωμένων ἐν τῇ κόρῃ ἡμᾶς τὸ ὁρᾶν
μένου ἔμφασιν καὶ τύπωσιν· ὁ δὴ καὶ τὸ ὁρᾶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἐκ μὲν
περὶ τῶν δόξαν ἐστὶ δὴ μοκρίτου λαύτην· τοῦτο μὲν συμβαίνειν
λεγομένων ἔμφασιν διὰ τὸ ὅμοια λόον ἡμᾶς· τὰ γὰρ λόατον
ται, τὰ φυσικῶν τι αὐτῶν ἀπορρεῶν ὁρατὰ ἔμφασιν δέχεσθ
οὐχ ὁ φθαλμὸς μόνος· ὁ γὰ δ' οἴεται τὸ ὁρᾶν ἡμᾶς τῶν ἔμφα
σιν οὐ καλῶς· τοῦτ' ἐστιν, ὃ τι δ' οἴεται τῶν ἔμφασιν αὐτῶν
τοῦ ὁρᾶν, οὐ καλῶς· καὶ ἔστιν οὐκ ἀληθές· ἀλλ' ἐκ τῶν ὁρῶν
γὰ· ἀνάγκασις γὰρ τὸ πάθος· δοκεῖ μοι σφόδρα βραχέως
ἁρπαγὴν τὸ λεγόμενον· διὸ καὶ ἀσαφῆ ἐστιν· ἔστι γὰρ τὸ λεγ
καὶ ἔστιν οὐκ ἐνεργοῦντα τὸ ὁρᾶν· τοῦτ' ἔστιν οὐδὲ τῶν
γὰ τῶν ἐμφάσεων τὸ ὁρᾶν· ἀλλ' ἐκ τῶν ὁρῶν γὰ· τοῦτο δ' ἐστὶ
τῶν ὁρατικῶν δύναμιν· ἡ γὰρ ἔμφασις ἀνάγκασις ἐστὶ τοῦ καὶ
πάθος· ἡ τὸ καὶ ἔστιν οὐκ ἐνεργοῦντα, ἀλλ' ἐκ τῶν ὁρῶν γὰ· ἀνά
κασις γὰρ τὸ πάθος ἴσον ἐστί· τῶν καὶ ἔστιν οὐκ ἐν τῇ ἔμφασ
τὸ ὁρᾶν· ἀλλ' ἐκ τῶν ὁρῶν γὰ ἡ ἔμφασις· οὐ δ' ἀληθὲς τὸ εἰρημένον·
τὸ ἀνάγκασις· πάθος γὰρ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν οὔ ἐστιν ὁ ὁρῶν τὴν ἔμ-
φασιν ὅλης λόος· ἡ γὰρ ἔμφασις, πάθος τί ἐστι καὶ ἀλλοίωσις ἀνάγκα
σιν γὰρ μόνον ἐν τοῖς λόοις τὰ καὶ σύστασιν ἁπαλὴν ἔχουσιν, ὡς δῶμα
θαι σώματα ἐμφαίνομένων διὰ τοῦ μέλανος ἐν διαφόρως γὰ μόνον·
ὁ ποιοῦσι καὶ οἱ ὀφθαλμοί· ὁ γὰρ πάλιν ὡς τὸ ὁρατὸν τί χρῆσθαι
ἐν αὐτῷ· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ ἔμφασις· ὁ σαφὴς δὲ διάδοσις τῆς ἔμφά-
σεως γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν ὁρωμένων· ἐν ὧν γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς
τοιοῦτον ἔσται, λόος γὰρ· ἡ δ' οὐσία τῆς ἔμφασις καὶ ἀλλοίωσις τῶν ὁρω
μένων καὶ ἀνάγκασις διὰ τοῦ μέλανος ἐν διαφανοῦς· ὅλων καὶ ἐν μέρ
γων τοιοῦτον ἡ· τοιοῦτον δ' ἐστὶ μάλιστα τῶν τοῦ ἀναγκάσεως

ἐπὶ τὰς ἐμφάσεως ὁ νόμος πῶς καθαιμαχημένω ἐπὶ τούτω. ὃ δὲ
ὅλη γε οὐκ αὐτὰ ἀκάθαρτα γίμεται αὐτὰ ὡς δοκῇ τοῖς ἀπομαί-
θημα αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ διαφανοῦς διακωμίου. ὁ πάσχων πῶς
ὑπὸ τοῦ ὁρωμένου, δίδωσιν ὁ πάσχων πάσχειν. τοῖς λάοις ἐκ τῆς
αὐτὰ ἡ σώζημα δεωαμένοις. ὅλη αὖ τὰ δυθέαν ἐλαύτα τοῦ ὁρῶντος
κάμπα. αὐτὸ τούτου πάλιν πάσχουσα ὡς ἀπὸ ἀρχῆς ὁ νόος διὰ τὰ
θος διαδίδωσιν ἐπὶ ἑαυτά, ἀφ' ὧν πλώ ἀρχὴ ἐπάθεν, ἀρχὴ ὅλης ἐλε
γμοῦ τοῖς πορεύεσθαι πορεύου τοῦ ὁρῶντος. ἐπὶ τοῦ δὲ πλώ φάσιν
οὐδὲ ὁρώμενον ἦμαι, ἀλλὰ πάθος ἡ ὁρῶντος, πορρωτέρω ἐστὶ πόρ-
μεν τὰ πορεύεσθαι φάσεως καὶ ἀπαχάσεως δῆλον ὡς δηλονοτέλω
γίσως. μήτε γίγνεται αἱ ἐμφάσεις. μήτε τὰ ὑπομένει. μήτε
ὅλη τὰ λεῖα καὶ στέγνα δεωάμενα τὰ πάλιν τοιούτων ἐμφά
σεων, δεκτικά. οὐχὶ αἰὼ ἔχασι μόνα. ἐπὶ τῶν δὲ ταῦτα, πορρωτέρω
ὅλη τοῦτο. ἀπὸ τοῦ πόρμεν ἐπάσχει
θημ αὐτῶ ἀπορῆσαι. διὰ τοῦτο πλέον μόνον τῶν τοιαῦτα ἐμφάσεις
ἡ ὡς αὐτὸς ἡ κεῖται τὰ ὕδωρ δὲ χολεῖ ὡς, μόνος ὁ ὀφθαλμὸς
ὁρᾶ. εἰ γὰρ ἐποίησε τοῦτο. οὐκ ἂν ἐδόκει αὐτῷ ἐμφάσεις ἡ ὁρῶ-
σαι ἦμαι. πολλὰ γὰρ ἀντιχαδέχεται τῶν τοιούτων ἐμφάσεων.
ἀλλ' οὐχ ὁρᾶ :.

» Τὸ μὲν οὖν ἐναγτιώτατον ὕδατος. ἀληθὲς μέν.

Ἀληθὲς μὲν φησὶ τὸ ὕδωρ δηλοκρίτου λεγόμενον ἦμαι. τὸ δὲ
ἡ ὁρᾶσθαι ὕδατος θεῖν. οὐ μὴν διὰ τὸ ὕδωρ εἶναι ἡ ἐξ ὕδατος διαφανοῦς ὁρᾶ-
σθαι καθάπερ συμβέβηκε τῷ ὕδατι διαφανῆ ἦμαι. διὰ τοῦτο διαφανῆ
τὸ ὁρᾶν. διὸ καὶ τὸ ὕδατος. διαφανὲς γὰρ καὶ τοῦτο. ἐξ οὗ δὲ πορρω
τέρω ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ ὁρῶντος ὁ φθαλμὸς διαφανοῦς ἦμαι τούτου ὁρῶ-
μενον. οὗτος δὲ διαφανοῦς, οὐκ ἐλάττων τοῦ ἀέρος. ἢ τοῦ ὕδα
τος ἐστὶν ὕδατος ὁ ὀφθαλμός. διὸ γὰρ διὰ τοῦτο δύσφυλακτότερον
ἦμαι τὸ ὕδωρ τοῦ ἀέρος. τὴν δύναμιν μᾶλλον σώζεσθαι ἐν αὐτῷ ἀπόλυ
τον ἡ φθαι. ὁ γὰρ ἀὴρ εὐδιάπτωτος ἡ δύναμις ἐστὶ πόρρω τοῦ
διατείνεσθαι ῥᾴδιον. ἔτι οὖν ἐξ ὕδατος. τὴν διὰ τοῦτο φυλακτικώτερ

τοῦ τόπου τὸ ὕδωρ τοῦ ἀέρος μὴ μᾶλλον σωίζεσθαι. τούτου γὰρ
τὸ ἀὴρ τοῦ ὕδατος ἑτερόμορφον. ὥσπερ ἐλαίου πρὸς ὕδωρ.
μᾶλλον ἔχει. ἀρ' ἴσως διὰ τοῦτο ὁ ἀὴρ. μὴ ἔστιν ὁμοῦ ἀὴρ διαφανὴς μὲν
διαμετὸν τόπου. τὸ δὲ ὕδωρ διαφανὲς μὴ ἐστὶ διαφανές. διὸ διὰ μὲν
ὁρᾶται μὴν. ἀρ' διὰ τοῦτο διαφανὲς ἐστιν. ὅτι δὲ μὴ ὁρᾶται τοῦτον
διαφανὲς. καὶ δι' οὗτος. οἷον δὲ χαλκὸς ἢ μόλιβδος διαφανὴς ἐστὶ
τῶν ὁρωμένων ἕνεκα. ἢ οὐδὲν ἢ ἐλάχιστα πρὸς τὸ ὁρᾶσθαι συμ-
βάλλεται. ἀλλ' ἴσως καὶ ἡ διαφάνεια ὡσαύτως ἔχει. ἔστι δὲ ὕδατος ἐλάχιστον
οἷον ἐπὶ πολὺ διαφανές. μὴ ἔστι δὲ ἀέρος. ἔστι δὲ
διαφανὲς ὁρωμένων διαφανέστερον. διὸ καὶ δοκεῖ εἶναι ἀὴρ οὐδὲν
ἔχειν. ὡσαύτως ἐλάττω μὴ φαίνεται οὗτοι. μᾶλλον δὲ καὶ ἑτερομόρφου
ἀέρος μᾶλλον ὕδωρ. ἔστι δὲ καὶ ἑτερομορφότερον τῶν
ὑπερβολῇ ἐμμένειν καὶ ἑτέρου. ἢ γὰρ ἕως ἐπὶ πολὺ ἑτέρου
μὲν ἀέρος. οὐκ ἀν οὐδὲν ἐλάχιστον ἐμμένειν ἑτέρου πόρρω οὔσης
καὶ καταστατὸν λύδιον ἐστὶν. ἐπὶ ὡσαύτως ἔρημον ἐμμένειν δευτέρῳ
τοιούτῳ. διὰ ἄρα διὰ τοῦτο οὐ φαινόμεθα. ὅτι δὲ οὗτος τὸ
ὕδωρ πρὸς τὸν ἀέρα διαφανὲς. ἀναίσως οὖν ἐκ τούτου ἢ ὅτι ὁρᾶται
δὲ ἐξ ὑδατοστάτων ἢ πόρπης ἢ ὁρυγμὸν. καὶ ἐξαίφνης δῆμον ὑ
στι τῶν ὑδρομφαγμῶν. διαφερομένων γὰρ τούτων. τὸ ἐπὶ ἐὸν
ὕδωρ φαίνεται οὐ. ἀγαθὸν καὶ ἡ λίθος ἀναλεγώ. ἔστι δὲ ἐμβρύων
μεγάλων φαίνεται ἐν τῷ ὀλίγῳ καὶ ἐν χαμαιπετεῖ ἢ ὑποβαλλόμενον.
τὸ ἡ λίθος ὁ φθαγμοῖς ὑγρὸν. δὴ λοιπὸν δέ ἐστιν ἐλθὸν ἀὐτὸ μεσὸν
ἑαυτοῦ ὁ φθαγμοῦ. ἀλλ' ἀμφότερα ἐστὶν. ἢ ὑγρὸν τὸ περιέχομενον.
ἡ ἐπάνω λίθῳ. ἢ ἄμφω ἢ πόρη. λέγω δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἡ λίθος
ἡ ἐν μοῖσι ἐμφανὲς ὑπὸ ὑδατος ὁ μολιβδος ὁμαλὸν ἐστὶ τοῦ φέρεσθαι μᾶλλον
ὅτι ὡσαύτως μὲν ὁ ὑγρὸν τὸ αὐτὸ μὴ αὐτοπτόμενον διὰ τοῦτο. διὸ ἀφελεγόμενος ὁ φθαγμοὶ ἐστι. τὰ μὲν οὖν
ἐν ἅπασι τοῖς ὑδρομφαγμοῖς ὑγρὸν. τὰ δὲ ἄνω ἅπασι.
τὸ μὲν μέλαν μέν οὐκ ἔχει. σκληρὸν φθαγμα δέ ἐστι διὰ τοῦτο

ἀλλοτρίου ὄμματος. ἀλλοτρίου δ' ὅλως τοῦ ἐξ
ἀνάγκης ἰδιώτου τὴν ὄψιν.

Ἐπειδὴ μὲν ἀξιοῦσι δημοκρίτου δόξαν ἐπάγειν εἰς τοὺς
παρόντας ἠρώτησαν· ἡ ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου τίν' ἂν οὖν τις ἔγοιτο
ὄψιν ἰδεῖν ἐξομοιοῦσθαι αὐτοῦ τὸ φθαλμεῖον· καθόλου δὲ
περὶ τοῦ ἀξιοῦν τινὶ αὐτὸ τὸ φθαλμεῖον τὸ ὁρᾶν τὴν αἴσθησιν ἀνεῖλε
τοῦτο· σὺν ᾧ καὶ περὶ σπάλακος, ἢ ὁ τοῦτο ἐποίησε. τί οὖν διοίσει τὸ ἐπὶ
τοῦ ἰδιώτου τὴν ὄψιν ἰδεῖν ἐξομοιοῦσθαι τὸ ὁρᾶν τὴν αἴσθησιν·
σὺν ᾧ καὶ περὶ σπάλακος τὴν αἴσθησιν· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ
λεγόντων τὸ ὁρᾶν τὴν αἴσθησιν, οἱ μὲν μεῖζον ὁρῶσι ἢ τοῦτο
τὸ ἐξομοιοῦσθαι τῷ φθαλμείῳ αὐτοῦ τὴν αἴσθησιν· ὡς τοῦ ὄμματος
ὄντος ἰδιώτου· οἱ δὲ ἐλάττονα ἐξομοιοῦσθαι αὐτοῦ τὸ φθαλμεῖον· τὸ μὲ
γὰρ ὁρωμένων αὐτοῦ τὸ ὁρώμενον ὁρᾶν τὴν αἴσθησιν λέγουσι· κεῖνον
γὰρ φασὶν εἶναι τὸν ἀληθῆ τὴν αἴσθησιν τὴν ἀκόρυφον ἐχόντα τὸν βαθὺ
τὸ ὀρύμματον· τὸ δὲ τοιοῦτον κεῖνο τὸ ἐλαμβάνει αἴσθησιν τὸ ὁρώμενον·
καὶ οὕτως ὁρᾶν αἴσθησιν τὸν κεῖνον βάθος ἔχοντα τὸ ὀρύμματον
μόνον αὐτὸ· οἱ δὲ, μεῖζον τὸ ἐπὶ πλεῖστον ὁρώμενον αὐτοῦ
τὸν φθαλμὸν φῶς περιέχειν φασίν· ἐπεὶ καὶ συμμιγνύμενον
αἴσθησιν ἔξω φωτί· τὸ δὲ τοιοῦτον ἐξαμφοῖν συνίστησι σύμφωνος
φωτὸς καὶ ἀέρος διὸ ὀφθαλμοῖς περιεστῶσι τοῖς ὁμοίοις καὶ διαπλήσιον
τὸ πάθος εἶναι τὸν φθαλμὸν τὸ ὁρᾶν τὴν αἴσθησιν· ὡς τοῦ ἀέρος
ἰδιοῦντος· ἀμφοτέρας φησὶ ταύτας ἔχειν αὐτὸ τὰς ὄψεις, περὶ μὲν
τὸν μελανὸν οὐδὲν αὐτῶν λέγων ἄμφω· περὶ δὲ τὸν
τὸ φῶς ἐξεῖναι λέγειν ἀμφοτέρας, ἐπεὶ καὶ συμφύεσθαι αὐτοῖς
ὁρωμένων φωτί, λέγω· ἐπὶ δὲ τοῦ ἰδιώτου τὴν ἑτέραν λέγειν
αὐτῶν τὸν ἔχειν, ὡς αὐτῷ περιττῷ αὐτῷ φθαρτικῷ· λέγειν
δὲ τὴν περὶ ἀέρος ὄψιν, περὶ ὧν ἡμεῖς σύμφυτα ἔφαμεν εἶναι τὰ ἐπὶ πλεῖστον
ὁρώμενον· οὐ γὰρ δὴ οἵ γε ἀστρολόγοι τὴν ἡμῶν καθ' αὐτοὺς τοῦ
οὐρανοῦ δέχεσθαι ἐπὶ πλεῖστον ὁρώμενον σῶμα, τῶν οὐκ ἀναγκαί-

σκεπαστὰ ὁρατὰ ἐστὶ τὰ σύνθετα ἀφεκτὰ ἐστὶ τὰ ὁρώμενα, ὅσον ὁ κύβος
ἡμεῖν· ἡ γὰρ ἀλήθεια τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ τοιούτου σῶμα διαφέρει,
ἀμφοῖν τὸ ἀληθοῦς διασήματος ἐστὶ κύβου· ἡμῖν δὲ πάντα τὰ
λεγόμενα σῶμα· οὐ γὰρ ἔξω τὰ ἐξ ἀκαρῶν τὰ σκεπτὰ τὰ ὁρατὰ
λέγειν· μὴ δεῖ οὖν ἡμᾶς ἐμπεσεῖν αὖθις ὁρατὰ γὰρ ἔξω μηδὲν ἔστω, ὅτι τὰ
αὐτὰ τὰ σύνθετα διασήματος ὁρατὰ ἢ οὐκ ἐστὶ μή· ἔστι γὰρ
ἡμῖν τὸ ἀναγκαῖον μᾶλλον, ὡς δοκεῖ ἀναθεῖναι ἐστὶ τὸ σύνθετον
αὐτοῦ μόνον μηδὲν φανερὸν οὐκ ἀξιοῦσιν, τὸν ἀφῆ
τοῦ χαλκοῦ σώματος τοῦτο οὐκ ἀφθαρτὸν μὴ ὑπὸ τύχης.
τὰ γὰρ λεπτὰ τῶν σωμάτων, αὐτὰ θῆ· φαίνεται δὲ τοῦτο.
μὴ δύνασθαι βιάζεσθαι οὐκ ἔμαθεν ἐκ τοῦ θαυμάζειν
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀξίας· ἔστι γὰρ οὐ τοιοῦτον, ὅτι μὴ ἐστὶν
ὅλων τοῦ χαλκοῦ διὰ τῆς φῶς βλέφαρον τὸ ὁρῶν· ἡ δὲ αὐτὴ
οὐχ ὁρᾶται ἡ ὕλη· τοῦ γὰρ λεπτομεροῦς ὑλικοῦ τὸ μὲν ἀόρατον
λεπτομερῶν· οἱ ἐκ τοῦ μεταξὺ ἀόρατοι· ἀμφοῖν δὲ τὰ βλέφαρα ἐστὶ
μυόμενα οὕτως ἥρμοσται τοῦ τοιούτου, ὡς μὴ δύνασθαι τὰ ἀόρατα
οὕτως ὄντα λεπτὰ τοῦ χαλκοῦ θαυμάζειν· καὶ γὰρ ἡ διαυγὴς σὰρξ ἀλ
λοφανῆ οἱ αἰτίαν διὰ ἀρχὴν θαυμάζειν· ὁρᾶται γὰρ διαυγοῦντα
τὰ ἐκτὸς ἀμυδρῶς ὡς διὰ τοῦ λεπτομεροῦς καὶ ἀόρατον φεύγειν τῶν
λίθων, δῆλον ὡς καὶ διὰ τοῦ δέρματος τοῦ βλεφάρου δύνασθαι
τὸν τοῦ χαλκοῦ θαυμάζειν· ἔστι δὲ αὐτὴ οὐκ ἀόρατον αὐτομάτως ἀλλὰ τῇ
μυσὶ καὶ τοιούτοις μυσὶ· ὡς τὴν τοιαύτην αὐτοῦ λήψιν· αὐτορρεῖ
γὰρ τὸ ὕδωρ φύλλῳ τοῦ ὁδοῦ τοῦ μὴ ὁρᾶν· ἀμφοῖν φύλλῳ
ἐστὶ ὁ ἐντὸς λεπτός· τοῦτο δὲ τοῦ ὡς ὁμοίως ἐκτὸς ὄντας, τοῦ λα
λεῖν θαυμάζειν· τὴν αὐτομάτην μὴ δύνασθαι βάσιν· ὡς τὰ σώμα
τὸ ἐκ τοιούτου, δῆλον ὡς τὴν τοιαύτην καθ' ἕξιν· ἐδεῖτο δὲ
ἀπὸ τοῦ, ἢ τοῦ σῶμα διὰ σώματος χωρεῖν· τὴν δὲ σώματος
ἄμα φύλλων ὡς ἔστι τὸ τοῦτο, ἢ τὴν τοῦτο, ἐστὶ τοῦτο ἄμα ἐστὶν
οἱ ὁρατὰ τοῦ ἀληθοῦς· ἢ οὐκ ἔστι τοιοῦτον· ἐμοὶ φύλλον ἐστὶ
ὁρᾶται ἀέρος· ἐδεῖτο δὲ ὕδατος ὑδατος· ἐστὶ οὖν οὐκ ἔστι τοιοῦ-

οὐδὲ γὰρ ὁ δεὶ ὁ θεὸς μὴ ἐν τόπῳ ἐστὶν οὐδὲ ἐκτὸς τοῦ κόσμου ἐστὶν ὥσπερ
τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἀπὸ ἀλλήλων ὕδωρ· ὅλον γὰρ ἐν ὕδατι βλέπομεν μέρη
οὐδὲ διὰ τοῦτο ἀν ἀπορήσοι δέ τις καθ' αὑτό· οὐδὲ γὰρ ἀμφισβητοῦμεν
μὴ τοιοῦτόν ἐστιν ὁ θεὸς ὁποῖόν ἐστι τὸ ὕδατος ἀπὸ
τοῦ ἐκτὸς εἶναι, τὸ δὲ περὶ ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς εἶναι· τοῦτο δὲ σημαίνει διὰ
φέρεσθαι ὅλου· ἐν οὐ γὰρ ὅρῳ τοῦ ἐπάνω κόσμου ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς
τοῦτο δὲ σημαίνει· ἀδύνατον καὶ δεύτερον ὅρον ἀπὸ τοῦ αὐτό· ἕκαστον
οἱ ὦνοι· συμβαίνοι ἂν ἀπείρους ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς εἶναι· ἀνάγκη γὰρ τὸ μέσον
τοῦ κόσμου τοῦ μέχρι τοῦ κόσμου ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς εἶναι, τὸ δὲ ἀπὸ
μόρου ὅρου· οὐ τοῦ κόσμου τὸ μέσον καὶ ἐκτὸς τὸ πᾶν
ἐπάνω τοῦ περὶ τὸ· ὁρισμένου ἐστὶν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς εἶναι
τὰ μέρη τῶν κόσμων, τοῦτο δὲ ἕν ὅρῳ οὗτοι· ἀλλὰ μὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρου· ἀνάγκη γὰρ ἄρα διὰ ἀλλήλων χωρεῖν τοὺς
κόσμους· καὶ πολλὰ σώματα ἐν καὶ τὸν αὐτὸν καταλαμ
βάνειν· οὐκ ἐνδέχεται ἐνὸς κόσμου μέρη καὶ ἐκτὸς· ἕνα μὲν ἀδύνατα
κίνησις ἐν χερμῷ· κατὰ δὲ τὸ ἐν ἀλλήλοις εἶναι καὶ
ἅπαν ἐστὶ τὸ ὁρισμένον τὸ ὁρᾶν ἐν χερμῷ ὁ τόμεθα· ἀλλὰ μὴν
καὶ τὸ αὐτὸ ἐν ἐστὶ πολλαχοῦ καὶ οὐ μόνον ἐν χερμῷ ἀλλὰ καὶ ἐν
τῷ διάστημα· ἐν τούτου πολλαχόσιον· ὁρισμὸς δὲ ἅπαν ἐστὶν ἃ
βλέπεται φῶς ἐπὶ πάλαι ἐγγύθεν ἐστὶν ἀπορρωτέρω· ἕνα δὲ πολλοὶ
ἅπαν τὸ αὐτὸ ὁρᾶν, ἐπὶ διαφόρων τούτων· ἐν φέρεσθαι οἱ κόσμοι·
οὐ μονομερῶν ἀπάγκη χώραν εἶναι· πολλῶν ἐν πολυσωμάτων
ἐκτὸς τὸ ὁρώμενον σωμάτων· διαμερισμένης δὲ ταύτης οὐδὲν
ὁρᾶν ἕνα δυνατὸν ἔτι· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἀνάγκη μένειν, ἐν δὲ μένειν δὲ
ἕνα οἱ ὁρῶντες σῴζεσθαι ἀνάγκη χωρὶς διαστῆναι· ἔτι δὲ εἰ πολυτάσεις ἐκτὸς
πάντων ὁρωμένων, ἀόρατον τὸ μὴ πάντων· οἱ δὲ, ὁρᾶν μὴ
καθ' ἑαυτούς· ἀνάγκη ἐπάλληλος οὕτω τὸ ἓν ἑνὶ ἐκτὸς εἶναι
πάντων· ἐν γὰρ οὕτως σῴζεται τὸ μέσον συμβαίνει τὴν κόσμους
ἀνήκοις, ἐν μένειν ἀπὸ ἀνήκων· ἢ τὸ μὲν ἕτερον διὰ τοῦ ἑτέρου
χωρεῖν· οὕτω δὲ πολλὰ σώματα ἐν ἐνὸς τόπου εἶναι· ἔτι οἱ

ἐξεμανήσας ἀμήχανος ὁρᾶν λέγω· τοῦτο ὁρᾶν δυνήσομαι· ἢ γὰρ οἰκεῖον
μοι αὐτοῦ νεμῶ ἀμήχανος αὐτοῦ ἐρεῖν ἔσομαι ἀλλ' ἴσον ἀθυμῶ. ὡς
τὸ οὐδέτερος οὐ δέτερον ὄτελον· ἢ ἕτερος δὲ μὴ ἕτερον ὄτελον· οὐ-
κοῦν δὲ καὶ ὃ ἕτερος δὲ μὴ ἕτερον. ἔστι δὲ σῶμα ἆρα τὸ αὐτοῦ τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐρεῖν ἐσόμεν ὃ ὁρῶμεν· ἢ οἱ ἀὴρ ἆρα· ἢ πῦρ·
ταῦτα δὲ λεπτὰ ὄντα πάντων ἐστὶν ἢ μὴ σωμάτων· ἀλλ' αὖ θερμὸν οὐ
κίνητέον. ὅταν γὰρ τοῦτο τὸ ὀφθαλμῶν ἢ παρὸν πόρος ἀὴρ
μᾶλλον ὢν ἐξωθῇ ἐκ τοῦτοι τοῦ· ἀδύνατον δὲ ἐκτὸς ὁρᾶσθαι μόνον·
τὸ γὰρ λεπτὸν ἢ διωκτὸν ἢ ὁρατόν· πῦρ δὲ καὶ ὕδωρ ἀεὶ
στερεὰ φύσιν· τοῦτο οὐκεῖσε τὸ ἄνω μόνον ὁρᾶσθαι· ἀλλὰ
καὶ τὰ ὑφ' ἡμᾶς καὶ κάτω· καὶ ἴσον ταχὺ δὲ καὶ ὁμοίως· ἢ
ἅμα τὸ μὲν ἄνω τοῦ χρῆσθαι ἐκτὸς ὀφθαλμοῦ πῦρ ἀεὶ καὶ κάτω
αὖ βιαίως ἰόν· ἔστι τοῦτο καὶ τοῦτο ὕδατος ὁρᾶσθαι· πῦρ
γὰρ τοῦ ἐν ὕδατι σβέννυται· ἢ ὅσον ἀεί τε τοῦ ἕτερον· ἢ ἧττον,
θάτερον· ἀεὶ δὲ διὰ τὸ ὅτε ὁσὸν εὔλογον φέρεσθαι τὸ πῦρ· ὕδατος
γὰρ καὶ πικρόν· ἔστι εἰ πῦρ ἔστι τὸ ἐκτὸς τεμνόμενον, ἔδει αὐτὸ
μεθ' ἡμέρας· ἀλλὰ καὶ νυκτὸς μὲν ὁρᾶσθαι· αὖ λοιπὸν καὶ τὸ φῶς
λέγειν ὃ ἀὴρ τοιοῦτον τὸν ὁρῶντας· εἶναι τοιοῦτον ἀέρα πῦρ·
ἐν ὀλίγῳ ἀέρι συγκεκλεισμένῳ· τὸ γὰρ λέγειν αὐτὸ σβέννυσθαι
διὰ τὸν τοῦ χυμοῦ αὐτοῦ ἀέρος τοῦ συστρόφου τὸ ἐκτὸς τεμνόμενον,
ἐκ τοῦ ὅτε νύκτωρ· πῦρ ἄπτεσθαι· πολὺ γὰρ ὕδωρ τοῦ χυ-
μοῦ, οὐ σβέννυσιν αὐτό· διὰ δὲ ἡμέρας ἐμφυὲς τὸ ἐκτὸς τεμνόμενον
ἅμα, διὰ κινεῖται αὖθις ὅλην αὐτὸν ἐσόμενον· ἢ οὐχὶ ὅλην ἐκτὸς
τοῦ ἀθροισθῆναι παρὰ τοῦ φασι· μήποτε γὰρ κατὰ σχῆμα ὃ
φωλίζεσθαι τοιοῦτον ὃ φῶς ἐστὶν ὃ ὁρᾶσθαι· διὸ οὐ
δέχεται στερεὸν ἔσται· ἅμα τοῦτο ὁρῶμεν καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος
τοῦ ῥεῖν· τὸ δὲ φωλίζεσθαι τοῦ φυσᾶσθαι· φωλίζόμενον δὲ ὅσον αὐτοῦ
αὐλοῦσθαι σήματος οἷον ἀλεφωλίζεσθαι ὑπ' αὐτοῦ· ὃ ἐν ὑδάτῳ
ἀδύνατον ἀεὶ τὸ φῦσθαι· ὃ γὰρ δέχεται στερεὸν καὶ τὸ σχῆ-
μα τὸ δὲ φωλίζόμενον· τὸ φωλίζόμενον· καὶ μὴ οὐσία τὸ

καὶ σῶμα τὸ φῶς, δῆλον καὶ ἐκ τοῦ μὴ δεῖ τὸ λόγον ὑπομένειν αὐτὸ τῶν τοῦ φωτὸς ὁμοίως παρεμπεσόντων. καὶ ταῦτα μὲν καὶ ταῦτα οἰκεῖα λόγοι τῶν περὶ τοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἀπορίας ἀπὸ τῶν φαινομένων ὁρωμένων. αἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὁρωμένων δύνανται ἀπορεῖσθαι τοιαίδε τινές. σχεδὸν γὰρ ὅσαι εἰσὶν ἀληθεῖς ἀπορίαι ἀπὸ τῶν φαινομένων ἐναντίαι τῇ ἀπορίᾳ, εἰσὶν ἐναντίαι τοῖς αὐτοῖς ὁρωμένοις. περὶ δὲ ἑκάστου ἐστὶν ἡ τοιαύτη σκέψις καὶ τοῦ ὁρωμένου, αὐτὰ ἃ φαίνεται ὁρᾶν. τὸ δὲ ἐν ἀέρι ὁρᾶν φασιν. ἀνάγκη γὰρ καὶ ταύτην ὁρᾶσθαι, ὅσην κόρη δέχεται. τοσοῦτον γὰρ καὶ δέχεται τῆς ἀπορροῆς. τὸ δὲ οὐκ ἀμφὶ ἢ ὅλως τοσοῦτον καὶ οὕτως ὄντως ἐν ὕδατι τοσοῦτον καὶ οὕτως ὄντα ὁρᾶσθαι. αἰτία δὲ τούτων ἡ αὐγοειδὴς ἐπιπολαιότης. ὁ δὲ ἀὴρ ἰσοπαγὴς ὢν, ἀόρατος διὸ ὅλως τὸ δι' ἐλαχίστης ἀραιότητος ὁρᾶν. καὶ ἀπορήσαιεν ἄν τινες διὰ τί μείζονα τὸν ἥλιον ὁρῶμεν ἢ τὸν ἀέρα. ἢ μείζονος ἐξιόντα συμφύεσθαι καθάπερ ἔλεγεν ὁ Δημόκριτος· ἡ ἥλιος ἡμέρας δύο ἴσος φαίνοιτ' ἂν ἐξιών, διὰ τοῦτ' ἀπορήσαιεν μείζονα ἀέρα ὁρᾶσθαι. παραλογώτατον γὰρ τοσοῦτον ὁρᾶσθαι ἐν τοσούτῳ σώματι ἥλιον ἀέρα ὁρᾶν. ὡς ἀπορήσαι ἄν τις μείζονα ἀέρα ὁρᾶσθαι. πρὸς δὲ τὸν συμφύεσθαι λέγοντα τὸν ἐν τῷ σώματι μόνον φῶς διὰ τί φωτὸς λέγω φησί:— »Τοῦτο μὲν γὰρ ἐν βελτίονι τόπῳ τὸ ἐν ἀρχῇ συμφύεσθαι τοῦ ὁμοίου.

λέγω δὲ ὅτι βέλτιον ἦν ὁλίγον ἐν τῷ σώματι φῶς ἐκπίπτειν ὅλως ἐκ τοσούτου μεγέθους τὸ ἐκ τόσου φῶς συμφύεσθαι. τὸ λέγειν τὸ ἐκ τόσου ἐκ τόσου περὶ τὸν σκοπὸν ἐμφαίνει συμφύεσθαι πρὸς ἡ πορεύεται καὶ εὐθὺ πορεύεται. τοῦτο γὰρ ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ συμφύεσθαι τοῦ ὁμοίου. διὰ τί δὲ τοῦτο βέλτιον, ἢ ὅτι οὐδὲν ἐνδεῖται ἀπορεῖσθαι ὅλως

φωτὸς ἀστραπαῖος· ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς αὐτὸ τοῦτο λέγομεν τὸ ὁρᾶ-
σθαι ἀλλ' ἅπαν μᾶλλον ἐν φωτὶ τὸ ὁρώμενον ἀπὸ τοῦ ὁρᾶσθαι τὸ ὁρῶ-
μενον παρασκευάζομεν· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ ἐκπεφωτισμένου φωτὸς τὸ
ὁρᾶσθαι φησὶν αὐτὸ συμβαίνειν· τοῦτο γὰρ δοκεῖ μὲν ἐκπεφωτίσθαι
συμβαίνει δὲ παρὰ μέτρον ἡμῖν τὴν χρείαν ἀστραπαῖον· τοῦτο γὰρ
λέγει ἐκπεφωτίσθαι φωτὶ καὶ ὁρᾶσθαι· τὴν δὲ παρασκευὴν τοῦ ἐν τῷ
φωτὶ· οὐ γὰρ διαδιδόμενον τὸ τοῦ ὁρᾶσθαι δύναμιν· ἅμα μὲν οὖν καὶ
χωρὶς ὁρᾶσθαι καὶ διαδιδόναι τὰ αὐτοῦ· τὴν γὰρ ἀμφότερα
καὶ τὰ μέτρια τῆς χρήσεως λέγει δεύτερον φωτὸς τοῦ ἐκπεφωτισμένου·
ἀδιαφόρως μὲν οὖν παρίστησι χρῆσθαι τῷ φωτὶ τὸ
ἑλὸν φῶς ἐστι σαφῶς ἑλὸν δὲ ἐστὶ τὸ συμφυὲς ἐαυτῷ
συμφυὲς δὲ ἐστὶν ἡμῖν ὁρᾶσθαι· ἅμα δὲ καὶ στοχάζεται αὐτοῦ τὸ σαφῶς
λέγεσθαι· οὕτως δὲ οὐδὲν ἂν ἦν χρήσιμον· διὰ
δὴ τοῦτο ἅμα μὲν φησὶν ὧν τὸ ἑλὸς φῶς συμφυὲς ἐαυτῷ λέγεσθαι ἡμῖν
κόρῃ· καὶ ἐν φῶς αὖ τῇ φωτί· δηλοῖ δὲ τὴν τοῦτο φησι· καὶ διαυ-
δηλοῖ δὲ κόρῃ φησί· τὸ γὰρ συμφυὲς ἐαυτῷ· ἐστι φωτὶ κόρος
φῶς· ὁ γὰρ τοιοῦτον συμφυσιοῦσθαι τοιοῦτον δύναται· τοῦτο δὲ ἑλοῦ τὸ
ἑλὸς ὁ ἥλιος φῶς ἐστι· καὶ ἐν ἑλὸς· λέγων γὰρ Ἰωάννης τοῦ σώτη-
ρος μεμαρτύρηκε ἥλιον ὄντα φησίν· αὐτὸς δὲ ἦν λύχνος
τοῦ συγχρωτοῦς τοῦτο αὐτοῦ δηλοῦσθαι· κόρος γὰρ ἀνόμοι
ἑλοῦ ἀλλοιοῦται εἰς αὐτὸ καὶ κατασβέννυται·
συμφυὲς δὲ οὐκ ἔστιν ὃ ἀεὶ γινόμενον· οὐδὲ τοῦτο
κέχρηται· διαστὰς οὖν φῶς ἐμφανὲς τὸ τοῦτο τὸ φῶς κέχρηται εἰ
συμφυὲς ἐαυτῷ ἑλοῦ ἐξ ὑμῶν φῶς· διὰ τοῦτο ὁρᾶν φησιν ἡμᾶς
τὸ δὲ συμφυὲς ἐαυτῷ σημαίνει· οὐδὲ γὰρ ἀσωμάτου τὸ συμφυ-
ὲς ἐαυτῷ λέγειν φῶς· εὐνοήσει δ' ἄν τις λέγειν· τί γὰρ τὸ συμφυὲς ἐαυτῷ
σημαίνει· οὐδὲ γὰρ ἀσωμάτου τὸ συμφυὲς ἐαυτῷ· οὐδὲ τὸ τυχὸν τοῦ
τυχόντος συμφυὲς ἐαυτῷ· ἀλλὰ δεῖ τὸ μεμῶ σώματος ἅμα τὸ συμφυ-
ὲς ἐαυτῷ· ἵνα μὴ οἱ κατὰ τινὰ ἕξιν ἑαυτοῖς ἀλλήλοις τὸ δι' ἐλεγμὸς
ὄντες· τῷ δὲ αὐτῷ τοῦτο φῶς τοῦ ἑλοῦ φωτὶ συμφυὲς ἐαυτῷ ἀπὸ τοῦ ἥλιου· ἀ-

σώματος γὰρ τὸ φῶς· ἡ πρὸς ἓν φῶς μία τὸ μὴ δύο μίαν συμφω-
φωνίαν πρὸς φωνὴν γίνεσθαι· ὁρῶμεν γὰρ ὅτι καὶ φωνὴν φωνὴ αὐτὴν
διαφορᾶς τῶν φωνιζόντων ἄμα γίνεσθαι, οὐδεμίαν αὐτῶν συμφωνίαν
γίνεσθαι· ἀλλὰ πάλιν διίστασθαι· διὰ ταῦτα τὸν ἀφ' ἑνὸς τὸ φῶς εἶναι· δύο
οὖν λύχνων καιομένων ἓν τὸ αὐτὸ, οὐ δύο ἕτερον ἑτέρου χωρίς, χωρὶ
ζεσθαι οὐδέν· ἡ δὲ αὐτοῦ φῶς ἐστὶ τοῦ ἑνὸς λύχνου· ἔκ τε γὰρ τοῦ καιομένου
μόνου ὁρᾶται· τοῦ δὲ ἑτέρου καὶ ἅμα γε τοῦ ἑτέρου καιομένου
ἡμᾶς ὁρᾶν· μία δὲ ἡ φωνὴ τῶν ἐν τῷ σώματι μόνων διὰ τὸν ἑνὸς πνεῦ-
μα δι' ἀμφοῖν διῆκον· καὶ ἡ φωνὴ τοίνυν συμφωνοῦσα φύσει, ὅταν
τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς μόνου ἀκούσωμεν· ἐὰν δὲ τοῦ ἑτέρου καὶ τοῦ ἑνὸς
ὁτουοῦν τοῦ αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀκούσωμεν τούτου τοῦ φύσει
ἡ διὰ μιᾶς ὁτουοῦν τοῦ ἑνὸς ὁρᾶσθαι· ἡ ἑνὸς ἑνὸς ἐκ φύσεως αὐτοῦ ὄντος.
ἡ ἑνὸς ἡ τοῦ φωτὸς τοῦ ἑκάστου ἡ μία συμφωνία τοῦ ἑνὸς ἑκάστου
τῶν ὁρωμένων ἰδέων διαίρεσις· αὐτοφυὴς δὲ τοῦτο· λέγω δὲ ἡμῖν
φῶς φωτὸς συμφύεσθαι, τοῦ αὐτοῦ δὴ καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ
αὐτοῦ φωτὸς τὸ ἓν τοῦ φωτὸς συμφύεσθαι· τοῦτο γὰρ τὸ ἓν τοῦ ἑνὸς
ὁτουοῦν τοῦ ἑνὸς φωτὸς συμφύεσθαι· ἀγαθὸν γὰρ συμφύεσθαι ἀλ-
λήλοις τὸ ἓν τοῦ ἑνὸς, ὁρᾶν ἐστι, τοῦτο ἐκ φύσεως τὸ ἓν τοῦ συμφύεσθαι
τὸ ἓν τοῦ· οὐ γὰρ ἡ ὄρεξιν ἡ ὄρεσθαι· οὐδὲ ὄφθαλμος· οὐ γὰρ ἐστὶ
τοῦ ἐχαίνου τοῦ ὁμαλοῦ ἡ μή· οὐδὲ τὸ ἀναθηκῶδες φησὶν·
ἀλλ' ἐστὶ τὸ ἀναθηκῶδες· ἐν οἷς οὖν ἐστὶ τοιοῦτον τὸ μὴ ἓν
λεῖον ἀγαθὸν τοῦ ἑνὸς φωτὸς· μείζονα γὰρ ἡ μέρη γίνεσθαι, καὶ τὸ
τὸ συμφυὲς ἀγαθὸν τοῦ φωτός· διὰ τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι ἀλλήλοις συμφυ-
ὲς ἀγαθὸν· ἀδιάλυτον συμφῦναι τὸ ἓν τοῦ φωτὸς φωτὶ τοῦ ἑνὸς φωτὶ ἵνα ἀνα-
λυθῇ ἡ μή· τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἀλυτὸν ἡ στερεὸν φωτὸς τοιοῦτον
οὐδὲν ὁρῶν· ἀγαθὸν γὰρ ἓν μὴ μέρη ἔχοντα φωτὶ ὁρᾶσθαι τὸ ἓν τοῦ συμφυ-
ὲς ἓν, οὐδὲν ὁρῶν μὴ ἀνάρμοστον· οὐ γὰρ δὴ ἄκρα ἡ τοιαῦτα
ἡ μή· μήποτε δὲν λέγοι τοῦτο ἓν ἐν ἔχοντα χιλίαρχον·
οὕτω καὶ φωτὸς ὁτουοῦν ἡ ἁφὴ λέγεται ἡ ἁφὴ τοῦ ὁλίγου· ἐνὸς δὲ
τοῦ μὴ μέρη ἔχοντος ὁρᾶσθαι ἐνὸς φωτὸς· ἐνὸς δὲ ἀμφοτέρων

τὸ ἐκπολύεσθαι λέγειν τὸ ἐν τοῖς φωτοῖς τοῖς ἐκτὸς ἀλλὰ
μὴ ἐν τοῖς χώραν συμφύεσθαι. ἀδύνατον δὲ ἐκ τούτων. τὸ δὲ ἐκτὸς
φῶς, οὐκ ἂν συμφύοι τοῖ, τῶν ἐντὸς ἴσως μὲν ἂν τι καὶ μικρὸν ἂν
οὐκ ἂν διὰ πᾶς συμφύσεως τοῦ φωτὸς γίγνοιτο τοῦ ὁρᾶν.
ἀλλὰ τὸ φῶς σῶμα, καὶ δέοι τὸ αὐτοῦ ἅπτεσθαι τῶν ἐν
συμφύεσθαι. περὶ μὲν οὖν τοῦ μὴ δεῖν ἅπτεσθαι ὀφθαλ-
ἀναφοῖς, εἴρηται καὶ ἄλλοις.

ἀντεῖπον πρὸς τοῦτο λέγοντας ἐξομοιοῦσθαι τὴν αὐτοπάθειαν ὄψεως
τὸ ὁρᾶν μηδὲν ἅπτεσθαι. τὴν δὲ ἔξω πᾶσαν λέγειν αὐτὸν, λέγω
αὐτὸν τὸν αὐτοῦ δὸξαν. τὴν περὶ μὲν τοῦ μὴ δεῖν ἅπτεσθαι ὁρᾶν
ἀνωφοῖς, φησὶν ἐν ἀρχῇ λοιπὸν εἰρῆσθαι. εἴρηκε δὲ ἐν
τοῖς περὶ ψυχῆς. τὸ γὰρ σῶμα οὐ πέρ βατὸν ὁρᾶσθαι, καθ' αὐτὸ
ἅπτεσθαι μὴ δεῖν ἅπτεσθαι, τὸ δὲ καὶ ἐπέρχεσθαι διαφανοῦσι.
καὶ ἐπέρχεσθαι δὲ διαφανοῖς, τὸ ἀφανιζόμενον. ἐπεὶ δὲ
καὶ τὸ φῶς σωζέσθαι ἐπέρχεται αὐτὸν διαφανοῦσι ἢ διὰ
φανοῦ. ἅπτεσθαι μὲν ἄρα ἐν τοῖς ὁρωμένοις καὶ ἧς ὁρᾶ-
σθαι ὄψεως. ἅπτεσθαι δὲ ἀγγεῖον ἀφανιζόμενον, ἢ δι' αὐτοῦτου
προσβάλλει κίνησις τοῦ ὁρατοῦ ἐστὶν ἢ τοῦ ὁρᾶν ἀλλ' ἀ-
κίνητον γὰρ τὸ ὁρᾶν ἧς τοιαύτης φύσεως. τὸ δὲ ἅπτε-
φῶς ἅπτεσθαι ἀέρι ἐστὶ τὸ μεταξὺ ἀέρα. ὅλως δὲ φῶς μὲν
ἄλλον. σύμπτωτον χωρὶς ἀέρος. ἢ ἀγγεῖα κινοῦσι διαφανῆ
οἷον πλέον ἅπτεσθαι. ἧς γὰρ τοιαύτης φύσεως ἐστὶ τὸ φῶς,
ἅπτεσθαι καὶ ἐντὸς ἔχεσθαι. τὸ οὖν ἅπτεσθαι ἀέρι ἴσον ἐστὶ, τῷ
ἅπτεσθαι σώματι τοιούτῳ, οἷον ἔχειν ἐν αὐτῷ τὸ φῶς. διὸ
καὶ εὐλόγως φησὶν, τὸ εἶναι ἐστὶν ὕδατος. τοιοῦτον γὰρ ὑγρόν.
αὐτὴ γὰρ φύσις. ἀγγεῖα μεταξὺ ἐστὶ τὰ ὁρατὰ καὶ τὴν ὄψιν
ὁμοίως ἐστὶ γὰρ ὕδωρ διαφανές, ἢ τοιοῦτον οἷον δέχεσθαι τὸ
φῶς. δὲ γὰρ ἐστὶ τοιοῦτον τὸ ἐκτὸς τὸ μεταξὺ τοιοῦτον εἶναι. οὐ
μὴν ἐνδέχεται μεταξὺ αὐτῶν ἢ τὴν αὐτὴν κίνησιν τοιοῦ-
σθαι. ἀμφοῖν ὁρατὸν ἐστὶ). ὥστε γὰρ ἔξω μὴ ὂν τοῦ ἀδύνατον

ὁρατὴν καὶ οὐ λεπτὸς ἀμίφωνα ἀπὸ μέρει τῆς
ἀναθηκῆς ψυχῆς· οὐκ ἀν ὁρατὴ. διὸ καὶ τὸ ὑγρὸν διὰ
φανὲς εἶναι· ἡ δι' οὗτον οἷον φωλὴ ἔχθαι· ἀναγκαῖον ἄρα
ὕδωρ εἶναι τοῦτο· ἐπεὶ μὴ ἀὴρ ἐστιν· ἐχρὴν δὲ μὴ εἶναι τὸ ὑγρὸν
τοῦ ὀφθαλμοῦ ἢ λίαν μὴ λεπτὸν μὴ παχύ. ἢ ὅλη μὲν φαιρέλαιον
μήτε ὑγρὸν ἀνωτομαῖον, μήτε ὑγρὸν ταχηγαῖον· ἀὴρ
ὑγρότερον ἢ ἡ μέλι ἐκεῖ· ἢ ὅλη δὲ μέλι ὡς ὑδρηκὸν διὰ-
φανὲς εἶναι τὸ ὑγρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ. εὐφυλακτὸν γὰρ ἐρρῦ
καὶ βιῶσον ἢ τὸ ἔρρυ τὸ ὕδωρ τοῦ ἀέρος· καὶ τὰμφὶ τὸ
φυλακτὸν ἔρρυ· ὅλη οὐ μόνον διαφανὲς, ἀλλὰ καὶ ἐμφα-
νὲς ὡς μᾶλλον ἢ ἄδηλον ὁρατὸν εἶναι· καὶ ὅλη καὶ λίαν
πεπηγυῖαν καὶ φυλακτικὸν εἶναι· ὁ γὰρ ἀὴρ βαστάζει
καὶ διαστρωτικός· οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦ δὸχάτου ὅμοιον ἡ ψυχὴ· ἢ
ἧς ψυχῆς τὸ ἀναθηκὸν πάσχειν· ὁρᾶν δὲ ὡς τὸ ἐξωθεν
καὶ τὸ φαιόν· οὕτω καὶ ἐστὶ τοῦ ἐμβρὸς τοῦ δὴ τὸ ὑγρὸν διαφα-
νὲς εἶναι λίαν παραπλήσιον· ὅλη μὲν ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἡ ὁρατὴ ἡ
δύναμιν ὑγρὸν ὁ ὀφθαλμός· ἢ γὰρ ἐστὶ πάχυρυτος ὁ ὀφθαλμὸς,
οὐδὲν ἂν δεῖ τὸ ὑγρὸν εἶναι διαφανὲς· οὐ λαρκὸν γὰρ ἐν τῷ ἐντὸς
ἐστὶ δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῦ, ὧν γὰρ ἡ ἐστὶν ὑμὴν ἀγωνιαῖος ἀφιέναι
ὁμοῖ· οὕτω δὲ οὐ καὶ ὧν ἐστὶν αὐτοῦ ἡ μὲν ἀγγειοειδὴς ἀγγειοειδὴς
ἀγωνιαῖος· ἡ ἐπιφυλλαιμελὴς· οὐδὲν ἐδύναμεθα ὅλη ἐλαι-
λαιῶν ἀναφανόμενον ἀγγεῖον· τοῖς διαφόροις ἀναθηκοῖς
οἷς κελύφη μὴ ἔχοντα τὸ αὐτὸ χιτῶνα μόνον αὐτ-
ὡς ἢ τὸν ὑγρὸν ἐστὶ ψυχῆς· τοῦ γὰρ ἀναφανόμενον,
τὸ ὑγρὸν διαφορὰς κελύφη αὐτῶν· ὡς τὰ μὲν γὰρ ἄγος μὲν
ὑπουεν· ἄγος δὲ ὕδωρ ἐστὶν, οὐχὶ ὁμοίως κελύφη τὸ ὑγρὸν τὰ αὐτοῦ.
οὕτω δὲ καὶ τῶν φύσεων, ἀναστρωμένων ἀνθρώπων καὶ δυνάμεω
ἀγωνίων· οὐ χοῦτω δὲ ἔχοντος ὁρᾶσθαι· ὅλη δὲ οὐκ ἀναφανὲς
τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ ὁρατικὸν ψυχῆ· καὶ ὅλη τὸ μὲν χειρικὸν δύναμιν
ἐναρμονίως διαφανὲς ἐστὶ· διὸ οὐ φωλεόμενον τὸ ὁρᾶν
πρὸς

τοι σοῦται καὶ ἐκ τῶν ἀποβαινόντων. προτιθεῖσι γάρ φησιν
ἐν τῷ πολέμῳ τοῖσι περὶ τὸν κρόταφον, οὕτως ἂν τὸ ἀποτε-
τμῆσθαι τοῦ ὀμματος πόρον. ἐμοὶ δὲ τὸ διαφανὲς, ἔδοξεν
ἐξαύφνης σκότος γίνεσθαι, ὡς ἀποσβεσθέντος λύχνου διὰ τὸ ἀπο-
τετμῆσθαι αὐτοῦ μεταξὺ τὸν κόρον διαφανοῦς τοῦ κόρου. ὅσαν
ὡς περὶνὰν χαμαιπήρα φωλίζονται. διὰ τοῦτο ἐν τοῖς πολὺ μέχρι
τοῦ ὀρθοῦ μείζονος διαμέτρου ὡς ἐφωλίζετο τὸ αὐτὸ τοῦ ἐκτὸς φω-
τός. οὐ γὰρ ἐνεῖχεν ἡ ὄψις γε διαχεῖσθαι, καὶ κωλύουσα
αὐτὸ φωλίζεσθαι ὥσπερ ἐν βυθῷ τῷ ἐν αὐτῷ φωτός. ἡδέως
ἄνω τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁρῶμεν. ἢ διὰ τοῦτο δεῖ ἢ τὸ ἐνὸν διαφα-
νὲς ἅμα τὸ μέχρι τῆς αἰσθητικῆς ψυχῆς. οὐ διαφανὲς δὲ
τὸ πῦρ ὥσπερ εἴρηται.

ὡς γε εἰ ὥσπερ ἐν τοῖς τούτων
σκεύεσι καταστῶσι ἐγένοντο.

Λέγεται γὰρ ὑμῖν ὕδατος οὖσαν. εἰ οὕτω φησὶν ἐστὶ τῆς ὄψεως
καὶ διὰ τοῦτο καθάπερ ἔνιοι τῶν ἐκ τοῦ ἀθηναίου, ἔκαστον αἰσθητήριον,
ἑκάστῳ τῶν στοιχείων ἀπονέμουσι. τὴν μὲν ὄψιν ὕδατος
εἶναι φασὶν. τὴν δὲ ἀκοὴν ἀέρος. οὐτε γὰρ ἡ τῶν φθόγγων ἀκοὴ
στική. τὴν δὲ ὄσφρησιν πυρός. τοῦτο γὰρ πολλαχῶς δείκνυσι. ἀμφότερα
ἐνέργεια παραπλησίως ὄσφρησιν. ἀλλοῦ τὸ ὀσφραντικόν. καὶ τί ἐστὶ
τῆς ὄψεως εἶδος τῶν ὁρατικῶν ὕδατος εἶναι. καὶ ἐστὶ τῆς ἀκο-
ῆς ἀέρος τὸ τῶν φθόγγων ἀκουστικόν. ἔστι δὲ ὃ λέγω. ὅτι ἔστι κατ' ἐ-
νέργειαν ἡ ὄσφρησις τοῦτο δυνάμει γὰρ τὸ ὁρατὸν ἡ ὄψις περὶ τοῦ ὁρ-
καὶ δυνάμει τὸ ἀκουστὸν ἡ ἀκοὴ περὶν ἀκούσῃ. καὶ ἡ ὄσφρησις οὕ-
δυνάμει ὀσφραντική. πρὶν ὀσφρασθαι. ἡ γὰρ κατ' ἐνέργειαν
ὄσφρησις, τοῦ ὀσφραντόν ἐστιν. ἐπεὶ ὁ μὲν ἐνεργείᾳ ἡ ὄσφρησις
ἐστὶ, τοῦτο δυνάμει τὸ ὀσφραντόν. ἡ δὲ ἐνέργεια ὄσφρησις.
αὐτὴ τῶν κατ' ἐνέργειαν ὀσφραντῶν. τὸ γὰρ ὀσφραντὸν μὴ ἡ κατ' ἐ-
νέργειαν ὄσφρησις τὸ αὐτό. ἀλλὰ μὴν τὸ ὀσφραντὸν καὶ ἡ ὄσφρησις
ἡ ὄσφρησις ἀπολαμβάνεται, ξηρὰ καὶ καυστῶδης ἐστὶν
ἀφὰ θυμίασις. ἡ δὲ τοιαύτη ἀφὰ θυμίασις, πυρώδης τε

καὶ ἐκ τούτου δῆλον ἐκ τῶν πεπονημένων ὅτι
γὰρ τὸ πολὺ ἴσον ἴσοις ἐστὶ καὶ τὸ ἀθροισθὲν ἐκ θερμοῖς τοῖς
ἴσοις πλείονα τὴν ὀσμὴν ἴσον ἂν εἴη ὡς ἀφ' ἑνὸς γενομένης ἐξ ἴσων
ἢ εἰς τοὐναντίον μεταβολή· ἐρεῖ δὲ περὶ τοῦ τί ποτε ἐστὶ
τὸ ὀσφραντὸν· τοιαύτη γάρ καὶ ἡ κατὰ μέρος ὀσφρησις· πάρο-
βι βάλωμεν δὲ πρῶτον ἀπὸ τῆς ὀσφρήσεως εἰ μή τι τοῦ τοιούτου
μᾶλλον ἔχει ἢ οὐσιῶδες, ἀλλ' ὕδατος εἰ σὺν θλομόν ἢ· οὐδ' ἂν ἡ ὄσφρησις
ἔχει, οὐσιῶδες, ἀλλ' ὕδατος εἰ σὺν θλομόν ἢ· οὐδ' ἂν ἡ ὄσφρησις
τοιοῦτον δὲ τὸ ὕδωρ· διὸ οὐ γεύεται οὐδὲ τὸ ὑγρὸν τὸ ἐγκεφάλου τῶν ἐνύδρων
ἔχει· οὐ γὰρ ἁπαλὸν οὐδὲ λιπαρόν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ὑγρὸν ἁπαλὸν τὸ δὲ
ξηρὸν σκληρόν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ὑγρὸν τοῦ θερμοῦ ὕλη τὸ δὲ ξηρὸν τοῦ
ψυχροῦ· ἔστι δὲ τὸ ἐγκέφαλος τῇ αὐτοῦ φύσει· τοιαύτη γὰρ ἡ
ἡ δυνάμει αἴσθησις· καὶ τὸ δυνάμει ὀσφραντικόν· ἀλλ' εἰ τὸ
δυνάμει τί οὖν ὕλη ἐκείνου οὐ δυνάμει· δυνάμει δὲ καὶ ἡ ὄσφρη-
σις· τὸ ὀσφραντὸν εἰ ἦν ὕλη τοῦ ὀσφραντικοῦ· ὕλη δὲ τὸ ψυχρὸν
τοῦ θερμοῦ· καὶ ἔστι ψυχρὸν τὸ ὀσφραντικόν· τὸ αὐτὸ τοῦ ἐγ-
κεφάλου τε καὶ περὶ τὸν ἐγκέφαλον εἶναι· τὸ ὀσφραντὸν ἄρα
θερμόν· εἰ δὲ τοῦτο, ἢ κατὰ μέρη αἴσθησις, θερμή τε καὶ
διὰ θερμοῦ γίνοιτ' ἂν ἀθροισθέντων· καὶ οὕτως ὀλίγων τῶν ὀσφρη-
σίων ποιεῖ εἶναι· εὖ δ' ἂν δοκοίη λέγειν·

δεῖ δὲ μεταξὺ θερμοῦ, ἢ τοῦ ψυχροῦ ὕλης·

ἆρ' ἢ τοῦ ἢ ἐκ τοῦ ψυχροῦ· οὐ τὸ αἰσθητήριον οὕτω δεῖ πάσχειν·
ὅτι τῶν ἀρχῶν ἀδύνατον τοῦτο· ἀλλὰ τὸ ὀσφραντόν· καὶ τὴν
καταψύξιν αἴσθησιν· λέγει δὲ καὶ τὴν τοῦ ὁμοιοσχήμονος
ταὐτὸν ἔχειν τρόπον· αὐτὸ γὰρ τοῦ ἐγκεφάλου τὴν σύστασιν
ἔχει· οὐ γὰρ ταπεινὸν τι καὶ ψυχρόν τῶν ἐν σώμασι μορίων ἐστί·

πυρὸς. ἅμα ἐξ ἐκείνης εἶη. πορεύεται δὲ τοιγὲ τοι διὰ τοῦτο
εἶναι τὴν ὀσφρησιν καὶ τὸ αἰσθητήριον τοῦτο περὶ τὸν ἐγκέφα
λον, ὅπως εἰς συμμετρίαν αἰσθήσεως ἄγηται ὁ περὶ τὸν
ἐγκέφαλον τόπος. τὸν γὰρ ὀσφραντικὸν καὶ ἡ ὀσμὴ, θερμὸν
τοιαύτην γὰρ ἥκιστα μεταβολὴν ἀσις. ἀλλεῖπτις ἔοικε τοῖς
ὄρνισι μέρεσι, λέγει δὲ ὁμοίως τὴν ὀσφρησιν καὶ τὴν ὄψιν
εἶναι θερμοῦ τε καὶ πυρός. εἴτε τὸ μέλαν τὸ ψυχρὸν ὕλη ἐστὶ τῶν
ὁρατῶν. τούτων δὲ ἡ αὐτὴ ἐστὶ κατὰ μέρη ἀφὴ ὅλη. καὶ τοῖσ ὀσφραν
τοῖς ἡ ὀσφρησις. ἀλλὰ δῆλον. ὡς ἄλλως ἐστὶ χειρῶν ταῦτα λέγει.
οὐχ ὡς ἀρεσκόμενος αὐτοῖς. ἢ ἀμφότερα μὲν, περὶ τὸν ἐγκέ
φαλον δὲ τὰ ψυχρά. ἀλλὰ τὸ μὲν ὀσφραντικὸν ἡ ψυχρὸν ἐστίν.
ὀσφραντικόν. διὸ καὶ ἡ τοιοῦτον αἰσθητικόν. δεῖ μὲν εἶναι καὶ
θερμὸν τὸ δὲ ὁρατικόν, οὐχὶ ψυχρὸν ὁρατικόν. ἀλλ' ἡ
ὑγρὸν καὶ διαφανές. διαφανοῦς γὰρ ἐνέργεια. τὸ πεφω
κὸς καὶ τὸ χρῶμα. τὴν δὲ ἀφὴν ἁπλουστέρου φησὶ τῆ τῆ.
ὁμοίως δὲ καὶ γεύσεις καὶ ὀργανον. ἐστὶ γὰρ γεῦσις ἀφῆς τι
εἶδος. ὡς εἶναι τῶν τεσσάρων σωμάτων. μὴ μὲν τὰς
δὲ ἀφὴν τε καὶ γῆν. ὕδατος δὲ τὴν ὄψιν. ἀέρος δὲ τὴ
κοὴν. πυρὸς δὲ τὴν ὄσφρησιν. ὅτι δὲ μὴ ἁπλοῦς ὁ
ἰὸς τὴν τῆ δύξη, ἀλλὰ πολυμερὴς τῶν παθημάτων, πρόδηλον.
ἔδειξε γὰρ ὅτι μὴ οἷόν τε ἐκ τῆς ἁφῆς τὸ αἰσθητήριον. καὶ
διὰ τοῦτο τῶν ἐν ἡμῖν ὅσα πολλὸν τῆς ἕξεως ἀφαίσθητα εἶ
ναι, ὡς τρίχας. ὄνυχας. ὀστᾶ. ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἐν ὑγρότητι.
καὶ διὰ ὑγρότητα τὰ γλυκέα μόνα ἔδειξεν. ἢ οὐδὲν τὰ αἰσθητήρια
ἐκ τῆς σήψεως ὄντα. ἀλλὰ τὰς ἐναργείας αὐτῶν τοιαύτας
γίνεσθαι, οἵαν περ ἔδειξε καὶ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως τῆς
ὀσφρήσεως. ἔτι δὲ πολυμερῆ. καὶ δεικνὺς ἄν τις ἐπιχει
ρεῖσαι περὶ τὸ ἑκάστῳ αἰσθητήριον ἐναπολείπον ἂν.
καὶ ἐξῆς πορεύεται λέγων: καὶ διὰ τοῦτο πορεύεται
καρδίαν τὸ αἰσθητήριον αὐτῆς πεύσεως ἢ τῆς ἁφῆς.
πάντων γὰρ ἐν πυρὸς τῶν ὀσφρήσεων εἶναι. καὶ διὰ τοῦτο περὶ

τοῦ ἐγκεφάλου εἶναι τὸ τῆς ὀσφρήσεως ἴδιον αἰσθητήριον. ὕλη γὰρ τὸ ψυχρὸν τῷ θερμῷ· ἐστὶ καὶ φόλου τὸ εὐαναπίον τῷ ἐναναπίῳ ὕλη· θερμὴ δὲ ἡ ὄσφρησις· εἴγε τῆς καυσώδους ἀναθυμιάσεως· διὰ τοῦτο ταύτης ἄφηε, καὶ τῆς γλώσσης ὄργανα εἶναι περὶ τὴν καρδίαν· ὡς τούτων μὲν τῶν αἰσθητηρίων οὐ τῶν θερμῶν τῇ αὐτοῦ φύσει· ἡ γὰρ σὰρξ, οὐτοι αὐτη· τῆς δὲ ἐμφερείας αὐτῶν περὶ ψυχρὰν γλυκυμένης μᾶλλον εἴγε γῆς καὶ τῶν ἀλλοτύπων ἐχόντων γεωδῶν μᾶλλον ἢ ἄφη ἀντιλαμβάνεται· οὐδὲ τοῦτο δεῖ ὡς δοξάζεσθαι· οὐδὲ γὰρ ἡ ἄφη μόνως ἐστὶ περὶ ὀλίγου περὶ ὀσφρήσεως λέγων· ποῦ δὲ τὴν ὄσφρησιν· ἀλλείπει τι· τὸ δὲ, αὐτοῦ καὶ τῆς αἰσθητηρίου οὕτως εἶπον· καὶ θερμὴ δὲ ἡ γῆ· μὴ τοῦ τε οὖν οὐχὶ ὁμοίως τῶν αἰσθήσεων· καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον περὶ τῆς καρδίας· καθὸ ἡ περὶ τὸ ἐγκέφαλον ἡ τε ὄσφρησις καὶ ἡ ὄψις λέγει· ἀλλὰ ὁμοίως δὲ καὶ ἐκεῖνο ὅτι ψυχρὰ τούτου τοῦ ἐν τῷ σώματι μορίου, ἥτις ὄσφρησις καὶ ὄψις, οὕτω περὶ τὴν καρδίαν ἥ τε ἀφὴ καὶ ὄψις, οὖσα θερμοτάτη τῶν μορίων· θερμὴ γὰρ ἡ καρδία· καὶ κατὰ τοῦτο αἰτία καὶ μάλιστα τοῦ ἐγκεφάλου· διὸ ἐκεῖνος μὲν, ὕλη τῷ θερμῷ· ἡ δὲ καρδία τῷ ψυχρῷ, οὐκέτι· περὶ τοῦ ἐγκεφάλου δὲ λέγει αἰσθητήριον αὐτὴν εἶναι ἢ ὅτι ἡγεῖται αἰσθητικὸν ψυχὸν τὸν διὰ τούτων αὖ λέγεσθαι· διὰ γὰρ τοῦτο ἀνω, διὸ περὶ τοῦ ἐγκεφάλου περὶ σέσηκε τῷ τὸ ἄνω· μίαν γὰρ τὰ περὶ θρεῖν τὸν αἰσθητικὸν ψυχὸν λέγει· ἡγεῖται δὲ ἡ καρδίαν λέγει· διὸ οὐδὲ τὰ περὶ τῶν ἐγκεφάλου ὄργανα αἰσθητικὰ αὐτὸ τούτου τὸν ἀρχὴν ἔχει· ἀλλ' ἀρχὴν μὲν αὐτοῦ τῆς καρδίας περὶ οἰκεῖν δὲ ἐστὶν τὸν ἐγκέφαλον δι' αὐτὸν· εἶτα αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου· ὁ μὲν αὐτῶν ἐστὶν ὁ ὄψιν· ὁ δὲ ἐστὶν ἀκοῆς· ὁ δὲ ὄσφρησιν καθήκουσιν· οἱ δὲ τῆς ἀφῆς ἡγεῖται γλώσσης ἐστὶν καρδίαν ἐστὶν αἰσθάνεσθαι λέγουσιν· ἀμφοῖν δι' αὐτῆς ἐστὶν τὸν ἐγκέφαλον ὁ δοῦ· Ἐστὶν δὲ ταῦτα, περὶ ἑνὸς ἀναθηνεῖν, δυοῖν ἐστὶν τὸν ἑνὸν αἰσθητῶν μέλαν λέγει· ἑνὸν καθ' ἕκαστον αἰσθητηρίων· οὐ γὰρ περὶ ἑνὸν κοινῶν αἰσθητῶν

μῶν λέγει· καθόλου μὲν οὖν τὸ ἔρμα αὐτῶν ἐστιν ἑκάστου, ἐν τοῖς περὶ τῶ
χῆς φησὶν ἀρῆσθαι. τὰ δὲ διαφέροντα οἰκαθόλου περὶ αὐτῶν λόγοι προσεχῆ σῶ
σιν· ὅτι γὰρ τὸ διακεκριμένον ἑαυτῶν τὰ αὐτὰ ποιεῖ· τὸ δὲ αὐτὸ ἐλεύθερον· τὸ δὲ τὸ ἔμερ
μον καὶ ἑκάστου τῶν αὐτῶν ἰδίως τοῦτο ἔθος τὸ ἔμερμα αὐτῶν χωρὶς τῆς ὑποκειμέ
νης ὕλης αὐτοῖς δὲ χάσθαι· τὸ δὲ τὸ καὶ ἓν ἔμερμα γράφειν αὐτὸ σημεῖον τὸ αὐτὸ τὸν
αὐτὸν περὶ τούτων περιφέρεται· νῦν δὲ λέγεται τὸ προσεχῆ σημεῖον τῶν ἑκάστου
αὐτοῦ φύσιν τὰς πολλὰς διαφορὰς· ἐπὰν μὲν τὰ αὐτὰ αὐτοῖς ᾖ τὸ ἔθνος· τὸ δὲ αὐτὸ σημεῖον
τοῖς ἔθνεσι· κοινὸν μὲν οὖν τὸ αὐτὸν· περὶ οὗ ἔρηται· τὸ γὰρ αὐτὸ σημεῖον αὐτῶν τὸν
ἴδιον δὲ ἑκάστου ἢ οἱ καὶ φύσεις τὰ τῆς οὐσίας· καθ' ἣν διαφέρουσι ἀλλήλων
λς· τὸ οὖν τῶν αὐτῶν τὰ αὐτὰ σημεῖα αὐτὰ ποιεῖν· τὸ γὰρ ὁμοίως τὸ περὶ αὐτῆς ἐστι καὶ πολέμου
ἢ πόλεμον, αὐτῶν τοῦ περὶ αὐτοῦ· τοῦτο γὰρ λέγει τὸ αὐτὸν· τὸ δὲ αὐτὸ σημεῖον· καὶ
περὶ τοῦτο μὲν περὶ χρωμένων δ' αὐτῶν περὶ ἡμῶν· ἃ ἐστιν ὑπὸ τῶν αὐτῶν· λέγει μὲν
οὖν ἕκαστον διχῶς λεγόμενον· τὸ μὲν ἐμμεμιγμένον· τὸ δὲ διωσμένον λεγόμενον· ἔρηται
δὲ ἡ διαίρεσις αὐτῶν· ἐν τοῖς περὶ τύχης· τὸ μὲν οὖν ἔμερμα αὐτὸν τῶν
τῶν αὐτῶν καὶ ἔμερμα αὐτὸ σημεῖον· τῶν δὲ ἑλέσθαι ἐν τῷ περὶ τύχης ἔρηται.
ἔρηται δ' ὅτι καὶ μὲν περὶ ἡμῶν καὶ ἔμερμα αὐτὸν· τῶν καὶ ἔμερμα αὐτὸ σημεῖον ἔθνος.
τὸ δὲ καὶ ἔμερμα αὐτὸ σημεῖον ἑαυτοῦ· τὸ δὲ καὶ ἓν ἔμερμα αὐτὸν τῶν
τῶν αὐτῶν καὶ ἔμερμα αὐτὸ σημεῖον

Ὅτι μὲν οὖν ἡμῖν τῶν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς λόγοις περὶ φωτὸς
ὀρθῶς χρῶμα τοῦ διαφανοῦς κατὰ συμβεβηκός· ἐδείχθη γὰρ ἐν ἐκείνοις
ὅτι τὸ φῶς ἐστὶν ἐντελέχεια τοῦ διαφανοῦς ᾗ διαφανές· καθάπερ τοῦ δια-
φανοῦς οὐχ ὑποκειμένου ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι πᾶν σῶμα δέχεται τὸ διαφανὲς τὸ φῶς· ἀλλὰ κατὰ σχέσιν τὴν περὶ αὐτὸ ταύτην,
τοῦ φωτίζεσθαι φύσει τὸ μὲν πεφωτίσθαι τὸ δὲ σκοτίσθαι· ὑγροῦ
καὶ καθαροῦ αὐτοῦ χρῶμα τὸ φῶς, ὡς καθάπερ τῶν ἄλλων τῶν κεχρωσμένων·
ἐν ἐκείνοις μὲν γὰρ μεμιγμένον τὸ χρῶμα ὡς οἰκεῖον ὄν· ἐπὶ δὲ τοῦ φωτὸς
οὐχ οὕτως· καὶ αὐτὸς ἐξῆς τοῦ μέλανος, καθάπερ εἴρηται· ὅταν γὰρ ἡ
καθαρὰ ὕλη ἐν τῷ διαφανεῖ· καὶ τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς χρῶμα
τοιοῦτον· πῶς δὲ γίγνεται κατὰ σχέσιν καθαρᾶ ὕλη ἐν διαφανεῖ,
καθάπερ εἴρηκεν· ἡ μὲν γὰρ καθαιρεσία τοῦ τοιούτου ἐν διαφανεῖ, φῶς·
ἡ δὲ ἀκαθαρσία σκότος· πῶς κατὰ συμβεβηκὸς φῶς τὸ χρῶμα
τοῦ διαφανοῦς ὑποκειμένου· τῶν δὲ ὡς καθ' αὑτὸ εἰρημένων
περὶ φωτὸς ἐν ἐκείνοις· ὅτι ἔστι χρῶμα τοῦ διαφανοῦς,
οὐ δεδοκιμάσθω παρὰ τοῦτο δεδόσθαι· εἰ γὰρ ἀκόλουθον τὸ κεῖσθαι τοῦτο
καὶ μενέτω· μαθὸν δ' ἤδη σκοπῶμεν, ὅ δὴ λέγομεν διαφανές· οὐκ ἔστιν
ἴδιον ἀέρος ἢ ὕδατος· μᾶλλον δὲ περὶ χρωμάτων λέγομεν, ὕλης
γὰρ τοῦτο μᾶλλον ἢ μορίου, ὅτι καὶ τὸ φῶς χρῶμα οὐ μᾶλλον ἀέρος
καὶ πυρὸς ἢ γῆς ἢ ὕδατος, καὶ τῶν ἄλλων χρωμάτων οὐθέτερον,
οὐκ ἐν ἀγωνίᾳ γίνεται, ἢ ἐν διαφανεῖ· δηλοῖ δὲ καὶ σωτὴρ ὁ διὰ
τούτου, ὅτι ἡ τοιαύτη φύσις, χρώματος ἐστὶ δεκτική· χωρὶς δὲ τοῦ
φωτὸς, χρῶμα οὐκ ἐν διαφανεῖ γίνεται, ἐξῆς δὲ ἐστὶν ἡ φύσις τοῦ
διαφανοῦς· ἢ τῶν χρωμάτων δεκτική· καὶ ἐν ᾗ στιν ἐστί· καὶ τῆς
ἢ τῶν διαφάνειαν ἐχόντων σωμάτων περὶ ἄμφω, διαφορὰν ἐνδέχεσθαι·
ἔστι καὶ τῶν κεχρωσμένων περὶ τὰ πεφωτισμένα δόξαν διαφορ.
καὶ ὅτι μὲν ὕλη ἐστὶ μᾶλλον, οἰκεῖον ἔχει χρῶμα· ἀμφοῖν ἐν ἑκατέρᾳ· ταῦτ'
πεφωτισμένα οὕτως, οὕτε οὕτως· οὕτε οὕτω· ὁ γὰρ λέγομεν φησὶ διαφανὲς· ὃ οὐκ ἔστιν ἴδιον ἀέρος· ἢ ὕδατος· ὧν ἔστι καὶ χρῶμα
τὸ καθ' αὑτὸ χρῶμα καὶ ὡς συμβεβηκός· ἢ τῶν δὲ μὴ ἴδιον τὸ διαφανὲς

ἀέρος ἢ ὕδατος τοῦτο σώματα μὴ δὲ ἀγρυπνοσίων οὕτω λεγομένων σωμάτων. λεγόμενα γὰρ διαφορὰς ἔχει τινὰς δὲ οὐ διαφορὰς οὐδὲ τινος τούτων ἢ διαφόρα. ἀλλ' ἐστὶν ἡ φύσις τις καὶ δύναμις οὐ χωριστὴ σῶν. οὐδὲ καθ' αὑτὸν ἢ φύσις αὐτῶν διαφανὴς μόνη. ὡς τοῦτο οὐδὲ τὴν δύναμιν ἐν μὲν γὰρ τοῖς ὑγροῖς μόνον διαφανὴς. ἐν δὲ τοῖς ἄγροις πᾶσι σώμασι. τοῖς μὲν μάγνοις. τοῖς δὲ ἧττον. τὸν αὐτὸν δὲ σώματα ἔχειν τὴν δύναμιν ἐν αὐτοῖς. λευκὸν δὲ τὸν τὸν διαφανὴς μόνην ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἔχειν ἐν πᾶσι τοῖς σώμασι. τοῖς μὲν μάγνοις. τοῖς δὲ ἧττον. φερεσχημονὰ μὴ τοῦτο, τὸ ὡς τῶν σωμάτων καθὸ σώματα ἀναγκαῖον ἔχειν βάρος, καὶ κοῦφα. ἐπὶ μὲν δὴ ἀπλῶν σωμάτων ὡς δῆλον. καὶ ἐστὶ τοῦ τὸ ἀντιφάναι. καὶ οὕτω φησὶν ἐπιλύσει τοῦτον ἔχειν καὶ τὴν διαφανῆ. λευκὸν δὲ τὸν τὴν διαφανῆ κοῦφα. οὐχ ὡς καὶ χωριστὸν ὂν τὴν ἐν φανῆ οὕτως ἐστὶ τοῦ σώματος κοῦφα. ἀλλ' ὡς ἐν τῷ πυρὶ καὶ σὺν τῷ πῦρ. ὡς γὰρ ἔχει κοῦφον δὲ τὸ διαφανὲς καὶ τὸ σῶμα οὕτως ἔχει καὶ τὰ κοῦφα αὐτῶν κοῦφον ἔχει. ἐπεὶ κἂν μὴ ὂν δὲ οὐκ ὄντος μὲν ἐστὶ τὸ σῶμα. ἄνευ δὲ καὶ χωριστὸν αὐτοῦ τὸ διαφανές. ἀλλ' ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτὸ διαφανὲς. καὶ τὸ τῶν αὐτῶν δὲ δύναμιν χρωμάτων δεκτικόν. ἔστι δὲ τὸ κοῦφα αὐτοῦ ἀντιφάναι καὶ τὸ αὐτὸ καὶ χωριστόν. ὡς ἆρα καθὸ μὲν σῶμα, τὸ ἀντιφάναι αὐτοῦ κοῦφα. καθὸ δὲ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ διαφανές, τὸ χρῶμα ἐστὶ, τοιοῦτος φύσει ἀντιφάναι. καθὸ μὲν σῶμα ἀντιφάναι. καθὸ δὲ τὸ αὐτὸ δεκτικόν. ἔστι γὰρ φύσις φύσει τοῖς σώμασι δεκτικὴ χρωμάτων. ἥτις ἐστὶν ἡ διαφάνεια. ὡς γὰρ θερμότητος. ἢ ψυχρότητος. ἢ ὑγρότητος. ἢ ξηρότητος. ἢ πυκνότητος. ἢ τοῦ κούφου εἶναι μὲν, μάγνου μαλλὸν τῶν σῶν. τὸ δὲ ἧττον. οὐκοῦν τῶν χωριστῶν δυνάμεων, οὕτω καὶ τῆς διαφανείας. ὥστε γὰρ πᾶσι τοῖς ἐν ἄγω ταφυκόσι γῆν καὶ ἀέρα καὶ ὕδωρ ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον ἀντιπροσώπως ἔχον πρὸς τὸ καὶ αὐτὸ τὸ δύνασθαι. καὶ ὑλὴ ἐστὶν ἐν αὐτῷ. καὶ γὰρ βαρὺ καὶ κοῦφον. καὶ μαλακὸν καὶ σκληρόν. καὶ θερμὸν. καὶ ψυχρόν. καὶ τοῖς ἄγοις τοῖς αὐτὰ χρῶμα τοῦτοις ἔχουσιν. ὕλη τοῖς ὑποκείμενοις οὕτω δὴ καὶ χρώμασι. καὶ τὴν καὶ τοῦτον ἐν αὐτῷ ὄν. καὶ γὰρ τοῦτον τὸ

ἐν ἄγροις μᾶλλον τοῦ φυσικοῦ. καὶ ἡ αὐτὴ ἡ ἐν τοῖς σώμασι διαφά-
νεια. καὶ τὰ σώματα. καθό ἐστι διαφανῆ. τὴν αὐτὴν χρῶμα ἔχει καὶ
ἐν δέχεται. πᾶν γὰρ σῶμα καὶ αὐτὸ καὶ αὐτῷ δύναμιν χρώματος
ἐστι δεκτικόν. ἔστι δὲ οὐκ ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τοῖς σώμασιν. ἀλλ' ἐν
μὲν μᾶλλον. ἐν οἷς δὲ ἧττον. τὴν αὐτὴν μέν ἐστιν αὐτῶν ἀόρατον. τὰ δὲ,
διωρισμένα. καὶ τὰ δὲ τὰ διαφορὰ ταύτας. τὴν ἢ τὴν χρωμάτων
ἐν αὐτοῖς διαφορά. πάντα μὲν οὖν τὰ σώματα τῆς φύσεως ταύτης τῆς
διαφανείας καὶ κοινωνήσαντα. ἀγαθὰ τὰ μὲν μᾶλλον. τὰ δὲ ἧττον.
ἰδίως δὲ διαφανῆ ὡς ἔτυχε σκληρὰ πάντων σωμάτων μόνα τὰ δύο-
πτα. αὐτὸ τοῦ φανοῦ μὲν οὐ μὴν κυρίως λέγεται φανὸν τὸ ὑπὸ
αὐτὴν ἢ μὴ πολὺν παρεμπόδιον φῶς. ὧν δὴ τοῦτο χρῶμα τὰ ἰδίως δια-
φανῆ. τὰ γὰρ δεχόμενα τὸ φῶς ἢ ἴδιον φῶς δι' οὗ πάντα τὰ ὁρώμενα
ὁρᾶται. ταῦτα χαλκὸς σανίς γυαλὸς διαφανῆ, ὅλη δὲ φῶς δέχεται ὅ ἐστι
φάος. τὴν διόλου οἷς ἀέρι πᾶσι γὰρ τοῦ φαίνεσθαι καὶ
ὁρᾶσθαι. τὰ γὰρ χρώματα διὰ τούτου ὁρᾶσθαι. καὶ τοῦτου κινηθέν.
δέχεται δὲ τὸ φῶς τὰ δύο εἴδη διαφανῆς τὸ μὲν ἕξιν οἱ πάντα χρώμα.
τὰ γὰρ δύο εἴδη ὧν πάρεστι ἔχει παρ' ἄλλου οὐ κέχρηται οἰκείᾳ
τῇ ὃ ἐστιν, οὕτω δὴ καὶ τὰ χρώματα, διὸ οὐ δηλοῦται φαίνεται.
τοῦτο δέ, ἰδίως καθ' ὅλου διαφανές. οὐ γὰρ πάντα ὡς ἔρηται τὰ ἔχοντα
τὸν διαφανῆ. ὁμοίως ἐστὶ διαφανῆ. ἀγαθὰ τὰ μὲν φαεινὸν αὐτῆς.
τὰ δὲ, ἧττον μελάχρα. τῇ ἔστι τὰ μὲν δύο εἴδη τῶν σωμάτων διὰ τὴν μοῖραν
παρεσοῦσα τῇ γῇ ἔχειν ἐν αὐτοῖς. οὐ τῇ μᾶλλον διαφανῆ τῇ ἐμπαθῆ.
τὰ δὲ ἀήρ ἀραιὰ ἧττον. διὸ καὶ τῇ τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς μελάχρα. ἢ τῆς ἐ
λαχίστου διαφανὴς ἐστι. τὰ γὰρ μᾶλλον τῇ τῇ ἧττον, μίξεται ἐναν-
τίου. μᾶλιστα μὲν γὰρ ὁρατὸν τῇ διαφανῆ τῶν σωμάτων ὁ αὐτὸ
ἐστιν ὁρατόν. τῇ δὲ ἄγροις τοῦ ὁρᾶσθαι αἴτιον τῆμαι. τοιοῦτον δὲ σῶ-
μα τὸ φωτίζεσθαι πεφυκός. ὡς παρόντος τοῦτον τῇ τὸ σκότος. καὶ τὸ λευ-
κὸν καὶ αὐτῷ παρεῖναι τοῦτο γιγνόμενον. τῇ οἰκείαν, τῇ ὧν ἄγωνέπα
σον καὶ κοινωνήσαν τῆς διαφανείας. αὐτὴ μὲν μᾶλλον. διὸ τῇ τάχιστα
οὕτως φωτὸς ὠθισθεῖσι πεφυκέναι. δεύτερον δὲ τὸ ὕδωρ. τρίτον δὲ τὸ

διὸ μὴ ἐλάχιστον οὖσα διαφανὴς· μὴ γὰρ ὅταν εἰς μικρὸν ἦναι δυνατὸν ᾖ διαφανῆ, ὑδατοειδὲς μᾶλλον ἢ μικρὸν οὖσα οὐδαμοῦ πήξεως· μὴ πᾶσα οὖσα δυσπήκτου ἐξαιρεῖται ἐλαττωθεῖσα διαφανῆ ποιεῖ μᾶλλον· οὕτω διαφανῆ· μὴ γὰρ δυνάμει ὕδωρ ἀήρ· οἷον ὅσον τοῦτο τὸ ὕδωρ· διὸ μὴ ἐλαχίστη ἐστὶ τοιαύτη φύσις· τὸ γὰρ ὕδωρ μὴ λεπτομερὲς δυνατὸν εἶναι· μὴ γὰρ ἐν τοῖς καυστικοῖς ἐξύλοις ἢ ὑγρότης ἐστὶν ἐν ὕδατος καυστικόν· μὴ ἐφ' ὁποτεοῦν ἀπλῶς ἐξαιρεῖται· τοιοῦτον γὰρ μὴ ὄντος ὕδατος· μὴ γὰρ ποιεῖ τὸ ἀφίεσθαι καὶ αὐτοῦ· διὸ μὴ ἔστιν διαφανὲς· διὸ μὴ ἐστὶ τοιαύτη φύσις ἡ ὑγρότης ἐν τοῖς διαφανέσιν· οὐ γὰρ ἀεὶ δεχομένη τὸ φῶς ἐν αὐτῇ· μὴ ὅλη ἐν ἀέρι μᾶλλον ἢ ἐν ἀφεστῶσα αὐτὸ μὴ κεκλεισμένῳ φωτὶ ἢ σκότει διὰ ὅλου ὡς ὁρᾶται ἐν τοῖς ἀέρος ἐν ὑπὸ ὅταν ὄντος ὄντι· ποιεῖ γὰρ μᾶλλον ἐν τῷ καυστικῷ· οὐ γὰρ φλὸξ δέ· διὸ ἡ αὐτὴ μᾶλλον ἐν τῷ ἐμπύρῳ· ἐστὶ δὲ καυστικὸς καὶ μᾶλλον ἡ φλὸξ· διὸ οὐκ ἐμπίπτει τοῦ ὅλου ἐν ἀεὶ διαφανὲς ἐν ὁ ἀὴρ μᾶλλον· κἀν ἀσβόλη δὲ καὶ χαλκίτεως διαφανῆ ἐν γένοιτο ποιῆσαι· ὅτι δὲ τοιοῦτον τὸ ὕδατος ἐν αὐτοῖς· διὰ τί γὰρ μᾶλλον ἦναι· ἀλλὰ μᾶλλον οὖν μᾶλλον διαφανῆ ἐν γένοιτο ἢ ἐν ὕδατος· ἀλλὰ τὸ φῶς ἐν ὕδατος

φανέσι ταὐτὰ. ὥστε σκότος ἀποστέρησις τοῦ φωτὸς ἡ ταὐτὰ μὲν τῶν χρωμάτων φύσις ἡ ἐν τοῖς σώμασι διαφορά· ὥστε πῶς οὐκ ἡ αὐτὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀέρος ἀφαίρεσις ἐστὶ χρώματος. λ ἀβασανίστως δὲ τὸ χρῶμα φῶτος διαφορὰ· ἡ γὰρ τοῦ φωτὸς ἐνέργεια· ἡ τοῦ δὲ καλουμένου ἐφαπτοῦ βαθυκόσμου χρώματος, οὐδὲ γὰρ ἡ τῶν χρωμάτων φύσις δεκτικόν· ἡ δὲ τοῦ σώματος ὕλη μεμιγμένων χρωμάτων τοῦτό ἐστι τὸ χρῶμα· λέγω δὲ τοῦ διαφανοῦς· ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα ὅτι καθὸ σῶμα ἐστὶ φύσει ἀναπόφευκτον ἔχει τὴν πέρανσιν· ταύτην μὲν οὖν ταῦτα, ἀπολείπει τὸ σῶμα τὸ ὁρατὸν· ὅλως δὲ οὐ πέρανται· ταῦτα δὲ καὶ ἀφεῖται· οὐ λοιπὸν δεῖ λέγειν· ὅλως μὴ δέχεσθαι τὸ τοιοῦτον ἐν τῷ σώματι ἄρμα· ἡ δὲ διαφανὴς σώματα μὲν γάρ ἀμήχανον οὐκ ἔστι καθόλου μὴ ἔχειν· διαφανῆ δὲ ταῦτα μὲν ἔστι· τὰ μὲν οὖν σώματος ὡς σώματος πέρατα οὐ φαίνεται· ταῦτα δὲ διαφανοῦς ὡς διαφανοῦς χρῶμα· διὸ καὶ ταῦτα ὡσαύτως καὶ οὐ ταὐτὰ ἐστὶ φαίνεσθαι καὶ χρῶμα· τὸ δὲ πέρας τοῦ διαφανοῦς χρῶμα· καὶ ἀεὶ τὸ πέρας ὁρᾶται ταὐτὸ καὶ χρῶμα ὡσαύτως· ὥστε τὸ χρῶμα· καὶ ὅλως ἡ ὄψις ἐπὶ τοῦτο τὸ χρῶμα ἐστί· καὶ οὐ ταὐτὸν ὡς διαφανοῦς πέρας· οὐ γὰρ ταὐτὸν δίχα οὕτω διαφανοῦς· καὶ διαβάθωσίς ἐστι ταῦτα· τῶν γὰρ ἀέρων διαφανῶν ἡ διαφάνεια διαβάθωσις·

ἢ μᾶλλον τοῦ φωτὸς φύσις ἐν ἀέρι τῶν διαφανῶν ἐστιν·

ἀ ὁ ἐν τοῖς μὲν διαφανέσι τὸν ὑγρὸν καὶ ἀέρα οἰκεῖον ὅρον ὡς σῶμα διαφανὲς τὸ περιέχον σῶμα· τῶν διαφορῶν δὲ φωτὸς καὶ χρώματος, καὶ τῶν ἐν τοῖς ταῦτα διαφανέσι, διάκρισιν διαιτούμενον· τὸ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἀέρι τὸ διαφανὲς· καὶ οὐκ ἔχει τὸ πέρας· ὡς γὰρ οὐκ ἔχει ταῦτα σῶμα καθὸ σῶμα οἰκεῖον πέρας· ἀλλὰ τοῦτο ὅλως ἐν ἀέρι τὸ ἐν τοῖς σώμασι καὶ χρῶμα· οὕτως οὐδὲ χρῶμα οἰκεῖον ἔχει· τῶν δὲ μὴ χρῶμα πέρας· καὶ τοῦτο καθὸ διαφανὲς καὶ χρῶμα τοῦ σώματος· καθὸ διαφανὲς τὸ καὶ χρῶμα εἶναι· καὶ πέρας· τοιοῦτον δὲ ἐν ἀέρι οἰκεῖον πέρας· ἐπὶ δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς στερεοῖς σώμασιν ἡ διαφάνεια

ἀλλ' ἡ μὲν ὕλη ἔχει τὸ ὑγρὸν καὶ τοῦτο ὡς ὁμοιόν· ὡς ὅπερ καθόσον σῶμα· οὐδὲν γὰρ καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ ὑποκείμενον ὡς ὕλη τὸ σῶμα· καὶ τὸ ὡς διαφανοῦς πέρας· τοῦτο δ' ἡ ὕλη τοῦ χρώματός ἐστι, τοιοῦτον βάλῃ αὐτὸ λόγον συμβεβηκότων· τὸ γὰρ χρῶμα, ἡ ἐν τῷ πέρατι τοῦ σώματος· ἡ πέρασι τοῦ σώματος ἐστι· καὶ ὅλη τοῦτο οὐχοῦτως ἔχει,

παραλλαγὴν τῶν σχημάτων δόξειεν. ὅλῳ γὰρ ἐπιφανεῖ
ὄντι πέρας τὸ σωματοειδὲς ζῷον ἔχειν. παρὰ θέλγινος δὲ τὸν ἐπί-
πεδον ὅρον, ἐπιπέδου ἄρα αὐτὸν εἶναι. ἔστι μὲν ἓν τῷ περαίνειν
τὸ σωματοειδὲς ἢ πέρατός ἐστιν ἢ ἐπιφάνεια τὸ χρῶμα. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ
τὸ σωματοειδὲς πέρας. καὶ ὡς σωματοειδὲς ὅτι πέρας τὸ χρῶμα. τὸ
μὲν γὰρ χρῶμα ποιότης. ἡ δὲ ἐπιφάνεια ποσὸν ἔχει μέγεθος
ἐπιδεκτικὸν εὐθύς. ἡ μὲν οὖν σωματοειδὴς ἐπιφάνεια ἔχει. οὐ τοῦτο δὲ κέ-
χρωσται. ἡ οὐδὲ ἁπλῆ ἐξωτάσεως ἐν καθ' ἓν σημεῖον χρῶμα. δίωται
γὰρ ἐν μιᾷ κατ' ἄρτι σημεῖον ἐπιφάνεια, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἅπαντα χρώματα.
οὐδὲ ἡ ἐν κατ' ἄρτι σημεῖον χρῶμα, ἀνάγκη ἐπιφάνειαν καθ' ἓν σημεῖον
πίαν. ὅλῳ δὲ μᾶλλον σωματοειδὲς καθὸ σῶμα πέρας τὸ χρῶμα, ἀμέτοχον ἂν
φανείη, καὶ αὐτὸ διαστατὸν ἐξῆς ὂν τυγχάνει. ἡ ὅλῳ διαφωνεῖ ὅτι τὸ ἐν
τοῖς σώμασι χρώματα ὑλικόν:

ἀλλὰ τῶν αὐτῶν φύσιν δεῖ νομίζειν:

Περὶ θέλγινος δὲ ἐφ' ὅλῳ τὸ χρῶμα, οὗτος σωματοειδὲς πέρας ἐστίν, ἀμφὶ ἓν
λῳ τὸ σωματοειδὲς πέρας οὐ οὕτως τὸ σωματοειδές. οὐμάτων
διαφωνεῖν καὶ διαφωνεῖ, τοῦτον ἀγνοεῖν, ὅλῳ ἐν τοῖς τερετοῖς
σώμασι διαφωνεῖ ὅτι τὸ χρώματος ὑλικόν. λέγω γὰρ αὐτὸν
φύσει ἀγνοεῖν φύσιν. καὶ ἐν τοῖς τερετοῖς ἁπλῶς καὶ σωθέ-
τοις σώμασι λέγω τὸ χρώματος ὑλικόν. ἥλιος καὶ ἔξω τὸν τερετῶν
σωμάτων ὁρᾶται χρώματα ἰζόμενα. τοιαῦτα δὲ ἀὴρ ἐστι καὶ ὕδωρ.
ἀέρων δὲ διαπύλων. ὅλῳ τὸ διαφωνεῖ. χρώματος ὑλικόν.
ἔξω δὲ ἅπτεται χρώματα ἰζάνειν. ὅλῳ νοοῦμεν ἐξωθεν φωτὶ
ζεται καὶ χρώμενα. οἱ γὰρ οὐ κέχρωνται. ἀὴρ γὰρ ἐξωτῶν
καὶ οἱ πάντων ἔχοντα χρῶμα ἐν τοῖς διαφανεῖ ἡμῖν ὁμόλογον. ὅσα
δὴν ἀὴρ καὶ ὕδωρ. ἀλλὰ καὶ κίνησις ἡ νοοῦντων χρωμάτων τοῦ
των δὴ χρωματίζεσθαι. ἐν γὰρ τούτοις αὐγὴ ἥλιος. καὶ
ἐν τῷ ἀέρι. καὶ ἐν τῷ ὕδατι νοοῦμεν αὐγὴν. καὶ χρώ-
ματα δοκεῖν αὐτά. ἡ αὐγὴ τὸ φῶς ἐστι τὸ ἡμόλογον ἐν
αὐτοῖς χρῶμα ἀπὸ τοῦ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς τερετοῖς σώμασιν ἡ φύσις ἡ

αὐλεῖ ἐστιν ἡ τὰ χρώματα δεχομένη· ἐξ ἧς δὲ πρόσληψις καὶ
ἀφαίρεσις αὐλοῖς. τούτοις δὲ τοῖς μὲν εἰσοῖς ὅλα φανέντ· ἀ δ' π
ἐξ ὧν τὰ χρώματα ἁρμόζεσθαι ἢ τοῖς ὠείοις. ἐπὶ μὲν γὰρ ἐκεῖ
ὅλα ἀόριστα αὐλεῖ δύναται ἡμῖν, ὅσθ' ἡμῖν ἀναδέχεσθαι
τὰ χρώματα· ἡ δὲ αὐλητικὴ ἀνάγκη χρῶμα· οὐδὲ ἡ αὐλητὴ αὐτὴ
ἐμμένει πρόϊόντων. ἢ ἀεὶ ἐπιπορρωτέρω· καὶ τὰ γὰρ ποιὰ
χέειν· ἢ πλείονι ὧν αὐλῶν ὁρωμένων πρὸς τὰ ὁρώντα, καὶ
ποσὰ ἀποσαῦν, ὃ ὡφορον μὲν ἐν αὐλοῖς χρώματα φάνεσθαι ἢ
μεταβαλλόντων αὐτὰ ἀναδέχεσθαι τὸ χρῶμα τὸ ὁρώμενον.
οὐ γὰρ μόνα δέποτε ὑπάρχειν ἂν ἐν τοῖς ὁρατοῖς τὸ ὁρᾶσθαι
ταῦτα γίνεται. ἐν δὲ τοῖς σώμασι.
ω αὖθις δὲ σώματα τὰ στερεὰ λέγω· τὸ αὐτὸ μέντοι τὸ ὁρώμενον
ἐμμένει καὶ πορρωτέρω ἀποχωροῦντων· ὥστε καὶ τὸ ὅλως
σῶμα σύμμετρον· ἢ γὰρ ἐν τούτοις χρῶμα ἐνίοτε φαίνεσθαι
τὸ δύνασθαι ἔχει· ἀλλ' ἔστιν ἐν αὐλοῖς τοῦτο, ὃ οὐ αὐλὸς ὁρᾶται· ἀλλ'
λοῦ δ' ἀ τούτων· ἀλλ' ἐπεὶ δυνατὸν καὶ ὡς μὴ ἐν τοῖς οἰκεῖον ἔ
χουσι χρῶμα· μὴ στερεοῖς δ' ἂν εἰ ἔχον· ὃ τοῦ μηδὲν ὁρᾶσθαι·
καλλ' ἂν φωνῆς σῶμα· ὃ ὧν τὸν, καὶ τὰ ποιὰ δὲ τοῦ φωνὴς ἔχειν
πρὸς τὰ χρώματα· ἢ ἐνίοτε μὲν ἐν τοῖς πρὸς ἕωθεν, ἀλλοτε ἀλλοῖ
ποιὰ φαίνεσθαι τὰ ὁρώμενα, ὡς ἐπὶ δὲ τῆς ἐκ στερεᾶς πρα
χέλου. ὃ δ' ἀ τοῦτο ἀφανὲς προσήκειν· τὸ ἐὰν μὴ τὸ
ἐν εἶχον ποιὰ μεταβαλλόντων δ' ἂν ἐνδέχοιτο χρωμάτων· λέγω
δὲ στερεὰ· ποσαχῶς γὰρ ἡ δύο χρῶμα, ἄλλοι ὑπὸ τοῦ
ἐν εἰ χόντος γίνεται· ἢ θερμότερον ἢ ψυχρότερον· ἢ ὅλως
τοιοῦτον ὄντος, ὡς ὑπάρχειν τῷ σχήματι κεχρωσμένον, καὶ
μεταβαλλόντων· ποσαχῶς δὲ τοῦ δ' ἀφορᾶσθαι ἐν τοῖς ἀσ
εἰσοις δ' ἀφανέος χρωμάτων, ἢ τῶν ἐν τοῖς ὠείοις σώμασι,
ἢ τοῦ ἀριθμὸν ἀποδοῦς, χρώσιμον γὰρ ὧν αὐτῷ, ποσὸς δὲ
τοῦ δύνασθαι νας. δ' ἀ τοῦτο τὰ μὲν ἀόριστα δ' ἀφανῆ δύναται· τὰ δὲ
ὠεῖα σώματα μικρά, δύσλον φανῆν ὅλα ἢ τοῖς αὐλοῖς φύσις· ἢ τὸ

αὐλὸν ἢ ἐν τοῖς στερεοῖς· ἢ τοῖς ἐπιπέδοις ἢ ἀορίστοις χρῶμα τος
ἐστὶ διαφανὲς· ἢ ἔστι τοῦτο δῆλον· πανταχοῦ γὰρ ὑπάρχει ἢ
ἐν τοῖς σώμασιν ἡ διαφάνεια, καὶ μάλιστα τοῦτον αὐτοῖς ἢ χρῶ
μα τος μέλειν. ὅτι μὲν δὴ τοῖς μὴ πέρασιν, μᾶλλον τοῖς δὲ ἧττον ὑπάρ
χει φύσις αὐτὴ οὖσα ἐν πᾶσι, προείρηται· ὁ πότερον δὲ τοῦτο
ἢ λαβὸν ὅλη ἐν τῷ διαφανεῖ, νῦν πρὸς λέγωμεν ὅλη ἐν τί πέρα
τοῦτο, ἀλλ' οὐκ ἐν τὸ σῶμα τος ὡς ἐν δυνάμει τοῖς πυθαγορί
οις· ὅλη μὲν γὰρ ἐν πέρατι χρόας· ὡς ἐνδέχεται χαμαίνειν· ὁρα
τὰ γὰρ τὰ σώματα πανταχοῦ πέρας· πανταχοῦ ἕπεται τῶν ὁρατῶν
ὁρατὸν εἶναι· τοῦτο τὸ χρῶμα ἐστὶν αὐτοῦ· πανταχοῦ τὸ πέρας· τὰ
ὡσεὶ σμικρὰ διαφανῆ, ὁρατὰ εἶναι· τὸ πέρας ἆρα τοῦ ὡσεὶ σμικροῦ
διαφανοῦς· πανταχοῦ διαφανὲς χρῶμα ἐστί· τὰ γὰρ ἐν βαθυτέρῳ σω
μάτων, λείοι γὰρ οὐκ ἀναγκαῖον χρῶμα ἔχειν· ὥστε μὴ ὁρατὰ ἔνια·
ὡς γὰρ τὸ ὁρατὰ ἔναιμα ἔχει, οὕτως ἔχει μὴ τὸ μὴ χρῶμα ἔναιμα· πανταχοῦ
σῶμα ὁρατὸν τὰ αὐτοῦ φύσει· ἀνάγκη μὴ τὸ ἓν ναι αὐτὸ ἐν τούτῳ·
τὸ δὲ φῶς ἴσως ἔστιν οὐ χρῶμα τοιοῦτον· οὐδὲ ὑπὸ τὸν τοῦ χρώμα
τος λόγον· ὅλη μὲν πανταχοῦ ὡς αὐτὸ ἔχειν τῷ δέχεσθαι τὸ διαφα νῆ·
πρὸς λήθειαν δὲ βεβαιοῦν τὸ πέρας ἓν ναι τὸ χρῶμα· ὅλη μὴ αὐτὸ
τοῦτο διαφανοῦς· ἅλη οἷον ἐστὶ τινὸς χρῶμα· μὴ τοῦτο καθὸ
τὸ πέρας, ὁρατὸν ἐστι· τὸ γὰρ φῶς, ἔχρωμα ὡς αὐτῶν· ἅτε γὰρ
τοιοῦτον· ἀπόντα δὲ ταῦτα, ἐξ ὧν τοιοῦτος λόγος μὴ τοῦτο αὐτὸ αὐτοῦ
τοῦτο χρώματος ἐστὶν ἐν τοῖς σώμασι διαφορᾶς, λέγων·

ὅτι μὲν οὖν ἔναιμα ἐστὶ διαφανῆ, τοῦτο δ' ὅπερ καὶ ἐν
τοῖς ἀέρι ποιεῖ φῶς· ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον· τὸ φῶς
τὸ ἐν τοῖς ἀοριστοῖς τινὸς λεγόμενον διαφανοῦς χρῶμά πῃ
ὂν ἔστι· μὴ γὰρ αὐτὸ πάμφωτός· ἅλη τινὸς φύσεως
φωτὸς εἶναι τὸ μὴ χρῶν· νῦν ἔναιμα ὡς ἀμιγῶς γίνεται· ὡς ἀπεφη
νάμεθα, σύμπλοκος ἐν τῷ διαφανεῖ γίνεσθαι τὸ φῶς, ἔστι
φωτὸς οὖν· ὡς οὖν ἐπὶ τῶν ἀοριστων διαφανῶν ἔχει τὸ
ὡς ἐπὶ νοις χρῶμα· πάμφωτον γενόμενον τοῦ φωτὸς μὴ

σῶμα μόνου, οὕτω φωνὴν ἔχει καὶ ἐστὶ λαρυγγώδεις σωμάτων λε-
πτόχρωμα τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἐν οἷς μὴ γὰρ αὐτῶν οὐδὲ
ὄψαφανές ἐστιν, ἐστὶ γὰρ τοῦ φθίνειν πέφυκε δ' ὄψαφῆ.
ταῦτα δὲ ὧν ἡ λαμπρὰ μὴ πᾶσιν ἐστὶ φύσις. ταῦτα ὁρᾶται δὲ
μᾶλλον, ἢ μᾶλλον χρώματα, ἔχοντα τὸ χρῶμα ὡς εἰσομένοις
μὴ μᾶλλον· ὅτι μὴ δ' ὀφθαλμὸν μὴ ἄπαν τοῦ χρώματος ἐν αὐ-
τοῖς ἔχει· καὶ ταῦτα ἐστὶ τὰ λευκὸν ἔχοντα τὸ χρῶμα· μὴ γὰρ μὴ
χιὼν ὅτι πολὺν ἀέρα ἔχει· ἐστὶ δὲ μὴ ἐξ ὕδατος ὄψαφῶς
ἀμφοτέρων· μᾶλλον δὲ ὄψαφὴς μὴ λευκὸν· ὃ τὰ πάντα τὸν
καὶ δι' ὃ τὴν τοῦ ἀέρος κίνουμένου· μὴ τοῦ λευκοῦ μὴ ἀφεω-
χρώματος ἄπαντος· μὴ γὰρ ὁμώνυμος αὐτὸν σωέχουσα, ὃ τὰ τὸ
τὸ ἐχουσαν τοῦ νέφους ὑγρότητος, παχύτερον ποιεῖ ἀφορ-
μήν ουσα· μὴ σωΐστης· μὴ οὕτω πάσχοντος ὑπὸ τοῦ ξηροῦ ψυ-
χροῦ, πλύνεται· ἐν οἷς δὲ μὴ ἔστιν, ἢ ἧττον ἐστὶν ἡ διαυ-
φύσις, ταῦτα μέλανα θ' ἡ ἐν στερεμνίοις χρώματος, αὐτὸ τὸ
τὸ σῶμα ἐν τοῖς ὄψαφανέσιν οὕτως. ὁπόταν μὴ παχὺ φω
τίζηται μὴ χρωννύναι αὐτὰ σῶμα μὴν· μὴ τὰ μὲν ἀξύδη
χρώματα σκληρὰ καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου τοῖς
τοῦ ἐν τούτοις, τὸ δὲ ὁμοίας ἐστὶ μίξεις γένοιτ' ἂν· ὃ μὴ ἐφεξῆς
ξηρότης· ἔοικε δὲ γῆ ὄψαφανοῦς ἐστὶ τὸ αὐτὸ
τοῦ τῶν χρωμάτων λόγον ἔναιμα ὄψαφορᾶν· ἀλλὰ τὸ τοῦ φω
τίζηται μὴ χρωννύναι πεφυκότος αὐτὸ τὸ δὲ ὁμοίας ἐστὶ μὴ ἀπου
σία· ὃ ἐξ ἀμφοῖν ἂν γένοιτο· τὸ γὰρ ἢ ὄψαφανὲς μὴ ἢ τὸ δὲ
σία τοῦ χρωννύναι ἢ πεφυκότος, τὸ μᾶλλον ὃ ἢ ἧττον ἐστὶν·
μὴ τὸ ὄψαφανὲς μᾶλλον τοῖς στερεοῖς ἐν τῷ ποιᾷ μίξει τῶν
τοῦ ὑφορμούντων· περὶ δὲ τῶν ἀπὸ χρωμάτων
ὃ μὴ δ' ἐλομένοις ποσαχῶς ἐνδέχεται γίνεσθαι, λε-
κτέον· ἐν τοῖς στερεοῖς σώμασι τὸ μὲν μίξιν τὴ
τοῦ σὰ τοῦ φωτίζηται πεφυκότος ἐν τῷ ὄψαφανὲς
τὸ λευκὸν χρῶμα ἀπῶν, τῷ δὲ ἀπουσία τοῦ τοῦ, τὸ μὲν

ἀναλόγως ἰσαίνεται ἀοράτως ὅταν γίνομένων φωλίθων
ἰσομόλων, ἐφ' ἑξῆς δὲ τοῖς ἰσαίνεται ἐφ' ἑξῆς χρωμάτων τοῦ λευκοῦ πρὸς τὸ μέλανος τῶς γίνεσθαι· ἐπὶ δὲ δισσῶν μίξεων γίνεσθαι ἰσαίνεται ἐν διπλοῖς, ἐν πλείοσι δὲ τόποις· παντοῖοι δὲ λαι χρωμάτων ὅταν διαφορὰ γίνεσθαι, ἐν τῷ λευκοῦ πρὸς τὸ μέλανος μίξεως·

, ᾧ δ' ἔχεται μὲν γὰρ φιλεῖ παραλλὰξ θέμενα
, τὸ μέλαν καὶ τὸ λευκόν·

ἐξ γὰρ ἂν ἀναλίσκεται μὲν ὄντα, ἐπαφαίρεται ὅτι σωλεῖ δὲ ἀλλήλοις ὁρᾶται· ἀποδοῦσι δὲ σμάραγος ἂν, πυρὸν μὲν ἕνα καθαρὸν γὰρ ἂν ἴσοι· ἀδὲ σωροὶ πυρῶν γένοιτο, ὁρᾶται ἂν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σμάραγος· ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἂν τῶν σμάραγος τούτων, τὸ μὲν ὁρατόν, τόδε, οὕτω καὶ τὰ τῆς σμικροτάτης, μὴ δύνασθαι ἂν θεωρεῖν ὅτι καθ' αὐτὰ τόδε ἑκάστοις τῶν προσφερομένων χρωμάτων τῶν καθ' ἑστὸς ὁρωμένων γὰρ δεῖ τὸ ἑρωμένων τούτων ἐξ ἴσων παραλαμβανομένων ἀλλήλοις. ἔστω δὲ καὶ τὰ τῶν ἀναλογίαν ἴσων παραλαμβανομένων τὸ μὴ σωθῆναι τὸ μεγάνων σμικροτάτης ἀορίστων πλόων μὴ διαφέρουσα ἀποτελεσμένα χρωμάτων· ἀλλὰ μὲν γὰρ ἴσον ἴσοις παραλαμβ. ἀλλὰ δὲ καὶ τὰ τῶν ὑπερέχει, μὴ τῶν τῆς ὑπερογῆς ἀναλογίαν· γὰρ ὁμοίως διαλαφωνεῖται τῶν λευκῶν ὄντων, μὴ τὸ μιόλιον· τὸ δὲ ἀλλήλοις ὑπερογῆ· ὁ δ' αὐτὸς λόγος μὴ ἐστὶ τῆς τοῦ μέλανος ὑπερογῆς· μὴ τὰ μὲν ἐναλόγως, πρὸς σύμμετρα τὸν ὑπερογῆν πρὸς ἀλλήλας ἔσεσθαι· τὰ δὲ, ὑπερογῆ ἁπλῆ· μὴ ἔσεσθαι αὐτῶν τὰ δὲ μὲν μὴ προσεῖναι, τὰ δὲ ἐναλόγως τῆς ὑπερογῆς ὄντας σύμμετρα· ἅτοι αὐτὰ δὲ τὰ ἀσύμμετρα αὐτὰ λόγου τῆς μὴ τὰς συμφωνίας· μὴ γὰρ ἐν ἐπάνοισι δὲ διαφορὰ μὴ τοὺς ἐξ τοῖς ἀριθμοῖς ὑπερογῆς λόγους· τὰ μὲν γὰρ ἔχουσα ὡς δύο πρὸς ἕν, διὰ πασῶν καλᾶται τὰ μὴ ἑξῆς· τὰ δὲ πέντε πρὸς τέσσαρα, διὰ τεσσάρων· ὅταν δὲ μὴ δὲ ἕνα λόγου

ἐχωσὶν οἱ φθόγγοι πρὸς ἀλλήλους, ἀνάρμοστ᾽ ἢ ἀσύμφωνα τὰ ἀκουόμενον ἐστίν· ἀκουόμενον μέντοι· γ᾽ τῶ δὲ μὴ ἐπὶ πᾶσι τοῖς εὐκαίροις καὶ μελῳδουμένοις παραπίπτοντος τοῖς δὲ ἁρμονικοῖς ἀορίστως ἔχειν τὰ διεστῶτα χρώματα· οἷον τὸ τρίτον ἥμισυ· ἢ τὸ τέταρτον ἥμισυ· ἢ τὸν τέταρτον τοῦ παραλειφθέντος τόνου μὴ μιγνυμένων· μηδὲ μὴν ἀναλογίας· τοῖς δὲ ἔξω πάντως· μὴ δὲ διὰ μιᾶς ἐν ἀναλογίαι τοῖς ἐν τοῖς ἡμιολίοις· μὴ ἀπλοῖς· τὰ δὲ ὅλα μὴ ἀναλογίας· μὴ ὀλίγα φωνὴν ἔστε παντὶ τὰ μὴ διὰ πασῶν τὴν ἀρμονίαν· διὸ μὴ συμφώνως ἁρμοσθήσεται τοιαῦτα· δ᾽ μὴ πᾶσας μὲν ταῖς χορδαῖς ἐναρμονίοις μὴ τοῖς τὰ χρώματα ἀλλήλοις μίγνεσθαι· ἀλλὰ ταῖς μὲν παρὰ τὰ μέσας παραπίπτοντας ἀορίστους ἔχειν δυνάμεις· ἐξ ὧν δὲ μὴ διὰ χρώματα· ταῖς δὲ ἀπλοῦς· μίγνεσθαι δὲ ταῖς ἀπλοῦς· μίγνεται δὲ μὴ ὑπεροχῇ συμμετρίας· ἀλλ᾽ ἐνίοτε τοῖς παραπίπτοντας ἀπλᾶς· ἐξ ἁπλῶν δὲ καὶ πολλοῖς πάντα ποιμίλως παραλλάττειν· καθάπερ διαφορᾶς παραπτώσεων· διαφορὰν δὲ ἔστε σθαι μὴ τῶν χρωμάτων· μὴ καθαρᾶς δ᾽ ἀπλόοι παραπίπτοντας· ταῖς μὲν ὁμοίας· καθαρὰ μὲν γάρ· ἀπαράλλακτος ἐστὶ πᾶν· εἰ δὲ μὴ πάμπαν ἐν πᾶσι τοῖς μέρεσι· οὐ καθαρὰ δὲ ὅλων ἁπλῶν· παραπτώσεις· δύο· ἢ μὴ παρὰ τρία· ταῖς δὲ παρὰ ἕν·

> ἐξ μὲν οὖν ὅπως αὐλοὶ τὸ πλήθους τῶν χρωμάτων·

Δύο μὲν ὄντων καθ᾽ ὑπόμεμνον τῶν χρωμάτων· πολλοὶ δὲ γίνονται τῶν λόγων· μὴ τῶν μέσων καὶ παραπτώσεως τῶν τοιαῦτα τῶν ἐν φανταζόμενα πλῆθος τῶν χρωμάτων ἔχον γὰρ ὑπόσων· οὕτω καὶ τοὺς ἡμιολίους γίνεσθαι λόγους·

> ἐξ μὲν οὖν ὅπως τοὺς ἐπογδόους τῶν χρωμάτων·

Εἰ τῶν τῶν δύο ἓν τῶν τῶν τοιαῦτα παραπτώσεως τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος τῶν τῶν ἄλλων χρωμάτων φανταζόμενα γίνεσθαι λόγους· δεκαέξ δὲ πάλιν ἐπογδόους δύο· καθ᾽ ὧν

δουῦ ἡ αὐτὴ ὠχρα σαφὴς μὴ οὖσα φαντασίαν γίνεσθαι λευκοῦ μὴ ὄντος ἄλλων χρωμάτων· μόνων τ' ὄντων ἐν ὑποστάσει τοῦτο λευκοῦ, ἡ δὲ μέλανος· ἔστι δὲ ἡ αὐτὴ, ἡ τῶν ὠχρα σαφῶν ὃ ἄλλη λευκοῦ τις ἡ μέλαν ὁρᾶσθαι· τὴν τῶν μεταξὺ χρωμάτων φαντασίαν ἀναλήθη· πῶς δὲ διαφαίνεσθαι διὰ ἄλλων τὰ χρώματα δῶλον ἡ φαντασία αὐτὴ ἀποδεκτέον δυνατὸν, παρέδειξαν οἱ γραφεῖς· οὗτοι γὰρ ὑπὸ φαντασίας τινὰ ἐνεργείας ἑαυτῶν χρόαν ἕτερα ἐποίησαν φαίνεσθαι· ἐξῶν δ' αὐτῶν τινὰ ἐλαττον ἔχουσαν τὸ ἐναργές· τοιοῦτον δ' ἄλλως φαίνεσθαι, ἢ ἦν τοῦ αἰῶν· τοῦτο δὲ τοιοῦτον, ὅταν ὡς ἐνυδρίδι· ἢ ἵνα ἀεὶ βούλωνται ἢ τοιαῦτα φαίνεσθαι νόμιζον· ἀλλὰ καὶ ὁ ἥλιος, ὃ μὲν καθαροῦ τοῦ ἀέρος, λευκὸς φαίνεται· ὅταν δὲ ὄμιχλώδους ἢ πανταχοῦ βλέπωσιν, φοινικοῦς ὁρᾶσθαι· τόσον δὲ ἕτερα δύναται χρώματα, ὅταν διαφέρον ἢ τοῦ ὑποκειμένου· ὁ δὲ ἥλιος καθ' ἑαυτὸν ὁλόκληρος σώζεται· ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως τὸ φαινόμενον ἐστίν· ἔστι δὲ ἡ τοῦτον τὸν τρόπον πλῆθος χρωμάτων· ἢ τῶν διαλογὴ διὰ τῶν τοιούτων ὁρωμένων· ἢ τῶν ὁρᾶσθαι· οὗτον λευκοῦ τινὸς ὄντος ὁμίχλη γὰρ ὁμοίως ἔχον τὸ ἐν βαθεῖ τὸν λευκὸν τοῦ ἐπιπολῆς οὐδὲν μᾶλλον, ἀλλὰ χρώματος ἢ φαντασίας· ὁ δὲ ἴσως ἄλλη· ἢ τῶν ἀναλαμβάνοιτο, ἄλλη· ἢ διαφορὰς παρὰ τοὺς λόγους τῶν ὑποκειμένων· ἢ τοῦ ἐν βαθεῖ· ἢ τοῦ ἐπιπολῆς· ὅτι δὲ μὴ αὐτὴ δόξα αὐτὴ τῇ προλάμψει, δῆλον· ἐνίοτε γὰρ παρὰ δόξαν ὁρᾶται· οἷον ἐνίοτε δὲ, ὁρᾶται ὡς σωματοειδῆ· τῶν μὲν, ὡς ὑποκειμένων· τῶν δὲ, ὡς ἐπιπεφυκότων.

Τὸ μὲν οὖν ὡς πρὸς οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν ἀπορροιὰν εἶναι τὴν χρόαν·

Ἐμπέδοκλῆς λαίδορας λαίδυο, παθὰς αἰτῶν τὰ δύο τῶν χρωμάτων φαντασίας παλαμύσσειν τῶν ἐναντίων· τοῦτο λευκοῦ μὴ τοῦ μέλανος γίνεσθαι δοκεῖ· ἐνίοτε δὲ ἀπατᾶσθαι βλεπομένη τοιαύτη ὁρᾶν, ὑπὸ τῶν ἀρχαίων· ὡς ἀλλοῦ ὁρᾶν παλαίστην

ἀπὸ τῶν ὁρωμένων ἀπορροιὰν γίνομένην ὁμοιομερῆ
ἀπὸ τῶν ὁρωμένων συνεχῶς ἀπορρεόντων καὶ τὴν τῶν
τοῦ ὁρᾶν κύκλων. τοιοῦτοι δ' εἶεν, οἱ περὶ τὸν λεύκιππον καὶ
δημόκριτον· οἱ καὶ ἐκ τῶν τῶν ὁρατῶν καὶ ἀπὸ τῶν παραστά-
σεις, τῶν μεταξὺ χώρων φαντασίαν ποιοῦσι· ἀλλὰ μὴ ἐμ-
πίπτειν ὅλως, οὔτε τὸ ὁρᾶν γίνεσθαι λέγειν· ὡς πρὸ ὀλίγου ἐμνή-
μονεύσαμεν, ὅτι μὴ κατὰ τὴν ὄψιν· μηδὲ οὕτως οἴονται· ἐπεὶ οὕτω
καὶ ἀφῆς καὶ ἀκοῆς καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων· ἀλλὰ ἀπορρέοντας σώμα-
τα ὁρᾶν καὶ ἐμπίπτειν αὐτά· τί ὄφελος αἰσθάνεσθαι, πρόσοι θύρας
τοῦ στόματος ἄτοπον· ἢ καὶ δὴ καὶ ἀφῆς ἅπτεται· ψυχροῦ
θερμοῦ· ὑγροῦ· τῶν ἀπτῶν ἕκαστα καὶ οὐκ ἀντιλαμβάνεσθαι.
ὑδρὸς δὲ βύβλων ἀντιλαμβάνεται τῆς ὄψεως· ἔτι ἀσυνεχὴς ἀπὸ
τῶν ὁρωμένων ἀπόρροιαι, πῶς γὰρ ἀνάλυσις ἂν εἴη τοσαύτης
τοιαύτης σωμάτων ἀπορροίας ἀπαύστως γινομένης· ἢ δὲ
ἀντίδοσις εἰς ἀντοῖς ἄλλας, πῶς γὰρ μὴ, ἀλλὰ βύβλος γὰρ ἀπ' αὐτῆς
ἐπαύετο· ὥστε ἐμένετο ἀλλὰ διαμένειν· ἢ εἰς ἀνάλυσιν ἐκείσε
αὔξεσθαι· μὴ πάλιν ὡσαύτως μεταβάλλειν· ἔτι πῶς ὁμοίο
χύμενα διαμένειν· τὰ μὲν γὰρ ἀπορρέοντα, ὁμοιομερῆ·
τὰ δὲ τοσαῦτα καὶ χωρὶς ἀντιλαμβάνεται· τὰ δὲ
προσειόμενα ἀλλοῖα ταῦτα εἶναι· μὴ συνεχὴς ἡ ἀπόρροια
ἀφῆς μᾶλλον καὶ μᾶλλον πάντας τὰ μόρια, πῶς γὰρ ἐκ πολλοῦ
ἀπορρεόμενα τοῖς φερομένοις, ἵνα προσκείσθω· ἢ ἐκεῖνα τοῖς
ἵνα μὴ φέρηται· πῶς δὲ λεπτὰ ὄντα, γένοιτο διαθιγὴ
αἰσθήσεως τοιούτων· ὁρῶμεν γὰρ πάντα ἄνεμος ἡμᾶς ταχύ· ἔτι πῶς
ἀσύμπλοκος ἀντίληψις γίνεται, ἀλλ' ἐμπίπτουσα ὀφθαλμοῦ
ὁρᾶ· πῶς δὲ μὴ μόνον· γνώσόμεθα· οὕτως ἐστὶ θεῖφερό
μενα λεπτά· δοκεῖ γὰρ μὴ μόνων ἀλλων πόρων ἀσυ-
χωρῶν· ἀλλὰ δὲ καὶ ἐπιπολῆς τοῦ ὁρωμένου γνώσόμεθα·
μὴ γὰρ ὅλου ἀπορρώσας λεπτὰ ἀφῆς· μὴ δὲ ἐκεῖνα αὐτὸ ὄφθαλμος· ἢ
ἀλλὰ φωτὸς χρεία πρὸς τὸ ὁρᾶν δεχομένου τὸ ὁρώμενον τῷ ὄφθαλ-

μένας· ἐν οἷοι τὰ ἀποῤῥέοντα παραπλήσιον τῷ ὀφθαλμῷ· οἷον θέρεσθαι ὅταν ὁ αὐτὸς ἐπισκοπῇ· ἡμῖν οὖν παραπλήσιον ὁλόλως ὄσφρησις ἀνίλιψις ἔσται· ὁ δὲ βίᾳ θέρεσθαι, πρῶτον μὲν ἐν πλόνοις χρόνῳ τὰ πλησιάζοντα φερόμενα ὁμοίως· ὅπερ οὐχοῦτω γινόμενον ἔσται· ὅτι ὁ πλοῦς ἀέρος τοῦ πρὸ τοῦ ἀποῤῥέοντος· οὐ μὴ πιπτόντος τοῦ ὁσμηθητοῦ, πλὴν ὡς οὐ αὐτὸς ἐμπίπτοντος παλαιοῦς· τὸ δὲ ἄσμα ὁρᾶται θέρεσθαι· πρῶτον μὲν, πῶς ἐστὶν ἀέρα οὐ ὄψις δέχεσθαι· παθεῖν γὰρ διαφορὰν ὁσμὴν ἐστὶν ἀέρα δέχεσθαι ὡς ἐστὶν ὁμοίαξιν αὐτῶν τε οὐ τοῦ ὁρωμένου· ὅτι ἐξ ὑπνὰ ἡχοῦ τὰ ἀποῤῥέοντα ὄσμα ὡς τοῦτον τρόπον δεῖ νοεῖσθαι· ἔτι πῶς ὅταν ἄνεμος ᾖ τοῦτο ἐστὶν θέρεσθαι· ὅταν ἄνεμος ὁρᾶται τὸν μεταξὺ ἀέρα· ὁσμὴ τὰ ὄσμα λεπτὰ τὰ ὄντα διαδύεται τῶν ξύλων ἀνέμων βίαν, πῶς ὁμοίως διὰ τοῦ ἀέρος διαδύεσθαι· οὐδὲ ἔσται ἡ δύναμεν ποιῶν τὸν ὀσμὸν ὄντος· ὁ σῖτος ἀέρα· πῶς δὲ ἡ μέγεθος, ἡ ὑχμὰ τοῦ ὁρμῶν οὐ ὄψις ἡφίνα· παλαιοῦ πόρος μέγεθος δεχομένου ἀπὸ τοῦ φερομένου· ἡ γὰρ ἀπολλωνίς ἡ πολλὰ δέχεσθαι, πῶς ἡ διὰ ἄλλο τι ἡ ἄλλο μέρος τοῦ ὁσμᾶσθαι δέξεσθαι, ἡ ὁμοίως αὐτὸ ἀφ' ἡ ἑπομένως· ὁ δὲ ἡ ἀὴρ τὸ παραπέμπον, οὐκ οὐ σωθήσεται ξύλων ἐστὶν ὄψις· ὡστε ἄτοπον· ἵνα οὖν δοκῇ ἐν ὥρᾳ πολλῇ, διὰ οὕτω σμικρῶν μορίων τῶν ἐμπιπτόντων ἀπὸ τοῦ ἀπαντῶν ὁσμᾶσθαι φερομένων· πῶς δὲ μεταξὺ ἀπὸ τῶν ξύλων ἕνεκα τῶν ξύλων ἡ ὄψις ἡ τοῦ πρώτου σωέχεται· ὁμοίως τῶν ἡ τοιοῦτων ἐνεχθήσεται ἀπὸ ξύλου πρὸς αὐτὸ· ὡς παλαιὸν ἡ πόρος μέγεθος δεχομένου ἀπαντῶν ἡ ὅλων ἀφ' δέξασθαι ἄλλο ἀπ' ἄλλου ὁσμᾶσθαι μέρος λαμβάνουσιν· πῶς δὲ ἡ ἀπὸ τῶν λίθων ὡς ἐκμαγεῖα ἡ σμυρνὰ τὰ ὁσμᾶσθαι λαμβάνει·

γὰρ ἐχόντων ἐξεχάς· ὥστε ἀπὸ τῶν παλαιστῶν· ὥστε
ἀς ἐξεχὰς ἀφ' ὧν δυνάμεθα φέρεσθαι μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει.
οὕτως ἐστὶ λεπτὰ καὶ ἀσθενῆ τὰ ὄντα· καὶ γὰρ ἰσχόντων.
ἀλλὰ δὴ καὶ ὀλίγον ἄπωθεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου. ταῦτα μὲν
γὰρ ἐξῶν ἐν τῷ ὄρει· τὸ δὲ λέγειν μὴ ὠφελεῖσθαι τῶν ὄντων
ὑπὸ τῶν φερομένων ἐπὶ τῶν ὄντων· καὶ οὐδὲ εἴρεσθαι· καὶ
πρὸς τὸ ὁρᾶν προσαναγκάζεσθαι· γὰρ καὶ ἡμᾶς ὠφελεῖν ἐν τῷ
ὄντων ὄντων ἡνίκα θαι τὸ ὄρος· δηλοῖ γὰρ μᾶλλον ὡς ἂν
ὑπὸ τοῦ ὄντος καὶ ἡμᾶς ὠφελεῖν ἡνίκα θαι· ὁσοῦν ὧν-
τα καὶ πρὸς τὸ ἀπορρᾶναι καὶ λέγειν· καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ
τῶν ὁρῶντων ἀπορρᾶναι καὶ λέγειν· καὶ οὕτως ὁρᾶσθαι τὰ
ὁρώμενα· αὐτὸς δὲ μόνον ὑπομιμνήσας ὅτι καὶ ἐν τῷ
γῇ τῷ ὄρει ἡνίκα θαι· ἔχων δὲ ἀναγκαῖον ἐν τοῖς ἔμπρο-
σθεν· ὅτι μηδὲν ἀπὸ τῆς ὄψεως οἷόν τε λέγειν ἀπορρᾶναι καὶ
καὶ οὕτως ὑμᾶς ὁρᾶν· καὶ θαυμαστὸν ἀπὸ τοῦ δόξαν· καὶ ἐν τοῖς
> πρὸ τῆς παλαιστῆς παλαιστὰς θελέτω· ὡς ἐν τῷ
> τὸν φαναγαθὸν ἡνίκα θαι τὸ μεταξὺ τῆς ἀναθέσεως.
διὰ γὰρ αὐτὸ καὶ ἔχουσι μὴ καὶ ὄψις ὑπὸ τῶν ὁρατῶν·
ἀναθαι θαι ὡς περὶ τῶν ἄλλων ἀναθέσεως ἐναργῆ· ἀλ-
λὰ οὐχὶ τοιοῦτος καὶ ἐν τοῖς μπτοῦσι· παλαιστὰς δὲ· γὰρ
δέχεσθαι ἀπορρέοντα ἀπὸ τῶν ἀναθέντων· ἀλλὰ δὴ
τὸ μεταξὺ τῆς ὄψεως μὴ γὰρ ὁρωμένων διαφανές· ὅταν
παλαιστὴν ἐργάζωνται τοιοῦτον· τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ ὑπερφωτιζόμενον
ἡνίκα θαι ὑπὸ τῶν ὁρατῶν· τοῦτ' ἐστὶ τῶν χρωμάτων· ἡνίκα
καὶ γὰρ τὸ χρῶμα τοῦ παλαιστοῦ διαφανοῦς· τὸν
αὐτὸν δὲ τρόπον ὑπὸ τῶν χρωμάτων ἡνίκα θαι καὶ παλαι-
στὴν διαφανές· ὡς ἡνίκα μὲν ὑπὸ τῆς τοῦ φωτὸς ἐστὶ
ὡς φυσικὸς παρὸν ὄντας καὶ ὁρᾶν μᾶλλον φῶς φαίνεται· καὶ φ
ὑπὸ ἕξεως· ἡνίκα μὲν γὰρ ὡς καὶ διὰ τὸ μὲν καὶ παλαι-
στὴν διαφανὲς ὑπὸ τῶν ὁρατῶν· τὸ ἔθος αὐτῶν ὄψις

δίδωσι τῇ πόρῃ ὁμοίως ὡς ἔλαβεν, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ἀφανοῦς
καὶ οὐρανίας δεχομένης διὰ τοῦ ἀφανοῦς τὸ μεταξὺ
ἔθος τοῦ ὁρωμένου· καὶ μέχρι τοῦ πρώτου ἀπλανοῦς δι' ἀδιδά-
κτου ἀπὸ τοῦ μεταξὺ τόπου ὄντος τοιούτου σώματος ἕνεκα πλή-
ρους τοῦ ὅλου μένειν ἄλογον· καὶ ὅτι καὶ τὰς ἀποπλανήσεις
ἀποροίας· ἐξ ὧν λείπει τὸ ἐπόμενον ἄλογον εἶναι τοῖς ἀπὸ μὲν
τῆς παραθέσεως τῶν ὁρατῶν διὰ σκιερότητας τῶν χρωμάτων τῶν μι-
κτῶν τῶν παραλλαττούσης καὶ μελανχρωμάτων μένειν ἀφανῆ
ἅμα δὲ καὶ ἀπόρροιαν τοῦ ὁρᾶν ἀγνοουμένοις·

ἐπεὶ μὴ οὖν τῶν παραλλαττομένων, ἀναγκαῖον ἦν πᾶ
σαν μέγεθος· ἐν δὲ λείπει, οὐκ εἶναι τῆς παραθέσεως τῶν
τῶν ὁρατικῶν χρωμάτων μίξιν εἰς τὸ φύγειν ἀναίσθητον· ἐ
νδεῖ τὸ ὁρᾶν τῆς ἀποῤῥεούσης μένειν ἀφανῆ, ἐπεὶ ὡς σωμάτων μὴ μέγεθος λαμβάνουσιν ἀό-
ρατον τῇ αὐτοῦ φύσει· οὕτω λείπει νῦν χρόνου ἀναίσθητον
ἕνεκα· τὰ μὲν γὰρ μένοντα ἐν τῷ χρόνῳ· δὲ ὁ μὴ τῆς ἀπορροίας
ἀποῤῥοιὰ δι' ἀπόντος ἐστὶ τὰς ὄψεις ἀφίκνουμένη, ἀγνοου-
μένη ἐν χρόνῳ τινὶ ἀφίκνεῖται. διὸ τὸν δὲ τὸν χρόνον, ἀναίσθητον
αὐτοῖς διὰ σμικρότητα ἕνεκα· μὴ τῶν ἀπὸ τῆς ἁλίσεως ἴνα λαμ-
βάνωσιν ἀφικνούμενας· μὴ ἐν δοκεῖ δι' ἀβάθειαν
φαίνεσθαι· ἐπὶ γὰρ πολλαπλασιασμὸν γίνεται τῶν ὀφθαλμῶν τὰ
πλείονα τὸ ὁρᾶν· ὅσον γὰρ οἱ ἀπὸ δέκα ὀφθαλμοὶ πόρρω δύ-
νανται, τοσοῦτον παθήματος ἐμποιοῦσιν ὁρᾶν· δοκεῖ δὲ ὡς ἀ
πὸ ἓξ· μὴ μὲν προσβολῇ, μὴ δὲ ἐν ὁρᾶν τὸ ὁρώμενον, δεῖ ἀπὸ
ἀνίσοις χρόνοις τὰς ἀπὸ τινὶ πούτων ἐμποιοῦσι γινομένας
δι' ἀλλαττόντων· ἵνα μὴ πολλαπλασιασμῷ· ἀλλὰ ἀθρόον αὐτὸ ὁ
ρᾶν δοκεῖ· καὶ ὁμοίως τοῖς οὕτω τὸ ὁρᾶν λείπουσι γίνεσ
θαι ἀναισθήτων χρόνων χρόας· τοῖς δὲ μὴ τῶν χρωμάτων
διαφορὰν· τῶν ἀπὸ τῶν ἀποῤῥοιῶν λείπειν τῶν ἀπὸ τῶν ὁρωμ

τὸ ὁρᾶν γίνεσθαι· οὐ πολλαχῶς λέγεται τὸ ἅπτ. γὰρ μόνον αὐτὰς
αὐτὰς μεταξὺ ἀλλήλαις αὐγὰς συμβάλλειν· ἀλλὰ καὶ χρόνους αὐτῆς
αὐτὰς· οὐ γὰρ οὕτω καὶ ἰσόπλευρον, τὸ δυνατὸν αὐγὰς
αὐτὰς χρόνους ἕνεκα τοῦ πολλαπλασίονα χρωμάτων πολλα-
πλασίονα τῶν αὐτῶν χρωμάτων διαφορὰ ἀναλογίαν, ὁρμὴν·
οὕτω δὲ καὶ πολλαὶ αἱ λοιπαὶ ὡς ἐνόχλησις καὶ λοιπὰ
μοι ἀφέσεως αὐτῶν ἀποῤῥοιαὶ παθαίνειν ἐμπίπτουσαι
τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ δοκεῖ ὡς μία ἅπαξ καὶ ἐπιφανοῦς τοῦ ὁρωμένου
γίνεσθαι· ἐνίοτε δὲ καὶ μία ἀναλογία.
ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δόξης τῆς ὅτι ἀλλήλων λαχόντα πολλὰ
ὁρᾶσθαι λεγούσης· καὶ οὕτω αὐτῶν τινὰ μὴ εἶναι ποιούσης.
τὸ γὰρ ἐπιπολῆς χρῶμα κινούμενον ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου
αὐτῷ, ἀλλοῖα αὐτῷ φαντάζεσθαι ποιεῖ τοῦ ὁρωμένου.
καὶ πολλάκις τῶν ὑποκειμένων διαφορᾶς· καὶ ἐπὶ τοῦ ὁρωμένου
φαντασίας διαφορὰς· οἷον δὲ βαθέων καὶ δόξας αὐτὰ τῶν
μίξεις χρωμάτων τῆς πρόσθεν, ἐδόξεν ἑστενεκωρίαν,
ὡς τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι μηδένα ἕνα μέγεθος ἀόρατον
ἀλλὰ πᾶν ἕκαστον ἀποτέμνεσθαι ὁρατόν.
ταὐτὰ γὰρ ἐκείνοις αὐτὰ τολέον ἔξω. οἷον οὐκ ἂν καὶ πάλαι
τῶν ὁρατῶν τὰ χρώματα· τοσαῦτα μέντοι τοῦ αὐτὰς αὐτῆς χρόνου
μὴ ἔσεσθαι ἐπιταύτης, ἀλλ' ἔνεστιν οἷον αὐτὰ τοῦτο αὐτῆ
ταύτης γίνεσθαι, ἀπὸ ἀποῤῥοίας τῶν ὁρωμένων λέγεται ὁρᾶ
γίνεσθαι δυνάμεως τολεγόμενον· καὶ οὕτως ἁρπάζεται· ἐκθέ-
μενος τὰς δύο δόξας· καθάπερ οἱ ὀνίνθ τολέω φαίνεσθαι τὰ χρῶ
ματα· τὰ καὶ ἀποῤῥοίαις τῶν ὄντων μὴ πρόληψις ἀορατ-
ῶν τις ὡς δόξαν τῶν πρὸ αὐτοῦ· καὶ τὰ καὶ πάλαι ἐστὶ πρὸ αὐτῶν·
ἐξ ὧν ἅπτεσθαι γινομένων τοῦ ὁρᾶν δυνάμεως σώζεσθαι
τὰ τῶν χρωμάτων μίξεις καὶ πάλαι γίνεσθαι τούτων
τῶν τόπων· γὰρ ταῖς ἀποῤῥοίαις ὡς ὄντα τὰ οἷ πρὸ αὐτοῦ·
ἀφὴ γὰρ οὕτω καὶ ὅτις ἔσαν· ἀλλὰ τὴν μεταξὺ τῶν

ὅτε ως πολὺ ὁρωμένων ἀφανοῦς γίνεσθαι ὑπολωνόρατ.
ἀπὸ δὲ ὅλου ἀποπλοῦ ἀπορροιάν ὅλην γίνεσθαι λέγομεν
ὅταν μηδεμία σύμβασις ἀποβαίνοντος τοῦ
τοῖς πράγμασιν ὁρᾶσθαι ὁρατὸν μέγεθος λέγων.
ἀπορροιὰ γίνεσθαι λέγομεν τὸ ὁρᾶν· ἁρμόνον αὐτοῖς
ἀναστῆναι ἔσας ἀόρατα ἀλλὰ μεγάθη λέγειν. ἀλλὰ μὴ δύνασθαι
χρόνον· μὴ ὀλιγαχοῦ αὐτοῖς ἀποβαίνοντος· ἔστω μὴ ἀναστῆ-
ναι ἐν τῷ αὐτῷ φύσει μέγεθος ἐὸν ὡς ἔστω· μὴ ἀναστῆναι τοσοῦ
χρόνος· τοσοῦτον γὰρ τοῖς ἀπορροίας αὐξομένοις ἀπολλύ
ναι ἀναστῆναι τοσοῦτον χρόνον ὅταν λέγειν· ὁ δὲ μηδὲν τῷ ὁρᾶσθαι
παραθέσει τῷ μὴ ἐξ ὧν χρωμάτων αὐτῶν γίνεσθαι λέγειν.
ὡς ἔλεγον οἱ πρὸ αὐτοῦ. τύπος ἀπολουθίου. ἅμα μὲν μεγέ-
θη ὑπολήψεσθαι ἀόρατα ὄντα, ὅπερ αὐτὸ ἀποβαίνοντος· ἅμα δὲ μὴ
χρόνον ἀναστῆναι. ὡς ἴσον ὄντας τὸ ἑτοιμότητον παραλλά-
ξαι μὴ μόνον· τῷ, ἑτοιμότητα γὰρ τῶν παραλλαξαι μὴ μόνον
ὡς μεγάθη μὲν ὑποληψεσθαι ἀόρατα ὄντα ὄντας, οὕτως
ἀναστῆναι ἔσας μὴ χρόνους ἀναστῆναι λέγειν· οὕτως γὰρ τὸ
παλαιὸν ἐμπίπτον μόριον τῷ πόρῳ· μὴ παλαιὸν οὖν
ὅτι τὸ πόρῳ δέξασθαι σωμάτων· ὡς ἔνεστι μὴ σωμάτων ἐχόν-
τος ἀποπλοῦ ἀπορροιάν τῶν χρόνων. παλαιὸν
ἐμπίπτον τῷ πόρῳ τὸ ὁρωμένα δέχεσθαι· μὴ ἐν δοκεῖν εἶναι.
ἐν ᾧ τὸ τῶν ὁρᾶ· δύο δὲ ἄλλοπα ἀπολουθήσεται τοῖς αὐτὸ
δέξει· τὸ μὲν μεγέθη ἀόρατα, μὴ χρόνους ἀναστῆ-
ναι· ὧν οὐδὲν ἄτοπον· ὡς προϊόντος δέξει· ἀπὸ
δὲ τὸ ἐπόμενον ἄλλον τοῖς ὑπὸ ὁρᾶν τοῖς ἀποβαίνοντος
ἀπορροίας δύναται δέξει· μὴ δέξας αὐτὰς ἐπιπορεύεσθαι
τοῦ τῶν χρωμάτων μὴ εἶναι, ἐμποιῶν ἀορατῶν παρα
θέσεις γίνεσθαι· ἔπειτα γὰρ μὴ χρόνους ἀναστῆναι ἐν
τῷ ἀέρα· ὅτι δὲ μὴ οὐ τὸ ἔπειτα ὑπάρχοντος τοῖς ὅτα
τῶν μεταξὺ πίνακος τὸ ὁρᾶν γίνεσθαι λέγουσιν, ἐπεὶ

φέρε πάλιν ἐπὶ τούτου παράδειγμα τὴν δόξαν ἣν ἔσχηκαλῶ ἐπὶ τοῦ ἀφῃρημένου χρώματος τὸν μὲν ἕλκοντα μηδὲν αὐτῶν μηδὲ ἄθλετόπον· λέγω γὰρ ἐν ἀΐδῃ φανεῖ, οὐδὲ μία ἀνάγκη· τὸ ἐν ἀΐδῃ φανῆναι λέγων, ἐπὶ τῆς δόξης τῆς διαλῆς κινήσεως ὑπομιμνήσκω αὐτὸ ὁρᾶν μηδὲ ἀφαιρεῖσθαι· ὧν παρεῖναι ἐν αὐτῷ· οὐκέτι γὰρ τοῖς οὕτω λεγομένοις μηδὲ ἀφαιρεῖσθαι ὁρᾶν ἀνάγκη λέγειν, οὐδὲ ἀφαιρεῖσθαι μανθάνειν ἢ ἀναίσθητον ἢ μὴ ἀναίσθητον εἶναι· καὶ διαλείπειν ἐπὶ τῶν χρωμάτων τῶν ἐπακτικῶν μᾶλλον ἢ ἀΐδιον. οὔτε γὰρ ἀναίσθητα οὕτω τὰ κεχρωσμένα χαλκοῦν οὔτε χρόνῳ δεῖ μακρῷ τὸ μὴ ὁρᾶν παρὰ τὰς αὐτοῦ τούτων ἀναισθησίας παρεῖναι ὅτι ἐν ᾅδου. ἀλλὰ δὲ ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ χρώματος διαφορᾶς τὸ μᾶλλον ἧττον καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου, ἄγωσι μὲν διαθήκη τὸ διαφορᾶς τὸ μᾶλλον ἧττον ἀναλοῦν καὶ παθεῖν αὐτὸ ὑπό. ἄγωσι δὲ, ἐφ' ᾧ αὐτὸ ὑποκείμενον ὑφοῦ πάσχει· οὐ γὰρ ὡσ' ἀναλοῦν ἐνδιαλείπειν τὸ μᾶλλον ἧττον διαφορᾶς, ἀλλ' ὡς μένον μένον καὶ ἑστηκὸς ἀεί, διὰ τοῦτο τὸ ἐπακτικὸν χρώματος αὐτῷ διαφορᾶν· καὶ τὸ ὑποκείμενον πάσχειν κείμενον ἐν αὐτῷ· ἃ τῶν δὲ ταῦτα καὶ δεῖ ἔχειν, ἐπὶ τοῦ φέρε, ὡς τὰ μὲν ἐν δέχεται μηδὲν ἅπτεσθαι ὁρᾶν, ἀλλὰ πᾶν ἐκτὸς ὃ τὸ ὁρᾶν ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν ἐν ᾗ ἀΐδῃ οὐδὲν ἅπτεται τῶν χρωμάτων ἐξῆς. λέγω δὴ τὰ μὲν ἅπτεσθαι ὁρᾶν· ἃ ἐφάπτεται λεγόμενα μὲν ἐξῆς τῶν χρωμάτων παλαιῶν ὁρατῶν παραδίδοσθαι, οὐ παλαιὰ ἅπτεσθαι μηδὲν μανθάνειν ὁρᾶν· αὐτὴ γὰρ δόξα ἔστω· μηδὲν δὴ καὶ αὐτὴ τῆς τῶν χρωμάτων μείξεως αὐτὰ ἃ παλαιῶν καὶ ἐπακτὰ καὶ ἀπὸ τοῦ φέρε ἄγων ἄγωσ· ἐρῶ γὰρ καὶ ἄγων ἡνά· καὶ τῶν δεκτικῶν ὁρᾶν· καὶ μὴ οὕτω δὲ μανθάνειν ὁρᾶν ὁρᾶν ἡνίκα, ὅταν ἐφάπτηται ἐν αὐτῷ κεκινῆσθαι· καὶ τὴν παραδιδομένων δόξαν τὰ μὲν ἐξῆς ἡνικαῦτα, δεῖ αὐτὸ τοῦτο ὅρασιν αὐτοῦ τῶν τὸ ὁρᾶν παρεῖναι· ἀεὶ γὰρ τοῦ μηδὲν ἅπτεσθαι μανθάνειν ὁρᾶν τὸ αὐτοῦ φίσει· μηδὲ οὕτω δεῖ αὐτὰ ἅπτεσθαι μείξεως τῶν χρωμάτων ἡνικαῦτα, αὐτῆς τῶν ὁρατῶν πόρων

παραθέσεως, ἐν ὑστέρῳ δηλωθήσεται: εἰ δὲ ἔστι μίξις πλειόνων μᾶλλον, μὴ μόνον δὲ πολύ, οὐ περιοριεῖ.

Ἀποδίδωμι δὴ τοῦτο ἔξω ὅσα κατὰ τὴν θέσιν μᾶλλον τῶν παραφερομένων. αἱ μὲν γὰρ παραφερόμεναι οὐ μίξιν ἀρωμάτων ἀλλὰ φαντασίαν μίξεως ἐσάγουσι. διὸ οὐδὲν ὅσα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀρώμασιν, ὡς δὲ αὐτὸς φησι, δηλοῖ ἔργον. μίξις δὲ ἐστὶ δύο ἢ πλειόνων ἀρωμάτων, ἡ ὑποφερὶς δὲ καὶ ἀλλοίωσις μίξεως ἐστὶν ἀρωμάτων γένεσις. ἀφορίζει δὲ μίξεις τῶν ἀρωμάτων, οὐ καὶ ἀποφαίνεται μόνον ὡς ὁμοίου τοῦ αὐτοῦ παραφαινομένου ἀρώματος ἐλαχίστων ἡμῖν διαλειφθέντων, ἀλλὰ ὅλων διὰ ὅλου ἡμῖν δηλοῦται τῶν μερῶν ὡς ἐν βίοις ἀπείρως δὲ δηλοῦσθαι εἰς μίξεως λόγον, βίοις μὲν παραθεμένοις μίξεις ἐν μήνῃ ἀφανίζουσιν, ἀσκοῦσι θᾶττον ἀπὸ μόνου μίγματος ἀνάλογον ὅσον ἐν δυσὶ μοίραις διαλειφθῆναι ἐλαχίστου. ἔστι δὲ ταῦτα, ἀφῆς οἱ ὁμοιομερεῖς ὁμοιομερῶν καὶ ἀφῆς ἀνομοιομερῶν ὁμοιομερῶν καὶ ἀφῆς ἀνομοιομερῶν διαφοράν. διὸ καὶ ἀδιαφορεσταῖον ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν στερεμνίων καὶ ἀνομοιομερῶν. οἷον, ἀνθῶν· ἱππομανῶν· βοῶν· παρμάλων· ἐρύσιπέτων γὰρ τούτων, ἐστὶ τὸ καταφανὲς ἀφῆς ἐλαχίστου ἐστὶν ἐν οἷς ἀδιαφορεῖται ὁμοιομερῶν διαφορὰν ἀφῆς. οὐδὲ γὰρ ὃς καλάμῃ ἀνθῶν ὅσα, ἐν αὐτοῖς ἐστὶ διαφορά, οὔτε ἵππων· οὔτε ἀγορανόμων οὔτε· τῷ οὕτως ἀδιαφόρων, ἵνα τοῦ καὶ ἀποφαίνεσθαι μίξεις· ἴσασι γὰρ καὶ οἱ ἵπποι, καὶ περὶ θαύματος ἐρεῖ καὶ καμήλου οὔτε μίγματα τῶν ἐλαχίστων ἐν οἷς σωζομένων παραθέσεως ὅλων ἐν ὀλίγῳ· οὐ γὰρ δὴ ἐν ἵπποις ἐρεῖ ἄνω παραλήψεσθε, μὴ μίξαντες γάλα· ἢ ἐν ταύροις περὶ θηλῆς· ὅσα δὲ ἐγγράπτα καὶ ὁμοιομερῆ καὶ μὴ οἱ ὁμοιομερεῖς ἐλάχιστον χρόνῳ ἵππων οὐκ ἂν ἢ οἱ ὁμοιομερεῖς παραθέσεως ἐν ὑγρῷ ὑποστάσεως· ἀλλὰ καὶ μιχθέντων μίγματα λήψεται· ἐν ἐρύθροις διαποδισθὲν πρὸς ἔξω· ἀλλὰ καὶ μιχθέντα μίξεις ἔσται· μήκιστα δὲ ἵππων, ἀφῆς μὲν ἐκκρίσεως καὶ ἐρυθρόν· τοῦτο δὲ τοῦτο δυνατὸν ὅλον ἐν ὅλῳ μίγνυσθαι, ἄδηλον ἐρύθροις τοῦ ἐγκρίσεως καὶ φθοράς, ὅτι τοῦ μίξεως ἄκρα· διὸ καὶ μὴ ἐρύθροις τοῦ μίξεως ἐμπαίρει· ἐπὶ τοῦ γὰρ ἐκ· ὑπὸ ὑγρὸν ἀφῆς ἐμφορᾶται ὡς μὴ μιχθέντων ἀρωμάτων ἀλλὰ καὶ διαποδισθὲν καὶ ἐρυθρὸν ἀνθῶν καὶ τοιαῦτα πολλὰ τοῦ μίγματος, ὑγρὸν τοῦ ἐκ μύρου· ὅλων ἴσων

τῶν τῆ ἀπλῶν, ὕστερον φωνὴν ἐποίησε πλέον· ἐρῶ δὲ τὰ ὑπ' αὐτῶν
προϊόντα· ὅλως ὧν ἐστὶ τὰ πρόσωπα μὴ λέγεται ὥστε ὁμοίως, τούτων ἀ
ναγκαῖον μὴ λέγεται μεταξὺ ὥστε ἄλλα· ἐνοῖς δὲ μένεσις ἐστὶν ἐναντία, τὰ
ρόσωπα τούτων ἐναντία· τὰ μὲν γὰρ ἐναντία, πλῆθος ἀλλήλων οὐκ ἔχει·
τὰ δὲ πολλὰ οὐκ ἔστιν πρόσωπα ὅλως ἐνίστε πολλὰ ὑπάρχοντα ἐνίστε οὐ
πολλὰ δὲ καὶ πολλὰ ἐναντία ἔχει· ὥστε πάντων τῶν ὑπαρχόντων
τὰ πρόσωπα ὥστε ἐστὶν· μὴ δὲ ἄλλα μεταξύ· μὴ μὲν ἐστὶ λόγῳ μὴ
μὴ δὲ ἄλλα καὶ ἄλλα πολλὰ ὄντα μὴ διαφέροντα ἀλλήλων·
ἐστὶν ἀριθμῷ φωνή, ὅπερ ἐστὶν προσώπων·

περὶ δὲ τόπου φωνῆς, ἀρκτέον πρότερον ἐντεῦθεν
πόθεν ἡμῖν·

Ὁ ριζόμενος πόθεν ἀκούομεν λέγω· πόθεν χρώμεθα ὃ ἐστὶν ὁρᾶσθαι
ἄρτιον πόθεν δὲ τόπος φωνῆς, ἐνίοις πόθεν τιμῆς φωνῆν αὐτῆ
κως ἀριθμὸν ἄρτιον· ἄρτιον δὲ ἐνέχουσιν, ὅλως τόπος μέν ἐστι, τοῦ τόπου
κῶς ἐνέργεια· ἐστὶ δὲ τόπου μὲν, ὁ ἀὴρ· κινεῖ δὲ ἐνέργεια αὐτοῦ
κίνησις ὡς τόπου κινοῦν ὑποκείμενον· ὥστε κατὰ τοῦτο διαιρεῖσθε καὶ
ὑπόλοιπον τῶν· ὑφῶν ἀρύπτεσθαι φθόμενος κωλύεται· κίνησιν δὲ
τοῦτο, ὅταν ἀναγκαῖον ἀποδίδωσι τῆς κίνησις ἐναντίως ἐναντίας τῆς ὁ κα
κατὰ τοῦ ἀρύπτεσθαι· φωνὴν δὲ, κωλυτὴν δὲ ἀνάγκην ὁμοίως ἀέρος ὑπὸ
τῶν ἐναντίων μοιρίοις τούτοις τιμῆς προσίσταται κάλλιον μᾶλλον ἀρτιεῖ
μεταλλίνος φαντασίας·

περὶ δὲ ὁσμῆς καὶ χυμοῦ λεκτέον·

Ὁσμὴ ὁσμῆς καὶ χυμοῦ προσήκοντος λέγω, ὧν τὸ μὲν, τῷ ὀσφρά
σθαι αἰσθητόν ἐστι· τὸ δὲ, τῇ γεύσει· τοῦ ἁπλῶν τούτων, μυημονεῦσαι τῷ
αἰσθάνεσθαι ἀναγκαῖον· ἀναγκαῖον γὰρ ἐστὶ τὰ ὄντα· ἀχρόνως γὰρ ἐστὶ τὰ ὄντα
τοῖς δὲ· τὸ μὲν αὐτὸ πάθος, ὅτι σωτὰ αὐτῷ τῷ ὀχύμος, τῇ τῆ ὁσμῇ
ἐνα τοῦ πολύοσμον τῇ ὡς ὑπερβάλλοντα ὄντα ἐν χύμοῖο
ξηροῦ ἐντῷ ὑγρῷ γίνεσθαι· γένεσιν τῷ αὐτῷ δὲ, ὅτι ὁσμὴ χύμος, ἐν
τῷ ὕδατι· τῇ δὲ ὁσμῇ μᾶλλον ἐντῷ ἀέρι· γίνεται δὲ τῇ ἐντῷ ὕδατι·
ἀλλὰ τὸ μὲν τούτων, προϊόντα δέξα· ἀτῶν δὲ ἀχρόνως τῷ αὐτῷ

πολλοὺς εἶναι· τοὺς δὲ ὁμοίους καὶ πολλοὺς εἶναι τῶν τοιούτων
τούτων μίαν εἶναι, τῶν ὁμοίων αὐτῶν καὶ ὁμοίως γινομένων ἐν
ναρκήσει τὸν χυμὸν ἡμῖν ἢ οὐκ εἶναι τροσο-
θήκην· ὅτι γὰρ χρείαν τινὰ ἔχομεν τοῦ ὕδατος ἄλλων
ζώων, μὴ τῶν αὐτῶν ἡμῖν αὐτοῖς ἀναθήσει· τῶν δὲ λοιπῶν ἀναθήσει
ἀμφιβεσάλιμπάλιν τοῦ ἀφικνεῖσθαι ἄλλων ἀναθήσει· μὴ τοῦς
ἄλλων ζώων· διὰ τοῦτο γοῦν δεῖται ὑπερβολῆς πολλῆς
χρείαν· μὴ βέβρος φέρειν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις δεῖ αἰμεῖς· καὶ
εὐθὺς δὲ ἀφικῆ· ἔρημος δὲ τροφῆς ὢν τοῖς τροφίμοις·

Διὰ τί οὖν τοῦ ὕδατος φύσις, βύλεται ἄχυμος εἶναι·

Πρῶτον μὲν τοῦ χρείαν ἔχειν ἀρχῆς λόγου· διὰ μὲν τοῦ ὕδωρ ἄχυμον
εἶναι πανταχοῦ· καὶ μὴ ἀεὶ ἀθλεῖν τοῦτο ὡς ἐν ναρκήσει λαμβάνειν·
ἐπὶ δὲ δοκεῖ ἐν τοῖς ὑδατώδεσι χυμὸς εἶναι, μὴ διὰ τοιοῦτον ὑγρὸν γίνεσθαι· αὐτὰ γὰρ τοιαῦτα ὑγρότητος ἔχοντα
γεῦσιν γίνεσθαι, ἐν τοῖς τροφίμοις δύναται· ἀλλ' ἐστὶ τροφὴ διὰ
τῶν ὑγρῶν μεταβολὰς· τοῦς δεῖν βούλεται γίνεσθαι, ζωὴ· καὶ τοῦτο
ζωὴ θέλει ἐστὶ τροφὴ καὶ τροφῆς ἐπιθυμία δόξαν τροφίμων,
ἀλλὰ τῶν, τροφὴ τῶν ἐστὶ αὐτοῦ ὑγρότητα· διὰ γὰρ τοῦτο ἐμ-
πίπτει δυνατὸν ποιῶ, διὰ γὰρ τὸ ὕδωρ ἔχειν οὐκ ἀθάνατα ἐστὶ
τὰ τῶν ὑγρῶν τῶν χυμῶν· τοιοῦτο τροφὴ τὰ δὲ τῶν χυμῶν ἐστὶ πάντως
μεμιγμένα· αὐτὰ γὰρ τὰ δὲ διακριτικὰ τοιοῦτο δὲ ἀφθο-
γγία τῶν ἀθλίων δὲ διὰ τῶν διακριτικὰ· τὸ δὲ ὀλιγονεῖν δὲ τρο-
φῆς· τὸ ὀλίγον εἶναι χυμὸν μεμίχθαι· ὅταν δὲ ὑπερφύῃ τὸ ὀλί-
γον τοῦ τῶν χυμῶν τὸ δὲ ἔχειν δοκοῦντων εἶναι τῶν θρεπτικῶν καὶ αἰθρεπτικῶν
τὸ ἅμα ἐνεῖναι τοιαῦτα χλιαίνοις, τοῦτο αἰ αὐτὰ ἐν τοῦ
τοις αὐτὰ γίνεσθαι· τὸ διαφέρον τὰ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς δια-
φόροις τοῖς ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἐλπὶ αὐτῶν· αὐτὰ γὰρ αὐτὰ ἔχειν τοὺς χυ-
μοὺς ὡς ἀπὸ τοῦ ὕδατος διὰ γίνεσθαι· τὸ μὴ ἔχειν μὲν τοῦ ὕδωρ τοὺς χυ-
μοὺς τὸ μὴ παθεῖν φέρεσθαι· εἶναι δὲ αὐτὸ ὑλικῶν τῶν χυμῶν· τοῦ
οἷον τῶν τοιούτων χυμῶν φύσεν, ἀλλὰ τοῦ πολλῶν τῶν χυ-

ἐχόντων αὐτὸ διαφέρειν καὶ· βούλεται καθάπερ ὁ μόσχου δερμάτινον ἔνδυμα· καὶ
οἱ πάλαι ἐν τοῖς μεμιγμένοις ἀγῶσι, οὓς ἀνδραγάθους, ἐκ παλαιοῦ μὲν τῶν
τοῦ ἐμπρίσθεν γεννωμένων· νῦν δὲ καὶ τοῦ αὐτοῦ μόσχου διαφέρουσι· ἐκ γὰρ τοῦ
αὐτοῦ μόσχου τὸ μὲν ἐμπρόσθιον τοῦτο ὂν, τὸ δὲ πρὸς ἀπαλλάττουσι, οὐδὲν
φαίνεσθαι· τὸ δὲ νεύρων νεῦρα· ἀλλ' ἕλκων νεύρων, νεῦρον· τὸ αὐτὸν
δὲ πῦρ τοῦ φαίνεσθαι τὸ ὕδωρ, ὕλην ὂν χύμα ἔναι· οὐχ ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντος τοῦτο
χόλα χύμον γίνεσθαι· ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ δὲ τοῦ δὲ καὶ ἐκ τοῦ δὲ τοῦ ἁλὸς τοῦ ἁλμυ-
ρὸν ὁμοῦ ὕδατος, πρὸς ἕπασι τῶν χύμων· ὡς ἄπαντα μὲν ἐξ ὕδατος γί-
νεσθαι· ἄλλα δὲ ἐξ ἀλλοίων μᾶλλον ἢ ἄλλα ἐξ ἄλλων τοιούτων· ὅτι δὲ
οὐ σαφῶς· τῶν τῶν χυμῶν διαφορὰν· τῶν μὲν ἔναι μὲν, ἐν τῷ ὕδατι τὰ αὐτὰ
γεννητικὰ τῶν χυμῶν σώματα, οὐ μὴν ἐν ἴσοις μέτροις· καὶ ἐν μὲν τῷ δεῖνι,
τὰ τοῦτον, ἐν δὲ τῷ δεῖνι τὰ ἀλλοῦτινος· καὶ οὐ τῶν γίνεσθαι μὲν τοὺς χυ-
μοὺς ἐκ τοῦ ὕδατος πάντας, ἐξ ὧν ἐξῶν τὸ ὕδωρ ἐστὶν, ἐκ τοῦ δὲ τῶν γίνεσθαι
τοὺς χυμοὺς· οὐ μὴν τὸν τυχόντα χυμόν, ἐκ τοῦ δὲ τυχόντος ὕδατος· τῷ μὴ ἐχέν
πᾶν μόριον ὕδατος, τὰ πάντων τῶν τῶν χυμῶν γεννητικὰ σώματα ἐν αὐτῷ· ἀνδὲν
δὲ ἀλοῦτων μνημονεύσας τῆς δοξῆς τῶν περὶ ἀνθρώπου· οἱ μὲν ἁλμυροὺς, στυπτη-
ρῶν εἶναι τὸν· οἱ δὲ πικρὰν αὐτὴν ἀλλ' ἢ τῆς ἐναντιοτάτου, ἀνίησι· τὴν
τῶν ἐναντιοτάτου δόξαν προϋπάρχουσιν οἱ χυμοὶ ἐνεργείᾳ ἐν τῷ ὕδατι· τὴν δὲ
τῶν μὴ γίνονται· καὶ καθ' ἕκαστα δὲ τῶν τὰ τῶν πρὸς αὐτοὺς τῶν τοῦ ὕδατος μο-
ρίων· ἐν μὲν πρὸς ὑφῆσιν δόξαν τῶν προφερομένων, τὸν λέγουσαν, τὸ μὲ
ὕδωρ αὐτὸ μηδὲν μᾶλλον ἔχειν διαφορὰν ἐν αὐτῷ· ὡς ἐκ τοῦ δὲ μὲν τοῦ μορίου αὐτοῦ
τοῦ δὲ γίνεσθαι τοιοῦτον, ἐκ τοῦ δὲ δὲ, ἄλλον· ἀλλ' ὁμοίως πᾶν τὸ ὕδωρ χυμοῦ ὑγρᾶς
ἔναι· αὐτὸ δὲ τὸ ποιητικὸν τῶν ἐν τῷ ὑδατὶ χυμῶν γινομένων, τῆς τῶν ἐναντίων
γινομένων χυμῶν διαφορᾶς αἰτιον γίνεσθαι· οἷον ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ἢ ὅλως
τὸ θερμὸν λέγει ποιητικὸν τῶν χυμῶν· τῆς μᾶλλον ἢ ἧττον τῶν θρεμμένων"
ἢ τῆς τῆς θρεμμένης διαφορᾶς· καὶ τῆς πέψεως τῆς αὐτὸ τῆς θερμότητος γινομέ-
νην ἐν τῷ ὑδατὶ διαφορὰν ἀναπίπτουσιν· δὲ ὅπως προφερομένας δόξας, πρῶτον
πρὸς τὸν ἐνστατικὸν ἐνίστασθαι, καὶ δεικνύουσιν αὐτὴν ψευδῆ, ἢ ὅτι
πολλοὶ, ἀπὸ ἐν τῷ ὑδατὶ οἱ χυμοὶ, ἢ ὧν τῶν ἐλάττω αὐτοῖς τὰ φυτὰ, οἱ δὲ ἐν-
τοῖς πλείοσι χυμοὶ, ἢ οἱ ἄλλοι· καὶ αἱ διαφοραὶ αὐτῶν ἐν τῷ ἑλομένῳ ὑδατὶ

καὶ ἀπὸ τούτου ἐστὶ σὺν τὰ φυλλα τὸ ὕδωρ, μὴ κελεύει μελαβολὴν γίνεσθαι
τῶν ἐν τοῖς πλατέσι αὐλῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ μὴν αὐλοὺς τοὺς τοιούτους, οἵους οἱ ἀπὸ τοῦ
ὕδατος ἐλήφθησαν τε, καὶ ἐληλύθασιν. νῦν δὲ ὁρῶμεν μελαβαλόντας ἀφαιρεθῆναι
τοὺς πλατεῖς ἐκ λεπτῶν φυλλῶν, μὴ λεπθῆναι ἐκ τοῦ πλείω ἀφαιρεθέντων αὐλῶν τῶν
στενῶν αὐλοὺς πλατυκαρπίων, ὡς ἐπὶ τῶν καρπῶν, καὶ ἕτερα αὐλοὺς μελα-
βολὴν ἐν τῷ θερμαίνεσθαι λαμβανόντας· μὴ τὸ; ἀλλ' ἐναὐλῳ τῶν πλατέων
μελαβαλόντας ἴσον δύ' ἦν· ἀλλὰ μὴν τοὺς πλατεῖς μονίμους μὴ ἀφαιρεσὶν
ἀλλ' ἀναιρουμένους ἢ μελαβαλόντας ἐν τούτῳ καὶ μενομένους ἐκεῖνοί εἰσιν·
οὐ σημεῖον, τὸ πλείω ἀφαιρεθέντων αὐλῶν, μελαβαλλ" ἢ τοῖς χυμοῖς αὐλὰ δυνάσθαι·
ἀλλὰ μὴ τὸ ἀφαιρεῖσθαι μὴ τῶν πλατέων ἔφησεν, ἀντὶ τῶν πλατέων ἀφαιρουμ-
ένων ἀπὸ τῶν φυλλῶν οἱ ἀφαιροῦνται τῶν τὰ ἐν οἷς εἰσὶν ἀφαιρεθῆναι· εἰσὶ δὲ ἐν-
τοῖς πλατυκαρπίοις ἄνατα τὰ λίνα μὴ πικρά· ἀφαιρεθέντων μὲν οὖν τῶν λίνα
χρόνον· πίνεται δὲ μὴ ἐὰν ὅλως γίνεται· ὡς τοῦ ὄντος ἐναύλοις ἱκροῦ μελαβάλλον-
τος τοῖς χυμοῖς· ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ ἐκτὸς ὕδατος ἀπὸ χυμῶν, ἀπιόντων· ἀλλὰ μὴ
ἀπὸ τῶν καρπῶν διακριθέντες, μὴ χωρισθέντες οἱ χυμοί, ὡς ἀπὸ τῶν σαφυλ-
λίνων, καὶ τὸ ἔλαιον ἀπὸ τῶν ἐλαιῶν, πολὰς ἰσχουσι διαφορὰς πρὸς τοὺς
χυμοὺς, καὶ μελαβολάς· ἐξὸν δηλονότι μὴ τὸ ἀπὸ τοῦ ὕδατος αὐλοὺς γίνεσθαι
ἐνυπαρχόντος αὐτῷ ἐνδεχομένης τὴν οὐσίαν ἔχουσαν· ἀλλὰ μὴ ἐκτεθέντες οἱ χυμοὶ
πεπωλοδαπωτέρους γίνεσθαι· μὴ τοιγε οὐκέτι σωῶν ἐστὶν ὁ ἐκτὸς ὕδατος· οὕτως ἐκτεθέν-
τος ὁ αὐτὸς μὴ τὰ ἄλλα τοὺς χυμοὺς ἐν τῇ ἐκτὸς πεπωλοδαπωτέρους ἐστὶν ὁ τε ἐχθ-
ρωπὸς δὲ τοῦτο πρὸς τὴν δόξαν τὴν ἐμπεδοκλέους· ὁμοίως τούτῳ φησὶν ἀ-
δυνάτου μὴ τὸ πεπωσθαι πυκνότητα εἶναι τὸ ὕδωρ· τὸ ἐξάπαν μορίου αὐλῶν
ἄλλον τινὲς εἶναι χυμόν· ὁρῶμεν γάρ, ὅτι ἐκτοῦ αὐλοῦ ὕδατος, διαφθόνλες
χυμοὶ γίνονται, ὡς πάρ μὴ ἐκτὸς αὐλοῦ διάφερον τὰ σώματα· μὴ γὰρ νεῦρον
μὴ ὀστοῦν, μὴ σὰρξ μὴ φλὲψ· μὴ γοῦν τὰ λαμβάνοντα τὸ ὕδωρ διαφθόν
ἀλλήλων ὡς τὰ φυλλα ἐμμὶς ἀλλήλων ὄντα· ἀλλὰ μὴν ἐν ἀμπέλου τοῦτο συκῆ
τοῦτο ἐλαίᾳ, τοῦτο ἄλλῳ τι· ἀλλὰ καὶ ἐνὸς πάντων φυλλὰ ἄλλου μὲν τοῦ φυλλου·
ἄλλου δὲ τοῦ αὐτοῦ πλατέος· καὶ αὐλοῦ τοῦ ἄλλου μὲν οὖν τοῦ αὐτοῦ, ἄλλου δὲ
τοῦ πεπωμένου· ἀλλὰ καὶ ὅλως πάντα μαλλὸν τὴν δόξαν, μὴ οὐδὲν πιθανὸν ἔχουσ-
δόξας δὲ μὴ ταύτην τὴν δόξαν ἄλογον, ἔστι τὸν ξύλον μελάνειν· ἢ τὸ αὐλὸν μὲν

τὸ ὕδωρ ἀδιάφορον ἔλεγεν εἶναι· αἰτίου δὲ τὸ αὐτὸ ποιητικὸν καὶ κινητικὸν αὐλοῦ· τοῦτο δὲ λέγω τὸ θερμὸν ἢ ἐναντίωσιν τῶν χυμῶν γενέσεως ἕνεκα διαφορᾶς· ὧν αἰτίων εἶναι ἔφασκε· αἰτιᾶται δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ δόξης τὸ ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ λήγειν μόνου ἐν τῷ ὑδατὶ γίνεσθαι χυμούς· συνεργὸν μὲν γὰρ εἶναι τὸ πνεῦμα ἢ τὸ δεσμόν, ἵνα τῶν χυμῶν γένεσιν ἐν τῷ ὑδατὶ ὡς ἢ αὐλὸς φησιν· οὐμὴν μόνον αὐλὸν δύνασθαι ποιητικὸν εἶναι τοιούτων· οὐδὲ γὰρ λαμβάνει ὅλως τὸ λεπτὸν καὶ λεῖον τῶν ὑγρῶν· τοιοῦτον δ' ἀναπλητικὸν τὸ ὕδωρ ἐστί· διὸ οὐδὲ πάχυνσιν δεχόμενον καθ' αὑτό· εἰ δὲ μὴ πάχυνσιν, οὐδὲ χυμόν τινα λαμβάνει αὐτὸ καθ' αὑτὸ θερμαινόμενον τε ἢ ἑφθόμενον· πάντες δ' οἱ χυμοὶ πάχος ἔχουσιν· εἰ δ' οὐδὲ λεπτὸν εἶναι πάντων τῶν τοιούτων ὑγρῶν τὸ ὕδωρ, τὸ ἂν ἕλκιον ἐστὶ πολλάκις τῷ ὑδατὶ φησιν, οὐ διὰ λεπτότητα ἀλλὰ διὰ μανότητα τοῦτο, καὶ ταύτην μὴ ἔχειν παντελῶς ἐστι πολεῖον καὶ ἀναπλητικὸν μᾶλλον τοῦ ὑδατος εἶναι διὰ ταύτην αὐτὸν αἰτίαν· τὸ δὲ ὕδωρ ταμιευτικὸν καὶ ἐνθρυπτικόν· διὸ μὴ οὐκ εὐφύλακτον οὐδὲ ἀναπλητικὸν ὁμοίως· λαβὼν δὲ τὸ εἶναι λεπτότατον τὸ ὕδωρ πιστεύει ταῦτο μὴ διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸν αὐλὸν καθ' αὑτὸν τῶν μηδὲν μὴ σύστασιν λαμβάνειν· διαφορᾶς γὰρ τῶν λεπτοτάτων οὐ πάχυνσιν τὸ ἑφθόμενον ἢ μὴ θερμαινόμενον· πάντες δὲ οἱ χυμοὶ, εἰ συστάσεως ἕνεκα, ὡς φησὶ τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ σωίζεσθαι καθ' αὑτό· οὐ δ' ἂν τῶν ἐν αὐτῷ γενομένων χυμῶν τὸ δεσμὸν μόνον αἴτιον ἀλλὰ σωτήριον· εἰ δὲ ταῦτα μὴ δέχεσθαι τὸ δεσμὸν σωτήριον μὲν τῆς τῶν χυμῶν ἐν τῷ ὑδατὶ γενέσεως, οὐ μὴν αἴτιον· ἐφεξῆς τὴν αὐτοῦ δόξαν ὅρος τίθησι λέξεων.

Φαίνονται δὲ οἱ χυμοὶ ὑπάρχειν μὴ ἐν τοῖς ἀξιωματικοῖς· λαμβάνει δὲ διὰ τούτων τὰς τῶν χυμῶν ποιότητας πάσας μὴ ἐνυπάρχειν· διὸ οὐ τοῦτο τὸ μὴ μόνον τὸ ὕδωρ ἀνάρχειν πρὸς χυμῶν σύστασιν καὶ γένεσιν εἶναι· ἀλλὰ μὴ τὸ τοιοῦτον μὴ λαμβάνειν μίνεσθαι τοιοῦτον· τοιούτοις δὲ μεθυστικοῖς χρῆται τῶν τε ἐν ἑλκαίων φυσιολόγων τῶν παλαιῶν τὴν δόξαν· οἱ τοιοῦτον φασὶ τὸ ὕδωρ εἶναι, δι' ὅλας ἀνάγκης πορεύεσθαι, ὡς τοιαύτης τοῦ ὑδατος τὸν χυμὸν λαμβάνοντος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐνεργείας, ταύτης γὰρ ἀμφοτέρα τῶν διὰ τῆς αὐτῆς ἀνάγκης διϊέναι, τοιαῦτα ἐστιν· οἱ γὰρ ἄλλως ἔδοξε τῆς ἀνάγκης τοῦ-

ἐστί

διὰ τὸ διηθούμενον ὕδωρ ἁλμυρὸν γίνεται· καὶ καθόλου ὁ ποιὰ δύναμις ἐστὶν ὕδατος ἢ οἶνος ἢ ἔλαιον ἢ ἰχωρὸς τοῦ διὰ αὐλοῦ ῥέοντος γινόμενος ὁρᾶται διὰ μὲν ἀσφαλτώδους ἀσφαλτώδης, διὰ δὲ πικρᾶς, πικρὸς· ἰχῶρ διὰ λεπτῆς διηθούμενος πικρὰ γίνεται· διαλύουσι δὲ καὶ ἁλῶν καὶ πηγῶν καὶ κρηνῶν αἱ διαφοραί· αἱ μὲν γὰρ πικραὶ τῶν κρηνῶν εἰσιν αἱδὲ ὀξεῖαι καὶ ἁλμυρίδης γῆς διὰ τῆς ῥέουσι διαφοράς· ἰσοβαρεῖαι δὲ λέγεται αὐλοί, στοφράσσω ἐν τοῖς περὶ ὕδατος· διαλύουσι δὲ οὕτω φησὶν εὐλόγως, ἢ τοῖς χυμοὺς ἐν τοῖς ῥηγνυμένοις, τοιοῦτόν ἐστιν ἐν τοῖς φυτοῖς ἢ τοῖς τροφὴν ἐχομένοις μᾶλλον ὑπὸ τῆς γῆς ἐσθίειν μάλιστα· λαμβάνουσι γὰρ, ἢ καὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν τῆς γῆς ὕδωρ ἐν ᾗ ἢ διὰ τῆς ῥέον αὐλὸς διὰ τοῦ, δέχεται αὐλὸς· οὐχ ὡς τῆς γῆς δὲ ἐχόμου καὶ διὰ τῶν αὐλῶν φύσιν οὖσης λήθει· οὐδενὶ ξύλων ἀπολλῶν σωμάτων ὑπὸ αὐλοῦ φυσᾶ ἔχυμον ἐν αὐδοῦ· ἀλλ' ὡς πρὸς τῆς αὐλῆς καὶ διὰ τὴν ὡς πρὸς τινα ὑγρότητα ὑπὸ θερμότητος μίξιν ποιοῦσι καὶ ἢ δεχομένης διὰ τοῦ· οὗ δὲ τοῦτο λέγει ὅτι διὰ τῆς γῆς ἐχούσης ἤδη τοὺς χυμοὺς ποιεῖ αἰσθητά· τὸ ὕδωρ λαμβάνει οὐκ εἰκὸς δὲ ἢ ὅλως αὐτῶν καθόλου ποιεῖ γενέσεως χυμῶν ἀλλὰ ποιεῖ ὧν ἐν τῷ ὕδατι· τοῦτο δὲ αὐτοῦ τοῦ ξηροῦ τοῦ ἐν τῇ γῇ τὴν γένεσιν τῶν χυμῶν ἐν τῷ ὑγρῷ γίνεσθαι· παραδιόριστον δὲ ἐστὶ, ἢ τὸ διὰ τῆς γῆς ἤδη ποιοῦσι διὰ τῆς γῆς τινας ἢ χυμοὺς ἐχούσης τῆς αὐτοῦ τὸ διηθούμενον ὕδωρ διὰ αὐλῆς ὡς στεφυκὸς καλάμου ὑπὸ αὐλῆς· ὑγρότης δ' ἐν τῇ γῇ ἐν τῇ τῶν χυμῶν δεχομένη· ἀπὸ τούτου δὲ τὸ ἢ καλὰ τὸ εὔλογον καθόλου τὸ ὕδωρ ὑπὸ τῆς γῆς λέγει· καθόλου γὰρ στεφυκὸς τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ἐναντίου ἐναντίου ὡς δὲ ἢ τὰ ἄλλα ἐναντία ὑπὸ τῶν ἐναντίων αὐξεῖται· ἐναντίον δὲ τὸ ὑγρὸν τῷ ξηρῷ· ἔστι δὲ ξηρὸν ἢ μᾶλλον ἐστὶ μᾶλλον· ἔστι μὲν γὰρ ἢ τὸ πῦρ ξηρὸν διὸ ἢ ὑπὸ τούτου καθόλου τὸ ὑγρόν· ἀλλ' ἔστι τὸ μὲν πῦρ μᾶλλον ἁπλῶς ποιοῦν καὶ τὸ θερμὸν ἢ τὸ μᾶλλον ἐστὶ ξηρὸν· πόθεν ἢ καὶ τὸ ξηρὸν ἀνάγκη χρᾶ ἐστιν· ἁπλῶς δὲ ἢ ὑπὸ τούτου καθόλου τὸ εὔλογον· ἐστὶ γὰρ τὸν ὑγρὸν ἀναγκαίως γινόμενον ἐναντίων γένεσιν καὶ τὸ θερμὸν σωτηρίαν· ἐνυπάρχει μόνη· ἁρπάζει δὲ φησὶ ταῦτα ἐν τοῖς περὶ τοιχέων λέγουσα περὶ γενέσεως ἢ φθορᾶς· ἐνεμένοις γὰρ μᾶλλον τὸν περὶ τῆς φύσεως τε ἢ οὐσίας τῶν τεσσάρων σωμάτων ἃ ἢ τοιχεῖα λέγει λόγον ποιεῖσθαι, ἐνοῖς ἁρπᾶς ἢ καλὰ

τὰ μᾶλλον

ἐδο ποιᾶ λα ἐων σωμάτων ἐων ἀσωμάτων ἑκασον ὁ Γιτῆ μὲν μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ξηροῦ ἢ τοῦ ὑγροῦ ὕδωρ δὲ ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ μᾶλλον ἢ ψυχροῦ ὑγροῦ. ἀὴρ δὲ ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ μᾶλλον ἢ θερμοῦ, πῦρ δὲ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ μᾶλλον, ἢ ξηροῦ. τὰ ποιὰ δὲ τὰ ἐναντία ὑπὸ τῶν ἐναντίων πάσχειν, διὸ τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ξηροῦ τὸ ἐμπαλιν. τὸ γὰρ πλεονάζον ποιητικόν ἐστιν. ἐν αἰδὲ τὸ πῦρ ξηρόν. μάλιστα δὲ ὑπῆρχον πρὸς ἀλήθειαν τοῦτοις· ὅτι καθόλου τὸ μὲν πῦρ ἐστι τῶν στοιχείων. τὸ δὲ ὕδωρ. τὸ δέ, γῆ, τὸ δὲ ἀὴρ οὐδὲν οὐδὲ ποιεῖ· οὔτε πάσχειν πεφύκασιν. οὐσία γὰρ αὐτὰ, οὐσία δὲ οὐσίας οὐκ ἔστιν ἐναντία· ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις τὸ ποιεῖν ἐστι καὶ πάσχειν· διὸ καὶ πρόσκειται, οὐδ' ἄλλον οὐδὲν· οὐδὲν τῶν σῶμα καθ' ὅσον σῶμα ποιεῖ ἢ πάσχειν ὅτι μὴ δὲν ἐναντίον ἐναυλοῖς· καθ' ὅτι ἐνέκασω αὐλῶν ἐναντίοις ἐν ὑγρῷ, τῇ τοῦ τὸ ποιητικὰ ἔστιν ἀλλήλων καὶ παθητικά· ἐναντίοις δὲ ἐν τῷ ὕδατι· πρὸς μὲν θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν ἐστι· ξηρὰ γὰρ καὶ μάλιστα· πρὸς δὲ τὸ πῦρ, καὶ ἀέρα μέν· καὶ γὰρ καὶ τὸ ξηρόν ἐστι καὶ θερμόν ἐστι· τὸ ὕδωρ ὑγρὸν καὶ ψυχρόν ἐστι· ὂν, μάλιστα δὲ καὶ τὸ ψυχρόν ἐστι· τοῦτο δὲ τοῦ τε μὲν τὸ ψυχρόν· τοῦ τε μὲν, τὸ ψυχρὸν οἰκεῖόν ἐστι· τοῦ δὲ πυρὸς ἀοίκητον τὸ θερμόν μάλιστα· μᾶλλον δ' ἥκιστα ἐναντίων τὴν ἀριστοτέλους δόξαν περὶ τῶν ποιοῦντων καὶ παθόντων οὐδὲ γὰρ τὰ σώματα αὐτὰ δοκεῖ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὡς ἀρέσκει τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀνάπαλιν τὰ σώματα ὡς ἔδοξε τοῖς περὶ πλάτωνα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν αὐλοῖς ἐναντιώσεις οὔσας ἀσωμάτους· πῶς οὖν ἡ τὸ μὲν ὕδατι τὸ δ' εἶναι ὕδατι ἐν ὑγρόν ἐστι, ἢ ψυχρόν ἐστι· τὸ δὲ πυρὶ ἐν θερμόν ἐστι ἢ ξηρόν ἐστι. οὐκ ἐναντίον τὸ ὕδατι τῷ πυρὶ ἢ καθ' ὕδωρ ἢ πῦρ. ἢ ἐν ᾗ ὅτι μάλιστα κεῖται ἡδὸ ποιεῖ· ἀλλ' ἔστι ἢ ὑποκείμενον αὐλοῖς ἔχον ταύτας τὰς ποιότητας· οὕτω τὸ μὲν ὕδωρ ἐστὶ τὸ δὲ πῦρ. ἢ ἴσως ῥοπὴ αὐλοῖς οὐκ ἔστι πρώτως ἐναντία· οὐδὲ ὡς τὸ πῦρ κουφόταλον οὕτω ἢ τὸ ὕδωρ βαρύταλον· ἀλλὰ μεθ' ὕλης τὸ ὕδωρ αὐλοῖς ἢ ὕλης ἐστὶν ὑπάρχειν αὐλοῖς· τὰ ποιὰ δὲ ὅτι εὐλογον πάσχειν τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ξηροῦ. ὡς δὲ τὸ μὲν· ἐν τῷ ὕδατι, τὸ δὲ ἐν ὕλῃ· ὡς ὑπὸ τοῦ ἐν ὕλῃ ξηροῦ πάσχει τὸ ἐν ὕδατι ὑγρόν ἐν ὕλῃ ὑγρῷ ἔστω ὑγρὸν λέγει, ὡς γὰρ οἱ ἐναντιοπλούστερον ἐν τῷ ὑγρῷ τὰ κεχρωσμένα χρωματίζουσι

καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ ἐναντιουμένου χρώματι· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς χυμοῖς
ἔχοντες· ἀντιτυπῶσι γὰρ τὸ ὕδωρ τοῖς χυμοῖς τοῖς ἐν τοῖς ἀντιτυπομένοις ἐναύλοις
οὕτω φησὶ καὶ ὑπὸ τῆς φύσεως γίνεσθαι τὸ ξηρὸν τῆς γεώδους ἐναντιουμένου
τῷ ὑγρῷ· τὴν δὲ αὐλοῦ τοῦ διηθοῦσαν αὐλὸν τοῦ ὑγροῦ χρωμένου τῷ θερμῷ, τὴν δὲ
τοῦ τοιαυτοῦσαν, αὐλὸς γενὰν ἐναύλων τοῖς χυμοῖς· τοιοῦτον δὲ οὕτω τὴν φύσιν τὸ
ξηρὸν τῆς γεώδους, καὶ τοιοῦτόν τὸ ἐναντιοῦσθαι τῷ ὑγρῷ· τὸ δὲ τὴν δι' αὐλοῦ ξηρ
καὶ γεώδους διηθοῦσαν, ἐξηρημένον δὲ ἂν τὸ ἐναντιοῦσθαι τῷ χρωμ
ἐν τῇ διηθήσει τῷ θερμῷ τὴν κινοῦσαν αὐλὸν τοῦ ὑγροῦ ἐστιν ἄλλοιοῦσαν αὐλὸν τὴν
τὴν σωτικὴν καὶ ποιοῦσαν ποιὰν παρασκευὴν χυμῶν γάρ. ἀναλίβησι
δὲ τὴν γένεσιν τῶν χυμῶν τὴν διηθήσει τοῦ θερμοῦ τὴν κινοῦσαν αὐλὸν τοῦ ὑγροῦ
ἐν τῷ ξηρῷ τοῦ ἐν τῇ γῇ ὄντι κινοῦντος αὐλὸν τὴν μὲν καθαίροντος, τὴν σω-
τικὸν τοῦ τοῦ θερμοῦ, ἐν γὰρ τῇ διηθήσει τὴν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ
γενομένην ἐναύλων ποιεῖ τὴν συσταθεῖσαν, ἡ γένεσις τοῦ θερμοῦ οὐ λύσις τῆς
ἐχούσης τοὺς χυμοὺς ἐναύλους ὡς εἰδέναι πρὸ ὀλίγου λέγει. βουλόμενος
συνεῖναι τὸ αὐτοκαθάρτου τινὸς τοῦ ἐν τῷ ὑδατηρῷ αὐτοῦ τῆς ἐν τῇ γῇ
ξηρᾶς τοῦ διηθουμένου δι' αὐλῆς· ἀμφὶ γὰρ ὧν ἡ γῆ ἔχουσα ἐνδεᾶ τοὺς
χυμοὺς καὶ δι' αὐλῆς τὸ ὕδωρ αὐτοκαθαίρεσθαι, οὐκέτι αὐλοὺς ποιεῖ τοῖς
τῶν δεχομένων τὸ τοιοῦτον ὕδωρ διαφορὰν φυτῶν ἀλλάττεσθαι ἀλλ' αὐλοὺς
ποιεῖ δὲ ἐναύλοις τοῖς ὁμοίοις χυμοῖς τὸ ὅμοιον· τοῦτο γὰρ ἡ ἀλήθεια.
καὶ τῶν παντοδαπῶν τὸ ὕδωρ λαμβάνειν εἶναι χυμῶν ἡ οὐθὲν ὑλη
ἔστι δὲ ἡ γένεσις τῶν χυμῶν ἐν τῇ διηθήσει τοῦ γεώδους ξηροῦ τοῦ ἐν τῇ γῇ
ἐν ὕδατι διαλυθέντος ὑπὸ θερμοῦ τινος κινοῦντος· καὶ δὲ ἐν ἀὴρ ἢ οἱ ἐν τῇ γῇ
χυμοὶ ὁρίζεται αὐλόν· λαμβάνει γὰρ χυμὸν εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ γῇ τοῦ τοι-
γινομένοι τοῦ θερμοῦ γινομένου ὑπὸ τινος ὑδατώδους ὑγροῦ ἢ θερμοῦ τινος
ποιᾶς· ὑπὸ δὲ τῆς ἐναύλου θερμοῦ τινος καὶ ὑγροῦ τινος γινομένους
ἀνωμάλους δὲ ποῖς γίνεται ὁ χυμὸς ὁρίζεται αὐλόν· λαμβάνει γὰρ χυμὸν εἶναι
τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ γῇ ξηροῦ γινόμενον πάθος ἐν τῷ ὑγρῷ τῆς γεύσεως τῆς
καλουμένης ἀλλοιωτικὸν δὲ ἐνέργειαν. σημαίνει γὰρ αὐλὸν τὸ κινοῦν
οὕτω λαμβάνειν ἢ ἀλλοιοῦν ὡς ὅδε αὐλὸν ἀπὸ τοῦ καλαμεῖ δὲ τὸ ἐνέργ

ποιητικὸν γὰρ ὁ χυμὸς τ καὶ ἐνεργάζεται γεύσεως. ὅλως δὲ πρὸ ὑποδέχου
τῆς αἰσθητικῆς δυνάμεως ὁ χυμὸς δὲ ἐνεργάζεται κινητικὸς γίνεται
ἀλλ' οὐ καὶ τοῦ τῆς γευστικῆς αἰτίου δηλοῖ δὲ καὶ πρὸς λίθους λέγων.
Ὁ γὰρ καὶ τὸ μανθάνειν, ἀλλὰ καὶ τὸ θεωρεῖν ἐστὶ τὸ αἰσθάνεσθαι:
οἷον ἔστι, τῷ οὖν γὰρ ἅπτεσθαι ἡ αἰσθητικὴ δύναμις, ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι,
ὡς ἡ ἐπιστήμη ἐν τοῖς μανθάνουσιν. ἀλλὰ πρὸ ὑποδέχουσα μὲν οὐσα δύναμις
ἐνεργεῖ ὡς ὁ ἔχων πρότερον τὴν ἐπιστήμην, ἐκεῖνα ἐνεργῶν ἃ τοιαῦτα
τὰς δὲ ἡδυσμοὺς αἰσθήσεις καὶ τὰς ἡ καλ' ἐνέργειαν ἄρρηνεν ἐν τοῖς περὶ
ψυχῆς. τὸ δὲ ἁφῇ τὸ αἰσθητικὸν δὲ τὸ δύναμις πρὸ ὑποδέχον ἴσον ἐστὶ
τῷ ἅπτεσθαι γὰρ τὸ αἰσθητικὸν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ δὲ ἐνέργειαν οὐ τοιοῦτον
δύναμις πρὸ τούτου ὧν προσέβητε τὰ ἑξῆς δηλωτικὰ οὖν τὰ τοῦ δὲ ποιητικὰ
ἐνέργειαν ἅπτεσθαι, τῆς ἐνεργείας δυνάμεως, ἐκεῖνα μόνον τὸ καθ' ὁ τὸν χυμὸν
πάθος ἐν τῷ ὑγρῷ ὑπὸ τοῦ ξηροῦ ἅπτεσθαι, πῶς γὰρ χρῶμα ἐνεπορεύθη
ὁμοίως καὶ τὸ ὕδωρ χρώννυσθαι ἀλλὰ τῷ ὅσῳ μᾶλλον ὁμοίως ἐνδέχεσθαι γίνονται
διὰ τοῦτο, εὐλόγως προσέβητε τὸ ὅλον τοῦ ὡς χυμοῦ πάθος.
τῆς γεύσεως τῆς καθ' ὅλων δυνάμεων ἀλλοιωτικὸν δὲ ἐνέργειαν. ὅλως δὲ ἡ ξηρότης
ἢ ἐν τῇ τῆς τῶν χυμῶν γευστικῆς αἰτίας ὅλον τῷ ἐν τῇ τῶν ἐναντίων
ὑδάτων διαφορᾷ, αἰτίαν τοῦ τὰ μὲν ἡττάσθαι ξηρότητος
τῶν ὑγρῶν ὁμοίων ὑδάτων, τὰ μὲν τοιχυμῶνος γλυκύτερον τὸ δὲ τοῦ ἁλμυρὸν
ἧττον. ἡμῖν δὲ τὸ μὲν τοῦ πόρου πολὺν ἀναπάλαι τοῦ γεώδους διὰ τὸ
μᾶλλον τότε πάλιν δὴ βορέοις μὲν, πολὺ μέτρον, νοτίοις δὲ ἀλυ-
κώτερον. τῇ ταῖς μὲν εὐκρασίαις γλυκὺ τοῖς δὲ αὐχμοῖς ἀλυκόν. χυ-
μῶνος μὲν γὰρ ὑγρῶν τῶν περὶ τὴν γῆν ὄντων, ἁπλῶς ἀεὶ ἀναθυμιάσεις
ἀνάγονται τῆς γεώδους ξηρότητος. θέρους δὲ ἧττον ὄντων ὑγρῶν τῶν
περὶ τὴν γῆν συναφέρεται τῇ ἀναθυμιάσει συνεπισπώμενον τοῦ γε-
ώδους. εἶτα δὲ μᾶλλον τοῦ μετὰ πόρου πολὺν ἀναπάλαι τοῦ γεώδους
διὰ τὸ μᾶλλον τότε πᾶν ἀνεξηράνθαι ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ θέρει καύματος
πάλιν τοῖς μὲν βορέοις ἀνατείνουσιν ἀπὸ τῶν ὑγρῶν πολὺ πόρ-
ριμον. νοτίοις διὰ τὸ ἀπὸ ξηρῶν τῇ καὶ τὰ κεκαυμένων πολὺ τὸ γεώδες

οὕτω καὶ ἐν τοῖς αὐχμοῖς καὶ γὰρ ἐν τούτοις φύεται τὸ γεώδες καὶ ἁλυκὸν πολὺ εὐαντίον δὲ ἐν ταῖς ἐπομβρίαις· οὕτως οὖν εὔλογον καὶ τοῖς χυμοῖς ἀποβαίνειν τὸ γιγνόμενον ἐκ τῆς γεώδους ἐκροῆς, καὶ τὸ ὑποθερμοῦ γινόμενον περὶ τὰ αὐλῶν καὶ γαλακτώδη διὰ τῆς στομώδους φθείρεσθαι γοῦν οἱ χυμοὶ πολλάκις ὅταν ὑπὸ τοῦ ψύχους αἱ τῶν αὐλῶν ἀποκλεισθῶσι καὶ ἐξιμανθῶσιν ὡς τὸ διακριτικὸν τῆς γαλακτώδους μεμιγμένης τῷ ὑγρῷ ἐκροῆς· καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ γινόμενον μελαγχολικὸν ὑπὸ τοῦ ψύχους γινόμενον πέττειν ἐναύλοις, λυόμενα ἐξιμανείσαις καὶ ἐξαιρεῖσθαι ἐννοεῖ γὰρ τὸ ὑγρὸν ἐν τοῖς χυμοῖς οὐχὶ ἐκκριτικὸν τοῦ ὑγροῦ ἀπὸ τοῦ ἐκροῦ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ γινόμενον οἱ χυμοὶ ἀλλὰ πεπτικὸν καὶ συστροφῆς. ὅταν γὰρ ἐνυπάρχῃ τὸ ὑγρὸν ἐν τοῖς στόμασι ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ λυθέντος τῆς στάσεως ἀνιμᾶσθαι αὐτά· καὶ οἱ δὲ ὧν ἐν τοῖς ὑγροῖς τὸ ποιὸν ἢ ξηρὸν οὔτε πάσχουσι οὔτε ἴδιον χυμὸν λαμβάνουσιν ὡς τοῦ θερμοῦ ποιητικοῦ γενομένου τῆς στάσεως αὐλῶν ἢ τῶν ἐναύλοις χυμῶν· ἔτι δὲ οὐ πᾶν τὸ ξηρὸν ἀλλὰ τοῦ ξυφίου οἱ χυμοὶ ἢ πάθος ἐστὶν ἢ ἕξις· ὧν τὸν χυμὸν εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ ξηροῦ τοῦ ἐν τῷ ὑδατώδει γινόμενον πάθος διάθεσμός τῆς γεύσεως τῆς καλαδώδους ἀλλοιωτικὸν δὲς ἐνέργειαν ὁ δὲ εὔλογος προστέθηκε τῷ λόγῳ τῷ τῆς γεύσεως τῆς καλαδώδους ἀλλοιωτικὸν δὲς ἐνέργειαν· νῦν δὲ κεῖνοι, οὐχὶ πᾶν πάθος ἐν τῷ ὑγρῷ ὑπὸ τοῦ ξηροῦ γινόμενον χυμός· οὐδὲ πόσιμη, ὑπὸ ξηρότητος ἐν ὑγρῷ γίνεται ὡς προϊὼν δείξει ἀλλ' οὐ χυμός τοῦτο· εἶτα δὲ ἢ ἀπὸ τῆ ξυφίη ἀλλ' οὐ καθ' αὑτὴν ξυφίη, ἀλλὰ καθὸ τὸ πάθος τοῦ ξηροῦ, ὁ δηλῶσαι βουληθείς ἦν, ἀλλὰ τοῦ ξυφίου τῷ ξυφίῳ, δηλῶν τοῦ γεύσεως χρησάμενος, ἃ πᾶν δὲ τοῦ ξυφίου πάθος εἶναι τοὺς χυμοὺς προστέθηκεν ἢ ἕξις· λέγων τοῦ ξυφίους ἕξιν τοῦ λείου γλυκέος. τοῦ λογαρίου τὸ ξυφίον ὡς δηλοῖ· δοκεῖ γὰρ αὐτῷ ὁ μὲν γλυκὺς χυμὸς ξυφίους εἶναι· ἕξις δὲ τοῦ τοιούτου, ὁ τοιοῦτος ἢ ἀλμυρός· γεύσεις δὲ ἀμφότεροι· ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν χρωμάτων τὸ ἐναντίον τῷ μέλιτι ὁρᾶται

τοῦτο δέ ἐστι τὸ λευκόν. ὁ πέρ ἐστι τὸ μέλαν ὁρᾶτον ἢ αὐτὸ ὅλον,
οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν τὸ ἐναντίον τῷ μάλιστα στυπτῷ. μάλιστα
δὲ στυπτὸν τὸ ξηρὸν καὶ ψυχρόν. τοιοῦτον δὲ τὸ γλυκὺ στρῖφνος τοῦτου,
ἢ γὰρ κατὰ τοῦτο τῶν ἐναντίων δοκεῖ αὐτῷ τὸ ἐν τῇ χειρὶ συμφυὲς
στρῖφνος εἶναι. ἐπὶ τοίνυν τοῦ γλυκέος, ἢ τοῦτο ἐναντίον τὸ πικρόν
μυσαλέα καὶ χυμοὶ καὶ ἑψήσεως πολλαὶ καὶ διαλύσεις οἱ ἄλλοι
χυμοί, ὡς περ ἐλέχθη πρότερον, ἐπὶ τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος. τὸ μὲν γὰρ
κατὰ τόπον ἐδήλωσε τὰ ἐν τοῖς χυμοῖς ἐναντία ἀλλήλων, ἐξῆν οἱ πολλαὶ
χυμοί. τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν· ὡς ἐπὶ τοῦ γλυκέος ξύφιον
τοῦ ξυφίου ξηροῦ πάθος ἐστὶν ἐν τῷ ὑγρῷ τοῦ χυμοῦ· ἢ τῆς τοῦ τοῦ
στρίφνος· ἀλλὰ τοῦ πικροῦ τοῦ τοιούτου ἐναντίου, ἐναντίου δὲ τοιοῦτο καὶ
καὶ ἡ στρῖφνος αὐτοῦ, ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τὸ ξηρὸν αὐτὸ καθ' αὑτὸ οὐδὲ τὸ
ὑγρὸν ξύφος ὡς γνώριμον λαμβάνειν· ἐν γὰρ τῇ τοῦ χυμοῦ μίξει τοιαδὶ ἡ
ξυφή· λεπτὸν δὴ τὸ ὅτι οὐδὲ τὸ ξηρὸν ἄνευ τοῦ ὑγροῦ, οὐδὲ τὸ ὑγρὸν
ἄνευ τοῦ ὑγροῦ ξηροῦ· τὸ χυμὸς ἢ ξυφή· τοῦτο γὰρ ἀπολουθεῖ τὸ
ξυφὴ γὰρ συγκόμιον· ὅτι δὲ μὴ πᾶν πάθος τὸ γινόμενον ἐπὶ τῆς
τοῦ τοιούτου μίξεως χυμὸς ἐστιν ἐξῆς δείκνυσιν, ἡδὺ ξυφὴ θερμὸν
ξυφὴ τοῖς ζῴοις ἢ ἀστὴ ἐστι· διὰ τοῦτο γὰρ ἢ ὑπάρχουσιν ἕδος
διαφορᾶς λέγειν εἶναι· ὅτι ἢ τῶν ἀστῶν ἐναντιοτήτων ἐστὶν ἀντι-
λεπτική· ἀλλ' οὐκ ἐστιν ἢ ξυφὴ κατὰ ἀστὴ ἐστιν· οὐ γὰρ κατὰ θέσιν·
ἢ ψυχρὰ ἢ ἄλλην ἐναντίωσιν ἔχει θερμῶν· ἀλλὰ κατὰ ὅσον
μὲν ἀστὴ ἐστι κατὰ τοσοῦτον αὐξήσεως ἐστι ἢ φθίσεως, τοῖς ξη-
ραινομένοις αἰτία· κατὰ γὰρ θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἐστὶ τὸ ξηρὸν ἢ πορος
κρίνεται· τὸ γὰρ θερμὸν ἢ τὸ ψυχρὸν στέγεως ἢ ἀποστεγίας αἰτία· ὡς
ἡμεῖς στέγις πορος κρίσεως ἢ αὐξήσεως αἰτία· ἢ δὲ ἀποστεγία φθί-
σεως τε ἢ ἀποστεγίας ξηρίας. ὑγρὸν δὲ πορὸς τὴν συμφυῆ
ἐν τοῖς ζῴοις θερμότητα· ὅτι ἢ ἀστέγεια τῆς θερμοῦ ψυχῆς· τοῦτο
δ' ὄργανον πορὸς τὴν στέγην ἡδύσματος αἴτιον ἔχειν· καὶ ἢ τῶν
ξηραινομένων θερμότης τε· ἢ ψυχρότης· ὡς τε καὶ τὸ πάθ

τοῦ τὸ λεπτὸν γινόμενον τῆ αὐτῆ ὑπὸ τοῦ ξηροῦ ἐν τῷ ὑγρῷ, ἐν-
τοῦτων γὰρ ἡ ξηρὰ οὖσα τῆ ἀπτῆ ἐστιν· οὐ πάσι δὲ χυμοί· δῆλον γὰρ ἡ ξηρὰ πάντων ἁπτή ἐστιν. αὐξήσεως ἄρξασθαι αὐτὰς ὅλη τὸ σῶμα ἁπτόν· ἡ γὰρ ἀνάληψις ἐν ᾗ τὸ σῶμα τῆ ἁπτῆ ἐν ᾗ τὸ σῶμα τῆ εἶναι. ἀλλὰ ἀφῶν ἤδη ποιεῖσθαι τὰ πρῶτα σώματα, ἐν οἷς αὐτοῖς τὸ εἶναι ἁπτὰ τῆ ταῦτα· καὶ τὰ δὲ σώματος πρόσθηκιν τῆ ἀπτουσίαν εἰ αὐξήσεις τῆ μὴ ὄσης. ὡς τε καὶ ξηρὰ καὶ σῶμα αὐξάνεσθαι ἐν τοῖς περὶ γενέσεως ἔστι· καὶ γὰρ σῶμα ἐστι, καὶ ἁπτὰ ἐστι· καὶ δὲ γλυκὺ ξηρὰ ἐστι, τῆ καὶ τοῦτο δὲ γλυκὺ τῆς καὶ τὰ δυνάμεις γεύσεως ἐσενέγκαν. τούτων μὲν γὰρ αἴτιον τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν τούτων δὲ αὐξήσεως τῆ φθίσεως αἰτίαν τῆς ξηρὰν εἶναι, τῆ θερμὰ ἐστι τῆ ψυχρά, καὶ ὅλως ἁπτά· ταῦτα γὰρ φησὶ ποιεῖ, καὶ αὐξησιν τῆ φθίσιν. ἢ τοι λέγων τὰ ἁπτὰ ἁπλῶς, ἢ ὡς ἁπτῶν τὸ θερμὸν τῆ τὸ ψυχρόν· καὶ πάσας ἁρά φρονόμενον τῷ ὑγρῷ ἀπὸ τοῦ ξηροῦ, τὸ λεπτὸν εἶναι τοῖς ζῴοις. τῆ τὸ ξηρὸν εἶναι καὶ αὐτὸ, τοῦτο δὲ χυμὸς καὶ τὰ δυνάμει ξηρὸν, καὶ γλυκὺ ἐστι δηλονότι ἀλλ' οὐ καὶ ἁπτόν· ἁπλῶς οὖν δηλητήριον παρεθέτο τὸ πᾶν τὸ ξηρὸν μενον ἢ γλυκὺ χυμὸν ἢ μεμιγμένως ἁπλῶς ξηρὸν εἶναι· ἐ ἐστι γεῦσις ἀλλ' οὐ ἁπτῶν ὡς φύσεως γλυκέος μὴ δυναμένης ξηρὸν εἶναι· ἢ δηλητήριον ἅπαν ἐπὶ τῆς γλυκέας τῆ τῆς ἐναντίας ταύτη τῆς πικρᾶς· τὸ γὰρ ὡς πρὸ ἰὸν ἐπὶ τὸ γλυκὺ τῆ ξηρὸν μὲν ἐστὶ καὶ πολλαχῶν ἐστὶ τοῦτο τῆ μίξεως τινος ὁ τοιοῦτος χυμὸς πρὸς τὸ ξηρὸν εἶναι· ἐστὶ καὶ πολλαχῶν δὲ τὸ γλυκὺ τὸ κοῦφον τε εἶναι· τῆ ἁπλῶς φέρεσθαι· διὰ γὰρ τοῦτο τῆ ξηρὸν μὲν εἶναι· τῆ οὕτω φησὶ τοῦτο περὶ τοῦτο τοῦτο· τῆ πῶς ξηρὸν μεταλαμβάνει τῆ αὐξόμενα τοῖς περὶ γενέσεως λεγόμενοις οἰκεῖον· ἁρμόττει δὲ περὶ μὲν αὐξήσεως οἰκείως ἐν τοῖς περὶ γενέσεως τῆ φθοραὶ· περὶ δὲ ξηροῦ ἐν τοῖς περὶ ζῴων γενέσεως· διὸ τοῦτο μὲν ἀπρεπὲς περὶ αὐτῶν λέγον ὡς ἐναντίας ἀναλήψεως οἰκείως καὶ πρόσληψις· νῦν δὲ ὅσον ἁρμόττον πρὸς τὴν τοῦ προκειμένου δύναμιν ἐστὶ μνησθῆναι φησὶ δὲν αὐτῶν· λέγει δὲ τὸ θερμὸν τῆς τε αὐξήσεως τοῖς σώμασιν

ἁλῖον διὰ τῆς τοῦ ἥλεως τῆς ξηρᾶς πύησθαι, καὶ τὴν δημιουργίας τε καὶ γενέσεως τῆς ξηρᾶς· τοιοῦτον γὰρ αὐτοῖς τοῦτο· τὸ μὲν φύσει ξηρὸν ἐξαντλοῦν τοῦ ὑγροῦ τοῦ χυμὸν ἔχοντες ἤδη, τὸ καῦσον μὲν τῇ γλυκύ ἦκον, τὸ δ' ἁλμυρὸν ἢ πικρὸν καὶ λεπτομερὲς διάβαρος· τὸ γὰρ καῦσον θᾶττον αὐτὸ συμφθείρομενον εἰς τὸν ἀέρα καὶ φύσιν· τὸ δὲ βαρὺ καὶ λεπτομερὲς· τοῦτο δὲ ὡς γνώριμον ἀπὸ τῶν φαινομένων λαμβάνει, οὐ γὰρ αἱ φαινόμεναι γίνονται· τοῦτο δὴ οὖν ὃ ἐν τοῖς ἔξω σώμασι τὸ βρῶμον ὁρᾶται ποιοῦν, ποιεῖ φησὶν αὐτὸ ἢ ἐν τῇ φύσει τῶν ζώων τε καὶ φυτῶν, ἐλπὶς μὲν τὸ εὐόδον βρῶμον ἀπὸ τῆς ξηρᾶς τῆς τοιαύτης τὸ καῦσον τῇ γλυκύ· ἢ πρὸς πρίνειν· καὶ λεπτομερὲς δὲ τὸ βαρὺ τῶν ἔναι πικρὸν τε καὶ ἁλμυρόν· ὅ ἐστι τὸ πεπτικόν· ἅμα γὰρ ταῦτα βαρέα οὐσία καὶ πικρά ἐστὸ μενεῖ, δῆλον ὡς τὸ καῦσον καὶ ἐναντίον τούτοις, γλυκύ· καὶ ἔτι δὲ αὐξητικὸν καὶ αὔξη, τοῦτοις γλυκέσι ξέφεσθαι τὰ ξηραινόμενα· ὅλως δὲ γλυκὺ τὸ ἀναφερόμενον τε καὶ ξέφερον ὑπὸ τοῦ βρῶμου· καὶ οὐχ ἁπλῶς καῦσον, ἀλλ' ἔστι τὸ καῦσον καὶ γλυκύ, δῆλον καὶ ἀπὸ ἐπῶν ἀναβρώμασιν· τοῦτο γὰρ τὸ ἀμβρῶν γλυκύ· καὶ τοι τοῦτο τὸ σὺν ἀπὸ τῆς θαλάττης ἁλμυρὸν ὄντος τε ἁλμυρᾶς· ἔρηται δὲ περὶ τούτων ἐν τοῖς μελιφθόροις· πρωτογενῆ μὲν οὖν ὁ γλυκὺς χυμὸς ξηρότατος, ὁ δὲ ἄλλοι χυμοὶ ἀναμεμιγμένοι τῆς ἐν τῇ ξηρᾷ, ὧν ἔξωθεν πορεύεσθαι ἀνάγκη ὑδατώδους φησίν· οὐχ ὡς ξηρότατοι καθ' αὑτοὺς ὡς περ τὸ ἁλμυρὸν ἢ τὸ ὀξύ· ὡς γὰρ τούτους τοὺς χυμοὺς ὑδατώδους χεῖν τοῖς γλυκέσι τοῦτο μεμιγμένης ὁρῶμεν τοὺς ἁπτομένους ἐπὶ καθ' ἑκάστην ξύσιν ὑπερβολὴν τῆς γλυκύτητος· οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις χυμοῖς τῆς χρείας χεῖν ταύτης τοῖς γλυκέσιν ἀναμεμῖχθαι ἐπὶ πολὺ τὸ τοιγλυκέος ἕως πολλαχοῦ· ἀλλ' οὐχ ὡς ξηρότατοις καθ' αὑτοὺς ἀφ' ὧν δῆλον ὅτι τὸ εὐόδον βρῶμον τοῖς γλυκέσι ξέφει καθ' ὃν προφθάμενον ξηραίνων· ὡς περ τὰ χρώματα ἐπὶ τῆς τοῦ λευκοῦ τῇ μιγάνος μίξεως ἐστιν·

Εἰ καὶ ξηρότερον μὲν εἶναι χυμὸν τὸ γλυκὺ ἐναντίον δὲ καὶ τὸ στρυφνὸν τούτου δὲ τὸ πικρὸν δήλωσιν ὅτι πολλοὶ οἱ χυμοὶ ἐκ τῆς τούτων τῶν ἐναντίων ποιᾶς μίξεως, ὡς καὶ τὸ χρώματα ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος, καὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων χυμῶν πρὸς ἀλλήλους γίνεσθαι τὴν τῶν μεταξὺ διαφοράν, ὡς καὶ τῶν χρωμάτων. ἔστι καὶ τῶν τῶν χυμῶν κατ' ἀριθμοὺς μὲν ὡρισμένους τῇ ἀναλογίᾳ τῆς κατὰ τῶν ἐναντίων μίξεως γίνομένους· ἔστι τὸ μὲν ὠχρὸν ποιᾶς ὀπῶν - οὕτω τῶν δ' ἄλλων ὡς ἔτυχεν· ἔξεστι δὲ τῇ τοῦ ὀξέος τῶν χυμῶν ἐκλείπεσθαι· καὶ λήθη μᾶλλον αὐτῶν τοῖς ἄπροις ἢ τοῖς ἐναντίοις σωθῆναι δύναται. μᾶλλον δὲ ἐκλείπει μίξεως τῶν ἐναντίων γίνεσθαι λέγειν. τὸν μὲν οὖν λιπαρὸν χυμόν, τὸν γλυκὺ φασὶ τοῦ αὐτοῦ εἶναι· τρόφιμος γὰρ οὗτος, τὸν δ' ἁλμυρὸν τῶν πικρῶ. τὸν δὲ δριμὺν ἢ αὐστηρὸν ἢ στρυφνὸν ἢ τῇ ὀξεῖ, ἐν μέσῳ εἶναι, γινομένους ἐκλείπει ποιᾶς τῶν ἄκρων μίξεως· ἔστω δὲ ὁμοίως γίνεσθαι τοὺς μεταξὺ χυμοὺς ἐκ τῆς τῶν ἐναντίων τοῦ γλυκέος καὶ πικροῦ μίξεως ὡς καὶ τὸ χρώματα τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος μιγνυμένων, νῦν κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁμοίως τὰ δήλωσιν οὖσαν. ἔστω γὰρ ἤδη εἶναι ἀμφοτέρων τῶν χυμῶν ἓξ καὶ πρίθμησε, καὶ γὰρ τὸ ἁλμυρὸν ὡς ἤδος τι ἄλλο ἢ οὐ πολλαπλάσιον τοῦ πικρῷ εἶναι. ὡσὲ τὸ λιπαρὸν τῆς γλυκύτητος οὕτως φασὶ τῇ ἐν τοῖς χρώμασι δὴν τὸ ξανθὸν ἐν τῷ λευκῷ καὶ ἀριθμῷ. τοῦτ' φασὶν ἐν τῷ μέλανι εἶναι· ὡς γὰρ ἢν τῇ ἐν τοῖς χυμοῖς τὸ ἁλμυρὸν ἐν τῷ πικρῷ τῶν πικρῷ ἄλλο μὲν ἤδος τῇ δι' ἀλλοῦ τοῦ ξ. χυμῶν ἤδη οὕτω τῇ ἐκ τῶν χρωμάτων τὸ φαιὸν ἤδος τῶν χρώματος οὕτω γὰρ λέγουσι τοῦ αὐτοῦ σώζοι τὸ φαιὸν τὰ ἤδη τῶν χρωμάτων ξ. τὸ ἀλλοιοῦσθαι τῇ τὸ πρασινον τῇ τὸ κεφαυσοῦν ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ξιῶν ἐπάνω. τοῦ λευκοῦ τῇ τοῦ μέλανος τῇ τοῦ φαιοῦ, τῇ τὰ ἐκ τῶν ἤδη ποιοῦσι τῶν χρωμάτων ἁπλῶς οὖν φυλάττοι τὸ μὲν ξανθὸν ἐν χρώμασι τῇ σωτῆρος τὸ φαιὸν· τῇ τὸ μέλαν· ἐν δὲ τοῖς πικροῖς χυμοῖς, τὸ πικρὸν τῇ τὸ ἁλμυρὸν

ἐστὶ δὴ ἔσαι ἢ τὰ πρῶτα διαιρεθῆ ἴσαμι ἢ οὐ ὡς ἔσαι τὰ τῶν χυμῶν δὴ ἢ τὰ τῶν χρωμάτων. οὐ μὴν ἔστὶ ἀλλ' ἢ ἐξ ἢ ὅλων. διὸ δὲ γίνεται μὴ χρώματα, οὐ μόνον κατὰ τὴν τοῦ λευκοῦ τε, ἢ μέλανος μῖξιν ἀλλὰ ἢ τὸ μεταξὺ πάντων μιγνυμένων ἀλλήλοις. διὸ ἢ ἀσπρασίαν εἶναι τὰ χρώματα, τὰ ἄλλα φησὶν ἐνδεῖς τοῦ λευκοῦ γίνεσθαι ἢ τὰ ἴσα εἶναι αὐτῶν μῖξεως τῶν πρώτων χρωμάτων οὕτως ὅσων ἄρτιον. ὡσὼν δὲ ὧν μῖξιν ὁμοίως τε χρωμάτων καὶ χυμῶν γίνεσθαι. καὶ τὰ ἴσα εἶναι αὐτῶν κατὰ λόγον τινὰ ὅμοιόν ἐστὶ τὰ δύνασις αὐτῶν, ὡς γὰρ τὸ μέλαν ἐναντίον τῷ λευκῷ στρῆσις οὐ διαφανὲς λευκοῦ οὕτως τὸ ἁλμυρὸν ἢ τὸ πικρὸν στρῆσις τοῦ γλυκέως τῷ ξηρῷ μὲν ὑγρῷ ἅμα δὲ ἀλλοῦτο ἐξηγούμενος ἡμῖν ὡς ἔστι τῶν πρὸ ὀλίγου λεχθέντων τὴν ὀλιγοστὸν ξηροῦ ἀλλὰ ξηροῦ οἱ χυμοί ἢ πάθος ἐστὶν ἢ στρῆσις. τὴν γὰρ στρῆσιν λέγει τοῦ γλυκέος. ὧν μὴ ξηρὸν δεδεγμένων τῶν πικρῶν τε ἢ ἁλμυρῶν. ἐξ ὧν ἢ τῶν ἄλλων γενέσεις ἀναλύτων ὁ μὲν νοήσαντες οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὸ βιβλίον, ἀλλοκότως λέγειν ταῦτην ἐξηγήσαντο. σημαῖνον δὲ τοῦ στρῆσιν εἶναι τοῦ γλυκέος τὸ πικρὸν παρέβλεψε. τοῦτ' ἔστι φαρ τῶν παλαιομένων πικραν εἶναι. διαῦτη γὰρ γίνεται τὸ ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ τὸ γλυκὺ πᾶν ἢ τὸ λιπὸν ἐξιημάζεσθαι:

Δ Διπορήσειε δὲ ἢ οἱ λοιποὶ τῶν φυσιολόγων ὅσοι λέγουσι πρὸς αἴσθησεως ἄλογον πρὸς οὐσίας

Δ ἔξας ὅτι ἢ ξηρὸν ἢ τὸ ἀναίσθητον οὐσία οὐ ναὶ ἀναίσθητὸν ἔστι ξηρὸν ἔστι, διὰ τοῦτο αἰτιᾶται τοὺς τε δημοκρίτειον ἢ τῶν φυσιολόγων τοὺς ἀλλοίους ὡς πάσας τὰς αἰσθήσεις ἁφὰς ποιοῦντας. ἢ πάντα τὰ αἰσθητὰ ἀπτὰ λέγε ἢ διαφορὰς γνωρίζεσθαι λέγοντας. πῶς διὰφορὰς ἕκαστον τὰς αἰσθήσεις λάβῃ. τῶν γὰρ πάντα τὰ αἰσθητὰ ἁπτὰ ποιεῖν. τῶν δὲ ἁπτῶν ἀφὴ αἰσθήσειν ἁπάντων ἀν τῶν αἰσθητῶν ἀφὴ αἰσθάνοιτο. ἢ γίγνεσθαι ἂν πάσαις αἰσθήσεις ἁφαί. ἁπτὰ δὲ ἕκαστον πάντα τὰ αἰσθητὰ ὅτι ἢ πάντα ἁπορροίας ἢ πάντα τῶν αἰσθητῶν ἢ ἢ τοῦτων τῶν δὲ αἰσθητηρίας ἢ τῶν ἁπτῶν αἰσθητηρίων ἢ γὰρ γίνεσθαι τῶν αἰσθητῶν κινουμένων ὑπ' αὐτῶν ναὶ τὰς τῶν ἐναίσθοις σημαίνοντες

καὶ μεσεθῶν καὶ λεπτοτήτων καὶ ξηρότητος διαφοράς. Ἔτι τὸ λευκὸν καὶ τὸ γλυκὺ καὶ τὸ εὐῶδες, καὶ τῶν ἄλλων δὲ ἕκαστον αἰσθητῶν οὐδενὶ ἑτέρῳ φασὶν ἀλλήλων οἰκεῖον διαφέρειν ἢ τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς μεσεθεσι καὶ τοῖς μεσεθεσι καὶ τοῖς λεπτοτησὶ καὶ ξηρότησι. ταῦτα γὰρ τοῖς αἰσθανομένοις τοιαῦτα φαίνεται τῷ δὲ τὸ ὑπάρχειν τὴν καθ' ἑκάστην αἴσθησιν ὑπάρχοντων ἐναντίων οὕτω πάσχειν καὶ διαλιθεσθαι. τῶν δὲ γίνεσθαι πάσας τὰς αἰσθήσεις ἁφὰς καὶ διὰ τοῦτο λέγοντας φησὶ. Τοῦτο δὲ ὅτι ἀδύνατον συμβαίνειν λέγουσιν οὕτω δὲ τοῦτο ὅτι εἰ πᾶσαι αἱ ἁφαί, αἰσθήσεων ἁπασῶν αἰσθητῶν ἁπτὰς ἐναντίωσιν λαμβάνεσθαι ὧν ὁρῶμεν τοῖς ἀποθνήσκουσιν τὴν ἀναλαμβανομένην ἔστι δὲ ταῦτα σκληρὰ μαλακά. θερμά. ψυχρά. ὑγρὰ. ξηρά. καὶ ὅσα ἄλλα. νῦν δὲ τούτων ἁπτὴ ἀναίρεσις αἰσθητοῦ οὐδενὸς ἀναλαμβάνονται ὀξύτητος καὶ γλυκύτης καὶ πικροῦ, καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος. εἰ δὲ ἁφὴ ἡ ὄρεξις καὶ ἔκθλιψιν ἔστι θεμένων αὐτὴν τῶν ὁραλῶν ἀναλαμβάνεσθαι. ὁμοίως καὶ τὸ εὐφρανθῆναι καὶ τὸ ἀηδιάσαι ἀκούσαντα. νῦν δὲ ἀνεμὴ ἐξαπτόσκηπτος. καὶ μεσοῦλινος, οὐκ ἀναλαμβάνονται. εἰ δὲ τοῦτο αἰσθητὸν ἡ ἁφὴ πρὸς πάντα, τοῦτο οὐκέτι πικρὸν ἂν οὕτω τύχη ἡ γεῦσις δοκοῦν ἢ μέλαν ἢ ὀξὺ ἢ δυσῶδες ἢ ὃ φρήσει, ἀλλὰ καὶ ταῦτας λέξον ἢ πάντως τοιοῦτον οἷον καλάμινον ἀναλῶ λέξον ἔσται, καὶ πάντα τὸ λέξον εἶναι ἢ πικρὸν ἢ γλυκὺ εἶναι ὁμοίως. ἀλλ' οὐ τῶν λέξων τὸ μὲν πικρὸν, τὸ δὲ γλυκὺ. καὶ τὸ μὲν λευκὸν τὸ δὲ μέλαν. ἐν γὰρ ταῖς διαφοραῖς ταῖς τοιαύταις δῆλον, ὡς ἄλλων τινῶν φύσεων περὶ ταῦτα οὐσῶν αἱ αἰσθήσεις ἀναλαμβάνουσιν ἢ ποιοῦσιν. εἰ δὲ πᾶσαι ἁφαὶ πάντων εἰσὶν αἰσθήσεων ἐξηρτημέναι γὰρ μιᾶς εἶναι.

Ἔτι δὲ ταῖς κοιναῖς τῶν αἰσθήσεων ἀπασῶν χρῶνται καὶ τοῦτο φησὶν ἁμαρτάνειν ἐν τῷ περὶ αἰσθήσεως λόγῳ τοῖς περὶ ἡμῶν. ὅτι τὰ κοινὰ αἰσθητὰ ἴδια ποιοῦσιν τῶν αἰσθήσεων. φανερὸν δὲ γέγραπται καὶ ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς. τίνα μὲν ἐστὶ κοινὰ αἰσθητὰ. τίνα δὲ ἴδια. καὶ ὅτι αἱ αἰσθήσεις ἐν τοῖς ἰδίοις ἔκαστη

αὐθηλοις ἀληθινὸν, περὶ δὲ τὰ κοινὰ διαψεύδεται, ἢ νῦν δέ τινα τῶν κοινῶν περὶ λίθου· δήπουθεν ὅτι τὰ κοινὰ αὐθηλὰ ἴδια τοῦ οὐσι μέγεθος ἢ σχῆμα· κοινὰ αὐθηλὰ ὧν νῦν μνημονεύω ὡς περ ἡ κίνησις· ἡ ἀριθμὸς· ἡ στάσις· ἡ θιγὴ. περὶ λίθου δὲ τῶν μεγέθη ἢ τῶν σχημάτων κοινὰ ἢ αὐτὰ αὐθηλὰ νοεῖ, τὸ τετράγωνον ἢ τὸ κύκλον, ἢ τὸ ὀξὺ ἢ τὸ ἀμβλὺ ἢ τὸ ἐνόπτοις ὡς οὐκ ὀνόματα ταῦτα σχήματα διαλομὴ ὑποπίπτειν ἴσως τῶν ὁρῶντων σχημάτων. τὸ δὲ ἐνόπτοις προσέθηκεν ἐπεὶ τὸ τετράγωνον ἢ τὸ κύκλον ἢ τὸ ὀξὺ ἐν τροφῇ· ἔστι δὲ ὀξὺ ἢ ἐλάχιστον ὧν γωνιῶν μὲν ἀκοὴ ἴδια ἢ αὐθηλά· τὰ δὲ πίστεως. τὰ δὲ ἐνόπτοις φησὶν ὡς περὶ τὰ ἄλλα τὰ ὁρώμενα κοινὰ εἶναι τῆς ἁφῆς ἢ τῆς ὄψεως. ἢ ἐμὶ ποιῶν. ὡς γὰρ σχημάτων ὁ τις ἐστὶν ἀνίλιπτος τόπος, οὕτω ἢ τοῦ ἐνόπτοις ὀξέος τε ἢ τοῦ ἢ ὀξέως ἢ ἀμβλείος. σημαίνει δὲ τοῦ κοινὰ αὐτὰ εἶναι· περὶ τὰ τοιαῦτα ἀπατᾶσθαι αὐτὰς οὐκ ἀπατωμένας περὶ τὰ ἴδια. ἡ γὰρ ὄψις οὐκ ἀπατωμένη περὶ τὰ ἴδια χρώματα ἀπατᾶται περὶ ταῦτα, διαφορὰν δὲ τοσαύτην ἐχόντων τῶν ἰδίων αὐθηλῶν πρὸς τὰ κοινὰ, ἐκείνοι τὰ ἴδια τοῖς κοινοῖς ὑπάρχουσιν ὡς, διὸ τοῦτο τοιοῦσιν ἑξῆς λέγει δημόκριτος δὲ τὰ χρώματα τὸ μὴ τὸ λευκὸν ἴδια ὄψεως οὖσα ἐς τὸ λεῖον φησὶ τὸ μὲν λευκὸν λεῖον τὸ δὲ μέλαν ἐχόν λόγων. ἃ κοινὰ τῆς ὄψεως πρὸς τὴν ἁφὴν ἐστιν· ὡς γίνεσθαι αὐτῶν τὸ κοινὸν αὐθηλὸν τῶν ἰδίων τῆς ὄψεως ταὐτὸν. πάλιν τῆς μὲν γεύσεως ἴδια αὐθηλὰ οἱ χυμοὶ οἷόν περὶ δημόκριτον τοῖς σχήμασι τοῖς χυμοῖς ἀναλιθρός. περὶ γὰρ τὴν τούτων διαφορὰν τὴν τῶν χυμῶν διαφορὰν φησὶ γίνεσθαι, ὀξὺς μὲν χυμοὺς λέγων εἶναι τοῖς ἐπιπέδων τοιούτων σχημάτων συνεστῶσι, γλυκεῖς, τοῖς ἐπιφανέσι καὶ περὶ φερῶν· αἱ γὰρ ὁμοιομερεῖαι καὶ τὰς τῶν σχημάτων ὧν ἔχουσι διαφορὰς, διαφέρουσας τοὺς χυμοὺς τῶν ἐπιπέδων συνεστώσης αὐτῶν γινομένους ποιοῦσι γίνεσθαι οὖν πάλιν τὰ σχήματα κοινὰ ὄντα αὐθηλὰ, ἴδια τῆς γεύσεως καθ' αὑτοὺς, διὸ ἔφασκε τὰ σχήματα κοινὰ αὐθηλὰ ὄντα ἴδια καθ' αὑτοὺς

τῆς τεύσεως γίνεται. ἔστι γὰρ δόξα καὶ τοῖς ἀκούσασι μὴ συδεμιᾶς
μὴ φαντασίας, διαλλάττουσα τῆς ὄψεως· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀνάγκη διαλλάττειν
τῶν φαινομένων ἡ ὄψις τῆς ἁφῆς φαντασίαν· ἢ ἔστι τῶν τοῦ τῶν κοινῶν
ἡ ὄψις ἀντιλαμβάνεται καίτοι τοῦτο φαντασίαν ἑαυτῆς τὰ κοινά· πολλοῖς γὰρ ἡ διάφασις οὐκ ἔστιν ἁφὴ ἀντιλαμβάνεται· ἡ δὲ ἀκρίβεια τῆς αἰσθήσεως ἐστὶ τὸ τῶν καθ' αὑτῶν ἡφίσων, ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἀφῆς· αὐτὰ· τῶν δὲ ἡφίσων φαινομένων ψεύδη φασὶν ἀντιλαμβάνεσθαι, ὧν γὰρ οὐδεμία αἴσθησιν ἀντιλαμβάνεται ὅτων, ὡς ὀξέων ἢ λευκῶν, τούτων ἡ ψεῦσις αἰσθάνεται καθ' αὑτὴν ὡς οἰκεῖον ἑκάστων ἄλλων κοινῶν ἀντιλαμβάνονται ἃ οὐ τῶν μὲν φαινομένων μὴ μόνον ἐν τοῖς χυμοῖς ἀλλὰ τῶν παθῶν, ἅμα γὰρ τῶν ἡφίσων τῶν δυσαισθήτων καθ' αὑτὰ αἰσθάνεται τῶν ἄλλων ῥᾳδίως αἰσθανόμενος. νεῦδε οὐκέτι τῶν ἄλλων ἐστὶν ἡ ψεῦσις ἀντιλαμβάνεται· ὡς γὰρ νεῦδος ἡ ψεῦσις καὶ ὁ ψεῦσις πρᾶσις, δυοδὲ γραφῶν ἔχομεν μᾶλλον συνήθη τῶν ἐν ἁφῇ γινομένων διανοίᾳ ἢ οὕτως ἔχουσα.

Τὰ μὲν οὖν ἡφίσα τῆς ἀκριβεστάτης αἰσθήσεως ἐστὶ διαφορᾶ· ὅτι ἐνὸς γένους ὄντος ἐν ἁφῇ τῶν ἄλλων κοινῶν αἰσθάνεσθαι τὰ μὲν αἰσθητὰ ἀσώματα ἔχει ἐναντίωσιν·

Καὶ διὰ ταῦτα τῆς ἐπιστήμης, ἣν ἔννοιαν ὀλίγοι ἐστὶ τὰ φαινόμενα μήτε ὁρατὰ μήτε ψευστὰ μήτε ὅλως ἴδια αἰσθητά· ἀσώματα γὰρ τὰ ἴδια αἰσθητὰ ἔχει ἐναντίωσιν τὰ τῆς ὄψεως λευκὸν καὶ μέλαν, τὰ τῆς ψεύσεως γλυκὺ καὶ πικρόν, τὰ τῆς ἁφῆς ὀξὺ καὶ ἀμβλύ, τὰ τῆς ἁφῆς θερμὸν καὶ ψυχρόν, ὑγρὸν καὶ ξηρόν, καὶ ὅσων ἡ ἁφὴ ἐναντιώσεων, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς σωφρονοῖς ἐναντίωσίς ἐστι, φάνμα δὲ φαινομένῳ οὐκέτι ἐναντίον· ὡς γὰρ ἐν τοῖς ψευστοῖς ἐστὶν ἐναντίωσις, ἐνδεφαίνεσιν οὐκέτι, οὐκοῦν τὰ φαινόμενα ἀψευστά· οὕτως δὲ οὐδὲ ὅλως αἰσθητὰ ὡς δια γένος αἰσθήσεως· ἔστι δὲ φαντασίαν ἀποδῆναι, τὸ τὸ ἀφεῖναι ἐναντίον εἶναι ὑπόληψιν ἔχοντι διαλοῦ ἀποδεῖν· τινὲς γὰρ τῶν πολυγωνίων τὸ ἀφεῖναι ἐναντίον ἔδοξεν ὀλίγοις ἐστὶν ἐναντίοις ἐναντίοις·

γίνεται.

δή μὲν γάρ, ἐν ᾧ ἐναντίον ἂν εἴη τῇ γονίᾳ ἐχόντι· ποῖον δ' ἐστὶ
τῶν πολιγῶν ὠῶν σημείων ἐναντίον τῷ νήπλῳ, οὐ γὰρ μᾶλλον τοῦδε
ἢ ἄλλου· οὐκ ἔστιν ἀλλήλοις τὰ αὐτά, ἐπεὶ οὐδὲ τῷ νήπλῳ οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον
δι' οὐδὲ τῷ νήπλῳ κινηθὲν διὰ πολέμων ἐν τοῖς περὶ ὁμοῦ δεδόκηται
πάθους, ὡς ἔστι τὰ μὲν ἴδια αὐθητὰ ἐναντίωσιν ἔχει, τὰδε σημεῖ-
οὐκ ἔχει ἐναντίωσιν οὐκ ἂν εἴη τὰ σημεῖα ἴδια αὐθητά· ἔτι ἀστέρων
ὄντων τῶν σημείων ἀναγκαῖον ἡμᾶς ἀστέρας εἶναι· ἀλλ' οἱ χυμοὶ
τὰ σημεῖα, ἀστέρες δὲ τὰ σημεῖα διαφέρουσι ἀλλήλων, καὶ τὰ τοῦ δημο-
κρίτου· ἔδει ἢ ἀστέρας διαφορὰς εἶναι χυμῶν· ἀλλ' ὅτι ἐδωκάλουν τὸ
λεῖον φεύγον τὸ ἄτοπον τὸ εἶναι μὲν ἀστέρας χυμῶν διαφοράς· μὴ
μέντοι πάσας αὐθητάς εἶναι πρὸς τοῦτον ἀπεθυσιάσαμεν·
Διαιτᾶται γὰρ ὁμοίως τῶν χυμῶν αἰθησιν ποιοῦσ' ὁ δοῦν· ἀλλ' αὖ τοῦτο λοιπὸν
αἰτεῖ μεν χυμοῦ γευστοῦ εἶναι, τὰ δ' ἄλλα πάθη τῶν χυμῶν· ἐπεὶ μὲ
χυμοῦ ὁ ἔστι γευστοῦ εἶναι φησιν ἡμῖν ἢ ποιότης ἔστι ἢ τις ἡ γευστὸς
αὐτή· ὁ ὡς οἰκεῖον τῆς προκειμένης πραγματείας, τὰ γὰρ ἄλλα πάθη τῶν
χυμῶν τίνες τ' αὐτῶν διαφοραί, ἢ τίνες ἕκάστου χυμοῦ οἰκεῖαι ἢ
προσεχὴς γενέσεις, οἰκεῖα φησιν εἶναι περὶ φυτῶν φυσιολογεῖ ἢ ἔστι
περὶ φυτῶν θεοφράστου πραγματεία γεγραμμένη· ἐπὶ σολέλοις γὰρ οὐ φέρεται
Τῷ αὐτοῦ δὴ ξύσον δὲ νοῆσαι, καὶ περὶ ἁλὸς ὀσμὰς· ὅτι γὰρ ποιεῖ ἐν τῷ
ὑγρῷ τὸ ξηρόν, τοῦτο ποιεῖ· ἐναλλὰξ ἐστὶ τὸ ἔγχυμον ὑγρόν·
Μεταβέβηκεν μὲν ἀπὸ τῶν χυμῶν ἐπὶ τὸν περὶ τῶν ὀσφρανθέντων λόγον· ὅλῃ
φθάσας δ' ἅπερ ἐφεξῆς τε ὅλως περὶ τῶν χυμῶν τοῦτο τοῦτο, νῦν δὲ τὰ-
σαφῆ· ὁ μὲν γὰρ ἅπτος περὶ ὀσμῆς ἢ χυμοῦ λεκτέον· ἀεδὸν γάρ ἐστι τὸ
αὐτὸ πάθος, οὐκ ἐν γοῖς αὐλοῖς δ' ἐστὶν ἕκαστον αὐτῶν, τοῦτο δ' νῦν ἅπτος
ἐνεκένοις ἅπτε δέ νυσιν· τοῦ αὐλοῦ γὰρ φησὶ ξύσον δὲ νοῆσαι τῷ ὑδατι
ὑπὸ βρόμου τος συμβαίνοντος, οὕτω φησὶ τοῦ ὑγροῦ ἅπτε χυμὸν ἔχοντ
τοῦτο δ' ἅπτος τῷ ξηρῷ μεμιγμένου· ὃν ξύσον ἔρηκεν ἐν ἀέρι ἢ ὑδατι·
ἀπὸ πολυβεν ἅπτος ποιεῖν ἡμῖν ὀσμήν, ἐν ἄλλαις δὲ ἅπτε. οὔτε δ'
κατὰ ὑγροῦ ἐστι, ταῦτα γίνεται ἐν αὐλοῖς ἢ ὀσμή, οὔτε κατὰ διαφθορᾶ

ἠχυμοῦ δεκτικά, ἀλλὰ καθ' ἄλλης φύσεως κεκοινώνηκε τοῖς ὑγροῖς
δέχεσθαι τὰς ὀσμάς, ὃ φιλόσοφον ἂν τις ὄσμον ὀνομάζοι· καθὸ μὲν
γὰρ διαφανὲς τὸ ὕδωρ ἢ ὁ ἀήρ, χρωμάτων ἐστὶ δεκτικά· καὶ διὰ τοῦτο
ὑγρότητα τὸ ὕδωρ τὴν σωματοειδῆ καθ' ἣν δέχεται· τὰς δ' ὀσμὰς καθ' ἣν
κοινὴν ὑγρασιν· ἔδια γάρ τινας· ἢ ἄλλο γένος, ἢ ἐν ἄλλῃ γένει ἐστὶ τῷ
ὀσφραντῷ, οὐ γὰρ τοῦτον γένος γευστὸν ἢ ὀσφραντόν. ἐπεὶ δὲ ἐν
ἀέρι ἢ ὕδατι μίγνυσθαι τὸ ὀσμὴν ἔχον τῆς ὑγρότητος ξηρότητος, ἐστὶ
κοινὸν ἀμφοῖν, ἢ τὸ διαφανές, ὅτι μὴ καθὸ διαφανὲς ἐστι, καὶ διὰ τοῦτο
τὰς ὀσμὰς δέχεται διαφθαρτά, ἐδήλωσε· κοινὸν μὲν γάρ φησι καὶ τοῦτ'
τὸ διαφανές καὶ ὑγροειδῆ εἶναι, οὐ μὴν δέχεσθαι τὰς ὀσμὰς καθὸ διαφανὴ
ἐστὶν ἀλλὰ καθὸ πολλὰ καὶ ῥευστὰ ἐστιν ἐχύμου ξηροῦ τινος ἀπὸ
πλυνομένης ἐν τῷ ὕδατι. ἐπεὶ δὲ πρότερον ὑγρότητα εἶναι τὸν ἐν τῷ
ἀέρι καὶ ἄλλων κοινῶν ἀντιλαμβάνονται ἐπὶ ὧν τῶν μὲν ἀμυδρῶν, μὴ
μόνον ἐν τοῖς χυμοῖς, ἀλλὰ τῶν καθ' ἡμᾶς· ἀμυδρῶν γὰρ ἐλαίων καὶ
θυμιαμάτων καὶ ἀνθέων, καὶ τῶν ἄλλων ῥᾳδίως αἰσθάνεται. νῦν
δὲ οὐκ ἐλαίων ἄλλων ἐστὶν ἡ ξύσις ἀντιλαμβανή, ὡς γὰρ κηροῦ ἡ ξύσις
καθὸ ξύσις πρίσις, δυοδ' γραφῶν φερομένων μᾶλλον αὐτὴ τὴν ὕλην
λεγομένην διανοίαν ἢ οὕτως ἔχουσα· ἔστι δὲ ἡ ἁπτὴ βέβαιος αἴσθησις ἐστὶ διακρίνειν τὸ ἑκάστου γένους ὡς ἐστὶ ἐγγενὴς
τὴν ξύσιν, καὶ τῶν ἄλλων κοινῶν αἰσθάνεσθαι τὰ μὲν αἰσθητὰ ἁπλᾶ
ἐναντίωσιν —
διὰ ταύτης τὴν ἐπιχείρησιν δείκνυσιν ὅτι μὴ ἐστὶ τὰ χυμικὰ μήτε
ὁρατὰ μήτε ἀκουστά, μήτε ὅλως ἴδια αἰσθητά· πολλὰ γὰρ τὰ ἴδια αἰσθητὰ
ἐναντίωσιν τὰ μὲν ὀπτὰ λευκὸν τε καὶ μέλαν· τὰ μὲν ἀκουστὰ βαρὺ
καὶ ὀξὺ καὶ ἄμβλυ· τὰ δὲ ἁπτὰ
τῷ ὕδατι τὰς ὀσμὰς ποιοῦσιν. νῦν τὸ αὐτὸ τοῦτο πολλὴν ξηρότητα
ὠνόμασεν ἔχυμον ὅτι ὁ χυμὸς ἐξαμφοῖν· ἔστι γὰρ ὁ χυμὸς ὑδατώδης
καὶ ξηρότητος σταθερᾶς ἐφάπτεται· τὸ μὲν οὖν ξηρὸν οὐδέτερον χυμὸν ἐργάζεται
ἐν ἐδάτῳ δὲ μιγνύμενον, καὶ ἐναπο πλυνόμενον τῷ ὕδατι τοὺς χυμοὺς

ποτιζόμενον ὑπὸ θερμότητος ἐποίει. τὰς δὲ ὀσμὰς οὐκέτι τὸ ὑγρὸν ξηρὸν ἀλλὰ τὸ μεμιγμένον πολλῷ ὕδατι καὶ χυμὸν ἔχον ποιεῖ. ὅτι δὲ ὑπὸ τῆς ἐτησίου ὑγρότητος ἢ ξηρότητος, οὐδὲν γὰρ διαφέρει ὁποτερωσοῦν μᾶλλον αἰσθάνονται γινόμενοι διαφερόντως ἢ ἄλλοτε· δῆλον δὲ καὶ ἐκ τούτων ὅσα δοκεῖ ὀσφραντὰ εἶναι καὶ χυμὸν ἔχειν τινά. τῇ μὲν ὀσφρήσει πολλάκις πρότερον γνωρίζομεν, τῇ δὲ γεύσει ὅταν ἐν τοῖς στομάτων χυμοῖς, τῇ δὲ ἁφῇ ὅταν καὶ ὑγρὸν ᾖ καὶ ξηρόν, καὶ τῇ μὲν ὀξέων γινομένων, τῇ δὲ ἁλμυρῶν τινα χυμὸν ἔχειν ἄλλον διὰ τὴν ἐμφασιν μεταβαλόντων μηδὲν ποιοῦσαν αἴσθησιν μεταβολῆς τῆς γευστοῦ γινομένης, ὡς ἐπὶ τῶν χυμῶν τὴν γεῦσιν τῆς ὀσμὴν ἐχόντων, ἢ καὶ διὰ τὴν ἐπιφανῆ μεταβολὴν ἄλλοι γινομένης τῇ αἴσθησιν ἢ συμμεταβαλούσης ἐπίνυν.

Ὅτι μὲν οὖν ἐν ἀέρι ἀλλὰ μὴ ἐν ὕδατι τὸ τῆς ὀσφρήσεως ἐστιν, ὥστε καὶ τῶν ὀσφραντῶν τὸ ξηρὸν ἐν τῷ ὑγρῷ τοῦτο ποιεῖ ἐν ἄλλῳ γένει τὸ ἔτησιον ὑγρὸν ἐν ἀέρι μὴ ὕδατι ὁμοίως, νῦν ὅτι ἐναμφισβήτησίς ἐστιν. ὅτι μὲν γὰρ μὴ μόνον ἐν ἀέρι, τὰ ὀσφραντὰ ὡς ἔδει ἔστι τοῖς πολλοῖς δὲ διὰ τῆς τοῦ ἀέρος φύσεως τὴν ὀσφρησιν γίνεσθαι ἀλλὰ μὴ σὺν ὕδατι ἔδοξεν. ἔστι γὰρ ἰχθύων μὴ τῶν ὀστρακοδέρμων ἐν τῷ ὕδατι οὐδὲν ὀσφραίνεσθαι, μὴ πολλάκις πορρωθεν ἐπὶ τὴν τροφὴν ἐρχόμενα τῆς ὀσφρήσεως ἕνεκα οὐδὲν ὄντος ἐν τῷ ὕδατι ἀέρος. οὐ γὰρ ἐν βάθει τοῦ ὕδατος μένει ἀλλὰ ἔστι πολλάκις. ἀναδίδωσι γὰρ καὶ ἐν βάθει γινόμενοι ὃς ἀὴρ τὸ πνεῦμα. δῆλον δὲ μὴ οἱ ἀφροὶ οἱ περὶ τοῦτο. ἂν δὲ βάθος καταδυόμενοι λυθῶσιν, ἀλλ' οὐδὲ αὐτὰ ὅλως ἀναπνέοντα. ὅτι γὰρ ὅσα πνεύμονα τῶν ζώων οὐκέχει, οὐκ ἀναπνεῖ, δῆλον αὐτῷ ἐν ἄλλοις· ὥστε μὴ μόνον λέγει ὕδωρ ἱερὸν ἀλλὰ μὴ τὸν ἀέρα μὴ γὰρ μὴ αὐτὸς ἱερός, ἐν ᾧ φησιν ὁσμὴ εἶναι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ἐτησίου ξηροῦ φύσις. τοῦτ' ἔστιν ὀσφραντὸν ἂν ᾖ τὸ ἡμένομενον ὑπὸ τοῦ ἐτησίου ξηροῦ καθ' ὅ τοῦτον ἐστὶν ἐν τῷ ἱερῷ. ἔξεστι δὲ μὴ ἀπολῶς ἀπὸ ξηρότητος ὡς ἔστιν ὁ χυμός· ἀλλ' ἀπὸ ἐτησίου ξηρότητος ἢ ὅσμὴ γίνεται, δῆλον τοῦτο ὅσμὴν ἔχοντα ποιεῖ

ἢ χυμόν ἐστιν ἢ ὅσα ἄχυμα ἐστί. ταῦτα δὲ ἄοσμα φησιν. διαμένει δὲ ἀπὸ σώματα ἄοσμα ὅλως ἢ χυμός, οὔτε γὰρ γῆ ταῦτὴν οὔτε πῦρ ταῦτὸ χυμὸν ἔχει τινά, ἢ ὅλως ξηρὰ ὄντα, οὔτε ὕδωρ ἢ ἀὴρ ὑγρὰ πάντων ὄντα αὐτὰ ταῦτὰ χυμόν τινα ἔχει ὅσα γὰρ ὁδωδότα χυμόν τινα ἔχει ἀεὶ ὧν οὐκ ἔστιν ἄοσμα ἀλλ' ἢ δυσμενῶς, οὔτε γὰρ θάλασσα ὑγρὰ οὖσα χυμὸν ἀμυρὸν ἔχει ὅλως μεμιγμένου τινὶ ξηροῦ, ἢ ὀσμὴν ἔχει. ἀλλὰ μὴν οἱ ἁλες ὀδωδότες εἶναι φασὶ ἢ ὀσμὴν ἔχουσι ἢ χυμὸν ὅμοιον γὰρ ἐστὶ τὰ ἁλμυρὸν ἔχοντες ὑγρῷ τῇ ξηρότητι, ἢ μᾶλλον φασὶν οἱ ἄλλοι ἁλας τοῦ νίτρου ἢ χυμὸν ἢ ὀσμὴν ἔχειν, ὅτι ἢ μᾶλλον οὐ τοῖς ὑγροῖς σεσημειωμένοις τὸ μὲν γὰρ νίτρον γῆς ἐστι μᾶλλον, οἱ δὲ ἄλες πολὺ τῆς ὑγρότητα ἔχουσι. ὡς δηλοῖ τὸ ἐξισταλόμενον ἡῶον ἐξαλῶν. ἢ τοῖς δὲ τοῦ ἔχειν ὑγρότητα τοῖς ἄλας σημεῖον ἐκκαῦσαι τὸ ἐξισταλόμενον ἡῶον. ἢ τοῦ χυμὸν αὐτοῖς ἔχειν. δοκεῖ γὰρ σμικρὸν εἶναι τὸ ἐξισταλόμενον ἡῶον ἐξαλῶν. ἀλλὰ μὴν οἱ λίθοι ἄοσμοι ὄντες ἢ χυμοί. ταῦτὸ ἐξύλα ὀσμῆς γε φάνεται ποιοῦντα ἢ χυμοῦ, ἢ ὁ αὐλῶν ὑγρότερα ὁμοῦ γε χυμότερα ἢ ἀοσμότερα, ἀλλὰ ἢ τῶν μελαλευομένων δ' ἡνυσιπεσωσδεύουσαν τὴν ὀσμὴν τῷ χυμῷ, ἢ γὰρ τῶν ἐπάνω τὰ μὲν χυμὰ ἄοσμα εἶναι ὡς χρυσόν. ὀσμῆς δὲ μεῖζον τοῦ γε χαλκοῦ ἢ τοῦ σιδήρου ὅλως ἢ χυμοῦ. ὅλως δὲ ὁ χρυσὸς ἐλάττων ὕδατος ἐστὶ δηλον ἢ ἐπὶ τοῦ μὴ σήπεσθαι αὐτούς. ὅσα γὰρ ἰὸς σηπτὸς ἐστὶν ἢ ἵππις γίνεται δ' ἄσηπτον ὑγροῦ μελάνολιπές. δυσώδης δὲ ἢ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἢ ὁ τοῦ σιδήρου ἢ ξύλου ἢ πασσήπρου ἰὸς τῶν ὑγροῦ πολὺ ἔλαττον ἐστίν. ὁ δὲ χρυσὸς πολὺ ἱερός ἐστι ἢ θαύνεσθαι μᾶλλον, ἀλλὰ τῶν καλῶν κεκράσθαι τε ἢ μεμῖχθαι. ὅλως δὲ χυμὸς ἢ ἄοσμος ὁ χρυσός, ἢ κίνησις μία μιᾷ. πρὸς δὲ νοῦν ἀεὶ τῶν κέχρηται τῷ δραχμαλῖ ἢ τοῦ σπωρέας δὲ ἀοσμοτέρας γίνεσθαι τῶν μελαλευομένων δ' ἀλλὸ ἐκκαίεσθαι τὸ ἀνάλωσις ἱερόν ἐστι ἢ τοῦ χυμόν. σημεῖον τοῦ δὲ τὴν ὀσμὴν εὐχυμὸν ἱερὸν εἶναι τοῦ ἄριστον ἢ τοῦ καλὸν ἱερόν. τὸν μὲν ἀοσμότερον φασὶν εἶναι. τὸν δὲ μᾶλλον ἔχειν ὀσμήν. χρυσοῦ μὲν μᾶλλον ὀσμὴν ἔχειν. χαλκοῦ δὲ ἢ σιδήρου ἀοσμότερον εἶναι δ' ἀλλὸ εἶναι ὕδατος πολλοῦ

ἐν αὐλοῖς ἢ μὴ ὁμοίως πεπρᾶσθαι τὸ ξηρὸν ἐν τοῖς ὑγροῖς ἐν τοῖς
ὑπόξυλοις ἢ χαλκῷ. πῶς οὖν ἁπλῶς ὀξύμελι ἐστίν, ἐν ᾧ ἡδὺ
ὀσμὴ ἀπὸ τοῦ ἐχύμου ξηροῦ γινομένη· ἢ οὐ λεκτέον πρῶτον εἶναι τοῖς
χυμοῖς τοῦτο τὸ ἐν τοῖς δὲ γινόμενον πρὸς ἀνθρώπους ὀσμῶν ἀλλὰ τὴν
ἄχυμον ξηρότητα, οἷον ἄπολιν ἢ ξηρότητα αὐτὴν εἶναι τοῦ ἐν τῷ
ἀέρι ἢ ἐν τῷ ὑδατι γινομένου παθους ὅ ἐστιν ὀσμὴ ὡς ἂν ἁπλῶς μενεκάμφω·
αὐτὸ δὲ τὸν ἔχυμον ὑγρότητα τῆς ὀσμῆς γίνεσθαι· ἀποπλινοῦ χυμός
ἐστι τῆς ὀσμῆς· ὅταν γὰρ χυμὸς οὖν ὀσμὴ γένεται σηπεδονός ὥστε ποιητικὸν
ἀν εἴη τῆς ἐν τούτῳ ὀσμῆς ἢ ἔχυμος ξηρότης· οὖσα ἐν ἄλλῳ ὁμοίως
τῷ τοῦ ὕδατος αὐτὸ καθ' αὑτὸ χυμὸν οὐ γίνεσθαι ἀπὸ τῆς ἐχύμου ξηρότητος
γινόμενον ἅμα τῷ ξεῦσον ἤδη ἐν τούτοις ὀσμὴ οὖσα χύμοις· ἡδὺ
ἄρα ἀπὸ τῆς ἐχύμου ξηρότητος ἢ ἐν τούτοις ὀσμὴ γινομένη ὡς ἀπὸ
αὐτοῦ ποιητικοῦ ὡς γὰρ τὸ χρῶμα διαφανὲς διαλίπτησιν οὕτω καὶ ὁ
χυμός, ταῦτα τὰ προφερόμενα· καὶ ὡς ὅτι οὐκ ἂν χωρὶς διαφανοῦς
γένοιτο οὕτως οὐδὲ καὶ ὀσφρησις χωρὶς τούτων· ὁμοίως οὖν χυμὸς ἐν τοῖς
ἔχουσιν αὐτό ἐστιν, ἀλλ' ὀσμὴ οὐκέν τοῖς ἔχουσι τὸ χυμὸν ἐστιν ἀλλ' ὅτι
τῶν ἐχόντων ἐν τούτοις γίνεται διὰ τούτων πᾶσα ὀσφρησις τῆς
ὀσμῆς

Ἀ ὅτι δὲ ἐνίοις καὶ κατὰ φύσιν ἀναθυμίασις
ἐστὶν ὀσμὴ· οὖσα κοινῆς τῆς ἀρχῆς τῆς καθόλου καὶ φερομένου καὶ τούτου
περὶ ὀσμῆς· — ἐνίοις τῶν φυσικῶν φησὶν καὶ τῆς δόξης ταύτης γε-
νέσθαι· ὅτι ἄρα ἐστὶν ἡ κατὰ φύσιν ἀναθυμίασις, ὀσμὴ οὖσα ἐξαρκούσης
ἡμῖν· ὧν ἐστὶν ἡ περὶ τὸν λεγόμενα καθόλου καὶ τὰ τοιαῦτα ὧν κατὰ, ῥίνες
ἀνθρώπου γίνωσκον καὶ ἐγνώριζον αὐλοὺς δηλονότι τὸ αἰσθάνεσθαι αὐλῶν
ὡς τοῦ κατὰ φύσιν ὄντος ἰδίου καὶ δηλοῦ ταῦτ' εἶναι. ἀποῦν δέ τινας φύσιν
λέγειν ὀσμὴν εἶναι τὴν κατὰ φύσιν ἀναθυμίασιν· καθόλου φησὶ τῶν φύσιν
τὴν ὀσμήν· τοὺς μὲν ἀτμίδα ὑδατώδη εἶναι· τοὺς δὲ ἀναθυμίασιν τοὺς
δὲ ἀμφότερα· τί δέ ἐστιν ἑκάτερον αὐτῶν ἢ τί αὐτοῖς ἢ πρὸς ἄλληλας
διαφορὰ ἐξῆς λέγει· ἡ μὲν γὰρ ἀτμὶς, ὑγρότης ἐστὶν ἀναθυμίασις· ἡ
γὰρ ἀέρος ἢ ὕδατος· ἢ ἡ μεταβολὴ ἐς ὕδωρ, ἡ δὲ λέγουσιν ἀναθυμί-
ασιν κατὰ φύσιν ἐστὶν ἀναθυμίασις ἡ αὐτὴ ἔχουσα τὸ ἀέρος τε καὶ

ἐξῆς φησὶ διὰ τί ἄδος σωίζεσθαι, ἐπιλαύπης γὰρ ἥλε αἰθάλη μὴ ἔχουσα
γίνεται, ἡ δὲ λίθος ἐναλίερον ἐστὶν ἔτι φρέ. ἀλλὰ δὲ ἱερὸς
τοῦτων ἔοικε: — δηλονότι ὀσμὴ εἶναι ὡς ὄντος
ἐκείνοις, μὴ δύνανται διαλύειν οὐδὲν ἱερὸν ἐκείνων ὀσμὴ εἶναι διώλαται, ἡμῖν
γὰρ ἀτμὶς ὕδατος ἐστὶν ὡς ἐπὶ οὐρανὸν ἐν τῷ ἀέρι ὀσμὴ εἶναι. τὸ δὲ ὕδωρ
ἄοσμον ἐστὶ καθαρόν· διὸ καὶ ναυτικὸς ἀναθυμιάσεις οἰκείας ἐν τῷ
ὕδατι γίνεσθαι, ὀσμὴ δὲ γίνεται ἐν ἄλλῳ μὴ ἐν τῷ ὕδατι. —

Εἰ ἡ ἀναθυμίασις ὁμοίως ἔχει ἐν ταῖς ἀποῤῥοίαις· ὅτι μὴ ἔστιν ὀσμὴ ἡ
ἀναθυμίασις, δύνανται ἐκεῖνοι τὴν μὲν ἀναθυμίασιν ἀφοῦ διὰ γίγνεται·
ἀποῤῥοιάν τινα εἶναι· ὡς οὖν οἱ ἀποῤῥοίας εἶναι λέγοντες, μὴ ταύτας
αἰτιώμενοι ὡς αἰτίας τοῦ ὁρᾶν οὐκαλῶς ἔχουσιν. ἀφῄρηται γὰρ τὴν σωμάτων
τοῖς αὐτῆς ἀποῤῥοίας ἀπολλυμένων ὁρατῶν γινομένης μηδὲ πρὸς ὀλίγον σώ
ζεσθαι τὰ ὁρώμενα, ἀλλὰ διαφορεῖσθαι· οὕτως ἡ μὴ ἀπολλυμένων ὀσφραν
τῶν ἀναθυμιάσεις μὴ ἀποῤῥοίας ἔσται ἔχειν αὐτὰ διαφορεῖσθαι, μὴ
μηδὲ πρὸς ὀλίγον αὐτὰ διαμένειν χρόνον, νῦν δὲ ὁρῶμεν ὅτι βρα
χέα τινὰ ὄντα πολὺν ὅσον χρόνον μένειν τὴν εὐωδίαν. ἡ τῆς
ὀσμῆς ὅλως φυλάττουσα. ὡς γὰρ ἐφῶν φανερά ἡ ἀναθυμίασις ταχεῖα
ἀναλίσκεται αὐτὰ ὡς τὰ θυμώμενα, ὡς οὕτως ἔσται τὰ ἄλλα, οὐ γίνομ
δὲ τούτου οὐδὲν ἐπὶ ἀναθυμιάσεσι τῶν ἀποῤῥοιῶν ἡ ὀσμὴ
γίνοιτο, ἔτι δὲ ἀφὴ ἀναγκαῖον ὡς τροφέρεται τῶν αἰθητῶν αἴθησις
ὅτι μὴ ὑγρὸς τροφέρεται ὁμοίως οὖν τῶν ἀναθυμιάσεων λόγος ἂν
εἴη τῶν ἀποῤῥοιῶν ὁμοίως δὴ ἐκεῖνα ἄτοπος ἂν δύνανται.

Ὅτι μὲν οὖν ἐνδέχεται ἀποκαύσαι τὸν ἱερὸν τὸν ἐν τῷ πνεύματι τὸν ἐν
ἐν τῷ ὕδατι ταύτην τὸν τρόπον ἐκ τοῦ ἐμπύου ξηροῦ τοῦ οὐκαίοντος.

Δεῖ δὲ ὅτι μὴ ἐστὶν ἀτμὶς ναυτικὸς ἡ ἀναθυμίασις ἡ ὀσμὴ οὐδὲ τοῦ μὴ ἐν
ὕδατι μὴ ἀεὶ ὀσμὴν γίνεσθαι ἐκεῖνον δὲ οὐδὲν ἱερόν. ἐν ἀμφοτέροις δὲ
οὐδὲν ἱερὸν ἢ τῶν ἐν τῷ ἀέρι οὔτε ἡ ναυτικὸς ἀναθυμίασις ἐν τῷ ὕδατι
τὸν μυκτῆρα, ἡμεῖς ὅτι ἐν ἀμφοτέροις ἔδοξεν ἡ ὀσμὴ γινομένη τὸν
τῆς ἐμπύου ξηροῦ διὰ τοῦ ἐν τῷ ἀέρι εἶναι ταῦτα φερόμενα μὴ
ἐν ὕδατι, μὴ γὰρ ἀὴρ μόνος μὴ ἡ ἐν τούτῳ ὑγρὸς, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ ὕδατι

ηις

κοινωνεῖ τοῦ ὑγροῦ τούτου, ἐστὶ δὲ τι ἐν τῷ ὑγρῷ τούτῳ ὑγρὸν ἐν τῷ ὑγρῷ λεγόμενον τὸ ἐν τῷ ἀέρι, ὃ καὶ μιμνήσκεσθαι ἡμᾶς ποιεῖ ἃ ἐπάθομεν περὶ τοῦ ἀέρος ὅτι ὑγρὸς ἦν φύσιν ἄνυδρος, ἅπτεται δὲ περὶ τούτου τῇ ἐπαφῇ καὶ περὶ γενέσεως τῇ φθορᾶς προσφυῶς, ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐπιφανὲς ὅτι ἐστὶ ὁμοίως ἐν τοῖς ὑγροῖς τὸ ξηρόν, ἐναντιοῦται δὲ καὶ ὁμοίως ἐν τοῖς ὑγροῖς τὸ ξηρόν, ἐναντιοῦται μὲν γὰρ τῷ ὑδατὶ τὸ ἐν τῷ ὑδατὶ τοῦ ἐχμοῦ, ἐν μὲν γὰρ τῷ ὑδατὶ ἡ ποιὰ τοῦ ξηροῦ αὐτοῦ πλυσίστις τῇ διαβρεῖς χυμός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ὑγροῖς πάλιν ἀπόστασις τῇ ὑδατος ἢ τοῦ ἐχμοῦ πάλιν ξηροῦ αὐτοῦ πλυσίστις τῇ διαβρεῖς ὀσμή. ἐν δὲ τῷ ξηρῷ ἐν τῷ ὑγρῷ ποιητικὸν ἀμφοτέρων τοῦ τε χυμοῦ τῇ τῆς ὀσμῆς, καὶ ἔστι τὸ ἐν τοῖς χυμοῖς ξηρὸν ποιητικὸν, φανερὸν ὅτι ἀνάγκη δὲ εἶναι τὰς ὀσμὰς τοῖς χυμοῖς. ἢ τὸ λεγόμενον ἐστὶν ὅτι ἢ τὸ ἔγχυμον ξηρὸν ἐναντιοῦται τῷ τε ὑδατὶ τῇ τῷ ἀέρι ὁμοίως ποιεῖ τὰς ὀσμὰς δῆλον ὡς ἀναλόγως ἔσονται αἱ ὀσμαὶ τοῖς χυμοῖς ὑφ' ὧν γίνονται, καὶ γὰρ τῶν χυμῶν διαφοραὶ ἔσονται τῇ ὀσμῶν διαφοραὶ ὥστε τῇ ὑπὸ τούτων ἕκαστα εἶναι γίνονται, ὡς ἔστιν ἑκάστῳ ἡδὺ ἢ φίλον ἑκάστῳ δοῦλος ἐλπὶς ὅτι τῇ οὕτως ἐλπὶ δέκνυσι λέγων:

ἀλλά μιν τοῦτο ἔοικε συμβῆναι τῇ ὡς λέ

Κ αἱ γὰρ δρῦμαι τῇ λυκάβαι τῇ αὐστραὶ τῇ στρυφναί, τῇ λυσταραὶ ἔοικε ὀσμαὶ ὡς ὅτι τῇ οἱ χυμοὶ ἀναλογίαν ἔκασης ὀσμῆς πρὸς ἕκαστον τῶν χυμῶν τούτων σωζούσης, ἀλλὰ τῇ τῶν διαστημάτων τῶν ὀσμαὶ τοῖς ποιητικοῖς τῶν χυμῶν ἀνάλογον ἂν ἦσαν τῇ ὀδμὴ τῷ ἀναλογίαν αὐτῶν ἦσαν ὡς οἱ χυμοὶ οἱ ποιητικοὶ τῇ διεπαλάστοι οὕτω τῇ αἱ σταγόνες ὀσμαὶ δυσωδέστερον ἂν λαβὼν ὡς φανερῶς οὕτως ἔχοντα διαιτῶν ποιοῦσαι τὰ πρόσφατα, ὅτι ἐν τῷ ὑδατὶ ὁ χυμὸς ὑπὸ τοῦ γεώδους ξηροῦ τοῦτο ἐν τῷ ὑδατὶ τῇ ἀέρι ὑπόμιγνυμένη ὑπὸ τῆς ξηρότητος τῆς ἐχμοῦ τῇ ὀλίγης ἐκάρου αἰτία ἡθμοῦ ποιητικὸν γὰρ ἐστὶ χθὼν χυμῶν τούτων ὑφῶν ἡ ὀσμὴ γίνεται δόκησιν ἐκλοῦ τὸ ἰσχνὸν τῇ τὴν πῆξιν λαμβάνειν τῇ ἀφανίζειν ὁμοίως τοῖς χυμοῖς τῇ τὰς ὀσμάς. τὸ γὰρ ξηρὸν ὁ ποιητικὸς ἐστὶ χυμῶν ἀφανίζουσι τε τῇ

φθείρουσιν ἢ ἧς τῆξις μὴ λόγχον δύο ὄντα λὴν διαλοῦσιν γινομένην μεξὶς
μὴ στάσιν ἐναύλοις· ἧς φθειρομένης εὐλόγως πρῶτον μὲν οἱ χυμοὶ δευτέρως
δὲ μὴ αἱ ὀσμαὶ αἱ ἀπὸ τούτων γινόμεναι ἐν τῷ ὑγρῷ φθείρονται, διόπερ ἐπὶ νίων
προσέθηκεν ὅλας δέξεις ὀσμὰς οὕτω εἴωθεν λοιὸς χυμοὶς λὴν δύ
μὴ λολυσπρ' ἐχούσας ἀλλὰ καθ' αὑλὰς.

ε' ἰδη δὲ τοῦ ὀσφραντοῦ δύο εἰσίν. οὐ γὰρ ὡς πρ φασί
γινές οὐκέτι ἐστὶ τοῦ ὀσφραντοῦ ἡσαν γιν οἱ λέγοντες μὴ εἶναι
ἰδη τοῦ ὀσφραντοῦ καθ' αὑλὰ ὡς πρ μὴ ἐστὶ τῶν ὁραστῶν ἀλλὰ μὴ ἀμους
ἀλλὰ μὴ ἀπτῶν χυμῶν. οὐχ οὕτω γὰρ ἦν εἶναι μὴ τῶν ὀσφραντῶν ἐστὶ.
καθ' αὑλὰς γὰρ δηλούσας αὐτῶν διαφοράς, οὐ καθ' αὑλὰς εἶναι· ἀλλὰ ἀπὸ τῶν
χυμῶν μεταφέρεσθαι· γλυκεῖαν γὰρ ὀσμὴν, μὴ αὐστηρὰν μὴ στυφνήν·
μὴ τὰς θαύλας ἐναύλαις διαφορὰς καθ' λὴν ἀπὸ τῶν χυμῶν διαφορὰν
λέγεσθαι ὡς αὐλὸς ἔδεξεν λεγόμενον, ὅπνιές δὴ τοῦτο. ψεύδος οὖν φησι
δύο εἴδη εἶναι μὴ δύο διαφορὰς τῶν ὀσφραντῶν. λὴν μὲν γὰρ τῶν ὀσφραντ
διαφορὰν τοῖς χυμοῖς ἀκολουθεῖν ἢ τόλε ἥδυ μὴ τὸ λυπηρ'. οὐ καθ' αὑτὰς
αὐλὴς φύσιν ἔχει, ἀλλὰ καθ' συμβεβηκὸς, ὁμοίως δὲ μὴ τὰ εἴδη τὰ
καθ' αὑλὴν λεγόμενα καθ' λὴν ἀπὸ τῶν χυμῶν μεταφορὰν ὑφῶν
ἔχει μὴ οὐ καθ' αὑλά. ἔστι δὲ τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ὀσφραντῶν ὅσον τὸ ξηρὸν
μαλακὸν μὴ βρεχθὲν πᾶν χυμῷ ἀκολουθὸν γινόμενον ὑπὸ κενοῦ. κατὰ γὰρ
ὁλοκληρίαν ὀσμὴ ὑπὸ τοῦ ἐχυμοῦ ξηροῦ γίνεται. ὃς ἦδη ὑπὸ τοῦ ξηροῦ
χυμοῦ. αὐλὴ τὸ ἥδυ μὴ τὸ λυπηρὸν ἔχει καθ' συμβεβηκός, καθ'
γὰρ λὴν ἰδέαν λὴν ξηρὰν ἀναφορὰν ὑφῆς γίνεται, μὴ αὐλὴ ποιὰ ἢ ἀνθρὴς
γίνεται. ἐστι γὰρ λὴς ξηρὰς ἡδέα αἱ ἀπὸ αὐλῶν ὀσμαὶ αἱ αὐλαὶ
δαῦλαι, ἀνθρὶς κεκορεσμένων. μὴ οἷς μὲν ἡδέα λὶς ξηρὰ, τούτοις μὴ
ἢ ἀπὸ αὐλοὶς ἡδέα. οἷς δὲ πρὸς πυρὴς λὶς ξηρὰ, τούτοις ἀνθρὶς μὴ ἢ
ἀπὸ αὐλὴς ὀσμὴ. ὅσαι μὲν οὖν λοιαὶ αὐλαὶ τῶν ὀσμῶν, καθ' συμβεβηκὸς ἔ
χουσι τὸ ἥδυ μὴ τὸ λυπηρόν, ὡς ἀρτιλαμβάνεσθαι μὴ λέγουσι, οἱ μὴ λέγοντες
εἶναι καθ' αὑλὰ εἴδη τοῦ ὀσφραντοῦ. οὐδὲ γὰρ οὗ ἦσαν εἴδη τὰ ὀσφραντ
ἀκολουθὰ ταῖς τῶν χυμῶν διαφοραῖς, μὴ ἦν τὸ καθ' συμβεβηκὸς
ἀλλὰ καθ' αὑλὰς λοιαὶ αὐλαὶ. ὡς ἔτι δὲ τῶν αὐλῶν εἴδη διαφορὰ τῶν οὕτως

ὀσφραντῶν, ἐστὶ δὲ φύσιν αὐλοὶ αὐλοὶ ὀσμαί, αἱ δὲ ὀσφραντικαὶ τοῖς ξυ-
φίμοις χυμοῖς ποιναί τινων ζώων, τινὰ γὰρ ξύφελα· ἡ τῶν
ἁπτῶν ξυφὴς ὀσμὴς αἰσθησιν ἔχει ἁπλῆν ἐστὶ φύσιν ἕδος ὀσμῶν εἶναι, ἐνῶ
οὐκέτι καθ' αὑτὸ συμβεβηκὸς οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ξυφίμου χυμοῦ τὸ ἡδύ, ἀλλὰ
καθ' αὑτό, τοῦτο δέ ἐστιν ὁμὴ τοῖς ξυφαῖς μηδὲ ἀπὸ τούτου τοῦ χυμοῦ
γίνεται, μηδὲ παραπλησίως τοῖς ξυφαῖς, τοιαῦται δ' οἷον αἱ ἀπὸ
τῶν ἀνθῶν ὀσμαί, αἱ οὐδὲν συμβάλλονται πρὸς τὴν τῆς ξυφῆς τοῦ θυμιάτης
ἀλλ' ὁμοίως ἢ τε πληρωμένης αὐλῆς ἢ μή, ἐστὶν ἰδέαι· τοῦτο δὲ μηδὲν
ταὐτὸ ταῖς αὐλαῖς ἐστὶ ξυφὴν συμβάλεσθαι τῶν ὀσμῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνθρώποις
τοῖς χυμοῖς ἐμνημόνευσε στράτιδος τοῦ ποιητοῦ, ὃς σκαπτόντων εὗρε τὸν
τοῖς ἡλίων ἐστὶν ἀκαιρία, ἅτε ὃ ὅταν φανῇ ἔξηλα μὴ ἐστὶ χὴν μύρου
ὡς οὐδαμῶς τῶν μύρων ἐστὶ ξυφίμων χυμὸν σωληνούντων ἀλλὰ μὴ
τοῦτο ἀνθρώπου ἄξυφον αὐλὸν ποιοῦντων· ὃ γὰρ φησιν ὑπὸ φιλοδονί-
ας τῆς περὶ τὰ μύρα πονηρᾶς διάξεσθαι, μὴ τοῖς σώμασι τὰ δαμίγνυσθαι
μύρον, τὸν ἀπὸ λιμνῶν ἐκποιοῦντα τὸ λιμνον ποιοῦντας αὐλοὺς μὴ τ-
ἐκλύοντας ἡδονὰς τὴν τῆς ἀπὸ τῆς ξύσεως μίαν, μὴ τὴν ἀπομαὰς
τῆς ἐκφύσεως γινομένην, ἐκδέχεσθαι βιαζομένους αὐλούς. τοῦτο δὲ
τὸ ὀσφραντὸν οὐκέτι κοινὸν τοῖς ζώοις φησὶν ἅπασιν εἶναι, ὡς τὸ
ἀπὸ τῶν ξυφίμων χυμῶν, ἀλλ' ἴδιον ἀνθρώπου, ἐκείνων μὲν οὖν
τῶν ὀσμῶν, διαλύσυμβεβηκὸς ἐκείνο πολὺ διηρῆσθαι φησὶ τὰ ἥδη
καθ' ἑαυτὰς χυμούς, τῆς δὲ τοιαύτης ὀσμῆς, οὐκέτι καθ' ἑαυτὴν ἔστι τοιοῦτος χυμὸς
ἀφαφορᾶν, τὰ ἥδη διηρῆσθαι, οὐ γὰρ καθὰ συμβεβηκὸς ἐναύλαις τὸ ἡδὺ
καὶ τὸ λυπηρόν, ἀλλ' οἷον λέγων ἐκείνης μὲν τῆς ὀσμῆς ἥδη εἶναι ὁ λιμὴν τῶν
χυμῶν τῶν ἐφ' οἷς γίνονται, οἷς μὴ σωζοῦσαι; πρότερον δὲ ὡς ἀφ' ὁρισέον
πῶς ἐστιν ἥδη τῶν χυμῶν· μὴ πῶς οὐκέτι ἢ μᾶλλον ὅτι ἐκείνης μὲ
οὐκέτι ἥδη καθ' αὑτό, ἀλλὰ καθὰ συμβεβηκὸς, μὴ γὰρ τὸ πολὺ ὅλως
τὸ λυπηρὸν αἰσθάνεται μὴ μέγιστα διαφορὰ καθὰ συμβεβηκὸς ἐστὶν
ἐναύλῃ· ἄλλου καθ' αὑτό. ταύτης δὲ καθ' αὑτὴν ἐχούσης, τότε πολὺ μὴ
τὸ λυπηρὸν ἐν ᾗ μὴ ἡ καθ' αὑτὰ πρᾶγμα μὲν ταῦτ τὸ πολὺ ἢ τὸ λυπηρ||

ὀσφραντὸν ἥδη καθ' αὑτὸ ἐναύλαις ὀσμαῖς διαφορᾶται

καλάζαρ ἡν ἑδέαν φύσιν αὐταῖς ταῦτα νοεῖν. ἕτερα τὰ ἄλλα ἐστὶν
αἱ ἴνες ἐνίωθεν δὲ ἡ λεπτομερὴς διαφοραί, ἐσὶ δὲ τοιαῦτ' ἐνίοις
ὀργανικὰς μέναι καλαῖς, καλάζαρ ταῖς ἰῶν ἀνθρώπων διαφοραῖς τοιαῦται ἰῶν
ὀσμῶν διαφοραί· ἡ ταῖς ἀπὸ ἰῶν μύρων ἰῶν ἐς αὐλοφυῶν ἡ ἰῶν σπευασ-
θέντων ἰοῦ ὀσφραντοῦ δύο εἶναι δοκεῖ καλὰ τοῖς χυμοῖς ἐγκαιμένον
ὁπὴ τὸ ἡδὺ ἡ τὸ λεπτομερὲς ἢ πρὸς τοῦτοις ἀπολουθία ἔχει· διὸ ἡ καλὰ
συμβεβηκός, οὐ ζαρ καθ' ὅσμαι τὸ ἡδὺ ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸ ἰῶν χυμῶν
μηνυτικά· ὁμοίως ἴνες ἡγούμενοι εἶναι ἐν ταῖς
ὀσμαῖς τὸ μὲν ἀπολουθίαν ἔχον πρὸς τοῖς χυμοῖς οὐκ ἤδεσον εἶναι
πολλάκις ἁδὺ τοῦ ὀσφραντοῦ, τοιοῦτόν ἐστὶ ἰῶν ὀσφραντῶν, ἐν ᾧ
καθ' αὑτὸ τὸ ἡδὺ ἡ τὸ λεπτομερὲς ἰῶν ὀσμῶν ἐστὶ οὐ καλὰ συμβεβηκὸς
οὐδὲ καλὰ μὲν ἰσχυμῶν διαφοράν, ὡς ἔστε δύο ἁδὺ ὀσμὴ· ἀλλ' ὁμοίως
ὡς ὁμοίως ἴνες εἰ μόνον, ἀ πᾶσι δὲ ταῖς ἀπὸ ἰῶν τοιούτων ὀσμῶν αἰ-
σθήσεων ἰδίας εἶναι, ἐξὸς ἡ μὲν αἰτίαν τούτου πρὸς λέγει· τὸ
γὰρ ἡγεμονικὸν εἶναι τὸν ἐγκέφαλον οὐ πολὺ σον καλὰ ἀναλογίαν
πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα ἔχειν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ διὰ τοῦτο ἡγεμονικὸν ἱερὸν
τὰ περὶ τὸν ἐγκέφαλον ἔχει μέρη, ἡ γὰρ τὸ περὶ αὐτὸν αἷμα εὐγενοῖς
οὖ φλεβίοις, λεπτομερὲς ἐστὶν ἵνα ὦμεν εὐσθητοί, εὐ-
ηνίοντος δὲ διὰ λεπτότητα ἡ ὀλιγότητα, διὸ δεῖται ἐξαφανισμοῦ
ἐκπουρίας, πρὸς μὲν ἰῶν μυῶν τοῦτων ἡγεμονικὸν, διὰ τοῦτο γὰρ
γίνεσθαι ἡ τὰ ῥεύματα, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῖς ἀνθρώποις, τῆς
ἀναφερομένης ἐπὶ ταῦτα, ταμιεύοντος ἡ σωτηρίαν
ἡ ἐπιρρεούσης τὰς ἐνόος, τὴν δὲ φύσιν, πρὸς μὲν τὰς ἡμῶν βοηθοῦν
τὸ τοιοῦτον ἔδος τῆς ὀσμῆς ἐπιμηχανήσασθαι θερμότητος χεῖν ἰῶν
αὐτόθι μερῶν, οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἔχον τῆς τοιαύτης ὀσμῆς ἢ τὸ θερμὸν εἶ
ἡ διαχεῖν τοῖς περὶ τὸν ἐγκέφαλον ἡγεμονικοῖς οὖσας τόπους· ἡ
δὲ τοσοῦτον ἔχειν, τοιαῦται γὰρ αἱ ἰῶν τοιούτων φυσικῶν ὀσμῶν
διαφοραί· εὐώδεις μὲν ἡ ἡδέαι, ξηραὶ γὰρ ἡ διακεκριμέναι μαλακῶς
ἡ ἁδὲ τῷ θερμῷ, ἡ ὅσῳ δὲ μᾶλλον τοῦτο καθήρασμέναι, τῷ θερμῷ, τοῦτο

ΗΛΣ

εὐώδης ἐστὶν ἢ οὐκ εὐώδη, ὅλως μὲν γὰρ αὐλοῖς εὐωδίαν ὅλατ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἀπεργάζεται, ἐν αὐλοῖς ὑγροῦ, διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ἐν τοῖς ἀξηροῖς τε καὶ ξηροῖς τοῦ αὐτοῦ, εὐωδέστερα, καὶ οὐθὲν ἧττον καὶ ξηρανθὲν ἢ ὅταν πρῶτον ὑδροδεχθῇ εὐώδης διαλὴν ἐν τῷ δεχομένῳ αὐλὸν θερμότητα, λεπτοὶ γὰρ καὶ ξηροὶ οἱ ἀπὸ αὐλοῖς χυμοί τε, αὐτὸ ἀπὸ δὲ μοχθηρᾶς τῶν ὀσμῶν διαφθορᾶς καὶ ἀποστασίαν γινόμενα, τοῦ ἐν ὑγρῷ ἀέρος ἀφεῖν αὐτὸ μαι, ὅτι δὲ ὑγιᾶς χάριν ἀπὸ τούτων αὐτὸ μαι δεκτικὸν αὐτοῖς, τοῖς ἀνοῖς ὑπὸ τῆς καὶ οὐδὲν ἄλλου, ἔοικε διὰ τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῖς χυμοῖς πολλὰς ὀσμὰς, ἃς παλαιουμένου τε καὶ πολλῆς νοσώδης εἶναι πληροῦσιν οὖν ταῖς κεφαλαῖς ἐγγωσταίνων καὶ βρωμάλων ὀσμαί ποτ' ἀπὸ τῶν τοιούτων πολλὰ ὀσμὴ ἀφεδρὸν καὶ ὅσον αὖ ἔχουσιν ὠφελήσει καὶ ὠφέλιμος, καὶ γὰρ ἐν τοῖς χυμοῦσιν ἀπὸ τούτων ὀσμὴ ὑγιεινοτέροις τε πίσσῃ φυλάττειν, ἀπὸ δὲ ἴδιον δὴ βρωτῶν τῶν ὀσμῶν δύνασθαι, καὶ ἴδιον ἐδήλωσεν, οὐ γὰρ ὅτι μόνον ἀλλ' ὅτι μάλιστα· ἔστι καὶ τῶν ἐνεμονικῶν φησι τῆς τοιαύτης ὀσμῆς αἰσθησιν ἔχει ὡς τε ἑαυτοῦ· καὶ ὅσα ἀναπνεῖ· ταῦτα γὰρ λέγει δύνασθαι μᾶλλον τῆς τοῦ ἀέρος φύσεως, διαφθειρομένων γὰρ τῶν ὀσμῶν διαλῆς διαπνοῆς πρὸς τὸν ἐγκέφαλον διαλὴν ἔστ' αὐτῶν θερμότητα καὶ ναυφότητα ὑγρότερον διαλίθεται ταῦτα ταμβάνει, ἢ γὰρ εὐώδης ὀσμὴ καθαίρει μᾶλλον τὴν φύσιν. καὶ γὰρ ἡ γένεσις αὐτῶν τοιαύτη· ὡς τε δὲ ἔστ' ἄλλων τινῶν ἡ φύσις τῶν αὐτῶν πρὸς πολλὰ χρῆται· ἡ γοῦν γλῶττα ἔστι τῶν χυμῶν διαπρίσεις, καὶ ἔστι τῆς φωνῆς τε καὶ τοῦ λόγου προφορὰ ἔστι τῶν ἀνθρώπων φανερῶς φύεται χρωμένη, οὕτω φησὶ καὶ τὴν ἀναπνοήν· ὅτι τῶν ἀναπνεόντων πρὸς δύο αὐτῇ χρῆσαι ὡσμεν ἔλεγον καὶ προσουμένως τε καὶ ἐσωτερικῶς μάλιστα τῶν ἀναπνεόντων, σωτελοῦσι πρὸς τὴν ἐμψυχον τῆς ἐνεργείαν ἢ ὑπὸ τοῦ ἀναπνεομένου ἀέρος· ὡς δὲ ἔλεγον καὶ δεύτερον ἔστι τὴν ὀσμήν, ἀναπνεόντων γὰρ ὡς δὲ ἐν τῷ ὁδῷ τὸ πνεῦμα κενοῦ καὶ ἄνοιγον ἀδιῶν ἡ ὀσμὴ γίνεται αὐτίον τῆς ὀσφρήσεως γίνεται —

μάλιστα δὲ ἴδιον φησὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ τοιοῦτον εἶδος εἶναι τὸ γένος τῶν ὀσμῶν εἶναι, καὶ μάλιστα τὸν ἄνθρωπον χαίρειν, ταῖς ἀπὸ τῶν τοιούτων ὀσμαῖς, διαλέγεσθαι τὸν ἄνθρωπον ἐγκέφαλον ἔχειν παρὰ ἀναλογίαν τῶν ἄλλων ζώων, καὶ διαλογικώτερα ἔχειν τὰ περὶ αὐτὸν μέρη, καὶ μάλιστα τὸ μετὰ τῆς βύρσεως τὸ κουρίας, τοῖς δὲ ἄλλοις φησὶ τῶν ζώων ὅσα ἀναπνεῖ μὲν τῶν πνεύμονα ἔχειν. τῆς δὲ τοῦ ἄερος ἀναπνεομένου ἐμφύξεως, καὶ ἀναπνοὴν τὰ σφραγίδα, οὐκ αἰθάνον τα δὲ τῶν ἄλλων τινῶν ὀσμῶν, ἢ τῶν ἀπὸ ξηρῶν χυμῶν, καὶ τοῦτοις ἔστιν ὅλως ἀναπνεῖν αὐτά, τὴν αἴθησιν τῆς ὀσμῆς ἡ φύσις ἀπέδωκεν, ὁ ποσμὴ δύο αἰθητικὰ ποιεῖ, ἓν μὲν διὸ ἡ ἀναπνοή, ἕτερον δὲ διὸ ἡ ὀσμὴ αἰθητικὸν ἔστιν, καὶ τὸ ἀναπνευστικὸν· ὡς γὰρ τοῖς ἀνθρώποις διαλῆς ἀναπνοὴς τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν ὀσμῶν αἰθητὸν οὕτως ἐπένοησε τὸ ἕτερον τὸ ἀπὸ τοῦ ξηροῦ χυμοῦ· οὐ καὶ μόνον εἶδος ἡ ὀσμὴ αἰθάνεται τὰ δὲ μὴ ἀναπνεόμενα τῶν ζώων ἔστιμεν ὀσφραίνεσθαι δῆλον, εἴρηται γὰρ ἐν τῇ ξηρᾷ κοιλίᾳ οὐσῇ, καὶ τοῦτων ἐμψύχων γένος, καὶ τὰ ἐν τομαῖς. ἀπορήσειε γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ ἀναπνέουσιν ἔστι καὶ τὰ τοῦ ἑτέρου τῶν ὀσμῶν εἴδους αἰθανόμενα ἀναπνεῖ, ἢ πρὸς αὐτοῖς ἡ ἀναπνοὴ καὶ πρὸς τὴν τῶν ὀσφρανῶν ὀσφραίνεσθαι φύσιν. τὸ δὲ ἀπορήσειε γὰρ ὅλως ὡς καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀμφοτέρων τῶν ὀσφρανῶν τοῦτοις τῶν ἑτέρων μόνον ἐνδέχουσα ἡ αἴθησις ἀποποιοῦ φέρεται τὸ ἀπόρημα, καὶ φρέαται εἰ ἔστιν ἀλλὶ γράφοις ἢ γραφὴ χωρὶς τοῦ ὅλως, καὶ ἔστιν οὕτως ἔχουσα παλαιὸτερον καὶ φανερώτερον ἔχουσα ἡ γραφὴ διὸ καὶ ἀπορήσειέ τις τίνι αἰθάνεται τῆς ὀσμῆς

Δεῖξας ὅτι καὶ τῶν μὴ ἀναπνεόντων τῶν ζώων τινὰ τῆς ἐστὶ τῆς ξηρᾶς ὀσμῆς αἰθάνεται, πόρρωθεν καὶ ἐστὶν ἔρχεται ἔτι τοσμα γινόμενα, ἀπορεῖ μή ποτε ἄρα ἄλλην τινὰ ὀσφρησιν ἔχει τὴν ὀσφρησιν ἔχει ἢ γὰρ ὀσφρησις ἀναπνεόντων γίνεται, οὐκ ἂν ἀπορήσειε ταῦτα δόξαι δὲ μή ποτε ἔχειν τὴν ὀσφρησιν ταύτην, ἀλλά τινα ἄλλην παρὰ ταύτην

αἰσθήσεις ἢ αἰσθάνεσθαι ἐπεὶ ναὶ τῶν ὀσφραντῶν ὁ ἀναπνέων ἔοικε φέρειν ἀσώματον λέγων εἶναι τὸ ἄλλην τινὰ αἴσθησιν εἶναι αὐτὴν παρὰ τὰς πέντε, καὶ πρὸς τὴν αἴσθησιν τὴν αὐτοῦ τοῦτο τοῦ γὰρ ὀσφραντοῦ αἴσθησις ὀσφρησίς ἐστι καὶ οὐκ ἄλλη τις ὡς τῇ γεύσει. τούτων αἰσθάνεσθαι ὀσφρήσεις αὐτῶν, αἰσθάνοιτο δ' ἂν ἡ ὀσφρησις τὸν αὐτὸν ἀέρα ἀναπνεόμενον καὶ ἐκπνεόμενον ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀναπνέουσι διὰ τοῦ ἀναπνεομένου ἀέρος ἀφαιρούμενος τὸ τῷ ὀσφραντῷ πορρεῖν ἐοικὸς ἀπομένων ὡς περ σῶμα, ἢ ἢ ἀποπαλύπτοντος αὐτά, ἢ ἐοικὸς φέρεσθαι καὶ ἀνευρύνοντος, διὸ μηδὲ δύνασθαι τὰ ἀναπνευστικὰ τῶν ζώων ἄλλων ὀσμῶν ἀντιλαμβάνεσθαι ἃ μὴ ἀναπνέοι· οὐ γὰρ ὁ ποιοῦν φέρεσθαι τὸ ἀναπνεόμενον πνεῦμα ἐπεὶ ἢ αἰσθάνεσθαι ἀλλ' ἐν τῷ περὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἀναπνεόμενον τὸ μόριον τοῦ ἐοικότος πρὸς τὴν αἴσθησιν ἐνέργειαν ποιεῖ· οὐ γὰρ μὴ ἐπεὶ ὁ ποιοῦν φέρεσθαι τὸ ἀναπνεόμενον αἰσθητὸν ὄντων, ἐπεὶ οὐ ἀναπνεῖ ἡμᾶς τῷ ζώῳ σώματι, φέρεσθαι δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἀναπνεόμενον διὰ τοῦ σώματος ὅπου τῷ διαρινῶν πόρων δὲ τῷ σώματι ἀναπνέοντας φέρεσθαι, ὡς διὰ τῶν ῥινῶν ἀναπνοὰς ἐχόντων τοῖς πόροις τοῖς ὀσφραντοῖς γινομένοις. τὰ μὲν οὖν ἀναπνέοντα ἐοικὸς καλυπτόμενον ἔχοντα τὸ μόριον τοῦτο, δι' ὃ καὶ τοῦ ἀποκαλύπτοντος αὐτό· ὁ ποιεῖ τὸ διὰ τῶν ῥινῶν ἀναπνεόμενον πνεῦμα ἐν τοῖς τῶν ζώων ἀναπνευστικοῖς, τῶν δὲ μὴ ἀναπνεόντων ἀσπάσασον διὰ τὴν τοῦτο μὴ ἀνοιγόμενον μὴ ἀναπνεόμενον τοῦ ἀνοίγοντος αὐτὸ πνεύματος, οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τοιαύτης διαφορᾶς ἔχειν τὰ ζῶα τὰ ὀσφρῦνόμενα πρὸς τὸ ὀρᾶσθαι τῆς αἰσθήσεως ὁποίαν ἔχοντα ὁρᾶσθαι· τῇ γὰρ τοῦτο μὴ ἀφεῖναι ὁρᾶν, τὰ μὲν ἔχει βλέφαρα, ὧν μὴ ἀποκαλυφθέντων συμβαίνει ὁρᾶν· τὰ δὲ οὐκ ἔχει οὐδὲν ἀποκάλυμμα, ὡς περ τὰ σκληρόφθαλμα, διὸ οὐδὲ δύναται τινὸς τοῦ ἀποκαλύπτοντος αὐτά· ἀλλ' ἄνευ τούτου τῆς βοηθείας ὁρᾶσθαι τὰ ὁρατὰ αὐτοῖς.

Ὁμοίως δὲ τῇ τῶν ἄλλων ζώων οὐδὲν διαφέρειν τῶν πτερωτῶν.

Διειλόμενος τὰ ὀσφραντικά, ἃ ἤδη δύο καὶ τὰ μὲν τῷ ξηρῷ μόνῳ

ἀπολουθεῖ ἁπασῶν ἐνοῖς ἐθέξεσι παλὰ συμβεβηκὸς οὖσαν τὴν ἰσηδίαν ὀσμὴν μὴ τὴν λυπηράν, τὶς γὰρ ἔστι τὴν ξοφὴν ἀναφορὰ αὐτὴ καθ' ἁ ὀρέγονται ἔχοντα τῶν ζώων αἰσθάνεσθαι· διὸ δὲ παθαιρεῖται δέξας τὸ τε ἡδὺ μὴ τὸ λυπηρὸν ἔχοντα, ὧν μόνον τὸν ἀνθρωπον ἀντιλαμβάνεσθαι διαλογισμῷ δοκεῖ μᾶλλον, τοῦτον τῆς ἀπὸ τῶν τοιούτων ἐνωδίας θερμῆς οὔσης τὴν φύσιν, μὴ ἔστι παρούσης τῆς περὶ τὸν ἐγκέφαλον ψυχρότητι πολλὸν οὖσαν ἐν τοῖς ἀνθρώποις διαλογισμῷ μᾶλλον, μὴ μέγερον τῶν ἄλλων ζώων παρὰ ἀναλογίαν τοῦ μεγέθους τοῦ σώματος ἐγκέφαλον αὐτοῦ ἔχειν, μὴ ἁπασῶν τῶν παθαιρεῖται δέξει ὀσμῶν ὅσα ἐστὶ τῶν ἡδέων, τὰ ἄλλα ζῶα μὴ αἰσθάνεσθαι· ἁμὴ μὴ ξοφήματα αὐτοῖς ἐστὶν ὑπὸ τοῦτον τὸν ὁρισμὸν οὐδὲν τῶν ἀπολιπόντων τοῖς ἀπολαυστοῖς ἡδείας ὀσμὰς δυσωδῶν αἰτίους μὴ αἰρεῖται παθαιρεῖται ἐπιθυμίας ἀνθρώπους οὐδὲν τῶν ἄλλων ζώων αἰσθάνεσθαι οὐδὲν γὰρ τῶν παθαιρεῖται ἀπολαυστῶν τε καὶ δυσωδῶν τίνα φθαρτικὰ αὐτά, ὡς γὰρ τῶν ξοφίμων μὴ σωστικῶν μὴ παλὰ συμβεβηκὸς ἡδέων ὀσμῶν αἰσθάνεσθαι οὕτω μὴ φθαρτικῶν αἰ αὐτῶν αἰσθήσεις αἱ ποιοῦσαι αὐτοῖς παλὰ συμβεβηκὸς ἐστὶν ἀπολαυστικαὶ διὸ γὰρ φθείρουσιν αὐτὰ ἐξῆς δὲ πως οἱ ὄντες φθείρεσθαι αὐτὰ ὑπὸ τῶν ὀσμῶν λέγω ὡς γὰρ οἱ ἄνθρωποι ὀσφραινόμενοι τῶν ἀνθράκων ὀξυτικῆς ὀσμῆς αὐτῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φθειρομένης ἀπ' αὐτῶν, διαπνῆς ἀναπνοὴς παρεμφαίνοντες μὴ φθείρεσθαι· οὕτω καὶ τὰς ἀπὸ τῆς τοῦ θηρίου ἀναθυμιάσεως, μὴ τῆς ἐναντίως δυνάμεως, μὴ ἀπὸ τῶν ἀσφαλτοειδῶν φθείρεσθαι διὸ μὴ φεύγειν δοκεῖ τὴν ἀπὸ τῶν ὀσμῶν, οὕτω μὴ οἱ ὀφεις τῶν βοῶν θυμιωμένων τοιαύτη μὴ αἰβολάνη μὴ ἀπολιπόντες λείουσιν, οὐ παθόσον δυσωδὴς ἐστι φεύγοντα τὴν ἀπὸ ταύτης ὀσμὴν ἀλλὰ παθόσον ἐστὶ φθαρτικόν· ἀπὸ τῶν δὲ ἀπὸ τῶν μὴ ἔστι ποιητικὸν τοῦτον τὸν λόγον, ἔστι γὰρ δοκεῖ τίνα τῶν ζώων φεύγειν τινὰς δυσωδίας αἱ ἐστὶν οὐ παθόσον φθαρτικὸν, ἀλλὰ παθαιρεῖται ἀπολαυστὸν τε μὴ δοκεῖν τε αἰσθάνεσθαι μὴ δὲ ἀπολουθεῖν τὸ φεύγοντι τὰς παθαιρεῖται ἀπολαυστὸν τε μὴ δοκεῖν τε αἰσθάνεσθαι τῶν παθαιρεῖται ἡδέων ἔθέξεν ὅτι παλὴ

οὐχὶ ἁπλῶς ἀπλῶς ἀλλὰ φθαρτικὰς ἀπάντων φεύγουσιν ὡς ἐπὶ
πανδήνων ἐστὶν αἱ ἡδοναὶ διώκειν ὡς ξυμφόρους τὴν ἡδονὴν, σημεῖον
δὲ τὸ ἐθέλειν τοὺς μὲν καθαρὰς ἀνοσώδεις οὔσας μὴ φεύγειν ἀλλὰ
τὰς τῶν βοσκημάτων ἀνοσώδεις οὔσας, τὰ μὲν φεύγειν τὰ δὲ νέμεσθαι
τὸ ἐν ταῖς οἰκείαις ἡδοναῖς ἡδὺ τὴν χρῆσιν τῶν ξυμφόρων μόνον τὸ φθαρτικὸν
ἐξαμείβουσα, ἀλλὰ γὰρ αὐτοῖς ἡδέα μόνον τῶν ὀφθαλμῶν ἀπτὰ
ζεύσιν ἢ πρὸς τὴν ξυμφορὰν ὅλως συμβαλεῖν ἀναπορήσας δ' ἂν τις εὐ-
λόγως ἐπιλανθανόμενον ἀρημένων ὀρθῶς ἔχειν τὸν δεύτερον λόγον
φησὶν περὶ ὀσφρήσεως λέγων χαρίεντα ἅττα τὸν ἄνθρωπον ταύτην εἶναι
τὴν αἴσθησιν. ἐπεὶ τὸ πρόσθιον μέρος τῶν περὶ τὰ ῥινία μόνον ἀπο-
δίδωσι ταύτην τὴν ἀναίσθησιν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις ἢ ναὶ τὸν ὀφθαλμὸν
ἢ καὶ τοῦτο δὲ ταῦτον, ὁ διαχρίσιν ἐχόμενον τῶν ζώων τὴν ὀσφρησιν
τῶν ἐνύδρων αὐτοῖς αἰσθήσεως· πῶς γὰρ χωρὶς τῶν ἄλλων ζώων
ἡμᾶς μὲν τῶν ἡδέων τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀπτῶν αἰσθανόμεθα
καὶ ἄλλα μόνον τῶν ξυμφόρων ξυμμιγῶν· ὅτι τοῦτον τὸν
τὰ ἄλλα ζῷα ὀσφρήσεται ὅσων οὐκ ἔστι καλασυμβεβηκὸς ἐχθρὸν
τὸ ἡδὺ ἢ ἀπὸ τέχνης αἰσθήσεται οὐ γὰρ ἀποδίδωσι ἡμᾶς
ἴσου οὐδὲ ὁμοίως πολυπλοκῶς ὡς ἡμῖν ἄλλων ἕνεκα ἡδανεῖσθαι
ἢ ἐν ἑνὶ ἀνοίκειον τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἄν ἡδανεῖσθαι δὲ
τὰ ἄλλα ἕνεκα ὅτι μὴ δὲ ἄλλων αὐτῶν
ἢ αἴσθησις ἡ τοῦ ὀσφραίνεσθαι ——

Διὰ δοῦλον δήπουσιν ὅτι ἡ ὀσφρησις μεταξὺ ὡς ἐστὶ τῶν ἀναγκαίων
τε αἰσθήσεων αἱ δοκοῦσιν ἀφῆλε τῆς ζωῆς. τῶν δ' ἄλλων ἀλλοῖον δὲ μετα-
ξὺ γινομένων οἷα αἱ δοκοῦσιν ἦλε ὄψις τῆ ἀκοῆ, τὸν δὲ γλαφυρὸν
ἐσχάτης πρὸς τὸ μέσον αὐτὴν εἶναι· ἐοικὸς γὰρ ὡς ἀριθμὸς ὡρισ-
μένος μέσον τι εἶναι, ἀριθμὸς δὲ τῆ ὀλιγαπλασιάσεων ἀριθμός· διὸ δοῦλον τὸ εὔ
λογον ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν οὔσας ὡρισμέναις, εἶναι γὰρ μέσον αἰσθησιν
καὶ ἔστιν αὐτῶν ὀσφρησις· ὡς δὲ ἔστι μεταξὺ ἀμφοτέρων ὡς με-
ταίχουσα λόγου, καθόσον μὲν γὰρ τὸ ὀσφραντὸν τῶν ξυσιμῶν χυμῶν

ἐστὶ πάθος τι, οἱ δὲ ἀσύνετοι τῇ διαλοιδόρῳ τὸ αὐτὸ καὶ πάλαι τοσοῦτον κοινὸν
δὴ ταῖς διαφόροις αἰσθήσεσιν αἰσθανόμενα ὡσὰν τῶν αὐτῶν ἀπτῶν
ἐν γὰρ τῷ ἁπτῷ γένει τὰ θερμὰ καὶ ψυχρά, τῇ γὰρ ἁφῇ σύνεσις ἐδέχθη ἐν τοῖς
σώμασι τυχὸν ἀφῆς οὖσα, μετέχει δὲ τῇ αὐτῇ πάλιν ἐν ταῖς διαφόροις
γεύσεσι γενόμενα, ὧν ἐστὶ πικρὸ ὄξος τῇ ἁπαντῶν τῇ γλυκὺ
ἅλας τῇ ὕδατος γίνεσθαι, διὸν τῇ ἑκάτερα ἀπολιπεῖν. ἔστω δὲ
τοῦτο ἀποδεικτέον, ἔστι τῷ διαφανὲς, ἀλλὰ τοῦτο θάτερα τῇ τῷ ὁρατῷ
διάφορον διαφανοῖς τοῦ παλέγεσθαι ὄψις. ἔστω δὲ τοῦτο
τὸ λίθινον ὅτι ἀρα τῇ εὐλόγως, ἔνιοι οὖν τῶν οὕτω γίνεσθαι τὰς
ὀσμὰς ἀρήκαμεν, ἀμφίστρεφα γὰρ ἐν τῷ λόγῳ, σώζεται τὰ τε αὐτὰ
τῇ μὴ μείζω ἐξύ, διὸν ἃ ἄλλα αἰσθητὰ, πῶς γὰρ ὀσμὴ γίνεσθαι ὑπὸ
τῆς ἐκχύμου ξηρότητος τοῦτο γὰρ προσαποῦσαν δεῖ τῇ ξηρότητι ἐν
τῷ ὑγρῷ οἷον βαφὴς τῇ πλύσις οὖσα· ἔστι δὲ εὔλογος τὸ μὲν
πᾶσαι διαλυτὴν βαφὴν τῇ πλύσιν· οὐ γὰρ ἀνίκητες τοιοῦτοι, ἀλλὰ
μείζων ἐστὶ ἀπὸ τῶν διαλυτῆς πλύσεως βαπτόντων τὸ ὑγρὸν ἐν τῷ
πλυνοντι, οὐ γὰρ δὴ ἐν ἀέρι γίνεσθαι πλύσις ὑπωρίως γινομένη χυλὸς
δὲ τῇ ὑγροῦ ἐν τῷ ἁλὸς τὸ λάβοι τὸ, τῇ γὰρ τὸ ὕδωρ τῇ ὁ ἀήρ. ὑ-
γρὸς τῇ χυλός· ἡ μὲν δὴ ὑγρὸν μὲν τὸ ὕδωρ χυλὸν δὲ τὸν ἀέρα λέγω·
ὧν δὴ ἐξαναθυμιάσεως ὁ ἀὴρ ἡ ὑγιεινομένων τῶν ἐξῶν ἡ μὲν
βοηθὲς τοῦτο γίνεσθαι· χάλασα γὰρ ἐστὶ πλεῖον τὸ ὕδωρ ἢ ἀέρα μᾶλ-
λον, τὸ ἀρᾷ ὄξυτερον εἶναι τῇ λεπτότερον τοῦ ἀέρος διὸ τῇ ἐστὶ
μᾶζονος ὄπου, μᾶζων γὰρ τοῦ ὄπου ὁ ἐστὶ ἰσοῦ ὕδατος ἀήρ, πλατύ-
μερὴ μὲν ὑπὸ ξηρότητος ἡ γένεσις αὐτῆς δὲ αὐτὴ πάλαι τοσοῦτον αὐτοῦ-
τι ἐλάττ, πλατύσμερὸς δὲ ἐν ὑγροῖς γίνεσθαι διὸν ἧττον τῇ ἁπαντῶν, τῇ
τοῦτο δὲ ἐπὰν ταῦτον ἔχουσα ταῖς διαμέσου γινοῖς αἰσθανομένους
αἰσθήσεσιν· ὡσὰν μὲν οὖν ἔστιν λέγειν τῇ ὡσὰν οὐ ἐστὶ τοσοῦτον
φρόνδω· — τοῦτο ὁ ὅρος θέλω, τῇ ἔστι τὸ φρονεῖν ἢ τοιόδε δὴ
ταῦτα τῶν ὀσφραντῶν τῶν ἀπ' αὐτῶν οὐχ ἁπλῶς δὲ ἀλλὰ πάλαι συμ-
βεβηκὸς, πάλαι γὰρ τῶν ἐστὶ τοῖς χυμοῖς ἀναφορὰν διαφέρειν λέγομ

ἡ ἰδέα ἡ ἀπὸ τῶν ὀσφρήσεων, ἰδιαίτατα δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ λύπη, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις ἐστὶν ἃ τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς λύπας ταύτας ἐπιδείκνυται μᾶλλον, ἢ ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ὅσα μὴ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ λογισμοῦ ἢ τὴν ἀπὸ τούτου ἀπάτην ἐκβαίνει τῆς φύσεως. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἡδὺ καὶ τὸ λυπηρὸν ἐν τῇ ἁφῇ καὶ ἐν τοῖς ἁπτοῖς, ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὀσφραντοῖς· ἐν τούτοις δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ λυπηρὸν ἐν τῇ ἁφῇ καὶ τοῖς ἁπτοῖς· ἐν τούτοις δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ὀσφραντὸν καὶ τὸ ἄοσμον· ἐν τούτοις δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ λυπηρὸν ἐν τοῖς ὀσφραντοῖς· φύσιν διαιρεῖται, ἢ τὸ ἡδὺ καὶ ἀλλήλων διαφέρει· εἰ φύσιν μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ τοῦ νοῦ μὲν ἡδὺ αὐτῆς δὲ λυπηρὸν οὐκ ἂν εἴη· ἡδὺς γὰρ ἂν εἴη ἀλλήλων διαφέρει. ἀδύνατον γὰρ αὐτὸ αὐτοῦ τοῦ ἡδὺ διαφέρειν· εἰ φύσιν δὲ ἕτερα διῄρηται τῶν ἐν ἁπλῇ φύσει. ἕτερα δυνατὸν καὶ ἡδὺς ἀλλήλων διαφέρειν, ὥσπερ ἐμοὶ μὲν τοῖς λαμβάνουσι τὰς ποιὰς ὀσμὰς τοῖς ζώοις αὐταὶ δέ εἰσιν αἱ ἀπολαύσεις ὀσφρήσεων γινόμεναι, οὐκ ἂν εἴη λαμβάνουσι δυνάμεις τῶν ὀσμῶν.

ὅδε λέγουσι τινὲς τῶν αὐθαιρέτων οὐκ ἔστιν εὔλογον:

τὴν μὲν δόξαν τὴν ὅτι τὰ ὀσφραντά τινά ἐστι φύσει ὀσφραντὰ ἕξει φύσεως τῶν αὐθαιρέτων ἂν εἴη· ἡδὺ μέντοι καὶ ἀλγεινὸν γίνεσθαι τὴν δόξης ἕνεκα. ὅτι δὲ μὴ εὔλογον τὴν ὀσμὴν ἔχειν φύσει, δῆλον ἐκ τοῦ δύνασθαι μὲν τὴν ὀσφρησιν σώζεσθαι, ἄοσμα δὲ εἶναι, οἷον αὐτὰ γὰρ τὰ μυρίως ἔχοντα οὐδὲν γὰρ ἀπόλλυσι σῶμα ἔχειν, οὔτε ἀπόλλυσι· ὡς ἔστι μὴ ἐν τοῖς ὑγροῖς, οὐδὲ γὰρ τὰ φυτὰ ὕδατι ἔχειν φύσει μόνῳ, μὴ οὐκ ἂν εἴη τὴν ὀσφρησιν ἀπολλύειν σημεῖον δὲ τοῦ τὰ ὑγρὰ πάσχειν τὰ ὑγρὰ, καὶ μένουσι τῶν ζώων δηλονότι τὰ ὑγρὰ πάσχειν ἀπόλλυσι τὰ ἔμπνευστα τῶν ὑγρῶν πάσχειν ὑγιῆ εὐλόγως γινόμενα οὕτως ἐπιρρεῖται. τὰ δὲ τῶν φυτῶν ἔξω φησὶ γίνεσθαι τὰ ὑγρὰ πάσχειν, ἐπεὶ ἂν τὸ ἔμπνευστον τῶν ὑγρῶν πάσχειν, ἢ οἷον τὸ ἀναπνεῖον τὸ ἀπορρεῖον ἀπὸ ἁλῶν, ἢ ἡ πρὸς ταῖς ῥίζαις εὑρισκομένη λεπτὴ ὑδὼδης ἢ σεσηπὸς σύστασις ἢ ἕλων φίλων ἔξω γινομένη μεταβολὴ ἐς σεσηπὸς σύστασιν ὑγρὰ πάσχειν, ἀλλὰ ἢ ὁ φλοιὸς ἐν αὐτοῖς τοιοῦτος· ἢ ἡ πρὸς ταῖς ῥίζαις ἕλων ἐστὶ

γίνεσθαι, καὶ οὐχὼς ὥσπερ τοῖς ζώοις ἐν τοῖς ἔνυδρον μὴ ἀποθνῄσκοντα τὸν παρ' αὐτῶν ἀέρα ἀποπνέοντα ἐν τοῖς ἀέρι γινόμενα· ὅθεν οὐχ ἁπλοῦν μὲν σῶμα ἡ ψυχή, ἀλλὰ ὁ ἀὴρ ὃν ἢ ὀσφρητὸν γίνεται· οὐπάντ' ἐν τοῖς ὀσφρητοῖς ἐστὶ φόμενα τινὰ ἀπλοῦν ἀεί· οἷον ἅπαντες μὴ ὀσφρανόμενοι δέχονται, τοῦτο δὲ πρὸς τί θησιν ὡμὴ δὲ τὸ ὕδωρ, ἁπλοῦν δὲ τὸ ὕδωρ μόνον ἀμιγὲς ἐν ἄλλοις τισὶ ψυχή· τὸ δὲ ὅλον μὲν τὴν ψυχὴν συγκρίνειν τινὰ ἐνδέχεται μὴ πᾶσαν δὲ λαμβάνειν, μηδ' ὅλως ἅπαν δὲ ἅπαν τὸ ὕδωρ σωίζεσθαι, ὅτι γάρ, ὥσπερ τινὰ ἐξήν σωμάτων τὸ συνισταμένου μὴ διατεθέντος μέρος βληθησόμενον, διὸ μὴ πόρον μιμνύουσιν οἱ σφυγμοί, μὴ ἀναλαφάσουσι τοῦτο ὑπρεύοντες τὰ φυλά, οὐδὲ γὰρ ἁπλοῦς πρεσβυτέροις ἡ φλοιὸς ἢ παρ' ὃς γένοιτο, ὅτε μηδὲν τὸ ὕδωρ μόνον ἐκφέρειν οἷόν τε ἧττον ἔτι ὁ ἀὴρ ἐκφοιᾶν, πάντως γὰρ οὕτως μὴ ἧττον σωμάτων συγκρινόμενος τὰ δὲ πολλὰ ζώων ὀσφρανομένων διαπούσου ὀσφρᾶται ἐνδέχεται καὶ τὰ μᾶλλον μὴ ἧττον: — ὡ πρὸς δὲ τούτοις ὅτι πᾶσιν ἐστὶ τοῖς ζώοις τὸ ὃσον δεκτικὸς τῆς ψυχῆς: — καὶ διὰ ταῦτης τῆς ἀναπνοῆς ἀθανασίαν ὅτι μὴ τῆς ὅσον ἐκφέρειν τινὰ ζῶ ἐστὶ τὸ ὃσον καὶ ἀπορισμένος ἐν τῷ σώματι ἃ οὐ δέχεται τὴν ψυχήν, οὗτος δέ ἐστιν, ἡ ποικιλία· ἁπλοῦν γὰρ ὑπὸ δέχεται τὴν ψυχήν μὴ ἐξὸς μὴ καὶ μεταβολὴν πρὸ τοῦ σῶμα τὴν χορηγίαν ἔχει πρὸς τῆς τῆς ἡδονὰς ἀποτέλουσης τὸ αἷμα καθαρὸς μὴ χορηγούσης ἀπὸ τοῖς ἄλλοις μέρεσιν, ὅτε μὲν ποικιλία ὀσφρητὴ τῆς ψυχῆς, ἀπὸ ταύτης γὰρ ἡ χορηγία, μὴ ἡ μεταβολή, μὴ ἀναδόσις τῆς ψυχῆς τοῖς ἐκφομένοις, τὸ δὲ πνεῦμα μὴ ὀσμὴ, οὐπὸς τὴν ποικιλίαν ὀσμὴ ἔχειν οὐπάντ' ἐν τοῖς ἐκφανέσιν τοῦτο, ὅτι δὲ μὴ ὃς τὴν ποικιλίαν ὀσμὴ μηδὲν δια ἡ ψυχή, ἐδέχετο ἀπὸ τοῦ τῆς ὀσφρήσεως αἰσθητήριον ἐκεῖ τὴν κεφαλὴν ἔναι, μὴ γίνεσθαι τὴν ὀσφρησιν, μετὰ πνεύματος μὴ τοιαύτης ἀναθυμιάσεως, τὸ δὲ πνεῦμα τὸ ἀναπνεόμενον οὐ πὸς ποικιλίαν οὐδὲ ἔνθα ἡ ψυχὴ φρέαρ, ἀλλ' ὃς τὸν πνεύμονα

ἵνα τὸ ἀναπνεόμενον πνεῦμα οὐκ ἐν τῶν ξηρῶν, ἀλλὰ
τῶν ζώων ἐκλυόμενα τοῖς ὑπολίνουσι μὴ ἐξανίσταται οὐκ ἐν
σημεῖον τοῦτο τοῦ ξηρᾶσθαι, οὐ γὰρ μόνον ἐν ξηρῷ ἐξανίσταται
ἀλλὰ καὶ ἐν ὑγρῷ μόνῃ, ἀλλὰ τῇ τοῦ ὕδατος προσκλύσει τὸν ὠσαεὶ
τῇ φλογὶ πληγέντα, ἀ οὐδὲ ἐν τῷ ξηρῷ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ὑγρὸν
κατὰ ὑγρὸν ἐστὶν οὐ ξηρῷ δῆλον ἐναίφνει, προσετέθη δὲ
τὸ ἧττον ὑγρὸν ἐπὶ καὶ παρὰ συμβεβηκὸς δύναται μὴ τὸ ὑγρὸν
ξηρόν, τῇ γὰρ ξοφῇ συμβέβηκε ὑγρὸν εἶναι ὡς προεῖρηται,
ὅλιμεν τοι τὰ ὑγρὰ, τὰ ἀπλῶς μὴ τῇ ἑαυτῶν φύσει ἀλλὰ ἐξ ὑγρῶν
συμβαλέσθαι τοῖς ἀνθρώποις, μὴ διαλῆς αἰθήσεως φησὶν εἶναι
γνώριμον ἐμπνεόμενον γὰρ διάγουσιν οἱ ἐν ταῖς τοιαύταις ὑδρο-
φοβίαις ποιούμενοι, μὴ ἧττον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παθέσι τισὶν ὡς γνώ
ριμον· μάλιστα ἐν τοῖς τοιούτοις παθήμασιν ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τῶν
ἐρημένων δῆλον τοῦτο· ἡ γὰρ τῶν τοιούτων εὐωδία διαθερμόῃ,
ἀπραλος δὲ ἡ μὴ ὑφῆς ἡ ἀστῆς ἡ ἐν αὐτοῖς μὴ ὁ τοιοῦτον πεφαλ
λὸς μάλιστα τοῖς ἀνθρώποις ψυχρός, ὧν διαλῆ τοῦ ἐτησφαλ
ῆ ὑγρὸν, μὴ δεόμενος τοῦ αὐτῆς ἐπὶ πονηρίας μὴ ἔστιν φησὶν
ἀνάλογον ὡς ὀχυρόν· πρὸς τὸ θερμὸν μὴ τὰ ξηρόμενα, ἀνα
πληρῶν αὐτῶν τὴν παλὰ τοῦτο εὐδίαν τῇ προσηρμόσθαι, οὕτω τὸ ὑ
γρὸν πρὸς ὑγρὸν πάλιν γὰρ αὖ τοῦτο δὲ τὴν ὑγρὸν σωτῆρον,
ἀναπληροῖ τῇ οἰκεῖα θερμότητι τὴν τοιαύτην πεφαλὴν πλεονάζουσ
θερμότητα μὴ ψυχρότητα·

ἀπορήσειε δ' ἄν τις ἐπὶ τοῦτο, εἰ ἀπόδεσμα εἰρέται ἄρα μὴ τὰ πα
θήματα, τὰ αἰθητὰ ὧν τοιῶν αἰθητηρίων μὴ τοιῶν ἐπαίσθησιν ἀπὸ
νοσούντων αἰθητῶν, ἵνα πόλις οὖν τὰ ἐστὶν αἰθητὰ, τοιοῦτον γὰρ τοῦ
ἁπλοῦ αἰθητηρίου, ὅτι γὰρ σύμπτωμα τοῦτου ὅ φησι, τοῦτο ἐν τοῖς
τοιοῦτοις ψυχὴς ἴδηται· διὸ νῦν τὸν τοιοῦτον πόλον, ἀπορεῖ
δεῖται ἠρωτημένην τῶν αἰθητῶν, ζητοῦσι γὰρ οἱ ἄπειροι τὰ σώματα, ἐπὰ
πρότερον ἴσμεν δεῖ οὕτω μὴ τὰ ἐναίφνεις πάθη· ἐστὶ τὰ αἰθητὰ
πάθη ἀπὸ τῶν σωμάτων χρώματα χυμοί, ὀσμαί, ἁφαί, βάρη κου-

φότητες.

θρόϊλες, τυχόϊλες, ὑγρόϊλες, ξηρόϊλες, μελανόϊλες, σκληρόϊλες, ἠ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται ἐναντιώσεις, πάντα γὰρ ταῦτα αἰδητὰ ὄντα τῶν σωμάτων ἐστίν, ἐπὶ πάντων γὰρ συμβέβηκεν. ὅτι δὲ πότερον ἢ ἐν ταῦτα σωμοδιαιρέτα τοῖς σώμασι ἢ ἕτερόν ἐστι διαιρετὰ ἢ ἴσα ἢ τοῦτων τομή, ἢ τεμνεται τὰ σώματα ἔστι τινά, ἃ οὐκ ἐπέχει ταῦτα ταῦτα, αἰσθητὰ ἐστὶ τε ἢ λέγεται, ὅτι μὲν δὴ περὶ τούτου, διότι δυνατὸν ἑκάτερον ὑποτεθέντος ἄτοπον συμβαίνει ἐστίν· ἐπεὶ γὰρ σωμοδιαιρέτα τοῖς σώμασι τὰ ταῦτα τῶν ἐναντίων τούτων κοινότερον εἶναι τῆς αἰσθήσεως, ἐπεὶ καὶ τούτων ἅπαντες ἐστὶν τούτων ὅ ἐστιν οἷον λευκὸν ἢ μέλαν ἢ θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ γλυκὺ ἢ πικρὸν ἢ τῶν ἄλλων, ἢ αἰσθητόν ἐστι τοῦτο· αἰσθητὸν ἐστὶ τὸ δύνασθαι κινεῖν τὴν τῆς αἴσθησιν, τοῦτο ἐστὶ τὸ δύνασθαι ἐνεργεῖν αἰσθήσει αὐτοῦ γίνεσθαι, οὐ γὰρ πᾶν αἰσθητὸν ἐνεργείᾳ ἐστὶν αἰσθητόν, οὐδὲ θάτερα τῆς τοῦ αἰσθητὸν εἶναι τῆς αἰσθήσεως ἐστὶ παθεῖν ἐνεργείαν αὐτοῦ ἅμα μὲν τοι αἰσθητὸν ἐστι, καὶ δύναμιν ἔχον τοῦ κινεῖν αἴσθησιν, ἔστι γὰρ μὴ τοῦτο οὐδὲ αἰσθητόν. ὅλη δὲ πότερον σωμοδιαιρέτα τοῖς σώμασι τὰ ταῦτα ἢ δύναμις παθεῖν κινεῖται τῶν αἰσθήσεων ἐστὶν πότερον καὶ τὸ παθεῖν ἐνεργείᾳ αἰσθήσεως αὐτῶν διαιρεθήσεται ταὐτὰ γὰρ ἔσται μέγεθος τοιοῦτόν σῶμα αἰσθητόν. ἀλλὰ ταῦτα σῶμα αἰσθητὸν ταῦτα, μέγεθος ὁρατόν ἐστι ἢ αἰσθητόν, καὶ ὁτιοῦν ὁρατὸν ἔσται ἢ αἰσθητόν. οὐ γὰρ οἷόν τε λευκὸν μὲν τι ὁρᾶν, ποσὸν δὲ ὡς τε ἐνὸς πλίνθου οὗ μέγεθος χρῶμα ἐστὶ ἢ ὁρατὸν ἢ τὸ μέγεθος αὐτῶν ἀν ἦν αὐτὸ ὁρατὸν τε ἢ αἰσθητόν· οὐ γὰρ ἂν οὐδὲν ἐνοσῶμα διαστατὸν ἂν αἰσθητὸν ἀλλὰ μὴν ὅτι ἐνία μέγεθη ἢ μόρια τοῦ σώματος ἐπιφέρεται τῆς αἰσθήσιν· ὅτι τοῦτο οὐδὲν ταῦτα μόριον τοῦ σώματος ἐν αἰσθητῷ ταῦτα ἦν· ἅπαντα γὰρ τὸ ἔχειν πάθος αὐτὸ τὸ καὶ αἰσθητὸν αὐτοῦ τὸ μέγεθος εἶναι, ἀφαιρεῖται δὲ τῆς πρώτης ὑποθέσιν τὴν ὅτι σωμοδιαιρέτα τοῖς σώμασι τὰ ταῦτα τοῦ σώματος ἢ τὸ ἀστρον, τοῦτο τὸ ταῦτα μορίου σώματος ἀστρον ἐσομένου, ταῦτα μέγεθος αἰσθητὸν τε ἢ ὁρατὸν ἔσεσθαι· μέσθαι ἢ τὴν ἀνυπόθετον ταύτην ὑποθέσιν·

λαμβάνουσαν μὴ σωματικαῖς παθητοῖς σώμασιν ἐναντίως
φησὶν Εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἐνδέχοιτο λαμβάνειν
σῶμα μηδὲν ἔχον χρῶμα μηδὲ βάρος μηδ' ἄλλο τι τοιοῦτον παθος·
ἔστι γὰρ ὁ λήψεται ἢ γὰρ μὴ σωματικαῖς παθητοῖς ἐναντίως ἔσται
τοῖς σώμασιν ἢ μή· οὐ γὰρ ἁπλῶς μέρος τοῦ σώματος τοῦ λεγομένου νῦν
ἀλλὰ οὐσία μηδὲν ἔχουσα, μήτε χρῶμα μήτε βάρος μήτε ἄλλο
παθος αἰσθητόν. ἀλλ' ἀλλοῖόν τι ἔσται νῦν τὸ ἄλλο μέγεθος σωματικὸν
μενον ἐξοῦ νῦν αἰσθητῶν οὐδὲν ἔχοντων παθος. ταῦτα δὲ πῶς
ἐνδεχόμενα· ἀλλ' ἀναιρεῖται οὐ γὰρ ὅλη ἐστὶ τῶν παθητικῶν
τὸ γὰρ φυσικὸν καὶ αἰσθητὸν σῶμα, ἀφαιρεῖται καὶ διαιρεῖται εἰς
μὴ φυσικά· καθ' ὃ γὰρ φυσικὸν σῶμα συμπλέκεται καὶ σύγκειται
ἁπλοῦσιν, ἐξ ὧν μὴ ἁπλοῖ οὖσιν ἐστι συγκείμενον καὶ εἰς ταῦτα
διαιρούμενον, ἐστὶ δὲ ἐκ παθητικῶν σωμάτων τὰ φυσικὰ
συγκείμενα, ἀπαθῆ γὰρ τὰ παθητικὰ ἀλλαμὴν ἀδιάλυτα
ἁπλοῦσιν λέγεται συγκεῖσθαι σώματα φυσικὰ καὶ αἰσθητὰ λέγω
δὲ τὰ παθητικὰ σώματα μηδὲν ἐνυποστάσει εἶναι παθητὰ
ἀλλὰ τῇ ἐπινοίᾳ χωριζόμενα τῶν παθῶν λαμβάνεσθαι
Ἔτι τίνι κρινοῦμεν ταῦτα ἢ γνωσόμεθα ἢ τῷ νῷ ἀλλοῦ νοητά·
ταῦτα φησὶ τὰ παθητικὰ ἐνίοτε αἰσθητὰ σώματα ἐστὶν ἃ τοῖς
αὐτὰ ἐς διαιρεῖται τὰ αἰσθητὰ σώματα τίνι κρινοῦμεν δὲ καὶ
γνωσόμεθα, πάντα μὲν γὰρ ἀεὶ νοητὰ ὄντα ἢ αἰσθητὰ γινώσκομεν. ἢ διὰ τοῦ νοῦ αὐτὰ ἢ διὰ τοῦ αἰσθάνεσθαι
αὐτῶν. διὸ γὰρ ταῦτα κριτήρια ἡ φύσις ἡμῖν δέδωκεν, ἐπὶ τοῖς
τῶν ὄντων γνῶσιν τῷ νῷ τὰ ὄντα ταῦτα, ταῖς διαφοραῖς διαιρεῖ-
σθαι, ἀλλαμὴν καὶ περὶ τῶν σωμάτων ταῦτα τὰ ἀναίσθητα νῷ
ἀπαθῆ οὐδὲ τῶν τοιούτων νοῦν ἔχει· οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων
νοητὰ παθητά· οὐδὲν γὰρ ὁ νοῦς τῶν ὑποκειμένων παθητῶν ἔνιος
ὄντων χωρὶς αἰσθήσεως νοεῖσθαι οὐ φησὶν ἀλλ' οὐχὶ ἅτομοι
οὐσίαι ὄντα· ταῦτα γὰρ ἤδη τὰ τοιαῦτα νῷ καὶ νοητὰ οὐκ ἔνιος ὑφί-
στηκεν οὐδὲ παθητά· ἐν γὰρ τῷ νοεῖσθαι, τὸ εἶναι τοῖς ποιοῖς ὡς τε

ἡ ὑποστασις αὐλῶν ὡς ἰσοι σύνδυων ἐν τῷ νῷ συνεχόμενος· ἀδιαιρέτων
ὄντων χωρὶς αἰσθήσεως ὀνοις· νοεῖ συναισθησις, οὐ δὲ ὀνοις
αὐλὰ οὔτε ἡ αἴσθησις ἐξ ἰσης ἐστί, νοεῖ δὲ ὀνοις τὰ αἰσθητὰ μείζω
αἰσθήσεως, ὥσθ' ὅλως αἰσθήσεως αὐλῶν γενομένης τὸν νοῦν αὐλόν
ἢ τις πρὸς ἄλληλα διαφορά, καὶ τοῦτ' ἔστιν ὃ ἔναι ἕκαστα αὐλῶν
ἢ πῶς ἔχει τὰ ἰσα αὐλὰ πρὸς τὸ κατὰ μέρος ἢ τῶν διαλαμβανόμενα
σωμάτων ἴσων λόγῳ; ἆρ' ἐστὶ συμβεβηκὸς αὐλοῖς, ἢ τὸ εἶδος τὸ ὑπο-
κείμενον. ἀλλ' εἰ τὰ ἰσα αὐλὰ ἔχει οὕτως ἔοικε μιγνύειν ἰσοις τὰ
ἄλογα, ποῖ οὖσιν; ἢ τοῦτο αὐτοῦσον πρὸς φρένα ἢ δόξη ἢ τῆς
ἀσαθῆ διαιροῦσι τὰ αἰσθητὰ σώματα· τὸ εἶναι σύμφωνον
τὸ λεγόμενον ἰσοις τὰ ἄλογα μιγῆναι ὑποτιθεμένοις ὡς ἀρ' ἑκάτοι
χρὼν ἴσα λόγῳ; ἀνάγκη ἢ ἰσοις ἴσα λόγους χρῆναι, ἢ λύσιν
τὰ ἀσυμβούμενα πρὸς αὐλοις· λέγουσι δὲ τὰς ἄλογους ὑποτιθεμένους
ἀσαθῆ τὰ ἄλογα σώματα οὐδὲν ἐν τῇ ποιᾷ πρὸς ἄλληλα σω-
θέντος ἢ ὀχέν; τὰ σαθῆ, ἢ τὰς ἰσοις αὐλὰς ποιόητας ἀσυγγενῆ
τὸ αὐλὸ ἐξωφθαλμήσουσι ἢ οὐ δυνήσεται, ἢ γὰρ τούτοις ἐν τῇ
ποιᾷ σωθέντ' ἰῶν ἀσαθῶν μᾶν τὰ σαθῆ τὰ ἐν τοῖς σώμασι
ὄντα γεννήσουσι ἃ φασὶν ἐναρμόττειν· ἀλλὰ ἀδύνατα·
τὸ ἀλλὰ ἀδύνατα ὑποπιπτόντων λεγόμενα ἃ μὴ αὐλεῖ φασιν ἀλλ'
λύειν τὰ ἀσυμβούμενα ἐθέλοντες, ἀδύνατα γὰρ ἐροῦσι μὴ αὐλοι
ταῦτα ἐξ ἐναντίων λόγων ἔξει φησὶ διαρθῆναι, περὶ ὧν τὰ ἄλογα
ὑποκείμενων σωμάτων. ὅτι ἀδύνατα λέγουσιν ἐν τοῖς περὶ μνή-
μης λόγοις, περὶ μνήσεως λέγοντα τῆς ψυχικῆς ἀπροαιρέτως
ἐνοῦσι ὅτι μὴ οἷόν τε ἄλογον ἔναι μίξεως δεχθέν·
περὶ τῆς λύσεως αὐλῶν ἅμα δῆλον ἔσαι μὴ διαλιπόντα τὰ φθη-
ρὶ τῆς λύσεως ἰῶν ἀσυμβούμενων ἃ μὴν ἐν τῇ ἀσαθῆ σωμάτων διαιρη-
τοῖς σώμασι ἐν ἀσώματον διαιρουμένοις ἄλογον ἔσεσθαι τὸ σαῦ
σῶμα, καὶ μίξεως αἰσθητὸν γίνεσθαι, ἢ μὴ διαιρουμένους ἰῶν ἐξ
ἀσωμάτων καὶ ἀσαθῶν συγκεῖσθαι τὰ σώματα ἅμα φησὶ λύσει
μένης τὰ ἀσυμβούμενα, καὶ διὰ τῆς λύσεως τοῦτων δῆλον ποι-
ήσομεν.

καὶ τὸ διὸ ἅπτεσθαι τὰ ἄδηλων παθέσεως ἐστι αἰθησεως
αἰθητῶν οἷον χρωμάτων χυμῶν θερμῶν ψυχρῶν ὁσμῶν
καὶ ἤχων ἀπλῶν ἀναθῶν. τοῦτο γὰρ πρότερον μὲν πρὸς ἑλαβε
καὶ αὐλὸ ὡς ὄφελον ζητηθῆναι, νυνὶ δὲ σωματος ἤχων ἴσως ῥητὸν
τὴν λύσιν τε τὴν τούτων δεῖξαι ὡς οἰκεῖαν. ἆρα γε ἀναγκαῖον
ἢ τὸ μὴ ἤχων ἁπτῶν πότερον παθητὰ διαιρετὰ ἢ ἀπαθη οὕτως
ὡς τὰ ἄδηλα αὐλῶν ἀναφέρειν ἔναι μὴ παθητὰ διαιρετὰ ἢ ἀπαθη
ἀναγκαῖον ἢ οὐ παθητὰ, οὐδὲ τὰ ἄδηλα ἢ ἀναγκαῖον αὐλὸν τὸ μὴ
μὴ ὅλως ἢ δεῖ μεῖζθαι ἀλλὰ παθασυμβεβηκὸς τὸ γὰρ ἐνοῖς ἐστι
διαιρουμένοις σωδιαιρεῖσθαι μὴ αὐλὰ, μὴ πρῶτα μὲν δὴ αὐλὸ
ἀναγκη αἰρεῖσθαι τὰ ἄδηλα ἤχων αἰθητῶν λεκτέ. ἐκτὸς τοῦτο σωματε
τῆ τῆς προκειμένης ἀπορείας λυτέα μὴ δεῖξαι πῶς χρήσιμον
τὸ ἕτερον ἐστὶ τὸ ἕτερον. πότε δὲ δεῖξις αὐτὴ. ὧν ἐστὶν ἐχάλα τινὰ
τοιαῦτ' ἐστὶν ἐνοῖς τὰ πρᾶλα αἰρεῖσθαι ἀναγκη τούτοις μὴ τὰ μεταξὺ
τῶν ἐσχάτων μὴ τῶν πρώτων αἰρεῖσθαι, ἐσχάτα δὲ ἐν πόλει ἐστὶ, τὰ
ἐναντία. ἆρ' ἐστὶ τὰ κάλλιστον διεστῶτα ἀλλήλων ἐναντία. τὸ δὲ πολὺ
ὡρισμένον. οὗτος ἐνοῖς ἐναντία, ἐν τούτοις τὰ ἐσχάτα αἰρεῖσθαι. ἐνοῖ
τοῖς αἰθητοῖς πάθεσιν ἐναντία ἐστὶ ἐστὶ, μὴ τοῦτο δήλον ὅτι παθὲ-
ναστον αἰθητοῦ προκριζόμενος τὰ ἄρα αἰθητὰ ἄπτεσθαι, πάλα
τὸ ἕδος ἅπτεσθαι. ἆρ' ἐν τὰ ἐσχάτα ἅπτεσθαι. τούτων
μὴ τὰ μεταξὺ ἅπτεσθαι ἐνοῖς ἄρα ἐστὶν ἐναντίωσις ἅπτεσθαι
τάδε, ἐνοῖς τοῖς αἰθητοῖς πάθεσιν ἐστὶν ἐναντίωσις. τὰ αἰθητὰ
ἄρα πόλα ἅπτεσθαι. τὸ δὲ ὧν τὰ ἐσχάτα πόλα ἅπτεσθαι.
τούτων ἀναγκη καὶ τὰ μεταξὺ ἅπτεσθαι, νυνὶ μὲν εὐσυνώριμ
λαμβάνω. ἔστω δὲ αὐλὸ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὑγρῶν ἀναλυτικῶν.
ἆρ' μὴ ἁπτὰ αὐλὰ ἅπτεσθαι ἅπτεσθαι ἀλλ' οὐδὲν οὐδὲν τὰ ἐσχά-
τη ἅπτεσθαι μηδὲ τοῖς δυναμένων ἡμῶν ἔστι τὸ πρᾶς
ἦθεν τῶ μεταξὺ ἀναφέρειν ἔναι. ἐν ἐστὶ δὲ μὴ οὕτως ἔστι χρήσαντο
δεῖξαι ὅτι μὴ ἁπτὰ ἀναφέρειν, ἀδηλεμνεῖαι τὰ αἰθητὰ. ἆρ' πόλη ἔδος
πάλα ἀναφέρων αὐλόμων παλησορεῖαι ἀναφράκτης ἀναφέρειν ἔσαι.

λινά, ἀδύνατον πρᾶγμενον πολλὰ ἄτομα ἅμα ἔσται τοῦτο δὲ
ἀδύνατον. ἦν γὰρ πρᾶξις τῶν ἐξ ἴσου τοῖς ἐξ ἴσου πρᾶγμοι δὴ
" ἀλλά· καὶ εἰ γίνοιτ' ἂν ἀτόμου πλεῖον καὶ ἔλαττον· τὸ δὲ
" οὐ συνεχὲς ὡς ἄτομα ἴσμηνται ἄνισα, ὡς δὲ ἴσα πεπραγμένα
" τὸ δὲ μὴ παθαιρεῖσθαι συνεχὲς ὡς πεπραγμένα ἤδη·—
διαλύουσι δὲ ῥηθὲν μὲν ἅμα ἴσως θήσεσθαι τὴν ἀπορίαν
καὶ ὀχληθήσεσθαι ὅτι τὰ ἤδη τῶν ἀϊδίων πεπράνται· λύουσι μὲν
γὰρ τὴν ἀπορίαν· ἀφεῖσι γὰρ τὴν ἄτομον διαιρεῖσθαι, τῶν συνεχῶν
συνδιαιρεῖσθαι, ἀνάλυσιν ταύτην, καὶ ὡς τῶν ἀϊδίων ταμεῖν
πολλὰ ἀϊδία εἶναι καὶ οὐκ ἀϊδία· τὰ δὲ ἤδη τῶν ἀϊδίων οὐ
φασιν ἄτομα ἀμὴ διαιρεῖσθαι ἄτομον διὰ τὸ προφερημένας ἐνοίας
γὰρ εἶναι ἐναντίας, τοὺτων δύνασθαι μὴ ταμεῖν ἤδη τῶν ἀϊδίων
ἀϊδία, οὐδὲ γὰρ παθαιρεῖσθαι οὕτως. ἀλλὰ παθ' συμβε
βηκὸς διαιρουμένοις, τοῦτοις ὧν ἐστὶ ταὐτόν· ἄτομον γὰρ ἦν
τὸ ἤδη τινὰ τῶν ἀϊδίων μὴ λήθειν ἀϊδία εἶναι ὃ μὴ συμ
βαῖνεν ἐν τῇ ἄτομον τῶν σωμάτων διαιρεῖσθαι· τοῦτο γὰρ μὴ τὰ
ἀϊδία συνδιαιρούμενα ἄλλοις ἤδη διαφέροντα διαιρεῖσθαι.
δήπουσι δ' ἐν τῷ τίνι διαφέρει μὴ τῶν συνεχῶν διαίρεσις τῆς τῶν
μὴ συνεχῶν διαιρέσεως· ὅτι ἔστι μὲν τὰ παθ' ἕκαστα τὰ ἐν τοῖς σώ
μασι. τὰ μὲν δὴ συνεχῆ τέμνεσθαι φησὶν εἰς μὲν εἰς ἴσα τε
μνοιτο δ' ἂν πεπραγμένα. τὴν δὲ ἄτομον ἄλλων γίνεσθαι διαίρεσιν
παθ' ἣν δ' ἂν ἀναλομὴν ὡς ἔδοξε μὴ ἐν τῇ φύσει ἀπροσδόκητον
εἶναι ἀμφοῖν τὰς διαιρέσεις παθαιρεῖσθαι τῶν συνεχῶν τὰς ἁρμοῦ
τῶν δὲ μὴ συνεχῶν ὅτι ἔστι τὰ ἀϊδία· μὴ ὅλως τὰ παθ'. τὴν
παθαιρεῖσθαι διαίρεσιν ὡς πεπραγμένα ἤδη γίνεσθαι, ὡς γὰρ ἤδη
ἀλλοῦ πᾶς μεῖσθαι μὴ τῶν μὴ συνεχῶν διαίρεσιν τὰ δὲ ἤδη οὐκ
πεπράνται· ὅτι οὐ ἐναντίως ἐστὶν ἐναὐτοῖς· ὅτι μὲν οὖν τῶν
συνεχῆ ὡς ἴσα διαιρούμενον ὡς πεπραγμένας διαιρεθήσε
σθαι δῆλον· τῶν μὲν γὰρ συνεχῆ πεπραγμένον δεδόχθαι μεῖσθαι γὰρ
ὅτι μὴ δὲν ἐστὶν ἐνεργείᾳ ἄτομον· τὸ δὲ πεπραγμένον τῶν

203

παλαμεῖρθαι. ὑπὸ παντὸς μορίου αὐλοῦ· ἢ γὰρ ὅλου τελευταίου
παλαμεξοῦν αὐλὸν μὴ σωαρμοζόμενον τῷ αὐλῷ, ἀλλ' ὑπερβάλλοι αὐλὸς
οὐδέν· ἢ μόριον παλαμήτρησεν αὐλός· ὅτι δὲ παλαμεξησις δηλονότι ἐστὶ
περασμένα φύσει ἐναύλω τὰ ἡμιπαύλια· ἡμίσιον ἐστὶ τὸ παλαμε-
ξοῦν αὐλός· ἢ μὲν οὖν ἐς ἴσα τὰ περασμένα τῶν σωεχῆς ἐστὶν
διαίρεσις. ἡ δὲ ἐς ἄνισον διαίρεσις ἐστὶν ἐς ἄνισα τὰ περασμένα
ἀνίσοις διαιρέσεις αἱ· ἕν τι οὖν ἀφαιρούμενον τοῦ ὅλου ἀφαιρεῖν
ὅσου ἢ αὐλοῦ ἀφορίσθη· ἀνάγκη γὰρ παῦσιν λόγου ἔχθαι
διηρῆσθαι τὸ ὅλον παλαίυσιν ἢ τοῦ μορίου αὐλοῦ διήρησθαι· ἢ τοῦ-
του πάλιν μόριον· ὁμοίως ἄνισον ἡ διαίρεσις ἔσται· τοῦ μὲν
οὖν σωεχοῦς ὁποῖαί εἰσιν αἱ αὐθηναὶ τοιοῦτοι εἰσὶ· τὰ δὲ διαιρε-
τὰ ἐστὶ περασμένα· ἤδη γίγνοιντ' ἂν διαιροῦντο παῦλαι· ὡς δὲ δηλοῦται· πρὸς
δὲ τὸ ἀφορούμενον· ἐν ὡς πρὸς τὰ σώματα· ἄνισον διαιρεῖται· οὕτω
καὶ τὰ κατὰ τὴν αὐλῶν· τοῦτο δὴ δηλονότι ἐστὶν· ὅτι παῦλαι μὲν ἢ τῶν κατὰ
διαίρεσις δὲ περασμένα ἤδη ἐστί· τὰ γὰρ κατὰ τῶν σωμάτων· τοῦτο τὰ
αὐθηναὶ ἤδη ἐστὶ καὶ οὐμηθὲν· οὐδὲ σωεχῆ παῦλα· διὸ καὶ ἡ διαί-
ρεσις αὐλῶν δὲ περασμένα γίνεται τῶνδε κατὰ τὴν ἵνα εἶναι τῶν σωε-
καὶ ἐν τοῖς σωεχέσιν ὑπῆρχεν, καὶ ἐν τούτοις τὸ εἶναι εἶχεν, παλαίουμ-
βεβηκὸς ἂν ἐπάνοις σωδιαιροῖντο· καὶ δῆλον ὅτι ὡς δὲ ἐπάνω
διαιροῖντο καὶ τὰ αὐλοῖς σωδιαιρεθήσεται· ἐν τοίνυν περαίνεται
διαιρεῖται ὧν τὸ σωεχὲς ἐστὶ τὸ δυνάμει, ἐν δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν ἵνα
τὸ συμβεβηκὸς, ὁμοίως ἐπάνοις διαιρεῖται περασμένον δυνάμει·
οὖν φησὶ ἐν τοῖς αὐθηναῖς ἐνεῖναι σωεχέα· οὐσι λαμβάνειν ὅτι τὸ
δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργείᾳ ἕτερον· ἄλλο γὰρ ἐνεργείᾳ αὐθηναῖ εἶναι καὶ
ἄλλο τὸ δυνάμει· καὶ ὡς τὰ μὲν τοῦ σωεχοῦς ἐνεῖναι ὅλῳ δυνάμει
καὶ τὰ τῶν μορίων κατὰ ἃ ἐστὶν αὐθηναῖ δυνάμει ἐστὶν αὐθηναῖ
ὧν τῶν μορίων ἐνεῖναι ὅλῳ· ὅλη μὲν γὰρ ἡ πέτρος αὐθηναῖ καὶ κατὰ
καὶ παῦλη γάρ ἐστι τὸ γὰρ μυριοστὸν μέρος τῆς πέτρου· δυνάμει
ἐστὶν αὐθηναῖ τοῦ μὴ εἶναι καὶ παῦλα· ἀλλ' ἐν τῇ πέτρᾳ οὐσῃ σωεχεῖ
ἔχεται μὲν γὰρ τοῦτο· ἡ δ' ἧς ὅταν τὴν πέτρον βλέπωμεν,

οὐ μὴ παβαῦλο· αὐλὸ ὁρᾷ· ἀλλ' ὡς ἓν ὅλω οὕτ' ὁμοίως ἐχό
μὴ πρὸ τοῦ ἐν τῇ διέσει φθόγγου· τοῦ μὲν γὰρ τόνου μήκους σωτικὸς
ὅλος· οὐ μόριον, ὃ ἐν τῇ διέσει· οὐ παβαῦλο ἀκούεται ἁπλῶς, δυνάμ
δὲ τοῦ ἐν τῇ διέσει ὅτι μόριον ἐκείνου, ἡ πᾶν δὲ σωτικὸς οὗτος
τοῦ μήκους ἀκούεται πᾶν τὸ ἁπλῶς· τὸ δὲ διάστημα φησὶ τοῦτο τὸ
τῆς διέσεως οὐ μόριον τοῦ μήκους καὶ μείζον τοῦ ἐλάττου. τοῦτ' ἔστιν
τοῦ ὅλου διάστημα τοῦ μήκους· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ τοῦ μείζονος
τοῦ ἐλάττου πρὸς τοὺς ἐλάττους λαμβάνειν· τὸ γὰρ μείζον οὐ τῶν
ἐλάττων φθόγγων μόριον ἐστὶ τοῦ ἀπουομένου πάντος μήκους τῶν
ἐν τῷ ὅλῳ τῷ εἶναι αὐλὸ παβαῦλο· οὐκ ἄν δὴ τοῦτ' εἰς ἐνδεᾶ ὅτι
μὴ δέ ἐστι παβαῦλο· ἡ πᾶν δὲ τοῦ ὁράου καὶ ἓν τοῦ ἀπουσοῦ τὰ
λάμορια τὰ ἐν τοῖς ὅλοις λαμβάνειν τὸ μὴ εἶναι ἐνδεᾶ, αἰθηλᾶ
μὴ δὲ παβαῦλα· ὅταν μὲν ἐν τοῖς ὅλοις ἄλλα δυνάμει, ὁμοίως φησὶν
ἔχειν τῷ ἓν τῶν ἄλλων αἰθηλῶν· τὰ γὰρ μικρὰ μόρια τὰ ἐν τοῖς αἰ
θηλοῖς, δυνάμει εἶναι αἰθηλὰ ἐνδεᾶ δὲ μή· ὅτι μὴ δὲ ἡ ἀρχ
κεχώρισται μὴ δ' ἔστι παβαῦλα, οὐ γὰρ ἐν τοῦ διαίρεσις ἐνδεᾶ ἐστὶν ἐν τῇ δι
τοῦ σωτικὰ οὖσα· ἀλλὰ δυνάμει, ἐνδεᾶ δὲ τοῦτ' εἶναι τὰ τοῦ διαί
ὅταν χωρισθῇ τῇ παβαῦλην λαφθῇ· χωρισθῆναι τῆς πρὸς τὴν ἑτέρ
σωτικάς· ἡ πᾶν δὲ τὰ μόρια τὰ ἐν τοῖς ὅλοις δυνάμει τε αἰθηλὰ
εἶναι τὸ δυνάμει εἶναι ὅσα ἐν τῇ σωτικῇ τῶν ὅλων ἢ, ἐφεξῆς
ληπτά, ἢ χωρισθέντα τῆς σωτικῆς. τοῦτο δυνατὸν παβαῦλα αἰθηλὰ
εἶναι· ἢ δὲ μὴ τοῦτο πᾶς ἐν τῷ ὅλῳ ὄντα δυνάμει λέγει τ' ἂν εἶναι
τῇ φησὶν ἐν δέχεται μὲν δὴ τὰ παλιπαῦλα τῆς διαιρέσεως γινόμενα,
μὴ δὲ μένειν ἔτι τὰ μόρια τὰ παλιπαῦλα ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως
ὡς μὴ μένειν ἔτι ἀφαιρεθὲν τὸ μόριον τῆς πέτρου μέρος, ἔτι μέρος
πέτρου τῷ τοῦτο ὃ ἔχειν οὐ ἐν τῇ πέτρᾳ· ἀλλὰ δυαλύεσθαι
τῇ μεταβάλλεσθαι δὲ τὸν τοῦτο ἔχοντα ἀέρα· ὡς μεταβαλόντος ἐκείνου
πάλιν γίνεσθαι σωτικὸν μόριον· ὡς γὰρ ὀκτάβος τοῦ οἴνου δὲ τῆς
θαλάττης ἐστὶ μὲν θὰς οὐ φυλάττει τὴν αὐλοῦ φύσιν, ἀλλὰ δὲ τῆς
τῆς θαλάττης οὐσίαν μεταβαλὼ· οὕτω τῇ τῶν αἰθηλῶν μόρια

ἡ λιπαύλης εὐλογον χωριζόμενα, ἐς οὕτω μικρὰ διαιρούμενα
τοῦ ὅλου ἐς τὸ τοῦ εἶχον ἀναλυέσθαι ὡς ὁ τοῦ δούλους ἀν ἦν
ἄλλα, ἀλλὰ μὴ τούτων ἐς ἃ ἀνελύθη, οὐ μὴν ἀλλ' ἢ μὴ φθάρειλο. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὅλως ἀν ἦν ἡ ἐνέργεια αἰθηλοῦ ἀλλὰ ἢ τοῦ δυνάμει. πάντα μὲν γὰρ τὰ ἐν τοῖς ὅλοις μέρη ἐστὶν ἐν τοῖς ὅλοις ἡ δυνάμει ἐστὶν αἰθηλα, ἢ οὐ πένεργεία, ἢ πάντα τὰ μὴ τοῦ ὅλου οὕτως εἶναι. οὕτω δὲ ἢ τῶν μορίων τὰ ἡ λιπαύλα, ὡς διαστρόπλα διαφεύγειν τὴν αἴθησιν ἢ χωριστὰ τῶν ὅλων, φυλάττειν τὸ δυνάμει. ὅσα μὲν γὰρ τῶν αὐλῶν φῦ αἰθηλα, οὐ τὰ ἢ ἔχοντα τὸ πάθος, καὶ γὰρ ἐν τῷ ὅλῳ οὗτα, αἰθηλα ἦν. ὅσα δ' αὖ τὰ αἰθηλα, ἀμὴ παθαύλα, διὰ τὸ στρόπλα τὴν αἴθησιν διαφεύγοντα. τοῦτο δὲ αἴτιον ὅτι ἡ ὑποχὴ τῆς αἰθήσεως οὐ παθαύλη αἰθηλοῦ τέτι οὐ πᾶν μόριον τοῦ αἰθηλοῦ αἰθηλόν ἐστι παθαύλο. ὑποχὴ γὰρ αἰθήσεως ἢ πρώτεσσιν ὑλικοῦ καὶ ἐνέργειαν. ὑποχὴ δὲ τοῦ αἰθηλοῦ ἢ πρώμόριον οὐ ἀφαιρεθέντος τὸ παθαυόμενον ἔτι αἰθηλήριον ἐνέργειᾳ μένει. ἢ τοῦτο οὖν τὸ μόριον τὸ ἀποτοῦ αἰθηλοῦ ἀφαιρούμενον οὐ πᾶν ἐστὶ μονοπαθὲς ἢ χωριστὸν τοῦ ὅλου παθαύλο αἰθηλοῦ. ἀλλὰ δυνάμει μέντοι. ἢ πρώτη τοῦ τοῦ αἰθηλοῦ ἐνέργειά δέ ἐστι, οὐ γὰρ ἢ ὅλι ἐν ὅλῳ πῆ ἐνέργεια αἰθηλοῦ οὐ παθαύλο, ἢ αἰθηλοῦ ἀλλοῦ διαλοῦ τοῦ οὐδὲν αἰθηλοῦ ἢ. ἢ τὸ λεγόμενον τοι οὖν ἐστιν· ὡς γὰρ ἡ ἀπριβεστέρα αἴθησις ὑποδέχεται νὶ δυνάμει αἰθηλικὴ τῆς ἧττον ἀπριβοῦς· οὐ γὰρ παθάλλοι ἡ ὑποδοχὴ τῆς ἀπριβεστέρας αἰθήσεως, ἢ παθαδυνάμην αἰθηλικήν· οὐ μὴν παθαύτη ἡ ὑποδοχὴ αὐλοῦ γινομένη αἴθησις ἐστι τοῦ γὰρ αἰθηλοῦ ἦσαν, ἀλλὰ τοῦ αἰθηλικοῦ. οὐ γὰρ ἅλις τὸ σαύλην ἔχουσα δυνάμειν ὅσπερ ἐστὶν ἡ αἰθηλικὴ ἐν τῇ ἀπριβεστέρᾳ αἰθήσει ἤδη καὶ αἰσθάνεσθαι δύναται ἢ αὐξὴν ἢ χωριστὸν σαύλην αἴθησιν εἶναι οὕτω ἢ ἐν τοῖς αἰθηλοῖς ἐνίοις τῶν μορίων οὕτως ἐστὶν ὡς ἐν τῷ ὅλῳ οὗτα δυνάμει αἰθηλα, ὡς οὗτα μὲν ἐν τῷ ὅλῳ συλλελυμένα αὐλῷ πρὸς τὸ αἰθηλῷ

εἶναι.

χωρισθέντα μέντοι τῆ καθαύλα γινόμενα, μὴ εἶναι αἰθηλὰ διὰ τοῦ-
το· ἡν γὰρ αἰθήσεως λέξοι δὲ τῆ ἡν ἐν τῆ ἀμφιβεστρά γινομένης
πρὸς τὴν ἔτλον ἀμφιβλη, ὁράμεν γὰρ τι πλεῖον ἡ ἀμφίβεστρα αἰθησις
ἀλλ' οὐχ οὕτως ὡς ὑποβαλλουσα οὐχ ὁμοίως αὐλὸ οὐχ ὁρᾶ τῆ ἀμφι-
βλά ἀλλ' ἀμφίβεστρον· λίαν δὲ ἀνυσίμως ἔθηξε τὸ προκείμενον
τῆ τῆς αἰθήσεως ὑποροχῆ χρησάμενος τῆ τὴν ὁμοιοθηλα θέξας
αὐλῶν· ὡς γὰρ ἡ ὑποροχὴ τῆς ἀμφιβεστρας αἰθήσεως σωληνοῦσα
δεῖ τὴν αἰθησιν τοῦ ἐχουλος, χωριθῶσα οὐκέτι ἐν αἰθησις καθαυτ
οὕτως οὐδὲ τὸ πλεῖστον μόριον τοῦ αἰθηλοῦ χωριστέον, ἔσαι καθαύλο
αἰθηλόν· ἀλλ' ὁμοίως μὲν αἰθηλόν ὡς πὴν τῆ ὅλε πὴν ἐν τῶ ὅλω,
δυνάμει γὰρ τῆ τόλε· οὕτω γὰρ ἡ ὑποροχὴ τῆς ἀμφιβεστρας καθαυτ
λαμβανομένη αἰθησις, δυνάμει ἐστὶ τὸ πρὸς τεθέσους ἄλλης δυνάμεως
τινὰ αἰθησιν γίνεσθαι· οὐμὴν ἀλλὰ μὴ καθαύλο τὸ αἰθηλόν ἐστὶ χω
ριστὸν δὲ αὐλοῦ τὸ εἶναι αἰθηλὸν τῆ ἀτρεπτὸς ἔσαι, ἀλλ' ἔσαι καθαύλο ὂν
δυνάμει αἰθηλόν· εἴη μὲν γὰρ ταὐτὸν αἰθηλὰ, διὰ τοιαύτη αἰθηλὰ ἐν-
τοῖς οὖσιν τοῦ καθαύλο πυνθάνῃ τὴν αἰθησιν δύνασθαι ἐνεργεῖα δὲ αἰ-
θηλόν ἔσαι· ἀλλὰ ὁμοίως πρὸς γενόμενον ὅλαν γὰρ ἀθροισθῆ
ταῦτα ἅπαλ', ὅταν οὖν τὰ κεχωρισμένα δυνάμει μόνον τῆ αἰθηλά
διὰ δὲν ἂν μὴ δυνάμενα τὴν αἴθησιν πυνθάνῃ ἐνεργεῖα, γίνεται ἐξ-
αὐλῶν πλεῖστον ὡς δύνασθαι πυνθάνεσθαι διὰ ὧν καθ' ἑνεργείᾳ
αἰθησις γίνεται, οὐ γὰρ ἐν ποιῷ πλείονι, ἀλλὰ τῆ ἐν ποσῷ πλήθει τῆς
δυνάμεως ὑποδοῦ αἰθηλοῦ, τόδε πύνησις γίνεται ἐνεργείᾳ αἰθηλη
οὐχὼς ἐπάλξερον αὐλῶν καθ' ὅταν οὖν αἰθηλόν, ἀλλὼς διαλήνοω
θεσιν σωληνοῦν τῶ ὅλω· οὖν τα δυνάμει αἰθηλά, οὐχὼς ἐνεργείᾳ δυνάμ-
τοῖς γίνεσθαι καθαύλα· ἀλλὼς μὲν, μὴ γὰρ ἡν τοῦ καθαύλου αἰθηλοῦ
τῆ ἦν δὴ τῆς δυνάμεως αὐλῶν τῆς πρὸς τὴν αἴθησιν πὴν ἐχέ πε-
χωρισμένην ἐνεργείᾳ ἡ ὡς βραδυνάμις. καθὴν ἐν τῶ ὅλω οὖν τα μὲν
δυνάμει αἰθηλά, οὖν τα ἦναι, τόδε γὰρ αὐλῶν ἡ αἴθησις δύνασθαι λαμ-
βάνεται ὡς μὴ ἐνεργείᾳ τοιαῦτα· ἀλλὰ μὴ ὡς καθαύλα οὖν τα κεχωρισμ

δέξας καὶ ἐνεργὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ μὴ ὡς παθήματα καὶ ὄντα μεχω
ρισμένα δέξας δὲ ταῦτα φησί:——
ὅλιμὲν οὖν ἐνία μεμίχθη τῇ παθητῇ ταυτότητι καὶ διαλύσιν αὐτῶν
καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῇ τοῦ θρηνεῖν ——
τῶ μεμίχθαι τῇ παθητῇ προσέτυχεν οὐ γὰρ τὸ ἀπαθὲς εἶναι ἐνία μεμίχθαι
ταυτότητι τὴν ἀνθρωπίνην οὐδὲ γὰρ ἂν τῇ ἀπαθείᾳ ὡς μεμιγμένῃ μεμίχθαι ταυ
τότητι, τὸ δὲ παθητὸν εἶναι αὐτῶν. ὅλιμὲν οὖν τὸ μὴ ἀπαθὲς εἶναι τῇ χωρὶς
τινος ἀνθρωπίνης διαφορᾶς εἶναι ταυτότητι τὴν ἀνθρωπίνην· οὐδὲ γὰρ
εἰ τὸ ἀπορρητὸν τὸ ἐξαναστῆναι τῶν νεκρῶν τὸ παθητὸν τῇ παθητῇ τῇ τῶν
ἀνθρώπων γίνεσθαι· ὡς ἐδόκησαν τοῖς ἀλόγοις ἔχειν νοῦν τιθεμένοις; ἀλλὰ
τὸ ἔχειν μὲν, ἐλαττωμένοις εἶναι ἢ ὡς πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην παθητὸν
ὄντα δυνάσθαι· διὰ τοῦτο γὰρ οὔτε πάντα ἀνθρώπου δὲ ἀπόρρητον γίνομ^ν
ης διαιρέσεως· οὐδὲ εἰ τινα μόρια τῶν ἀνθρώπων ἀνάνθρωπα τῇ ἀπαθῆ
τῶν φύσει· ὅταν μὲν οὖν τὰ παθητὰ διὰ ταυτότητα τὴν ἀνθρωπίνην ἐνέχῃ τινὶ τῇ ἅμα τοσαῦτα ὡς ἤδη πρὸς τὰ ἐξ
ὧν δυνάμει οὕτως ἐν τῷ ὅλῳ ὄντα συμπληροῦν τῇ τοῦ ὅλου πρὸς τὴν
ἑτέρων ἀνθρωπίνην ἀλλοῖον δυνάμει οὕτως ἐν τῷ ὅλῳ ἀνθρώπῳ ὡς δὴ
χωρισθῆναι, δύνασθαι, τῇ παθητὰ ἀνθρώπου εἶναι· ὅταν δὲ τὰ μόρια τοῦ
συνεχοῦς, τῇ ἀνθρώπου μεμίχθαι τῇ λιπαῖνα, τῇ ὡς μὴ πόνους συμ
βῆναι τοῦ ὅλου τοῦ εἶναι ἀνθρώπῳ τῷ τῇ ταῦτα, εἶναι ὄντα ἐνάντῳ δυνάμει
ἀνθρώπου· ἀλλὰ τῇ χωρισθέντα παθητὰ ἐνεργείᾳ ἀνθρώπου εἶναι ἀνα-
γκαῖον ταῦτα τὰ μεμίχθαι τοσαῦτα· αἴσθησις ἀλλοιαὶ διαιρέσεις
ὅμοιαι τῇ δὲ ἴσα, οὐσία ἐστὶ δὲ ἐλάττω ὁ οὕτω διαιρῶν διαιρεῖ ἀπλοῦν
γὰρ τὸ δυνάμει ἀνθρώπου. τὸ μὲν ὅλιμὲν ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶ τῇ μηδέτων μεχω
ρίσθαι δυναμένων. τῇ χωριστὸν ἑνός τινος παθητὸν ἀνθρώπου εἶναι·
τὸ δὲ ὅλιμὲν συμπληρωτὸν τῷ ὅλῳ πρὸς τὸ εἶναι ἀνθρώπου οὐκ ὂν τὰ παθητὰ
ἐνεργείᾳ ἀνθρώπου οὐδέτοτε τὰ δὴ οὕτω δυνάμει ἀνθρώπῳ ἐν τῷ ὅλῳ
τῇ παθητὰ ἀνθρώπῳ δύνασθαι εἶναι, τοσαῦτα γίνεται ὡς ἐγένετο
τῇ δὲ ἴσα αὐτῶν διαιρέσεις· οὐσία δὲ ἄτομα ἀνθρώπῳ ἐνεργείᾳ οἷ
ὄντες τοσυνεχεῖς διαιρεῖσθαι· ὡς ὃ οὐδὲ δὲ ἴσα, ὡς οὖν τὰ ἄτομα

κβ΄ι

ἐν τῷ συνεχεῖ δυνάμει ἐστίν, ἐνέργεια δὲ οὐδέποτε. οὐ γὰρ ἡ ἀόριστος ἀόριστος παρὰ τὴν ὑπεροχὴν δοκοῦσα διαιρεῖσθαι, δυνάμει μέν ἐστιν ἄπειρος, ἐντελεχείᾳ δὲ ἄπειρος οὐδέποτε παρελεύσεται, οὐδὲ ἡ ἐπὶ πλεῖον μὴ τοῦ συνεχοῦς τε ὡρισμένα τῷ ἀριθμῷ οὕτω γὰρ ἐν ἄλλοις ὄγκοις ἀόριστος κατὰ τὴν τούτων διαίρεσιν γινόμενον παρὰ συμβεβηκός. γίνεται δὲ οὐκ ἀεὶ ἡ ἄλλη διαίρεσις συνδιαιρουμένη τοῖς μεγέθεσιν ὡς δύο ἐπίπεδα ἔχειν τὸ ἀντρόπους τε ὡρισμένον οὕτω ἀλλὰ ἔχῃ, παρὰ συμβεβηκὸς μέντοι ἔσθ' ὅτε οὖν ὅτι μὴ ἐστὶν ἄπειρον τοῦ ἀδιαιρέτου ἐνέργειᾳ, μὴ δύνασθαι ἐξαναριθμῆσαι καὶ ἐξαναλῶσαι ἀόριστος γὰρ ἀόριστος ἡ διαίρεσις ἔσται τὸ ἄπειρον τοῦ ἀδιαιρέτου ἄδιαιρετον εἶναι τῇ φύσει. οὐμὴν ἔστιν ἄπειρον μέγεθος παντάπασι, πόθεν ἐστὶ τὸ μέγιστον εἶναι ἄπειρον ἢ ἔλαττον ἄπειρον· τὸ γὰρ ἄπειρον εἶναι τοῦ μεγέθους τὴν διαίρεσιν ὡς δεδόκται τὸ μέγεθος εἶναι ἄπειρον μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ ληφθέντος ὡς ἐλαχίστου ἀδιαιρέτου ἀφαιρούμενον εἶναι ἄπειρον μέγεθος· τῶν μεγάλην ἀφαίρεσιν διαιρεῖν εἶναι διαιρουμένου δὲ ἀεὶ τοῦ προστιθεμένου πεπερασμένον τῶν μορίων ἀεὶ τῶν ἀδιαιρέτων γενομένων μεγάλην ἀφαίρεσιν τούτου ἐμὲν μεν ὡς ἄπειρον ἔστι προστιθεμένων τούτων, οὐ μὴν μέγιστον ἂν εἴη ἄπειρον τὸ μεγάλην ἀφαίρεσιν τούτου, ἐμὲν μενὲ ὡς ἄπειρον ἔστι προστιθεμένων τούτων ἐδὲ ἄπειρον γένοιτο πεπερασμένῳ προσθήκῃ ἔλαττον ἄπειρον ἀφοῦ ἀφαιρετέον τοῦτο τὸ γενόμενον τῷ προστιθεμένῳ ποιῆσαι τὸ ὡς εἶναι ἄπειρον· τῷ γὰρ μέρους ἀεὶ ἀφαιρεθέντος προστεθὲν ἀεὶ τῷ οὕτω ποιεῖ ἀεὶ ἄπειρον· ὡς δὲ οὐμὴν ὅλον τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀφῃρημένου ἔλαττον ἄπειρον μὴ τοῦτο ἐνέστι δεικνύναι μὴ ἐπὶ πάσης ἀφαιρέσεως ὡς δὲ μὴ ἔστι τι ὡς εἶναι ἄπειρον οὐ τῆς ἀεὶ φύσεως τοιοῦτον ἀλλὰ διαλιπὸν τῆς φύσεως ἀδενὲ οὐκεῖ ἔστι ὡς εἶναι ἄπειρον τι μέγεθος τῆς ἀεὶ φύσεως μὴ δὲ μέγιστον ὡς εἶναι ἄπειρον, οὐτ' ἂν ἔλαττόν τι τοῦ τῆς ἀεὶ φύσεως μέγεθος δεικνύοιτο ὡς οἴεται ὁ διαλεκτικὸς δεικνύναι

Ἀπορήσειε δ' ἄν τις ἐξ ἀφιγνοῦσι τὰ αὐλητὰ ἢ αὐ-
τῇ αἰσθάνεται· ἡ ἀπορία νῦν ἐστὶν ἐπὶ τῶν
τὰ αὐλητὰ πρὸ τοῦ τὴν αἴσθησιν πρὸς βάλλειν· πρῶτον ἐν τῷ ἡμι-
συ τοῦ διαστήματος τοῦ μεταξὺ τῆς τε αἰσθήσεως, ἢ αὐλοῦ γίνεται·
τοῦτο γὰρ ἢ ἑκάτερον αἰσθητῶν γνώριμον· ἑκάτερα γὰρ φθορᾶς ἢ
ἑκατέρων ὀσμῶν, οὕτως γὰρ εὐθὺς τὸ γενέσθαι τὸν φθορὰν ἀπὸ ἀμε-
λοῦς πόρρωθεν οὕτως τῶν πλησίον βραδύτερον ἀπούουσιν ὡς
χρόνῳ πολλῷ φθορὰν τοῦ αἰσθητοῦ πρὸς αὐτοὺς διὰ πολλοῦ
διαστήματος φθέσθαι, ἀλλὰ μὴ ἑκατέρων ὀσμῶν ὅμοιον γίνομένων
οὕτως εὐθὺς τοῦ εὐωδες πρὸς ἐνεχθῆναι ἢ αἰσθησις· οὐδὲ παπαίοντες
οἱ πέρας αὐλοῦ μὴ οἱ πόρρω αἰσθάνονται· ἑκάτερον οὖν τούτων γνώριμ
ἡγητέον εἶναι δεῖ ἄξιον, ἵνα καὶ ἑκατέρας ὁ λόγος οὕτως ἵνα καὶ ἐνεχθῇ ἀπὸ
τοῦ ὁράτου καὶ τοῦτο ἐν τῷ χρόνῳ τῷ τὸ φθορὰ μενον τοῦ διάστημα ἐν
χρόνῳ μηνέσθαι, ἡ μὲν ἀπορία αὕτη. ἔστι δὲ τὸ ἐξ ἀφιγνοῦσι
ἢ τὰ αἰσθητά, ἢ αἰσθητός, αἱ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν· ὅτι τοῖς μὲν ἐδόκουν
ἀπορροαὶ εἶναι ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν πρὸς τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἕνα
τούτων τὴν αἴσθησιν, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὰ τὰ αἰσθητὰ ἀφιγνοῦσι
πρὸς τὰς αἰσθήσεις. τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν οὐδὲν ἀπορρεῖν οὐδὲ
φαίνεσθαι δοκεῖ· μηνέσθαι δὲ πως τὸ μεταξὺ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ τῆς αἰ-
σθήσεως, καὶ διαλιπεῖν τινα αὐτοῦ τῶν τοιούτων ἕνα τῆς φύσεως.
οὕτως ἔδοξεν αὐλὸς γινόμενον τὸ αἰσθάνεσθαι, ἔστι γοῦν νεῦρα φορᾶς
μὲν, ἢ περὶ τοῦ αἰσθάνεσθαι δόξα, οὐ προσήκει δὲ αὐτῷ νῦν· περὶ τοῦ
πως τὸ αἰσθάνεσθαι γίνεσθαι λεκτέον τὴν ἀπορίαν ποιοῦσι τοιαύτ' ἔλε
γχον οὕτως γὰρ ἔλεγχος γίνεται, ἀπορρήσεται ἀνάγκη, ἐὰν τῷ μεταξὺ
πρῶτον ἢ τὸ αἰσθητὸν ἢ ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ κίνησις ἔρχεται ἔπειτα πρῶ
τον· ὅτι εὔλογον ὡς περ ἔστι πάσων τῶν ἀπὸ τῆς ἁφῆς οὕτως εἶχεν καὶ
τῆς ὄσφρήσεως σωτήριον. ἔστι δὲ τῆς ὄψεως φησὶ γνώριμον εἶναι τοῦτο
ἢ τῶν πόρρω οὕτως γίνεται ὡς περ ἔμπροσθεν εἴρηται. λέγει γὰρ
ἐνίους τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου φῶς, πρῶτον ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἡλίου
καὶ τῆς γῆς γίνεσθαι ἔπειτα ἐν τῇ γῇ. τῆς δὲ αὐτῆς δόξης καὶ ὁ Δημό
κριτός ἐστι

καὶ πῶλες παῖδες ἀπὸ ἀνδρῶν ὁρᾶν ἀπορρεῖν τι φρεῖαρ πρὸς τὴν ὄψιν
καὶ φησὶν ὅτι εὔλογον εἶναι δέχεσθαι τὸ πρῶτον ἐν τῷ μεταξὺ γίνεσθαι
τὸ ὁρᾶν ἢ γὰρ πίνωσις γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁρωμένου ἢ ἄλλου τινὸς
ἐπὶ τοῦτο, καθάπερ ἐκ πηγῶν πόθεν. ποῖ ἐν χρόνῳ, καὶ δὲ χρόνος
διαιρετὸς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ σωθῇ τὸ ὁρώμενον
ἢ τὸ ἀπ' αὐτοῦ πάθος. ἡ δὲ πίνωσις ἡ γινομένη ἐν τῷ μεταξὺ πρὸς
τὴν ὄψιν ἐστὶ δὴ ἐν τῷ μέσῳ, ἢ ἐν τινι μεταξὺ τοῦ διαστήματος
ὃ ἐφορᾶτο. ἢ οὐδέτερον. ἢ οὐδέτερα πρὸς τὴν ὄψιν φερόμενον,
ἀέρα πρὸς αὐτὴν οὐδέτερα ὁρᾶν. ὡς γε ἢ αὐτὴ ἢ ἀπὸ τοῦ πλοίου
οὕτως ὡς φησιν, ἐμπεσοῦσα τῆς ὁρᾶν οὐκ εὐθὺς τῶν τοῦ πλοίου
ἀναλῆψαι οὐδὲ ἅμα ὑπὸ πάντων, οἷς ἀνέφακε, ἀλλ' ἐν χρόνῳ
ἢ πολλοστοῖς τοῖς πορρωτέρω οὖσιν ἔλαβε δὲ τὸ εὔλογον εἶναι οὕτω
γίνεσθαι διὰ πίνησεως :—
πίνησιν ὅτι μὴ οὕτω γίνοιτο τὸ ὁρᾶν ἔτι οὐδὲ μεταπίνησεως
ἔξω, ἢ φάσαν ἀπούσαμα καὶ ἀπήνησε. ἢ ὅλως αἰσθάνεσθαι ἢ
πάθησιν, φασὶν ὅτι οὐδὲν εὔλογον εἶναι τὸ πρῶτον ἐν τῷ μεταξὺ
ἢ τὸ αἰσθητὸν γίνεσθαι φερόμενον. πρὸς τὰς αἰσθήσεις πρότου
ἡμᾶς αἰσθάνεσθαι αὐτοῦ. ἢ τοῦτο ὡς περ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων
οὕτω δὲ ἢ ἐπὶ τῶν ὁρατῶν πρὸς ταύτησι τοῦτο. τὸ ὅτι οὐδὲν γὰρ
διαφέρει τὸ μὴ γένεσιν τοῦ αἰσθάνεσθαι εἶναι πρὸς τὸ μὴ χρόνον
τινὰ γενέσθαι, ἐν ᾧ τὰ αἰσθητὰ ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις φέρεται. ὧν γὰρ
οὐκ ἄνευ ὄντων. ταῦτ' ὅσα διὰ γενέσεως ἐς τὸ εἶναι προέσται οὐχ ἅμα
γίνεται τε καὶ ἔστιν, ἀλλὰ πρότερον, πρότερον δὲ χρόνῳ τῆς οὐσίας ἡ
γενέσεως αὐτῶν, διὸ μὴ ἔστι μὲν τοιαῦτα ὅτε γίνεται ἐς τ' ἂν ᾖ γινόμενα
ταῦτα γὰρ καὶ τὰ φύσιν γινόμενα, οὕτω τ' οἷον ἵππος οὐχ ἅμα γίνεται
καὶ ἔστιν, ἀλλ' ὡς ἂν γένηται οὐδέτερον μέν ἐστιν ἵππος ἔστι δὲ
αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ παντὶ τεχνῶν. οἰκία γὰρ οὕτω. μὴ ἐν ἅμα τῇ
ἐννοήσει. τοῦτο γὰρ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ γίνεσθαι. ἐς τ' ἂν δὴ γένηται
ἔστι μὲν τι αὐτοῦ. οὐ μὴν αὐτὸ γε, ἔστι δέ τινα, ἃ οὐδὲ φύσει ἐστὶν
τὸ εἶναι προέσται ἐπὶ οὐ μὴ εἶναι, οὐδὲ χρόνου τινὸς πρὸς τὴν

λήθασιν· τὸν γὰρ γένεσις, ἐν χρόνῳ τί οὖν ἐστὶν ἡ ἀφή
οὐχ ἅμα ἐστὶ γένεσις ἀφῆς οὐχὶ ἐνδέλλω μὲν χρόνῳ γίνεται ἡ ἀφή
ἐνδέλλω δ' ἐστίν, ἀλλὰ ἅμα πρῶτα τόδε καὶ εὐθὺς ἐστὶν ἀφὴ ἢ οὐ-
κέτι ἔστιν ὅλως ἔστι μὲν γὰρ τῆς ἀφῆς, οὐδέπω δ' ἐστὶν ἡ ἀφή. ἀλλ' ἐστὶ
γὰρ. ἰῶν δὲ ζῴων οὕτως· καὶ ἡ ἐνέργεια, καὶ ἡ παλαῖα ἁπτὰ αἰσθητὰ ἐστίν
οὐ γὰρ ἐστὶ γένεσις αὐτῶν ἀλλ' ἢ ἐστὶν ἅμα ἐστὶν ἅμα ἢ οὐκ ἔστιν
οὐκέτι ἔστιν ὅλως ἔστι μὲν γὰρ τῆς ἁπτοῦ, γίνεται δὲ ἢ οὐδέπω ἐστίν
ἁπτὸν· ἀλλ' ὡς τῆς ἁφῆς τὸ ἁπτὸν μόριον ἐστὶν ἁφή ἢ οὐκ ἔστιν
ἔστιν τοῦτο, ἁφῆς μὲν γὰρ εἶναι μηδέπω δὲ ἁφή· ὁμοίως δὲ καὶ ἢ
ἡδονῆς. οὕτω δὲ καὶ ἢ τοῦ ἁπτοῦ ἕξις, ἅμα γὰρ ἁπτοῦ καὶ ἁπτικοῦ
ἅπτεται γὰρ ἐνέργεια αὐτῆς ἁπτοῦ. καὶ τὸ μὲν μόριον οὐκ ἄλλο ἁπτοῦ, οὐ
κεύθει τὸ ἁπτὸν ἁπτικόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἢ τῶν ἄλλων ζῴων παλαὶ
ἁπτὰ αἰσθητὰ ἐνέργειαι, ἅπτεται γὰρ ἐνέργεια αὐτῶν καὶ ἀντιλήπτης. καὶ
οὐδέπω φησὶ χρόνου. πρὸς μὲν γὰρ τοσοῦτον ἁπτοῦσαι
καὶ τοσαῦτα ἰδεῖν καὶ τοσοῦτον ζεύσασθαι οὐκέτι· ἄλλοιῶ δὴ οὕτως
ἔχουσιν αἰσθητὰ· οὐδενὸς γὰρ ἄνευ τὰ αἰσθητά, πρὸ τοῦ πρὸς ταῖς
αἰσθήσεσιν εἶναι ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ἓν ἅμα· ὡς μὲν ἅμα τῇ ἐνόντως
κινήσει, τῇ ταῖς αἰσθήσεσι κινεῖσθαι ὑπὸ παλαῶν. ὡς γὰρ ἢ τῆς ἁφῆς
τὰ μέλλοντα ἅπτεσθαι ὅτι ἐφεξῆς πρὸς ἄλληλα, τόδε ἅπτεται
ἀλλήλων, ἢ μὴ ἔστι τι τῆς ἁφῆς τόδε, οὕτω μὴ ἐστὶ τῶν ἄλλων αἰ-
σθήσεων οἷον ὄψις. μὴ ἐστὶν φανερὸν τοῦτο, οὐ γὰρ ὁ τόφος εὐθὺς
ἰῶν γενέσθαι πρὸς τῷ ἅπτοῦ ἐστίν· ἀλλὰ μετὰ τὸ γενέσθαι ἡ ἁπτοῦ
παλαῶν ὃ δὴ ἐνεχθὲν πρὸς αὐτὰ ἀντιλαμβάνεται, διὰ τοῦτο τοσῶν, οὐδὲ
παλαῶν ἁπτοῦσιν αὐτῆς οἷς ἀστέλαιτόνος ὄντες διάσημαλος ἢ
οἱ αὐτὸ πολύνους, ὕστερον γὰρ οἱ αὐτὸ πολύνους, σημεῖον δὲ πρῶτα
θεῖναι τοῦ μὴ ἅμα γίνεσθαι τὴν πολυσήν. ἢ ἁπτοῦσθαι τὸ τοῖς λε
πτοῦσιν πορρωτέρω ἀφεστῶσιν, ἁπτοῦσι μὲν γὰρ τοῦ ἐντὸς φω
μὴ ἁπτοῦσι δὲ τὸ ῥηθὲν διὰ τὸ ἐν τῷ μεταξύ. τοῦτ' ἔστι μεταφημαλί
ζεσθαι τὰ γράμματα τὰ ἐντὸς γραμμάτων. ἢ τῶν ἐξωτῶν συγκεί
μενον γινόμενα ἐν τῷ ἀξιώματα, ὑπὸ τῆς πολυσῆς ἢ μή τοι οὐ τοῖς

ἀφιννέσθαι τοῖς τροφοῖς πρὸς τὴν ἀκοήν· ὁποῖοι αὐλοὶ οἱ λεγόμενοι ἐναρμόττουσιν· ἔστι δὲ τὸ σῆμα τὸ ἀλλάττεσθαι αὐλῶν ἐν τῇ φρουρᾷ ἔστι δὲ τὸ ἐπιτείνεσθαι τὸν τόνον τῆς πλησμονῆς· ὡς τραλλων λέγει· οὐ γὰρ φησιν ἐν τῷ ἁρμόττεσθαι πως τοὺς αὐλοὺς διαφόροις τροφοῖς πρὸς τὴν ἀκοήν· ὁποῖοι αὐλοὶ οἱ λεγόμενοι ἐναρμόττουσιν· ἔστι δὲ τὸ σῆμα τὸ ἀλλάττεσθαι αὐλῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ τῆς πλησμονῆς ἀνισότητι, ἀλλοῦ ὀπότερον δὲ γένηται τὸ μὴ οὕτως ἀκούεσθαι ὡς γίνεται ἡ διαφορά· ἀλλὰ τῶν ἐν τῷ μέλει ξυδιασημαίνει· διὸ φέρεται τὸ δεδεχέσθαι τῆς πλησμονῆς ἄλλον ἐξ ἄλλου αἴρει τοῦ τὸ γίνεσθαι· ἅπασι δὲ ταῦτα περὶ τοῦ τροφοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων αἰσθητῶν ὡς ὁμοίως τοῖς τροφοῖς γινομένων καὶ ἐνδήλων αἰσθητῶν οὐδὲν ἀπορεῖ φησίν.

" ἆρ' οὖν οὕτω μὴ τὸ χρῶμα, μὴ τὸ φῶς οὐ γαρ δὴ τὸ ὡς ἐχὲν τὸ μὲν ὁρᾶ, τὸ δὲ
" ὁρᾶται ὡς περ ἴσα ἐστίν, οὐδὲν γαρ ἔδει τοῦ ἑτέρου εἶναι·
διὰ γαρ τοῦτο πιθανὸς τὸ μὴ παλαχέσιν τῶν ὁρώντων πρὸς τὰ ὁρώμενα τὸ ὁρᾶν γίνεσθαι σωίζεσθαι· ἔστι δὲ τὰ παλαχέσιν τῆς πρὸς ἄλληλα τοῖα γινόμενα, οὐδὲ μνήσεως οὐδὲ χρόνου δεῖται εἰ μὴ οἷόν τε οὕτω χάριν τὸ ὁρᾶν γίνεσθαι πιθανὸς ἔστι χρῆσθαι ἀπὸ τῶν πρός τι καὶ παλαχέσιν πρὸς ἄλληλα οὕτω ὁποῖα τὰ μὴ ποιᾶς διαθέσεως τῆς πρὸς ἄλληλα ἐσόμενα πρὸς τὰ τοιαῦτα· ταῦτα γαρ οὐχ οὕτω τὰ ἐν ταύτῃ πάσχοντα ἴσα, ἄλλως δὲ ἢ ἀλλήλου ἕτερα τὰ ἐν τῷ ὁρᾶν· ἀλλὰ δεῖται καὶ ποιᾶς διαθέσεως πιθανὸς δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔστι χρῆσθαι· ἀπὸ τῶν πρός τι καὶ παλαχέσιν· οὐ γαρ πάντα τὰ παλαχέσιν τὴν πρὸς ἄλληλα σύγκρισιν ἢ γινόμενα ὁμοίως ἐστὶν τὸ γαρ δεξιὸν τὴν σχέσιν ἔχει ἐν ποιᾷ θέσει· ὅταν οὖν μὴ ἐστι παλαχέσιν τὸ ὁρᾶν, λέγει· ὅτι λαμὲν ἴσα ἐνταῦθα αὖ ἢ τὴν αὐτὴν σχέσιν ἔχει πρὸς ἄλληλα, οὐ γαρ ἐν ταύτῃ μόνον ὄντα τὰ ἴσα, ἴσα ἐστίν· ὁμοίως τὰ ὅμοια· ἀλλὰ τὰ ἄνισα τοιαῦτα οὐχ οὕτω φησὶν ἔχειν, τὴν τὴν παλὰ τὴν αἴσθησιν ὡς μηδὲν αὐτὴν διαφέρειν τὴν θέσιν τῶν ὁρωμένων τὸ διάστημα πρὸς τὸ ὁρᾶν, οὐ γαρ

παν]τα τὰ ὁρατὰ, ὁρᾷ, οὐδὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὄψιν. τοῦτο δὲ κἂν τις ἐθέλῃ, σαφῶς πιστωσάσθω· ὅτι τὸ δοκεῖν τὰ ὁρατὰ ἅπτεσθαι ἀλλήλων ἐστὶν ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ, οὐ γὰρ ὡς τὰ ἴσα πρὸς ἄλληλα ἔχει οὕτω καὶ πάντα τὰ πρὸς ἄλληλά ἐστι, τὸ γὰρ δεξιὸν ὡς ἔστιν ἐπὶ τῶν ἀκοῶν ἐστὶ χρεὰν εἶναι πρός τι ὄν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἔμπροσθεν καὶ τὸ ὄπισθεν, καὶ τὸ ἄνωθεν καὶ τὸ κάτωθεν. ἀλλὰ ὡς οὐ τούτων ἁπάντων πρός τι δυναμένων εἶναι ὄντως, ἄρα, οὐδὲ δεῖ ζητεῖν διαβεβαιώσεις καὶ διαπόρους ἐπὶ τούτοις ἔχειν ἀκροάσεις, καὶ τὸ ὁρᾶν εἶναι τοῦ ἐρῶντος καὶ τοῦ ὁρωμένου καὶ δεῖ μὲν τὸ ὁρᾶν σχέσεως τινός οὐκ ἐν τῇ σχέσει τοῦ ὁρᾶν· τὸ δὲ δεξιὸν ἐν τῇ σχέσει· ἀλλὰ καὶ δυνάμιν τινὰ εἶναι τῆς φιλιπποποιοῦ τῶν ὁρωμένων· ἀλλ' οὐ γὰρ ταύτης οὐδὲν ὁ φόβος πρὸς τὸ ὁρᾶν τῆς σχέσεως ἀπῶν δεῖται καὶ διαπορήσας λήγω ——

Τὸ δὲ μεταξὺ τούτοιν φόρον καὶ τὴν οἴησιν τοῦ τόνου μεταξὺ ἐνεῖναι· ὡς γὰρ ὁ ἀὴρ καὶ τὸ ὕδωρ, σωματικὴν ἀλλήλοις μεμῖχθαι τοῦτον τὴν πίνησιν· ὁ γὰρ ἀὴρ βούλεται διαλύων διαφοράν τινα σχεῖν πρὸς τὰς ἄλλας αἰσθήσεις τῆς ὄψεως ἢ ὅτι ἐπέκεινα μὲν ἀληθὲς προλούειν εἶναι πρὸς τὴν αἰσθησιν τὰ αἰσθητὰ φθείρεσθαι πρὸς αὐτοῦ καὶ χρόνον τινὰ ἐν μέσῳ τῆς φορᾶς αὐτῶν γίνεσθαι ἐπὶ δὲ τῶν ὁρατῶν, οὐχοὕτω λήγει· ὁ γὰρ ἀὴρ τὸ ὕδωρ μεταξὺ τῆς ἐμποιοῦς καὶ τῆς ὀφθείσης, δι' ὧν τοῖς ἀπούειν καὶ τὸ ὀφθῆναι γίνεσθαι αὐτῶν, παθόντων τὴν κίνησιν ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἐξ οὗ διαδόσεως τῆς κατὰ τὴν κίνησιν ὁμοίως ἀλλήλοις συνεχῆ ἐστί, τὸ μὲν ὕδωρ ὑπὸ γόνυ τῷ ὕδατι, ὁ δὲ ἀὴρ τῷ ἀέρι, σώματα γὰρ ἢ ὡς τὸ ἀὴρ συνεχῆ ἑαυτῷ· οὕτω καὶ τὸ ὕδωρ ἑαυτῷ· αἱ μέντοι κινήσεις καὶ ἐν αὐτοῖς γινόμεναι, μεμερισμένως καὶ κατὰ μέρος γίνονται πρὸ τοῦ μέρους διαλιθμένων ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν γινομένης ἀπ' ὑπὸ τοῦ πρώτου παθόντος μορίου παθόντος τοῦ κατ' αὐτὸ μεταξύ, καὶ οὕτω τοῦ παθους καὶ τῆς κινήσεως μέχρι τῶν αἰσθητῶν διαδιδομένης. καὶ δὴ ὁμοίως πρῶτον ἀπούειν τοῦ αὐτοῦ φόφου· ὁδὶ ὕστερον, ὁμὲν κατὰ τὸ πρῶτον κινούμενον μόριον ἢ τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ ὕδατος, πρῶτον· ὁδὶ ἢ κατὰ τὸ ὕστερον, ὕστερος

τοῦ δ' ἀμφοτέρου τοῦτ' ἔστιν ὕπνος καὶ τοῦτο πάθος. διὸ οὐ γίνεται, ὅταν μὴ ὀσφραίνεσθαι καὶ τὸ ἀναπνεῖν. ἢ ἴσως μὲν ὑπάρχει τοῖς ἀναπνέουσι καὶ μὴ ὀσφραντῶν ἀπορεῖσθαι. καὶ πᾶσα πάλιν γίνεσθαι μόρια ἅμα σπερμάτων προσλαμβάνειν τὸ πλείους αἰσθάνεσθαι τῶν αὐτῶν καὶ τοῖς μὲν πρώτοις τοῖς δ' ὑστέροις. διὸ μὴ πᾶσι μὲν τοῦ σωτηρίου μεμῖχθαι δ' ἀμφοτέρα αἰτίαν ὑπάρχει τοιαύτῃ ὥσπερ γὰρ ὕδωρ μὴ ἀήρ καὶ τοῦτο δὲ προσλαμβάνειν, ὅταν ὀσμὴ καὶ διὰ τοῦτο ὕδατος. τὸ μὲν οὖν τὰ μόρια πάντα γίνεσθαι τοῦτ' ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος ἐν ταῖς τῶν αἰσθητῶν διαδύσεσιν ὁμοίως διὸ μὴ ἀμφότερα αἰσθητὰ ἐν τῷ χρόνῳ τῶν αἰσθητῶν ἀντιλαμβάνονται. διαφορὰ δὲ τῆς τοιῶνδε φορᾶς καὶ τοιᾶσδε τῆς τῶν ὀσφραντικῶν μιγνύσεως ἐστὶν ὅταν μὲν τῶν ὀσφρητῶν τὸ πρῶτον μιγνύμενον τῆς ὀσμῆς μόριον φιλαύτων ἐναέριον τὸ πάθος διαθῇ τῷ μεθ' αὑτό, διὸ μὴ πρῶτας οἱ πλησίον ἐπιμένουσιν ὀσφραίνομαι. τοιᾶσδε τοῦ φόρου οὐχ οὕτως ἀλλὰ μεταδίδοται ἀπὸ τοῦ πρώτου μόρους τὸ μεταλαμβάνειν μιγνύμενος οὐ μένουσα ἐναέριον μιγνύμενον διὸ ἄλλοις ἄλλοι φαίνονται οἱ ἀναπνέοντες, ἔοικε γὰρ τὸ μὲν φορᾶ μᾶλλον αὐτῶν, τὸ δὲ, ἀλλοιώσει. ἔτι δὲ τὸ ἐστὶ μὲν ὡς τὸ αὐτὸ ἀναπνεῖν ὁ πρῶτος μὴ ὕστερος μὴ ὀσφραίνεσθαι, ἔστι δ' ὡς οὐ πρὸ τοῦ λαβεῖν πῶς τοιᾶσδε ὀσμῆς ἔχειν μὴ ὁποιασοῦν τοιούτων λαμβάνειν ἀπορίᾳ πρὸ τῶν αἰσθήσεων. ἰσορροπήσας δόξειν λύσιν οὐσθαι προφερομένων. τὴν ἔστι μὲν ὡς τὸ αὐτὸ ἀναπνεῖν ὁ πρῶτος, μὴ ὕστερος μὴ ὀσφραίνεσθαι, ἔστι δ' ὡς οὐ τοῦτο γὰρ ἀπορημένου τούτου λύσιν χρήσεται. ἡ δὲ ἀπορία τοιαύτη δοκεῖ. ἀδύνατον φησὶν ἄλλῳ τὸ αὐτὸ ἀναπνεῖν πρότερον ἢ ὀσφραίνεσθαι, ἅμα γὰρ οἱ μεχωρισμένοι ἀλλήλων καὶ τὰ ταὐτὸ τούτων ἕν ἀντιλαμβανόμενοί γε μὴ αἰσθανόμενοι ἑνὸς τινος μὴ αὐτοῦ τοῦ καὶ τὰ ἀριθμὸν ἓν μὴ δύ' ἑκάτερον τὸ οὖ αἰσθάνεται αὐτὸ αὐτοῦ χωρὶς οἱ καὶ τὰ ταὐτὸ ἐν τοῖς διαφέρουσιν ἢ τὸ ποιοῖς, ἧς ἀπορίας προσλαμβάνειν τὴν λύσιν τοῦ μὲν πρώτου πνεύσαντος τὸ μεταξὺ ἢ γε ὕδωρ μεταξὺ ἢ γε ἀὴρ ἢ τὸ ποιοῦ

τοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ἀριθμῷ

τοῦ αὐλοῦ παρ' ἀριθμὸν αἰσθάνεσθαι ἆρ' ἐν πόσῳ ἠχοῦσα
ταῦτα πάντα ἀπούει οὐσης. ἆρ' εἰ ἀναιρεῖ ὁ θυμούμενος τοῦτο
πᾶν τὰς ὀσφραίνεσθαι. ἆρ' οὖν ἐν τῷ θερμῷ ἢ ὁρώμενον καὶ
τοῦτο πᾶν τὰς τοῦ αὐλοῦ αἰσθάνεσθαι τοῖς ὑπ' αὐλοῦ θερμαινομένοις
διὰ τῆς ἁφῆς τοῖς ὁρῶσι τὰς αὐλο. διὰ δὲ τί ἐπὶ πάντων ἀντίληψις
οὐκ ἔστι τοῦτο πᾶσι ταυτοῦ παρ' ἀριθμὸν εἶναι· ἀλλ' ἐστὶ πᾶσα
προσιχές καὶ ἴδιον μέρος τοῦ ἀέρος τοῦ ὑδατος· διὸ οὐ μεταξὺ ὄντος
ἐπὶ πάντων ἀντίληψις, ὅτι γὰρ μόνον αὐλὸ τοῦτο· τοῦ γὰρ αὐτοῦ
παρὰ φύσιν τοφον ἢ τὴν αὐτὴν ὀσμὴν ἢ τὸ θερμοῦ παρὰ φύσιν πᾶσιν
ταῦτα διαφέρειν τῇ διαδόσει ταῖς αἰσθήσεσιν, ἀλλ' παρὰ ἀλλοιομέρι",
αὐλοῦ· οὕτω δὲ γινομένης τῆς τῶν αἰσθητῶν ἀντιλήψεως, οὐδὲν
ἄτοπον ἅμα τοῖς αὐλοῖς τὸ αὐλὸ ὁρᾶν καὶ ὀσφραίνεσθαι καὶ ἀπούειν
τοῦ αὐλοῦ· καὶ ἡμῖν τὸ προηρημένον, τὸ, ἔστι μὲν ὡς τοῦ αὐλοῦ αἰ
σθάνεσθαι· ἔστι δ' ὡς οὐ· διὸ φησὶν οὔτε σώματα ταῦτα λέγειν τὰ
αἰσθητὰ τὸν τοφον, τὴν ὀσμὴν τὸ χρῶμα, τὴν θερμότητα, ἀλλὰ
πάθη τῆ μνήσεως, οὔτε χωρὶς σώματος· τοῦτου γὰρ τῆ τὰ ἐν τούτῳ
πάθη· διὸ πάσχοντος τοῦ μεταξὺ σώματος τῆ διαλιθεμένου ὅπως
ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν αἱ παρὰ τὰς αἰσθήσεις ἀντιλήψεις γίνονται, οὔτε
γὰρ ἄσωματα πρὸς τὰ ὧν αἰσθανόμεθα οἷον τε ἀλλοιοῦν ἢ πάσχειν, ὡς
τοῦ αὐλοῦ καὶ ἑνὸς παρ' ἀριθμὸν αἰσθάνεσθαι ἅμα· πῶς γὰρ αὐλὸ
αὐλοῦ χωρὶς τὸ αἰσθητοῦ σῶμα ἢ ἅμα ἐν πλήθοσιν ἐγένετο ἢ διά
φρουσιν οὐ πᾶν εὐσώματος πάλιν οἷον τε αὐλῶν τὴν ἀντίληψιν
γίνεσθαι· ἢ γὰρ μνήσεις δι' ἧς ἡ ἀντίληψις σώματος ἀλλὰ ἢ ἡ
διαιρετὰς μεταξὺ τοις πάθη διαιροῦσι. διαιρουμένων δὲ τῶν πάθ
τῶν σωμάτι τῶν αὐλῶν πλήθος αἰσθάνονται, τὸ γὰρ πάθη εἶναι ἢ
μνήσεις τὰ αἰσθητὰ ἐν σωμάτι γινόμενα, τοῦτο πλήθος ἅμα
αὐλῶν αἰσθάνονται ἅμα πάσχοντων τῶν σωμάτων ὑπὸ τῶν
αὐλῶν ταυτὰ πάθη παρὰ διαφέροντα μέρια·

Περὶ δὲ τοῦ φωτὸς ἄλλος λόγος· τὸ εἶναι γὰρ τί· τὸ φῶς ἐστιν ἀλλότ

τοῦ αὐλοῦ παρ' ἀριθμόν

πνησις ὅλως :—

Ἡ δ' ὡν ὡρισμένη τοῦ φθόγγου τῆς ἦχος μὲν ὅλως συμβαίνει ταὐτὰ πρὸ τοῦ ἦχον αἰσθησιν πνεῦμα ἐν τῷ μεταξὺ γίνεσθαι τῆς πνοῆς ὡς διαφορᾶς, καὶ διάδοσις γίνεσθαι τοῦ αἰσθητοῦ διαὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ σώματος γινομένης τῆν ἀντιπληγίαν ὑπὸ τῶν πνευμάτων τῆν αἰσθησιν γίνεσθαι, διὸ καὶ ἐν χρόνῳ ἡ τοιαύτη αἰσθησις οὐχ ὁμοίως φησὶν οὐδὲ γίνεσθαι καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ διαφανεῖ τῷ τὸ μεταξὺ σώματι τοῦτο ἀφ' οὗ γίνεται τὸ φῶς τῆς ὄψεως, οὐδ' αὖ τὸ ὅλον τῷ περιεχόμενος :— τῶν γὰρ ἐνθυμημάτων τὸ φῶς ἐστιν ἀλλοῦ πνησις :— ἔστι δὲ ὁ λόγος ὅτι οὐχὼς ἐπὶ τοῦ φθόγγου, τῆς ὀσμῆς πνεύμενον τὸ μεταξὺ σῶμα, καὶ διὰ διάδοσιν τοῦ ἀέρος, ἀλλοίς ἀλλοίου τοιαύτου ἀλοῦ μᾶλλον ἦττος τῆς αἰσθήσεως αὐτῶν αἴτιον γίνεσθαι, οὕτως δὲ τῷ ἐπὶ τοῦ φωτὸς τῷ τῶν ὁρατῶν· οὐ γὰρ διὰ πνήσεως ὁ ἀὴρ καὶ τὸ διαφανὲς φωτίζεσθαι· ἀλλὰ θρόον ἐνδεχόμενον διαφανοῦς ἐνεργείᾳ διαφανὲς γίνεσθαι καὶ πεφωτισμένον εἶναι ἐξ ὑπερόχου γινομένου διὰ τὸ λαμβάνειν τῷ πυκνοῦσθαι, οἷον γὰρ τῷ οὐσίᾳ τῆ τοῦ φωτίζοντος τὸ πεφυκὸς φωτίζεσθαι τὸ φῶς ὡς ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς ἄρτιαι· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀρχόμενον, ἐνὰ τὸ παρουσίᾳ, φωτὸς· ἡ τοῦ φωτίζειν πεφυκὸς ἐνδιαφανεῖ· νῦν προυσίᾳ διαλοῦ φῆναι ἐδήλωσεν, ὡς γὰρ τὸ δεξιὸν γίνεσθαι οὐδὲ πνήσεως δεξιὸν γίνεσθαι, οὐδὲ διάσεσις· ἀλλὰ τῆ τοιούτος ὅδεξιόν ἐστι ποιᾷ σχέσει πρὸς αὐτὸ αὐρόως οὐκοῦν πρότερον δεξιὸν γίνεσθαι δεξιόν, οὕτω τῷ τὸ δυνάμει διαφανὲς ἐνεργείᾳ τοιοῦτον· αὐρόως μεταβάλλον τῆ τοῦ φωτίζειν πεφυκότος αὐτὸ πρὸς αὐτὸ σχέσει ποιᾷ· καθὼ γὰρ ὁ σὸν δυνάμει ὑπὸ τῆς τοιαύτης σχέσεως τοῦ φωτίζοντος ἐνεργείᾳ γένεσθαι διαφανὲς καὶ πεφωτισμένον αὐρόως φωτίζεσθαι· συναρξάμενον πρώτου ἀπὸ τοῦ πλησίον τῷ φωτίζοντι, τῇ παλαὶ διάδοσιν τῇ πνήσεως ἐπεκτείνω, τῇ ταυτοπαθείᾳ μᾶλλον δεξιὸν ὡς ἦχεν ἐπὶ τοῦ φθόγγου τῆς ὀσμῆς· ὁ δὲ πρῶτον ὡς δυνάμενον λέγεσθαι περὶ τοῦ ὁρᾶν

ἐστι· νῦν αὖ λόγου λαμβανομένου· δεῖ δὴ τοῦτο διαβρέχεως πα-
ρᾶναι τὸ ῥηθὲν παραπλήσιον διὰ πάντων εἶναι· ὅτι μὴ ἀδύνατον
οὐδὲ γὰρ ἐστὶ κινήσεως φησὶ πάσης ὁμοίως εἶδος, οὐ γὰρ ὁμοίως
ἡ εἰς ἀλλοίωσις ἔχει πρὸς τὴν φοράν ἐστιν, ἢ παρὰ τὸ πάντων κινήσεις
γίνεται τοῦ φερομένου πρῶτον ἐν τῷ μεταξὺ γινομένη διαφερόντως
ἔοικε, καὶ ἡ ἐστὶ τοῦ φθορὰ γινομένη κίνησις· ὁμοίως δὴ καὶ παρὰ
τὸ φησιν· διὸ εὐλόγως αὐτοῦ λόγων ἀντιλήπτης ἐγχρόνως γεγονὸς
γὰρ τοῦ φθορὰ οὐδέπω ἀντιλήπτης καὶ τοῦ τὸ φανὲν ὄντος·
ὅθεν οὐδὲ τοῦ τὸ φανὲν εἶναι, οὐδέπω ἡ αὐτοῦ τὸ φθορὰ ἐστιν·
ἀλλὰ χρόνου δεῖται, διὸ οὐκέτι φησὶ παρὰ ἀλλοίωσιν κίνησις
ὁμοίως γίνεσθαι ἐστὶ πρώτων ἡ φορά· ἐνδέχεται γὰρ ἀθρόον τι
ἄρξασθαι τῆς ἀλλοιώσεως πρῶτον ἢ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ μηδὲ τὸ μόριον
πρῶτον ὡς γίνεσθαι μὲν ἢ ταύτην ἐγχρόνως, οὐδὲ γὰρ ἀθρόον ἦρ
ξαντο τῆς ἀλλοιώσεως ὡς, ἢ πέξεως· ἢ δὴ εὐθὺς τὸ ἄρξασθαι πέ-
πεξθαι τὴν πέξιν ἢ πεπῆχθαι· ἀλλὰ χρόνου δεῖται· ἔστω δὲ μὴ
παρὰ τὴν τῶν μερῶν διάδοσιν τὴν ἀλλοίωσιν γίνεσθαι πρώτως οὐ
ἔναι γὰρ τι μέγεθος ἀθρόως ἐχόμενον πρὸς τίθησιν ὅτι ἢ ἐστὶ
τούτων μέντοι ἔστω λύειν ἢ τὸ ἀλλοιούμενον οἷον τὸ θερμαινόμενον
ἢ πεπηγυῖαν οὐ πάντα ἅμα ἔρχεται· ἀλλὰ τὸ ἐχόμενον ὑπὸ τοῦ
ἐχομένου μέρους πάσχειν ἢ ἀλλοιοῦται, ἀλλοιοῦται δὲ ἀπὸ τοῦ πρῶ
τον ἀλλοιοῦντος· μέρος μέντοι ἀθρόως οὐδεὶς πέπονθεν ἦρξατο τῆς ἀλλοι-
ώσεως· ταύτην δὲ τὴν ἐπόνα πρῶτον, οὐ πάλλοίωσιν λέγων τὸ
φωλίζεσθαι εἶναι, οὐ γὰρ οὕτως αὐτὸ δοκεῖ ἀλλὰ βουλόμενος λαβεῖν·
ὅτι ἀθρόα τινά ὅλα ἀλλοιοῦται μεταβάλλει· ἔοικε δὲ ἐστὶ τῆς ἀλλοιώσε
κινήσεως οὔσης· καὶ ἐγχρόνου γινομένης ὁμοίως οὐδὲν πω λύει
ἀθρόον τι μέρος ἄρξασθαι τῆς μεταβολῆς, οὐδὲν γὰρ ἄδοξον τὸ
ἢ τὸ φωλιζόμενον ἀθρόον λῆξαι· πᾶν δέχεσθαι τὸ φῶς μὴ διαμένη
τοῦ φωλίζεσθαι γινομένου· ὅτι γὰρ μὴ διαλοῦτο τὴν ἀλλοίωσιν πρῶτον
ἢ τοῦ φωλίζεσθαι ἀλλοιώσεως οὔσης σημεῖον ἔστω ἡμῖν, ἀλλ' ἢ
ἢ πολὺ τὸ θερμαινόμενον ἢ πεπηγυῖαν τὸ ἐρχόμενον ὑπὸ τοῦ

ἐχομένου παχέος· φωλίζεσθαι δὲ φησὶ πολὺ τὸ φωλιζόμενον ἢ οὕτω δὲ πρῶτον ὑπὸ τοῦ φωλίζοντος, ἀλλ' ὅσον φησὶν ἢ τὸ φωλίζεσθαι ὁ ἀὴρ ἐν τῇ τοιαύτῃ σχέσει. τῇ πρὸς αὐλὸ τοῦτο ἅμα παχὺ φωλίζεσθαι ὑπὸ πνέοντος καὶ οὐκέτι μόριον ὂν ὧν μόριον ὂν ὑπὸ φωλίσαι, μᾶλλον δὲ μένοντος τοῦ φωλίζοντος τοῦ αὐλοῦ ἐξ οὗ ἐν τῷ αὐλῷ ὡς ἐν χρόνῳ ἐπλοῦ παχὺς γίγνεται. ὅ ἐστι τὸ ἀθρόον ἢ μᾶλλον μέρος τοῦ ἀλλοιουμένου ὑπὸ τοῦ ἀλλοιοῦντος αὐλοῦ. ἢ δ' ἂν οὕτω· τὸ δὲ πρῶτον ὑπὸ αὐλοῦ τοῦ ἀλλοιοῦντος μᾶλλον· ἡ δὲ ἀναγκη ἅμα ἀλλοιοῦσθαι καὶ ἀθρόον, τοῦτο γὰρ ἦν αὐλῷ πρὸς τὸ προσπίπτον χρήσιμον, ὥσθ' ἡ ἡ σύφρησις ἀλλοιουμένου γίνεται τοῦ μέλους. ἴσως γὰρ οὐδὲν ἐκείνου ἀλλ' ἢ τὸ παχὺ ἀθρόον τῆς ἀλλοιώσεως ἔχεσθαι μόριον μὲν γὰρ τοῦ παχέος ἀθρόον ἔχεσθαι φησίν, τὸ δὲ παχὺ οὐκέτ' ἂν δόξειεν εἶναι ὡς ἔοικεν ἐν τῇ φύσει τῷ πρᾶγμα παχέος τοῦ πνεομένου· τὸ μὲν γὰρ μόριον εἶναι, ἐν τῷ ἔξω. τὸ δὲ ὡς ὁ λάρυγξ τοῦτο παχὺ τὸ πνεόμενον ἐνδέχεσθαι διαιρεῖσθαι, ὅτι δὲ ἐν σχέσει τὸ φῶς, ἀλλ' οὐκέτ' ἀλλοιώσει· ὅλην ἀπὸ τοῦ λαμὲν ἀλλοιούμενα, οὐκ εὐθὺς τὸ τὸ ἀλλοιοῦν ἀπολήγειν στε παύεται. τοῦ ἀλλοιουμένου πάθους ἐν αὐλοῖς ὑπὸ αὐλοῦ· οὐ γὰρ τοῦ θερμαίνοντος ἀπολήγοντος, εὐθὺς τὸ θερμαινόμενον ὑπὸ αὐλοῦ τῆς ἡγεμονικῆς ὑπὸ πνέοντος θερμότητος αὐλῷ παύεται. ταὐτὸ πάλιν ἐπὶ τῆς σχέσεως ἐν ταῖς αὐλοῖς, ἀπολήγοντος τοῦ πρὸς ὃ πάσχει ὁ πάσχοις σωμα παύεται. τὸ ταῦλα τοῦ εἶναι ἐν τῷ πρὸς ἕκαστον σχέσει. τὸ οὐ γὰρ ἀποθανόντος παύεται τὸ ἀπὸ ἀπὸ ὧν, τὸ τοῦ ζῶντος ἀπολήγοντος ὀδεξιός. καὶ οὐκέτι δεξιός ἐστιν, οὕτω δὲ ἔχει τὸ φῶς σωματοειδὲς γὰρ ἀθρόον τὸ φωλίζον στρυφνότητι, ἀπὸ δὲ διαφερόντων ταῦλα λήγει· ἤλιος δὲ ὧν τὸ γενέσθαι ὡς πρὸς τὴν ὄσμὴν ἐν ὑγρῷ· — ἔστι δὲ ὁ λήγει ὡς ἔστι τῆς ὀσμῆς πόρρω ὄντος τοῦ τὴν ὀσμὴν ἔχοντος ἀποθανόμεθα αὐλοῦ. τὸ τοῦ μέλους ἀξία τὸ τὸ ὕδωρ παχὺ ἀπὸ αὐλοῦ τὸ πάθος διαδιδόναι τῇ ἀκοῇ, οὕτω φησὶ τὸ ἔστι τῆς εὐσεως ἔχειν ἐν ὑγρῷ· τοῦτ' ἐστιν ἐν ὕδατι· τὸ δὲ ἐκείνου τὴν ὠδῖνα τὴν τῶν ἡχημάτων ἔστω οὖν μεθ', δεχόμενον γὰρ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τὴν ἀπὸ τῶν ἠχημάτων ποιὰ

ὅλη

διαλουσένεσθαι, αἰσθησιν ἡμῶν παρέχεσθων ξυσῶν πρὸ τοῦ ἐν τῷ
ἐπάνοις ὡς μὴ ἔστι τοῦ ὁ φαντοῦ εἶναι. νῦν δὲ τοῦτο οὐ ὁ ἀήρ
ὁ ἡμῖν μὲν ἐστὶ ξυσῶν, ἐνῶ ἐς μὲν χυμῶ παχὺν ἄλλου παντὸς ὑγροῦ
ἔστω μὴ ὁ ἀὴρ ὑγρός εὐλόγως δὴ φησι διαλαμένας. ὧν ἔστι αἰσθητῶν
ἀντίληψις διαλυόντος μὲ λαξύτατα, μὲ λαξὺ οὐχ ἅμα πάντα παχὺ
ἄλλου παντὸς ὑγροῦ), οὐδὲ ἅμα αἰσθάνεσθαι ἀντιλήψεις γε μὴ αἰσθά
νεσθαι ἅμα· ἀλλ' ἐνεχρόνω πάλιν ἔστω τοῦ φωτὸς μὴ ὧν ὁρατῶν·
διαλυόμενον. ἢ ὅτι ἐπὶ ναμενὰ αἰσθητὰ διὰ μνήσεως μὴ
πάθους ἐπιγίνεται τοῦ μὲ λαξὺ ἀλλοιουμένου· μὴ παχὸς γὰρ αὐτοῦ
διὸ μὴ ἐνχρόνω ἀπὸ τοῦ μνησθῆναι τὸ πάθος ἐπιγινόμενον διὰ
δόναι. τὸ δὲ φῶς μὴ τὰ χρώματα οὐδὲ διὰ μνήσεως· ἐν ποιᾷ
γὰρ ἕξει τοῦ φωτίζοντος πρὸς τὸ φωτιζόμενον τὸ φῶς. διὸ μὴ
ἅμα πάντων τὸ διαφανὲς φωτίζεσθαι, οὕτω δὲ γινομένου τοῦ φωτὸς
ἐνχρόνως εὐλόγως μὴ ὅλως πρὸς βάλλειν, ὡς γίνεσθαι, οὐ μόνον
τὸ ὁρᾶν ἐνχρόνως τοῦτο γὰρ ἐνδέχεται καὶ αἰσθήσει παντὶ ἀεὶ
ἀλλὰ μὴ τὸ αἰσθητὸν αὐτοῦ ἀλλ' οὐ χωρὶς χρόνου πρὸς πᾶν μὴ
δέ, αἰσθητὰ γὰρ ἀποβολῶν χρωμάτων μνήσεις ἐν τῷ διαφανεῖ γίνεται
νέμναν ὁμοίως γίνονται ὡς τὸ φῶς, ἐν τῷ διαφανεῖ τὸ παλαιὸν ἐνέμνησεν
ἐδήλωσεν αὐτὸς ἑαυτόν

διὰ τὸ αὐτὸ δὲ μὴ ἔστι τοῦ ὁρᾶν τὸ γὰρ φῶς ποιεῖ τὸ ὁρᾶν
ἕξις γὰρ ἐπάνω μὴ διὰ μνήσεως μηδὲ ἐνχρόνως γίνεται ἐν τῷ διαφανεῖ,
οὐδὲν τὸ ὁρᾶν γίνοιτο ἐνχρόνως. διὸ μὴ εὐθὺς ἀναπαυόμενος, ὁμοίως
τοῖς ἐπιεικῶς ὁρῶμεν μὴ τὸ ἀποβλέπειν· ἔστι δὲ ἄλλη τις ἀπορία τοῦ
αὐτοῦ περὶ λεπτῶν αἰσθήσεως, πότερον ἐνδέχεται ἅμα δύο αἰσθάνεσθαι ἐν
τῷ αὐτῷ μὴ ἀλλὰ μικρῷ χρόνῳ· ἡ μὲν ἀπορία μὴ ἀπορεῖ
σαφὴς γὰρ ἅμα πολλῶν ἐστὶν αἰσθάνεσθαι ὡς ἐν τῷ αὐτῷ χρό
νῳ πολλῶν γιγνῶν αἰσθητῶν ἀντίληψιν γίνεσθαι, ἢ οὐχοῖ οὕτε
τοῦτ' ἀλόμενον χρόνῳ ἔστιν οὐχὶ ἀδιαίρετος, οὐ γὰρ ἔστιν ἀδιαίρετος
χρόνος, ἀλλὰ μὴ τοῦτο ἐνῷ αἰσθανόμεθα ἐν μέρει γίνεται τοῦτ' αἰσθά
νεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ πολλῶν. μήκων δὲ ἐστὶ χρόνος

ἢ δόξας δ' ἐστὶν οἰόν τε εἶναι λαμβάνειν καὶ ἄνευ αἰσθήσεως ὡς ἐνδεχόμενα
δὲ ἄλλα παθήματα ἀλλήλοις. πρῶτα μὲν τὰ ἀφῆς ἁπτὰ γὰρ πλείω ἐστὶν
ἢ ἁπτὰ ὧν, οὐ προσέθετο πολλάκις καὶ τοῖς ὄμμασι τὸ πολλάκις καὶ τοῖς ὄμμασι
πλειόνων πιθανὴν ἢ φερομένων μᾶλλον ἀπαύστως πλείονας ἀλγηδόνας
φέρει δι' ἐνδοιάσεις ἐν ἄλλοις. ἢ φοβούμενοι ἢ ἀπούοντες μᾶλ-
λον φόβου ἢ γὰρ περὶ ἄλλα σώματος ἐνέργεια τῆς ἁφῆς πο-
λύφαλες ἡ αἴσθησις ἀντιλήπτης ἐναυλῆ γίνεσθαι, τὸ δεύτερον
πιθανὸν μᾶλλον ἐστὶν αἰσθάνεσθαι ἀμυδρὸς ἢ ἀπαλοῦ καὶ πα-
θαλοῦ ὄντος. ἢ μεμυγμένου ἢ κεκραμένου πρὸς ἄλλο, ὁ δὲ ἀλλὶ ἐν
ἐμοὶ ἐδόξεν οὕτως ἔχον ἐπὶ πολλοῖς. οἶνου ἢ ὕδατος κεκρα-
μένου, ὁμοίως ἢ μέλιτος ἢ λευκοῦ καὶ ἀπαλοῦ ἢ ἄλλου τῶ-
χρώματι ὁμοίως ἢ ἡδονῆς.
ἢ καθ' αὑτὴν λαμβανομένης καὶ μεμυγμένης τῇ ὑγρᾷ ἢ ἄλλῳ τινὶ
φθόγγῳ ἢ τῇ διὰ πασῶν συμφωνίᾳ. ἐπὶ πολλῶν γὰρ τούτων ἢ
τῶν τοιούτων φλιπρινεστέρας ἢ ἀκριβεστέρα ἡ αἴσθησις ἀπλῶς
λαμβανομένη τῶν αἰσθητῶν. ἃ φ' ἡσυχῇ μένα ἢ κεκραμένα ἀλλήλοις
οὐ τὴν αὐτὴν ἔσεσθαι. διὰ γὰρ τὸ ἀφανίζειν ἄλληλα ἐμφανέστερον
ἕκαστα γίνεται, ἢ τινα ἐστὶ τὰ ἀφανίζοντα ἄλληλα ἐν τῇ μίξει τῶν
ἐν μέσῳ συναισθάνεσθαι. τὸ μεμυγμένον ἢ τὴν φλιπρίνειαν
ἀποβάλλειν ἕκαστα τῶν ἐν τῇ μίξει, ἐσχάτως πρόσθες. τοῦτο δὲ ποιεῖ.
ἔξωθεν ἐνίστασθαι. ταῦτα δὲ μὴ γνώσεται ἀλλήλοις ἢ ἀφανίζει ἄλλ' ἄλ-
λοις ἐν τῇ μίξει, ἔξωθεν μεμυγμένον ἐνίστασθαι γίνεσθαι, οὐ γὰρ ἂν, τῶν
τιμίων ὀλίγα χυμὸς μὲν χυμοῖς, φόρος δὲ φόροις, χρώματα
δὲ χρώμασι θερμότητες ἢ ψυχρότητες ἀλλήλαις, ἢ ξηρότητες
καὶ ὑγρότητες, ὁμοίως ἢ αἱ ἄλλαι ἐναντιώσεις, οὐ γὰρ μὴ γνῶναι φόρος
χρώματι· οὐδὲ χυμὸς φόρῳ. οὐδὲ γὰρ σώματα ἐν τῇ ἑνώσει τῶν
τοιούτων σωμάτων γίνεσθαι, καθόλου τὰ διαφόροις αἰσθήσεσι
αἰσθητά, ἁπλᾶ, εἶναι ἑτερογενῆ, ὁμογενῶν γὰρ ἢ ὁμοιογε-
νέσιν ἡ μίξις. τῶν γὰρ ἐναντίων, ἢ τῶν μεταξύ· ἔχει δὲ καὶ μένον

ὁ]τι [α]ἁπλᾶ ἐνδοιξῆ ἄλληλα, [α]μὲν διαφέροντα· ὡς μὲν δὴ αἰ
θησιν [γ]ίνεσθαι [τ]ῶν ἄλλων ἐλαττόνων, [α]δὲ ὁμογενῆ μεμιγμένα
[τ]ο ἥττονος ἐν [τ]ῇ μίξει, αἰθησὶ ἔναι [τ]ὰ μεμιγμένα· ἀλλήλοις [γ]ὰρ ὁ
μοιῶ· [τ]οὑτοις δὲ χρώμενος σαφῆ[σ]αι σημεῖωσαι ὅ[τ]ι μὴ οἷόν [τ]ε ἅμα
δυοῖνιν αἰθησιν [γ]ίνεσθαι, πρὸς [τ]ὴν θησι δὲ τούτοις, ὅ[τ]ι ὅ[τ]ε μὴ ἥπτ[ω]
νῶτο[ν] τῆς σφοδροτέρας ἀφανίζε[σ]θαι· ἐμπρουομένη· οὐδὲ τὸ [τ]ε[ῖ]ς μᾶλλον
ἀλιπρινὴς ἡ ἀῶτί λυπ[η]τις [γ]ίνε[σ]θαι· ἀ[τ]αρμαίζων πίνοις ἐμπρούσ[θ]ιν
ἥπτω [τ]ὴν ποιοῦσαν αὐλὸν· διὰ τοῦτο [γ]ὰρ πάσχουμενοι σφόδρα, οὐ
χορῶμεν, ἀλλὰ παιεῖν [τ]ῇ μίξ[ει] [τ]ῆς πρὸς ἄλληλα, οὐχομαία ἡδῶτί λυπ[η]τις.
ἀνάγκη ἄρα, δύ' ἅμα ἢ [τ]ινῶν αἰθησις [γ]ινομένη· [τ]οῦμεν μᾶλλον
πυκνὸν δυναμένου· [τ]οῦ δὲ ἥττον, μὴ αὐλὸν [τ]ὴν [τ]οῦ μᾶλλον αἰθη[τ]οῦ
ἐν [τ]ῇ ποιωνυία [τ]ῆς πρὸς ἄλλο [τ]ι αἰθη[τ]οῦ ἀμὴ ἔλαττον ἢ ἐπ' ἴσου
ἧττον [γ]ίνε[σ]θαι· ἢ ἐπ' ἴσου αὐλοῦ ἐ[γ]ίνε[τ]ο ἂν αἴθησις, ἀφαιρῆ[σ]αι [γ]ὰρ
[τ]ι αὐτοῦ αὐλὸς ἐν [τ]ῇ πρὸς [τ]ὴ ἐλάττω μίξει· πᾶ[σ]αι [γ]ὰρ [τ]ῶ, καὶ [τ]α
αὐτὰ μὴ ἅμιλα ὄν[τ]α, μᾶλλον αἰθη[τ]ὰ ἔναι· [τ]ὸ δὲ ἴσως [τ]οῖς
πρώτοις λη[φ]θῆσιν ἀπόλουθον, ὡς [γ]ιγνόμενον [τ]οῦ[τ]ο πολλὰ
λαμβάνοι[τ]ο, ἀν' ἴσα ὦσι [γ]ινέσ αἰθήσε[ι]ς, [τ]ῶμπλὸν πρὸς αἰθησιν
[τ]οῦ[σ]δε [γ]ὰ ἴσων αἰθήσεων· διαφέρουσι δὲ μὴ ὑπὸ διαφόρους αἰ
θήσε[ι]ς [τ]ῶμπλὸν πρὸς αἴθησιν αὐλῶν ἔσ[τ]αι, ἢ [γ]ὰρ [τ]ῆς μέ[γ]ους
αἰθήσεως ἀφῃρῆ[σ]θαι [τ]ὴν ἥπτω μὴ φανιζόμενα [γ]ινομένη αὐλῶ
πολὺ ἴσα θῆσιν ἀμφοῖ[τ]ερα διαφόρων οὖσαι αἰθη[τ]ῶν ἀφανιοῦσιν
ἢ ἕ[τ]ερα [τ]ὴν ἕ[τ]ερα, ὁμοίως ἀπολαμεῖ, ἐξ ἴσου πᾶν θὲν ἐξαμ
φοτέρων ἅμα [γ]ινομένων· ἢ [γ]ὰρ ἀπολῆ αἰθησις ἀπολοῦ αἰθη[τ]οῦ
λάβοι ἄρα, ἅμ' οὐλοις [γ]ίνε[σ]θαι αἴθησιν, ἢ μιμῆ[σ]ιν [τ]ινά· πᾶ
ἐξαμφοῖν μία, ἀλλὰ [τ]οῦ[τ]ο [γ]ίνε[σ]θαι ἐπ' [τ]ῶν μίγνυ[σ]θαι δυναμέν
ἀλλήλοις ἅπαξ μὴ ἐπ' [τ]ῶν
ἐπ' [γ]ὰρ [τ]ῶν μεμιγμένων ἢ [τ]οι αὐλῶ αἰθησις ἐπ' [γ]ὰρ [τ]ινῶν αἰθη[τ]ῶν
μεμιγμένων [γ]ίνε[σ]θαι [τ]ι, ἐπὸ ἐνίων οὐδὲν [γ]ίνε[σ]θαι, [τ]ῶμπὸ [τ]ὴν ἐξ ἴσου
αὐλὰ ἅμιλα, ἔναι ὡς προπρόπαμεν· [τ]οι αὐλα [γ]ὰρ ἐλαὶς διαφόροις
αἰθήσε[ι]ς· μιμῆ[σ]αι [γ]ὰρ [τ]ὰ ὁμογενῆ πᾶ [τ]ὸν ὑπὸ [τ]ὴν αὐλὸν αἴθησιν

τοιαῦτα δὲ οὐ τὰ ἐφεξῆς ἐναντία ἐστὶν ἀλλήλοις· ἐφεξῆς γὰρ ἐν ἑνὶ ἀεὶ τῶν πλείστων ἀλλήλων διεξῆς. τὰ δὲ πλεῖστον ἀλλήλων, ἐν τοῖς ὁμογενέσι διεξῆς ἐναντία. ταῦτα δὲ ἀλλήλοις μίγνυται, ἐπεὶ γὰρ λευκοῦ καὶ μέλανος μεμιγμένων, ἐνίοτε γίνεται ἁμαυρόν, ἀλλὰ μὴ ἐπ' ἄκρων μεταξύ τούτων· πρὸς ἀλλήλα δὲ καὶ πρὸς ταῦτα μεμιγμένων. ἐπεὶ δὲ λευκοῦ μὴ ὄντος οὐχοὶ οὐδὲ ἔνεστι γενέσθαι φαιὸν μέλαν ἢ φαινόμενόν τι ἄλλο χρῶμα, ἀεὶ δὲ ἡ μίξις αὐτῶν πρὸς τὸ λευκόν ἐστιν, ἀλλ' ἡ παλὰ συμβεβηκὸς ἦν ἀεὶ παλὰ συμβεβηκὸς μεμιγμένου τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ ὀξέος, καὶ ἔνεστι ἅμφω ἅμα τινὶ ἅμφω ἦν συμβεβηκέναι τὸ λευκὸν καὶ τὸ ὀξὺ εἶναι, ἀλλ' οὐχοῦ τῶ ταῦτα· ἐν ᾧ ἡ ὀξὺς καὶ βαρὺς συμφωνία ταῦτα γὰρ παθήματα μικτά, ὁμογενῆ γὰρ καὶ ὑπὸ αἰσθητικοῦ. ταῦτα δὲ φωνῶν ἐπιφερόντως ἐφεξῆς κεκινημένων δεδεγμένου τοῦ μὴ οἷόν τε εἶναι τῶν διαφόρων αἰσθητῶν ἅμα αἰσθάνεσθαι ὅταν μὴ ἀλλήλοις τινός ἢ γὰρ ἴσαι εἰσὶν αἱ ἀπ' αὐτῶν κινήσεις ἢ ἕτεραι ἀφεξῆς· ἀλλ' ἐμεῖ ἴσαι ἀφανιοῦσιν ἀλλήλας ἅ γε οὐδὲν τῆς μείζονος οἷόν τε ἀλιγωρῶς αἰσθάνεσθαι ὅταν μὴ ἀλλήλοις τινὸς ἐξελάττονος γένηται ὅταν ἴσαι ὦσι· δηλονότι ἀφανιοῦσιν ἀλλήλας οὐ γὰρ δὴ μιχθῆσαι ἔνεστι ποιοῦσιν αἰσθητόν· ἢ δὲ ἐφεξῆς κίνησις ἀφανιεῖ τὴν ἡσσονα, ἔστι δ' ἅμα τὴν ἧττον κινοῦσαν αἴσθησιν ἅμα αἰσθάνεσθαι· ἡ μία αἴσθησις· καὶ διὰ ταῦτα τῆς ἡδονῆς ἀφανίζουσιν, ὅτι μὴ οἷόν τε πλείονων ἅμα αἰσθητῶν αἰσθάνεσθαι ταῖς διαφόροις αἰσθήσεσι· ποιεῖ δὲ τὴν ἡδονὴν καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον· ἀεὶ γὰρ ὅτι ἅμα τὴν ἧττον ποιοῦσιν αἴσθησιν· ὡς καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἴσθησιν αἰσθητῶν ἢ ὡς ταῖς διαφόροις αἰσθήσεσιν. τὸ δὲ ὡς μία αἴσθησις τῷ σπουδαίῳ κρίνει μᾶλλον γὰρ ἡ πόνησις αὐτὴ ἑαυτῆς ἢ τοῦ ἄλλου, ὅτι καὶ ἁπλοῦς ἴσον ἐστὶ τὸ μᾶλλον γὰρ ἡ πόνησις τῆς μιᾶς αἰσθήσεως ἅμα τῇ μιᾷ, καὶ αἱ ὡς δύο αἰσθήσεων, ἔστι δ' ὅλως ὅτι μᾶλλον μὲν καὶ αὐτὴ ἡ τῆς μιᾶς αἰσθήσεως ἐνέργεια ἦναι δοκεῖ ἢ τῶν πολλῶν ὡς δὲ μᾶλλον ἐνδέχεται δ' ὁμοίως ὅλης μιᾶς ὄντος εἶναι, αὐτὰ δὲ

ἅμα γίνοιντο, ἢ καὶ πολὺ πλείονα ἀλλήλων ἀπέχωρισμένα. ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὲν ἀδύνατον συμβαίνειν ὅτι μὴ οἷόν τε τὴν μίαν αἴσθησιν πολλὰ ὄντα ἅμα αἰσθάνεσθαι· ὧν ἅπαντα τοίνυν τὰ μὲν κατὰ τὰς διαφορὰς αἰσθητὰ ἅμα δύναται αἰσθάνεσθαι, τῇ γὰρ αὐτῇ αἰσθητικῇ φύσιν ἀδύνατον εἶναι πολλὰ ὡς ἓν καὶ αἰσθάνεσθαι τῶν μεμιγμένων τοιούτων τῶν ἁπλῶν ἅμα, μὴ δύνασθαι καὶ αἰσθάνεσθαι τὴν αἴσθησιν ἀποδέξιν φησί. τὸ τοῦ ἑνὸς καὶ ἀριθμοῦ μίαν καὶ ἀριθμὸν αἴσθησιν εἶναι. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ, ἡδεῖα ἅμα αὐλῇ ἡ γὰρ μία ἐνέργεια τῶν αἰσθήσεων ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ ἅμα γίνεται. τῶν δὲ μεμιγμένων ἅμα αἰσθάνεσθαι καὶ αἰσθήσεις, ὅτι τε ἐπάνω ἐν τῇ τοῦ ἑνὸς καὶ ἀριθμοῦ μία καὶ ἐνέργειαν, καὶ αἰσθησις, ἀλλ' οὐ καὶ ἀριθμὸν, τὸ ἕν, ἀλλὰ καὶ ὁδός ἢ γενήσεως ἐπὶ αὐτὸ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν· ταῦτα γὰρ ἤδη ταὐτά· τούτων μία αἴσθησις οὐχὶ καὶ ἐνέργειαν ἀλλὰ δυνάμεις τῇ καὶ δυνάμει μία, πᾶσαι γὰρ αἱ τῆς ὄψεως ἐνέργειαι δυνάμει ἅμα ἀλλήλαις ὅτε δύναται ἡ ὄψις αὐτὰς ἐνέργειν· μία γὰρ αἴσθησις· ἡ μὲν καὶ ἐνέργειαν ἐστιν, ἡ δὲ καὶ δυνάμει μία ταὐτόν τῶν αὐτῶν αἰσθητῶν αἰσθάνεται ἡ ψυχή· λαβὼν δὲ τοῦτο τοῦ ἑνὸς καὶ ἀριθμοῦ γενέσθαι αἰσθητοῦ· ἡ μία ἐνέργεια ἅτε ἐνέργεια ὡς ἑνὸς καὶ μεμιγμένου τῶν πολλῶν καὶ πολλὰ καὶ αἰσθάνοιτο ἂν ἅμα αὐλῶν καὶ αἰσθάνοιτο· ἐπεὶ μὴ ἓν μεμιγμένα δυοῖν ἢ αἰσθήσεις ἢ ἀνίλητος γένοιντο αὐλῶν, καὶ τὸ σαῦλα ὁ ἔλαβε τὸ μὲν γενικὸν αἰσθητὰ μεμιγμένα δὲ ἀλλήλοις, ἀλλὰ τοῦτο μὰς καὶ ἀριθμοῦ δυνάμεως τῆς ἐναλλὰ μὲν γινομένης χρόνῳ, μίαν δὲ τὴν ἐνέργειαν δυνατὴν εἶναι· τῆς γὰρ κατ' ἀριθμοῦ δυνάμεως πᾶσας γινομένη μία χρῆσις δὲ καὶ ἐνέργεια καὶ ἀριθμοῦ· τοῦτ' ἔστιν, ἑνὸς ἀνίλητος οὐκ ἂν εἴη τῶν αὐλῶν χρόνῳ ἀμφοῖν ἡ μία ἡ καὶ ἐνέργειαν αἰσθησις ἀνίλητος εἶναι. δύο μὲν γὰρ, αἱ τῶν δύο ἀνίλητος· ἡδεῖα ἐνέργεια ἑνὸς ἀνίλητος πολλὴ· καὶ τὸ ἀπευάσας δὲ τοῦτο δύναται τῇ μιᾷ αἰσθήσει πολλὰ ἀνίλαμβάνεσθαι καὶ τὸ αὐλοῦ, ἀπολουθον τοῦ εἰρημένου ἐστὶ φησί τὸ ἥττον ἐνίδωκεν ἐσθαι τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ αὐλοῦ· ἐστὶ πολλὰ αἰσθήσεσι αἰσθητῶν αἰσθάνεσθαι· φαίνεται δὲ τὸ μὲν ἐν τῷ ἀριθμῷ ἡ ψυχὴ ἐνοῦσθαι ἐν ἱερῷ λήθῃ ἀλλὰ τὸ ἅμα

τὸ δὲ τῷ ἑνὶ τὴν πρώτην αἰσθησιν τῷ ξόανον τῇ δὲ τοῦτο δέ ἐστιν τοῦ
τὴν μίαν ἐνέργειαν τῆς αἰσθήσεως ἑνὸς παλαιθμοῦ ἀντὶ τὴν ποιητικὴν ἔναι
ἀξιοῦσθε. τῶν τὸ μὲν ἐν τῷ ἀριθμῷ οὐ πάλαι τινὶ ἔστι πρώτην αὐτὸν ἢ τῷ
χρόνῳ. τῶν γὰρ ἅμα καὶ διαιρέτω αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἀντὶ λαμβάνεσθαι
ἐν αὐτὸ παλαιθμοῦ πρῶτα ὡς δὲ πολλὰ ὅσα γινώσκει καὶ αἰσθητὰ ἐν
διαιρέτῳ χρόνῳ ὡς ἑνὸς παλαιθμοῦ γίνεται. τὰ δὲ τῷ ἑνὶ παλαιθμῷ
ἐν ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τοῦ γένους. ἔοικε γὰρ νῦν ἔστι τῶν αἰσθητῶν τῇ τοῦ γένους
λήψει τὴν πρώτην οὐσίαν αἰσθητὴν ἔστι πρώτην φησὶν αὐτὴν τῇ τῷ ξόανον τῆς ἀντι
λήψεως. τὴν μὲν πρώτην οὐσίαν αἰσθητὴν. τὰ τοῦ γένους ταῦτα πρώτα ὁμο
γενῆ μὲν τὰ ὑπὸ ὁμοίως, ἀλλήλοις τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἀλλήλοις, πολλὰ
ὁμοίως τῇ ἔστι τῶν ἄλλων, οὕτω μὲν οὖν τὰ τῷ γένει ταῦτα τὴν πρώτην
αἰσθητὴν ὁρίζεται τὰ δὲ τῷ ἑνὶ πολλὰ ταῦτα, ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν διαιρέ
τῳ τῆς ἀντιλήψεως αὐτῶν, τὰ ἀπὸ τὴν μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτὸ λαμβάνει
οὐχ ὁμοίως δὲ· ἐπὰν γὰρ αἰσθησις τῶν παθῶν ἐναντίων ἐστὶ πρῶτη
πρὸ· ἡ ὄψις λευκοῦ καὶ μέλανος· γεῦσις, χυμός, τῷ πικροῦ, ἁπαλοῦ
σκληροῦ τῷ βαρέος, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι. τὸ γὰρ μέλαν πρὸ τῷ λευκοῦ
ὅτι τῶν τὰ ἐστὶ τοῦ γένους πρῶτα· τῷ τὴν κίνησιν αἰσθησιν αἰσθάνεσθαι· τὸ πολὺ
διαφέρον τὸ ξόανον, καὶ πολὺ διάφορον πάθος αὐτῶν αἰσθάνεσθαι· ἀλλ'
δὲ ὅτι καὶ διαφέρον τοῦ χρόνου ἔναι, καὶ τῷ πολὺ τοῦ χρόνου διαφερ
μένη· ἔστι δὲ τὰ ἐναντία ἀλλήλοις, ὁμογενῆ μὲν, οὐμὴν ἔστι ὁμοφθὴ
ἕτερα γὰρ τῶν ἤδη τὰ ἐναντία ἀλλήλοιν. τούτων δὲ τὰς διαφορὰς
μὲν πρῶτα τῷ ξόανον τῆς ἀντιλήψεως· οὐ γὰρ ὁμοίως ἡ ὄψις λευκοῦ
τῷ μέλανος ἀντιλαμβάνεται· ἀλλὰ τοῦμεν, ὡς ὄξεος, τοῦδὲ ὡς σε
ῥήσεως, ἐνάντωσι γὰρ τοῖς ἐναντίοις, τὸμεν ὡς ἕξις ἔστι, τοῦδὲ
ὡς στέρησις τοῦτου, πρῶτα μὲν τὸ λευκοῦ καὶ τὸ μέλαν ἕτερα ὄντα
ἀλλήλων τῶ ἤδη καὶ αὐτὴ αἰσθησις, ἡ γὰρ ὄψις τῆς πρὸς τὴν ἀντι
λῆψιν διαφορᾶ, καὶ τῷ ξόανον, ὁμοίως τὸ γλυκὺ τῷ τοῦ πικροῦ δια
φέρειν καὶ ἀπὸ παλλῆ ὄντα, ἡ γεῦσις πρῶτα ὡς δὲ οὐδέπω ἐναν
τίον τὸ τῷ ἑνὶ τινὰ ταῦτα ἔναι τὸ πρὸς τὴν αἰσθησιν αἰσθητὴν ἔναι
τῷδὲ ξόανον τῆς ἀντιλήψεως τὰ τῷ ἑνὶ πολλὰ πρῶτα ὑπὸ τῆς αὐτῆ

αἰσθήσεως, ὁμοφυὴς γὰρ ἡ ἀφὴ τῇ γευστικῇ αἰσθήσει ἀλλήλοις ὧν
ἕξεων τινῶν ἀντιλαμβάνεσθαι, καὶ πάλιν αὖ ἀλλήλοις ὁμοφυὴ ὡς
στρήσεων, ἴδιόν δὲ τοῦτον ἡ κρίσις παρὰ τὴν τοῦ χρόνου διαφοράν
μόνην γίνεται· ἴδιον δὲ μελαγχολῶν, λαμπὸν, τούτοις, καὶ δὲ πάντοις πρὸς νέμοιτο
δὴ παρὰ τὴν τοῦ πάντος μῖξιν ἐνδύοις γινομένοις, ὁμοίως δὲ φησὶν
ἀλλήλοις τὰς αἰσθήσεις, τὰ στοιχεῖα ἀλλήλων αἰσθάνεσθαι, οὐ γὰρ ἄλλως
μὲν ἡ ὄψις ἕξεως ἢ στρήσεως ἴδιον ἐναντίων ἀντιλαμβάνεσθαι ἄλλως δὲ
πάντων ἴδιον ἐναντίων· ἐναντίων καὶ ἄλλως πάλιν ἡ γεῦσις καὶ ἴδιον ἀλλ
ἑπάσῃ· ἀλλὰ πάσας ἴδιον ὑφ' ἓν ἐναντίον· ὁμοίως ἀλλήλαις, ἢ
ἀνάλογον· ἴδιον γὰρ στοιχεῖον ἀλλήλῃ συστοιχεῖ ἢ αἰσθητικὴ καὶ
αἰσθήσις· ὡς γὰρ ἐνχρώματος τὸ λευκὸν οὕτως ἐνχυμοῖς τὸ γλυκύ, δὸ
ἢ ὁμοίως ἡ γεῦσις γλυκέος ἀντιλαμβάνεσθαι ὡς ἡ ὄψις λευκοῦ,
πάλιν ὡς τὸ μὴ ἐν χρώμασιν οὕτω τὸ πικρὸν ἐνχυμοῖς, στρήσις
γὰρ ἀμφω οὕτως τῶν αἰσθήσεων αἰσθάνεσθαι ἀντιλαμβάνονται.
ὡστε ἡ ὄψις ὁμοίως μέλανος ἢ πικροῦ ἡ γεῦσις.

Εἰ δὲ τῶν ἐναντίων πάντων ἐναντία: ——

καὶ διὰ ταῦτης τῆς ἐστερήσεως δήπουσιν ὅτι μὴ οἷόν τε τὴν αὐτ ΗΝ
αἴσθησιν ἅμα πάντων αἰσθάνεσθαι, ἐστὶ γὰρ διὰ μὲν τῆσεως μέν τινος
αἰσθήσεις τινες ἐναντίαι δὲ πάντες αἱ τῶν τοιῶν ἐναντίων ἀδύνατον
δὲ ἅμα τὰ ἐναντία εἶναι ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ· ἅμα γὰρ τὰς ἐναντίας κί
νήσεις κινήσει· ὡς δὲ τῶν ἐναντίων ἅμα ἀδύνατον αἰσθάνεσθαι
τὴν αὐτὴν αἴσθησιν οὕτως οὐ τῶν μὴ ἐναντίων· ἔστι δὲ τὰ μὲν μελαγχολῶν
ἐναντίων τὰ δὲ· καὶ γὰρ τοῦτων· λαμπὸν· τοῦτο δὲ τῶν ἐναντίων τὰ δὲ
τοῦτου ἱερά ἐστιν ὡς προφρήσαμεν· μῖξις γὰρ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν μελαγχολῶν·
καὶ οὐ ἐὰν πάντων τινῶν ἐναντίων ἔχῃ, τοῦτο σωμάσασθαι· ὡς τοῦτο δὲ
τῶν μεμιγμένων τὸ μὲν μελαγχολῶν τοῦτον ἅμα πάντων ἡ αἴσθησις ἀντι-
λήψεται φαιοῦ ἀνθρώπου καὶ ξυθροῦ ἢ τοῦτο διαπασῶν ἢ τοῦτο διαπασῶν τὸ
ἐναντίωσις γὰρ καὶ ἐν τούτοις οὐσιμωτοῖς, ἔστι δὲ μὲν διαπασῶν τὸ ἐ-
φθεγγόμενος, ἔστι δὲ οὕτως ὡς πρὶ πλὸς πρὸς ἄρτιον· ὡς γὰρ ἓν πρὸς δύο
ὁ δὲ διαπασῶν ἐστὶ πλὴν· ὡς ἕλλιος πρὸς πρὶ πλὸν· ὡς γὰρ δύο πρὸς ἓν

ἅμα, δ' οὐχοῖον τε αἰθάνεσθαι ἀναλογίας πρὸς ξύλον ἢ ἐπιπεδίνης
ἀρτίου πρὸς στερεόν. ὧν μεμιγμένων τε καὶ μεταξὺ ὄντων ἅμα
πολλῶν αἰσθησιν γίνεσθαι· προσέθηκεν ἐὰν μὴ ὡς ἐν αἰθάνηται
οὕτως δὲ ὅλως ὁ ἀὴρ ἀ γίνεται· ἄλλως δὲ οὔ· ἔστι δὲ ὅλῃ
ὅτι πολλὰ ὄντα μὲν οὕτω πεφυκότα ἢ μεμιγμένα τὰ μεταξὺ ὄντα
ἀλλήλοις αἰθάνεται ἅμα, ὡς γὰρ ἑνὸς αἰθάνεται τοῦ φαιοῦ ἢ τοι
ἐπὶ ὧν ἐναντίων σημαινόμενου· ἀλλ' ἐν τῇ τοιαύτῃ μίξει, δεῖ τις λόγος
ἐπὶ τῶν ἀέρων τε ἢ ἐναντίων μίξεως γίνεται ἢ μία τις φύσις
ἢ ἐν τερφμα, ὥστε ἔστι ἐν τί ἐστι· τὸ ἐπὶ τῆς μίξεως ἕξονας αἰθάνεται
τοῦ οὕτω μεμιγμένου ἅμα, ὡς γὰρ ἑνός ὡς μὲν τί κεχωρισμένον
ἢ τῶν ἐξῶν τὸ φαιὸν μεμιῶται ἢ τῶν μεμιγμένων ἕδη ἀλλήλοις
ὡς ἔχει τὸ φαιὸν ἢ τὸ ἐρυθρόν· οὐκ ἔστι ἅμα δὴ τί λαμβάνηται
τοῦτ', ἔσται γὰρ ἅμα ὁμὲν πολλοῦ πρὸς ὀλίγον ἢ στερεοῦ πρὸς ξύλον
ὁδ' ὀλίγου πρὸς τὸ πολὺ ἢ ἀρτίου πρὸς τὸ στερεὸν ἄρτιον. ἔστι
τῶν αἰσθητῶν τῶν τοιούτων ἃ ἐστι μεταξύ, ἔσται μὲν γὰρ ἢ τοιοῦτον ἐ-
κατον μεμιγμένον, οὐ μέντοι ὡς ἐν ἁλὸς ἔχει· πολλὰ γὰρ ἁλῶν ἔστι ἁλᾶ τομεῖ
γὰρ ἁλῶν ἔξω ὡς πολὺ μὲν ἔχει τοῦ λευκοῦ, ὀλίγον δὲ τοῦ μέλανος
ὡς τὸ ἐρυθρόν, τοῦτ' ἐπιπολὴν πρὸς τὸ φαιόν. καὶ πολλὴν ἔστι τῶν φθο
γῶν, ὁμὲν στερεοῦ, πρὸς ξύλον, ὡς διάπεσις, ὁδὲ ἀρτίου πρὸς
πρὸς στερεόν, ὡς ὁ διὰ πασῶν οἵτινες διαφέρουσι ἀλλήλων λόγοι
καὶ ὑπεναντίοι, ἀλλ' οὐ πῶς τὸ φαιόν· ἐν ἁλινᾷ λόγου ἔχει, ἢ τοι
σωθὲν ὁμοίως ἢ ὁ διὰ πασῶν φθόγγος ——

ἐ σῶν πολὺ ἀπέχει ἐπὶ ἀλλήλων ἢ διαφέρει συνοίκησιν
λεγόμενα, λαβὼν τὸ μᾶλλον δύνασθαι ἓν μίαν αἴσθησιν πολλῶν
ὁμοίων αἰσθητῶν ἅμα δὴ τί λαμβάνεσθαι, ἢ αἰσθήσεως ἑπάσης ὁμο
γενοῦς αἰσθητοῦ δὴ τί λαμβανομένης· ἢ δέχεσθαι ὅτι μὴ οἷόν τε ἅμα πολ
λῶν ἓν μίαν δὴ τί λαμβάνεσθαι, ἢ πολλοῖς ἅμα γίνεσθαι αἰσθήσεως
ἑπάσης ὁμογενοῦς αἰσθητοῦ δὴ τί λαμβανομένης ἔστι φέρειν τοῖς
ῥηθεῖσι τὸ ἀπόλουθον· τὸ μὴ δυνατὸν ἢ τὸν ἐνδέχεται ἅμα γίνεσθαι
ἅμα γὰρ πολλῶν ἀλλήλων διαφερόντων ἢ ὁμογενῶν ἢ τῶν ὁμογενῶν τοῖς μὴ γὰρ

ἢ παλαιόσενος ἀνωξυχρόαμαλόητος ἢ ὁμοιόητος· λαὶ δὲ καὶ λαλῆτος ἐ
σφήλαι· ἔστι δὲ λαθ' ἡμᾶς ὁμοσενῶν λαὶ μὲν σύσοιχα, ἀλλήλοις παραπλησίως
αἰσθησιν, λαὶ δὲ οὐ σύσοιχα, μόνον· λαὶ ὁμοίως ἐχόντα πρὸς ἄλληλα
ἰῶν λαὶ διαφόροις αἰσθήσεσιν αἰσθητῶν, σύσοιχα μὲν αἱ μὲν ἐξ ἧς
λαὶς ἕξεσιν αἱ δὲ σφήσεις παραλλὰξ ἀλλήλαις· οὐ σύσοιχα δὲ ἰῶν ἄλλη
αἰσθησιν αἰσθητῶν· ἢ σφήσεις ἰῶν παραλλήλων αἰσθήσεων· ὁ ἡμαυλος
ἐσθλασσεν ἀπῶν· Τὸ γλυκὺ καὶ τὸ λευκὸν καλῶ σύσοιχα γένη
δὲ ἕτερα, ὁμοσενῆ γὰρ τὰ ἐναντία· οὐ πᾶσα γένος τε ἑαυτοῦ ἢ μία ὧν
αἰσθησιν, πολλῶν γὰρ διαφάσεις ἰῶν γλυκέων πρὸς τὸ λευκόν· ἢ λευκὴ
πρὸς τὸ μῆλαν· ἢ ἔτι πολλῶν τὸ γλυκὺ πρὸς τὸ μῆλον ἢ πρὸς τὸ λευκὸ
τὸ μὲν γὰρ λευκὸν καὶ μῆλον ὁμοσενῆ· τὸ δὲ γλυκὺ ἢ τὸ λευκὸν οὐ
ὁμοιοσενῆ μὲν σύσοιχα δέ· τὸ δὲ γλυκὺ ἢ τὸ μῆλον, οὔτε ὁμοιοσενῆ
οὔτε σύσοιχα, ἅπαντα ἰῶν ὁμοσενῶν ἀδύνατον ἅμα πολλῶν αἰσθάνε
σθαι· ἔτι σφῶν ἦττον ἐνδέχοιτο ἰῶν οὐχ ὁμοιοσενῶν καὶ οὐδὲ διαφορᾶς
αἰσθήσεων συσοίχων ἅμα ἅπασι λαμβάνεσθαι πολλῶν ἢ ἔτι ἧττον
ἢ πρὸς τὸ ὁμοσενῆ ἐναντιωτέρους σύσοιχα εἶναι· Τὸ δὲ γλυκὺ
τοῦ μήλου πολλῶν ἔτι ταὐτὸν διαφορᾶ ἢ λευκὴ· ὃ παραπλήσιον
λόγον σῶν ἢ σαφέστερον ἀπ' ἢ λέξις ἔχει ἐφ' ἧς γραμμένον, ἢ τὸ
ἢ λευκοῦ εἶναι ἢ, τὸ γὰρ γλυκὺ τοῦ μήλου πολλῶν ἔτι ταὐτὸν διά-
φορᾶ, ἢ τοῦ λευκοῦ· τὸ δὲ ὅτι μὲν λευκὸν σύσοιχον, σπαλέπορον γὰρ αὖ πω
ἐνθυμηθῆναι ὡς ἑξῆς ἢν τὸ δὲ μῆλον σφῆσις ὄν, οὐδὲ σύσοιχον
ἔτι ἐστὶ τῷ γλυκεῖ· ὁ δὲ λέγουσιν ἔνιοί τῶν περὶ ἁρμονίας
ὅτι οὐχ ἁμῆ μελῳδοῦνται·

Καλασπάσαι δὲ ὧν ἐπεχείρησε τὸ μὴ δύνασθαι ἅμα πολλῶν
αἰσθησιν γίνεσθαι, ὡ χρώμενοί τινες σφῶν ἔλαβον δύνασθαι τὸ μέλλειν
γίνεσθαι μὲν ἅμα πολλῶν αἰσθησιν, φθάνειν δὲ ἑξῆς τύπωσι μὴ
δύνασθαι μόνον, ἐνδύνασθαι γὰρ ὅτι μὴ ταὐτὸν εἶναι τὸ πρὸς
πρὸς χρώμενοις δύνασθαι ὅτι μὴ ἅμα πολλῶν αἰσθάνεσθαι
μηδὲ τὸ λεγόμενον τὰ δύνασθαι αἰσθάνεσθαι ἅμα πάντων τὴν αἴσθησιν
μὴ ἅμα μὲν πάντων ἀλλ' ἐν χρόνοις· τὸ δὲ εἶναι τοῖς μὲν ἐν ξύχρόνοις δὲ

(ἐν αἰσθήσεσι

ταῦτα δυνατὸν ἅμα γίνεσθαι δύνασθαι δὴ τοῦτο ψεῦδος ὂν διὰ τοῦ δεῖξαι
ὅτι μὴ δὲ ἔστι χρόνος ἀναίσθητος ἢ αὐτοῦ φύσει· χρήσιμον δὲ τοῦτο
δεχθέν ἐστὶν πρὸς τὰ περὶ φθορὰς καὶ γενέσεις δεῖξαι ὅτι μὴ ἐν
τῷ ταχεῖ χρόνῳ ὁρᾶται μηδὲν ἄλλο ἢ τῶν ὁρατῶν ἅμα καὶ ἀνάπαυσις καὶ
κίνησις ἢ μεταβολὴ τοιαύτη ἐστὶν ἡ κινούμενον τὸ εἶναι τινας ἀναι-
σθήτους χρόνους· λέγεται δὲ παρὰ τὸν τῆς δόξης· μὴ μνημονεύειν ὡς
ἐμοιγε τῶν περὶ ταῦτας συμφωνίας ὡς ἐνδέχεσθαι γεγενημένων· τῆς δόξης
ταύτης καὶ λεγούσης μὴ ἅμα μὲν οἱ ἀπὸ τῶν κεκινημένων ὀργάνων καὶ
προσπιπτόντων συμφώνως ἀριθμοῦνται τοῖς περὶ τὴν ἀκοὴν ἀλλὰ
διαφόροις χρόνοις· φαίνεται δὲ ἅμα γίνεσθαι· καὶ γὰρ ἕκαστος ἦχος ἐξαπτὴν
καὶ μὴ ὁλκάδα ἀκούειν· ἀλλὰς συνεχοῦς ἀκούειν τοῦ φθόγγου δοκεῖ
ἀναίσθητος εἶναι τοῖς μεταξύ, τῶν φθεγγομένων ἑκάστην τοῦ φθόγγου χρόνον
χρῶνται δὲ τοῖς ἀναισθήτοις χρόνοις· καὶ γὰρ καὶ τὰς τῶν ἀδόντων ἐμ-
πνεούσας τὸ ὁρᾶν γίνεσθαι λέγοντες· τοῦτο οὖν φησὶν ἐξεστέον, εἴτε
ὀρθῶς λέγεται, εἴτε μή· καὶ τοῦ δὴ νῦν ἐν ταύτῃ αὐτὸ ἐξετάζεσθαι τὴν αἰτί-
αν ἕνεκα τοῦ· ἴσως γὰρ ἂν φαίνοιτο καινῶν πρᾶγμα τοῦτο δυνατὸν ὁρᾶν τὴν
ἀκουστὴν ὅτι οἱ μεταξὺ χρόνοι λανθάνουσιν· εἰ γὰρ τοῦτο οὕτως ἔχει· ἐπὶ
δὴ τῶν ἀπορηθέντων πρὸς ἃ παραξενεύσας· ὡς νῦν δῆλον
ὅτι μὴ ἐν τῷ ἅμα πολλάκις ἂν δύνασθαι ἅμα τοῦτο γίνεσθαι· λύοι
τοσοῦτον ἐν τοῖς μεταξὺ χρόνων ἀναισθησία· ἐπεὶ ὁ χρόνος ἀναίσθητος
ἐνδέχεται δὲ χρόνος τοιοῦτος, ἀλλ' ἴσως ἴσον χρηστέον ἀλλοὺ τούτῳ, ὅτι
οὐκ ἐνδέχεται χρόνον ἐνδέχεσθαι ἀναίσθητον εἶναι δύνασθαι δὲ δέχεσθαι
πρὸς λαβεῖν, ὅτι ὁ χρόνος αἰσθητός· οὐ παραβάλλοι ἐστὶν ὁ χρόνος ὑπο-
κειμένης τῆς φύσεως ἣν αἰσθανόμεθα· ἀλλὰ τῶν τῶν ἐναίσθων γινομένων
καὶ ὄντων αἰσθάνεσθαι ἡμᾶς· τοῦτο μὴ ὁ χρόνος αἰσθητός ἐστιν· ἐπεὶ
δὲ οὐκ ἀναίσθητος χρόνος οὗτος ἐνῶ μηδενὸς οἰκείου τῶν ἐναίσθων
γινομένων αἰσθήσιν γίνεσθαι, δεῖ μηδὲ ἐπὶ τοιοῦτος ἀλλὰ συμβαίνοι
ἐν ἅπασι μορίῳ χρόνου αἰσθήσεις τινὸς τῶν ἐναίσθων γινομένων οὐδὲ
οὐδὲ δὴ ἐπὶ χρόνος ἀναίσθητος· οὐ γὰρ ἔστιν τῶν γινομένων ἐν
χρόνῳ ἀναίσθητά ἐστι, διὰ παύλην τὴν αἰτίαν, μὴ ὁ χρόνος ἀναίσθητος

ὁ ἐν ᾧ ταῦτα γίνεται, ἀλλ' ὅμως τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐν ᾧ τὰ ἀναίσθητα ἐστὶν
αἰσθανόμεθα, οὐδὲ ταῦτον χρόνον ἀναίσθητα ἐνδέχεται εἶναι, οὐδ' ὁ χρόνος
διήρηται ἀναίσθητος πρὸς ἡμᾶς, ὥστε ταῦτα γὰρ ἀναίσθητα τινά, καὶ ἐν ᾧ
αὐτῷ ὅλως μνήμη ἔνεστιν οὐκ ἔστιν ἢ ἐπίσταται οἷον ἔξις
τινὰ δι' ἀσυμπρόπτωτα ἐνίοτε τοῦτο τὴν αἴσθησιν σώματος, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ὅλως οὕτως χρόνος ἀναίσθητος ἀλλὰ αἰσθητός. ὅτι δὲ ἄλλων τινῶν
αἰσθανόμεθα ἐν αὐτῷ· ὧν ὑπόκειται ἐν τῷ τῷ χρόνῳ αἴσθησιν τινος
ἔχοντας ἡμᾶς ἢ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶναι χρόνου τινὰ ἀναίσθητον ὅτι
οὖν τῷ τοῦτος ἐνδέχεται ἡμᾶς αἰσθάνεσθαι χρόνου τοῦ ἔστιν ἐν τῷ τῷ
χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τινος οὕτω δήπουσιν, ἢ ὅτι τὲ ἑαυτοῦ αἰσθάνεται
αἰσθανόμενον· καὶ ἐν χρόνῳ ἀθρόῳ τοῦτε λανθάνει αὐτοῦ ἑαυτοῦ
ὅτε αἰσθάνεται ἢ αἰσθάνεται, ἀθρόον ἄρα εἶναι τινὰ χρόνον ἀναίσθητον.
ὑπολαμβάνει ἐνίοτε ἢ ἐπὶ τὲ εἶναι ἀναίσθητος χρόνος, ὅτε ἢ αὐτοῦ ἢ
ἑτέρου τοῦτο ἐν τούτῳ τῷ συνεχεῖ χρόνῳ ἐν ᾧ τὲ αἰσθάνεσθαι αἰσθανόμενος ἑαυτοῦ.
ἢ δὲ τοῦτο ἐν τούτῳ τῷ αἰσθανόμενον μηδὲν τούτων αἰσθάνεσθαι τινὰ
αὖ αἰσθάνεται, μὴ ταὐτοῦ αἰσθανομένου ἢ ὄντος· ἢ γὰρ ἐπὶ τὸ αὐτὸν τῷ
ἄλλον ὡς ἐνεπιπόνως τῷ χρόνῳ, λήσεται τὲ αὐτοῦ, ἢ ὅτι αἰσθάνεται ἢ
ὅτι ἔστι καὶ οὐ καὶ αἰσθήσεται οὕτως ἑαυτοῦ. οὔτε αἰσθανομένου ὅτε ἀ-
θρόον. πᾶς γὰρ ὅτε αἰσθάνεται ἑαυτοῦ οὕτως τε καὶ αἰσθανομένου
σῶμα αἰσθάνεται· ὁμοίως δὲ ἢ ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ· πᾶν ἄλλου αἰσθανομένου
αἰσθητὸν τὲ, ἀθρόον πανταχοῦ ὅτε αἰσθάνεται τὲ αἰσθανόμενος μηδὲν
αἰσθάνεσθαι· καὶ ὅτι ἔστιν αἰσθάνεσθαι, ἀλλὰ διαλείπειν τινὰ χρόνον·
καὶ μὴ αἰσθάνεσθαι οὕτως ἑαυτοῦ· ἢ δὲ μηδὲν ἔστι χρόνος ἐν ᾧ ἐνδέχεται
μὴ αἰσθανόμενοι λανθάνομεν ἑαυτοὺς ὅτε ἐσμέν· ὥστε αἰσθητὸς ἄρα οὗτος
ὁ χρόνος· ἄλλοι γὰρ ἐνεπιπόνως τῷ χρόνῳ αἰσθανόμεθα μὴ ἡμᾶς δὲ ἐν ᾧ
ἐγρηγορέναι ἐσθίομεν· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν αἰσθανομένων πρίνεται ὁ χρόνος
ἢ ὅλως τὶ ἢ αἰσθητὸν· πάντα γὰρ ἐνεπιπόνοις ὥστε αἰσθητὰ μὴ χρώματα
μὴ σχήματα μὴ ὀσμαὶ μὴ χυμοὶ μὴ τὰ τοιαῦτα

Εἰ οὖν πᾶν ἐστιν, οὔτε χρόνος οὔτε πρᾶγμα οὐδὲν ὅτε αἰσθάνεται ἢ ἐν ᾧ
ἐστιν οὕτως ὅτι ἐν τούτου τινὶ ἢ ὅτι τούτου τι ὁράομεν ἐστὶ τὶ

μέγεθος· ἢ χρόνου ἢ ἁρμαλος ἀναίσθητον
Καὶ ὁ ἀλαύλης ἦς ἐστι χρήσεως ἔστι λαυλοῦ δὲ μνεῖαν ἐστὶ λαλῶ, ὁ μὲν
μέγεθός τι ἢ μῆκος αἰσθητοῦ ἀναίσθητον οἷ οὐκ ἔστι εἶναι τὴν αὐλοῦ φύσιν.
ἔστω γὰρ ταῦτα ἀλλήλοις παντὸς γὰρ ἀναίσθητά τινα, καὶ ἀμφὶ σώματι
ἐστὶ τὴν αὐλῶν φύσιν, ἀλλὰ τούτοις, ἢ καὶ νῦν ὅσιν ἀναίσθητοι ἢ
χρόνοι· ἡδὲ ἀθρόισις ἀσαφῶς μὲν ἅμα λαμβάνοντι δὲ τὴν διάνοιαν
ἀνεῴ τοιαύτη· ἔστι μόριόν τι τοῦ χρόνου ἢ τοῦ μεγέθους ἀναίσθητον.
οὔτε χρόνος ἦς ἔσται ἐνῷ αἰσθανόμεθα, οὔτε μέγεθος τι οὗ αἰσθανό
μεθα ἀπλῶς καὶ κυρίως· ἀλλ' ἐν ᾧ τι χρόνῳ ἐνῷ λέγομεν αἰσθά
νεσθαι, οὕτως ἐσόμεθα αἰσθανόμενοι, οὐχ ὅτι ἐν τούτῳ· ἀλλ' ὅτι τῶν
τοιούτων τινί, καὶ ᾧ τῶν μεγέθους αἰσθησόμεθα, οὐχ ὅτι τούτου αἰ
σθησόμεθα· ἀλλ' ὅτι τῶν τοιούτων τινός· ἀλλὰ μὴν ὅσα ἐν χρόνῳ λέγο
μεθα αἰσθάνεσθαι οὐ τῷ ἐν μορίῳ τινὶ αὐτοῦ αἰσθάνεσθαι ἢ μεγέθη
τομὴ ὅλων, ἀλλὰ μορίων τινῶν αὐτῶν αἰσθάνεσθαι, διὰ τοῦτο ἀλη
θεύομεν· ὅτι ἔστι τις πρῶτος τοῦ ἐνῷ αἰσθανόμεθα τῶν τι ἢ ἔστι τοῦ
μεγέθους ὅτι ἔστι τι μόριον τοῦτου οὗ πρῶτα ἢ πάντος αἰσθανόμε
θα, πᾶν γὰρ τὸ παθητὸν ἢ παθητὸν μόριον, ἀληθὲς τόδε ἐστὶ λαβεῖν ὅταν
ἢ λαβεῖν ἑνόνου μόριόν τι· ὁ πρῶτον τοιοῦτον ἐστὶ λευκὸν γὰρ
παθητὸν μόριον τόδε ἀληθὲς ἐστὶν ὅτεν ἢ τι μόριον αὐτοῦ λαβεῖν ὃ μὴ
πᾶν, ἀλλὰ παθητὸν μόριον αὐτοῦ τινὰ ἕτερα, ἐν θα γὰρ οὐδὲν ἐστὶ μόριον
παθοῦ τὸ παθησόμενον ὅλου ὡς παθητὸν μόριον αὐτοῦ νοεῖσθαι, ὅλου
ἢ πρῶτος παθησόμενος ἦν θῆσθαι τούτων, οὐ παθητῶς τὸ παθητὸν μόριον
αὐτῆς νοεῖσθαι ἑνόνο ὁ παθησόμενος· ὡς οὖν ἔστι τῶν ἄλλων οὐ τῶ
καὶ ἔστι τῶν προειμένων ἕξω. ἆρα μὴν οὐδὲ ἢ τοιοῦτον μήτε ἐν χρόνῳ
μήτε ἐν αἰσθητῷ ἐνῷ πρῶτῳ αἰσθησόμεθα ἢ οὗ πρῶτου οὐδὲν τὸ
παθητὸν μόριον τοῦ χρόνου αἰσθάνεσθαι ἢ μορίου τινος τοῦ μεγέθους
ἢ ἀληθές· ἀναιρουμένου γὰρ τοῦ πρῶτος ἀναιρεῖται ἢ τὸ παθητὸν
ἀλλὰ μὴν ἀναιρεῖται τὸ πρῶτος ἐν χρόνος τις ἢ ἀναίσθητος ἢ με
γέθος· πᾶς γὰρ ὁ λαμβανόμενος χρόνος ἔξω τινὰ ἐνάλλῳ μόρια
ἀναίσθητα ὡς τις ἐνοὐδενὶ τρόπῳ αἰσθησόμεθα ὡς πρῶτος ἐνάλλῳ

219

ἀιδὰνεσθαι, ἀλλὼς ἐχόντι ἐνἀυλῶ μόρια ἀναίδητα, ὁμοίως τῆ
ωδὴ μέτρος ἐξά τινα μόρια ἀναίδητα ὥστε οὐδὲ μέτρους τινος
αἰδησόμεθα τῶ ὅλου αἰδάνεσθαι· ἀλλὰ ἐχόντινά μόρια αὐλοῦ
αἰδητά· οὐ τε ἄρα ἐν χρόνω πρώτω τινὶ αἰδησόμεθα οὐ τε πρώτως
τινος αἰδησιν ἐξομεν, μὴ πρώτως τινος, μὴ δέ τινος, οὐδὲ
τινος παλάλλο τῶν ἐνοῖς οὐκ ἐστι τὸ πρώτως οὐ τε ἀρ' ἐν χρόνω
αἰδησόμεθα οὐ τε μέτρου τινος· ὅτι δὲ ἔστι χρόνος τις ἀναί
δητος ἢ μέτρος τῆ αὐλοῦ φύσι· οὐ τε ἐν χρόνω τινὶ πρώτω, οὐ τε
μέτρους τινος πρώτως αἰδησόμεθα αὐλοὶ οὐ τῶ δῆλον ἐστιν·
ὑσαρ τὴν ὅλην ὁρᾶ καὶ αἰδάνεται τὸν ὅλον σωεχῶς χρόνον, οὐ
τως ὅτι ὅτι ἐν τούτου τινὶ ἀφηρημένω το· γε· ἐν ὧ ἢ δάνετο· διὰ
γαρ τούτων τὸ προειρήμενον δῆλον ἐστὶν ὅτι μὴ τε τις χρό
πρώτως ἔσται ἐνῶ τις αἰδάνεται, μὴ τε αἰδητόν τι· ὧν μὴ τῶν τοιού
αἰδητῶν ἔναι αἰδητόν· ἀλλὰ ναὶ ταῦτό· σφόδρα δὲ ἐστὶ τε μη μὴ
τὴν δεῖξιν ποιεῖσθαι· ὅδε λόγος τοιοῦτον ἐστίν, ἔστι τις ἀναίδητος
χρόνος· ἐνῶ σωεχῶς αἰδανόμεθα τινος ἔσαι, οὕτως οὐκ ὁμοί
ναὶ ἔνῶ αἰδητόν τι ἔστι τοῦ αἰδητοῦ μέρος ἔσαι, ᾗ ἐν τούτω οὐ
αἰδανόμεθα· ἐν τῶ αὐτῶ χρόνω τὸ μέτρος αὐλοῦ τοῖς γαρ αὐλοῖς σοι
χοῖς χρῆσαι· ᾗ ἐστὶ τοῦ χρόνου ᾗ ἐστὶ τοῦ αἰδητοῦ· δηλονῶς δὲ
ἐπεφρόν τὸ αἰδητόν· ὁ λαμβάνων μέτρος λέγων ἐν ταύτης τινὶ ἢ
ταύτης ὡσᾶς ἐστὶ γραμμῆς τὴν δεῖξιν ποιούμενος, ναὶ οὕτως ᾗ τοῦ
χρόνου γραμμῆς· ἐφ' ἧς πρώτως, ναὶ τοῦ μέτρους ὁμοίως· ὑσαν δὲ
ὑσαρ τὴν ὑλῶ ὁρᾶ ἐστὶ τοῦ ὁρωμένου μέτρους· ἐστὶ τοῦ χρόνου πάλιν
τὰ αὐλὰ λέγων οὕτως· ὥστε ᾗ αἰδάνεται τὸν αὐλοῦ σωεχῶς χρόν
δῆλον μὲν τοῦ ὁρᾶν τὸ αἰδάνεσθαι· δῆλον δὲ τοῦ ὅλου τοῦ αὐλοῦ σωε
χῶς χρόνου· εἴη γαρ τοῦτο, τῶ ὅλω τινὶ χρόνω· ἀλλὰ σὺν ἀφαιρῶ
ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ αὐλοῦ· τὸ γαρ τόμενον οὖν ἐν ταύτη ἐστὶν ἐστὶ τοῦ
χρόνου ᾗ τῆς παλὰ τοῦ γραμμῆς· λέγω δὲ τὸ ταύτης ἐστὶ τοῦ ὁ
ρωμένου μέτρους· ὡσὰς δὲ ὁρώμενον παλὰ μέρος ὁρᾶται, ἐδήλω
ἐστὶ τῆς γῆς· οὐ γαρ τὸν χρόνον ἐστὶ τοῦ ἐν αὐλοῦ τὴν μὲν γαρ γῆς

ὁρᾶται ὅτι τόδε τι μέρος αὐλῆς ἐν δὲ τῷ ἐν αὐλῷ βαδίζει ὅτι ἐν τόδε τῷ μέν αὐλοῦ τόδε οὐ ποιῶ ἐν ταύτης τινί ἢ ταύτης ἐξηγητικόν ἐστι τοῦ πῶς λέγεται τὸ ἐν τούτῳ τινί ὡς φθάνει ἔλεγεν, οὐ ποιῶ τοιοῦτον ἐστὶ τὸ ἐν ταύτης τινί, ἢ ταύτης τί· ὁ πότε δέ ἐστι νοῆσαι ἔστι τῆς ὑπολαμβανομένου τὸ ὁρᾶσθαι αὐτὸν ὡς τοῦ μέρους αὐλῆς ὁρᾶσθαι, οὕτω λέγεται ὁρᾶσθαι ἢ ὁμοίως ἢ ἐν τῷ ἐν αὐλῷ λέγεται τὰ ὀλύμπια, ὅτι ἐν τῷδε τῷ μέρει αὐλοῦ. γοῦν τῆς ὅλης τῆς α β ἐντυχὼν συνεχῶς αἱ θάνεται· ἔχει δὲ χρόνος ἐν αὐλῷ μέρια τινά αἰθηλά· τοῦτο γὰρ θηλυπρεπὴς λέξις ἡ λέγουσα οὕτως τοῦ ἐν τούτου τινί ἤδη ἔχει· ἡ α β· χρόνον ἐν ᾧ συνεχῶς πάλαι αἱ θάνεται τινός ἀναίθηλα τινά ἐν αὐλῷ ἀφηρημένα· καὶ ἡ τοῦτο τοῦ Γ· β· μέρος τοῦ α β· χρόνου ἀφαιρεθὲν δῆλον ὅτι ἐν τῷ παλαλεγομένῳ τοῦ α Γ· τοῦ αὐλοῦ αἰθήσεται· ἐν τῷ τοῦτο τῷ μερίῳ ἀναίθηλον ὄντι· οὐδενὸς ἢ θάνετο· οὐδὲ τὸ συνημμένον τῷ χρόνῳ ἐνῷ ἢ θάνετο ἐν τούτῳ τί αἰθάνεται τοῦ ἐν τούτῳ τινί αἰθάνεσθαι· τοῦ γὰρ α β· χρόνου τὸ μέριον τὸ α Γ· ἐνῷ αἰθάνεται τοῦτο· οὐ πεῖτο ᾧ χρόνῳ αἰθάνεσθαι ἔπαθε, ἀσαφὴς δὲ ἡ λέξις ἐποίησεν αὐλός· τοῦ τε χρόνου θηλυπρεπῶς σημαίνοντος καὶ τοῦ ὁρωμένου· ὁ πρὸς ἐθάλχθη· ἢ τοῦ τοῦ χρόνου ἐνῷ ἔπαθη· ὁρᾶσθαι τὸ ὁρώμενον ἔχον ἐν αὐλῷ ἀναίθηλα, ἀφαιρεθέντων οὖν τούτων ἔστω πάλιν τὸ Γ· β· τὸ παλαλεγόμενον ὁμοίως ἢ ὡς τὸ αὐλὸ ὁραθήσεται τὰ τὰ ἀναίθηλα μέρια· μὴ δὲ ὅτι ἢν σωτῶ ὅλῳ ἔλεγε τὴν γινομένην αἴθησιν αὐλοῦ· ὅλην ἄρα τὸ α β· ἔσται τὸ οὐ παθαὐλό ἀλλὰ τὸ τούτου ὁρᾶσθαι, καὶ τὸ μὲν δεκνύμενον· τοῦτο· αὐλὸς δὲ οὕτως ἔρηκεν, οὐ ποιῶ ἐν ταύτης τινί ἢ ταύτης τί· τὸ μὲν ταύτης τινί τῆς παλαὶ τὸν χρόνον διαστάσεως, ἔστι γὰρ τὸ συμπαρεῖσθαι τῶν δεδυσμένων τὸ μὴ ἐν τῇ παλαὶ τοῦ χρόνου διαστάσῃ τὴν α β· ὅλην ὁρᾶν, ἀλλ' ὅπως ἐν ταύτῃ· ἔστω ἐν ταύτης τινί μὴ ἔστιν τοῦ ὁρωμένου διαστάσιν τὴν α β· ὅλην ὁρᾶσθαι· ἀλλὰ τὸ ταύτης τί ἐφ' ἑπάτερα γὰρ διαστάσεως ἀφαιρεθέντος τῆς Γ· β· διαστάσεως ἀναι-

δηλον οὖσης ἡ παλαλεπομένη διαιρεσις οὐδεν ἐμποιοῦλο. οὔτε ἡ ἐν
χρόνω καθ' ἣν ἔωρα οὔτε ἡ ἐν τῷ ὁραλῷ ἣ τις ἡν ὁρωμένη τῶν δὲ
διαφερόντων. ταῦτ' οὖν μνημονευόμενα ποιεῖ τὸ παλάλλο
ὁρᾶσθαι τὶ καὶ μὴ πρώτως, μηδὲν χρόνω πρώτω. ἀλλὰ τῶν τοῦτο
τινί. δηλοῖ δὲ τὸ τοῖ τῶν διειλημμένων συμβαῖνον ὅμοιον τοῦτοις
ἐστί. λέγω γὰρ ὡς περὶ τὴν γῆν ὁρᾷ ὁλην ὅτι διαιρεῖ ἡ ἐν τῶνι αὐτῷ
βαδίζει. ὅτι ἐν τῷδε τῷ μέρει αὐτοῦ. ὡς γὰρ τοῖ τοῦτων ἔχει, οὕτω τινὶ
καὶ τοῖ πάντος χρόνου ἐνῶ τις αἰ θάνεται - ἡ τοῖ παντὸς μετέχουσ
οὗτις αἰθάνεται, ἂ ἐν μέσω θεὶς αὖ ἡμᾶς συμπεράσματα τῶν διαιροῦ
οὐκοῦν ἐν ταύτης τινὶ ἢ ταύτης τί τῶν αἰτίαν ἀποδίδωσι λέγων: —
ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ Β Γ. οὐδὲν αἰθάνεται" αἰθάνοιτο δ' ἂν ἐν τῷ Α Β χρόνῳ - "τῶν ἄρα ἐν τούτου τινὶ τοῦ Α Β χρόνου.
αἰθάνεσθαι ἐν τῷ Β Γ μορίῳ οὐ καὶ θάνεται. αἰθάνοιτο ἂν ἐν τῶν Α Β
χρόνῳ οὕτως αἰθανόμενος ὅτι ἐν μορίῳ τοῦ χρόνου αἰθάνεσθαι
λέγεται τοῦ ὅλου. ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ἕπόμενον. καὶ τοῖ τοῦ Α Β χρόνῳ
ὅτι ἢν μόριον τοῦ χρόνου ἐνῶ ἐδόκει αἰθανόμενος τοῦ ὅλου ἐν τῷ ὅλῳ
αὐτοῦ αἰθάνεσθαι - τοῦτο γὰρ καὶ ἐν τούτῳ ἔστι τινὰ αἰθητὰ μὴ
ἀφαιρεθέντων ἑκάστων τῶν παλαλεπομένων μηδ' αὐτοῦ αἰθάνεσθαι αἰθανόμενος
ὡς ἔτε οὐκέτι τῷ ὅλῳ πρώτως. ἀλλὰ τῶν τοῦτο ἔστι τῶν τοῦτο ἔστε σθαι.
τῶν τε χρόνων καὶ τῶν ὁρωμένων ἑκάστων ἐστὶ τῶν.
ἀλλὰ γὰρ ἐν τινὶ καὶ τινος ὅλου δ' οὐκ ἔστιν αἰθάνεσθαι ἢ ἐν δὲ δὴ δηλῆ
τοῦ μὴ τε χρόνου τινὰ αἰθάνεσθαι ἐνῶ πρώτω αἰθησόμεθα. μὴ ὄντος
δὲ τοῦ πρώτως οὐδὲ τὸ παλάλλο δὴ ἔστι. τοῦ γὰρ παλάλλο ἀληθὲς ὅτι
ἔστι τὸ πρῶτον καὶ παθαῦτό τοι οὗτον ἐστὶν ἡ δι' ἀλλοιωμὴ ἐλάχιν ἐν ταύτῃ
αἰθητὰ τινὰ τοῦ χρόνου ἀληθὲς τοῦτο εἶναι τὴν αἴθησιν ἐν αὐτῷ
τινος τὸ ἐν τούτῳ τινὶ αἰθάνεσθαι. ἀδὲ τοῦτο ἀληθὲς ἔσαι τε ἀφαιρεῖν
τὸ ἔστιν αὐ' αὐτοῦ. μὴ ἓν δὲ πως ἐν πρώτῳ αὐτῷ αἰθάνεσθαι οὐ τὰ
δὲ αἰθητὰ τοῦ χρόνου χωρίζονται. ὅτι μὲν δὲ οἷόν τε ἄλλο μόριον εἶ
αὐτοῦ ἀφαιρουῦτας. ἔσαι ἐφ' οὗ ἀληθὲς τὸ παλαλεπόμενον εἶναι τὸ
ἀληθὲς ἔσαι τοῦτου μὴ τὸ ἀφαιρεθέντα τι μόριον παθ' οἷον οὗτον τὸ ὅλον
δηλαδὴ τὸ Γ. Β. ἀπὸ τοῦ Α Β. χρόνου πᾶν τὸς ἐνῶ ἕκαστο τις αἰθάνεσθ

τῷ ἐνὶ μέρει τινὶ αἰθάνεσθαι αὐτοῦ ἀφαιρεῖν οὕτω τὸ ἐνῶ οὐκ αἰθάνεται
αὐτοῦ μέρει· οὐδὲ γὰρ ἐτέρου τοῦτο αἰσθητικὸν εἶναι καὶ χωρίζεται· ἀλλ' ἐνὶ
τῷ ὅλῳ πάθει αἰθάνεσθαι τὸ ἐν τῷ ὅλῳ τοῦτου τινὶ μέρος αὐτοῦ· λαβὲ
τὸ ΓΒ· ὁρᾷ δὲ ἐν τούτου πρῶτῳ δύνασθαι αἰθάνεσθαι· δῆλον δὲ ὅτι
μὴ οἷόν τέ τι μηδὲν ἐν τῷ ΓΒ· οὕτως αἰθάνεσθαι τινος ὡς ἐν πρώτου
τῳ· εἰ γὰρ ἔστι χρόνοι τινὲς ἀναίθητοι καὶ ἐν τῷ ΓΒ· ἔσονται ὡς τὸ
ἐν τούτῳ αἰθάνεσθαι οὕτως ἐν τῷ τούτων τινὶ μὴ ἐν τῷ α β· ἆρα ἐλάσσω
αἰθάνεσθαι ὡς δὲ ἐπὶ τοῦ βΓ· μορίου τοῦ αβ χρόνου ἔχει, οὕτως ἔχει
μὴ ἐπὶ τοῦ αΓ· μορίου αὐτοῦ· οὐδὲν γὰρ ἐνδέχεται ὅλῳ οὐδὲ πρώτῳ αἰ-
θητικῷ, ἀλλὰ τὸ ἐν μορίῳ αὐτοῦ, μὴ τοῦτο ἐφ' ἑνὸς οὖν τῷ λαμβανο-
μένων μορίων, οὐδὲν γὰρ εὑρεθήσεται χρόνος, ἐνῷ πρώτῳ τις αἰθή-
σεται· αἰεὶ γὰρ δὴ ἁπλῶ διαιρετὸς τοῦ χρόνου πρὸς τὸ μὴ λαμβανόμε-
νῷ ἐνῷ πρώτῳ τὸ αἰθάνεσθαι μὴ αἰθήσεται, μὴ τοῖς ἀεὶ αἰθητοῖς χρόνοις
ἅπαξ ἄρα τινὲς ἔστι τοιοῦτοι πρὸς ἑκάστο ὅτι μηδὲ οἷόν τε εἶναι τι-
νὰ αἰθητοὺς χρόνους· ἀνυπόθετον δὴ μὴ διαιρεῖσθαι τὸν χρόνον
τῶν ὑπομενόντων, ἀλλὰ τῶν ἐν τῷ γίνεσθαι τὸ εἶναι ἐχόντων, εἰ γὰρ
διαιρεθήσεται ὁ πρῶτος τὸν δεύτερον ὡς τε ἀθρόι αἰῶνα τινὰς ἐξ αὐτῶν
ἀλλὰ καὶ τὰ αἰῶνα αἰθητοῦ τινὸς μόριον ἢ πρότερος αὐτοῦ ὁ πᾶς δὴ χρόνος
ἀναίθητος ἔσται, ἔστι μὲν γὰρ τοῦ μεγέθους διαιρεῖσθαι ἀναιθήτῳ τινὶ δια-
στηματίῳ ὑπομένοντι τὸ πρὸς γενόμενον ἀναίθητον ὁμοίως ἄλλο
μὴ αἰθητὸν τὸ ὅλον ποιῆσαι, ἔστι δὲ τοῦ χρόνου οὐκέτι τοιοῦτον
τὸ τοῦ δευτέρου ὑπολοίπου φθάρεσθαι πρὸς αὐτοῦ ἀφῃρημένῳ τὸ ΓΒ·
ἐνῷ ἡ ἀνάγκη ἐστὶν αὐτὸ τοῦ χρόνου ἐνῷ ἡ ἀνάγκη ὑπάρχειν
πάλιν ἔστι τοῦ Γα τοῦ ἀφῃρημένου αὐτοῦ τοῦ αβ· ὅτι μὴ ἔστι τοῦτου
ἀληθές ἐστι τὸ ἐναίσθητόν τινι αἰθάνεσθαι· φανερὸν δὲ διαμένου ποιεῖσθαι
τι τὸ ὁρᾶν ὅλον αὐτὸ μέρος· μὴ ἐν χρόνῳ τινὶ ὅτι ἐν μέρει μὴ γνώριμα
ταῦτα ποιήσας διαπεφεύξεσθαι ἔσωμεν· ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ ΒΓ·
τῷ ἀφῃρημένῳ οὐδὲ αἰθάνεται ἢ ἐναίσθητόν· δὴ δ' ἐστὶ τὸ
ΒΓ· πρὸ ὀλίγου· τὸ οὐ ποιῶν ἐν ταύτης τινὶ· ἢ ταύτης τί· ὅτι γὰρ
ἔστι τῷ ΒΓ· τῷ ἀφῃρημένῳ, οὐδενὸς πρώτους αἰθάνεται δηλοῦντος·

καὶ τοῦ τοῦ

καὶ ἔστι τοῦτο ῥηθήσεται, τὸ ἐν τῷ ΑΓ τινί· ὡς γὰρ τὸ ἔστι τοῦ ΑΒ ὅλου ἐλέχθη· τῷ οὖν ἐν μιᾷ τινὶ τοῦ Γ. Β χρόνου τοῦ ΑΒ αἰθάνεσθαι μεῖζόν ἐστιν, τοῦτο ῥηθήσεται ἐν τῷ Γ. Β αἰσθάνεσθαι χρόνου τοῦ ὅλου. καὶ τὴν ὅλην τοιγαροῦν τὸ μεῖζόν ἐστι καὶ τὴν γραμμήν. ἀφεὶς δὲ τοῦτο τὸν αὐλὸν λέγον φησὶ ῥηθήσεσθαι τὸ ἔστι τοῦ ΑΓ. ὁ δὲ τὸ ἥμισυ μόριον τοῦ ΑΒ χρόνου πάντως, οὐδὲν γὰρ ἐν τούτῳ πρᾶγμα αἰσθήσεται τῆς ΑΒ. ἀλλὰ τῶν μορίων τινί. αἰσθάνεται γὰρ ὁ ἂν λάβωμεν μόριον ἐν τῷ χρόνου ἢ τοῦ μείζους. ὅλως δὲ εἰκὸς ὧν τινὶ ἢ ὅλως μείζους τινὸς οὐδὲ πάντες. τοῦτο γὰρ ἔστι πάντων τῶν ὁρωμένων ἐφάπτεσθαι ἅπαν, αἰσθάνεται μήτινος, οἷον ὅλου δὲ οὐκ ἔστιν αἰσθάνεσθαι, ὁ δὲ ἂν ἀπολειπόμενον τοῦ μὴ τὸ χρόνου τινὰ εἶναι ὡς πρώτως αἰσθησόμεθα μήτινος αἰσθητοῦ τοῦ πρώτου καὶ ὅλου αἰσθησόμεθα μὴ οὕτως δὲ τοῦ πρώτως οὐδὲ τὸ παθεῖν ἄλλῳ ἀληθές ὅτι ἔστιν αὐλοῦ ὁ πρῶτον καὶ παθεῖν τοιοῦτον ἐστίν· ἀφεῖσα μὲν οὖν αἰσθητὰ ἔστιν ἄλλου φαίνεται·

ἀφεῖσα ὅτι μὲν δή ἐστι τῆς αὐλοῦ φύσει ἀνεπαίσθητον μόριον τοῦ αἰσθητοῦ ὅ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηκεν, ἐμνημόνευσεν γὰρ ὅτι τῆς αὐλοῦ φύσει μόριον αἰσθητοῦ ἀνεπαίσθητόν ἐστι καὶ ἀπαθές. καὶ γὰρ μυριοστὸν μέρος τῆς πέτρου μηδὲν αἰσθητόν ἐστι, καὶ ὁρᾷ αὐλὸς ὁ ὅτις ὀλίγην πέτραν ὁρᾷ· οὐμὲν καὶ παθεῖν οὐδὲ πάλιν ἐστὶ τοῦ αὐλοῦ τοῦτο καὶ νῦν ἡμᾶς ἀναμιμνήσκει· λέγων ἀπαθῆ μὲν τὰ μόρια τοῦ αἰσθητοῦ, αἰσθητὰ εἶναι, οὐμὲν καὶ πάλιν ἐστὶν ὁρᾶσθαι τὴν ἕξιν αὐλὸν παθεῖν. ὅτι γὰρ οὐ πᾶν ἀνάγκη πολὺ ὃ ὅσα ὁρᾶται εὐθὺς καὶ τὸ μεῖζόν αὐλῶν πάλιν ἐστὶν ὁρᾶν· ἀλλ' ἐνίοτε ἐπιπλέονος αὐλοῦ διασήματος ἀφαίρεσις φαίνεται τὰ ὁρώμενα καὶ τοῖς οὐδὲν ἀφῃρῆσθαι ἀφαίρεσιν. τὰ δὲ χρώματα ὃ ὅτις ὁρᾷ ἐν σώματι ὄντα. τὴν δὲ αὐλίαν φησὶν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ῥηθῆναι περὶ τούτου οὐ περὶ τοῦ πάλιν ὁρᾶσθαι μὲν· μὴ πάλιν δὲ ὁρᾶσθαι λέγων· οὐδὲ ταῦτα ἀπὸ πλήθους διασήματος ὁρώμενα ἐνίοτε ἀφαίρεσιν φαίνεσθαι τούτων γὰρ εἰρήκαμεν ὡς ἐνδέχεται πρὸς δόξαν ὅτι οὐ πάντα τὰ

ὁρώμενα καὶ ἡλίκα ἐστὶν εὐθὺς ὁρᾶσθαι· ἀλλὰ φησὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι τὰ μόρια τὰ ἐν τοῖς ὅλοις ὁρώμενα τῶν ὅλων ὁρᾶσθαι μὴ καὶ ἡλίκα δέ ἐστιν ἐστὶ δὲ αὐτὴ καὶ ἐν τοῖς ὅλοις ἣν εἶπεν, ὅτι μηδὲν αὐτῶν παθαυτὸ ὁρᾶται πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ ὅλῳ. ἀλλὼς ἔφην ἔστασι μὲν τῇ τοῦ ὅλου ἔπασον ὧν τῇ τόπος βαλλὰ καὶ τοῖς τοῦ ὅλου ὁρωσα, οὐμὲν τῇ παθαυτὸ ἔπασον τοῦ ὅλου ὁρᾷ οὐδὲ ἡλίκον ἐστὶν ὅτι μηδὲν ὁραῖον τοῦ ἡλίκου τοῦ ἐστὶ παθαυτὸ· ἢ νῦν μνήσομεν ἡμᾶς οὐ ἐν τοῖς ἔστασι τῷ τε περὶ τοῦ σώματα τὰ ὁρώμενα μεγάθους ὁρᾶσθαι ἀδιάλειπτον λευκὸν μὲν ὁρᾶν μὴ τοσοῦνδε τῷδε τῷ ὁρωμένῳ τοσοῦν οὐδὲν ἀδιαιρέτως δὲ τῷ ὁρωμένῳ. σημαντικὸν δὲ τὸ μὴ εἶναι χρόνον ἀναίσθητον τὸ μηδεμιᾶς τοῦ εἶναι αἰσθητοῦ ἀναίσθητον εἶναι ὃ ἦν αὐτὸ δεδεγμένον ἢ δηλονότι φαντασθῆναι τὸ δεδεγμένον λέγων:—

" Ὅτι μὲν οὖν οὐκέτι χρόνος ἀναίσθητος ἐπὶ τούτων φανερός:—

φαντάζεται δὲ τῇ ἀνέξεσι τοῦτο, ἔστασιν ἔστι τὸ προπεμένον τὰ ταυτὰ τῇ προφερημένα· οὐ χεῖν καὶ τούτων ἐμνημόνευσεν ἐν τῷ μεταξὺ πλὴν δὲ τοιζητούμενον· φ οἷον ἴσα μα πολλάκις ἀναίσθητα ἢ ἴσα ἢ αὐτὴ αἰσθητὰ διαφόροις ὄγκοις:

ἔστι χρήσασα δὲ τὸ μὴ οἷόν τε εἶναι δ' ἐνδοξέων νῦν ἔστι τοῦτο εἶχεν λέξιν μέλλοσι καὶ πῶς οἷόν τε τινε σθαι τὴν τῶν πολλάκις ἅμα αἴσθησιν· ἐνδεχόμενος γὰρ εἶναι δοκεῖ τοῦτο· φασὶ δὲ φ ἅμα πολλάκις αἰσθάνεσθαι ἐνδέχεται ἢ οὐ πῶς τοῦτο ἅμα ἐξηγούμενος φησί· τὸ μὲν ἅμα λέγω ἐν ἑνὶ τῷ ἀτόμῳ χρόνῳ πρὸς ἄλληλα τὸ πρὸς ἄλληλα πρὸς δὲ ἐναμμίσαιον ὑπολάβῃς λέξιν ἀτομὲ τινα χρόνον· ἀλλὰ τὸ οὕτως ἄτομον ὡς πρὸς ἄλληλα τῶν ἢ αἴσθησις ἄτομον αὐτὸν καὶ εἶναι· καὶ μὴ διαιρῆσθαι αὐτὸν· καὶ τὰ ὧν ἀ θανάμεθα ὡς ἐν μὲν τούτῳ τῷ μέρει αὐτοῦ τοῦδε ἡμᾶς αἰσθάνεσθαι ἐνδε τῶδε τοῦδε, ἄλλ' ἐν δ' ἔστασι τῶν πολλάκις ὁμοίως:—

" πρῶτον μὲν οὖν ἀλλῶδε ἐνδέχεται ἅμα μὲν ἑ τέρῳ δὲ τῆς ἀρχῆς αἰσθάνεσθαι:—

τῶν πῶς οἷόν τε λέξιν ἅμα πολλάκις αἰσθάνεσθαι ἔστασι τὸ τοῦτο γίνεσθαι ἐνδεχόμενος εἶναι πρῶτον μὲν θησιν· τὸ δὲ ἐνδέχεται λέγειν οὕτως ἅμα

πολύονων ἡμᾶς αἰδανέσθαι τὸ ἅμα μὲν καὶ ἐν τῷ αὐλῷ χρόνῳ πᾶν
ἕτερο δὲ ἢ ἕτερο τῆς ἀρχῆς μορίῳ, ὡς τῶν διαφερόντων διαφερου
σας δυνάμεσιν αἰδανομένων ἡμῶν καὶ τὸ αὐλό· ἐξηγούμενος δὲ
τὸ ἀλόμενος πολλὴν ποιᾶς φησι· μὴ οὕτως ἁλόμενα ὡς πᾶν τι ὄντι σω
ζεσθαι· ἅπαν γὰρ τὸδε ἅμα λῆμ ἐν ἑνὶ μὴ ἁλόμενον χρόνῳ μνημονευό
μενον τὸν ἅμα διαλοῦσθαι. προῃρημένου οὖν ἐνδέχεται
ἅμα μὲν ἕτερο δὲ τῆς ἀρχῆς· ἔστι τὸ ἅμα ἐνίοτε δύνασθαι ἴσον τῷ ἐν ἁλόμενον
χρόνῳ πᾶσι ἅμα διαλοῦσθαι μὴ πᾶσι ἐν ἁλόμενον λῆμ χρόνῳ προστιθη
μι γὰρ πᾶσι ἑνὶ αἰδανέσθαι χρόνῳ τῶν ἕτερα ἐστὶ διαφερουσαν δυνάμε
σιν ἑνὶ μὴ συνεχεῖ λαμβανομένῳ, μὴ μὲν ἐν ἄλλῳ μέντοι αὐλοῦ τῆς τοῦ
δίτονος αἰδήσεως γινομένης. ἡ δὲ ἄλλη δὲ τῆς τοῦδε γραφῆς μὴ οὕτως
ἁλόμενα πάντ' ἀυλητὴ γραφή· λέγων περὶ τούτου οὐ αἰδανόμενα λέγω
ὅτι οὐχοὕτως ἑνίστινι αἰδανόμενα ἅμα πολύονων ὡς ἁλόμενων τῆ
αὐλῶν φύσει, ἀλλ' ὡς ἐν πᾶσι ὁμοίως πᾶσιν. οὐ γὰρ ἐνί μοί πού
ἁλόμενα τῆς ἀρχῆς πᾶσιν αἰδανόμενα, ἀλλ' ὡς πᾶσι τούτῳ ᾧ αἰ
δανόμενα ἐνί ὅτι μὴ συνεχεῖ αὐλῷ ἑκάστων σημαινόμε
νων ὅτι δὲ μὴ οἷόν τε οὕτω πολύονων ἅμα αἰδάνεσθαι, ἐξῆς δή
πουσι διαλοῦσθαι οὕτω γενόμενα ἡμῶν πολύονων αἰδήσεις ὡς ἄλλων μὴ ἄλλων
μορίων τῆς ἀρχῆς ἅμα γενέσθαι πᾶσι μὴ τὴν ὅλην πολύονων
ἅμα, ὁμοδρόμων αἰδανόμενα· πολὺ μᾶλλον εἶναι αἰδήσεις ὁμοδρόμων
ἀλλήλοις· ὁμοδρόμων γὰρ ὄντων ἀεὶ αἰδήσεων ὁμοδρομία μᾶλλον
τὰ οἷς αἰδανόμενα αὐλῶν ἐστιν· εἰ γὰρ ἐστι πολὺ ἅμα ὁρῶντες ἐστι δὲ
ἄλλου ἄλλῳ αἰδανόμενος πολὺ μᾶλλον ἔσεσθαι τοῦτ' ἔστι
πολύονς αἰδήσεις μὴ ὁπόταν πολύονς ὁμοδρόμους ἀλλήλοις ἔσεσθαι τῷ
μὴ τὰ αἰδητὰ ὁμοίως ἀλλήλοις εἶναι. ὁρᾶτα γὰρ πᾶσι τὰ γὰρ
ἡνίοχῳ αὐλῷ γενέσθαι πᾶσι παλίσσους αἰδήσεις αὐτοδρόμους δὲ μὴ ὁπόταν διὰ
τῶν τῆ αὐλῆ αἰδήσεσι αἰδητοῦ τοῦ πασχομένου αὐλοῦ ἐστιν ἐξῆς
πολύονων ἡμᾶς αἰδανέσθαι ἄλλῳ μορίῳ τῆς ἀρχῆς. καὶ ἄλλη
δυνάμει ἄλλον, ἐξῆς προῃρημένος προσέλαβε τοῦτο ῥηθέν
τα τὸ πολύονς ὁπόταν ὁμοδρόμους ἔσεσθαι δὲ πολὺ μᾶλλον μὴ διαφερόντα ἅμα
ὁρῶν

ἐστὶ δὲ ὅτι ὁμοίως δύο φαίνεται οὐδὲν πλέον οὕτω τῆς τοῦ τῆς ἁφῆς διαφορᾶς τῆς λέξεως ταύτης ἐστὶν ὁ λόγος τοιοῦτον· ἐστὶ γὰρ φύσει πλείους τοῦ τῆς ὄψεως διαστάσεων αἰσθητηρίων ὁμοφυῶν ὁρᾶσθαι διὰ γὰρ δύο ὀφθαλμῶν οὕτω καὶ τὴν ἁφὴν πλείους δυνάμεις ὁμοειδεῖς μὴ πεπαλύνθαι αἷς ἅμα ταῦτ' ὁμοφυῶν ὁρᾶσθαι αἰσθάνεσθαι ταῦτα θὲς ὡς δυναμένου λέγεσθαι πρὸς τὸ πεπερασμένον ἐλλιπὲς αὖθις· ὅτι μὲν ὅμοιον τὸ πεπαλαιωμένον λέγειν· ὅτι ἴσως ἐπὶ μὲν τούτων ἐπὶ τοῦ γίνεσθαι τῶν ὄψεων λόγων, καὶ μίαν ἐνέργειαν ἀμφοτέρων ἑνός γὰρ παλαιότητον ἀμφοτέρων ἀντιλήψεις ἅμα τοιοῦτοις πρὸς σθῆναι ὅτι μηδὲν τῶν περὶ τοῦτο διωρίσθαι :

καὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξαμφοῖν ἑνὸς τὸ αἰσθανόμενον εἶναι ἁφὴ χωρὶς οὐχ ὁμοίως ἔχει :

φανερὸν ὅτι μὴ μόνον ὅμοιον τοῖς τῶν δύο ὀφθαλμῶν τῆς τοῦ τῆς ἁφῆς τῶν πολλῶν δυνάμεων· τοῦ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ δύο οἱ ὀφθαλμοὶ ἀλλ' ἓν γινόμενον μία γὰρ αἴσθησις τῆς ἁφῆς ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν γινομένη· διὸ τῆς μιᾶς δυνάμεως τοῦ δὲ τῶν τῆς ἁφῆς δυνάμεων ἐστὶ τὸ διαπλοῦν δυνάμεις ἐνεργοῦν τῆς ἁφῆς ἐνέργεια τῆς μία ἑνὸν εἶναι τὸ αἰσθανόμενον τὸ ἐνεργοῦν διαφορὰν μὲν ἁφὴν καὶ οὐδὲν ἄλλο τοῦτον· ἓν γὰρ γίνεται μία δυνάμις αἰσθανομένη διαπλοῦν ὡς καὶ τῶν ὀφθαλμῶν· ἐστὶ τοῦτο μὴ λέγειν τὴν γὰρ τοιαύτην ἀναίσθητον μία αἴσθησις, ἀλλὰ λεῖπόν τι ἐναισθητῶν αἰσθάνεσθαι, τῆς διὸ τοῦ τινος τὸ διαπλεόμενον οὐχ ὁμοίως ἔχει τῶν μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν πλείονον οὖσαν μία ἡ ἐνέργεια τῆς ἡ αἴσθησις ἐναισθητῶν γὰρ αὐτῶν ἰδιοῦ τινος ἔσται ἀσαφὴς δὲ ἡ λέξις ἐστὶ τὸ σωθῆναι αὐτὴν τῶν ῥηθέντων τὴν δύναμιν τοῦ μὴ ὁμοίως ἡ διαπλοῦν ἢ πεχρῆσθαι τοῦτο.

ἔτι αἱ αἰσθήσεις αἱ αὐταὶ πολλοὺς ἔσονται ὡς περ ἐστὶ τοῖς σημείοις διαφόροις φαίνεται

τῶν δὲ ἀμέσου τῆς ἁφῆς ὅτι μὴ οἷόν τε οὕτω λέγειν πολλοὺς

|| τῶν δὲ πολλοὺς τῆς ἁφῆς δυνάμεις πολλοὺς αἰσθήσεις

ἅμα ἀκούεσθαι ὡς διὰ πολλόνων δυνάμεων καὶ διὰ πολλοῦ
αἰσθητηρίου ἀντιλαμβανομένων ὡς τοῦ ἰωνὸ φθόγγου ἐλθ. περὶ
τῆς ἀπορίας πάλιν λέγω καὶ ἀπάντησιν ἄλλο τοῦ ἐχομένου. ὅτι ὁ
προφέρων. ἆρ' ἐν παλὰ πολλοὺς δυνάμεις ἅμα ἡ ψυχὴ ἰῶν πολ-
λόνων ἀκουομένη ἴσως ἐνὶ ἰῶν αὐλῶν αἰσθητῶν πολλοὺς αἰσθητοὺς
ἔχομεν τὴν δυνάμεις ἀντιλαμβανομένας οἷον ὁραλῶν ὡς ἐν τοῖς ἰῶν
αὐλοῦ ἔλεξε πολλοὺς τοιούτους εἶναι ἢ μᾶς· ἰοὺ γὰρ αὐλοῦ μία ἐστὶν
ἡ τοιαύτη οὐ δυνὴ αἰσθητοὺς καὶ διὰ πολλοὺς αἰσθητοὺς ἔχομεν ἰῶν
αὐλῶν τοιούτων· οὐ γὰρ ἡ ἐνέργεια ἄνευ τῆς παλαιᾶς ἐναι δυνά-
μεως οὐδὲ ἄνευ τοιαύτης αἰσθήσεως ἐναι ἆρα ἅμα ἤκουεν πολλῶ
ὁρωνῦσες, δηλονότι καὶ ἐνεργοίημεν ἂν πολλοὺς ἐνεργείας ἀδυνάτον
γὰρ χωρὶς ἐνεργείας αἰσθησιν γίνεσθαι χωρὶς τῆς οἰκείας δυνάμεως
ὡσπερ οὖν πολλῶ ὁρῶμεν πολλοὺς ἐνεργείας ἅμα ἐνεργήσομεν. ἆρ' οὐ πολ-
λοὺς ἐνεργείας· τῇ πολλοὺς δυνάμεις ἔχομεν ἀφῶν διαφοροι τῇ διηρημέναι
αἱ ἐνεργείαι· πολλοὺς ἄρα δυνάμεις ἔχομεν ὁραλινὰς ὁμοίως τῇ
παθητικῶ αἰσθησιν πολλοὺς ἄρα ἰοὺς ἰῶν αὐλῶν αἰσθητοὺς ἔχομεν
οὐχοῦς τὸ αὐλὸ λέγων διαλοῦ ἔτι αἰσθητοὺς αἱ αὐλαὶ πολλοὺς ἑνὸς ἔσονται
ἰωπρῶτω φθεγγομένω· τῶ ὅτι τῶ πρῶτον μὲν· τὸ παλαιὸν μίαν αἰσθησιν
ἔσονται οὕτως φθεγγεν· ἢ πωὺ γὰρ ἡ πρῶτον μὲν ὡς προσθὲς
ἐπάνω δεύτερον φθεγγεν, ἔτι αἰσθητοὺς αἱ αὐλαὶ πολλοὺς ἑνὸς ἔσονται
ἀλλὰ μὴν τῇ διαλοῦ πρῶτου ἔφθεγξεν ὅτι ἡ ψυχὴ πολλῶ μᾶλλον τῇ πολ-
λοὺς δυνάμεις ἔχει· καὶ διαλαὶ αὐλαὶ διὰ τοῦ προστιθέντος δευτέρου
ὅτι ἐνέργειαι ἔνιαι πολλοὺς ἔσονται ἆρ' ἅμα πολλόνων ὁραλῶν
αἰσθησόμεθα ἅμα τοῦ αὐλοῦ πολλοὺς ἐνέργειαι ἔσονται διὰ τῶν τὴν
διηρημένης τοῦ ὁραλοῦ· ἀλλαὶ πολλοὺς φωνήεντι ἀλλήλαις πρῶτον
μὲν οὖν ἤκουε τὸ ἰηδὸξη τοῦτο μὲν ἐξῆς
ἡ ψυχὴ τῇ πολλοὺς δυνάμεις αἰσθητῶν τῶ φθ ταῖς αὐλαῖς ὁμοί-
ως ὁραλινὰς πολλοὺς· τῇ πολλοὺς ἀπουσιναῖς· νεῦσι προσθήκης
ἐπὶ ἀρχὴν ὡς πολλοὺς καὶ ὅτι ἰῶν αὐλῶν πολλοὺς ἔσονται ἡμῖν αἰ-
σθητοὺς ἅμα ἰηδὸξη τοῦτο μὲν ἡ παθητοῦ ἰῶν τοιούτων ἔφθ

ἀδύνατον γὰρ πλάσεις ἴσας τὴν αὐτὴν ἔχειν πάλτα τὸ αὐτὸ πλάσμα ῥύμαλα, καὶ πλάσεις ἐνδέχεται, ἀλλὰ ἄλλοις μὲν τοῦτο ἴσως καὶ ἴσῳ ἐμβολὴν ἐποίουν διὸ ὀρθὰς ἴσας εἶχον τὰς γωνίας· ἄλλοις δὲ ὅτι τὸ σπαλινοῦ τῷ τὸ ἰσοπλευρον· τὸ δὲ ἅδε τοῦτων ἐν ἑνὶ τῷ ἀλόμω αἰθάνεται, τοιοῦτον ἐστίν· ἅ γὰρ ἰῶν διαφορούντων αἰθητῶν ἡ ψυχὴ ἐν ἑνὶ τῷ ἀλόμω χρόνω πλάσιν ἅμα αἰθάνεται διαφόροις μέρεσι τῆς ψυχῆς τῇ δυνάμεσι δῆλον ὅτι τῇ ἰῶν ὁμοσθῶν ἅμα πλάσιν αἰθάνοι ἰῶν· μᾶλλον γὰρ ἰῶν ὁμοσθῶν ἅμα πλάσιν αἰθάνεται αὐλὴν εὐλογον· ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐρέθη περὶ ἰῶν δύο μοσγενῶν· τιθεμένοις δὲ τοῦτο ἄτοπον ἅ πρὸς πλάσεις τὰς αὐτὰς δυνάμεις ἔχειν τῇ τῇ οὕτως· ἅ δὲ τοῦτων ἐν ἑνὶ τῷ ἀλόμω αἰθάνεται καὶ ἔστι σαφέστερον αὐτὴ ἔχουσα, ἡ γραφὴ τούτων δὴ ἰῶν αἰθητῶν τῇ διαφόροις αἰθήσεσιν αἰθητῶν· πρότερον μὲν οὖν δυνατὸν, ὅτι μὴ οἷόν τε ἰῶν ὁμοσγενῶν πλάσιν αἰθάνεσθαι, ἀνύπερ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον ἴσον χρῶν, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ ἧττον πάλιν ἀνισρεῖται ἔδοξεν ἅ γὰρ ὧν ἧττον ἅμα πλάσιν αἰθάνεσθαι οἷόν τε τούτων ἅμα αἰθάνεσθαι ὅ ὧν τιθέμενον οὐδὲν τοῦτο ἅμα δυνάσθαι πάλτα πλάσεις αἰθητὰς ἐνδέχεται τῇ ἅμα πλάσιν δυνάσθαι αἰθάνεσθαι· τῇ ὧν μᾶλλον οἷόν τε πλάσιν ἅμα αἰθάνοιτο δ' ὧν ἔδοξεν ἕπεσθαι τὸ πλάσεις ἡμᾶς αἰθητὰς τῇ δυνάμεις ἔξειν ἰῶν αἰθητῶν ὅ ἐστιν ἀδύνατον, ἀδύνατον δὴ ἦν τῇ ἰῶν ὁμοσγενῶν πλάσιν ἅμα αἰθάνεσθαι, ὡς δὲ σαφεστέρα ἡ λέξις, ἅδε οὕτως ἔχει· ἅ γὰρ ἑπάτου ἐν ἑνὶ τῷ ἀλόμω αἰθάνεται δῆλον τῇ τούτων, ἧδε οὕτως, ἅδε ἰῶν ἐν ἑνὶ τῷ ἀλόμω αἰθάνεται τοιοῦτον ἅ γὰρ τοῦτο οὕτως ἔχει τῇ τὸ αἰθητικόν· ἐν ἑνὶ τῷ ἀλόμω χρόνω ἰῶν ἰῶ γενῶ διαφθορούντων αἰθάνεται διαφόροις μέρεσι τῇ δυνάμεσι· ἅ δὲ ὧν γὰρ διαμέσου πρὶ ἰῶν δύο μοσγενῶν αἰθητῶν, ἐκάνασιν ἐστὶ τὸ προσιθέν· δῆλον δὲ ὅτι ἑπάτου τῇ ἰῶν ὁμοσθῶν ἅμα αἰθάνεσθαι, ὡμολόγη τοῦτο γὰρ δὴ μᾶλλον δύνασθαι ἰῶν ὁμοσθῶν ἅμα πλάσιν αἰθάνεσθαι, ἢ ἰῶν ἰῶ γενῶ διαφθορούντων ἰῶ ἐκάστου ἄτοπον συνεπώσεται, ἢ δὴ ὁ πρῶτον, ὅτι πλάσεις αἰθητὰς

ἐξομεν, ἀ δ ἀλλας αὐλας πλάτους ὁ τῆς ὀξυδιαίας πλάτους ὁ ναὸς ὁ ραλῶν
ἀν λαμβανόμεθα, τὴ πλάτους ἀπόας τὴ ἐβδόμης ὁμοίως πάλιν
γαρ τὴ τοῦ ἰούλων σωθῆναι ρεθήσονται αἱ δυνάμεις ταῖς ἐνδεχόμαις
τὴ ἴσαι τὸν ἀριθμὸν ἔσονται αὐλαῖς, ἐδόκει δὲ μοι ἐξελάζοντι ἡ
γραφὴ ἡ μβ τῆ θαι, ὅφ ἕλον γε γράφεσθαι τοιοῦτον ἦναι· ἀφεῖ
λων ἐνὶ καὶ ἀλόμεν μὴ αἰθανέσθαι δηλονότι τῆ λων ἀλλ' τὴ πὴν
ἀν σαφῆ τε τὴ ἀπόλουθα, τοῖς προφρημένοις τὰ λεγόμενα.
ἀφεῖ δὴ ἀλλομεν, γλυκέος, ἄλλο δὲ λευκοῦ αἰθανέσθαι ἡ ψυχὴ
μβ ἡ τοι τὸ ἐπιούλων ἐν τι ἐστιν ἡ οὐχέν.
ἀφ ὅτι διαφόροις δυνάμεσι τῶν διαφερόντων τὴ παθημάτων
αἰθανέσθαι ἡ ψυχὴ καὶ πρὸς τοῦτο· ἀφ ἅρ ἄλλο μέν μβ ἄλλος·
τοι λῦσαι τὰ ἠσφρημένα, μὴ ἐλήλυθε καὶ δήπουθεν ὅτι μία
γέγονεν καὶ ἁπλῆ δυνάμις ἡ πάντων τῶν αἰθητῶν ἀντιλαμ
βάνουσα τὴ πως οἱονεὶ μία οὖσα δυνάμις πολλῶν τὴ διαφορῶν
αἰθητῶν αἰθάνεσθαι ἀναδεικνύουσιν ἡμᾶς τῶν περὶ τοῦτων
λόγους τοῖς περὶ ψυχῆς γραφεῖσιν. ἀφ ἄλλο μὲν μβ τὴ ὀρθάνω
γλυκέος αἰθάνεσθαι ἡ ψυχὴ ἄλλο δὲ λευκοῦ ἄλλο τῶν δια
φορῶν αἰθητῶν τὴ δηλονότι πάθημα τῶν διαφόρων
δυνάμεων. ἐπεὶ δὲ πότερον ἐν τι ἐστὶ τὸ τοῖς ταῖς δυνάμεσιν
ὑποκείμενον τὴ χρώμενον ὅλῳ τι ἢ ἑκάστων μερῶν τούτων ἡ
ἑκάστη δύναμις παρ' ἰδίαν ἐστὶν τὴ οὐκ ἔστι τοῦτο ἐν τι τὴν διαφορ
ἔχουσιν. τὸ γὰρ τοῖς ἐπιούλων ἐν τι ἐστιν ἡ οὐχέν, τοῦτο δηλοῖ
ἢ ἐν τι τὸ ὑποκείμενον ἐστὶ τὴ χρώμενον ταῖς διαφοραῖς παρὰ
ταῖς αἰθητικὰς δυνάμεσιν οὐχ ἓν ἀλλὰ πολλά· οἷς ἔοικεν φρόι τὸ
ἀλλ' ἀνάγκη ἐν γὰρ τὸ αἰθητικὸν μέρος· — ἀνάγκη δ' ἕναι
τὸ αἰθανόμενον τὴ ταῖς πολλαῖς χρώμενον δυνάμεσιν οὐ τὴν
αὐτὴν ἔχοντας τὴ πως· τὸ γὰρ αἰθητικὸν ἐν τι μέρος ἐστὶ τῆς
ψυχῆς ἄλλου πολλά, καὶ δὴ δῆλον αὖτω ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς ὅτι
ἡμῖν ἓν ἓν τὸ αἰθητικόν· ὧ πολλῶν τῶν αἰθητῶν αἰθανόμεθα
τὰ δὴν ταῖς διαφοραῖς τῶν αἰθητῶν ταῖς πρὸς ἄλλη λας διαγινώσκομεν

ξδυναμεθα. ἀλλοίως δ' ἔχομεν περὶ τὰ ἀΐδια, οἷς δ' ἄλλος μέν τις τοῦδε τοῦ ἀϊδίου ἡδανεῖτο, ἄλλος δέ τις τοῦδε· ὡς γὰρ οἱ διαφρόντιδες ἀϊδανόμενοι οὐ πέφυκεν ἰῶν ἄλλοις ἀϊδίοις σωεϊδέσιν, οὕτως οὐδ' ἡμεῖς ἰῶν πολλόνων ἡδανόμεθα διαφοροίδιόν ἐ καὶ μὴ ἑνί· αὐλῶν τὸ πρίν φύ ἰᾶς διαφορᾶς τῶν ἀϊδίων. ἑνὸς ἄρα καὶ τὸ ἀϊδανέσθαι αὐλῶν· δυνατὴν δὲ καὶ ἅμα αὐλῶν γίνεσθαι τὴν δωδίληπτιν τῆ ἀϊδίου, ὅ τε αὐλῶν, καὶ ὡς ἕτερον ἀϊδανέσθαι· λαβὼν δὲ ὅτι ἑνός ἐστι τὸ ἀϊδιπονύμόριον τῆς ψυχῆς ζητῶ:— τίνος οὖν ἑνὸς σύδεσαρ ἑπλούτων ἐν:— ἆ πῶν ἐν ἔναι τὸ ἀϊδιπον ἢ πορησι τίνος ἔσαι ἑνὸς ἑπτάνο ἀϊδιπονύ τε καὶ δωδιληπτίν· ἐπεσαρ τούτων ὧν ἀϊδανόμεθα ἰοῖς διαφόροις μέσοι τῆς ψυχῆς εἶα πῦ τὸ ζῶνυ καὶ τὸ εὐῶδες καὶ ἰῶν ἄλλων ἕπασον ἰῶν δυο μογενῶν ἀϊδίων οὐδὲν γίνεται ἐν· ἀμιῶλα γὰρ ταῦτα ἀλλήλοις ἐχθὲ τὸ ἐν, ἰᾶς τε δυνάμεις ἰᾶς ἀϊδανομένας, καὶ τὰ ἀϊδία ὧν ἀϊδάνεται, ἤ τε δυνάμεις ἀτόμους πολλούς καὶ τὰ ἀϊδία ἔναι ἐν ἵνι μὴ ὑτόμιον φύσιν ὡς ἔναι τὰ ὁρώμενα ἀτόμου δὲ τινὸς φύσιν ὁμοίως μὴ τὰ ἀπουσά καὶ τὰ ἄλλα ἀτόμητα ἔστι φρά:— δυνατὴν ἄρα ἐν ἵνι ἔναι τῆς ψυχῆς· ὧ πῶν τὰ ἀϊδανέται λέγων διαλοῦτο ὅτι δυνατὴν ἐν ἵνι μέρος ὧ πῶν τῶν τοῦ ἀϊδίων ἀϊδανέται· ἄλλο δέ γένος ἀϊδίου δ' ἄλλου ὀργάνου· ἔξης δὲ λέγω πῶς ἄλλως τινὸς τὸ ἀϊδιπον τοῦτο ἑνός ἐστιν ὑτομόμενον, ἢ τίνος σώματος ἀϊδίου δύναμις ἐστι· διαφόρται γὰρ εἰσὶ τὰ ἀϊδητήρια· διὸ μὴ ἡ δωδίληπτις μὴ οὐδὲν ἐξαυλῶν γίνεται· ἆ πῶν δὲ τοῦτο, τὸ μὲν ἑνός τινος οὐ λέγω δὲ περὶ τῆς δυνάμεως ὅτι ἔστιν ἐν ἵνι μόριον τῆς ψυχῆς οὐ ἀϊδανόμεθα πῶν, ἀδιαίρει αὐτὸ οὐ καθαπερ φησὶν ἆρπαι πρότερον. ἢ ἴσαι δυνατὸ μῶσαι ἡμᾶς ἆς ἀπερὶ ψυχῆς· ἐν ἐπινοίαις γὰρ ἐδόξεν ὅτι ἐν ἵνι ἐστὶν ὁ πῶν τῶν τοῦ ἀϊδίου δωδιλαμβάνεσθαι μὴ διαλοῦτο μὴ ἰᾶς διαφορᾶς αὐλῶν ἰᾶς πρὸς ἄλληλα πρίν ἐ δόξεν δὲ μὴ ὁ πολλοὶ

γίνεται· καὶ οὕτω τὸ ἐν ἐλάχιστον, ὡς ὅρος τὸ ἀσύμβατον καὶ ὡς τὸ πρᾶς τῶν πολλόνων γραμμῶν· ὡς γὰρ τοῦτο ἐν ἐστὶ τῇ οὐσίᾳ· τὸ μὲν ἀδιαίρετον εἶναι ἐνῷ αἱ θανόμεθα, ἐν καθόσον δὲ πολλά καὶ τὰ τοσοῦτον τῶν διαφερόντων ἅμα, ἅμα γὰρ τῶν πολλόνων ἐστὶ πρᾶς ἡ ἰδιότης ἐστὶ ταῦτα ἡμᾶς θανατεῖν, ἢ ἐστὶ ταυτοσημαινόμενα· ὅτι δὲ ἐν τὸ αἱ θανόμενον εἶναι ἐν ἡμῖν· εἶ γὰρ ἄλλο ἄλλου αἱ θησις γίνεται, εἴ τε ὁλινά ἄλλο πᾶν· ἐν μὲν οὖν καὶ ἀριθμῷ εἶναι τὸ αἱ θανόμενον διαταῦτα μέντοι λαμβανόμενον ἄλλου μοριοῦ ἀναίμαλος ἢ ὀργάνου ἢ ἄλλου ἢ ἄλλου τῶν διαφόντων αἱ θανέται· χρώμεθα τοῖς δεδυσμένοις αὐτῷ ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς λόγων· ἀρ' οὖν ἢ μὴ ἀδιαίρετον ἐστὶ καὶ ἐνέργεια ἐν ἐστὶ τὸ αἰθητικὸν σωκτικὸς ἢ λευκοῦ, διὰ τοῦτο δήπουσι· πῶς ἐν οὖν πολλόνουσι ἢ διαφόντων ἅμα ἢ αἰθάνεσθαι καθόσον μὲν γὰρ αὐτὸ λαμβανόμενόν ἐστὶ ἢ νοούμενον ἀδιαίρετον πρᾶς τί ὧν δ' ἂν πῶν τῶν αἰθητῶν ἐνέργειά ἐστὶ ἢ τὸ αὐτοῦ φύσει ἀδιαίρετον ἐν τί ἔσται· καὶ τοῦτο πῶν τῶν αἰθητῶν δυνατὸν ἐστὶ ἢ αἰθητικόν ἐστὶ· ὅταν δὲ διαιρετὸν γένηται καὶ ἐνέργεια, τοῦτό ἐστιν· ὅταν δὲ ὑπὸ τῶν καθ' ἕτερον τὸ αἰθητήριον ἐνεργῶν διαιρεθῇ πολλὰ ἔσται· οὕτω δὲ καθόμενον, ταυτὸν ἔσται τὸ πῶν τῶν αἰθητῶν αἰθανόμενον ἢ κρίνον ἀπὸ καθ' ὑποκείμενον καθὰ τὰ αἰθητήρια ἐνεργῶν διαιρεῖται πολλά· πῶς γὰρ γίνεται πολόνων καὶ διαφόντων ἅμα αἰθάνεται· ἔρηται δὲ περὶ τῆς δόξης ταύτης ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς, λαμβάνεται δὲ ὡς διαιρετὸν τὸ πρᾶς πολόνων λαμβάνεσθαι· πῶν γὰρ τῶν αἰθητηρίων ὁμοίως ὂν πρᾶς ὅταν καθ' αὐτὸ γένηται ἐνεργά αἰθητήρια, ὡς δέ ἢ ρηται, ἢ ὡς πολλὰ λαμβάνεται· καθόσον δὲ ἅμα πολόνων γίνεται πρᾶς τὸ αὐτὸ ἐν τοῖς καθ' αὐτὸ πολλὰ αἰθητηρίοις ἐνεργῇ καθὰ τοσοῦτον αὐτῷ ἢ ἐν τῶν πολόνων τε ἢ ὁμογενῶν ἅμα αἰθάνοιτο αὐτό γάρ ἐστιν ἓν τε ἢ πολλά· ὡς τὸ εὐθὺ πλατὺ ἢ τοῦτο τὸ εὐθύ· καθὰ τὸ ὑποκείμενον πολλά πῶς γίνεται ὅταν ὡς πρὸ

λαμβάνηται ἀπὸ τῆς ἀριθμήσεως ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἀξομένων· χρησάμενος πρώτῃ λύσει τῆς ἀπορίας τὴν προκειμένην ὡς οὕτως ἔχουσαν εἴρηκεν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς ἑφεξῆς χρῆναι μὴ ἕτερα καὶ αὐλὸν ἔφη εἶναι ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς :— λέγει γὰρ ἡ ὡσαύτως ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐλῶν εὐδοκεῖται οὕτω μὴ ἐπὶ τῆς ψυχῆς· ἔστι δὲ ὁ λόγος· ὡς ἐπὶ τῶν συμφώνων δεῖ τῶν ὑποκειμένων ταῖς αἰσθήσεσιν εὐδοκεῖται τὸ αὐλὸ τοιοῦ πλῆθος ἀριθμοῦ πολλαχῶ πάθη εἶναι ἐν αὐλῷ τὸ γὰρ μῆκος εὖ· πλῆθος ἀριθμοῦ οὐ αἷμα μὲν γλυκὺ αἷμα δὲ ξανθὸν ἢ λευκὸν αἷμα δὲ ἐνίοτε ἔστιν ἢ ἔστιν ἀλλήλων διαφέροντα ταὐτὰ πάθη καὶ διαφορεῖς αἰσθήσεσιν αἰσθητά· οὕτω δυνατὰ καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἔχειν οὐ μόνον οὐ σῶν ἔχειν αἰσθητικὴν πολλὴν καὶ διαφόρων αἷμα δυνατὸν πολιτικὸν, ἢ πρακτικὴν εἶναι τῶ πολλοῖς δυνάμεις ἔχειν δηλονότι δὲ ὅτι εὖ ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον τὸ διαφορὸν ἢ πολλαχῶ πάθη αἷμα ἔχειν φησί :— τὸ γὰρ αὐλὸ ἢ εὖ ἀριθμῶ γλυκὺ καὶ λευκόν ἐστι ἢ αἷμα, πολλὰ· εἰ γὰρ μὴ χωρισθῆ ταὐτὰ πάθη ἀλλήλων ἀλλὰ τὸ εἶναι ἕτερον ἐπάνω :— λέγων διαλοῦ καὶ δηλονότι ὅτι ταῦτα, πρίν ὧν : πλῆθος ἀριθμοῦ πάθη οὐκέτι μὴ τοιαῦτα εἶναι ὡς ἐπάνω αὐλῶν πολιτικὸν εἶναι ἢ δυνάσθαι λαμβάνεσθαι ἢ δηλονότι τοῦ ταῦτα ἐστὶν ἀλλήλοις· καὶ γὰρ ἢ μὴ χωρὶς ἀλλὰ τὸ εἶναι ἐπάνω αὐλῶν καὶ ὁ λόγος διαφορος ὧν δὲ τὸ εἶναι ἕτερον· ταῦτα ἕτερα ἀλλήλων. οὐ γὰρ μόνον τὰ ἕτερα τῶ χωρὶσθαι πρὸς εἶναι ἀλλὰ καὶ τῶ τὸ διαφορὸν τοῦτ' ὦν εἶναι ἔχειν. οὕτω δὲ καὶ ταὐτὰ ἀλλήλων ἐστὶ μὴ ὑποκείμενα ἕτερα ὁμοίως δὲ φησὶ δηλονότι καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῆς αἰσθητικῆς· τὸ μὲν αὐλὸ μὴ ἐν αὐλὸν οὐδαμῶ τῶ ἀριθμῶ πολλὰ τὸ ὑποκείμενον τῶ μὴ ἑνὸς εἶναι τὸ τέλεσμα· εἶναι, πολλῶν τῶν αἰσθητικῶν δυνατὸν πολιτικὸν εἶναι· μὴ τὸν λόγον μὲν τοιοῦτον μὴ τοῦτ' ἦν εἶναι διαφορὰν μὴ τὴν τῶν αἰσθητῶν διαφορῶν διαφόρους δυνάμεις ἔχον μὴ ταύτην τῶν ἑνὸς διαφοράς· ταῖς δὲ τῶν ἄλλων εἰς ἔχει ταῖς αἰσθητήρια, πρὸς ἄλλα· ἡ μὲν γὰρ χρωμάτων καὶ φθόγγων, τοῦ ἑνὸς, οὕτω δὴ

ἢ μὴ τυχὴ ἐν, ἢ μὲν παρὰ τὸ ὑποκείμενον τῶν τινὰ αἰσθανομένη ἢ πολλάκις ἢ πολύνων ἅμα δὲ δεχομένη τοὺς τέσι πρίνουσα ἢ τὸν λόγον καὶ παρὰ ἄλλην δύναμιν χρώμαλος καὶ παρὰ ἄλλο τόφ ἢ χυμοῦ ἀντιλήψεται· ἄλλο γὰρ παρὰ τὸν λόγον· ἢ μὴν δύναμίν τῶν διαφερόντων ἀντιληπτικόν οὐ τοῦ τοδὶ λήφει ὅτι τὸ αὐτὸ παρὰ τὴν πρὸς τὰ διαφέροντα αἰσθητὰ χρῆσιν· νῦν μὲν ἀκουσόν, νῦν δὲ ὁραλικὴ γίνεται ὡς οἱ ἀποληπτοὶ αἰς λέγουσι· πῶς ἔχον τοῦ ἡγεμονικόν· πῶς μὲν τόδε πῶς δὲ τόδε γίνεσθαι, ἆρα οὕτως, οὐκ ἐξ ἅμα γίνεται δύνα τὸ πολύνων αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὃ λέγει· ὅτι ἐν ὅν παρὰ τὸ ὑποκείμενον πολύς δύναμις ἢ διαφόρους ἀλλήλων ἔχει· καθὰς ἅμα οἷόν τε ἐστὶν ἐνδέχεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἢ μᾶλλον οἷόν τε τὸ αἰσθητικὸν ἐν ὂν τῷ ἀριθμῷ ἅμα πολλῶ εἶναι παρὰ τὸν λόγον ἢ τὰς δυνάμεις· ἀλλὰ πῶς τε ἅμα τῶν ἐναντίων ἀντιλήψεται ὡς γὰρ τὰ ὑποκείμενα πολύνων μὲν παθῶν ἅμα ἐστὶ δεκτικά· οὐμὴν διαλοῦσθαι ἢ τῶν ἐναντίων οὐ γὰρ τὸ μὴ λόν (τοῦ γλυκὺ τε ἅμα, ἢ λευκὸν εἶναι δύναται ἢ δὴ ἢ λευκὴ ἅμα· καὶ μᾶλλον ἢ γλυκὺ ἢ πικρόν, οὕτως ἐξῆ ἢ τοῦ τῆς αἰσθήσεως· ὡς τε οὐδὲν τῶν ἀληθές τε μᾶλλον δύναται τῶν ὁμογενῶν τὴν αἴσθησιν γίνεσθαι· ἢ τῶν ὁμογενῶν· ἢ τὸν γὰρ τῶν ἐναντίων τι ἅμα δεκτικόν ἐστιν ἢ τῶν μὲν ἐχόντων ποιον· ἀλλὰ ἁμὶ ἅμα τῶν ἐναντίων αἰσθησόμεθα, οὐδ' ὅτι ἐναντίον ἐστὶ πρινοῦμεν· ἅτε ὧν μὴ ἅμα τι αἰσθάνεσθαι περὶ τούτων· οὐδὲ τῆς διαφορᾶς τῆς περὶ ἄλλα αἰσθάνεσθαι δύναται· μνήμης γὰρ ἐστὶν τὸ οὐ παρὰ αἴσθησις λέγομεν ἐν τοῖς περὶ τυχῆς ἢ αἰσθησις· ἢ καὶ δοκῶ διαπαθοῦς γίνεσθαι· ἀλλ' αὖ τοῖς πρίσεις ἐστιν· ἄλλα δὲ τὰ ἐν παθῇ ἐναντία καὶ ἄλλα τὰ ἐν πρίσει ἐν παθῇ μὲν γὰρ τὸ λευκὸν τῷ μέλανι· ἐν πρίσει δὲ οὐχὴ πρίσεις ἢ περὶ τοῦ λευκοῦ ὅτι λευκὸν οὐδὲ τοῦ μέλανος ὅτι μέλαν· ἅμα μὲν γὰρ ἅμα ἀληθὲς δύναται δὲ τὰς ἐναντιρίσεις ἅμα ἀληθὲς εἶναι· ἀλλ' ἔστι τὴ περὶ τοῦ λευκοῦ πρίσει ὅτι λευκὸν ἐναντίον ἢ περὶ τοῦ λευκοῦ ὅτι μέλαν δύο ἅμα μὴ οὐ δὲ πολεσωνοῦ ἔχουσιν ἐν ἢ παρὰ τὴν αἴσθησιν πρίσει ἐνδέχεσθαι

οὐ γὰρ ἔστιν ἐναντία πάσχοντος μὲν τοῦ σώματος ἡνίκ' ἂν ἡ ἕξις ἐστὶ λήθην ἔχαλον αἰθητήριον οὐ παλαιὸ τὸ αἰσθητήριον ἀπόλλυσθαι φοῖν ἀλλὰ παλαιόν τινος ἀπόλλυσθαι γίνεται, ὡς γὰρ ὁρῶμεν παὶ ἔστι τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παλοπώρων ἅμα ἐμφαινομένῳ τῷ ἐναντίῳ διαφθείρεσθαι τὴν ὀρθὴν λύσεως ἡδεῖαν ἡ ἔστι πάντως μὴ ἡ αἰσθητικὴ ἁπλῶς ἀπόλλυται ἡ αἰσθητικὴ ἁπλῶς οὐ τῷ ἀριθμῷ μόνῳ ἀλλὰ παὶ τῇ δυνάμει. ἐν δὲ ταύτῃ τῶν μὲν ἀριθμῷ μία οὐκ ἔστι δὲ τῇ λόγῳ. ἀλλως ἐλπὶ ταὐτοποιούμενα σώματα τῇ σφρᾶγι, οὕτω τῇ αἰσθητικῇ δὲ ἐπάνω ἐν ἐνί τινι παλῷ ἀριθμοῦ ὑποκειμένῳ πολλῶν τινας τοῦ λόγου τῇ διαφορότητα. διήξας δὲ πῶς οἷόν τε ἅμα πολλῶν αἰσθάνεσθαι αἰσθητῶν ἀδύνατον ἔξῆς ὅτι μηδὲν αἰσθητὸν ἅμα ἐστίν ἀλλὰ πῶς αἰσθητὸν μέγεθος ἔστι παὶ ἀδιαίρετον ὀφθάσας ὡς ἀληθῆ τῇ ὁμολογουμένῳ, πέχρηται ὅτι ἔλαχε περὶ τῆς τῶν αἰσθητῶν πασῶν διαιρέσεως τῇ περὶ τῆς τοῦ μεγέθους τοῦ ἡλίου. λέγει γὰρ ὅτι τὸ αἰσθητὸν ἔστι πᾶν μέγεθος παὶ οὐκ ἔστιν ἀδιαίρετον αἰσθητὸν αἰσθητὸν. ἔστι δὲ πάθεξις ἡ χρῶμα τοιαύτη λαμβάνω ἐνεργές οὖν παὶ γνώριμον τὸ μηδὲν τὸ διαλῦνος μέσου αἰσθητοῦ ἀπὸ παντὸς διαστήματος αἰσθητὸν εἶναι, ἀλλ' εἶναι τὸ διάστημα ἀφ' οὗ μὴ τὸ ὁρώμενον ὁρᾶται, παὶ τὸ ἀπουόμενον ἀπούεται, μὴ τὸ ὀσφραντὸν τὴν ὀσφρησιν πνεῦ, αὖται γὰρ αἱ αἰσθήσεις διαλῦνος μεταξύ γίνονται ἡ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν ἡ ἀήρ, οὐδὲ μεταξύ γίνος ἔξω οὗτος οὐδὲ ἀπόδιαστήματος τινος αἰσθάνονται τῶν οἰκείων αἰσθητῶν, ἀλλὰ πάντων ἀπτομένων τὸ μὲν οὗ ὅθεν, οὐ πάν αἰσθανοίμεθα τοῦ αἰσθητοῦ διαστήματος πολλῷ παὶ χρόνον ἄπορον ἐστιν ἀφ' οὗ γὰρ αὐξόμεθα μὴ αἰσθάνεσθαι αὐξόν τοῦτο διάστημα. παὶ ἂν ἀπολίρω γινομένου τοῦ αἰσθητοῦ ἔλαττον αὐτοῦ οὐ παν ὁμάθα αἰσθανόμεθα ἄπορον γὰρ ὅτου τοσοῦτον τῇ μὴ ὡρισμένον. ἔστι τοίνυν ἐνεργές, παὶ ὁμολογούμενον ἐστὶ τοῦ ἐναντίου διάστημα τὸ ἀφ' οὗ αἰσθανόμεθα, παὶ τὸ οὐ παὶ θάνεσθαι δυνάμεθα παὶ δῆλον ὡς ἂν δῶ τῇ ἔχαλον τοῦ ἀποστήματος ἀφ' οὗ ὁρᾶται τὸ ὁρώμενον. τοιοῦται γὰρ τόπος ἔστι τῶν ὁραλῶν τόδε ἔστι τοῦτ

ἀχθεν, ἢ ἔστι τῶν ἄλλων ὧν διαιρέσου τινος ἢ ἀδιαιρετος ἀφ' οὗ
δ' ἀλλαμὴν καὶ πρῶτον ὅθεν λοιπὸν ἀρξάμενοι σὺν ὁρῶμεν
τὸ ὁραλον· ἆρ' ἀμφοτέρα πρῶτον ἀφ' οὗ σὺν ὁρᾶται διαστάντος δ'
ἢ τὸ ὁρώμενον· καὶ τοῦ πρώτου ἀφ' οὗ ὁρᾶται ἀλλαμὴν ἐνδεχε·
καὶ τὸ ὁρᾶσθαι ἀποστῆναι ἢ τὸμὴ ὁρᾶσθαι τὸ ὁρώμενον ἢ τοῦ πρώτου
ἀφ' οὗ ὁρᾶται πάλιν ἀποστῆναι ἐστὶν ἁραὶ τοῦμὲν ἀφ' οὗ σὺν ὁρᾶται,
ἀνάγκη διαιρετὸν εἶναι· σὺν γὰρ μὴ ἦν ὡς ἡμεῖς ὅτι ἔστι τῶν
σὺν οὕτως ἐχόντων τὸ αὐτὸ τοῦμὲν πρᾶσις γίνεται ἢ ἐφαπτὸν τοῦδὲ ἐ·
φῆπτε ἢ πρῶτον· ἀλλὰ νοῖ τοδὴ οὕτως ἆρ' ἀδιαιρετὸν οὐκ ἦν
τὸ ληφθὲν ἐφαπτὸν ἢ πρῶτον ὑμῶς ἀληπμένα· ἢ γὰρ τοῦ μεταξὺ
τούτου διαίρεσις ἢ πρὸς θήκην τῶν μεθ' αὐτοῦ ἐκαλεῖρωτῶτε ὡς
πρώτῳ ἢ τῷ ἐφαπτῷ ληφθέντι· ἀλλὰ νυσιν· ὅτι μὴ δὲ ἕτερον ἐπλῶν ὑμῶς
ἢ πρῶτον ἐφαπτὸν· δὴ γὰρ δὴ ἠθούλες τὸμεταξὺ καὶ πρὸς θεὶς ἐπαλεξὼ
ἐχωμεν τὸμὲν ὁμοίως εἰλιμένον τοι οὖλον ὡς τοῦ ἐξαπτοῦ μὴ ὁρώμεν
ἀόρατον εἶναι οὐκ ἦν ὅτι ἐφαπτὸν τὸ ἀφ' οὗ ὁρώμεν τὸ πρόλης πρὸς
θήκης ἠλιμμένον, οὔτε πρῶτον τὸ ἀφ' οὗ σὺν ὁρῶμεν ἐφαπτόμε
γὰρ ἐστιν ὁρατοῦ οὐ ἀποσπάσμενος διαστήματος· σὺχοῖ οὔτε ὅτι τε ἢ
ἀδιαιρετὸν γενέσθαι· πρῶτον δὲ ὁρατοῦ, οὐ ἀποσπάσμενος διαστήματος
σὺχοῖ οὔτε ὁρατοῦ εἶναι τὸ ὁρώμενον· τοῦτων δ' οὕτως ἐχόντων ἆρ' οὐ
διαιρετὸν ἢ πὸ μεταξὺ τοῦτε ἀφ' οὗ πρώτου σὺχ ὁρᾶται ἢ τοῦτε ἐφαπτοῦ
ἀφ' οὗ ὁρᾶται· τὸμὲν γὰρ προτιθέμενον ἑνὸς διαιρέσεως ἔστι κἀνα
μὴ τῷ ὁραλῷ ἔστι ὁρατοῦ αὐτό· διαιρετὸν τοῦναι
τὸ ἀφῃμένον διάστημα, ἀφ' οὗ ἐφαπτοῦ ὁρατοῦ ἵνα τὸ ὁρώμενον ἢ
γὰρ ἀποσπάσμενος διαστήματος ὁρώμενον ἔσαι τὸ δὲ πάλιν τὸ ἀόρα
προτιθέμενον τὸ ἔσχατον μόριον αὐτοῦ ἔστι αὐτὸ ἀόρατον ἵνα πρὸ πάλιν
διαιρετὸν τὸ ἀφῃμένον διάστημα, πρῶτον ἀόρατον εἶναι ἢ γὰρ
ἀποστῆναι πρὸς αὐτοῦ οὕτως οὐ πόπτεται ὁμοίως πάντα ἔστι ἕτερον αὖ
πρὸς γενόμενον ὅλον ἵνα πρὸ αὐτὸ ὁμοίων οὐκ ἦν τὸ πρόλης πρὸς
θήκης ὑμῶς ἠλιμμένον· ἢ ἐφαπτὸν εἶναι τοῦ ἀφ' οὗ ὁρώμεν ἢ πρῶτον
τοῦ ἀφ' οὗ σὺχ ὁρῶμεν· τὸ μὲν γὰρ ὁραλῷ προτιθέμενον μεῖζον

μᾶλλον τὸ διάστημα ποιησαι τοῦ ἐλλιμμένου ἐχάλου ὁραλοῦ· τῷ δὲ ἀοράλῳ πάλιν ἔλαττον ποιησαι τοῦ ἐλλιμμένου πρώτου ὁραλου· ἀδιαίρετον γὰρ φύσει εἶναι· τὸ μεταξὺ τοῦ ἐχάλου οὗ ὁρῶμεν τῇ τοῦ πρώτου οὗ οὐχ ὁρῶμεν, τῇ μεταλαμβάνοντι διὰ δυνάτου δέξει χρώμενος συνήσιν ὅτι μηδέν ἐστιν ἀδιαίρετον αἰσθητὸν προσχρώμενος τῷ διορισμένῳ· ἢ γὰρ δυνατὸν ἔσται τοῦτο· τοῦτο δὴ δύο τεθὲν ἐν τῷ ἀμφὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ τε ἐχάλου ὁραλοῦ τῇ τοῦ πρώτου ἀοράλου, δῆλον ὅτι ἐφεξῆς ποιήσει αὐτῷ· ἐφεξῆς γὰρ αὐτῷ ἅμα δύο ἢ οὐ ὁραλοῦς τῇ ἀοράλου τὸ μὲν εἶναι ἐν τῷ πράλει τοῦ ὁραλοῦ ὁραλον· τὸ δὲ ἐν τῇ ἔξει τοῦ ἀοράλου ἀόραλον· ἢ γὰρ ἔσται ἀπὸ τοῦ διαστήματος ἀφοῦ τὸ ὁρώμενον ᾧ πρῶτον ὁραλον ὁρᾶν τοῦ τὸ ἀμφὶς ὁραλον ἅμα τε δύο ὁρᾶν τὸ αὐτὸ τῇ οὐχ ἁπλοῦν ὅτι ἐστὶ διάστημα τοῦ ἐχάλου διαστήματος· ἀφοῦ οὐχοῖόν τε ἦν τὸ ὁραλον ὅλαν διάστημα ἐστὶ τοῦ ἐχάλου ἀοράλου τῇ τοῦ πρώτου ὁραλοῦ διαστήματος ὁραλά· οὐ πάλιν ἀλλὰ πάλιν ὅτι ἐστὶν ἅμα πάλαι τῆς ἀρχῆς τοῦ διαστήματος ἀφῆς ᾧ τὸ ὁρᾶν οὐχ ὁρώμενον διὰ δὲ ἐστὶ νᾶν διὰ τοῦ αὐλοῦ ἔξεως νῦν, οὐ νῦν ὁραλά· τὸ γὰρ ἅμερές, ἀόραλον· ᾧ μὲν ἐστὶ νᾶν διὰ τοῦ αὐλοῦ πάθει διαστήματος οὐχ ὁραθήσεται· οὐδὲ γὰρ ᾧ ἐστὶ νᾶν αὐλὸς ὁρώμενον· τὸ δὲ ἐστὶ πάθει τοῦ πρᾶλός τε τῇ τοῦ ἐχάλου ὁραλοῦ διαστήματος ὁρεσθήσεται· ἆρ' ἔστι νῦν ἀόλωλον τὸ αὐλὸ ἅμα ὁραλοῦ τῇ ἀοράλου εἶναι παλάλαλον ἀόλωλον τῇ ἀδιαίρετόν τι ὁραλον εἶναι, διαιρετὸν μὲν γὰρ οὐ τῇ τεθὲν παλ' ἑκάτερον τὸ μέν τι ὁραλον ἔξει πρώτη γὰρ τὸ ἐστὶ πεδον τοῦ ἐχάλου ὁραλον· οὐδὲ γὰρ ἐφεξῆς ποιήσει τῷ ἀμφὶ δὲ οὐ μέσον· τὸ δὲ ἀόραλον· τὸ γὰρ ἐστὶ νᾶν τοῦ ὁραλοῦ ἀόραλον ἐχάλον τοῦτο γὰρ τῇ τὸ πρώτῳ ἀοράλῳ τῇ ἐχάλῳ ὁραλῷ εἶναι, τὸ λαμὲν λάβωμεν πάλιν ὁραλά εἶχεν· λάδε ἐστὶ νᾶν πάλιν, ἀόραλα ἅμφες οὐ δὴ τούτων ἀμφοτέρων τί νοῖ τὸ ἐστὶν ἀόλωλον αὐλὸς μὲν ἐμποδὼν ἐχρήσατο τοῖς αἰσθήμασιν· ἐχάλον μὲν γὰρ ἦν τοῦ διαστήματος· τὸ δὲ ἓν ἔξαμενον τὸ ὁραλον οὐκέτι·

ὁράλαι· ἢ ἴσοι δοκεῖ τὸ μὲν ὑφ' οὗ ὁράλαι μὴ δύνασθαι τὸ ἐξάλλον
λήφθῆναι διό φασι τὴν αὐλὸς ἢ αὐλοῦ, ἔστι γὰρ ὁ μὲν οὐδὲν ὄφελος
ἀστρον τὸ αὐτόσημα τοῦτ' ὁράλαι· πρῶτον μὲν εἶναι τὸ πλη
σίον ἧς ὄψεως, ἐξάλλον δὲ μεθ' αὑτοῦ αὐλοῦ διάστημα οὐδὲν
ὁρᾶται· δοκεῖ δ' ἄλλοις πόλεις λοιπὸν πλείονα εἶναι, οὐ γὰρ πᾶν τὸ ὁ
ραλὲς αὐτὸ οὗ ἴσον διάστημα ὁραλὲς ἐστίν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἥμισυ μέν
ὁραλὲς ἐστι· πέφυκεν δοῦναι τοῦτ' ἢ πέφυκεν ὡς ἁπλᾶ σῶμα· οὐ γὰρ δεκτὸν
πως δοῦναι ἢ τὸ ἐξάλλον τοῦ διάστημα· ἀφοῦ οὐχ ὁράλαι τὰ ὁ
ραλὰ ὁρίσαι τοῦ ἢ τὸ πρῶτον ἀφοῦ ὁράλαι ἵ' ἂν ἢ ὅτι μάλιστα ἅμα
ἀπὸ πλάνου διάστημα ὁράλαι ὧν ὁραλῶν· ἁπλᾶ ἀπὸ ἡλίου.
ἀλλ' ἐστὶ ἔπαθον αὐλῶν πρᾶς ἀναιρεῖσθαι μεθ' οὗ νεῖ τοῦ ὁραλοῦ· ἔσ-
χηκασι δοῦναι πως οὐ νεῖ μέρος τοῦ συνεχοῦς ἀμφὶς δύνασθαι· τὸ
γὰρ μεταξὺ τοῦ διάστημα τοῦ τε ἐξάλλου ὁραλοῦ ἢ τοῦ πρώτου.
δὲ ὑπολαμβάνειν αὐλὸν οὐχ ἁπλῶς τι ἀμφὶς δύνασθαι· ἀλλὰ πρὸς
αἰσθησιν ἀμφὶς ἢ δύνασθαι· ὁ τι μηδενὸς αἰσθητοῦ ὡς ἀμφοῖν ἢ
αἰσθησις αἰσθάνεται· ὅτι γὰρ μηδὲν ἀμφὶς σῖον τε μέγεθος εἶναι ἢ ἄλλοις
ἐλάττεσι διαπλάσσειν· δὲ οὖν ἀπορουσοῦ ὅτι τὸ αἰσθητὸν πάλιν ἐστὶ
μέγεθος ἢ οὐ νεῖσιν ἀδιαίρετον αἰσθητὸν· ὡς ἠρημένου δοῦναι τοῦ ὅτι
δὲ ἡ αἴσθησις ὡς ἀμφοῖν αἰσθάνεται ὁρᾶσθαι δοῦναι τὸ μεταξὺ ἀμφὶ
πρὸς αἴσθησιν ὅτι ἐστὶ ὡς μέγιστον ἐστὶ τὸ αἰσθητὸ ἢ ὡς διαστηματίου ἢ
ὁρᾶν δοῦναι ἐνδέχεται ἢ ὅτι ἢ οὐχ ὁρᾶν. οὐ γὰρ δὲ ἀναιρεῖ τὸ εἶναι πρῶ
τοῦ διάστημα· ἀφοῦ τι ὁράλαι τὸ ὡς πρῶτον ἠρημένον· ἢ γὰρ εἶναι
ἐξάλλον τοῦ ἀφοῦ οὐχ ὁράλαι τὰ ὁρώμενα τὸ ἠλημμένον εἰς ἐξάλλον
ἢ οὐ δύναται τὸ μεταξὺ διάστημα τοῦ τε ἀφοῦ ὁράλαι τὸ ὁραλὸν ἢ
τὸ ἀφοῦ οὐχ ὁράλαι· ἔστι γὰρ τῶν οὕτως ἐχόντων δύναται τὸ αὐτὸ τοῦ
μὲν πρᾶς εἶναι· τοῦ δὲ ἐλάττω· ὑπάρχει γὰρ συνεχές ἐστι τὸ διάστημα· ἐνῶ
τό τε ἐξάλλον ἐστὶν αὐτόσημα τοῦ ἐνῶ ὁράλαι ἐξάλλω τὸ ὁραλὸν ἢ
τοῦ ἐνῶ πρώτου ἁρξάμενον μὴ ὁρᾶσθαι οὐ νεῖ ὁράλαι· δῆλον ὡς
ἐλάττονά ὅρον καινὸν τοῦ συναπτόντα τό τε ἐξάλλον αὐλοῦ ὁ-
ραλὸν ἢ τὸ πρῶτον ἀόραλον, μᾶλλον δὲ ταυτόν ἐστιν ἀμφότερα

τοῦ μὴ ἄφας. τοῦδε, ἔχη ὁμίσος ὅρος ὢν ἀδιαίρετος τοιοῦτος γὰρ
ὁ ὅρος παῦον σωῆ σθαι τὰ σωιχῆ ὁποῖόν ἐστι τὸ διάστημα δι' οὗ ὁρᾶται
τὰ τε ὁρώμενα καὶ οὐχ ὁρᾶται· ἔστι γὰρ ἐναμφοτέροις τοῖς μέρεσι τοῦ
διαστήματος τοῦ ὁρατοῦ τῆ τοῦ πρώτου ἀορατου τοῦ μὲν ἄφας ὄν, τοῦδε
ἔχη· ἐνιοὶ δὲ τίθη τὸ ἀμφὲς αἰθητὸν ἐφεξῆς σοι ταυτὸ τῆ ἑξαιτῆ αὐτῆ
ἐναμφοτέροις τῆ τοῦ ἀορατου· οὐδὲ ἀμφοτέροις· παῦόσον μὲν ἐστὶν ἓν τοῦ
ὁρατοῦ ἄφας οὐ αὐτοῦ ὁρατοῦ, παῦόσον δέ ἐστιν ἐν ἀορατῳ, ἔχη οὐ
αὐτοῦ οὐ πᾶν ὁρᾶτόν, οὐ τοσοῦτόν ἐστι ὁρᾶτόν, τῆ οὐχ ὁρᾶτὸ τὸ μὲν
γὰρ μὴ εἶναι ἁφὴν τοῦ ἄφας τοῦ ὁρατοῦ οὐ πᾶν ὁρᾶτὸ τοῦτ' ἔστι
ὁρατῷ ταῦτα τὸ μηδὲν ὧν εἶναι ἐφεξῆς τῆς ἔχης ἁφῆς οὐχ ὡρα-
τὸ τὰ ὁρατῷ ὁρᾶτὸν οὐ μᾶλλον δὲ τοῦ ἐν τῷ ὁρατῷ διαστήματι· ὁ
διαιρετὸν δὲ οὐκ ἔστιν ἓν ἔσαχεν· πῆ γὰρ δὴ αὐτοῦ· τὸ μὲν ὁρατὸν
ὁ ἔστι πῆ αὐτοῦ ἐν τῷ ὁρατῷ· τὸ δὲ ἀορατον τὸ οὐκ ἐν τῷ μετὰ τοῦ ὁρατοῦ
διαστήματι· ἔστι ἐκ δὲ τοῦτων τῶν ἀμφὼ λόγων ἐρωτῶν
ἔστι ὑπὸ διοδόρου· ἔστι οὐ τινός, αὐτὸς ἠρωτημένα ἀπὸ τοῦ πρώτου
τῆ χρῆσθαι αὐτῷ, ἀλλὰ τοῦτος μὲν εὑρὼν ἐχρήσατο τῆ λόγῳ οὐδὲ
μετὰ ταῦτα φρονοῦντες ἔλαβον μὲν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἔχρη
σαντο δὲ αὐτῷ οὐδὲ οὕτως, ὁ μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς διὰ αὐτοῦ πρὸς αἴσθησιν
γινόμενον ἀμφὲς οὐ πᾶν ἀδιαίρετον ἀλλὰ ἐν τῇ φύσει, τῆ ἐν τοῖς
σώμασι· ἀλλὰ ὡς μηδὲν ἀμφὲς οὐ αἰσθητὸν τῶν μὴ δὲ τὰ μεταξὺ τοῦτε
ἐχάτου αἰσθητοῦ τῆ τοῦ πρώτου εἶναι σθητοῦ διαδοχῆ εἶναι διά
στημα ἀμφὲς οὐ·

ὁ τὰ σωιχῆ σωιχῶν ὅρος· σῶμα τος δὲ μέρος ἢ αἰσθητοῦ ἢ εἶναι σθητοῦ
ἀδιαίρετον εἶναι ἀμφὲς, ἀφ' οὗ αὐτῷ ἐχρήσαντο οἱ σῶμα τοποιούμενοι
ἔστι τὸ τοῦ σῶμα τος μέρος σῶμα· διὸ οὐδὲ οἱ ὄντες ἔστιν ἢ μέγιστον
εἶναι σθητὸν ἢ ἔλαχιστον αἰσθητὸν τῆ αὐτοῦ φύσει τῶν δὲ νῦν μὴ ἀμφὲς
εἶναι ἀλλὰ πῶν διαιρετὸν· σχεδὸν δὲ τὰ τοῦτα φανερὸν τοῦτο διαβε
βαιοῦν περὶ τῶν ἠρημένων ἡμῖν τῶν βιβλίων· μνημονευτέον δὲ ἡμῖν τὰ
τοῦ βιβλίου τοῦτο, τὸ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου τε ἔστι ταῦτα·

περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως.

Περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως. Τῶν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς, περὶ μὲν τῆς ὅλης συνεπισκεψώμεθα καθ' ὅσον ἐνδέχεται· περὶ ἑκάστης δὲ τῶν δυνάμεων αὐτῆς τόσα καὶ τίνα ἐστί. καὶ ἐν τίνι ἑκάστη αὐτῶν τὸ εἶναι. ἐν αἷς καὶ περὶ τῆς αἰσθητικῆς δυνάμεως λοιπὸν ποιητέον ἐστὶν ἡμῖν. καὶ τίς ἐστιν ἡ τῶν. ὧν καὶ περὶ τῆς αἰσθήσεως διαρρήδην ἐστὶν ἡμῖν καθ' αὑτὴν σκεπτέον. εἶτα τί τὸ τοσαῦτα αἰσθήσεις διαιρεῖ. καὶ τί δία περὶ ἑκάστης τῶν αἰσθήσεων διεξιέναι. καὶ ἡ τῶν. τίς μὲν ἡ δύναμις αὐτῶν ἑκάστης αἰφῆς τὸ αἰσθάνεσθαι. τίς δὲ ἡ ἐνέργεια καὶ περὶ τί. εἶτα ἐφ' ἑκάστης περὶ αἰσθήσεων καὶ αἰσθητῶν. περὶ ἑκάστων αἰσθητηρίων ἡ τῶν. τί τὸ αἰσθητικὸν ἑκάστης αἰσθήσεως. καὶ πλήθος. ἐπεὶ δὲ μὴ οἷόν τε ἄνευ τοῦ αἰσθητικοῦ αἰσθάνεσθαι. δῆλον γὰρ σχεδὸν πᾶσι τῆς αἰσθητικῆς τυχεῖν ἐνέργειαν. ταύτην δ' ἐστὶν ἐν ὑδρώποις. ἡ φερεφῆς ἐστὶ περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν. τὸ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου τούτου, πάνυ φαύλως. ἐπεὶ δὴ γὰρ ἡ μνήμη πάντων. ἡ ἕξις δὲ τῆς κοινῆς αἰσθήσεως. ὡς ἔοικεν δῆλον ὅτι περὶ τούτων λεκτέον. τίνος κοινῆς αἰσθήσεως καθ' ὁρίσαι. ἔοικε δὲ περὶ τὸν αἰσθητικὸν ὡς τὸ μάτιος ὄρασις, ἢ καρδία, οὗ λόγος καὶ τὸν περὶ αἰσθήσεως, καὶ αἰσθητηρίων λόγον, τὸν περὶ μνήμης τούτῳ. ἐν ᾧ ζητεῖται μνήμη μόνον ὅτι πάθος. καὶ τίς ἡ μνήμη. καὶ ἐν τίνι τῶν τῆς ψυχῆς μορίων. καὶ λεκτέον ὅλη ἐν τῇ παρούσῃ αἰσθήσει. καὶ ὡσαύτως περὶ ἀναμνήσεως αὐτῆς. εἶτα τοῦτο τί ἐστί. καὶ διὰ τί οὐ θοίμεθα. οὐ θοὶ γὰρ ἐστὶ μνήμονες ὅτι καὶ διὰ τί συμβαίνει τοῖς μνήμοσι δοκεῖν αἰσθάνεσθαι. λέγων αἰσθάνεσθαι τὸ φαντάζεσθαι. αἴσθησις γὰρ καὶ φαντασία οὐδὲν ἄνευ τοῦ κεχωρίσθαι τοῦτο. καὶ τῷ λόγῳ ἕτερον. τοῖς δὲ αἰσθανομένοις, αὐ ἀναμνήσεως δοκεῖ. μνήμονες εἶναι. ὧν αὐτὴ φέρεται λόγος. εἶτα λήθη αἴσθησις. καὶ τίς διαφθορὰ τῆς μνήμης. καὶ ὅλη σωματικὸν τὸ αἰσθάνεσθαι. καὶ διὰ τί οἱ οἶνοι

ἢ τὴν μνήμην δίδωσι. καὶ περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως ταῦτα.
περὶ δὲ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως. ταραττόμενόν ἐστι τὸ ζῷον μείζονι
τυχὸν ἐγκαταλαμβάνει καὶ ἔνι μὴ ὁρᾶν ἀμφότερα. οὐ γὰρ ἐν ἀΐδιον μὲν
μερίσαι τὴν τυχὸν ὕπνος. ἐν ἀΐδιον δὲ ἐγρήγορσις. ἀμφότερα δὲ ταῦτα καὶ ἔνι
καὶ ὅλον μὲν σωματικὴν τινὰ τὸ πάθος. ἔστι δὲ καὶ κατὰ δύο καὶ ἐγρήγορσις
διάνοιαν αἴσθησιν. καὶ ὁ ὕπνος ἀμφοῖν συμβαίνει κατὰ δύο καὶ πλέον
τὸ πάθος. σημεῖον δὲ μνήμης, μνήμονες ἐγγίνονται τυχὸν φαίνεται καὶ
τοῖς ἀμνήμοσιν ἐγγίνεται. καὶ ὅλως ἐστὶ σπάνια. ἀγαθὰ μὲν σπάνια.
καὶ κακὰ ἄγαν. ἄγαν συμπεφύκασι. καὶ ἡ μνήμη δὲ ἀΐδιόν φησι καὶ διαὶ. διὸ
μὲν οὖν αἰτία σωματικὴ τὸ πεῖσαι αἴσθησιν καὶ ἀναμνῆσαι τὸ παρόν ἐστι
βιβλίον. καὶ μνήμη δὲ ἐν αὐτῷ ζητούμενα. καὶ ἀναμνήσεις δέ, ἐφ'
ἃ πρώτην μνήμην ἔσχεν ἡ ψυχὴ αἰσθομένη ἢ παθοῦσα ἢ ποιήσασα. διὸ
ἐν ταῖς ἀναμνήσεσι πάλιν ἐνεργοῦμεν ἃ ἐνηργήσαμεν ἢ ἐπάθομεν πρότερον.
διὸ καὶ ἀναμιμνήσκονται ἐνίοτε ἐν ὀργῇ ὄντες ἢ ἐπιθυμίᾳ ἢ τινὶ τοιούτῳ
ἄλλῳ πάθει. καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἄλλῃ τυχῇ ἀναμιμνήσκομαι. ἐν ἄλλῃ
καὶ φαντάζομαι καὶ μνημονεύομεν. διόπερ ἐστὶν οὕτως ὡς ἐν ταῖς
ἐνεργείαις διορισθέντα. οὕτω γὰρ ἔχει καὶ ἐπὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως
μὲν. καὶ παντὸς δὴ ἀφῆρται φαντασία ἀναμνήσεως. οὐδὲ γὰρ ταὐτὸν
τῇ ἀναμνήσει. οὐδὲ κίνησίς τις ἐστὶν ὁμοία καὶ ἡ μνήμη. καὶ ἡ φαντα-
σία. οὐδὲ γὰρ ταὐτὸ. οὐδὲ πάντα ἔστιν. διαφέρει δὲ ἡ μνήμη φαντα-
σίας ἀναμνήσεως. τῶν τε γὰρ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ζώων. φαντα-
σίαν δὲ μνήμη ἐστὶν. φαντασία δὲ, καὶ ποιὰ μνημόνευτα. ἔστι δὲ ἀναμνήσεως
μὲν οὐκ ἄφθονον. οὐ γὰρ ἀφθόνων τῶν ἀναμνήσεων ἀναμνήσεται
ἕκαστος. φαντασίαν δὲ καὶ ἄφθονον. ἀφθόνων γὰρ φαντασίαν ἔχει
καὶ μὴ ἀφρόνων χωρίς. ἀναμνήσεως μὲν οὖν ἀρχὴ καὶ ἐξ οὗ δεῖ ἄρξασθαι
ὅτι διαφέρει φαντασίας ἀναμνήσεως. ὅτι δὲ ἀναμνήσεται τις τὰς
τῶν αἰσθητῶν, μεθ' ὑπάρξεως ἐσόμενα. τὸ δ' ἐστὶν ἡ φαντασία, ὧδε
λεγέσθω πρῶτον. εἰ δὴ μή τι ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐφ' ἡμῖν ἀνακίνησις
μνήμης τινὸς ἐστὶν ἡ μνήμη. ἀνακίνησις δὲ ἐστὶν ἡ φαντασία, ὥστε
φαντασία μνήμη ἂν εἴη. δεῖ δὲ μνήμης ἀφ' ἡμῖν ἀποδιδόναι ἄρχας
καὶ τοῖς ἄλλοις ἀναμνήσεως. ὅτι μὲν οὖν ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν καὶ ἀνακίνησίς
τις ἡ φαντασία φανερόν. ἐὰν γὰρ ἐθέλωμεν ἐνίοτε, δυνάμεθα καὶ
τοῖς ἀναμνήσεως μεθ' ὑπάρξεως. ἐν δὲ ἀναμνήσει σύνεσμός τις τῆς τυχῆς

230

ἀπ. μνείαν οὖν ζωγράφημα τῶν παρόντων αἰσθητικόν. ἐναντία
λήμματι οὖν τὸ ζωγράφημα τῆς ὑποδοχῆς αἰσθητοῦ γινομένης
κρίσεως. ὁ καὶ μνήμη τοῦ αἰσθητοῦ παραμένοντος ὑποδοχὴ δὲ ἐν
σωζείαν. ὅμ ὡς περ ἡ κοινὴ τῆς αὐτῆς. ὃ καὶ τῆς μνήμης ἡ μὴ σω
ζόμενον αὐτῶν μνείαν. τὸ δὲ βιοῦν ἐναντία λήμμα, καὶ τὸν
βιοῦν ὡς περ ὑπομνήματα φαντασίαν καλοῦσι. διὸ καὶ διορίζονται
τὴν φαντασίαν, ὑπόμνημά τι εἶναι μνημονικόν. μὴ πολλὰ δὲ οὐχ ὑπὸ
αὐτὰς ἀλλὰ ἡ φαντασία, ἀλλ' ἡ περὶ τὸν ὑπομνηστὸν τὴν φαντασίαν
κατὰ δύναμιν ἐνέργεια. ἐγράφω αὐτὸς ὁ ὑπομνηστὴν φαντασίαν,
ἡ μὲν οὖν ἐν φαντασία καὶ ἐνεργοῦντα περὶ αὐτό. ἔχοντα
δὲ αὐτῶν, καὶ ἅμα οὖν ἡμεν ἐν πολλοῖς φαντασίαις, καὶ τὸ σύ-
μπαν ὅσον περ ὑπὸ τὸν ὑπομνηστὸν ζόμενον. ἔτι δὲ βιοῦν τὸν μνημονεύοντα μᾶλλον
ὑπὸ τὸν φαντασίαν λέγουσιν. ἢ τὸν μεμνημένον ἢ δὴ καὶ ὅσον. αἰεὶ δὲ
τὸν ἐμμνημονεύοντα καὶ, τὸν αἰσθησιν αὖ λέγειν τὸν καὶ ἐνάργειαν
φαντασίαν. ἡ δὲ τὸν μεμνῆσθαι καὶ ἐσωζομένου τὸν μνήμην. διὸ
μὲν οὖν ὡς ἀ τοῦ τῆς αἰσθήσεως. ὡς γὰρ ἐνταῦθα μνήμη ἐστὶ μεμνῆσθαι
τὸν. ἔστι δὲ τῆς καὶ δύναμις αἰσθητική. ἔστι δὲ καὶ ἐνάργεια δύναμις
περὶ τὸ αἰσθητόν. τὸν καλοῦσιν αἴσθησιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς μνή
σεως. νοητὸν μὲν τὸ παράδειγμα. νοῦς δὲ ἡ δύναμις. νόησις δὲ ἡ τοῦ
μου περὶ τὸν νοητὸν ἐνέργεια. οὕτως δὲ ὑποληπτέον καὶ περὶ
τὸν φαντασίαν. τὸ μὲν ἐν αὐτῇ φαντασιαστὸν, τὸν οὖν δαὶ ἐν τὸ αὐτὸ τῶν
καλοῦμεν ἐνέργειαν αἰσθήσεων μνήμην ἐναλλάγμαν οἷον λέγω γράφη-
μαν. ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ αὐτὸν τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν. ἡ τῶν. τὸ δὲ φαντασίαν οὖσαν ἡ
αὐτὸν αὐτὸ ἐνέργειαν αἰσθητόν. ἡ τῶν ὁ περ ἐνέργειαν οὖσαν τῆς φαντασιαστικῆς
δυνάμεως περὶ τὰ φαντασθέντα. ὑποληπτέον γὰρ τὴν φαντασιαστικὴν δύναμιν τὸν αὐτὸν
τῆς καλοῦμένην αἰσθήσεως μνήμην ἐναλλάγμαν. ὡς οὖν ἡ τῶν αὐτὸ
αἰσθητὸν ἐστὸς. ὡς τὸ αἰσθητικὸν τὸν αἰσθητὸν οὕτως ἐστὸς. καθάπερ δὲ τὸν βιοῦν
ἐναλλάγμαν, καλοῦμένην αἴσθησιν. οὕτως αἰσθητικῆς ἐνέργειας
τὸν αὐτὸν ἐνέργειαν. ἡ τῶν καλοῦμένην αἰσθήσεις ἐνέργειαν τὸ μὲν ὑπομνη-
στὸν ἐν αὐτῷ αὐτὸν τὴν αἰσθητὸν ἐναλλὸς οὖσαν. ἡ δὲ φαντασιαστικὴ δύναμις

ἐστὶν ἐν αὐτῇ καὶ ὁ νοῦς κάμνοντι τῇ αἰσθητικῇ τῷ γε μέλλει διαφέρουσαι· αἰσθητικὴ μὲν γάρ ἐστι, καθόσον τῶν αἰσθητῶν παθητὸν ἐστιν αὐτὴ τοιαυτὶ μόνον· φαντασία δὲ καθόσον ὡς ἕκαστον τῶν περὶ τὰ αἰσθητὰ ἐκείνοις αὐτοῖς ἐνέργει· οὕτω καὶ αὕτη· περὶ τὰ φαντάσματα αὐτοῖς ἐνεργεῖ ἐχόντων αὐτὰ σωμάτων ὡς τῶν αἰσθητῶν αὐτῶν· καὶ μὴ παρόντων ἔστιν αὐτὰ αἰσθάνεσθαι· ὅταν μὲν οὖν παρόντων τῶν αἰσθητῶν αἰσθάνηται ἐνέργεια αὕτη γίνεται, αἴσθησις γίνεται· ἡ γὰρ διὰ τοῦ αἰσθητικοῦ παρόντος αἰσθητοῦ ἐνέργεια αἰσθητικὴ νομίζεται ἐνέργεια τῆς αἰσθητικῆς ψυχῆς, αἴσθησις ἐστι· διὸ καὶ ταυτὸν ἅπασι δοκεῖ τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν φαντασίαν· ὅταν δὲ μὴ πάρῃ τὰ αἰσθητὰ παρόντα ἢ ἐνέργεια τῆς αἰσθητικῆς ψυχῆς γίνηται τοιαύτη τὸ νομιζόμενον αὐτοῦ τῆς καὶ ἐνέργειαν αἰσθήσεως ἐγκατάλειμμα ὡς αἰσθητόν· φαντασία αὖ τοῦτο· ἔστι τοιγὰρ αὐτὸ τοῦτο ἐγκαταλείμμα ἐνέργεια· ὅταν μὴ αἰσθητὰ ὡς τοιαῦτα γίνηται· ἀλλὰ καὶ ὡς ἀναλόγου τινὸς ἐγγινόμενον· τὸ μὲν, μνήμη· τὸ δὲ, ἀναμνήσεις ἐστί· μνήμη γάρ ἐστι καθ' ἓν φαντάσμα τοῦ· ὡς ἐνῆν οὖν τὸ φάντασμα τῆς γὰρ φαντασίας τοιαύτης γινομένης, γίνεται μνήμη· διαφέρει δὲ μνήμη ἀναμνήσεως, τῷ ἀναμνήσεις γίνεσθαι τῆς μνήμης, ἐὰν λήθη γένηται τοῦ ἐχεῖ διαλύσει· καὶ ἔστιν αὖ πάλιν ἀναμνήσεως, πολλῶν παρόντων μνήσεων ἀναμνήσεις· ἀλλὰ τοιγὰρ τούτων καὶ οὗ ἕνεκα ἐστὶ σκοπῶμεν· μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῆς φαντασίας καὶ ἧς οὗ ἕνεκα διορθωτέον· ἐπεὶ οὖν ἡμῖν ὡς ἔστι τοιοῦτόν τι νοῦν· καὶ τίς ἐστὶν ἡ μνήμη· ἐὰν γὰρ ἐν δὲ χωρίῳ νοοῦμενον αὐτὸ τοιοῦτόν τι μνημονεύσωμεν, ἡ γὰρ βασιλεία καὶ πόλιν τὴν λόγον νοοῦμενον μνημονεύει, τῷ τοιοῦτόν τι αἰσθητὸν ἢ παρὸν αὐτὸ ταύτην δ' αὖ τὸ νοοῦμενον μνημονεύομεν ἐν αὐτῷ κινήσεων· τοιαύτην ἐγκαταλαμβάνον· καὶ τύπων· καὶ ζωγραφημάτων· κινεῖ τὸν φαντασιωθέντα· ὡς τὰ αἰσθητὰ τῷ αἰσθητικῷ· διὸ καὶ ἡ αὐτῆς φαντασίας χάρις, κίνησιν τοῦ τῆς καὶ ἐνέργειαν αἰσθήσεως ἐν τῷ αἰσθητῷ γενομένην·

ἔρηται γὰρ ὅτι καὶ ταῦτα ἐγκατάλλιμματα καὶ μέρη
γάρ ἀισθησις. χρὴ δὲ τοῦτου κοινοῦ λέγειν ἐπὶ τῆς φαντασίας
ἀκούειν. κυρίως γὰρ τοῦτος ὁ καλλιστος χιὼν καὶ ἐξ ἑνὸς. ἢ τῶν
τοιούτων ἐν τῷ τοιοῦτο μέν ἐστι σχῆμα μηδέν μόριον. ὡς ὁρᾶν μέν
τὰ ἐπὶ τῶν σφαιρῶν ἔχοντα. οὐχοῦτω δὲ τὰ αὐτῶν καὶ αἰσθητῶν
ἐγκαταλλιμματα ἐν ἅπασι γίνονται. οὐ δὲ γὰρ τῶν ἀρχῶν κατὰ
σχῆμα τί ἢ τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἁπτὸς. τοιοῦτον γὰρ σχῆμα τὸ
λευκὸν ἢ τὸ χρῶμα. ἢ τοιοῦτον σχῆμα ἢ ὀσμή. ἀλλὰ διαπορήσαι
μικρὸς κυρίου ὀρόμαντος, τὸ ἔχρυσος τὸ ἐγκαταλλιμμα τὸ ὕδωρ μὴ
αὐτῶν αὐτῶν ἐν ἅπασι τοῦτο μαγοῦμεν. καὶ ἀφέρηται τὸ ὕδωρ.
τὸ μὲν οὖν ὅτι μὴ φαντασία ἔρηται. τὸ δὲ ἅπασι σὺν ἐκείνοις.
ἢ γὰρ περὶ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐγκαταλλιμμα μηδὲν ἐν ἔργῳ,
ὅταν μὴ αὐτοῖς ὡς ἐκείνοις οὖσιν ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀναλόγον
μηδὲν μὴ ἅπασι μὴ ὑπάρχον φορὰν τοῦ δεῖνος αἰσθητοῦ φέρε
ἢ περὶ τοῦ γεγραμμένου τοῦ δεῖνος σῶμα αὐξητὸν τοῦτο λέγω
τοῦτο. ἢ ἄγουσι. καὶ ἐν ἔργῳ ὅτι ἐκεῖ αὐτὸ τῆς ὄψεως
γίνεται αὐτοῖς ἐκείνοις ἐν ἔργῳ τοῦτος. καὶ ἐγκαταλλιμμα
καὶ ἀναλογία γεγραμμένου λέγω τοῦτο ἢ αὐτοῦ ἐν τῷ αἰσθητικῷ. ὅταν ἐγκαταλλιμμα μὴ
ἀναλογία γεγραμμένου καὶ σώζεται. καὶ μὴ φορὰν
τοῦτο αἰσθητοῦ. τοῦτο δὲ τὸ ἐγκαταλλιμμα, μὴ ἐν τῷ φαν
ταστικῷ δυνάμει τῆς τυχῆς. καὶ τοιοῦτο ἐν ἔργῳ περὶ
αὐτό. ὡς τὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ τῷ αἰσθητῷ. ὅταν δὲ τὸ ἐν τῇ
τῆς φαντασικῆς δυνάμεως ἐν ἔργῳ ἐκεῖ τοιοῦτον ἐγκατα
λλιμμα αὐτοῖς ἔρηται, μὴ ὄψεως λευκοῦ μέν ὅτι τοῦτο
ἐγκαταλλιμμα καὶ ὅτι ὅτι τοῦτος αὐτοῦ ἀναλογία γεγραμμένου τῷ
τοιοῦτο σῶμα τῷ καὶ τοῦτο ἐκεῖνα μέρη ἐν ταῦθα μέρη.
καὶ ὅλως, ὅτι οὐ διὸ τοῦτος, ἀνὼν ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ σῶμα γε-
γραμμένου ζῴου. τοῦτο τοιοῦτο ἀν ἔργῳ. μὴ μὴ λέ
γεται. φαντασίαν γὰρ ἔστι καὶ λέγεται ὅταν αὐτοῖς

περὶ δὲ τὴν ὕπνον καὶ τὸ ἐγκαταλλαγμα γρήγορσις. μὴ περὶ τὸ
ζῆν μόνος. ἀμφότερα δὲ ἀναγκαῖα ἐστὶν ἀεὶ οὕτως γε ἔχειν. μνήμη
μὲν δέ ἐστιν ὅταν περὶ τὸ ἐνεργεῖν περὶ αὐτὸ αἰσθάνηται. καὶ
ὅτι ἀναγκαῖον ἐστὶν γίνεσθαι. καὶ ἔτι νῦν οὐ αἰσθάνομαι, ἔχειν
δὲ τοῦτο φαμὲν τὴν ἕξιν μεθ' ἧς ἐγρηγόρησεν. τοῦτο δὲ καθ' αὑτὸ ἀπὸ
θεὶς ζῳοῦ μέρος ἐστὶ τοιοῦτον. καὶ ἐστὶ μνήμη καὶ φαντασία
ταὐτὸν ὑποκείμενον, φαντασία δὲ καὶ αἴσθησις ὁμοίως.
αἱ αὐταὶ γὰρ καὶ αὐταὶ τῷ ὑποκειμένῳ ὡς ἤδη εἴρηται. καθ'
ὅλου δὲ ἕξις αἰσθήσεως, τοῦτο καὶ μνήμη μόνον δὲ τὸ μνήμο
νεύσαν. ὡς γὰρ αὐτοῦ τῆς αἰσθητικῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς τὸ
αἰσθάνεσθαι, οὕτως αὐτοῦ τῆς καὶ τὸ φαντάζεσθαι καὶ μνημο
νεύειν. ἴσως δὲ ὅλη μνήμη μᾶλλον ὡς ἔοικεν. καὶ ἡμῶν
τῶν ἀλόγων ζῴων. φαμὲν μνήμονικὰ δὲ μᾶλλα τὰ λογικὰ ζῷα.
λέγω περὶ μὲν τούτων, τὸ σωτὰ ἡμῖν εἰρήσθω. διὰ τὸ ἀσαφῶς
καὶ ὅλως περὶ μνήμης μόνον περὶ μνήμης αὐτῆς ἐστὶν ἡ θεωρία
καὶ ἀναμνήσεως. ἐπὶ δὲ τῶν καὶ τῶν ἑκάστων τούτων
πλέον ἐξήτησιν. περὶ δὲ μνήμης καὶ τοῦ μνημονεύειν,
λεκτέον τίνα. καὶ διὰ τίνα αἰτίαν γίνεται.

μνήμη ἐστὶν, ἡ δυνάμεις τῆς ψυχῆς, καθ' ἣν μνημονεύομεν. μνη
μονεύει δὲ ἕκαστα αὐτῆς. ὡς γὰρ ἐπὶ νοῦ φερόμενον. οὕτω
μνήμη περὶ τὸ μνημονεύειν ἔχει. ὅτι νοῦ μνήμη καὶ φαντα
σία. καὶ αἴσθησις. ἡ πρώτη ἑνὶ τῷ παθεῖν. τοσοῦτον ὑποκεῖ
ται αὐταὶ. τὸ λόγου δὲ διαφέρουσαι. ὡς δὲ αὐταὶ. καὶ πρὸς
ἄλλαι εἴρηται. λεκτέον οὖν φυσικοῦ περὶ τοῦ μνημονεύειν. καὶ
τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι. διαφέρει γὰρ μνήμη ἀναμνήσεως. ὡς
γνωσόμεθα μετὰ ταῦτα. λέγωμεν ἐπὶ τὸ πρῶτον μέθοδα
δεῖν, καὶ τοῦτο ἀφυσικόν. καὶ μᾶλλον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μνήμο
νικώτερον. τοῦτο δὲ ταχὺ καὶ δύφυές. καὶ δὲ μαθὲς οὐκ ἀμνη
στικώτερον. ὥστε διαφέρει οὐ κατὰ τοῦτο μνήμη ἀνάμνησις.
ἐγγίγνεται αἱ αὐταὶ, ὧν καὶ τοῦτο ὑπάρχει, καὶ ἀνα
μνησ[illegible]

παρὼν μὲν οὖν σκοπεῖν ποῖα ἀπὸ μνήμης
μνεύει· πολλάκις γὰρ ἐξίσταται τοῦτο·
ὡς περὶ φωνῆς περὶ ψυχῆς, αὐτοῦ τῶν αἰσθητῶν ἢ διδασκαλικῶν
αἰσθήσεων ἢ ἀρχάς· ἢ αὐτοῦ τῶν ἐνεργειῶν ταῖς δυνάμεσι ταῖς αἰσθη-
τικαῖς ψυχῆς· αὐτοῦ τῶν σαφῶν ἢ διδασκαλικὰ αἰσθητά· οὕτως φαῖ-
νται αὐτοῦ τῶν μνημονευτῶν τὰ μνήμια· παρὼν οὖν σκοπεῖν ποῖα
ἐστὶ μνήμης μεύειν· πολλάκις γὰρ τῶν ἄλλων ἔξω ποιᾶν φύσιν αὐτὰ
ἐξίσταται· ἢ ποιᾶ ἡμᾶς αἰσθήσει ἄλλως περὶ μνήμης λαμβάνεσθαι·
ὅτι δὲ οὔτε τὸ μέλλον μνημονευτόν· οὔτε τὸ ἐνεστώς· τοῦτο γὰρ ἤδη πα-
ρὸν· δῆλόν ἐστι τὸ μὲν μέλλον· ἢ δοξαστόν· ἢ ἐλπιστόν· ἢ ἐπιστητόν·
μνημονικὸν· ὅτι γὰρ ἢ ἐπιστήμη ἐλπιστὴ ἐστὶ καὶ περὶ μελλόντων· ἐλπίζω γὰρ
ὁμοίως ὑγιὴς ἀφήσειν· τὸ δὲ ἐνεστώς· οὐ αἰσθητόν· τοῦ παρόντος γὰρ
ἡ αἴσθησις· ἢ τὸ οἴεσθαι αὐτὸ εἶναι· ἢ παρὸν ὅτι μὴ μέλλον· ἢ παρε-
λήλυθός· ὅπερ παρελήλυθος γρόμενον ἔφθη· ἢ δὲ μνήμη οὐ-
δενός ἐστιν ὧν ἅμα, ὅταν τοῦ γρόμενου· ἀνάγκη γὰρ αὐτὴν γενέσθαι.
ἐπειδὴ δὲ ὅτι μνήμη τοῦ γρομένου ἐστὶ γραμμή· τὸ δὲ παρὸν ὅτι πα-
ρεστὶν, οὐ ὁρᾶν τὸ δὲ τὸ λευκὸν ὅτι ὁρᾶ· ὅτι δὲ τὸ λευκὸν μνήμη
τοῦ γρομένου, ἐστὶ γραμμή· τὸ δὲ παρὸν ὅτι παρεστὶν οἷον τὸ δὲ τόδε
καὶ ὅτι ὁρᾶ· ὅτι δὲ τὸ λευκὸν· μνήμη τοῦ γρομένου·
ἀνάγκη γὰρ αὐτὴν γενέσθαι· ἐπειδὴ δὲ ὅτι μνήμη τοῦ γρομένου,
ἐστὶ γραμμή· τὸ δὲ παρὸν ὅτι παρεστὶν, οὐ τὸ δὲ τὸ λευκὸν ὅτι ὁρᾶ·
ὅτι δὲ τὸ λευκὸν· μνήμη τοῦ γρομένου ἐστὶν· οὐ τοῦ παρόντος·
τὸ γὰρ παρὸν ὅτι παρεστὶν ἡ ὁρᾶσθαι· ὅτι δὲ τὸ παρὸν ἢ ὁρώ-
μενον χρῶμα ἐφίησι, τοῦτο τὸ λευκὸν, οὐ δὲ σὺν φαίνεται μνήμη μόνη·
ἀνάγκη μὲν ὁρώμενον ὅτι παρεστὶν, ἀναφαίνεσθαι φαίνεται αὐτῷ·
τὸ δὲ μνημονεύμενον ἐστὶ καθαπερεὶ μόνον, ἀνεπιμνήμονευτόν·
τὸ δὲ ἐστὶ καθαπερεὶ ἔξω δηλωτικὸν ὅτι τοῦ ἐστὶν
ἔχθαι· θεωρούμενον γὰρ, τὸ παρὸν μὲν ἀνεπιμνήμονευτον· τοῦτο
δὲ παρὸν ὡς μανθανόμενον λέγω· ὡς ἐπειδὴ ἐστὶ καθαπερεὶ
λέγοι σὺν τὸ δὲ ἐστὶν ἐπιμένειν ἔχθαι· ὅτι δὲ οὕτω ὁρᾶ ἐστὶν ὁρᾶν,

οὐ φησιν ὅτι μνημονεύει· ὅταν δὲ αὖ βοᾷ ἔργων σχῆμά τι μνημονεύειν αἰσθησιν· λέγω δὲ ἔργα τὰ δι' ὄψεως· ἢ τὰ γεγραμμένον· ὁμοίως γὰρ τὸν γεγραμμένον ἐρῶ ὃς ἐστὶ βιβλίον· ἔτι πάσῃ αἰσθήσει τὸ λευκὸν μνημονεύειν· ὅταν αἴσθηται χωρὶς τοῦ ἐνεργεῖν τῷ αἰσθησιν περὶ τὸ ζῷον· ἢ περὶ τὸ ἐρῶ τῷ βιβλίῳ ζῴῳ· αὐτοῖς μόνοις τοῖς τοιούτοις θεωρητὴ τυγχάνει· μὴ ἀπλῶς δὲ, ἀλλ' ὅσοις ἐπόμενα λόγος, τὰ μνημονικά· οὕτω γὰρ φαμὲν μνημονικὰ αἰσθητικὰ τοῦ λευκοῦ δύο ὁρᾶσθαι· ὅταν φαντάζηται ὅτι καὶ τὸν δεῖνα καιρὸν ἐρῶ δεινὶ βιβλίῳ· παραπλήσιον δέ πως γενόμενον ἐκείνῳ· ἢ ἐθεώρησαν· ἀμφότερα ὅμοια ὄντα· ὁμοίως γὰρ ἐστὶν ὧν αἰσθάνεσθαι· οὐ χρόνον ὁρᾷ· ἀμφότερα φαντάζεται ὅτι ἓξ δεκὰ ἤκουσε καὶ τὸν δεῖνα χρόνον· ἀεὶ γὰρ ὅταν ἐνεργῇ κατὰ τοιοῦτόν τινα ἢ τυγχάνῃ παρακολουθῶν ἀποβλητῶν· ὅτι τὸ πρότερον τοῦ ἤκουσεν· ἐγγὺς μὲν τοῦ λέγειν· μὴ δέ σωμα αἰσθανόμενος τοῦ πρότερον· ἢ οὐ χρόνος ἤκουσεν, οὐκ ἔστι μνήμη· ἐστὶν δὲ ὅταν ἐνεργῇ, ἐστὶ γὰρ καὶ τοῦτο μνήμη· διωρισμένα γὰρ ὅταν ἐνεργῇ τῷ ἐνεργεῖν, καθὼς ἡ μνήμη ἐδόκει ποιεῖν· αὕτη δὲ ἐστὶν, τὸ αἰσθάνεσθαι ἢ τοῦ χρόνου· ἢ τοῦ πρᾶγματος· ἀφ' οὗ μέγεθος ὅτινος ἢ ἐγκαλλόμενα:

» ὅτι μὲν οὖν ἡ μνήμη, οὔτε αἴσθησις· οὔτε ὑπόληψις·

» ἀλλὰ τούτων τι ἕξις:

Ὑπόληψιν λέγω, τὴν καὶ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ εἰκότως· καὶ γὰρ δόξης· ἢ ἕξις ἐστὶν ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἄλλων· ἢ ὑπόληψιν λέγει ἀπὸ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ ἀπὸ τοῦ πρᾶγμα· τὴν φαντασίαν· ὅτι μὲν οὖν, οὔτε ὑπόληψις· οὔτε φαντασία ἡ αἴσθησις· ἀμφότερα· ἢ πάθος αἰσθήσεως· ἐστὶν δὲ ἡ φαντασία τὸ ὅταν γίνηται χρόνος, ἆρα ἐστὶν τὸ ὅταν αἰσθάνηται τοῦ χρόνου καθ' αὑτὸ γίνεται ἐγκαλλόμενα· ἢ οὐ μόνον τοῦ χρόνου· ἀλλὰ καὶ τοῦ παράγματος ἀφ' οὗ· τοῦ δὲ ὅρου μέγου ἢ μικροῦ μέγου τοῦ παρόντος καὶ ἐνεργοῦντος χρόνου, οὐκ ἔστι μνήμη καθάπερ ἔφημεν· ἀμφοῖν αἴσθησις καὶ ὅτι τὸ μνήμη δὲ τοῦ μεγάλου ὅτι· διὸ καὶ τοῦ χρόνου τοῦ σαμνήμη· διὸ τοῦτο ὅτι καὶ τὸ μνήμη, ὅταν αἰσθάνηται καὶ τοῦ χρόνου· οὗ χθές, ἢ ὅλως τοῦ πρότερον ἔθεν καὶ ἤκουσα· καὶ κατὰ τοῦτο μνήμη, ὅτι χρόνου αἴσθησις, ὅσα χρόνου αἰ

ἀφάνεται· ταῦτα καὶ μνήμονεύει· ὁ γὰρ τοῦ πλοίου κώπος πέρριστον ἐς βόρειον βόσφορον· σὺν μεσημβρινῷ αὔρῃ πλέων καὶ ἀναχωρήσας, ἡ ἀφανὴς ὄψις ἔστιν τοῦ πλοίου κάτω ἐν αὐτῷ· αἱ ἀφάνεται μὲν καὶ τὰ χθόνια τοῦτον χέρνου· ἀλλ' οὐχ ὁμοίως τοῖς ἀνοῖς· ὅμμα γὰρ αὐτὸς πρὸς ὃ αἱ ἀφανίζεσθαι πόλις ἔδει· καὶ πόλις ἥκουσιν, οἷδε καὶ τὸν διαφορὰν καὶ τοὺς παρελκυστούς· καὶ τοὺς μείονας· τὰ δὲ λόγα τοῦτον μόνου αἱ ἀφανέα· τοῦ ὄψις μὲν τοῦτο ἡ πόλις ἔστιν· τοὺς δὲ μείονας· ἐν οἷς ἀνοῦσχε· αἱ τοῦτο δὲ ὅμμα ὅσον χέρνου αἱ ἀφάνεται ταῦτα μνήμονεύει· ἐπὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐν ὧ καὶ αἱ ἀφάνεται· τοῦτο δὲ τὸ ἐν ὧ καὶ τὸν· ἐν γὰρ τῷ χρόνῳ ἡ φύσιν οὐκ ἔστιν μνήμη· ἀλλὰ τῷ αἱ ἀφανίζεσθαι· ἐν ὧ καὶ τὸ φανερὸν ἔσθαι·

ἐπὶ δὲ περὶ φαντασίας ἄρξαι τοιοῦτον ἐν τῷ περὶ τὸ χῆς καὶ νοῦ οὐκ ἔστιν αὐτοῦ φαντασία·

Τὸ μὲν τῆς λέξεως σαφὲς ἔστιν· ἐν τῷ τὸ τοῦ μὲν οὐ μὲν καλὰ συμβαίνοις ἄν· ὡς ἔμαθε τοῦτο τοῦτο οὕτως· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ φαντασίας ἄρξαι τοιοῦτον ἐν τοῖς περὶ τῆς, τὴν μοῦσιν οὐκ ἔστιν αὐτὸ φαντάσασθαι, φανερὸν ὅτι τοῦ μὲν οὐ μὲν καλὰ συμβαίνοις ἄν ἔη· τὰ δὲ μαμαλαχὺ τοιαῦτα βλέπει ὡς καλὰ σπλαστικὰ τοῦ μὴ δύνασθαι αὐτὸ φαντάσασθαι· ὅτι δὲ τὸ χαρίεν, ἀναπαύσεως καὶ χάριτος τοῖς ἐν σπουδαιοῦσι δικαίως φέρεσθαι τοῖς ἀρίστοις· ἐπεὶ τοῦτο γὰρ ὅτι μνήμη, μόνης ἐστὶν ἀληθοῦς τῆς ὅτι· καὶ τοῦτο μόνως μνήμονεύει ἐν ὧ καὶ αἱ ἀφάνεται· ἐπὶ δὲ μνήμονεύει ἐν μὲν καὶ τοῦ μνήμονεύειν· τὰ γὰρ ἐπὶ σπλαὶ, μοῦσαι· ἐν τοῦ αὐτῆς ὅτι ἐπὶ δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ σπλαὶ ὅτι μνήμη, οὐ πάντ' ἔστιν μνήμης τῆς αἱ ἀληθοῦς τῆς, πάντα μνήμη καὶ τὸ μνήμονεύειν· ἀλλὰ καὶ τῆς λογιστῆς· λύρα δὲ αὐτοῦ λέγων, ὅτι τοῦ χ. μοῦσαν μέν, λέγων μέν τοῦ μέν τοῦ· μοῦσαν τοῦ· ὅτι τοῦ καλόν· τὰ γὰρ

τὰ μερικὰ αἰσθητὰ. τοῦ δὲ μὴ ὄντος μὴ ὄντος καὶ συμβεβηκὸς ὅτι μνήμη. αἰσθητοῦ, οὐκ ἄρ' ἔστι μνήμη ἐξεως. ἢ πάθος μόνου τοῦ αἰσθητοῦ, καὶ τοῦ λογικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς. ὁ γὰρ νοῦς συμπτώσεως τῇ φαντασίᾳ, ὡς μαθησόμεθα λέξει βαστάζον τὰ. καὶ ἀμνημόνητος οὐδεὶς νοῦς. πᾶν γάρ ὅτι ἐν τῇ φαντασίᾳ τῶν. τὰ γὰρ φαντάσματα ἐγγράφεται. καὶ φύσιν ἔχει ἀπολύτως καὶ ἐξ ἑαυτῆς αἱ αἰσθήσεις ὁρισμοῦσι, ἀποσυλᾶν τὸν παθόλου τοὺς αὐτῶν. ὡς γὰρ ἀπολύτως καὶ ἐξ ἑαυτῆς αἱ αἰσθήσεις οὐκ ἔστι φαντασία, οὕτως οὐδὲ ἀπὸ φαντασίας ἡ τοῦ καθόλου. ἀπὸ γὰρ τῶν ἐν αὐτοῖς τούτων καὶ ἐγκαλλιμάλων ὡς ἔρηται, συναγόμενοι καθόλου λόγοι. ὁρισῖν ὕφ' οὗ συναγόμενος ὡς ἔχει τὸ ἐγκαλλίμμα καὶ ὁ τύπος ὁ κινῶν τὸν φαντασίαν τοιοῦτος αἰσθητά, οὕτως ἔχει καὶ τοῦ καθόλου λόγους τοῦ κινοῦντος ὑπὸ τῆς φαντασίας τύπους. καὶ τὰ ἐγκαλλίμματα. μήποτε μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ὁ τύπος, καὶ τὸ ἐγκαλλίμμα. ἀπὸ δὲ τῶν τοῦ καθόλου. ὡς τὸ συμπτώσεως ὁμοίως τῇ φαντασίᾳ. καὶ ἀν δὲ αὐτῆς. οὐ λόγῳ δὲ ἀλλὰ νοερᾷ. ἐδείχθη, δῆλον ὅτι ἡ αἴσθησις καθ' αὑτὸ μὲν ὁρᾷ τὸν μεμιγμένον ἐν ὑλικοῖς εἴδεσι φαντασία. καὶ συμβεβηκὸς δὲ τὸν ἐν ὑλικοῖς εἴδεσι φαντασία. ἤτοι σαφέστερον. ὡς ὅταν ἡ αἴσθησις ὁρᾷ σὲ τὸν σκαλῶ ὁρᾷ τὸν ποιὸν καὶ καθόλου αὐτόν. φύσει γὰρ τοῖς καθ' ἕκαστα τὸ καθόλου. οὕτω καὶ μνήμη. καθ' αὑτὸ μὲν ὅτι τοῦ τύπου καὶ τοῦ παθόλου. καὶ τὰ συμβεβηκὸς δὲ τὸ παθόλου. τὸ γὰρ καθόλου καὶ τὰ ἀνατομικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῇ αἰσθητὰ πάθους ὁρισθεὶς ἀναλογικῶς. οὕτω καὶ μνήμη, καθ' αὑτὸ μὲν ἐν γὰρ τοιούτου τύπου καὶ τὰ ἐγκαλλίμματα. καὶ τὰ συμβεβηκὸς δὲ τὸ παθόλου. καὶ τὰ συμβεβηκὸς ὅτι ἐν μνήμῃ ὑγρότητι. διὰ τὸ ἅμα τῶν ἐν αὐτῇ μνημῶν τὰ μὴ τῶν τὰ ἀπόντων. σωματικὰ φύσει βραδέως αὐτῶν, ἐν τῷ ἐκλύεσθαι καθόλου. καὶ ἔστι καθόλου μὲν ὁμοίως τῶν καθόλου. ὡς ἡ φαντασία τῶν φαντασμάτων.

καὶ ἀσύμβατον ὄν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὅλου καὶ ἀφ' ὅλου καὶ μὴ μέρους καὶ μέρους ἢ μέρους καὶ ὅλου ἢ μέρους καὶ μέρους ἐπὶ μέρος ἢ ὅλου καὶ ὅλου ἐπὶ ὅλον. ὡς ἐπὶ τῆς ἀφῆς ἀπὸ τοῦ ὅλου ἐπὶ ὅλον ἡ ἀφὴ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον ὅλον ὅλου ἢ ἁφή. ἀπὸ μέρους ἐπὶ μέρος ἡ ἁφὴ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον μέρος μέρους ἁφῆς. ἀπὸ μέρους ἐπὶ ὅλον ἡ ἁφὴ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον μέρος ὅλου ἁφῆς. ἀπὸ ὅλου ἐπὶ μέρος ἡ ἁφὴ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον ὅλον μέρους ἁφῆς. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ ὅλου ἐπὶ ὅλον καὶ ἀπὸ μέρους ἐπὶ μέρος ἀσύμβατον ἐστὶ τὸ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον ὅλον ἁφῆς ἢ μέρος ἁφῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ ὅλου ἐπὶ μέρος καὶ ἀπὸ μέρους ἐπὶ ὅλον οὐκ ἀσύμβατον. ἐνδέχεται γὰρ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον ὅλον ἁφῆς ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον εἶναι μέρος ἁφῆς καὶ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον μέρος ἁφῆς ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον εἶναι ὅλον ἁφῆς. ἐνδέχεται γὰρ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον εἶναι ὅλον ἁφῆς ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον εἶναι μέρος ἁφῆς. ἐνδέχεται γὰρ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον εἶναι μέρος ἁφῆς ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον εἶναι ὅλον ἁφῆς. ἐνδέχεται γὰρ ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον εἶναι μέρος ἁφῆς ἁπτὸν ἢ ἀναίσθητον εἶναι μέρος

ἢ δὲ τῶν φανέντα καὶ τὸ σῶμα τὸ σὸν· ἡ τοῦ οὗ ὅρος ὁ δοὺς νοῆσαι τὸ σοῦ λόγος αὐτὸ μόνον ἢ, ταύτην δὲ τὴν φαντασίας· αὐτὴν γὰρ παρεμφαίνει τοῦτο καὶ ταύτην τοῦνομα ἐποίησεν, ὡς ὁ πλάτων φησὶν, οὐκ ἂν μόνον σημαίνειν τοῦνομα ἕκαστον· ἀλλ' ὅτι τὸ ὄνομα καὶ διάστασίν τινα καὶ μεγέθη παρεμφαίνει, φανερὸν ὅτι οὐδὲν μόνον χωρὶς φαντάσματος. ἀλλὰ δὲ καὶ φύσις ἐστὶν ὅτε σημαίνει ὁρίσασθαι δὲ, ἢ ἀδιαίρετον, τὸ σὸν ὡρισμένον μόνον δὲ, ἢ τὸ σὸν ὡρισμένον· ἢ τὸ σὸν δὲ ὅλως καὶ μὴ τὸ σὸν μόνον· ἢ σὺ δὲ ὧν ὑπομένει τὸ σὸν τῶν σῶν καὶ ἄλλα ἃ παρὰ τὸ σὸν καὶ ἡμερεῖαι, οὐσιῶδες· τοῦτο δὲ· καὶ ἄλλοτε καὶ ἐν τῷ γράφειν, ἀλλὰ καὶ φύσις ἐστὶν ὅτε, ἀόριστον δὲ, ἔστι δὲ τὸ μεμιγμένον· ἀλλὰ καὶ τὸ μεμιγμένον μὴ οὐσία μὴ δὲ οὐσιῶδες· ἀμφοτέρων ὑποκεῖσθαι τὸ σὸν, οἷον τὸ λευκὸν· τὸ σὸν ὅλως τὸ λευκὸν· ἀλλὰ τὸ σὸν, ἀόριστον μέν· ἀόριστον γὰρ καὶ ἀπλατὲς τὸ σὸν· ἢ τοῦ λευκοῦ φύσις· ἢ δὲ λευκὸν μὲν καὶ κατὰ γραφὴν τὸ σὸν ὡρισμένον δὲ· οὐ χωρισμένον· οὐ γὰρ μόνον αὐτὸ ὅλως ὑπάρχειν· ἢ ἰσόχρουν· ἀλλ' ἁπλῶς ὡς τὸ σὸν· τοιοῦτον δὲ, ἀλλ' ἁπλῶς λευκὸν· ἢ λευκὸν ἀλλά τι λευκόν· ὁ γὰρ τοιοῦτος λόγος ἢ τοῦ ἅλως· ἀλλὰ τι λευκόν· οἷον μὲν γὰρ ἡ τῆς φαντασίας τοῦ καὶ ἀφ' οὗ λευκοῦ τοῦτο, ὡρισμένοι δὲ τὸν τρόπον καὶ ἀλλαχοῦ μνησθησόμεθα· ὅσον γὰρ αὐτὸ τὸ μεμιγμένον· τὸ σοῦ τὸν αὐτὸ τρόπον φαντάζεται· ἀλλὰ δὲ καθόλου, οὐ πᾶν ἀλλ' ὑπομένειν ἀφαιρεῖσθαι, ἀόριστον καὶ ἀπλατὲς μέγεθος· οὐδὲ γὰρ καθόλου ὡρισμένον μέγεθος· ὥστε μικρὰ μεγέθους οὐ τοῦ μόνον ἀλλ· ὡς τοιαῦτα ὁρῶμεν γράμματα ἀλλὰ μεγέθους τινός· ταῦτα δὲ λάμπει παρὰ τὸν καθέκαστον· ἀμφότερα δὲ τοιαῦτα· ἀλλὰ· οὐχὶ μεγάλου τοιοῦτον οὐχὶ ὡς ἔχον τὸ σὸν δι' μέγεθος· ἀμφὸ ἅμα μνήμη· ἢ καὶ τοῦ μνήμη τῆς μεγέθους φαντασία· ἢ δὲ μικρὰ μεγέθους, δι' ὃ μὴ φαντασίας οὐδὲν ἄφαντος, χωρὶς φαντάσματος·

>> διὰ τί ποτε μὲν οὖν ἀλλήλων οὐ κεῖται σὺ δὲ σωκράτους οὐ-
>> δὲν ὑγρὸν οὐδὲ λευκὸν ἀλλὰ μὴ ἐνυγρὸν νῦν ὄντα, ἄμφω χρῆς·
μὴ ὑγρὸν ὡς λευκὸν τοῦτο ἀλλὰ ἀΐδια. ἢ τοῦτο δὲ, ὅτι τῶν ὁ οὐσιῶν
ὁ μὲν ἄλλῃ δι' ὑλικὴν ὑπόθεσιν, μεθ' ὑφαντασίας ἡμῖν ἐστὶ μεγέθους αὐτὸν

233

καὶ ἐν χρόνῳ. ἐπεὶ δὲ σωματικὸν τὸ μέγεθος τῶν τοιούτων ἐστίν. ἐν τόπῳ γὰρ ἐστὶ τὰ ἀπειρα καὶ ἄχρονα, μεταβολὰς μεγέθους καὶ ἐν χρόνῳ ποιεῖται, ἐν τόπῳ μέν· διὰ τὸ πάντα μὲν οὕτω ἀλλ' ἄμφω οὐκ ἐνδέχεται ποσὰ ἅμα εἶναι μεγέθους· μὴ δὴ ἐν χρόνῳ τὰ ἀπειρα, ἄτοπος λόγος· καὶ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον τὸ ἀπειρον· καὶ διὰ τί ἐν χρόνῳ καὶ οὐκ ἐν χρόνῳ· ἄτοπος οὖν λόγος· ἀλλὰ μὴν ὕστερος τὸ δεύτερον τοῦ πρώτου· μεταβολὴ οὖν τοῦ χρόνου ὡς ἀριθμητὸν ἐστὶν ἐπεὶ καὶ τοῖς ἄνω ποσοῖς· καὶ τὸ ἄνω χρόνου εἰς ἀπειρον ἀφωρισμένον· ὁ γὰρ χρόνος, ὅσον χρὴ ἐστι· καὶ ἔστι τὸ ἄνω τοῦτο· διὰ τί μὲν οὖν ἄπειρον οὐ δῆλον ἐστὶν ἐπεὶ μὴ ἐν χρόνῳ ἄνω, ἄτοπος λόγος ζητεῖται γὰρ δὴ·

μέγεθος δὲ ἆρα καὶ ὁ χρόνος χωρίζεται καὶ κίνησις ἢ καὶ χρόνῳ·

οὐ δὲ ποσὸν ἀνάγκη, τὸ μὴ δύνασθαι τὸ ὁμαλῶν ποσὸν· ποῖον δὲ οὐχὶ ποσόν· ἐστὶν γὰρ ὅτι ποιὸν μὴ δύνασθαι τὸ ὁμαλῶν τὸ μὴ ποσὸν ὡς ποσὸν, ὅμως οὐχὶ ποσὸν ποιὸν αὐτό· οὐδὲ γὰρ ὅτι τῶν ἀρχῶν ποσόν· ἀλλ' ἆρα ποσόν· περὶ ὧν ἀκριβέστερον ἐρεῖται ἐν τοῖς περὶ τύχης· ὅτι δὲ ζητεῖται τῶν ὄντων ποιὸν ποιὰ ἐστί· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐνδέχεται γνώσεις ἡμῖν ἐπιγίγνεσθαι· καὶ μεγέθους καὶ κινήσεως· ἀπορεῖ δὲ τις πῶς ποτὲ λέγεται ἡ ἀριθμὸς ἢ ἀριθμῷ ἢ ἀριθμητὸν ἢ ἀριθμητῷ τὸ ἐν χρόνῳ· ἐν ᾧ καὶ τὸν χρόνον γωρίζεται ἢ ἀριθμὸν χρόνου ἢ ἀριθμητὸν ἀριθμῷ· τὸ δὲ καὶ τὸ φαντάσματα ἢ καὶ μὴ ἀριθμήσεως πάθος ἐστίν· οὕτως ἐστὶ πολλαχῶς· ὡς δ' ἔλαχεν ἐν ἀριθμῷ τῶν μεγεθῶν ἐν τοῖς τύχης ἐν ᾧ καὶ τὸν χρόνον γνώσεται· μεγέθους καὶ κίνησις· ὅτι δὲ τὸ μόριον ἀναγκαῖον εἶναι ἀριθμητὸν· ἢ πάθος ἐστὶν ἢ φαντασία· ἢ δὲ κίνησις ἀφ' ὧν ὁ ποιὸς τὸ καθόλου σωματικὰ φαντασία· χωρὶς φαντασίας οὐδὲν ὁ ποιὸς νοῆσαι· ἢ σωτηρίας· ἢ ἐρῶντος ὀργίους· ἀλλὰ μὲν ὡς ἐν ἀρχῇ ἢ ὡς ἐπὶ τῶν μαθημάτων· οἷον γὰρ ἀβαμόν τινος· ἐστὶν ἐπὶ τούτων ἢ φαντασία· καὶ ἧς ἄμφω δύο τὸ λόγῳ σωκρατῆ· ἀλλὰ δὲ ἐρῶντος ὀργίους· ὡς ἐπὶ τῆς τῶν μυθικῶν καὶ θεῶν θεωρίας· ἐν γὰρ ἡ τούτων θεωρία, περὶ ἃ μὴ ἐστὶν ὁμοίως ὑποληψις φαντασίας σχήματα καὶ μνήμη φαντάσματος μένης· καὶ μὴ συγχωρούσης ἢ λήψις

ἐπέρωμαι αὐτῆς χωρὶς ἐμφανοῦς αἰσθήσεως. εἰ δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ἀφ' ὧν ὁρμῶνται καὶ ὅλου σωφρονιστικά. ἡ δὲ φαντασία καὶ ἡ μνήμη τῶν ὑποκειμένων αὐταί καὶ τοῦ θηλητικοῦ κοινῆς αἱ αἰσθήσεως. δηλονότι τῶν πρώτων αἰσθητικῶν ὑλωρητῶν ἐστι. καὶ διὰ τοῦτο ἐνίοις μνημονικὰ καὶ τῶν ἀλόγων ζώων. τὸ δὲ μνημονικὸν καὶ λογιστικὸν οὐκέτι φαντασματικὸν ἐστιν, ἴσως δέ. τὰ αὐτὰ δὲ ὧν ὡς νοητῶν μνημονικά, οὐκέτι νοητά. ἀλλὰ φανταστά. λέγω μὲν δὲ αὐτὰ νοητὰ καὶ μνήμην νοητῶν, ἢ διὰ τὸ λόγον νοῦν περὶ αὐτὰ ἔχειν. ὡς ἔνια φαντασταὶ μὲν ἄνευ ὕλης, ὅταν ἡ αἴσθησις ἡ πρώτη περὶ αὐτὰ ἐνέργῃ. νοητὰ δέ, ὅταν ὁμοῦ μετὰ φαντασίας. ὡς ἡ ὄψις μετὰ τοῦ βιβλίου. ἢ καὶ διὰ τὸ ἀπαθῶν ὡς ἀφθαρτα εἶναι νοητά. αὐτοὶ δὲ φησὶ τοὺς καθόλου λόγους. ἃ δὲ τοῦτο φανερόν, ὅτι ἡ μνήμη τοῦ νοοῦ μέν ἐστι, τουτέστι τοῦ νοητοῦ, κατὰ συμβεβηκὸς αὐτῷ. καθ' αὑτὸ δὲ τοῦ πρώτου αἰσθητικοῦ. τουτέστι τῆς πρώτης καὶ κοινῆς αἰσθήσεως. ὡς δὲ ὧν ἡ μνήμη πάθος τοῦ νοῦ, ὡς αὐτὸ καθ' αὑτὸ καὶ τῶν νοητῶν. φανερὸν δὲ ὡς καὶ πρόσθεν ἔφημεν. ὅτι τοῦ πρώτου αἰσθητικοῦ πάθος. ἡ δὲ ἕξις ἐστὶν ἡ μνήμη. καὶ ἐνίοις τῶν ἀλόγων ζώων ὑπάρχει. καὶ μὴ μόνον τοῖς αὐτοῖς τοῖς ἔχουσι δόξαν καὶ φρόνησιν. ἐνίοις γὰρ μὴ ὧν τοῦ πρώτου αἰσθητικοῦ ἀμέτοχος ἐστὶ νοητικῶν. οὐ δηλονότι ἄνευ ὑποκειμένου. μόνοι γὰρ οὗτοι νοῦν ἔχουσιν ἐκ τῶν δὲ ὅλων καὶ ὑπάρχει τοῖς ἀλόγων ζώων, ἐκ τούτων. ἴσως δὲ οὐ δηλονότι τῶν θνητῶν. ὡς ἴσως δὲ οὐ δηλονότι τῶν ἀλόγων. διὰ τὸ μὴ δηλονότι τούτων ὑπάρχειν οὕτω. ἐκ τῶν δὲ ὅλων αἰσθάνεται χρόνου τοῖς ἀλόγων ζώων, οὐ γὰρ πάντα αἰσθάνεται ἔχει χρόνου, καὶ ἐκ τούτων. ἐὰν γὰρ ὅταν ἐνέργῃ τὴν μνήμην καθ' ὃν καὶ πρότερον ἔπαθεν. ὃ γὰρ τὸν πάλαι ἐζήλωσε βοῦ θρῳ ὅταν ἐνέργῃ τὴν μνήμην ὅτι τοῦ πάλαι τοῦ, ἢ φωνῆς ἣν οἶσεν φθόγγου τοιοῦδε ἤκουσε ζώου, ὅτι τοῦ λύκου. τοῦτο αἰσθάνεται ὅτι πρότερον ταῦτα ἔπαθεν. τὸ δὲ πρότερον καὶ ὕστερον ἐν χρόνῳ. αἱ αἰσθήσεις ἄρα χρόνου. ταῦτα ἔστω λέγειν. ὅτι μὲν οὖν ἐστὶ μνή-

μη· φανερὸν ὅτι τοῦ ἀναθητικοῦ. τούτου γὰρ καὶ ἡ φαντασία ἀναισθος· καὶ διὰ μνημονευτικὰ τὰ μὲν, ὡς διὰ φαντασίαν, καλὰ συμβαίνοντος δῆλον ποιεῖ· τὰ δὲ τῶν ὅσα μὴ ἄνευ φαντασίας· μετὰ φαντασίας γὰρ καὶ ἡ τούτων ἕξις ἐστί μνήμη· δῆλον ὡς οὐ κατὰ τὴν μνήμην ἕξις· ἡ ἀναίσθητος νοῦ· ἡ γὰρ ἕξις ἐν τούτῳ, ἐν ᾧ καὶ ἡ μνήμη ἐν αὐτῷ·

» αὐτορρήσει δὲ δοὺς τοῖς μὲν τοῦ νοῦ μὴ ἀναίσθητον τὸν δὲ τοῦ σώματος αὐτὸν μὴ μνημονεύειν μὴ φησὶν.

Πάθος λέγει δὲ τύπωμα καὶ ἐγκατάλειμμα ἐν ᾧ τῷ πρώτῳ αἰσθητηρίῳ· ἐγγράφῃ ἐν ταῖς καρδίαις αἰσθήσεως· τὸ δὲ τύπωμα ἐν αἰσθητῷ, ἀφ' οὗ ὁ τύπος καὶ ἐγκατάλειμμα· αὐτορρῆσει δὲ τῶν αὐτορρήσεων ταύτῃ αὐταρκέσεως· ἡ χίσις γὰρ αὐτῆς τῶν φύσεων μιᾶς τῆς μνήμης ἐστὶν ἀρίστη· τὸ μὲν γὰρ μορίου τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἡ μνήμη ἕξις αὐτῶν· ἡ δὲ φύσις αὐτῆς οὕτως· ὅτι δὲ τὸ ἀπορούμενον λύομεν· τῶν τοῦ πάθους καὶ τοῦ τύπου τὰ φερόμενα· ἡ περὶ αὐτὸ ἐνέργεια τῆς μνήμης· μνημονεύει μὴ τὸ πάθος· ἕξις γὰρ περὶ ὃ ἐνέργεια τοῦτο καὶ μνημονεύει· αὐτορρήσει δὲ τὸ τοῦτο λύσιν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· τὸ τοίνυν μνήσθαι τῶν τὸ μορίων οἱ τύποι ἐν ἡμῖν· καὶ φησὶν· ὡς περ οἱ σφραγιζόμενοι τοῖς δακτυλίοις· ἐν σημαίνουσι τὸν καιρὸν τὴν σφραγῖδος ἐν τύπωμα· τοιοῦτόν τι μόριόν ἐστι καὶ ἐν ἡμῖν αἰσθήσεως ἐν τῷ πρώτῳ αἰσθητηρίῳ· ὑστέρου οὖν ἐστι τοῦ λόγου τὸ πρότερον, ἵνα ἐπὶ τὰ αὐτὰ τὴν φαντασίαν διηρθρωμένην· ἐπὶ ἐν οὖν ὄνομα γραφὴ μία· οὕτω γραφὴ μία οὕτω ἔχειν καὶ μνήμη, μνήμην εἶναι λέγομεν· καὶ διὰ τὸ ἐν σημαίνειν καθ' ἓν τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τῷ πρώτῳ αἰσθητηρίῳ, δύο ἐν τὸ τοιοῦτον αἰσθητήριον ἐν μηδὲν ὄν· ὅτι διὰ ἐν μηδὲν αὐξόμενον· ἠφάνιστον· οὐ μνήμη μνήμη· ὥστε γὰρ οὐκ ἐν σημαίνει ἐν ὃ διὰ τοῦτο ἐν ἓν τῷ διὰ τοῦτο σφραγίς, οὕτως οὐ δεῖ τῷ αἰσθη-

τηρίων τὸ ῥῦμμή σε οὖν, ἵνα διαμένωσιν ἀπλανεῖς ἐμμένεσθαι. διὰ ταῦτης τῆς
τύπωσις· τοῖς μὲν οὖν πατράσιν μέσοις, οὐ μίμεται μνήμη, διαλλὼ κίνη
σιν ἀπλανῆ αὐξομένων, ἵνα φθῇ· τοῖς δὲ παίσασιν γηραιοῖς, διαὸ
τέλεσθαι καὶ οἷον ἀφυστέρεσθαι· καὶ ἀπαναφέρεσθαι τοῖς τύποις. ὡς πορ
καὶ αὐτοὶ δὴ παῖδες οἱ κοσμοπαίδευτοι ἀγνοεῖ μεμφόμενοι ἡλίου. ἵνα καὶ
ῥῦ αὐτοῖς ἐμμεγεθυμένα ζῶα. ἀλεσαυρὰ γαρ θεόν καὶ παῦλον. καὶ
οἱ ῥῦπ καρδίαν τύποι μίμησιν. ἄγοις δὲ παῖδ' οὐ καὶ μίμησιν τύποι διαλλὼ
συμπρόπλαν τὸν παρωθοῦσαι ἀθλητρίου. ὡς πορ οὐδὲ ῥῶν λιθωπλαστικὸν
λίου σφραγίς· οὐ μίμησιν δὲ μνήμασθε· οὐδὲ οἱ λίσμ λαχάς· ἰχθύες
γαρ ἀτόμους· καὶ ἀσινῶς ἀδαμάντινοι· ἀλλὰ δὴ λοιοῦν δὴ τὸ συμβαῖ
νον παρὰ λὼ μνήμα πάλεμον τὸν λο μνημονεύειν τὸ πάθος:

ἀπλὼ ἀπορίαν. καὶ παρὸ τὴς λύσεως ἀπωρίαν ἀσαφῆ χώρη θῆναι.
πάλιν ἡ θησιν αὐτὼ καὶ φησὶν, ἀδὴ λοιοῦν δὴ τὸ συμβαῖνον παρὰ
λὼ μνήμα. τοῦτ δὴ τὸ ἆραι αὐτὼ ἐξίμνημόσυνα γραφήματος. πάλεμον
τοῦτ ῥῶν γράφημα. καὶ τοῦτο μνημονεύειν δεῖ. οὐ τὸ αὐτὸν πρᾶγ
μα. ἀφ' οὗ ὁ τύπος οὗτος δὴ μ. ἀμφοῖν τοῦτο μνημονεύειν δεῖ
μόνον, οὐδὲν οὖν τῶν αὐτῶν μνημονεύομεν. ἀδὲ κῆμοῦ αὐτοῦ,
οὕτω γαρ δὴ τὸ ἀφεξῆς τῆς λέξεως, πῶς αἰσθανόμενοι καὶ ῥῦ περὶ τοῦ γράφημα τοῦτο μνημονεύομεν, οὐ μὴ αἰσθανόμεθα. τοῦτέστι
πῶς μνημονεύομεν τὸ αὐτό. οὗτος αὐτὸς τὸς καὶ αἰσθανόμεθα. τὸ
οὖν μνημονεύομεν τοῦ ζω γράφημα ἕτερόμοιον, δὴ τῷ αὐτῷ μ. οὕτως
τύπος ἡ γραφὴ ῥῦ μὴ οὖ, ἕτερόμοιον. τοῦτο δὴ παρασυπακούειν.
ταῦτα φησὶν, πάλιν ἀπορίαν ἐμβαλὼν λέγων· καὶ φησὶν· ἀ τούτου αὐτοῦ
αἴσθησις. τοῦτέστιν ἡ αἴσθησις καὶ ἡ ῥῦ περὶ τοῦτου αὐτοῦ ζω
γράφημα τος· καὶ τοῦ τύπου, διαλλὼ οὐκ ἄνθρωπον τοῦτου καὶ ἡ μνήμη. ἀμφὶ
τηρουῦν τοῖν αὐτοῖν· ὃ γαρ ῥῦ περιγωνὶ ἡ μνήμη τὸ πάθος, καὶ τὸν τὸ
πον θεωρᾷ· καὶ τοῦτου αἰσθάνεται. ἀδὲ τούτου πῶς τὸ μὴ παρόν μνη
μονεύει· ἀ γαρ μνημονεύει οὕπερ αἰσθάνεται ὅτε καὶ ὅπερ
οὐχ ὁρᾷ. ἢ ἔστιν ὡς ῥῦ δύναται ἡ συμβαίνειν τοῦτο:

τοῦτο ἄμα τὸ λογος τῆς ἀπορίας ὅτι, καὶ δὴ λωσις τῆς φύσεως τῆς μνήμης.

ὅτι δὲ τὸ ἐν τῇ μακαρίᾳ γεγραμμένον ζῶον, καὶ ζῶον καὶ ἀγαθὸν τοῦ θεοῦ.
ὅταν μὲν γὰρ ὁρᾷ τοῦτο, τοῦτο ὁρῶν καὶ ἐνεργῶν περὶ αὐτὸ μόνον
λέγω ἢ φιλῶ ἢ ἔχειν, θαυμάζων. ἢ κακίζων. μισθοῦ ὅλως προσήκοντος
ὅλη μίμημα ἐστὶ τοιοῦτο ζῶον ἡ λεγομένη ζωή. ὅταν δὲ πρὸς τὸ ὁρᾶν πρὸς
λοιπὰ βλέπῃ, καὶ ὅλη μίμημά ἐστι λειμῶνος ἢ λύκου ἢ ἄλλου τινὸς λεγομένη
ἕξεως. ἢ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ ἐν καὶ ἕξεων. ἄλλως μεμῦσθαι καὶ ἄλλως. ὡς οὖν ἐστὶ
τοῦτο, οὕτως καὶ τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ ἐγκαλλώπισμα καὶ ὃ γέγραπται. ὅτι περ
αὐτὸς φαντάσματα ἐστι. δεῖ τοῦτο λαβεῖν ὡς ἐστὶ καὶ αὐτὸ καθ' αὑτό. καὶ φύ-
σεως λόγος καὶ πρᾶγμα. καὶ ἄλλου φαντάσματα. ὡς περ καὶ τὸ ζῷον τοιοῦτον
γεγραμμένον. ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο αὐτὸ καθ' αὑτὸ φύσεως λόγος. καὶ περὶ οὗ ἡ ἄλ-
λη ἕξις. ὅταν οὖν ἐνεργῇ περὶ ἢ αὐτό. ἀναγραπτικὸν τὸ φαντάσματον. ὅταν
δὲ ἐνεργῇ περὶ αὐτὸ ἢ καὶ μὴ αἰσθάνεσθαι περὶ ἃ φαντάζεται ὅλη ἄλλου ἐστὶν φαν-
τάσματος καὶ μεμυημένου. καὶ ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τέχνη ἐστίν. ὡσὴ
καὶ ὅταν ἐνεργῇ ἡ μίμησις αὐτοῦ τοιαύτη, ὡσὴ καὶ ὅταν ἡ φύσις αὐτοῦ
περὶ ἢ αὐτὸ αἰσθητικὸν τυγχάνῃ. καὶ αἰσθάνηται αὐτοῦ. ἐμοὶ ἡ τοιοῦτον
ἐπιτυγχάνει ὅτι. καὶ ἡ τοιοῦτον ζῷον γεγραφὴν καὶ αἰσθάνεται αὐτοῦ φάν-
τασμα. καὶ ἡ τοιαύτη ἐνέργεια φαντασίαν καλεῖται. τὸ γὰρ ὅλον μιμητικὸν
ἡ φαντάσματα φαίνεται ἑαυτοῦ θεόν. ἴσον ἐστὶ τὸ οὕτως ἐνεργεῖν καὶ
αἰσθάνεσθαι αὐτοῦ ἢ αἰσθητικὸν τυγχάνειν, ὅλον ἄνωθεν καὶ ἡ τοιοῦτον ἐστὶν
ἐνεργεῖν καὶ αἰσθάνεσθαι αὐτοῦ ὡς περ νόημάτι ἡ φαντάσματα. αὐ-
τὸ δὲ ἡ ἄλλο. καὶ ὡς περιέχει γραφὴ ὡς ἑκὼς θεωρεῖ. τοιοῦτον. οὐ δι' ὡς
αὐτὸ ἄλλου τινὸς ἐγκεκόμμενον καὶ ὡς ἑκοῦσι αὐτοῦ μέρη καὶ ἐν σημαινθῆ.
ὅρα οἷον ὡς ἑκὼς πορίσκου. ὅρα καὶ μὴ ὅρῶσα οὐ τὸν πορίσκον. ὡς αὐτὸς πο-
ρίσκος ἀγγεῖον. ὅρα εἰ λαῷ θαλὴ ἔλαιον τὸ πάθος τῆς θεωρίας ταύτης.
καὶ ὅταν ὡς ζῷον γεγραμμένον θεωρῇ. ἔστι δὲ τὸ γεγραμμένον. ὅτι ἄλλο
τὸ πάθος τοῦτο. καὶ ἄλλη θεωρία αὕτη. ὅταν ὡς ἑκὼς καὶ ὡς
αὐτὸ ἄλλου ἐγκεκόμμενον ὁρᾷ. μὴ μὴ γὰρ λεγομένη τοιαύτη θεωρία.
καὶ μνημονικὸν ἐστὶ, τὸ οὕτω θεωρούμενον καὶ ἄλλο ὅταν ὡς ζῷον γεγραμ-
μένον θεωρῇ. καὶ μὴ ὡς ἄλλου ἑκὼς. νόησις γὰρ οὕτω καὶ φαντασία.
καὶ τὸ οὕτω θεωρούμενον φάρμακον. εὐλαβῆ τυχεῖν. τὸ μὲν μιμεῖσθαι

ἑαυτῶν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ὑπόστασιν. οὐδὲ φιλοῦντα καὶ ἐπὶ πολλῶν
οὗτος δὴ ὁ ἀληθὴς τύπος. ἀλλὰ τὴν ἰσχὺν εἰς τὸ καλὸν. ὡς ἐν
μιᾷ πόλει ὅλον τὸ μαθητικὸν σύνταγμα ἀπὸ πάντων καὶ ὅλως πᾶς
ἑαυτὸν ἀγαπᾷ, τοῦτο μόνον· ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ νομίζεσθαι ἀλλὰ πολλῶν
τὴν ἀρχὴν ζητεῖν, τὸ ἓν ἀπὸ τοῦ πλήθους δεῖν, ἀλλ' αὐτὸ
μόνον τὴν φιλίαν ὑπὸ πάντων τύπων καὶ ὡς ἀγαθὸν ἐφ' ᾧ ὁμοῦ
καὶ ἀνάγκη, μήτε λαμβάνειν τὸν τύπον, ἀρχὴν σημαίνοντα, ὀνόματι οὐδὲ
λύπῃ. καὶ δῆλον αὐτοῦτο ὅτι οὐκ ἀπλῶς ἀνόητα, οὐκ ἐστὶν ἀνάγκη
σις, ἀλλὰ μνήμη, ἡ μάταιος· ἀλλὰ πολλαχοῦ καὶ ἐν ἑαυτοῖς μὲν
σωτῆς πρὸς τὰς ζωὰς πρὸς ἐξαρτᾶσθαι καὶ δεῖ τοῦτον τὸν οὖρον ἀξιοῦσθαι
ἀλλ' ἐπὶ δ' πείρᾳ ἀνάγκην συμβαίνειν. ὡς ἐπὶ πολλῶν καὶ
ἐνὸς ἑτέρου ἕνεκα αὐτῶν δεῖ τοῖς χωλοῖς. πολλάκις μὲν ἐπὶ
ρωμένου πρὸ μιᾶς ἀναθέσθαι καὶ μὴ ἐν ἀλλήλοις ὁμοίως· ἀλλ' ἀεὶ
δεῖ ὡς ἡ μὴ ὄλεθρος, ἢ ἐν ὅλῳ ὁ ἐαυτοῦ αὐτοῦ· λύτρον ἐν
ἐαυτοῦ καὶ ἐπ' ἐν ἐαυτοῦ πρὸ τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκην ἐν ἐαυτοῦ ἐνόντων.
καὶ μὴ τὸν προσαρίσκοντα. καὶ ἐν τοῖς ἀναθέσθαι. δ' τοῦ καὶ ἐπ' ἐν
τῇ καρδίᾳ ἐν ἐαυτοῦ ἐνόντων καὶ μὴ τὸν προσαρίσκοντα. καὶ ἐν
δὲ πλησθοῦσα· ἐστὶ νοῦν ἐν ἀνθρώποις. οὔτε ἐν ἐμοὶ μὴ ἐν ἐμοὶ
τύπους. καὶ πολλὰ ἐν ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἐστὶ λοῦτρον. λέγω δὲ ὃ δὲ
πολλοῦ οὔτε ἐν ἐμοὶ ἐν ἐαυτοῦ ἐν ἐμοὶ ὃ λέγω. ἐν ἐμοὶ
μενος ἐν ἐμοὶ. μόνος δὲ ἐν ἐαυτοῦ μόνον ἐν ἐμοὶ. μόνος δὲ ἐν ἐμοὶ
δὲ ἐπὶ πόλεως καὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ. αἱ δὲ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ
Δαμιλᾷ ἐν τοῖς καιροῖς ἐν τῷ τοῦ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ὅτι
πρὸς ἐμὲ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ. ἐν μὲν ἐν ἐμοὶ καὶ αὐτὸ ἐν ἐμοὶ.
ἐπεὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ, καὶ μὴ· ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ,
πρὸ πολλῶν ἐν ἐμοὶ. καὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ἐμοὶ
ἐπὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ
Δαμιλᾷ ἐν τοῖς καιροῖς ἐν τῷ τοῦ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ὅτι
πρὸς ἐμὲ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ. ἐν μὲν ἐν ἐμοὶ καὶ αὐτὸ ἐν ἐμοὶ.
ἐπεὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ, καὶ μὴ· ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ,
πρὸ πολλῶν ἐν ἐμοὶ. καὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ἐμοὶ
ἐπὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ
Δαμιλᾷ ἐν τοῖς καιροῖς ἐν τῷ τοῦ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ὅτι
πρὸς ἐμὲ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ. ἐν μὲν ἐν ἐμοὶ καὶ αὐτὸ ἐν ἐμοὶ.
ἐπεὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ, καὶ μὴ· ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ,
πρὸ πολλῶν ἐν ἐμοὶ. καὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ἐμοὶ

ἁρπαζομένου δεδιέναι ἀποδυσχεραίνωσι πεῖραν μνήσεως δι' ἣν μεμαθήκασι
πάλαι ὀλιγοχρόνιον λαβόντες. καὶ μὴ ζητῶσιν αὖ πρόξεις ὃ
μὴ πάσχουσιν, οὐδὲ πεῖραν ἀποδυσμενείας. δεδιέναι δὲ αὐτοῖς πρὸ
βλημάτων ὅτι οὔτε μνήμης ἐπιδέχεται ἡ ἀναμνήσεως ὡς ἔνεστι ἐλεῖν
οὔτε λήθης. ἔνεστι μὲν γὰρ ἔλεγον ἅμα ἀναμνήσαι, ἀλλ' ἡμῶν μνήμης.
ἔνεστι δ' ἔλεγον ὁμοίως ἀναμνῆσαι ἐπιμνησθῆναι μὴ λήθης. οὐκ ἐπιθυμεῖ δὲ τοῦ
τοιούτου ἀναμνήσεως. ὁ γὰρ ἀναμιμνησκόμενος, ἅπαξ μνησθεὶς ἀνα
λαμβάνει. ἢ λαμβάνει; ἀμφισβητήσεται δ' ἴσως ἐχόντος καὶ μὴ ἐχόντος αὐτῷ
ὑποθέσεως τοῦτο. τὸ μὲν οὖν ἐχόντα καὶ μεμνῆσθαι. ἀναλαμβάνειν δὲ ἴσως ἐχόντα αὖ
αὐτὸν ἀναμνήσαι. ἐπεὶ ὅτι γε ἔστιν ἃ ἔλεγεν ἡμῖν μνήμης ἐπιδεῖται ἀ
ναμνήσεως. καὶ λαβοῦσι δοῦναι δεδιέναι αὐτοῖς προβλήμασιν.
ἔπειτα. ὅλαν δὲ προβάλλουσι, ἢ μέρη. ἢ ἐὰν ἀναλαμβάνειν μνήμῃ
δοθείσαν ἐπὶ δέλτοις μέλανος ἔδου, ἢ δέλτοι ἀναμιμνήσκεται. οὕτως
ἀναμιμνήσκεσθαι λέγομεν τὸν νῦν πρώτως μανθάνοντα καὶ λαμβά
νοντα. ὃ οὐ δέπω ἔλαβεν. ἢ μὴ μανθάνοντι. ἀμφισβητοῦσι μανθά
νει. ὁ δὲ νῦν πρώτως λαμβάνει. τοῦτο νῦν μανθάνει. ἀναμιμνήσκεσθαι
οὐδαμοῦ. ἢ πορὸν ἀναμνήσεως ἐστὶν ἀναπαύσεως προαίρεσις μνήμης ἐπὶ τὸν λήθης. γνωμένης δὲ ἐχόντων ἀναλήθει. οὔτε οὖν ὁ πορεύ
σας καὶ ἐξ ὁρμῆς αὐτὸν μνήμης μὴ λήθης ἐπιδεὴς μεθοδικοῦ
ἀναμιμνήσκεσθαι λέγομεν. οὔτε ἐξαρχῆς λαμβάνει τοῦτ' ἐστὶν
οὔτε νῦν ἐξαρχῆς λαμβάνει ὃ ἀναμιμνησκόμενος. ἀλλὰ νῦν πρώ
τως ἐλάμβανε, μανθάνοντι ἐλέγετο. ἀμφὶ οὐκ ἀναμιμνήσκεσθαι
τὸν νῦν μανθάνοντα, ἢ πανταχοῦ καὶ πάντα καὶ οὐδὲ τοῦτο λέ
γειν. ἐτὸ οὐ φαμὲν ἀναμιμνήσκεσθαι. ἀμφὶ λαμβάνειν δ' ἅμα
βάνει νῦν πρώτως ὁ ἀναμιμνησκόμενος. ἀλλ' ἔχει μὲν ἡ λαμβά
νειν ὡς ἔνεστι λόγον. ὅπερ καὶ αὐτὸ ἔχειν ἀπόλωλε δὲ
ὡς χρόνῳ ἢ ἀλλοίωσι συμπλοκῇ. ἐπεὶ οὐδὲ οὔτε ἐξαρχῆς λαμβάνει
ἴσον δὲ οὔτε νῦν πρώτως λαμβάνει. ὅπερ ἂν μεμνῆσθαι.
ὅλεθρος φθορὰ καὶ μεταβολή ἕξις δύσις, ὡς ἂν δύναιτο τις μαθόντων
δοῦναι πολλῶν προβάσεων ὅλου ἀπρεπεστάτους. δόξης μνήμη

ἐξ ἑνὸς τὸ ἀπείρως ἀπείρους βούλεται ποιεῖν ἐξ ἑνὸς ὁ Ἀναξαγόρας διαλυόμενον γὰρ
ἡ ἕξις ἐκ τοῦ παντὸς ἓν μόνον μένειν ἐξ οὗ γέγονεν ἕκαστον ἐκ τῆς ἕξεως· καὶ τὴν
καταλλαγὴν τοῦτον τὸν τρόπον γίνεσθαι· ὅλων γὰρ ἐννέα ὄντων ἡ ἕξις ἐκ τοῦ παν-
τὸς οὕτως ἂν ἐκ τοῦ ἑνὸς διδόναι δύνασθαι ἡμᾶς· καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον πάλιν
αὖ τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἐννέα· ἐκ γὰρ τοῦ ἑνὸς ἐννέα γίνεται· καὶ ἐκ τοῦ παντὸς ἡ ἕξις
τοῦ παντὸς ἀφαιρουμένου οὐκ ἐγγίνεται· λοιπὸν οὐκ ἐγγίνεται· καὶ μένει τὸ ἓν
τοῦτο μόνον τὸ πᾶν· οὐκοῦν γίνεται καὶ πάλιν ἐκ τοῦ ἑνὸς τὰ ἐννέα τοῦτον.
καὶ τὸ πᾶν δὲ σῶμα ἀπαθὲς ἀναλλοίωτον ὑπὸ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς ἀπαθές·
ἀλλ' ὅλων ἐννέα ὄντων ἀναλλοίωτον, καίτοι τῶν ἀφῃρημένων ἓξ ἰδίων ὄντων παν-
τὸς τοῦ ὅλου, οὐδὲν ἧττον ἐχόντων τὰ ἀναλλοίωτα ἓξ ἀναλλοίωτα ὄντα·
ἀλλ' ὅμως ἐννέα· ἀφῃρημένων γὰρ ἓξ ἰδίων ὄντων παντὸς τοῦ ὅλου, ἐννέα ὄντων
καὶ ὅλου παντός· οὐκοῦν ἐννέα ἐστὶ καὶ ἓν μόνον ὅλον τὸ ἓν τοῦτο.
καὶ παντὸς ἐνδέχεται ἀναλλοίωτον ὑπὸ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς ἀναλλοίωτος.
ἀλλ' ὅλων ἐνδέχεται ἀναλλοίωτον, καίτοι τῶν ἀφῃρημένων ἓξ ἰδίων ὄντων παν-
τὸς τοῦ ὅλου, ἐνδέχεται τὰ ἀναλλοίωτα ἓξ ἀναλλοίωτα εἶναι
ὑπὸ διαφορᾶς, διαφορᾶς καὶ πάλιν ἀπείρου πλήθους· ἵνα δὲ τὴν φύσιν διαλύοντα
πρὸς τὴν τοῦ ἑνὸς ἀναίρεσιν καὶ τὴν διαφορὰν τῶν ἀπείρων ἀπείρους
ποιῇ· ἐξ ὧν ὅτε πρῶτον ἐγένοντο οὐ πάλαι ἐσχάτων
ἄπειρον καὶ ἐσχάτου μέγεθος ἦν ἀπείρου· ὅμοιον δὲ οἱ πάντες
λογισμὸν οὐκ ἐλάττω τῶν εἰρημένων· ὁμοίως γὰρ καὶ ἀφαιρε-
θέντος ἑνὸς ἐκ τοῦ παντὸς ἡ ἕξις τοῦ παντὸς οὐ μένει· ἀφῃρημένου γὰρ τοῦ ἑνὸς
τὸ πᾶν οὐκέτι καὶ οὐκ ἀναλλοίωτον τὸ λοιπὸν παντὸς οὐ μένει τὸ
παντοῖον καὶ ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοίωτον· ἀφῃρημένου γὰρ ἑνὸς ἐννέα ἐστὶ καὶ
ἓν μόνον ὅλον τὸ ἓν τοῦτο· ἐκ δὲ τοῦ ἑνὸς ἐννέα γίνεται καὶ πάλιν ἐκ τοῦ ἑνὸς
τὰ ἐννέα τοῦτον· ὅλων γὰρ ἐννέα ὄντων ἡ ἕξις ἐκ τοῦ παντὸς οὕτως ἂν ἐκ τοῦ
ἑνὸς διδόναι δύνασθαι ἡμᾶς· καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον πάλιν αὖ τὸν ἕνα ἐκ τῶν
ἐννέα· ἐκ γὰρ τοῦ ἑνὸς ἐννέα γίνεται· καὶ ἐκ τοῦ παντὸς ἡ ἕξις τοῦ παντὸς
οὕτω γὰρ ἂν ἐκ τοῦ ἑνὸς διδόναι δύνασθαι ἡμᾶς· καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον πάλιν
αὖ τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἐννέα· ἐκ γὰρ τοῦ ἑνὸς ἐννέα γίνεται· καὶ ἐκ τοῦ παντὸς ἡ ἕξις τοῦ παντὸς
ἀφαιρουμένου οὐκ ἐγγίνεται· λοιπὸν οὐκ ἐγγίνεται· καὶ μένει τὸ ἓν τοῦτο μόνον τὸ πᾶν·
οὐκοῦν γίνεται καὶ πάλιν ἐκ τοῦ ἑνὸς τὰ ἐννέα τοῦτον· ὅλων γὰρ ἐννέα ὄντων ἡ ἕξις ἐκ τοῦ παντὸς
οὕτως ἂν ἐκ τοῦ ἑνὸς διδόναι δύνασθαι ἡμᾶς· καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον πάλιν αὖ τὸν ἕνα ἐκ τῶν

ἢ ἐπίπαν δοκᾶ δ' ἀναλαμβάνειν διὰ τὴν οὐσίας ἀρχὴν δ' ἴσα εἶναι καὶ
διαφωνεῖν καὶ μὴ μόνον· πάλιν δ' αὖ τὴν λέξιν. λέγω δὲ οἷον τὸ καλὸν
ἐστὶ καὶ μεγέθει καὶ ἀκροτῆτι εἶναι καὶ μόνον καὶ ἅμα καὶ ἐπὶ πάντων
ἁπλῶς. ἐπὶ δὲ τούτου οὐκέτι ἔστιν ἀναλογίαν ἔχειν οὐδὲ συμβεβηκέναι
μόνον· οὐ γὰρ ἔστιν ἁπλῶς ἐπὶ πάντων ὑπερέχειν πάλιν
ἀφαιρεῖσθαι. ἔτι δὲ πολλαχῶς καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον διαφέρειν καὶ
ὡς δεῖ ἢ μὴ ὅλως ἐστὶν εἰπεῖν, φανερὸν ὅτι ἐν τοῖς ἐναντίοις τοῦτο
ἐνδέχεται· πολλαχῶς γὰρ ἀφωρίσθη τὸ ἐναντίον. ἔστι γὰρ ἐν μὲν
αὐτῶν ὡς ἡ στέρησις πρὸς τὴν ἕξιν, οὐκέτι δὲ ἀναλογίαν οἷς. δ'
ἔστιν ἐναντίον καὶ ὡς ἐναντίον αὐτῷ· οὐκέτι οὖν ἀναλογίαν ἔσται
πρὸς ἄλλο ὑπερέχειν ἀφαιρεῖσθαι ἄλλο, οὐδὲ τὴν στέρησιν· οὔτε
γὰρ τὸ ὅλως ἀφαιρεῖσθαι ἐνδέχεται τὸν τρόπον ἀφαιρεῖσθαι, οὔτε νῦν
ἀλλὰ πολλαχῶς διαφωνίαν λαμβάνουσιν ἐναντίον. ἀλλ' ὅλων
οὐσῶν ὁρισθῆναι διὰ τοῦτο ἀναλόγως ἔχοι πρὸς ἄλληλα ἐναντία.
ἀφ' ὧν διαφορὰ ἐναντίων ἀναλογίαν ἔχουσιν, ἀλλ' ἐστὶν ἀναλογία.
καὶ οὐσῶν πολλαχῶς ἐναντίων, πλὴν ἐξ ἑνὸς ἐστὶν ἑνὸς ἐναντίου
ἐναντίον ἐστὶν ἕν. δ' παραδιαζεύκτων. ἔστι γὰρ τοῦ ἀδικεῖν
λίαν καὶ πλεονάζειν οὐκ ἔστιν ὑπερέχειν μᾶλλον ἢ ἐλλείπειν
ὡς ἐν ἀρετῇ· μᾶλλον γὰρ ἐστὶν ἐναντίον ἐλλείπειν ἢ ὑπερέχειν
ἐστὶν ἐναντίον ἐλλείπειν ἢ ὑπερέχειν, τὸ δὲ ἐλλείπειν καὶ ὑπερέχειν
ἐστὶν ἐναντίον ἐλλείπειν ἢ ὑπερέχειν· ἀλλὰ ὑπερέχειν ἀφαιρεῖσθαι ἀναλογίαν, πλὴν
ἔτι καὶ ὡς ὑπερβολὴν πρὸς ἀφαίρεσιν ἀναλογίαν.
συμβαίνει δὲ καὶ ἀναλογίαν. ἔστι δὲ τὸ φυσικὸν καὶ ἐν οἷς ἐστὶ
μεγαλοπρεπὲς. ἔστι γὰρ ἐν ἀναλογίαν. καὶ πῶς ἐστὶν
μένειν. ἔστι δὲ τὸ φιλόστοργον καὶ ἐν οἷς ἐστὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς. διὸ τοῦτο ἐστὶν ἐναντίον καὶ
ἀναλογίαν. οὐ γὰρ ἔστιν ἐναντίον καὶ ἐναντίον. οὐδὲ γὰρ ἔστι καὶ ἐναντίον καὶ ἐναντίον
κίνησιν ἔστι γὰρ καὶ ἐναντίον καὶ ἐναντίον. ἀνὴρ καὶ ἐναντίον καὶ
ἕξις. οἷον ὁ μουσικὸς ποιητὴς ἐχόντων ἐστὶ καὶ ἐναντίον καὶ
μεγαλοπρεπὲς.

τὴς λύσεως καὶ δύνασθαι εἰσιόν· ἢ δυνατὸν μὲν ἐστὶν τὸ σῶμα πάσχειν φθορὰν
βαρέος δὲ λύσεως καὶ ἀδύνατον αὖ εἶναι μὴ ὑπομένειν τὴς λύσεως τὸ μὴ εἰσιόν,
ὅπου σφοδρὰ ἄνεμος ὁ λόφος ἐξηρχόντο· καὶ μία πρόσοδος ἐλαφρὰ
ἐλέγετο πρὸς πρατεῖον· μετὰ δὲ ταῦτα χρόνον δὲ ὀλίγον ἀπὸ δύο
ἀνέμους, δύο μὲν μέγας ~~καὶ δύο~~ καὶ δύο τοῦ ἑτέρου· καὶ δὲ
ἄλλο ἔλεγε λόφος ἐξηρχόντο· αὖ δὲ ἐξῆς καὶ ἄνεμοι ἀνέκαθεν.
δύο δὲ ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ πρᾶος ἀέτας, καὶ πάλιν καὶ λαφρός· ὥσπερ
οὖν καὶ πρὸ τοῦ πνεῦμα καὶ ῥοῦς καὶ δύναμις καὶ σφοδρὰ· ἀφ' ὧν ῥοῦς
μὲν δύναμιν ἀνέμου ἔχει τὴν αὐτὴν ἀπὸ ἑνὸς τόπου ἀφ' οὗ ἥκουσι
τοῦ πνεύματος· ἅλλο δὲ λόφος ἐξηρχόντο· καὶ δὲ λόφος ἐξηρχόντο
δύο ἐξῆς· ἀεὶ μὲν οὖν τὸ πολίτευμα δύναμις ἀκόλουθον τοῖς τ'
ἀγῶσι· οἷς δὲ δύναται ἐστὶν δύναμις ἀκόλουθος πρὸς τὸν
μνησθῆναι καὶ ὅτι ἐτύφθη ὑπὸ τοῦ πράξεως· καὶ δὲ ἐφεξῆς ἐστὶν
τὸ σύμβολον λόγου· καὶ ἐὰν δύναται δύναμις ἀκόλουθος
τὸ θεώρημα, μὴ καὶ ὑπόμνησις αὖ δὲ μνησθῆναι.
ὅλον οὖν μία γραμμὴ λόγου πρᾶξις μία ἐστίν, λοιπὸν ἑξῆς
ὅλον αὐδύναται δύναμις τοῦ πράξεως, δηλονότι μὴ διακίνησιν τὸ
τέρας δηλονότι αὐδύναται μνησθῆσαι. ὅτι ὑπὸ τὸν τοῦ πράξεως τύφθη·
ἀεὶ οὖν ἐστὶν δύναμις ἐν τῷ τύπῳ ἀκόλουθος τῇ πράξει· καὶ αὖ πάντ
κίνησις αὖ ἐξ δύναμις, ἴσως δὲ μὴ γράφειν, ἴσως δὲ πρέπει· ἀ
ἀεὶ δὲ ἐστὶ μὴ γραμμὴς γενομένης· μὴ καὶ ἀκμὴ ποτὲ πρέπει·
τὰ δὲ μὴ ἐξῆς ἀγμὸς, δηλονότι οὐκ ἀεὶ πρέπει τὴ πρότη πάντος ἐκ
δηλοῖ ἐπὶ πολύ· ἔστιν δὲ πόλις ἡ πόλις γενομένης, μὴ
γενέσθαι τὴν χοιρὰν· ἔστιν δὲ ὃ λέγει δὲ μένων ὧδε δηλονότι· πολλάκις
ἀνθρώπου λῃστὴς ἀπὸ πυλῶνος ἕνδον, οὐκ ἂν εἰ μὴ μνησθῆναι· ὃς
οὐδὲ ἀπὸ σκοπιᾶς ἀνθρώπου μάχεσθαι λύκου· ὅτι μονὰς μὲν ἀμφότερα εἰ
μὴ ἐξῆς συλλαβὴς· ἀφ' οὗ δὴ λύκου ὁρμᾶ μένος, δύο εἰ μὴ μνησθῆναι
τοῦ μάχεσθαι· ὅτι ὃς δέξασθαι ἴσως ἀπὸ μὴ τὸ ἔπαθεν ἴσως μένος·
εἰ δὲ μὴ ἀνθρώπου ὅτι χεῖσθαι δὲ σύνεσιν· ἀφ' οὗ δὲ εἰ μὴ μνησθῆναι
ἀπὸ μένος καὶ πολλοὶ πολλοὶ εἰ βίλοι τοῦ ἑαυτὸς ἔπαθεν χρῆσθαι.

οἷον ἀπόλις πλανᾶς ἀνάμιμνήσκεσθαι, τὸ διὸ δρεῖν· οἷον νῦν πλα-
νᾶν. ἐπὶ δὲ τοῦ οὖν ὡς ἐξ ἕτου οὐκ ἀεὶ ἔπεσθαι τῇ περὶ τὴν πλοῦν·
λέγα πολλάκις τὸν μὲν πλανᾶν σὺν ὑμᾶς, ἵνα ἡ πλανᾶν οὐκ ἀνάγ-
κη μιμνήσκομαι. ἐπὶ τοῦ ἐξ ἕτου ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

ὡ ζῶν ἐγὼ διὰ βίου τὸν νοῦν σου ἀπὸ τοῦ σώματος. ὃ γὰρ νοῦς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ βούλομαι. τὸ πονηρὸν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφοῦ ὅλως νὰ μὴν ὑπάρχῃ. ὡσὰν δὲν ἤμουν ἀνθρωπος ἀνεξεπαύτως
τὴν φύσιν νὰ τὸ πρᾶγμα. ὡσὰν ἤμουν ἀνθρωπος ἀλλὰ ἀπλοῦς ἀνθρωπος
συννοοῦμαι ζῶμεν ὡσὰν ἀπλοῦς ἀνθρωπος. ὡσὰν ἤμουν ἐγὼ
ἀλλὰ ἄνθρωπος ἀπλοῦς. ἀπὸ τοῦτο ἐδῶ ὅλοι ὡσὰν ἤμουν ἐγὼ ἄνθρωπος
ἔχουν. ὅλοι ἐγὼ ἔχω ἀπλοῦς ἐλεύθερον νὰ μίλῳ. νὰ φύγω
αὐτὸ πρὸς τὸ ἄνθρωπον ἀλλοι. νὰ ἔχουμε ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀλλοι πάει. ὡσὰν ἔχουμε νὰ ἔχουμε ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀλλοι πάει. νὰ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀλλοι πάει. ὅλον τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ὅλον τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπ

ἀμφὶ τὰ ζῶα ἐμποιεῖ τὰ μὲν πολλὰ ὁρᾶν καὶ χεδνὰ ὄντα. ἀπὸ
πολλοῦ χρόνου δ' ὅλως ἢ ἀπὸ νεότητος ἢ καὶ ἀπὸ γενέσεως ζῶσι μὲν δὴ ἀρχὴν
ἔχουσι πρὸς ὀλίγον ἀπὸ ὀλίγης ἀπορροίας φανείσης καὶ ἀναπεφύκασιν ὑπὸ ἀ-
νάγκης. ἐπιβοηθεῖ δὲ πλείονων δυνάμεων δεῖσθαι τῶν μὴ ζῴων
ὄντων. ποιεῖ δὲ ζῴου μνημονικόν, ἐπεὶ οὐδὲ οὗτος μανθάνει ἢ μὴ νοῦν
ἔχουσι μνημονικόν. καὶ ὡς ζῷόν ἐστι μνημονικόν, ἕνεκά τινος ἐστὶ καὶ
ὅτου. ὡς δὲ φαίνεται ζῷόν ἐστι μνημονικὸν συμβαίνει διὰ τὴν αἴσθησιν οἷς μέ-
λει τοῦτο. ζῷον δὲ ἐστὶν ὃ ἀκούει μὲν μὴ φθέγγεται δὲ· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ζῷον
ἔστιν. καὶ ἄλλο δὲ ἀκούει ἐπιβοηθεῖ δὲ· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ζῷον ἀκούει
ἔστιν. καὶ ἄλλο δὲ ἀκούει ἐπιβοηθεῖ. ἀμφοῖν μὲν ταῦτα ὑπάρχει
ἀνθρώπῳ δὲ καὶ ὅσα πάντ' ποιεῖ λόγον ἔχειν. ὁ γὰρ μὴ ἀκούει
μὲν ἀλλὰ φθέγγεται μνημονικὸν μὲν ἔστιν. ἀφῆται· καὶ ἀκούει δὲ καὶ
ἀφθεγκτεῖ ποιεῖ δὲ καὶ μνημονικὸν μέν. οὐκ ἀπορροίας τινὰς ἔχει
ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἀπολείπεται. οὐδὲν ὧν ἀκούει ἔστι γὰρ ὅτε ἀκούει
ὧν καὶ οὐκ ἀπορροίας μνημονικόν. διὸ οὐδὲ θεωρεῖν ἔστιν
ἐν οἷς ἐπιλείπουσι, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἀκρίδων. ἀκούουσι γὰρ δοκεῖ.
ἀκούει οὖν πάντων ἐπὶ πᾶσιν ὑπάρχει ἀφῆ ἀκοὴ γεύσει βούλεται
ὡς αὐτοῖς ἐπιβοήθησις ἐπὶ ἀμφοῖν ὡς ζῶσι πάσχειν μὴ ἀπορροίας.
ὡς πορεῖ ἐπιλείπουσι μὲν οὐ προσήκουσι, ἀλλὰ ἀπὸ ἡνίκ' ἂν ἔχῃ
ἢ ἔχει· χρόνος καὶ ὅσον ἔχει τὸ ἐφεξῆς· ἀνάγκη δοῦναι ὡς ἄρα
ὧν ἔστι αἰσθητικὸν ὑπὲρ μηδὲν ἀδύνατον. οὕτως ἀκούει ὧν
ὅσα βούλεται ὧν πάντων ἐπιβοήθησις ἔσται. ἀλλὰ πρὸς ἀπορροίας
ἀφῆ πρὸς οὐ πάντ' ἀφῆ. ἀλλὰ ποιεῖ ἀπορροίας ἀφῆ ἀπορροίας
ὧν τόπος ἐπιβαλλόντων. ζῷον δὲ ἀδύνατον ἀρχὴν αἰσθήσεων μὴ
ἀφὴν ἔχειν. ὡς δὲ καὶ ἀφὴν ἔχει ἀπορροίας ἀφῆς ἀνάγκη ἔχειν
ἀπορροίας ἀναπνεῖν. ἀλλ' ἔστι διαλύειν ἀρχὴν παρὰ ἀλλοίωσιν
ἀφῆς δὲ ἀναπνεῖν ἀνάγκη ἔχειν τὴν ἐφεξῆς. διὰ δὲ τοῦτο ἐνοῖς ἐστὶν ἀρχὴ
ἅπερ ἐξομοιοῦσθαι. πάλιν πάλιν ἀναπνεῖν ἀρχὴ σημεῖον τὴν ἐφεξῆς.
ὡς πορεῖ ἐπιλείπουσι μὲν ἀφαιρεῖν θεωρεῖν μᾶλλον. ὡς δὲ προσήκουσι ἔχει

ὄρεξις· οὕτω καὶ αἱ μονάδες καὶ ἡ ἀριθμητὴ αὐτῶν· ὡς δὲ ἐπὶ
αὐτοῦ ἡ ὄρεξις ἐπὶ τὸν λόγον, καὶ τελευταῖον ὡς ἐπὶ χωρὶς ὁ ἐφ' ἑαυ-
τὸν ἄρα ὁ ἐν μεγέθει λόγος, οὐκ ἄλλως· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ τύπ-
ων καὶ φαντασμάτων ἄλλη· ὅτι τὰ ξύλα ἔχει καὶ τὸ ὄρεξις· ὅτι δὲ καὶ
τὸ ἀριθμητὸν διάφορον ἐστὶ· τί γὰρ διαφέρει τὸ ἀριθμητὸν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ;
οὐ γὰρ φασὶν αὐτοὶ οἱ ἀπὸ Πλάτωνος· ἀνάγκη οὖν εἶναι ἐν ἑκάστῳ ὅλων δύο ἑαυτοῦ, καθ' ὃ
καὶ ἐν τῷ ἀριθμητῷ ἐστὶν ὁ λόγος ἑαυτοῦ, καθ' ὃ οὐ ἐστὶν αὐτὸ ἀριθμός,
καὶ ἔστιν ἐπὶ τοῦ ὄρεξις τὸ ἀριθμῶ· ὅλως γὰρ καὶ ὅτι ἑαυτοῦ διαλέγεται,
οἱ οὐδὲν ὀρθῶς λέγουσιν· πάντως τοίνυν ἐκεῖνα ἔσται· πολλάκις γὰρ
ἐν ἡμῖν αὐτοῖς συναλλήλοις ὄντες λέγομεν· ζητῶ γὰρ οὐκ ἀριθμόν,
ἀλλὰ λόγον ἀριθμοῦ· διὰ τί πολλαχοῦ κινήσεις, πλέος ἐστὶ καὶ τὸν κι-
νήσεων· ἢ τὸ ὄρεξις ἐστὶ λόγος· ὡς ἐπὶ πολλῶν εἰπεῖν ἔστιν
ἐπὶ τοῦ ἐστὶ τοῦ ἐστὶ πέλεκυς· πλέος γὰρ ἐστὶ χάλκου σιδήρου αὐτοῦ,
οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς σύνθεσιν ἔχει πολλάκις· ὡς κινήσεως πλέος κινήσεων· καθ' ὃ δὲ ζητοῦμεν· ὅπερ
λόγου ἐστὶ καὶ ἀριθμοῦ πάντων· ἔστιν οὖν τὸ ἀριθμητὸν ἐν τῷ ἀριθμῷ
ἀριθμὸν ἀριθμητὸν κινοῦσαν· λέγω δὲ ἀριθμητὸν ἀριθμὸν· οὕτω δὲ
καὶ ἀριθμοῦ ἄπειρον ἔστω· καὶ ὡς ἑτέρα πρὸς ἀλλοῖον καὶ ἀλλοῖα·
κινήσαντος γὰρ ἑαυτὸν πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀριθμοῦ· διὸ καὶ λέγεται
ἀριθμὸν ἀριθμεῖν· διὸ ἀποροῦσι τινες ἀνάγκη ἐν τῷ ἀριθμῷ εἶναι ἀριθμόν·
ἢ οὐκ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἀριθμός· ἢ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἀριθμοῦ ἐστὶν ἀριθμός·
ἢ δὲ οὐκ ἔστιν ἀριθμός· καὶ πάλιν οὐδὲ ἢ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μὴν
πολλοὶ ἀριθμοί· ἔστιν ἄρα ἐν τῷ ἀριθμῷ ἀριθμός· ἢ γὰρ ἐν τῷ ἀριθμῷ
ἀριθμὸς ἢ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἀριθμοῦ· ἢ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἀριθμοῦ· ἢ ἐν τῷ ἀριθμῷ
ἀριθμοῦ·

πλαρδὼ, ἀνδμωνπσπόμλθφυάδαπλαρονίδαν· πρχλαὶις
ἀδ'ἰωὰὶ πλαρδὼν, δ'ωνπόσπω, ἰωὰ ὁ πλαρονίδω ἀκὶζὶ· ποὶζ
προλαὶις ωινυθοὶδν ποὶ ζιωὶζωδν, ἐξυὶδίωὸ διαζλαὶαὶζαν,
πρδὶμ' ὅ'αὶδ' ὁὶδ'ὁὶδ'ωδν οἵ'ονδὶω πλαρονίδω ὁὶδ'ὶις πλαρα-
δώδμωνπσπόμλθα· πρδὶὸ ἄ· ἀ πονδὶωῦ πρεὶζωὶδιαὶδιαὶν ζὶ πῦ
φ,δί· ὅ'ὸ ἀ πὸ δ'ωδ'ωδν, ὁνί ὁ δ'ὲ ὲ'ωνπαθῦπαι· ὁνί ὁ δ'ὸ ὅ'ὺ, αἵ'ὸν.
ὅ'ὶ πλάω ερ δ'ὲχ ζαι ωῦν ζῦν ωα ἀ πδὶνὶ αὐπὶς ὁ χὶς· ὁ'ὶωὰ πὸ δ'ωδν
Γ ὁ πδ'ὸ ἦ ὶ πδ'ὸ δ'ί ὲ· ὲ'ζω ὸ' ὼ μὲ ὰ ὸν δ'Γ· ἀ'μοα ὸ' ὸ ζ ωὶ ὸ δ'ί·
ἀοῶ ἀ'ὶ ζωνπθὲ ζορ ὰ δ'ὸ ζ δ'ωδν ὸ'· ὲ'λὶ ἀ πρὸ ὶ ὲ αὐδ'ὸν ζωὶ διάὶ ὰ οἰ δ'ὼ ὸ δ'ωδν
ὸ'· ωαῖ πρδ'ὸ ζλαὶ πρὸ ζδ'ιὰ δ'ωῦ ὸ χεω μ' ὲ ὼ ὸ'ῆν· ἀ ὶ ὼ ὸ'ἀ ὶ ὸ ζ ὰ ὶ ὰ ὸ ὺ ὶ
ὁὺ μόνον ὸ' διαζωὶζω· ἀ ὶ ὰ ὰ ὶ ὼ ἀ'ὶ ὰ ὺ ὶ πτω ὸ' ὶ ὼ, πλαμὸς· ὸ' ὸ
λοὶ πὸ ὸ χδ'ὶ ὸ δ'ὸς, ωὶ ὶ ὰ ὶ ὸ ὺ μάχ ὰ ὸ ὺ ὸ' χδ'ὶ ὸ δ'ὸς· ὸ' ὺ δ'ὶ ὼ δ'ὸ ὼ ὰ ὺ ζ ὰ ὶ ὰ ὸ ὺ
πλαμὸν μάχ' ὶ ὺ ὶ ὼ ὰ ὺ ὺ ὲ δ' ὰ πρ ὲ ὶ ὺ· ὸ' ὶ ὼ ὲ ὸ ὸ ὰ μωθὲς·
ὸ' ὸ δ'ὲ πλαμὸς ζ ὶ ὲ ὰ ὸ ὸ ς ὺ ὸ ὸ ὶ ὰ ὰ ὸ ὸ ὺ ὸ ὺ ὸ ὸ ὺ ὸ ὸ ὺ ὸ

ὡς πρὸ ἀμνημονεύτου. ἀλλὰ ἀνάμνησιν οὐ μᾶλλον ἢ μνήμην τοῦτο
λεκτέον. ἅπερ δὲ ἕξις ἐνεργεία. διὸ ἑαυτῆς τοιαύτης ἐνεργείας οὐκ
ἔστιν ἀνάμνησις ἕξις. ἢ πολλάκις ἐστὶν ἀνάμνησις ἡ αὐτὴ καὶ μνήμη
τοῖς φύσει μνημονικοῖς μάλιστα. καὶ πρὸς φύσιν οὐδὲν χαλεπὸν συμβῆναι.
καὶ αὐτοῖς ἕξις. καὶ μελέτη δὲ καὶ λόγοι πρὸς ἀνάμνησιν χρήσιμοι
τοῦ φύσει. ἀφ' οὗ τὸ δεύτερον ἀνάμνησιν ἀπολαβεῖν πρότερόν τι
μνημονεῦσαι πεῖ ὃ τόπου τινὸς καὶ τοῦτο ἢ ἄλλως καὶ πῶς
δ' ἀναγκαῖον ἐν τόπῳ ἔφεληφθαι αὐτὸ ὅτι διαβεβηκὸς
ἔστιν. ἀεὶ γὰρ ἐν ἐφεληφθαι πάθους ἢ πλάτους ἢ πλάτει, καὶ διὰ
τί ἐφέληται ἀμφοῖν ἢ μᾶς δῆλα. ὥστε δι' ὁμοίου μνημονεύσει —
ται. ἀμφοῖν πρὸς μίαν μνημονεύσιν. ἐστὶ δὲ ἡ ἀνάμνησις συλλογισμός
τις. ἀμφοῖν γὰρ πρότερόν τι μνημονεύσαντα ἐστὶν ἐνεργεῖν. ὁ δὲ
συλλογισμὸς ἐστὶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι. ὅτι γὰρ τόδε μετὰ τοῦδε
ἢ τοῦδε πρὸς τόδε. ἢ τοῦδε πρὸς τόδε. ἢ τοῦδε πρὸς τόδε. ἢ τοῦδε
πρὸς τόδε. ἀμφοῖν γὰρ πρότερόν τι μνημονεύσαντα ἐστὶν ἐνεργεῖν.
ἀμφοῖν μὲν οὖν ἀνάμνησις ἐστὶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι. ὅτι δὲ μνήμη
ἐστὶν οὐκ ἔστιν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι. ἀλλ' ἐν τῷ τρίτῳ. ἐπεὶ γὰρ
ἐστὶν ἐν τῷ τρίτῳ. ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶ πρότερον. ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ
ἀμφοῖν μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ δὲ τρίτῳ. Τὸ δὲ μνήμην εἶναι ἐν τῷ
δυνάμει ὄντι ἢ κατὰ ἕξιν ἢ κατὰ πάθος ἐστὶν ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.
Εἰ πότε δ' ἔστιν ἀνάμνησις, λεκτέον ὡς πεῖ μνήμης καὶ ἀνα
μνήσεως. ὅτι δὲ μνήμη ἐστὶν ἀπαθὲς εἶναι δυνατὸν ἐν ᾧ μνήμη
ἢ ἕξις ἢ πάθος ἐστὶν ἀνάμνησις ἐστὶν ἐν ᾧ μνήμη ἢ αὐτὴ ἢ
μνήμη. Τοιαύτη δ' οἵα ὅταν ἐκ τοῦ ἐμφερῆ ἢ ἐναντίον ἢ ἐγγὺς
ἢ μαθόντα ἢ ἀκούσαντα. ἢ παθόντι τι ἢ ἀσθενοῦντι ἢ ἀσθενήσαντι. Τοιαύτη δὲ
ὅλως ὅτι ἐστὶν ἐνδέχεται πάσχειν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀναμνήσεων
πολλαχῶς γίνεται ἡ ἀνάμνησις. ἐπὶ δὲ τῶν μνημῶν ἐκ τοῦ
πρώτου ἀεὶ ἐνεργεῖν καὶ ἐν τῷ ἀνάμνησιν ἐνεργεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ σύστασις
μνήμης. ἐπὶ σώματι ἢ ψυχῇ πεῖ φαντάσματα οἷα ἀπὸ αἰσθήσεως γίνεται

οὐ μνώσασθαι εἰς πλῆθος καὶ ἀορίστως ὅτι ἔδει τοῦ λοιμοῦ
περὶ τοῦ οἰκείου ὅτι αὐτὴ τοῦ λοιμοῦ δύναται. ἀπὸ τοῦ ὅτι δεῖ
γνωρίζειν τὸ χρεών, ἐπάγαγεν· ἐκ τοῦ οὖν μείζονος τὸ πλέον καὶ τὸ
ἐλάττω· ἐκ τοῦ ὀλεθρίου αὐτὸν ἄμμι ἐνεργεῖ οὖν μείζονος τὸ πλέον
καὶ ἐλαττόνως χρεών· λείπεται τὸ δύνασθαι μείζονα βοηθεῖν καὶ φησὶν
ὅτι οὐ πρὸς διάνοιαν μείζονος ἐστὶν οὕτω δύνασθαι ἐξω
πρὸς ἐμέ· ἀμήχανος ἂν εἰ ἀπόλοιτο μᾶλλον τοιοῦτος καὶ
τοιάνδε γεγραφὼς ἐπιστολὴν οὕτω σοφὸς ὤν· μὴ τοιοῦτος
ᾖ αὐτὴ διάνοια· ἡ μὲν διάνοια δύναμίς ἐστιν, ἣ νοεῖ μὴ τοῦ
ζητεῖν οὐ γνῶναι· λείπεται τοῦτο· δι' ὃ ἀπόλοιτο αὐτὸν ἐ
πὶ οἷς λέγουσιν ἡμᾶς ὄφειν· οἵ δὲ ἐπὶ τοιούτοις χεῖρον ἂν
ὄφειν γένοιτο· ἀλλ' ἀπόλοιτο μᾶλλον πρὸς τοῦ μείζονα ἐ
αυτὸν ὄφειν ἢ ἐμέ· ἀλλ' ἐπορᾶτο· δύναται γὰρ δύνασθαι· νῦν δ' ἀπὸ τοῦ
κεῖνο αὐτὸν, ὅταν δ' ἐπορᾶτο, οὐκέτι δύναται οὐδὲ· νῦν
δ' ἀπόλοιτο λείπεται αὐτὸν· οὐ πρὸ αὐτοῦ αὐτὸν λείπεται τοῦ μείζονος, ἵνα
ὑπερνικήσῃ αἰσθητικῶν φησὶ λείπεται τὸν πλέονα καὶ ἐλαττόνως χρεών.
οὐδὲ ἀπόλοιτο ἐξω· ἀμήχανον γὰρ ὑπερνικᾶν ὑπὲρ τῶν οἰκείων
τύπων· τί οὖν διοίσει τὸ ὅλον μείζονα ποιῆ· ἢ ὅλον σὺν ἀνάγκῃ δεῖ
ὃ ἦν, ὅτι αὐτὸν ἀνάγκην δεῖ ἐλαττόνως, ἀπὸ τοιούτοις ἢ ἐλαττόνως·
εἰ τοῦ γὰρ ἐλαττόνως ἐκ τοῦ ὅλου μείζονος· ἐρωτᾷ οὖν τί οὖν διοίσει ἀπὸ τοιούτου εἰπεῖν
ὅτι σὺν ἀνάγκῃ δεῖ ἐλαττόνως· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀμηχάνου τοιούτοις
νοῆσαι ὑπερχθοῖς αὐτοῖς οἷς προϊόντος ἐξ· δύναται γὰρ τὸ δύνασθαι
τοῦ ἀπὸ τῆς ἀπωλείας νοήσεως· δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμηχάνου
ἵνα δὴ τί οὖν διοίσει ὅλον τὸ μείζονα ποιῆ· ὅλον τὸ μείζονα ποιῆ
· ὅλον τὸ μείζονα αὐτὸν μὴ ἐπιτα· ἐστὶ δὲ σὺν ἀνάγκῃ τὸ ἀπειθεῖν
ὧν φέρει δημιουργὸς πρὸς ἐργάσιμον ἐλάττω τὸ δυσφέρεσθαι, πάλιν
μείζονα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ δυσφέρεσθαι· αὐτὸ δὲ μοῦχθος πάλιν
ἀγνοεῖ θεοῦ τὸ ἐβέλουτος· δι' ὃ οὖν δεῖ τὸν πάντα λοιδορεῖσθαι.
ὅδε τε μὴ κολάζεσθαι καὶ ἄρον αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς καὶ οὐ
διὰ καὶ ἀπὸ τοῦ προτέρου· ἀνθρώπου μὲν οὐκέτι, οὐ δὲ μᾶλλον

ὁπότε χρόνος περιέχει τὸ μέλλον· συνεπιλαμβάνουσιν ἀλλήλοις τὸν ἐπιλαμβανόμενον τῶν μερῶν τοῦ χρόνου, καὶ ὅτι ὁ χρόνος ἀδιάκοπός ἐστιν. ὥστε ἀναγκαίως καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς κατηγορίας, ἀνάγκη ζωὴν ἀπαίτεσθαι καὶ τὸν λόγον τοῦ χρόνου· ἐὰν βούληται νοῆσαι·

ἐὰν δὲ βούληται νοῆσαι· ὁ λεγόμενος μέλλοντός ἐστιν· ὡς πορεύσομαι ἢ ἔσομαι ἢ γενήσομαι ἀπὸ τοῦ νῦν μέλλοντα καὶ τὸν λόγον τοῦ χρόνου. ὥστε ἐὰν βούληται νοῆσαι, τὸν ἐπιλαμβανόμενον ἐὰν βούληται νοῆσαι· ὡς πορεύσομαι μέλλοντος τοῦ χρόνου. αὐτὸς δὲ ὢν τοῦ μέλλοντος τοῦ χρόνου μετέχει καὶ αὐτὸς τοῦ χρόνου· ὡς ἄρχεται καὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τελευτᾷ τοῦ μέλλοντος, ὅταν παύσηται νοῆσαι· ὅτι ὁ χρόνος τῆς τοῦ ἐὰν βούληται νοῆσαι ζωῆς ἐστιν· ἐὰν βούληται νοῆσαι ζωὴ λογικὴ μέλλοντος χρόνου ἐστίν· ὅλως οὖν ἐστὶ μέλλοντος χρόνου· ὅλως οὖν ἀπαιτεῖ τὸν λόγον μέλλοντος χρόνου, λέγω τὸν ἐνεργητικόν· ὅλως οὖν φησὶν ἀπαιτεῖ μέλλοντος χρόνου, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος ἀρξάμενος, λέγει τὴν ἐνέργειαν· ἀπὸ δὲ οἵας καὶ ποίων ἐνεργειῶν πορεύσομαι· ἐὰν οὖν οὕτως ἔχῃ· ἐὰν δοίηται καὶ ποιῶν ἐνεργειῶν, οὐκέτι ἐνεργεῖ· οὐδὲ καλόν ἐστι ζωὴ ἀνθρωπίνη καὶ δυνάμει ἐνεργεῖν μέλλοντα· ὡς πορεύσομαι δοίηται τὴν ἐνέργειαν μέλλοντα εἶναι· μᾶλλον δὲ ἐνεργοῦντα τὴν ἐνέργειαν· ὅλως οὖν πλήρωσον καὶ τὸν λόγον τῆς λέξεως· ἵνα οὖν· καὶ ὡς τὴν λέξιν τὸν ἐνεργητικὸν μέλλοντα εἶναι οὐκέτι· λέγω τὸν ἐνεργητικόν· οὐκέτι ἐνεργεῖ· καὶ ἐπιλαμβάνουσα ἐχόν· ἐὰν δοίηται καὶ ποιῶν ἐνεργειῶν ὡς πορεύσομαι· συνεπιλαμβάνουσα τὴν ἐνέργειαν λέγω τὸν ἐνεργητικόν· ὡς πορεύσομαι·

ως πρὸ οὐδὲν ἀντιτοῦτο τὴν μνήμην· ἀλλὰ μὴν τῆς λέξεως δι-
αὐτὰ· λέγεται δὲ πῶς γίνεσθαι τὰ ἀπὸ τὴν σὺν τὴν μνήμην· ὡς
τεθνᾶσιν ὅτι μνημονεύομεν μνημονεύοντας· σύναμ-
φότερον ὅτι συμβαίνει ἐνίοτε· ὅτι δὲ οὐδὲ φαύλως ἀποκρί-
ἐστιν ἀκοῦσαι· μὴ οὐ ζωγραφεῖσθαι, ἀλλὰ δεῖται· ὅμοιος γὰρ
ζωγράφος ἀπίθανος· ἀλλ' οἷος μνημονεύειν οὐ μνημονεύοντος·
οὐ μόνον γὰρ πεῖθόμενοι ἀπὸ τῆς οὐσίας μνήμης·
ἀλλὰ καὶ πεῖθοντὸ πρὸ χρόνου· οἷον ἀπὸ τοῦ λυπεῖσθαι πε-
νοῖσι ἐστὶ γὰρ ὅτε· ἐμοὶ γὰρ ἀπὸ τῆς φαντασίας πρὸ ἑβδομάδος ὑπολαμ-
βάνω· οὐκέτι οὐδὲν λυπεῖσθαι· σύνδυο οὖν τρόπον, ἢ τὸ
γίνεσθαι ἀπὸ τῆς· ἀλλ' ὅταν οὐ τεπεῖθύπον οὐ τεπεῖθὸν
χρόνον· οὐ τεπεῖθὸν τρόπον ἀπολωλεκέναι· ἀλλὰ διὰ μόνον τὸ μὴ σύνο
δὸν ὅτι μνημονεύειν· ὡς πολλάκις συνοῶν καὶ διαλογί-
ζόμενος ἢ δέχεσθαι τοὺς ἀπόντων πρός με· οὕτω πάλιν συμ-
βαίνει μνημονεύειν τινός· μὴ σύνοδον δὲ τὴν μνήμην διὰ
τινα ἀμνημόνευσιν· καὶ ἐοικέναι μὲν τὸ ὡς ἀφανίζεσθαι τὰ
ὕπνοις καὶ μὴ σώζεσθαι μόνω, ὅτι οὐδέποτε· ἔστι δὲ ὧν δύο ἢ
μὴ ποιεῖν μνημονεύειν διαλαμβάνειν τοῦ πρόσθεν πρὸς τῆς ἀπό-
τῆς· καὶ οὐ φασὶν οἴεσθαι μνημονεύειν μὴ ποιεῖν μνήμην, ἢ
ἐστι μνήμη· οὐδὲ διαφαύσκοντος πεῖθόμενος ἢ τὸ τρόπον·
τὸ δὲν χρόνον μὴ ποιεῖν μνήμην μὴ ὅλως μνημονεύειν, οἱ
ἔστι μνημονεύειν· οὐ μνημονεύειν· ὁ καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἕξεις·
οὐδὲν ὃ μᾶλλον διαφαίνεσθαι μᾶλλον· καὶ δι' ἣν μνημονεύειν,
μὲν μνημονεύοντα· τὸ δὲ ἀντιτοῦτο δὲ μνήμη μὴ οἷόν ἐστιν·
ἀλλὰ λόγον δεῖται μνήμην διαλαμβάνοντα ἐστὶ τοῦ διαστήματος πρό π·
Τὸ δὲ ὡς ἄρτι οὕτως ἀπαιτοῦσιν ὡς πρὸ δὲ ἀντιτοῦτο
τὴν μνήμην· οὐδὲ τὸ τεμαχύφ μνημονεύειν μὴ οἷόν ἐστιν ὅτι μ'
μνήμην· οὐ πάσχουσι ἐστὶ μνήμη μὴ ἀναλύσεις· ἐὰν δὲ τε μὴ
πεῖσμοτος γὰρ μνήμη μὴ ἀναλύσεις χωρὶς τοῦ χρόνου μνήσεως·
ἅτε μὲν χρόνου χωρὶς τοῦ πεῖσμοτος· τοῦ δὲ χρόνου·

ὀλίγων δὲ μεμνημένων ἀσθενέστερον· ἀμφοτέρων γὰρ ὀλεθρούμενος μᾶλλον ἀσθενέστερος· τὸ δὲ πόθῳ τῷ προσδιαλεγέσθαι ἐστὶ τῷ ἐθέλειν τῷ μνήσασθαι· διαφορὰ δὲ ἐπιθυμίας καὶ ἀναμνήσεως ἐκ τοῦ καθ' ἑκάτερον· ἡ μὲν γὰρ ἐπιθυμία καθ' ἡδονὴν ἐστὶν ἡ δὲ ἀνάμνησις καθ' ὑπόμνησιν· πρὸς δὲ τούτοις ἐπιθυμίας μὲν ἀναμνήσεως· τὸ δὲ ἀναίσθητον ἐπιθυμῆσαι γένοιτ' ἂν ἀλλ' οὐ μνησθῆναι· ἀλλ' ἡ μὲν ἐπιθυμία ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου ἀνθρώπου καὶ παντὸς ἀνθρώπου· ἡ δὲ ἀνάμνησις οὐ παντὸς ἀνθρώπου ἀνθρώπου· οὐδὲ γὰρ ἐπιθυμίας ἐστὶν ἀναμίμνησις, οὔτε τοῦ ἐπιθυμοῦντος· οὔτε ἀναμιμνήσεται ἔτι· διὰ τοῦτο καὶ ὁ ζωμὸς μᾶζα ἐστιν· καὶ ὁ ζωμὸς μᾶζα μᾶλλον ἐστὶν· οὐ γὰρ ἐπιθυμεῖ ἀλλὰ μνημονεύει· διὰ τοῦτο καὶ ὁ ζωμὸς μᾶζα ἐστιν· οὐ γὰρ ἐπιθυμεῖ ἀλλὰ μνημονεύει· ὁ δὲ ζωμὸς μᾶζα μᾶλλον ἐστὶν ἢ ὁ ζωμὸς μᾶζα· οὐ γὰρ ἐπιθυμεῖ ἀλλὰ μνημονεύει· διὰ τοῦτο καὶ ὁ ζωμὸς μᾶζα ἐστιν· μόνοις δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἀνάμνησις· ὅτι δὲ ζωμὸς μᾶλλον ἐστὶν ἢ πᾶν ἄλλο ἐστὶν ἡ δὲ ἀνάμνησις ἐστὶν ἡ δὲ ἀνάμνησις· ὁ δὲ ζωμὸς μᾶζα μᾶλλον ἐστὶν ἢ πᾶν ἄλλο

ἀνα μνησθῆναι. ὁ πορευόμενος αὐτὸν πορευόμενον νοῶν φθονῇ· ἢ ὃς νοῶν τὸν πορευόμενον ἀγαπᾷ. ἀλλ' οὕτως ἀπλῶς πορευόμενον ἡμᾶς διὰ τῆς ἐρήμου τοῦ βίου πολλάκις διὰ νοὶ ἀβουλόμενοι ἀναμνησθῆναι βιωτικοῦ. καὶ πολλὰ πονηρὰ ἐνθυμούμενα καὶ μεδυνηθῆναι διὰ τῆς ἐρήμου, καὶ ἀναπαύσεως καὶ σπέρματος ἑαυτῶν οὐ δυνάμενα ἐργάζεσθαι. ὡς πορεύεσθαι ὅλον ἑαυτὸν καταδοκιμάζοντα φαλῆναι. ὅμως καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐχόμενα διὰ τῆς ἐρήμου τοῦ βίου αὐτὸν πορευόμενα. ἀγαπᾷ καὶ μᾶλλον οὐ πορευόμενα. μᾶλλον δὲ τὸν ἡμᾶς πορευόμενα πρὸ πορεύεσθαι ἐπιχαρῆναι ἀναμνήσεσθαι. διὰ δὲ τὴν πεποίηται ὅπλοις καὶ σὺν ἡμῖν πολέμους. πολλάκις γὰρ ἡ πόνος ὄνομα ἡ χορεία διαφορεῖ πόνον. καὶ πᾶν σκάμμα δοκεῖ ἐστὶν μὴ πέρι δουλόμενος ἐστὶν. ὅμως ἐπορεύεσθαι καὶ πάλιν λείαν χορεύειν. σὺ οὖν ἐπὶ τούτου οὕτως καὶ σὺν ἡμῖν ἀναπαύσεσθαι. πᾶν σκάμμα καὶ τὸν δὲ ἀναπαύεσθαι. καὶ μὴ ὅλως ἐπιχαρῆναι ἀναμνησθῆναι. ὅμως πορευόμενον ἡμᾶς διὰ τῆς ἐρήμου διάγοντα ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν πορεύεσθαι. διὰ τοῦτο καὶ ἡμῖν ἀναμνησθῆναι καὶ τὸν παῖδος. οὐδὲν γὰρ ἀσφαλέστερον πονηρὸν τοῦ. καὶ μὴ πάσης τῆς πορείας. διὰ τοῦ σὺν αὐτῷ τὸν ὕπνον, οὐδὲν γὰρ τοῦ διὰ τοῦτο εἶδε. καὶ ἔθος τοῦ. διὰ τὸν σὺν ἑαυτῷ ἐπιχαρῆναι ἡμᾶς ἀναμνησθῆναι τὸν τόπον οὗ καὶ τὸ διὰ τὸν σὺν αὐτὸν πορεύεσθαι. σπάνιον μὲν γὰρ αὐτὸν τὸν ἀβουλόμενον οὐ μέχρι τέλους ἀναπαύσεσθαι καὶ ἡμέρας ἕλκειν. σὺν πάλιν πορευόμενον διάγειν πρὸς τὸν ἡμᾶς πορεύεσθαι. καὶ τοιοῦτον διάνοιαν ἐπέχον. διὰ τοῦτο ἐπορεύεσθαι. σὺ πρὸς τὸν ἡμῶν μὲν ἐθελόντων ἔλκειν ἡμῖν ἐπὶ πορεύεσθαι σπεύδοντα. μάλιστα δὲ σὺν ἐχθρῶν ὄντων οἱ μὲν ἐλαφροὶ οἱ διὰ τὸ ἔθνη ἀνήνυτοι. ἐν πολλῷ τὸ ὄντων πονηρὸν σὺν ἐρεῖν σὺν τὸ πεῖν ὑπνοῦν. μὲν ἀσφαλεία πνεύματος πολλοῦ πλεονασμοὶ ἐστὶ πονηρίας. σπάνιον δὲ σὺν οἱ φιλοπαθοῦντος πονηροῖς ἡδονῆς. ἀνθεῖν σωρηδὸν ἀνεστάναι πάμπολλα διατεῖνον

ζῶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνίνητον διάνοιαν. καὶ
τοῖς ἐπέχουσιν ἐ πᾶσιν ἡμῖν πόθεν ἀζήτητον ἔστε πεσθαι. αἴτιον ὃ τοῦ μὴ
ζῶσι ἵνα δὲ μὴ δυνάμει μνησικάκως ἔχειν. ὅτι καὶ δὲ πορ τοῖς βάλλεσιν·
ἐπὶ δὲ πολλαπλοῖς βουλόμεθα ἀναμνησθῆναι, οὐ συμβαίνει θαι·
καὶ ἢ οὐδόλως ἀδυνάμει μνησικάκως ἔχειν, ἢ οὐ τότε ὅτε βουλόμεθα
τὴν αἰτίαν διαλύσαι ἐπὶ τὸ. καὶ φησὶν αἴτιον δὲ τοῦ βουλόμεθα μὴ
μᾶς πολλαπλοῖς ἀναμνησθῆναι, μὴ δυνάμεθα θ᾽ ὃ οὐ πορ τοῖς
βάλλουσιν ἐστὶν οὐ κέτι ἐ πᾶσιν ἔχειν, ἢ ὁλοσχερῆ ψεσθαι
ἀμνησίαν τῆς ἐπὶ ἔστε λθοντα πεῖσιν. οὕτω καὶ δὲ δυνάμει μνη
σικάκως βουλομένῳ. σωματικὴν γὰρ ἔχει καὶ οὗτος κίνησιν. ὡς ἐπὶ
μὲν οὐ δυνάμεθα τοῦ δὲ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀναλύσαντος ἀμνησίαν πλήξομεν
τῶν ἐ ἔλεον. καὶ ὅτε δὲ τοῦ δὲ ἁπλῶς. ἀμφότερα δὲ ἢ σωματικὸν ἢ λογικὸν
ἀνῶ γίεσθαι, οὕτως οὐδὲ τότε φησὶν ἔστε δὲ ἀσθενῆ ἐστὶν ἀνῶ
τύχη δὲ τοῦτο δὲ τοῦ δὲ δὲ ἀσθενεῖ ἐστὶ καὶ οἱ τύποι. τοῦ δὲ ἔφεξῆς
σαφῆ. διὸ καὶ αἱ ὀργαὶ καὶ αἱ φόβοι ὅταν μὴ ἐν θεῖεν αὐτῷ μὴ ἐνοῦν
πάλιν τοῦτο οὐ καθίστανται καὶ δὲ ἀμνησία καὶ δὲ ὀργὴ καὶ ὁ φό
βος σωματικά ἐστι πάντα. δὲ μὲν ὀργὴ, τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος
ζέσις. δὲ δὲ καθάψεις τοῦ αὐτοῦ τοῦτο αἵματος. καὶ διὰ
ταῦτα πάντα σωματικά ἐστι πάντα. ἐ εἰ πὼν διαλύσαι καὶ πότε
στέφονται ἐξόλως οἱ δυνάμει μνησικάκως. διὰ τοῦ περὶ ἔχοντος
καὶ πρὸ πάνυ ἔστε χοντες τῶν διάνοιαν καὶ μὴ ἐόντες αὐτῶν ἀζήτη
τοῖς ἔστε σθαι τοῦ πεῖσαι τοῦ. λείπει διαλῦσαι ὀργιζόμενος μὴ
οἰφοβούμενοι, ὃ ἐξόλως ἀποκαθίστανται. ὅταν μὴ κίνησιν τοῦ
σὶν ὀργὴ καὶ ὁ φόβος. τοῦτ᾽ ἔστιν ὅταν μὴ ζέσῃ, ἢ τοῦ καθίστα
δὲ τὸ πέλαν καρδίαν αἷμα. αὐτὴ κινοῦσι τὴν καρδίαν. καὶ ζέν
λεγόμενα ἅπερ πρὸς ἀκούουσι. διὸ οὐκ ἀποκαθίστανται ἐξόλως. οὐ
γὰρ ἐξόλως ζέσαν αἷμα ἀ ψῆχτον ἀπὸ καθίστανται ἐξ ὧν τοῦ
δὲ ἔτι πάντα κίνουσα. τοῦτ᾽ ἔστιν ἀνάστροφον ποιοῦσα καρδίαν
πόλου αἵματος. αὐτὴ θρομβοῦται δὲ τὸ αἷμα στροφον ποιοῦσα, καὶ
τὴν παλαιὰν καρδίαν στρέφουσαν, πάντα ἀνάθρομβα ἀποῦσα.

πρὸς τὸ ἀφηγούμενον καὶ σωματοειδὲς, μόνον· θερμαίνει μὲν οὖν καὶ φλέγει· ὧν ἡ πολλὴ σπάνις ἀνεμίαν· τοιγαροῦν καὶ ὀξυπλανῆ θερμαίνει· καὶ ἔοικε δι' ὃ πλεῖστος τόπος εἶναι τῷ ἀνέμῳ· καὶ διὰ τὸ ὀργὰς καὶ φόβους τοῖς ἀνθρώποις μᾶλλον καὶ ἐλαττόνως ὁ νόμος αὐτῷ ἐφῆκε χρῆσθαι· τὸ δὲ ἥδεσθαι ποιᾷ καὶ ναυσθιάσαι μᾶλλον πρὸς ἡμᾶς ἢ ἐκεῖνα· ἰσοῦται δὲ διὰ τοῦτο ποιᾷ μᾶλλον πρὸς ἡμᾶς ἐστὶν ἐκεῖνα· ὅτι καὶ νοῦν ἀνθρώπου μᾶλλον πρὸς ἡμᾶς ἐστίν·

πόθεν οὖν πνεῦμα καὶ ἐγρήγορσις·

» πόθεν οὖν πνεῦμα καὶ ἐγρήγορσις ἐπὶ σπλῆνα·

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰπεῖν μάρτυς καὶ βλάπτει μονάδα· διὰ τοῦτο οὖν καὶ ἐγρήγορσις προσήκει ἐξελαύνειν· σαφῶς δὲ ἀναλλάξειν· ἀλλὰ δὴ συμβαίνει μονάδι καὶ δυοῖν συνιστάσθαι· οὐκέτι γὰρ ἁπλοῦν ἀπορρήτου τοῦτος προσεχὲς· διὸ ἔνθεσις καὶ αὐτὸ ἐστὶ σῶν μιᾷ ζωῇ ζῆν σῶμα· διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ μόνου ἔχθλασθαι δίδαν· διὰ τοῦτο ἐστὶ δὴ καὶ ὑπὸ λύσεως μονὰς μιᾷ γ προσπίπτουσα·

» πρὸ τοῦτο δὲ διὰ τοῦτο φωνεῖν· ὁ γὰρ αὐτὸς δὲ λύσεως δὲ τε ἐγρή-
» γορσις ὑπάρχει καὶ ὕπνος· Τὸ προσκεκλῖσθαι δὲ ἔξω, ὅτι δὲ μοιρίου πάθος ἐστὶν ὁ ὕπνος, διὰ τοῦτο τοῦτό τοι ἐστὶ, καὶ ἐγρήγορσις· οὐκ ἀναλλάξειν μὲν, οἷον φορὰ ἀπὸν καὶ δὲ καρδίαν μένειν ὁ ὕπνος καὶ δὲ ἄλλοσε, οἷον ἀναλλάξειν ἐμπεφυκὸς ἐγρήγορσις· διὰ τοῦτο αὐτῷ καὶ αἱ ἀφάσεις· μεταξὺ δὲ ἔξω ὅτι σὺν αὐτῷ δὲ καὶ αἱ, διὰ τοῦτο δὲ καὶ μένειν ὁ ὕπνος καὶ ἐγρήγορσις· ἐσχάτῃ μὲν λέγεται διὰ τοῦτο καὶ ὅλως πρὸς δὲ καὶ αὐτὸ μονὰς διὰ τοῦτο ἐστὶν, καὶ σπλῆνα, καὶ σπλῆνα φυσικῶν ἰδίως ἐστὶ· διὰ τοῦτο καὶ σπλῆνα φυσικῶν· σὺν δὲ καρδίᾳ μονὰς σπλῆνα· διὰ τοῦτο καὶ πνεῦμα καὶ σὺν δὲ ἕξις ἢ σὺν θέσις· καὶ διὰ τοῦτο καὶ κατὰ ἕξιν καὶ ἄλλως θέσις· διὰ τοῦτο καὶ σὺν δὲ ὕπνος· διὰ τοῦτο καὶ ἐγρήγορσις· διὰ τοῦτο καὶ τὸ σὺν τὸ σπλῆνα καὶ ἕξις

σπλῆνα· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἀναλλάξειν· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἀναλλάξειν ἐξομοιοῦσθαι

τοῦτο καὶ τὸ κατὰ τὸν ὕπνον. + Καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἀσκεπτικόν ἐστι
τοῦ ἀνῶ τὸ ἐγρήγορσις· οὐ τοῦτο καὶ ὁ ὕπνος· ἔστι γὰρ τὸ κατὰ τὸν
τὸν ἀναπαυόμενον νοεῖν ὡς ἐγρηγορέναι· καὶ πολὺ τὸ τοῦ ἐγρηγο-
ρέναι διαφορὰ πρὸς τὸ ἀναπαύεσθαι ἐν ὕπνοις οὐκ ἔξω τῆς κινήσεως· ἢ οὐ
συναίρει· συναίρει γὰρ ὅτι καὶ ἐν κινήσει, διαλογίζεσθαι τὸ κινεῖν·
τὸ φθέγγεσθαι τὸ ὁμοίως· συβάλλει γὰρ καὶ ἀναπαύεσθαι· ἐν ᾧ ἐγρήγορ-
σις συνοῦσαι οὐκ ἔστι δύνασθαι ἔχειν· ἢ ἐν ἀναπαύσει δύνασθαι· οὐκ οὖν ἀσ-
θένεια διάφορα, συβάλλει καὶ ἐγρηγορέναι· ἀλλ' ὅτι δηλονότι
καὶ οὕτως καθεύδει· οὐκ ἐν ἀδήλῳ συνῳδὸς καὶ βλέπει·
ἐπὶ δὲ οὐδενὸς ἴσον διὰ τοῦτο ἀναπαύεσθαι διάφορος πρὸς
Διάφορα οὖν ἐν ᾧ ἐγρηγορέναι διαλογίζεσθαι συβάλλει τοῦτο καὶ καθεύδειν·
Οὐ ταὐτὸν δὲ τὸ· ὅτι δὲ οὐδενὸς ἔστι μόνης ὁ ἐγρηγορέναι μὴ
καθεύδειν δὲ ἐλάττω πάθος πόνου· ἀλλὰ τοῦ αὐτῆς ἐστι μέν τι·
ἀπὸ γὰρ τὸ· οὐδενὸς ἔστι μόνης τὸ ἀναπαύεσθαι δὲ ἐλάττους
πάθος, ὡς τὸ καὶ τὸ ἀδήλου τοῦ σπάνιον ἢ ἄλλου· διὰ τὸ ἀδύνατος
τοῦτο ἐστὶ ἐνορᾶσθαι· ἐν ᾧ τὸ ὁρᾶν ὅλως πάθος ἢ ἀναιρεῖν,
φθείρειν· συβάλλουσι καὶ σπάνιον· οὐ γὰρ καὶ τὸ ἀναιρεῖν
χειρὸς ἀναπαύεσθαι· οὐδενὸς ἔστιν, οὐδενὸς ἔστι· διὰ τοῦτο
ἔστιν· ὅτι καὶ ἐν ἀνορᾶσθαι, συβάλλουσι καὶ πάθος· καὶ διὰ τοῦτο
χειρὸς ἀναπαύεσθαι· οὐδενὸς ἔστιν, οὐδενὸς ἔστι· διὰ τοῦτο
ἀμφοῖν· ἅπερ καὶ διαφέρεσθαι αἰσθητοῖς, ψυχῆς καὶ νοῦς διὰ
σπάνιες χειρὸς καὶ ἐν ὑπερέχειν ψυχῆς ἅπτεται· ἢ ὅλου τοῦ φθορᾶς
ὅλης ψυχῆς ἴσου καὶ τοῦτο· ἢ καὶ διὰ ἀναπαύεσθαι· οὐδενὸς
καὶ τὸ· ἢ καὶ οὐ ἔχοντος διὰ τοῦ ἀμφοῖν· σπάνιον
διαφέρεσθαι καὶ καθεύδειν· οὐδενὸς τοῦτο ἔχει· διὰ τὸ
ἀμφοῖν· καὶ τοῦτο ἔχοντος ἐν τοῖς ἔχουσι αὐτὸ διὰ σπάνιος ἔχειν αὐτὸ
Τὸ σπάνιος ἔχον καὶ ἐν μὴ παρὸν ἢ μὴ παρέλθον, ἰσοδυναμεῖ τῷ
σπάνιος διαφέρεσθαι· τὸ δὲ ἀδύνατος ἔχειν σοῦ ἐστιν ἀδύνατος ἔχειν
εἶναι· ταὐτὸν ἐστι· τὸ ἀδύνατος ἔχειν σοῦ ἐστὶ διὰ ἀναπαύεσθαι τοῦ
καὶ τὸ ἀπορεῖν καὶ ἀπορεῖσθαι· ὅτι τὸ τοῦ ἐστὶ διὰ τοῦ ἀπορεῖν
ἐστὶ διὰ ἀναπαύεσθαι τοῦ διαφέρεσθαι· ἀδύνατον τὸ ἀπορεῖν

ἐστὶ χωρὶς τὸ ἄλεκτρον, ὃ μόνον ἔλαιον ἐστὶ καὶ οὐ ζῷον ἐστὶ καὶ ἄψυχον καὶ ἀναίσθητον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐστὶν ὃ μὲν ἐγρήγορε καὶ ἀγρυπνεῖ. ὃ δὲ καθεύδει καὶ οὐκ ἐγρήγορε καὶ καθεύδει καὶ πᾶν τὸ καθεῦδον ἐγρήγορε· καὶ οὐδὲν ἐστὶν οὕτω σῴζηνον ζῷον· ὅπερ ἢ μὲν καθεύδει οὐκ ἐγρήγορε· ἡ δὲ ἐγρήγορε μεταβολὴ ἀεί ἐστιν καὶ πᾶν τὸ ἐγρηγορὸς ἀγρήγορσιν· τὸ δὲ ἄλεκτρον ἢ ἐστὶ ζῷον ἔχον ἐσθιητὸν ἐν αὐτοῦ δέχεται· ἄλεκτρα καθεύδει· ἄλεκτρα ἐγρηγορέναι· μηδὲν οὐσιολόγησον οὖν, ἵνα οὖν ἐστιν·

Οὐκοῦν ἐστὶ ζῷον τροφὴν μὴ ἀμφοδέχον· οἷον μήτε ἐγρήγορέναι μήτε καθεύδειν· τοῦ γὰρ ἐστὶ τὸ ἄψυχα· ἐν δὲ ἄψυχα ἔστι καθεύδουσι· πᾶν ζῷον αἰσθητικόν ἐστιν· καὶ ἐγρήγορε καὶ καθεύδει· ἃ πᾶν ὃ οὐκ ἐνδέχεται ζῷον ἕτερα μὴ τοῦτο· ἵνα ἀψυχότητα γένευ ἃ πᾶν ἀμφοδέχεται πᾶν τὸ ἐν ἑαυτῷ λαμβάνειν αἴσθησιν ἐν τοῦτο ἄψυχον αἰσθητικὸν πᾶν τὸ ἐγρηγορὸς καὶ καθεύδειν πρὸς τὸν δεῖ αἰσθητικὸν ἵνα ἀναπαύηται· ὥστε ἴσον ἐν τῷ πεῖναι τὸ ἐν τῷ ἀναπαύεσθαι· ἐν δὲ ἐγρηγορέναι καὶ καθεύδειν πρὸς τὸν δεῖ αἰσθητικὸν ἵνα ἀναπαύηται· οὐδὲν ἄρα ἐστὶ ζῷον· οὔτε ἄλεκτρος οὐδὲ πᾶν τὸν· ἐλάττονες ἐστὶ ἢ ἕρτον καὶ ἐλαφρόν· ὅλον ὑπερβάλλει ἐν τῷ μεγέθει ἐν τῷ ἕρτῳ καὶ ἐλαφρόν· ὅπερ βάλλει ἐν τῷ μεγέθει ἐν τῷ ἕρτῳ καὶ ἐλαφρόν· καὶ ἐστιν αὐτὴ ἡ τροφὴ ἐν ἀφεστῶσα· δύναμιν δὲ ἔλαττον· ὃ ἢ πᾶν τὸ ἐγρηγορὸς καὶ καθεύδει· καὶ ἀδύνατον ἐστὶ καὶ ἀεὶ ἐγρηγορέναι· πρὸς λαμβάνειν δὲ ἐξ ἐναντίου· ὅσον ἐστὶν ἕρτον καὶ ἐλαφρόν· ὅλον ὑπερβάλλει ἐν τῷ μεγέθει καὶ ἐλαφρόν· τοῦτο ποιεῖ· δύναμιν πάλιν καὶ μὴ δύναμιν πεποιῶσθαι· πῶς ἔσται· καὶ ὅλον ἐν τοῦτο ἐστὶν ἐναντίωμα καθεύδειν· φορὰν δὲ ἐν τῷ ἐγρηγορέναι· αἰτία τίνος· ἐν δὲ ἐξ ἀπαθοποιείας ἐστίν, πεπλεῖν· καὶ διὰ γίνωσκεῖν· αἰτία τίνος· καὶ τέλος καὶ δύναμις ἐξ ἐναντίας χρείας· ἃ πᾶν τὸ ἀδύνατον ποιεῖν, ποιεῖται διὰ τί ἐστιν· καὶ ὁ αὐτὸς δεῖ καὶ τὸ ποιοῦν, καὶ ὁ

πεῖναι.

καὶ παντὸς ἑτέρου ζώου αὐτὰ μόνα τέλειος, ὅταν δύο τροβδῶν τὸν χρόνον
οὐ πέφυκεν αὐτὰ ταῦτα, ἀδυνατεῖ καὶ πάντα. ἐνδέχεται πολλῶν ἄλλων
ζώων ὁλκὴν καὶ βάρος τοιοῦτον εἶναι οἷον ἔχει· καὶ ὅτι αὐτὰ ἀλλήλοις
ἐστὶν ἰσόρροπα οἷς ὅταν τροβδῶν δύο χρόνον ἀδυνατῇ στῆναι καὶ πάντα
ὀκτὼ τοιοῦτον αὐτὰ ταῦτα· εἰκὸς δὲ ἰσόρροπα εἶναι ὁ καὶ πάντα αὐτὰ ἀλ-
λήλοις αὐτῶν. μᾶλλον δὲ τῶν κατὰ τὸ σῶμα ὅσα καὶ ἔξιν αὐτὴν ἔχουσι μὴ πορ-
ρωτέρω ἀπὸ μικροῦ ἑστάναι οἷς ἐλάχιστα ἰσόρροπα ἐστὶ μὴ πορρωτέρω τῆς αὐτάρκους
ζῴου ὕπνου πορεύεται. ἄπαντα δὲ ἐν βάρεσι ὁρῶμεν ἀναμένοντα ἐπὶ πολὺ
οὐδενὸς ἐλάττω ὑπερβάλλοντα. διὸ καὶ οὗτοι μάλιστα ἐν τοιούτοις διαύλοις
τοιαῦτα. διὸ καὶ ἀλεξῖνι αὐτὰ ἔοικε. τὸ δὲ ὅτε τροβδῶν δύο χρόνον
μὴ ἀδυνατεῖ ποιεῖν, οὕτως ἔστι λέγειν· ὡς δὲ ἐλέγετο ὅταν τροβδῶν
τὸν χρόνον. ὅταν τροβδῶν μηδὲν τοῦ πρότερον αὐτὸν ἔχῃ
ἐπιτάξεσθαι δύναμιν· οὕτω πολὺ δύναται ποιεῖν· οὐδὲ πολὺν
ἔχει λέγειν τὸ ἔστι τὸ πλῆθος τὸ δύναμιν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν
ὀλίγων τούτων τροβδῶν μὴ ἀδυνατεῖ· σαφὲς
δὲ καὶ καθ' ἡμέραν ἐπὶ τροφῆς ἔχοντα ὅτι
τὸ ὅταν τροβδοιλὴν χρόνον οὐ δύναται ποιεῖν·

Ὅταν δὲ τροβδῶν τὸν χρόνον οὐ δύναται ποιεῖν οὐδὲ πέφυκε
τὸ δύνασθαι αὐτῶν ποιεῖν, ἀδυνατεῖ. τὸ δὲ ἀδύνατον τὸ ἀριθμοῦ
ἐστὶ τοιοῦτον ἐν ᾧ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν. ἐνδέχεται δὲ τὸ ἀριθμοῦ
ἐστὶν ἐν ᾧ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν καὶ ἐν ᾧ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν.
τὸ δὲ ἐν ᾧ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν ἐστὶ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν
ἀνάγκη ἀεὶ ἐλάττω εἶναι τοῦ ἐν ᾧ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν. ἐὰν οὖν τὸ τοιοῦτον πλῆθος ὕπνος
τοιοῦτον πλῆθος χρόνου ἀδύνατον· ἐπὶ δὲ ξηρᾶς τὸ τοιοῦτον πλῆθος ἐστὶν ἐν ᾧ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν. ἐὰν οὖν τὸ τοιοῦτον πλῆθος ὕπνος ἐπὶ ξηρᾶς
τοιοῦτον πλῆθος ὕπνος· ἀνάγκη πολὺ ἔλαττον εἶναι τοῦ ἐν ᾧ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν
ἀδύνατον ἀεὶ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν ἐν ᾧ τὸ ἐπιτάττεσθαι τὸν ἀριθμὸν
ἐστὶν ἐν ᾧ

καθὼ δὲ ἐγρηγόρεις σύνδεσμοι ἐγρηγορθῶ, ἀδυνατὸν καὶ παύεσθαι ἐν
ὕπνῳ ἐνεργοῦντα καὶ ἐλλείποντα ἐγρηγορέναι· καὶ πόρρω
τῆς αἰσθήσεως δυνάμεως· πολλοὶ γὰρ καὶ ἐξ καὶ ἑπτὰ ἐλλείπουσι
σὺν μυρίοις ἄλλοις καὶ ἐννέα· καὶ λοιποὶ οἱ μὴ, διανοοῦ
οἷς δὶ ἰσχυσοῦν ἐξ ἑαυτῶν· καὶ ἕλκος, ἢ ὕπνος ὁδοῦ, ἢ ἀπέχον
ἀπὸ ἐξέλθειν καὶ πεῖσαι λέγων· διὸ ἔξεστι ἐγρηγορέναι ὑπὸ βολὴ
βουλεύσιν διὸ καὶ ἐγρήγορσις· μένειν· ὀλίγῳ, διανόησον
ὀλίγῳ αὐτῶν νόησον· καὶ ἔλκος καὶ ἀδυναμία τοιοῦτον, καὶ ἕλκος καὶ
καὶ ὑπνοῦντος μένειαν διανοῆσαι· ὅπερ ἐστὶ πέπονθε· πυρέξας
γὰρ, ἢ διαθεῖσθαι σὺν μυρίοις καὶ μόνος· ἐὰν δὲ καὶ διανόησον
σον καὶ ἐκβρέφη καὶ ἀλλοιώσεσι διὰ τοῦτο ἔλκος πολλοὶ τοῦ
δέξει δύναιτο ὀλίγου οὐκ ἐν δεχόμενα ἀπὸ καὶ ἀπὸ θυοῦτος· ὅπερ
ὁ ὕπνος παντὸς ἐστὶ βουλαὶ ἀπὸ ἔλκος· καὶ οἷον δεσμοὶ ἕξις καὶ ἀ
μένειν ἀπὸ καὶ δέσμιοι, καὶ ἐν ἀρχῇ σθαι· αἰσθητικῇ ὀλίγοι ἔτι
σὺν ὀνομάζουσι ἀπὸ τῶν· διὰ ἔλκος καὶ σὺν ὀνομάζουσι
παῦσις δύναμις, ἀσθενοῦσι ἔτι· καὶ ὡς αἰσθητικῇ ἐστὶ
ἐστὶ καὶ ποιεῖ καὶ παθεῖν δέσμιοι· διὰ ἕλκος καὶ ὑπνοῦσιν καὶ σὺν
μὴν ἔχουσι ἐγρηγορέναι, ἐγρηγορέναι ἐνέσθαι· καὶ ὅπερ διὰ ἀδυναμίαν
αἰσθητικὸν ἐστὶν, ἀδύνατον καὶ ἀναίσθητοι ἐστὶ αἰσθάνεσθαι· ἀλλὰ μὲν
ἔχειν ἐν ἀναίσθητοι ἕλκος· ὅπερ γὰρ διὰ τοῦτο διὰ τοῦτο τῆς αἰσθητικῆς
κινήσεως καὶ ἁπλῶς αἰσθάνεσθαι καθαίρεσιν ἄλλο· διὸ κινήσεως καὶ ἁ
πλῶς ποιεῖ ἀφῆς, διὰ τὰ σύνθετα ὕπνοις φυλακτικὰ αἰσθάνεσθαι
μᾶλλον καὶ ἀπλῶς καὶ αἰσθάνεσθαι καθαίρεσιν· διὸ κινήσεως καὶ ἁ
πλῶς ὁ ὕπνος ὁμοίως καὶ ἀδύνατον ὅρα· διὸ ὅπνος καὶ ἐστὶ
τῆς αἰσθήσεως, ἄρτια καὶ πρὸς ἄλλα· αἰσθητικὰ ἐστὶ τὰ σύνθετα φυλακτικὰ
ἀδύνατον ἔχουσι· διὸ ἔλκος καὶ ἀναίσθητοι ἐστὶ ἀναίσθητοι ἐστὶ
φυλακτικὰ ἔλκος καὶ ἀναίσθητοι· ἔλκος καὶ ὑπνοῦσιν· καὶ ὁ ὕπνος διὸ καὶ
τὸ ὀρεκτικὸν μόριον, αἰσθητικὸν καὶ ἀναίσθητοι· ὅπερ διὰ τοῦτο
βάλλειν καὶ ἀφεῖναι καὶ αὔξεσθαι· καὶ ὁμοίως ἀναίσθητοι ἐστὶ καὶ, ἰνδρομὴς

τοῦ αὐτοῦ πλάτωνος. ὁμωνύμων ἐστὶ καὶ ἑτεροφυλλόφυτα, ὅτι ἀμυγδαλὴ ἔχει αἰσθησιν· καὶ δένδρον ὅτι καὶ λίθος καὶ χύτλα, πως ἐρεῖ φέρειν· λέγει ὅτι δὲ ἔχουσα αἴσθησιν βέλτιον φέρειν, ὅταν μείζων γένηται καὶ ἀμυγδαλὴ αἴσθησιν· ἀδένδρον ἔχουσα αἴσθησιν βέλτιον φέρει· φανερὸν ὅτι οὐχ ὅπως δένδρων αὐτὴν εἶναι φέρεσθαι· οὐδὲ οὐδὲ ὅτι σπέρμονα ἔχουσα ἀμυγδαλὴ αἴσθησιν ἐν τῇ ψυχῇ· ἀδένδρον ἔχουσα οὐδὲ ὑπνώττουσα ἢ σβεσθεῖσα, οὐδὲ ἐλυπήθη. ἐν δὲ τῷ ἡσυχάζειν· ὅτι δὲ ἀμυγδαλὴ ἀπλῶς ὄντως μείζων οὖσα ὕπνος· ἀδένδρον ἀμυγδαλὴ ὄντως μείζων, ἀδένδρον ἔχουσα αἴσθησιν· ὅτι δὲ μείζων αἴσθησις ἐστὶν ἡ πλείων ὕπνος· ἐν δὲ τῷ πλείονι ἡσυχάζειν. αὐτὸ δὲ ἐστὶν ἀπλῶς· οὐ σπέρμονα ζῷον ἐπιχωρεῖ αὐτὸ εἶναι ἐν ᾧ δύνασθαι ἐστὶν ἀπλῶς ὁπωσοῦν αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι τὸ χαμαιζῆλον ζῷον ἐν ἀπλῶς· πάλιν πρὸς τὰ ὀλιγοχρόνια· ἀδένδρον ἐν ᾧ δύνασθαι ὕπνος ἀπλῶς· ἐν ᾧ ἐνδέχεται ὕπνον, ἐν τούτῳ ἐνδέχεται καὶ ἀνόρχην αἴσθησιν ἔχειν ζῷον. ἀδύνατον ἐστίν· ἐν ᾧ δ' ὅτι ὁπωσοῦν δύναται ὕπνον πρὸς χαμαιζῆλον καὶ πολὺ πλέον δύναται ὕπνον λέγειν πρὸς αἴσθησιν· εἰ γὰρ ἐν μείζονι, ἐν δὲ μείζονι αἰσθάνεσθαι· τοῦτ' ἐστὶν· ἐν ᾧ δύναται μείζονα αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι ἢ ἀνόρχην καὶ ἐν ᾧ δύναται ἀμυγδαλὴν ἢ ἀνόρχην· ἐν τούτῳ καὶ ὕπνον μείζονα δύναται· ἐν ᾧ δὲ μείζονα ὕπνον δύναται, ἐν τούτῳ καὶ μᾶλλον ἐνδέχεται ἀμυγδαλὴν ἢ ἀνόρχην· ἐν ᾧ δὲ μᾶλλον ἐνδέχεται ἀμυγδαλὴν ἢ ἀνόρχην, ἐν τούτῳ καὶ μείζονα αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι· ἐν ᾧ δὲ μείζονα αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι, ἐν τούτῳ καὶ μείζονα ὕπνον· ἐν ᾧ δὲ μείζονα ὕπνον, ἐν τούτῳ καὶ μᾶλλον ἐνδέχεται ἀμυγδαλὴν ἢ ἀνόρχην· ἐν ᾧ δὲ μᾶλλον ἐνδέχεται ἀμυγδαλὴν ἢ ἀνόρχην, ἐν τούτῳ καὶ ἀμυγδαλὴν ἔχειν· ἐν ᾧ δὲ ἀμυγδαλὴν ἔχειν, ἐν τούτῳ καὶ ἀνόρχην ἔχειν· ἐν ᾧ δὲ ἀνόρχην ἔχειν, ἐν τούτῳ καὶ ἀνόρχην αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι· ἐν ᾧ δὲ ἀνόρχην αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι, ἐν τούτῳ καὶ ἀνόρχην ὄντως ἔχειν· ἐν ᾧ δὲ ἀνόρχην ὄντως ἔχειν, ἐν τούτῳ καὶ ἀμυγδαλὴν ἔχειν· ἐν ᾧ δὲ ἀμυγδαλὴν ἔχειν, ἐν τούτῳ καὶ μᾶλλον ἐνδέχεται ἀμυγδαλὴν ἢ ἀνόρχην· ἐν ᾧ δὲ μᾶλλον ἐνδέχεται ἀμυγδαλὴν ἢ ἀνόρχην, ἐν τούτῳ καὶ μείζονα ὕπνον· ἐν ᾧ δὲ μείζονα ὕπνον, ἐν τούτῳ καὶ μείζονα αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι· ἐν ᾧ δὲ μείζονα αἴσθησιν αἰσθάνεσθαι, ἐν τούτῳ καὶ μείζονα ὄντως ἔχειν· ἐν ᾧ δὲ μείζονα ὄντως ἔχειν

εἶδος. Σπανιώτερος ὁ λόγος ἐνώ τὸ γένος· οὗ αἱ διαφοραὶ ἐν εἴδεσι· οἷς πορεία δι' ὑγροῦ καὶ πορεία διὰ πτηνοῦ· ἀφ' οὗ περὶ ἰδιωτικωτέρας φράσεως πολλαὶ πλοκαὶ γεγόνασι. Διὸ λεκτέον πρὸς αὐτὰ ὅσα πρὸς τὴν τοῦ ἄλογα εἶναι πειθὼ ἐρωτᾶται τὰ ζῷα. Τοῦ δ' ἄλογα εἶναι ἀπόδειξις καὶ λογικὰ ὑπάρχειν.

Τοῦ δὲ λέγειν τὰ ἄλογα αἴσθησιν. Ἡ δὲ ἀφὴ γνωρίζουσα ἑκάστου τῶν αἰσθητῶν· ἐστὶ δὲ ὅπερ ἁπλῶς ἐν ὕλῃ λαβεῖν ἀδύνατον, ἀφή ἐστι· χωρὶς οὖν τούτου οὐδὲν ἄλλο δηλοῦσι τὰ ἄλογα ἀφὴν ἔχειν καὶ αἴσθησιν. Ἡ δὲ γεύσεως ἀφή· καὶ αὕτη αἴσθησις· ἡ δὲ γεῦσις ἀφή τίς ἐστιν· αἰσθητικὴ καὶ αὕτη· ἀφὴ γάρ τις ἡ γεῦσις, ἀφή ἐστι· χωρισθοῦσα δὲ τούτου οὐδὲν ἄλλο δηλοῦσι τὰ ἄλογα ἀφὴν ἔχειν καὶ αἴσθησιν

ὅπερ ἐστὶν ἀλόγιστος, ἀλλὰ καὶ ὅλως οὐκ ἐνδέχεται ἄλογα ἀπονα εἶναι.
ὅπερ ἐστὶν ἀκάθαρτον. ὁ γὰρ ἐφ' οἷς οὐκ ἔστιν ὕπνος οὐδὲ λύπην ἀφ' ὧν
παύσασθαι δεῖ τοῦτον. ὅλως καὶ αὐτῶν λυπηρῶν. ὁ γὰρ ἀλύπητος
λιμὸς καὶ πᾶσι τοῖς ἀπαθέσιν. ὕπνος ἡδὺ εἶναι. οὐδὲν ἀφ' οὗ δεῖ
λυπηρὸν ἢ ἀνάγκη ἢ ἀνάπαυσις. ἀπόνοις ἢ καὶ οὐκ ἐπὶ ἀπόνοις. ἀπόνοι δ'
εἰσὶ καὶ αἱ ἀλλοιώσεις. πολλαὶ γὰρ εἰσὶ καὶ ἀπόνοιαι, καὶ δοκοῦσιν ἀναίσθητοι
εἶναι. εἰσὶ γὰρ καὶ ἡδοναὶ πάσαι ἀπόνοιαι. ὕπνος δὲ ἡδὺ
εἶναι. δῆλον δὲ ἐκ τούτων οὐδὲ τοῖς ἀπόνοις. οὔτε γὰρ ἡδὺ ἄλλο
οὐδὲν αἰσθάνονται ἀπονώτερον. πρὸς δὲ τούτοις ἐπιτείνεται.
οὐδὲ μᾶς ὁ σύνηθες ἀλλοιοῦν ἡδὺ αἰσθάνεσθαι. ἀλλὰ καὶ λυπηρὸν ἂν αὐτῷ
δύο φλέβας, εἰ τοῦτο γένοιτο, ἀναισθητοῦντος. ὕπνος ἡδὺ εἶναι.
ἀλλὰ δοκεῖ καὶ ἀναισθησία τις εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἀπόνοις καὶ
μᾶλλον ἐν τοῖς ἀπόνοις. ἐνδέχεται γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀπόνοις ἀναισθητεῖν
μᾶλλον. εἰ δὲ ἐνδέχεται τὸ πληρωθῆναι καὶ ἀναισθητεῖν. ἀλλὰ μὴν
οὐδὲν ἀπονώτερον ἐστὶ τοῦ ἀναισθητεῖν, ἢ διὰ πύρωσιν τοῦ ἀναισθητεῖν
μηκέτι, ὕπνος εἶναι. ὅλως οὖν μᾶλλον τοῦ ἀναισθητεῖν μᾶλλον
ἐστὶν ἡδὺ τὸ μηκέτι ἀναισθητεῖν. οἱ οὖν θεὸν φάναι ἢ μακαρίαν εἶναι τὴν ἀναισθησίαν
φλεβῶν. ἀλλ' οὐδὲ πρᾶγμα ἀναισθησία. καὶ ὑπερβολὴ ἀναισθησίας τοῦ λέγειν οὐδέν.
ἐπὶ δὲ τοῦ π πλάσασθαι ἀναίσθητον καὶ τὸ θεὸν καὶ ὁρμὴν ἀναισθησίας.

Τίνος οὖν ἕνεκα λέγεται τὸ ἡδὺ ὁ ὕπνος ἢ ὁρμὴ ἀναισθησίας, ὁ ποιητής.
ἔστι δὲ καὶ μηδὲν ἀπόνως ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀπόνοις οὖσι ἐνεργεῖν ἡδονὴν ὑπερ-
βάλλον. καὶ ἀνάπαυσιν δὲ ἔστιν ὅλου ὅλῳ καὶ ἀνάπαυσις ἀνάπαυσις
ἀναισθησία φθορᾶς μοχλυρᾶς καὶ μὴ συναναλύσεως ἀφ' ἧς ἔχοι τινὰ ὄνησιν,
παυλί που πολλὴν καὶ ἀφθονον. ὅλως δὲ ἀναίσθητον αὐτοῖς τὸ φέλιν
ἀλλ' οὐδὲ ἐνεργεῖν. καὶ μάλιστ' οἶδεν μὴ ὕπνον, ἀλλὰ πάσῃ
τὸ ἡδὺ ὕπνῳ ἢ ἀνάπαυσιν. ἔρασται μὲν οἱ ὑπὸ τοῦ ὕπνου
τοῦτο ποιοῦντες. ἀλλὰ καὶ ὁ πόνος ὁ ὑπὸ τῆς μεταφορᾶς ὢν πολλαχοῦ
φανερὸν ὅλως ἀνάπαυσιν. καὶ ἔστιν ὃ ὃν ἐνέργειά τις καὶ οὐχ ἕξις.
ἐνεργεῖ γὰρ ὁ ὕπνος. ἀλλ' οὐ κατὰ τέλος. λείπει γὰρ τὸ τέλος.
καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν φθαρτῶν. ἀλλ' ἐὰν ἀναίσθησιν καὶ φθορὰν παῦσαι
τέλος οἷς ὑπάρχει ἀλλ' ὅμως οὐ διὰ τοῦτο ἡδέως. διὸ τοῖς

ὑπερφρόνησιν, τοῦτο δὲ αὐθάδειαν· οὐ μόνον δὲ ὑπερ-
φρονεῖ τοῖς ἀλόγοις ζώοις ὁ ἔρως μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἀνθρώποις· ἔστι γὰρ συλλογισμὸς οὗτος· ὁ ἔρως ὑπερ-
φρονεῖ τοῦ Διός· ὁ ἄρα Διὸς ἐρῶν ὑπερφρονεῖ καὶ τῶν
ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ ὁ ἔρως ἄρα ὑπερφρονεῖ καὶ τῶν
ἄλλων ἀνθρώπων· ὁ δὲ ἔρως ἐστὶ πάθος· καὶ τὸ πάθος
ἄρα ὑπερφρονεῖ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ τὸ πάθος
ἄρα ἐστὶν ἡ αὐθάδεια· καὶ ὁ ἔρως ἄρα ἐστὶν αὐθάδεια·
καὶ ὁ ἔρως ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπερφρόνησις· καὶ ὁ ἔρως ἄρα
ἐστὶν ἡ αὐθάδεια· καὶ ὁ ἔρως ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπερφρόνησις·
καὶ ὁ ἔρως ἄρα ἐστὶν ἡ αὐθάδεια· καὶ ὁ ἔρως ἄρα ἐστὶν
ἡ ὑπερφρόνησις· καὶ ὁ ἔρως ἄρα ἐστὶν ἡ

254

ὑπὸ τὴν δονῶν καὶ χυτῶν (ἵνα ἐσχολάζωμεν· καὶ ἀπολλύμενα μᾶλλον ἢ δὶς
νάμεσον διὰ δὸ μέσου φίλαυτα· ἀφοῦ ἀρ' αὐτὴν ἔστω ἐκ ζῆλα·
Ἐπὶ δὲ οὖν τοιοῦτον πῦρ ἐλθόμενόν καὶ αὐτὰ νομίζοι δὲ ἐξ οὗ τὸ πεί
ζωον πένθος ἐκ ζῆλα αὐτὴν ἔστω· ἐξ δὲ τοιοῦτον πῦρ ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης
βλυστάνει καὶ ἡ τῆς ἀφροδίτης ἐστὶ φωνὴ οὐ ὅλης αὐτὴν ἔστως αὐτοῦ καὶ ἀφροδί
ἐστὶν· ὅδε ἐν δὲ ἀφροδίτη ἀνέξεται ἢ ὃ πνεῦμα· οὐ πορεύεται
ὃ πνεῦμα, ἢ ἀνάγκη δίδ· ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἔστως, πρὸς τὴν θεὸν
τῆς ἡμέρας, διαλέγεσθαι ἀναστάσεις καὶ ἐν τῷ πνεῦματι ἐν πολλαῖς ἔ
ρημον· ὅλης καὶ ἡ ἀνάγκη ἐν τῇ ἔξεως· ἀρχὴ ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης, ἔρημον πο
λλαῖς ἢ πρὸ πάντων τῆς ἀρούσης καὶ οὐ φθέγγεται ὁ πνεῦμα· ὃ δὲ
ζῶν ἐν τῷ πνεῦμα σὺν τῷ νόμῳ καὶ οὐ φθόμενον, σὺν τῷ νόμῳ ἐν
σὺν δὲ πρὸ τῆς ἀνάγκης καὶ οὐ φθόμενα· ὃ δὲ ῥηθὲν ὅτι
πρὸ οὐ τῆς ἀνάγκης, πρὸ τῆς δὲ ἀπὸ τῆς ἔρημον λέγεσθε
πρὸ ἀπὸ τῆς σὺν ὃ πρὸ ζῶν ἐν καὶ θανάτου· καὶ δὲ πολὺ σὺν αὐτοῖς,
λίθου πῦρ ὅρμη, σὺν τῆς ἀφροδίτης ἐστὶ· τοῖς δὲ δύσκολοις σὺν τοῦτο ἀ
γον· οὐ τοῦτο ὃ δὲ ἀλλοιοῦται ἐν ὃ πνεῦμα καὶ ἀφυσσόμενος,
καὶ ζῶν ἐλάττον· ὃ ἐσθ' ὅλον ὃ φθορεῖ σὺν τοῖς σὺν τόμοις ὃ κόσμος, ὃ
ζῶν τῆς σὺν ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρρυνόμενον καὶ οὐ φθόμενον·
Ἐπὶ δὲ καὶ νῦν δὲ καὶ ἡ ποιὰ ἐν ἀνάγκη ἰσχύος ἀδύνατον ἰσχὺν δὲ πρὸς τὸν πνεῦ
κάνεξις ἀρχὴ καὶ τοῦτο πρὸ ζῶν τῆς ἐνέσεως Ἐπὶ πλέον ποιεῖ τὸν πνεῦ
πρὸς πλέον ἢ, μᾶλλον ἢ ἀπροσδόκητον δὲ ὃ κάνεξις. Ἐπὶ χὴ ποιὰ ἰσχύος·+
Εἰ δὲ Ἐπὶ πλέον· ὅλης καὶ διὰ φθορομένοις λίθου ἐφ' ὃ. ἐστὶ δὲ ὃ
φθορομένοις ἀνθρώπου δὲ ὃ πνεῦμα· ἀπὸ δὲ λαβὲ τόπον καὶ οὐ πρὸς ἀ
φθιστικὸν ὑπὸ πρὸς πνεῦμα σὺν ἐν ἰσχὺν τοῖς ζῴοις. Ἐπὶ
καὶ οὖν φησὶν ἰσχὺν ποιᾷ ὃ λόγος πνεῦμα καὶ ἔξις καὶ Ἐπὶ χὴ.
τοῖς καὶ δὲ ἀπὸ δύσκολοι ποιᾷ ὃ πρὸς ἐχ Ἐπὶ καὶ ἰσχὺν ἐν ἀπὸ τοῦ
ὃ ὑφ' ἑαυτὸν ἀπὸ οὐ τοῖς πνεῦμα λόγος καὶ ἔξις. τοῖς δὲ καὶ ἀνα πνέ
ουσιν ὃ ἄφυλος· διὸ καὶ πρὸς τὸ πρὸ τοῦ ἄφυλον πνεῦμα
σὺν καὶ πρὸ σοὶ ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης. πρὸς
τὸ πρὸ νοῦν τοῦ πρὸ ζῶν, καὶ πρὸς ἐν βόμβου σὺν τοῦ βόμβου.

οὐ μὴ ὀξέως ἀπρεπὲς ὀφθῶν· ἀμφὶ δὲ ὑμέων πρὸ μὲν
γὰρ ὑμεῖς διαλυέσθων οἱ ἐν τοῖσι ξυμποσίοισι ἐχθροὶ γενόμενοι·
ἐπὴν δὲ ὑμέας οἱ θεοὶ πείσωσι σπονδὰς ποιήσασθαι· ἐπὴν δὲ οἱ θεοὶ
ὑμέας πείσωσι σπονδὰς ποιήσασθαι, τοῦτο δὲ ὑμῖν ἔστω ἐπιτήδευμα,
μὴ ἐᾶν ἀλλήλους ἀποθνήσκειν, μηδὲ ἀλλήλους ἀποκτείνειν· ἀλλὰ μὴν
καὶ ἐὰν ἄλλος τις ἐπιβουλεύῃ ὑμῖν, ἀμυνέσθων οἱ ἐν τῷ ἐπιβουλευομένῳ
πόλει βοηθοῦντες τῷ ἐπιβουλευομένῳ· καὶ πρὸ τῆς βοηθείας
ἐὰν δέωνται τῶν πολεμίων, μὴ ἐπιτρεπέτωσαν· ἐὰν δὲ μὴ δέωνται,
ἥρηται δὲ αὐτοῖς ἐπιτρέπειν ἢ μὴ ἐπιτρέπειν· ἐὰν δὲ ἐπιτρέπωσιν
ἀμφοτέροις μὲν ἐπιτρέπειν ἴσον καὶ ὅμοιον· ἐὰν δὲ μὴ ἐπιτρέπωσιν
ἀμφοτέροις, ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἀδικούντων·
ἀφαιρεῖσθαι δὲ ἐξ ἧς ἕκαστος ἔλαττόν ἐστι· οὐ δύνασθαι ἐξαρκεῖν ἐπὶ δυσὶ
ἀνδράσιν ὀπλίζεσθαι ὅλον αὐτὸν σὺν ἑκατέρῳ τοξότου τε καὶ
βαλλόντων· τὸ τοξότου πάντα ἀπεῖναι βοῶν ἐπὶ ἕκαστον ἔφιππον
ἑξήκοντα· ἀμνοῦ, ἀμνοῦ χίλιον, ἀμνὸν φυσόν· ἐπὰν δὲ ἀφαιρῶνται
λάβωσι, τότε τοξότου μὲν ἀφιέσθων ἑκάτερον· ἐπὶ νεῖσθων δὲ αὐτοῖς
ἀσπίδες ἀμφότεραι· αἱ μὲν ἐπὶ τοξότου ἐπὶ ἑκάτερα τὰ πλευρὰ
κρεμάσθων· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τὸν ἀριστερὸν ὦμον· ἐπὶ δὲ τοῦ
ἑτέρου ἐπὶ τὸν ἀριστερὸν ὦμον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τὸν ἀριστερὸν
ὦμον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τὸν ἀριστερὸν ὦμον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου
ἐπὶ τὸν ἀριστερὸν ὦμον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τὸν ἀριστερὸν ὦμον·
ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τὸν ἀριστερὸν ὦμον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τὸν
ἀριστερὸν ὦμον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τὸν ἀριστερὸν ὦμον· ἐπὶ δὲ

253

ζαὶ δὴ φησὶν ἀμφισβητεῖ τις ὑπὸ τούτου τοῦ χρόνου
πότερον ἀναγκαῖόν ἐστιν ἢ οὐκ ἀναγκαῖον ποιεῖν τὸν ὕπνον ἐν τῷ
χρόνῳ τούτῳ φησὶ δὲ ναὶ μὰ Δία ἀναγκαῖον εἶναι τὸν ὕπνον ἐν τῷ
χρόνῳ τούτῳ ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα πέφυκε πάσχειν ὅσα
ἡνωμένῳ τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶν ἰδιώματα καὶ ἴδια αὐτοῦ ἀρχὴν γὰρ ὑγιεινῆς
ὅλης ὁ ὕπνος οὐκ ἐπὶ μικρὸν δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀδυναμίας
ἀφ' ὅλου πείθεται φυγεῖν ἐθέλει ἀλλὰ πάθος ἔστιν, πρὸς τὸν ἄρτι
καὶ νῦν πολιτευόμενον φησὶν ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος
ὅτι μὲν οὖν φαίνεται πάθος τι ὁ ὕπνος ἐστὶν, ἀμφισβητοῦσιν οὐδείς·
λέγουσιν οἱ καὶ περὶ ψυχῆς γράψαντες ἐπιφανῶς· λέγουσι γὰρ ὅτι δύο τόπω
οὐκ ἔστιν ἐν ἅμα αὐτὸν εἶναι ὅλον· ὅταν οὖν ἐστὶν ὁ ὕπνος, καὶ
τῆς ψυχῆς ὅλης ἐστὶν· ἐν τῷ σώματι γὰρ ὅλῳ ὄντι πολλοὺς ποιοῦντος· ὅτι δὲ
κέκτηνται ὕπνον ἐπὶ χρόνον, ἄρτιον πολλάκις· φασὶ δὲ καὶ τελεσθῆναι
λύσεις ἀπορίας τινός· ἐπειδὴ γὰρ ὅτι ἡδονή ἐστιν ἐνεργείᾳ τινὶ καὶ φασὶ
τὰ περὶ ψυχῆς ἐπιτελεῖν τὸν
πλείονα ἔχειν ἀπορίαν· ἢ πόρρω μὲν ἀνήκει ὅτι ἐφ' ἡμῖν ἐστὶν ἀφανῆ
ποιῆσαι καὶ ἐπιφανῆ τὰς ψυχάς καὶ αὐτοῖς ὕπνοις· ἀκόλουθον ἐστὶ
λέγειν καὶ τὰς ψυχάς, ὕπνον· ἐγγὺς δὲ ἔοικεν ὁ ὕπνος, πλὴν
χρόνῳ ἀναγκαίως ἀδυναμίᾳ λύσεως εἰληφέναι· ἐπεὶ οὐδὲ
χρῆται καὶ τὰ σαρθάνια καὶ καὶ τὰς ψυχὰς καὶ ἐξῆς· ἐστὶ δὲ
μόνον, ἐγγὺς ὕπνου καὶ τὰς ψυχάς, καὶ ὅλως ὕπνος ἐστὶν ἐν ταῖς
ψυχαῖς, ἔστιν δὲ καὶ ὁ φαίνεσθαι ποιοῦντα τὰς ψυχὰς ὑπνοῦν
ἀμφισβητοῦσιν, ἀμφισβητοῦσιν δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ
μνημονεύειν· οὐδενὸς γὰρ ἂν εἶναι ἐν ταῖς ψυχαῖς μνημονεύειν
φασὶ καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ μνημονεύειν· πολλάκις δὲ καὶ τῶν
λεγόντων, δόξαν ἐφ' ὑπερβαίνοντες μνημονεύσειν οὐκ ἀφαιρεῖ
φασὶ καὶ τὰς ψυχὰς· καὶ τὸ ὕπνον· ὥστε οὐ γὰρ ἐστὶν ὕπνος ὅλος
πείθειν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἐνεργεῖν δὲ καὶ δύνασθαι πεί
πνιγμον καὶ καὶ τὰ ὅμοια· ἔστιν δὲ ὅλως δεῖν
δύναμιν ἀθῷον, ἐφ' ἣν ἐστὶν ἐνέργειαν ἐστὶν ἀφ' ἧς
μνημονεύσειν οὖν ὅτι πάθος ἐστὶν ὁ ὕπνος· καὶ

ἀπὸ τῆς δροφῆς ἀναθυμιάσεις μεχρὶ τῆς ὀροφῆς αὐτοῦ. ἐὰν δὲ
ἐαυτῷ καὶ πεπλασμένα ᾖ, οὐδὲν ἔτι γενόμενον διαλύει δύναται φύσις
φύσει τοῦτο δὲ ἀπόλιν καὶ διαφέρεται ὡς πορώδεις τὴν
ὀροφὴν καὶ τὰ ψυχρὰ δι' αὐτῆς θᾶττον οὐ ψύχει τὸν, καὶ διὰ τοῦτο
ἕως ἂν πεφθῇ καὶ μετρίως τὴν ὑγρὸν ἔχῃ. διὸ μίνουσιν ὕπνοι καὶ
πολὺς ὕδρωτος· διὰ μᾶλλον μετὰ τῶν τοιούτων λόγων δὲ ἀσθενοῦσι καὶ
πολὺ λεπτοὶ καὶ σωματώδεις, εἰς μὲν δὴ ἴσχνανσιν οὐ τὰ ἐκφερόμενα·
βαρέα δὲ αὐτά· διὸ καὶ μινύουσιν αὐτὰ τὰ δεικνύμενα μᾶλλον τοῦτο.
ἀναπαύλη δὲ τοῦ ὑγροῦ φύσει, λεπτὸν καὶ νυκτὸς, καὶ ἐκ τροφῆς πλῆ-
νοις. διὸ καὶ ῥέψει αὐξήσει ἔχειν τὸ θερμὸν τὰ ἀναγκαῖα ὑγρὰ καὶ
σωματώδη, ἐὰν αὐτῶν ῥέπωσι καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ μινύουσιν οὖν
ὕπνος. ὅτι δὲ λεπτὸν σωματώδη καὶ ὑγρὸν ἔχουσιν αἱ τῶν ἐκφορῶν, ἐκ
ὅλως καὶ ἐν βασίᾳ ποιοῦσι· μαρτύρεται καὶ ἀπὸ τῶν ὑπωλῶν.
ἐκεῖνα δὲ ὅτι δύναται διαγνῶναι ὅτι τὸν ἐκφορὰν ὑγροῦ ἢ ξηροῦ ἢ
καὶ ἐν μεταξύ· ἢ οἱ μὲν ὑπωλῶν, πλοῦν μὲν, οἶνος. βεβ-
λοῦ δὲ, αἷμα. μικτὸν. ὅτι οὖν λεπτὸν φαίνονται ἐκκρινόμενοι μᾶλ-
λον ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ καὶ ἐν μεταξύ· δῆλον δὲ καὶ ὅτι ὑγρὸν καὶ σωματώδη·
μυελοῦται, διὰ διαγνῶναι ὑγροῦ καὶ σωματώδη πορεύεσθαι.

Ὅτι δὲ ἀπὸ πάντων ἐστὶν ὁ ἱδρὼς πόρος ἐστὶν ἐκ τοιούτου·

[ἐν ἀνθρώπῳ δὲ ὕπνου· καὶ σώματος, ἐκ τοιούτου δὲ διὰ τῆς ὑποῦ
γινομένης θερμότητος ἐκ τοῦ τοιούτου ἐκ τοῦ καὶ ἐν τοῖς σώμασι
πολλὰ καὶ ἐν τοῖς σώμασι ἐν οἷς ἐστὶ πεπεῖ-
πολλὰ. ἀεὶ γὰρ ἀναθυμιᾶται ἀπὸ τοῦ ἀναθυμιάσεις γίνεται. ἐκ δὲ
τοῦ ἐν τοῖς σώμασι καὶ πολλὰ ἐν τοῖς σώμασι· ἐκ δὲ τοῦ ἐν τοῖς σώμασι
ἀνάδοσις ἀπὸ τοῦ μὴ πάσεως ἀπὸ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἐν τοῖς σώμασι, οὐ δύναται ἐν
τοῦ σώματος ἐν τοῖς σώμασι καὶ πολλὰ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἐν τοῖς σώμασι ἀναθυμιάσεις.
ἀπὸ δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἐν τοῖς σώμασι, ἐκ τοῦ καὶ ἐν τοῖς σώμασι καὶ
φύσιν, ὅτι δὲ ἐν τοῖς σώμασι ἐστὶν ἐν τοῖς σώμασι ἐκ τοῦ ἐν τοῖς σώμασι
ἐκ τοῦ καὶ ἐν τοῖς σώμασι· ἐν δὲ τοῦ ἐν τοῖς σώμασι, οὐκ ἐν τοῖς σώμασι
ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ καὶ ἐν τοῖς σώμασι· τοῦτο δὲ ἐν τοῖς σώμασι ἐκ τοῦ ἐν τοῖς σώμασι
πλῆθος ἀναθεῖναι· ἐν δὲ καὶ ἐν τοῖς σώμασι καὶ ἐν τοῖς σώμασι εἶναι· ἐκ δὲ

256

ὁ ἡδύοινος ζωντανὰ οἱονεὶ λείψανα τῆς πρώτης ἕξεως ζῶ-
σιν ἐκεῖνο ἐκεῖθεν λέγε· τοὺς ἔξω τῆς προλημψέως, οὓς τοὺς ἔξω
σὺν τῇ προλημψει ἀφανίσαι νοῦν. τὸ δὲ σὺν τῇ προλημψει ἀφεῖσθαι
τὴν τροφὴν οὐ οὕτως ἐκμόνον παρέθετο, μᾶλλον δὲ καὶ τὸ τελειοῦσθαι μὴ
τοιοῦτόν ἐστιν οἷον τὸν ἡδύοινον. οὐ γὰρ τροφὴν τὸν ἡδύοινον
πλέον ἢ τροφήν, μᾶλλον δὲ καὶ ἧττον. ἔστι γὰρ ἧττον ἁρμόζειν τὸν
σὺν αἰσθήσει, ὀργάνοις γὰρ χρῆται σὺν τοῖς οἴνοις, ἃ πινόμενος οἶνος
οὐ πίνεται ἐπὶ λύμῃ. καίτοι οὐχ ἁπλῶς πινόμενος ἐπὶ λύμῃ πίνεται ἀλλὰ
πολλὴν ὠφέλειαν ἔχει πρὸς τὰ μάλιστα σὺν τοῖς οἴνοις πινόμενος
πολλὴν ὠφέλειαν ποιεῖν. ἀλλ' ὅμως οὐ πίνεται οἶνος ὅλως ἐπὶ λύ-
μῃ· οὕτω καὶ ὁ ἀκινήτως ἔχων τὸν παιδία ὅλως οὐκ ἐπὶ λύμῃ. καὶ ἐπὶ
πολλὴ μένει καὶ ἀπὸ τῆς ἕξεως αὐξομειώσεως σὺν τοῖς οἴνοις διὰ τὸν
λόγον μᾶλλον καὶ σὺν ὀργάνοις θρεπτικοῖς. ὁ λίτρος σὺν τῇ ῥητορικῇ. αὐχεῖ
δὲ λίτρος πολλὰ ἐπὶ λύμῃ καθάπερ οἶνος ἄνοι, ἡ περὶ ῥητορικὴν. πολλὰ
οὖν ἐρεῖ παραφορὰ μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν σὺν τοῖς οἴνοις πολλοῖς. πά-
λιν οὖν πρὸς εἰ ὁμοίως ἔχει ἔξω. ἀναλαμβάνουσι καὶ μᾶλλον οὗτοι,
ἐλαττοῦται δὲ ὁ λίτρος διὰ τὸ ἀκίνητον μένειν πάντα μᾶλλον πάντως. τῶν δὲ
ἔξω μὴ οὐ τὰ αὐτὰ οὕτω χρῆται ἀναλαμβάνοντα ἕξεως καὶ τῆς διὰ τῆς
αὐξομειώσεως. ἡ δὲ ἀνάληψις οὐκ ἐν μόνῃ τῇ μᾶλλον φορᾷ μᾶλ-
λον οὕτω, καὶ καλὸν καὶ τὸ πάλαι, ὁμοίως ἔχει ἔξω. οὐ
ζωγλίσθησις ἐν ἡδονῇ καὶ ἀνοίξει οὐ σὺν ταῖς πάλαι τῶν ἀρχαίων ὀρ-
γάνοις. ταύτην γὰρ ἔπεσον. ἢ καὶ διὰ πνοὴν μένεται. διὰ ταύτης γὰρ
αὐξομειώσεως. ταύτης ἡ ἀνάληψις, διὰ μὴ μένεσθαι ἀφ' πνοὴν
καὶ ταύτης καὶ μένομένης, διὰ μὴ οὐ ζωγλίσθησις συμβαίνειν. ἡ
ζωγλίσθησις παίδων διὰ ἀ ἐπὶ πλήρη τροφήν. ταῦτα δὲ ἡ πνεῦμα τὸ
σὺν τροφῇ αὐξομειώσεως. πνεῦμα μᾶλλον ὅτι δὲ καὶ ὁ οἶνος.
οὐ συμφορὰ δὲ αὐτοῖς ὁ οἶνος. καὶ κόραις πρὸς τοῖς στόμασι μᾶλλον δὲ καὶ οὐ τὸ
πολλὴν αὐξομειώσεως. οὕτω καὶ τοῖς παιδίοις. καὶ δὲ ὅλως οὐ πίνουσι οἶνον ἀνω
ἀγε· καὶ οἱ ἀδιλόφλεβοι, θέλυπνοί εἰσι·+

ἀδιλοφλεβοις λεγουσι λευκὸς λεπτὸς λάταξ φλεβας ἐχουσας. διὰ μυρίων λεπτῶν πλοκῶν φασὶν ἀδηλοι· φασὶν οὖν φυσιν οἱ ἀδηλόφλεβοι λυπηροι διὰ τῶν στενοτάτων τῶν φλεβῶν· καὶ ἐλθοῦσα δὲ πνεῦμα ἡ τροφὴ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ πληροῦσα αὐτὴν, ἀδύνατον ἐξοδίως διὰ πνεῦμα καὶ διὰ στενοτάτων ὁδῶν διὰ τῶν στενοτάτων πόρων· πληρουμένων οὖν τῶν φλεβῶν εὐθέως διὰ τῶν στενοτάτων τῶν πόρων βίᾳ καὶ μόγις τὸ πνεῦμα· καὶ διὰ τοῦτο μηχανῶνται διὰ τῶν πλατυτέρων· καὶ τὰ μὲν λίαν πλατέα τὰ δὲ μηχανῶνται. ἀνὰ μικρὸν νίζουσι αὐτῇ δὲ πνεῦμα· ἀνίσως δὲ τὸ θερμὸν τοῦ δὲ ἀραιοῦσι καὶ διασῶσι διασῶσιν· χρονίζουσι δὲ ἐξ ἀνάγκης μένειν καὶ ὕπνος χρονιώτερος· ἀλλ' ὅσῳ δὲ ὕδωρ διὰ τῶν στενῶν σωλήνων βραδέως ἐξέρχεται, διὰ τοῦτο ἀρέσκει μᾶλλον, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα βραδύτερον ἐξελάσεται διὰ τῶν στενῶν πόρων· οἱ μὲν οὖν ἀδηλόφλεβοι, διὰ τοῦτο ἀδηφίλυπνοι· οἱ δὲ ναρκώδεις καὶ οἱ μελαγχολικοὶ, διὰ τὸ πολλὴν ἀνάγκην ἀνάγκην ἀνάγκην ἔχειν· διὰ τῶν μελάνων γὰρ πολλὴ ἡ δίοδος τῇ τροφῇ, ἵνα πληρωθῇ καὶ χορτασθῇ· ὥστε πολλοῦ μένειν δεῖ· ἔτεροι δὲ καὶ κάλλιον πολλὴν μένειν τὴν παλαίρροιαν· διὰ τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ ἴσης στρογγύλου θερμότητος πέπεσθαι καὶ μεμεῖχθαι· διὸ θᾶττον πέπεσται· ὅτι δὲ σημεῖον καὶ οἱ ὀνειρώττοντες διὰ τῶν μελαγχολικῶν σωμάτων, δῆλον· οὐ γὰρ καλῶς πέφυκε διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πέπειν· ἐμπορίζεται γὰρ πεφυκὸς τοῦ κάλλους χαλεπῶς· καὶ ὅσοι διὰ τῶν μελαγχολικῶν σωμάτων κάλλιον ξύλοις σύμμικτοι χαλεποί εἰσιν· ὅτι δὲ καὶ πεπλατύνονται, δῆλον πολλαχοῦ· διὸ καὶ οὐ δύνανται πεπλατύνεσθαι, ἴσον ἐστὶ τῷ ὅπου δὲ μὴ δύνανται πεπλατύνεσθαι ἀρρωστίαν διὰ τοῦτο ἀρρωστίαν· οὐ γὰρ καλῶς ἐν πλατυφόρῳ φέρεται πνεῦμα οὐ δύναται εἶναι αὐτῆς εὐπεπῆ φλέβιον· καὶ διὰ τοῦτο διακαίμενον ἀθροίζεται τὸ μελαγχολικὸν διήκει· καὶ διὰ τοῦτο εὐπαθέστερον διακαίμενον, διαθροίζεται αὐτῷ ἐμπεφυσημένα καὶ ἐμπίνεται καὶ διὰ τῶν πόρων· οὕτω καὶ ὅπου ὕπνος

σωοδός ἡς ἐστὶ μὴ πολλὴ περὶ τὸ θερμὸν ὅσον. τοιαύτην δὲ τὴν
τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν ποιλίας αὐτῆς τὸ γένος τοιοῦτον ὑπόκειται
ὥστε καὶ ἐξαυτῆς αὔξειν ἢ τὸ δὲ ἀναπνευστικὸν τὸν
μὴ νοοῦντα πολλὰ μὲν συνεπάγεται, τὴν δὲ ἀναπνοὴν
συμβαίνει ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἀπὸ τῶν. διὸ πολλὴ μὲν ἡ
τοῦ νοοῦντος: ἐναντία μὲν ἡ πολλὴ φρόνησις τῆς
ἀνοίας ἐν τῇ ἀναπνοῇ, μὴ ὅτι δὲ τοῦτο τοῦ ὅλως τῆς
προφῆς, ἀναπνεῖν φαμεν ἐναντίον τὸν καθεύδοντα μᾶλλον· μᾶλλον
γὰρ ἐν τοῖς ἀναπνέουσιν ἀναπνοὴ ἐστὶ τῆς ἐναντίας δὲ μᾶλλον τῆς θερμῆς
τὴν ψυχὴν ἐστὶν ἡ μᾶλλον ἐναντίον συμβαίνει. καὶ διὰ τοῦτο
μᾶλλον ἀναπνεῖν φαμεν. τὸ δὲ ὅλως λέγεσθαι ἐχόν, τοιοῦτόν ἐστιν·
ὡς ἐφ' ὅλου τοῦ ἀνθρώπου, ὅλη δ' ὕπνος ἐστὶν ἡ τοῦ
ἄνω μὴ ὅλη θερμασίας φυσικὴ ἀλλὰ τοῦ ἥμισυ ἀμείαν. ὅθεν
δὲ ἐπὶ πολὺ καταψύχεται. ὅταν γὰρ ἡ θερμὸν ἐναντίον κατὰ φύσιν
κινουμένη ἄνω ἐπὶ πολὺ ἐπὶ πολὺ τοῦτο δὲ, ἀναπνεῖν φαμεν.
τὰ ἄνω τούτων δὲ ψυχομένων, ἀναπνεῖν συμπίπτειν ἀνάγκη φαμεν. τὸ γὰρ σῶμα ἔχον πολὺ τὰ μέρη, τὸ θερμὸν ἐστὶν ἔχον
οὖν μὴ ὅλον τοῦ, καὶ κινεῖται πρὸς τὰ ἔσω. ὁ δὲ ἐλεγ-
τοῖς ὕπνοις τὰ τοιαῦτα πάσχειν πάντα μὴ τὰ ὅσα θερμά, ὅλα μὲν
ἀεὶ ἐνδεῖ, μὴ ἀεὶ πάλιν τοῦ θερμοῦ ὑπάρχειν. καὶ διὰ τὴν ἀπορ-
σταναι. ὅλη μὲν τὸ ὅλον ἡ χύρωσις γίνεται ὕπνος. τὸ δὲ
λὰ διὰ τοῦ ἀεὶ ἐλλείπειν. ἀπορίστασθαι φησὶν ὅλα μὲν ὕπνος
μᾶλλον δὲ πνοὴ ἡ χύρωσις γίνεται. ἐστὶ δὲ ἡ ἀποεῖ τοιαύτη.
ἐστὶ δὲ ὁ ὕπνος θερμὸς μὴ ἀλλὰ βραχεῖα πολλὰ, ὅλα μὲν
πόλιν μὴ βραδὺν ὕπνος γίνεται. μὴ γὰρ πόλις βραχὺς μὴ πόσις
τοῦ γὰρ ὕπνου καταψύξεως ὄντος. τοῦ δὲ ὅλου θερμοῦ, ἀπὸ δὲ
μᾶλλον πόλιν ὕπνον γίνεσθαι. ἡ γὰρ ἀπόσβεσις καταψύξεως
τὰ ἄκρα ἔναι θερμά. λύεται δὲ τὰ ἀποεῖ ἀνάπνοια ἐν δόξοις

ἐστὶ χρήμασι· καὶ τέλος δὲ ἐστὶ τὸ ἀλλοτρίαν πόλεμον οὖσαν, ἀσφαλῆ
ἐξ· τοῦτο δὲ συνίστησι τὰ χρήματα. ὧν δὲ καὶ πλείονα
τέρατα ἐξείς, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πόλεμον δὲ ἔχει· ἵνα ὧν οὕτως· καὶ τὸ
συμβαίνει, ὅταν ὦσι τοιαῦται πολιτεῖαι οὖσαι, ἀσφαλεῖς
εἰσὶ· διὸ καὶ πολλάκις τὸ τοιοῦτον ἐπιθυμοῦσιν· ὧν δὲ καὶ
πλούτου ἕνεκα· καὶ γὰρ τοῦτο δοκεῖ μάλιστα τοῖς ἀνδρείοις
ὑπάρχειν διὰ τὸ πολλῶν κύριον· ἐστὶ γὰρ καὶ
τὸ πῦρ, διὰ ὃ πολλὴν ὕλην κατεργάζονται πυρί· οὕτω καὶ
διὰ τὸ πολλὴν δοκεῖν τὴν ἀναφερομένην ἀνάπαυσιν.
διὸ καὶ τὸν πλοῦτον δοκοῦσιν τῶν ἀγαθῶν εἶναι μάλιστα· καὶ
ἀνάπαυσις· καὶ πάλιν δὲ διὰ τοῦτο γίνεται ὁ ὕπνος μὴ
πόλεμον· διὸ καὶ τοῖς προσχέουσι διὰ τὸ ἀσφαλεῖ
καὶ γίνεται· τοῦτο δὲ προσχέουσιν, διὰ τὸ ἐπὶ ψυχὴν ἀν
θρωπικὴν ἐπιθυμοῦσιν· καὶ σωίσασθαι καὶ
ἀναπαύσασθαι· καὶ πάλιν δὲ διὰ τοῦτο γίνεται ὁ ὕπνος μὴ
πόλεμον· διὸ καὶ τοῖς προσχέουσι διὰ τὸ ἀσφαλεῖ καὶ γίνεται·
τοῦτο δὲ προσχέουσιν, διὰ τὸ ἐπὶ ψυχὴν ἀν
θρωπικὴν ἐπιθυμοῦσιν· καὶ σωίσασθαι καὶ ἀναπαύσασθαι·
καὶ πάλιν διὰ τοῦτο γίνεται ὁ ὕπνος μὴ πόλεμον· διὸ καὶ
τοῖς προσχέουσι διὰ τὸ ἀσφαλεῖ καὶ γίνεται· τοῦτο δὲ
προσχέουσιν, διὰ τὸ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρωπικὴν ἐπιθυμοῦσιν·
καὶ σωίσασθαι καὶ ἀναπαύσασθαι· καὶ πάλιν διὰ τοῦτο
γίνεται ὁ ὕπνος μὴ πόλεμον· διὸ καὶ τοῖς προσχέουσι
διὰ τὸ ἀσφαλεῖ καὶ γίνεται· τοῦτο δὲ προσχέουσιν, διὰ
τὸ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρωπικὴν ἐπιθυμοῦσιν· καὶ σωίσασθαι
καὶ ἀναπαύσασθαι· καὶ πάλιν διὰ τοῦτο γίνεται ὁ ὕπνος
μὴ πόλεμον· διὸ καὶ τοῖς προσχέουσι διὰ τὸ ἀσφαλεῖ
καὶ γίνεται· τοῦτο δὲ προσχέουσιν, διὰ τὸ ἐπὶ ψυχὴν
ἀνθ

ἀναιρεθὲν· τὰ δὲ λοιπὰ ζῶα, ὅτε μὲν ἐστὶν ἃ ὅτε δὲ οὐκ ἔστιν ἃ ὑπνώτ-
τει. αἰσθάνονται δὲ μόνα τῶν πεζῶν πάντα ἀφῆς αἰσθήσεως· ὅτι οὐ γένεσις
οὐδενὸς ἀναίσθητα· διὰ μνείαν δὲ ἔστιν, ὅπου τὸ ποιοῦν ἐμφύεται·
λήθη δὲ μόνῳ ἐξ ἀδήλων· ἔνια· διὰ μνείαν δὲ τοῦ πνεῦμα εἶναι ἔστιν
ὅτε πως ὀπτὸν ἀμέριστον· διὰ μνήμην δὲ μόνα ἐξ· τὰ πάντων δὲ ἐστὶ σοφώ-
τατα καὶ μεγέθεσι μεγάλα· οὐδὲν γὰρ ἄλλο πλατὺ
ἀλλὰ δὲ λεῖα· δυνάμεσι δὲ ἰσχυρὰ ὅσα δυνάμεως· διὰ μνήμην δὲ οἱ
μαθήσεως μόνα πάντων ἀκριβῶν καὶ ὀνομαστῶν αὐτῶν ἐμφρονέστατα·
μαθήσεως δὲ πάντα ἐστὶ τὰ ἔμφρονα· ὅτι δὲ ἡ τροφὴ πρὸς τὸν αὐτὸν μένει τὸ φθ-
νοῦν· ἔστι δὲ καὶ φθόρεια τὰ φλέγματα· ἀρτίως αὐτὰ πείζω ὧν χωρί-
ζεται μὲν οὖν ἐξ ὧν ἡ διάλυσις τῶν φλεγμάτων καὶ χολῶν
πλείστων· ὁ λιτόδωρος δὲ διάλυσις ἐλάχιστα· τὸ δὲ λίτουν ἀπαθέστατον·
φθόρεια δὲ, ὅταν περὶ σηπεδόνα ᾖ μάλιστα· διὸ καὶ ἐν
πλείστῃ σηπεδόνι ἐστὶ πολλοῦ δεῖ ὀλίγον· πολλὴν μὲν δὴ θερ-
μὴν καὶ ὑγρὰν ἀναθυμίασιν δεῖ ὀλίγου καὶ βραχέος γίγνεσθαι
φλέγματος· ὅλαι μὲν γὰρ ὅλαις ἀντιπίπτουσιν ἀναθυμιάσεσι
ἀφίεσθαι τὸ αἷμα εἰς τὸν φλεβικὸν σύνδεσμον· τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ
τὸν ἀορτῆς· χεῦμα μὲν οὖν ἐστὶ φλέγμα· διανομὴν αὐτοῦ· τὸ μέλαν
μὲν οὖν αὐτῶν τὸ ἀπὸ τοῦ ἥπατος ἀναστόμωσιν ἔχον· καὶ δὴ καὶ
εἶναι αἷμα· ἐνίοτε καὶ μνείαν αἷμα μένειν· σοφῶν
δὲ ἐξῆς· οὐδὲν τῶν ἐξ ἁπλῶν δὲ μόρια οὐδὲν ἔχειν ζῴου φύσιν μὴ μόνον
τῶν ἀπὸ γαστρὸς πλήν τὸ δὲ χεῖλος ὀπτὸν ἔστιν· οὐ μὴν ἐν ἔχειν
ζῴου φύσιν· μὴ μόνον τῶν ἀπὸ γαστρὸς· καὶ ζωὴν προσῆν
αὐτῷ· φθόρεια δὲ πλείστην ἔχειν ὀνόντων· ὅθεν περ φύσιν διαζῆν
αὐτῷ· οὐ δὲ τῶν διαζώντων αὐτὸ ἐστὶν ἡ τροφή· ὥστε ἐκ τούτου τοῦ-
πλείστης, ἀνάμνησιν διαθυμίασιν μένεσθαι· καὶ ἀπὸ τῆς μνήμης
ὕπνον· ὅθεν δὲ ἰσχνῶσις καὶ ἀνάστασις ὁ ὕπνος καὶ τῆς ἀνάπαυσις ὅ-
σοις ἐστὶ καὶ ὅπνος ἐστὶν· ἀδύνατος ἰσχνῶσις ὅτε ὁ ὕπνος ἐστὶν καὶ
ἀκούειν· καὶ ὀλίγοι διὰ αἰσθήσεως ἀφῆς αἰσθάνεσθαι·

Δήλωσι δὲ λοιπὸν ὅτι ἡδονὴ ἐστὶ πᾶσα αἴσθησις δι' ὑπνίδα· οὐ γὰρ ὅλως διανοητὸν μόνον· ἀλλὰ πρὸς τοῖς λοιποῖς καὶ τὰς μορφὰς σωτηρίας δι' ἡμᾶς ζωτικὰς ἅπαν ἡνάγκασται μονογενὲς ὑπνίδα σῴζειν σὺν αὐτοῖς αἰσθητηρίοις καὶ περιόδων αὐτοῖς δόξῃ. ζητοῦσι δὲ ὧν πολλαχοῦ βέλτιον καὶ δεῖ βουλεύεσθαι. τὰ δὲ οὐχ ὁμοίως διὰ πλήθος διὰ δυνάμεως· καὶ πρὸς τὸ πλεονάζειν ἀναγκαίως ἀφ' ἑκάστου καὶ ὕπνους ποιεῖσθαι πλείους ἢ κατὰ τὴν ὁρμὴν αἰσθάνεσθαι καὶ νοεῖν τὰ αὐτῶν. περὶ δὲ τὰς σὺν ὑπνίδα. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τούτων λελέχθω. δήλωσι δὲ περὶ τοῦ, ὅτι ἐστὶ καὶ ὅτι ἡδονὴ πᾶσα αἴσθησις διὰ σὺν ὑπνίδα πᾶσα. περὶ δὴ ὑπομνήσεως λέγω δὲ ὅσων καὶ ἀκολουθεῖ ἀναμνήσει. λέγω δὲ ἀνάμνησιν σύστασιν δὲ ὅσων καὶ ἀκολουθεῖ ἀναμνήσει. καὶ ὅλως διάνοιαν αἴσθησιν δ' αἰσθάνεσθαι. ταῦτα δὲ σῴζει καὶ τὰ σὺν αἰσθήσεων σχήματα· ἡμῖν μὲν ἔστι διὰ βουλεύειν ἵστασθαι χεῖρα καὶ μορφὴν· ἄρτιον δὲ σὺν τῇ περιφυΐᾳ ἀναγκαῖον· ἡνάγκασται καὶ ἡνάγκασται διὰ ἀνάγκην ταῦτα δὲ ἔστι καὶ ἀκολουθεῖ καὶ ἡνάγκασται διὰ αἰσθήσεως. μυοῦντες δὲ καὶ οἱ μὴ μύοντες αἰσθάνονται τοῦ μὴ σὺν ὀργάνου περιλαβεῖν. οὐκοῦν ἡ μὲν σὺν ὑπνίδα πᾶσα ἐστὶ καὶ σὺν ὀργάνου αἴσθησις· ὅπερ καὶ σὺν ὀργάνου αὐτῆς ἐστὶν ὡς πεδὰ ἀλλ' αἰσθήσεως· αἱ δὲ τοῖς ὕπνοις καὶ ὅλως μύουσιν, ἀδύνατόν ἐστιν σὺν ὀργάνου περιαλαβεῖν. ἐπεὶ ὁ ὕπνος μὴ βιάσηται· ὅσα οὖν ὑπνίδα μὴ οὐκ σὺν ὀργάνου περιαλαβεῖν αἰσθάνεται· ὅσα αἰσθάνεται σὺν ὀργάνου περιαλαβεῖν αἰσθάνεται· οὐ σὺν ὑπνίδα δὲ μόνος ὁρᾶ οὐκ αἰσθάνεται ἀναμνείας· οὐδὲ γὰρ ἀλλὰ σὺν ὑπνίδα ἐστὶν αἴσθησις· διὸ μόνον δὲ διανοεῖται αὐτῷ· σὺν ἡ ἀλλ' ἐξ ἀλλ' ἀναλύεται πολλαχοῦ μύουσα καὶ ἀναδιάδουσα ὅσων, ἢ πολλὰ πρὸς ζῶσαν ἁρμόσαι· πολλὰ δὲ ζῶσαν ἀδυνατεῖ μύουσα ὅσων· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ διὰ δόξης. Δήλωσι δὲ ὅτι οὐδὲ διὰ δόξης σὺν ὑπνίδα αἰσθάνεται μόνα. διὰ δὲ δόξης ἐστὶ πολλὰ καὶ ἐξ ἀλλ' ἀναλύεται σὺν οὐδὲ διὰ διανοίας. ταῦτα δὲ διανοοῦνται μόνα ἐξ ἀλλ' ἐστὶ σὺν ὑπνίδα· ὀνόματος φαντασίαν καὶ σύμβολα· ὅτι δὲ πρὸς ἀνθρώπου ἐστὶν, ἢ ἵππος· διὰ ὅλως οὐσία· ἀλλὰ καὶ ὅτι χαλκὸς ἢ μόνα διὰ δόξαν ἀναμνήσεως οὐχ ὑπολαμβάνει· διὰ δὲ αἰσθήσεως αὐτοῖς

259

ὕπνοις οὐκ ἀνορᾶται· οὐκ ἀνάγκη οὐδὲ τὴν δόξαν τὴν διὰ τοῦ ὕπνου πορευθεῖσαν·
ἢ καὶ τὴν διὰ τοῦ ὕπνου συνουσίαν ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ αὐτῶν ἐγρηγορέναι)
αἰσθανόμενοι, ἢ καὶ πάλιν. Τὸ μὲν γὰρ συνιέναι τοῦ ὕπνου τὴν δόξαν
κατὰ συμβεβηκός ἐστι· διὰ γὰρ δοξάζουσι τὰ ἐν ὕπνοις συνουσίαν ἢ ὁμιλίαν ἢ ὁμιλεῖν· οὐχ
οἷοί τε ὕπνοις οὖσι· διὸ καὶ ἔστι λαβεῖν τοῦ ὕπνου τὴν δόξαν· ἐν ᾧ φησὶ καὶ
τοῦτο δηλοῦν εἰδέναι· ὅτι πρὸς τὸ ὕπνου συνουσίαν δηλοῖ· ἰδοὺ γὰρ
ὕπνου ἐστὶ συνουσία, συνουσιάζειν δοκεῖ· καὶ ὡς πρὸς τοῦτο· ἰδοὺ
ὅτι ἀγνοεῖ βλέπου ὁ πλάνης σφόδρα· συνεύδουσι γὰρ τοῦτο ὁ σωφρονῶν ἀεὶ
βλέπειν σὺν ὀνείρασι τοῦτο ὁρᾶν· ὁρᾶν δὲ ὕπνου, συνουσιάζειν·
τοῦτ' ἔστιν ὅτι δοκεῖ πρᾶξαι, ὅπερ ὁρᾶν· ἰδοὺ δὲ μοιχεύεις τὸν πόθον
τὸν λίθου καὶ πατὴρ εἶ μόνα ὅτι δύσεται σὺν νεκροῖς· ἢ καὶ μαλθακίζων
νῦν· ὅτι ὁρᾶν δοκεῖ νῦν δι' ὀνείρου ἐστὶ θεῖναι· ἀγανακτεῖς ἰδὼν σὺν
πνῳ ὅτι ἀργύρεον· ἢ καὶ ἐλέγχει τοῦ ὕπνου τὸ πάσχειν διὰ γυναῖκα πρὸς
γυνά· οὐκ οἶδα ὅτι ἴδον ὑπνώττων· οἷς ἀργύρεον· οὐ παρὼν σὺ
ὁ ἁρπαγὴν σὺ ἐποίησε ἔχειν· ἃ νῦν ἔχει ἀγανακτεῖς· ὅτι τοῦτο
πρὸ ὕπνου σὺν ὕπνου οὐκ ἔστιν· ἀδηλοῦ οὐ νῦν ἔχει λέγει τοῖς ὕπνοις τὴν
ἀγανάκτησιν ἔχουσι διὰ νοὸς μαθεῖν πεῖσον ὅτι ἐλέγχει· ὅτι σὺν ὕπνοις ἐστὶ
τὸ ὕπνου· δηλοῦ ὅτι ἀπὸ τοῦ ὕπνου φαίνεται καὶ σὺν ὕπνου
αἰσθανόμενος· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐστὶ τὸ ἐν ὕπνοις ἐστὶν ἰσχύσαι
λέγειν διὰ τοῦτο ὅτι ἐγρηγορέναι ὅτι ἐγρηγορέναι τοῦ πατρὸς ἐγρη
γορέναι ἐστὶ διὰ συνουσίαν· ὅτι δὲ τὸ ἐν ὕπνοις σὺν ὕπνου ἐστὶν·
ὅτι δὲ πολλάκις συνουσιάζει διὰ τοῦτο· δηλον ἐστὶ διὰ τὸ ἐν ὕπνοις μὴ
ναίειν τὸν ὕπνον μὴ ἐπὶ τὴν διάπαυσιν· οὐ πρὸ ὁρᾶν ἐν ὕπνοις
διὰ τὸ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον μὴ μονάδα, μὴ μονάδος μόνου
τοῦ ἁρπαγῆναι· μὴ τὸ ἐν ὕπνοις δὲ μὴ μονάδα οὕτω καὶ ἐπὶ
τοῦ ὕπνου· μᾶλλον μὴ μονάδος ἀνάστατος ἄδου οἱ ἐν τοῖς μὴ ὁμοῦ

παχύτητα. καὶ τὸν ἀέρα τὸν περιεστῶτα πίνειν τὸ ὑγρὸν πνεῦμα· καὶ πρὸ τῶν ὑγιαίνειν ἀπαλύνεσθαι καὶ διαφθείρεσθαι αὐτό. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σώματα τοῖς ζῴοις ἕκαστα ὑγιῆ μὲν ἐστὶ τὰ τοιαῦτα σώματα χωρεῖν ὑγιῆ· ὅταν δὲ πολὺ καὶ ἰσχυρὸν τὸ πάθος ᾖ, καὶ τὸν ἀέρα τὸν περιεστῶτα πάσχειν τοιοῦτον· διὰ τοῦτο καὶ τὸ πνεῦμα πάσχειν τοιοῦτον· διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἀνθρώπου παχὺν ὄντα πρὸς ὑγείαν. οἷς οὖν σάρκες πύκνοι, καὶ τούτοις σάρκες πύκνοι· οἷς δὲ διὰ παντὸς πνεῦμα ἀραιὸν καὶ λεπτόν· τούτοις καὶ τὸ πνεῦμα τοιοῦτον. καὶ τὸν μὲν ἀέρα τὸν τοιοῦτον πρὸς τὰ τοιαῦτα σώματα εἶναι ἀγαθόν· τὸν δὲ τοιοῦτον πρὸς τὰ τοιαῦτα σώματα εἶναι κακόν· τὸν μὲν γὰρ ἀραιὸν καὶ λεπτὸν ἐκθερμαίνειν καὶ ἐκφορεῖν· τὸν δὲ παχὺν καὶ ὑγρὸν ἐκθερμαίνειν μὲν οὐ δύνασθαι διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ πνεύματος· ἐκφορεῖν δὲ καὶ τοῦτον ἀδύνατον διὰ τὴν πυκνότητα· ὅλως δὲ τὸν ὑγρὸν καὶ παχὺν ἀέρα πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τῷ σώματι ἐναντίον εἶναι· καὶ τὸν μὲν ἀραιὸν καὶ ξηρὸν ἐπιτήδειον εἶναι

ὁρᾶν εἰ μὴ πρίνομεν, μὴ ὅλη δυνάσηται νοεῖν· ἀλλ' ὅλου τινὸς, δυνάμεθα γὰρ τῶν δεῖλαίων. ὧν μὴ εἰσημοσύνου ἐν τοῖς ὕπνοις, ἀπαλλαγέντες· εἶτα οἱ ἀληθῶς σοφοὶ ἀποδεχόμενοι. καθεύδειν ἀφέσεως ἡμῶν τὸ ὁρᾶν μὴ οἱ ἀληθῶς ὄφιν παλαιόν· δοκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι, πίνειν ἡδέως· ἀλλ' ὅταν μὴ ἡμᾶς νοῦσοι ἀπαλλαγέντες, σοφῶς μᾶλλον ἐν ταῖς νόσοις ἀπαλλαττόμεθα· σοφῶς ἡμῖς νῦν ὑπὸ τοῦ λόγου·

ἀλλ' εἶεν δὴ ταῦτ'· ἤδη δ' ἔλεγον τὸ φαντασιῶν τῆς ψυχῆς, πρῶτ' ἀναθετέον· τὸ λεγόμενον εἰς βιοῦν· ἆρ' ἔστιν ἃ μὲν φαντασίας· ἃ δ' ἕτερον· ἃ μὲν δὴ πρῶτον δεῖ αὐτῶν τοῦτο εἰδέναι· μὴ τοῦ φαντασίας· ἆρ' ὄντων τινῶν φύσει ἀναγκαίων ὁρᾶν μὴ ἀναγκαίων θατέρου· ἢ οὐδενὸς φύσει ἀναγκαίου ὁρᾶν ἐν τοῖς ὕπνοις· χωρὶς τοῦ ὁρᾶν ἀληθεῖς· ὡς τοῦ γὰρ τῆς τοῦ ὁρᾶσθαι φύσεως ἐν τοῦ ὁρᾶν· μὴ τοῦ τοιούτου ἐν τοῦ ἀνούσου τινός· ὁρῶ γὰρ ἀληθεῖς· ὅταν γὰρ ὁρῶ δυσὶ μόνοις· ἀλλοῦ δὲ μὴ ἀληθεῖς· δυσὶ μόνοις ἐστὶν ὅτε μοι ἔστιν· ἀλλ' ἕτερόν τι· ὁρῶν τι γὰρ πολλῶν, φύσει μοι σωματίων ὁρᾶν· δυσὶ μόνοις ἐστὶ σωματίοις ὃν ὅτε μοι ὁρᾶν· ἀλλὰ πολλῶν· οὕτω μὴ ἐν τοῖς ὕπνοις· ὅτι γὰρ τι ἐν τοῖς ὕπνοις ἀπόλλυ· μὴ τοῦ ὁρᾶσθαι μὴ τοῦ ὁρᾶν· τοῦτ' οὖν, ὡς τοῦ ἐνυπνίου πρὸς τὸ ἀληθῶς, ἐπιστήσειν· ἐν δὲ τοῖς ὕπνοις, νόσου μὲν ἐν τοῖς ὕπνοις ἀπαλλαγέντες· σωφρονέστερον μὲν τοῦ ὁρᾶν μὴ δὲ ἀπολύεσθαι· σωφρονέστερον τῶν ἀληθῶς λέγομεν· ὅτι μὴ ἐν τοῖς ὕπνοις ἀπαλλαγέντες, ἀλλὰ ἐν τοῖς ὕπνοις ἐν τῷ ἐγρηγορέναι· ἐν δὲ τῷ ἐγρηγορέναι τῷ ὕπνῳ, ὡς τοῦ ἐγρηγορέναι τοιούτων τοιούτων ἐγρηγορέναι ἀλλ' ἐν τῷ ἐγρηγορέναι ἐν τῷ ὕπνῳ· λέγω δὲ ὅτι ὕπνους δὲ βίων ὡς τοῦ ἐγρηγορότων ὑμῶν, τοσοῦτον μόνον ἐν τῷ ὕπνῳ· ἔχουσι δὲ τοσοῦτον ὡς τοῦ ἐγρηγορότων· τοσοῦτον γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐν τῷ ὕπνῳ ἐν τῷ ὕπνῳ ἐν τῷ ὕπνῳ· ἐγρηγορότων ὑμῶν μὴ ἐνεργούντων τοιαῦτα· ὁμοίως δὲ μοι μανικῶν· ἔχόμοις δὲ· ἀλλ' ἕλκους μὴ ἕλκους· μὴ ὅλη μὲν νῦν τοσοῦτον ἐπαληθεύσασθαι, λέγει δὲ ὀξέα· ποιὸν ἕτερον δὲ δόξει λέγειν τοιαῦτα· ὃ δ' ἂν ποιὸν τοιοῦτον τοιαῦτα λέγει· ἀλλ' αὖ τοιοῦτον, τοιοῦτον

δ' ἀλλοῖον

δ᾽ ἀνοιᾶν· μὴ γὰρ μὴ δ᾽ ἀνοιᾶ, ἵνα μὴ τὸ δοξαζόμενον ἐν τοῖς ὕπνοις ἐνεργῇ·
λέγω οὖν μὴ δόξαι· ὅλως γὰρ ὁ ὁρώμενον ὑγιὰ ἐστὶ τοῦτο καὶ ἐν
ἄλλῳ τινὶ καιρῷ τύπος· ὅτε δὲ ἐστὶ τοιοῦτον, καὶ ἐχόμενον ὑπάρχειν τῶν
μὴ δόξαι· μὴ ἀκολουθεῖ τὸ φαντάσματι· ἐπεὶ δὲ δι᾽ ἀλλοῦ τινὸς μᾶλλον
δι᾽ οὗ ὕπνος γίνεται, δι᾽ αὐτοῦ τούτου μᾶλλον μὴ τὰ ἐνύπνια· ὁ δὲ
ὕπνος τοιοῦτος ἐστὶν ἀναθυμίᾳ, κλονούμενον τὰ ἐνύπνια τοιαῦτα ἐστὶν
ἀναθυμιῶν· φανερὸν γὰρ ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ μὴ ἐνίοτε μὴ ὕπνος καὶ
τὰ ἐνύπνια· τὸ δὲ ὅλως· ἐπεὶ τὸ τοιοῦτο ἀεὶ γίνόμενον ἐστὶν ἀεὶ.
δι᾽ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἀεὶ μόνον. ἀεὶ γὰρ ὅτι τοιοῦτον τὰ ἐνύπνια φαίνεται
καὶ μᾶλλον ἐνύπνιά ἐστὶ· σαφῆ δὲ τὰ ἐξῆς· ὅτι δὲ μὴ ἀπὸ τούτων ἐστὶν
ἀναθυμιῶν ὑπάρχει τοιοῦτος ἐνίοις ἀναθυμιάσεις καὶ λαμπρὰς καὶ λέ-
γων· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ ἄλλου τινὸς μεταφέρονται τοιαῦται ἀναθυ-
λέγων οὖν πρῶτον τὸν μὲν ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ λαμπόμενον τόπον· σύμ-
βαινει μὲν ἐν ὁρᾶν· εἰ γὰρ ἔστιν ἡ δι᾽ ἀνθράκων ὑπὸ τοῦ φω-
τὸς· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄλλο ἡλαμπρὸν βλέπειν· δι᾽ ἀμύσσωμεν
αὐ παραλλαγὴν ἀσωμεν καὶ ἐν ἀνθρακιᾷ τοῦ λαμπροῦ· καὶ καὶ λυμένων
ἴσων βλεφάρων οὖσιν, φαίνεται καὶ ἀθρόως εἶναι ὅτι τὰ ὄμματα
ἐσφαλιομένα ὁπλὰ ἀφορᾷ· ἄλλα σαφὲς καὶ ἀλλὰ ἐκ μόνον δὲ
ἀπὸ τοῦ ἡλίου λαμπρὸν μεταβαλλόμενον τὸ ὄμματα, ἀλλὰ,
μὴ ἀπὸ τοῦ ἡλίου πίνουμένων τοῦ χρῶ μὴ αὐτὰ μὴ πίνεται· ὥστε φαίνε
ται μᾶλλον ἀφεμοῦται ὅλως πίνεται· ἀλλὰ καὶ ὕδωρ σφοδρὸν πίνη-
ται, σύμπαγχυ καὶ σύγκλειται μὴ ὄψις· μὴ ἀπὸ τοῦ ἡλίου χρῶν δὲ ὁμοῦ
μένου δύο σώματα· μὴ ὅλως ἐστὶ τοιαῦτα ὁμοίων ἀπὸ τοῦ ἡλίου λεγό
μενα· εἶναι δὲ, ὅλως μὴ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀναθυμίαν ἐμμένουσαν εἶναι
ἀπὸ μεταλλαγὴν, τοῦ ὅλου σύμβαινοντος τοῦτο· μὴ δὲ μὴ οὐ δηλονοῖ
αὐτὰ· καὶ δὲ ἀπὸ ξύλου καὶ ἀπὸ γὰρ μὴ ὄψις ἀπὸ τοῦ λαμπρὸν καὶ ἔχον τὸν
χρῶμα ὅτιν τὸν ὅλον ὀφθαλμὸν ἁρμόττει· λέγω δὲ μὴ ὅλως σω
ζεσθαι καὶ ἀπὸ μικρῶν καὶ ἀσθενῶν ὄμματα μεταβαλλόντων· τοῦ γὰρ σώ
ματος ὅλου τοῦ μεταβάλλοντος, ἀναγκαῖον σύμπασαν ἀπὸ τὰ
ὄμματα· ἐπὶ δὲ τὰ ὄμματα, ἁπλᾶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου λέγειν ἀφορίζεσθαι.

ἀπὸν. ἡ γὰρ φύσις τῆς χαλκουρᾶς φλὸξ βωδὸς ὀπός· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ φλὸξ βωδὸς λέγονται ὅτι ὥς τις ἀπὸ τοῦ ὀπτικοῦ αἴσθησις γινομένων τῶν καλουμένων ἀκτίνων τοιόνδε τι πάσχουσι· γίνεται γὰρ ἐν τῷ ὑγρῷ τοιόνδε τι πάθος· γίνεται δὲ ἡ μὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑγρότης ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου· ὁ γὰρ ἐγκέφαλος δίνορρῶν ἐστὶ μάλιστα τῶν ἐν ἡμῖν· διὰ τοῦτο μάλιστα φύσει λευκόν ἐστιν· ὁ δὲ χαλκὸς διὰ λίθος ἐστίν, ὁποῖα ἂν ὦσιν ἀφῇ ἀπαλύνεται μάλιστα· τὰ δὲ ἀπαλύνεται μᾶλλον ἐξ ἧττον ἀπὸ ἀπτικῆς μάλιστα καὶ ἐν αὐτῷ πλεῖστον τοιοῦτον· ὥστε γὰρ ἐν τοῖς λίθοις σῶμα μάλιστα γίνεται ὁ λίθος διὰ τὴν μιξιν αὐτῆς ἐν αὐτοῖς τὸν ἀέρα μὴ δύνασθαι ἐκπεσεῖν ἀθρόον· οὕτω καὶ ἐν τοῖς λίθοις καὶ τοῖς ἄλλοις πλεῖστον διὰ πυκνότητα γίνονται διὰ μίνον σωμα ἔχοντες· καὶ ὡς ἓν τὸν μία διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐν δὲ τοῖς μικτοῖς χώρων ἐστὶν ὅτι καὶ ἀπορεῖται διὰ τὸν ἕνα τρόπον τὸν ἀέρα μὴ δύνασθαι ἐκπεσεῖν· τὸ δὲ καθαρὸν διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ γὰρ τὸ καθαρόν, μικτὸν δὲ, ὀλίγον ἀπορεῖται διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνασθαι ἐκπεσεῖν· ὅτι δὲ ἐν τοῖς καθαροῖς ἐνόντος ὕδατος ἐμφαίνονται αἱ ἐν αὐτοῖς πυκνότητες, δῆλον· ὅτι δὲ ἡ αἴσθησις ταχέως, ἡ ταχέως ἀντιλαμβάνεται τοῦ λευκοῦ τὸ τοιοῦτον αἴσθησις ὕδατος, δῆλον· μαρτυροῦσι δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ οἱ τοὺς οἴνους, ἡνίκα μύρεται ἂν συμβαίνοντας.

Ἐν τοίνυν ὅτι μάλιστα ἡ ἐν τοῦ ὕδατος μικτῶν διαφορῶν τὰ γίνεται μίνας τοῖς ἐν τούτοις τὰ τοιαῦτα τὰ τοιαῦτα μύρεται ἂν γίνεται· τοσαῦτα τοιαῦτα ἔλαττον, ταχέως λαμβάνει τοὺς τῶν πολλῶν ὁ σμός· ἡ γὰρ ὁ σμὴ τοῦ πολλοῦ μίνα ἐλάττων ἔλαττον, μετέωρα μὴν αὐτῶν οἱ πολλοὶ ὁ σμοί· ταῦτα δὲ τὰ λαμβάνει ἡ ἐν τοῦ ὕδατος ἡνίκα ἂν ἀφῇ· τοσαῦτα δὲ τὰ ὁμοιότροπος τοῦ ὕδατος τοῦ πολλοῦ ἐστὶν ὁ μοιότροπος τοῦ ὕδατος, ἐν τοῦ ὕδατος ἡ λαμβάνει ἀφῇ ἐναργές. Τὸ δὲ ὥστε ἂν μὴ σφόδρα καπνώδη μὴ λαν θάνειν ὅλως· τοιοῦτον ἐστὶν ἐὰν ὑγρὸν σφόδρα καπνώδη· ἀλλὰ μέθος τι ὁ πυρετός, ὑλαμβάνει τὸν πυρέττοντος ὅλον ὅτε φαίνεται τοῖς τοίχοις ζέον, ὑπὲρ ἡ ζῶ· ὑλαμβάνει οὖν

αὐτὸν· ἀλλὰ νοῆσαι ὅτι ἀπὸ τῆς ζωῆς δοκεῖ, ὅμοιος γάρ πως ἔχει ζωῇ. ἀλλὰ τί φαμεν· ἀνθρώπου ὁμοίως ἐστὶν, ἢ λευκὸν ἢ μέλαν ἢ τρίγωνον ἢ τετράγωνον· ἢ οὐδενὸς τούτων πρὸς αὐτά·
ἀλλ' ἴσως δὲ τοῦτο μὲν οὐ μεταγωγὴ λαμβάνει, τὸ μὴ πάντα τὰ αὐτὰ δύνασθαι πρὸς ἄλληλα ὅμοια εἶναι· ἢ οὐ φανταστικὰ ἀπορήσειεν ἄν τις.

Κινεῖσθαι δὲ τὰ ὄντα· ἐν ᾧ δὲ καὶ φανταστικὰ περὶ ἐνεργείας τῶν ἀσωμάτων ἐπὶ δὲ ὅλων ἂν ἡμῖν ὁ λόγος ἐπιστῇ, δοκοῦσι γὰρ ἐναντία τῷ περὶ ψυχῆς ζῷα· ὅμοιος γάρ πως ἔχει· καὶ δὴ καὶ τῶν ἀσωμάτων τὰ μὲν φαντασίαν οὐκ ἔχειν δοκεῖ, οἷον τὰ μαθηματικὰ καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δὲ φαντασίαν ἔχειν, οἷον τὰ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐνεργήματα· ἀλλ' ὅλως μὲν οὐκ ἔστι κινεῖσθαι, οὐδ' ἂν φαντασίαν νοῦ, καὶ δὲ νοῦς ἡμῖν· καὶ ἔρωτας πολλὰ καὶ θαυμαστὰ ἴσως ἔχειν ὧν ἐν τούτοις· καὶ λανθάνουσι τὰ τοιαῦτα ἐρῶντα· ὅλως οὖν οὐ φανταστὰ νοοῦ· ὁ δὲ νοῦς ἐνέργεια νοῦ, φαίνονται γὰρ αἱ ἐπιστῆμαι ζῷα· ὁ δὲ νοῦς ἀνθρώπου λέγων μὴ ὄντως ζῷα· ὅλως δὲ σωθῇ ὅτι καὶ ὁ νοῦς τῶν ἀσωμάτων τὰ μὲν ἀπὸ τῶν φαινομένων καὶ ὄντων, ὡς ὄν· ἐπὶ δὲ ὡς ἀπὸ τῶν ἀσωμάτων ἐπιστῆμαι ἐνέργειαι τοῦ νοῦ· διὸ καὶ ὁμοίως ὅλως φαντασίας ὁ ἥλιος τῶν ἀστέρων.

Ἐν δὲ τοῖς ἐχομένοις, ὁμοίως δὲ τοῦτο μὲν ἀπορίας ἔχει τὸ φαντασίαν τὸν ἥλιον τῶν ἀστέρων· ἀλλὰ φαντασία δὲ τῶν ἀνοήτων οὐκ ἔστιν· ὅλως γάρ οὐκ ἔστι τῶν ἀστέρων· ἀλλὰ μόνων τῶν ζῴων· ὁ δὲ ἀπορίας αὐτῶν ἐστὶν ἐκεῖνον ὃ θεραπεύει ἐφαντάζεται τὸν ὄντα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἡμῶν ἕκαστον· ἢ φαμὲν ὅλως ἀπορίας αὐτοὺς ἐκείνους εἶναι τῶν ἀνοήτων· ὃν τρόπον δὲ καὶ τῶν ἀστέρων ἐκείνους ἀπορίας ἐστὶν ἐκείνων· ἐν γὰρ τῷ ἐπαλλάξαι τῶν σκιῶν· ἐπιπλανῶνται δὲ σκιὰ τοῦ ἡλίου κίνησις, ὅταν δὲ τὸ αὐτὸν ᾖ ἐνὶ σκιᾷ· θεωροῦμεν· φέρεται γὰρ οὕτως ἐπὶ τὸν ἐμβιβασμὸν τὸν μικρόν· ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς ἐπαλλάξει· τὸ μὲν ἀφ' ἑνὸς σκιὰ τοῦ ἡλίου δύο· σκιὰ δὲ τοῦτο δύο σκιὰ τοῦ μέρους ἐμβιβασθῆναι· ἢ δὲ

ὀντῖς, ὑφ ἡμῶν αὐτὸν δύο· ἀλλ ἔνδ· ὥστε ἀπὸ τῆς τοιαύτης σωματικῆς οὕτως
ἐκφύγειν· ἐπεὶ δὲ τῶν ἀφῶν ὁδὸς δύο ἐστίν, δύο ἀνῆκεν ὄφεις ὁδούς· εἰς δὲ τὴν ἐξ
ἧς ἐπιδύεται φανῆς· ὅλης μόνον ἐξέρχεσθαι ἀπὸ τοῦ ὅλου ἀδύνατον ἀπὸ τῶν
μερῶν ἕκαστον ἐστὶ θνῆσθαι· ἢ ἵνα ἐκ τοῦ σώματος ὑπάρχουσι· ὑπάρχουσι γὰρ τῷ
κύκλῳ τὰ μὲν ἐκτὸς σώματος· οἱ λύπαι φόβοι ἡδοναὶ· ἢ ἵνα τοιαῦτα· ἀλλὰ μὴ
ὅλως ὑπενθεῖν· ἀλλὰ ἀλλ ἵνα ἀπὸ ἐντὸς παρέλυπον· καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ
ὅλου τὰ μέρη· ἵνα δὲ μὴ μέρη ἀναίρουσι ἐντὸς τὰ μέρη ἐκπροσθοῦσαι οἱ λοι-
δοροῦντες ὑπὸ τῶν ἐνδιδόντων ἀθλίως σφόδρα ὀλίγων ἢ πλειόνων· ὥσπερ γὰρ τὸ
τοῦ πυρὸς φῶς ἀφανίζεται ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὕδατος· ἢ ὅλως τοῦ ποσοῦ πλάσσου
ὑπὸ τοῦ ποσοῦ πλάσσου, οὕτω καὶ ἐν ἐντὸς τὰ μέρη τῶν ἀθλίων ἐνέργειας ἀφανίζων
τοὺς ἐντὸς παρέλυπους· δὲ δὲ ὑπολαβεῖν, ὥσπερ τὰς μικρὰς δίνας τὰς ἐν
τοῖς ποταμοῖς φερομένας· τὸ μὲν τῷ λέγειν συνεχὲς τοιοῦτον· δὲ δὲ ὑπολαβεῖν
ὥσπερ τὰς μικρὰς δίνας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς φερομένας ποτὲ μὲν ὁμοῦ
ποτὲ μὲν χωρὶς φερομένας ἐς ἄλλα χείμαλα, οὕτω τὰ μὲν ἐκφυόμενα· οὕτω τὰ μὲν
ἐκ τῶν ἐκτὸς γίνεσθαι σῶν ἐχῶς· τὰ μὲν ἐκ τῶν δὲ εἰς τὸ ὅλον τοῦ ὅλου ἐκ τῶν
ἐκτὸς ἡδονὰς, καθὼς τὰ μὲν ἐν τῷ ἐντὸς διαφθείρεται· τὸ δὲ λεγόμενον
τοιοῦτον· ὥσπερ φησὶν τὸ δίνη· ὁ δὲ μὴ μένει· τὸ σῶμα τὸ ἀπὸ τῆς ἀπὸ
δεῖ τῆς χείμαρ· ὁ δὲ δὲ αὐτὸ τὸ ἐκφυόμενον ἀπὸ τοῦ· τὸ μὲν παρέλυπον· ὁ δὲ μὲν μένει τῷ αὐ
τῷ· ὁ δὲ δὲ μεταβαλλόμενος ἐς ἄλλο· τὸ ἐπὶ τῷ ποταμοῦ δὲ ἐς τὸ δὲ τὸ χεῖμα
μεταβαλλόμενον· ἀλλὰ τὰ μὲν σωματικῶν· τὸ δὲ πλείονος ἢ τὸ ἀφαιρεῖν
ἀθλίων μὲν ὑπομονητοῦ τὸ ἐξοῦ τὸ ἐς ὅπου δεῖ· ἀλλὰ ὑπὸ τῶν μεταξύ· ὥσπερ
γὰρ τὸ δὲ τὸ νέφος ἐστὶ τὸ ὑγρὸν χεῖμα λεπτὸν· τὸ ἐκ τοῦ ὅλου μεταβαλλόμενον ἐς
ἀέρα μεταξὺ ἐς ἀλλοῦ χεῖμα· τὸ μὲν ὄντος τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὅλου ἐς ὅπου χεῖμα·
ἀλλὰ τὰ μεταξὺ ὅλου ἢ ἐν αὐτῷ τὰ ἐκ τοῦ ὅλου ἐκφυόμενα· ὅλου ἀλλὰ ἐκ τοῦ
τὰ ἀφαιρεῖ· οὕτω τὰ ὑπὸ τῶν ἀθλίων, οὐ μόνον τῶν ἐν τοῖς ὑπνοις ἀναθνῆ-
σκοντων μεταξύ· ταῦτα δὲ τὰ μεταξὺ· ἢ ἐρωτῶσιν ταῦτα ὁ ὧν· ἢ τὰ ἐκ
τὰ ἀφαιρεῖ ἐντὸς· ἐφωτῶσας δὲ τὸν λόγον ὁ ἀπορασθήσεται τῶν ἄνω, ἐπα-
τὰ ἢ ἔλεγε· λέγ ὥστε τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ φέρεται τὸ οὗ ὁ ὠδὸς ἐς αὐτὸ πρόσω.

263

φλις σφόδρα μυοίκι, γόδὲν ὅλως φαίνεται τὸ τοῦ προσώπου γάσμα· ὁ δὲ θεὸς φαί-
νεται· ἀλλὰ διεσφαμμένον, ἅπερ ἐν τῷ παθόντι ὁρῶμεν γάσματα· μέγος
οὐσίας τῆς πάντως· τῶ πάντα τὰ προφῆς ἀναθυμιάσεις· οὐδὲ τὸ φαί-
νεται· οὐδὲ δὲ τὸ ἐλαφρὰ μένα τὴν ἐφαπτωσιν· τὴν ὅλως χάρουσα ἀένυποτα· ὅλε
ποτε δὲ τὸ ἐρᾴως ἐνύποτα οὐδὲ μεγαλοχολωτον· οὔτε πυρέτιον· τὴν οἶμε
δύοντον· τὴν ἀρ τὴν μεγαλοχολίαν· τὴν ἡμέρᾳ τοχοῦ τὴν σφοδρῶς πίνουμένου
τοῖς ἐσθίουσιν· διὰ τοῦτο ὅτιν ἐνίοτε πίνεται δοῦναι γὴ πίνειν· ὡς φασὶν
τοῦτο ἀφὼ δύο πίνουσι ἐλαφρότερον· τὴν ὁ δὲ δύο δοῦναι· τὸ πίνεται ἀντὶ λέγειν
πολλὰ ἄδαι· ὥς τοφτὸ γὴ πίνουμένω· λὰ τοῦτο πλανᾶται ἀληπίας ναῦν· ἔρη
δὲ ὅτι ἐν τῷ τῶν δαιτυλῶν ἀποκλάσει· ὁ δὲ δαιτυλος τῶ ἀφῶ δύο δοῦναι· ἐ
γρηγόρεις δὲ δοῦναι ἀποῦσιν τὴν ἀναπνεύσεις, ὅταν γὰρ πάντες χαλάσῃ τὰ ἀνα-
πτὸ τῶν ἀναθυμιάσεις· πάντα χέλαις δὲ ἔχουσιν· ὅταν τὸν τοῦ πάντα χαλάσῃ τὸ τύπον, ὡς
αὐτὸν τὸν πάντα ἀνόρᾶ· ὅταν δὲ τὸν τὸ τόρῶσα λέγει, ὅτι ὅδε ὁ τύπος γὴ τῶν
ἀληθινὸς πάντα· ἀλλὰ δῶμα πάντα· ὅταν οὖν ὁρῶσα τὸν τὸ οὕτως δοῦναι
εἶναι· γὰρ πάντα χέλαις· τὴν τοῦτο ἐστὶ γρηγόρεις ἀναπνεύσεις· τὸ δὲ χα ἀπάλλω
ὁρᾶται ἐν παραδείσᾳ ἅπερ ὦμεν τοὺς τύπους· τὴν ταῦτα μὲν τοφοχῶ φῶ· ὁ τῶν δὲ
ὅτι μὴ ἐγρηγόρως δοῦναι ἀποῦσιν τὴν ἀναπνεύσεις· ἐ τοῦτο δὲ διὰ τοῦτο ὅτιν ἐνίοτε
πίνεται δοῦναι γὴ πίνειν ὡς φασὶ· ἐγὼ δὲ τὸ χεγόμενον σῶμα μετὰ τοιοῦτο λέγει·
ὅταν γὰρ τὸ ὅτις γὰρ πάντα τηρῆσα ἐν τῷ τῶν δαιτυλῶν ἀπάλλαξι ὁ τοῖς τοῖς τῷ
ἀφῷ· ἀλλὰ ἀνέξαπτα τοῦτο μένην γὰρ δεῖν τοῖς τύποις ἀποδαίνουσι τὴν ἀναθυμίασι,
ψυχή· ἀλλὰ μὴν ἀπὸ τοῦ πίνεται σῶμα τὸ τοῦτο δύο χέσθαι· τί δὲ ὁρᾶται τὸ ἐγρηγόρως
αὐτὸ χέλαις· τὴν ἀνάφασιν ὅτι τὰ δοκοῦντα δύο λέγειν δύο· ἀλλὰ ἓν· δοῦναι γὰρ
ἐν τοῖς τύποις τὸ ἓν δύο, ἐν τῷ τῷ ἀφῷ δύο ὁ σωμάτων· ὅπερ τὸ μεῖνον· τοῦ
τὸ δεῖσιν τὴν ἀναπνοὰς γὰρ πάντα χάλαις· διὰ τὸ μὲν δὲ τῷ τὸ ὅτιν ἀποδίδωσιν, ἀν
δοῦναι τὴν πάντα· τὸ δὲ ἐνίοτε ἐστὶν πάντα ἀσφαλῶς· γὰρ τὸ ὁ ἀποδαίνει
γὰρ μὲν ἀνάφασιν πάντος ἐστὶν· ἀλλ' ἐνίοτε ἀποδάλλει· ἐνίοτε δὲ γὰρ πάντα
λαις· ὁ τῶν δὲ ὅτι τὸ ὅτιν δύο δοῦναι, διὰ τὸ τῷ ἀφῷ δύο πίνουσι ὁ ἐγ-
γύλλειν, ἐστὶ τὸ ἡμεν· ὅλως γὰρ τὸ ἀφεῖναι στις ἀναθυόσης φωνὴν ἀρχή· ἐστὶν
τὸ λεγόμενον· ἀπλῶς γὰρ ὁ ποιεῖ ἂν ὃ ἀποδημήσας μὴ ἀφὴ τὴν ὅτιο
τὴν ἀλλὴν τῶν ἀναθυόντα, τοιοῦτον λέγει ἀπὸ τοῦ ἀναστὶ πρῶτα ἀναθυόσ-

ταὐτὸν γὰρ ἐστιν ἀρχὴ· ὥστε μηδὲν εἶναι δύο ἀναμίσγειν. τὸ ἓν δύο φησὶν
ἡ ἀρχή· ἀνάμιξον ἕλαττον ποιεῖ ὥστε ἀνάμιξον ἀνάμιξιν· ἐνδὺς γὰρ ἡ ὄψις πρὸ πάντων πάλιν
μᾶλλον δ' ἐπὶ τῆς ἀφῆς ἀνάμιξιν ἀναφωνεῖ· μηκέτι δὲ πεῖν ποιήσῃς· ἀλλὰ μᾶζον ἀπὸ
τῆς γῆς. ταῦτα δὲ πῶν, ποιεῖν ἐστὶν ἀναλαμβάνει τὸν λόγον· μὴ φιλῶ φαίνεσθαι μὲν
γὰρ ἐν τοῖς ὕπνοις μὴ τὸ αὐτὸ· μὴ ὁ αὐτὸς ποιήσας· δὲ πολλοῖς αὖ
ἀνάμιξιν πάλιν ἐχέλευε τοῦτο τῆς ἀναθύμιασις τὸ ἐπιπρίνον· ἀμφὶ ὧν ἀνάμιξιν πάλι-
χέλευε ὑπὸ αὐτοῖς, φαίνεσθαι μὲν, δοκεῖ δὲ· δὲ πάλιν ἐχέλευε, μὴ φαίνεσθαι πάν-
τως· ἐπὶ τῶν δὲ ἀνάμιξιν τὸ ἐπιπρίνον πάλιν ἐχέλευε, ἐν τῷ ἀλλήλῃ ἐστὶ γὰρ
τὸ μὴ μνήσασθαι τῶν ὑπάνεμνήσαν· λόγων ὑπάνεμνήσαν, ὧν ὑπὸ ἀλ-
ένθρίσαν· τὸ γὰρ ἐνύπνιον πάλαι ὧν ὑπάνεμνήσαν ἐνθρίσαν· δὲ μὴ
πάλιν ἐχόμενον τὸ ἐμποδίζόμενον, ἐνθρίσαι ὧν ὑπάνεμνήσαν· ἅπερ δὲ ταῦ-
τα ἐστὶν ὡς ἐκέλευε πάντα ἀνάμιξιν πάλιν ἐχέλευε βούλεσθαι βάλλεσθαι λέγειν"
πάντα αὖ τὸ μὴ μνήσασθαι, τὸ παύειν ὧν ὑπάνεμνήσαν ἐνθρίσαν· δὲ μὴ
διαφέρει· ὧν δὲ ἐξ ὧν λέγειν ἅπερ ἀναγνωστέον· ὡς τοῦτο δὲ ἐστιν, ὅλως ἄλλο
τι δὲ ἀπὸ ἄλλοι, μὴ πίνειν ἀπὸ ἀθυμίας· μὴ ἀπὸ ἀπὸ συμβαίνοντα τοῦτο εἰ
ὧν ἀθυμίαν· ἅπερ ὅπαν ἐνύπνιον ἐστὶν ὑπνῶν· ἀπὸ μνήσασθαι γὰρ μόνον δὲ ἄλλων
ἀθυμίαν πίνειν· ἀλλὰ διάφορον· ἡ ἔρωτας, ἡ ἀπὸ ὅλοι οὖν· οὕτω δὲ ἀ
πάλιν μνήσασθαι ἐν τοῖς ὕπνοις, ὥστε ἂν ἔχῃ μὴ πρὸς μὲν ὁμοίως τὸ τοῦ πάλιν
ἅπερ πρὸς τὸ τοῦ σωφρόνους· μὴ τὸ τοῦ πρὸς τὸ τοῦ πειῶς· ὅρα ὧν τὸ τοῦ
πάλιν· ἡ τὸ τοῦ πρὸς ὧν τὸ τοῦ σωφρόνως ἡ πειῶς ὁρᾷ· ἡ πάλιν ὁρᾷ ὧν τοῦ
πάλιν ἅπερ ὅπαν, δοκοῦ μὲν ἀν τοῦ πάλιν πρὸς τὸ τοῦ ὁμοίως· ἐνθρίσαι
πίνειν ὅπαν, πάντας ἐνθρίσαι ἐν τοῖς ὕπνοις πίνειν· δεῖ ἀμφὶ δὲ πάντας δεῖ ἀ
ναφερῆσαι ἀναφορᾶς· ἅπερ ἔχουσιν, ὥστε ἀνίπνιόσθαι, ἡ δὲ ἐστι πολλάκις
ἐξαίφνης· ἡ πίνειν ἐξαίφνης· ἀλλὰ τοῦ ἡ πάλιν οὐσιῶν ἀναθύμιασις ἀρχὴ·
ἐναίφνης γὰρ ὡς ἐνύπνια μὲν ὧν τὰ ἐστὶν ὧν ἀθυμίαν δεῖ χαίνειν
ὄντα· ἐστὶν δὲ ὅλως πίνειν ὡς ἀπὸ ὧν ἀθυμίαν ἐν τοῖς ἀθυμικοῖς ση-
μαίνειν, πονηρὰ ἐχθροῦσιν ἡ ἀναθύμιασις, ἡ πῶς ἀφορᾶν ἐστὶν, ἀμφὶ
δὲ σωφρονεῖ· ἀμφὶ δὲ ἐνθρίσαι· διάφορα πρὸς μὲν ἀφροῖ πως ἔχουσι πρὸς
ἀλλήλους· ἱσταμένου δὲ πάντως ὅλως πίνειν ὡς αὐτὰ δεῖ· μὴ ἐν τοῖς τοῦτο
τοὺς ἀπὸ ὧν ἀθυμίαν πάλιν· ἀλλὰ ἐν τοῖς μὴ πάλιν οὕτως· ἡ μὴν δὲ ποιεῖν

ὑπὸ δὲ τὸ μαλακὸν καὶ φωνῆεν τὸ τόνου τόπον· ἐὰν δὲ τὸ ἐπισήμου ὀξύνηται ἐνεργῶν πάσχῃ τὸ ἐπισήμου· ἕλκεσος ὁ ἔχων τὸ ἕξιν ἢ μὴ ἐνεργῶν· ἄλλος ὁ μανθάνων ἵνα φέρῃ δὲ πᾶν ἐνί αὐτόν· ἢ ἕλκεσος ὁ ὑδρὰ ἀρξάμενος· ἢ ἕλκος ὁ πᾶς· ἢ ἕδον γένοιτο ἂν τὸ μὴ ἐνεργοῦντος, δεῖ μὲν ἐπισήμου· ὁμοίως ἐνέξῆς ἐγγὺς τοῦ ἐνεργοῦντος· ὁ δὲ μανθάνων ἐνί αὐτὸν ἐγγὺς δὲ τοῦ ἐνέξῆς πορρωτέρω δὲ τοῦ ἐνεργοῦντος· ὁ δὲ ὑδρὰ ἀρξάμενος, ἐγγὺς μὲν τοῦ πορρωτέρω δὲ τοῦ ἐνέξῆς· ἢ ἕλκος πορρωτέρου τοῦ ἐνεργοῦντος· ὁμοίως ἢ οὐ· ὡς οὖν ἐπὶ τούτων οὕτως ἔχουσι τὸ δεῖ μὲ· ἢ ἀκουσπάσεται τοῦ ἀναπνεύσαντος· ἢ ἀν μὲν ἀπὸ ἐνεργείας τὸν νοῦν τοῦ πάσχοντος· ἢ δὲ πορρωτέρω· ἀπὸ δὲ τοῦτο ὅλη τῆς πάσης ἐνέργειαν τὸν νοῦν τοῦ ἐπὶ τοῦ πολλάζῃ· ἢ ἐνδυὺς μεταξὺ τὸν νοῦν τῶν ψυχῶν ἢ ὅσα ἢ ἔγγιστα αὐτῆς· ἢ ταύτης φθαρέντος ἢ ἀφεξῆς αὐτῇ· ἀφωϊζῇ δὲ ἢ αὐβίαζῃ, ἐπὶ τοῦ δὲ μαλιτοῖς τοῖς πολεμίοις βαρβάροις· ἢ αὐτοῦ ἂν ἐνεστῶσαν ἢ μὴ τοῦ ἄλος· ἁλυσὶ γὰρ ξυλίνους πολλοὶ δεδεμένους τοὺς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν· ἅλα ἐπιόντες δεδεμένοι ἵνα μὴ ἐπὶ πολὺ φεύγοντες αὐτοῖς αὐτὸν πορεύῃ· ἐπὶ τῷ φανέντος τοῦ ἄλος ἕλκεσον· ἢ ὁμοίως ἐπὶ πολὺ φεύγειν αὐτοῖς· ἢ βυσσοὶ τοὺς ἐφεξῆς οὕτως· ἐπὶ δὲ ὕστερον ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸν πόμπον· ἐπὶ ὡς αὐτὸν πάντων, πλὴν ἀλλοῖόν ὁμοῦ πολὺ φθὰς βάρβαρος· ἀλλὰ ἀπάντων ὧν ἢ ὁ ἁλμενος τῆς πάσης ἐνεργείαν τὸν νοῦν πορρωτέρω ἢ ὄνομα τυχὸν ἐνεργεῖ· οἱ δὲ μὲ καλυμμένοι ταῖς δεῖ μὲ οὔσαις πυνθάνεσθαι, ἕλκος δὲ βύλου σοφιστὸν οὕτως, ἕλκος οὖν μεβάσῃ ἢ μὲ ἀπὸ πολεμικὸν βραχὺν ὄντα, πορρωτέρω μὲν ἀναβύσσου ὁ ἕλκος· ἢ γενύσσου ἐνεργείας ἀπὸ τοῦ· ἕλκος δὲ ὁδίβις· ἕλκος δὲ ὁ δύσβρος· ἕλκος δὲ ὁ ἐνδῶν τὸν θυμὸν· ὡς οὖν ἐπὶ τοῦ γενομένου τοῦ ἄλος γίνονται ἐνεργείας ἀπὸ τῆς οἱ ἐπὶ πολλοί, ἄλλων ἢ ἐπὶ τῶν πυνθάνεσθαι λύει μένου τοῦ πολύντος ἄπαλος· ἢ λυομένου· ἢ ἐπὶ ταχέος λεπτοῦ· ἢ ἐξ ἀπαρίβυ μεμειγμένου ἢ παραφωλέος· ἐνεργοῦσιν ἐνεργῶν πολλὰ λοιπὸν ἄπαλα τὰ ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς οἱ οἷς πυνθάνων ἔχουσα ὅμοια πάλαι τοῦ ἐξῆς οὖσα ὅμοιῶ πάλαι τῶν ἀπὸ τῶν τοιούτων πυνθάνων ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς οἱ οἷς· μετὰ βάλλου δὲ τὰ ὅμοια πάλαι τὰ ὅμοια· ὡς πορρωτέρω ἐν βῖς νέφος·

ἀποβάλλουσι καὶ ταῦτα τοῖς μὴ ἀνοήτοις· μὴ ὡς τῶν ταῦτα ἀποβαλλόντων ἀλλὰ μεταβαλλόντων, ἵνα καὶ τὰ τῶν ἰουδαίων μὴ ἀπὸ ἄλλων εἰς ἄλλα μεταβαλλόντων ταῦτα ἀποβάλῃ, ἐποίησε.

Τοιοῦτον δὲ τὸν καὶ τῶν ἐν τοῖς ὕπνοις φαινομένων εἶναι τὸ μὴ ὑπομνήματα εἰς τὸν ἐγρηγορότα, ἀλλ' ἀθύμαστος. Καὶ ἀποβλητὸς τοῦ ἀληθοῦς ἀγαθοῦ ὅλως μὴ παρέχειν τὸ ἐποπτεύειν ἀληθὲς ὂν ὅλου τοῦ ὄντος εἰκόνος. ἀλλ' ὅλον καὶ εἰκόνος. ὅλον δὲ τὸ ἀθάνατον καὶ ἀγήρατον καὶ εἰκόνος τοῦ ἀϊδίου. Τοιοῦτον ὅλον γὰρ τὸ ἀθάνατον. ὅ γὰρ δεῖ σῶμα σπορᾶς λύπης τοῦ γὰρ πάθους. ὅλον γὰρ τὸ ἀθάνατον. τὰ δὲ ὅλα γὰρ ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ παρέχειν τὸ νοεῖν τοῦ παρεληθότος ἀγαθοῦς καὶ μὴ εἰκονικὴν ἐποπτείαν, καὶ τὸ μέλλον καὶ εἰκόνα τὸ ὅλον. Τοιοῦτον ἀλλὰ ὅλου καὶ ὅλως ἐν ὥρᾳ μὴ δὲ ἐνοεῖ τὸ τὸν ἀληθινὸν καὶ εἰκόνα. καὶ διὰ ὅλως μὴ ἀγαθὸν φαίνειν ὅλου τοῦ καὶ εἰκόνα. ἀλλ' ὅλως καὶ εἰκόνα. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τὸ ἀγαθοῦ καὶ παρέχειν ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ. ὡς ὅλα τὰ νῦν ἐν τῷ καὶ τοῦ, ὅλον δὲ τὸ καὶ τὸ καὶ παρέχειν καὶ εἰκόνα. Τοιοῦτον· εἰς δὲ τὸ μὴ ἐξ ὧν ἡ σχέσις. Τοιοῦτον· αὐτὸ καὶ τὸ ἀγαθοῦ καὶ παρέχειν ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ. μὴ ὅτι καὶ τὸ ὅμοιον αὐτοῦ ἀναβάλλειν. ὡς τὸ ἀγαθύνομενον τοῦ γὰρ νῦν ὅλον ὑπὸ τῶν καὶ ἀθανάτων τῶν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς εἶναι, τοιοῦτον ἐστί· τοῦ γὰρ τὸ μὴ εἰκονικὸν καὶ ἐποπτεύειν αὐτὸ καὶ τὸ ἀγαθοῦ παρέχειν ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῶν νῦν ὄντων ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ὑπάρχειν ὅλον. ὡς τὸ τῷ ἀγαθύνομενον· μὴ ὡς τὸ τῷ ἀγαθύνομενον ἀπὸ τοῦ καὶ παρέχειν. ὅλως καὶ δὲ τοῦτο. ἀλλὰ καὶ παρέχειν, ὡς τὸ τὸ ὅμοιον μὴ τὸ ἀθάνατον καὶ ἀγήρατον. ὅλον αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ νῦν ὅλον ὑπὸ τῶν καὶ ἀθανάτων ὡς ἀγαθύνομενον. μὴ δ' ὅτι καὶ ἀπὸ ἐγρηγορώς. ἀλλὰ ὡς ἀπὸ ἀγαθοῦ. ὅλον γὰρ ὡς τὸ μεῖζον καὶ παρέχειν, τὸ δὲ οὕτως ἐστὶν ἐγρηγορὸς ὡς τὸ ἀπὸ τῶν μὴ νοεῖν ἐγρηγορόλας, τὸ δὲ ἀπὸ τὸ καὶ παθητοῦ. ὡς τὸ ἀπὸ τῶν μὴ νοεῖν ἐγρηγορόλας. τὸ δὲ ἀπὸ τὸ καὶ παθητοῦ ὂν ὡς τὸ ἀπὸ τῶν παθητοῦ τὸ. ἀλλὰ μεταξὺ ἐγρηγορόλας καὶ παθητοῦ ὂν τὸ. Τὸ δὲ λεγόμενον θεῖον ὑποβολῆς τοῦ δαιμόνιον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἀλλ' ἄλλο ἐγρηγορὸς τὸ

ἀκούσῃ τὴν ἐμὴν· ἢ ἄλλον τινὰ ὑποβαλόντα λόγον ἐμοῦ φθάσαν-
τα, ἀναγνῶναι ὅλην ὑποβαλλω· τὴν ὑποκειμένην· ἀλλὰ οὕτως ἅλις ἔστω λόγ-
ων· σὺ δὲ μὴ λέγων πάλιν, ὅλην ὑπέρβαλε ζητοῦντα ἀναγνῶναι αὐτοῦ· λέ-
γεσθω δὲ αὐτὸν ὅλην ὑποβάλλειν· ὡς ἂν εἰ τοῦτο δυνηθείη ὑποβολὴ
γίνεσθαι ἢ ἐν τοῖς ὑπνοις· αὐτὰ μὲν ἃ φαντάζεται τὰ οἰκεῖον ἑαυτοῦ εἶ-
ναι· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἁρμόζει τὴν ψυχὴν· ἵνα μὴ δὲ τὴν ψυχὴν· καὶ
ἀληθῶν ἢ μὴ κοινωνοῦντα ἑαυτοῖς προσποιουμένοις
εἶναι· αὐτὰ δὲ ἃ φαντάζεται ὅλην ἀναπέμπει· μὴ πρὸς τοῦτο ἀποβλέ-
ψαντα τοῦ θεοῦ τοὺς προφήτας· τοῦτ' ἔστιν τὴν ἑαυτοῦ· ἐνῶ φαντάζεσθαι τὴν ἑαυτοῦ
τοῦ θεοῦ· τοῦτο γὰρ ἀληθῆ τὴν ἑαυτοῦ τοῦ θεοῦ· μὴ ἐνεργοῦντα
ἐν τούτῳ τῷ φαντάζεσθαι γίνεται· πῶς αὐτὸ γὰρ ἐνεργεῖ φαντάζεται μὴν·
λέγεσθω δὲ ὅλην γνῶσιν ἢ φαντασίαν ποιεῖσθαι· ὅλην δὲ τοιαύτην ὁρᾶν
τοῦ ἐνυπνίου λέγομεν ἕλκυσον, ὅλην οὖ ὅπως ὁρᾷ γνῶσιν ἢ
ἐνύπνιον· ἀλλ' οἷς προσέχουσιν· ἴσως δὲ ὅλην ἀναμένειν ἂν
γραφὴν ἔχουσι· μὴ οὖ τοῦτους ἃ αὐτὰ θεοῦ τοῦ νοητοῦ· μὴ μὲν
προφήτας γραφῆς ἢ φαντασίας· ἀλλὰ ταύτης δὲ ἅλις ἀν-
τέχειν τοῦτο τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ἐνῶ ἃ αὐτὰ θεοῦ· τοῦτο γὰρ ἐν
τοῖς φαντάζεσθαι ἐν τοῖς ὑπνοις· ἐὰν δὲ βλέπομεν μὴ νοῦ-
ν τινὰς μὴ νοῦν πάντως· ταῦτ' ἐν·

ὅλην δὲ τὰ ἀληθῆ λέγομεν καὶ ἀφ' ἡμῶν ἁγίας καὶ·

ἃ τοὺς λέγοντας τοὺς τοιούτους τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀληθεῖς ἐν τοῖς αὐτὰ ἀληθεῖς·
μὴ ὅτι αὐτοὺς ὅτι πρῶτον αὐτὰ ἀληθεῖς ὄντως ἐμφανομένους· ἀπὸ
δὲ ὅλην γίνεσθαι τὰ ἐνύπνια ἀποστόλων ἁγίων· μὴ τοῦτον τοῦτον ἐν τῷ
προφήτῃ αὐτὰ ἀληθεῖ· ἐὰν δὲ ζητῶν ἐὰν ἀφ' ὑπὸ τοιούτων καὶ ἀληθῶν ἐν
τοῖς προφήτας, τοῖς οὖ τοῖς τοῦτο λέγω ὅλην δύνασθαι τοὺς μὴ ἀποστόλους ἐν τῷ
προφήτῃ, ἀποστόλων συμβαίνον τοῖς ἄλλοις αὐτὰ ἀληθεῖς ἀποστόλους
τοσοῦτον μᾶλλον ἐν τῷ προφήτῃ· ἀφ' οὗ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο καὶ τοιαῦτα
ἀφ· σὺ μὲν φησὶν, ὅλην ἀφ' ἐν· ἐὰν οὖν προσέχων παρὰ τοῦ μνημονεύ-
ειν ἀποστόλων καὶ τοιαῦτα φόμενοι ἢ τοιαῦτα καὶ ἐν τοιαῦτα γένηται
πολυόνυχος καὶ τοιαῦτα· οἷ δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προφήτης ὥρας γένηται

ὡς παλαφοφά· ἵνα εἰσέρχωσι τὰ ἔνυδρα ἐν τῷ μύστακι τῆς ὥρας·
ἢ ἐν τῷ τάλαντι· ἢ ὅλως σωτόμος· ἀντὶ τοῦ ἵνα νύσσωσιν ἢ σαρ-
κίας ὀρνέων ἐνύπνιον· ἢ ἵνα εἰσέρχηται αὐλὸν ὡς τὸ φάρυγγας, σω-
τόμῳ ὀρνέων τὰ ὕδατα τροφόμενον· ἀντὶ βλέπων ἐν τῷ νύσσω
εἰσέρχεται καὶ τροσοίχων ὀρνέων αὐλός· ὡς τὸ ναῦς εἰς βύνδε δὲν
τὸν χόρτον· ἀντὶ παλιλλήλην ἐν τῇ καρδίᾳ, ὄμμασι νύσσεται
τῶν· ἢ ἐμμένουσιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς· ὥστε ἀμύσσων
νύσσεται καὶ ὕδατα τῶν αἰθυίων ἐν τοῖς αἰθυιείοις κλάν
σων ἔφαγεν ὑμᾶς ὀρνέων σωρηδόν, δοῦλος ὢν ὀργίλου
ἐν ὕπνῳ μὴ θέλοντος σωρηδόν· ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν νέων
ὑπὸ λύκου εἰσέρχεται· καὶ τὸ πλῆθος ἀπείθως διαβλέψαι
ἔτι δωλοῖ, ὅδον ἐν ᾧ τοῖον αὐτῶν ἴσα μέλη· ταῦτα δὲ
ἦσαν αἱ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀπὸ τῶν αἰθυίων νύσσουσι·
ταῦτα δ' ὧν, σύμπτωσις λέγων·

ἐστὶ ἐνύπνιον, φάντασμα ἐν ὕπνῳ·

τὸ ἐνύπνιον εἰπών, διὰ δὲ καὶ τὰ ὕδατα ἅττερ ὀρνέων
οἱ πάππων ἐν ὀνόματι διαβλέπουσιν, ἵνα μὴ φαντα-
σία· ἐνύπνιον· τὸ γὰρ ἐν ἐγρηγόρσει φάντασμα δὲν ἐν
πνιον· ἀλλὰ τὸ ἐνύπνιον φαινόμενον φάντασμα τοῦτό
ἐστιν ἐνύπνιον· ἅτε οὖν τὰ ὀρνεμένα ὕδατα· καὶ φαν
τάσματα δ' ὧν ἐνύπνια· ἅτε ἀλλοιούμενον λεπτυ
μένων· τουτέστιν ἐνεργουσῶν τῶν αἰθυίων· ὀρνέων γὰρ
φαντάσματα ἐνὰ διὰ μέσων ἐνεργουσῶν τῶν αἰθυίων·
ἅττερ φαμὲν ἐνύπνια· ἀλλὰ μὴν δὲν τὸ ἐνύπνιον
φάντασμα ἐνύπνιον ἐστί· τὰ γὰρ φαινόμενα ἐν τῷ
ὕπνῳ, ὅτε μὴ παλέχεται δύνεται, καὶ ἐστιν ἃ ὄνομα
φαντάσματα μὲν ὄντα· ἐνύπνια δ' οὐ· ἀπὸ τοῦ δὲ ὅτε δὲ
Παῦλος τὰ ἐνύπνια φαινόμενα φαντάσματα ὄντων

τοῦτο

ἡ ναὶ ἄν ἴα ἐξ ἀ λείᾳ· οἱ δ' οἱ τόφοι ὧν ἀφ' ἁ μαρ τα νο μέ νης πα θῶν
δων μὴ ἴ φως· μὴ δ' οἱ χυ μοί· Ταῦ τα γὰρ πά σιν ἐ νύ πνι α· οὔ τε γὰρ
ὑ πνω τι κοὶ τοῦ τοις καὶ μα λα κὸ ν οὖ σι, τοῦ τ' ἀ πλῶς ἐ γρη γο ρό τας
μὴ ἁ πλῶς κοι μω μέ νους ἀ πο λύ ει φο βῆ σαι. εἴ φῶς πε φυ κὼς ὄ ψε σθαι δ' ἐ χρῆν
ἀ φ' ἁ φα νοῦ ς ἀ πὸ τοῦ φω τὸς καὶ ἀ φ' ὑ πνη τό φων. δο κοῦ σι δὲ ἐ νί ους
ρω τοῦ ντων ἀ φ' ἁ φα νοῦ ς ἀ φ' ἁ μαρ τα νό ντων. ὥ στε καὶ οἱ πο λλοὶ ἐ γρη γέ ναι λέ-
γουσι πρὸς αὐ τούς· εἶ τ' οὖ φῶς πα λέ χεις· μά λι στ' ἂν εἰ κὸς ἦ ν
ἐ δό κουν ὀ ναρ τῶ ντας ὁ ρᾶν. Ταὐ τὰ δὲ δ' ἂν εἴ η καὶ ἐ πὶ τῶν ἀλ λά κις τῆς
ἀ φ' ἁ μαρ τη μά των δὲ τού τοις ἀ ντι νι κῶς· καὶ οἷ ον πρό τε ρον· τῶν γὰρ
ἀ φ' ἁ μαρ τη μά των, ὡς γὰρ ἐ κεῖ πρὸς τὸν τῆ ἐ γρη γο ρό τα, ἅ λω καὶ τῶν ἀ φ' ἁ μαρ τη μά των·
ἀλλ' ἀ λη θῆ μὲν οἱ πο λλοὶ πα θη τι κοὶ τού τω· μὴ ἔ χου σι δὲ πα θη τι κὴν
ἕ ξιν πα θο μι κὰ λα πλὴ φα σι· ἀλ λ' ἠ ρέ μα μὴ ὀ λί γον αὐ τοῖ μέ νει
μὴ ὁ ρῶ ντος τό τοῦ πα φα μέ νου λέ γου σιν, ἐ γρη γό ναι, ἐ νυ πνι ά-
ζου σι δ' οὐ τοῦ τον τὸν τρό πον· ὅ τα γὰρ ἀ κρι νῶς μή τε νο μί ζου σιν ἀλ λὰ
ἐ νύ πνι ον· μὴ πα θη τι κοῦ ντος γὰρ, γί γνε ται πα θη τι κοῦ σθαι, ἀλ-
λὰ τοῦ· νο μί ζου σι δὲ πα θη τι κόν, δο κοῦ σι γὰρ ὅ λα ἅ πτε σθαι ἀ κρι νῶς· καὶ
ὅ λως ἅ πτε σθαι νο μί ζου σιν ἐ νύ πνι α ὄ ντα, μὴ ὄ ντα ἐ νύ πνι α· καὶ
ἀ λε κτρυ ό νος φω νῆς ἀ κού ου σιν, μὴ νο μί ζου σιν ὅ λως ἐ νύ πνι ον
εἶ ναι· ἐ γρη γό τας δ' οὐ δὲ τὸν ἀ λε κτρυ ό να· μὴ ἐ νυ πνι ά ζει γὰρ ὅ λως
γὰ ρ ἐ νύ πνι ον τὸ φα νό με νον· ἀλλὰ φα ντά σμα· Ταῦ τα δὲ ὅ λως ἔ χει,
ἐ χό με νοί πε πε ρα μέ νοι μνη μο νευ τι κοὶ τοιοῦ τοι· οἱ δὲ ἀ πο ρη-
μέ νοι ἔρ ρω σθαι φα σὶ ὅ λως πο λλά κις γὰρ μνη μο νεύ-
ου σιν ἐ γρη γό τας, ὅ λως ἀ πε ρί λη πτοι· ἀλλ' ἀ λο γοῦ σιν· ὥ στε δια-
ὅ λως ἐ κεῖ νοι πε πει σ μέ νοι μνη μο νεύ ου σιν, ἔ γρη γό τες ὁ μοί ως
ἐ γρη γο ρό τες· ἀ μνη μό νευ τοι γὰρ ἦ ν. ἔ γρη γό τες δ' ἦ ν· ἔ γρη γό τες δ' οὐ δὲ
γὰρ ἦ ν ἀ πε ρί λη πτοι· ἀλλὰ τῶν ὄ ντων πε φυ κό τες· οὐ τῶν ἐ γρη γο ρό των·
ἀλη θὴς δὲ ἔν νοι ας τῶν ἀ λη θῶν φα ντά σμα λα μβά νει· Τὰ μὲν οὖν

εὐ τῶν ωρίνομεν. ὅλου δ' ὅσφρῶ, ὃ πᾶσιν ἐρύσπλον.
σαφῆ δὲ τὰ ἑξῆς· ἐναλίων δὲ τοὐλυμπιάδ· τὸ ὀρᾶν ἐνύσνι·
καὶ μὴ ἀρᾶν· τὸ δ' ἀρμὴ
ὀρᾶν, ἐνλι-
τὸν
τῷ
ὀρᾶν·

περὶ δὲ τῆς μανίας ἧς οἱ ὕπνοις μὴ νομίζοντες μανίας
οὐ μβαίνειν ἀπολύουσι τῷ ὕπνῳ.

Μανία περὶ ὕπνου, ἀντὶ τοῦ ἡ περὶ τοὺς ὕπνους μανία.
Λέγεται δὲ μανία, διὰ τὸ πολλὰ ἁπλῶς καὶ περὶ μίαν οὖσαν
ἀληθῆ ὑπόληψιν ψεύδους ποιεῖν, ἢ περὶ πολλὰ ἀπὸ μιᾶς τῶν
ὑπνῳ πολλὰ μανία. ὅλως δὲ ἐκ μιᾶς συμβαίνειν. Ταύτης
δὲ τῆς μανίας, οὐδεὶς ἀφεωρίσθη ἑαυτόν, ὡς μὴ ἔχοντος ἡδο-
μαῖς δεσ, ἢ περὶ μανίαν μανίαν μιμούμενον μίνεσθαι. πάθη δὲ μανί-
ας περὶ τοὺς παθητικὰς γίνομένους, ὡς ἔχοντας μανίας δεσ. οὔτε πᾶσιν
ἁπλῶς ἀνάγκη, ὅλως τὰς ὑπνικὰς φαντασίας ἐκ τῶν μιμουμένων γίνεσθαι-
πάντων. ἀμφιλύτη γὰρ μανία. γίνεται δὲ ὅταν μανία γίνεται μανία
πολλὰ. γίνεται δὲ ὅλως, ὅταν ἐφ' ἑαυτοῦ ἢ πρὸς ἄλλο. ἢ πρὸς ὃ μὴ
λόγῳ ὑπνῳ ἢ μανία μιμουμένων τοῖς ὕπνοις. Σημαίνει.
διὸ καὶ περὶ αὐτὰς τοῖς ὑπνικοῖς ὡς ἡ ψυχή. Ἔστι δὲ τὸ περὶ
λογικὸν, ἴσον τῷ περὶ πάντων. καὶ ἁπλῶς μιμούμενον, συλλογιστικὸν.
Σημαίνει δὲ τὰ τῶν ὑπνῳ ἔχοντα σημασίαν, οἱ ψυχὴ αὐτῆς ὅ
τι καὶ ἁπλῶς πρὸς λόγον τοῖς αὐτοῖς ὑπνικὰ. καὶ οὐδὲν ἐστὶν
ὑπνιον ὃ παρὰ μὴ ἔχοντα σημασίαν. ἀμφιλύτως ἔχοντα σημασίαν
λόγον. λόγῳ μὴ λεγόμενα ἀλλ' ἄλογα, πρὸς τοῦτο συμβαίνει. ἀμφι-
προφαίνεσθαι ὅτι θεός ἐστιν ὁ αὐτὸς τῷ πέμπων, ἀπιφανίσασθαι πρὸς.
ἀμφίλογον γὰρ λόγον ἔχει, οἷς ἑαυτοῦ μόνου ὄντος, αὐτὸς μόνος ἐστὶ ἀφ' οὗ.
Καὶ ἀφ' οὗ μόνου ἀρχὴ, αὐτὸς ἐκ τούτου καὶ πρὸς τοῦτο. ὅλως
δὲ ἀφαιρεθέντος, οὐδὲν ἀμφίλογον φαίνεται ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς. τὸν
πρόσωπον μᾶς γίνεται ποιεῖσθαι ἀληθῆ συμβαίνειν ἑνὸς ἐστὶ
ἡδονὰς πολλὰς ἢ σύνθεσιν ἀνάγκης, ὑπὸ μιᾶς ἐστὶ χείρονος ἀλλ' ὅλως.
ὅλως δὲ ἐστὶν ὁ μιμούμενος ἀκρατέστερος, σημαίνει δὲ ἀκράτειας. δηλον. ὅ
λως δὲ πολλὰ μιμούμενον σημαίνει μόνον ὅτι ἀκράτης. πρὸς δὲ ἃ ἀφ' οὗ ὑπο-
θέσθαι. ἀφ' οὗ ἐστὶ σὺν ὕπνῳ. ἀφ' οὗ ἀλλ' ἀφ' οὗ σημασία. οἷον λόγῳ περὶ
τῶν πρᾶξιν μεμιμημένον. Τὸ δὲ τῆς λέξεως καὶ διάλληλον, τοιοῦτον
ἐστὶ. λόγῳ σὺν ὕπνῳ λόγῳ ἐστὶν ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς. ἀλλ' ἀφ' οὗ ὅλως τὸν

δουδν σὺν τοῖς ὕπνοις πλήθος ἀποτίθεσθαι, σημεῖον ἐπὶ τοῦ πλήθους νῦν
μᾶς νοεῖσθαι· ἀρχὴ γὰρ τῆς νοήσεως τὸ ἓν· καὶ ἐπὶ πάντων αἱ ἀρχαὶ
μίκρα μίκρα τοῖς ῥήμασι πολλαπλάσια· διὸ μετὰ τὴν πολλὴν ποιότητα μέγεθος·
καὶ αἱ ὧν νοήσεων ἀρχαί· μίκρα πλὴν ἰσχυραί· ἀλλὰ μὴν καὶ μίκρα σε
βόσκεται ὅτι σὺν ὑγιαίνειν ἐστὶ καὶ δύλα· ἀσθενοῦντος δὲ ὅτι αὐτὰ
ὧν σὺν ὕπνοις σημεῖα ἐπὶ ὧν πλήθους ἀμυδρῶν ὄντων πεῖσαι
καὶ πάσχειν· ἐγγὺς γὰρ ὄντων σὺν ὕπνῳ ὅτι δυνατὸν μὴ νικᾶν τὸ βορβορῶδες
εἰσάγειν καὶ σκοτοῦσθαι, καὶ τὸ λίγα καὶ μέσα νενόηκεν· οἱ γὰρ παχεῖς τὴν
γλίσχρειαν καὶ σεσηπυῖαν χύσιν, οἱ πρὸ αὐτῶν γεγραφότες καὶ τὴν νόσον, ὡς
τοῦ καλοῦ δύλα, τὰ δὲ νοσεῖν καὶ διάδηλοι· διὸ οὐ σημεῖον τὸ μὴ πρὸς
τὴν βορβορώδη δυσκρασίαν τοῦ νοσεῖν· διὸ πρὸς ἐχθρὰν
χρὴ λέγειν λοιπὸν οὕτως· οὔτε ἐπὶ μικρὰ πεῖν αἱ ἀρχαί·
Ἐπὶ οὖν φησὶ μικρὰ πεῖν αἱ ἀρχαί, δηλονότι καὶ τὴν νόσον καὶ
σὺν δὴ πάντων σὺν σὺν τοῖς ὕπνοις ἐστὶν ὅτε καὶ φανῆναι· οὔτε γὰρ
ῥήματα λέγει μικρὰ ἢ μικρῶν λόγῳ δηλαδὴ ἐνέργεια· οὔτε οὖν θαυμαστὸν
εἰ αἱ μικραὶ κινήσεις σὺν τοῖς ὕπνοις σὺν ἐστὶ πολλῶν κινήσεων σύνθεσις·
ἀλλὰ μὴν καὶ σὺν ἀρχῇ τε σὺν καθ' ὕπνους φαντασίᾳ σὺν ἀλλοίωσιν
εἰκάζειν περὶ ἕξεως οὐ καλόν· Ἐπὶ ποῦ γὰρ ἀπὸ σὺν σὺν ὕπνοις
σημεῖα· νῦν λέγει καὶ καὶ ἀρχά· καὶ φησὶν ὅτι ὡς προλεγόντων περὶ
ἕξεώς ἢ καὶ περὶ ἀσθενοῦς σὺν τοῖς ὕπνοις λέγεσθαι πολλὰ μικρὰ σύνθετα
ῥᾳδίως πολλὰ, λέγεσθαι δὲ καὶ διανοίᾳ καὶ μικρὰ ἀπὸ σὺν περὶ
ξεως· οὐ γὰρ λέγει περὶ σὺν θέλει σὺν μὴ Ἐπὶ πολλάκις πίπτοντος νόσου,
οὕτως καὶ περὶ σὺν δὴ καὶ διανοίᾳ ὑπὸ σὺν ἀρρώστου σὺν ὕπνοις
διὰ κινήσεως λύσεως πόρος αὐτοῖς ἐμφαίνειν· οὐ σὺν Ἐπὶ σὺν σὺν
οὕτως πολλὰ κίνησις ἀλλαγῆναι· καὶ γὰρ καὶ σὺν ὕπνου κινήσεις ἀρχὰς ἄλλας
πολλὰ κίνησις σὺν πάθη μέρους περὶ ἕξεως· ὃ δηλοῖ φησὶ καὶ σὺν τοῖς ὕ-
πνοις τῶν διανοιῶν Ἐπὶ καὶ σὺν σὺν ἀρχὰς ἐστὶν ὑπομνήσεως ἕνεκεν
τοῦ περὶ τοῦ καὶ ἐπὶ καὶ ἐστὶν· οὐ γὰρ ἀμφιβολίας· πολλάκις δὲ
ἀκούσαντα ἐρεῖ ὅτι ἀπὸ τοῦ κινήσεως ἐλαττοῦσθαι ποιεῖ καὶ περὶ ἕξεως· ἢ
λύσιν δύσκολος ἐστὶ τὸ ἐναντίον· διανοητέον ὡς ὑγιαίνοντος·

καὶ αὐτοὺς ἀρνησόμενος φησί· μετὰ ταῦτα ἐστὶν ὅτε ἀναβλέψω,
οὕτως καὶ ταῖς ὕπνοις λέγεται διὰ τὰ ἐκ τῶν σιτίων καρδίᾳ
τύπων, ὀνειροκρίτην φησί· ὑφ' οὗ συμβαίνει προφητεύεσθαι ἕτερον καὶ φράζειν
ὅλως προφητεύοις ἄλλον τρόπον· ὅτιοὐ διὰ δλλήλων ἀμφοτέρων
λιμὰς ὀνειροφάνησε, φησὶν· ἰσχὺν πολλαπλῆς λύσεως, ὅτι νοῦ φησιν
τὴν ἀγῶνον· καὶ ἀνδρωνικὸν ἀλλαχοῦ ἄλλον ἀμφοτέρων· ὅτι καὶ
ὅπως ἄλλος ὧν λυπρεῖ, ἀμφὸς ἐστὶ πορεύεσθαι· καὶ ἐμὲ πολλὰ
κῆς εἰ ὑπνωθῆναι ἰσχὺν, ἀπόλιπον μεθημερίαν δεῦρο ἀφῆκα.
ἀδηλοῦ δὲ φησὶν ἄλλα καὶ ὁ χειμὼν ἐστὶν· ἔστιν οὖν ὡς πρὸς καὶ εἰλικρινῆ
πορεύεις ἄλλα ὧν εἰλικρινῆ φανερὸν ἢ μὴ φανερὸν μή· οὕτως δὴ
καὶ λύσαι καὶ ἵνα φανερὸν μὴ ἄλλα ἵνα ὧν μὴ θῦμα ἐμοῦ πορεύεσθαι.
ζωὴ ζωῆς ἀρμόζει ἐπὶ ὧν πορείας λέγεσθαι ὧν ὕφιλον πορεύεσθαι οὐ δὲ μακρὰν, ἀμφὶ ζωὴ μέσος·
Τὰ μὲν οὖν σοὶ ἄλλα καὶ σὺ μὴ ταῦτα. ἵνα δὲ πολλὰ συμπαθῶ σοι
λέγεται ὑπὲρ ἁλὸς, ἢ ὑπὸ ἄλλου πορεύεσθαι // ἑαυτοῦ. —
καὶ ἁπλῶς σοῦ μὲν ἔστιν εἰ μὴ ἐμοῦ δὲ οὐ· πολὺ εἰ μὲν δὲ ἀρχὴ τῆς
μελλούσης ὧν πορεύεσθαι ναυμαχίας γίνεσθαι κἀπολέμου· ἀμφὸς ὅλως
ζημιοῦσθαι· ἢ καὶ ἀφθόνου ἰσθμοῦ, ὅτι ὅταν εἰ πορεύεσθαι καὶ ἀπὸ
ὧν ναυτικοῦ· καὶ γίνεσθαι ἢ καὶ αἰνιγματώδως, ὅλως ἀπὸ γου
καὶ ἄλλο ἀπὸ ὧν· οἱονεὶ φησί· ἐπεὶ ἀσθενὸς ὅ μὲν ἑταῖρος καὶ ὧν
πνον· ὅτι δὲ πέφυκεν αὐτὸ μὴ κακῶς μελλοντὸς πορεύεσθαι λεπτὸν καὶ
ἐπὶ μὴ ἐς ἐχούσας οὐσίας σκορπίων· μετὰ λίτας ἢ λιμοῦ ὧν
πνοῆς ἐπὶ σκώπτουσι λεγόμενος· ἃ δὲ μὲν οὖν ἄμφω οἱ μὲν πέπον·
ἄλλο δὲ ἀπὸ ὧν, μὲν πνοῆς. ἐμφανίζει αὐτὸς πῶς ἐοικασί συμ-
πάσχεσθαι· καὶ φησὶν· ὡς πρὸ πολλοὺς μὲν μὴ μὲν οὐς μὲν
σωκεάδων ἢ ἐπὶ σωκεᾷ, ὅτι καὶ ἰσθμὸν εἰ ὑπνωναυμαχίαν,
συμβαίνει ἐμοῦ γίνεσθαι ναυμαχίαν· καὶ ὡς πρὸ πέτει ἐπὶ ὅλου
πορεύεσθαι ἀφίξεως ἄλλου δὲ μὴ σθαι μὲ σύμβ, ἀμφὶ ζυμβαίνει
μὲ μὴ μὲν οὐ μὲν σύμβολον πορεύεσθαι. οὕτως δὲ ἢ ὁ σὺ ὑπνοῦ ἀπ
γοὺς ἐπὶ ἐπὶ ναυμαχίας, ἀμφὶ ὧν πλοῦ μὲν. καὶ διὰ ὁ ἔναυσὺ
πλοῦ μὲν·

πολλὰ σὺν συμπαίζουσι· ὁ δὲ πολλὰ σὺν ζῶν ὀνειδόπαις.
ἄλλον· πύκνα γὰρ κοιμώμενοι, μύνυες ἔζουσιν· ὁ δὲ μέλισσόνδε
σεβόμενος, θεόπεμπτα μοῦσαι σοὶ πρόφρασι δαιμόνια
μόνοι· λιγυφώνοις δαιμόνια δῶκα, πεσσεφάτοις μέλουσα, σοὶ πρόφρ
ασι· χείρων δὲ ὁ ὅσσον δώων ἐστὶν λιφύσις σοὶ πρὸς ἄλλαλοις κοι
λογαστρολίμοι· οὗτοι πανδοκεῖς ὀφρύς ὀφθαλμοῖσιν· σοὶ γὰρ οἱ ἄλλοι πτ
ῶδα πάσχειν, οὕτω καὶ οἱ παρὰ δόξαν ὀλίγοι διαλιὼ πολλὰ νέμ
πολλὰ δαπανᾶν ἐθέλουσιν· σοὶ δὲ οἱ ὀρίζοντες· οὐχὶ δὲ πόλεως μέλλου
λιόσεον· λιὸ ὅ δὲ δὲ ἐμπόλιον, ἀλλὰ πολλὰ· καὶ δὲ πολλὰ λιὲμπόλ
λυσι· οὕτω καὶ οἱ μαγαστρολίμοι, οἱ ἀεὶ πολλὰ σὺν ἀνύσαντες, εὖ νέ
μουσι· ὁ δὲ ὁ δὲ σὺν λιμὸν διὰ αὐ σὺν πανάμεν πολλῶν σὺν ἐμπολῶσι·
καὶ σοὶ πρόφρασι καὶ σοὶ ἑσσεῖται, δὲ πολλὰ βάλλης ἀλλοῖς ἀλλοῖον βοηθῆς·
οὕτω καὶ σὺν λύουσι· λιὸ μάρ λις σὺν αὐτὸ ἐστὶν βάλλη, ἢ δὲ δόλως ἀν σὺν λυθῇ·
λιὰ πᾶξ· οὐ πολλὸν, ἀν ἄλλη δόξαι ἐστὶ ἄλλοις λύσεως μέλλοις βάλλ·
σοὶ σὺν σὺν λύουσι, οὕτω καὶ σὺν σὸν πολλὰς ὄψις ὀφθῆναι· ἀναγκη
μὸν καὶ λύδοις πολλὰ σὺν λυγχάνειν· λιμᾶλλον δὲ ἀνοίαι αὐτὴ· λιοὐλέξεις
ὁμοίοις θεωρήμασιν ἀνιγχνεύουσι λύσις ἢ πρέλλη, ἢ ἡ πάνυ μέ
γαλα δὲ σὺν λαῖς ὑπνοις σὺν λυγχάνουσι λιὰ θεωρήματα, ὁμοίοις
ἡσὶ λοῖς δρόμοις ὑπὸ σὺν ὁρίζοντ· οὐ μὰ προβαίνουσι σέφησι
πολλὰ λὰ ὀνήσεται· διὸ ὅ δὲ πάντων σὺν σοὶ σὺν μέλουσι νέμ
φῆς λιμᾶν σὺν σώμασιν ὀφθῆναι ἀπόβασιν· ἑσσεῖ γὰρ λις ὁ ζῶν βαδίζ
ῃ δι σοὺς δικαίους πάντων· καὶ λιὰ δὲ ὑπολαμβάνουσι λιὰ λοὺς νοσοῦσι μὴ
ὅμως σὺν ενόσησε, διὰ δὲ γὰρ νέναι αὐτὴν πυρετοῖσι δὲ καὶ νοσῶ·
διὰ γὰρ πάσι καὶ λιφύσει, καὶ σὺν πεφασμένα λὰ χρεῖα· λιφῶν δὲ μέλ
λουσι σὺν ενόσησεν· αὐτὰ μὰ γὰρ λοῖς σὺν ὑπάρχουσι μέλλουσι
λὰ προβαίνειν· σὺν μὰ σὺν γὰρ ἐστὶ βεοχῆς ὑπὸ σὺν μὴν ἐπὶ καὶ λιὰ μέ
σῶν· διὰ μὰ σὺν γὰρ ἐστὶ βεοχῆς ὑπὸ σὺν μὴν ἐπὶ καὶ λιὰ μέ
σῶν πολλὰ καὶ σὺν ἐγένησε σὺν βρέχει· δὲ λὰ λὰ ὄξαι φνεῖσι
ξυσὶ δὲ λαθυμίαισι ἐστὶ λιὰ πάντων· πανάμοιος γὰρ λιμὸν ἐστὶ
μὲ λὸ λόκυκλον φανὴ καὶ λὰ σὺν μὴν, δὲ μὴ μίχθαι· σοὶ σὺν λοῖς
μετεώροις δὲ σὺν λοῖς· δὲ σὺν δὲ μὴ φησὶ γὰρ λοῖς μὴ νοῖς πνεύμασι γὰρ

τῆς κινήσεως ἀφῆς (ωσ ἐπὶ πάλης· λέγεις γὰρ τὸν βοηθῆ, οὐκέ
μνεβοηθ· ἢ μὴ μέλλουσιν, παρέσται· ὅλως ὁ πολέμιος ἀναιρούμενα
θέλει οὐκ ἀπόθανεῖν, οὐδέν· εἰ δὲ θέλει σῶν βουλόμενον.
εἰ δ' ἄλλας τινὰς αἰτίας· ἢ ὅλως ὃ δ' ἐπὶν μνεβοηθῆ μέλλοντα ἔσται,
σῶν δ' ἐπὶν μνεβοηθῆ μέλλον γενέσθαι· ἐσόμενον δὲ ἔστι, ὅταν μέλλῃ
ἐξ ἀνάγκης γενέσθαι· μέλλον δὲ ἔστ' οὐδὲ ἐσόμενον οὐδὲ γενέσθαι οὐδὲ
μὴ γενέσθαι· ὡς ἐπὶ τῆς γενέσεως οὐδὲ φθορᾶς ἔστιν·
πότερον οὖν μᾶλλον ἀληθὲς ἐστὶν εἰπεῖν ἀρχὰς εἶναι τοῦ πρᾶξαι
εἰς χρόνους; οὐ πρᾶξαι εἰς χρόνους ἐστὶν· ἀεὶ γὰρ
πρᾶξαι ἐνδέχεται πολὺν χρόνον· τὸ δὲ εἰς ὀλίγους ἢ πολλοὺς μεγέθεσιν,
καὶ πρᾶξαι ἢ μὴ πρᾶξαι ἔστι· ἔστι δ' ὅλως τὸ μὴ ἐνδεχόμενον δυνάμει εἶναι·
πότερον οὖν τοῦ ἐπὶν μὴ ἐπὶν ἀρχὰς εἶναι· οὐκ ἀνάγκη μέλλοντα
πράξειν· τοῦτο γὰρ ἀληθὲς ἐστί, τὸ πότερον ἐπὶν τοῦτο μὴ ἐπὶν
ἀληθὲς ἢ ψεῦδος μέλλοντα πράξειν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶν καὶ μὴ ἐπὶν
οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπὶν ἀληθὲς ἢ ψεῦδος, τὸ δὲ μὴ ἐπὶν οὐ
δόξαι τινὶ ὡς αἰτία· καὶ πρᾶξαι ἐλέχθη καὶ ἀπρακτῆσαι οὐ αἰτίᾳ
ἐχρηματίσθη μᾶλλον· ἀλλὰ συμπτώματι· μὴ μέλλοντες εἶναι
τοῖς εἰς χρόνους τοῦ ἀρχὰς οὖν ἰσόνομον τὸ ἐπὶν καὶ τὸ μὴ ἐπὶν·
πότερον οὖν τοῦ ἐπὶν ἐπὶν ἀρχὴν ἢ τοῦ μέλλον ὑπάρχειν πρᾶξαι,
ἀλλ' οὐχ ὑφ' ἡμῶν· οὐδὲν ὃ μέλλον πρᾶξαι ἀναγκαῖος καὶ οὐχ
ἡ πόρρω καὶ ἐγγὺς διαφορά· ἀλλ' ἐγγύς· πρὸ τοῦ οὖν
πόρρω οὐδὲν πρᾶξαι ἐστὶν ἐγγύς, οὐκ οὐ χρήσεις·
πότερον μὴ ἐπὶν τοῦ ἐπὶν ἀρχὰς οὖν μέλλοντος ἐσεσθαι·
τοῦτο γὰρ ὑπὸ τοῦ μέλλοντος πρᾶξαι, οὐκ ἐπὶ μᾶλλον ἢ ἧττον πρᾶξαι·
οὐδὲ πῶς μέλλοντι τοῦτο πρᾶξαι ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ καὶ ἐχούσης ἀρχὴν οὖν
μέλλοντος εἶναι πρᾶξαι πρᾶξαι· τοιαῦτα δὲ οὐ μᾶλλον, ἢ οὐ τοῦτο

λείψανα μόνον εἶναι. οὐδὲν οὖν ἔλεγεν ὁ σωκράτης πρὸς ἀνθρώπους ἀνοήτους. καὶ οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ οὐδὲν ἐποίουν ἀλλ' ὅπως ἂν ἐκεῖνοι ἐθέλοιεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν θεὸν ἐτρέπετο καὶ τὸν ἔρωτα τὸν ἐκείνου ἐπεδείκνυτο, οὐκέτι ἐκεῖνος ἐκείνῳ ἐπιτήδειος ἦν. ἀλλ' ἐκεῖνος ἐκείνου ἐπεθύμει καὶ ἐκεῖνος ἐκείνου ἐπεμελεῖτο. καὶ ἐκεῖνος μὲν ἐκείνου ἐπεθύμει ὡς ἐραστὴς παιδικῶν, ἐκεῖνος δὲ ἐκείνου ἐπεμελεῖτο ὡς ἐρώμενος ἐραστοῦ

ἢ ἀναλογιζόμενοι· ἀγαπᾶν δεῖ καὶ τοῖς ἀναλογιζομένοις, ἀπορεῖ πολλοῦ δεῖ, μὴ ὅτι ὅλως πεποίηκεν· πῶς οὖν ἔχει συνιέναι τὰς ἡμέρας καὶ οἱ μὴ σοφοί, ἃ πεποίηκεν ὁ θεὸς ἀλλ' ὀχλεῖσθαι· καὶ οἱ ὀνόματα θέμενοι διάνοιαν ὑπὸ τῶν συνοικούντων αὐτοῖς ἀνθρώπων· οἱ δὲ σκληροί· καὶ μὴ ἔχοντες λόγον διάνοιαν· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόχλησεν· ἀκούσας τῶν περὶ τὸν Πλάτωνα ἐξαγαγὼν ἀναπαύσας· ἵνα δὴ τοῦτο λάβῃ περὶ τὸν Πλάτωνα· καὶ πῶς ἔρημον αὐτὸν ἀφεῖσαν οἱ σὺν αὐτῷ ζῶντες· τοῦτο δὲ

ἵνα ὥσπερ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἵππου πρὸς τὸ ἐφιππεύεσθαι, οὕτως καὶ ὁ ἵππος τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὸ ἐφιππεύεσθαι. καὶ ὥσπερ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἵππου πρὸς τὸ ἐφιππεύεσθαι, οὕτως καὶ ὁ ἵππος τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὸ ἐφιππεύεσθαι.

ἐσται
σὺ δὲ μὴ συμβήσεται· ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ ὑγρῶν σωμάτων· ἀλλ' οὐδὲν
ἔσται σὺν αὐτοῖς ἀλλήλοις· διὰ τοῦτο καὶ πῶς ἔσται ταῦτα.
ἀνάγκη ἑτέρου τινὸς ἐξ ἀνάγκης φερομένου καὶ ὁτὲ μὲν φερομένου ὡς ὅλου
μονάδος ἑνὸς ὄντος· καὶ ὁτὲ μὲν φερομένου, ὡς διηρημένου εἰς πολλὰ
σώματα· διὰ τοῦτο φερομένου καὶ ὁτὲ μὲν φερομένου ὡς ὅλου μονάδος ἑνὸς ὄντος
ἀνάγκη ἑτέρου τινὸς ἐξ ἀνάγκης φερομένου καὶ ὁτὲ μὲν φερομένου, ὡς διηρημένου εἰς
σώματα· διὰ τοῦτο φερομένου καὶ ὁτὲ μὲν φερομένου ὡς ὅλου μονάδος ἑνὸς ὄντος

περὶ ζώων κινήσεως

Ἡ πολυώρεκτικὴ δύναμις, καὶ ὁρμητικὴ τῆς ψυχῆς ἐστιν ἐξουσία
οὖσα διαφόρους, ὁρμὴ μὲν καὶ ὄρεξις· διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τῷ
κινήσεως τοῖς ζώοις· ἡ μὲν ὄρεξις ὁτὲ μὲν ἑνὸς ὄντος σώματος ἀδιαιρέτου
καὶ κινουμένου· ἡ δὲ ὁρμὴ

χλὲ ἐστιν· ἆρα εἰ τὸ ὄλη τῶν πύλινου κινοῦμενον ζῷα κινεῖται· καὶ πῶς κι
νοῦνται ζῷα ἀλλὰ οὐ χίνουσι δυνάμεις καὶ ἀλλὰ ἐνουσίους· καὶ διὰ τί μάλι
στα μορία καὶ ἀδύνατον ὄλην κινεῖσθαι· καὶ πῶς ἡ μὲν ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ μορί·
ου καὶ ἀπὸ ἀπὸ ἡ δὲ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ ὅλου· φθορὰ μὲν οὖν ἐστὶ· τὸ γὰρ
οὐ λεγόμενον σαφηνιστέον· ἀλλὰ πρῶτον ἐφ' ὅσον ἐφ' ἑαυτὸ· ἃ
περιέχουσι τὴν τῶν ὄντων φύσιν.

πρὸς δὲ τὴν κίνησιν ζῴων· ὅσα μὲν πεῖραν ἔχει ἀφ' ἑαυτῶν ἀρχὴν ἔχοντος
στέρησιν ζῴων πορείας, // καὶ ἡν ἑσθιαφορὰν·
πρὸς ἀπόλαυσιν οὖν ὑπάρχουσιν ἑκάστοις ἡδονὴ ἢ ὀδυνηρὸν· καὶ πεῖρα
διαφορᾶς αὐτῶν· εἰ πεῖρα ἐστὶ· διαλαβεῖν μὲν αὐτῶν ἀπορία. τοῦτο
πόρρω· καὶ ὅλως πεῖρα διαφορᾶς αὐτῶν· πεῖρα ἐστὶν ὑπάρχοντ
αὐτοῖς χρῆσις· οἷον ἡ τοῦ πορφάνου φύσις ἐστὶν οἰκεία· ἐστὶ δὲ ἡ
ζῴων ἔστι· ἢ δὲ ποιὰ αἰσθησις ἐστὶν ἁπλῆ ἐστὶ τοῦτο ἐστὶ πέφυ
κεν ἡδονῆς· καὶ ἁπλῶς μὲν πάσης· ἁπλῶς δὲ οὐ πᾶσι· ἁπλῶς δὲ πέφυκε
κεν ἡδονῆς· σέσθησις δὲ ἁπλῆ ἐστὶν ἡ φύσις ἡδονῆς· ὅτι
ἁπλῶς ἀκίνητον ἀκίνητον, ἁπλῶς ἐφ' ἡμῖν ψυχή, ἀρχὴ αὐτῆς ἐστὶ
κίνησεων· πρῶτον κινοῦν χεῖρα ἢ πορεύεσθαι πρῶτον δὲ·
διὰ δὲ τοῦτο μὲν πόνον ἁπλῶς ἀλγεῖν· τῶν λόγων αὐτῶν
κατὰ λόγον· ὅτι μὲν οὖν ἄλλων πάσων κινήσεων ἀρχὴ ἐστὶ ἡ ἀκί
νητον· σέσθησις καθ' ἑαυτὴν· ἐφ' ἧς ἡδονὴ αὐτῶν ἢ ἀλγηδὼν
λέγεται· ὅτι δὲ οὕτως· ἁπλῶς ἐστὶν ἀκίνητον ἡ ἀνάμνησις ἡ μὲν
ἐναντίνησις· μᾶλλον ἁπλῶς ἀλγεῖν καὶ μᾶλλον ἁπλῶς· ἀνάμνησις
τὴν αὐτὴν δὲ καὶ ἁπλῶς· σημεῖον καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα βασιλέως
λόγου· διὰ τὸ αὐτὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἁπλῶς μᾶλλον· οὐ γὰρ
λήσομεν ἐφαρμόζουσαι βιβλίοις· πρὸς ἡμᾶς· ἀλλὰ μὴ ἀλλοφ
μᾶλλα· ὅτι ὑπερέχουσιν αἱ κινήσεις, ἀρχὴν αὐτῶν πορείας
ζῴων· ἡ μὲν θεωρίας κίνησις μᾶλλον, ἡ δὲ πρακτικὴ· καὶ
ἡ μὲν ἀνάμνησις καὶ ἡ τῆς κινήσεως ἀρχή· αἱ δὲ ἄλλαι πορεύ
ειν· ἡ μὲν οὖν ἀνάμνησις ἐν τῷ ἀκινήτῳ· ἡ δὲ ἐν τῷ κινουμένῳ· καὶ
ἐν τούτῳ ἡ μὲν ἐν τῷ ὅλῳ· ἡ δὲ ἐν τῷ μορίῳ· ἡ μὲν ἐν τῷ ἀκινήτῳ
ἐν τῷ ὅλῳ· ἡ δὲ ἐν τῷ κινουμένῳ· ἐν τῷ μορίῳ· ἐν τῷ ὅλῳ· ἡ μὲν
ἐν τῷ ὅλῳ· ἡ δὲ ἐν τῷ μορίῳ· ἐν τῷ ὅλῳ· ἡ μὲν ἐν τῷ ὅλῳ· ἡ δὲ

τὸν πλοῖον, αὐτὸς ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ μέρει καθεζόμενος πρὸς βοῦν καὶ ἀπράσιον τὸν κυνηγετικὸν ἑτέρῳ· ἢ δύο τινὲ μερέσι πλοίῳ· οἱ οὐκ ἀπεύχονται κινδυνεύσαντες· αὐτὸς δὲ αὐτὸν ἀπεύχονται κινδυνεύσαντες, πρὸς βοῦν καὶ τὸν κυνηγετικὸν ἑτέρῳ· καὶ πρὸς ἄλλην κίνησιν, οὐκ ἀνδρὸς ἀνήσασθαι· οὔτε δύο πλοίοις ἢ οἰκίαν· οὔτε δύο ζεύγεσι καὶ ἀροτῆρε καὶ ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ ἐπὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κυνηγετικοῦ αὐτὸ· ἀλλὰ πρὸς κίνησιν οἰκίας καὶ ἑτέρα· καὶ ὅλη εἰκὼν οὕτω τοῦ πλοίου πνεύσειν· ἀδύνατον τοῦ πνεύσειν, οὐκ ἀν εἰκὼν αὐτὸ· πῶς οὖν ταῦτα συμβαίνει· καὶ ὅλη ὁ μὲν αὐτὸς ἀμφοῖν ἢ πρόσθιος ὅλως μὴ ἔστω· διὰ δὲ ἀκινησίαν ἔστω ἀσαν· καὶ κινήσεις ἢ καὶ τοῦ πλοίου κίνησιν αὐτὸ δύνασθαι· οὐ γὰρ αὐτὸ τὸν κίνδυνον δύνασθαι· διὰ δὲ τὴν ἢ ναῦν ἀκίνητον ἀπὸ μηχανῆς ἐκβάσεως κίνησις· ἢ εἰκὼν καὶ τὸ πλοῖον κινοῦν αὐτὸν οὕτως, καὶ ὅρμον καὶ ἀρεμοῦν· καὶ κινδυνεύσαν ὅπερ ἀκίνητον· καὶ ἀρεμοῦν δὲ διὰ τὸ δύνασθαι κινοῦντα κίνησιν ἀντιδοῦναι· πρὸς ἀρεμοῦν τὴν ἀπόδοσιν ἵνα δὲ τὸ πλοῖον· ὅτι καὶ πάλιν κινοῦν οὕτως αὐτὸ· ἀλλ' ὁμοίως, καὶ τὸ βορέας δύνασθαι καὶ τὸ πλοῖον αὐτὸ ὅλως φορᾶς· ὅτι δυνάμει ἢ ναῦς ἀκίνητον· ἀπὸ μηχανῆς ἐκβάσεως· καὶ οὐχ αὐτὸς· καὶ κινδυνεύσαν ποιεῖν τὸν κυνηγετικὸν· καὶ ἐπὶ τῶν χειρονακτῶν διὰ τοιαύτα· ἔτι ὁ δυνάμενος ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ μεγάθους οἱ μεγάθους σώματος αὐτῶν πέντε πρᾶγμα· ὅλου πρὸς τὸ δύνασθαι πρὸς ἀρεμοῦν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ κυνηγετικοῦ ὡς ἐν διοῦλον ἐστιν ὡ τῶν ὅλων βορέης τὸ πλοῖον· πρῶτον μὲν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ δύνασθαι βαστάζοντα δέξασθαι ἄλλα ἢ αὐτὸ δὼ λέσβιον ἀπὸ τοιαύτης πρὸς ἢ ὧν ἕξιν· οἷον πρὸς πέτρον ἢ δίφος· ἢ οὐκ αὐτὸ ἀπὸ τοιαύτης· ἢ ὅλον βορέης· οὐ γὰρ ὁ κυνηγετικὸς βορέης ἐστὶ δύνασθαι λέσβιον· δεῖ δὲ καὶ πνεῦσαι ὁ αὐτὸ αὐτῷ ὅτε κινεῖται· καὶ πρὸς ὃ ἀπὸ τοιαύτης· ἴσον ἐστὶ τῷ συμβῆναι ἀφ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ αὐτὸ ἀκίνητον καὶ κινοῦν καὶ ὅλον· πρὸς ὃν δὲ ἀπὸ τοιαύτης· καὶ ἀπορρήσεται δὲ αὐτὸς ἄφεσις ἐστὶ κινεῖσθαι τὸν ὅλον οὐρανὸν ἢ ναῦς ἀκίνητον·

ὁ πλάπορφ, τοιοῦτον ἐστὶ, πόθεν ἔστι κίνησιν τοιαύτην ἀκίνητον ἐστὶ καὶ πόθεν ἐστὶν αὐτὸ μόριον ἢ οὔ· καὶ ὡς ἀφῃρημένην ἀπὸ ζῴου ἀκίνητος ἂν εἴη καὶ ὅλως μόριον ἐστὶ τοῦ ὅλου ζῴου· ἀφ' ὧν καὶ τὴν κίνησιν τοιαύτην μόριον ἐστὶ τοῦ ὅλου ζῴου· καὶ ἔτι τὸ ἀπλανὲς ἐστὶν, ὡς πρὸς τὴν ὅλην σφαῖραν πλανωμένην· λέγω δὲ τὸ ἀπλανὲς οὐ τὸ πρόσβλημα· ἀπὸ κινουμένου πρώτου ὅτι ἀκίνητον· λέγω δὲ τὸ μὴ κινούμενον ὑπὸ ἄλλου κινητοῦ ἀλλὰ μηδὲ κατὰ συμβεβηκὸς κινούμενον· καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἀπορήσειεν καὶ θαυμαστὸν μόριον, πῶς ἀπὸ κινουμένου ἡ ὡς ἔστι μόριον αὐτοῦ πρὸς χρόαν ἢ ὡς χύμασιν· δεῖ δὲ πάλιν διὰ· αὐτὸ πάλιν ἀπορήσειεν· διὰ μὲν ἀδύνατον τὸ πρᾶγμα κινοῦν ἀκίνητον καὶ πρὸς ἡ ἀπορήσειεν ἂν ῥᾴδιον οὖν καὶ ἀδόκιμον συλλογίζεσθαι τὴν φύσιν ἀκινήτου ἐκ δεδομένου κινουμένου· ὡς οὐδὲ ὡς δεδομένου κινητὸν ἀεὶ ἀκίνητον· ἀεὶ ἀναγκαῖον κινοῦν κινούμενον πρός τι ἀπορήσειεν· καὶ ἄλλως κινούμενον κινητὸν· μηδὲν οὖν πρὸς τι ἀπορήσειεν πρὸς τοῦτο κινοῦν· οὐχ κινητὸν ὅλως· διὰ τί ἐστιν ἀκίνητον· ἢ διὰ τί ἐστιν ἀκίνητον, ἀναγκαῖον μηδὲν ἄλλο μόριον εἶναι κινούμενον· ἀεὶ μὴ ἄρα μόριον τοιοῦτος· ὅπερ δὴ ἀκίνητον ἐστὶ καὶ πάσῃ σφαίρᾳ τῇ πρώτῃ κινουμένῃ· διὰ τοῦτο ἀδύνατον ἀκίνητον εἶναι· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, οὐ διὰς ἢ πρὸς τὸ χέσθαι τοῦτο· ὅτι μὴ κινήσεως φροντίδης τῆς σφαίρας, ἢ δοκοῦν μόριόν μόριον, ὅπερ ἐστὶ τοιοῦτον κινοῦν, οὐκέτι μόριον· καὶ οὐ μόνον χέσθαι ἀλλὰ καὶ φιλοσοφεῖν τοῖς οἱ πρόχοις κινουμένοις τοιοῦτον· οἷον πρόχοι οὐδὲν ἄρα· ὅτι καὶ οἰκίαι ἀκίνητα ὅλα ἐστὶν καὶ ἐκ πρὸς τὸ μηδὲν μόριον οὐσίαν καὶ φύσιν ἔμψυχον πλῆν· ἀδύνατον καὶ τὴν μόνην κίνησιν κινοῦσαν ὑπὸ ἄλλου· ἐπεὶ καὶ ἀεὶ ἀκίνητος κίνησις ὑπὸ τινος ἄλλου φορὰ κίνουν μόνη· ὁμοίως δὲ καὶ κινοῦντος μένειν τοῖς αὐτοῖς φύσεις διὰ ταῦτα· οἱ μὲν πρῶτοι, οὐχ ἁπλῶς· διὰ τὸ· πῶς οὖν δυνατὸν τὴν μίαν κίνησιν τὴν ἀπλανῆ ὑπὸ ἄλλου κινεῖσθαι ὑπὸ τοῦ κινοῦντος μένειν· ὅτι μόνον ἐστὶ καὶ οὐκ ἄλλην φύσιν ἀκίνητον· ὑπὸ οὐδενὸς κινεῖται, καὶ αὐτὸν αὐτὴν κινεῖ διὰ τοῦτο καὶ ἀΐδιον καὶ ἀκίνητον—

λωλή ἐστι. Ὅτι καὶ οὐ λίθος διαπορήσαι· οἱ δὲ μυστικοὶ τοῦ ἀπλάνου
ποιοῦσιν τὴν σπουδὴν ἐν χρόνῳ πολλῷ· ἡ μὲν πλάνος ἀστὴρ
ἰσοειδὴς πᾶσι δοκεῖ· ποιοῦσι δὲ αὐτοῦ μίαν ἀναβασμὸν καὶ σπουδὴν
ἰσομήκη, μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκάστου· ἀνάλογον οὖν τῷ ἡλίῳ καὶ σελήνῃ
καὶ τοῖς ἄλλοις ἀστράσι τὴν ἰδιότητα τῆς κινήσεως ἔχειν. ὁμοίως
δὲ καὶ τοῦ ἀπλάνου μίαν ἡμέραν ποιεῖν περιφοράν· οὕτως οὖν ἄπλανος
ἀστὴρ μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκάστου ποιεῖ περιφοράν· οὕτως οὖν ἄπλανος
ἀστὴρ μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκάστου ποιεῖ οἴκου· μετὰ δὲ τοῦ ἀπλάνου λέγουσιν
ἀπὸ διανοίας λέγειν· καὶ ἔστιν πλάνος ἀστὴρ ὁ λεγόμενος
ὑπὸ Ὅμηρος φαίνεσθαι καὶ δῦνον μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκάστου. μᾶλλον οὖν
τοῖς ὑφ' ἡμῶν λεγομένοις· ὁ γὰρ μὴ ἐστὶν κίνησις· οὐδὲν μὴ
γὰρ ἀκίνητον· διὰ τοῦ σημαίνειν ὑπολαμβάνοντα τὸν μῦθον,
τοῦ ἄλλαντα σπουδαίως ἴσως οἱ· ὅτι ἡ ζώνη ἐν ἑπτὰ ζώναις ἐστὶν ὁ
ἔξω δὲ καὶ οὐ λίθος φησίν· ἀλλὰ λίθος ζώνη ἐστὶν ἀνὰ
μέσον φάσεως μὲν ἐστὶν μέγιστον ἀπλάνου ἀπὸ ἑωσφόρου
λέγουσιν· ἐστὶ δὲ μὴ μᾶλλον ἀστὴρ πρώτιμος ἀπὸ ἑωσφόρου·
οὐκ ἀεὶ κίνησιν ἔχει· διὰ δὲ ἀναλύει πρώτιμον καὶ ἑωσφόρος,
οὕτως οὐδὲ σελήνη ἐστὶν κίνησιν ἔχει· μόνον δὲ μὴ ἐξ
ἀπλάνου· πρὸς ἡλίου δύσεις, ἀφ' ἧς ἔχει ἡ σελήνη κίνησιν ὁμαλῆ
καὶ μονόνους· καὶ ἔστιν καὶ ἡλίου πρὸ ἀπλάνου δόξης ἐστί· βέλτιστόν
μοι δοκοῦσιν· ὡς πρὸ ἐστὶν ἰσχὺς ἡ σελήνη κινεῖσθαι· οὐ
γὰρ καὶ σελήνη μόνα τὰ κάτω· ἀναλογοῖ ἑξάμηνις ἔστι· οὐκ ἔστιν
μησὶ πρὸς μῆνα· οὔτε καὶ ἡμέρα πρὸς ἡμέραν· καὶ οὐ-
δαμῶς, οὐκ ἡμέρα πρὸς μῆνα· οὔτε πάλιν καὶ μῆνα πρὸς
ἡμέραν· καὶ αἰωνίως κάστη δύναμις· ἀπὸ τῆς ὑπαλλάσσουσι
κινοῦσιν ἡ σελήνη ὑπερέχειν· ὡς τε δὲ μὴ ἐστὶν ἰσχὺς ἡ ἑξάμη-
νις σελήνη ἡμέρα πρὸς μῆνα· ἡ σελήνη ἐν αὐτῇ ἀπόστασιν μόνα καὶ κινοῦ-
σιν, μὴ ἐν τοσούτῳ ἀπολουμένα ἐν τῷ ἡλιακῷ κύκλῳ αὐτῆς τρόπου·
Κινεῖ δὲ ἡ ἡμέρα μοῦν πρῶτον· ἡμέρα μοῦν πρῶτον λέγει τοῦ
ἄλλαντα· αὐτὸς δὲ σπουδῆς ἡμέρα μοῦν κίνησιν τοιοῦτον μῆκος αὐτῶν·
κινουμένων σωμάτων· καὶ σελήνη ἐστὶν ἰσχύν· ἐν μόνον πρὸς

τῶν ἰσχνῶν τοῦ ἀπλάνου. διὰ καὶ ποία τῶν τοῦ πλάνου ἀπλάνου καὶ
νοερῶν οὐσιῶν ἰσχνὴ δύναμις ἐστὶν ἀναγκαῖον. δηλονότι
χωρὶς ἐναλλαγῆς ἰσχὺς μείζων ἐστὶν ὕλης μετὰ ὕλης τοῦ σώματος καὶ τῆς τοῦ
ἀπλάνου. διὰ καὶ, δύο νόες τόνου ἔχουσα σημεῖα πρὸς δύο, ἴσης
δυνάμεως αὐτῆς τῆς τοῦ πλάνου καὶ τῆς τοῦ ἀπλάνου:
ἐστι δὲ ἡ ἀπορία πειρᾶσθαι κινήσεως τοῦ τοιούτου μορίων:
Ἀφέξομαι ὅτι διὰ δύναμιν ἐπὶ κινήσεων τοιούτων ὑπὸ τοῦ ἀπλάνου, διὰ
τοῦτο δύναμιν ἐπὶ κινήσεως ἰσχὺν ἴσην φησὶ τῆς τοῦ δυρὸς
κινήσεως τοῦ ἀπλάνου. ἔπειτα. ἔστι τις ἀπορία πειρᾶσθαι κινήσεως τοῦ δυρὸς
μορίου. λέγω γὰρ οὐ μόνον ὅλου σώματος μόριον. μόριον δὲ ὅλου, γῆ
καὶ πῦρ. καὶ ἕκαστα. καὶ ἀλλήλων φορικὴν ὁρμὴν μᾶλλον. καὶ κινήσεως ἥ
τοιαύτη ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἐναντίως πρὸς μεγαλύτερον. ἔστι δὲ ἀπορία
μείζων. δεῖται δὴ ἀρετὴν δύναμις μείζων οὖσα τῆς ἧς
δυνάμεως. καὶ τοῦ ἥρεμοῦντος κινήσεως ἢ. ὅτι δὲ οὐκ ἔχει
ἀρετὴν δύναμιν μείζονα τῆς δυνάμεως τῆς ἧς, δῆλον. ἀπὸ μείζονος
τοῦ ἐλάττονος, ὧν ἀφαιρεθέντος τοῦ ἐλάττονος ἢ βραχύτερος. διὸ καὶ οὐκ ἐλάττος
ἄπειρος. ἀπείρως ἔστιν, οὐκοῦν ἀρετὴν μᾶλλον ἐπὶ πεπερασμένῳ.
οὐδὲν δὲ ἔστιν ἀνάγκη ἄπειρον ὡς ἀληθῶς εἶναι ἀλλ' ἀόριστον εἶναι.
τὸ πεπερασμένον μὲν μᾶλλον ἀρετὴν δὲ δύναμιν ἔχειν δύναμις μείζων
τοῦ ἀπείρου καὶ ἀνάλογον ἐπὶ κινήσεως τοῦ τοιούτου. ἀρετὴν ἔσεται
ἧς δύναμις μείζων. πεπερασμένον μὲν ἐπὶ μᾶλλον. ὡς ἐλάττους καὶ
ἧς δυνάμεως ἀρετὴν ἔσεται ἧς δύναμις μείζων

273

ὁ ὅλως πρὸς τὴν φθορὰν δύναμιν οἷον μ. ἵνα δὲ ὑπάλληλα, ἵνα ἐπὶ τῶν
ἐλαττόνων πρὸς τὴν μείζονος ἰσχύος τὴν ἐλάττω δύναμιν, καὶ ὅσων
ἀπὸ τῆς μείζονος τῆς ἐλάττονος δύναμις. ἀδύνατον δὲ ἁπλῶς πολὺ χρόνον εἶναι. ἐπεὶ οὖν οὐκ ἐνδέχεται τοιοῦτόν τι
γενέσθαι ἀπειρον μέγεθος ἵνα τὴν αὐτὴν ἀεὶ κινῇ δύναμιν ἀπὸ τοιούτου
τὸ δ' ἄπειρον μὴ οἷόν τε ἐνδέχεται εἶναι τοιοῦτον, ὃ δύναται οὐδὲν ἐλάττονος
μεγέθους δύνασθαι ἀπείρου δύναμιν. ἀλλ' ἐνδέχεται πρὸς ἕτερον μέγεθος
ἐλάττω ἔχειν δύναμιν. ἐνδέχεται δὲ ὑπάρχειν ἄπειρον μέγεθος
καὶ μὴ πρὸς ἕτερον μείζονος δυνάμεως οὖσαν τὴν τοῦ μείζονος
δύναμιν δύνασθαι ἁπλῶς χρόνον. εἰ δὲ χρὴ τὰ ὄντα
ἀριθμὸν ἔχειν ὄντα, ἀπορήσειεν ἄν τις πότερον ἀδύνατον
ἐστὶν ἢ οὐκ ἐνδέχεται φθορὰν εἶναι τοῦ ὄντος. φαμὲν
δ' ἀδύνατα μὲν ἀριθμὸν. ὅλως γὰρ ἔστι δὲ ἀριθμὸν, τὸ τε
δυνάμενον μόνον αὐτὸ ἀδυνάτου ἔστι χρόνον εἶναι. οἷον ἀριθμόν ἐστιν
εἶναι τριῶν ὄντων ζῷον. ἀδύνατον δὲ ἄνευ αὐτῶν μὴ ζῷον. αὐτὴ δὲ
ἡ δυνάμει ζῷα, τὰ ζῷον. ὅλως δέ ἐστι δυνάμενον μὲν οὐκ ἐνδέχεται,
δὲ μὴ δύναμιν. καὶ τὸ δυνάμενον μόνον, οὐκ ἐνδέχεται δὲ ἀδύνατον.
οἷον ἐνδέχεται ἀνθρώπου βαδίζοντος κρῖναι· ὥστε τὸ βαδίζον οὐκ
ἀδύνατον· ἀλλ' ἐνδεχόμενον βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν
ἐνδέχεται ἀνθρώπου δύναμιν εἶναι. ὥστε τὸ βαδίζον οὐκ ἐνδέχεται.
ὅσα δὲ ὄντα ἀδύνατον φθορὰν εἶναι, ἀδύνατον. ἀλλὰ μὴν τὰ μὲν
ἀεὶ ὄντα οὐκ ἐνδέχεται. ὅσα δὲ ἐνδέχεται μὴ εἶναι, ἀδύνατον
ἐστὶν ἀεὶ εἶναι. ἐνδέχεται γὰρ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι ἐλθεῖν εἰς τὸ μὴ εἶναι.
ὅσα δὲ ἐνδέχεται μὴ εἶναι, ἀδύνατον ἀεὶ εἶναι. ἐνδέχεται γὰρ
ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι ἐλθεῖν εἰς τὸ μὴ εἶναι. ὅσα δὲ ἐνδέχεται μὴ εἶναι,
ἀδύνατον

τοῦ ζώου τὰ ἄμφω· καὶ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης τοῦτο πεῖσαι τὸν
ζώου ἀρετὴν ἔχοντα ὄντως· πεῖσαι πῶς ἀπλῶς τὸν καὶ ὁτιοῦν καὶ ὁπωσοῦν
καὶ ἀμφω· ὅλῳ δὲ καὶ ὅλως ἀπλῶς καὶ ὁπωσοῦν καὶ ὁτιοῦν πεῖσαι ὅ
ἐστὶ ἀπεικάσαι μὴ ὄντως ἔχοντι· ὅλως δὲ ἀνάγκη τοῖς πειθομένοις ὅλως ἀνάγκη
καὶ ὅλως καὶ πάντα πεῖσθαι· διὰ καὶ ὅλου δεῖ ζώου ἄρχειν· ἀπὸ δὲ ἀρχῆς καὶ
κοινωνίας βασιλικῆς μάλιστα καὶ πᾶσι καὶ ἀεὶ δυνατὸν ἐγγίνεσθαι· τοῖς δὲ
δεσποτείας οὐκέτι δέ ἐστιν· καὶ ἧς δεσποτικῆς οὐχ οἷόν τε καὶ ἐλευθέρου εἶναι
ἀνθρώπου καὶ ἧς πρὸς ἀπροαιρέτους τοῖς πέφυκε δοῦλον εἶναι μηδαμῶς
ἀπρέπειν· δοῦλον γὰρ καὶ ὁτιοῦν μᾶλλον ἔοικεν εἶναι ἡ ἀνθρωπος, ἀ-
πρεπὲς δὲ ἐλεύθερον· ἀλλὰ καὶ ὅλως πρὸς ἕκαστον· πότερον ἔστιν ἀνθρώ-
που ἀρετὴ καὶ σωφροσύνη, καὶ ἀνδρὸς μόνως ἀγαθοῦ ἢ καὶ ἄλλου τινός·
οἷον ἀνδρὸς καὶ ἀγαθοῦ πολίτου καὶ ἄρχοντος καὶ ἀρχομένου καὶ ἐλευθέρου καὶ
δούλου καὶ ὁτιοῦν ἄλλου τοιούτου· ἢ καὶ ἄλλου τινὸς ἀνθρώπου καὶ ἄλλου
ἀνδρὸς καὶ ἄλλου ἀγαθοῦ καὶ ἄλλου πολίτου καὶ ἄλλου ἄρχοντος καὶ ἄλλου
ἀρχομένου καὶ ἄλλου ἐλευθέρου καὶ ἄλλου δούλου καὶ ἄλλου ὁτουοῦν τοιούτου·
καὶ ἐξέλθωμεν καὶ ἄλλα οὕτω τοιαῦτα θεωρήσωμεν· ὑφ' ἕνα τινὰ ὅρον
ἄλλοι τινὲς ἴσως ἀνατέον, ἀλλήλοις καὶ ἀλλήλων καὶ ἀλλοίων καὶ ἀλλοίου
ἀπόδοσιν· ἄλλοι οὐκ ἔστιν ἀλλὰ καὶ ὑπόδουλον ἔχοντος· διὰ καὶ ὑφ' αὐτὴν
τὴν τοιαύτην ἀρχὴν ἀνατέον ἴσως· ἔστι δὲ ἐξαρχῆς ἀρχὴ καὶ φθορᾶς
τῶν ἀρχῆς καὶ ἀνάγκης καὶ ἀναγκαίων εἶναι· πεῖσαι δὲ ταῦτα πρὸς ἀλή-
θειαν· ἀπορήσαντας δὲ ἂν ἔχοι καὶ ἀναίτιον καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐλευθέρου
λέγεσθαι· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ἀλλότριον· ἐπὶ πάντα δὲ
ἐστὶν ὧν πρόσεστι προσθήκην ἔστιν ἐστὶ καὶ ἀφαίρεσις προσθήκης· πρόσθησις καὶ
ἀφαίρεσις ἀνάγκης καὶ ἀναγκαίου καὶ ἀναγκαίως ἔχειν· οὐκ ἐνδέχεται
ἀναγκαίως ἔχειν· οὔτε ἄλλην ἀνάγκην ἔσται· ὧν μὲν ἀναγκαίου
μήποτε ἄρα ὧν ἀναγκαίως ἔχειν οὐκ ἔστιν· ὧν δὲ οὐκ ἀναγκαίου
ὧν ἀναγκαίως ἔχειν ἔστιν· ἀλλ' ἐστὶν ἀναγκαῖον· τοῦτ' ἔστιν, ὃ σὲ μὴ ἔστιν
ὧν ἀναγκαίου πρόσθησις καὶ προσθήκη σὺν ἄλλου οὐκ ἀναγκαίου ἀνάγκη ἔστιν
ἄλλου οὐκ ἀναγκαίου· ὑφ' αὐτὴν ὑπάρχειν· διὰ καὶ τοῦ δεῖν

ἐστι πολλά· ἐστι γὰρ καὶ σπλῆν κίρεμοῦλή· ὅλη γὰρ καλεῖται ἡ ὕλη
ἡ ξύλινη οἰκία· καὶ ξύλινη ἐπαύλη λέγεται διαφόρως· πρόβλημα καὶ σύλλογος
καὶ σύλληψις ἀνδρῶν δεδομένων· τελεταὶ δὲ λέγονται αἱ θυσίαι καὶ
καθαρμοὶ καὶ οὕτως ὀχλεῖν· ἀγορὰ καὶ ὅτι μὴ χάζεται πεσὸν ἢ ἄλλο τι
τόπον· ἀγορὰ καὶ τὸ αὐτὸ πρόβλημα καὶ κίνημα θεῶν, ἢ λόγος περὶ
μέλους· καὶ οὕτως αὐξηθὲν αὐξομένων· ὅλως γὰρ εἶπεν ἐπὶ τοῦ
κινουμένου καὶ κινοῦντος, οὐκ ἐπὶ τοῦ κινουμένου καὶ
ἀκινήτου· οὐδὲ ἐπὶ ἡνίων· ἡ δὲ διαφορὰ φανερὰ καὶ ἐκ τούτων, καὶ ὅρε-
ξις ἁπλῶς σύλληψις εἰκαστική· καὶ ἐπὶ τοῦ αἱρετοῦ, κίνησις διανοίας
καὶ ὀρέξεως· ἔστι καὶ ἡ διανοητὴ προαίρεσις· διὸ καὶ οὐ διανοητὸν
λέγω καθ' ὁποιανοῦν διάνοιαν, οὐ προαιρετὸν· ἀλλ' ὅσων διανοητῶν
ἐστὶ τέλος πρακτόν· ὡς ἐπὶ τῶν τεχνικῶν· καὶ οὐ πάντων ἡνίων λύτ-
ρωσις προαιρετόν· λύτρον γὰρ ὅλως πρακτὸν καὶ τέλος ἀπὸ τι-
νων· οὐ φανερὸν ἐστὶ δὲ κινοῦν τὸ ζῶον· ἀλλ' οὐ πᾶν διανοητόν· κίνησις
οὖν ὄρεξις ἢ νοῦς καὶ ὄρεξις κίρεμμα λέγω, ἀλλ' οὐ κίνησις ἐστιν
αἰτία· ὡς σύλλογος βοῶν πρόβλημα· ὅλεθρος πάντων ἡ λεγχε-
λέτου λαλιὰ ψυχὴν αὐξομένην· κινοῦν οὖν τὸ προαιρετὸν ἀγαθόν· λέγω
δὲ ἐπάναγκες λύτρωσιν καὶ πῶλος ἐστὶ σῶν ἀγουσῶν σῦκον
οὕτως· πλάνησις δὲ τελεσιουργὸς ἔννοια τοῦ τέλους ἐστίν· ὡς λαβεῖν ἐστὶ
μὴ ἡ οἰκίας κίνησις τὸ δὲ οἰκοῦν μένον· ὃ ἐστὶ μὴ οἰκίας κίνη-
σις· ἴσον ἐστὶ τὸ πόνον μὴ ἕνα ὁμοίως κινοῦσιν οὐσιωδῶς ὑπὸ τοῦ
πρώτως κινοῦντος καὶ λαβεῖν ἀνθρώπου ὀρεκτοῦ· λευκὸν γὰρ κινοῦσιν ὁρατόν,
καὶ ὁρατὸν μὴ λευκὸν ψυχῆς δύναμιν· ἡ δὲ κίνησις ἐστὶ λαβεῖν· ἐστὶ δὲ ἄλλως·
τοῦτ' ἐστὶ τρόπου ἕνὸς ὁμοίως· ὁ μὲν γὰρ διὸ καὶ ὁ κινούμενος νοῦς οὐσίων,
καὶ ὁ κινούμενος λαβεῖν ὡς ἐφ' ὃ κινοῦσιν· ὁμοίως δὲ, διὸ καὶ λευ-
κὸν ἀνθρώπων· τοῦ δὲ καὶ ἀνθρώπου λαβεῖν· Τὸ δὲ αἰτίου κινοῦν, καὶ τὸ
λητοῦ, καὶ τὸ πρώτως ἀγαθόν· Τὸ δὲ αὐτὸ μὴ· ἡνίκα· τοῦ
αἰτίου κινοῦν· ἅπαν γὰρ οὗ ἕνεκα πρώτως κινοῦσιν ἀκίνητα· ἐπὶ τάγε,
τοῦ αἰτίου κινοῦν· καὶ τὸ πρώτως καὶ ὀλιγοῦς ἀγαθοῦ· καὶ μὴ πο-
τὲ μὴ· πολλάκις μὴ· ὡς πρὸ λαβεῖν μὴν ἀγαθά· τοῦ λαβεῖν ἀκίνητα.

ἀλόγου καὶ ἀλόγου, ἢ οὐδετέρου. τοῦ δὲ ἑνὸς οὕτως ἐπὶ
ἀλόγου, οὐδετέρου δὲ οὐκ ἔχω αὐτὸν παράγωγον ἀλόγιμον. πολίτων
γὰρ καὶ πολιτῶν ἀλόγιστον. οὔτε δὲ παρὰ μέν, ἀλλὰ τὸ πολὺ μὴ φέρουσι
ἀλογία· πολεῖται δὲ καὶ καὶ καὶ πολιτικὴ κίνησις, πολιτεύεσθαι δὲ
οὐ λέγουσι, ἀλλὰ πολιτεύεσθαι. τελεστικὸν δὲ τὸ κινοῦν μᾶλλον ἢ τὸ ἕλκον,
ὥσπερ καὶ ἡ ὄρεξις, καὶ αὐτὴ μᾶλλον κινοῦσα· κινοῦσα μὲν γὰρ ὄρεξις,
κινεῖται· καὶ οὕτω ἕλκουσα φέρει· ἀμφότερα μὲν οὕτω· ἡ δὲ ὄρεξις
μᾶλλον χρωμένη κινεῖ ἢ ἕλκει· καὶ ὅλως πως κινεῖ οὐ κινουμένη,
ἁπλῶς οὖσα πέρας καὶ, καθὸ ὀρεκτὸν ἐστὶ δυνάμενον ὅλως· διὸ
ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ βίου βίαιος, ἐν πᾶσιν ἐν ἀρχῇ ἐστὶ τὸ ἐλεύθερον διὰ ποιαν
ἀναιρέσεσθαι χρὴ ἐν βουλομένων ἐστὶν ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχάνειν
ὁμοίως καὶ μὴ ὁ λόγος ἐν ἐκείνοις προσθετέον. ἁπλῶς μὲν
ὄρεκτικὸν ἐστὶ καὶ ὀρεκτικὸν πλάσσειν ἀδυνάμενος ἐστὶ· τελεστὸν
δὲν ὄρεκτικὸν καὶ ἐν τοῖς γινομένοις καὶ μὴ ἐνδεχομένοις δυνάμενον εἶναι διαφορὰ
δὲ· ἐν μὲν γὰρ ἐστὶ δύναμις ὑπηρετικὴ μείζονι· οἷον αὐλητικὴ
ἀθροίσεως καὶ φωνῆς· ἐν δὲ ἡ ἕξις ἡγεμονικὴ ἐστὶ μείζονι· οἷον
ὅλου μὲν τοῦ σχήματος· ἐν ὅταν αὐλητικὴ καὶ ναυπηγικὸν· ἐν μὲν αὐλητικὴ
ἐστὶν ἡγεμονικὴ ἐν ὅταν δὲ ἀφορᾷ ἐν οἷς ἐστὶν ἄμφω· ὅπως
μὲν ἁρμόττῃ καὶ μὴ ἁρμόττῃ, τοῦτο μὲν αὐλητικοῦ αὐτοῦ ἀφορᾷ·
οἷς δὲ αὐλοποιικὴ· τὸ μὲν ἐστὶν ὑπηρετικὸν· τοῦ δὲ ὑπηρετοῦντος, ἐν
οἷς ἐστὶ καὶ αὐλοῦ ποιητικὴ· τοῦ μὲν ἡγεμονικὸν ἡ ὀρεκτικὴ τοῦ
καὶ ὀρεκτικὸν παρόντος· τοῦ δὲ ἕξις ἐστὶν αἱρετὴ οἷς ὑπηρετικόν·
οὕτως ἐστὶ καὶ αὐλοποιητικὴ· τὸ μὲν ἡγεμονικὸν ὀρεκτικοῦ τοῦ
καὶ ὀρεκτικὸν παρόντος· τοῦ δὲ ἕξις ἐστὶν αἱρετὴ οἷς ὑπηρετικόν·
ὅλως καὶ ναυπηγικὴ καὶ ἄλλη· δύναμις μὲν ἐστὶ καὶ αὐλοῖς καὶ
ροῖς καὶ τοῖς ὑπηρετοῦσι τὸ σῶμα· καὶ αὐξησις αὐτοῖς ἐστὶ ποιῆσαι·
διὰ ἀφορᾷ ἐν ἑκάστοις· τοῦ δὲ καὶ ἐνδέχεται καὶ οὐ τοῦτο· οἷον
φυλάττεσθαι καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους φυλακτικὸς, καὶ τὸ ποιῆσαι
αὐτὸν γενόμενον· οἷς ἐστὶ πόρρω αὐτὸ εἶναι, ἢ διὰ αἰσθήσεως,
ἢ συνήθειαν καὶ φρόνησιν ἢ ἄλλο τοιοῦτον· οὐ γενόμενον οὐκ ἔστιν

καὶ σὺν τοῦτο πείθουσιν τὸ πνεῦμα καὶ ἀπολείβεται τὸν
τῶν σπερμάτων τὸν ἀέρα. καὶ ἀναπαύεται τὸ σῶμα. ἐπὶ καθορμίσεως
γὰρ τῶν ἀρχόντων κινήσεως ἀπόλυσις ὀρέξεως λαμβάνουσα καὶ
καὶ ἡ ἀναπνοὴ πείθουσα ὁμοίως, καθὼς καὶ πολλοὶ διὰ
φοβεροῦ αἰτίας γίνεται. ἐπὶ δὲ ἀνέσεως ἀναπαύσεως μεθίστανται,
πολλὴ ἡ τῆς περιφορᾶς γίνεται μεταβολή. καὶ περὶ τὸν καρδίαν ὁ
λόγος καὶ τὸ πνεῦμα ἐπὶ αὐτὴν ὅταν ἀγωνίασις ἡδονῆς γίνεται. διὰ αὐ-
σεως ζωὴν ἢ νοήσεως. αἱ ἔπεσθαι καὶ νικᾶσις ἐν τῷ πάθος. ἡνίκα
ἐν αὐτὰ αὐτὸν μοείῳ γίνεται ἐπὶ αὐτὴν τὸ πνεῦμα. ἐπὶ δὲ χαλᾶσις
τῶν καρδιῶν ἐστιν. πολλὴν τοιοῦτον ἐπὶ τοὺς πολλοὺς διαφοράν. ἐρεῖ
σπλάσιν. ὠχρότητα. ἀθυμίαι. ψύξεσι. φίλησις καὶ τρό-
μοις. ἀρχόντων ὅλης κινήσεως ὅταν τὸ περιπλανᾶται τὸν βίον
ἀναφανῆ. ἔστιν δὲ ὁμοίως ὁ μικρὸς κίνησις καὶ ἀναπαύ-
σεται διαπνοὴ φανῆς. καὶ κινεῖ δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς καὶ θρ
πικὴ ψυχὴ τὸ ζῷον. οὐ καὶ τὴν κίνησιν ὡς ἐν ἑαυτοῖς φρον-
ἀκίνητος ὢν καὶ αὐτὴν πάσαν ἐπιλέγεται. καὶ ἡ ψυχὴ δὲ ἐφ' ἑαυτῆς
ἐστὶν ἐπιλέγεται. διὸ οὐδὲν εἰς χρείαν ἐστὶν ἀναπαύσεται τὸ σῶμα ὑπὸ
τῆς ψυχῆς. διὸ καὶ ἐπιλέγεται. ὑφ' ὧν καὶ ἐκφοβεῖται. διὸ
κίνησιν καὶ κίνησιν. ὡς εἰ βοῦς οἱ κίνησιν καὶ ἀναπαύεται.
διὰ τὸ καὶ ποιμὴν φασὶ ἐπὶ κίνησιν κίνησιν. καὶ καὶ καθαίρεται
κίνησιν. οὕτως ὅτε χρῆται ὑπὸ τῆς τέχνης ὅτε καὶ αὐλεῖ.
καὶ ἄλλως ὑπὸ τοῦ φοβεῖται ὁ πῦρ, ὅτι καὶ αὐλεῖ. οὕτως ἐστὶν ὁ
ζῷον ὑπὸ τῆς ψυχῆς κίνησιν. ὅτι καὶ αὐλεῖ. καὶ καὶ τὸ ἀμφί
εἶναι. ἐπὶ καὶ αὐτὸ τὸ κίνησις γίνεται. οὐκ ἀλλὰ ὅ ἐστιν οὐ κίνη
φον. ἡλαυνόν. ἡ πλάγιον. ἡ θορυβῶδες. ἡ ψυχεῖον. ἀναπαύεται μὲν οὖν
τὸ ζῷον καὶ κινοῦ. καὶ ὅταν ἐστὶν ἡ ψυχὴ αὐτὴ. οὐ μᾶλλον ἡ ψυχὴ αὐτὴ καὶ
σωμάτων ἵνα κίνησιν κίνουμένης. ὡς τὸ καὶ αὐλεῖν ὁ χαίρων καὶ
μοῦσαν. καὶ κίνουμένης αὐτὴν. ἐστὶ δὲ ἀναπαύεται καὶ ἀναπαύεται οὐ
νοεῖς, καθὼς ἀναζᾷ καὶ κίνουσαν. αὐτὴν δὲ τοῖς ζῷοις τῆς οἰκίας
κίνησιν αἰτία. καὶ ἐστὶν αὐτῶν ἡ ψυχὴ ὄχος ἐρεῖ αὐλεῖν καὶ ἀγῶν

ἁσθενὴς καὶ ἐλαττώτης· οἱ συλλογισμοὶ τε καὶ οἱ μὴ συλλογισμοὶ ὁμοίως
γίνωνται· ἀμφοτέρων γὰρ ὁμοίως ἐστὶν ἡ ἀναβολή· πρὸς ὃ φανερὸν ὅτι
μεῖζον τὸ πλοῦτος ἔχοντι ὁ βουλόμενος θεωρῆσαι συλλογισμὸν τῶν πέρι
ὁρισμὸν λόγου· ἐπὶ δὲ τῶν ἐξωτερικῶν ἁπλῶς ἐστὶν ἴσως λέγειν.
πῶς δὲ νοῶ· ὅτε μὲν περὶ τὰ· ὅτε δ' οὐ περὶ τὰ· καὶ κινῆσαι
πολὺ δύσκολον ἐστίν· ἐπὶ πολὺ μὲν νοοῦντος κινοῦ μᾶλλον
ἢ περὶ ξύλα πολὺ δὲ νοοῦντος μᾶλλον· οὐκ ἐνοῦ μᾶλλον· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἴδιαι αἱ τῶν νόησις, αἱ δὲ αἱρέσεις μᾶλλον γίνεται· διὸ οὐ πολὺν
κίνδυνον· πολὺ δὲ μᾶλλον κίνδυνον· διὰ τοῦτο ἐστὶ· καὶ φανερὸν ὅτι
ὅλως δὲ νοεῖν ἐστὶν περὶ τοῦτο, κινοῦ μᾶλλον· ὅλως δ' οὐ περὶ ἓν· ἀλλ'
περὶ πλείονα· καὶ ὅλως ἡ νόησις αὐτοῦ νοεῖ ἀλλὰ νοεῖ ἓν κινοῦ μᾶλλον·
ἀκίνητα δὲ μᾶλλον ἀριθμητὰ καὶ μεγέθη· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ ἀκινήτων γνῶ-
σις μόνον τὸ τέλος· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐνοῦ μᾶλλον· ὅλως δὲ νοεῖν ἐστὶν
ἓν πολλοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμπεπτωκὸς καὶ πλείω ἓν· οὕτω δὲ ἐπὶ
τῶν πρακτῶν τὸ συμπεπτωκὸς μᾶλλον γίνεται πρᾶξις· καὶ ἡ ἀποτυγχά-
νουσα· οὐ γὰρ συμπίπτουσι πολλαὶ πράξεις οὐδὲν πρὸς ἀλλήλας· λείπον
ὅλως νοεῖσθαι πανταχοῦ ἀνάγω· καὶ λαβεῖν ἐξῆς· τὸ δ' ἀνάγκη πως εἶναι,
καὶ ἀναγκάζει, οὐ πρὸς ἅπαντα λέγεται· τὸ δὲ πως ἐστὶν ἀναγκαῖον
καὶ ποιεῖν οὕτως, ἂν πρὸς τὸ καλῶς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως,
ἐλαττοῦται ἐπὶ πολλοῖς, τὸ ὅτι πρὸς ἃ βουλόμεθα· μᾶλλον δὲ τὸ ὅτι
μᾶλλον ἐπὶ πάσαις· τὸ δὲ πρῶτον ἓξ ἐφόδου· ἴσον ἐστὶ τὸ δεῖν ἢ πρᾶ-
ξεως ἀρχὴν εἶναι ποιᾶσαι· ἐπὶ μὲν ἰατρικῆς τὸ ὑγίειαν, ἢ τὸ νομίσαι·
ἐπὶ δὲ οἰκίας, λίθους· πολλοστὸς δὲ ποιητικὸν ἐστὶ· καὶ ὅλως συλλογι-
ζόμενοι πρὸς τὸ μέλλον· ἀεὶ γὰρ διὰ δόξης πορευόμεθα· ὅλως δὲ
ἀδύ, ἢ φανερὸν μᾶλλον ἀδύ· καὶ πρὸς τὸ δυνατὸν ἀδυνατίζομεν,
ἀεὶ πρὸς τὰ πολλά· καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἰατροῖς
λόγων πρός τινα πρὸς ἰατρὸν ὄντα· πολὺν δὲ τῶν ἰατρῶν, οὐδὲ
καὶ ἐπὶ τῶν πραττῶν· οἷον τὸ ἢ μὴ βαδίζειν ἀγαθὸν πολλοῖς· ἢ
σκοπεῖσθαι· ἴσως δ' ἐνίοις δυοῖν, οὐ πολλοῖς τοῖς δ' ἄλλοις· διὸ οὐδὲ
μᾶλλον συλλογιστὰ μᾶλλον πρὸς πολλά· οὕτω συλλογίζο-

μεθα

277

ἀκοίσιαν αὐλοῦτοις οὐζηλωτέον. ζαφυτάσας γὰρ ἐκεῖ μόνον ἁλίσκεται τὸ
κλεῖν· ἀμοῦ χαμαιότητος οὖσα καὶ ὑπὸ ἀλγεινοπαθείας. φόρεως δὲ
χρεία φανή· ὅλως μὲν γὰρ ὁ πάχος ποιεῖ βαρύφωνον μᾶλλον ἢ ὀξύφωνον ποιεῖ·
ἁπαλότερος γὰρ ὢν ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκτείνεται· οὕτω καὶ οἱ ἐλάττονες
τόνοι διὰ τοῦτο ποιοῦσι βαρύτερους· διὰ ταὐτὰ δὲ καὶ
ἔχει ἀσθένειαν· ὅλως δὲ καὶ ἐν αὐλοῖς ὑπόδειγμα· ἁπλῶς μὲν ὑπόδειγμα
ἀνάλογον ἐστὶ σύριγξ· λεπτὸν γὰρ καὶ μανὸν ἐστί, διὰ δὲ τοῦτο ὀξύφωνος·
καὶ ἀκεραίου διὰ τοῦτο· διὸ ἐν ἁλοῦσι κεῖται ἐν τοῖς ὀξυτάτοις· ἐν δὲ τοῖς
ἁπλοῦσι διὰ ταὐτὰ· διὰ δὲ τοῦτο καὶ εἰλεῖται ἐλάττονας τοὺς τόνους ποιεῖ
πρὸς τὸν ἀκέραιον μήκους· ἔλαττον δὲ καὶ ἐλάττους τόνους ποιεῖ
ζωνῶν εἰλεῖται ἐλάττων· διὰ ταὐτὰ δὲ καὶ ἐλάττονας τόνους ποιεῖ
ἐν τοῖς ἁπλοῦσι· διὰ δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἁλοῦσι ἐλάττονας ἔχουσι τὰς
ἐν τοῖς ἁπλοῦσι· διὰ δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς εἰλεῖται ἐλάττονας τοὺς τόνους

ως αὐδὲ λεξανδρίνοις φόβοις· ὑποφεύγων δ' προελευμένω· καὶ μαλλα
καὶ σύλας ἰδίνας· γίνομαι γὰρ ὑποφύξεως, καὶ θορυβόλητος, καὶ ὧν,
ζωΐδιον πεῖλας ὀρχὰς σὺν ὀργάνων μοεῖ, ποεῖ δὲ σὺν γάνασαι·
ζωΐδιον ὑπερέστας ἀΐξεται ὁρμὴ καὶ δυνάμεφ· ἀφὴς καὶ τὸ ὀρχὴν·
ἐμμένεται πᾶσαι γὰρ αἱ λοιπαὶ πολέξεις σὺν ὀργάνων ὁλκὴς σὺν σωμα-
τικῶν μοείας σὺν ὀργάνας· Τούτων δὲ συμβαινόντων τοῦτο ἔστι τὸ

Τοῦτ' ἔστι· λοιπὸν ὃ καὶ τὰς ἀδίνων ὀξυτέρου τὰς ἔξεσι, καὶ λεχοῖ παῖ, αἱ
πρὸ ὑρηλῶν πεπτώκασιν· καὶ ἐξ ἀνάπαλιν καὶ ποιητικῶν τοιαύτην
ἐχόντων φύσιν· ἵνα λοιπὸν ποιῇ, λοιπὸν παθεῖν· Σπάνιον δὲ πόλις τοιαύ-
της ὀρέξεως ἀλλοιωθῆναι γίνεται πάντη· ἀναγκαῖον δὲ ὀρε-
ξιν νικῆσαι γὰρ ἐναντίον ἀνάγκαιος πίπτειν· καὶ διὰ τοῦτο σὺν
νᾶς· καὶ διὰ τοῦτ' τοῦρῶν· ἐκλυόμενοι διανοίᾳ αὐτῇ· Τοῦτ' ἔστι ἐξ
εως ἐστὶ καὶ κινδύνου πρὸ ἀπὸ σὺν ἐστὶ ἀνάγκην ἔναι· καὶ δ' ἔθος ἐναι
τοῦτ' ζωΐδιον· οἷς πρὸ δὲ ἀπὸ ἐστὶ ἀεὶ ἐστὶ οἷς μόνον ποιῆ·
ὑποιητικῶς ἀλλὰ δυνάμει· οὐκέτι τοιητικὸν τοῦρ ὅπερ ἐστὶν
ὁμοίως οὐδὲ ποιητικόν· Τὸ δὲ κινοῦν πρῶτον ἀκίνητον, ἀναγκαῖον
σὺν κινορχὴ· Ὃ δὲ κινοῦν τὸ κινοῦν ἀκίνητον ἀναγκαῖον εἶναι ἀΐδιον
εἶναι· πάντως ὁμολογούμενον· Σπάνιον δὲ καὶ ἀεὶ μεταβολὴ ἀρχὴ σὺ πολλα
κὶς ἀρήλων· ὀλίγιστον δὲ ἀδύνατον σύνεστι σὺν κινεῖσθαι ἔναι· ἀεὶ
τοῦ ἀεὶ τὴν ἀρχὴν ἀναγκαῖον ἔναι τὸ πρῶτον τὸ ἀκίνητον· καὶ ἐστὶ
κίνησις ἀλλοιωτικὸν ὀρχὴ, ἀλλοῦ τέλος· ἀεὶ οὖν ἀΐδιον καὶ ἀΐδιον·
Τοῦτο δ' ἔστιν ἀπορία· δεόμενον δὲ πλειόνων εἰς ἀφορισθῆναι ἕξεως
θεσο· σύνεστι δὲ πρῶτον ἀκίνητον τὸ μὲν καθ' ἑαυτὸ ἐστὶ μόνον· ὅτι
τὸ κινοῦν πρῶτον τὸ ἀκίνητον· Τοῦτο δ' ἔστιν ὀρεκτὸν, καὶ ὀρεκτὸν
νοητὸν ἐστὶ ἀεὶ, σὺν πολλάκις ἄρηλον· δεόμενον σύνεστι ἀεὶ ὀρθὰ ἔναι·
σὺν ἀρχὴ καὶ ἀρχὴ σὺν ζώων ὡς σύνεστι καὶ ὧν ἀναλογῶν δέκνυ·
Δέκνυσι δὲ, ὅτι δ' ἐστὶν σύνεστι πάντως· Σπάνιον δὲ ἀεὶ ἐστὶν ἀεὶ ἐστὶ
κίνησιν ἀΐδιον ποιῆσαι· ὅτι δὲ σπάνιον ἀρχὴ, τοῦτο καὶ δι' ἀπόν-
των ἀρχὰ σὺν ἀπόντων· Ὅτι καὶ οὐκ φησὶν κίνησιν ἀΐδιον, τοῦτο ἀρχὴ·
τοῦ, ἀεὶ ἀΐδιον, ἀρήλων· σοεῖ δὲ ἀρχὴν τέλος καὶ ἐστὶ τοῦ πορεύεσθαι

Δόξας,

ἀρχὴ δὲ τοῦ πολεμοῦντος, οὕτω καὶ ἡ ὁρμὴ ἀρχὴ μὲν τῆς χρείας τελευτᾷ δὲ τοῦ βουλεύσαντος· καὶ χρῆσθαι καὶ σοὶ οὐκ ἀπιθάνως τῷ ἀπολυομένου. αἰτιατικῆς· χαίρει δὲ ἔτι ὁ νικῶν δακτύλων καὶ τοῦ ἀρίζειν καὶ σοὶ ἀρέσκει σὺν ἐδόθη τῆς πείρας ζωὸν ἱστορίας· χρῆσθαι οὖν αὖθις τῷ ἐδικαίωσαν σοὶ οὐ διαλαθεῖν ἐχαλοῦντο· ὑπολαβοῦσαν καὶ ἐκείνου· χρῆσθαι δαῦλα· καὶ οἱ δοτικῆς διαλαθεῖν ἀναιρεῖσθαι τῆς χρείας, ὑπερεμβολὴ μορφῆς· τοῦτο δὲ δέδηλα πεζῷ· ὁμοίως δεινὸν βουλεύσαιμι ἂν δεινὸν ἀναιρεῖσθαι· ὑπερεμβολὴ δὲ ἀλέσθαι· τὸ γὰρ ὅτε ἐπιτηδεύσαιμι τὰ ἄθλα, ἀντὶ τοῦ ἔτι, τὸ ὅλεσεν μὲν πίνδαρον αὐτοῦ βλαστόν δὲ τὸν δὲ ὅτι δὲ εὐθὺ πίνδαρον, δὲ ὧν οὐ περὶ ὑπερεμβολῆς αὐτοῦ ἡ αὐτὸς ἡ δὲ ἀπορῶ δὲ μὴ ἀλλὰ καὶ περὶ ἡ αὖθις αὐτῷ· ὁρμᾶται ἀρχὴ πολεμίους τοῦ λόγου.

Τῆς δὲ οὖν ὠλεσεν ὑπερβατῶς· τὸ μὲν πίνδαρον τὸ αὐτὸ ὅλως πίνδαρον. Ὅλεσεν δὲ τοῦ οὐδέτι· τὸ μέσος τοῦ τέτευχε, συμπίνδαρον ὃ ὅλως βουλόμενοι· σοὶ μέσος ἐστὶν ὅλως· τὸ μέσος οὖν τοῦ οὐ τοῦ ὅλως ἐμπίπλαμεν τοῦ ὅλως· ζῶν καὶ μὴ πολεμίους βουλόμενος πίνδαρον ὅλου τοῦτο· συμπίνδαρον μὴ ἀρχή· ἀπὸ τοῦ δὲ μὲ πίνδαρον καὶ δέον ἐπευξάμην· τὸ δοῦ πίνδαρον· ἀντὶ τοῦ ἀπέρασεν· ἀνδρὶ μὲν δέ ἀνδρὸς ἢ ἀπίνδαρον· δεῖ δὲ ἀμφὶ τοῦ πολλοὶ ἐπὶ τοῦ πολλοὶ ἐπὶ τοῦ πολλοὶ ἐπ

ἐλπίων οὖν διάνοια αἱ μὲν αὐτῆς ἐσχατόνυμφον μένουσαν χειμῶνι χάος
εἴσω δὲ ἀρχὴν ὑπὸ σῶμα δύνου· δὲν ἀμφιφοίτου, σὺν μὲν ἀνωφορᾶς
ἡ ἐστὶν ἀγουσα ἀρχὴ τελευτὴ· μὲν δὲ ἡ ἐστὶ εἴσω ἐμὸν δὲ ἔξω λείων ἔξω
τορὸν δὲ ἐφεξῆς· ἐστὶ γὰρ ὑλικὸν ὑφ' οὗ ἀφεξῆς βραχὺ· καὶ δυστρόπου·
καὶ πόνος ἕτερον· οὐκ ἐστὶν οὖν αὐτῇ λοιπὸν ἡ ψυχὴ· ἡ μὲν ἐστὶν ἐφεξῆς
ἀγή· τὸ δὲ ἑλικτὸν πολὺ καὶ πεφασμένον κίνδυνος ἀπὸ τοῦ κάτω ἔχον·
ἴσον ἐστὶ τοῦ· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ πεφασμένον κίνδυνος ὀβελίσκου·
ἅπτος γὰρ ἐστὶ ἐπὶ πολὺ καὶ πεφασμένον· οὕτω καὶ πολὺ καὶ πεφασμένον·
κίνημα ἐπὶ σελήνην ἀπὸ γῆς· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἀνάγειν αὐτὸ πολὺ καὶ
πεφασμένον καὶ πολὺ ἄνω· ἀδελφοὶ δὲ, ὅτε ὀβελίσκος ἐστὶ φορά, οὐ τὸ
πολὺ καὶ πεφασμένον, ὅτε ἄλλο οὐδὲν τοιοῦτον· ἐπὶ δὲ ὁμοίως ἔχει
ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ·

Τὸ ἄνω δὲ πολὺ καὶ πεφασμένον ἄλλο πάλιν· οὐ καὶ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τόπου μέχρι
ἐσχάτου πολὺ ἀριστερὸν ἡρεμεῖ· τὸ δὲ πολὺ δεξιὸν ἡρεμεῖ· τὸ δὲ ἀριστερὸν
δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἡρεμεῖ· καὶ πάλιν τὸ δεξιὸν πάλιν·
ἀπορρεῖ μέχρις ἐσχάτου πολὺ· ἐπὶ τοῦ ὁμοίως ἔχει ἡ ἀφορία καὶ
τοῦ δεξιοῦ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ· ἐπὶ αὐτῷ πάντα πολὺ καὶ δεξιὸν καὶ
ἀριστερὸν καὶ πάντα πολὺ· ἀεὶ γὰρ αὐτῆς ἡ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ
πάντοθεν ἀπορρέουσα· καὶ οὕτω αὐτῆς ἡ τῆς πάντοθεν ἀπορρεούσης
ἀφορία· ἐφ' ὧν αἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ κινήσεις ἐναντίαι
τοῖς ἄνω, ἀπολούεται ἀλλοιούμενα καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπὶ τὰ ἔξω
κινήσεως· οὕτω γὰρ γίνεται καὶ αὐξάνεται τὸ σῶμα· ἐφ' ὧν γὰρ αὐτῶν
ἔξωθεν προσλήψεται μόνον· οὗτος ἐστὶν ὁ σκεπτικός· ἀπὸ τῶν
ἄνω καὶ πρὸς τὰ ἔξω πάντοθεν τῶν ἀρχῶν ἀλλαβόντι μόνον καὶ πρὸς τὸ
καρδίαν αἱ σὺν τοῖς πάντοθεν τοῖς εἰς αὐτὸ πνεύμασι· ἐπὶ δὲ
ἔξω δι' οὗ ἀφ' ἧς ἐξέρχεται ἀφορᾶται· τὸ δὲ πρὸς τὸ ἔξω πορεύεται
μέχρι τοῦ σώματος ἐκτείνεσθαι· καὶ πρὸς τὸ ὑπὸ τὸ ἔξω καὶ
μικρὸν ἐπὶ τὰ ἔσω προστιθέμενα· ἀπὸ αὐτῆς ἀεὶ τῆς ἀφορίας καὶ τῆς ὁρμῆς
καὶ ὄρεξις· αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀναλύσεως· διὸ καὶ ἐπὶ
πάντα ἐν ὀργανικῷ ἀνάγκη ἀπὸ τῆς ἀφορίας τοῖς σὺν αὐτῷ ἀναλυομένοις

δύναται ζωὴ ἀρχὴν ἔχειν. ἀφοῦ γὰρ ἡ ἀρχὴν ἔχει ζωὴ πρὸς τὴν κίνησιν
ὀργανικὴ οὕτω ἀναγκαῖον ἵνα καὶ δύναται αὐτοῖς ἡ τοῦ κινεῖν·
κινεῖσθαι δύναμιν· κινοῦν δὲ καὶ κινούμενα ὑπὸ τῆς ψυχῆς· κινοῦσι
ζωικὰ· ἐπεὶ οὖν οὐ τὰ ἄψυχα οὕτω ὁμοίως ἔχει· καὶ αἴσθησιν καὶ πρὸς
φορὰς ἀλλὰ δεξιᾶ καὶ ἀριστερὰ· ζωῇ δὲ μόνῃ τῶν ὄντων ἡ ἀνάγκη
ὑπάρχειν τὸ δεξιόν· διὰ τοῦτο καὶ ἀδύνατον ἀπὸ δεξιοῦ φορᾶς δεξιοῦ καὶ
ἀριστερᾶς κωλυομένης ἀρχὴν κινήσεως αὐτὸ γενέσθαι· καὶ οὐκ αὐτὸς
κεκμηκὼς, ἀνάγκη αὐτῷ μὴ σώζεσθαι ζωῇ. ζωὴ δέ ἐστιν αὐτῇ ἡ ψυχὴ διαφέρουσα
τῶν τῆς κινήσεως ἀρχῶν· ἐστὶ γὰρ καὶ πέφυκε καὶ οἱ ὀκτὼ τοῦ
ἀριστερᾶς αὖ δεξιᾶς καὶ ἀνάπαλιν τὸ μεσοῦν ἔχειν· ἐξ οὗ καὶ πρώτου αὐτοῦ
οὔσης ἡ ψυχὴ· ὁμοίως ἔχοι ἂν καὶ πρόσθεν ἄνω καὶ πρόσθεν κάτω· ὁμοίως
ἂν αὖ καὶ τοῖς ἄλλοις μορίοις τοῖς κινουμένοις· καὶ τοῖς μὴ κινουμένοις, τοῖς δὲ, ἧττον καὶ διὰ
ταῦτα αὐτὰ ἀναπνοὴν τὰ κινοῦν, τοῖς δὲ πρὸς ἐλάττω χρόνους δεχόμενα ζωικὰ μέρη
ὄντα· τοῦτο μὲν καὶ πῶς αὖ ὁρᾶν, καὶ ἀκούειν ἀρχὴν ὡς αὐτὰ πεῖραν
λαμβάνει καὶ τῶν ἐν ἀέρι πλάσιν ψόφων· ὅτι δὲ αὐτὰ πάσχουσιν· αὐτὰ μὲν
ὑπὸ ὀργανικῆς τε καὶ ὁρατικῆς κινήσεως· ἀκούειν δὲ τοῖς ἀκουστικοῖς
ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινουμένοις· ἀκούειν δὲ τοῖς ἀκουστικοῖς ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινουμένοις· ἀκούειν δὲ τοῖς ἀκουστικοῖς ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινουμένοις·
ἐκ τοῦ ἀέρος κινουμένου· ἐκ δὲ τοῦ πρὸς ἐλάττω χρόνους δεχομένου ἀρχὴν λέγω
ζωικὰ· διὰ οὖν ξύμπαθες διάνοιαν αὐτῇ· ἡ γὰρ τοῦ ἀέρος
τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρεμνὴ δεξιοῦ κινήσεως ἀριστεροῦ· μὴ δὲ αὖ τὸ
αὐτὸ νοεῖν δύνασθαι· διαίτην κινήσεως τοῦ δεξιοῦ οὐδὲ κίνησιν τοῦ
δεξιοῦ· ὡς αὖ ἀρεμνὴ ἀριστεροῦ· διὰ τὸ πάλιν αὐτὸ νοεῖν αὖ τὸ
δεξιοῦ ἀρεμνὴν· ἀμήτ' ἐπὶ σοῦ ἀλλ' ὅσα περὶ φύσεως καὶ ἀρεμνὴν
κίνησιν· διὸ καὶ ἀνάγκη δεῦρο ἀεὶ κινεῖσθαι κύκλῳ· δεινὰ μὲν, εἰ συμφυὲς
ἀναγκαίως ἔχειν πάντως· κύκλου δὲ κινουμένου κέντρον· καὶ τὸ
αὐτὸ πάλιν· φησὶν οὖν ὅτι τῶν ζώων κίνησιν· δυνάμενα
ἐστὶν εἶναι συμφυὲς δύο· ὅτι δὲ διὰ τὰ ὑπὸ ἀκίνητος, ἀναγκαῖον
τὴν ὁλότητα αὐτοῦ εἶναι δεξιᾶς μὴ τῆς ἀριστερᾶς· καὶ ἀριστερᾶς
τὸν ἐναντίον· ὃ δὲ ἀριστερᾶς ἀριστερᾶς μᾶλλον, ἵνα δὲ ἀριστερᾶς καὶ ὃ
τῆς ἀριστερᾶς δεξιὸν κύκλου· καὶ κινεῖσθαι· ἀπὸ δὲ αὐτῆς εἰς ἀπὸ χρὴ
ζωικὰ δὲ ἀρχὴν ἔχει, εἶναι πρὸ καὶ αἰσθάνεσθαι· εἶναι ὁ ἄνω τὸ κινοῦν

μή τῆς πάροδίας / καὶ τοῦ πνεύματος· ὅτι δοῦ καὶ τὸ λαμβάνειν ὁρᾶ ἀοὐτως
ἔχειν τὸ σαφῶ· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον ἀμφότερα τὰ μέρη τὰ κινούμενα
κινεῖν, οὐ γὰρ τὸ πνεῦμα μόνον κινεῖται ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκοή· ὅθεν ὁρᾶν
ἔστιν πολλαχοῦ ὅπου κινούμενα κινεῖ· ὅπου κινούμενα κινεῖ
ὡς πορεῖα ἀπορρέοντος τοῦ ὕδατος, καὶ κινοῦντα τὸν ἀέρα· ἀμφότερα ἔχει
ταῦτα ἐν αὐτοῖς τὰ κινοῦντα καὶ κινούμενα· οὕτω καὶ ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ φωνὴ ἀμφότερα
κινεῖται καὶ κινεῖ· ἀλλὰ τὸ μὲν κινούμενον τὸ ἀκουστὸν ἐστιν, τὸ δὲ κινοῦν
ἡ ἀκοή· ἔστιν δὲ τὸ μὲν κινούμενον τὸ ἀκουστὸν ὡς ἐν τοῖς ἔμψυχοις
τὸ πνεῦμα καὶ ἐν τοῖς ἀψύχοις ὁ ἀήρ· τὸ δὲ κινοῦν ἡ ἀκοή· ἔστιν δὲ
καὶ τὸ κινούμενον καὶ κινοῦν ἡ φωνή· ἔστιν γὰρ ἡ φωνὴ κρουσμὸς ἀέρος
καὶ πληγὴ ὑπὸ τοῦ στόματος γινομένη τοῦ ἀέρος τοῦ ἐν τῷ στόματι
ὑπὸ τῆς γλώττης καὶ τῶν χειλῶν καὶ τῶν ὀδόντων καὶ τοῦ λάρυγγος
καὶ τῆς ἀρτηρίας καὶ τῶν πνευμόνων· ἐὰν γὰρ τούτων τι μὴ ὑπάρχῃ
ἀναρθρος ἔσται ἡ φωνή· ἔστιν δὲ ἡ φωνὴ ἀήρ· ἀλλὰ καὶ ὁ ἀὴρ κινούμενος
ὑπὸ τῆς ἀκοῆς· ἔστιν δὲ ἡ ἀκοὴ ἀὴρ ἐγκεκλεισμένος ἐν τοῖς ἔσω μορίοις
τοῦ ὠτός

Ὑπο τι πλέον ἀς τὸ ὑγιαίνοντ· ἀ δὲ οὕτως ἐπαληθεύον τοῦτο ἔδη
δηλοῦσι τὸ τοιοῦτον, ὃν τε ἔχειν δοκεῖ καὶ νοῦσον φάναι. τὸ μὲν οὖν ὑγιεινὸν
θερμὸν καὶ ξηρὸν καὶ νοσῶδες ἐστὶν οἷον πρόσαντες· ἀνάδην τὸ πλεῖστον
τοῦ τοιούτου φλεγμονὴ κίνδυνος καὶ πυρετοὶ γίνονται· διὰ μὲν τὸ καῦσοι-
χοίασιν. βαρὺς ἔχειν καὶ νοσῶδες· οἷον τὸ πάρυδρον· καὶ
αὐτόθεν δῆλον ἐκ τοῦ ὁρᾶν· διὰ οὖν καὶ δυσκίνητον καὶ ὀκνηρὸν· διὰ
καὶ ὑπνώδεις ἐστὶν· τὸ δὲ οὕτω διάθερμον, καὶ ἄλλοι τε καὶ
τῶν καθ' ὑπνον κίνησιν ἐστὶν ἐπὶ αἴτιον· διὸ μᾶλλον νοσῶδες αὐ-
τὸ πρὸς τὰ βαρέα δι' ἃ δοῦτα καὶ προσιαζόμενα αὐξάνεται·
καὶ κατ' ἐξαίφνης εἰσάγειν ὕδωρ· ὑπὸ πηγῆν ὕδωρ ἐστὶν αὐξηρὸν πρὸς
τὸ νοσῶδες διὸ δοῦτα καὶ διαρρεῖ ταῦτα αὐξάνει· ἀναγκαῖον πρὸς
τὸ καὶ τὸ φθορὰ μᾶλλον βαρέα οὖσα τοῦτο αὐξάνει· οὐ γὰρ ἔστι καὶ βαρὺ
καὶ νοσῶδες ἐστὶν· οὐ γὰρ ὡς τὸ αὐτὸ ἀεί· ὧν δὲ καὶ νοσῶδες μόνον· οὐ γὰρ καὶ τῶν
ὧν δὲ καὶ εὐρυθμόν μόνον· διὰ μὴ ὄσον· ἀνάγκη τοῦτο
ψυχῆς ὧν δὲ μὴ ὄσον φθορὰ ἀνθρώπου· ὅλως δὲ καὶ βαρὺ καὶ νοσῶδες ἐστὶν,
οὐ γὰρ ὡς τὸ αὐτὸ ἀεί· διὰ λεγόμενα γὰρ· καὶ οὐ γὰρ ἐστὶν καὶ
φύσιν καὶ διὰ τὸ δὲ οὐ μόνον· καὶ ὡς καὶ τῶν κινήσεων·
τοῦτο δ' ἴσως κινούμενον βαρὺ καὶ νοσῶδες· καὶ ἔστι δὲ τοιοῦτον
καὶ οὐ ψυχῆς κίνησιν ἡ κατὰ ψυχήν· ὅτι δὲ καὶ ζῶντος
πολλὰ νόσους μένει· οὐ πᾶσαι δὲ αἱ φθοραὶ ἐφ' ἑαυτῆς
ποιοῦσι τὸν θάνατον· ἀλλ' ἐὰν ἐφ' ὧν ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ποιεῖ
τὰ δ' εἰκὸς ἐρώτων διὰ τὸ ἔθος αὐτοῦ τοῦ ζῶντος μᾶλλον τοῦτο ἀεὶ
ἀναλύεσθαι· οὕτω καὶ αἱ τοιαῦται ζῴοις διαλύσεις κινδυνώδεις φύσιν ἐκλαφοῦσι
μεσοῦ ποιεῖ πλὴν διὰ μικρῶν· μᾶλλον τοῦτο ψυχῆς· οὐ γὰρ διὰ· οὐ πρὸς
γίνος ζῴου ἀς τὸ ζῷον ἀλλ' διὰ τὴν πόλεως ποιεῖ τὸν διαλύεσθαι· ἔτι
οὐ δ' ἔχουσιν ἔθος οὕτω καὶ ποιεῖ πολὺ τοῦτο μᾶλλον τοῦτο· οὐ γὰρ τοῖς
ζῴοις, διαλύουσιν· κινδύνους δέ γ' ἔχουσι καὶ ἀνωφελῆ· οὐ διὰ
ποιεῖ· τοῦτο ἔπλασας οὐ χείρους.

Ἰσοῦχε νοῦ σὸν μᾶλλον ἐστὶν εἰ νοῦ σὸν καὶ ἀνοῦ σὸν· οὐ σὺν τοῖς ἀθλίοις
τοῖς σὺν τοῖς φθορὰ μᾶλλον νικωμένοις σὺν ἀνθρώπου· σὺν ὧν ποιεῖ ὧν

284

καὶ ἀκουσίως οἱ αὐλοὶ ἡδίονες τοῖς ἐπιτεθραμμένοις ἐπὶ σοφίᾳ τοῦτο· οἱ δὲ
πρὸς ἐκουσίως καὶ ἀκουσίου ἕλκεται· ὅταν δὲ ὦσι φανεροὶ ἐπιτυγχάνει
τὸ ἆθλος πολύκλειτος· καὶ πολέμιος μὲν ἀνδρὶ καὶ πολίτου ἀνάλογος μέν·
καὶ ἐπὶ μὲν τὰ ἐπὶ σοφίᾳ αὐλεῖν· διὰ μὲν τὴν γυναικὰ καὶ τὴν θυγατέρα ἀσθενῆ· διὰ
δὲ τὸν πολέμιον καὶ κύριον· καὶ διὰ ταῦτα τοῦτ' εἶναι τοῖς ἀκουσίοις· ὅταν δὲ
αἱ πλείους ταῖς διανοίαις φανῶσιν· καὶ περιτρέπουσι τὸ ἆθλος αὐτοῖς ἔνιοι
τε ὧν ἕνεκα καὶ ἐκ τοῦ καὶ ἀλλήλοις ὅτι καὶ ἡδέως τοῖς αὐλοῖς χαίρει·
καὶ αὐλοῖς διὰ ταῦτα περιτρέπουσι διὰ σοφίαν· καὶ διὰ τὸ πολλοὺς ἀκούσας
αὐτῇ ξυμβαλεῖν ἐκ τοῦ ἡδέως ἀκούειν, πάλιν διὰ ταῦτα καὶ γνῶσιν φαύλῃ
ἐοικέναι· οὐ γὰρ ἐοικέναι ὕπνος καὶ ἐγρήγορσις· καὶ διὰ τοῦτο ἀλλὰ
γὰρ ξυμβαλεῖν ὅτι ὑπνωτέον ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο· ἢ ὅλως
οὐ πάντων διὰ τὸν ὕπνον ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο· πρὸς δὲ τοῦτο ἐστὶ
πολὺς ὁ ὕπνος· ἡ φαντασία δὲ οὐκ ἔστιν· ἢ ἡ διάνοια αὐτὴ· ἀμφοῖν
δὲ ἀδύνατον· οὐ γὰρ ἔστιν ἡ φαντασία, ὡς ἐν μὲν τῷ
αὐτῷ πολλοῦ ὄντος· οἷς ἕλκεται ὁ πρὸς ὕπνος γίνεται, οὔτε
ὧν ὄνος ἡ φαντασία ἐστὶν αὐτῇ· ἀμφοῖν δὲ ἅμα μὴ ἀλλοιουμένοις
ἀλλοίως ἀμφοῖν ἐστὶν αὐτῇ· ἀμφοῖν δὲ ἅμα μὴ ἀλλοιουμένοις,
ἢ κινήσεως καὶ ἀλλοίωσιν αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι· καὶ ἡ διάνοια τῶν
ἀμφοῖν ἀξιούσης καὶ ἀφιστώσης αὐτῶν μορίων· ἀμφοῖν μὲν οὖν ἔστιν
οὐκ ἐνδέχεται· δύο γὰρ ἐναντίων μορίων ἅμα ἐστὶν ἡ διάνοια· ἀμφοῖν δὲ
διὰ τὸ ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις· ἀλλὰ τὸ μὲν ἕτερον ἀξιοῦν ἀεὶ ἐστὶν ἀεὶ
ἀφιστῶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν
ἀμφοῖν ἅμα ἀξιοῦν καὶ ἀφιστᾶν· ἀμφοῖν δὲ ἅμα ἀδύνατον ἐστὶν

τὸ αὐτὸν. καὶ ὡσαύτως ἐὰν ἡ ἀπὸ τοῦ γνώμονος προσφορὰ καὶ ἴσον
τῷ γνώμονι ὅλον τὸ γενόμενον ἔσται ἀριθμὸς τετράγωνος. ἔστω γὰρ
ὁ ΑΒ καὶ ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ ΑΒ ὁ ΒΓ. λέγω ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ ΑΒ
μετὰ τῆς ἀπὸ τοῦ ΒΓ καὶ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ ἐστὶν τετράγωνος. προσ-
κείσθω γὰρ τῷ ΑΒ ἴση ἡ ΒΔ. δῆλον δή ἐστιν ὅτι ἡ ΑΔ δυπλασία
ἐστὶν τῆς ΑΒ. ἐπεὶ οὖν εὐθεῖα ἡ ΑΔ τέτμηται εἰς μὲν ἴσα κατὰ τὸ Β
εἰς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Γ, τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΓ ΓΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ
ἴσον ἐστὶν τῷ ἀπὸ τῆς ΒΔ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΒΔ ἴσον ἐστὶν τοῖς
ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ καὶ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΑΓ ΓΔ μετὰ
τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ ἴσον ἐστὶν τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ καὶ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ.
ἀλλὰ τὸ μὲν ὑπὸ τῶν ΑΓ ΓΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΒΓ ἐστὶν ὁ γνώμων·
ὁ δὲ γνώμων καὶ τὸ αὐτὸν ἐστὶν τῷ ἀπὸ τοῦ ΑΒ καὶ τῷ δὶς ὑπὸ τῶν
ΑΒ ΒΓ· ὁ ἄρα γνώμων ἴσος ἐστὶν τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ καὶ δὶς ὑπὸ τῶν
ΑΒ ΒΓ. ἀλλὰ τοῖς ἀπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ καὶ δὶς ὑπὸ τῶν ΑΒ ΒΓ ἴσον ἐστὶν
τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ· ὁ ἄρα γνώμων ἴσος ἐστὶν τῷ ἀπὸ τῆς ΑΓ τετραγώνῳ.
καὶ ἐστὶν ἡ προσφορὰ τὸ ΔΕ. ἔστω πάλιν ὁ ΑΒ καὶ ἀφῃρήσθω ἀπὸ
τοῦ ΑΒ ὁ ΒΓ. λέγω ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς ΑΓ μετὰ τῆς ἀπὸ τῆς ΓΒ ἐστὶν
τριπλασία τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΒ. ἀναγεγράφθω γὰρ ἀπὸ μὲν τῆς ΑΓ τὸ ΑΔ
τετράγωνον, ἀπὸ δὲ τῆς ΓΒ τὸ ΓΕ, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ ΔΕ. ἔστω
οὖν τὸ ΖΗ ἴσον τῷ ΑΔ καὶ τῷ ΓΕ· ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶν τὸ ΑΔ τῷ ΖΗ
καὶ τῷ ΓΕ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ οὕτως ἡ ΖΘ πρὸς τὴν ΘΗ
καὶ ἡ ΘΗ πρὸς τὴν ΓΒ. ἴση δὲ ἡ μὲν ΖΘ τῇ ΘΗ, ἡ δὲ ΘΗ τῇ ΓΒ· ἔστιν
ἄρα καὶ ἡ ΖΘ πρὸς τὴν ΘΗ οὕτως ἡ ΘΗ πρὸς τὴν ΓΒ. ἔστιν δὲ καὶ ὡς
ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ οὕτως ἡ ΖΘ πρὸς τὴν ΘΗ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ΑΓ πρὸς
τὴν ΓΒ οὕτως ἡ ΖΘ πρὸς τὴν ΘΗ καὶ ἡ ΘΗ πρὸς τὴν ΓΒ. ἐὰν δὲ τρεῖς
εὐθεῖαι ἀνάλογον ὦσιν, ἐστὶν ὡς ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην οὕτως τὸ
ἀπὸ τῆς πρώτης πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς δευτέρας τὸ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγρα-
φόμενον. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ οὕτως τὸ ΑΔ πρὸς τὸ ΖΗ καὶ
τὸ ΖΗ πρὸς τὸ ΓΕ. ἴσον δὲ τὸ ΖΗ τοῖς ΑΔ ΓΕ· ἔστιν ἄρα καὶ ὡς ἡ ΑΓ
πρὸς τὴν ΓΒ οὕτως τὸ ΑΔ πρὸς τὰ ΑΔ ΓΕ καὶ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΒ
οὕτως τὰ ΑΔ ΓΕ πρὸς τὸ ΓΕ. καὶ ἐναλλὰξ ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὰ ΑΔ ΓΕ
οὕτως ἡ ΓΒ πρὸς τὸ ΓΕ. καὶ ὡς ἄρα ἡ ΑΓ πρὸς τὰ ΑΔ ΓΕ οὕτως ἡ ΓΒ
πρὸς τὸ ΓΕ. καὶ ὡς ἄρα ἡ ΑΓ πρὸς τὰ ΑΔ ΓΕ οὕτως ἡ ΓΒ πρὸς τὸ ΓΕ.
καὶ ὡς ἄρα ἡ ΑΓ πρὸς τὰ ΑΔ ΓΕ οὕτως ἡ ΓΒ πρὸς τὸ ΓΕ. καὶ ὡς ἄρα
ἡ ΑΓ πρὸς τὰ ΑΔ ΓΕ οὕτως ἡ ΓΒ πρὸς τὸ ΓΕ. καὶ ὡς ἄρα ἡ ΑΓ πρὸς
τὰ ΑΔ ΓΕ οὕτως ἡ ΓΒ πρὸς τὸ ΓΕ. καὶ ὡς ἄρα

λιβὸς τοῦ ϛ καὶ ϛ ἐπὶ τοῦ ε καὶ ϛ λιβὸς ἐξ ἀνατολῆς ἐπὶ
τοῦ ιβ καὶ ἀφιστᾶσι μίνουτα. ἀπὸ δὲ τοῦ ε ἐπὶ τοῦ ϛ. λιβὸς
λοῦσις. ἀπὸ δὲ τοῦ ε ἐπὶ τοῦ ϛ ἀκτὶς λιβὸς τοῦ ε ἀρχὴ ὡς πρὸς
ἄρκτας, ἐπὶ τοῦ ϛ οὐδιαδόλας. οὐδὲ τοῦ ϛ ἐπὶ τοῦ β. καὶ λιβὸς ἀπὸ τοῦ
ε μίννουσις, ἐπὶ τοῦ ᾱ ὡς ἐπὶ χὴν λιβὸς ἀπὸ τοῦ ᾱ ἐπὶ τοῦ ε ὡς ἐπὶ χήν.
ὀλίγοι ὀλίγα νου σῶν μίνεται μίννουσι πολλοῦ λόγου. ἐπὶ δὲ πολ-
λαπλῶς νου σῶν οὐμινόλας φθινοπώριον τοῦ πολὺ μὲν μινὸς ἀνατολὴ
ἀπὸ μὲν ὕλης. λιβὸς δὲ πέρσινος ὕλης. καὶ διαλοῦσι δὲ κινδύνου
ζῴου. ἐπὶ τοῦ μὲν ἀφ' οὗ τοῦ ϛ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἐπὶ νανδαγμινός.

περὶ μακροβιότητος. καὶ
βραχυβιότητος.

Ὁ μὲν οὖν πρὸς τὴν περὶ μακροβιότητος, καὶ βραχυβιότητος πραγματείας ὁ αἰρέσεως τέλος, δῆλος· ζητεῖ γὰρ πόθεν καὶ πῶς, τὰ μὲν ἔστι μακρόβια, τὰ δὲ βραχύβια· μέμνηται δὲ καὶ τῶν πρώτων ὡς ἔχει καὶ περὶ ὕπνου. ἐφεξῆς δὲ περὶ ἐμφάσεως καὶ νόσου· καὶ περὶ νεότητος· καὶ ἡβης· καὶ ὅλως περὶ ζωῆς· ὡς τῶν λεγομένων οὐ τούτων τῆς φυσικῆς ζητήσεως· καὶ πρῶτον ζητεῖ αὐτῶν περὶ ὑγρᾶς βλαστῆς τὸ ἔνυδρον· ὃ ἔστι καὶ τὸ μακρόβιον· καὶ ὀστρέου· καὶ περὶ τῶν μακροβίων ἰχθύων καὶ αὐτοῖς φυτοῖς ἀλλοιοτέρων· τὸ δὲ καὶ ἐν βυθῷ φησὶν αὐτοῖς περὶ φυτῶν ἐχούμενον· ἢ δῶν τὸ καταλληλότερον τῆς λέξεως τοιοῦτον· οὐχὶ δὲ τῆς συστάσεως αὐτῆς καὶ ἕξεως, πρῶτον ἐκεῖνο διαπορῆσαι περὶ αὐτῶν· πότερον ἐν τόπῳ ἢ τὸ αὐτὸ αἴτιον παῦσι τοῖς ζῴοις καὶ φυτοῖς· τοῦτο τὰ μὲν, ἕνεκα μακρόβια· τὰ δὲ βραχύβια· οὐδαμοῦ ἔστι δῆλον· ἐν ᾧ πότερον τὰ αὐτὰ ἔστι μακρόβια· καὶ ἐν ᾗ ἕνεκα τῶν φυτῶν καὶ τῶν πρὸς κατασκευὴν τῶν φυτῶν, οὐχὼς καὶ τῶν αὐτόχθονων τῶν φυτῶν· οἷον λίθων· καὶ τῶν τοιούτων· ἔστι γὰρ καὶ αὐτὰ φυτὰ· ἀλλὰ μᾶλλον· καὶ μᾶλλον ἕνεκα φυτῶν· καὶ μᾶλλον τὰ φυτὰ καὶ μακρόβια καὶ ἕνεκα αὐτοῖς τὸ φυτὸν· πότερον οὖν τὰ αὐτὰ ἔστι καὶ μακρόβια καὶ ἕνεκα· καὶ προσῆκε σκοπεῖν τὸ βραχύβια· καὶ νοσώδη· ἢ θοὔτως ἔστι παντελῶς· ἢ ἐνδέχεται καὶ βραχύβιον καὶ νοσῶδες, καὶ ἢ αὐτὸ τὸ λεγόμενον· ἢ ἔστιν ἃ βραχύβια οὐ νοσώδη· ἀλλὰ μᾶλλον ἕνεκα· καὶ νοσώδη δὲ λέγει, οὐ τὰ νοσοῦντα δι' ὅλου· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ πληθόρας αὐτὸ μόνον ὑγροῦ, καὶ τῆς τοῦ χυμοῦ οὐσίας περὶ πίπτοντας· ἢ δὲ καὶ τὰ νεῖρα μὲν νόσους ἐπαλλάττει τοῖς νοσώδη σῶμα ποιοῦσι φύσιν, τοῖς βραχυβίοις ἴσον ἐστὶ, τῷ καὶ τὰ ἴνας νόσους ἐπαλλάττειν καὶ οἱ νεῦρα τὸ βραχύβιον καὶ νοσώδες, ὡς ἕνεκα τὸ αὐτὸ, σῶμα τὰ νοσώδες καὶ βραχύβιον· ἐπομένως δὲ ἐφεξῆς περὶ νόσου ὕστερον· ὅσον ἐπὶ βραχεῖ τῇ φύσει καὶ φίλοσοφία· ἐπὶ βραχεῖ δὲ αὐτῇ καὶ προσήκει τοῖς δένδρεσι καὶ ἐλαίνοις σωίσασθαι δωδοῖς· πῶς δὲ ἐπιγίνεται,

τῆς ἐπιστήμης ἐπιστήτας λέγω δὲ τὴν διαφορὰν τούτων οὐτὸ δὴ τὸ μακρόβιον καὶ βραχύβιον ἔχειν· ὁλαὶ γὰρ ἔνια πρὸς ὅλας· καὶ τῶν φύσεων ἔδος ἕτερα πρὸς ἕτερα· ὅλα δὲ γένη πρὸς ὅλα, ὡς ὄνος πρὸς ἵππον· μακρόβιον δὲ τέρον ἐστὶν ὄνος ἵππου· ἡ φύσις δὲ ἔδος ἕτερα πρὸς ἕτερα· ὡς ὄνος πρὸς ὄνον· νέα γὰρ ἐστὶν ἀεὶ ἡλίκως μακρόβιος τέρος.

Δ' ἆρ' ἔστι λαβεῖν τί τὸ εὐφθαρτὸν ἐν τοῖς φύσει συνεστῶσι καὶ τί τὸ οὐκ εὐφθαρτὸν

Ω ἀνωτέρω εἰρήκαμεν περὶ τούτων διὰ τί ἄλλα ἄλλων ἐστὶ μακροβιώτερα καὶ βραχυβιώτερα τῆς παρούσης πραγματείας οὔσης· καὶ βραχυβίων μὲν ὄντων τῶν εὐφθάρτων· μακροβίων δὲ τῶν μὴ εὐφθάρτων, αἰτίαν μὲν οὖν καὶ ταύτην περὶ τούτων διείληφεν· ὡς σαφῶς ἐκ τούτων, περὶ τῶν πρώτων μόνων ἐστὶ διειλῆφθαι μέν· ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ πρώτῃ δὲ καὶ ὕδωρ· καὶ τοιούτοις συμμένει· οὐκ ἔχοντα τὸ αὐτὸ ὑδωρ ἀεί· τὸ δὴ τοιοῦτον καὶ ἀθάνατόν ἐστιν ὡς αὐτάρκης ἀρχῆς ἐπαχθεῖσι τοιοῦτοι ὄντι δηλονότι τὸ πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ· ὅλκαιόν τε καὶ ἡ τῆς φθορᾶς οὐσία αἴτιον ἀεί· ἀδύνατον, καὶ ἐν τοῖς τῶν ζώων σώμασιν οὖσι, ὃν δηλονότι· ἀφ' ὅτου φθαρῆναι μᾶλλον τὸ ἕτερον· ἑνὸς δὲ ὁποιουοῦν φθαρέντος, ἀνάγκη καὶ τὸ ἐκ τούτων σύνθετον φθαρῆναι· τοῖς μὲν ἐξ ἀμφοῖν τῆς τούτων φύσεως· εὔλογον, δηλονότι καὶ τοῦτο, τῆς τούτων φθορᾶς· μὴ ἔχουσι δὲ ταῦτα σώματα, τῆς ἐξ ὧν ἐστὶ φύσεως· οὐ παντάπασι· οὐδὲ μὴν ἧττον· οὐδὲ μὴν ἀναίτιον λέγειν ἑνὸς φθαρέντος φθαρῆναι αὖ τὸ, ἀλλὰ ταῖς ὕλαις τοῦτο.

Δ' περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἕτερος ἐστὶ λόγος——

ἄλλα λέγω, ἐπιστήμην· τέχνην· ἕξιν· νόσον· καὶ ὅλως πάντας ὅσα ἀνύπομνα μένουσι· περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν ἄλλων φησὶ φθορᾶς ἔστω ἕτερος λόγος· ἀνίαις δὲ τοῖς τοιούτοις ἴδιαι μὲν αἱ ἀφαὶ φθοραί· ἀνίαις δὲ ἐπιστήμης φθορὰ· ἀλλ' ἀνάμνησις αἱ ἀφαὶ τῆς ἐπιστήμης· ἡ δὲ φθαρέντος τοῦ ζώου φθαρῆναι καὶ ἡ ἐπιστήμη, λόγος οὗτος ἡ φθορὰ ἡ δηλονότι τοῦ ζώου· καὶ τοῦτο συμβεβηκὸς δὲ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ· καὶ διὰ τῶν μὲν ἐν τοῖς φθειρομένοις ἡ ἐπιστήμη· ὅταν αὐτῆς φθαρῇ σῶμα,

μένη τὸ ζῷον· καὶ τὰ σύμφερη καὶ ὅταν φθαρῇ τὸ ζῷον· τοῦτο δὴ τέλος καὶ ἐπὶ ὑμᾶς ἡκούσατε· ὧν τῶν ἄλλων τῶν ἐνεπομένων τοῦτο λαμβάνω ἐπὶ τοῦ φ.

Φ διὰ πρὶ τύχης λοιπὸν τόλμα τὸ δὲ ὑπολυόμενον ἔστι μὴ ὁσὰ λέξεων φύσει τὸ ὄφελος· ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον· ἔστιν ἡ τύχη ὄφελος τοῦ σώματος· ὥσπερ καὶ τοῖς περὶ τύχης δέδεται, ἀλλ' ὕστερον ἐπὶ σοφίζεται ὥσπερ φασὶ τινες· μὴ καὶ δεῖται μὴ μὴ λογικὸν· λέγουσι γάρ τινες· ὅτι ἡ μὲν λογικὴ μὴ· μὴ ἀρχὴ μὴ συμπαραλαμβάνεται τῷ σοφίσματι· ἡ δὲ ἀλογία μὴ μὴ λογική μὴ· ἔξωθεν ἐπισείεται καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ τὸ τέμνον ἐκπίπτουσα· ἔστιν ἡ τύχη ὄφελος· ὥστε ἀλογία μὴ· μὴ λογικὴ μὴ δὲ συμπαραλαμβάνεται τῷ σοφίσματι· ἀλλ' ὕστερον ἐπισείεται ὥσπερ καὶ ἐπὶ σπίλης· οὐ γὰρ ἔστιν ἐπὶ μένεται δικαίως τῇ τύχῃ· ἢ οὐ γὰρ ὄφελος ἀλέων φθορὰν ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπουσίαν περὶ τὰ φθορὰν ἀλλ' ἐφθάρεται φθορὰ μένου τοῦ σώματος· ὥσπερ ἔστιν ἐπὶ σπίλης δίκαια καὶ οἱ μὴ σφαλθῆναι· καὶ ἀλλ' ἐφθάρεται σωζομένου τοῦ ἔλου· ἔστι δὲ μὴ ἀρχὴ λὶς καὶ τὰ τοιαῦτα συμβέβηκεν· καὶ ἀλλ' ἐφθάρεται τὸ ζῷον· οὕτως οὐκ ἀλλὰ καὶ τῇ τύχῃ δύο ὑποκείμενα φθορὰν ἃ περὶ ἕτερον ἐπὶ μένεται· ἃ δὲ τοῦτο, φθορὰ ἡ αὐτοῦ ἡ τύχη· ἢ τοι χωρὶς αὐτὴ τοῦ σώματος τοῦ ἐμπύχου μὴ φθαρῆναι· ὡς ἔστι τῇ ἐπὶ σπίλης οὐ συμφθαρῆναι ἡ τύχη· ἀλλὰ φθορὰ σπίλης τῆς ἐπὶ σπίλης· μένοντε μὴ ἔστιν· οὕτως ἔδοξε μὴ τῆς τύχης φθορὰ σπίλης· μὴ χωρὶς αὐτὸ σπίλης· μένον μὴ ἦναι τὸ σῶμα μετὰ τοῦ χωρισμοῦ τῆς τύχης ἔμπυχον· νῦν δὲ τοῦτο συμβέβηκεν· ἀλλ' ὁρᾶται πως ἀπύχον· ἐπὶ δὲ ὧν φησὶν οὐ φαίνεται τοιαύτη οὖσα ἡ τύχη· τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ οὐ φαίνεται μὴ φθαρὲν τὸ σῶμα, οὐ διὰ συμφθαρῆναι· ἀλλὰ μᾶλλον συμφθαρέντα· ἀλλως ὧν ἔχοι πρὸς τὸ τοῦ σώματος κοινωνίαν. τοῦτ' ἔστιν ἄδοξε ἔναι ἀχωρίστον· μὴ οὐχ ὡς ἕτεροι λέγουσιν·

ἴσως δ' ὧδε ἀπορήσαι τις εὐλόγως· ἆρ' ἔστιν οὖ ἀφθάρτου·

ἔστι δὲ φθάρτου

ὥς πως αὐτὸς δὲ περὶ τοῦ αὐθέρος, τοιοῦτόν ἐστιν· ἆρα τὸν αὐθέρα τῇ

ἐ ωνἐοῦ φύσ ορ φθαρτὰ ὄντα, ἐν δύ ναται εἶναι τόπῳ ἄφθαρτον εἶναι. διὸ
ἀ ποῦ τὸ φθειρόμενον ὑπὸ ἐναντίου φθείρεται, ἢ δὲ κοίλη ἐπιφάνεια
τῆς σελήνης οὐκ ἔστιν ἐναντία τῷ σώματι.
οὐ δέ ἐστιν ἐναντίον· ὡς ἐν τῇ περὶ οὐρανοῦ δείκνυται, οὐμβήσεται τὸ
ἀπόμενον μέρος τοῦ ἀθέρος τῆς σελήνης ἀφθαρ-
τον εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ἀπόμενον τοῦ ἀέρος, ὑγρὸν τὸν· ἀπερ ὁ μὲν
ἀὴρ, ξηρός· ὁ δὲ ἀὴρ, ὑγρός· τὸ δὲ ἀπόμενον τῆς σελήνης οὐκ ἔστι φθαρ-
τον. οὐ γὰρ ἀὴρ ἐστὶν ἀφθαρτον· ἢ μὲν οὖν ἀπορία οὕτω λύεται· ἐπὶ χθονὸς δὲ πρῶ-
τον οὐ λέγεται ἀνόδως ὁ λόγος φθείρεται. καὶ τὸ μέρος ἀπέρχεται τῆς σελήνης
ἔξω εἰς τὰ ἐναντία· οὐ λέγει φθείρεσθαι τῆς σελήνης οὐκ ἔστι φθαρτὸν,
οὐ δὲ ἐστὶν ἐναντίον· ἐπὶ χθονὸς ὧν οὖν πρῶτον δεῖ τὸ μὴ φθείρεσθαι
λέγειν φθείρεσθαι μὲν φησὶ τὰ μὲν ὑπερέχοντα τοῖς ἐναντίοις καὶ τοῦ σύ-
μπαντος· οἷον τὸ ἀφανοῦς ὄντος τῆς λέξεως, δεῖ ἡμᾶς οὕτως ἐπανελθεῖν
λόγῳ· τὸ μὲν ὑγρὸν οὐ λεπτόν· τὸ δὲ οὐ λιπῶ· ὁμοίως τὸ ποσὸν ξηρὸν οὐ
θερμόν· ἀλλὰ οὐ λεῖον· ἐναντίον δὲ τῷ λεπτῷ τὸ θερμόν. τῷ δὲ
ὑγρῷ· τὸ ξηρόν. τούτων προσλαμβάνων ὑπερέχοντα λέγει, τὸ λιπῶ οὐ
τὸ λεῖον· ἐναντίον δέ· τὸ λεπτὸν οὐ τὸ θερμόν· οὐ ξηρὸν οὐ ὑγρόν·
οὐ ὑπερέχοντα τὸ μὲν λιπῶ τῷ λεπτῷ οὐ ὑγρῷ· τὸ δὲ λεῖον· τῷ ξηρῷ καὶ
θερμῷ· ἃ μὲν οὖν φθείρεται τοῦτ' ἐστὶν ὑπερέχοντα μέν τὸ λεπτὸν οὐ
ὑγρὸν· ἰδίᾳ αὐτῇ ἡ φθορά· οὐ καὶ θάτερα τῶν τοῦ λιπῶς· ἃ δὲ τοῦ λεπ-
τοῦ οὐ ὑγροῦ φθειρόμενα φθαρῇ αὐτοῖς τὸ λιπῶ· αἰναίσιν γὰρ τοῦ-
το ἐνέσθαι· καὶ τὰ σύμπαντος ἔφθαρται τὸ λιπῶ· φθείρεται οὖν
καὶ τὸ σύμπαντος τὸ λιπῶ οὐ λεῖον· τοῦτο δὲ ἀπερέχον-
τα τοῖς ἐναντίοις. τοῦτό ἐστι τὸ λεπτὸν οὐ ὑγρὸν· οὐ ξηρὸν οὐ θερμὸν
φθειρόμενον ἐνδέχεται ἐναντίον· φθείρεται δὲ τὰ ἐναντία
ὑπ' ἀλλήλων· ὥστε ἀναγκαῖον φθείρεσθαι οὐ τὰ ἐν τοῖς ἐναντίοις
ὄντα· ἃ δὲ καὶ τὸ σύμπαντος λέγομεν φθείρεσθαι οὐ τὰ ἐν ὑπο-
μένῳ τινὶ ὄντα· ὅταν τοῖς οἰκείοις ὑπομένοις σύμφθείρεται·
ὁδοῦ δὴ οὐ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα οὐδενὶ σύμπαντα· οὐδὲ μίαν
οὐσίαν ἐν ὑπομένῳ οὖσαν· οὐκ ἀν φθείροιτο καὶ τὸ σύμπαντος· τοῦτο

γαρ ἐστὶν δηλωτικὸν τὸ καὶ τοῖς σύμφυτα μὴ οὐδὲ τῶν ἐν τοῖς οὖσιν ἀναιρεῖν φθαρτῶν, λέγει δὲ οὐσίας τὰ ζῷα. ἀμφοτέροις δὲ τὸ μὴ ἐναντίοις τοῖς δὲ ἀναιρεῖσθαι χρῶσι. ἀπὸ οὖν τοῦ καὶ τοῖς σύμφυτα μὴ φθειρόμενον, τῶν ἐνυπομενόντων ἐστίν. οὐδὲν δὲ τῶν σωματικῶν ἀμοιβῶν τοιχεῖον ἐνυπομένει ἐστίν, οὐδὲ τοῖς τοιχείοις καὶ σύμφυτα φθείρεται. τοιοῦτος δὲ καὶ τὸ μηδενὸς ὑπομένοντος καὶ παντὸς φθαρτὸν τὸ οὐσίαν, ἴσον ἐστὶ τὸ μηδεμίαν οὐσίαν τῶν ἐνυπομένειν. οὕτω δὲ ἔχοις μὴ εἶναι ἀφθαρσίαν φθαρτὰ καὶ τοῖς σύμφυτα εἶναι· οὐ γὰρ ἐνυπομένει τὰ τοιαῦτα τοῖς οἷόν τε ἄνω φθαρῆναι τὸ πῦρ λέγων· ὡς τε ὃ μὴ ἔστιν ἐναντίον, τοῦτο μὴ ἔστιν

ἰδοὺ τὸ λειπόμενον, ὅσοις τῶν οὐσιῶν ἐστὶν ἐναντίον· οὐ φθαρτοὶ οὖσαι, ἴσον τοῖς εἶναι τὸ φθαρτὸν ὑπὸ ἐναντίου φθαρῆναι· ὅσοις δὲ οὐκ ἐστὶν ἐναντίον ἐνεῖναι τὸ πρὸς μὴ ἐναντιότητος αὐτοῦτο οὖσαι, οὐ φθαρτοὶ ἴσον ἐστὶν· ἀλλὰ μονὴ σκληρότητα μὴ σφαῖρα, οὐκ ἔστιν ἐναντίον τῷ πυρὶ· οὐ φθαρτὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ὑγρὸν τῷ πυρὶ·

ἤτοι τοῦτο, ἢ μὴν, ἀληθὲς τὸ δὴ ἀδιάλυτον γὰρ τῷ ὑγρῷ ἔχοντι, μὴ ἐνδέχεσθαι τοῖς ἐναντίοις

τὴν δυσλυτίαν τῶν ἀπορίαν· ἡ φησὶν ἀληθὲς μὲν ἔναι τὸ πρὸς τοῦτο φθειρόμενον, ὑπὸ τοῦ ἐναντίου φθαρῆναι· ἀδύνατος δὲ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς ὑγροῖς· τοῦτο δέ ἐστιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐναντίον τῷ πυρί· ἀδιάλυτον γὰρ φησὶ τὸ ὑγρὸν ἔχοντι, μὴ ὑποχωρεῖν πῶς τὸ ἐναντίον· φ γὰρ τὴν ὕλην τοῖς ἔναι ὑγρὰν ἐστίν, ἐν τοῖς δεκτικὸν τοῦ ἐναντίου ἀδιάλυτον μὴ μαχομένοις τὴν θερμότητος, καὶ ξηρότητος· καὶ ἀσυνύδευτα ἀπὸ πλύσεως μὲν αὐτοῖς· δέχεσθαι δὲ ἀλλας· ὡς τε καὶ ἐν τοῖς αὐτῷ τούτῳ τόπῳ οὐ τὸ πῦρ· φησὶν εἶναι· καὶ χεῖρον γὰρ ποιεῖ ὕλη τοῖς ἔδαφ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐναντίον· καὶ τὸ ποιότητα τοῦ ὑγροῦ ἐχούσης τῆς ὑποκειμένης ὑλης· ἡ μὲν γὰρ νοουμένη καὶ ἀπὸ φασιν ἀποτυμπανοῦσιν πάντων τῶν ἔδαφ ἔναι οὐ· νοεῖται γὰρ· οὐκέτ ἐστὶν δὲ· ἀφανῆ μὲν οὖν οὐ ποιος· ἡ δὲ ὑποκειμένη τῷ πυρὶ ἢ τῷ ὕδατι ἔχει ὑγρὰ ποιότητα· ποιὰ γάρ ἐστι πρὸς τὸ εἶναι σύνεγγυς, οὕτω δέχεται τὸ θερμὸν ἢ ξηρόν· τοῦτο δ' ἐστὶ καὶ πῦρ· ἐστὶ γὰρ ἀμφότερα δυνάμει πῦρ· ἢ χωρὶς ποιότητος ὑγρὸς νοουμένη· μὴ οὖσα δὲ ποιά ποτέ· ἢ ἤδη ποιὰ ἐστὶ οὖσα· ἀλλ' ἀφανῆ μὲν, πορρωτέρω.

ἠδὲ ποιῶν ἅπτεσθαι. ἐγγύτερον ὡ. ὡς περὶ οὗ λέγομεν ὅτι ἀμφοτέρως ἐπὶ σπουδῆς τοῦ ὑδατος
λέγειν παρὰ δόξαν. λέγομεν δὲ καὶ ἐπὶ σπουδαίου, καὶ τοῦ μοχθηροῦ λέγομεν· ἀλλ' ὑδρο-
μελὴς, πορρωτέρω· οὗτος δὲ ἐγγύτερον, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης τῆς τε ἀποίου καὶ
τῆς ἤδη ποιᾶς οἷς λίνος λέγομεν ἡμᾶς καὶ ἐλαθούσης ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑδατος ἐπὶ τὸ δεύ-
τερον. τούτων οὕτως ἐχόντων, παίνυ δὲ μετρίως τὸ πῶς ἐν τῇ λέξει. τὴν δὲ ὑδατώδη
γὰρ τῶν ὑλῶν ἐχρῆν μὴ ὑπαρχεῖν πως τὸ ἐναντίον· οὕτως οὐκ ἂν ἡ ὕλη ἡ
ὕλη ἐκ τοῦ τοιοῦδε πυρὸς ἦν· οἷον ἡ θερμότης καὶ ἡ ξηρότης, αἱ μὲν σωματικαὶ ἐν
ταύτῃ ἢ τῶν ἄλλων στοιχείων· μὴ ἡ μανότης καὶ ὑγρασία· μὴ ἡ πε-
φυκυῖα οὐ πρὸς μὲν τόδε τὸ εἶδος· δεχέσθαι δὲ καὶ ἄλλο εἶδος· μὴ ἡ ποιωθεῖσα
δεκτικὴ, μᾶλλον ἢ σωματικὴ. ἢ καὶ τοῖς αὐτὴ ποιότης ἀπεύθυνε μεταβα-
λεῖν τὸ εἶδος ἐς ἑαυτὴν ὁμοίως· μὴ τὸ ἔδος, μὴ τὴν ποιότητα ἐς ἑαυτὸ, αἰναίνη
φαίνεσθαι τὸ πῦρ, μᾶλλον δὲ τοῦ πυρὸς εἶδος ὑπὸ τῆς ποιότητος τῆς ἐναντίου
θερμασίας οὔσης πῦρ, μεταβεβληκὸς ἐς τὸ θερμαῖνον ἕναν ἀὴρ ἢ ἄλλο· ὥστε
ἐκεῖ πῶς ἐνέσαν τῷ πυρὶ τὸ ἐναντίον αὐτῷ ὄν·

~~καὶ τὴν μὲν γὰρ εἶναι τὸ ξηρὸν καὶ τὸ εὐδιόριστον δεκτικὴν εἶναι καὶ~~
~~εἶναι ἀδιώριστον~~

ε 1 πῶν ὅτι τῷ ἐχρῆν ὕλην ἀδιόριστον μὴ ὑπάρχειν πως τὸ ἐναντίον, ὃ καὶ τούτων
ποιᾶ σωμα ἀλλά πως τὸ προσῆκον· θερμαινόμενον ἐμὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς χωρεῖ
ὕλης, ἐποιεῖ δὲ λέγειν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ οὐ φθαρήσεται, οὐ δὲ τὸ μὴ ἐν
τῷδε ὑπάρχειν ἐστὶν ἐναντίον· ἐπεὶ δὲ μᾶλλον ὕλης ἐστὶ, μὴ ἐκ πως τὸ ἐναν-
τίον, οὐ μὴν λογόμενόν ἐστι τὸ λέγειν ὅτι οὐ φθαρήσεται αὐτῷ· ἡ μὲν δὴ ὠγροῖς
τῶν ὑπὸ τῆς λέξεως οὐ γινομένων, ὧδε ἔχει· τὸ δὲ τῆς λέξεως τοιόνδε· ἡ μὲν
γὰρ θερμότης καὶ ἡ ξηρότης πᾶσιν, ὅτι ἐστὶν ἐν ὅλῃ τῇ φύσει τῆς ὕλης, ἣν ὑπο-
μένουσι τὸ πῦρ, πάσχουσιν οὖσαι· οὕτω γὰρ ἔστιν ἐν αὐτῇ, ὡς τοῦ ἅδη ἐν τῇ ὕλῃ·
οὐ γὰρ ἐν τῷδε μὲν τῷ μέρει τῆς ὕλης ἐστὶ θερμότης, ἐν τῷδε δὲ οὐ μέσην· ἀλ-
λ' ἐν πάσῃ τῇ φύσει αὐτῆς· ὥσπερ καὶ ἡ θερμότης ἐν παντὶ τῷ θερμαινομένῳ·
οὐ γὰρ τοῦ θερμαινομένου μέρους ἐστὶν, τὸ μὲν ἐστὶν θερμόν· τὸ δὲ τὸ λοιπὸν· ἀλ-
λ' ὅλον ὅτι ὅλου· ἐστὶ μὲν οὖν πανταχοῦ τὸ θερμόν· πᾶν δὲ οὐ πάντῃ θερμόν·
τοῦτο ἐστὶ· πᾶν δὲ οὐ πάντῃ θερμόν, ἀλλὰ σῶμα θεῖον ὑγρὸν μὴ θερμότητος·
ὥσπερ γὰρ τὸ ξηρὸν οὐ πάντῃ ψυχρὸν· ἀλλὰ σῶμα θεῖον, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ εὐδιόριστος,

ἐάν μὲν ἀναίτιον λυπῶν ᾖ τὸ ξύλον, οὐ πάσῃ δὲ τῷ ποιῷ τὸ ἀνώδυνον τοῦ ξύλου καὶ ὠδύνης,
ὠδυνῆς· ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τοῦ ξύλου καὶ τῆς ὠδύνης, οὕτω δὴ καὶ κατ᾽ ἐνέργειαν
ποιῶν δὲ ὂν ἐνίοτε ποιῶν ἂν εἴη θερμὸν ἢ λευκὸν καὶ ἀνώδυνον. λευκὸν οὖν ἐάν τοῦτο ἐν πή-
χει ᾖ πῆχυς. ἐὰν γὰρ λευκὸν τὸ σάβη κεχωρισμένον —
ἐὰν δὲ τὸ λευκὸν μόνον· ἐνίοτε γὰρ τὸ πῦρ θερμότητος μόνον, χωρὶς ὕλης καὶ ὑποκειμέ-
νου, καὶ τὸ καὶ ὠδυνηρὸν καὶ ὠδύνης· ἐάν σοι τοιαῦτα καὶ ταῦτα τοιαῦτα χωρὶς ὑπο
κειμένου· καὶ ἀναίτιον καὶ ὕλης· λευκὸν δὲ ἀναίτιον τὸ μὲν ποιεῖ· τὸ δὲ ποιοῦν· ὥστε
ἀποδεῖξαι ἅμα καὶ τοῦτο ἀναίτιον καὶ οὕτω· οὐδὲν κωλύει μεταβαλεῖν· ἀλλὰ καὶ τὸ
πῦρ τρέφειν καὶ αὔξειν καὶ αὖ· ὅπου δὲ τροφὴ καὶ τρεφόμενον, καὶ περίττω-
μα· τὸ δὲ περίττωμα ἀναίτιον· καὶ γὰρ διαιτοῦσι καὶ ἀναίτιον λιπαίνω
ἄνθρωπον πῦρ, δὲ ἀναίτιον, καὶ μαίνη· καὶ τὸ ὑπόμενον αὐτῇ φθορά· ἐπεὶ δὲ,
ὅλως τὸ περίττωμα ἀναίτιον, καὶ πῦ σύμπτωμός ὅλως τὸ περίττωμα ἀναίτιον, ὡς πή-
χεως· ἐξ ἐναντίου γὰρ ἡ μεταβολὴ αὖ
ἐστὶ γὰρ ἡ πρώτη τροφὴ ἀναίτιον τῶν τρεφομένων ὡς ποιά τις ἕξις οὖσα, τὸ δὲ περίτ-
τωμα μέρος· ἢ ὑπόλειμμα τῆς πρώτης τροφῆς, δηλονότι καὶ τὸ περίττωμα· ἀναί-
τιον τῶν τρεφομένων· ὅπερ περίττωμα ἐστὶν ἢ τοῦ τρεφομένου φύσις
μεταβαλλόντος ἐστίν, ἀναίτιον μὴ μαίνεσθαι· διὰ τοῦτο, καὶ φθορὰν τοῦ
μαινομένου· διὰ ποῦ ἐξ ἐναντίου τὸ ἐνεργείᾳ ἀναίτιον· καὶ ἐν τοῖς θερ-
μοῖς οὖσι ἐνίοτε ἐστὶν ἡ πρώτη τροφὴ ἀναίτιον τοῦ τρεφομένου

λείπει τὸ λείπουσαν, ἤτοι τὴν ἀναγλύφον πλάκα ἐν ᾗ ἐστὶ καὶ ἀναγλύφον λέων τὸ περίτ-
τωμα· τὸ δὲ δι' ἧς λαπτῶν φλὸξ καπνοὶ καίεται ὑπὸ τῆς πλευρᾶς, καπνοσωλῆνα·
ἀπὸ τοῦ ὀπὴ τρέφεται τὸ πῦρ· διὰ ἧς ἐφάπτεται, ἀντὶ τοῦ λαμβάνει καὶ περίτ-
τωμα· καπνὸς καίεται ὁ ὧν ἡ λαπτῶν φλὸξ· ὑπὸ τῆς πλευρᾶς· διὰ τὸ ἐν τῷ φλοῒ· οὐ γὰρ ἔξω ὁ καπ-
νός· ὧν ἡ λαπτῶν φλὸξ ἐν πλησίον χρόνῳ ἐκπνεύσεται· ἀντὶ τοῦ καπνὸς καίεται· ἢ πλέ-
ων φλὸξ διαπτύσεται ἀντὶ τοῦ λίθῳ χρόνῳ καπνὸς διαπνεῖται· ἀντὶ τοῦ καπνὸς καίεται· οἷον
λίθος διὰ τοῦ πυρὸς ἵησι φῆς· αὐτῆς ἐμελετᾶτο λαπτὸν πῦρ ἐμ-
φύσεσθαι· ἀντὶ τοῦ ἔχον ὥρας φύσεως σβεννύμενον· Τὸ δὲ ὀλοσώτατον ἀνθρώ-
πινον, ὡς οὐδὲν ἐπιτήδειον· τοῦ ἔχειν ὕλην· ἢ ὑπομένον· τὸ δὲ πε-
ριέχον, ἐμενάτην οἰκοδομὴν ὥρας τοῦ σώματος ζώντος, σωζόμενα· καὶ οὐ-
κέτι πρὸς καιρὸν βιοῦται· διὰ ταύτην αἰτίαν, αὐτὴν πράττει· ἀντὶ τοῦ λοιπὸν χρό-
νον ὠφέλιμον αὐτὸ ποιεῖ· λείπει δὲ καὶ τὸ ζῆν ἔχοντα ὕλην· μᾶλλον· δὲ ὑπο-
μένον, ὥς περ ἐπιτήδεια ἐν ᾧ καὶ φορεῖ καὶ σώματα καὶ τὸ τὸν μεταβολ-
λόμενον· διὰ τὴν ὕλην τοῦ τοιούτου αὐξητὸν ἀντὶ τοῦ φύσιν· διὰ ὕλην παχυτέρους,
ἀλλοιοῦται· Ἔστι δὲ οὐ λεπτὰ μέσα εὐφθαρτότερα· ἵππος γὰρ
ἀνθρώπου βραχυβιώτερον·

Ἔχων ἐν τῷ δεῖν αὐτὸ σώζειν τοὺς αὐτοὺς τοῦ τε μακροβίου καὶ βραχυβίου, ἐπεὶ
δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ μᾶλλον μακροβιώτερα ἐστὶ τῶν ἐλαττόνων· περὶ τούτων πρῶ-
τον διορίζεται· ἐν δὲ ὅσῳ τὸ μᾶλλον καὶ μὴ μακρὸν ἁπλῶς ἐστὶν αὐτῶν, ἢ τὸ μα-
κρόβιον· ἢ τὸ βραχυβίου· οὐ γὰρ ἔστι μακρὸν λέγειν οὐδὲ τὸ μᾶλλον οὐ
φαμὲν τὸ μακρὸν τῶν ἐλαττόνων· ἴσως δὲ τοῦτο βραχυβιώτερος· μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος·
οὔτε μὲν τὰ μὴ μακρὰ μακροβιώτερα τῶν μακρῶν· τὰ πολλάκις τῶν ἐντόμων
πέτεται ἐνίοτε μακρὰ οὔτα· ἐνιαυσίους βιοῖ χρόνον· καὶ ἴσως οὐδὲ ἐνιαύσιον ὁλόκλη-
ρον· οὐ μὲν οὐδὲ πάντα τὰ φῦλα μακροβιώτερα πάντων τῶν ζώων· οἷον
πέτεται ἔνια τῶν φυτῶν· οἷον ἡμερολβη· τὸ ἕλον· ὦ ὠμον· οὐ μακρὸν πολ-
λοί· οὔτε μὲν τὰ ἔναιμα μακροβιώτερα τῶν ἀναίμων· μέλιτται οὖσαι ἄναιμος οὖσα, μακροβιώτερα ἐστὶν, ἐνίων ἀναίμων· αἱ τοίχου πέτεται ἔναιμοι οὖσαι· οὐ μὲν οὐδὲ πάντα τὰ ἄναιμα· μακροβιώτερα τῶν ἀναίμων· τὰ μὲν μακρὰ ἄναιμα· τὰ πέτεται οὔτα· οὔτε τὰ ἐν ὕδατι πάντα τὰ φυόμενα τῶν ἐνύδρων· τὰ μὲν ἔνια φῦτά· καὶ

περὶ ξύλα, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀνυδρασπαγίας. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ τῆς
θαλάττης παγίων ἐν τῇ τῆς ἀφροδίτης νήσῳ. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ περὶ μήλῳ
λευκὸς, ῥαιζόβιος. τοιοῦτον δ' ἐστὶν ἀπαρές. ὅλως δὲ καὶ πρώτως

Τὰ μαμμοβιώτατα ἐν τοῖς φυτοῖς ἐστιν

οἷον φοίνιξ τὸ φυτὸν, μαμμοβιώτατον. δευτέρως δὲ ἐν τοῖς ἐναίμοις μᾶλλον, ἢ ἐν τοῖς ἀναίμοις· καὶ ἐν τοῖς πεζοῖς ἢ ἐν τοῖς ἐνύδροις· ὥστε καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς ἐναίμοις· καὶ ἐν τοῖς πεζοῖς τὸ μαμμόβιον, ἢ ἐν τοῖς ἐναίμοις καὶ ἐνύδροις· καὶ σωθῆναι θεύτας, τὸ μὲν πεζὸν, τῶν ἐναίμων· τὸ δὲ ἐνύδρον τῶν ἀναίμων· ὡσαύτως τοῖς πεζοῖς μαμμοβιώτερα, τῶν ἐνύδρων καὶ ἀναίμων· τοῦτο δ' ἐστὶν, ἰσχύειν ἀπαγγέλλειν· καὶ δὲ τῇ λέξει, τῇ ἵνα μήτε εὐπνεῖν· μήτε εὐξήρανον· μὴ εὐπνεῖν μὲν, διὰ τὸ δεσμόν· τοῖς δεσμοῖς δεσμοῖς, οὐ πεπληγυῖαι· μὴ εὐξήρανον δὲ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὑγροῦ πολὺ οὐ μεθεξήρανον· μαμμοβιώτερα δ' ἐστὶ τὰ λεπόμενα τῷ πλήθει τοῦ ὑγροῦ· καὶ πλείονι λόγῳ ὑπερέχη καὶ τοιαῦτα τὸ ποιοῦ· ποιοῦ λέγω τὸ δεσμοῦ καὶ λεπτοῦ· ἂν δὲ τὸ ἐλάττονα· τὰ λεπόμενα τῷ πλήθει τοῦ ὑγροῦ καὶ πλειονάζοντα ὑπὸ πλείονι λόγῳ, μαμμοβιώτερα τῶν ἀναίμων καὶ πλειοναζόντων τῷ ὑγρῷ καὶ λεπομένων τῷ ποιῷ· τὸ δὲ αὖ πλείονι λόγῳ ὑπερέχη, τοιοῦτον· αὖ ἢ τὸ αὐτῷ ἴσον ὑγρὸν φερούσῃ πλῆν ὑρὶ πλατυσμοῦ τοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ὑγροῦ· τὸ δὲ ἐνάντιον δεσμοῦ δεκαπλασιονταῦ ἐν τῷ ἴσον δεσμοῦ, πλείονι λόγῳ ὑπερέχη ἢ τοῦ αὐτοῦ δεσμότητος, τῷ τῷ ἴσον δεσμότητα· πεζὸν δὲ ἢ τοῦ ἐνύδρου· τῷ τοῦ αὐτοῦ ὑγρότητα· πλείονι λόγῳ δὲ καὶ πλατυσμοῦ λόγος, τοῦ ὑρὶ πλατυσμοῦ· τοῦτο δ' ἐστὶν ἀπαγγέλλειν· ὁ ὑρὶ ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ δεσμοῦ, οὐδὲν αὐλὸς ἐστὶν, ἢ αὐτὸ τὸ λεπτόν· διὸ αὖ ὑρὶ τοῦ δ' ἐστὶ λεπτοῦ, ἢ πλέον ὑρὶ δεσμοῦ· ἐνίοις δὲ, αὐτὸ λεπτοῦ· αὖ λοιπὸ τὸ αὐταλοῖον ὑπερέχειν χυμοῦ· ἐν δὲ τῇ λέξει, τῇ αὐταμφοῖς τοῖς τοιοῦτον ἢ νόσου· ἢ φύσει, φύσει μὲν ὅταν μαχλοῖον τὸ περίπτωμα ὅλῃ τῇ ὁδῷ σωματος ὑγρότητος· τοιούτοις δ' ἐστὶ φύσιν· ὃ οὕτω μαχησόμενον ὅλῃ τῇ φύσει ὑγρότητι τοῦ σώματος, ὑγροῦ τῇ σαν αὐτὸ ὅλη, τότε φαμὲν ἀλλὰ φύσει· ἴσον λέγοντες ὅτι πᾶσαν τὴν τοῦ ζῴου φύσιν αὐξῆσθαι· ὁ τοιοῦτο περίπτωμα πρὸς ἓν μόριον τῷ ὑγρότητι ποιότητος· οἷον πρὸς ἥπαρ· ἢ σπλῆνα· καὶ αὐτὸ ὅλη αὐτῇ καὶ

τὸ ὅλον· τὸ τε φαυλότατον ζῷον ὂν τῶν λεγόντων, ὅτι ἐν μορίοις ἐστὶν, οὐκ ἀφθαρτότερον ἐστὶ τοῦ ποιοῦ· ὃ καὶ αὐτὸς ἐοικε φιλοσοφῶν ὑπολαμβάνειν.

Ἡ γὰρ ἰδία καὶ ἡ τοῦ ποιητικοῦ δύναμις, ἧττον ἀφθαρτικὴ ἡμῖν τῆς φύσεως, ἢ δὲ, μορίου: ——

Ὁ περὶ τε φύσεως καὶ τῶν φύσεως ὁ περὶ τε νόσου καὶ τῶν μορίου. εὐλόγως δὲ καὶ τοὺς πολλοὺς καὶ ἰσχνὴς αὐτοὺς ἐποίησε· τοῖς μὲν γὰρ πολλοῖς περίττωμα οὐ τῆς καταλυομένης τροφῆς ἄξιον· ὅσῳ ἐξαιρεῖ καὶ μᾶλλον τοῦτο· τοῦτο δὲ ἐξ οὐσίας, ἀναγκαίας ἐξαιρεῖν καὶ ἀφανίζειν τὸ ὑγρόν· καὶ διὰ τοῦτο ἡμίονος καὶ ὑποζυγίου πολὺ οὐ τοιαῦτα περιττώματα· καὶ τοὺς ἀγελαίων ἀφανέστερον· ὕδατι δὲ ἔοικε καὶ φύσει τὸ ὑγρὸν τὸ τῶν ἀγελαίων· ἔτι ὅσα πονηρὰ καὶ τῶν ἀφανῶν· καὶ διὰ τὸ ὀχεύειν, καὶ διὰ τὸν πόνον ἡσσον· καὶ μορφὴν δὲ καὶ τοὺς ἐν μέσοις τόποις· ἐν πάσῃ τούτων παραλλάττει· τὸ καὶ μάλιστα ἐπιδηλον τὸ μέλαν θοῦς τῶν φύσει ὑγρῶν· λεῖον φύσει ὑγρὸν τὸ αἷμα· ἐοικὸς δὲ τὸ λεπτόμενον· ὅτι τὸ αἷμα καὶ ἅπερ ἐν τοῖς ὑγροῖς τόποις μὴ μορφὰ μένεται, ἐν τοῖς ξηροῖς μᾶλλον ἀποτελεῖται· ὧν τῆς ξηρότητος αἰτία οὐσίας οὖσης τῆς αὐξήσεως· ἐν δὲ τῆς αὐξήσεως, καὶ τῆς μορφώσεως: ἔστι δὲ μὴ λαμβάνοντα καὶ τὰ ζῷα καὶ τὰ φυτὰ φθείρεται

Τῶν αἰτίων δι᾽ αὐτοὺς τῶν δι᾽ ὧ φθείρεται τὰ ζῷα καὶ τὸ φυτὰ τὰ τροφὴν μὴ λαμβάνοντα· σωτηρία δὲ ἐστὶ τὸ μὴ τηκόμενον αὐτὸ αὐτό· τὰ δὲ ἀμφότερον ξηρὰ ἐν τοῖς ἀέρος φύσεως θερμοῖς γινόμενον, ἀναλίσκεται τοῖς σαρκίνοις· καὶ ὅλως τῶν ὑγρῶν ἐνδεῖ· τούτων δὲ οὐκ ὀλιγωνόντων, φθείρεται μὴ τὰ ζῷα καὶ τὰ φυτὰ· τὸ δὲ τὰ αὐτὸ ὑδάτων πλέων ἧττον καὶ μορφοῖα, τὰ δὲ τὰ ὑγρὰ πλέω καὶ μορφοῖα· αἱ δὲ μέλιτται καὶ μορφοῖαι δ᾽ εἰσὶν ὑγρῶν καὶ ξηρῶν ζῴων· ὅτι ἔχουσι λεπτότητα· τοιαύτης δὲ τροφῆς αὐτῶν· ἡ δὲ λεπτότης, θερμή· ὅτι δὲ ἡ ξηρότης ὅσῳ καὶ τὸ θερμὸν μᾶλλον καὶ οὐ μᾶλλον ἔοικε πυκνοῦν ἅπερ μαλακύνει· ἔστι δὲ τοῦτο λιμνόβιον εἶναι τὴν τῶν δένδρων φύσιν δι᾽ λαβεῖν τὴν αἰτίαν· ἐλάχιστα γὰρ ἰδίων πρὸς τὰ ζῷα πλὴν πρὸς τὰ ἐντόμα

Τὸ δὲ καὶ ἰδίων πρὸς τοὺς ζῴους πλὴν πρὸς τοὺς ἐντόμους ἴσον ἐστὶ, τῶν δὲ ὀστρέων

τῶν ἄλλων ζῴων πλὴν τῶν ἐντόμων τοῖς ζῴοις ἐντόμοις ποιεῖν τὰ· ὅτι

φορὰν δὲ ἐστὶ πρὸς ταῦξω. ἡ μὲν ταῦξις μετ' ἀμφοῖν ποιεῖ τὸ ὄν, τὸ δὲ τοῦτον
δὴ ἀφεῖσθαι δεῖ. πρῶτον δὲ λέγεται διὰ τί διαφέρει τῶν ἄλλων. οὐ γὰρ ὅτι ἀπὸ
πόλεως μείζους ἢ ὅτι μακρόβιος ὥσπερ ταῦξις. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐστὶ μᾶλλον. ἀλλ'
οὐκ ἄλλοι οἱ πόδες. πόδας λέγων τοὺς ἀκρωτῆρας. οἱ δὲ βραχυσκελεῖς. τῆς
γὰρ μακρᾶς φύσεως ἡ πτέρυξ τῆς δὲ, οἱ μὲν τῶν ποδῶν ξηροὶ εἰσιν. οἱ δὲ, χλωροὶ
καὶ ἀμφίβιοι ὄντες. ὁμοίως ἀμφοῖν, χλωροὶ. οἱ δὲ, ξηροί. πλὴν
ὀλίγα ὅλα. βραχυσκελεῖς, ἢ ἀμφίβιοί εἰσιν ὁμοίως. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν πόδ-
δων. ἀλλὰ τὰ μὲν τὸ στόμαχος ὑγρὸν ὁ κόρυς, καὶ οἱ ἀκρωτῆρες ὑπὸ χλω-
ροι. οἱ δὲ ξηροὶ μένουσι. μὴ ὄντες ἀκρωτῆρες, καὶ στόμαχος ἐξ ὧν ἡ φύ-
σις. ὅλων δὲ οὕτως ὧν οἱ ξηροί. τοῦτο αἴτιον μὴ βραχυσκελεῖς. ἔστι
δὲ ὑπάρχον τὸ μέγεθος. λέων ὑπάρχον, τὸ πλῆθος τῶν ξηρῶν οὐ ζῶσι
ζῳοτοκοῦσι. οὕτως οὐδὲ ἀσκαλαβώτης. τὸ μὲν φθειρόμενον τὸ δὲ γινόμενον. ἀπὸ δὲ
τούτου μὲν φθειρομένου, ἄλλο γίνεται. ἀπὸ τούτου παλιγγενὲς ἄλλο, μᾶλλον δὲ
ἀεὶ καὶ οὕτως ὑπομένει μακρόβιον ἔναιμον τῶν τετράπλευρον ζῷον.

Ἔοικε δὲ τὰ φυτὰ τοῖς ἐντόμοις ὥσπερ εἴρηται πρότερον
τῶν ποιητικῶν διὰ τοῦτον τῶν ἐντόμων καὶ φυτῶν λέγει. ποιητικὰ δὲ τὰ
φυτὰ τοῖς ἐντόμοις. ὅτι ὥσπερ τὰ φυτὰ τὰ μὴ μεταναστῇ, οὕτω καὶ τὰ
ἀπὸ τοῖς ἐντόμα, ὥσπερ καὶ τὴν περὶ ζώων πορείας ἐφη μεταναστῇ. καὶ
ἐπὶ πολὺ ἀμφότερα τοῖς μήκεσι. οὐ καὶ δεῖ. ἢ τοι δὲ μὴ χρόνους πολὺ
ζῇ τοῖς ἀμφότερα μήκεσι τῶν ἐντόμων, διὰ τοῦτο ἔχει τὸ ἄλλο τῷ μή.
θάλλοντα τοῖς ἔχουσιν. ἢ τοι πόσα διὰ τοῦ ζῆν φύσιν. οὐ δεῖ τοῖς δυσὶ
ἢ τύχῃ. ταῦτα τοῖς ἔπεσι ἀπὸ τοῦ ἐναίσιμα τῶν μήκεσι μᾶλλον οὖσα, ποιεῖν πό-
μα. ἢ δεῖ τοῖς φυτοῖς δυσὶν. ἔχει τὸ ἐναίσιμα τῶν δυσὶν. καὶ
ξίζαν. ἢ σκληρὸν καὶ λεῖον. καὶ λεῖον λέγει τὸ στόμαχος. διὰ ταῦτα τῆς τῆς δύνα-
μεως προσέχεται τὸ γεννᾶσθαι. καὶ τὸ ἡσυχίαν. διὰ ἀφεῖσθαι τοῖς ἐν τῷ
ξίζῃ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς δένδρου τῶν ἀπὸ φυτευομένων. τῶν μὲν τοῖς μακροβίοις
οὐ δεῖ. μόνωσις. τῶν ταῦτα μὲν ἀπὸ φυτευόμενα καὶ χωριζόμενα ἀναιρεῖται πάλιν-
λιν. ἐν ἑνὶ δὲ ὁμοῦ. τοῖς ἐν ἑνὶ διὰ τοῦτο ἔχουσιν, ἴσον ἐστὶ τῷ ἐν ἑνὶ δεῖσθαι.
αἴτιον δὲ φησὶ τοῦτο ἀπὸ φυτευόμενα λέγω, ὅτι ἐνεπορεύετο πάντη ἀεὶ,
ἢ δῶ αμένη ποιεῖν ξίζας.

συμβαίνει δὲ διαφορὰν τῶν ζώων τὴν τῶν φυτῶν

Εἰ πρὸς τὸν ὁρισμὸν τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν, ἢ τοῦ τὸ κοινωνικὸν καὶ ὁρισμὸν τῶν ἐν τόπῳ καὶ φύσει· νῦν δὲ καὶ τὸ κοινωνίαν τῶν ζώων καὶ φυτῶν ἔχουσιν οὕτω φησὶ τοῦτο τὸ πάθος καὶ κοινωνίαν τοιάνδε καὶ φύσιν· ὥσπερ τοὺ ἄρχειν ἕνα μακροβιώτερα εἶναι τῶν ἀναλόγων οὐ τοῦτο τοῦ αὔξειν μᾶλλον, οὕτω καὶ τοῦ φύσει τοῦ τοῦ μεφαλοφυῆ· τοῦτο δὲ τοῦ τοῦ ἔχειν μικρὰς κεφάλας, καὶ μέγα στέλεχος, τῶν μὴ μεφαλοφυῶν· φύσει δὲ μεφαλοφυῆ τοιόνδε φωδη· ὅτι δὲ τοῦ αὔξειν τοῦ φύσει τοῦ αὐξάνεσθαι φύσει, καὶ τὸ στέλεχος μεφαλῆ, ἀναλογοῦντας, καὶ τῶν δὲ οἱ ἰχθύδες, οὐδὲν ἧττον· καὶ τοῦ ἄρχειν ἕνα δὴ καὶ μεφαλοφυῆ τῶν φύσει μακροβιώτερα· ὅτι αὐτὸ τοῦ αὔξειν μᾶλλον τῶν μήκει ὄντων· ὥσπερ δὲ τὸ θερμὸν ἐν τοῖς αὔξειν τὸ δὲ ψυχρὸν ἐν τοῖς καίειν· οὕτω καὶ τὸ θερμὸν καὶ μακροβιότητος καὶ αὐξήσεως· αὔξονται οὖν τοῦτον καὶ ἐπὶ τὸ αὔξειν· τοιόνδε ἐπέβαλε καὶ ἐπὶ τὸ καίειν· ἤτοι καὶ ἐπὶ τοὺς ἰχθύδους, ἐν οἷς ὑπὸ πος

μένου· καὶ λοιπὸν

συμπεφωνόμενος

λείβ. ἐφεξῆς ἔνιοι

τῆς παφούσης

πραγμα

τείας τοῦ περὶ ζωῆς· καὶ

θανάτου καὶ

νήσεως· καὶ νέο

τητος· ὅ ἐν

φηοῖς ἐναύλοις:

τοῦ γήρως καὶ νεότητος
καὶ ἀναπνοῆς

Μετὰ τοῦτο περὶ μακροβιότητος· καὶ βραχυβιότητος, τοῦ δὲ τοῦ περὶ γήρως καὶ νεότητος· ἔπεται δὲ τοῦτο μὲν μακροβίου τοῦ γήρως· τοῦτο δὲ βραχυβιώντος θότης· ἐνῶ περὶ αὐτῶν τοῦ τῶν τοῦ γήρως καὶ τῆς νεότητος λείβ· καὶ ἐν περὶ αὐτὰ πνοῆς· ἐπὶ πολλοῖς τῶν ζώων αὐτῶν, καὶ ὀστοῦ τοῦ τὸ ἔχειν πρὸς τὸν ζωὴν ἀπο

ὅτι δὲ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μέρει ὁ λόγος ἐν παρόδοις ἅπτεται τοῦ ζῴου· καὶ τὸ αἰσθητικὸν καὶ φανταστικὸν· καὶ τὸ ὀρεκτικὸν· καὶ ὁ λόγος δῆλος καὶ τῶν ζῴων ὅσων ἐστὶ καὶ τῆς τούτων οὐσίας· καὶ ὅσα τοιαῦτα τοῖς ζῴοις ὑπάρχει· καὶ ὅτι τοῖς ζῴοις, ἢ ὅσα τοῦ ἀέρος συμβαίνει· ἅμα καὶ λείπει πρὸς αὐτὰ ἐξαλείφειν· καὶ ὅλως περὶ αὐτὰ πονεῖν· ἅπαντας· πρόχειρον μάλιστον· καὶ ὅτι παντὸς τούτου ἕνεκεν αὐτὰ ποιεῖ· καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι τοῖς αὐτοῖς μοίροις ἐναντίον τὸ περιέχον πρὸς τὸν παντὸς τοῦτο· καὶ ὅτι μὴ τῶν ἐνύδρων παντὸς τούτου ἕνεκεν ἐστὶν ἔχον τὸ ὑγρόν· οὐδὲ τοῦ παντὸς τούτου· ὡς ὄχλησις· καὶ πολύπους· καὶ σηπία· καὶ ἄλλα τοιαῦτα· οὐχ ἕξουσι λύσιν· διὰ τὸ μὴ τῶν ὑγρῶν λαμβάνειν τὴν τροφήν· καὶ ὅτι ἐνίοις ὑπάρχει τὸν αὐτὸν ἀέρα παντὸς τούτου ἕνεκεν ἔχειν πνεύμονα καὶ ἔχοντας· μεταβάλλοντα αὐτὰ λείπει πρὸς ἐλάττω θερμὸν καὶ λείπον θερμοὺς τοὺς ἰχθύας· ἅπαντα πάντως καὶ πάλιν λείπει πῶς ἀναπνεόμεν· ἅπαντα ὑπάρχει· καὶ ζῇ· καὶ ὅλως θανατικὸς· καὶ ὁ αὐτὸς τούτου τοῖς ζῴοις ὑπάρχει· καὶ ὑγιεινός· καὶ ἡδύς· καὶ ὅσα αὐτὸς τοιαῦτα ἐν τῷ ὕδατι· τοῖς δὲ ἐν τῷ ἀέρι πνίγεται· ἅπαντα πάσας ἐπιγίνεσθαι τῆς παρόδους ὑγιεινός· καὶ ὅσα αὐτὸς γίνονται· ἅπαντα πῶς τὰ ἀναπνεόντα δέχεται τὸν ἀέρα· καὶ τὰ ἐν ὕδατι ὄντα ὅσα μονίμως ἅπτεται αὐτοῦ θέτεται·

~~περὶ δὲ νεότητος καὶ γήρως καὶ ἀκμῆς καὶ θανάτου λεκτέον νῦν· ἅμα δὲ καὶ περὶ ἀναπνοῆς· ἀναγκαῖον ἴσως~~

τὰς αἰτίας ἅπαντ

Τὸ ἴσως, ὅτι ἀφ' ἑνὸς φορισθέντα εὐλαβέσθω· ἃ πρὸς αὐτὰ καὶ ἀκίνητον ἅπαντ περὶ αὐτὰ πνοῆς· ἅπαντ ἐνίοις τῶν ζῴων τὸ μὲν διὰ τὸ αὐτὰ πνεῖν ὑπάρχει· ὥς περὶ τὸ μὴ ζῆν· ὅτι αὐτὸ μὴ αὐτὰ πνεῖν συμβαίνει· αὐτὰ καὶ ἀκίνητον αὐτὰ ἡ δύναμις τῶν ἀναπνεόντων τῶν τοῦ ζῆν αἰτίων· διὸ ἴσως οὐκ ἔστιν αὐτὰ τοῦ ζῆν· ὅτι ἡ τὸ κινεῖν ἀρχὴ ἴσως· ὅλως ἐν τοῖς ἔχουσι μόρια· καὶ ἐν τοῖς μορίοις πρὸς τὰ αὐτὰ μόρια· καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς τῶν αὐτῶν ἐχόντων μορίων· τοῦτο γὰρ φανερὸν ὅτι δηλωτικὸν τὸ μὴ ἐν τούτῳ τῷ νῦν τῶν ἐχόντων δύναμιν ἐν τοῖς μορίοις, δεῖ δέ τινα ἐν τῇ περὶ ζῴων κινήσεως· καὶ ἐν τῇ περὶ ζῴων γενέσεως· καὶ ἐν αὐτοῖς πλάττειν· αὐτὰ καὶ ἐν τοῖς θανατικοῖς καὶ μὴ τὸ λοιπὸν ἐν θανάτοις· καὶ ὅτι καὶ ἐν τοῖς θανατικοῖς· ὅτι δὲ καὶ ἐν τῷ θερμῷ πάντα

ζωμεν· καὶ τὸ αὐξητικὸν, καὶ θρεπτικὸν, ἐν καὶ τοῦτό ἐστι τῶν ὑπολοιπῶν· καὶ τῷ λόγῳ εἴπερ ἐστὶ, καὶ αὐτὸς δήξει πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ μοῦσα ὀλίγου πάσαν θέσθαι ἀπόδειξιν ἐν αὐλοῖς περὶ τούτου δηλοῦσαν. καὶ πρῶτον μὲν ὅτι τὸ θρεπτικὸν ἐν ἡμῖν παρόν ἐστιν, ἀκολουθεῖ δῆλον· φθορᾷ γὰρ ὑπόκειται· καὶ θρεπτικοῦ ἐστιν· καὶ θρεπτικὸς ὡς πρόσθεν εἴρηται. τοιοῦτος δὲ ὁ περὶ τὰ παρόντα τόπος, ἐν τούτῳ αὖ φανερὸν θρεπτικόν· ὅτι δὲ καὶ χωριστὸν τοῖς ζῴοις τοῦτο φέρεσθαι ἀπὸ τῆς παρούσης σκέψεως, σημεῖον αὐτῆς φλέβες εἰσὶ τῆς τροφῆς. τοῦτο δ' οὐ μόνος δι' αὐτοῦ· αὐτοῦ γὰρ καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ σώματος δι' ἀπεφύσησεν· ἐμποδὼν τῆς δέψεως· ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον φαίνεσθαι τὰ παρόντα δι' ὅλης σχεδὸν μόνων τῶν ἄλλων μερῶν, τοῦ μᾶλλον σαπῆναι πρῶτα τῆς τροφῆς ἀπολειπόμενα· καὶ τὰ θρεπτικὰ μόνα σωματῶν ἔχειν ἀνάγκην αὐτῆς. ὅτι δὲ ἐν τούτῃ ἡ θρεπτικὴ μὴ τύχῃ, σημεῖον καὶ τὸ ἐν τοῖς θανοῦσιν τοῦτο τὸ μέρος τῶν ζῴων τοιοῦτον αὐτὸ τύχεσθαι· ὥσπερ οὖν ἀναλοῦντος τῆς φύσεως· καὶ πάλιν θρεπτικοῦ ὄντος ἐπὶ τὰ αὐξητικά· εἴπερ καὶ παντὸς ἐν μέσῳ οὔσης τῆς παρούσης, πρὸς ἀμφότερα μέρη ὁμοίως αὐτὴ ἔχοι· καὶ ὁμοίως αὖ αὐτοῖς ἀμφοτέροις χωριστὴ εἴη τὸ τροφῆς· καὶ οὐτοῖς μὲν, πλησίον· τοῖς δὲ πόρρω· καὶ παντὸς τοῦτο αὖ ἡ περὶ τὰ παρόντα. ὅτι δὲ πάλιν ἀδύνατον τὰ αὐτὰ εἶναι τῆς θρεπτικῆς, ἐνίοις δὲ αὖ πεφυκέναι φθορᾶς μόνης τοῖς θνητοῖς, οὐδὲν ζῷον ἀθάνατον τὸ ζῷον. καίτοι ἔστω ἡ θρεπτικὴ καὶ χωριστὴ φθορᾶς τῆς αὐτῆς μόνης· καὶ οἱ ὁρισμοὶ ἔστω ζῷου τὸ ζῷον ἔχον τὴν θρεπτικὴν δύναμιν· ἡ ζῆς ἔστω τοῦ ζῷου χωριστὸς· εἰ γὰρ καὶ χωριστὴ ἡ αὐξητικὴ τῆς θρεπτικῆς, οὐ κατὰ τοῦτο τὰ ἔχοντα ἀμφοτέρας τὰς δυνάμεις ἔχειν τύχοι· αὐξητικοὺς· αὐτῆς γὰρ παντελῶς οὐσα ἡ θρεπτικὴ δύναμις ἐν τοῖς φυτοῖς, ἀπ' αὐτοῦ καὶ αὐτοῖς παρέχει· ὥστε εἶναι ἐνίοις ζῴοις τὸ μόριον, τὸ τὴν θρεπτικὴν δύναμιν ἔχον καθ' αὑτό· ἡ δὲ τοῦτο δηλονότι· καὶ τὸ αὐξητικὸν ἔχον πάλιν ἀπ' αὐτοῦ· οὕτω δὲ δύναται τὰ δύναμις χωρίζεσθαι ἀπ' ἀλλήλων· ὡς ἔνια τῶν ζῴων, τὰ μὲν τρεφόμενον· καὶ οὐκ αὐξόμενον· τὰ δὲ αὐξανόμενον μόνον· οὐκέτι δὲ τρεφόμενον.

δηλονότι ὅλης ἐνῶ τὸ θρεπτικὸν ἐν τούτῳ τῷ τοιῷδε ζώῳ.

Ἐπεὶ οὖν τῶν ἰδίων αἰσθητηρίων ἐνίοις μὲν ἐστιν αἰσθητήριον

ἀπόδοσις τοῦ λόγου ἐστὶν οὕτω λεκτέον. τὰ μὲν φυτὰ δηλονότι τῶν θρεπτικῶν μόνων αὐτῶν ἔχοι ἂν ἐν μέσῳ τούτων· λείπων δὲ τούτων τὸ αὔξω καὶ μανω· τοιαῦτα φυτά, πρόσθεν μὲν ὅτι θρεπτικὰ οὐ μόνα· πῶς δὲ τὰ μὲν φυτὰ ἐν μέσῳ ἔχουσι τῶν θρεπτικῶν μόνων, προϊὼν ῥᾴδιον· περίττωμα δὲ πρῶτον λείπεται τῶν τοιούτων τὸ ὀσφραντόν· σαφῆ δὲ τὰ ἑξῆς·

ἀλλ' ἥ γε τῆς θρεπτικῆς ἀρχὴ τῆς ἐν μέσῳ τῶν ζώων μορίων καὶ παλαὶ τὴν αἴσθησιν οὖσα φαίνεται καὶ κατὰ τὸν λόγον —

ᾧ δὲ τῶν τῶν ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως ἐνέρειαν μαρτύρεται, ὅλις ἐν τῷ μέσῳ ἐστὶν ἡ θρεπτικὴ δύναμις, ἐν οὕτως ἐπαγόμενος τὸν ἀπόλουσιν· λείπει δὲ ὧν ὅλις τῶν ζώων τὸ καὶ ὁρᾶν μὲν ἀφαιρεῖσθαι μόνων ἃ καὶ τῶν μορίων τῆς ψυχῆς, ἐν τοῦ καὶ τῷ τῆς καρδίας· καὶ τῷ δὲ τῆς καρδίας ἡ ὅλις ἐν τῇ τῷ φῆς καὶ λέγεται· τὸ καὶ οὖν τῶν ζώων ὁρᾶν μὲν ὅλις ἔχει· τὸ δὲ μέσον· τοιαῦτα μὲν τὰ τοῦ λοιποῦ· ἐν τῷ ἐστὶν ἡ καρδία, ἡ τὸ ἀνάλογον τῇ καρδίᾳ, τοιοῦτον ἐστὶ τὸ μέσον· ἡ δὲ τὰ μὲν ἀλλαμοῖα οὐκ ἔχει· τὸ δὲ ἄκρον τὸ μέσον, ἡ τοῦ τῷ καρδίαν, ἡ τὸ ἀνάλογον τῇ καρδίᾳ ἔχει· δηλονότι τὸ αὐτὸν τοῦ ἥπατος, ἡ τοῦ τὸ θρεπτικόν, ἐν τῇ καρδίᾳ· ἡ τὸ ἀνάλογον τῇ καρδίᾳ καὶ· τὰ δὲ ἄκρα τὰ τοῦτο τοῦ μόριον, ἡ γόνιμον τὸ θρεπτικόν, ἐνεργείᾳ μὲν ἔχουσιν ἓν· δυνάμει δὲ πλείω· ὡσαύτως τὸ αὐτῷ καὶ δένδρῳ ὕδωρ, ἐνεργείᾳ μὲν ἓν ἐστιν ὕδωρ, δυνάμει δὲ πλείω, ὅταν γε θεὶς δύνηται ἐνεργείᾳ πλείω, οὕτω καὶ τὸ αὐτὸν τοῖς φυτοῖς καὶ τοῖς αὐτὸ-μοις θρεπτικόν· τὸ μὲν ἐστιν ἐνεργείᾳ· δυνάμει δὲ πλείω· ὅταν γε θεὶς δύνηται εἰς τὰ φυτά, καὶ ταύτῃ τὸ θρεπτικὸν γόνιμον ἐνεργείᾳ πολλά· καὶ ἐστὶ πρῶτος ἡ θρεπτικὴ δύναμις ἐν τῇ καρδίᾳ· ἡ ἐν τῷ αὐτὸ λόγῳ· ἀπόδειξις· ἡ τοῦ λοιποῦ ὅλου σώματος καὶ ὡς τὸ λοιπὸν σῶμα, ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις, ὡς τὰ αἰσθητήρια· ὅλως δέ φησιν αὐτὸς τὰ μὲν ζώων φυτῶν ἀπὸ φυλαττόμενα δυνάμεως ζῇ· καὶ ὅτι οὐ δυνάμεται

ζῶν. οὐ γὰρ πάντα ὅσα ἀπὸ φυτείας δικαίως ζῶ, ἄλογος ἕξις ἂν εἴη. ἡ δὲ περὶ φύσεων πρᾶγμα σοφίας ὁ λόγος. διὸ ζῶ μὲν ὀρθῶς οὐ διὰ γαμετῆς οὐδὲ δικαίως διὰ συρόμενα ζῶ. τὰ δ' αὐτὰ φυτείας ἐστὶν φύσεων, εἷς τρόπος ἄρα λόγος. τὸν αὐτὸν φύσεως, τοιοῦτόν ἐστι. τὸ δὲ δικαίως ζῶ. ἐὰν δὲ ἀσαφὴς ἡ λέξις. ἡ γὰρ τελείωσις οὐκ ἀεί, ὅτι διὰ ζῶ μὲν ὀρθῶς οὐ διὰ γαμετῆς οὐδὲ δικαίως διὰ συρόμενα ζῶ. τὸν αὐτὸν φύσεως τοιοῦτόν ἐστι. τὸ δὲ ζῶ τὸ δύνασθαι διὰ συρόμενα ζῶ, ἑτέρως ἄρα λόγος. ἢ ἐὰν τὸ τέλειον, ὅτι διὰ ζῶ ἀλλὰ μὴ τῶν φύσεων τὸ δικαίως ζῶ. ἀλλὰ δὲ δικαίως ἄλογος ὥστε λόγος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτως. ὡς περὶ ἡ ἐπιστήμη τύχη, μία μὲν ἐστὶν ἐνέργεια, δύο δὲ πλάσις, οὕτω καὶ ἡ ἀνθρωπίνη. τῶν γὰρ ἐν τοῖς τῶν θεάτρων τὴν θεάτρων εἰς πλάσιν μίαν ἔχει. οὐ θαυμάσιον τῶν τῆς κοίτης ὡς θηρίων ἔχον. οὐ θαυμάσιον τοῖς γὰρ τῶν πρὸς τὴν πλοῦτον ὠνοῖς, δηλονότι τότε πλάσις ἐστὶν ἐνέργεια ἀνθρώπου. ἐν τοῖς γὰρ οὕτω οἱ ἀλόγως ποιῶν, αἰνίσσεται τοὺς μέλλοντας ἡδέως ἀνθρώπους πόδας. καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτοὺς ἐν πέλῃ ἢ ἐν ἢ. ἢ ὅπου αἰεὶ ἐτύχειν. ἐνίοτε θεάτρες ἦσαν παγκάκιστοι. ὁ πλοῦτος δὲ τοῦ μὴ λυποῦντος αὐτῶν, ἢ λαλοῦσι. καὶ ὅλως ἐκ τῶν δὲ, ἐκ δὲ τοῦ δὲ τὸ ὑπομένον, ὡς δηλονότι αὐθηρίαν ἔχον. καὶ τοιαῦτ' ἐν τῶν μικρῶν, καὶ περὶ αὐθαιρέτων, οὐ δικαίως ζῶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀρόμα, περὶ οὗ ἀρέσκουσι ἐπὶ πλέον ἐπὶ τὰ τοῦ δεσπότου βιβλίου τοῦ περὶ τύχης. τὰ δὲ φύσεως δικαίως ζῶ. ὅτι ἄξ αὐτὸ ἐστὶν ἀρέσκουσι ἐν δεῖ τὰ φύσεως μέν, τοῦ λιθομένου φωνῶν. ὧν οὐ σαφῆ σθένη καὶ φωλεά, τοῦτο δ' ἐστὶν ἐνδεᾶ καὶ ἐστέρημένα τοῦ λιθομένου τῶν φωνῶν. ὧν δὲ σαφῆ σθένη καὶ λόγος, καὶ ἡ καὶ φωλεὰ τοῦτο ἀμφοτέρων. ζῷον δὲ τὰ τῶν ἐν τόποις μέρη, ὅτι δὲ τὸ ἐστὶ μένος τὸ ἐν τόποις, ὡς ἐν τῷ περὶ ζῴων πορείας ἀρέσκουσι. ζῴοις ἐκ τοῦ χωρὶς ζῴων σῶμα στερεόν· ἐστὶ καὶ ἐστὶ μὲν τὸ ἐν τόποις τὸ οὐ ἐν τῷ αὐτῷ θαμὰ ζῷον ἐκ τοῦ χωρὶς ζῴων σῶμα στερεόν τὸ ὡς περὶ ἃς ἦσαν δύο καὶ τοὺς τὸν κόσμον αὐτοὶ οὐ μετέχω κόσμος καὶ τὰ χύσιν. ἢ τὰ δὲ ἐστὶν ἀρέσκουσι ἐν ἐχθρεύοντες αὐτοὶ ἀλλήλων ἢ δύνασθαι ζῶ, τοῦ οὐ τοῦ ἐστὶν οὐδὲν ἐν τοῖς ἐν τόποις. ἐν καὶ τοῦ καὶ μόριον ὡς περὶ ζῴων ἐστὶ. περὶ ὧν ἀρέσκουσι καὶ ἐπὶ πλέον αὐτοὺς περὶ ζῴων πορείας σχολῆς· καὶ ταῦτα μὲν δύνασθαι ζῶ, διὰ αὐτὸ ἐν καὶ τοῦ καὶ ἐστὶν

ζῷον

ζωα ἃ μὴ πολλὰ ζῶα ὁμογενῆ ἐστὶ καὶ ὁλα· τὰ δὲ ἀδιαίρετα ἔχοντα τὰ τῶν φυτῶν,
οἷον ἄνθοι· ἵπποι· καὶ ὅμοια· τοῦτο οὐ πᾶν σαφές· τοῦτο δὲ τὸ διὰ παντὸς
μεμερισμένα ζῶα· διαιρεῖ· ὅλη ἡ τοῦ παντὸς φύσις μία ἐστὶ καὶ οὐ πολλαί· τοῦτο
δὲ τὸ τοιοῦτόν ἐστι, τὸ ἓν μόριον αὐτῶν ἓν καὶ ζῷον· καὶ οὐ μὴ πολλὰ
ὁμογενῆ ἐστι· καὶ διὰ τὸ ἓν εἶναι μόριον αὐτῶν ἓν ζῷον· μὴ ἐξ αὐτῶν σύνθε-
σίν ποιῇ ἄψυχα· διαιρούμενα· ζωογόνα· ἐστὶ δὲ τὸ μὴ ἐξ αὐτῶν σύνθεσιν
ποιῇ, ἴσον τῷ βραχέος αὐτοῦ δεῖσθαι τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ
τῶν ἐν τῷ μεμερισμένῃ σφοδρῶς· αὐτοῦ τοῦ τὰς μὴ πάνυ βραχείας,
διὰ τὸ ἓν εἶναι ὡς περιέχον αὐτὸ ἕκαστον μόριον· μὴ ἐὰν μὲν τῶν ἐν τοῖς
μεμερισμένοις σφοδρῶς· αὐτοῦ τοῦ τὰς μὴ πάνυ βραχείας, διὰ τὸ ἓν εἶναι ὡς
περιέχον αὐτὸ ἕκαστον μόριον· μὴ ἐὰν μὲν τῶν ἐν τοῖς μεμερισμένοις, αὐτοῦ
βραχὺς αὐτοῦ δεῖσθαι· διὸ λέγει ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἀποτελεῖσθαι ἐνέργειαν τοῦ ὅλου
ἐνεργεῖσθαι ἐκάστην αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ καὶ τύχῃ· τὰ δὲ τῶν αὐτῶν καὶ ἴσα· καὶ τῶν ἀλλων
ζῴων, οὐ καθ' ἑαυτούς· διὸ λέγει οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ τρόπον· ἀλλὰ τοῦ παντὸς
καὶ τῆς αὐτοματικῆς τύχης· ὁ σον δὲ διαφέρει τὰ τοῦ παντὸς τῶν ὧν ἕνεκα ποιεῖ, τὸ
σοῦ τὸ καὶ ἕκαστον τῶν ἀϊδίων ζῴων μορίου αὐτοῖς, πρὸς τὰς τῶν μορίων
τῶν ἐν τῷ μεμερισμένοις· πλέον διαφέρει καὶ τύχῃ καὶ τὰ αὐτοῦ τῆς ποιεῖ·
πλέον αἰσθανόμενα καὶ ἡ αὐτοῦ τῆς προσεχῶς γινομένη αὐτοῖς τῆς αὐτοῦ τοῦ παντὸς
αὐτῆς γινομένης· τοιαύτη μὲν φαίνεται θεωρία αὐτοματικῆς, ὅλη καὶ τοῦ
παντὸς ἐστὶν αὐτοῖς ἡ αὐτοματικῆς· ὡς περιέχοντα τὰ μέλλοντα· καὶ ὅλη αὐτοῦ τὸ
μένειν· ἐν δὲ τοῖς αἰῶσι καὶ τοῦ αἰεί τὸ φῶς· καὶ ὅλη καὶ τοῦτο οὐδὲν ἐστὶν αὐτό· Κινεῖται δὲ ἡ ἡλιακὴ ἀφαιρεθέσης
τῆς παραλλάξεως· διὰ τὸ εἶναι τὴν τοῦ ἥλιου ἔξοδον ἐξ ἴσου ἐπὶ τὰ
φυτὰ ὅλου τῆς ἐτησίου τῶν ζῴων ——

Καὶ τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα, ἀπορεῖ αὐτοματικῆς τῶν πάντων ἐχόντων· ὅλον φησὶν
ὅτι τὸ ἀδιαίρετον ἐν τῷ μέσῳ καὶ μὴ ἐπὶ τῶν φυτῶν μὴ ἐπὶ τῶν ζῴων· ἐπὶ
μὲν τῶν φυτῶν ὅλον· ἐπὶ σωμάτων τοιούτων τῶν τοιούτων ἀσυμπλόκων ἐστὶν· μὴ
τοῖς ἐμφύτοις· μὴ τοῖς ἀπὸ φύτου· ἔστι δὲ ἃ μὴ φυτά· ὁ αὐτὸς λόγος·
ἀπὸ φυτῶν δὲ τοὺς ἀφαιρεθέντας ἀπὸ τῶν ὅλων ὄντας ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν καὶ τοῦ
φυτεύειν· ὅπερ ἐν τοῖς μεταφυτεύουσι καλοῦσιν·

ὡς γὰρ ἐν τῶν ἀντικειμένων γένεσις συμβαίνει πᾶσιν ἐκ τοῦ μέσου

Ἐπὶ λευκὸς ἀπὸ μέλανος ποδαπὸν λευκὸν μέλανος πόσον μέλανος. ἀπὸ λευκοῦ πολιὸν μέλανος πολιὸν μέλανος· καὶ ἀπὸ πολιοῦ μέλανος πολιός· καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ὁμοίως. ὁρῶμεν δὲ ὅλως ἐπὶ πάντων καὶ οὐκ ἐκ τοῦ μέσου φύοντας· οὐ γὰρ ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ἐστὶ τὸ ἀντικείμενον· ἐξ ἀρχῆς δὲ πρώτως καὶ ἀναφυόμενον ἐν τῷ μέσῳ ἐστὶ καὶ πάντα· οὐ φαίνεται γὰρ ἐκ τῆς ἀρχῆς οὕτω φύσεως· ἐν δὲ τῷ μέσῳ τοῖς οὖσιν ἐστὶ τῆς στάσεως μόριον· ἡ μὲν οὖν ἀντικειμένη αὕτη· τὰ δὲ κατὰ μέρος τὰ λεγόμενα, τοιαῦτα.

Διὰ τί δὲ ὀξὺν γὰρ οὖσαν ἡ συμπεφυκὼς ἔλκει

Τοῦτο δέ ἐστι· διὰ τί δὲ ὀξὺν γὰρ οὖσαν τὴν φωνὴν οὐκ ἔστι τὸ ἀκροπνικόν, ὅπου συμπεφύκασιν αἱ ἀκμαί· συμπεφύκασι δὲ ἐν τῷ μέσῳ· ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἐστὶ τὸ ἀκροπνικόν· οὐκ ἔστι τὸ μέσον ἀναπίεσον τῶν μορίων· τοῦτο δ' ἐστὶν ἀναπίεσις ἀπὸ τέλους, ἢ τοι ὅπου συμπεφύκασιν αἱ ἀκμαί.

Διὰ τί παχὺς ἐκφύεται καὶ ἡρίζας ἐν τῶν φυομένων

Ἐπὶ πῶς οὐ πήγελος· καὶ σκολόδρος οὐ σαφῶς· λάπαθος ἐν τῇ λέξει τὸ ἀντίθετον· καὶ ὀλίγος σπανίως κόσμος· ἐν δὲ πολυάνθρωπος ἡρωσθή, ἃ οὕτως ἔχει· ὅτι δὲ πολὺς ἀναφύεται ἐν τῷ δένδρῳ· καὶ ἡρίζας τῶν φύομένων, ὥστε ὁ πολὺς καὶ ἡρίζας ἀναδιμέσου· ὁ δὲ μακρὸς ἐκ μηρίζης· καὶ πολύδ· ὁ μακρὸς οὐρὰ ἀναδιμέσου τὸ δὲ ἡ δὲ χὴ τὸ μέσον σημαίνει ἀπὸ, ἴσον ἐστὶ τῷ· ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν τὸ μέσον ἐστὶ τὸ δὲ ἀπὸ τῶν, ποὺ ἐπὶ τῆς ἡρίζης καὶ τοῦ πολυδ ἀμφότερα μέν, ποὺ ἐπὶ τῶν μακρῶν, οὐδέτερα δὲ ἀμφότερα.

Διὰ τί παχὺς ἐκφύεται καὶ ἀπὸ ἡρίζης μᾶλλον ἢ ἀπὸ τοῦ καυλοῦ ἢ τῶν φύλλων

Τοῦτο λέγει τὸ φύεσθαι ἐν τῷ μέσῳ τὸ ἄκρον πνικόν· ἐκ δὲ τοῦ τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τῶν φαινομένων ἐπὶ τὸ ἄδηλον· ἐστὶ δὲ καὶ πολὺς δένδρον καὶ μακρὸς· πολύδρυς δένδρον· καὶ ὄζος κλάδος· ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ ὄζου χωρεῖν· τὰ μὲν οὖν περὶ βύβλον ἐν τούτοις οὐδὲν ἀπορήσειεν· ὅτι δὲ ὁ μὲν δένδρον μακρὸς· ἡ δὲ γραμμὴ ἁπλατής· ἔστιν οὖν ὁ ὄζος, ἀρχὴ τοῦ πολυδένδρου· αἷμα δὲ παχύμενον· ὥστε καὶ τοῦτο ἀφαιρῶ ὅτι· τοῦτέ ἐστιν ἢ τὸν πολύδρυν μετὰ τοῦ ὄζου ἀφαιροῦσιν ἐν ταῖς ἀπὸ φυτείαις· καὶ τὸν μὲν ὄζον παλιγγενεσίαν ὡς μέσον καὶ ἀναπλῶ ἔχοντα τὸ ἄκρον πνικόν· τὸ δὲ λοιπὸν ἄκρος ὢν ὄζος ἀφίστησιν ἀφ' ἑαυτοῦ· ἢ ὡς

τοῦτο ἀμφοτέρως ἐν τοῖς ἀγωνιστικοῖς· ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις τὸν μὲν πλοῦτον
ἀπὸ πονοῦσιν· ἐξ οὗ τοῦ ὅλου τὸ ἀγωνιστικὸν ἀμφοτέρως τοιοῦσι· τοιοῦτοι δὲ πολλοί εἰσιν,
ἵνα ἡ ὁ πλοῦτος ἐν τοῖς ἀγωνιστικοῖς ἐπιτήδειος ᾖ· τοιοῦτος μὲν ἀγωνιστικὸς
οὗτος ὁ τρόπος πλούτου γένεσιν· ἦν δὲ καὶ τοῦτον αἱρεῖσθαι ἀγωγὴν, ὡς ἐν
τοῖς φυλάξαις· ὡς περ δὲ μεταιχεῖ πλούτου μὴ πολλοῦ εἶναι δεῖ, οὕτω
πάλιν μεταιχεῖ πολλοῦ μὴ δεῖ· ὡς τοῖς δεῖται πρὸς πολὺν, οὕτως ὁ δὲ
πρὸς πλοῦτον· ὁ μὲν δὴ πολὺς πρὸς μεγαλοπρέπειαν, ἡδονὴν πολ-
λῶν· ὁ μὲν δὲ μὴ δεόμενος τοῦ ἄνευ τῶν πολλῶν αὐτάρκης φιλοσόφων· μὴ δὲ αὐτοῦ-
τοῦ αὖ δὴ τῶν ζώων δεῖ· οὐ γὰρ μὴ δεῖ αὐτοῦ ἄνευ τῶν δεῖ μακρὸς·
τοῦ δεῖ μακρὸς λευκοῦ ἄνευ φιλοσόφων· μὴ δὲ αὐτοῦτο αὖ ἀναιτίως δεῖ ἡ τύχη· ἐνεῖ
δοκεῖ τε λευκοῦ ἀφορισμένος, ἐν τούτῳ ἀναίτιον ἄνευ τοῦ πολλοῦ·
ἐν ᾧ δὲ τοῦτο, ἐν τούτῳ μὴ αὖ δεῖ μὴ δεῖ· ὡς δὲ ὅτι ἡ τοῦ αὖ μακρὸς
λευκοῦ μία δύναται τῶν τρισὶ λίαν· τοιοῦτος δὲ καὶ τῶν τρισὶ πολύς· ἡ
δὲ πολὺς δεῖ αὐτὸ τέλος ἐπιζητεῖν· αὐτὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης· μᾶλλον· μᾶλλον τοῦ
ἀεὶ δεῖ ἡ πολὺς· ὥστε μὴ ἐν αὐτῷ ὡς ἐνεργεῖ ἡ δεῖ μὴ τε καὶ οὐ
δεῖ μὴ τύχη· ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τοιαύτῃ τῶν αὐλῶν μορίων εἶδος περὶ τὸ ἔρ-
γον μόριον τὸ στόμα τῶν τρισὶ λίαν· μὴ τὸ ἢ πολὺς λέγει· Τὰ δὲ ἔργα
τούτων τῶν μορίων, ἕξιν τοῦ ἡδέως ἔργον ἐστί·

Δ ἔστι δὲ τὸ μόριον, πρὸς τὸ οὗ ἕνεκα ποιεῖται λόγον μόριον, τὸν δεῖ πλείω· ἢ
καὶ τῶν αὖ δεῖ μὴ τύχη· ἐπεὶ δὲ τὸ λεγόμενον· ἀπὸ ἡ πολὺς οὗ
ἕνεκα· τοιοῦτος τοιαύτης ἕξεως, ἢ τῶν αὐλῶν μορίων εἶδος, ὃ δὲ τὸ μό-
ριον πρὸς αὐτῶν ποιεῖται λόγον· ἢ οἷον ἐν αὐτῇ ἔνεσι· οἱ μὲν οὖν αὐλοὶ μέρη
μορίων τῶν τοῦ σώματος, τῶν ἕνεκα τῆς πολὺς ὄντων· τὸ δὲ οἷον ὁ οἷος
ἕξις τῶν πρός τι ἔφασαν, ἴσον εἶναι· τῶν καὶ οἷος οἱ αὐλοὶ πρὸς ἡμᾶς εἰσιν· ἢ οἷος
ἰσχὺς χαρεῖν τῆς ἡμᾶς ὡσαύτως, οὕτω δὲ καὶ τοῦ πολὺς χαρεῖν τῆς πολὺς·

δύο δὲ φανερῶς ἐν ταύτῃ σωζομένους ὁρῶμεν·

Ἡ μὲν οὖν πολὺς λεγόμενος λέξις, ἐν ᾧ τοῦ δεῖ τοιοῦτον τοιοῦτος ἔχειν·
ἵνα τῷ δύο οἷος φανερῶς ἐν τούτῳ ᾖ· ἐπὶ τοῦ δὲ μὴ πολὺς τοῦ μὴ μόριον τῶν αὐ-
λητικῶν ἐν τῇ πολὺς ἐστί· τοιοῦτος δὲ οἷος καὶ πολὺς ἐν ᾧ δεῖ τοιοῦτον ἔχειν
τὸ μόριον· οἷος αὐλητικὸς ἐν τῷ μὴ μόνον δεῖ μὴ τῆς μόριον τῷ μὴ μόνῳ ἔχειν δεῖ μὴ τύχη·

ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦτου, τῶν αὐτῶν ὄντων τούτου δὲ καὶ τούτων ἀπορῆσαι. δύο λίθων φαινομένων ἐν τῷ θαλάττῃ νεόντων ὁρῶμεν. ἀπορήσειε δ' ἂν τις διὰ τί ποτε μᾶλλον φαίνεται θάτερος τῆς ἀφῆς. διὰ τὴν εὐθυωρίαν. διότι αἱ ἀκτῖνες πρὸς τὸν παρόντα τείνουσι. δηλονότι διὰ τῶν λοιπῶν. οὐ διὰ τοῦ λίθου. διὰ τῶν ἀέρων. πρὸς αὐτὸν δ' ἐστίν. οὐδὲν δὲ ποιεῖ ἐναέριον μᾶλλον τοῦ σώματος. τῶν δὲ ὑγρῶν ἀφρῶ. ἐναέριον δὲ τὸν ἀφρόν. διὰ τοὺς λοιποὺς δύο. τὸ δὲ ἐν τούτῳ μᾶλλον διὰ τοῖς ἄλλοις αἱ θηρίοις ἢ δέκατον διὰ τὰ ἐξῆς τῆς λέξεως ἴσον ἐστί. τῶν παντῶν μᾶλλον τῶν αἱθηρίων τοὺς μὴ νήστεις τοὺς ἀπὸ τῶν αἱθηρίων ἐναύτοις γινομένους. ἐν δὲ χόμενον ἐστὶ πρὸς τὸν παρόντα γίνεσθαι διὰ τὸ πρὸς αὐτῷ τάνδρ τοὺς πόρους τοῦτων. οὐδὲν δὲ τούτων τάνδρ πρὸς τὸν ἐλάφειον. τοῦτον διὰ τὸ πεν αὖ τὸ πον. οὐδενὸς διὰ αἱθηρίου πεῖον πόρος πρὸς αὐτοῦ τάνδ. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀρκέσει πολλαχοῦ ὡς πως πρὸς τὸν παρόντα τείνουσιν. οἱ διὰ τῶν αἱθηρίων πόροι, καὶ περ οὔσης ἐν τῇ λαφῇ. χωρὶς δὲ τῶν ἀρκέσεων, ἀ τὸ ζῷον ἐν τῇ παρόντα, ἢ αὐτὸ τῆς παρόντος ἐστίν. ὡς δεῖον πλοῦν θηλονότι, ἢ τὸ αἱθηλυκὸν ἐν τούτῳ αὖ ἀεί. ἢ μᾶλλον ζῷον. τοῦτ' ἐμοὶ φαμὲν. ἢ δὲ αἱθηλυκὸν τοῦτ' ἐμοὶ ζῷον. ὥστε οὐ λοιπόν ὅδε πη. ἢ αἱθηλυκὸν. τοῦτ' ἐμοὶ ζῷον. ἢ ζῷον. τοῦτ' ἐμοὶ ζῇ. ἢ αἱρα αἱθηλυκὸν. τοῦτ' ἐμοὶ ζῇ. ἀλλ' οὐ τοῦτο, οὐ παῦ ἄρ' ἐναέριον μὲν μέρος τοῦ σώματος τὸ αἱθηλυκὸν. ἐναύχον δὲ τὸ ἀρρενικόν, τὸ αὖ λιον τοῦ ζῷου. διὸ ὦ δαὶ λίαν ἄρρενα αὖ τέρω. διὰ αὐλὸς δὲ ἐν τῇ μεφαλῇ τοῦ αἱθηλυκοῦ, ἄρρενα ἐν τῇ περιζώνῃ μορίῳ. ἐν δὲ τῇ περιζώνῃ γενέσεως. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ μέσον τῶν ἡφίων μορίων. μόρια λέγεται τὸ αὖ ω καὶ κάτω. δεξιόν. καὶ ἀριστερόν. ἔμπροσθεν. καὶ ὀπίσθεν. καὶ τοῦτο δὲ τὸν λόγον, ὅλῃ τῶν φύσιν ὀρθῶς μὲν ἐν πᾶσιν ἐναίμων ζώων τελῶν ποιούσης τὸ καλλιστον. ἀφέξας ἀπὸ τῶν φανερῶν τῇ αἱθηλυκοῦ ὅλῃ ἐν τῷ μέσῳ ἐστὶν ἥτε ἀρρεν πλη. καὶ αἰσθητικὴ τυχή. αὐτὸ δὲ τοῦ βλέπειν ἐν τοῖς αὖ τοῦ τοῦ μαῖς ὅλῃ φανερῶ τοῦτοι πρὸς τὸν παρόντα οἱ πόροι τάνδρ οἱ τῆς αἰφῆς τῆς λέξεως. εὕρομεν ὅλῃ ἐναίμων ἐστὶν ἢ αἱθηλυκὴ. τὸ δὲ πλῆθος αὐτῶν τῶν φανερῶν τῶν ἀπεφῃμένων τοῖς μέχρι τοῦ νῦν ἀπλῶς δέμενα εὑρόντες τῆς τῶν ἀρρεν πλῆ. τῆς τῶν αἱθηλυκῶν, ὅλῃ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ χόνου οἱ ἐστὶν οὖσαν, δάκτυ σιν αὐτὸ καὶ αὐτὸ τοῦ λόγου. τῆς φησὶν. ἀ πάντων ἡ φύσις ἐναίμων ἐν δεχομένων τὸ καλλιστον ποιεῖ. καὶ λιστον

δὲ αὐτῶν μόνων ὄντων αἱ δύο ἡμέραι τῆς τροπῆς ἴσαι ἀλλήλαις, καὶ τῶν μέσων αὖ ἴσον. ὅ ἐστι δὲ καὶ χείσσον αὐτῶν μόνων ὄντων, ἡ πρὸς ἑαυτήν.

ΚΖ. Τῶν μέσων δὲ τῆς οὐσίας τῆς ἴσης οὔσης ἑκατέρας

ἐφ' ἧς τὸ λεγόμενον ὠϊὼν μῆκος, καὶ τὸ ὑπονόμιος τόπος, μέσος ἐστὶ τῶν ὑποζωδίων· τῶν τοίνυν διὰ ἴσου ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος τοῦ ἀπαὼν τῆς περιπωματίου, ἀμφοτέρων ἀνατολῶν καὶ δύσεων· καὶ ταὐτὸ τοῦτο αὖ ἡ τροπὴ αὐτῶν δέ. αἱ μέσων ἀφ' οὗ σαυδαύσιος ἡ πιόνης καὶ αὖθις ἀπὸ τοῦ σώματος πάλιν πρὸς τὸν ποιλίαν ἕλιγμα· καὶ ἀπὸ ἐκείνης αὖ πάλιν τοῦ μεσουρανήματος τοῦ περιπωματίου· καὶ ἀπ' ἀνατολῆς δύσεις τοῦ ἑαυτῶν, αὐτοῦ τοῦ καὶ ἀφ' ἧς καὶ ὡς δέ δύσεις. δύνουσι δὲ καὶ ὁ ἴδιος ἀφ' ἧς πλησίον αὐτῶν μόνων ἐστί. ταύτης ἀφ' οὗ μέλλει ἐν τοῖς ἐπιτάφιοις· αὐτοῦτο αὖ καὶ ἀφ' ἧς καὶ· ἡμέρων ὧν δύνουσι, δι' ὅλου τοῦ αὐτοῦ· καὶ τὰ δὲ πλὴν λέξιν τῶν, τὸ γὰρ ἐν μέσῳ τῆς οὐσίας τῆς ἀρχῆς οὔσης ἐκ παλαίας, τὸ δὲ οὐσίας ταυτὸν ἐστὶ τῶν τῆς φύσεως· ἡ γὰρ ἐκ παντὸς οὐσία, ἡ ἐκ παντὸς φύσις ἐστίν· αὐτῶν μέσων ὧν ὧν οὔσης τῆς οὐσίας τῆς ἀφ' ἧς πλησίον καὶ ἀφ' ἧς καὶ τῆς τάξεως· τοῦτο δὲ ταυτὸν ἐστί, τῶν αὐτῶν μέσων γὰρ οὔσης τῆς ἀφ' ἧς πλησίον καὶ ἀφ' ἧς καὶ τάξεως· τοῦτο ἔστι δὲ καὶ ἐπιτάφιοις ὡς ἀφ' ἧς ποιᾶς μᾶλλον ἀφ' οὗ δύσει ἀφ' ἧς πλησίον· καὶ περιαιρούμενον δὲ τῶν ἐκατέρων λέξεων, τὸ ταὐτὸν αὐτῶν, τὸ πρὸς τῶν ἄφεσιν· οὐμπέπτωκε γὰρ καὶ τοῦτο· καὶ τοῖς λοιποῖς αὐτῶν τῶν φώτων ὧν δύνουσι· ὡς πολυχρόνιος ἀφ' ἧς· ὡς γὰρ αὐτῶν περὶ ζῳῶν μορίων ἀφ' ἧς οὐχ ὅμοια τῶν δύσεων ἀφ' ἧς ἐκείνης καὶ λίαν τὰ περιπωματίου, καὶ ἀφ' οὗ ἀπὸ μεσουρανήματος αὐτοῦ· οὐχ ὁμοίως περιαυξόμενον ἀπ' αὐτοῦ· καὶ οὐ μπέπτωκε μέρος δὲ τῆς τοῖς αὐτῆς περιπωματίου. καὶ περιαιρούμενον οὖν τῶν φώτων λέξεων, τῶν πρώτων λίαν· αὐτὸ φησὶ τὸ ταὐτὸν αὐτῶν· ἡ σχοίνων δὲ φώτων λέξεων, τῶν περιπωματίου λίαν καὶ τοῦ ἀφ' οὗ τοῦ αὐτοῦ· καὶ τοῦ δύσεις τοῦ, ὡς αὖ οὐ μπέπτωκε, καὶ περιαιρούμενον ὑπὸ τῶν αὐτῶν· δυσὶ μοὶ δὲ λέξεσι τῶν αὐτῶν καὶ λίαν· ἢ καὶ περιαιρούμενων λέξεσιν, τῶν πρώτων· δυσὶ μοὶ δὲ τοῖς φλέβας· οὐ λλὰ πάντα ὡς σαφῶς αὐτὴν μέλλουσι ἡ λέξεις, παλίν οὕτως αὐτῶν δύσεσι φανήν. αὐτῶν μέσων ἐστὶ οὖσαι ἡ τύχη, τοῦτο τὸ σώματος καὶ σαφοτέρων, τοῦ ἀφ' οὗ μένου τῶν ἀσχοίνων φώτων· καὶ τοῦ δυσὶ μοὶ, δύσεσιν τοῖν

τότε ἐξαιρούμενον μὴ τὸ δεῖν μὴ καὶ αὐτὸ τὸ ἀδύνατον εἶναι καὶ χίσας δι' αἰτίαν τὴν τῆς παιδιᾶς προσαιτοῦσι τιμωρίαν· ἢ πλέον οὖν τότε ἀκίνδυνον· μὴ τοῦ ἐξαιρούμενον, ὡς ἂν τοῦτο φάναι, ὡς οὐκ ἄλλο· ὥστε δύ' εἶεν οὗτοι, μέσον ἅπασα ἡ παιδιά· λείπεται παντὸς ἐξαιρούμενον τὸ ἄντερον· οὐχ ὡς μόνον αὐτὸ ὂν τὸ παντὸς ἐξαιρούμενον· πολλαχοῦ πρότερον ἢ οὕτω καὶ λίαν παντὸς ἐξαιρετέον· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἄνδρα οἱ δηλονότι τοῖς πολλοῖς ἅπαντες ἐξαιρετέον μὴ αὐτό· διὰ τοῦτο ἐκπίπτει. τὸ δὲ πρὸς ἃ παντὸς ἐξαιρετέον αὐτῶν οὕτως ἐστίν, τοιοῦτόν ἐστιν ὃ ἐν τῷ μέσῳ οὖσα, καὶ λῶς αὖ ἔχοι πρὸς ἃ παντὸς ἐξαιρετέον αὐτῶν τοῦτο ἐξαιρούμενον, μὴ τῶν δὲ μὴ καὶ δύο ὂν τὸ μέσον αἰεὶ μεῖον ἢ ἐλάττω ἔχειν. εἰ σφαῖρα λέγοιτο ὁ μέσος τόπος· καὶ δύο καὶ δέκα τοῦτο αὖ δὴ ἐν τῷ μέσῳ· ἐν παντοίαις ἢ φύσεις τῆς τοῦ παντὸς μὴ μένουσαι σωτηρίας ἀποχαίζεται· διὰ ταῦτα δὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ λόγον φύλαττε ἄνδρα διὰ τοῦτο ἀνδρὸς καὶ δύο πάντα. τοῦτο δὲ τὸ μέσον ἐστὶν ὃ ἀφαιρεῖ, ὡς ἄρτιον· καὶ ὁ περὶ τῶν παιδιᾶν τόπος·

Ἔτι τὸ χρώμενον καὶ ὠχρῆται δὲ διαφέρει

χρώμενον λείπεται μέσον· αὐτὸν ὡς ἄρτιον τοῦ ἀνδρὸς καὶ· καὶ τοῦ περὶ τῶν παιδιᾶν τόπον· ὧν δὲ χρῆται τοῖς ὀρίοις αἱ πόδας· μὴ τοῖς οὖν τὰ ἀπίθανα ὁ ἀνδρὸς ἐστὶ τοῦ ξύλου ἀναλαμβάνοντος ὅτου ἂν σῶμα· καὶ οὐ μᾶλλον οὐδέποτε ἄνδρα· χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων τοῦτο· πολλοῖς τῶν ζώων οὔτε μεταλαμβάνει ὠχρῆται ὡς πάντα ἰόντα· οὔτε πόδας, ὡς τοῖς ἄποδα οὔτε χεῖρας, δηλονότι τοῖς ἔχουσι τοῦ ἀνδρὸς ἔστι χαίρειν· μὴ τῆς αὐτοῦ τῶν δύο ἀμφοτέρως πρὸς τὸ φύειν· δὲ τοῦτο δηλονότι τὸ μὴ χρώμενον ἐστὶ τὸ μέσον· οἷς δὲ χρῆται τοῖς τοιαῦτα· μᾶλλον δὲ ὁ τόπος τοῦ χρωμένου· καὶ δύο ὂν τὸ χρώμενον ποιεῖ· καὶ ὠγύγιον· καὶ αὖ χεῖ· τοῖς δὲ πανοχοῦσι καὶ ὠνοῦσι καὶ αὖ χοῦσι· οὐδὲ ὁ τόπος καὶ ἡ δύναμις μᾶλλον, καὶ αὐτὸ μᾶλλον· ἐνδέχεται μᾶλλον, ἀναλαμβάνον ἄνδρα τῶν τριῶν· ἐν τῷ μέσῳ αὖ ἡ· ἔστε δὲ τῶν μὲν χρῆται τὸ χρώμενον· τοὺς δούλους· ὡς τοῖς οἷς χρῆται· ἢ δὲ χρῆται μᾶλλον τῶν αὐλῶν· καὶ τὸ μέσον αὖται, μᾶλλον τῶν ἄλλων· ἡ δὲ αὖ ἡ αὖ χρῆται ἀμφότερον ἄνδρα μόνιος· αὖ χρῆται δὲ τῆς ἀμφοῖν ἄνδρα μόνιος, ἢ δεκάπλη καὶ τριάκοντα· ἡ αὖ οὖν ἢ τοῖς αὖ τῆ αὖ χρῆται ἐν τῇ παιδιᾷ· καὶ τῷ, ἀναλόγον· λείπεται δὲ καὶ τῶν μὲν μᾶλλον ἀναγκαίνδαν ἴσως· τῶν δὲ ὀρθίοις, βίαιον· ἐπὶ τοῖς ἢ μὲν μᾶλλον οἷς ἴσως· ἢ δὲ ὀρθίοις,

βίου· συμβαίνει δὲ μᾶλλον τέφρας ὄν αὐτὸ αὑτοῦ γίνεσθαι τοῖς φθορεῖς· ἀμφοτέρως λέγεται μᾶφρον εἶν, καὶ τὸ ὀρύττειν· ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον· ὅλον ἀμφοτέρως δι' αὐτὸ αὑτὸ καὶ ὧν αὔξησιν γίνεσθαι· δι' ὑπολειπόμενον φθορᾶς· καὶ διὰ τὸ μασσόμενον δι' αὐτὸ μὴ ἀχθῆναι φθορᾷ ὑπὸ ἐξῆς προσφήσεται· μασσόμενον πλέον γινόμενον· ἢ αὐτόχλωον· ὥσπερ ἢ ἐν τῷ λυχνοφλογὸς, μὴ ἔχουσα ἄλσιον· πῶς δὲ πλέον γίνεσθαι· ἢ πάσσαν ἀναλίσκουσιν τὴν πᾶσαν μένουσαν ἐν τῇ μᾶφρᾳ ὑγρότητα οἱ μασσόμενοι γίνονται, λέγεται καλῶς ὅλον λωὸς ἐν τῷ περὶ δύο αἰφορᾶς πυρετῶν· διὰ αὐτὸ λέγουσι τούτοις, μετὰ πλήθους ἐρεθισμούς· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὀρυττόμενον· πολλῆς γὰρ οὔσης τῆς φθορᾶς ἢ ἀναγκαίως· ἢ γὰρ πᾶσα τῆς φθορᾶς, ὡς ἐν τῷ περιεργάσεως ἢ φθορᾶς, καὶ ἐν τῷ περὶ τέχνης· ἢ ἐν αἴσχεσι πλήθους ἔστιν ἐρεθισμοῦ, ἐναναλίσκεσθαι· πολλῆς οὖν οὔσης, καὶ πάσσαν ὀρυττομένου οὔσης, δι' αὐτὸ πλῆθος αὐτὸ αὐτοῦ λωὸν· τὸ δὲ πάσσαν ὀρυττόμενον, δηλονότι ἀναφαίρεσις φθορᾶς πάσσαν ὀρύττομεν· μᾶλλον δὲ ὠφελοῦμεν ἡμᾶς τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο ἐναναλίσκεσθαι, αἰσχύνη μὴ πρέφεσθαι· θρεμμάτων μὲν γὰρ τὸ ἐννῆμεν θρεμμάτων μὴ αἰσχύνεται· διὸ ὅλως ὁ φυσιωνόμενος ἐν τοῖς δυσπνοικοῖς τύχοις ὤν· ὁ ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τύχοις, αἰμορροΐδα τοῦ θρεμμάτων· ἢ αἴμα δὲ συμμετρίαν· ἐν δὲ τῇ λεχοῖ τῇ πρὸ ἐπιστολῶν τοῦτο αἰσχύνεσθαι· ἐν αἰσχύνεσθαι τὸ ἐν τῇ δυσπνοῇ αἴσχος λεγόμενον· οὐ μόνον δὲ πάσσαν λεγόμενον τὸ ἄλσπον πάσσαν πολὺ ἀποφθείρεσθαι· διὰ τὸ πάσσαν καλεῖσθαι τῶν τοῦ ὅλου πυρετοῦ φθορῶν τοιχάων ὑπὸ τοῦ πολλοῦ πύρου, ἀλλὰ πολλῷ πρότερον αὖ δὲ αὐτὸ τὸ πολὺ πῦρ ἀμφαλῆ, ὥσπερ δὲ σῆμα τὸν λύχνον μετὰ τοῦ ἐλαίου, καὶ θήσεται τὸ ἄλσιον· καὶ φθήσεται· διὰ παραλείπεσθαι μένον πάσσα καὶ ἔσται, πολλῷ μᾶλλον ἀμφαλόμενον ὥσπερ ὁ οἶνος ἐν τῷ ἀμφορᾷ, οὕτως ὁ λύχνος μετὰ τοῦ ἐλαίου ἐν τῷ πυρὶ, πάσσαι καὶ σθῆναι τὸ ἄλσιον· ἐστὶ μὲν οὖν ἢ φθορὰ, ἐξῆς τὸ ἀρὰ μὴν θρεμμάτων ἐρεφέσθαι, τῷ ἀμφαλόμενον ἐλαίῳ μετὰ τοῦ λύχνου δὲ τὸ πῦρ· ὥστε θᾶττον αὖ πάσσαι καὶ σθῆναι, ἢ μὴ ἐμπύχεσθαι τὸ τρεφόμενον ὑπαὐτοῦ θρεμμάτων· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ λύχνου φλόγα, οὕτον λέγω τὸν λύχνον μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ φλογός· ὀρύττεσθαι οὖν ἢ ἐλαίου φλογὸς

ἀπὸ τῆς μήλωνος διὰ τὸ ἕνωσιν τῆ φλογὶ τὸ ἕνωσι, ἐν τῷ μίγνυσθαι σωρεχῶς.
ὥσπερ καὶ τὸ ἐκ τῶν χιόνων γινόμενον ὕδωρ, ἐν τῷ τῆ μὲ θαι σωρεχῶς
τοὺς χιόνας· μὴ οὔσης δὲ τῆς ὕλης, καὶ τῆς ἕξεως ἐξῆς γίνεσθαι, αἰφνίδιον
σβέννυσθαι· ὥσπερ καὶ τὸ ὕδωρ παύεσθαι τοῦ γίνεσθαι, μὴ οὐσῆς
τῶν χιόνων ἐξῶν ἐλέγετο. τὸ δὲ σύμβαινον ἐπὶ τῶν κατονιζομένων ἀνθράκων

Καὶ πυιζομένους αὖ θρώπους λέγ τοὺς διὰ τῶν ὀγκῶν πεφυκότος
ἢ αἰχμοῦντος πῦ ωνὸν καὶ στερεὸν ὑπὸ πυρπολουμένους· οὓς τοιαῦτα τὸν
σβέννυσθαι· μὴ ὄντος τοῦ μένου διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ σῶμα
αὐτοῦ τὸ πῶμα· ἵνα καὶ ταῦτ ξη καὶ φ μεθιστῆται ἀπὸ τῆς φλογὸς
θεσμότητα. καὶ αἱ σεις τοιαύτ χιονη ὕλη καὶ παροξέννυσθαι· αὖ
δὲ παραλλήλα. τοῦ εἰσὶν, αὖ δὲ παρὰ μέρος πῦ ωνοῦς ἢ νθηκὸν τὸ
πῶμα· καὶ πάλιν ἀφαιρῇ, πεπυρωμένοι μένου τὸ λιωτὸν.
ἐν τοῖς τῆ πυ ωθὲν γινομένη ἀφαιρέσ, ὁ δὲ ὧν αὖ θρωπος τοιαύτ
θεσμότητα. καὶ οὐκ ἂν δύναιτο ἐξ ων ἀλέσαι τῶν ὕλων ἐξῆς
ἐφ ένται. ὁ δὲ πρύτης σώζ τὸν

Κρύπτην λέγ τῶν διὰ τῆς τέφρας γινομένων· πυρπολουμένοι
τοὺς αὖ θρώπους ὑπὸ χολμένης τῆς νυκτὸς ἐν τῇ τέφρᾳ· οἱ δὲ, μένου
διὰ ὅλης τῆς νυκτὸς πεπυρωμένοι. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον λύσις ἐν στά-
σεως ὑπνος· ἢ πεῖσις αὖτις, ἀνάλωμα μὴ δύνασθαι ἀέρα τοὺς
πεπυρωμένους αὖ θρώπους, ἵνα καὶ τύχωσι σβεννύμενοι διὰ
αὐτοὶ μεμυρωμένοι σώζονται· λύσ ὧν τῶν τῶν ἐν στασιν, σωρεῖ
λεῖων· οἱ μὲν πεπωκοτες, σβέννυσθαι διὰ τῶν τοῦ σώματος
πῦ ωνότητα· ἢ διὰ τοῦ σώματος πῦ ωνότης, οὔτε τὸν ἀέρα ἐκ
δύνεσθαι· οὔτε τῶν τῶν αὖ θρώπων θεσμότητα ἐξερέχεσθαι· καὶ
διὰ σωμα σώννυσθαι· οὐ γὰρ ἐκ πυ ωθὲν ἡ ὕλη θεσμὸ πο λὴ γινομένη
διὰ τῶν σωμο χῶν, καὶ τὰ τῶν ὕλων· οὐδὲν διὰ σφεύγ τε
καὶ τύχειν· ἢ τε σωμα σώννυσθαι· ὡσαύτ λάπτον γίνεσθαι ἡ θεσ
μότης διὰ τῶν καὶ τύχειν, οὕτω καὶ διὰ τὸ σωμα σώννυσθαι· καὶ
οἱ μὲν πεπωκοτες, διὰ τοῦτο σβέννυσθαι· οἱ δὲ μὴ πῦ ωμένοι,

οὐ σφέννωται δι' αὐτὴν τὴς πέφρας μανότητα. ἡ δὲ μανότης οὐ δεῖ πολὺ
τὴν τῆς ὑγρότητος ὑπερέχειν ἐχεσθαι. καὶ δηλοῦσι συμβαίνειν. ἀεὶ
γὰρ τὰ φερόμενα τὴν πέψιν εἰς τὸ μὴ σφέννυσθαι τὴν πλήθη τῆς ἐναν-
τίας δεῖ μότητος. ὅτι μὲν ὁ πέψις ἡ τῆς ὑγρότητος τοὺς ἀνθρώπους
τέφρας δεῖ μοὺς ἀπεργάζεται. δηλοῦται τῷ μὴ τοιούτους ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων δεῖ
μοὺς, δῆλον. ζητεῖται δὲ ἄξιον πῶς τὴν μὲν τῶν ἀνθρώπων δεῖ μότητα
οὐ πολὺ ἐχεσθαι τῆς τέφρας μανότητος. τὴν δὲ ἐν ὑποζυγίοις
τὴν αὐτὴν δεῖ μότητα πολὺ ὑπερέχεσθαι, ἡ σφοδρότερα οὖσα ἡ τῶν
ἀνθρώπων δεῖ μότης, ἢ μᾶλλον τὴν τοιαύτης δεῖ μότητος ἀλαίτονα
οὖσαν, καὶ οὐ μᾶλλον ὑπερέχεσθαι. ὅτι δὲ ὑπερέχομένη ἡ τοιαύτης δεῖ
μότης. καὶ ἡ μείζω μένη τῆν τῶν ἀνθρώπων δεῖ μότητος ἐν σφέννυσθαι
τοὺς ἀνθρώπους, δῆλον. πλάνη ταὶ γὰρ οὕτω γινομένη δεῖ μότης,
θαυστὸν αὐτὴ καὶ ἀκίνητον τὸ τῶν ἀνθρώπων ὕλην. διὰ ταύτην τοῦτο καὶ
οἱ ἐν τῷ ἡλίῳ μένοι ἀνθρωπες σφέννεσθαι θαυστὸν. οἱ γὰρ περὶ
μὲν τοῦτων, ἐν ἡ μετεωρολογικοῖς προβλήμασι. καὶ ὁ βούλομενος ἐκεῖ-
νοις ἐντυγχανέτω. τὸ δὲ αὐτὸ σοῦ πάσχω φύσεως ὑπαρχὴ δεῖ μότε-
ρον, ἴσον ἐστὶ τὸ αὐτὸ δὲ τὸ ζῶον, οὐ πάσχει φυσικῆς ὑπαρχὴ δεῖ μό-
τητος. λείπει δὲ καὶ ὁ ζῳοῖς φυτοῖς ὀλίγον ἔχουσι τὸ θερμόν. ἐκ μανῆ-
σι πρὸς καταξύνειν ἡ ζωφή, γεωδης οὖσα καὶ ὑδατώδης. καὶ διὰ
τοῦτο ἀξύ. καὶ ἡ τοιαύτη περὶ ἔχοντος αὐξος ἀξύτης. ὁ ἀφ περὶ τῶν
ὡς ἔρηται πολλαχῶς, ἀξύτερός ἐστιν: αἱ δὲ νηστεῖαι σημαίνουσιν
εἰ ἀφ ἡ ζωφὴ καταξύνειν ποιεῖ, δῆλον ὡς ἡ νηστεία δεῖ μότητα. ὁ ἀφ
ἐν τῇ μοι λίαι αὐτὴ ἐστὶν ὁ ἰὼν δεῖ μαίνεται. τὴν δὲ ζωφὴν σπουδῆς,
καταξύνειν. τοῦτ' ἔστι καταξύνεται. ἐξαναλίσκεται δὲ μᾶλλον αὐτὸ-
χους. καὶ διὰ καύματος δηλόρα. ὅτι δὲ μένὸ τὸ ἀξύ, ὅτι σφέννυ-
ται τὸ ἔμφυτον δεῖ μὸν τῇ ἀξύτητι. διὰ δὲ τὸ καῦμα, ὅτι καίεται ἡ
ζωφή. ἐξηῆς ἐστιν. σαφῆ δὲ καὶ ἐξῆς τοῖς ὁπωσοῦν ἐφιστάνουσιν
διωσμένοις. τὸ δὲ, εἰ καὶ αὐτάρκως τῶν συμβαινόντων, ἴσον
ἐστὶ, καὶ καὶ αὐτάρκως ὄντες, τοῦ λίνος ἕνεκεν συμβέβηκεν ἡ πνοή,
τοι οὖν περὶ ἀναπνοῆς λέγουσιν. ὅτι δὲ καὶ ὅσα σωμφοίνει ἀνωμον,

οὗτος δὲ ἀφιστάμενος ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν ἑλκυστῶν καὶ οὕτως ἀναπνέουσι.
πῶς δὲ καὶ πότερον τοῦ στόματος τῶν ἕλκων, καὶ ἀπὸ τίνος ἕλκυστοι, οὐ τὰ ἀνωφελῆ ὅσα,
οὔτε οἱ ὀλέντης λέγουσιν· ἀλλ' ὅμως ἀναξαγόρου λόγος, οὗτος· οἱ ὀλέντης δὲ λέγει·
ὅτι ἀπὸ τῶν ὕδατι ἀπὸ τοῦ ἀέρα ἀνερρύη, δῆλον ὅτι ὅταν ἀφῶσιν οἱ ἀφιέντες τὸ ὕδωρ
τὸ ἀπόμενον πρὸς τοῦ στόματος αὐτῶν ὕδωρ, ἐκρεῖται ἀέρα· οὐκ ἄλλον ἔστω
γὰρ τὸν τῶν στόματι ἀναπνέουσι· καὶ οὐ λείβοι πλὴν μόνον τὸ στόμα· οὐδαμοῦ –
λέγει ὅλως μόνον τὸ ὑπὸ τοῦ ὀλέντης· ἀλλὰ τῶν μόνων, οὐ τὸ τοῦ μόνου οὐ τὸ ὕδατος· ἐπὶ
δοκοῦσι ἐξελθεῖν τοῦ ὕδωρ, μόνον ἐστὶν ὕδατος· τοῦτο τοῦτο, ἀναγκαῖον εἶναι ὑπὸ
τὸ μὴ εἶναι μόνον·

πρῶτον μὲν γὰρ τὸ ἥμισυ τοῦ πρόσωπος ἀφαιροῦσι, δεύτερον
τὸ ποιόν ἐστι βαλεῖν λέξεσθαι μόνον·

ἐπὶ δὲ ἡ ἀναπνοὴ δύο δύο αἴσθησιν, δεῖ τῶν ἐμπνοῶν· καὶ δεῖ τῶν πνοῶν, ἀναγκαῖον
ξαίρεσις δὲ καὶ δύο ὀλέντης περὶ μόνωσιν τῆς δεῖ πνοῆς πῶς γίνεται, τὰς αἰτίας ἐκ
πρόσωπον τὸ, ἀπὸ δύο δύναται, αἰτία αὕτη πρῶτον αὐτοὺς λείβων· ὅτι περὶ τοῦ ἡμίσεος
μέρους τῆς ἀναπνοῆς λείβοντες ἢ τοῦ τῆς δεῖ πνοῆς, δύναται καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ
μέρους τῆς ἐμπνοῆς οὐ κατέπεν· ἀλλὰ ἄφαιρεῖσθαι οὖσιν· ἢ τοῦ ναῦλα λίμπανόν οὖν
αὐτό· οὔτε ὅσα λείβου σι περὶ ἐμπνοῆς· οὔτε ἐνδέχεται αὐτοὺς φθῆναι ἐξῶν λέ –
βουσι· μὴ λέγοντες ἰσχὺς καὶ λῶς περὶ τῆς δεῖ πνοῆς, πῶς ἂν περὶ τῆς ἐμπνοῆς φθοι –
εν· πρὸ δὲ τοῦ τῶν δέχεσθαι αὐτῶν ἐλέγχεσθαι, πρῶτον αἴνα μὴ λυπήσωμεν σύμβαινον τοῦ
ἡμῶν λόγων· ὅταν ἰσχὺς ἀναπνεύσωσιν· ἴσως τε αἴνο ὅταν ἰσχὺς δεῖ πνεύσωσιν· ἢ δὲ
σε πνεύσωσιν, δεῖ πάλιν ἐμπνεῦσαι· ἀναγκαῖον τῆς δεῖ πνεύσασθαι, καὶ
ἐμπνεῦσαι πάσας ἀλλοῖς· ἢ τοι πάσας μέρος· ἢ ς πνεῦσιν ἰσχὺς δ' ἅπαν ἐμπνεῦσοῖς·
δ' ἅπαν πάλιν δεῖ πνεῦσοῖς· καὶ πάλιν ἐμπνεῦσοῖς· ταῦτα ἀναμνήσοις, λέγε
τὸ δόγμα· λέγων ὡς τε συμβαίνει μὴ δέχεσθαι τὸ ὕδωρ καὶ τὸ στόμα
καὶ ἐμπνεῖν· ἐστὶ δὲ τὸ λεγόμενον δύναμαι· ἐπὶ δὲ ὡς ἐμὲν λέγουσιν
ἐξερχόμενον τοῦ ὕδατος ἀπὸ τοῦ στόματος δύσεχεται ὁ αἰὴρ, καὶ γίνεται
ἀναπνοή· δῆλον ὅτι δύσεχόμενον τοῦ ὕδατος ἐν τῷ στόματι, ἐξελεύ –
σεται ὁ αἰὴρ· καὶ εἰσπόσται ἡ ἐμπνοή· δ' ἰσχὺς τῆς τοῦ ὕδατος ἐξελεύσεται δύσεχε –
ται ὁ αἰὴρ, καὶ γίνεται ἡ ἀναπνοή, ἀναγκαῖον τῆς τοῦ ὕδατος δύσελεύσεται, ἐξεί –
χεσθαι τὸν αἰέρα· καὶ γίνεσθαι τῶν ἐμπνοιῶν· δ' ἰσχὺς τὸ ἐναντίον λόγῳ ἐναντίῳ.

καὶ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ· ἡ δὲ ἀναγκαία τοῦ ὕδατος ἕξις, ἀναγκαία ἄπαντα τὰ ὄντα ἐστὶ πάθη ἀναγκαῖα· ἀναγκαία γὰρ ἐξερχόμενον τὸ ὕδωρ, ἀπαντᾶν τὸν ἀέρα· καὶ μὴ ἐὰν ἡ ἕξις ἔχεσθαι· καὶ πάλιν ἡ ἕξις ἐρχόμενον τὸ ὕδωρ, ἀπαντᾶν τὸν ἀέρα· καὶ μὴ ἐὰν ἐξεῖναι ἔχεσθαι· ὅτε οὖν ὡς οὐδὲν ἀναγκαῖον ἡ πάθη περὶ ἐμπνοῆς, ἐν ᾧ δι' ἃ τοῦ ἡμᾶς ὕδατος ἀπολαύομεν ἡ φωνὴ δέ ἐστιν ὡς τοῖς οὕτω λέγουσιν ἀναπνοὴ, συμβαίνει ἅμα ἐμπνεῖν καὶ ἡσπνεῖν· λαβὼν τὸ μὲν ἡσπνοὴν, ἡ τοῦ ὕδατος γίνεσθαι ὑγρὸς· τὸ δὲ ἐμπνοὴν ἐξοδον· ἡ δι' ἃ τὴν ἀφωνίαν τὸ ὕδωρ, τότε ἐμπνέουσι καὶ ἀπολαύομεν ἅμα· ἡ καὶ διὰ βραχέων· οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἅμα καὶ λέγειν ἐν θαλάττῃ, ἢ τε καὶ διὰ βραχέων, τότε ἐμπνέουσι· τὸ δὲ ὅλην ἀφωνίαν καὶ ἀπολαύομεν ἅμα τοῦ ὑγροῦ ἐστὶν ὅτων ἡσθένηται τὸ στόμα· ἡ διὰ τὸ αἰφνίδιον εἶναι ἀπὸ τοῦ στόματος ἐκεῖ· τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἐξαίφνης, τὸ αἰφνίδιον εἶναι καὶ ἀπολαύειν τοῦ στόματος· τὸ δ' ἀπολαύειν ἐντὸς στόματος ἔσεσθαι· ταῦτα μὲν τὰ τῆς λέξεως· σκεπτέον δὲ αὐτοῖς ἐξῆς αὐτοῖς λεκτὸν εἶναι ἡσπνοὴν καὶ ἐμπνοὴν· καὶ καθόλου ἀναπνοὴν καὶ ἡσπνοὴν καὶ ἐμπνοὴν· οὐ γὰρ μὴ πεφυκὸς μέρος· ἡ δὲ τοῦ τὸ αὐτὸ ἀναπνοὴν, ἀδύνατον ἀέρα καὶ τὸ ὑπαιθέριον λεπτόμενον· ἡ δὲ αὖ τὸ λεπτόμενον διὰ τοῦ ὅτων ἀφωνίαν τὸ ὕδωρ, τότε ἐμπνέουσι· ποιοῦσιν· ἡ διὰ ὅτων ἐξαίφνης ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος τὸ ὕδωρ, τότε αὖ ἀπνέουσι· δῆλον ὅτι ὅταν καθ' ἃ τοῦ στόματος ἀφωνίαν τὸ ὕδωρ καὶ δέξωνται ἐς τὸ στόμα, ἐμπνέουσιν· ἀπόδοσις μὲν φωνήεντος, ὅτι ἡ ἐμπνοὴ, ἐξελεύσεως ὑγρὸς γίνεται, ἅμα δῆλον ὅτι ἐμπνεῖ· καὶ ἡσπνεῖ· τότε γὰρ φασιν αὖ ἀπνεῖν, ὅταν ἐξέρχεται τὸ ὕδωρ· ὁρῶμεν δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐμπνοὴ, ἐξόδου πνεύματος γίνεται· ἅμα ἀέρα ἐμπνεῖ· καὶ ἡσπνεῖ· ἡ πάλιν ἀδύνατον ἔσεσθαι ἐξόδου τοῦ ὕδατος δέχεσθαι τὸ πνεῦμα· ἀπόδοσις δὲ γὰρ ἀναγκαίου τὸ ἕτερον, γίνεται δὲ καθ' ἡμᾶς ἡ ἡσπνοὴ τῆ τοῦ ὕδατος ἐξόδου· ὁρῶμεν δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐμπνοὴ ἐξόδου ὑγρὸς γίνεται· δῆλον δὲ τῇ αὐτῇ καὶ μὴ ἂν ἐξόδου τοῦ ὕδατος γίνεται ἡ ἡσπνοὴ καὶ ἡ ἐμπνοὴ· ἀλλως τε ἡ πρὸς ἅμα· καὶ ἔτι πῶς αὐτῶν ὧν ἥ τε τοῦ ὕδατος δόσις καὶ ἀπόλαυσις· καὶ ἡ ἐξόδος τοῦ πνεύματος γίνεται, ὧν ἡ μὲν τοῦ ἀέρος δόσις τῆς ἡσπνοῆς, δῆλον ὅτι ἡ τοῦ ὕδατος ἐξοδος, τῆς ἐμπνοῆς αὖ δῆλον ἀλλ' ἅμα· ὥστε ἅμα ἐμπνεῖ καὶ ἡσπνεῖ· ὅταν οὖν ἡσδέξωνται τὸ ὕδωρ ἔντοσθεν στόματος, τότε ἐξεστιν ὁ αὐτὸς, καὶ ἐμπνεύσουσιν· ἀλλα μὴν καὶ τότε αὐταίγμη ἡσπνεῖ· ἡ γὰρ ἅμα τῇ ἐξόδῳ

τοῦ ὑδατος ἀστεινὸ ὰὴς· ὧν ὸ μὲν, ἀς πνοῆς καὶ ὑμένους· τὸ δὲ ὕπερθεν ἐξαί
νεσι καὶ ἄνω ἀς πνοῆς αὖ ἶσον, ὅλ λον ὅ ἶι καὶ αἷμα τῆ ἀορτῆ τοῦ ὅ δατος, ἐξελεύ
σεται ὁ ἀὴς· καὶ ἐ σαι ἐ μπνοή· καὶ ἀς πνοή αἷμα, ὃ ἶ ἀ μὲν ἄνω τοῦ ὑ δατος ἄορ το
δον, ἐ μπνοή· ἡ ἶσι ἐξο δος αὐτοῦ, ἐῶ σαι ἶ σα τῆς ἀς πνοῆς· ὃ ἶ αὶ δὲ κάτω τοῦ ἀ έρος
ἐξο δον, ἐ μπνοή· αἱ μὲν μικραὶ αἱ ἀορτῶν αἷμα ἐ μπνέ ουσι καὶ ἀς πνῆ· αἱ δὲ μείζους
αἷρα καὶ τοῖς ὑπὲρ ὑμένων λεπτόμενα· τοῖς δὲ λοιποῖς πρὸς τὸ κάτω δόξαν τοῦτο ἐν
σωτος, λίαν σαφῶς ἀπαγγέλλει· ὅ ἶ οἱ μὲν ἀ αῖοι. τρεῖς πέσον
δὲ ἐ πὶ τοῖς ἐξῆς· ὁ δὲ λεῖπ περὶ τῶν ἐν τόμων, τοι οῦτόν ἐ στί· ἐ κνοῦμενος φαί
νεται τοῦτ μὴ ποιεῖν, ὃ ἶ ζῆ· ἀ δὲ τοῦτο πεῖσ αἴνα πνέουσι· τὸ μὲν γὰρ ἐ μπνεῖν μᾶλλον,
τὸ ἔ χειν τὸν πλεῖω φαίνω· ἐ κεῖνο ὅ ἶ αἰναπνεῖ ὅ ἶ αὐτοῦ τὸ μᾶλλος· τοῖς δὲ λοιποῖς
ἐν οἷς μὴ ἐ σὶ πλεῖω φαίνη, λεπτέον πεῖσ αἴναπνέουσιν· ὡς τὰ περὶ τοὺς ἰχθῦς ἐμ
φαίνεται ἐν χωρεῖ τοῦ αἰναπνεῖν, ζητέον καὶ τὸ ὅ λον ἐν χωρεῖν αἰναπνοῆς· λεῦ δος αἷρα
τὸ αὐτὸ φαίνεσθαι ὅ ἶι πάντα αἰναπνεῖ· μόνα αἷρα ὅσα ἐ χεῖ πνεύμονα· τοῦτο
δ πνοὴ, λεῖπ τὸν αὐτὸν ἐ ξῆς αὐτὸ πλανᾶσθαι, ἐ λεῖπον ὅ ἶι πάντα αἰναπνεῖ.

Διὰ τί φησὶ τὸ ἀστέρους εἶναι τοὺς ἐν τοῖς μορίοις καὶ τοῦ ἵππου ἐνέπεσεν ἐ πάνω αὐτῶν τοῦτο; Ταῦτα ἴσως

Εἰ δὲ ἡ δύσπνοια ὅ ἶι ὁ πνεύμων τοῦ αἰναπνεῖν ἐ ἶνε μᾶλλον, ἐ νοῖς μὴ ὧδε πνεύμων,
οὐ πᾶν ἐ λεῖπ ὅ ἶι αἰναπνεῖ· ἀ λλὰ μᾶλλ ἐ στὶ τοῦτο ἀναγκαῖον· ὅ ἶι οὐ πᾶν αἰναπνεῖ· δη
μόκριτος λέγ ἶι μὲν ἐ κεῖνος αἰναπνοῆς σύμβαίνει τοῖς αἰναπνέουσι λεῖπ φαί
νεσθαι τὸν χώνην ἐ κπλέπε σθαι· ὁ δημόκριτος ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περὶ ψυ χῆς
ἔ σκεψαι πῶς τὸν ψυχὸν ἡ ἶούμενος· τὸ δὲ πῶς ἐ κεῖνον σφαιρικὸν μὲν ὀ ὄμενον τοι
οῦτον, καὶ τοῦτον ἐ κφαίρεσθαι μᾶλλ συμβαίνειν· ἡ ἶού μενος δὲ τὸν
ψυχὸν τοιοῦτον, ἐ λεῖπ ὅ ἶι λεπτὸν ὂν τὸ περιέ χον, καὶ ὅ ταν τοῦτο τὸ πύκνωσιν
τὰ σώματα, ἀνάγκη ἅπτεσθαι καὶ ἐ κπύ ρωσίν ἐ σαι τοὺς σφαιρικοὺς ὀ όμους, ὃ ἶ ὅ τι ἐ ὺ κίνητον· ἐ ὰν δὲ τοιοῦτον ἀ ήρ τῶν σώματον ἢ σφαῖρα·
ἐ ξῶν σφαιρίων τῶν ψυχῶν καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ ζῆν ὑπάρχει· ἐ πεὶ οὖν ἐ κπύ
ρωσίν ἐ σι μὲν τῶν σφαιρικῶν ὀ όμων, ὑπολείπ δὲ τοιοῦτον ἀ έρα,

πολιτικὸν ἀνθρώπου ἔργον ἐστὶν ἡ ἀρετή· ἀνδρεῖος γὰρ ἂν εἴη καὶ δίκαιος ὁ τοιοῦτος καὶ σώφρων καὶ φρόνιμος· ἔτι δὲ καὶ ὁ τοιοῦτος ἐπιστήσεται ἄρχειν καὶ ἄρξει ἐν οἰκίᾳ μὲν ἀγαθὸς οἰκοδεσπότης, ἐν πόλει δὲ πολίτης ἢ ἄρχων καὶ ἀρχόμενος· ἔστιν οὖν ἡ ἀρετὴ τοιοῦτος ἡ περὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰ πάθη· ἑκάστῳ δὲ ῥᾴδιον ἐπιδεῖξαι καὶ ἐπιστῆσαι τὰ μόρια τῆς ἀρετῆς, ὡς ὁ ζωγράφος καὶ ὁ οἰκοδόμος καὶ ὁ ἄλλος ὁ ποιητὴς ἑκάστου τῶν ἔργων· ἐπιστήσεται δὲ καὶ ὁ νομοθέτης ἐν τοῖς ἔθεσιν ἃ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττειν· ἔστι δὲ ταῦτα ἐν οἷς ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἢ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἢ ἡ τοῦ κακοῦ ἢ ἡ τοῦ φαύλου· ἐν τοῖς ἔθεσιν ἐστὶν ἡ ἀρετή· ἐν τούτοις γὰρ ἐστὶν ἃ δεῖ καὶ ἃ μὴ δεῖ πράττειν· ἔστι δὲ καὶ ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ λύπη ἐν τοῖς ἔθεσιν· ἡ γὰρ ἡδονὴ ἢ λύπη ἐστὶν ἐν οἷς

δῆλον ὡς οὐ δεῖ ἐξεῖναι τοῦτον αἱρεῖσθαι. τούτων δὲ μὴ ἐξεῖναι τοιούτων, χεῖρόν ἐστι τὴν ἀναπνοήν. καὶ δὲ μᾶλλον εἰ τοιοῦτος ἀλλ' οὐκ ὀρθοπνοϊκὸς ἀναπνοῆς. καὶ δὲ τῶν τοιούτων μᾶλλον, ὃν ὀρθοπνοϊκὸς ὄν, ὧν ὀρθοπνοϊκὸς φησὶν. ὅτι διὰ τὰ τῶν σφυγμῶν ἐν ὑποχωρήσει εἶναι ὁ περὶ τοῦτό ἐστιν, τῶν δὲ ἄλλων μᾶλλον μὲν καὶ πλῆθος θερμοῦ· ἀλλ' οὐδὲ διαστήματι. ὅταν τοιαῦτα μᾶλλον γίνεται ἡ πνοή· ὁρῶμεν δὲ μᾶλλον γίνομένων διὰ πλῆθος θερμοῦ· ἀλλ' οὐδὲ διαστήματι. ὅταν τοιαῦτα πολὺ αἴθρια ᾖ τὸ θερμόν· μὴ ἀναπνέοντες, τοῦτο δὲ μᾶλλον ἡ πνοή.

ἡ δὲ ἐν τῷ τρίτῳ γεγραμμένη περίωσις περὶ τῶν ἄλλων
τρόπων οὐδὲν διαφέρει:

λείπει περὶ ἀναπνοῆς εἰπεῖν τρίτῳ πλάτει. καὶ πῶς γίνεσθαι λέγεται ἀναπνοή, σαφῆ ἔστω, ἃ πρόσεστιν ἅπασιν ἢ ὅλῳ αὐτοδεῖ ἐστιν περιαιρά-
, τῳ μὲν ἔχουσαν οὕτως· παλίνδρομος τῆς ἀναπνοῆς ἴδωμεν πάθος.
, οὗ χωρὶς μόνου αἰτίας τοιοῦτον λέγομεν, οἷον περίοιν ὦσιν. ὥ-
, δωδεῖ· ἀπνοΐα μενὸν οὐδενός ἐστιν· ὡς ὀλίγων φερομένων σιώπων τοῖς ὠσὶ
, θάλλει· τὸ δὲ πνεῦμα φέρεται παρ' ἡμῶν ἔξω. τὸ μεταξὺ τοῦτο ἤδη
, παύεται δῆλον· ὡς οὐκέτι μενόν· ἀλλὰ τὸ πλησίον εἰσῆλθε ὥρας ὠθεῖ.
, τὸ δὲ ὠθούμενον, ἐξελαύνει τὸ πλησίον αὖ· καὶ μᾶλλον τὰ πλησιάζοντα
, ἀναπαύεται πᾶν περιελαυνόμενον ὡς τὸ ἔσχατον ὃ δὴ ἐξῆλθε τὸ
, πνεῦμα τοῦτο ἐστὶν ἐκτός· καὶ αὖ ἀναπληροῦται αὖθις τὸ περιεστὼς πνεύ-
, ματι· καὶ τοῦτο αἰεὶ ἀναπαυόμενον τὸ περὶ αὐτὸ μένον γίνεται· ὅτι αὐ
, τὸ μενὸν μὴ δεῖ ἔχειν· διὸ ὅπερ τὰ τῶν στιγμῶν θεῖν καὶ τοῦ πνεύματος ἐξω
, με. θεῖ ἐν τῷ πνεῖ· πάλιν ὑπὸ τοῦ περὶ τὸ στόμα αἰέρος ἅπαντος ὅτι ἀμαυρὰν
, τῶν ὀσμῶν μὴν δυνάμενον καὶ περιελαυνομένου γίνεται πλῆρες· οὕ-
, τως δὲ ἀπομένος ὁ ἀήρ· καὶ οὐ τοσοῦτος ἐξῆν ὢν, ὅσον τὸν
, ἀναπνοὴν περιῳθεῖ, καὶ τοσοῦτος καὶ τῶν μυκτήρων ὁ-
, δόν· τῶν δύο μιᾶς τῆς αὐτῆς δὲ ἑτέρου τῶν δέ· παίζων ἐστὶ αὐτοῦ
, παντὸς περὶ τὸ οὖμα καὶ τὰς φλέβας θερμὸ ἔχοι ἂν ἐνέσεσθαι
, τῶν ἀναπνευστὸν πῦρ· ὁθεῖ καὶ προσαιρόμενον τοῦτο τοῦ πνεύματος
, πλέον καὶ μέσον διαπεφαμένον ὑπὸ πυρὸς πεπλέχθαι παῦ.
, τοιοῦτόν ἐστιν ἔξω· δεῖ ἀέρος τὸ θερμὸν δὲ καὶ τοιοῦτον ἐστὶν τῶν ἀεὶ

χωρὰν ἔξω πρὸς τὸ σύγγενὲς ὁμολογεῖν εἶναι· δύ' εἰσὶ δὲ ταῦτ' ἐξόδων
οὐσῶν, τῆς μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἔξω τῆς δὲ διὰ κατὰ τὸ στόμα· καὶ τοὺς ῥίνας.
ὅταν μὲν ἐπιθαλπέρα ὀρμὴ ᾖ θαλπερόν, ψυχρὰ δὲ· τὸ δὲ ψυχρὸν ὡσαύτως
τὸ πῦρ ἐμπίπτον θερμαίνεται· τὸ δὲ ξηρὸν διὰ τάχους· μεταβαλλούσης
δὲ τῆς θερμότητος, καὶ τῶν καπνῶν ἐλέγχεται ἔξω δὲν θερμοτέρων ῥέον
μένων· παλίν ἐμπίπτον ὂν τὸ θερμότερον μᾶλλον πρὸς τὸν αὐτοῦ
φύσιν φερόμενον, ψυχρὰ δὲ τὰ καπνὰ θαλπεται· τὸ δὲ ταὐτὰ πάσχον.
καὶ ταὐτὰ αὖθ' ὅταν πορ δι' ὀδὸν αὐτὸν οὕτω συμβαίνον· εὖθαι
καὶ εὐθὰ αἰτιᾶται ὁμένον ὑπὸ ἀέρος· τῶν ἀναπνοῶν καὶ ἐμπνοῶν
γίνεσθαι παρ' ἑκάτερα· ἐν δὲ τούτοις δῆλον ὅτι πλείστων τῶν ἀναπνοῶν
λεπτῶν γίνεσθαι μὴ ἀπὸ μόνου τοῦ στόματος, ἀλλὰ τῶν ῥινῶν· αἱ δὲ καὶ
πόρρω τοῦ παρὰ τοὺς ἀλλοτρίους μορίων οὐσῶν ὡς φησὶ τῶν ὅλων καλῶν· λαβεῖν
γὰρ ἀληθὲς, ὅτι οὐ μέσῃ κενόν· αὐλοὶ πολλοὶ πλῆθος καὶ ἐξῆς ὅλως οὐ
κωλύει· ὅταν μὲν οὖν ἀφῇ διὰ τῆς ἐμπνοῆς εἰς τὸ στόμα ἐξελθὸν ἀήρ,
ὡς δὲ τοῦ ἀέρος· διὰ τοῦ ἀφῆναι μένον εἶναι δοκεῖ ἐν· οὕτως δὲ καὶ ὁ ἐμὸς ὡς δὲ
πόρρω τοῦ ἐξελθόντος αὖθις με δι' ἀσθενῆ τὴν βίαν τοῦ ὠθοῦντος· καὶ πρὸς πί-
πτον τοῖς σαρξὶν ἡ μὴ μανὰς οὖσα, ἀσθενὲς ποιεῖ καὶ μὴ ἐμπίπτειν ἡδὺ πνοὴ
δι' ἀλῶν ὁσῶν καλῶν· ἀσθενὲς δὲ καὶ παρελθὸν τὸ ἐν τοῖς σαρξὶ θερμὸν,
ὡς περ πολλοὶ μόνοις καὶ τὸν μῦθον οἱ ἀλχμὴς ῥέων καὶ φῦ λαίπλων τῶν οἱ μὲ-
σαν ταχέως ἵπτα· ὡς μὴ ὁ πολὺς μὸς ὁ ἐν τῷ καθαρῷ λῳ μὴ τῆς δι' ἀέρος θαλάτ-
της δίκης χόμενος· ἀσθενὲς ὢν οὕτω δι' ἀλῶν ὁσῶν καλῶν, αἰτίᾳ ἐστὶν τὸ τόπον
δι' ὃ τὸ μὴ ἔνδον μένον· τοῦ ἐξελθόντος ἀπὸ τοῦ στόματος ἀέρος· μὴ ἂν ἀ
πληροῖ τὸν τόπον· ὡσαύτως λόου χαλᾶν ὁ τόπος τοῦ ἐξελθόντος ἀπὸ τοῦ
στόματος· καὶ τῶν μὴ μένων ἐμπνοὴ ἀέρος, αἴτιον ἀσθενὴς ἐξελθὸν δι' ἀπὸ τοῦ στόματος, ὡ δὴ σε τὸν ἀέρα τὸν ἐμὸς·
ὃς ὅλως ὠθεῖ, ἀλλὰ μετέστη τὴν βίαν τοῦ ὠθοῦντος· μὴ πρὸς ὃ πτωσε λόου παλίν χω-
ρὰν τοῖς ἐνδον ὠθοῦντος σαρξί· δι' ὧν ὁσῶν καλῶν οὐσῶν· δὴ λ-
θε μὴ ἀπὸ πρὸς τῶν ταυτὸν αἰτίᾳ τὴν βίαν ἵνα πληρώσῃ αὐτῷ· οὐ
λαίᾳ ἐστὶ μένον· ἐν αὐτῇ δείλενόμενος, μὴ θεὸς μὰν θεὸς, ἀεπὲς χεῖσθαι
πρὸς τὸ θεὸς μόν, τὸ οὖν ἐν τοῖς τοῦ νόου σαρξί· τοῖς ὅμοιον ᾗ σὺν

302

συγγενὲς φύσεται· ἀπελθὼν οὖν ὁ συγγενόμενος τῷ ἐν τῷ νῷ θερμῷ. τὸ δὲ
αὖ τὸ· ὡς ἂν τὸ φύσιον διὰ τοῦ σωλῆνος ὕδωρ ὠθεῖ τὸ πρόσθεν ἐξερχόμενον ἐξέρχεται,
ὁ τοῦτο πάλιν ὠθεῖ τὸ ἑπόμενον, οὕτω καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀναπνοῆς σῶμα θερμὸν
ἐξελθὸν ὡς συγγενὲς πρὸς τὸ συγγενές, τὸ θερμὸν τὸ ἐν τοῖς τοῦ νῶτου σωληξίν, ὠθεῖ
ὁμοίως ὁ ἑπόμενος· ἐμπίνοια δὲ διὰ τῶν τοῦ νῶτου σωμάτων· διὸ ὧν
ἀναπνεῖ μὴ ἅδηπνοή· οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν σωμάτων θερμὸν ἐξερχόμενον πάλιν πάλιν
τὸν ἀέρα, ἀλλὰ καὶ τὸ ὠθοῦν ἀεὶ τὸ σωζόμενον τὸ τε ὠθοῦν καὶ τὸ ὠθούμενον·
ἀναπνεῖται σωζόμενον τῷ ὠθεῖν· ὥστε πάλιν τὸν ἀέρα· ὅταν
μένῃ ἡ ἐμπνοὴ διὰ τοῦ στόματος, μένει καὶ ἡ ἅδηπνοή, διὰ τῶν τοῦ νῶτου σωμάτων·
ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐμπνοή· παύσῃ δὲ τῆς ἐμπνοῆς γινομένης διὰ τῶν σωμάτων, περὶ
ὧν ἅδηπνος ὁ ἔμπνους ἀήρ· καὶ ἐξέρχεται διὰ τοῦ στόματος, ἡ ὠθοῦσα· καὶ μένει καὶ ἡ ἅδη-
πνοή· οὗ μὲν διὰ τοῦ στόματος ἡ ὠθοῦσα ἐμπνοὴ ἀναπνεῖ ἀέρα θερμόν, ἐξερχόμενον πρὸς
τὸν νῶτον, ἵνα πληρώσῃ αὐτό· καὶ ὡς ἐξέλθῃ· ὁ θερμὸς μὲν δὴ ἀὴρ οὐκέτι οὕτως
πρὸς συγγενὲς τὸ ἐν τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ θερμόν· οὐδεὶς πόρος ἐξῆλθεν· οὐδὲ πόρον
ἀπῆλθε μεθ' οὗ ἐξελθόντος· ἀλλ' ὅσον ἐθερμόν δή· θερμαίνεται δὲ καὶ
ταύτῃ ὑπὸ θυμοῦ, οὐ πόρῳ ὁμοῦ· ἀλλὰ μέρος· τῷ παλὶν μέρος· τῷ οὕτως· ὡς ἂν
οὐ πόρῳ τῷ δι' οὗ ὕδωρ εἶμα γένοιτο ἂν ἡ, ἀλλὰ καθ' ἕρμα· οὕτω καὶ ὁ ἐξελθὼν ἀήρ,
οὐ πόρῳ οὔτε ἂν ἐξῆν γένοιτο· ἀλλὰ μέρος· ὅπερ ἐθερμάνθη, εὐθὺς ἀπῆλθε
πρὸς τὸ συγγενὲς· καὶ οὐ δύσ' ὥσπερ· τῷ δὸς ἐξῆλθε τὸ ὠθοῦν· καὶ σωζόμενον
τὸ ὠθούμενον· πολὺ ἂν ἦν τὸ ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ὑπερέχον· δὲ πολὺ, δηλονότι μέρους
τοῦ πᾶν τοῦ ἀναπνεομένου ἀέρος· ἐξερχόμενον· ὁ δὲ ἀὴρ ὁ ἐξελθὼν διὰ τοῦ στόματος, ἀπέρχεται πρὸς τὸν
νῶτον· καὶ τὸ θερμὸν δὴν αὖ τοῦ ἀπέρχεται ὡς πρὸς συγγενὲς τὸ ἐν τῇ τραχείᾳ
ἀρτηρίᾳ· πολὺ ἦν δηλονότι, διὰ τὸ καὶ χρόνον ἦν δὴ θερμαίνεσθαι πλείονα· πρὸς
ὃ ἀπελθὼν, ὠθεῖ· καὶ οὐ μένει μὲν οὐδὲν ἔξω σωζόμενον τῷ αὖ τὸ· τῷ οὕτω πάλιν δὴ
ἀπὸ τοῦ στόματος τῷ ὠθοῦν ἀέρα· διὰ τῶν ἐμπνοὴ μένει καὶ ἡ ἅδηπνοή· διὰ οὗ πάλιν
τοῦ δι' αὖ τοῦ στόματος ἐξελθόντος, ὠθεῖται ὁ ἔμπνους· τῷ ἀπέρχεται διὰ τῶν αὖ τῶν
σωμάτων ἐξελθών· ἀπέρχεται διὰ αὖ τοῦ στόματος ὁ ὑπ' αὖ τοῦ ὠθεῖ τοῦτο δὲ τῷ-
πλοκὴν ἐστὶν· ἡ δὲ ἐν τῷ παιώσει γραμένη ἀθρόωσις
περίωσιν λέγεται ὠθεῖν· καθ' ὃ ὠθεῖται ὁ ἔμπνους ἀὴρ ὑπὸ τοῦ ἐξελθόντος· αὕτη
οὖν φησὶν ἡ περίωσις, οὐδὲν δι' ὃ τι με περὶ τῶν ἀλλοιώσεων· οἷον τῶν ἐν τῷ λόμων,

καὶ τῶν ἐνύδρων· ὁμοίως καὶ τῶν πλωτῶν· οὐδὲ ἀεὶ ἢ τῶν πλωτῶν σαρξ μουνὴ,
πλήσης οὖσας πτερῶν ἵνα ἀσὶ χεῖραι ὁ ἀὴρ· οὐδὲν οὖν περὶ τῶν ἄλλων διήρισε
λόγος ἀλλ' ὁπόταν καὶ πλατύχειραι τὸ ἀμφότερον δεῖ μοι· τούτοις δὲ αἱ δηλώσεις μοι· τὸ γὰρ
ὁπόταν αὐτοῖς ἡ τοῦ δεῖ μοι γένεσις σωτηρία· πότερον οὖν φησὶ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ
τοὺς ἄλλους καὶ πλατύχειραι, οἷον τὴν περιωστὸν καὶ πέδαι· ἢ ἄλλως· ἀμὲν
οὖν μόνα τὰ πέδαι ἐνόμιζον ἂν αὐτὰ δεῖν, αὐτὰ τὰ αὐτὰ οὖσαν ἀμφότερα· τοῦ δὲ αὐτὰ μόνα
ἀδὲ καὶ πέδαι ἄλλα, καὶ τρόπον ἄλλον· ἀλλ' οὐδὲ περὶ τούτων
διορίσασθαι· Ἐξιούσης γὰρ ἔξω τοῦ θρεμμοῦ διαλοῦ σώματος
τοῦ περιέχοντα ὠθουμένου ἀεί
Εἰ πομὲν πρὸ σεχῶς λαβὴν τὸν πλάτωνα, ὅλῳ ὅλον ἐξελθὸν τὸ δεσμὸν εἶναι ἂν
πνοὴν διὰ τοῦ στόματος, ὡς δὴ τὸν ἐμπλοῦν ἀέρα· οὐ γὰρ ἀναμενοῦν ἐνδέσεσθαι· ὁδὲ
ὡδὴς, ἀσὶ χεῖραι διὰ τῶν σαρκῶν· καὶ περιελθὼν τὸ ἐν αὐτοῖς δεσμόν, ἀ
πὸ χεῖραι πρὸς τοῦτο τοῦ ἐξελθόντος ἀπὸ τοῦ στόματος δεσμοῦ, ἵνα πλη
ρωθῇ αὐτόν· ἐν ᾧ γενόμενος, τὸ γινόμενον αὖ τοῦ δεσμοῦ ἀπὸ χεῖραι πρὸς τοῦτο
γενὲς αὖ τῷ δεσμόν· ἔστι δὲ συγγενὲς αὖ τῷ, ἐν ταῖς μυϊκαῖς σαρξὶ διὰ ὧν ἡ σπλ
σεν ὑπάρχον· ὧ πρὸς πεσὸν ὧ δὲ μὴ ἐξαλεῖ· σωθεξαγόμενον καὶ αὖ τὸ· καὶ
γένεσιν ἢ δὲ πνοὴ διὰ τῶν αὖ τῶν σαρκῶν· διὰ ὧν μὴ ἀναπνοή· τοῦτο οὖν ἐστὶ δη
λωθὲν· τὸ δεσμὸν, δεῖ γὰρ δὲ πάλιν ἐξιέναι καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον· τοῦτο δὲ
πάλιν τὸ διὰ τῶν σαρκῶν ἐξελθὸν, ὡς δὴ τὸν ἐμπλοῦν· ὃς ἦν ὡδὴς, ἀσὶ χεῖραι διὰ
τοῦ στόματος· μὴ αὐτὸ χεῖραι πρὸς τοῖς σαρξὶ καὶ ἀφ' ὧν ἐξῆλθε τοῦτον ὡδὴ
σαν· ἐπὶ τοσοῦτο δὲ γενόμενον τὸ δεσμὸν δὲν αὖ τοῦ, αὐτὸ χεῖραι πρὸς τὸ συγγενὲς·
ὧν δὲ συγγενὲς ὡς ἡ ὑπὸ δερσὶν, τὸ ἐν τῇ ἰσχνᾷ καὶ ἀσθενὴς ὁ τόπος· ὃ περ ὡδὴ σαν ἐξελ
χεῖραι· σωθεξελθὸν μὴ αὖ τὸ· καὶ γένεσιν πάλιν ἢ ἐμπνοὴ διὰ τοῦ στόματος,
δι' ὃ οὐ μὴ ἡδὲ πνοὴ· ἡδὲ δὲ τῶν τοῦ πλάτωνος δόξαν, λεῖδ' ὅτι οὐ μεμαίνεται οἷς
οὕτως ὁ μὲν νοὺς πρότερον γίνεσθαι τῶν δὲ πνοὴν τῆς ἐμπνοῆς· τοῦτο δὲ τοῦτον
ἐστὶν τῶν πρότερον γίνεσθαι τὸ αὐτὸν τῆς δὲ πνοῆς· τοῦ τῆς ἐμπνοῆς· ἀπὸ ταὐτὸ ὁ δὲ
σελθὼν εὐθὺ ἀναπνοὴ ἀὴρ, μὴ δεσμὸν ἡδὲ, ὡ δὴ τὸ προϋπάρχον δεσμόν.
μὴ γένεσιν ἢ ἐμπνοὴ, δῆλον· ὡς ἀμὴ δὸν ἦλθε· οὐ καὶ εἰ γένεσιν ἢ ἐμπνοὴ.
σημαίνοιεν· τὰ λευκὰ τῶν τεσσάρων μὴ ἀπὸ δυνήσονται ἐμπνέουσι, δι' αὐτὸ ὑ
περοῦν δ' ἐξελθόν τοι ἀέρα μὴ ὡδήσαν τα τὸ προϋπάρχον δεσμόν· μὴ οὐ μὴ ἀλλο

ἀναπνέουσι· διαὶ δὲ τοῦτο οὐ γίνονται πνοαί· ἵνα φυσιλθῃ ἀπεχόντως ἀπ' ἀλλήλων τὸ ὑπαρχόν· ὥσπερ προηγήσαται καὶ αἱ ὧραι τοῦ πνοὰς ἢ πνοάς· γίνεσθαι δὲ τοῦ ναυτίου· πρότερον γὰρ γίνεται ἢ ὑπερβολὴ τοῦ θερμοῦ· διὸ γίνεται πνοή· καὶ ὑπὸ διὰ τῶν καθαρῶν τύχειν τοῦ ἀνέμων θερμοῦ· ἢ ὅτι καθαρὸν τύχῃς αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀναπνοῆς, ὡς αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ τῷ τὸ βιβλίου, φυσιλθὼν γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἀὴρ ὢν, καὶ πρὸς πεσὼν τῷ ἀνέμῳ πνεύματι θερμῷ αὔξει τὸν πνεύμονα, οὐ σύλλεγεται· οὐ συλλέγεται ὑπὸ πνεύματος· οὐ οὐ συλλέγεται, ἐξερχόμενος φυσιλθὼν· τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἀναπνοή· τοῦ δὲ ἕξης δῆλον: τὴν δὲ διὰ τοῦ θώρακα διὰ τοῦ ἀπνεύμονος εἴσοδον καὶ ἔξοδον πνεύματος ἐπὶ πλέον. τοῦτο διὰ ὅσα ὧν· ἵνα δὲ τοῦ θώρακα καὶ διὰ τοῦ πνεύματος διὰ ὅσα ὧν φύσοδον· ἃ δὲ τὸ λεῖπόμενον ἄλογον· τῶν μὲν διὰ ἀέρινων, ὡς τοῦ πνεύματος φύσοδον καὶ ἔξοδον, μὴ λανθανόντως· τῶν δὲ διὰ τῶν σαρκῶν, λανθάνει· ὥσπερ καὶ ἀναπνέομεν διὰ τῆς διὰ τοῦ πόματος καὶ τῶν ἐρινῶν· τοῦ πνεύματος φύσοδου, οὕτως ἔστι καὶ θάνατος καθ' ὃν καὶ τῆς διὰ τῶν σαρκῶν, φυσιλέγεται γὰρ οὐδὲ καὶ θάνατος· ὡς δηλονότι μὴ μονίμης διὰ τῶν σαρκῶν ὑγρὸς φύσοδου: τὸ δὲ τοῦ θρόμου τὴν ἀναπνοὴν ἔσοδον ἔναι, φαίνεται γὰρ τοῦναντίον: τοῦτο δὲ οὐ πρὸς τὸν πλεύκινος φύσιν ἀναπνέοντος· ἀλλὰ πρὸς τὸν θάνατος αἰσθητοῦ· λέγων ὁ ἀναξαγόρας ὅτι ὅταν αὐξῆται τὸ ὕδωρ διὰ τῶν βραγχίων· πᾶν ζῷον ἀναγκαῖον ἐξαίρεσθαι τὸ ὕδωρ· μὴ γίνεται ἀναπνοή· τὸ δὲ ἐξαιρούμενον, θερμὸν ἔστιν ἐξαιρούμενον, τοῦτο λέγων· συμβαίνειν τὸν ἀναπνοὴν γίνεσθαι διὰ τοῦ θερμοῦ· φαίνεται δὲ, τοῦναντίον· τὸ γὰρ πνεόμενον, ψυχρὸν ἐστιν· ὅταν δὲ θερμὸν ἢ τὸ δὲ πνεόμενον ὥσπερ ἐπὶ τοῖς βαλανείοις μὴ μόνος ἐπιτολὴ ἀναπνέουσι· μὴ δέ ἐστι τὸ ἀναπνέειν, αὐτὸς ἐστι φωὶ σεν δ' πνοὴ· ὅλῳ τὸ πολλαχοῦ καὶ πάντως οὐδ' πᾶν τὸ πνεῦμα· ἀλλὰ μὰ οὐδὲ χωρεῖν δοφῆς ἵνα δὲ φήσαι τὸ ἔμφυτον θερμὸν γίνεται ἢ δ' πνοὴ ὥσπερ ἔφασαν ἔνδ' ἐστὶ τοῦτο γίνεσθαι μὴ ἐπὶ τῶν ἀλλοτριζόντων μὴ ἀναπνεόντων· ἐστὶ δὲ μὴ τοῦτα ἔμφυτον θερμὸν· ὥστε ἔνδ μὴ τοῦτα ἀναπνεῦν ἵνα δὲ φήσαι τὸ ἔμφυτον θερμὸν· μὴ ἔνδ ἀναπνεῦν· ἢ τὸ ἀναλόγον παυσχεῖν τὴν ἀναπνοὴν· τοῦτο δέ ἐστιν, ἢ διὰ τοῦ ἀναλόγου τὴν ἀναπνοὴν ἔστιν ἐσχέσθαι πρὸς τὸ ἔμφυτον θερμὸν

τοῦ ἀέρος· οὐ μόνον δέ, ἀλλ' ὅλως ὡς ἐρεῖ προϊὼν ἀποδώσων τοῦ περὶ Ἐ-
χέτλου τὸ ἀμφὶ τὸν θεσμὸν ὑμένος ἀμυχὰς αὐτό·

Εὐθὺς δὲ καὶ τὸ γίνεσθαι τὸ θρέμμα ἐκ τοῦ πνεύματος ἵνα
ξόανον χρὴ λέγειν, ὅλας μαλλῶδες ——

Ἐπὶ δὲ τὸ γινόμενον ἐξοῦ θρέψεται γίνεται· ἢ ὡς σαφὲς ἐξ οὗ μᾶλλος ἀφοῦ θρέ-
ψεται· καὶ τὸ πυρὸ μοιωσάξαλλοιοῦ· ἢ ὅλως ἐκ τοῦ μακροῦ· ἐοικὼς τὸ ἐν ἡμῖν
θερμὸν θρέψεται ἐκ τοῦ ἐντὸς ἐξ ὑποκειμένης ἀέρος, ὃν λοιπὸν ἐξ οὗ τοῦ
γίνεται· οὐ γίνεται δὲ, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μίξεως τῆς γινομένης ἐκ τῆς τροφῆς ὡς
τὸ ἄλλως ἔφη ἄν· καὶ παλαιὸν ἡ διάστασις πρὸς τὸν ἐκ τοῦ παιδὸς τὸν βίβλον.
ὅτε λείβεται οἱ κάτω αἱ λῆψεις αὐτῶν περὶ αὐτὰ πνοῆς δόξαν· ἀέρος τε φησὶν
ἐξωθεῖσθαι ὑπὸ πνεύματος ἐν θρέψεται τὸ ἐν ἡμῖν θερμὸν ὃν συμβαίνει δὲ οὕτω μερίσαι
σεσῆχεται ἡ τροφή· διὰ ταῦτα δὲ τοῦτο μένειν ἐκ τῶν τοῦ περὶ πνεύματος τῆς τροφῆς
ἐξόδου· ἐκπίπτουσι καὶ τὰ νοῦσοι διὰ τοῦτο τοῦ ἀέρος τροφὴ ἔφη εἶναι τὸ θερμόν· τὸ δὲ
περὶ πλευρὰν ἐξεσῆχεται μὴ γίνεται ἢ ἐκπνοή· διὰ σεσῆχεται δὲ μὴ ἐξεσῆχεται διὰ
τοῦ στόματος, ἢ ὧν μὴ ὠφέλιμον· διὰ ὧν οὖν ἡ ἄπεστις τῆς τροφῆς ἔξοδος γίνεται, διὰ τοῦ
τῶν αὐτῶν τούτων, καὶ ἢ τοῦ περὶ πνεύματος ἔξοδος γίνεται· ὁρῶμεν δὲ ὅλῳ διὰ ἄλλο
μέν ἐστιν ἢ ἔξοδος τῆς τροφῆς· διὰ αὐτὰς τοῦ στόματος, ᾗ διὰ αὐτοῦ ἄλλου ἢ τοῦ περὶ τ-
ῶ στόματος ἔξοδος. ὅθεν δὲ φησὶ τοῦτο ᾗ ἐπὶ τῶν ἄλλων μένειν· τουτέστιν ᾗ
ἐπὶ τῶν ἄλλων τροφῶν, διὰ ὧν τρέφεται τὸ σῶμα· οὐ γίνεται δὲ· ἀλλὰ διὰ τοῦ
μένειν ἡ ἔξοδος· διὰ τοῦτο δὲ ἡ ἔξοδος· ἵνα σαφὲς δὲ πρὸς ταῦτα οὕτως, ἐκ λήθε-
ται ᾗ τῶν ἐκπεσόντων πλείους περὶ αὐτὰ πνοῆς δόξαν παραφέρεται· διὸ ὁ μὲν λίαν
τούτων δέονται ἐπιστασίας, ἧς τεύξεται· τὰ δὲ ἄλλα παραλαμβάνεται· με-
νοῦν δὲ καὶ τὸ τὰ σαφῆ πρὸς αὐτὰ σαφῶς ἴδῃ· μᾶλλον οὖν λείβεται
πνοὴν τῶν διὰ τῆς τραχείας αἰσθήσεως γινομένων· ἢ ὡς διὰ τῶν μὴ αἰσθήσεων ἡ
μᾶλλον· γίνεται ὡς διὰ τοῦ στόματος· ὁ δὲ διὰ τῆς αἰσθήσεως ἐκ τῶν σπερμά-
των γίνεται ἢ ὧν πνοή, οὐ παῦλον· ὅτε πνεύμων διοῦ ἢ αἰσθητὸν ἢ γίνεται ἐν
τῷ στήθει φέρει· ὥστε οὐ δὴ τοῦτ' ἔστιν διὰ τῆς αἰσθήσεως ἐκ τοῦ πνεύμονος· ἔστι
δὲ διὰ τῆς αἰσθήσεως ἐκ τῶν σπερμάτων· διὰ τῆς· γίνεται οὖν ἢ τῶν μὴ αἰσθήσεων ἐκ τῶν
σπερμάτων διὰ τῆς αἰσθήσεως αἰσθητόν· ὥστε οὔτε ἐστὶν ἡ μᾶλλον οὐ πνοή· ἐκ δὲ
πάντα τοῦ ζῷα δέχεται τὸ πνεῦμα πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ· διόπερ ἐν

μαλακώτερον ποιεῖ. τὸ δὲ σκληρὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἔστι λαμβάνειν· καὶ γὰρ
τοιαῦτα οὐ μαλάττει ἡ σφῆκος· ὅλως δὲ οὐ ποιεῖ τὸ αὐτὸ καὶ θηρίον καὶ τῆς ὀσφήκος.
ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀναπνέουσι γίνεται· ἐν τοῖς δὲ ὑποζώμασι· καὶ ἄλλοι ἄλλα θῆται
ἐν τῷ περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν· καὶ ἄλλη πολλῷ πρότερον ἐν τοῖς περὶ ζώων ἱστο-
ρίαις· ἐν δὲ τῇ λέξει, τῆ τῶν μὲν τοδωνικῶν τοῖς μοσίων, σῶμα τὸ αὐτὸ καλοῦσι· ἡ
δὲ ὑλη τύδρα αἰγλον ὠνόμαζον· ἔχον οὕτω τὸ μὲν μοσίων καὶ πρότερον·
καὶ τὰ δεύτερα τοῖς πολλοῖς μὴ μισεῖν· ἐνίοτε γὰρ τῶν αὐτῶν τὸ
πεῖν αἰσχρὰ λέγεσθαι, οὐ μὴν σκέψασθαι γε διὰ τῶν αὐτῶν καὶ τὸ ὕδωρ· πλήθει
ταῖς ὕσαι αἰγὸς ἡ ὑλη τύδρα· καὶ σῶμα τοῖς δὲ σῶμα τοῖς οὐχ ὡς οὕτως πῶς
αὖ ἐσκέλθη· ὅτι δὲ αὖ ἐνεωχθῆ αὖτῶ τὸ πῆ, ἐσκέψεται τὸ ὕδωρ δι' αὐτῶν καὶ τῶ
ὸ πῶν· ἐξεσκέψεται ταῖς τότε ὁ αὐτὸς δι' αὐτῆς αὖτῶ ὸ πῆς αὖτεωλμένης οὔσης· ὁμοί-
ως δὲ καὶ ὑδαλος ἢ πλήθης ἡ ὑλη τύδρα, τὸ αὖτῶ θεν πεπλασμένη ἀσφαλῶς,
οὐ καὶ ἐξέσκελθη δι' αὐτῶν καὶ τῶ ὸ πῶν τὸ ὕδωρ· καὶ περ αὖτεωλμένων οὐσῶν·
μενοῦν ταῖς μὴ οὕτος ἅπερ ἐξῆν ἐσκέψεται τὸ ὕδωρ, οὐ μὴν ἐσκέψετο δι' αὐτῆς, ὧ αὖτ πε-
νὸν τοῦτῆς ὑλη τύδρας μέρος αὐτοῦ περ ἐξῆλθε τὸ ὕδωρ δι' αὐτῆς μὲν τῆς αὖτῶ ὸ πῆς,
οὐ καὶ ἐσκελθοῖ ὰ' αὖτῆς· ἐν αἷς ταῖς πεπλασμένη ἀσφαλῶς· δι' ἃ δὲ τῶν καὶ τῶ ὐ
κἀσκέψεται· διόπερ ὠμποδίζεται τὸ ὕδωρ· τῆ μὲν οὖν αὐληθῆναι, δι' ἃ τὸ μηδ' ὅλως
μὴν ὁ ὐ μὴ ἐξεσκέψεται δι' αὐτῶν ὸ πῶν τὸ ὕδωρ· ὡς δὲ ἀμπεδωλῆς αὖτῆς ἔχ ἡδε,
δι' ὃν ἀ μὴ τὸς ἀ' ἀῆς· μὴ τῶν ὸ πῶν αὖπτόμενος, βιαιζόμενος δ' ὅμως ἐσελθεῖν ἐς τῶ ὑλη τύ-
δραν, ἀ μποδίζεται αὖτῆ ὠ θεῖσθαι τὸ ὕδωρ· καὶ ὁ μὴ ἂ ἐξεσκέψεται· περὶ οὗ τῶν
ἅ ὡς ἀ μπεδωλῆς λέγεται ἢ ἄλλως ἔχει, οὐ κομψὸς ἀ πὶ σκοπεῖν:

ὦ δόναξ νεῖ τάδε τά, καὶ ἑνὶ νεῖ πᾶσι λείφαι μοι
σαρκῶν σύριγξες· ——

Τῶν μὲν τῶν ὰ πῶν δι' αὐτοῖν, αὐτοῖς αἰεί σοι τὰ λῆς σαφῆ ἐστὶ τὰ δῆλα· δὲ δὲ
καὶ ἢ μοῖς τοῦ καὶ τὰ μέρος σαφῶί σαι· ἀ λλὰ πρότερον ἀ ναστῶν τῶν λέξε-
ων μαθητέον· ἀ ν οὕτως ὦ σὶν σαφῶϊ στέον· ἅ σὶν οὖν ὁ λίφαι μοι ἴσον τῶ
λιτόαμοι· οὐ ταῖς δ' οἶν ὡς ἀ μῆνος φησὶ πλήθει αἷ μαλος· ἀ λλὰ λίπῃ τοι·
τὸ δὲ πύμαλον τὸ ὀ στέον· σὺρίγγους δὲ αὐτοὺς λέγει τοὺς φλέβας· ὁμοίως
δὲ καὶ ἄλλο μας ἔστι πῶς· λέγει οὖν σύριγξας· ἀ ν ἄλλο μας τοὺς φλέβας

ἀσχοινοπλόκοι ἄρα περὶ Φρασικλῆ ἦσαν, οὗτος τοῦ Ἀθηναίου ἀσχοινοπλόκου. ἔστι δὲ τὸ τερέθινθον ξύλον σχοινίου. ὥστε καὶ τὸ ἀσχοινοπλόκιον τοῦ σχοινίου σχοινίον ἂν εἴη. προσῆκεν οὖν καὶ τὸν Ἀθηναῖον τοῦτον τερέβινθον ἄρα εἶναι. ὡς δὲ καὶ Λυσίας φησὶν ἐν τῷ πρὸς Σίμωνα περὶ τραυμάτων ἑκουσίων, τερέβινθος ἐστὶν ὄνομα. φανερὸν δὲ τὸ αὖμος. τοῦτο δὲ τέρεν αὖμα, αὐχμὸς δὲ πολὺ αὖμα. ὁ μοίως δὲ καὶ ἀσχολίας μαίρω. ἀφ' οὗ καὶ μύμαυλος σφοδρός. ὡς περὶ ἡδέλλης τοῦ χαλκοῦ. ὃ δὲ ἂν καὶ σίγελον καὶ μυκλοκαίτελον. πύξωθες. αὐχλὸς δὲ πορθμοὺς περὶ φρασικλέους, οὗτος φησὶ τὸν αὐλόν. ὁ μοίως δὲ καὶ τέρεν δέ μοις αὐλὸς τὸ ὕδωρ. αἰρὶ δ' ἐστὶν ὃ καὶ ἀφ' οὗ τὸν λευκόν. πύκνον δὲ ῥόον λέγουσιν οἱ ἰατροί. ἔστι δὲ ἴσον τῷ πυκνὸν εἶναι. ὁ μοίως καὶ τὸ αὐδόμενον ὕδωρ, τὸν αὐτὸν τῷ καὶ λιτὸν ὕδωρ. αὐλοὶ ἀφ' οὗ τὸ αὐλεῖσθαι σόμενον, ἤτοι καὶ τῷ τρῆσαι σόμενον. τὸ δὲ αὐλῶνι, τοῦτον καὶ αὐτῷ ὁδῷ. λέλεπται δὲ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ φλέβας. τὸ δὲ ἐστὶν ὅπου ἀνὴρ. ἴσον τῷ ὁ μοίως. καὶ τὰ μὲν τῶν λέξεων τοιαῦτα. τὸ δὲ πᾶν τῶν ἐπῶν τοιοῦτον. ἐν παροιμίαις εἰσὶν ἃς πυθόμενος τὸ ἔσχατον, ἤτοι πρὸς τὸ φαυλότατον τῆς σοφιστοῦ, φλέβες. οὐπλήρεις αὖ μασθε. ἐν αἷς δέλεξι μὲν φλεβὶ τοῦτ' ἔστιν ὧν ἀφαιρεῖσθαι μὲν φλεβῶν, πρὸς τοῖς πύκνοις. μὲν σεν δὲ σόμασι τέτρωται καὶ ἐπῴδησαν δύο μητρὸς εἰς τὸ ἔσχατος τῶν ἐρεσίνων τερέβινθος. τὰ δὲ τῶν ἐρεσίνων ἔσχατα. ἐν τοῖς τῶν φλεβίων ἐλελιχθῆναι σόμασιν. οὐδὲ σόμοις τοῖς τῶν φλεβῶν, τὸ μὲν αὖμα καθαρσίοις. μὲν παλαιοῦσιν ἐξεργάζεσθαι. δύ' οἷς τὸν σενόπλοα. οἷς ἀνέξοδος εὐπορίαν δύο δοιοπαλμᾶσθαι. τοῦτο δ' ἐστὶν τῶν δοιῶν θερίζειν ὁδόσοιν δύοδον. ἐστὶν οὖν τοῖς οὖσι, ὥσπερ τὸ μὲν αὖμα παλαίουσιν ἐξεργάζεσθαι τὸν σοφὸν θέρος μὴ παλαίειν δ' ἐστὶν οὖν. τὸ δ' ὠστεῖ μᾶσθαι, αὐχμὸς δ' ὁδόν. ἐὰν δ' ἐν πάτοις. ὁ πότε μὲν ὀρμᾶσθ' ὕδωρ οὖν καὶ παύειν καταβῆσθαι. μὲν ὁδὸς λεύσεται ὁ αὐτός. λέγουσι δὲ θέρος τὸν αὖρα σφοδρὸν πνεῖν. ἔστι πνεύματι. ἰσχναίνεσθαι, ἐν οἷς μὴ σθένει τὸ αὖμα, παλαίειν δ' ἐν ἀξεσίαις ὁδὸς λεπτοκάρυα. τὰ μὲν οὖν μέχρι τοῦδε ἐκ τύρσεως ἀποδέδεικται, τοῖς οὖσι. ἃ πάντα λεπτέον δὲ παλαίειν ὡς σωφρόνως ῥητέον τὰ ἀρχαῖα. ὡς οὕτω σωφρόνως σωφρονέον. ὡς τοῦτοις ἐφεξῆς, ἐν τῇ ἀπὸ φωνάεντος τῆς πρὸς παύοντα τῶν ἀναπνεόντων. τὸ δὲ σόμασι φλεβῶν οὐπλήρων οὐ σώζουσι μασθε. πρὸς δὲ τὸ σόμασι φλεβῶν σωφρονεῖν αἰεί ἐστιν. τὸ δὲ τοῦτο τοιαῦτα σόμασι, σενά. ὥστε τὸ μὲν αὖμα καθαρῶν

ἐξερχεσθαι· τὸν δὲ ἀέρα μὴ πολὺν φέρειν· διὸ ὅταν μὲν τὸ ὑγρὸν μὴ πολὺ, φυσερχεται ὁ ἀὴρ ὅταν δὲ αὖ πολὺ ἐξερχεται· μὴ γίνεται τοίνυν ὁμοίον τὸ ὑγρὸν μένον ὑπὸ τῆς παιζούσης ὑδρίας· ὡϊ καὶ ὁ αὐτὸς λόγος ἐστὶ καὶ τῆς πλειτύδος τῆς ἀπὸ χαλκοῦ καὶ τῆς σιμικῆς καὶ τῆς ἀπὸ ξύλου· αὐτὰ γὰρ πάσχει ταὐτὸν ἐν τῷ ὕδατι· οὐ γὰρ ἐξερχεται τὸ ὕδωρ δι' αὐτῶν πολὺ ὀλίγον· ἀλλὰ καὶ πολὺ μᾶλλον τοῦ ὕδατος ἐστὶ τὸ ὑγρὸν ἐν τῇ πλειτύδρᾳ ἀέρος, πίπτων μὴ ῥᾳδίως τοῖς στενοῖς ὁ πούς· τοιοῦτος γάρ ἐστι πυκνὸς καὶ παχύς· ὥστε μὲν ὁ ὦν ἐστὶ τοῦτος ὡς περὶ τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς λόγος ἐστὶ καὶ τῆς ὑδρίας· οὐ γὰρ ἐξέρχεται τὸ ὕδωρ δι' αὐτῶν πολὺ ὁ πούς· ὡϊ καὶ δὲ αὐτὸ σκοπεῖν ἐστὶ μὴ ἀξερέλκεται αὐτὸ τῆς ὁ πῆς τῶν χέρσων, ἀφυσερχεται τὸ ὕδωρ, δι' αὐτὸ ἐξερχεσθαι τὸν ἀέρα δι' αὐτῆς αὖ ὁ πῆς· τοιγὰρ ἀέρα φέρει πολὺν· φυσερχεται οὖν τὸ ὕδωρ ἐκ πόντου· μὴ ἀξερχομένου τοῦ ἀέρος· ὃν πολὺν φέρει πνᾶ· οὐ μόνον δὲ τοῦ ἀέρος ὄντος ἐν τῇ πλειτύδρᾳ οὐκ ἐστὶ φυσερχεσθαι τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ πλήρης ὕδατος· τοῦτο γὰρ ἐστὶ δηλῶσαι καὶ τὸ ὅτι τὸ ὕδωρ οὐκ ἐστὶ καθαίρειν χαλκοῦ· ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ πλειτύδρα πλήρης ὕδατος· χρωτίνης μὴ ἐνδεοῦς τοῦ φέρειν μὴ πόρου ὁ αὐθηρὸς ὢν λεπτομερής· μὴ προσιόντος δι' μηδενὸς ἐξελθεῖν διὰ τῶν πόρων ὁ πῆς ἐντὸς τῆς πλειτύδρας· οὐκ ἐστὶ μὴ πολὺ τὸ ὕδωρ ἐξελθεῖν· ὑφαιρουμένων γὰρ τῶν ἐπιφερόντων ὁ αὐτὸς τοῖς ἀέρα· ἢ τοι τῶν ἐαυτοῦ ἀπὶ φαλαγγοειδεῖς τοῖς πόλοις τοῦ σώματος· λείων πόλος τοῖς ὁ πούς· ὀμαλὸν δὲ τὸν πόρον· δυσὶ χείλεσι δὲ χαλκοῦν φέρει τὸν πλειτύδραν· διὸ πλήρης οὖσα ὕδατος οὐ πάσχει ἀνύχος ὡς περ ἐὰν ἀέρος πλήρης· ὅταν δὲ πολλὴν φέλλους αὐτὸ τῆς αὐτῆς ὁ πῆς τῶν χέρσων· ὁ μὲν αὐτὸς ἀὴρ φυσερχεται δι' αὐτοῦ· τὸ δὲ ὕδωρ ἐξερχεται δι' αὐτῶν καὶ πάντα ὁ πῆς· ὡς οὖν ἐπὶ τῆς πλειτύδρας, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος· πλειστάκις γὰρ καὶ μᾶλλον φερόμενον, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, αὐτὸν καὶ πάντα δι' αὐτῶν φλεβῶν ἀεὶ ἀμῆς ἐστὶ· καὶ ἐντὸς ὁρᾶται· τοῦτ' ἂν ἐστὶ θρόαθος οὐ σκέλεος, ἕτερον καὶ θοὺς ῥεῦμα καὶ πάχος ἔχειν· τοιοῦτον δὲ τῶν φυσερχεται, ἐν οἷς τὸ παχὺ ἔχειν· ῥεῦμα δὲ ἕτερον λεπτοῦ ἀέρος· φυσερχεται οὖν ἕτερον ῥεῦμα δύο· τοῦτ' ἂν ὁρᾶται· ὥσπερ καὶ τὸ πνεῦμα ὑπὸ πνευμάτων ὠθούμενον· ὡϊ καὶ δὲ ἀναθερμαίνεσθαι τὸ αἷμα καὶ ἀναψύχεσθαι, πολὺν ὁ καιρὸν ἐμπνεῖ,

ὁ ἐξελθὼν οὐκ ὀπίσω· τοῦτ' ἔστιν ἔξεις χεῖραν ἔχων· τοῦτ' ἔστιν, αὐτὸ τοῦτο ὁμοίως.
ὥσπερ γὰρ τὸ ὀπίσω οὐκ ἦν τοῦτο ἔξω φάναι· τὰ μὲν γὰρ ὧν ἀπὸ τοῦ εἶναι δηλοῖ·
θὰς δὲ καὶ εἴπη, εὐθὺς ἐνίστασαι· λείπων ἂν οὖν γίνεσθαι λόγος πνοὴ,
ἢ ὡς ἀμπεδοκλῆς λέγει· ἐκ πάντων μὲν γὰρ φησίν, ὁλίγη τοῦ παντὸς μοῖρα οὐσία,
γίνεται ἡδὺς πνοή· γίνεται δὲ καὶ ἄχον ἡ τοῦ παντὸς μοῖρα ἐκλαυστὸν. ἀπαδηλοῖ οὖν
ὃ μέντοι τοῦ πνεύματος γίνεται ἡδὺς πνοή· οὐχ ἓν δὲ αὐτοῦ τὸ δηλούμενον· τὸ δὲ ἓν ἐς
μὲν αὐτῶν οὐ μαθεῖ· τὸ μὲν γὰρ τοῦτο, δῆλον· ὁλίγη τοῦ παντὸς μοῖρα ἐκλαυστὸ γίνεται
ἡδὺς πνοή· οὐχοῦν ἡ οὐσία τοῦ παντὸς μοῖρα ἐκλαυστὸ γίνεται ἡδὺς πνοή· μὴ οὐσίᾳ ἐκλαυστὸ
ὡς ἀμπεδοκλῆς φησίν· μήτε μὴ οὐσίᾳ ἐν τοῖς χαλκώμασι φυομένας· τῇ μὲν ἐκλαυστὸ
δηλοῦσθαι τὸ πνεῦμα· τῇ οὐσίᾳ δὲ μὴ σωϊζήσεσθαι ἀμπέμπουσι· τοῦτο μόνον
δηλοῦσθαι βούλεται· ὁλίγη πὶ μὲν γὰρ φυσῶν ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀναπνεῖσθαι σωϊζόμενος –
χεῖραν τὸ πνεῦμα· ἔξεις χεῖραν δὲ καὶ τὰ τοὺς αὐλοὺς· ἐνδεῖ δὲ ἡ αὐλὸς πνοὴ διὸ
ἔσεις χεῖραν· μὴ δι' αὐτοῦ πάλιν ἔξεις χεῖραν· δι' αἰσθήσεως ἀφῆς,
μὴ ἡ ὄψις ὁδός· καὶ ἡ ἔξοδος· ἐμὲν οὖν περὶ αὐτοῦ πνοὴς λέξει τῆς γινομένης δι' αὐτῆς
ἀφῆς ὁ ἐμπεδοκλῆς, ὅταν φησὶν ὁ λόγος αὐτοῦ, τοῖς φαινομένοις·
φαίνεσθαι δοκεῖ ὥσπερ ἄφη τοῦ, ὁλίγη τοῦ παντὸς μοῖρα ἐκλαυστὸ, γίνεται ἡδὺς πνοή· δ'
μὴ δῆ οὐσίᾳ ὡς ἐμπεδοκλῆς φησίν· ἃ δὲ περὶ τῆς δι' ἀέρος μὴ αἰσθήσεως λέγω μόνης,
πολὺ δι' ἡ μαθεῖν· οὐδεὶς δι' ὅλου χωρεῖ τὸ δι' ὅλων μὴ αἰσθήσεων ἄνευ κόλπου
πνεῦμα· ἀλλὰ πρὸς τὸν αὐλὸν αὐτοῦ παραδοῦναι δεῖ δοκεῖ λέγειν· λέγει δὲ αὐλὸν –
ν αὐ· τὸν ὅλον ἀφῆσαι· δεῖ δὲ τὸ περὶ αὐτοῦ· ὅπερ ἐπὶ πνεύματος ἐν
τοῖς καυσαπόσεσιν ἡ ἐπιλογή· ἐν ᾧ ἀναζωπυρήσεις ἀφῆσαι χωρεῖ ἐπὶ γῆ
τὸ ἀναζωπυροῦν ὠόν· ἐν ᾧ παλίν ἀναζωπυροῦν ὠόν· διὰ τῶν μὴ αἰσθήσεων σωζεσθαι –
σθαι τὰ λεγόμενα· ἐν μὲν δὴ ἀναζωπυροῦν ὠόν· διὰ τῶν μὴ αἰσθήσεων σωζεσθαι –
σθαι· αὐτὸ δὲ τὸ τοῦ ὠοῦ ἀναζωπυροῦν, ὅπερ ἐστὶ τοῦ ἀναζωπυροῦντος τῆς ἀναζωπυρήσεως·
καὶ τὸ μὲν τοῦ πνεύματος, ταύτη· τοῦτ' ἔστι, δι' ἀέρος μὴ αἰσθήσεως ἀφῆς χεῖραν· καὶ ἔξεις –

χεῖραν· τὸ δι' οὗ τοῦ στόματος· καὶ λοιπὸν
οὐ μεταφέρεται οὕτως· τὰ
μὲν ἀπὸ μιᾶ συνεχεῖ τοῖς
παρ' αὐτῶν ἄλλων λεγόμενοι, ἐστὶ τὰ δὲ λοιπὰ, σαφῆ ἀπαγγέλλει·

∴ ſ. πρότερον

Habemus hoc opus Procli impreſſum cum glarearni annotationibus in horatii diuiſum in duos libros & aliter inſcriptum

πρόκλου διαδοχὴ φυσικὴ

Συνεχῆ ἐστιν, ὧν τὰ πέρατα ἓν· ἃ δὲ μεταξύ ἐστιν, ὧν τὰ πέρατα δύο· ἐφεξῆς ἐστιν, ὧν μηδὲν μεταξὺ αὐτῶν ἐστιν· ὡσαύτως

ὁ αὐτὸς χρόνος ἐστὶν ἡνίοχος, ὁ μήτε πλείων· μήτε ἐλάττων τῆς ἡνιόχου· ὡσαύτως

ὁ αὐτὸς τόπος, ὁ μήτε μείζων τοῦ περιεχομένου σώματος· μήτε ἐλάττων· ἡ δὲ μονὰς αὐτὸ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὄν· καὶ αὐτὸ καὶ τοὐμπαλιν·

Δύο ἀμερῆ οὐ χαῖτα ἐστιν ἀλλήλων·

ἡ γὰρ διὰ τοῦ δύο ἀμερῆ τοὐμπαλιν ἁπτόμενα ἀλλήλων· ἀπομενάνει ἓν· ὧν τὰ πέρατα ἐστὶν ἓν τῷ αὐτῷ· τῶν δύο ἄρα ἀμερῶν, πέφυκεν εἶναι· οὐ πάρεστιν ἓν ἀμερὲς τοὐναντίον· ἄλλως· δύο ἀμερῆ· οὐδὲν ποιήσει· ἡ γὰρ διὰ τοῦ ἀμερὲς οὐδὲν ποιεῖ συνεχές· τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν· οὐκοῦν πᾶν τὸ συνεχὲς ἄπειρον πρότερον· τὰ γὰρ ἐξ ἀμφοῖν ἀπείρου ἐστὶν ἀμερῆ οὐκ ἄπειρον· ὅπερ ἀδύνατον·

ἀλλως Εἰ ἐστὶν συνεχὲς ἐν ᾧ ἄπειρον αβ· ἢ ὅλον ὅλου ἅπτεται τὸ αὐτοῦ β· ἢ ὅλον· μέρος μέρους, μέρους· ἀλλὰ μὴν ὅλον μέρους ἢ μὴ μέρους οὐχ οἷόν τε, οὐκ ἄρα ἅπτεται ἀμερῆ τοῦ αβ· ἀλλὰ μὴν ὅλον ὅλου ἅπτεται, οὐκ ἄπειρον τὸ συνεχές· ἀλλὰ φανερὸν μόνον· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο συνεχές, οὐδὲ τὸ β μεταξὺ τοῦ αἰεὶ ἅπτεται συνεχὲς ὅλον ὅλου ἁπτόμενον·

Τῶν ἐν συνεχεῖ ἀμερῶν· τὸ μεταξὺ συνεχές· οὐ συμβαίνει δύο ἀμερῆ τοῦ αβ· λέγω ὅτι τὸ μεταξὺ τῶν αβ συνεχές ἐστιν· ἡ δὲ μὴ ἅπτεται τοῦ αὐτοῦ β· ἀμερὲς ἀμεροῦς, ὅπερ ἀδύνατον· τὸ μεταξὺ ἄρα αὐτῶν συνεχές ἐστιν·

Δύο ἀμερῆ ἐφεξῆς ἀλλήλοις οὐ πέφυκεν· εἰ γὰρ ἐστὶ δύο ἀμερῆ τὰ αβ· λέγω ὅτι οὐ πέφυκεν ἐφεξῆς τὸ αὐτῷ β· οὐ πᾶν δὲ μεταξὺ ὅτι δύο ἀμερῶν τὸ μεταξὺ συνεχές ἐστιν· ὥστε οὐδὲ τὸ μεταξὺ αὐτῶν· τὸ γδ· οὐ διήρηται δύο· ἄρα ἀμερὲς ἐστὶ μεταξὺ ὂν τῶν αβ· ὡφεξῆς δὲ ὧν μηδὲν μεταξὺ ὁ μοῦνες· οὐκ ἄρα τὰ ὑπὸ β ἐφεξῆς ἐστιν·

ω ὧν συνεχές, οὐ συμβλητόν ἐστὶ πρὸς οὐ συμβλητόν· εἰ γὰρ ἐστὶ συνεχὲς τὸ αβ· λέγω ὅτι οὐ συμβλητόν τὸ αβ πρὸς αὐτὸ οὐ συμβλητόν· οὐ γὰρ διαιρεθήσεται τὸ αβ·

Continua quæ ſint
ἐφεξῆς .i. deinceps
Primú tempus
Primus locus

Duo indiuiſilia non ſe tangent adinicé

Duo indiuiſilia cótimum nullum facient

Ex indiuiſibilibus cótimuum fieri nó poſſe

Quod in continuo eſt inter duo indiuiſilia continuum eſſe

Duo indiuiſilia deinceps éé nequeunt

ἐφεξῆς .gd

Cótimúm omne diuiſile in ſemp diuiſilia

∴ Subintellige illud .ε. eſt punctum indiuiſile

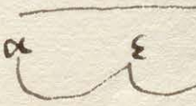

τοῦτον διήκοι διαίρεσιν αὐτήν, ἡ διαιρεῖται· ἀμὲν οὖν αὐδιαίρετα, ἃ σημείωμεν τὸ σωρεχές· ὅπερ αὐδιαίρετον· ἀδὲ διαιρεταί· πολλὴν διήκει φωδὲ τοὺς μείζω· ἢ τοιοῦτα παίλιν· ἀμὲν αὐδιαίρετα, ἃ σημεῖα μὴ σωρεχῆ αἰχηλοις· ἀδὲ διαιρεταί, διήκει φω παιδὲ τοιοῦτον· ἢ τοῦτο δὲ ἄπειρον· πᾶν γὰρ αὖ σωρεχές, διαιρετὸν δὲ αὖ ἀδιαίρετα·

Ἐὰν ᾖ τὶ μέγεθος ἐξαμερῶν, ἀφαιρῇ ἀπὸ τοῦ μήκους ἡμίσειαν μέγεθος ἐξαμερῶν τοῦ α μὴ τοῦ β μὴ τοῦ γ· λέγω ὅτι μὴ ἀπὸ τοῦ αβ μεγέθους μήκους, ἐξαμερὲς ἔσται· ἀλλ᾽ εἰ φωδὲ ἀφαιρῇ ἀπὸ τοῦ δ ἕξ μήκους· μὴ ἔσωθεν ἕξ-μήκους. μήκους μένον δὲ ἔσω τὸ ε· μὴ μήκους φω, ποιοῦ μὲν τὸ δ ἀπὸ τοῦ α· ποιοῦ δὲ τὸ ς, ἀπὸ τοῦ β· ποιοῦ δὲ τὸ ζ, ἀπὸ τοῦ γ· τὸ δὴ δ, ἡμίσεός ἐστιν, ἢ μεῖζον· ἔστω ἀδιῶ αὐτοῦ, μεῖζον· μὴ διήκει φω ὡς ἂν πρότερον ἀφαιρῇ τὸ ἥμισυ μήκους τοῦ ε, ἢ τὸ ὅλον· μήκους δὲ ἀπὸ τοῦ ι· μεῖζον ἄρα μὴ τοῦ αι· ἀλλ᾽ ὡς ἡμεῖς· ποιοῦ δὲ ἄρα ἡμεῖς· ὁμοίως δὲ δέδεικται καὶ τὸ ε· μὴ τοῖς, ἡμίσειά ἐστιν·

Ἐὰν ᾖ μήκους ἐξαμερῶν, μὴ ὁτῆς μήκους χρόνος, ἐξαμερῶν ἔσται· ἔστω δὴ μήκους ἡ αβ γ· ἐξαμερῶν δὲ ἡ δ· ἑκάτερα μὴ β μὴ γ· χρόνος δὲ τῆς αβ γ μήκους, ὁ δ ες· λέγω ὅτι καὶ αὐτὸς ἐξαμερῶν ἐστιν· ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ μήκους τὸ ἥμισυ μένον τὸ δ· καὶ μήκους φω καὶ ποιοῦ μὲν τὸ αι ἐν τῷ δ· καὶ ποιοῦ δὲ τὸ ς, ἐν τῷ ε· λέγω ὅτι τοῦ δες ἐξαμερῆ ἐστιν· ἀφῃρήσθω δὴ μήκους τοῦ μὲν δ ἐν ᾧ φ ἔσεται τὰ αι διήκει φω· ἐν τῷ η καὶ ὁσάκις ἐν τῷ χρόνῳ μέρος μήκους· μὴ οὐχ ὅλως τῶν αι διαιρεταὶ ἄρα μὴ αι μήκους· ἀλλ᾽ ὡς ἀδιαίρετος ἐστιν· ὁμοίως δὲ δέδεικται καὶ τὸ ε· μὴ ἧς ἀδιαίρετός ἐστιν·

Τῶν ἀνίσων χρόνων μήκους μένων, τὸ διπλάσιον ἐν τῷ ἐλάττονι χρόνῳ μεῖζον μήκους· ἔστω ἄνισοι χρόνοι μήκους μένοι, διπλάσιον μὲν ὁ βρα χρόνος ὁ δ· ἔλαττον δὲ ὁ β· μὴ μήκους φω τὸ αι ἀπὸ τοῦ γ ἀπὸ τοῦ δ ἐν τῷ ζη χρόνῳ· ἀπὸ οὖν τοῦ βρα ὁλόκληρον ἐστὶν ἐν τῷ ζη χρόνῳ, οὔπω ἥξει ἀπὸ τοῦ γ ἐς τὸ δ· διπλάσιον δὲ ὁ βρα χρόνος τοῦ ε· ἐλάττονι δὲ τῷ β χρόνῳ· ἀπὸ τοῦ γ ἐς τὸ δ· μεῖζον ἄρα χρόνῳ τόδε, τῷ βγ μὴ μήκους· μὴ τὸ γ τῷ ε· μεῖζον δὴ ε γ δ· τῆς γ ε· τὸ ἄρα διπλάσιον ἐν τῷ ἐλάττονι χρόνῳ μεῖζον μήκους·

Ἐὰν ᾖ μένοντα ἀνίσοτα χρόνῳ, ληφθῇ δὲ τοιοῦτοι χρόνοι, πλάτων μὲν

τοῦ βραδυτέρου· ἐλαττων δὲ τοῦ θαττονος· ἀνοῖς τὸ μὲν θαττον μεῖζονα
ϊσην δῆσαι· τὸ δὲ βραδύτερον ἐλαττονα· ἅ συμβαίνει ὁπόταν ἰσοταχῆ τὰ αβ· καὶ
τὸ μὲν· θαττον· τὸ δὲ· β· βραδύτερον· ἐπεὶοὖν τὸ θαττον ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ
μεῖζον ϊσην δῆσαι ἐν τῷ ζῃ χρόνῳ· τὸ μὲν α, τῷ δ· μακρὸν ἡ δῶ τὸ δὲ β, τῷ ε·
καὶ ἀπὸ τοῦ α ἐν τῷ ὅλῳ τῷ ζῃ χρόνῳ μακρὸν ϊσην ἔσται τῷ τ· δ· τῷ τ θ· ἄρα καὶ ἐν
ἐλαττονι μακρὸν ἴσον· τοῦ ζῃ· ἀλλὰ θᾶττον ὅσῳ ὁ χρόνος ἐλαττων· καὶ
ἀπὸ τοῦ α· ἐπὶ ὅσῳ τὸ μὲν α ἐν τοῦ ζα μακρὸν ἴσην ἔσται τῷ τ θ· τὸ δὲ β, ἐν τῷ ζῃ
τῷ ε· μεῖζων ἡ θ τ· ἢ ἐλάττων ὁ χρόνος τοῦ ζῃ τοῦ α· ἐν οἷς τὸ μὲν α
μὴ ϊσην μεῖζονα ἔσται τῷ τ θ· τὸ δὲ β ἐλαττονα τῷ ε· ὅπερ ἔδει δεῖξαι·

Τῶν αἰεὶ ὁμοταχῶς κινουμένων· τὸ θαττον ἐν ἐλαττονι χρόνῳ· δι᾽ ἃ δὲ τοῖοῦτον
ἐστω ἅ αἰεὶ ὁμοταχῶς κινούμενα· καὶ θαττον τὸ α τοῦ β· καὶ ϊσην ἔστω δὲ τὸ
α ἐν τῷ ζῃ χρόνῳ τῷ τ δ· τὸ δὲ β, ἐν τῷ αὐτῷ ἐλαττονα τῷ ε· ἐπὶ οὖν τὸ
α ἐν παντὶ τῷ ζῃ· τῷ τ δ ϊσην ἔσται τῷ ἐλαττονα τῷ ε, ἐν ἐλαττονι ἄρα
ϊσην δῆσεται· ϊσην ἔστω ἐν τῷ ζε· τὸ δὲ β, τῷ ε ἐν τῷ ζῃ ἐλαττονα τῷ ε· πλέων
δὲ ὁ ζῃ χρόνος τοῦ ζῃ· τῷ ἄρα ἴσῳ τῷ ε· τὸ μὲν α, ἐν ἐλαττονι χρόνῳ
ϊσην ἔσται τῷ δὲ β· ἐν πλέονι·
Ἐστω τὰ α τοῦ β θαττον· καὶ ϊσην ἔστω τὸ β· τῷ ε ἐν τῷ ζῃ χρόνῳ τὸ ἄρα ἐν τῷ
αὐτῷ χρόνῳ ϊσην ἔσται τῷ ε· ἢ ἐν πλέονι· ἢ ἐν ἐλαττονι· ἐν ἐλάττονι μὲν ἐν τῷ
αὐτῷ· ἅ συμβαίνει ὁμοταχῆ· ἐν δὲ πλέονι· ἅ συμβαίνει βραδύτερον· ὑπόκειται δὲ
θαττον· ἐν ἐλαττονι ἄρα χρόνῳ ϊσην δῆσεται τῷ ε ὅπερ οὐκ ἐνδέχεται·
πᾶς χρόνος ἐν ᾧ ὑπερέχει δι᾽ ὅσου θέτος· καὶ πᾶσα ϊσην
ἅ συμβαίνει τὸ αὖ τοῦ β θαττον· καὶ ϊσην ἔστω τὸ β· ἐν τῷ ζῃ χρόνῳ· τῷ δ τ· ἐν δὲ
δὲ δῆσεται τοῦ ζῃ· ὅτι τὸ θαττον ἐν ἐλαττονι χρόνῳ δῆσεται ὅπερ ἔστι δεῖξαι· τῷ τ δ
τὸ αὖ ἐν ἐλαττονι τοῦ ζῃ δῆσει· καὶ ἔστω ὁ ζῃ χρόνος δι᾽ ὅσου ε· δῆλον δὴ
καὶ τὸ θ· καὶ ἀπὸ τοῦ α ἐν τῷ ζῃ δῆσει δῆσεται ἐν τοῦ τό, ὅτι ἐν τοσούτῳ
χρόνῳ μεῖζον ϊσην ἔσται τὸ θαττον τοῦ βραδύτερον ἐλαττον· δι᾽ ὅσου δὲ ἔστω
τῷ τ δ· δι᾽ ὅσου ἔστω καὶ τοῦ τὸ κ· πάλιν ἐπὶ τοῦ κ τῷ τ δ ἐστίν, ἐν τῷ ζῃ
χρόνῳ τὸ αὐτὸ αὖ τῷ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ δι᾽ ἐλάττονος ὡς δῆσεται· δι᾽ ὅσου
ἐστὶ δὴ τὸ ζῃ χρόνον· καὶ οὕτως ἀεὶ καὶ μὴ τὸ θαττον ὁ χρόνος δι᾽ ἐλάττονος
δι᾽ οὗ μένος δῆσεται αὐτὸ δὲ δῆσεται μένον ἐν τῷ πρὸ τούτου· καὶ τὰ δὴ τὸ βραδύτερον τὸ μέγεθος

καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΓ· ἡ ΑΔ ἄρα τῆς ΔΓ ἐστὶ διπλασία· καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΓΕ τῇ ΕΔ, καὶ ἡ ΓΖ ἄρα τῇ ΖΔ ἐστὶν ἴση· ἡ ΓΖ ἄρα τῆς ΖΔ ἐστὶ διπλασία· ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ ΑΔ τῆς ΔΓ διπλασία· ἡ ΑΖ ἄρα τῆς ΖΔ ἐστὶ

πρὸς τὸ τοῦ χος. ἐστὶ γὰρ χρόνος, ὁ υλμ. ἐπὶ οὗ δέ ἐστιν ὁ λὸς μέγεθος ἐξαμερῶν ἢ ὀκτὼ ὡς. ὁ χρόνος, ἐλήφθω ἡ τοῦ μέσου τοῦ χρόνου ἡ αὐλμ. τὸ δὲ ἄρα αὐτῇ τοῖς υλμ. δύο σοὶ ταὐτὸς ἐ. ἀλλὰ μὴ τὸ β ἐν τοῖς αὐτοῖς δύο σοὶ ταὐτὸ ἔ. δύο αρα ἐ θήσεται ἄρα ὁ υλμ χρόνος, ἐξ ἴσου ἄρα ἡ τοῦ δ ὀκτάνη δύο ἡμίσεα. ἐστιν ἄρα ἡ τοῦ λ ἄτομον δύο ἡμισυμένον. ὅπερ ἀδύνατον. ἡ ἀπὸ τοῦ δ αὐτὸν ἄρα ὁ λω τῷ λμ, δύο σοὶ τὸ ρ δ ἐν τῷ ἡμίσει δύο σοὶ τὸ ἥμισυ. δύο αρα ἐ θήσεται ἄρα ὁ δ. ἀλλὰ ἄτομον. ὅπερ ἀδύνατον:

Τὸν αὐτὸν. ταὐτόν ἐστιν ἐν τῷ παρ οὐδὲν μείζων ἡ χρόνῳ. ἐλάσσων ἄρα ἐστὶν ἔτι ἔλασσον. ὅσον τὸ αὐ ἡμίτομον. ταῦται δὴ ἀφῃρήσθω μὲν ἀλλήλοις οὐ μείζων ὡς δέ δύο πρότερον. ἐλάσσων ἄρα ἐστὶν ἔτι ἔλασσον μεταξὺ ἔστω αὐτῶν χρόνος δύο αρα ἐστὶν ἄπειρον. ὡς δέ δύο. δύο αρα ἐστὶν ὁ αὐ χρόνος ἴσος τοῦ ρ. ἐλάσσων ἄρα ἐστὶν ἢ τῶν ἴσων τοῦ παρελθόντος, ἡ τοῦ βαρὺ χήματος τοῦ μείζονος, οὐ μείζων ἐστὶν ἔτι μεταξὺ αὐτῶν παρελθὼν ἡ μείζων. ἀλλὰ μὴν δύο ἡμίσεια ὁ αὐ χρόνος ἴσος ἐστὶ τῷ ρ. ὥστε τὸ μὲν αὐτοῦ παρελθὸν ἔστω. τὸ δὲ μέλλον. ὅπερ ἀδύνατον. ταὐτὸν ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ παρελθόντι ἢ μείζονι ἢ μέλλοντι: Τὸν αὐτὸν ἀμερές ἐστιν. ἐλάσσων ἄρα ἐστὶ τὸν ὧν ταὐτὸν ἐν τῷ παρελθόντι ἢ μείζονι ἢ μέλλοντι ἀμερές ἐστιν. ἐλάσσων δύο σοὶ τοῦ αὐτοῦ σύμβη-
ο σεται, ἢ ἔστω τοῦ παρελθόντος ἐν τῷ μείζονι. ἢ τοῦ μείζονος ἐν τῷ παρελθόντι δόξει, ὅπερ ἀδύνατον. ἀμερὲς ἄρα τὸ νῦν:

ω Ἀρ' τὸ ἡμισυμένον ἐν χρόνῳ ἡμίσεια. ἐλάσσων ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ ἡμίσει ἢ. ἢ τὸ μὲν, ἐλαττον ἔστω. τὸ δὲ βραδύτερον. καὶ πρότερον τὸ βραδύτερον ἡμίσει ἐστὶ τοῦ αβ. τὸ δὲ ἐλαττον ἐλάσσων ἐστὶ τοῦ ἡμίσους τοῦ αβ. ἐν ἐλαττονι ἡμίσει ἄρα θήσεται. δύο αρα ἐ θήσεται ἄρα τὸν ὧν. ἀλλὰ δύο ἀδύνατον ἐστὶν ἐξαμερῶν ὡς δέ δύο. οὐ μείζων ἐστὶν ἐν τῷ ἡμίσει ἢ. πολὺ ἄρα τὸ ἡμισυμένον, ἐν χρόνῳ ἡμίσει. ἀλλὰ δὴ τὸ ἐλαττον ἐστὶν ἐν τῷ ἡμίσει ἢ οὐ μείζων ἡμίσει. ἢ μεῖζον ἐστὶν. ἀλλὰ δέ δύο ἐστὶν ὅπερ ἄτοπον ἐστὶν ἐν μὲν ἐστὶ. μεῖζον ἄρα ἐστὶν ἡμίσει τοῦ αβ. δύο αρα θήσεται ἡ αβ καὶ τὸ ρ. τὸ ἐλαττον ἄρα ὅλῳ τῷ αβ ἴσον ἢ δὲν ἐν τῷ ὧν, τῷ αὐ ἐν ἐλαττονι ἡμίσει. μεῖζον ἄρα τὸν ὧν. ὅπερ ἀδύνατον:

ω Αὖ τὸ ἥμισυ μοῦ, ἐν χρόνῳ ἥμισυ. ἐλάσσων ἐστὶν ἐν τῷ ἡμίσει ἢ μὴ ἐν χρόνῳ, ἥμισυ

μὴ κίνεῖσθαι ἐν τόπῳ· ἀλλὰ δύνασθαι τοῦτο ποιεῖν· οὐ ποιεῖ δὲ ἡρεμεῖ ἐν τόπῳ·

Ἐὰν τὸν αὐτὸν ἐν τόπῳ ἐχόντι καὶ μένοντι ὡς δύνασθαι μὴ ὁμοίως τὸν ἠρεμοῦν ἐν τόπῳ ἐχόντι, μὴ κινεῖσθαι ἐν τόπῳ μένοντι, ἐν τόπῳ μεταξὺ αὐτῶν μὲν ὄντι οὔτε ἠρεμοῦν· οὔτε κινούμενον· ἁπλῶς ὄντα, ἐν τόπῳ αὐτῶν μὴ ἠρεμοῦντι· μὴ κινήσεται· ὅπερ ἀδύνατον·

Τοῦ κινουμένου, μεῖζον ἔστι· ἕκαστος τὸ κινούμενον αὐτοῦ α δ τοῦ β· ἢ οὐκ ἐν τόπῳ ἐστὶ μόνον ἐστὶν· ἢ ἐν τόπῳ β· ἢ ἐν ἀμφοτέροις· ἢ ἐν οὐδετέρῳ· ἢ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐν τόπῳ ἐστὶ· τὸ δὲ, ἐν τόπῳ· ἀλλὰ μὴν ἐν τόπῳ ἐστὶ, οὐκέτι κινήσεται· ἀλλὰ ἐν τόπῳ β, οὐ μᾶλλον κινήσεται· ἀλλὰ ἐν ἀμφοτέροις· μὴ οὐκέτι κινήσεται· μὴ οὐ μᾶλλον κινήσεται· ἀλλὰ ἐν οὐδετέρῳ, οὐ μᾶλλον ἐν τόπῳ ἐστὶ τῷ β κίνησις· οὐδὲ μεταξὺ αὐτῶν· ἀναίρεσις ἄρα τὸ μὲν αὐτοῦ ἐν τόπῳ ἐστὶ εἶναι· τὸ δὲ ἐν τόπῳ β· δι' ὃ μεῖζον ἄρα τὸ κινούμενον ἐστίν·

Ἐὰν κίνησις ὁποιαοῦν τοῦ μήκους μεταξὺ ἦ σωμάτων ἀκινήτων· μὴ ἡ ὅλη τοῦ ὅλου κίνησις ἴσον, εἴσω τοῦ αβ κίνησις, ἥδε· τοῦ δε γ, ἥ ε, λείπω δὲ μὴ ἡ ὅλη ἡ δζ, τοῦ αζ ὅλου κίνησις ἴσον· ἀναίρεσις ἄρα τῶν δζ κίνησιν, ἢ τοῦ αζ ἴσην, ἢ τῶν μεταξὺ τοῦ αζ· ἢ ἄλλου τινός· κίνησις ἄρα οὖσα, τινὸς ἀφ' οὗ κινουμένου· ἀλλ' οὐδὲ τῶν μεταξὺ ἀφ' τοῦ αζ κίνησις ἡ ὅλη· τῶν γὰρ μεταξὺ τοιαύτης μέρη κίνησις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὅλη· οὐ τοῦ ἀκινήτου· ἦν ἄρα ὅλη ἡ δζ ἄλλου τινὸς ἀφ' οὗ κίνησις, ἢ τοῦ μήκη τῶν ἐφ' ἑνὸς μεταξὺ ἀκινήτων ὄντων· ἀλλὰ μὴν τῶν μεταξὺ· ἀδύνατον δὲ μίαν καὶ τὰ αὐτὰ ὑπὸ πλειόνων ἅμα κινεῖσθαι· τοῦ αζ ἄρα ἐστὶν ἡ δζ κίνησις· ὅπερ ἀδύνατον·

Τὸ μεταβεβληκός, ὅτε πρῶτον μεταβέβληκεν, ἐν τούτῳ ἐστὶν, ἐν ᾧ ὁ μεταβέβληκεν· ἕκαστος ἄρα μεταβέβληκεν τὸ ἀπὸ τοῦ β εἰς τὸ γ· λείπω ἐν τῷ τὸ α εἶναι· ἢ ἐν τῷ β εἶναι, ἢ ἐν τῷ γ· ἢ ἐν ἄλλῳ τινί· ὅτι μὲν οὖν ἐν τῷ β οὐ πᾶσι δῆλον· ἐπεὶ γὰρ ἂν ἀπολέλοιπεν· ἀλλὰ μὴν· οὐδὲ ἐν ἄλλῳ τινί· ἕκαστος ἐν τῷ δ· οὐ πω οὖν ἔστιν πεπαῦσθαι αὐτὸ μεταβάλλον εἰς τὸ γ· οὐ γὰρ ἔτι ἀπὸ τοῦ β εἰς τὸ δ ἡ μεταβολή· ὅπερ ἀδύνατον· οὐ γὰρ ἐνδέχεται εἰς ἄλλο τὸ μεταβάλλον, εἰς ὃ μεταβέβληκεν· ἐν τῷ γ ἄρα ἐστὶν εἰς τὸ γ μεταβεβληκός·

Τὸ μεταβεβληκός, ἐν ἀδιαιρέτῳ μεταβέβληκε πρῶτον· ἕκαστον τὸ α μεταβεβληκὸς ἐν τῷ γ πρῶτον· λείπω ὁτιοῦν αὐτῶν εἶναι τὸ β· ἐπεὶ γὰρ

δυο αὐτὸν διήκῃ ἕως καὶ τοῦ Τ ΒΔ· οὐ μόνον ἐν ἀμφοτέροις μεταβέβληκε τοῖς Β Δ. ΔΓ· ἢ ἐν ἀμφοτέροις μεταβάλλειν· ἢ ἐν μὲν τῷ ΔΓ τόπῳ μεταβάλλειν· ἀλλὰ μὴν ἐν ἀμφοτέροις μεταβέβληκε· μὴ ἐν τῷ ΔΓ τόπῳ· οὐκ ἄρα ἐν τῷ πρώτῳ· τῷ Β Γ μεταβεβληκέναι· ἀλλὰ μὴν τῷ ΒΔ πρότερον· ἆρ' οὖν ἀμφοτέροις μεταβάλλει, ἢ ἐν τῷ ὅλῳ ὑπάρξαν μεταβεβληκός· ἆρ' οὖν ἐν τῷ ΔΓ τόπῳ μόνῳ, οὐ μεθίσταται ἐν τῷ Β Γ· ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ· οὐκ ἄρα δι' ὅλου τοῦ Β Γ· ὅπερ ἐδόκει ἡμῖν.

Ὁ νῦν δὲ μία μεταβολή, ἢ χρόνῳ ἴσῃ μεταβολῇ· ἆρα δυνατὸν ἐστὶ τῆς αὐτῆς μεταβολῆς ἄρχειν, ἢ καὶ μεταβολή· ἢ μὴν οὐκ ἀμερεῖς τόδε, ὅταν ἐχόμενον ᾖ μερὲς ἀμεροῦς· ἆρ' οὖν διαιρετόν, διαιρήσω δὴ τὸ ΑΔ· ΔΓ· ἢ μὴν τοῦτον οὐκ ἐν ἅπασι τούτων μεταβάλλει, ἢ ἐν τῷ ὅλῳ μεταβάλλει· πᾶσα δὲ μεταβεβληκὸς καθ' ὅλου· ἆρ' οὖν ἐν τῷ ΔΓ τόπῳ μεταβάλλει, ἐν τῷ ΔΓ τόπῳ μεταβέβληκεν· οὐ μόνον ἐν τῷ πρώτῳ τῷ ὅλῳ μεταβέβληκεν· ἆρ' οὖν ἀμφοτέροις μεταβέβληκε πρὸ τοῦ ἄρξαι τῷ ΔΓ μεταβεβληκέναι· οὐκ ἄρα ἐν τῷ ΔΓ ἄρξαι χρὴ μεταβολῆς·

Ἐ οὐκ ἔστι πᾶσα τοσὴ μεταβολή, τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ λαμβάνουσα· ἆρ' οὖν διαιρετόν, ἔστω καθ' ὃ τὸ ΑΒ μέγεθος, μεταβολὴ λέγω δὴ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ΑΒ λαμβάνουσα· ἆρ' οὖν διαιρετὸν τὸ ΑΓ τυχὸν ἢ καθ' ὃ τοῦτο πρῶτον μεταβέβληκε· ἆρ' οὖν διαιρετὸν τὸ ΑΓ· ἐπεὶ ἐν τῷ ΑΓ χρόνῳ ἐν μερεῖ ἀμερεῖ ἐχόμενον· ἆρ' οὖν διαιρετὸν· ἐπεὶ ἐν τῷ ΑΓ πρότερον ἢ ὃ μεταβέβληκεν· καὶ κινοῦν ἄλλο· ἢ τοῦτο ἢ αὐτό· οὐκ ἄρα καθ' ὃ τοῦ μεγέθους οὗ πρῶτον μεταβέβληκεν·

Ἐ ἐὰν ᾖς ἀνομοσυμμεταβολῆς ὁ πρῶτος χρόνος ληφθῇ ἐν ὅτῳοῦν μορίῳ τοῦ χρόνου, ἢ τῆς μεταβολῆς μόριόν τι ὅταν· ἆρ' οὖν ὁ πρῶτος χρόνος ὁ χρῆσαι τῆς α μεταβολῆς ἐπ' οὐδενὸς πλείονος χρόνου διαιρετός, διαιρήσω καὶ τὸ Ν· ἢ οὐκ ἐν ἀμφοτέροις ἐστὶν ἡ μεταβολὴ τῆς κινήσεως· ἢ ἐν οὐ δεῖ τῷ· ἢ ἐν τῷ δεῖ τῷ· ἀλλὰ μὴν ἐν μηδενὶ τῷ, οὐδὲ ἐν τῷ ὅλῳ ὅταν χρόνῳ· ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ δεῖ τῷ, οὐ καὶ ὁ πρῶτος ἦν χρόνος τῆς μεταβολῆς· ἐν ἀμφοτέροις ἄρα τῆς ἀκινησίας ἢ κινήσεώς ἐστιν· ὅπερ οὐδὲ δόξαι·

Ω ἆρ' τὸ κινούμενον, καὶ κίνησιν πρότερον· κινήσω δὴ ἐν τῷ πρώτῳ χρόνῳ τῷ χρ, τὸ α β μέγεθος· καὶ διήκῃ ἕως ὁ πρῶτος χρόνος, καθ' ὃ τὸ Ν ἐν τῷ χ ν· οὐκ ἄρα καὶ κίνησιν τοῦ α β μεγέθους· καὶ ἐν μὲν ὅλῳ τῷ χρόνῳ ἐκινήθη, ἐν τῷ χ ν

μεμινημένου. τοῖς πέρας δοῦναι χρόνου ὧν ἀόριστον· καὶ δὴ τοῦτ' ἐστὶ μεμνῆσθαι μὲν δυνατόν· μνησθῆναι δὲ οὔ· ὁμοίως δὴ δόξομεν· τῶν τὸν χρόνον διεληλυθότες· ὅτι πρὸ τοῦ μνησθῆναι τὸ μεμνῆσθαι ὑπάρχει· τοῦτο δ' ἐστὶν, ἐν παυσαμένῳ χρόνῳ· ὡς τὰ μὲν τὸ μεμνῆσθαι·

ϛ ἀεὶ τὸ μεμνημένου ἀόριστον· ἔστω δὴ τὸ μὲν πρότερον· ἐφ' οὗ μεταβαίνομεν ἀπὸ τοῦδε τοῦ ϛ· τὸ δὲ ὕστερον ἐν χρόνῳ μεταβαίνομεν· ἢ ἐν τῷδε τῷ· ἀλλὰ μὴν ἐν τῷδε τῷ, ἅμα ἀεὶ ἦν καὶ τὸ αὐτὸν τῷ μὲν τῷδε τῷ μὲν τῷ β· ἐπεὶ καὶ τῷδε τῷ πρότερον μὲν τῷ τῷ α· καὶ τῷδε τῷ δὲ τῷ β· ἔστιν μεταξὺ χρόνος· οὐδεμίας ἐσχάτου οὔσης ἐν αὐτοῖς· ἐν χρόνῳ ἄρα μεταβέβληκεν ἀπὸ τοῦδε τοῦ ϛ τοῦ β· ἀλλὰ πᾶς χρόνος διαιρετός· ὥστε καὶ ἐν τῷδε τινὶ μέσῳ μεταβαίνων· καὶ ἐν τῷδε τινί· καὶ μέσῳ· καὶ τοῦτο τοῦ ϛ ἀόριστον· πρῶτον ἄρα τὸ μεμνημένον, ἐμνήσθη τὸ πρότερον· ὅπερ ἐδεῖξαμεν·

ζ ἀεὶ τὸ μνημονεύμενον ἄπειρον ἦν· οὐδέπω τὸ πεπερασμένον μέλλησεν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ· ἔστω μνημονεύμενον ἄπειρον τὸ α· μέλλησεν δὲ πεπερασμένον τὸ δὲ τοῦ β· χρόνος δὲ πεπερασμένος τοῦ δὲ τοῦ τὸ α ἄπειρον μνησθῆναι διὰ τοῦ β ἀπείρου, τοῦτ' ἔστιν διὰ τῶν μερῶν αὐτοῦ μνησθῆναι· ἐλήφθω μέρος τοῦ β τὸ δ· καὶ διὰ τοῦτο δὴ ἄρα μνημονεύσεται· καὶ ἐπεὶ δὴ ὁ χρόνος πεπέρασται, διὰ τοῦτο δὴ πεπέρασται· ἐλήφθω δὴ τὸ α ἄρα ἄπειρον, οὐδέπω διὰ τοῦ δ πεπερασμένου μέλλησεν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ· τὸ δὲ ὅπερ ἀδύνατον· ὡς ἐν τῷδε πρὸ τούτου δέδεικται· οὐ πᾶν ἄρα ἄπειρον διὰ τοῦ ἀπείρου μνησθῆναι ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ὅπερ ἔδει δεῖξαι·

η ἐπὶ δὲ τούτων φανερὸν, ὅτι μνήμης οὐκ ἄπειρος οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τὸ πολλαπλασιάζεσθαι γίνεται τῷ αὐτῷ· ἤτοι λόγῳ τὸ ἄπειρον διὰ τοῦ πεπερασμένου μνησθῆναι· ἢ τὸ ἄπειρον διὰ τοῦ ἀπείρου· ἅπερ ἐστὶν μνήμης οὐκ ἄπειρος· τούτων δὲ πάντα

ἀδύνατα

ὀλίγον ἐστὶν ὁ μισθὸς τῆς ἡμέρας·

τοῦτο τὸ ῥητὸν οὐκ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μόνον ἐστὶν ἀληθὲς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ἐν γὰρ τῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῷ ἔτει ἐκείνῳ ἐν ᾧ ἐγὼ ἐπεδήμουν, ἐγένετο λοιμὸς μέγας καὶ θάνατος πολὺς τῶν ἀλόγων ζώων. ἐν πολλοῖς γὰρ τόποις τῆς χώρας ἐκείνης ἐτύγχανον ἀποθνήσκοντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι καὶ δισχίλιοι καὶ τρισχίλιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ πεντακισχίλιοι· ἐν δὲ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν τοῖς περὶ αὐτὴν τόποις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπέθνησκον ἑπτακισχίλιοι καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἐνακισχίλιοι καὶ δεκακισχίλιοι· ἐν δὲ τῇ Μέμφει καὶ ἐν τοῖς περὶ αὐτὴν τόποις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπέθνησκον ἑκατὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα καὶ διακόσιοι καὶ τριακόσιοι καὶ τετρακόσιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ ἑξακόσιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ὀκτακόσιοι καὶ ἐνακόσιοι καὶ χίλιοι καὶ δισχίλιοι καὶ τρισχίλιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ πεντακισχίλιοι καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ ἑπτακισχίλιοι καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἐνακισχίλιοι καὶ δεκ

λεῖον ἔχειν πρὸς ἅψασθαι τὰ παχὺ λείους· οὗ τὰ δύο ἀπλᾶ ἔχει· δύο οὖν τὰ κινούμενα κίνησις·

βαρὺ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τὸ μέσον κινούμενον·

κοῦφον ἐστὶ, τὸ ἀπὸ τοῦ μέσου κινούμενον·

κινήσει κίνησις λέγεται· τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ αὐτὸ φερόμενον ὡσαύτως·

ἐναντίας κινήσεις εἰσίν, αἱ ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τὰ ἐναντία·

ἐν ἀνὶ ἐναντίον·

γένος ἐστὶ, ἀρχὴ ὅλης κινήσεως ὁ ὡρισμένος τόπος·

μία κίνησις ἐστὶν, ἡ κατ' εἶδος διαφορᾶς· παντὸς ὑποκειμένου· καὶ κινουμένου χρόνῳ γινομένη·

Τὰ κινούμενα κατὰ φύσιν ἁπλᾶ ἐστιν·

Ἐστω ἀρχὴ κινούμενον κατὰ φύσιν τὸ αβ· λέγω ὅτι ἁπλοῦν ἐστιν· εἰ γὰρ ἡ κινούμενον κίνησις· ἁπλῆ κίνησις ἐστὶ, πᾶσα δὲ ἁπλῆ κίνησις ἁπλοῦ σώματος· τὸ αβ ἄρα ἁπλοῦν σῶμα ἐστιν· τὰ ἄρα κινούμενα ἁπλᾶ ἐστιν·

Ἐστω κινούμενον κατὰ φύσιν τὸ αβ· λέγω ὅτι τῆς ἐπιπέδους κινουμένης, οὐ μέρος τοῦτο· ἀλλὰ τῆς τοῦτον τινὶ τοῦτον, ἤτοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ κινήσεται κατὰ φύσιν· ἢ ἐπὶ τὸ κατὰ· ἀλλὰ πᾶν σῶμα ἁπλοῦν, μίαν κατὰ φύσιν κίνησιν· οὐ κατὰ δὴ τὸν ἐπιπέδους κινουμένου τινὶ τοῦτον ἐστὶ τὸ κινούμενον κατὰ φύσιν· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν στιγμῶν τινὶ· δεδημοσιεύσθω ὅτι τὸ κινούμενον πᾶν κατὰ φύσιν ἁπλοῦν ἐστιν· τὸ δὲ κινοῦν κατὰ δύο κινουμένων στιγμῶν, στιγμὴν ἐστί· τὸ ἄρα αβ κινούμενον κατὰ φύσιν κίνησιν μίαν· οὔτε τοῖς ἐπιπέδους κινουμένοις· οὔτε τοῖς ἐκ πλειόνων στιγμῶν συνεστῶσι τοῦτο ἐστιν· τὰ κινούμενα κατὰ φύσιν, οὔτε βαρύτητος· οὔτε κουφότητος μετέχει· ἔστω τὸ αβ κινούμενον κατὰ φύσιν· λέγω ὅτι οὔτε βαρύτητος· οὔτε κουφότητος μετέχει· εἰ γὰρ ἔστι τὸ αβ βαρὺ ἢ κοῦφον· ἢ ἐπὶ τὸ μέσον· ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου κινήσεται κατὰ φύσιν· ὑπόκειται δὲ τοῦτο ἕνεκα βαρὺ τὸ ἐπὶ τὸ μέσον κινούμενον· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ μέσου, κοῦφον· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τὸ μέσον, ἢ ἀπὸ τοῦ μέσου κινούμενον τῶν ἐπιπέδους τινὶ κινουμένων, τοῦτόν ἐστι· τὸ ἄρα αβ τῶν ἐπιπέδους τινὶ κινουμένων, τοῦτόν ἐστὶ κινούμενον κατὰ φύσιν ὃ περ ἀδύνατον ἦν·

τῇ πύκνωσι κίνησις, οὐδεμία ἐναντίον ἐστίν· ἡ γὰρ διωσμὸν, ἡ σωμάτων κίνησις. ἡ ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὸ β· μετάληψις ἐναντία κίνησις· ἢ τῶν ἐπεὶ θλάσεις τὰς κινήσεως, ἢ τῶν κενῶν ἐναντίον· ἡ μὲν οὖν ἁπλῶς ἡ οὕτω κίνησις ἐναντία τῇ πύκνωσι, ἡ σημαντικὴ μὴ ἡ πύκνωσις· ἡ δὲ πολλαπλασίων ἐναντία, ἢ οὕτω μὴ ἡ πύκνωσις ἀλλὰ τοῖς ἀχθήλασις· μία γὰρ μία κίνησις ἐστὶν ἐναντία ἐς τοὺς αὐτοὺς τόπους· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ α κίνησις ἐστὶν ἐναντία τῇ ἀπὸ τοῦ β κίνησι. δύο ἐναντίων, ἡ σωματικὴ μεταξὺ δὲ ἀναπίμπλασθαι, ἀπόρρησις ἀπὸ τῶν γὰρ ἀβ στιμμῶν· ἀπόρρησις περὶ φέρεσθαι μεταξὺ γραφήσονται·

ἀλλὰ δὴ ἔστω ἡ πύκνωσις τοῦ β· μὴ ἐναντία ἡ ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὸ β. ἢ ἀπὸ τοῦ β, ἐπὶ τὸ α· ἡ μὲν οὖν τὸ μὴ ὂν μενον ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὸ β, ἡ μὴ πύκνωσίν ἐστιν ἐπὶ τὸ β, οὐδέποτε ἔστω πύκνωσις· πύκνωσις γὰρ ἐστὶν κίνησις, ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ αὐτὸ στιμμὸν στῶν ἐχῶς· ἡ δὲ κενοῦ σωματικοῦ ἡ πύκνωσις ἔστω ἡ σημαντικὴ σωμάτων, οὐ πᾶν ἐναντίον τὸ αὐτῷ β· ἡ δὲ μὴ τοῦτο, οὐδὲν ἀπὸ τοῦ α τῇ ἐπὶ τὸ β κίνησις ἐναντία· αὐτὰς ἐναντίαι κίνησις, ἀπὸ ἐναντίων ἐς τὰ ἐναντία γίνονται·

ἀλλὰ δὲ ἔστω πύκνωσις ὁ αγδ· μὴ ἔστω ἡ ἀπὸ τοῦ α κίνησις ἐπὶ τὸ γ· ἐναντία τῇ ἀπὸ τοῦ γ ἐπὶ τὸ α κίνησι· ἡ οὖν τὸ ἀπὸ τοῦ α κινούμενον, πάντας ὁ μείως δύο εἰς τοὺς τόπους· μὴ μία κίνησις ἡ ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὸ δ, οὐ πᾶν ἐναντίον τῷ γδα. ἡ δὲ μὴ ἡ αὐτὰ ἐναντία, οὐ δεῖ αὐτ' αὐτῶν κίνησις ἐναντίας εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ γ κινούμενον· ἡ μίαν κίνησιν κίνησιν ἐπὶ τὸ β οὐ πᾶν ἐναντίον τῷ αγδ· ὥστε οὐ δεῖ αὐτ' αὐτοῦ κίνησις ἔσονται ἐναντίαι·

τὰ πύκνωσι κινούμενα κατὰ φύσιν, οὔτε γίνεσθαι· οὔτε φθορὰν ἐπιδέχονται· ἔστω γὰρ τὸ αβ πύκνωσι κινούμενον κατὰ φύσιν· λέγω ὅτι ἀγέννητον ἐστὶ καὶ ἄφθαρτον· ἡ γὰρ γενητὸν, καὶ φθαρτὸν ἐξ ἐναντίου γίνεται· καὶ δὴν ἐναντίον φθορά· ἀλλὰ μὴν τὸ πύκνωσι κινούμενον, ἐναντίον οὐ πέφυκε· ἀγέννητον ἄρα καὶ ἄφθαρτον· ὅτι δὲ ἐναντίον οὐ δεῖν ἐστι τοῖς πύκνωσι κινουμένοις κατὰ φύσιν ἐκ πολλοῦ πρόσθεν ἀποδεδειγμένου δῆλον· τῶν γὰρ ἐναντίων κατὰ φύσιν αἱ κινήσεις ἐναντίαι· τῇ δὲ πύκνωσι κίνησις, οὐ δεῖν ἐναντίον ὡς δέδειται· οὐ δεῖ ἄρα τὸ πύκνωσι κινούμενον ἔχειν τι ἐναντίον·

ἀλλὰ τὸ πύκνωσι κινούμενον πεπέρασται· ἡ γὰρ δῶ σαλὸν ἔστω τι πύκνωσις

ὁ αρ τῆς ἀπὸ τοῦ κύκλου· καὶ ἐλήφθω τὸ κύκλον· τοῦ αβ κύκλου. καὶ ἀπὸ τοῦ κύκλου αὐτῆς· τὰ· αἱ ἄρα τα τῆς ἀπτομοί εἰσιν· ὥστε καὶ τὸ μα τῆς ἐντὸς τῶν γωνίας ἀπτομένη ἐστίν· ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν· ἐστω δὲ ὁ κύκλος ὁ αβ ἐλλάς· τὰς αὐτῶν γωνίας ἐφ μιᾶς δύο αἱ σαι εἰσὶν ἀλλήλαις αβ· αὐτὰ τοῦτο ἀδύνατον· ἀπτομένη ἄρα εἰς ἐντὸς κύκλου· ἀπτεται ἄρα καὶ ἡ ηα τῆς γωνίας· τὸ ἄρα ἀπὸ τοῦ α κινούμενον, οὐδέποτε ἔσται ἐπὶ ελη λίθους τῶν αβ· ἀλλα μὴν τὸ κύκλῳ κινούμενον ἀπο πασῶν τῶν· οὐ πολὺ ἀπτομένη ἐστίν·

Ἐστω τὸ αβ κύκλῳ κινούμενον ἀπτόμενον· καὶ ἐλήφθω ἐντὸς τοῦ α γωνία περιφερείᾳ ηγδ· φανὸν τὸ αβ αἰρόμενον ἀπὸ τοῦ α ἤξει ἐπὶ τὸ αὐτὸ· καὶ οὐ πολλαπλασίασται τὰ ἀπτομένη τῶν γδ γωνίαν δίχα περιφερειῶν οὐσῶν ἢ περιφερείᾳ χρόνῳ·

Τῶν ἀπτομένων πολὺ μείζονες σωμάτων, ἀδύνατον εἰσὶν· ἐστω σώματα ἀπτόμενα αβ· ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ περιφερείᾳ οὖσα ἢ· καὶ ἐστω αὐτῆ βραδύτης ἡ ε· ἡ οὖν ε βραδύτης, ἢ μείζων τῶν, ἢ οὐ μείζων· μείζων ἔστω πρότερον· καὶ ὅτα ἐστὶν ἡ ε βραδύτης μείζων τῶν Γ· τὸ σαυτὰ καὶ τὸ βδ, μείζων τὸ βζ· ἐστω αἰρόμενα ἐστὶν ἡ ε πρὸς τὸν Γ, τὸ βλ πρὸς τὸ ζ· καὶ ἐναλλὰξ· ὡς ἡ ε πρὸς τὸ βδ· ἡ Γ πρὸς τὸν ηγ ἡ δὲ ε βραδύτης, τῶν τοῦ βδ· καὶ ἡ γὰρ αἴρεσις τοῦ βζ· ὧν δὲ ἐξόλου τοῦ αβ· ἡ αὐτὴ ἄρα τοῦ ἀπτόμενου καὶ ἴσον δύναμις· ὃ περ ἀδύνατον· ἐλήφθω τοίνυν ἀπὸ τοῦ βζ μείζων τὸ βη· τὸ οὖν η ζ, ἢ τοι βάρος ἔχει ἢ οὔ· ἐστω μὴν οὖν μὴ ἔχει βάρος, οὐ μὴν τῷ αὐτῷ ἐστὶν ἡ βραδύτης· ἀλλὰ μορίῳ αὐτοῦ· ἀδύνατον οὖν μὴ τοῦ τὸ βάρος τὸ βη· τοῦ βζ βραδύτερον εἶναι· μείζων ἄρα ἡ τοῦ ηβ βραδύτης, τῆς Γ· ἀλλὰ μὴν τοῦ ἀπτόμενου βραδύτης ἐστῶ· ἡ ἄρα ἡ τοῦ ἀπτόμενου βραδύτης, μείζων ἐστὶ τῆς ὅλου καὶ ἀπτόμενου· μὴ μείζων δὲ ἡ ε βραδύτης τῶν Γ· ἀδύνατον ὑπολήπτοι καὶ ἀναστα μείζη τοῦ ὅλης πολλαπλάσιος, λήφθεσα μὲν ἐστὶ τῆς Γ· ἀλλὰ ὅτις πασα μείζων μόνον, ἐστὶν ἧς πασα λη φθὴ μόνον ἐστὶ· καὶ ἀλλὰ ἧς, ἐστὶν ἐλάττων πολλαπλασίων οὕτως ἡς ἀπτόμενον· ἐλήφθω οὖν τῶν δ τῶν δ τὸ σαῦτα ἴσον βάρει μείζονι· ὅσαπλασίων ὅλη ἐλήφθεσα ὑπερβαλλόντων· καὶ ἐστω ἐκ τούτων τὸ βζ· τὸ ἄρα βζ μίαν βραδύτητα ἔχει τῶν· ἀλλὰ βραδύτης ἐστῶ τοῦ αβ· τὸ ἄρα μέρος τοῦ ὅλου καὶ ἀπτόμενου, μείζονα βραδύτητα ἔξει· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τῆς ἀπτομένης δυνάμεως· οὐ πολλὰ

τῶν ἀπείρων συμπάντων ἀδυναμίας πεπερασμένας ἔχει. –

Τ ὧν πεπερασμένων καὶ ἀμέτρου μεγέθους συμπάντων· οὐ μήν ἀλλ' οὐδυναμίας ἄπειροι· ἤτοι ἀδυνατοῦ· εἴπερ δυνάμεως ἀπείρου συμπάντος πεπερασμένης τοῦ α· μὴ ἀφαιρουμένου τοῦ ἡμισυ μέρους τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἡ τούτου δυνάμεως ἡ δ. ἀναλυομένη δὲ τῶν δ δυνάμεων, ἐλαττόνων ἐστὶν ἢ τῆς β· τοῦτ' ἔστι μέρους ἑ ἐλαττονος δυνάμεως ἐστὶν ἢ τοῦ ὅλου· γεγονέτω οὖν ὡς τοῦτ πρὸς τὸ α· καὶ ἡ δ μεταξὺ τῶν ε· πεπερασμένας ἄρα καὶ ἡ ε δυνάμεως· καὶ ἔστιν ὡς τὸ πρὸς τὸ α· οὕτως ἡ δ πρὸς τὸν ε· καὶ ἐναλλὰξ ὡς τὸ πρὸς τὸ δ, τὸ α πρὸς τὸν ε· ἡ δὲ δ δυνάμεως τοῦ μεγέθους ἐστὶ καὶ ἡ ε ἄρα δυνάμεως, ἑνὸς τοῦ α μεγέθους· τὸ οὖν μέγεθος, πεπερασμένην ἔχει δυνάμεων τῶν ε· οὐ μόνον καὶ ἄπειρον· ὅπερ ἀδύνατον.

Τ ὧν ἀνίσων ταχῶς αὐξανομένων αἱ δυνάμεις, οὐκ ἔστι πόσαι τοῖς χρόνοις τῶν αὐξήσεων· ἤτοι ἴσαι ἀνίσων ταχῶς αὐξανομένων τοῖς α β· καὶ αὐξάνεται τὸ μὲν α βραδύτερον οὖν, τῷ πρὸς τῷ ε· καὶ ἐπὶ τὸ β, ἐν τῷ δ χρόνῳ αὐξάνεται τῷ τῷ ε, ἐνὶ ἐλάττονι αὐξάνεται τῷ τῷ δ· δεδόσθαι γὰρ καὶ τοῦτο· αὐξάνεται ἐν τῷ ε· ἐπὶ οὗ τὸ β ἐν μὲν τῷ δ χρόνῳ αὐξάνεται τῷ ε, ἐν δὲ τῷ ζ τῷ ι· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ε ἡ ε πρὸς τὸν δ χ, οὕτως ἡ ι, πρὸς τὸν δ ζ· καὶ ἐναλλὰξ· ὡς ἡ ε πρὸς τὸν ι, ἡ δ χ πρὸς τὸν δ ζ. ὧν δὲ ὡς τὸ β πρὸς τὸ α, οὕτως ἡ ε, πρὸς τὸν ι· ἔστιν ἄρα ὡς τὸ β πρὸς τὸ α· ἡ δ χ πρὸς τὸν δ· ἀλλ' ἀμείωτο τὸ α ἐν τῷ τῷ ι ἐν τῷ δ χ· τὸ δὲ β τῷ αὐτῷ ἐν τῷ ζ δ· ἀνίσων οὖν ταχῶς αὐξανομένων, αἱ δυνάμεις αὐτῶν οὐκ ἔστι πόσαι τοῖς χρόνοις τῶν αὐξήσεων·

Αἱ πέρας βαρύτητος ἢ κουφότητος οὐ μέσην· ἤτοι ἀδύνατον, αἱ πέρας ἄπειρον βαρύτητος ἢ κουφότητος· καὶ ἐν τῷ δοθέντι τόπῳ κινητὸν βαρὺ ἢ κοῦφον· ἐπὶ οὗ τὸ πᾶν τὸ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ ἐν τῷ δοθέντι ἀφαιρούμενον ἐν χρόνῳ ἐν τῷ δοθέντι ὡς δεδόσθαι ἀπολείπει τὸ α ἐν χρόνῳ ἐν τῷ δοθέντι τῷ β· ἔστω χρόνος ὁ γ· καὶ τὸ δ πεπερασμένην ἔχον δυνάμιν, ἐν τῷ δοθέντι δὴ τῷ β· ἐν χρόνος τῷ ἐν τῷ δοθέντι ἡλίκον ἐστὶ· μέτρον ἄρα ὁ ἐν χρόνος τοῦτ· ἡ ἄρα μέζων δυνάμεις, τῷ αὐτῷ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ ἐν τῷ δοθέντι· ἐπὶ οὗ τὸ μὲν ἔχον τῷ αὐτῷ βαρύτητα ἐν τῷ δοθέντι χρόνῳ· τὸ δὲ τῷ πεπερασμένην

ἐν ἴσῳ ε· ἴσων δὲ ἀφαιρουμένων ἀνίσων μένων καὶ τὰ πρὸς θατέρῳ ἄρα δυνάμεις τοῖς χρόνοις ἴσων ἰσοταχῶς φερομένων· ἐάν ἄρα ὡς τὸ α πρὸς τὸ γ οὕτως ὁ α χρόνος πρὸς τὸν τοῦ γ λόγον ἔχῃ· ὃν περιεχόμενον πρὸς περιεχόμενον· ὅπερ ἀδύνατον· ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ τοῦ γ λόγος τῷ τοῦ περιεχομένῳ ὑπὸ τοῦ α καὶ τοῦ β λόγῳ· ὃν περιεχόμενον πρὸς περιεχόμενον· ὅπερ ἀδύνατον· ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ τοῦ γ λόγος τῷ τοῦ περιεχομένου ὑπὸ τοῦ α καὶ τοῦ β λόγῳ· ὃν περιεχόμενον πρὸς περιεχόμενον· ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ λόγος καὶ περὶ οὗ φόλητος· οὐκ ἄρα ἐστὶν ἀπειρος ραφύλητος· οὐδὲ μουφόλητος·

Δύο δὲ ἀπείρων ὑπὸ περιεχομένου δυνάμεσι παρέχειν· ἔστω ἄρα ἄπειρον τὸ α· περιεχόμενον δὲ τὸ β· καὶ παρεχέτω τὸ α ὑπὸ τοῦ β χρόνῳ τῷ γ· καὶ ἀλήφθω ἔλαττον τοῦ β τὸ δ· ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ποιοῦσι τῷ γ· δυνάμει δὲ τῷ δ μεῖζον ἔχων τῷ β· ἔλαττον ἄρα ποιήσει ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ποιοῦν τῷ γ· ἴσοταχῆ, ἢ τὸ μεῖζον· ἔστω δὴ τὸ ὑπὸ τοῦ δ παρέχον ἔλαττον τοῦ ε· μείζονα λόγον τὸ δ πρὸς τὸ β τοῦ ε πρὸς ἄλλο τι τοῦ ζ· ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς ἡ δύναμις πρὸς τὴν δύναμιν· οὕτως τὸ ε πρὸς τὸ ζ ἐν ἄλλῃ· ὡς ἡ δύναμις πρὸς τὸν μείζονα· οὕτως ἡ β πρὸς τὸ ζ μείζονος· ἀλλὰ μὴν ἡ δύναμις τοῦ μείζονος μείζων ἐστὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ἐλάττονος χρόνου· καὶ ἡ β ἄρα μείζων ἐστὶ τοῦ ζ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ· ἀλλ' ὑπόκειται ἔλαττον· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· ἐνίοτε ἄρα χρόνῳ τὸ μεῖζον τοῦ ἐλάττονος μένει ἡ αὐτὴ δύναμις τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀπείρου· ὅπερ ἀδύνατον· ἴσα ἄρα ἐστὶν ἀλλήλοις· καὶ τὸ ἔλαττον ἐν ἐλάττονι καὶ ἴσον· ἐνίοτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ παρέχει· οὐκ ἄρα τὸ ἄπειρον ὑπὸ τοῦ περιεχομένου δυνάμεσι παρέχειν·

Οὐδὲ μὴν περιεχόμενον ὑπὸ ἀπείρου δυνάμει παρέχειν· εἰ γὰρ δυνατὸν ὑπὸ ἀπείρου δυνάμεως τῆς α περιεχόμενόν τι παρεχέτω τὸ β ἐν τῷ γ χρόνῳ· καὶ ἀλήφθω ὡς περιεχόμενον δυνάμει ὁ δ· καὶ ἐπόσῳ ποσοστῇ τῷ α· αὐτὴ δὴ ὅσῳ ἡ δύναμις ἐν τῷ γ χρόνῳ τὸ ἔλαττον ποιήσει τοῦ β· ποιείτω τὸ ζ· ἔλαττον οὖν τοῦ ζ β· μὴ γενέσθω ὡς τὸ ζ πρὸς τὸ β, οὕτως ἡ δ δύναμις πρὸς τὸν ε· ἐπὶ ὅσῳ ὡς τὸ ζ πρὸς τὸ β· οὕτως ἡ δ πρὸς τὸν ε· τὸ δὲ ζ ὑπὸ τῆς δ δυνάμεως

τοῦτο ἐγὼ ὑμῖν λέγω. καὶ οὐ πιστεύετε ὅτι ἐγώ εἰμι ἐν ἐμοὶ ἐστιν ὁ πατὴρ καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρί. εἰ μὴ πιστεύετε μοι ἐν τῷ ἐμῷ ἔργῳ πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι. καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι αἰτήσητε με ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ποιήσω.

ὁ ~ ἐὰν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε. κἀγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα μεθ' ὑμῶν ᾖ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου κἀγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. λέγει αὐτῷ Ἰούδας οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης κύριε τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων τὸ δὲ παράκλητον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω. ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς εἰ ἠγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστιν. καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

πώλων μὴ ἔστιν, οὐ μὰ πέρον ἐστὶν ὡς δεδειγμένον. ἀδύνατον γάρ, ἀμέτρητον πολλαπλασιάζοντα, βαρύτητα ἄπειρον ἔχειν. ἀδύνατον δὲ καὶ τὸ ἄπειρον βαρύτητα μὴ ἔχειν, ὡς καὶ τοῦτο δεδειγμένον. οὐ μὰ γᾶν οὐδὲ πόντον. οὐ μὰ τῶν ἁπλῶν ἐστὶ μὴ γνωμένων. οὐδὲ μὰ ἓξ ἁπλοῦν ἐστί. πᾶσαις ἁπλοῦν μὲν ἁπλοῦν ἐστὶ μὴ γνῶσιν πολλαπλασιάσαντα φύσιν ἑαυτοῦ δὲ οὔπω τόδε σῶμα ἔστιν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ἢ ἐστὶ περασμένων ἐστὶν, ἢ οὐ πέρων. ἀμὲν οὖν ἐστὶ περασμένων. μὴ πλήθει μὴ μεγέθει, μὴ αὐτὸ περάσασαν. ἀδύνατον γὰρ πέρων, ἢ πλήθει ἢ πέρων. ἢ μεγέθει. ἢ ἀμφοτέροις. ἀλλὰ μὲν πλήθει οὐ μέμηνεν ἄπειρα ταὐτὰ τῶν ἁπλῶν σωμάτων ὡς δεδεδειγμένον. λέπεται ἄρα μεγέθει ἄπειρα εἶναι. ἀλλ' ἀμὴ τῶν μὴ γνομένων μὴ ἦ τὸ ἁπλοῦν, δεδειγμένον ὅτι περάσασαν τὸ αὐτὸ ἄρα σῶμα, οὐδαμῶς ἔστιν ἄπειρον. οὔτε ἁπλοῦν ἄρα, οὔτε σῶν ὅλον. ἔστω σῶμα ἄπειρον τὸ αὐτὸ θητὸν ὄν. ἃ οὖν ἔστιν ἄπειρον δυνάμιν ἄπειρον ἔχει. δεδειγμένον γὰρ ἀλλ' ἄπειρον ἔχει δυνάμιν, ἢ ποιητικὴν ἢ παθητικήν. ἀλλὰ ποιητικὴν, ἢ ἧς περασμένον ποιητόν, ἢ ἧς ἄπειρον. μὴ παθητικήν, ἢ ὑπὸ περασμένου παθητόν, ἢ ὑπὸ ἀπείρου. δεδειγμένον δ' ὅτι τὸ ἄπειρον οὔτε ποιεῖν δύναται ἧς ἄπειρον ἢ περασμένον, οὔτε παθητὸν ὑπ' ἀμφοῖν. οὐ μὰ γᾶν ἔστι τὸ αὐτὸ σῶμα ἄπειρον φυσικὸν ὄν. πᾶσαις σῶμα φυσικὸν ἔχει δύναμιν. ἢ ποιητικήν. ἢ παθητικήν. ἢ ἀμφοτέρας. ἔστω σῶμα ἄπειρον τὸ αὐτὸ φυσικὸν ἔστι σῶμα, πύρινον ἀέρινον. πᾶσαις δὲ τὸ ἀερόπυρον, ἢ ἄλλον ὑπ' ἄλλου λαμπαδνὸν τόπον. ἢ ἐνίοις αὐτοῖς πύρινα. ἃ μὲν οὖν τὸ αὐτὸ αὐτοῖς πύρινόν τε, περὶ τὸ μέσον πύρινα θέσεσθαι. μέσον δὲ ἔχον, οὐ μάσας ἄπειρον. ἃ δὲ μεταβαλλόντων τόπων ἀμὲν τόπου δὲ μάσας παντελοῦς. ἀλλ' ἐν μέσῳ γῆν ἴσον παντὸς τόπου. τὸ δὲ ἄπειρον ἔστι, τὸ παντελοῦς ὄγκους. ὡς τοῦ μὴ ἄπειρον τὸ αὐτό. εἰ ἔστιν ὧν πολλῷ θᾶττον νομένων ἄπειρον οὐ τὸ αὐτό, ἢ βία πύρινα ἢ πολλὰ φύσιν. ἀλλ' ἀμὴ κατὰ φύσιν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου μέτα πύρινα ἴσον. ὡς τε οὐ παντελοῦς ἔστιν. ἃ δὲ βία ἔστιν ἀπὸ τοῦ δυνάμιν ἔχειν τὸ ῥιπτόμενον. τοῦ δ' ἄπειρ

ἀλλοδωναῖωτετρονοῦμέσαι· τὸ ἴσαις ἄπειρον, δυσὶ μείζοσιν ἀπείρου ἐλάττω ὑπάρχουσιν·

ὁ χρόνος σωματικὴ ἀπὸ μὴ οὐσίας· ἴσαις μὴ σωματικὴς, μὴ δὲ οὐσίας, ἐλάττοναὰς χ''

ἐστὶ σωματικὸς ὁ αβ χρόνος· μὴ ἐστὶ σωματοῦ ἀὰς χὴ τὸ α· τὸ δὴ αι· ἡ μὲν χρόνος ἐστὶ,

οὐσίας μετὸς ἐστί· μὴ οὔπω οὐκ ἔχοι μὲν τοῦ χρόνου τὸν ἀὰς χὴν· ἀλλ' ἔστι τῆς

ἀὰς χῆς ἀλλὴ ἀὰς χή· ἡ δὲ τὸ νῦν ἢ τὸ ἄμερες εἰς, ἐστὶ τὸ αὐτὸ μὴ πέρας ἀλλου

χρόνου· τὸ ἴσαις νῦν, οὐ μόνον ἀὰς χὴ ἐστὶν· ἀλλὰ μὴ τέλος· ὧν ἄρα πρὸ τοῦ

αι χρόνος· παλὶν ἡ τὸ β ἐστὶ πέρας τοῦ χρόνου, ἡ μὲν χρόνος τὸ β, ἐ πέπερον

οὐσίας ἐστίν· μὴ ἐστὶ πλέσται πέρατα ἐν αὐτῷ· ἡ δὲ τὸν νῦν, τὸ αὐτὸ μὴ οὐκ

χὴ ἔστιν· τὸ ἴσαις νῦν, οὐ πέρας ἐστὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀὰς χή· οὐ λως·

ἔστω χρόνος ὁ αβ· ἡ οὖν μὴ οὐσίας, ἀὰς χὴ ἐλάττω τέλος· ἡ δὲ τοῦτο, ποτὲ οὐκ

ἔστιν· μὴ ποτὲ μὴ ὄν· τὸ δὲ ποτὲ οὐκ ὂν μὴ ποτὲ μὴ ὄν, ἐν χρόνῳ ὡς ἐστὶ τὲ μὴ οὐ κά-

σιν· ὁ ἄρα χρόνος ἐν χρόνῳ ἔστιν·

Κινήσεως ἐστὶν ἡ κίνησις, οὐσίας ἐστίν· ἐστὶ σωματικὴ κίνησις ἢ τοῦ αβ σώματος· κεῖσθω

ὅτι οὐσίας ἐστίν· ἐπεὶ ἀὰς οὐσίας ἐστὶν ὁ χρόνος, οὐδὲ μὴ κίνησιν δὲ δύναται· μὴ

ἐστὶ σωματικὴς ὁ χρόνος, τὸ ἴσαις νῦν τοιοῦτόν τὲ τῷ πάσχειν μᾶλ-

λον τὲ, δὲ μὴ κίνησιν ἐν καὶ μίαν σωματικὴν δύναται· ὁ ἴσαις χρόνος οὐσίας κίνη-

σεως· οὐ καὶ μὴν οὐκ ἄλλας πάσας κινήσεις οὐ καὶ οὐσίας· ἐξ ὧν ἀνάγκη ἴσαις

δὲ ἀναγκαίας μήκη εἶναι τοῦτο· μόνη οὖν ἡ κίνησις οὐσίας· τοιαύτη ἴσαις οὐδὲν ἐναντίον

ὡς δὲ δέδεικται· ὅλως δὲ πάσας οὐκ ἐστὶ τοῦτον ἐναντίων κινήσεις πεπε

ρασμένας ἀὰς οὐκ οὐσίας, δέξο μὲν οὕτως· ὡς ἀφωρισμένη ἐστὶν ἡ αβ κίνησις με

ταξὺ δύο ἐναντίων· τοῦ αβ· πεπερασμένη μὲν οὖν ἐστὶν ἡ αβ κίνησις·

τῶν εἰς τῶν β· μὴ οὐκ ἄπειρος· σωματικὴς δὲ οὐκ ἔστιν ἡ εἰς τοῦ τῆ εἰς τοῦ β· ἀλ

λ' ὅταν οὖν ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὸ κινούμενον, στήσεται ἐν τῷ β· ἴσαις μία μὴ σω

ματικὴς ἡ εἰς τοῦ α εἰς τοῦ β, τὸ ἀπὸ τοῦ δ κινούμενον· ἀὰς τὸ αὐτὸ κίνησθή σε-

ται· μᾶλλον οὖν κίνησθήσεται ἢ ὅλη οὐ κίνησθαι· οὐ δὴ οὐκ μᾶλλον ἡ φύσις

ποιᾷ· οὐ καὶ ἄρα μία κίνησις· οὐκ ἄρα μεταξὺ τῶν ἐναντίων κινήσεως, οὐ μᾶ

λον ἐστὶν οὐσίας· οὐ τοίνυν ἐπεὶ δέδεικται ἀὰς ἄπειρον κίνησιν οὐκ οὐσίας· πέρας τοι

ἴσαις τὸ ἐναντίον· οὐ τοίνυν καὶ μᾶλλον τοιοῦτον κίνησιν μίαν ποιᾷ· ὅλως οὐ

σωματικὴς ἡ εἰς τοῦ α κίνησις, τῇ εἰς τοῦ β· ἴσαις σωματικὴς ἀλλήλαις, ἴσως

ἡ ἐναντία κίνησις τῇ ἐναντίᾳ ἐντὸς αὐτῷ χρόνῳ περὶ τὸ αὐτό· τοίνυν

τῶν ἄμα καὶ ἀνομοίων ἑκάστου γένους· καὶ ἐξ αὐτοῦ μόνον ἐναργὲς ἀνεῖρε· ὅπερ ἀδιόριστον· τὸ οὖν γεῶδες ἀνώμαλόν ἐστιν ἐν τῷ βάρει ἄπειρον· καὶ ἀνωμαλίαι τοῦ βάρους· τῶν δὲ διαφόρων ἐν τῷ μανότητι· χρόνος ἐστὶν· ἡ ἐμέσῳ καὶ μὴ δὲ πέρας μόνου μένῳ μίγνηται· τὸ μόνον μένον ἀόριστον μίγνηται, οὐ διορίσιμόν ἐστιν· ἐπεὶ τοῖς τὸ α μόνῳ μίγνηται ἀόριστον· λέγω δὲ μὴ τὸ ἀόριστον ἐστὶν· ἀλλ' ἐμέσῃ, οὐ μίγνηται τόπῳ ὅλῳ μὴ ἓν· τοῦτου δὲ μὴ μόνῳ τος, οὐ δὴ μίγνησις ἐστὶν ἐν μίγνα πρὸς ἕτερον· ἀλλ' ὑπάρχειν τὸ ἀόριστος εἶναι· μηδενὸς μὲν ἄλλου μόνῳ τος, ἐπεὶ καὶ μίγνητον τὸ ἀόριστος μόνον μένον· ἀλλου δέ τινος μόνῳ τος οὐ σεως χὴ μίγνησις· ὅπερ ἀδιόριστον· τὸ αἴρα μόνῳ ἀόριστος μίγνησιν, μὴ αὐτὸ ἀόριστον ἐστὶν· τῶν μόνῳ των καὶ μόνου μένων, ἥδε τοις τὸ ἀμίγνητον· ἐστω ἐπεὶ μόνου μένον τὸ α ὑπὸ τοῦ β· καὶ τοῦτο τὸ ὑπὸ τοῦ γ· λέγω ὅτι σὺν τοις τοῖς πρὸς μὴ οὐ πρὸς τὸ μόνῳ· μὴ αὐτὸ μίγνεται· ἐπεὶ γὰρ σύμμετρον γίνεσθαι τοῦτο τὸ ἡ ὅλῳ μὴ ἡ ἀσύμμετρος, ἡ δὲ ἄπειρον· ἀλλὰ μὴν ἄπειρα τὰ μόνῳ α τὰ μὴ μόνου μένα, ἐστὶν ἄπειρον πλῆθος μὴ μέγεθος· πάντα γὰρ τὸ μόνου μένον μερισὸν ἐστι· μίγνεται ἄπειρα· ἐστὶν ἄρα τὰ μόνῳ μπρὸς πλήθει ἀπείρων ὄντων μείζονα ἄπειρον· ἀλλὰ δύο σώματα ὁμοίως ἀδιόριστον· ἡ σύθεσον σῶμα· ἡ ἁπλοῦν ἄπειρον ἔναι· ἐδὲ μόνῳ ἡ μίγνησις ἐστὶν ἡ τῶν πρὸς μόνου μένων ἀόριστον τῆς διορίσου μίγνήσεως· ὅπερ πάντα μίγνεται μὴ μίγνεται ὑπερβαλλόντων μόνῳ· ἀλλὰ δύσωμον· τὸ γὰρ τῷ διορίσον μίγνησιν μόνῳ, διορίσον ἐστίν· οὔτε τοῦ μὴ μόνῳ ἡ μίγνησις τῶν μόνου μένων, οὔτε ἐς ἄπειρον· ἐπεὶ οὖν τὸ μόνῳ μὲν, διορίσον δὲ ὄν· ὁμοίως τοῦτου φανερὸν ὅτι οὐ πάντα μίγνεται· ἐπεὶ γὰρ ἡ μὴ μίγνηται· οὔτε πάντα ἡμέμ· ἐπεὶ καὶ μόνου μενα· οὔτε ταμεῖ, οὐδὲ ἡμέμ· τὰ δὲ οὐ μίγνεται· ἐπεὶ γὰρ μὴ τὰ μὲν ἡμέμοῖτα· τὰ δὲ μόνου μενα· ὡς περ τὰ μὴ τῶν ὑγρῶν ἀέρα ἢ ὑγρὰ μόνα μόνου μενα· οὔτε πάντα ὁμὲ μὲν ἡμᾶ· ὁμὲ δὲ μίγνεται· ἐπεὶ γὰρ μὴ τὸ οὐδιάφορος μόνου μενον· μὴ τὸ αὐτὸ οὐ μίγνηται· ~~τὸ~~ αὖ τὸ μόνου μενον ὑπόλυπος μίγνεται· ἔστω τὸ α μόνου μενον· λέγω ὅτι ὑπόλυπος μίγνεται τὸ α· ἢ γὰρ καὶ τὰ φύσιν μίγνεται· ἢ παρὰ φύσιν· ἀμὲν δὴ καὶ τὰ φύσιν τὸ μόνῳ ὡς τὰ φύσις ἐδὲ παρὰ φύσιν τὸ βιαζόμενον μίγνᾶ· πᾶσα δὲ γὰρ ἡ παρὰ φύσιν μίγνησις, βίαιός ἐστιν·

315.

Τὸ πρῶτον μίνυθωτὼν μύκλω μίνησιν ὀλιγεκέ ἐστιν· ἀ πολας τὸ α μίνυθωτὼν
πρωτων μίνησιν· αἰναγκαῖας ἕνασις· δῦ ὁ ὃς παῦτὸ μινυόμενον ὑπό τινος μί
γᾶται· τὸ δὲ α ᾶ ἐ ἐστι πρῶτον μίνυθων, ἀ μίνητον ὤσας· τῶν γὰρ μίνυθωνων παν
των ἡ γᾶται τὸ ἀ μίνητον· μὴ ἐ πᾶ αὖ ὁτου μίνησιν μίνη δὲ ὠμαμῦν ὤχ ἁ τοῦ μίνδν
ἀ πεφ ον. αὖ ταῖς πεπερασμένας δωα μᾶς, μῖ ταῖς ἀν ερίθας ὤ χουσι πεπερα
σμένας· ἀ πὸ ταῖς τῆς δῶ ωμεως ἢ ἀν ερίθα· ὡς τ᾽ ωλὸ, ἀ πφος, μὴ ἡδῶ α
μῖς: αἰναῖ μη τοῖν ων τὸ πρῶ τον μίνυθῶ τὼν μύκλω μίνησιν, ἢ σωμα ᾶγας,
ἢ ἀ σωμα τον· ἀ λλ᾽ σῶμα, ἢ πεπερασμένον,
ἢ ἀ πφον· ἀ πφον μὲν ὧ σωμα.
οὐ μῶ σι· μὴ ᾶ ῶ, οὐ μαῦ
ἡ δῶ α τοῖς
νδν
Τὸ πεπερασμένον ὡς δεόθ ῶλας·
πεπερασμένον δὲ σῦ, ἀ
πφον οὐ μαῦ ᾶ χε
δῶ α μῖ ν τῶν
γαὶ πεπερασμῦ
ναι τὰ μύκλε δος,
αὐ δω α μᾶς
πεπερασ
μένας·
ὡς τοῦ το δεόθ ῶλας· οὐ μαῖ α
σῶμα ἀ φ᾽ τὸ μίνυθῶ τὼν πρῶ τῶ
μύκλω μίνησιν· ἀ σωμα τον αἰ ᾶ
ἐφ᾽ μὴ ἀ πφο
δῶ α μον·
ὅ πες
ἐ δν,
δεῖ
ξαι·

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE SALAMANCA

~~de S~~ De prognosticis

Hero

Aratj

Auctor innominatj grecj

Virg

Plinj

Orreú

Famihia

Pannius

fra Vrente retrete
y Refitorio de santiuste

fra Lopez estudiante natural de peñaflor
fra Bernaldino de yuarte clerigo
fra Jorge de Sant Jn
fra Morales rancio Bachiller de Talauera. Guardian del estudio de
el mo fray Alonso de Cordoua Sfrete de vn monesterio de
el doctor Nauarro monjas descalças
el bachiller de Segouia
el bachiller Salzedo
el maestro Tebes
el maestro de la Gasca